

BIBLIOTHECA BELGICA,

SIVE

VIRORUM IN BELGIO VITÂ, SCRIPTISQUE ILLUSTRIUM

CATALOGUS, LIBRORUMQUE NOMENCLATURA.

Continens Scriptores à Clariss. Viris

VALERIO ANDREA; AUBERTO MIRÆO, FRANCISCO SWEERTIO,

Aliisque, recensitos, usque ad annum M. D. C. LXXX.

TOMUS SECUNDUS.

Cura & studio

JOANNIS FRANCISCI FOPPENS

Bruxellensis, S. T. L. Metrop. ac Primat. Ecclesiæ Mechliniensis Canonici Graduati ac Pœnitentiarii.

BRUXELLIS,

Per PETRUM FOPPENS, Typographum & Bibliopolam.

M. D. CC. XXXIX.

JOANNES CARAMUEL DE LOBKOWITZ,
Hispanus, ex Ord. Cist. S.T.D. Lov. Episc. Campan. ac Vigevan. obiit
Anno 1682.

BIBLIOTHECÆ
BELGICÆ,
SEU CATALOGI VIRORUM
IN BELGIO
VITA SCRIPTISQUE ILLUSTRIUM;
PARS SECUNDA.

JOANNES CARAMUEL A LOBCOWITZ,

LAURENTIO CARAMUELE nobili Luxemburgensi & *Catharinâ Frisfeâ*, Lobcowitziæ, claræ inter Bohemos Domûs propagine, Matriti apud Hispanos natus est die 23. Maii 1606. In ipsâ pueritia mathematicarum artium amore ita vehementer exarsit, ut nisi opportunè providisset genitor, vix ad altioris gradûs disciplinas animum applicuisset. Grammaticæ, Rhetoricę ac Poëticæ studia intra triennii spacium confecit; eamque pangendi carminis facilitatem sibi paravit, ut Ovidii æmulus, vel unâ horâ centena funderet.

In Academia Complutensi philosophicis subtilitatibus animum ita alacrem adhibuit (Professorem nactus *Benedictum Sanctium*, dein Episcopum Puteolanum) ut inter 172. condiscipulos primus publicari meruerit. Cisterciense dein Institutum amplexus, in Abbatia de Spina, Diœcesis Placentinæ, solemnia Religionis vota emisit. Hinc ad Salmanticensem Acade-

miam venit Theologus, & ad Complutensem rediit Professor. Sed interim visum est Superioribus, *Caramuelem* ornatum titulo Abbatis Melrosensis (fuit hæc quondam in Scotiâ) destinare in Belgium, ubi & extitit Vicarius Generalis Cisterciensis Ordinis per Angliam, Scotiam & Hiberniam.

Suscepit eum Abbatia Dunensis Brugis, cui (ut aiunt) affiliatus fuit. Quin & Abbas *Bernardus Campmans*, sublime ingenium Viri hujus, jam tum scriptis suis toto orbe clarissimi, ita suspexit, ut omnes expensas quæ ad suscipiendum in Academia Lovaniensi in S. Theologia tum Licentiæ tum etiam Magisterii gradum requirebantur, lubenter contulerit. Fuit itaque Actus ejus Doctoralis anno 1638. die 22. Septembris ita solemnis, accurrente undique curiosâ hominum multitudine, ut nullus ab œvo celebrior diceretur.

Docuit aliquantisper *Caramuel* Theologiam Lovanii in Cisterciensi Collegio Abbatiæ Alnensis, simulque in aula Bruxellensi Sereniss. Ferdinandi Hispan. Infantis frequenter conciones habebat hispanicas. Interea Philippi IV. Regis Historiographus constitutus, anno 1638. scripsit pro Jure ejusdem in Regnum Lusitaniæ, eò quidem fortiùs, quod jam tunc apparerent indicia subsecutæ defectionis Lusitanorum ab Hispanis. Promotus quoque ab eodem Rege Philippo ad S. Desibodi (vulgo *Dissemberg*) Abbatiam in Palatinatu, eò iter direxit, simulque Anselmo Casimiro Archiepiscopo Moguntino innotuit & charus fuit, qui eum sibi in Pontificali munere Suffraganeum destinaverat.

Verùm mutatis in Palatinatu rebus, post incursionem ac strages Suecorum, exulantem Caramuelem vocavit ad se Imp. Ferdinandus III. eumque non solum præfecit Monserratensibus duobus Benedictinorum Monasteriis, Viennensi & Pragensi, sed & annuâ largâque pensione liberalem sese illi præbuit. Assumptus etiam ab Ernesto Cardinale de Harrach Pragensi Archiepiscopo in Vicarium generalem, in præcipuâ existimatione virtutis ac doctrinæ habitus. Pragâ interim ab Suecis obsessâ, ductor Ecclesiasticorum *Caramuel*, factusque è Monacho bellator, fortissimè adimplevit architecti militaris ac Ducis partes; adeo ut remuneraturus Cæsar solutæ Urbis authores, ipsum etiam torque aureo insignierit.

Ad sacra regrediens, hæreticorum plusquam XXX. millia in castra Ecclesiæ reduxit; fidem facientibus Litteris testimonialibus, sibi à Cardinale Harrachio datis, ac *Theologiæ* ejus præfixis. Ad Reginorhadensem item in Bohemia Episcopatum à Cæsare nominatus fuit.

Ast ubi Alexander VII. ad summi Pontificatûs apicem anno 1655. evectus fuit, is *Caramuelis*, quocum olim Coloniæ amicitiam inchoarat, in magna etiam fortuna adhuc memor, eum ad se Romam evocavit.

Paulò post, Episcopatus unitos Campaniensem ac Sutrinum in Regno Neapolitano ei contulit, in quibus, mox à consecratione die 4 Julii 1657. Romæ per Cardinalem Braccacium obtentâ, fixam deinceps residentiam tenuit, modicam hanc præfecturam lautioribus sibi in Germania oblatis præferens. Hîc latuit, diu noctuque Chartis invigilans, per XIV. horas ferè quotidie adhærens libris, parcus, sorte suâ contentus; nisi quod subinde ægrè doleret, abundantissimos vigiliarum suarum fructus præ angustia rei familiaris lentè admodum in lucem erumpere. In urbe tamen vicina S. Angeli Longobardorum typographeion proprio ære, pro libris suis edendis intertinebat.

Postmodum postulante Catholico

Rege, à fede Campanienfi tranflatus eft 25. Septembris 1673. ad opulentiorem Viglevanenfem in Mediolanenfi Ducatu. Dumque illic fenefceret, vifitatus in tranfitu à Collegis Doctoribus Lovanienfibus *Steyartio*, *Vianeo*, *& Lupo*, Romam ab Academia deputatis, ut plurium Propofitionum laxarum atque in praxi perniciofarum (inter quas & multæ ipfius *Caramuelis* erant) damnationem à S. Sede poftularent, fertur hic Præful illacrymando conqueftus fuiffe, mentem fuam non rectè ab his Doctoribus fuiffe intellectam.

Mirum quot fcripferit edideritque Volumina, etiam alieno nomine, ut amicorum promoveret authoritatem, ea fpargens in vulgus. Eorum ingentem Catalogum ipfe-met Francofurti anno 1647. & iterum in folio 1649. typis Cofmoverianis excudit Viennæ in Auftria, & Ferdinando III. Imper. infcripfit: redactum in Curfus feu Claffes novem. 1. **Liberalem**, 2. **Mathematicum.** 3. **Muficum.** 4. **Chirofophicum.** 5. **Philofophicum.** 6. **Theologicum.** **Scholafticum.** 7. **Moralem Philofophicum** 8. **Moralem Theologicum**, 9. **Scripturarium.** Seriem exhibuit *Carolus de Vifch*, in Bibliotheca Scriptorum Ord. Cifter. à pag. 178. ufque ad 200. Quibus fi addantur ea, quæ annis fequentibus edidit, vel edere meditatus eft, facile in molem XXX. & ultra Voluminum excreviffent.

Notatu digna funt ea, quæ de Libro *Cornelii Janfenii* cenfuit *Caramuel*, ejufque verbis retulit præfatus *Carolus de Vifch*, pag. 197.

In Janfenii Auguftino materia multa eft, quæ formam Thomifticam non recufaret, fi daretur agens extrinfecum, quod eam induceret. Ego enim, fi per occupationes liceret, poffem, ut puto, illam rudem, indigeftam & monftrofe conformatam materiam exuere Janfenianâ formâ, quæ quatuor Pontificibus difplicet; & Catholicis fínceris non placet, & veftire Thomifticâ, unius aut alterius anni fpacio. Si hoc femel fieret, ceffarent Controverfiæ, & novus ille liber, Angelici Doctoris Doctrinam magno fuffragio confirmaret. Sed hoc ipfum admonuiffe fufficiat; & utinam à Thomifta aliquo perficeretur! Sic quidem jactitabat *Caramuel:* fi executioni mandare potuiffet, magnus fane fuiffet Apollo.

Poftremis vitæ annis cœcitas Præfuli feni affiduis vigiliis ftudiifque confecto oborta eft: mentis tamen vires ferme ufque ad mortem integræ, ut plura interim dictaret, ab amanuenfibus excipienda. Laboribus tandem nunquam intermiffis mors lineam ultimam pofuit, in die fefto Nativitatis B. M. V. anno 1682. In Cathedrali Viglevanenfi fepultus eft, hoc brevi ad tumulum infcripto Epitaphio.

MAGNUS CARAMUEL
EPISCOPUS VIGEFANI.

At è regione ejus fepulcri, in facello SS. Sacramenti, hoc proftat legentibus Elogium.

En, ubi lingua filet, & calamus
MAGNI JOANNIS CARAMUEL,
Qui vel XI. ætatis anno
Libros fcribens, mox Monachus,
Pontificibus carus ac Regibus,
XXX. hominum millia
revocavit ab hærefi;
Obfeffam ingenio & enfe
liberavit Pragam;
Linguas omnes edoctus & difciplinas,
Vitæ annis æquavit Volumina,
In LXXVII. ita veges,
Ut nunquam otiatus;
Demum in fuis operibus immortalis,
Nuncio Comete, tum nato, eum obiit,
Dum in hac Cathedrali
Epifcopi æternum chari
Pro Natæ Virginis fefto vefperæ
Solvebantur, cœlo natus terras reliquit
Anno M. D. C. LXXXII.

De Caramuele inter cæteros hoc tulit judicium *Erycius Puteanus*, Hi-

ftor. Professor Lovanii; *Vir si ingenium, doctrinam, eloquentiam spectes, magnus, eximius ac plane divinus &c.* Ajunt alii, *fuisse ei ingenium ad octo, memoriam ad sex, eloquentiam ad quinque, judicium ad duo.*

A recensendo Operum ejus Catalogo supersedendum duxi, cum plenius enarretur in Bibliotheca Hispanica Nicolai Antonii, in Italia sacra Ugelli Tomo VII. novę editionis, inter Episcopos Campanienses, item apud P. Niceron in Notitia Scriptorum illustrium Tomo XXIX. pag. 259. quos consule: ac simul nota,

Apologiam ejus pro antiquissima & universalissima Doctrina de Probabilitate, contra novam Prosperi Fagnani opinionem. Lugduni 1663. in 4. prohibitam fuisse Romæ per S. Congreg. Indicis die 15. Januarii 1664.

JOANNES CARNARIUS,

Gandensis, Doctor Medicus & Professor Patavinus, habuit ibidem

Orationem De Podagræ Laudibus: ἀδοξον θέμα, inquit Sanderus, quod folius ingenii stilique exercendi gratiâ excogitari solet: cujusmodi apud Favorinum est encomium Febris quartanæ; Calvitii apud Synesium; Injustitiæ, ex persona Glauconis, apud Platonem. Ita & Stultitiam Erasmus, Anserem Julius Cæsar Scaliger, Ovum Erycius Puteanus, Pediculum Daniel Heinsius, laudarunt.

Aliam præterea *Carnarius* habuit *Orationem in discessu M. Antonii Venerii*, urbis Patavinæ Prætoris.

Scripsit & *Carmina de Thermis Patavinis.* Omnia Patavii, 1553. 8. excusa, typis Joan. Bapt. Amici.

JOANNES CAROLUS DE LA FAILLE,

Antverpiensis, Societatis Jesu, Mathematicis disciplinis inclytus, easdem in Collegio Dolano apud Sequanos primùm sexennio, dein Lovanii biennio, demum in Academia Madritensi ab ipso illius exordio multis annis professus est.

Illi, dum Madriti degeret, Rex Catholicus Philippus IV. filium suum Joannem Austriacum Mathematicis institutionibus imbuendum dedit. Quo in munere usque adeo Sereniss. Principi fecit satis, ut hunc Præceptorem suum postea secum voluerit comitem, sive in Siciliam, sive in Catalauniam ut eas Provincias Prorex gubernaret, sive quando Neapolim profectus est, Classis & Exercitûs Regii Ductor supremus. Evulgavit

Theoremata de Centro gravitatis partium, circuli & ellypsis. Antverpiæ 1632.

Theses Mechanicas. Dolæ circa annum 1625.

Obiit Barcinone anno 1652. ætatis 52, eique sequens ibidem Epitaphium ab illustri Discipulo positum fuit.

R.P. JOANNI CAROLO DE LA FAILLE,
Antverpiano,
Societatis Jesu Sacerdoti,
Religiosæ vitæ innocentiâ
Et Mathematicis disciplinis inclyto,
Sæculi nostri Archytæ,
Qui obiit Barcinone
Pridie Non. Nov. anni M. D. C. LII.
Sereniss. Princeps
D. JOANNES AUSTRIACUS
Gotholaniæ pro Rege Gubernator,
Magistro suo incomparabili
H. M. P. C.

JOANNES CAROLUS SCHETS,

Antverpianus, Vir Nobilis, Gasparis Schetzii, Toparchæ Wesemalii, Hoboci & Grobbendonci è Catharina de Ursele filius, J. U. L. Protonotarius Apostolicus, & summæ Ædis Lambertinæ Leodii Canonicus.

IOANNES DE CARONDELET
Archiepiscopus Panormitanus, Primas
Siciliç Prepositus S. Donatiam Brugenς
Obÿt 1544 Ætat 75.

C. van Caukercken f.

Anno 1578. ad munus Consiliarii Ecclesiastici in supremo Mechliniæ Senatu assumptus, post biennium simili functurus apud Philippum II. Regem officio, in Hispanias evocatur.

Tum anno 1588. Cancellarius Ordinis Aurei Velleris designatus, ac paulò pòst ad Tornacenses Infulas à Rege nominatus, dum eas adire parat, immaturo fato ereptus est in itinere 4. Januarii 1595.

Pangendis versibus otium fallere solebat; extititque *Carminum* liber, ipso *Schetsio* authore, apud Lucam Torrium, Cameræ Rationalis Insulis Flandrorum quondam Assessorem.

JOANNES CARON,

Machliniensis, S. Rictrudis apud Marchianas Ordinis S. Benedicti in Gallo-Flandria Cœnobii Monachus, & Poëta, vixit ad finem sæculi XV. scripsitque ad Erardum Bertotum, Præceptorem suum,

Opusculum (ut ipse inscripsit) *Tumultuum, versu Elegiaco:* excusum in 4. (Parisiis, ut conjicio) apud Felicem Baligault, absque loco & anno.

JOANNES CARONDELET,

Burgundus, J. U. Doctor, filius *Joannis de Charonde*, Burgundiæ Cancellarii (qui propter staturam exiguam corporis, *Carondeletus* dictus fuit) ab anno 1503. Consiliarii Ecclesiastici munus in supremo Mechliniensi Senatu obivit. Transiit inde Bruxellas ad Sanctius Consilium, cujus & Præses anno 1527. renunciatus est.

Dignitatibus quoque Ecclesiasticis claruit: nempe Archiepiscopus Panormitanus ac Primas Regni Siciliæ, ab anno 1523. post cessionem doctissimi Cardinalis Thomæ de Vio Cajetani; Præpositus ad S. Donatianum Brugis Flandriæque Cancellarius ab anno 1520. Decanus Ecclesiæ Metrop. Bizuntinæ ab anno 1493. simulque Abbas Commendatarius Montis Benedicti in Burgundia, Præpositus Ecclesiarum Furnensis & Seclinieusis in Flandria &c.

Erant ea tunc tempora, quibus Burgundiones in Belgio (signanter *Carondeleti*, *Granvellani*, *Boisotii*, *Bonvaloti*, *Richardoti* &c.) favore Caroli V. Cæs. principali tum sacrâ tum politicâ authoritate potiebantur.

Desid. Erasmum literatorum principem fovit & coluit, ut plures illius ad hunc Præsulem testantur epistolæ.

Anno 1540 ingravescente ętate multiplicique infirmitate afflictus, supremam privati Consilii dignitatem sponte dimisit, ac tandem obiit Mechliniæ die 8. Februarii 1544. sepultus ad D. Donatianum Brugis, ante mausolæum quod juxta aram majorem sibi parari jusserat, hoc Epitaphio.

Reverendissimus Dominus
D. JOANNES CARONDELET,
Archiepiscopus Panormitanus,
Primas Siciliæ,
Præpositus S. Donatiani Brugensis,
Cancellarius Flandriæ perpetuus,
Decanus Metrop. Bizuntinę,
Abbas Commendatarius
B. Mariæ Montis-Benedicti,
Prępositus S. Walburgis Furnensis
Et S. Piati Secliniensis,
Caroli V. Rom. Imp. Aug.
Secretarius,
Aliorumque Consiliorum in Belgica
Præses primarius,
Humanæ fragilitatis memor,
Sibi posuit.
Obiit VIII. Februarii, Anno à Christo nato M. D. XLIV. ætat. 75.

Scripserat hic Præsul quædam *Consilia & Observationes Juris:* quæ temporis lapsu deperdita sunt.

JOANNES CARPENTARIUS,

Ilienfis, apud Armenterianos ludi litterarii Moderator, dedit formandis juvenibus *Decalogicam Enarrationem*, ex illuftrioribus Theologis deprompptam. Antverp. apud Mich. Hillenium 1533. 4.

JOANNES CARPENTEJUS,

J. C. Atrebas, & caufarum patronus in Confilio Artefiæ, Poëta infignis, dedit

Efaiam Prophetam, Paraphrafi heroïcâ eleganter & facundè defcriptum. Antver. typis Plantini 1588. 4.

Vitam Malchi, ex B. Hieronymo, *& S. Benedicti*, carmine heroïco. Ibid.

Paraphrafis in Jeremiam Prophetam, pari elegantiâ ac metro defcripta, adfervari folebat Atrebati apud Dom. Wallart, ejus ex avia nepotem.

JOANNES CARTHENIUS,

Sive CARTIGNY, Valencenas, Hanno, Prior Carmelitarum Bruxellenfium, S. Th. Doctor, & trium Linguarum bene peritus. Narrant Annales Hannoniæ (author. Vinchant & Ruteau) ad annum 1539, Carthenium juffum fuiffe abjurare publicè in Ecclefia S. Waldetrudis Montibus hæretica quædam dogmata, quæ antehac in Academia Lovanienfi propugnarat: eumque condemnatum fuiffe ad carcerem perpetuum. Edidit Commentaria

In Apocalypfin D. Joannis.

In Epiftolas aliquot D. *Pauli.*

De quatuor Noviffimis. Antver. typis Joan. Belleri, 1588. unà cum *Lud. Granatenfi*, *& Ægidio Topiario*, de eadem re.

Paraphrafin in VII. Pfalmos Pœnitentiales, verfibus Elegiacis; MS. Tornaci in Biblioth. publ. Ecclefiæ Cathed.

Item *Orationem in Synodo Provinciali Cameracenfi*, anno 1565: extat ad calcem ejufdem.

Præterea *Iter Equitis errantis* gallicè defcripfit.

Et *Agapetum Diaconum De officio Imp.* gallicis rythmis expreffit. Legitur utrumque hoc opus manufc. in Regia ad S. Laurentium Bibliotheca.

Obiit Cameraci, anno 1580.

JOANNES LE CHARPENTIER,

Cameracenas, quondam Abbatiæ S. Auberti Ord. S. Auguft. Canonicus Regularis Cameraci; dein infamis Apoftata à fide & Religione. Scientiâ inflatus, dignitatem Abbatialem ambierat: fed fruftra. Accefferunt libidinis ftimuli, & cum vili amafia commercium; quâcum tandem aufugit in Hollandiam, eamque fibi in uxorem fociavit. Interim modicâ penfione à Statibus Fœderatis fuftentatus, & in Academia Lugduno-Batava titulo Hiftoriographi decoratus, miferam illic vitam finiit circa annum 1670. ab ipfis etiam Acatholicis (prout ejufmodi defertorum fors eft) defpectus. Scripfit

Hiftoire Genealogique des Pays-bas, ou l'Hiftoire de Cambrai & du Cambrefis; enrichie des Genealogies, eloges & armes des Comtes, Ducs, Eveques & Archeveques, & de plus de 4000. Familles nobles &c. 4. duo Tomi, Lugduni Batavorum apud Authorem 1664. Notarunt Eruditi, librum hunc fcatêre fabulis, genealogiis confictis, nec non Diplomatibus, quæ ad calcem illius funt, truncatis ac falfificatis.

A viro præclaro, qui hunc *Joannem Carpentarium* noverat, olim intellexi, cum pœnitentiâ ductum, poftulaffe readmitti ad Abbatiam fuam S. Auberti. Quod dum ei mifericorditer fuerat conceffum, ipfeque ufque Valencenas perveniffet, fecum ducens liberos

à se è sacrilego concubitu procreatos: consilium illico mutavit, eosque lacrymabundus respiciens, ajebat: se quidem præsentes sibi titiones intueri, quibus in inferno æternum excruciandus foret; sed tamen non posse se eos derelinquere. Ita miser in Hollandiam rediit, ibique periit

JOANNES CASELIUS,

Batavus, Hugoni Grotio familiaris, scripsit *de Studio publico*, *item liberalis doctrinæ*, quæ suo Tractatui de Studiis instituendis inseruit Grotius.

Item *Notas in Tabulam Cebetis Thebani*, cum versione è græco. Lugduni Bat. 1618. in 4.

JOANNES CASENBROTIUS,

Brugensis, J. C. *Lamoraldo* Comiti Egmondano, Flandriam Artesiamque gubernanti à consiliis, docuit exemplo suo, malum consilium consultori esse pessimum. Dum enim ille in Flandria violari ac spoliari à Calvinianis templa Catholicorum patitur, auctore potissimùm *Casenbrotio*, captus hic cum quibusdam aliis iconoclasticæ illius factionis fautoribus in arce Vilvordiana anno 1566. capite plectitur. Vir ceteroquin ingenii, aliisque animi ac corporis dotibus in paucis excellens. Plures dein consanguinei ejus, mutato in Flandria rerum statu, lares fidemque avitam dereliquerunt, in Hollandiam profugi.

Legitur ejus *Oratio* Lovanii anno 1558. in Quodlibeticis habita, cum aliis nonnullis, in funere Magnorum virorum dictis.

Item *Carmen* elegans *in laudem Marci Laurini & Huberti Goltzii.*

JOANNES CASTELIUS,

Chelvus, in Geluwa Cortracensis Castellaniæ pago natus, Flander, ex pædonomo Nobilitatis Flandricæ Pastor in pago Somergemio, latini ac græci sermonis eallentissimus fuit. Edidit

Institutiones Artis Grammaticæ.

Epithetorum farraginem, typis Plantin. 1573. 16.

Legitur *Elegia* ejusdem satis ampla in *C. Jul. Cæsarem Hub. Goltzii.*

Commentarii & Notæ Castelii in Anthologiam Græcorum Epigrammatum, unà cum *Interpretationibus* eruditiorum omnium, qui eamdem Anthologiam carmine verterunt, leguntur in Biblioth. Lugduno Batava.

Denique *Castelii Epistolæ duæ monitoriæ*, *ad F. Cornelium Dordracenum*, apud Franciscanos Brugis Concionatorem, sub nomine *Stephani Lindii*, à Goltzio excusæ anno 1567. proscriptæ sunt à Theologis Lovaniensibus, Albano Duce jubente. Mirè Castelius Goltziusque exagitarunt olim prædictum Fratrem Cornelium, virum optimum & doctissimum, S. Theologiæ Professorem, & trium linguarum peritum Sacerdotem, eujus antea meminimus, pag. 191.

JOANNES DE CASTILIONE,

Canonicus & Archidiaconus Campiniæ Brabanticæ in Ecclesia Leodicensi, Orator Maximiliani Imp. & Caroli Hispaniarum Regis, habuit ad Julium II. Pont. Max. Romæ anno 1503. *Orationem in præstita solemni ejusdem Principis obedientia.* Oratio quidem exstat, verùm typographus neque nomen suum neque locum aut tempus adjecit.

JOANNES A CASTRO,

Lovaniensis, frater germanus *Nicolai à Castro*, primi Middelburgensium Episcopi, Canonicus ad S. Joannem Ultrajecti, reliquit

Exercitia pia pro pœnitente, & iis, qui dignè accedere cupiunt ad SS. Sacramentum Altaris. Legebantur Ultrajecti apud Gisb. Lappium à Waveren J. C.

Obiit auctor Ultrajecti anno 1588. Nonis Aprilis, annos natus LXXIII. sepultus in Ecclesia D. Joannis, sub insigni sarcophago.

JOANNES CAUCHIUS,

Vulgò VAN CUYCK, Ultrajectinus, Vir Consularis, Antiquitatis peritissimus, atque Hadriani Junii elogio à Gratiis & Musis factus, & adjuvandis melioribus litteris natus; edidit unà cum Cornelio Valerio, & Guilielmo Cantero *Animadversiones in Officia Ciceronis*, typis Plantinianis, anno 1568. Restituit quoque *Fl. Carisium Sosipatrum*; itemque *Ausonii* Poëmata, additis *Notis*: quæ tamen hactenus lucem non videre.

Ejusdem studio ac curâ restitutus putatur *Æmilius Probus de Vitis Impp. Græcorum*, Ultrajecti excusus in 8. 1542.

Moritur anno 1566. XV. Kal. Decembris, filio relicto *Antonio à Cuyck*, Syndico Ordinum Provinciæ Ultrajectinæ.

JOANNES CHAPEAVILLE,

Honoratis piisque parentibus, *Guilhelmo de Chapeaville & Margaretâ de Meers* ingenuis civibus Leodiensibus natus est Leodii Nonis Januarii, 1551. In paterno solo litteris humanioribus apprimè imbutus, parente illum ad praxim forensem, prout instituti ipsius erat, propellente, animum ad altiora studia, statumque Ecclesiasticum suâ sponte adjiciens, Philosophiam cùm Coloniæ tùm Lovanii audivit, eique studium Theologicum septennale summâ sedulitate, unà cum Licentiæ laurea, adjecit, sacris interim magno pietatis sensu operatus.

Inde ægrè (quod ei solitudine sacrarumque studio litterarum nihil esset antiquius) à parente, defunctâ matre, pro senectutis solatio avulsus, Leodii in Synodalium Examinatorum ordinem ab Cardinale *Gerardo à Groisbeeck* Principe & Episcopo Leodiensi adscitus 1578; paulò pòst ab eodem ad S. Michaëlis Parochus, moxque simul ad D. Petri Canonicus constituitur. Subinde à Principe *Ernesto* Bavariæ Duce, *Gerardi* in Episcopatu Successore, contra hæreticam pravitatem Inquisitor esse jussus, anno 1582.

Postmodum à Sixto V. Pont. ad commendationem *Joannis Francisci* Vercellensis Episcopi tunc Nuncii Apostolici, Ernestique Principis, ac illustriorum Ecclesiæ Leodiensis Canonicorum instantiam, Canonicatu in Cathedrali Leodiensi auctus, primusque illius Pœnitentiarius renuntiatus 1587. Ad hæc (ut erant ipsius incrementa virtutum) multis renitentem precibus, Ernestus Princeps suum in spiritualibus Vicarium generalem 1588. & anno vertente Famennæ Archidiaconum decernit: quo etiam tempore illum veteres ipsius ad Divi Petri Collegæ suum Præpositum renunciant.

Pastorem egit circiter decennium, factis primo statim anno variis iisque luculentis ac pretiosis in Ecclesiam suam vetustate & incuriâ labescentem instaurationibus; concionibus festivis pariter ac Dominicis in eadem magno cum profectu habitis, Sacramentis etiam (funestâ tum grassante peste) populo non tantum suo, sed & alieno miserè derelicto, prompto alacrique animo ministratis.

His aliisque piis exercitiis licet incumberet, nihilominus Theologiam in celebrioribus Urbis Monasteriis non

sine

sine frequenti quoque sœcularium auditorio, & insigni illorum commodo est interpretatus.

Seminarium Clericorum sub Ernesto Principe Leodii pro S. Theologiæ tyronibus ipsius potissimum consilio plantatum, ipse primus (quamvis Canonicus ac Pœnitentiarius Leodiensis) suis sacris eloquiis irrigavit: sed & ceu proprium fœtum curavit; ut merito de exurgente tùm hoc Seminario Auctoreque nostro sic cecinerit *Politus*, Poëta Leodius.

Salve clara domus, studiis sacrata juventæ.
Salve iterum veneranda Domus, tuque inclyta pubes,
Quam præstans Chapeavillius amat: tibi Candidus ille
Divinas reserabit opes, & sensa Tonantis
Strenuus incumbens plena ad subsellia pandet.

Vicarius constitutus (annuente ac plurimùm ei tribuente Principe) egregiam ejusdem Seminarii structuram pœnè novam excitavit, Professores Theologicos notæ præstantioris ibidem instituit, studiosorum numerum cumulatè auxit; non tamen nisi magno pietatis & eruditionis facto, instar concursûs ad Parochiales, delectu. Aliud quoque pulcherrimum ab eodem dependens Seminarium Lovanii suscitavit, pro iis studiosis, quos vel celebrioribus vel difficilioribus Diœcesis provinciis præfici oporteret; delecto in primum Præsidem *Joanne Clario* S. T. D. & in primum Provisorem *Justo Lipsio* Historiographo Regio.

Principi *Ferdinando à Bavaria* in Episcopatûs administrationem per *Ernesti* patrui sui obitum venienti, quo Vicariatûs onere levaretur, supplex factus, senium & alia causatus impedimenta, responsum à Principe retulit, operam ejus sibi & Ecclesiæ Leodiensi etiam necessariam. Quare in officio perstitit perseveravitque, donec innumeris propè laboribus ad Dei gloriam, & magnum Ecclesiæ ipsius incrementum confectis & superatis, cepit ex quadam orificii stomachi exulceratione sic laborare, ut nec cibum, nec liquamen fere admitteret: quâ tandem infirmitate ad duos circiter menses protractâ, postremis Ecclesiæ Sacramentis præmunitus, & utriusque Seminarii tam in morte quam in vita per pias fundationes memor, animam Creatori reddidit, finem plane tranquillum suspiciens, v. Idus Maii 1617. postea quam amplissimæ Diœcesi Leodiensi in primariis iisque difficilioribus officiis spiritualibus, operam suam annos fere XL. periculosissimis Ecclesiæ temporibus accommodasset. Sepulturam in humili ac suburbana D. Gertrudis Ecclesia, in sacello à se ad Deiparæ honorem pulchrè apparato, delegit. Scripsit porro, in gratiam præsertim Parochorum,

Tractatum *De Casibus Reservatis*, in usum præsertim Ecclesiarum Belgicarum. Leodii, 1596. in 8. item 1614, & aliàs sæpius.

Elucidationem Scholasticam Catechismi Romani. Ibid. 1600. & 1603. 8.

Summam Catechismi Romani, in gratiam Ordinandorum. Ibid. 1605. 8.

Tractatum *De administrandis Sacramentis tempore pestis*. Moguntiæ, 1612. 8. Coloniæ, 1625. & Lovanii, 1637. 12. typis Jacobi Zegers, item Salisburgi 1681.

Vitam & Miracula S. Perpetui, Episcopi Trajectensis, latino & gallico idiomate, anno 1601.

Episcoporum & Rerum Leodicensium Scriptores varios, uno simul fasce edidit, cum Notis & Censuris; Opus omnium eruditorum calculo probatum. Ibid. 4. 1612. 1612. 1616. Tomis III. Et in fine Tomi II,

Tractatum Historicum *De prima &*

vera origine Festivitatis SS. Corporis & Sanguinis Domini. In quibusdam vero exemplaribus Tomo I. Vita Authoris Chapeavilli præfigitur.

JOANNES CHARLES,

Patriâ Antverpianus, Lovaniensem, Aurelianam, Patavinam ac Bononiensem, celeberrimas orbis Academias, studiorum gratiâ adiit, & anno ætatis XXIV. Doctoratûs in Jure utroque insignia Patavii tulit. In patriam redux causarum patronum Machliniæ egit: dein Regio apud Frisios Senatui à Consiliis fuit & Procurator Fisci; ac demùm anno 1575. Senator & successivè Vice-Præses magni Consistorii Machliniensis. Verùm munere illo mundoque abdicato, Ordinem Minorum amplexus in ipso tirocinio vivere desiit. Scripserat apud Frisios,

Rerum à Caspare Roblesio Frisiæ Præfecto in Frisia gestarum libros IV. ad Philippum II. Regem Catholicum: quos eidem in Hispaniam transmisit. Quid iis inde factum, ignoratur. Apud FF. Minores Mechliniæ positum ei hoc Epitaphium.

Joanni Charles, J. U. Doctori,
Consiliario supremi Senatus Belgii,
Cui etiam aliquot annis
Cum laude præfuit,
Qui mundi vanitatem despiciens,
Ætatis anno LXXII.
In Ordinem FF. Minorum
Reformatorum receptus,
Innocentiâ vitæ, & puritate eximiâ,
Voluntariâ paupertate, meruit
In brevi explere tempora multa.
In primo novitiatûs & devotionis calore
Peste, hanc vitam cum illa beata
Mutanti, A. 1598. Idibus Septembris,
Liberi mœsti posuerunt

JOANNES JACOBUS CHIFFLETIUS,

Eques Auratus, Philippi IV. Regis Catholici Archiater, Vesontione apud Sequanos *Joanne Chifletio* Patricio & Consulari, *Laurentii Chifletii* Senatoris Dolani filio, natus est anno 1588. die XII. Januarii. Absolutis in patriâ studiis, patris exemplo Medicam professionem sponte amplexatus, omnis deinde generis eruditionis comparandæ causa, Romam petiit, ubi inter Cives honorificè cooptatus est; tum varias quoque Europæ provincias peragravit, variasque Antiquariorum pinacothecas & illustrium virorum Bibliothecas lustravit atque excussit.

In patriam reversus, omnibus Reipublicæ honoribus cumulatus, ipsum quoque Consulare munus diu gessit; adeoque tum temporis gerebat, quo ab Imperiali suâ Civitate ad Sereniss. *Isabellam-Claram-Eugeniam* delegatus, illa, cognitâ viri virtute & prudentiâ, eum in palatii sui intima, Archiatri titulo & dignitate, admisit. Ejusdem mox mandato in Hispaniam profectus, illic ab Rege Philippo IV. Archiater creatus, salutis ejus curam gessit: ab eodemque, cui comperta erat viri eruditio singularis, Historiæ inclyti toto orbe Ordinis Velleris aurei conscribendæ imperium accepit.

In Belgium redux, atque *Isabella* cœlo receptâ, *Ferdinando* item Principi Belgii Præfecto Archiater à cubiculis & consiliis fuit, vixitque magna apud eum integritatis ac doctrinæ æstimatione, uti & apud successores ejus in regimine Provinciarum Belgicarum, Joannem Austriacum Regis Philippi IV. filium, & Leopoldum Guilielmum Archiducem Austriæ. Unde meritò Virum hunc Belgium nostrum sibi vindicat, Belgicisque Scriptoribus accenset.

E vivis abiit anno 1660. ætatis suæ 72. tribus post se relictis filiis eruditione clarissimis, *Julio*, & *Joanne*, de quibus infra, & *Henrico Thoma*, Antiquario celebri, sed qui solâ *Dis-*

sertatione de Otthonibus æreis, Antver. anno 1656. innotuit.

Porro quantę & quam variæ eruditionis fuerit *Joannes Jacobus Chiffletius* pater, ex hisce ejus lucubrationibus patescet.

Asitiæ in puella Helvetica mirabilis physica Exstasis. 8. Vesunt. 1610.

Δαιδαλματα (id est, artificiosorum operum) *Libri II. priores*. Paris. 1612 in 8.

Vesuntio Civitas Imperialis, Libera, Sequanorum Metropolis, plurimis nec vulgaribus sacræ & prophanæ historiæ monumentis illustrata. Accedit Pars II. *de Archiepiscopis Bizantinis & aliis Ecclesiasticis rebus*. Lugduni typis Claudii Cayne. 1618. in 4. ac denuo cum Auctario Lugd. 1650.

De loco legitimi Concilii Eponensis Observatio. 4. Lugd. 1621. Quod ipse in loco dicto *Nions* ad lacum Gebennensem constituit.

Lacrymæ prisco ritu fusæ in exequiis Sereniss. Archiducis Alberti Pii, Belgarum Principis. Antv. 1622. in 4.

De Linteis sepulcralibus Christi Servatoris, Crisis Historica. Antv. 1624. in 4. Dein quidam anonymus transtulit gallicè, ediditque Paris. 1631. in 8.

Portus Iccius Julii Cæsaris demonstratus. 4. Madriti 1626. item auctiùs Antver. 1627. Audomaropolim Arthesiæ urbem hic insinuat Author.

Unitas fortis, à Marchione de Leganez Provinciis Belgicis nomine Philippi IV. proposita anno 1627. illustrata politicis Sapientum dictis. 4. Antver. 1628.

Insignia Gentilitia Equitum Ordinis Velleris Aurei, Fecialium verbis enunciata; latinè, item gallicè. Antver. 1632. 4.

Acia Cornelii Celsi, propriæ significationi restituta. Alphonsus Nuñez Regius Archiater defensus. Ibid. 1633. 4.

Geminiæ Matris Sacrorum Titulus sepulchralis explicatus, & verus Exequiarum ritus unà detectus. Antv. 1634. in 4. Extat item Tomo I. Novi Thesauri Antiquitatum Romanarum, per Sallengrium.

De morte præcellentis Viri D. Francisci de Paz, Archiatri primarii, Epistola. Antver. 1640. 4.

Dissertatio militaris de Vexillo Regali (quod à nonnullis pro Auri-flamma, vulgo *Oriflamme* habitum) *in Castellensi pugna Francis erepto* (anno 1642.) *ductu Francisci de Mello, Turris lacunæ Marchionis*. Antver. 1642. in 4.

Prælibatio de Terra & Lege Salica, & Vindiciis Lotharingicis. Bruxellæ 1643. in 8.

De Causis naturalibus pluviæ purpureæ Bruxellensis, Clarorum Virorum judicia. Bruxellæ 1647. 8.

Childebrandus fictus ad larvas amandatus, Opus Genealogicum, gallicè & latinè de industria mixtum. 4. Antver. typis Plantin. 1659.

Accedit ad calcem *Chronicon genealogicum*, vulgo Nivellense, à Chiffletio erutum è Bibliotheca regia Bruxellis.

Receuil des Traitez de Paix, de Treve, de Neutralité entre les Couronnes d'Espagne & de France, depuis le Traité de Madrid en 1526, jusqu'en 1611. 4. Antver. per Moretum 1643. item 1645. & 1650. & 1664. Amstelod. in 12.

Anastasis Childerici Regis, sive Thesaurus sepulchralis Tornaci Nerviorum effossus, & Commentario illustratus. 4. Antver. typis Plantin. cum fig. 1655. Hunc Thesaurum Magistratus Tornacensis præsentavit Archiduci Leopoldo Gubernatori Belgii, à cujus morte transiit in Musæum Joannis Philippi de Schonborn Electoris Moguntini, qui eum dono misit ad Ludovicum XIV. Gall. Regem.

Pulvis febrifugus orbis Americani, jussu Leopoldi Guilielmi Archiducis Austriæ Belgii ac Burgundiæ Proregis vindicatus. 1653. in 8. Pulveris, vulgo *Quinquina*, à PP. Jesuitis è regno

Peruviæ anno 1650. Romam primùm allati virtutes, plures mox Medici impugnarunt. Pro Pulvere scripsit Chiffletius; contra *Vopiscus Fortunatus Plempius*, Medicinæ Antecessor Lovanii, sub nomine larvato *Melippi Protymi*; aliique plures.

Præter hæc Historica & Medica *Chiffletius* toto animi studio Regi Hispaniarum addictus, eâque ratione omnino à Gallis aversus, contra eos varia evulgavit Opera Politico-Historica, ad Pacem publicam spectantia, quæ primùm seorsim, dein collectim sunt edita Antverpiæ in officina Plantiniana Balth. Moreti fol. 1650; quorum hæc series.

I. *Vindiciæ Hispanicæ, in quibus arcana Regia publico Pacis bono luce donantur.*

II. *Lumina nova, genealogica, Salica, Prærogativa, sive Responsa ad Francorum objectiones.*

Appendix ad Lumina nova, de Matrimonio Ansberti & Blitildis, adversus Fabrum, & contra mentem explicatam Gallici Assertoris, circa Salicæ legis intellectum. fol. Antverp. 1647. typis Plantin.

III. *Lampades Historicæ, contra novas Marci Antonii Dominici cavillationes.*

IV. *Alsatia Jure Proprietatis & Protectionis Philippo IV. Regi Catholico vindicata.*

V. *Lotharingia masculina*, adversus Anonymum Parisiensem.

VI. *Commentarius Lothariensis*; quo præsertim Barrensis Ducatus Imperio asseritur; Jura ejus Regalia Carolo III. Duci Lotharingiæ & Barri absolutè vindicantur.

Accedunt: *Stemma Austriacum, cujus annis abhinc millenis Jeron. Vignierius Congregat. Oratorii Presbyter priores novem gradus elucubravit.* fol. Antver. typis Plantin. 1650.

Lilium Francicum, veritate Historicâ, Botanicâ & Heraldicâ illustratum. fol. ibid. 1658.

Verum Stemma Childebrandinum, contra Davidem Blondellum Ministrum Calvinistam, aliosque Austriaci splendoris adversarios. Ibid. 1656.

De Ampulla Remensi nova & accurata Disquisitio, ad dirimendam litem de prærogativa Ordinis inter Reges. Accessit *Parergon de Unctione Regum*, contra Jacob. Alex. Teneurium, vulgo le Tenneur, fucatæ veritatis alterum vindicem. fol. Ibid. 1651.

Teneurius expensus, ejusque calumniæ palam repulsæ; cum Appendice ad Corollarium de Baptismo Clodovæi I. Regis. fol. ibid. 1652.

Imago Francici Eversoris, nempe Davidis Blondelli, Ministri Calvinistæ: Clypei Austriaci liber prodromus. Ibid. fol. 1655.

De Pace cum Francis ineunda Consilium, à præteritorum exemplis, missum in Hispaniam anno 1647., nunc vero publici juris factum, postquam Philippi IV. Regis Catholici armis penetrati sunt atque deminuti fines Francorum anno 1650. cum spe & animo progrediendi plus ultra.

Adduntur & quædam alia digna notatu per P. Niceron in Notitiis Virorum Litteratorum Tomo XXV. pag. 255. de Joanne Jacobo Chiffletio, aliisque ejusdem prosapiæ Viris eruditis.

JOANNES CHIFFLETIUS,

Vesuntinus, *Joannis Jacobi* Archiatrorum Comitis, eruditissimi parentis non degener filius, Jurium studia prælegit, quibus unà cum *Julio* fratre Lovanii operam dedit; simulque sub disciplina Clariss. Valerii Andreæ, J. U. D. ac linguæ Hebraïcæ Professoris, huic sacræ linguæ incubuit. Neque enim (ait idem *Valerius*) alienam arbitratus est à Jurisprudentia ejus Linguæ peritiam: præsertim cum *Antonio Augustino* atque *Andrea Alciato* facem præferentibus, multis in locis Pandectarum

& Codicis, Syriæ Phœnicis, quæ Ulpiani patria fuit, phrasim agnosceret, & planè Judaïcum dicendi genus.

Postmodum J. U. Doctor in Academia Dolana apud Sequanos renunciatus, itemque Sacerdos, Canonicatum in Cathedrali Ecclesia Tornacensi anno 1651. obtinuit, fuitque Philippo IV. Regi Catholico, Principibusque Belgii moderatoribus, Joanni Austriaco & Leopoldo Archiduci, à Sacris Oratorii.

Neque solis Jurium & Historiarum studiis delectabatur Chiffletius, sed & Numismatum ac Gemmarum antiquarum accuratâ cognitione, & in Musæum suum collectione.

Vivere desiit die 27. Novembris 1663, relictis, pro nota eruditionis, hisce elucubrationibus.

Parænesis Apologetica ad Linguam Sanctam. Antv. apud Balth. Moretum 1642. 8.

Consilium de Sacramento Eucharistiæ ultimo supplicio afficiendis non denegando. 4. Bruxellis 1644. 4.

Palma Cleri Anglicani, sive Martyrium VII. Sacerdotum in Anglia. Bruxell. apud Joan. Mommart 1645. in 8.

De Sacris Inscriptionibus, quibus Tabella D. Virginis Cameracensis illustratur, Lucubratiuncula. Antv. 1649. in 4.

Apologetica Dissertatio de quatuor Juris utriusque Architectis, Justiniano, Triboniano, Gratiano & S. Raymundo. 4. Antver. 1651. Prodiit iterum in Thesauro Juris Romani, curis *Everardi Otthonis*, J. U. Antecessoris Ultraject. Tomo I. pag. 161.

Commentarius in librum Joannis Macarii, cui titulus Abraxas, seu Apistopistus, quæ est antiquaria de Gemmis Basilidianis Disquisitio. 4. Antverp. typis Plantini 1657. Accedit

Abraxas Protheus, seu multiformis Gemmæ Basilidianæ varietas. Vide infra de *Joanne Macario.*

Socrates, sive de Gemmis ejus imagine cœlatis, judicium. 4. ibid. 1661.

Annulus Pontificius Pio Papæ II. adsertus. 4. Antv. 1658.

Judicium de Fabula Joannæ Papissæ; 4. Antv. 1666. contra heterodoxos.

Vetus imago Deiparæ, in jaspide viridi inscripta Nicephoro Botoniatæ Græcorum Imperatori, primùm edita atque historicâ declaratione illustrata, anno 1661 in 4.

Aqua Virgo, Fons Romæ celeberrimus & prisca Relligione sacer, opus Ædilitatis M. Agrippæ, in vetere annulari Gemmâ. 4. 1662. Antv. Extat item in Thesauro Antiquit. Roman. Grævii, Tomo IV.

Adde & *Aulam sacram Principum Belgii.* Antver. 1650. quam *Julio Chifletio* authore, evulgavit *Joannes* frater.

JOANNES ERNESTUS A CHOKIER,

Cognomento familiæ gentilitio DE SURLET, ERASMI frater, Toparcha de Velroux, Lexhy &c. Leodii nascitur anno 1571. die XIV. Januarii, ex antiqua stirpe Dynastarum arcis *de Chokier*, non procul Leodio. Jurisprudentiæ in præclara Lovaniensi Academia operam dedit, Historiisque & Antiquitatibus Romanis, manuducente CL. Viro *Justo Lipsio*, simul intendit.

Sumpta Doctorali in utroque Jure Aureliis laureâ, Urbem Orbis Dominam petiit, & Paullo V. Pont. Max. innotuit. Leodium reversus, primùm ad S. Paullum, deinde ad S. Lambertum in Æde Cathedrali Canonicus, & Abbas sæcularis S. Hadelini in Oppido Visetensi, à Serenissimo Ferdinando Bavaro, Episcopo-Principe Leodiensi, in Spiritualibus constitutus fuit Vicarius Generalis; eidem Principi à consiliis, Vir prudens, & candidissimus litteratorum patronus, ipse litteratis-

simus, erga pauperes domosque Religiosas munificus, qui & Domum incurabilium, aliamque pro Pœnitentibus mulieribus extruxit. Sepultus in veteri Choro Ecclesiæ Cathedralis, sub mausolæo magnifico.

Symboli loco usurpare solebat; NIL ADMIRARI. Scripsit

Notas in Senecæ libellum De tranquillitate animi. Leodii, apud Leon. Streel, 1607. 8.

Thesaurum Aphorismorum Politicorum, seu Commentarium in *Justi Lipsii* Politica, cum Exemplis, Notis & Monitis &c. Romæ, 1610. Moguntiæ, 1613. 4. variéque locupletatum & recognitum Leodii, 1642. fol. Transtulit hunc Thesaurum in Linguam Germanicam *Andreas Heidemannus*, Northusius, Francof. in fol. sed non ex fide, multis scilicet truncatis, & non paucis de suo additis. Unde hanc ejus interpolationem refellere coactus, libellum edidit, hoc titulo:

Specimen candoris Heidemanni, id est, Detectio malæ fidei & calumniarum, quas bonus ille vir sex libris Politicis inseruit. Leodii, 1625. 8.

Notas & Dissertationes in Onosandri Strategicum. Romæ, Moguntiæ & Leodii, cum Aphorismis Politicis.

Tractatum *De Permutationibus Beneficiorum.* 1616. & 1632. 8. Prodiit hic iterum Romæ 1700. in fol. apud Franc. Gallerum, una cum Tractatibus de Beneficiorum Ecclesiasticorum & officiorum sæcularium Coadjutoriis, authore Nicolao Remocampio, vulgo Remouchamps, Leodiensi, J. U. D. & de Caussis Consistorialibus Felicis de Matta.

De Re nummaria prisci ævi, collata ad æstimationem monetæ præsentis. Coloniæ excudit Kinckius, 1620. 8. item Leodii 1649.

Commentaria in Glossemata Alphonsi Soto, quæ ille in *Regulas Cancellariæ Apostolicæ* olim scripsit. Ibid. 1621. 4. item Leodii per Leonardum Streel 1658. in 4. editio secunda auctior.

Scholia in Preces, ut vocant, *primarias Imperatoris*, in 4. 1621.

Tractatum *De Legato*, quo quid in obeundis Legationibus suis agere Legati debeant, instruuntur. Ibid. 1624. 4. & Leodii 1642. cum Aphorismis Politicis.

Erotemata materiam Indulgentiarum & Jubilæi concernentia. Leodii, 1626.

Vindicias Libertatis Ecclesiasticæ, divisas in duas partes. I. Agitur de Appellationibus à sententiis Judicum Ecclesiasticorum, etiam in civilibus caussis, inter Laïcos motis, non esse in Camera Imperiali interponendas, nec ab ea recipiendas. II. Contra impios Ecclesiæ Mastiges, illius bona ac jura usurpantes. Leodii apud Joannem Tournay. 1630. 4.

Parænesin ad Hæreticos nostri Temporis, & alios Ecclesiæ Mastiges. Ibid. 1634. in 4.

Apologeticum adversus Samuelis Maresii, opidi Trajectensis Ministri *librum*, cui titulum fecit, *Candela sub modio posita per Clerum Romanum.* 1635. 4.

Anchoram debitorum, opus juridicum. Ibid. 1642. 8.

De Senectute, Leodii apud Joannem Mathiam Hovium 1647. in 4.

Facis Historiarum Centurias duas, quarum I. continet Mores diversarum Gentium. II. Ritus sacros &c. fol. Leodii 1650. Agebat Author tunc annum ætatis LXXIX. ac paulò post in fata concessit.

JOANNES CHRISOSTOMUS LOOTS,

Ord. Eremit. S. Augustini, Conventûs Lovaniensis filius, quondam Gandavi Scholarum Præfectus, Terminariorum Dunkercæ Superior, Me-

chliniæ Magister Novitiorum & Prior, Provinciæ etiam Secretarius;

Luci dedit *Poëmata* sua, inter quæ excelluit *Pompeius Magnus*, Tragœdia. Mechlin. 1639. apud Jaye.

Item vernaculè *Viam Vitæ*. 1654.

JOANNES CHRISTOPHORUS,

Ordinis Prædicatorum Theologus & Philosophus, claruit circa annum 1260. scripsitque

In IV. Euangelistas.

In omnes Epistolas Pauli libros XIV.

NB. In Bibliotheca Scriptorum Ord. FF. Prædicat. Parisiis editâ per P. Echard, Tom. I. pag. 590. hic *Joannes Christophori* S. T. D. natione Saxo, neutiquam Belga, fuisse asseritur.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A S. MATTHEO;

Hunc inter Scriptores Belgas ex Ordine FF. Carmelitarum Discalceatorum, in Bibliotheca sua recenset P. Martialis à S. Joanne; sed an & quæ ediderit, non commemorat.

In sæculo dictus est *Joannes Hustin*, doctrinâ ac pietate insignis; Sacerdos sæcularis aliquot annos Leodii Philosophiam docuit. Institutum Carmelitanum Bruxellis die 23. Septembris, anno 1621. professus est; cumque Lovanii Philosophiam ac Theologiam docuisset aliaque Ordinis munia subiisset, Romam à Superioribus evocatus, Episcopatum Aspahamensem in Perside huic Carmelitano Ordini addictum, & ab Urbano VIII. oblatum, invictâ humilitate recusavit.

Missus Constantinopolim, inter barbaros angelicam vitam duxit. In suam Provinciam redux, Prioris ac Definitoris officiis functus, piè obiit Bruxellis die 21. Februarii, anni 1652.

JOANNES CHRYSOSTOMUS VANDEN STERRE,

Natus Silvæducis anno 1591. litterarum humaniorum encyclopædiam in Scholis Soc. Jesu Antverpiæ absolvit; Canonicamque hinc Regulam instituti Norbertini ibidem in Cœnobio S. Michaëlis professus, adsumpto *Chrysostomi* nomine, ac Philosophicis apud suos disciplinis eruditus, Theologicas Lovanii hausit in sui Ordinis Collegio. Pòst Sacerdotio initiatus, variisque in Cœnobio suo functus officiis, demùm ex Priore in Abbatem anno 1629. adsumptus fuit.

Varia quoque scripsit, quibus candidum Ordinem potissimùm illustravit, quorum hic catalogus.

Panegyricus in Inaugurationem Mathæi Irsselii, Abbatis, sui prædecessoris. Antver. 1614.

In Natalem B. Josephi, Canonici Ord. Præmonstratensis.

In Natalem B. Evermodi Episc. Raseburgensis, ex eodem Ordine.

In Natalem B. Garemberti, Abbatis S. Martini, ejusdem Ord.

In Natalem S. Joannis Chrysostomi.

In Venerabilem Eucharistiam.

Vita S. NORBERTI Præmonstratensium Patriarchæ, iconibus & elogiis illustrata. Antverpiæ 1622. 4.

Vita ejusdem S. Norberti, flandrobelgicè, libris III. ibid. 1623. 4. & latinè libro quarto auctior, quo differitur de ejusdem Sancti in civitatem Pragensem factâ translatione.

Eandem reimprimi curavit anno 1656. *Polycarpus de Hertoghe*, ejusdem Abbatiæ S. T. Professor, cum suis annotationibus; fuitque dein ab Hagiographis Societ. Jesu inserta Tomo VI. Actorum SS. Junii.

Natales Sanctorum Ordinis Præmonstratensis, Ibid. 1625. 4.

Lilium inter spinas, sive *Vita B. Jo-*

sephi, Canonici Steinfeldiensis, Ordinis Præmonstratensis ex archetypo Steinfeldiensi fideliter expressa, & *Notationibus* illustrata: cum aliquot *Opusculis piis ejusdem Sancti*. Ibid. typis Plant. 1627. 8.

Rosa in hieme, sive *Vita Venerabilis Wilhelmi*, Rothensis Canonici, Ord. Præmonstrat. auctore *Martino Mertz*, Priore dicti Rothensis cœnobii, cum *Auctario*. Ibid.

Hagiologium Præmonstratense, sive Fasti SS. hujus Ordinis.

Chronicon Præmonstratense Ecclesiæ S. Michaëlis Antverpiensis; quod ab Antonio Sandero Brabantiæ illustratæ insertum fuit.

Vivendi finem fecit in Abbatia sua anno 1652, ac juxta summum altare sepulturam habet & Epitaphium.

D. O. M. S.
Reverendo admodum
Amplissimoque Domino
D. JOANNI CHRYSOSTOMO
VANDER STERRE,
Hujus Ecclesię abbati XLI.
Candidi ac Canonici Ordinis
Præmonstratensis
Per Circarias Brabantiæ & Frisiæ
Vicario Generali
Ac Visitatori Apostolico,
Anno M. D. C. LII.
XXVIII. Julii piè mortuo,
NORBERTUS Abbas, ejus successor
Poni curavit.

JOANNES CHRISTENIUS,

Batavus Amstelodamensis, J. U. D. edidit

Tabulas Institutionum. fol. Amstelod. 1632.

Dissertationem de Jure Matrimonii, seu de Causis Matrimonialibus. 8. Hardero-vici 1651. & 1659. ac rursum Arnhemii, 1662. & 1668. Fuit Romæ prohibita per S. Congregationem Indicis.

JOANNES CIERMANS,

Silvæducensis, Societatis Jesu Sacerdos, Mathesin annis aliquot Lovanii & Antverpiæ docuit; tum à Superioribus impetravit Missionem ad Regnum Sinense, in quo artes Mathematicæ sub curâ P. *Jo. Adami Schall*, aliorumque Societatis Jesu Missionariorum florebant mirificè: eâque occasione sanctum Christi Euangelium magno fructu promovebatur. Sed P. *Ciermans* suscepto itinere, in Lusitania obiit anno 1648. Ediderat ante Lovanii Theses Mathematicas, hoc titulo,

Annus Positionum Mathematicarum, quas defendit Illustris D. *Wolfgangus Philippus Jacobus Unverzagt*, *Baro de Ebenfort*. 1641. in fol. figuris æneis.

JOANNES CLARIUS,

Tungrensis, Lovaniensi Academiæ à juventute adscriptus ac primùm Philosophiæ in Pœdagogio Porcensi Professor, indeque ad S. Theologiam gradum faciens, anno 1584. die 29. Augusti, supremo Magisterio unà cum *Henr. Cuyckio*, dein Ruræmund. Antistite, aliisque insignitus. Præfuit Collegio S. Annæ, tum Majori Theologorum Collegio, ac demum Leodiensi Seminario Lovanii per Ernestum Bavarum Principem-Episcopum erecto primus Præses datur. Præter Canonicatum in D. Petri, Theologicæ lectioni annexum, alium quoque per Academiæ privilegia Insulis in D. Petri assecutus est, uti & in S. Crucis Leodii.

Primus ipse, relicto Magistro Sententiarum, anno 1596. Summam Theologicam D. Thomæ Aquinatis in Scholis publicis cœpit prælegere. Carmen etiam pangere solebat non absque vena poëtica, lusitque versu Jambico

Satyram

Satyram in Guilielmum à Nassau, Ernestum Bavarum ab Episcopatu Leodiensi fraudulentis suis consiliis avertere conantem. Lovanii, 1584. 8.

Oden in eumdem, Regis Catholici vasallum perduellem, & Ecclesię Christi hostem. Montibus Hannoniæ, 1581. 8. apud Velpium.

Aliud viri illius, alioqui præstantissimi & doctissimi, scriptum non vidi. Circumferebantur olim, quæ in Scholis *De Sacramentis Ecclesiæ* dictavit typis & lectu digna, è quibus supersunt de *Pænitentia & Extrema Unctione Tractatus* in Bibliotheca Hieron. Stevart, Eccl. Metrop. Mechlin. Decani & Canonici Grad.

Obiit Lovanii anno 1611. die XXII. Augusti: sepultus in choro templi ad S. Petrum; hoc Epitaphio.

Eximius D. ac M. noster
JOANNES CLARIUS, Tungrensis,
Hujus Ædis Canonicus, H. S. E.
Qui Scholasticam Theologiam
Non minori cum laude quam fructu
Annos prope XX. professus,
Pauperibus ex asse scriptis hæredibus,
In se constanter parcus
Ut in eos esset profusus,
Verè CLARUS decessit.
Vixit annos LXIII.
Obiit Anno M. D. C. XI.
Mensis Augusti die XXII.

JOANNES CLAUBERGIUS,

Solingæ, Montium Ducatûs oppidulo natus anno 1622. litterarum latinarum ac græcarum peritiam non vulgarem Bremæ, Groningæ atque Salmurii apud Gallos percepit: tum Galliâ Angliaque peragratis, in Lugdunensi apud Batavos Academia moratus est, audivitque *Joannem Rayum*, Philos. Prof. nova Carthesii placita jucundè proponentem. His raptus *Claubergius*, ac primùm Philosophiæ Professor in Academia Herbornensi, dein anno 1651. in Duisburgensi, primus Carthesiana systemata in Germaniam intulit.

Obiit Duisburgensis Academiæ decor, Electori Brandeburgico carus, ac Rector ferme perpetuus die 31. Januar. 1665. recusatâ Professione Neomagi & alibi sibi per Batavos oblatâ, relictâque uxore *Catharina*, *Gerardi Mercatoris*, consanguineâ; ad cujus Cosmographi celeberrimi, in templo Duisburgensi olim sepulti, tumulum, suum quoque apponi voluit Claubergius.

Opera ejus *Philosophica*, primùm seorsim ac sæpius edita, prodiêre simul II. Tomis in 4. Amstelod. 1691. pręfixo Authoris encomio.

JOANNES CLOPPENBURGH,

Amstelodamensis, Calvinianæ sectæ variis in locis apud Batavos Minister, Theologiæque Professor in Harderovicensi ac Franekerana Academiis; evulgavit quam-plurima, inter quæ,

Deliciæ Biblico-Brielenses, sive Collationes Criticæ cum Ludov. Capello, in XXV. selectos Psalmos primùm, tum in varia loca V. & N. Testamenti, 8. Bremæ 1632. Franekeræ 1652.

Sacrificiorum Patriarchalium Schola sacra, cum Spicilegio. 16. Leydæ 1637.

Enarratio in Caput 53. Isaiæ. Franekeræ 1652.

Epistola ad Ludov. de Dieu, de die quo Christus & quo Judæi comederunt Agnum Paschalem; item Tractatio de Sabbatho deuteroproto, ac super utroque Collatio Epistolica cum Ludov. Cappello. 12. Amstel. 1634. item Groningæ 1660. Omnia dein inserta magno Operi Criticorum sacrorum, Londini 1660. & Amstelodami 1698. edito.

Item *Opera omnia Cloppenburgii* curâ Joannis à Marck, Nepotis ejus, simul fuerunt reimpressa in 3. Vol. 4. Amstel. 1684. ac rursum Trajecti ad Rhenum 1708. in II. Vol. 4.

Extat sequens ejus Epitaphium Franekeræ, indeque amplior ejus Vitæ series.

Hoc tumulo conditus est,
Rever. ac Clariss. Vir,
D. JOANNES CLOPPENBURGH,
SS. Theol. Doctor & Professor,
Olim Pastor Aelburgensis ab A. 1616.
Heusdanus ab A. 1618.
Amstelred. ab A. 1621.
Brielanus ab A. 1630.
S. Theol. in Acad. Harderovicena Prof.
& V. D. Minister ab A. 1640.
Et postremò S. Theol. Professor
Ac V. D. Minister Academiæ
Frisiorum Franekeranæ ab A. 1644.
Natus Amstelred. A. 1592. 14. Maii.
Denatus Franekeræ A. 1652. 30. Julii.

JOANNES CLUVERIUS,

In Academia Lugdunensi apud Batavos Historiarum Professor publicus, Philippi filius Gedanensis Germani, qui in eâdem Leydensi Academia simili Professione, clarus anno 1623. obiit, variosque insignes libros præsertim Geographicos cum perenni doctrinæ famâ reliquit. Ipse quoque edidit

Epitomen Historiarum totius mundi, à primâ origine usque ad annum 1620, *& ultra.* 4. Lugduni-Bat. an. 1633, & aliàs sæpius editam.

JOANNES CNYFF,

Ultrajectinus, patricii sanguinis, Ordinis Minorum de Observantia, Orator facundus, primus Episcopus Groeningensis anno 1561. designatus, & consecratus, interfuit Synodo Provinciali Ultrajectinæ anno 1565. suamque Diœcesin difficillimis rexit temporibus, imo & hæresi jam prævalente. Anno 1578. Kalendis Octobr. Groningæ animam Creatori reddidit. Scripsit

Commentarium in Psalmos Miserere, & de Profundis, teutonicè & latinè. Antver. apud Steelsium.

JOANNES COCCEIUS,

Vulgo COCK, Bremæ in Germania natus anno 1603, acquisitâ per studium indefessum non vulgari SS. Scripturarum Linguarumque orientalium peritiâ, constitutus primùm fuit anno 1630. Hebraicæ linguæ Professor in patria. Famâ eruditionis vulgatâ, anno 1636. à Curatoribus Academiæ Franekeranæ in Frisiam evocatur, ubi & sacras Linguas annos plures professus est, ac reliquam dein ætatem transegit Lugduni-Batavorum. Ad eam enim Academiam à Curatoribus anno 1650. accitus, Theologiæ Calvinianę ac Scripturarum Professor primarius fuit usque ad obitum die 5. Novembris 1669.

Auctor fuit Sectæ *Cocceianorum*, hodieque inter Calvinistas celeberrimæ. Sententiis ac scriptis *Coccei* sese opposuit *Gisbertus Voetius*, cujus Sectatores dicti sunt *Voetiani*: sed numero & authoritate inferiores. Plurima scripsit Cocceius, præcipuè in Scripturam, quæ quia Calvinianis erroribus referta sunt, hîc prætermittimus. Recensentur tamen ordine, Tomo II. *Bibliothecæ Sacræ P. Le Long pag.* 680.

Opera ejus omnia Theologica, Scripturistica, exegetica, didactica, polemica, philologica, in octo Vol. in folio, edita primò Francof. ad Mœnum 1689. ac rursus Amstelodami 1701.

Opera Anecdota & Philologica. 2. Vol in fol. Amstelodami 1706.

Plura de *Joanne Cocceio* lectu digna reperies in Notitia litteraria Scriptorum illustrium per P. Niceron Tomo VIII. pag. 193.

JOANNES COENS,

Hallensis (quod est Hannoniæ oppidum cultu Deiparæ celeberrimum)

S.Th. Licentiatus, & ad S. Martinum apud Cortracenses ab anno 1585. Pastor, *Corn. Jansenii*, ac *Petri Simonis* dein Episcoporum, nec non *Joannis David* dein Societ. Jesu Theologi, successor fuit dignissimus. Ecclesiastes admodum facundus, & zelo vitæ emendatioris morumque reformandorum tam in Clero quam in reliquo populo accensus. Edidit *Ascetici* argumenti varia *Opuscula*, sermone vernaculo conscripta.

Item *Confutationem Apiarii*, sive *Alvearii Romani*, libri sane perniciosissimi *Philippi Marnixii*, *Sanct-Aldegondii*. Lovanii 1598. in 8. apud Masium.

Obitus, zelusque ejus pastoralis in Epitaphio sequente, quod columnæ chori D Martini Cortraci affixum est, notatur.

„ Magistro JOANNI COENS, Hal-
„ lensi, S. Theol. Licent. hujus Tem-
„ pli, dum viveret, utriusque por-
„ tionis Pastori, ob singulares animi
„ dotes, & in pascendis ovibus verbo,
„ scriptis & exemplo XIX. annorum
„ spacio diligentiam laudatissimo, Ka-
„ lend. Octobr. Anno 1604. magno
„ Cortracensium mœrore diem extre-
„ mum obeunti, positum Monumen-
„ tum.

Corpus, *mens*, *nomen*, *tegitur*, *residet*, *veneratur*,
Terrâ, *astris*, *Urbe hac*, *morte*, *fide*, *studio*.

JOANNES COENEN,

Mollanus, Brabantus, S. Theol. Licentiatus, Canonicus Norbertinus in celebri Tongerloa & Prior ibidem, nec non Lovanii quondam Præses Collegii Præmonstrat. item Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ S. Sulpitii Diestensis, vir cùm doctus tùm industrius; eruit è sui Ordinis ac cœnobii Bibiotheca

Dialogum *Honorii de Prædestinatione & Libero Arbitrio*. Antver. in 8. 1621. qui germanus *Honorii* partus est: non ille, quem *Georgius Cassander* ediderat suppostitium ac malæ fidei.

Litanias item *Marianas*, easque piissimas, in Tungerloa ante CCC. annos dici solitas.

Sed & *Carmen Sphæricum* magnâ aliquando subtilitate composuit, quod in orbem circumagi debebat, ut posset legi, nedum intelligi: excusum Lovanii, 1602.

JOANNES COGNATUS,

Vulgo COUSIN, Tornacensis, Sacræ Theol. Licentiatus, & Canonicus Cathedralis Ecclesiæ in patria, scripsit

De Fundamentis Religionis, hoc est, *de Naturali Dei cognitione*; *de Immortalitate Animæ*; *& de Justitia Dei*, Orationes III. Duaci, apud Joannem Bogardum, 1597. 8. quarum primam recitavit Lovanii, in Quodlibeticis, ut vocant, Quæstionibus, anno 1595. & Zangrii typis edidit. Scripsit item

De prosperitate & exitio Salomonis. Duaci 1599. 8.

De rebus Tornacensium Tomos seu libros IV. Gallicè, 1619. 4. typis Marci Wion.

Collegit & ex antiquis ac probatis auctoribus *Historiam Sanctorum*, Cathedralis Ecclesiæ Tornacensis patronorum, instar Hymnorum & Lectionum, quæ in Ecclesia recitari solent. Duaci, 1621. 1621. 8.

JOANNES A CONDATO,

Hannonius, Carmelita Valencenensis, claruit circa annum 1380. scripsitque,

In Sententias libros IV.

In Canonicam Epistolam S Joannis.

Sermones de Tempore & Sanctis. Ex Arnoldo Bostio.

JOANNES CONTRACTUS,

Belga, Ordinis Minorum, scripsit *Sermones* uberes *ad Populum*; excusos jam olim per Colonienses & Tolosanos, typis Joannis Roelhoff, fol.

JOANNES COOLS,

Reineri filius, Horna-Batavus, Juris-Consultus, Poëta, & *Historiographus Pacis Hispano-Batavæ*, Monasterii Westphal. 1648.

JOANNES CORNELII,

Diestensis, Presbyter vitam Canonicam professus anno 1419. in Monasterio Bethleëmitico prope Lovanium, adolescens habuit in Studio Parisiensi (ubi & Artium Magister promotus fuit) sodalem *M. Heimericum de Campo*, postmodum famosissimum S. Theologiæ Professorem Lovanii. Qui cùm tempore magnarum vacantiarum apud Religiosos Bethleëmitas feriari solitus esset, doceretque eos Complementa Artis & scientiæ Raymundi Lulli, quod omne *Scibile* prænotabat; *Joannes* hic aspernatus has speculativas curiositates, (ut aiebat) edidit partim metro, partim rithmo libellum, multos devotos conceptus continentem, quem *Omne scibile pauperis* inscripsit.

Item *Orationes & Meditationes* varias. Ita ferè Petrus Impens Chronici Bethleëmit. lib. 3. art. 7. §. scribens sibi hæc omnia lecta fuisse.

Plenus dierum è vita abiit, anno 1472. ætatis 79.

JOANNES CORVERUS,

Ruræmundensis, *Philonis Judæi* libellum *De Nobilitate*, latino carmine reddidit. Coloniæ, apud Cholinum, 1564.

Lamentationes item *Jeremiæ Prophetæ* versibus Elegiacis. Ibid. apud Birckmannos, 1566. 4.

JOANNES COSTERIUS,

Propter innocentiam vitæ cognomento COLUMBA, Lovaniensis, Canonicus Regularis & anno 1554. Prior Vallis Martinianæ in patria: vixit cum *Martino Lipsio* pari animorum & studiorum necessitudine ac contubernio; veteresque aliquot Patres ac Scriptores pristinæ integritati ex fide restituit,

S. Ambrosii Opera, Tomis V. digesta.

Vi centium Lirinensem contra Hereses: cui & *Commentariolum* adjecit. Lovanii, 1568. 12.

Sermones Guerrici, *Abbatis Igniacensis*. Lovanii, 1555. & Antver. 1576. 12. typis Nutii.

Scripsit quoque, Lovanii habitam, *Orationem* luculentam *in laudem Sanctarum Litterarum* Antver 1555. 8. apud Bellerum.

Præterea ex *D Ambrosio* concinnavit *Commentarium in Cantica Canticorum*. Lovanii, 1558.

Denique ejusdem nomine circumfertur *Explicatio Cantici Ecclesiastici*; excusa à Bellero, 1575. 16. cum Thoma à Kempis (latiniore facto à Francisco Tolensi) de Imitatione Christi. Nam quæ *de Proprietatibus Religiosorum Oratio*, Lovanii anno 1565. edita, *Costerii* præfert nomen, alterius est, *Cornelii* nimirum *Blocchii*.

Decessit Lovanii, anno 1559. ætatis 44. die IX. Martii, apud suos conditus. Epitaphium amico & sodali scripsit *Jacobus Latomus*:

Costerius *jacet hic*; *satis hoc monuisse*, *viator*.
Nempe quis audito nomine plura roget?
Sponte tibi hic subeant nivei & sine crimine mores,

Canaque cum summa Religione Fides.
Invictum pectus, nulli penetrabile culpæ,
Virtutis cupidum, nequitiæque fugax.
Intentum studiis semper, sanctoque labori:
Denique per cunctos vita probata modos.
Artibus in cœlum si quis grassetur eisdem,
Exspectet placidum post sua fata Deum.

JOANNES COSTERIUS,

Alostanus promotus anno 1561. octavus inter Magistros Artium, condiscipulum nactus & amicum Guilielmum Estium; hinc S Theol. Licentiatus, ac Pastor oppidi Aldenardensis in Flandria, edidit

Institutionem de exitu Ægypti, & fuga Babylonis, hoc est, de exitu Catholicorum è civitatibus hæreticorum. Duaci apud Joan. Bogardum, 1580. 8.

Obiit in flore ætatis Aldenardæ, anno 1580. die x. Junii. Confundit hujus & *Joannis Costerii*, Lovaniensis, scripta Possevinus in Apparatu sacro, & è duobus unum facit.

JOANNES COTOVICIUS,

Vulgo VAN CATWYCK, Ultrajectinus, J. U. Doctor, ac Miles Jerosolymitanus, Terram Sanctam, aliasque adiit ac lustravit; scripsitque

Itinerarium Jerosolymitanum & Syriacum: quo gentium variarum mores, insularum, regionum, urbiumque situs, aliaque ob oculos ponit. Antver. 1619. 4. apud Verdussium.

JOANNES COTREAU,

Doctor Theologus Parisiensis, & Canonicus atque Archidiaconus & Vicarius generalis Diœcesis Tornacensis. Principe Epinoyo Tornacum gubernante, Geusiisque supra modum favente, qui proinde Catholicos opprimebant & sacra conculcabant, stetit Archidiaconus hic vir fortissimus pro avitâ fide Catholica, quam & continuis ad populum sermonibus multisque præclarè gestis stabilivit. Decessit Tornaci die 4. Novembris 1592. Scripsit gallicè

Tractatum *De quiete & tranquillitate Animæ* libris III. Paris. 1575. 8. apud Guil. Chaudiere.

Commentarium sive Sermones XXXII. *in Præcepta Decalogi.* Ibid. 1576. 8.

Sermones super Dominicas: De Plagis Ægypti Ibid. 1580. 8.

Sermonem funebrem Petri Pintaflour Tornac. Episcopi. 8. Paris. 1580.

Orationem in funere Maximiliani Morillon Episc. Tornac

Item alias *Orationes* aliquot *funebres.*

JOANNES COUDENBERGIUS,

Decanus Ecclesiæ S. Ægidii in oppido Abbenbrocensi, Diœcesis Ultrajectinæ, Philippo Austriæ Archiduci Regi Castellæ &c. à Secretis, scripsit ad Carolum V. electum Imp.

De Initio, progressu, & impedimentis Fraternitatis septem Dolorum beatissimæ Virginis MARIÆ. Antver. apud Mich. Hillenium, 1519.

Item *De Miraculis* 250 *ejusdem Confraternitatis.* Utrumque librum recensuit & de novo edi curavit *Georgius Colvenerius*, Duaci, 1619. 12. typis Petri Auroii.

JOANNES COUTEREELS,

Antverpiensis, litterarum humaniorum & Arithmetices Magister Middelburgi in Zelandia, edidit gallicè atque vernaculè *Tractatum de Aritmeticá*. 12. Middelburgi. 1660.

JOANNES COUVILLON,

Insulensis, Societ. Jesu Theologus;

Conimbricæ in Lusitania, Ingolstadii in Germania, ac denique Romano in Gymnasio Philosophicas Theologicasque disciplinas explanavit: Concilio quoque Tridentino, Alberti Bavariæ Ducis nomine, anno 1562. interfuit. Vir per omnia magnus, tandem Romæ in D. Petri Basilica Pœnitentiarius, senex moritur anno 1581. die 17. Augusti.

Edidit ibidem apud Ant. Bladum 1554. *Conclusiones è priori Epistola D. Pauli ad Corinthios* deductas.

Reliquit & *Assertiones* in eamdem Epistolam.

Item *Quæstiones in Psalmos*. Sed eæ lucem nunqaum videre.

Academia Ingolstadiensis hoc elogio memoriam ejus perennavit.

„ Joannes Covillonius, Soc. „ Jesu, sacro-sanctæ Theologiæ Do- „ ctor, natus Insulis, nobili Flandriæ „ & maximorum ingeniorum matre. „ Unus ex primis Societ. Patribus fuit, „ qui Christo Ingostadii servierunt. „ Multa illi laus, ex diligentia, ex „ doctrina, ex candore dicti & facti. „ Major, quod qui aliis fuit maximus „ & primus, ultimus sibi semper vi- „ debatur & minimus. Vir in sum- „ ma simplicitate summus & prudens. „ Nihil in vita quærebat magis, „ quam quietem solitudinis, pacem à „ turbis mundi. Emissus tamen à suis, „ & quasi Dei manu, in diversas messes „ Galliæ, Italiæ, Lusitaniæ, Flan- „ driæ, cum fructu magno plurimo- „ rum. Nec minori cum dignitate ac „ laude in Concilio Tridentino fuit, „ Serenissimi Ducis Bavariæ Legatus. „ Tandem senex moritur Romæ, cum „ è Pœnitentiariis, qui ad D. Petri „ obeunt summi Pontificis vicariam „ operam, unus censeretur. Tam sci- „ tè conscientias hominum tractare „ noverat, ut maximus peccator di- „ xerit, Malle se lancinari a „ Covillonio, quam sanari ab „ alio.

JOANNES VAN CRAESBEECK,

Arschotanus (quod Brabantiæ opidum est, Ducatûs titulo illustre) S. Theologiæ Baccalaureus Lovaniensis, Religiosus professus Abbatiæ S. Bernardi ad Schaldim, & subinde Lector in Villario ejusdem Ord. Cisterciensis Cœnobio, obiit Prior in S. Bernardi anno 1610. Scripsit

Commentarium in Regulam S. Benedicti. Quem evulgarunt Religiosi S. Bernardi. Duaci 1624. 8.

JOANNES CRISPINUS,

Vulgo Crespin, Atrebas, adolescens à patre Jurisperito ad capiendum ingenii cultum Lovanium missus, *Gabrielem Mudæum*, aliosque Antecessores quinquennium totum ante aditam Galliam audivit. Vixit dein in Galliis, professione typographicæ ac litterariæ exercitationis clarus: usus annos multos amico *Francisco Balduino*, quocum à pueris educatus fuerat.

Crispinum tamen postea *omnis humanitatis non minus quam juris obitum fuisse, ex quo factus est servus Allobrox*, scribit Balduinus in Responsione suâ ad Joannem Calvinum p. 89. ubi & Commentarium ejus *De Apostatis* notat. Dedit præterea *Crispinus*

Institutionum Imperialium libros IV. Annotationibus illustratos, editos auctoris, & Samuëlis filii typis.

Nomenclaturam Actionum.

Hesiodi Opera & dies, cum brevibus *Scholiis.*

Item *Lexicon Græco-Latinum*. 1595. fol.

Cum esset Parisiis apud famosum *Carolum Molineum* amanuensis, praxisque juridicæ didasculus, eo suggerente

Theodori Bezæ amicitiam nactus est, cui & in Calvinistarum refugio Gebennensi adhæsit, artemque exercens typographicam, ibidem infelix obiit anno 1572. Edidit illic infamem hujus tituli librum

Histoire des vrais temoings de la verité de l'Evangile, qui de leur sang l'ont signée, depuis Jean Hus, jusqu'au tems present : comprinse en huit livres, contenant Actes memorables, &c. fol. Genevæ 1570, atque iterum ibidem 1582. 1597. & 1609. cum auctario *Simonis Goulart*, Silvanectensis, Prædicutii apud Genevenses; atque aliàs sæpius.

JOANNES CROMBECIUS,

Duaci natus est anno 1563. ac Societati SS. Nominis Jesu aggregatus, omnia penè illius munia cum laude obivit, & cum doctrinâ pietatem in primis conjunxit, quam ubique ejus scripta spirant,

De studio Perfectionis libri II. Antver. 1613. 4. typis Trognesii, & Moguntiæ, 1614. 8. Eosdem libros auctor ipse gallicè interpretatus est.

Ascensus Moysis in Montem sive *Tract. de Oratione :* tribus, ut inscriptio habet, viis distinctus, Purgativâ, Illuminativâ, & Unitivâ. Audomaropoli, 1618. 8.

Obiit Audomaropoli VI. Nonas Octob. anno 1626.

JOANNES CURRIFICIS,

Vulgò WAGEMAECKERS, Canonicus primùm Regularis, dein Monachus Cisterciensis in Villario, demùm Confessarius Monialium ejusdem Ord. in Monasterio de Marche-les-Dames in Namurcesio; scripsit

Tractatum de Vitio proprietatis, Paris. editum typis Marneffii, cum aliis similis argumenti libellis, hoc initio : *Sicut modicum fermentum totam massam &c.*

Porro hujus Viri sanctitatem ac doctrinam memoravit Henriquez in Menologio Cisterciensi, ad diem X Maii, quo inter Sanctos hujus Ord. sors illius est.

JOANNES CRUCIUS,

Alostanus, Presbyter & Pastor Stabroeckanus, lusit *Carmen in horum temporum calamitates*, excusum Antver. 1604. apud Arn. Coninex.

JOANNES CRYTERIUS,

Diestemiensis Brabantus, Ordinem S. Augustini professus in patria, S.T. Doctor, Ecclesiastes zelosus & elegans, Priorem egit Diestemii, Coloniæ Agripp. Aquisgrani, Betburgi. Fuit & Capituli provincialis Præses, Diffinitor, Visitator &c. In fata concessit in suo Diestensi Conventu die 30. Junii 1675. Dudum post mortem illius prodiit

S. Augustinus prædicans, sive Conciones in omnes totius anni Dominicas, ex SS. Litteris & Augustino desumptæ, 12. Tomi II. Mosæ-trajecti 1714. apud Lamb. Bertus.

- - - - Idem *in Festa totius Anni*, 12. Tomi II. ibidem.

JOANNES CUSTOS,

Brechtanus Brabantus, Grammaticus celebris, primum in Artium promotione locum obtinuit anno 1496. è Liliensi Pœdagogio Lovanii, & in Castrensi Gymnasio litteras docuit humaniores: deinde Scholæ Groninganæ in Frisiâ Rector præfuit, pòst Antverpianæ ad D. Virginis. Consenuit tandem, docuitque privatim in patriâ. Obiit anno 1526. Scripsit

Grammaticam Latinam, sæpiùs evul-

gatam: quâ *Joannes Despauterius*, Lovanii *Custodis* auditor, in suis Commentariis Grammaticis concinnandis usus fuit. Retexuit eamdem *Martinus Lipsius*, typis Plantinianis. 8.

Versus quoque *Alexandri Grammatici* emendavit.

JOANNES DALICK,

Theologus & prædicator ævi sui famosus, eoque nomine Leodii in pretio habitus, reliquit

Sermones per anni circulum, hoc initio, *Ad te levavi &c.* Meminit Albericus, trium Fontium Monachus Cisterciensis, in Chronico suo MS. ad annum 1195.

JOANNES A DAVENTRIA,

Transisalanus, Ord. Minorum Magister, Provinciæ Coloniensis, hæreticorum, præsertim Anabaptistarum ac Lutheranorum, istis in locis grassantium strenuus impugnator, edidit

Exegesin Euangelicæ Veritatis, contra errores Confessionis Lutheranæ, Cæsari in Comitiis Augustanis exhibitæ. Coloniæ, 1535. 8. typis Melch. Novesiani.

Scripsit item contra Anabaptistas librum, cui titulus *Catapulta*. Aliaque.

JOANNES DAUFFAIUS,

Vulgò D'AUFFAY, Bethuniensis, Artesius, Maxæmiliano & Philippo Austrio à Consiliis ac Libellis, scripsit

De vera & legitima successione Mariæ Burgundæ, Caroli Audacis filiæ ex asse hæredis, *ad Burgundiæ Ducatum*, *Comitatus Artesiæ*, *Burgundiæ*, itemque *Insulense*, *Duacense atque Orchiacense Dominia.* Legebatur MS. in Bibliotheca publica Ecclesiæ Cathedralis Tornacensis, & alibi: sed evulgavit anno 1693. Godefridus Leibnitius J. U.D. in Mantissa Codicis Juris Gentium Diplomatici.

Lege etiam Testimonium P. le Long in Bibliotheca Histor. Galliæ, Num. 11973. ubi ait, Tractatum istum à *Joanne de S. Romain*, Procuratore Regio, fuisse refutatum.

Item scripsit in *Consuetudines Artesiæ & Bethuniæ.*

De Advocatia Bethuniensi.

De Ponthivensi Comitatu.

De Austrovandensi Comitatu, aliaque. Meminit ejus Locrius in Chronico suo Belgico ad annum 1211. 1270. 1479. & alibi.

JOANNES DAVID,

Cortracensis, Pastor primùm in patria ad D. Martini, munus illud suum sanctè obivit, (duorum Pastorum, dein ad Episcopales Insulas evectorum *Corn. Jansenii* Gandensis, ac *Petri Simonis* Iprensis dignus successor) deditque exemplum vitæ ac disciplinæ rigidioris, Pastoribus meritò imitandum.

Pôstmodum Societati Jesu anno 1581. nomen dedit, ac Collegio Cortracensi suâ curâ erecto primus Rector, tum Bruxellensi & Gandavensi etiam præfuit: dicendi venustate, inventionis solertiâ, atque excitandis ad pietatem hominum animis plurimùm excelluit: quò scripta ejus omnia, pleraque ascetica, spectant.

Veridicus Christianus, seu *de Fidei Christianæ capitibus*, Antverpiæ typis Plantinianis. 1601. & auctiùs 1606. 4.

Occasionis arreptæ ac neglectæ Typus: in quo illius commoda, hujus incommoda. Ibid. 1605. 4.

Paradisus Sponsi ac Sponsæ: in quo *Messis Myrrhæ & Aromatum*, *ex Mysteriis Passionis* CHRISTI colligenda: &, *Pancarpium Marianum*, sive *de B. Mariæ Virginis Laudibus gestisque.* Ibid. 1607. & 1618. 8.

Specula

Specula XII. Deum aliquando videre desideranti concinnata. Ibid. 1610. 8.

Atque hæc quidem omnia Latinè, & cum Iconibus: quâ linguâ scripsit quoque libellum hoc titulo:

Amputandum, PUTABAM, *quæ radix stirps & germen est malorum.* Antver. typis Trognæsii, 1612. 8.

Belgico verò sive Flandrico idiomate plura scripsit Opuscula, pleraque Hæreticis refellendis idonea, in quibus miscuit utile dulci.

Extinctorium famosæ facis Hollandiæ. Antver. 1602.

Alvearium, adversus *Philippi Aldegundi* librum pestilentissimum, quem ille inscripsit *Alvearium Romanæ Ecclesiæ.*

Araneum Hæreticum, quo universa hæreseos œconomia demonstratur: quem *Theod. Petreius* Cartus. latinè reddidit.

Labyrinthum Hæreticorum. Antver. typis Trognesii, 1605. 8.

Hæreticorum carnalem Ollam. Ibid. 1610.

Salvos conductus. Ibid. 1610.

Sordidas Hæreticorum Sponsas duas, seu *Historiam Ecclesiæ Hæreticæ.* Uranopoli, 1608.

Respiraculum pro bulliente musto Novatorum. Ipris 1610.

Excubitorem contra ariolos, incantatores & similes maleficos. Silvæducis, 1619. 8.

Viridarium Rituum ac Cæremoniarum Ecclesiæ: cui adjecit *Oeconomum Christianum*, cum *Spongia Vitiorum.* Antver. apud Trognesium, 1608. 8.

Lapidem Lydium, sive *Hortulum delitiarum spiritualium Animæ ad perfectionem contendentis:* quem latinè idem *Petreius* interpretatus est.

Sortem sacræ Sapientiæ, sub nomine anagrammatico, *Donaes Indinau.*

Horologium Passionis: Igniarium: Jubilum amantis Animæ: Spirituale Alphabetum, &c. 1607.

Denique *Petri Simonis*, Episcopi Iprensis, *Opera* à morte ejus recensuit & edidit typis Plantin. 1609. fol.

Ipse piè defunctus est Antverpiæ anno 1613. die IX. Augusti, annos natus LXVII. ab initâ Societate 32.

JOANNES DECKHERUS A WALHORN,

Falcoburgi in Transmosana Ditione natus anno 1583. die 20. Junii, patre *Joanne*, matre *Mariâ de Caldenbourg.* Lovanii J. U. L. gradu insignitus, dein Bruxellæ per annos plures Caussarum patronus extitit celeberrimus. Uxorem hîc duxit *Mariam van Pede*, *Joannis* in suprema Brabantiæ Curia Senatoris filiam, è qua præclaram reliquit posteritatem.

Ipse quoque anno 1643. in eadem Curia Senator omnium votis renunciatur; sed dignitate hac frui vix potuit. Decessit enim Bruxellis toto necdum in Senatu transacto triennio, die 16. Decembris 1646. ætatis anno 63. sepultus Anderlaci in sacello S. Guidonis. Vir integritate nunquam interruptâ, liberali indole, moribus suavissimis conspicuus: præter Jurisprudentiam, iis quoque artibus, quibus ipsa humanitas nomen impartivit, plenè imbutus. Edidit

Dissertationum Juris & Decisionum Libros II. fol. Antv. 1631. typis Joannis Meursii. Prodiit dein Bruxellis in fol. apud Petrum Dobbeleer anno 1673. curante filio *Aurelio de Deckher* secunda editio; tertia vero 1686. iisdem typis, curante *Joanne Baptista Christyn* J. U. L. supremi Brabantiæ Consilii dein Cancellario. In quâ præter disceptantium partium hinc inde nomina, sententias in magna Revisione retractatas, accessêre opiniones ac Decisiones conformes, quæ post mortem Authoris non modo in Hispania, Gallia, Belgio, sed &in supremis uni-

versæ Europæ Judicum consessibus prodière.

Illius quoque fuit libellus posthumus, *Philosophus bonæ mentis*. 8. Bruxellis apud Mart. Bossuyt. 1674.

JOANNES DECKERIUS,

Haesbroeckanus, Flander, cursu Philosophiæ absoluto Duaci sub *Leonardo Lessio*, Romæ in Societatem SS. Nominis JESU admittitur, missusque Neapolim ad sacræ militiæ tirocinium, ibidem studia absolvit Theologica. Romam reversus, sacrisque initiatus, mox Belgium repetiit: docuit Philosophiam ac Scholasticam Theologiam Duaci; hanc item Lovanii: profectusque Græcium in Stiriam Academiæ illius fuit Cancellarius. Vir sanè multis nominibus quà ab ingenio, quà ab eruditione omnigena commendandus, atque Historiæ Ecclesiasticæ, potissimùm verò temporum in supputando peritissimus, ut de cæteris ejus virtutibus nihil dicam. Collegit illas ac deprædicat Bibliotheca Scriptorum S. J. Scripsit

Exercitium Christianæ Pietatis.

Orationem panegyricam in Exequiis Sereniss. Mariæ Annæ Archiducis Austriæ, uxoris Ferdinandi II. Imp. Græcii dictam, & excusam anno 1616. 4.

Velificationem, seu *Theoremata de Anno ortus ac mortis Domini*, *deque universa* JESU *Christi in carne Oeconomia*: *à Laurentio Suslyga* sub *Joannis Deckerii* præsidio in Disputationem adducta: unà cum *Tabula Chronographica à capta per Pompeium Jerosolyma usque ad deletam à Tito urbem ac Templum.* Græcii, apud Geor. Widmanstadium, 1606. 4. Vide Card. Baronium, Tomo XII. Annal. in Appendice, & in recentioribus editionibus Tomo I. in Apparatu Num. 129. ubi Auctorem hunc, sententiæ suæ non per omnia consentientem, acriter perstringit.

Cæterùm *Deckerius* Opus reliquit longè eruditissimum, & XL. annorum studio comparatum, Tomis III. distinctum, *Theologicarum Dissertationum mixtim*, *& Chronologicarum in Christi* σταυρώσου *Natalem*, seu *de primario ac palmari Divinæ ac humanæ Chronologiæ vinculo*, *qui est Annus ortus ac mortis Domini*, *Oeconomia.* Operis hujus delineationem exhibet Bibliotheca S. J. recensetque alias *Deckerii* lucubrationes, quæ hactenus lucem non viderunt.

Vitæ suæ cursum absolvit Græcii, die x. Januarii, anno salutis 1619. ætatis LIX. Religionis XLI.

JOANNES DELPHIUS,

Batavus, à natali solo cognomen mutuatus, Argentorati munere Coëpiscopi plures annos functus fuit, scripsitque

De Potestate Pontificia. Coloniæ typis Cholini, 1580. 8.

De Notis Ecclesiæ. Ibid. Aliaque, invisa hactenus.

Interfuit anno 1557. unà cum Michaele Helding Episcopo Mersburgensi, Petro Canisio S. J. Francisco Sonnio & Jod. Ravesteyn Theologis Lovan. celebri Colloquio Wormatiensi, cum Melanctone aliisque Lutheranis habito, sed absque fructu, & improbante Rom. Pontifice.

JOANNES DEL-RIO,

Brugensis, J. C. Protonotarius Apostolicus, ex Canonico Officiali & Archidiacono fit anno 1607. Decanus Ecclesiæ Cathedralis Antverpiensis, ac Vicarius Episcopi, edidit à se habitam

Orationem in Funere Reverendiss. D. Joannis Miræi, Antverp. Episc. typis Pantin. 1611. 8.

Expositionem Moralem Psalmi CXVIII.

Beati immaculati &c. Ibid. in 12.
Item *Psalmorum VII. Pœnitentialium.*
Vitam placidè & tranquillè finivit anno 1624. pridie Epiphaniæ; sepultus juxta aram primariam chori Cathedralis, hoc Epitaphio.

Adm. Rev. Nobilisque Viri
D. JOANNIS DEL-RIO
J. U. L. H. C. E. Decani,
Et Episcopatus Antverpiensis Vicarii Generalis,
Qui solutâ picturâ
Hujus summi altaris,
Fundatoque sibi perpetuo anniversario,
Tam in hac, quam in Cathedrali Brugensi,
Variisque legatis relictis
Ad subsidium Collegii Societat. Jesu Antverpiensis,
Aliosque pios usus,
Pietatem posteris testatus
Reliquit;
Quod mori potuit, hîc deposuit
Anno M.D.C.XXIV. die v. Januarii
Ætatis LXVIII.

JOANNES DEMOPHYLAX,

(Quasi *populi custodem* dixeris) Flander, Carmelita Gandensis, Poëta, scripsit juvenis adhuc (nam anno 1528. Lugduni obiit, ætatis 26.)

Christomachiam: carmen laboriosum, constans acrostichis perpetuis. Gandavi in 4.

Chaldaicam fornacem: Catachresin Israeliticam: De laude Lucis: Odas de Christi Natalitio: Carmen de Flandria. Et alia, Lugduni simul typis edita, 1527. cum Auctoris effigie.

JOANNES DES-LOIX,

Arthesius, è municipio de Tournehem Diœcesis Audomarensis, Religiosus Ordinis FF. Prædicatorum, Conventûs Audomarensis filius; studiis apud suos in Belgio peractis, in Galliam se contulit, ibidemque anno 1613. in Cadomensi Universitate Magistralem S. Theologię Lauream adeptus est. Præfuit dein Conventibus Valencenensi, ac suo Audomarensi; totique ipsi inferioris Germaniæ Provinciæ Prior Provincialis, Trajecti ad Mosam electus anno 1619, per quadriennium: quo tempore Provinciam hanc multis auxit Conventibus novis.

Exinde à sacra Cardinalium Congregatione anno 1623. datus Vesuntione & in Burgundiæ Comitatu veræ Fidei adversus hæreticam pravitatem Inquisitor, totos in eo munere explevit annos 28. Demum annorum pondere pressus, eâ dignitate abdicatâ, ad suos reversus, nec ab iis quiescere permissus est. Nam vividus senex Montensi, quem erexerat Conventui, & postea iterum suo Audomarensi præficitur Prior, iterumque etiam anno 1653. totius Provinciæ Rector, quam licet 85. ætatis annum jam ageret, toto rexit ac visitavit, integris semper viribus, quadriennio.

At decimo tandem post expletum officium mense, Audomari commune naturæ debitum solvit, 22. Januarii 1658. ætatis anno 90. professionis 74. Fuit ibidem in odeio sepultus. Scripserat

Speculum Inquisitionis Bisuntinæ, ejus Vicariis & Officiariis exhibitum. Dolæ apud Antonium Binart 1628. in 8. Cui per modum Mantissę addidit,

Jus Canonicum pro Officio sanctæ Inquisitionis, in quo plura SS. Pontificum Diplomata referuntur.

L'Inquisiteur de la Foy representé. 8. Lugduni, seu potiùs Bizuntii, apud Joannem Poiteret 1634. in 8. quod est Operis prioris Compendium.

Exercices spirituels pendant la celebration de la S. Messe. 8. Duaci 1617.

JOANNES DESPAUTERIUS,

Ninivita, Flander, Grammatico-

rum sui temporis facilè princeps, ac Belgii nostri Priscianus, doctorem habuit Lovanii in Castrensi Pædagogio *Joannem Custodem* Brechtanum, ibidemque inter Philosophos, sive Artium Magistros, anno 1501. quartum locum obtinuit. Pòst Lilii in Gymnasio, dein Silvæducis, hinc Bergis S. Winoci, demùm Cominii, apud Flandros, ludum litterarium aperuit, multosque erudivit, scriptis celebres.

Scripsit verò ipse *Commentarios Grammaticos*, in quibus *Rudimenta*, *Grammatica*, *Syntaxis*, *Prosodia. De figuris* & *Tropis*. Parisiis simul edidit Robert. Stephanus, 1537. fol. Lugduni Seb. Honoratus, 1563. 4. & alii alibi separatim. In compendium eos contraxit *Sebast. Novimola*, Antverp. typis Plant. & *Gabriel. Prateolus*, Parif. 1562. 8.

Versibus denique aucti, & in epitomen commodioremque ordinem digesti ab *Adolpho Meetkercko* & *Francisco Nansio*, Brugensibus, typis Plant. 1571. 4. sed suppresso utriusque nomine. In *Figuras Despauteri* edidit Collectanea *Hubertus Suffannæus*. Parif. apud Sim. Colinæum, 1543. 8.

Orthographia Despauterii, curâ *Levini Crucii*, edita est Parif. typis Badii, 1530.

Ars Epistolica ejusdem, ibid. typis Mich. Vascosani, 1535.

Sepultus est Cominii, apud Flandros, anno 1520. Sunt qui eum altero oculo orbum fuisse volunt: hinc *Adrianus Hecquetius* tumulum ejus hoc disticho ornavit:

Hic jacet unoculus, visu præstantior Argo,
Nomen Joannes *cui* Ninivita *fuit.*

JOANNES DESPIENNES DU FAY,

Montensis-Hanno, S. Theolog. & J. U. L. Cathedralis Ecclesiæ Namurcensis Canonicus graduatus, atque ab anno 1636. Præpositus, curis gravioribus Musas adjunxit, & inter Poëtas palmam retulit. Obiit 26 Decembis 1640. Edidit versibus latinis

Vitas Sanctorum; item *De varietate Regionum & morum populorum.*

JOANNES DESPIERRES,

S. Benedicti Institutum in celebri Monasterio S. Salvatoris Aquicinctino professus, dein Collegii ejusdem Abbatiæ in Academia Duacena Præfectus, ac demum Magnus Prior & Officialis Curiæ spiritualis Aquicinctinæ. Circa annum 1640. in eadem Academia Doctoralem S. Theologiæ lauream suscepit, unà cum duobus ejusdem Abbatiæ Religiosis Jacobo de Bourlez & Joanne le Theillier. In studiis quoque Mathematicis excelluit; ideoque Authoritate Regiâ constitutus Professor Matheseos in prędictâ Universitate Duacena. Evulgavit

Gloriam Sanctissimi Monachorum Patriarchæ Benedicti.

Calendarium novum ad Legendas Horas Canonicas, secundum *ritum Breviarii Romani.*

Vindicias Trithemianas, sive Specimen Steganographiæ Joannis Trithemii Abbatis &c. quo Authoris ingenuitas demonstratur, & Opus à superstitione absolvitur. 4. Duaci 1641.

Authoritatem Scripturæ sacræ Hebraïcæ, *Græcæ & Latinæ*, hoc est, Textûs Hebraïci, Versionis LXX. Interpretum, & Versionis vulgatæ. 4. Duaci 1651. apud Balth. Bellerum.

Commentarium in Psalterium Davidicum, quo Sensus Litteralis tam Textûs hebraïci quam Vulgatæ breviter exponitur.

Calendarium Romanum novum, & *Astronomiam Aquicinctinam*; cum nova & facili methodo inveniendi caracte-

res omnes temporum; cujusmodi sunt Motus Solis, Lunæ, Veneris, Mercurii, & aliorum Planetarum, in Novi-luniis, pleni-lúniis & quadraturis. Accedunt variæ temporum Epochæ, Aureus Numerus, Epacta, Littera Dominicalis, festa mobilia, Indictiones, Concurrentes, & id genus alia; idque in perpetuum, tam ante quam post Christum natum; item calculus Eclipsium solis & lunæ ad quemlibet Meridianum; denique Arithmetica Astronomica, cum Canone Sexagesimorum & Logarithmorum. Cuncta simul excusa fol. Duaci typis Laur. Kellami. 1657.

In Bibliotheca Aquicinctina spectatur sphœra ferrea, quæ mediantibus pondere & rotis (dum author illius *Jo. Despierres* viveret) ostendebat, adinstar horologii, motus solis, lunæ cæterorumque planetarum.

Plura alia meditantem ac machinantem mors sustulit anno 1664 die 28. Martii, ætatis suę 67.

JOANNES DILLEN,

De Capella, Brabantus, S. T. L. annis aliquot Gymnasiarcha fuit Silvæducensis, ac pòstmodum anno 1589. in Universitate Lovaniensi Regens Pœdagogii, quod ab insigni Falco dicitur; demum ad S. Petri Insulis Canonicus. Scripsit

Grammaticam Linguæ Latinæ, Silvæd. in 4. editam.

JOANNES DILLEN,

Mosæ-Trajectinus, J. C. vir Consularis ac Senatoriæ dignitatis, versu & prosâ non malus, edidit

Panegyricum Serenissi. ISABELLÆ CLARÆ EUGENIÆ scriptum versu Elegiaco, cum *Notis & Exegesi rerum memorabilium ab* ALBERTO *Pio Austriaco gestarum.*

Dissertationes Historicas de Origine Francorum & Stemmate Habsburgo-Austriaco ab his deducto &c. Lovanii, typis Hastenii, 1623. 4.

JOANNES DIVITIS,

Sive RYCKIUS, Gandensis, Cartusianus in patria, migravit ad cælestem circa annum 1470. Scripta ejus recenset *Theodorus Petreius*; sed quorum hactenus nihil in lucem editum fuit.

De Indulgentiis anni Jubilei.

De Esu Carnium pro omnibus Religiosis.

De participatione Missarum.

De Confessione Sacramentali.

Dialogum inter Tentatum & Consolatorem.

De Virginitate, idiomate populari.

De Proprietate in Religione vitanda.

Quo pacto libri Sacræ Scripturæ, in vernaculam translati linguam, sæcularibus non semper conducant.

Conciones aliquot. Et alia.

JOANNES DOMYNS,

Machlinianus, Wavriæ Beatæ Mariæ Parochus, in vicinia Machliniensi, edidit à se Latinitate donatam,

Vitam D. Rumoldi, Machliniensium Præsulis ac tutelaris. Bruxellæ, 1569. 8. apud Mich. Hamontanum. Extat item in Actis D. Rumoldi, cum Notis R. P. Solerii S. J. Theol.

Mechliniæ mortuus an. 1578. & ad D. Petrum sepultus est, hoc Epitaphio.

PAUPERTAS INGENIOSA.
Bellicam fugiens
Villarum devastationem,
Hîc sepultus est Venerabilis Dominus.
JOANNES DOMYNS,
Curatus in Wavria Mariæ
Anno M. D. LXXVIII.
Octob. die XXVIII.
CELERITAS INIMICA CONCILIO.

JOANNES DONCKELS,

Canonicorum Regularium S. Augustini apud Tungrenses Prior, vir pius & eruditus, moritur anno 1453. die XVI. Octob. Legitur hujus ibidem

Tractatus *De Gratitudine*, *sub moralisatione Nicodemi & Josephi ab Arimathia.*

JOANNES DORRIUS,

Daventriensis Transisalanus, scripsit Carmine Elegiaco

Encomium Ducatûs Geldrici, Coloniæ, 1567. 8. annexum Compendio Chronici Geldrici Henrici Aquilii.

JOANNES DRABBE, BONICOLLIUS,

Vernaculè Goethals, Gandensis, Philosophus clari nominis, vixit Parisiis, usus familiariter *Joanne Dullardo*, gentili suo, cujus *Quæstiones in lib. Prædicabilium Porphyrii* à morte auctoris in lucem protulit, adjunctis aliquot *Quæstionibus suis ac Difficultatibus* asterisco notatis: item *Expositione succincta in lib. Porphyrii de quinque Vocibus.* Paris. 1521. fol.

JOANNES DRIEDO,

Vulgò Dridoens, Turnhautanus (quod est celebre in Brabantia municipium) Lovanii universam ferè studiorum encyclopædiam absolvit, magnamque studiorum suorum partem absumpsit cùm in Philosophicis scientiis, tum etiam Mathematicis; promotus anno 1499. primus in Scholis Artium è Pœdagogio Falconis, ubi & postmodum Philosophiam docuit. Monitus à præceptore suo *Adriano*, postea illius nominis Pont. VI. (qui & Magisterii pileum in sacra Theologia Lauream que Doctoralem anno 1512. mensis Augusti die 17. illi contulit) ut hisce in rebus ne quid nimis, paullulum retraxit animum, ratus (id quod res est) artes liberales, Philosophicasque scientias esse tales, quas usque ad tempus disci oporteat, & ridiculum esse, illis penitus velle immorari, quibus tamquam S. Theologiæ famulis atque ancillis uti necesse sit; quemadmodum ipse ad Tractatum De captivitate & redemptione generis humani pluribus præfatur.

Doctor itaque Theologus renuntiatus, & ad S. Jacobum Pastor constitutus, acrem sese hæresis Lutheranæ antagonistam præbuit, pari doctrinâ & modestiâ, sine affectibus ullis: cujus proinde scriptis inter Lovanienses Theologos favisse se maximè scribit libro XII. Epistolâ 18. ad Godescalcum Rosemondum Erasmus. Scripsit verò

De Gratia & Libero arbitrio.

De Concordia Liberi arbitrii & Prædestinationis.

De Captivitate & Redemptione generis humani.

De Libertate Christiana.

De Scripturis & Dogmatibus Ecclesiasticis libros IV. è quibus tertius est *de Temporibus.* Verùm falli subinde virum alioqui doctissimum, in temporum præsertim supputationibus deceptum, ut suspicor, suppositittiis Berosi, Metasthenis Persæ, Philonis Judæi & similium titulis, monuit Antonius Possevinus libro II. Bibliothecæ Selectæ cap. XIV. & in Apparatu sacro.

Edita sunt Opera ejus omnia anno 1533. iterumque a Bartholomeo Gravio Typographo Lovaniensi Tomis IV. in 4. & fol.

Obiit Lovanii, summo sui relicto desiderio apud pios omnes & eruditos, anno 1535. sepultus ad S. Jacobum, ante Altare Vener. Sacramenti, hoc Epitaphio,

Venerabilis vir
D. JOANNES DRIEDO, à Turnhout,
Dum vixit, hujus Ecclesiæ Pastor,
D. Petri Lovaniensis Canonicus,
Artium & S. Theologiæ
Professor celeberrimus,
Qui hæreses contra Cathol. Fidem
Ingrassantes
Multis doctissimis libris à se scriptis
Et editis, profligavit.
Virsanè multijugæ eruditionis & pietatis,
Humanitatis ac modestiæ singularis,
Obiit atque hîc sepultus est
A Nativitate Domini M. D. XXXV.
IV. mensis Augusti.
Orate pro eo.

JOANNES DRUSIUS,

Ex pago Cumptichensi juxta Thenas (unde nobilis per Hasbaniam familia nomen & originem habet) oriundus, nascitur anno 1568. parentibus honestissimis atque aviæ etiam paternæ nobilitate claris. Pueritiam & primam adolescentiam partim in oppido S. Trudonis, Leodii aut Namurci egit.

Lovanium deinde ab avunculo suo *Ambrosio Lootsio*, Abbate Parcensi, evocatus, litteris ibidem humanioribus, Philosophiæque operam dedit, & anno 1587. in dicto Parcensi Cœnobio Religionis Præmonstratensis habitum à *Francisco Vlierdeno* Abbate, Lootsii successore, accepit. Tum exercitiis studiisque sacris aliquamdiu unicè vacans, ita profecit, ut inter Ordinis illius eruditissimos habitus, ac S. Theologiæ laureâ insignitus, unus dignus fuerit judicatus, cui domesticum Theologicæ Professionis ac Supprioris munus onusque imponeretur. In quo deinceps omnique adeò vitæ & officii genere, sibi semper par, ita se gessit, ut omnium in se oculos affectumque raperet.

Quo factum, ut anno 1601. *Vlierdeno* humanis exempto, uni præ ceteris *Drusio* Infulæ Abbatialis successio destinaretur. Qua in dignitate totis XXXIII. circiter annis, quibus præfuit, veri Præsulis officia virtutesque expressit; quamvis sæpiùs aliò abriperetur, quippe Ordinis sui per Brabantiam ac Frisiam Vicarius Generalis, Ordinum Brabantiæ Deputatus ordinarius, atque Academiarum Belgicarum à *Paulo V.* P. M. ac Sereniss. Principe *Alberto* constitutus Visitator & Inspectator.

Obiit anno à parta generi humano salute 1634. die XXV. Martii, intra annum vitæ LXVI. pro funere laudatus à *Liberto Fromondo*, S. Theol. Doctore & Prof. Lovaniensi. Edidit

Exhortationem ad candidi Ordinis sui Provinciæ Brabantinæ Religiosos, de iis, quæ eorum vocationem obligationemque concernunt &c. Lovanii, typis Masii, 1621. 12.

Præterea *Statutis Ordinis sui* (quorum ei à Patribus in Concilio generali commissum erat examen, totaque reformatio) præmisit *Præfationem*, longam, piam, eruditam.

Addi potest *Visitatio Academiæ Lovaniensis* anno 1617. edita, in qua Abbas Drusius potiorem partem habuit.

JOANNES DRUSIUS,

Vulgò VANDEN DRIESCHE, Aldenardensis, Flander, natus anno 1550. die XXVIII. Junii, litteris cùm latinis tum græcis Gandavi, Philosophicis verò scientiis Lovanii in Castrensi Gymnasio operam dedit; atque adolescens admodum exulantem in Angliam secutus patrem *Clementem Drusium*, pravè ibidem de Religione imbutus fuit.

Hebraïcas Oxoniæ litteras ab anno ætatis XXII. quadriennio; Lugduni apud Batavos ab anno 1577. ubi & post triennium duxit uxorem *Mariam*

Vander Varent Gandavensem: tandemque ab anno 1585. ac reliquo vitæ tempore Franekeræ apud Frisios Hebraïca professus est, ac vivere desiit, anno 1616. die XII. Februarii.

Scripta illius, ut Critica potissimùm ac Grammaticen spectantia, erroribus quibusdam expunctis, sive item castigatis dicendi ac scribendi modis, legi possunt: pleraque etiam ad Sacram Scripturam illustrandam, sublatis venenis, profutura.

Grammatica Hebraïca. Leovardiæ, 1612. 8.

Notæ in Grammaticam Hebraïcam Nicolai Clenardi. Lugd. Batavor. 1589. 8.

De recta lectione Linguæ Sanctæ.

Alphabetum Hebraïcum vetus, cum Notis.

De Particulis Chaldaicis, Syriacis, Rabbinicis.

De Litteris משה וכלב *Moscheh Vecbaleb* libri II.

Veterum Sapientum Gnomæ. Edita simul Franekeræ, 1609. 4.

Tabulæ in Grammaticam Chaldaïcam. 1602. 8.

Severi Sulpitii Chronicon, cum Commentario Drusii. 1607. 8.

De tribus Sectis Judæorum, libri IV. adversus Nicol. Serrarium S. J. Theol. 1605. 8. Prodierunt iterum Delphis, 1703. curante Jacobo Triglandio.

Tetragrammaton seu *de Nomine Dei proprio*. 1604. 8. prodiit iterum Ultraj. 1707. in Decade Exercitationum Jo. Leusdeni de vera pronuntiatione nominis *Jehovah*.

Proverbiorum Classes II. Et *Salomonis Sententiæ*, 1590. 4.

Proverbia Ben-Siræ latinè reddita & illustrata. 1597. 4.

Apophthegmata Hebræorum, & Arabum cum Scholiis, 1591. & 1612. 4

Animadversionum libri II. 1585. 8. Lugd. Batavor.

Observationum sacrarum libri XVI. 1594. Franekeræ.

De Quæsitis per Epistolam Ibid. 1595. in 8.

Quæstionum & Responsionum libri III. 1583. 1599. 8.

Locutionum sacrarum Miscellanea. 1586. in 8.

Hexapla Origenis aliqua collegit: quæ dein multis partibus auctiora, è MSS. eruit, Notisque illustravit *Bernardus Montfaucon*, Benedictinus Gallus, Paris. 1713.

Annotationes in Estheram, ex interpretatione *Sanctis Pagnini*, 1586.

Commentarius in Ruth. Et, *An Ruben mandragoram invenerit.*

In Psalmos Davidis veterum Græcorum Fragmenta. Antver. 1581. 4.

Castigationes & Notæ in Jesum Sirach sive *Ecclesiasticum*, ex interpretatione *Drusii*. 1596. 4.

Lectiones, Conjectanea, & veterum Græcorum Fragmenta in Oseam. 1599.

Item *In Amos, in Nahum & in Habacuc, Sophoniam, Joëlem, Jonam, & Abdiam.* 1595. 8. ac rursum Amstelod. 1627. in 4. edente *Sixtino Amama*, Theologo Franekerano, fidelissimo Drusii discipulo.

Castigationes in Tobiam.

De Patriarcha Enoch, anno 1615.

In librum Hasmonæorum sive *priorem Machabæorum* 1600. 4. item Franek. 1650. unà cum Disputatione *Alberici Gentilis in eundem librum.*

De Hasidæis quorum mentio in Machabæis. 1603. 8.

In voces Hebraïcas Novi Testamenti, Antver. 1582. & Franek. 1616.

Parallela sacra Locorum Veteris & Novi Testamenti. 1588 4.

Commentarius ad loca difficiliora Pentateuchi. Ibid. 1617. 4.

Annotationes in Novum Testamentum seu *Præteritorum* libri X. 1612. & 1618. 4. cum Vita *Joannis Drusii*, auctore *Abele Curiandro*, qui Agnetem *Drusii* filiam

filiam anno 1604. uxorem duxerat.

Cæterùm pene omnes hi Tractatus, ob magnam variamque quam continent eruditionem, inserti sunt *Corpori Criticorum Sacrorum*, per Pearsonum, Londini 1660. Multa quoque de Drusio ejusque Operibus digna notatu lege apud Niceronum in Notitia Scriptorum illustrium Tomo XXII.

JOANNES DU BLIOUL,

Nervius, Ord. Minorum Theologus, Terram Sanctam adiit, loca à se visa, vicinasque provincias, & gentium iis in locis religionem moresque descripsit, ediditque

Jerosolymitanæ Peregrinationis Hodœporicum, septem Dialogorum libris explicatum. Coloniæ 1600. 8. apud Ger. Grevenbruchium

Orationem Philippicam, quâ inter hujus sæculi tenebras Veritatis domicilium demonstratur. Leodii, typis Henr. Hovii, 1597.

Tractatum de libero arbitrio.

JOANNES DULLARDUS,

A Gandavo, sanguine & eruditione nobilis, claruit Lutetiæ Parisiorum primi nominis Philosophus ac Professor in Collegio Bellovacensi aliàs dicto *de Dormans*. Præceptorem ipse, præfando ad Logicam Joannis Buridani, laudat *Joannem Majorem*, qui anno supramillesimum quingentesimo vivebat.

De Dullardo ita Jodocus Badius epistolâ, quam præfixit Tomo I. Summæ Quæstionum ordinariarum Doctoris Solemnis *Henrici à Gandavo*, primùm à se evulgato: *Accedit etiam pia Magistri* Joannis Dullardi *memoria, qui primus horum Operum in lucem emittendi & auctor & adiutor fuerat: & qui nisi eum nobis invidissent fata, unus poterat tanti Civis æquiparare studia. Ut enim in Philosophia nihil Parisiense Musæum extulit emunctius, ita de Theologia ejus, qua initiatus obiit, omnem spem conceperamus maximam.* Hæc scripsit Badius anno 1520.

Unde conjicere est, *Dullardum* ante illum annum Parisiis (non autem anno 1377. Gandavi in Ordinis Prædicatorii Conventu) obiisse. Neque enim aut istius, aut alterius Ordinis eum umquam fuisse, hactenus indagando assequi potui. Mortem illius immaturam lessu funebri atque epitaphio prosecutus est Eligius Houcharius circa annum 1523. Edidit

Quæstiones in Aristotelis περὶ ἑρμηνείας. Parii. 1509. fol.

In libros VIII. Physicorum ejusdem. Itemque

In libros de Cœlo ac Mundo. Ibid. fol.

Dialogum de Sphæra Astronomica. Ibid. cum *Pauli Veneti* Disputationibus in Physicen Aristotelis, 1512.

A morte hujus Auctoris, operâ *Joannis Drabbii Bonicollii* (de quo supra) prodierunt *Quæstiones in librum Prædicabilium Porphyrii*, secundùm viam Nominalium & Realium, ut titulus habet, adjunctis Quæstionibus aliquot ejusdem *Drabbii*. Parif. 1520. fol.

JOANNES DUMÆUS,

Vulgò VANDER HAGHEN, Rotnacensis, Flander, Ordinis S. Dominici Theologus, & Lector Conventûs Gandensis græcè latineque pereruditus, & de propugnata Religione Ecclesiaque Catholica optimè meritus. Ecclesiastes fuit celebris, & in redarguendis hæreticis fortis ac zelosus. Conventui Leovardiensi in Frisia, paulò ante ejus eversionem, Prior præfuit. Demum cum valetudinis recuperandæ gratiâ Rotnacum ad natale solum se contulisset, diem supremum hîc obiit anno 1573. die 14. Aprilis. Laudatus magnopere apud Scriptores Ordinis sui

P. Echard, & P. de Jonghe. Multa ſcripſit, quæ in præfato Conventu Gandavenſi adſervantur, veluti

Sermones Quadrageſimales.

Sermones ſuper Pſalmos Graduales. &c.

JOANNES DE DUREN,

A patria ſive loco natali ita dictus, Ordinis Minorum S. Franciſci Theologus, vixit anno 1468. teſte Eiſengreinio, à quo Vir doctiſſimus, nec ulli Theologorum ſecundus vocatur. Meminit Henricus Willotius in Athenis ſui Ordinis, & Poſſevinus in Apparatu ſacro; qui hæc ejus ſcripta recenſet.

Sermonum de Tempore & Sanctis libros II.

Sermones Quadrageſimales.

De VII. Peccatis Mortalibus.

De Vitiis occultis : de Confeſſione.

JOANNES DUSSELDORPIUS,

Carmelitarum Prior Argentorati, moritur anno 1494. ibidem apud ſuos ſepultus. Scripſit

De Obſervantia dierum Feſtorum.

Itinerarium Terræ Sanctæ, ad quam ipſemet profectus fuerat.

Sermones de tempore & Sanctis.

Ex Petro Lucio de Scriptoribus Carmelitanis.

JOANNES DE ECOUTE,

Sive Echoutius, Angianus, Sacræ Theol. Profeſſor, & Theſaurarius Eccleſiæ S. Petri Inſulenſis, ſcripſit *Adverſus Bonetum & Franciſcum Maronis*, qui aſſerebant *D. Joannem Euangeliſtam verum fuiſſe ac naturalem Virginis Dei-paræ filium*; idque per tranſubſtantiationem corporis D. Joannis in corpus Chriſti. Legitur in Sportula Fragmentorum *Ægidii Carlerii* Decani quondam Cameracenſis.

Dum è terra ſancta revertitur, in Sclavonia diem ſupremum obiit, anno 1471. XVII. Februarii, depoſitus in opido Jaire dicto, ubi D. Simeonis Juſti corpus quieſcit.

JOANNES D'ENNETIERES,

Tornacenſis, Vir nobilis, Toparcha de Beaumez, Maiſnil, &c. author libri,

Le Chevalier ſans reproche, Jaques de Lalaing, quo verſibus gallicis per libros XIV. expreſſit geſta heroïca Jacobi de Lalaing, quondam Equitis Aurati Velleris, qui anno 1453. in bello occubuerat. Prodiit in 8. Tornaci 1633.

JOANNES EVERARDUS FOULLON,

Leodienſis, Societatem Jeſu ingreſſus anno 1625. ætatis 17. ægregiâ dicendi facultate præditus fuit; ideoque quamvis eſſet ingenio ſubtili, & ad omnes diſciplinas tradendas idoneo, tamen ad miniſterium Oratoris ſacri præcipuè ſe applicuit, in quo totos 30. annos ingenti auditorum plauſu verſatus eſt.

Rexit Collegia Huenſe, & Tornacenſe : dumque hîc graſſante peſtilentiâ ſaluti ſociorum publico contagio expoſitorum conſulit, lue peſtiferâ ipſe quoque ictus occubuit, magno ſuorum & civium mœrore, die 25. Octobris 1668. Fratrem habuit *Eraſmum* Conſulem Leodienſem, eruditione multiplici, raràque in peragendis Reipublicæ negotiis dexteritate clariſſimum. Edidit P. Fullonius,

Vitam S. Odæ viduæ. Leodii 1641. gallicè.

Tractatum *S. Joannis Chryſoſtomi, quod nemo læditur niſi à ſe ipſo*, vertit gallicè.

IOANNES ÆB EYCK PICTOR

E de Boulonois fecit

Bellorum causas, latinè; Namurci & Coloniæ 1646; gallicè fusiùs Leodii apud Bald. Broncart 1648. in 8.

Jonam, typum hominis à Deo fugientis. Tornaci apud viduam Quinque 1653.

Veram Ecclesiam, omnium in fide errorum commune remedium. 12. Leodii 1662.

Bonam voluntatem optimæ consentientem. Leodii apud Hovium 1667.

Compendium Historiæ Leodiensis, sub titulo: *Pauciloquæ veritatis*; Leodii apud Hovium 1656. in 24. majoris Operis prodromum, quod anno 1736. Leodii prodiit è MSS. à P. Fullonio relictis, III. Tom. in fol. apud Everard. Kints.

Commentarios Historicos & Morales in libros II. Machabæorum, Tomis II. fol. Leodii apud Hovium 1660. & 1664. Communi sane judicio nemo hos libros meliùs interpretatus fuit.

Scripsit quoque, assumpto nomine *Nicolai Fisen*, *Vindicias Ecclesiæ Tungrensis, contra Diatribam P. Godefr. Henschenii de Episcopatu Tungrensi & Trajectensi.*

JOANNES VAN EYCK,

Brugensis, Pictor celeberrimi nominis, cujus hæc laus summa, quod inventor sit colorum oleo è lini semine expresso mixtorum, quibus ipse solebat sua pingere tam in tabulis ligneis, quam telis. Ejus tabulam Gandavi in æde Cathedrali positam, quæ triumphus agni est, cum Rex Philippus II. mirum in modum desideraret, nec auferre daretur, jussu Regis acceptâ duorum millium ducatorum mercede præter victum & alias impensas, iterum pinxit Michael Coxius.

Pluribus de Eyckio agit Sanderus, inter Brugenses eruditione claros. Obiit autem circa annum 1440. à Philippo Bono, Belgarum Principe Consiliarii titulo honoratus; sepultus Brugis in D. Donatiani, haud procul à fonte baptismali; versibus hisce supremo lapidi insculptis.

Hic jacet eximiâ clarus virtute JOANNES,
In quo picturæ gratia mira fuit.
Spirantes formas, & humum florentibus herbis,
Pinxit, & ad vivum quodlibet egit opus.
Quippe illi Phydias, & cedere debet Apelles.
Arte ille inferior hac Policletus erat.
Crudeles, igitur, crudeles dicite Parcas,
Quæ talem nobis eripuere virum.
Et cum sit lacrymis incommutabile fatum,
Vivat ut in cœli parte, precare Deum.

JOANNES FABRI,

Vulgo LE FEBVRE, (quem alii Duacenum, alii rectiùs Parisiensem dicunt) Decretorum Doctor & Monachus Benedictinus, è Præposito Abbatiæ S. Vedasti Atrebati, Abbas primùm Trenorchiensis, vulgo *Tournus*, apud Cabilionum, dein Vedastinus Abbas ab anno 1370. cum præfuisset annos decem, Carnotensi Ecclesiæ in Gallia datus fuit Episcopus, simulque Ludovici Andium Ducis Siciliæ Regis Cancellarius.

Vixit tempore periculosi schismatis inter Urbanum VI. Pont. & Clementem VII. in cujus aula Avenione mortuus est anno 1390. die 11. Januarii, posteaquam varias pro hoc Pseudo-Pontifice legationes obiisset. Scripsit quoque in ejus gratiam

Tractatum *de planctu bonorum, adversum Joannem de Lignario, qui Urbani VI. Pont. partes tuebatur.* Extat MS. inter Codices Bibliothecæ Colbertinæ.

Ei quoque adscribit P. Le Long in Bibliotheca Historic. Galliæ, Num. 7288.

Diarium historicum, quo res gestas omnes, quibus interfuit singulis diebus, prout gestæ sunt, ab anno 1381. *ad annum* 1388. *ordine describit.* Fol. MS. ex præfata Bibliotheca Colbertina.

Item *Les grandes Chroniques de Hai-*

nault, depuis Philippe le Conquerant, jusqu'à Charles VI. Extat in Bibliotheca Regia Parisiis, tribus Vol. fol. teste eodem Patre Le Long, Num. 15671.

Plura de hoc Præsule leges apud Oudinum de Scriptor. Ecclesiast. Tomo III. pag. 1197. item in Gallia Christiana.

JOANNES FABER,

Machliniensis, J. C. doctrinæ fuit non contemnendæ, nec vulgaris styli. Scripsit adversus Alciati sententiam in Quæstione: *Utrum juramentum servandum sit, si jurans alienare fundum dotalem, postea cum jurejurando contraveniat?* Coloniæ, 1569. 8.

Progymnasmatum ex utroque Jure libros II. Lovanii, 1566. 8. typis Rutgeri Velpii.

Usurpare solebat symboli loco: CEDO RATIONI. Grandior natu delirare cœpit: ac rufâ promissaque barbâ in paupertate sordidè consenuit.

JOANNES FABER OMALIUS,

Ab Omalio Leodiensis agri municipio cognomentum mutuatus, J. C. fuit peritissimus, & celeberrimi nominis caussarum patronus, in liberis sibi superstes & libris. Libros certè scripsit plurimos, sed, quod dolendum, hactenus typis non vulgatos, licet multa ejus scripta multorum transcripta terantur manibus; veluti *de Senatusconsultis, de Officio Proconsulis, Quæstoris; Præfecti vigilum; de Officiario Prætore, Baillivis; de Divortiis & repudiis, de Censibus & Vectigalibus, de Alimentis, de Villa, Vivariis, Piscinis, Saltibus, Venationibus, Aucupiis, Aquæductu, Fluminibus, Finibus agrorum, Vindemiâ, Glande legenda &c. deque Interdictis ad hæc omnia competentibus.*

Consiliorum item plura reliquit volumina; & alia luce dignissima.

Obiit anno 1622. ætatis LXXXII. pridie Nonas Januarii, illatus ad Dominicanos.

JOANNES FABER,

De Carvinio, vulgo *Carvin l'Epinoy*, Gallo-Flandriæ municipio, versus Insulas, Ordinis FF. Prædicatorum S. Th. Doctor, à Maximiliano I. Imp. in familiam ascitus est, cum in Belgium venit anno 1477. nuptias cum Maria Burgunda Caroli Audacis filia unica & herede initurus. Opus scripsit & edidit hoc titulo, in 4. sed absque loco, anno & nomine typographi.

Compendiosa ex variis libris Exhortatio ad omnes Christi fidelium status, Collectio excellentis P. Domini Johannis Fabri de Carvinio, divi Prædicatorum Ordinis sacræ Paginæ Professoris, Maximiliani Cæsaris domestici Capellani. Plura de eodem lege apud P. Echard inter Scriptores Ord. Dominic. pag. 856. Tomo I.

JOANNES FABER,

Daventriensis, ex Ordine FF. Prędicatorum Theologus, græcè doctus, circa annum 1520. celebris, scriptis contra Lutheranos & Anabaptistas editis emicuit, atque ab Erasmo in Epistolis laudatur. Hic inter Scriptores Ordinis Prędicatorum prætermittitur.

Edidit tamen *Novum Testamentum Græcum* II. Vol. in 4.

JOANNES FAIUS,

Sive FAYTA, (utrumque enim logo) de S. Amando, inter Abbates ad S. Bavonem Gandavi tertius eo nomine, in ordine verò LIII. S. Theol. Doctor, ab Universitate Parisiensi, ante promotionem suam, ad Clemen-

tem VII. qui tunc contra Urbanum VI. Avenione pro Pontifice sedebat, ad extirpandam Flagellatorum sectam, missus, multas coram eo habuit *Orationes & Sermones*, quibus motus Clemens dictam Sectam annihilavit. Scripsit

De esu Carnium, librum I. quem Trithemius laudat.

Declarationes in Regulam S. Benedicti.

Quæstiones super Sententias.

Homilias varias, Paris. excusas.

Manipulum Exemplorum. Duaci, apud Bellerum, 1614.

Resignavit Prælaturam, ac paulò post obiit anno 1394. die VII. Febr. sepultus in Sacello S. Amandi, teste Sandero, libro IV. cap. IV. Rerum Gandavensium.

JOANNES FARINART,

Hanno-Servius (id est, ex *Chievre* oppidulo) Abbatiæ B. M. de Camberona Religiosus Cisterciensis, S. Th. Doctor in Academia Duacena renunciatus anno 1598. die 14. Octobris, è Patre Confessario Abbatiæ B. M. de Pratis Duaci, designatus Prior Coronæ Marianæ prope Heusdenum in Diœcesi Sylvæducensi anno 1596; inde proprii Camberonensis Cœnobii Prior, ejusdemque inauguratus Abbas anno 1614. Fuit & Vicarius Generalis Ordinis Cisterc. in Belgio ac Diœcesi Leodiensi. Humanis exemptus die 3. Junii 1635.

Extant in Bibliotheca Camberonensi duo ejus MSS. *Liber de Statu Religioso*, item *de Institutione Novitiorum.*

JOANNES FENACOLIUS,

Vulgo VENNECOOL, Leonardi filius, Delphensis Batavus, Minister Calvinianus in vicis de Wout & Maaslant-sluys juxta Delphos, fato functus anno 1645. Historicos veteres Romanos, qui simul etiam de rebus Belgicis ac fortitudine Batavorum scripserunt olim latinè, puta *Julium Cæsarem*, *Cajum Cornelium Tacitum*, & *Cajum Suetonium Tranquillum*, in linguam vernaculam transtulit, hisce titulis,

De Wyd-beroemde Commentarien ofte korte Historissche Aanteeckeningen van den alderdoorluchtigsten Prince K. Julius-Cesar eerste Keiser van Romen, &c. Delphis 1614. in 8.

De hoog-beroemde Geschied-Boecken van van K. Tacitus Borgemeester van Romen Delphis 1616.

K. Suetonius Tranquillus, vant 't leven en daden der eerste XII. Roomse Keiseren. Ibid. 1619. & iterum Amstel. 1645. In quibus (inquit Fenacolius, qui & Notas suas apposuit) videre est consuetudines antiquas gestaque fortia veterum Batavorum.

JOANNES FERNANDUS,

Brugensis, *Caroli Fernardi* frater, claruit anno 1494, Orator, Poëta, & Musicus stipendiarius Caroli VIII. Gallorum Regis, apud quem maximo in pretio fuit. Scripsit carmine

Horas S. Crucis & Compassionis B. Virginis, Parisiis excusas.

De S. Joanne Baptista librum I.

Orationes, *Epistolas*, & *Epigrammata* varia, teste Trithemio.

JOANNES DE FEUCY,

Canonicus Regularis Ord. S. Augustini, primùm anno 1516. Henniacensis Monasterii, ac deinde 1521. S. Eligii in Arthesia Abbas, vir fuit magni judicii atque experientiæ, in negotiis potissimùm regimen statumque reipublicæ spectantibus, eoque nomine Carolo V. Cæsari in delitiis & à consiliis, quamvis aliàs melioris litte-

raturæ Latinitatisque non minùs gnarus esset. In humiles humanitate, in improbos severitate uti solitum, testis est in Chronico suo Belgico ad annum 1520. Ferreolus Locrius. Posteritati reliquit, vernaculo sermone,

Chronicon Forestariorum & Comitum Flandriæ. Incipit : *L'an de l'Incarnation notre Seigneur &c* Legitur MS. in Monte Eligiano, beneficio D. Claudii Doresmieulx, qui illud fortuitò nactus obtulit *Francisco Doresmieulx*, dicti loci Abbati.

Fato eripitur 24. Aprilis 1542. sepultus in Monte S. Eligii : hoc Epitaphio apposito.

Conditur hoc sculpto sub marmore Feucius *Abbas*,
Judicio clarus, nec pietate minor.
Hanc virtute Domum, tectis, & honoribus auxit,
Consilio juvit Belgica sceptra suo.

JOANNES FIENUS,

Vulgo Fyens, Turnhautanus, Reipublicæ Andoverpianæ multis annis Doctor Medicus, & Musicus insignis, quam scientiam pœne puer avidè amplexus fuit, adeoque Sylvæducis choraulum egisse affirmare identidem solebat filius ejus *Thomas Fienus*, quamvis asseverare non auderet, sacras Cantiones, quæ nomine *Joannis de Turnhout* circumferuntur, esse parentis sui. In re Medicâ dedit

Commentarium de Flatibus humanum corpus infestantibus. Antverp. 1582. 8. apud Henr. Henricium, & Francof. 1592. 8.

Moritur Dordraci, Alexandro Farnesio, Duce Parmensi, Antverpiam obsidente, anno 1585. iv. Nonas Augusti, relicto filio, ut dixi, *Thoma Fieno*, indolis paternæ ac doctrinæ hærede, primario in Universitate Lovaniensi Medicinæ Professore. Dordraci in templo primario legebatur hæc simplex inscriptio, teste Swertio.

Doctor Joannes Fienus,
Medicus Antverpianus,
Obiit II. Augusti M.D.LXXXV.

JOANNES DE FLANDRIA,

E nobili & avito Principum nostratium Stemmate, patrem habuit Guidonem de Dampetrâ Flandriæ Comitem; ipse Episcopus olim Metensis in Lotharingia, & Præpositus Eccl. Colleg. S. Donatiani Brugis Flandriæque Cancellarius, dein anno 1282. electus Leodiensium Episcopus, obiit 1292.

Promulgavit Leodii *Statuta Synodalia* anno 1287, eorumque *Modificationes* anno 1290. Quæ primùm è duobus MSS. Codicibus, uno Abbatiæ Parcensis prope Lovanium, altero Colbertino, in lucem prodierunt Parisiis anno 1717. Tomo IV. *Thesauri novi Anecdotorum* pag. 830. & sequent. studio & labore Domnorum Edmundi Martene & Ursini Durand Benedictinorum Congregationis Gallicanæ S. Mauri.

JOANNES FLEMING,

Vir Nobilis, Dominus de Wyneghem in agro Antverpiensi, Limburgi natus, Poëta fuit non inelegans, ut, quæ ab ingenio ejus amœnissimo & gratiarum pleno profecta recitat in Vertumno suo Joannes Goropius Becanus, testari queant. Prosequitur mortem illius ibidem lugubri lessu Becanus, itemque H. Junius, Gerardus Falkenburgius, & Joannes Latomus.

Swertius in Athenis Belgicis refert hoc ejus Epitaphium, eumque Antverpiæ denatum ait anno 1568, sepultum in Æde Cathedrali, sacello B.M.V. sed inscriptionem ab Iconoclastis fuisse dirutam.

Hoc quis sub tumulo cubet, Viator,
Huc illuc oculos agens, requiris

Qui te rem doceat, docebo. Quis tu?
Qui tecum loquor, umbra. Quæ? Poëtæ.
Ubi? post tabulam. Quid ergo dicis?
Hoc quod tu loqueris. Quod illud? ipsum
Quod nescis, maneas ineptè, necdum
Scis quod nescieras. FLEMINGUS *ille*
Omnes quem poterant amare pravi,
Omnes debuerant amare sani,
Hic jacet. Nihil addo, nec necesse,
Novit cetera Mundus universus.

Fuit & *Joannes Flemingus*, Medicus Limburgi natus, mortuus Cracoviæ in Poloniâ, Sigismundi Regis Archiater.

JOANNES FLORAGIUS,

Aliàs VLADERACCUS, Christophori filius, Sylvæducensis, græcè latinèque doctissimus, & in musica litterisque pingendis excellens, è belgico latinum fecit

Calvinum, *Dialogum Poëticum:* quo è schola Calviniana prodeuntes discipuli, ut perfidi, seditiosi, tumultuosi, avitosque Principes è thronis suis depellentes, graphicè depinguntur. Sylvæducis, apud Schefferum, 1582. in 8.

Epigramma latinum & græcum *in Laudem Civitatis Sylvæducensis:* item *in laudem Dominii Helmondani*, & *de Observatione Arcis Helmondanæ*, Ibid. & alia.

JOANNES FLORIANUS,

Antverpiensis, Ludum litterarium in patria moderatus est, & finem vivendi fecit Antverpiæ anno 1585. die XXVIII. Junii. Dedit

Grammaticam Latinam, compendio conscriptam, typis Plant. 8.

Joannis Leonis de Africæ totius descriptione libros IX. ex italico latinè interpretatus est. Ibid. apud Joan. Latium, 1556. & Tiguri apud Gesneros fratres.

Item *Ovidii Nasonis Metamorphosin* Belgicè.

JOANNES DU FLOS,

Atrebatensis, vixit Parisiis, ediditque ibidem

Rhetoricarum Præceptionum Tabulam, 1554. 4. apud Simonem Calvarinum.

JOANNES DE LA FONTAINE,

Valencenensis Hanno, Poëta, Philosophus, Mathematicus, claruit anno 1412. scripsitque rythmis gallicis librum de secretis Alchimiæ seu de transformatione metallicâ, quem inscripsit

Fontem amantium Scientiam, Paris. typis Guil. Guillardi. 1561.

JOANNES FORESTUS,

Jacobi filius, Hornanus, Batavus, J. C. ex Secretario Ordinum borealis Hollandiæ, in supremæ, quæ Hagæ-Comitis, Curiæ Assessorum ordinem cooptatus est anno 1638, posteaquam, adolescentiam optimis artibus ac linguis diligenter impendisset. Ad Poësim Græcam pariter ac Romanam, atque utriusque elegantiam, naturâ studioque factus, hæc prodidit ingenii sui monumenta;

Poëmatum Græcorum & *Latinorum* volumen.

Hymenæum Auriacum, sive de nuptiis *Guilielmi*, Principis Auriaci, cum *Maria*, Britanniæ Regis primogenitâ: typis Raphelengii & Elzevirii descripta.

Obiit 27. Octobris 1651.

JOANNES DE LA FOSSE,

Jurisconsultus Belga, simul & Poëta, descripsit versu

Hæresin ac rebellionem Hollandorum Guilielmo Principi Auriaco assertam ab anno 1559. usque ad ejus obitum 1584. Subnectitur *Regum Hispan. in singulas Belgicæ Provincias plenum jus & Dominium*, 4. Brux. apud Schovartium 1644.

JOANNES FRANCISCUS,

Lovanienſis, *Epitomen Syntaxeos* ſeu *Grammaticam* veriùs, latinè edidit. Antverp. typis Tillenii, 1573. 8.

JOANNES FRANCISCI A CORTGENA,

Goudanus, edidit Hiſtorica quædam de Provincia Ultrajectina, belgico idiomate. Latino autem deſcripſit *Spectacula* exhibita Comiti *Leiceſtrio*, Ultrajecti gubernacula Provinciæ acceptanti, in 4.

JOANNES FREDERICUS A CHOKIER,

Leodius, *Joannis* Vicarii generalis Leodienſis & *Eraſmi à Chokier* patruelis, S. Th. Licentiatus Eccleſiæ Leod. Canonicus,& Præpoſitus Colleg. Walcurienſis, multa ſcripſit: vivus tamen nihil edidit. Prodiit à morte

Enchiridion Precationum & Litaniarum, per ſingulos dies hebdomadæ diſtributum. Leodii, typis Joan. Ouwerx, 1636. 12.

Moritur verò anno 1635 die XV. Martii, dum compoſitioni & editioni novi Breviarii ſuæ Eccleſiæ inſudat, multis piis fundationibus relictis; ſepultus in choro veteri dictæ Eccleſiæ.

JOANNES FREDERICUS, GRONOVIUS,

Natus anno 1611, VI. Idus Septembris Hamburgi in ædibus avi materni, Canonici, & Ducis Holſatiæ Comitiſque Schaumburgici Conſiliarii, patre *Davide Gronovio* Wiſmarienſi, J. C. Duci Holſatiæ à conſiliis, poſt & Collegii Canonicorum Hamburgi, denique Urbis Bremenſis Syndico.

Tirocinia ſtudiorum altiorum poſuit in Gymnaſio Bremenſi ab anno ætatis XV. & partim illic, partim in Hamburgenſi peregit ad annum XX. Tum viſis obiter Lipſienſi & Jenenſi Academiis, conſedit Altorfii Noricorum, & Juris præcipue ſtudium Bremæ pulchrè inceptum, excoluit. Interea patre defuncto, anno 1633. domum rediit: ſequenti Groningam ivit, & *Antonio Matthæo* J. U. Doct. quicum patri ejus olim in Marpurgenſi Academia familiaritas fuerat, aſſiduus adhæſit. Sed citiùs inde, quam initio conſtituerat, pellectus in Hollandiam, ipſos quinque annos variis locis, majore quam unquam contentione, & fere totus in litteris egit, etſi Legum interim ſtudium nunquam omnino deponeret.

Anno 1639. menſe Aprili, rebus convaſatis, neque ſperans ſe poſthac in Belgio Fœderato ſedes poſiturum, mare tranſiit, & celebrioribus Angliæ urbibus luſtratis, in Galliam trajecit. Dumque in Juliomagenſi Andium Academia menſes fere ſex reſidet, ſummos illic in Jure honores pridie Kalendas Martias 1640. promeruit ac ſuſcepit.

Viſâ deinde & Italiâ, ac proximâ illi Germaniâ, per Bojarios, Vindelicos, Helvetioſque, in Galliam, mox in Belgium rediit, eo animo, ut in patriam reverteretur. Sed Daventrienſem Hiſtoriarum & Eloquentiæ Cathedram, quò litteris ante ipſum annum Romæ acceptis ſollicitatus erat, etiamnum vacuam, per diſceſſum *Martini Schoockii* ad Academiam Groninganam, offerentibus iterum ejus Scholæ Curatoribus, libens annuit; atque hic quoque ſecundam ſuam anno 1659. uxorem duxit *Catharinam Glagoviam*; cum è priore plures inter liberos *Jacobum Gronovium*, eminentis doctrinæ Virum, ſuſcepiſſet.

Invitantibus dein Acdemiæ Lugno Batavæ

no-Batavæ Curatoribus, Historiarum ac Linguæ græcæ professionem hìc auspicatus est 8. Augusti 1658. & Academiæ Rectoratum paulò post gessit, omniumque fere Eruditorum elogia promeruit.

Tandem Lugduni diem supremum obiit die 28. Decembris 1671, ætatis anno 61. pro funere laudatus à *Joanne Coccio* in cathedra successore. Hæc quoque scripta reliquit.

Diatriben ad Statii Papinii Sylvas. Hagæ 1687. 8.

Observationum libros III. Leydæ 1639. item Amstel. 1662.

Elenchum Anti-Diatribes adversum Emericum Cruccum, Parisiis.

Monobiblos Observatorum in Scriptoribus Ecclesiasticis. Davent. 1671.

Titum Livium, cum Notis variorum, accurante J.F. Gronovio. 8. Amstel. 1665. 3. vol. & aliàs sæpius.

Lucii Annæi Senecæ Tragœdias recensitas & Notis adornatas. Leydæ primùm, dein Amstel. 1682. in 8.

Hugonem Grotium de Jure Belli ac Pacis, cum *Notis denuo edidit*, Amstelod. 1680 in 8. & aliàs, usque septies.

De Sestertiis, seu subsecivorum Pecuniæ veteris & Romanæ Libros IV. Accesserunt *L. Volusius Macianus J. C. Balbus Mensor de Asse*; *Passchasii Grosippi Tabulæ Nummariæ*; *Mantissa & tres Ἀντεξήγησις de Fœnore unciario & Centesimis Usuris*; (adversus Theologistorico-Philosophologum, id est, Martin. Schoockium) item *de Hyperpyro*, *Salmasii Epistola & ad eam Responsio &c* Daventriæ 1643. item Amstelod. 1656. in 8. & Leydæ 1691. in 4.

Auli Gellii Noctes Atticas, cum Notis & emendationibus edidit, Lugd. 8

Observationes ad Benedicti Paulini Petrocorii de Vita B. Martini Carminum libros VI. cum Animadversionibus J.F. Gronovii &c. Lipsiæ 1681. in 8.

Exercitationes Academicæ de Musæo Alexandrino; extant in Jac. Gronovii Thesauro Antiquitatum Græcarum Tomo VIII.

Propempticon ad Legatos Fœderati Belgii, cum Pacificationi Monasteriensi interfuturi Daventriam convenissent.

Gratulationem ad Principem Auriacum Guilielmum II cum paternum imperium ab Ordinibus delatum, simul cum hæreditate adiisset. Amstelodami. Et alia plura, ac signanter Notas in Plinium, Tacitum, Plautum aliosque Authores veteres.

JOANNES FREDERICUS LUMNIUS,

(A pago *Lummen* ditionis Leodicensis, æquali ferè Diestemium inter & Hasseletum intervallo) Pastor fuit devotarum Virginum, quas Begginas vocant, Antverpiæ: Vir pietate, doctrinâ scriptisque clarus, & Reipublicæ utilis; *Nicolai Eschii*, Begginarum Diestensium Rectoris optimi, optimus discipulus. Rebus Antverpiæ ob Religionem turbatis, Leodium secessit, & annos ibi aliquot moratus est; donec recuperatâ Antverpiâ, ad pristinum munus rediit. Ex scriptis hæc vidimus;

De extremo Dei Judicio, *& Judæorum vocatione* libros II. Antver. 1567. & 1594. in 8. Venetiis, 1569. 4.

Thesaurum Christiani Hominis, è scriptis B. Augustini, libris VI. typis Plantini, 1588. 8.

Strenam Evangelicam, *De Vita & Passione Christi*, Carmine. Ibid. 1568. 8.

Elegiam benè longam *de Piaculis Adamiticis*, 1600. 8.

Brabantico verò idiomate dedit Dialogos IV. *De Virgine lapsa.* typis Plantini, an. 1571. 8.

De Christianæ Vitæ reformatione, libros V.

De disciplina domestica, libros VII. Ibid. 1589.

Olympiam, seu *de sui conversione Dialogum*, 1600. 8.

De mundi fuga & ad cœlum cursu, libros IV. Lovanii, 1580.

Exercitia spiritualia in gratiam Virginum Antverpiensium, 1610. in 12.

Meditationes in Missæ Sacrificio, pro Laïcis.

Denique *de Origine Begginarum* scripsit Latinè. Liber exstat MS.

A laboribus ad quietem abiit, placidè, & dormienti similis, anno 1602. ætatis LXIX. VI. Kal. Martii, sepultus in Begginagio, hoc Epitaphio.

D. O. M.
R.D. JOANNES FREDERICUS LUMNIUS
Hic situs est,
Pietate, Doctrinâ, scriptisque
In vulgus editis clarus,
Et Reipublicæ utilis,
Loci hujus Instaurator & Pastor
Ann. XI. & mens. VII.
A laboribus ad quietem abiit
Anno Sal. M. D. C. II.
VI. Kal. Martii, Ætatis LXIX.

JOANNES FREDERICUS MATENESIUS,

Coloniensis, S. Theol. Licentiatus, ad S. Cunibertum Canonicus & Pastor, Historiarum ac Linguæ Græcæ in Academia Agrippinensi Professor Ordinarius, criticus eruditus ac curiosus;

De luxu & abusu vestium nostri temporis, *Discursus XL*, hispanicè prius editos à Thoma Trugillo Ord. Prædic. latinitate donavit. 8. Coloniæ 1612.

Scripsit *De triplici Coronatione*, *Germanica*, *Lombardica & Romana*. 4. Colon. 1622.

Critices Christianæ libros II. de ritu bibendi super sanitate Pontificum, *Cæsarum*, *Principum*, *Ducum*, *Magnatum*, *amicorum*; &c. 8. Coloniæ, apud Butgenium. 1611. Exhibet *Matenesius* hoc libro insignem craterem *Mart. Lutheri*, tria vini pocula capientem; quem tribus haustibus evacuare solebat quintus ille Euangelista, in derisionem Fidei Romano-Catholicæ.

Syntagma Criticum: nescis quid serus vesper vehat: *De somno potuque Christianorum*, *quem potum* somniferum *vocant*. Coloniæ apud eumdem 1612.

JOANNES FREITAGHIUS,

Arnoldi filius, qui in Academia Groningana Medicinæ professione ac libris editis claruit; ipse quoque Medicinæ ibidem Doctor atque Professor circa annum 1630, antiquæ etiam Philosophiæ contra Recentiores strenuus vindicator; ut patet ex his illius Operibus.

Disputatio Medica, *Calidi innati essentiam*, *juxta veteris Medicinæ & Philosophiæ decreta explicans*, *opposita Neotericorum & Novatorum paradoxis*. Groningæ, apud Joh. Saf. 1632. in 8.

Disputatio Medico-Philosophica, *de Formarum origine*, *adversus venerandæ antiquitati repugnantem Neotericorum doctrinam exhibitam*. Ibid. 1633. in 8.

Disputatio Medica de morbis substantiæ, *& cognatis Quæstionibus*, *contra hujus temporis Novatores & Paradoxologos*. Ibid. 1632. in 8.

Aurora Medicorum Galeno-Chimicorum, *seu*, *de recta purgandi Methodo*, *è priscæ sapientiæ decretis postliminio in lucem reducta* &c. Francof. 1630. 4.

Noctes Medicæ, *seu de abusu Medicinæ Tractatus*, &c. contra Medicastros & Empyricos. Francof. 1616. in 4.

De Opii natura, *& Medicamentis opiatis* &c. Groningæ 1632. Lipsiæ 1635. 8.

Oratio Panegyrica de persona & officio Pharmacopæi, *& Pharmacopolio ritè recteque instruendo*. Gron. 1633. in 4.

De Lithotomia, *seu calculi vesicæ sectione*, *Consultatio*. Extat apud Joh. Beverovicium, de Calculo.

Detectio & solida refutatio novæ Sectæ Senerto-Paracelsicæ, recens in Philoso-

IEAN-FROISSARD,
HISTORIEN,

phiam & Medicinam introductæ: quâ antiquæ veritatis oracula, & Aristotelicæ ac Galenicæ doctrinæ fundamenta convellere & stirpitus eruderare moliuntur Novatores. Sic præfert titulus libri, editi Amstelod. per Joh. Jansonium 1636. in 8. item apud Guil. Blauw, ibid. 1637.

JOANNES FROISSARD,

Valencenensis Hanno, (hanc enim statim initio Operis sui patriam sibi fuisse, ipse-met agnoscit) claruit anno 1400. & ultra, Canonicus ac Thesaurarius Capituli Chimacensis in Hannonia; item D. Petri Insulensis Canonicus (teste P. Bucelino in Gallo-Flandria, pag. 25.) nec non Sacellanus domesticus Guidonis de Chastillon, Comitis Suessionensis ac Blesensis, Domini de Avenis, ac Chimaco, &c. Fuit Historicus ævo suo celeberrimus, & eo majori fide dignus, quod ea sola referat, quæ vel coram vidit, vel ab ipsis qui viderant & præsentes adfuerant, audita referat.

In aula Eduardi III. & Richardi II. Regum Angliæ annis multis versatus est; scripsitque gallicè ad instantiam Roberti Namurcensis, Domini de Beaufort, res suo tempore per Gallos & Anglos gestas, ab anno 1326. usque ad 1400. quas Autor anonymus ad 1498. produxit.

Chronicques de France, d'Angleterre, d'Ecosse, d'Espagne, de Flandres &c. Parisiis, III. Vol. 1503. & 1505. In quatuor autem Tomis fol. 1518. quorum primus apud Joannem Petit; II. apud Franc. Regnaut; III. & IV. apud Antonium Verard. *Dionysius le Sauvage* Historiographus Gallus eadem Chronica postmodum recensuit, correxit & edidit Lugduni IV. Vol. fol. 1559. atque hæc editio omnium optima rarissimaque æstimatur.

Prodiit item anglicè Londini 1523. fol. apud Richardum Sinson, jussu Henrici VIII. Regis, & ex versione *Joannis Bourcher Knight Lord Berners*, qui tum Caleti præerat.

Idem *Froissardi Opus omne breviter collectum & latino sermone editum à Joanne Sleydano*, Caroli V. Cæs. Historiographo. 8. Paris. 1537. & 1562. Francof. in fol. 1578. item Heidelbergæ, Amstelod. &c. Verumtamen Sleydanus multis in locis Historiam illam mutilam reliquit; tametsi ipse-met præfetur, nullam à se prætermissam historiam, quæ vel memorabilis sit, vel cognitu digna.

In flandricum eam quoque transtulit *Gerricus Potters vander Loo*; in fol. Compendium insuper cum Annotatis suis dedit *Franciscus de Belleforest*, Historiographus Gallus, Paris. apud Hulpeau 1572. in 16.

Postremò hæc notanda sunt. *Froissardum* excepit *Enguerrandus Monstrelet*, qui ab anno 1400. usque ad tempora Philippi Burgundi, Boni cognomento, luculentam annorum LXIV. contexuit historiam. *Monstreletum* vero *Philippus Cominæus*; & hunc *Joannes Molinetus* excepit.

Plura de eo Vossius, inter Historicos latinos, Oudinus de Scriptor. Ecclesiast. Tomo III. & P. le Long in Bibliotheca Historicorum Galliæ.

JOANNES FUNGERUS,

Leovardiensis Frisius, puer Lovanii ingenii fructum cepit: post obitas dein Germaniæ Galliæque Academias, sumptamque supremam Juris lauream, in patriam redux, Leovardiensis Scholæ Rector fuit. Scripsit

De Puerorum disciplina, & recta educatione librum I. Lugduni Batavor. apud Raphelengium, 1580. 8.

Symbolorum Ethicorum Explicationes.

Franckeræ, 1598. 8.

De Conflagratione mundi; typis Commelinianis, in 8.

Etymologicon Trilingue, Latinum, Græcum & Hebraïcum. Lugduni in Gallia, 1607. 4.

Etymologicum Latinum: Antiquitatibus & Animadversionibus passim refertum. Francof. 1604. 8.

Novam Proverbiorum Farraginem, è græcis latinisque auctoribus. Lugduni apud Batavos, 1585. 8.

Sacrorum Carminum Syllogen, *Messiados* libros IV. *Hymnum in laudem SS. Trinitatis.* Et alia, à Raphelengio excusa, 1591. 8.

JOANNES GAELIUS,

Harlemius, Batavus, Jurisconsultus, vivere desiit anno 1621. ætatis XLVI. die III. Junii. Scripserat

Tractatum *De Testamentis & Jure Codicillorum.* Lugd. Batavor. 1617. 8.

Item *Refutatiunculam* latinam *Epistolæ Justi Lipsii de Induciis Belgicis.*

JOANNES GALLEIT,

Leodiensis, patre Montensi in Hannonibus ortus, Architectonicæ peritissimus, scripsit

Epitomen Arithmeticeś novæ considerationis, Alberto Austrio Belgarum Pro-Regi inscriptam.

JOANNES DE GALLEMART,

Framincriensis Hanno, S. Theologiæ Doctor & Professor Duaci, ac Regii ibidem Seminarii Præses, dedit auctas repurgatasque

Decisiones ac Declarationes Illustrium Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ad diversa exemplaria, ac præsertim correctionem Petri de Marcilla. Duaci, 1618. 8. 1655. & aliàs. Porro S. Cardinalium Congregatio librum hunc improbavit 6. Junii 1621; quòd Declarationes multas aut suspectas, aut sane non authenticas contineret.

Item evulgavit unà cum Leandro a S. Martino Benedictino Anglo, S. T. Doct. Duaceno, *Commentarium in Prologos S. Hieronymi & illustrationes in Glossam ordinariam Lirani &c.* fol. VI. Vol. Duaci anno 1617.

Extinguitur igne lœmico, dum morbo illo laborantibus adsistit, Duaci 1625.

JOANNES GAMANS,

Nievenarius, natione Juliacensis, origine Gelder, natus anno 1606. in Societate Jesu postrema vota professus Antverpiæ anno 1641. at postmodum in Provinciam superioris Rheni translatus, plures annos in castris Regiis versatus, plurima in Germania Belgioque collegit de Sanctis, & Vitas quasdam ipse Commentatione Historicâ illustravit; ut *Vitam B. Godefridi Capenbergensis*, ex Ord. Præmonstratensi, apud Bollandum in Actis SS. ad diem 13. Januarii: item *Vitam S. Thiadildis*, Abbatissæ Freckenhorsti in Westphalia, apud eundem 30. Januarii.

Vivebat etiamnum anno 1672, editionem novam Conciliorum Moguntinensium meditatus, teste Leibnitio, in præfatione ad supplementum Cod. Juris Gentium.

JOANNES DE GANDAVO,

Scripsit in *Aristotelem de Anima*, Venet. & MS. in Biblioth. Bodlejana Oxoniæ.

JOANNES GARETIUS,

Lovaniensis, Canonicus Regularis Ord. S. Augustini ad S. Martinum in patria, deinde Virginum velatarum

IOANNES GARETIVS CANONICVS AVGVSTINIANVS.

Impia Caluini damnans commenta, nouenis
Clasſibus adſtruxi, Cerealia munera prorſus
Tranſmutata, Dei, quod certi eſt regula, verbo,
Deſinere in veram, meliori germine, carnem.

Aub. Miræus.

Mishagensium, juxta Antverpiam; pòst, rebus inibi turbatis, Gandavi ejusdem instituti Pœnitentium, ut vocant, Præfectus, celebris fuit Ecclesiastes, & SS. Litterarum studiosissimus, doctrinæ & industriæ nomine meritò laudatus. Collegit ediditque

De Veritate Corporis Christi in Eucharistia priscorum Patrum Testimonia, per classes IX. distincta. Antverp. 1561. 1563. & 1569. ac rursum Lugduni apud Ant. Jullieron 1671. Laudavit magnopere hunc Librum Garetii *Antonius Arnaldus* Doctor Sorbonicus, in Opere suo quod contra Calvinianos Ministros edidit *de Perpetua Fide circa Mysterium SS. Eucharistiæ*; atque ex eo sese quam-plurima excerpsisse professus est.

Pari stylo pertexuit Garetius Tractatus sequentes:

De mortuis, vivorum precibus juvandis. Ibid. 1564. 16.

De Sacrificio Missæ. Ibid. 1561. 12.

De Sanctorum invocatione. Gandavi, 1570. 8.

Obiit in patria, è gravissimis calculi doloribus, anno 1571. die 21. Januarii, sepultus apud Martinianos. Fratrem habuit *Henricum Garetium*, Doctorem Medicum.

MEMORIÆ
F. JOANNIS GARETII,
Canonici Regul. Ord. D. Augustini,
Ecclesiastæ celeberrimi,
Et SS. Literr. studiosiss.
Qui mortem obiit
Ipso D. Agnetis,
Anno M. D. LXXI.
SUPERIS REFLORESCAT.

Ibidem.

Rectæ perpetuo tenore vitæ,
Et constanter, & ad perennitatem
Doctos qui coluit, pios & omnes:
Non ipse impia, quæ nocère possunt
Sectatus studia, Eruditus ipse
Hanc GARETIUS *urnam habet, situsque*
Hic est. Cum Aonidum choro vel ullum
Si commercium habes, Deum preceris
Exhortor, moneoque te Viator.
Ejus denique, carne qui solutâ
Humanas animas laboriosis
Viventum precibus docet juvari,
Ne gravère pios juvare Manes,
Lectis & violis rosisque, casta
Illius venerare busta, famâ
Qui notissimus, editisque libris
Indelebile prorsus obtinère
Nomen perpetuis meretur annis.
Et si vermis homo cinisque fiat,
Morte & pallidulì cadant ocelli,
Nullo umquam, meliore qui per orbem
Vivit parte sui, interibit ævo.
Dum clari Phario solo Colossi
Stabunt, nomen erit GARETIANUM.

JOANNES VAN GEFFEN,

Agri & territorii Silvæducensis, edidit *Carmina* quædam, & *Proverbia* magis obvia, cùm nonnullis *Moralibus Dialogidiis* Antver. typis Trognæsii, 1617.

JOANNES GELDRIUS,

Ruissellanus, Flander, Brugis ludum aperuit litterarium; fuitque eorum unus, qui, *Laurinorum* auspiciis, Historiam Romanam ac Græcam, typis & industriâ *Huberti Goltzii* evulgatam illustrarunt. Habuit & alia præ manibus, ut *Epigrammata Græca*, latino versu reddita; sed quid iis factum, nescimus.

JOANNES GERBRANDUS,

De Leydis, Batavus, Carmelita Conventûs Harlemensis, obiit ibidem anno 1504. Scripsit, teste Trithemio,

Historiam sui Ordinis, libris X.

Collationes Sanctorum.

De Festis Dei-paræ, *& de Doloribus ejusdem.*

Sermones de Tempore & Sanctis. Aliaque, quæ videre non contigit.

Chronicon Episcoporum Ultrajectensium & Comitum Hollandiæ, à S. Willibrordi temporibus ad annum 1417. *Gerbrando* auctore, edidit Francof. *Franciscus Swertius* typis Aubrianis, cum *Reineri Snoy* Annalibus Comitum Hollandiæ, & *Ægidio à Roya* Abbate, 1620. fol.

Scripsit etiam *Chronicon Egmondanum*, *sive Annales Regalium Abbatum Egmundensium*; quos hactenus latitantes eruit, collegit & primus edidit, adjectis Observationibus suis, *Antonius Matthæus*, Jurium in Academia Lugduno-Batava Antecessor; 4. Lugduni Batavorum apud Freder. Haaring, 1692.

De Origine & rebus gestis DD. de Brederode: flandricè; edidit idem Ant. Matthæus inter Analecta Veteris Ævi Tomo II. anno 1698.

JOANNES GERULPHUS,

Hulstensis, Flander, Cartusiæ Lovaniensis Vicarius, latinè, græcè, hebraïcè non vulgariter doctus, vivere ibidem desiit anno 1605. die XII. Augusti. Reliquit

Librum Sententiarum, versu Elegiaco, latino ac græco.

Res gestas SS. Belgii vario metro.

Martyrium Cartusianorum Angliæ, sub Henrico VIII. versu heroïco.

Ecclesiasten & Proverbia Salomonis, eodem versu.

E græco latinè interpretatus est libellum quendam *de Obedientia.* Aliaque, prælo & luce digna, reliquit.

JOANNES GESSELIUS,

Amersfortius, litteras humaniores ac Dialecticam Scholæ patriæ moderator docuit, ediditque ibidem

Corn Valerii Dialecticam, Erotematibus distinctam, 1584. 8.

JOANNES GEVARTIUS,

Turnholtius, Bruxellâ oriundus, J.C. variis Reipublicæ negotiis exercitus, atque à Belgarum Principibus, *Alberto*, *& Isabella Clara Eugenia*, ad prima duodecennalium Induciarum fundamenta cum Fœderati Belgii Ordinibus, post civile XL. annorum bellum, jacienda delegatus, elatâque uxore Antverpiæ in B. M. V. Canonicus & Officialis.

Vir fuit in historiis, cùm sacrâtum profanâ, patriâ præsertim, multùm versatus; ut quod moliebatur *de Ducibus Brabantiæ* opus, fidem fecisset, nî mors immatura vitæ filum, operisque incidisset. Pontus Heuterus in Historiâ Belgicâ non parum se à *Gevartio* adjutum fatetur. Filios reliquit *Carolum* J. C. Turnhauti, dein Liræ Decanum ac Canonicum, & *Casperium*, item J. C. & S.P.Q. Antverpiensi ab Actis, scriptis clarum.

Obiit autem anno 1623. sepultus in D. Virginis, atque Epitaphio marmoreo statuâque in Sacello SS. Cosmæ & Damiani ab iisdem filiis suis ornatus.

ΧΡΩ Deo pacis Sacr.
Vir Clariss. Joan. Gevartius
Jurisconsultus, ut morum,
Ita Historiarum veterum
Antiquitatisque patriæ studiosissimus,
H. S. E.
Qui variis Reipubl. negotiis exercitus,
A Serenissimis Austriæ Archiducibus
Alberto &
Isabella Clara Eugenia
Belgii Principibus, anno M.D.C.VII.
Ineunte, ad prima Induciarum
Duodecennalium fundamenta
Cum Fœderatis Belgii Ordinibus
Jacienda, in Bataviam delegatus,

Poſt continuos annorum XL.
Bellorum civilium motus
Tranquillitati publicæ viam ſtravit.
Mox, elatâ jam pridem uxore
Dna. CORNELIA ARTSIA
Matronâ moribus & virtute ſuſpicieda,
Jam ſenior, vitæ quietioris cupidus,
In Canonicorum Cathedral. Eccleſię
Antverpienſis Collegium adſcitus,
Juriſdictioni ſacrę per Diœceſim
Summâ integritatis famâ præfuit.
Obiit pridie Kal. Maii
Anno ſal. M.D.C.XXIII. ætat. LX.
Parenti optimo Monumentum hoc
Cum lacrymis poſuerũt liberi ſuperſtites
CAROLUS GEVARTIUS J. C.
Et Collegii Canonicorum
Opp. Liræ Decanus,
GASPARUS GEVARTIUS J. C.
Cæſareus Regiuſque Conſiliarius,
Et Hiſtoriographus, Archigrammatęus
Antverpianus.
Deceſſit x. Kal. Aprilis anno Chr.
M.D.C.LXVI. ætatis ſuæ LXXIII.
JOAN. ANNÆUS, Gaſparis F. unicus
Eximiæ ſpei puer,
Duodecennis fato functus,
Parenti luctum,
Et deſiderium incomparabile reliquit.

JOANNES GHEESDALIUS,

Flander, è vico Berchemio prope Aldenardam oriundus, litteras humaniores Antverpiæ docuit, Poëta & Muſicus utrimque excellens: edidit

Stichologiam, ſive de ſyllabarum & Carminum ratione libros III. vario metro. Antver. typis Plant.

Catechiſmum, ſeu Capita Doctrinæ Chriſtianæ, ſimiliter Carmine. Ibid 8.

In Natalem Domini varii generis Carmina. Gandavi, 8.

Præfuit quoque Scholæ Marianæ Antverpiæ, ibique *Franciſcus Swertius* in Athenis Belgicis diſcipulum ejus fuiſſe ſe gloriatur. Muneri huic immortuus, ſepelitur in magno B.M.V. cœmeterio. *Maxemil. Vrientius* amico ſingulari hoc Epitaphium luſit.

Quod fuerat, GHEESDALE, *tui mortale, ſepulcro*
Hoc jacet; at ſolus non tamen ipſe jaces.
Quin quod habent ſancti Libethrus & Hemus & Aon,
Cirraque & æternis fontibus Aſcra madens:
Omne ſimul tecum jacet hoc GHEESDALE, *ſepulchro:*
Tot juga, tot fontes tam brevis urna tegit.

JOANNES GILEMANS,

Canonicus Regularis S. Auguſtini, & Supprior, ut vocant, in Rubra Valle juxta Bruxellam, Vir piiſſimus, ſummo labore atque induſtriâ *Vitas Sanctorum* plurimas collegit, & manu ſuâ deſcripſit. Ex his

Hagiologium Brabantinorum, Tomis II. diſtinxit.

Novale Sanctorum. Tomis item duobus.

Sanctilogium, Tomis quatuor. Adſervabantur omnia Manuſcripta in dicto Rubræ Vallis Cœnobio, magnoque fuerunt uſui PP. Hagiographis Societatis Jeſu Antverpiæ, in concinnandis Actis SS.

Obiit Auctor, ſive Collector, anno 1487.

JOANNES GLUEL,

Aquiſgrano, civitate Imperiali oriundus, Ordinis Carmelitani Prior Colonienſis, qui & diem ſuum obiit in eodem Conventu, anno 1399. Memoratur à Trithemio, qui inter cætera ingenii ſui ſtudiique monumenta ſcripſiſſe eum refert

Speculum Carmelitarum ſive de Origine & profectu Ordinis ſui.

Quadragesimale, incipit *Thesaurizate vobis*.

Sermones de Sanctis.

JOANNES GODART,

Atrebas, Ordinis SS. Trinitatis Religiosus, scripsit

Chronicon sui temporis, ad Carolum V. Imp. Ex Locrio.

JOANNES GODSCALCUS YSERMAN,

Delphius, anno 1561. iter in terram Sanctam absolvit & descripsit. Vide supra *Christiannm Adrichomium*.

JOANNES GODSCALCUS,

Antverpiensis, per XL. ferè annos ludum aperuit litterarium, optimeque de juventute urbeque meritus fuit: Vir insigni probitate, bonarumque artium scientiâ summè præditus, uti sepulchralis inscriptio cum deprædicat. Edidit

Latini Sermonis Observationes, ordine alphabetico, magnam partem ex *Barth. Riccio*, collectas ac digestas. Antver. 1536. 8. & Coloniæ, 1540. apud Gymnicum.

Antverpiani Emporii Topographiam, carmine, apud Ægid. Diestensem.

Obiit Antverpiæ, anno 1571. III. Idus Junii, sepultus in D. Jacobi, hoc Epitaphio.

D. O. M.
Insigni Probitate viro
M. JOANNI GODSCALCO,
Bonar. Artium scientiâ
Summè prædito
Optimeque de juventute Antverp.
Merito,
JOANNA VAN DEN BRULE
Cariss. ejus uxor
Desideratissimo marito,
Optimique liberi
Honorando patri dolentes poss.
Vixit annos circiter LXIII.
Obiit an. M. D. LXXI. III. Idus Junii.
Sub lapide hoc dormio,
In Christo lapide vivo.

JOANNES GOEDAERT,

Medioburgensis Zelandus, Pictor, ad egregiam quâ pollebat in arte miniculatoria peritiam exercendam, insecta sibi delegit. Quæ ut accuratius, microscopio mediante, depingeret ac describeret, erucas, vermes, aliaque ejusmodi animalcula vitris inclusit, convenienti alimento sustentavit, & antequam se ad transmutationes accincerent depinxit; exactè etiam notavit tempus ac modum transmutationum; quæque ex eis prodierunt animalcula nova, suis coloribus depinxit. Unde & per delineationes demonstravit, tantam esse symmetriam partium in vermiculo, quanta est in elephante.

Obiit circa annum 1668. Descriptiones autem quas belgico sermone dederat, in latinum traduxerunt, additis commentariis ac notis, Medioburgi anno 1662. & 1667. *Joannes de Mey* & *Paulus Veezaert*. Dein anno 1685. idem opus sub titulo: *Metamorphosis naturalis, sive Descriptionis historicæ ortûs, proprietatis &c. Insectorum*, edidit Londini in Anglia *M. Lister* è Regia Societate Londinensi, cum Appendice Scarabæorum, aliorumque animalculorum Angliæ. Postmodum sæpius in omnibus ferme regionibus & idiomatibus reimpressus fuit hic liber, quarto etiam Tomo adauctus. Goedartium tamen in quibusdam emendavit *Joannes Swammerdam*, Doctor Medicus apud Amstelodamenses, in sua Historia generali Insectorum.

JOANNES VAN GORCOM,

Guilielmi filius, Batavus, ab hæresi ad Ecclesiam orthodoxam traductus, &

IOHANNES GOROPIVS BECANVS
Crpine de Boulonois fecit

& in alium virum mutatus, operâ Ven. *Peregrini Pulleni*, reliquum vitæ transegit Sylvæducis, & Presbyter ordinatus fuit, populumque Christianum ad vitæ morumque emendationem, & ad veram pietatem traducere & ipse cùm voce tùm scriptis conatus fuit. Quò spectant pleraque ab eo idiomate populari conscripta:

Explicatio Mystica in Cantica Canticorum.

Hortulus Florum Spiritualium; docens, qui impii vitandi, probi imitandi.

Scutum Spirituale, sive Controversiæ Fidei. Antver. apud Verdus. 1610. in 8.

Excitatio spiritualis ad unionem cum Deo, in verba Psal. 72. *Mihi autem adhærere Deo bonum* &c. Ibid.

Nuptiæ spirituales inter Deum & Naturam humanam. Silvæducis, 1611. 8. apud Schefferum.

Consolatio Ægrotorum, Ibid. 1614. in 12.

Speculum perfectioris cognitionis. 8. Antver. apud Guil. van Tongeren. 1618. Flandricè.

Præterea dedit *Epitomen in omnes D. Pauli Epistolas*, ex Commentariis *Guil. Estii*, Doctoris Theologi Duacensis, & *Cornelii à Lapide*, S. J. Theol. Antverp. typis Nutii, 1620. 8.

Item alteram librorum *Joannis Alvarez de Paz*, S. J. *de Vita Spirituali ejusque perfectione.* Ibid. in 8.

Vitam piè actam felici fine clausit Silvæducis anno 1628. iv. Kalen. Novemb. depositus in Monasterio Clarissarum.

JOANNES GOROPIUS,

Vernaculè Van Gorp, Hilvarenbecæ apud Brabantos anno 1518. in Vigilia S. Joannis natus, divinarum atque humanarum rerum, bonarumque artium ac linguarum, latinæ, græcæ atque hebraïcæ, peritissimus fuit. In Philosophicis Lovanii studiis inter multos eminuit, promotus anno 1539. in Magistros Artium tertius: exactissimam deinde Medicinæ ac Matheseos scientiam, præeunte *Gemma Frisio*, assecutus, Italiam, Hispaniam, Galliam peragravit. Eleonoræ Galliæ, ac Mariæ Pannoniæ, Reginis, à valetudine fuit: in patriamque reversus, annos multos Antverpiæ Medicinam factitavit.

Leodici cùm esset apud Gerardum Groesbequium S. R. E. Cardinalem & Eburonum Principem, ingestâ fortuitâ de linguarum vetustate disputatione, patriæ linguæ (quæ illi Cimbrica) antiquitatem propugnandam suscepit, subtiliter certè atque ingeniosè; novoque docendi genere demonstrare conatus est vetustissimam illam Philosophiam (quam olim Linus, Orpheus ac Thamyras in Thracia docuere) ab ipso Noacho, ejusque filiis, Japeto præsertim profectam esse ac gentibus traditam, eamque cum Moyse, ac sacrosancta ejus Historia optimè convenire; quemadmodum eam in rem ad postuma *Goropii* Opera pluribus præfatur *Levinus Torrentius*. Scripsit autem

Origines Antwerpianas: quas *Becceselana* inscripsit, novem libros complexa, *Atvatica*, *Gigantomachiam*, *Niloscopium*, *Indo-Scythica*, *Saxonica*, *Gotho-Danica*, *Amazonica*, *Venetica*, & *Hyperborea.* Antver. typis Plantini, 1569. fol.

Accesserunt à morte auctoris, *Hermathena*, *Hieroglyphica*, *Vertumnus*, *Gallica*, *Francica*, & *Hispanica*, typis iisdem, 1580. fol.

Utinam verò gravius Vir ille & ingenio isto dignius argumentum tractandum delegisset: Scriptor aliàs, in iis etiam rebus, quæ à sola ferè conjectura pendent, argutissimus & acutissimus; dignus vel ideo qui à matu-

ræ ætatis viris cum judicio & attentione legatur. Vide Justum Lipsium Cent. III. ad Belgas Epist. XLIV.

Decessit Trajecti ad Mosam anno 1572. die 18. Junii, ætatis anno LIII. sepultus apud D. Francisci Sodales, marmoreo ornatus tumulo, procurantibus *Lævino Torrentio* dein Episcopo Antverp. & *Caspare Surchio*, hujus quoque inscriptionis authoribus.

D. O. M.
JOANNI GOROPIO, Becano,
Divinarum atque humanarum rerum
Bonarumque Artium peritiss.
CATHARINA DE CORDES
Uxor & filiolæ II.
Conjugi ac parenti dulciss.
Cum lacrymis poss.
Procuratoribus Lævino Torrentio
Et Gaspare Surchio,
Quibus ille res suas moriens
Commendavit.
Vixit ann. LIII. obiit IV. Kal. Julii,
Anno M. D. LXXII.

JOANNES A GOUDA,

Ultrajectinus, natus parentibus patriciis anno 1571, nomen Societati Jesu dedit Tornaci anno 1588. Docuit in ea, præter litteras humaniores, Philosophiam Duaci, & Theologiam Moralem Antverpiæ; totosque inde XXV. annos cùm Antverpiæ tum Bruxellæ concionibus ad populum habendis impendit, eâ dicendi facilitate ac venustate, ut celeberrimi nominis Ecclesiastes haberetur. Accedebat comis quædam affabilitas & persuadendi facultas, quâ etiam adversariæ partis homines detinebat. Scripsit vernaculò sermone,

Apologiam pro vera in Vener. Eucharistiæ Sacramento Transubstantiatione, contra *Franciscum* & *Samuelem Lansbergios*, patrem & filium, sectæ Calvinianæ Ministros Roterodamenses. Antver. typis Hieron. Verdussii, 1609. 8.

Vitricem Transubstantiationem, adversus eosdem. Ibid. 1611. 8.

Examen Francisci Gommari, Joannis Uytenbogardi & Danielis Castellani.

Pro VIII. Propositionibus Francisci Costeri, S. J. adversus *Henricum Brand*, Ministrum Zirixæum. Ibid. 1611. 8.

Pro iisdem Propositionibus, adversus *Henricum Boxhornium*, Apostatam & Ministrum Bredanum. Hic ille est, contra cujus apostasiam scripsit Orationem gravissimam Henricus Cuyckius Ruræmund. Episcopus, quæ inter ejus Opera prodiit.

Pro cultu & invocatione Sanctorum, adversus eumdem *Boxhornium*, *Guilielmum Perkinsonum & Joannem Bogardum* Ministros.

Pro Consultatione Leonardi Lessii S. J. de Fide capessenda, adversus *Michaelem Hogium*; typis Plantini, 1612. 8.

Demonstrationem C. & L. Mendaciorum Henrici Boxhornii; typis Verdussii, 1610. 1611. & 1614. 8.

Examen de officio & auctoritate Magistratus Christiani in rebus Fidei Ecclesiasticis

Brevem Explicationem mysterii SS. Eucharistiæ. Silvæducis, 1612; aliaque.

Obiit Bruxellæ anno 1630. die XXVIII. Decembris, morte, qualem sæpiùs desideraverat, subitaneâ, vix integro unius horæ quadrante sanus & mortuus. Vide Biblioth. Scriptorum S. J.

JOANNES GRATIANUS GREGORII.

Vulgo GOORIS, Bruxellensis, quondam Pastor ad S. Jacobum Antverpiæ, dein Cathedralis Ecclesiæ Brugensis Canonicus usque ad annum 1631, quo viâ permutationis factus est Canonicus Anderlechtensis prope Bruxellam. Obiit ibidem 2. Nov. 1659. terræ mandatus in navi Ecclesiæ. Contexuit,

Vitam & martyrium CAROLI *Boni, Flandriæ Comitis*. Brugis 1629. Flandricè, & 1630. in 4. latinè.

Exegesin Sacram, sive breves Discursus super Euangelia Dominicalia totius anni. 8. Bruxellis apud Jo. Mommaert 1638. Tom. II.

Vitam S. Guidonis, Patroni Anderlechtensis. 12. Brux. flandricè.

JOANNES GREVIUS,

Cliviensis, olim ante Synodum Dordracenam Minister Remonstrantium Heusdeni, cujus captivitas, condemnatio & fata fusè describuntur à Ger. Brantio Histor. Reform. Lib. I. cap. 55. In ergastulo Amstelodamensi captivus, hunc scripsit librum, contra Torturam,

Tribunal reformatum, in quo sanioris & tutioris justitiæ vis Judici Christiano in processu criminali commonstratur, rejectâ & fugatâ Torturâ, cujus iniquitas, multiplex fallacia atque illicitus inter Christianos usus, liberâ ac necessariâ Dissertatione aperitur. 8. Amstelod. item Hamburgi 1624; opusculum apud eruditos rarissimum.

JOANNES GRIVELLUS,

J. C. Eques, Dominus de Perrigny, Fontaine &c. è Burgundiæ Comitatu oriundus, natusque in opido Lons-le-Saulnier anno 1560. idibus Martii, familiâ antiquâ & nobili; primùm in suprema Burgundiæ Curia Consiliarius, Belgarum inde Principibus Alberto & Isabellæ à consiliis fuit secretioribus, ac libellorum supplicum Magister, & à morte *Joannis Richardoti* Præsidis, negotiorum Burgundicorum Curator Relatorque. Vixit Bruxellæ ab anno 1608. totis XVII. annis, ac devixit anno 1624. pridie Idus Octobris, conditus ad S. Gaugericum, in choro templi, sub Epitaphio infrascripto. Edidit

Decisiones Senatûs Dolani; laudatum atque utile opus. Antver. typis Joan. Keerbergii, fol. & Coloniæ Allobrogum, 1631. fol.

Simile reliquit Opus *Decisionum Concilii Privati*; quod tamen extremæ voluntatis elogio vetuit edi, legebaturque apud *Claudium Grivellum* filium, Equitem, supremi Senatûs Dolani Assessorem.

D. O. M.

Cy gist Messire JEAN GRIVEL, *Seigneur de Perrigny, Fontaine, la Mire &c. Conseiller & Maistre aux Requestes du Conseil Privé de Sa Majesté, qui deceda en cette ville de Bruxelles le XIV. d'Octobre M. D. C. XXIV.*

JOANNES GROPPERUS,

Susato, Westphaliæ ac Diœcesis Coloniensis oppidulo ortus, J. U. ac S. Theol. Doctor eximius, eloquentiâ admirabili, rarâ eruditione instructus, & Coloniensis Ecclesiæ in Catholica Religione tuenda decus ornamentumque singulare. Præpositus fuit Ecclesiæ SS. Cassii & Florentii Bonnensis, eodemque titulo per Diœcesin hanc Archidiaconus, nec non ad S. Gereonem Coloniæ Canonicus & Scholasticus.

Ferunt eum tam admirandæ fuisse continentiæ, ut cum aliquando domum reversus vidisset mulierculam lectum suum sternentem, non modo illam è cubiculo durioribus verbis propulsarit, sed lectum ipsum attactu mulieris quasi pollutum ratus, ipsemet è fenestra videntibus omnibus præcipitarit; in exemplum præsertim Ecclesiasticorum, quorum plurimi isto infelici sœculo incontinentię labe infecti erant.

Tanto studio in hæreticis à Colo-

niensi civitate arcendis desudavit, ut *Pater patriæ*, qui ejus saluti omnino consuleret, merito vocari potuerit. Unde & à Paulo IV. Pont. anno 1555. inter S. R. E. Cardinales cooptari meruit, inscius ipse ac plane invitus: sed purpureum pileum remittentem, Pontifex Romam accivit, ut quem literis non inflexerat, emolliret facundiâ, vel authoritate cogeret. Itaque itineri extemplo se dedit Gropperus: verùm vi diræ ægritudinis interceptus, Romam semi-mortuus intravit, ubertim complorante Pontifice, bonisque omnibus tanti Viri obitum, qui paulò pòst in Urbe contigit 13. Martii 1558. anno ętatis suæ 58. *Antonius Possevinus*, in Apparatu sacro, ingenii ejus monumenta enumerat.

De veritate Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia, de asservatione Eucharistiæ, de Christo in Eucharistia adorando, de Communione alterius speciei; è germanico latinè reddidit Laurentius Surius Carthusianus. 4. Coloniæ 1560.

Institutionis Christianæ Enchiridion, Concilii Coloniensis nomine.

Institutionem ad planiorem Christianæ Religionis cognitionem.

Quin & *Statutorum Concilii Provincialis Coloniensis anno 1549. per Adolphum Archiepiscopum habiti*, conditorem præcipuum fuisse *Gropperum*, asserit Card. Palavinus in Historia Concilii Tridentini Libro IV. Cap. 14. Num. 2. 4. & 5. uti & libri sequentis.

De jurisdictione Ecclesiastica, Reformatione morum, aliisque. Extat impressus apud *Melchiorem Goldastum*, Lutheranum, in Collectione Legum Consuetudinumque Cæsarearum, in titulo; *Acta Conventûs Ratisponensis.*

Corpus ejus Romæ in Germanorum æde sacra B. Mariæ de Anima, ad pedes Adriani VI. Pont. tumulatum fuit; hoc elogio.

D. O. M.
D. JOANNI GROPPERO,
Religionis Fideique Catholicæ
Propugnatori acerrimo,
Post incredibiles labores
Summis cum periculis
Pro Ecclesiæ ac Religionis cōservatione
Magno semper & invicto animo
exanthlatos,
Multaque præclara Litterarum
Monumenta edita, ac perpetuam
Fidei Pietatisque constantiam,
Incomparabilem doctrinam
Summasque virtutes, absenti,
Nec quidquam minus cogitanti
In sacrum S. R. E. Cardinalium
Collegium coöptato,
Præmaturâ adhuc morte,
Et quando sui opera
Imprimis desiderabatur,
Ex humanis erepto,
Fratri piissimo atque optimè merito
Godefridus & Gaspar Gropperii, fratres
Et alumni mœstissimi posuere.
Vixit annos LVII. dies XVIII.

JOANNES VAN DER GROEN,

Batavus Auriaci Principis hortulanus, artem suam scribendo quoque exercuit, ediditque linguâ, quam unicam callebat, vernaculâ

Hortulanum Belgicum, cum iconibus multis hortorum, arborum, florum, labyrinthorum, fontium &c. 4. Bruxel. 1687.

JOANNES GUBERNATOR,

Patriâ Gedinensis, latinè vertit è gallico

Symbola Heroïca Claudii Paradini, Canonici Belliocensis, & *Gabrielis Simeonis*. Antver. apud Steelsium, 1563. in 16.

JOANNES GUIDONIUS,

Castiletanus, quod in Eburonibus

est opidum, ad quartum supra Namurcum lapidem, scripsit librum cui titulus,

Minervalia: in quibus Scientiæ præconium atque Ignorantiæ socordia considteratur, Artium liberalium in Musicen decertatio lepida appingitur, & ad Virtutem calcar proponitur. Trajecti ad Mosam, 1554. 4. typis Jac. Bathenii.

JOANNES GUILIELMI,

Harlemius, S. Theol. Licentiatus, primùm Atrebatensis Collegii alumnus, pòst Societatis Jesu Lovanii Rector, & S. Scripturæ, Linguarumque Hebraïcæ ac Chaldaïcæ Interpres, discipulum inter alios nactus fuit Robertum Bellarminum, postea S.R.E. Cardinalem. Vir, si quis alius, de Bibliis sacris, quæ Regia vulgò appellantur, à *Philippo II.* Rege Catholico, cujus auspiciis edita sunt, quàm maximè meritus, concinnavit

Indicem Biblicum, & cum Bibliis Regiis, & seorsim editum.

Varias item *Lectiones in Latinis Bibliis Editionis Vulgatæ*, ex manuscr. collegit, & ad textum Hebraïcum, Chaldaïcum, Græcum ac Syriacum discussit. Leguntur in Apparatu Bibliorum Regiorum, curante Bened. Aria Montano.

Lovanii, anno 1578. ipsis Kal. Octobrib. igne lœmico extinguitur.

JOANNES GYA,

Casletanus, Flander, sacrarum Litterarum Lutetiæ Parisiorum assiduus & diligens Professor, *Guilielmo Budæo* admodum familiaris vixit: in cujus etiam

De Contemptu rerum fortuitarum libros III. Commentarios scripsit. Parisiis, apud Badium. 1526. 4.

Decessit Parisiis, anno Dom. 1557. ut patet ex disticho hoc numerali *Francisci Thorii*,

CasLetUM *genUIt*, *rapUIt te gaLLIa*, Gya
neXIbUs exUtUs CorporIs, astra CoLIs.

JOANNES HANNART,

Oratorii Duaceni Presbyter, pius æquè ac eruditus, scripsit gallicè

Receuil des bons Pretres. 4. Duaci apud Balth. Bellerum. 1665.

Receuil des Bons Chanoines. 4. Ibid. 1666.

Receuil de plusieurs Ecclesiastiques, Religieux & Seculiers, qui ont été devots aux ames du Purgatoire. 4. Ibid. 1673.

JOANNES HARENNIUS,

Valencenas, Joanni olim Calvino familiaris, & annos plus minùs XVIII. Minister Calvinista, anno 1586. die IX. Martii, publicè hæresin abjuravit Antverpiæ in Collegio Societatis Jesu, & causas sui ad Catholicos reditus ibidem vulgavit, Petri Belleri typis.

Vidit & morientem Calvinum Genevæ; de cujus interitu memorabilia sunt ipsius Harennii verba: *Calvinus in desperatione finiens vitam, obiit turpissimo & fœdissimo morbo, quem Deus rebellibus & maledictis comminatus est, prius excruciatus & consumptus. Quod ego verissimè attestari audeo, qui funestum & tragicum illius exitum & exitium his meis oculis præsens aspexi.* Ita refert Petrus Cudsemius in Hyperaspiste pro Tractatu de desperata Causa Calvini, pag. 23.

Legitur tamen Harennius postea rediisse ad vomitum Vesaliæ Cliviorum, factusque ibidem Walonicæ nationis Prædicans anno 1610. die VII. Martii. Prolixè hoc ipsum narrat Petrus Borrius lib. XXI. Historiæ suæ Belgicæ in fine.

JOANNES HARLEBEKIUS,

Flander, à natali solo sic dictus, scripsit librum,

De Hora solida: qui in Bibliotheca Ecclesiæ Cameracensis MS. extare dicitur.

JOANNES DE HASELA,

fortè ex Hasseleto, ditionis Leodicensis opido, Ord. Prædicatorum, claruit anno 1345. teste P. Echard in Bibliotheca Ordinis Prædic. scriptoque reliquit

Libellum de Quæstionibus Casualibus, quæ in Summa S. Raymondi & Apparatu ejus vel non continentur, vel minus planè explicantur. Extat MS. in Prioratu ad S. Martinum Lovanii.

JOANNES DE HAZE,

Silvæducensis, Societatis Jesu, Doctor Theol. in Academia Herbipolensi apud Germanos renunciatus, Coloniæ Philosophiam, Herbipoli Theologiam annos aliquot interpretatus est. Rectoris officium bis Embricæ Cliviorum, Provincialis semel obivit.

Obiit Embricæ, VIII. Kal. Aprilis, anno 1624, ætatis 81, Religionis 62, & à susceptâ quatuor votorum solemni professione 53.

Edidit, vel perfecit potiùs, *Opus Catechisticum Petri Busæi*, ejusdem Societ. idem sanctorum Patrum auctoritatibus illustando ac locupletando.

Chronologiam, in folio patenti.

Cæsarii Heisterbachensis Exempla illustravit: cum luculenta Præfatione, quâ visiones, illis contentæ, confirmantur & asseruntur.

JOANNES HAVRÆUS,

Gandensis, Vir Nobilis, Wallæi Toparcha, à primis ætatis annis culturæ ingenii ac litterariæ mirè addictus fuit atque ab annorum XI. ἀποδημία, non minùs doctrinâ variarumque rerum cognitione nobilis, quàm nobilitate ac stemmate majorum conspicuus. In utroque dicendi scribendique genere pœne par: dum enim Poëtam agit, robusta ac mascula oratio in versibus ejus spirat; dum Oratorem, pura & elegans dictio est; dum Jurisconsultum & Judicem, Aristidis cujusdam Flandrici; Doctorisque J. U. (nam & titulo illo insigniri meruit) personam exhibere solet.

Consulari apud Gandenses dignitate, summâ prudentiæ & integritatis famâ perfunctus, supremisque testamenti tabulis bis mille & sexcentis florenis annuis in pauperes rarâ liberalitate erogatis, decessit Gandavi anno 1625. pridie Non. Martii, sepultus in D. Michaëlis, sub Epitaphio sequente. Symboli loco usurpare solebat hæc verba, NESCIT LABI VIRTUS; indeque scriptionis argumentum sumpsisse videtur, editâ

Arce Virtutis, sive *De vera animi tranquillitate Satyrâ*. Gandavi, 1621. 4. quam deinde duabus Satyris auxit, ediditque à morte auctoris Casperius Gevartius J. C. typis Plantin. 1627. 4.

Meditabatur & *de bono Senatore* librum, nondum typis editum.

D. O. M.
V. N. JOANNI HAVRÆO,
Wallæi Toparchæ,
Aristidi Flandrico,
Qui consulari apud Gandenses dignitate
Summâ prudentię & integritatis
Famâ perfunctus,
Supremis Testamenti Tabulis,
Bis mille & sexcent. floren.
Annuis in pauperes
Rarâ liberalitate erogatis,
Decessit anno M. D. C. XXV. prid.
Non. Mart H. M. P.
Vixit annos LXXIV. M. .v. .

JOANNES DE LA HAYE,

Canonicus Cath. Ecclesiæ Tornacensis, *Epistolam* scripsit, ad Viglium Zuichemum, *de Reliquiarum S. Cypriani ad Ecclesiam Rotnacensem translatione.* Legitur in Operibus Cypriani, Pamelii curâ editis.

JOANNES DE LA HAYE,

Servius ex agro Athensi, Hanno, Societ. Jesu Theologus, Philosophiam sacrasque Lovanii & Duaci professus est litteras; Rectoris munere diu functus. Vitâ defungitur Duaci, annis meritisque gravis, anno 1614. ætatis suæ LXXIV. die XIV. Januarii. Edidit

Euangelistarum Quaternionem, seu *Euangelicæ Historiæ Dispositionem.* Duaci, typis Balth. Belleri, 1606. 4. Quod opus postea SS. Patrum Græcorum Latinorumque sententiis locupletavit, inscripsitque *Triumphum Veritatis*, *ordinati Euangelii quadrigâ invectæ*, *SS. Patrum exercitu instructæ.* Ibid. 1609. fol. Tomis II.

Apparatum Euangelicum, *quo ea disquiruntur & illustrantur*, *quæ de Euangelio & Euangelistis possunt disputari.* Ibid. apud Laur. Kellamum, 1611. 4.

Hunc ne confundas cum *Joanne de la Haye* Parisiensi, Minorita, multorum Commentariorum in S. Biblia erudito collectore; qui obiit anno 1661.

JOANNES HECKIUS,

Medicus ac Philosophus, scripsit, *Disputationem de peste*, & quare ea in in Belgio potissimùm grassetur, Daventriæ editam, 1605. 4.

JOANNES VAN HEELU,

Dictus DE LEEWE, descripsit rythmo vernaculo *Prælium Woeringanum*, cujus ipse testis & spectator fuit oculatus, inscripsitque Margaretæ Anglicanæ uxori Joannis II. Ducis Brabantiæ & Limburgi. Originale adservabatur olim in Curia Bruxellensi, ante ejus incendium. Idem Latino & heroïco carmine expressit anno 1641. *Franciscus Dongelbergius*, in suprema Brabantiæ Curia Senator.

JOANNES VAN HEEMSKERCK,

J. C. Batavus, in supremo Hollandiæ Senatu Consiliarius ab anno 1645. usque ad 1656. quò è vivis abiit die 27. Februarii, inter graviores curas non aspernatus est Antiquitates patrias indagare, edidítque vernaculè

Arcadiam Batavam, seu de origine, gestis, libertatibus, re nautica &c. Veterum Batavorum. Prodiit primùm 1637. in 8. dein quartâ editione Amstelod. 1662. ac rursum ibid. 1707. cum fig.

JOANNES DE HEESTERT,

Borchlonius, ditionis & Diœcesis Leodiensis, Canonicus Regularis, professus in Bethleem, prope Lovanium anno 1427. Rector seu Confessor Monialium S. Ursulæ, in opido Lovaniensi, per annos duodecim, ibidem peste extinguitur anno 1458. Composuit

Rithmum pulcherrimum *in honorem XI. Mille Virginum* Incipit: *O Vernantes Christi Rosæ* &c. Aliquot versus illius in Belgica sua Christiana exscribit, & adscribit per errorem *Joanni Lansper gio*, Cartusiano, Arnoldus Raissius. Verùm ex Petro Impens Chronici Bethleemit. lib. IV. art. 5. §. 3. qui integrum Rythmum recitat, satis constat, eum esse hujus *Joannis de Heestert.*

Addit ibidem Impens, edidisse &

Opusculum, ad instar Rationalis divinorum Officiorum, *De Cæremoniis divini Officii in suo Ordine*; sed liber iste, inquit, ampliùs apud nos non reperitur.

JOANNES DE HEGELSOM,

Bredanus, vir ad omnem modestiam pietatemque compositus, patriâ ob Fidei Orthodoxo-Romanæ professionem profugus, Sacerdotium in Ecclesia Cathedrali Leodiensi, quo sustentaretur obtinuit, ubi & in Domino obdormivit anno 1632. Lusit heroïco carmine

Panegiricum Ferdinando Bavaro, Episcopo, Principi Leodicensi, &c. Leodii, 1613. 4. typis Christiani Ouwerx.

JOANNES HEINSBERGIUS,

Joannis Domini Heinsbergensis filius, ex Præposito Aquisgranensi in Leodiensem Antistitem electus anno 1419. Ecclesiam, Principatumque totis annis XXX. & quod excurrit, administravit: verùm cùm ferre ultrà civium Leodiensium effrenem insolentiam non posset, ultrò Episcopatui cessit anno 1455.

Anno 1446. *Synodum* celebravit, & Decreta seu Statuta, tum sua, tum Prædecessorum suorum in unum corpus redacta conscribi, publicari & observari mandavit. Prodiit liber Lovanii anno 1500. typis Theod. Alostensis.

Reformationes Cleri Leodiensis, anno 1446. ab hoc Episcopo factæ, per Capitulum majus Leodiense sigillatæ, ac postea per Nicolaum V. Pont. approbatæ, extant inter Concilia generalia Harduini Tomo IX. pag. 1304.

Obiit anno 1459. die XVIII. Octobris, ut Zantflietus habet, vel potiùs XIX. ut Ecclesiæ Heinsbergensis MSS. monumenta.

JOANNES HEMELARIUS,

Hagiensis Batavus, S. T. L. Calvinianam hæresim, in qua natus erat, *Justo Lipsio & Ægidio Schondonckio* S. J. Presb. quos doctores & familiares habuit, adhortantibus ejuravit. Quin & discipulum hunc suum Lipsius, in Italiam cogitantem, anno 1600. luculento Testimonio prosecutus est, ob mores optimos, faciles, lepidos, ob doctrinam variam, in Græcis, Latinis, prosâ, versu. Extat illud integrum in Athenis Belgicis Franc. Sweertii, pag. 436.

Romæ Illustriss. Cardinali *Bartholomæo Cæsio* in deliciis fuit, in cujus familiâ per sexennium versatus est, ejusque beneficio Canonicatum in Æde Cathedrali D. Virginis Antverpiæ obtinuit. Illic quoque Episcopis *Miræo* & *Maldero* gratissimus, multa pro his, pro Diœcesi, pro Capitulo utiliter gessit. Sororem habuit nuptam *Theodoro Golio*, patri *Jacobi Golii*, Professoris Leidensis, & *Petri Golii* Professoris Linguæ Arabicæ Romæ.

Auctor fuit *Hemelarius*, *Expositionis Numismatum Imperatorum Roman. à Julio Cæsare ad Heraclium*, ex Musæo Illustris Viri *Caroli Ducis Croïaci*, quam Operi suo *Jacobus Biæus* adjecit, tacito (ut stipulatus erat) nomine. Antv. apud Verdussium, 1614. 4. ac rursum ibidem 1627. & 1654. in fol. cum insigni Auctario.

Dedit quoque *Paræneticon Angeli Custodis ad Hugonem Grotium, super nupero ejus carcere*, versu Jambico, typis Plantin. 1621. 12. Fama est, *Hemelarium* allaborasse, ut *Grotium* ad Fidem Catholicam adduceret; quod ex binis Grotii Epistolis innuitur, quas in Bibliotheca Leidensi asservari Burmannus asserit.

Orationem in funere Joannis Malderi V. Antverp. Episcopi, an. 1633. habitam.

JOAN-

JOANNES HENRICUS GOBELINUS,

Presbyter, J. U. L. Ecclesiæ Collegiatæ S. Gudilæ Bruxellis Canonicus, Vir nobilis, & Artis heraldicæ ac genealogicæ peritus, scripsit

Preuves de la Maison de Bette, produites au Chapitre de S. Waudru à Mons de la part de Mademoiselle de Lede 4. Bruxellis 1646.

JOANNES HENRICUS MANIGART,

Leodius, S. T. L. in Academia Lovaniensi, dein Leodii ad S. Remigium Pastor, simulque in Collegiata S. Bartholomæi Canonicus, Examinator Synodalis &c. Illius sunt

Flores selecti, ad exercitium eorum, qui ad SS. Missæ Sacrificium offerendum se præparant. 12. Leodii anno 1656.

Providus Pastor, sive modus ægros & moribundos juvandi. 8. Leodii 1680.

Praxis pastoralis, sive Medulla Theologiæ Moralis, præcipue tractans de Sacramentis, Censuris, Casibus reservatis &c. 8. Coloniæ 1673. & alias sæpius.

JOANNES HENTENIUS,

Nechliniensis, (patria enim illi *Nechlinia* sive *Nalina*, Diœcesis Leodicensis pagus, prope Tudinium) adolescens in Lusitaniam profectus, professus est Ordinem primùm S. Hieronymi illic celebrem. Pòst S. Dominici Lovanii Religiosus, & Doctor Theologus anno 1551. die XII. Maii renuntiatus, triumque Linguarum peritissimus, Prior ac Regens Studii, vitæ morumque exemplo præfuit. In corrigendis, pristinoque splendori restituendis sacris Bibliis, Caroli V. Imp. jussu, à Facultate Theologica ad hoc deputatus, indefesso labore, judicii acrimoniâ, laudabiliter injuncto munere perfunctus fuit. Hæc prima Bibliorum *Lovaniensium* editio fuit anno 1547. Item alia Antverpiæ 1570. (rarissimâ) cum figuris. Secuta est altera per eosdem Doctores Lovan. 1580. Vide plura apud *P. le Long*, Bibliot. sacræ Tomo I. pag. 263.

Insuper Doctor *Hentenius* vertit è græco, quâ linguâ in primis excelluit,

Euthymum Zigabenum in IV. Euangelia. Cui subjecit

Refutationem libelli de Legali Christi Sacerdotio. Lovanii, apud Rescium, 1543. Paris. & alibi.

Oecumenium in Acta Apost. D. Paullum, & Canonicas Epistolas. Lovanii, & Antver. 1545. in fol. item Parisiis, Tomis II. 8.

Aretham in Apocalypsin. Antver. apud Steelsium, 1545. Huic adjecit, à se primò erutum, *Remigium Altisiodorensem Episcopum in XI. posteriores Prophetas Minores.*

Alphonsi Madriliensis libellum *de vera Deo inserviendi methodo*, ex hispanico latinum fecit. Lovanii, 1577. 12. apud Zangrium, & Coloniæ, 1606. 12.

Commentarii in Genesin, Ecclesiasten, Acta Apostolorum, & Euangelistas, Lovanii, apud Dominicanos MSS. adservantur.

Obiit Lovanii anno 1566. ætatis LXVII. die XIII. Octobris, studiis atque excarnificante calculo consumptus. Frequens illi in ore erat, *Publicum se bonum privato semper prætulisse.* Unde defuncto hoc posuit Epitaphium Petrus Baccherius ejusdem instituti Doctor Theologus.

Prætulit HENTENIUS *privatis publica rebus*
Commoda, Cœnobio dives, inopsque sibi:
Jactet Aristidem præclarum Græcia, Roma
Publicolam, HENTENIO *dum sit uterque minor.*

Plura de Hentenio lege in Belgio Dominicano P. de Jonghe, pag. 152.

JOANNES HERMANNUS CRUL,

Amstelodamensis, Poëta elegans, vernaculè exposuit *Mundum Papyraceum*, 8. Amstel. 1646.

JOANNES DE HESDINIO,

Artesius, Ord. Fratrum S. Joannis Jerosolymitani, Philosophus & S. Theologiæ Doctor Parisiensis, qua in Universitate eum Lecturas & plures & elegantes pronuntiasse scribit Trithemius. Claruit temporibus Wenceslai Imp. & Bonifacii IX. Pontificis circa annum 1390. & 1400. Fuitque Capellanus domesticus Philippi de Alensonio Archiepiscopi Rothomagensis, ac S. R. E. Cardinalis. Memorantur hæc ejus scripta

Scholasticæ Phrases in Job. 2. Vol. Paris. MS. in Bibliotheca Navarræa.

Commentarius in Euangelium Marci. MS. Oxonii in Bibliotheca Balliolensi.

Lectura in Epistolam ad Titum. Ibid. & alibi.

Lecturæ in Euangelium S. Joannis, liber I.

Libri XIV. in Epistolas Pauli, teste Trithemio.

Item in Apocalipsim, teste Swertio.

Commentarius in Novum Testamentum

Tractatus *De Annuntiatione Dominica.*

Opus Sermonum de tempore & SS. MS. in Bibliotheca Abbatiæ Fusniacensis Diœc. Laudun.

JOANNES HESIUS,

Presbyter Trajectensis, descripsit *Itinerarium* seu *Peregrinationem* suam *Jerosolymitanam* per Arabiam, Indiam, Æthiopiam, aliasque remotas mundi regiones, anno 1389. factam: in qua multa mirabilia fidemque exsuperantia, ex ævi illius credulitate, narrantur. Antver. 1565. 8. apud Joan. Withagium, & alibi.

JOANNES HESSELIUS,

Lovaniensis, in Scholis Artium primus renunciatus est anno 1541. Porcensis Pœdagogii tunc alumnus. Inde Theologiam Litterasque sacras in Parcensi Abbatia juxta Lovanium toto octennio professus, omnium calculo dignus fuit, qui unà cum *Martino Rithovio* laudatissimo dein Iprensium Episcopo, Magistralem S. Theologiæ lauream anno 1556. die 19. Maii susciperet. Primus quoque minori Theologorum Collegio Præses datus, & ad Tridentinam postea Synodum, *Joanne Hasselio* inibi vitâ functo, una cum aliis Doctoribus Belgis delegatus finem ejusdem Concilii spectavit.

Vir fuit ingenio in primis perspicaci & propè divino; quippe ad comprehendendum celerrimus, ad excogitandum acutissimus, ad indagandum sagacissimus: memoriâ item tenacissimâ, fidelissimâque; quibus accedebat ardens & indefessum inquirendæ veritatis studium. Ut eum, breviquidem, sed meritissimo elogio, Nicolaus Sanderus libro de Imaginum cultu nominet *præclarissimum*, *non Academiæ*, *sed totius orbis lumen*; & Bellarminus de Scriptoribus Eccles. Sæculo I. in fine, *Virum multæ doctrinæ & judicii.*

Non desunt tamen, qui redarguant *Hesselium*, quod sicuti amicitiâ speciali colebat *Michaelem Baium*, ita & in eandem dogmatum novitatem cum eo consenserit. Narrat in Historia Concilii Trident. Card. Pallavicinus, Libro XV. 7. Num. cap. 7. & sequent. insignem Commendoni Nuncii Apostolici sollicitudinem, ut ad Tridentinam Synodum mitterentur Baius atque Hesselius; tum ut in eorum doctrinam invigila-

retur; tum ut hortatu Præsulum ac Theologorum meliora sensa reciperent. Hoc etiam intuitu Cardinalis Granvellanus Baium & Hesselium Theologos suos domesticos, cum ampliore honorario, nuncupavit; ut eo magis à novis dogmatibus alieni essent.

Scripsit autem Hesselius partim in Scripturam eruditos Commentarios, partim de Fidei Controversiis, quibus hæreses suo tempore grassantes strenuè profligavit, Tomis II. hoc ordine distinguendos.

Cathechismus Latinus; primùm Lovanii prodiit 1571. in 8. deinceps in 4. cujus liber I. *Symboli Apostolici Explicationem* continet. II. *Dominicæ Orationis & Salutationis Angelicæ Explicationem*. III. *Decalogum*; omnia hæc antehac sæpiùs & seorsim edita. IV. *Explicationem VII. Sacramentorum*. Et quidem quæ de tribus prioribus scripserat *Hesselius*, jam olim typis prodierant: de quatuor vero posterioribus, discipulorum calamis à sæculo excerpta, primùm impressa sunt anno 1660. Editio autem VII. prodiit Lovanii apud Hieron. Nempæum 1674.

Commentarius in Passionem Dominicam. Ibid. 1568. 8.

Commentarius in priorem *B. Pauli Epistolam ad Timotheum*: item in priorem *B. Petri Canonicam*. Ibid. 1568. 8. Et *In Epistolas Canonicas S Joannis*. Antver. 1601. 8.

In Euangelium secundùm Matthæum. Lovanii, 1572. 8.

De Schismaticis Templis Judæorum, & vero Dei templo, ex historia Josephi. Ibid. 8.

De Cathedræ Petri perpetua firmitate.

Confutatio Fidei novitiæ, quam *specialem* vocant, adversus *Joan. Monhemium*. Ibid. 1568.

De Invocatione Sanctorum, contra eundem. Ibid. 8.

De Communione sub unica specie, adversus *Georgium Cassandrum*. 1573. Inter Epistolas selectiores illustrium Virorum, à *Petro Bertio*, Leidæ anno 1617. primùm editas, binæ extant *Hesselii ad Cassandrum* (nempe Cent. I. Epist. 49. & 51.) in quibus hanc ejus doctrinam de Communione sub utraque specie perstringit acriter, ac subjungit, pag 261. *Usquequo claudicas in duas partes? si Dominus est Deus, sequere eum: si autem Baal, sequere eum. Si Protestantes (ut aiunt) sunt veritatis & sinceræ Fidei præcones, sequere eos apertè. Si autem (ut re-vera est) Ecclesia Catholica, hoc est Papistica, est ea, quæ fundata est ab Apostolis super petram, adversus quam nunquam prævalebunt portæ inferi, sequere eam. Nec confidas, te tuo ingenio invenire posse præter eam aliquem tutum portum, in quo securus acquiescas.... Plantatio quæ contra hanc insurgit, sive à Protestantibus, sive ab his qui inter Catholicos & Protestantes, veluti medii, utroque extremo se intelligentiores reputant, quia à Patre cælesti non est plantata, eradicabitur &c.* Ita Hesselius, Epist. datâ Lovanii 1565.

De corporali præsentia Corporis & Sanguinis Domini in Eucharistia. Ibid. 1564. & 1568. item Paris. 1583. 8.

Confutatio Confessionis Hæreticæ, Teutonicè emissæ: quâ ostenditur Eucharistiam esse Sacrificium propitiatorium. Lovanii, 1567. 8.

De Celebratione divinorum Officiorum Linguâ Latinâ.

De Officio pii viri, vigente hæresi, adversus *Cassandrum*. Antver. apud Plantin. 1566. 8. Insertus dein Indici Librorum prohibit: Romano.

Censura de quibusdam Sanctorum Historiis. Lovanii, apud Wellæum, 1568. 8. cum Usuardo Molani. Scripta autem Censura illa, ut ibidem Molanus testatur, in librum, qui inscribitur, *Passionale de Sanctis per annum*, & in Parco legitur.

Epistola ejusdem *de Conceptione Virg. Dei-paræ* legitur apud Corn. Schultingium Tomo 2. Biblioth. Ecclesiasticæ p. 46. Præterea

Quæstio, ad quid teneantur Religiosi vi Voti sui? respondendo ad propositum Abbatis Aquicinctini: item *de Obligationibus Religiosorum*: prodierunt primùm ad calcem editionis recentioris anno 1691.

Obiit Lovanii calculi doloribus exhaustus, ac demum apoplexiâ correptus, ætate adhuc florente 44. annorum, Christi anno 1566. die 7. Novembris, ad S. Petrum in Ecclesiæ ambitu sepultus, hoc Epitaphio.

Hic è regione sepultus est
D. JOANNES HESSELS à Lovanio,
Sacerdos, hujus Ecclesiæ Canonicus,
Et Regius S. Theologiæ Professor.
Vir celeberr. & pietate ac eruditione
Incomparabilis,
Qui hæreses suo tempore grassantes
Tum vivâ voce,
Tum editis libris
Strenuè profligavit,
Et moriens Lovanii, VII. idus Nov.
Anno incarnati Verbi M. D. L. XVI.
Ætatis vero suæ XLIV.
Piis doctisque omnibus,
Et Theologicę imprimis Scholæ
Maximum sui desiderium reliquit.
Orate pro eo.
HesseLs prò CeCIdIt septenâ noCte noVeMbris,
SoLa theoresIs gLorIa ChrIste tUæ.

JOANNES HEURNIUS,

Ultrajectinus, natus est anno 1543. Primos pueri annos in patria formarunt *Georgius Macropedius* & *Arnoldus Eyckius*: adolescenti Medicinam ac Mathesin Lovanii tradidit *Gemma Frisius*: Medici titulum & insignia Doctoralia Ticinensis contulit Academia. Domum reversus, ab annorum XII. peregrinatione, ac postea anno 1581. ætatis suæ 38. Lugdunum Batavorum accersitus, ibidem summo cum honore famæque celebritate, nec minori tum in docendo, tum in scribendo venustate, Medicinam annos ipsos XX. explanavit, scripsitque utilissimos in re Medica Tractatus, omnes typis Franc. Raphelengii Leidæ editos. Eorum hæc series est.

Institutiones Medicinæ. Item *Modus Ratioque studendi Medicinæ*, 1592. & 1596. 8.

Praxis nova Medicinæ, libris III. 1587. & 1590. 8.

De Morbis humani Capitis, Oculorum, Aurium, Nasi, Dentium, Oris, Pectoris, 1594. 4.

De Morbis Ventriculi. Accedit ejusdem *Responsum*, ad Præsidem & Consiliarios supremæ Curiæ Hollandiæ, *Nullum esse aquæ innatationem Lamiarum indicium*. Item *Oratio de Medicinæ origine, Aesculapidum & Hippocratis stirpe ac scriptis*, 1608. 4.

De Morbis Mulierum: & *de Humana felicitate liber*, 1607. 4.

De Febribus, 1594. 4.

De Peste, 1604. 4.

Hippocratis Coi Prolegomena, & Prognosticorum libri III. cum Paraphrastica versione, & brevibus Commentariis, 1597. 4.

In ejusdem Hippocratis de Hominis natura libros II. Commentarius, 1609. 4.

Item *in libros IV. de Victus ratione in morbis acutis*, eodem anno in 4.

Aphorismi Hippocratis, græcè & latinè, *brevi Enarratione illustrati*; cum historiis, observationibus, cautionibus & remediis selectis, 1609. 4.

Opera omnia *Joh. Heurnii*, tam ad Theoriam quam ad Praxin Medicam spectantia, evulgata sunt ab *Ottone Heurnio*, filio, Leydæ II. Tomis in 4. 1609. & rursus ibidem 1658. fol. Elenchum Tractatuum vide in Lindenio

Renovato, pag. 605.

Vivere desiit anno 1601. ætatis LVIII. die XI. Augusti, Leidæ in D. Petri Templo primario conditus, hoc Epitaphio

Hic situs est Vir celeberr.
D. JOHANNES HEURNIUS,
In Academia Leydensi
Primarius Medicinæ Professor
Per annos XX.
Et in eadem VI. Rector Magnificus,
Magnæ prudentiæ,
Summæ in docendo & scribendo
Venustatis ac celebritatis.
Vitâ laudabiliter transactâ
Obiit XI. Augusti An. M. D. CI.
Vixit annos LVIII.
Heurnius Hyppocratis genius hac conditur urnâ,
Cui non inveniet Terra Batava parem.
Flete ô Pæonides, & crines solvite Musæ:
Occidit en vestri famaque solque chori.
Verdoesius M. D. posuit.

JOANNES HOGHEN,

Deduxit *Chronicon Leodiense* à tempore Adulphi ad suam ætatem. Exstat Manuscr. Lovanii, in Collegio Societ. Jesu.

JOANNES DE HOLLANDER,

Gandensis, Flander, Canonicus in D. Waldetrudis Montibus apud Hannones, descripsit è *Dionysii Harduini* Analectis atque adversariis *De Nobilitate*, librum, prodromum (ut vocat) alterius Operis, in quo Flandriæ nobiliores familias ab ipsa stirpe atque origine recenset, & in plures ramos diducit. Edidit Antver. 1621. 4. Guil. à Tongris.

JOANNES HOLONIUS,

Vulgò HOLOGNE, Leodius, Societ. Jesu, Eloquentiam in Academia Ingolstadiensi professus, edidit ibidem *Orationem Funebrem in Exequiis D. Martini Eisengreinii dictam*, typis Davidis Sartorii, 1578.

Obiit senex Augustæ Vindelicorum 12. Julii 1622.

JOANNES HONORIUS VAN AXEL DE SENY,

Ultrajectinus, J. C. Civis & Advocatus Curiæ Romanæ, in concives suos Romæ peregrinos, & nudos, aliterve ejus operâ egentes, admodum benignus & munificus fuit; quem nemo propterea deprædicaverit satis. Fundavit Romæ anno 1627. insigne Collegium S. Norberti, quod hodieque possidet Abbatia Tungerloensis in Brabantia, eòque quotannis quosdam è Religiosis suis transmittit, studiis Theologicis imbuendos.

Scripsit porrò Honorius

Juris totius Canonici Compendium, sive *Summam, in Libros V. Decretal.* sacri Concilii Trid. Decretis accommodatam. Coloniæ, 1630. 4. & rursum ibidem 1656. Tomis II. in 4.

JOANNES HOORNBEECK,

Harlemi apud Batavos natus die 4. Novembris 1617. Ministerium Calvinianum Coloniæ Agrippinæ annis aliquot secretò exercuit: græci hebraicique sermonis imprimis peritus.

Inde ad professionem Theologicam in Academia Hardrovicensi evocatus, oblatum munus recusavit: sed anno 1644. ad sacras Litteras in Academia Ultrajectina docendas invitatus, Cathedram hanc acceptavit, fuitque hîc simul Calvinianæ sectæ Minister. Anno 1654. die 7. Junii ad eandem Professionem à Curatoribus Academiæ Lugduno-Batavæ assumptus in locum *Jacobi Triglandii*: extremum ibi clausit diem.

Kalendis Septembris 1666, ætatis anno 49. laudatus pro funere per *Abrahamum Heydanum*, Theologiæ Professorem. Varia scripsit in S. Scripturam, item Theologica & Historica,

Disputationes X. Anti-Judaïcas. Leydæ 1644. in 4.

De convertendis & convincendis Judæis, Libros VIII. Leydæ 1655. in 4.

De Baptismate antiquorum. Ultraj. 1647. 4.

De ultimo Christi Paschate, & Resurrectione Christi. Ibid.

Socinianismum confutatum. 4. Ultraj. III. Vol. 1650. & sequentibus.

Examen Bullæ Papalis, quâ Innocentius X. abrogare nititur Pacem Germaniæ. 4. Ultraj. 1653.

Accessere *Bullæ Urbani VIII. de suppressione Jesuitissarum, de cultu imaginum, de Festis: unà cum Scholiis: additâ Bulla Clementis VI. Pont. quâ mandat Angelis Paradisi* &c. 4. Ibidem. Ambos hos libros proscripsit S. Congregatio Ind. die 10. Junii 1658.

Miscellanea sacra, in quibus lectissimæ cujusvis argumenti, Theologici, textualis, dogmatici, practici, historici, & ritualis veteris & novi, Exercitationes continentur. 4. Ultraject. 2. Vol. 1677. Prohibita Romæ 20. Augusti 1690.

Theologia moralis, Reformatorum. 4. Leidæ 1668.

Orationes habitæ in Academia Ultrajectina. Ibid. 1658. in 8.

Summa Controversiarum Religionis cum Infidelibus, Hæreticis, Schismaticis; id est Gentilibus, Judæis, Mahummudanis, Papistis, Anabaptistis, Enthusiastis & Libertinis, Socinianis, Remonstrantibus, Lutheranis, Brownistis, Græcis. Ultraj. 1653. in 8. item cum Auctario ibid. 1658. Colbergæ 1676. Francof. ad Viadrum 1697.

De Conversione Indorum & Gentilium, Libri II. Amstel. 1669. 4 Accessit *Vita Authoris, à Davide Stuarto* Philos. Prof. Lugduno-Batavo edita.

Et alia multa, spiritum Calvinianum ubique redolentia, quorum ampliorem seriem vide apud P. Niceron, in Notitiâ Virorum scriptis illustrium, Tomo XXXIII. pag. 299.

JOANNES VAN HORNE,

Amstelodami natus anno 1621, patre *Jacobo*, Indiarum Occidentalium Præfecto, avo *Petro Hornio*, præclaro mercatore Antverpiensi, olim probè Catholico. Peractis in Academia Ultrajectina Medicinæ studiis, in Italiam profectus est, & Venetorum castra aliquamdiu secutus. Post alias varias peregrinationes, Universitatem Basileensem invisit, ubi & clarissimus Medicorum ordo cum honorifico Diplomate sibi Doctorem adoptavit. Neque minorem laudem famamque consecutus est in Universitatibus Monspeliensi & Aurelianensi.

Patriæ redditus, primùm Anatomes ac Chirurgiæ Professor Amstelodami constituitur; at paulò post, anno nempe 1653. eodem munere in Academia Lugduno-Batava à Curatoribus honoratus, stabilem illic sedem fixit. Linguas septem, supra vernaculam, apprimè calluit, ac tandem Academiæ Lugdunensis decus, ibidem obiit die 5. Januarii 1670, pro funere laudatus à Collega *Carolo Drelincurtio*, Oratione quæ extat inter hujus Opera Medica. Evulgavit autem Hornius, teste Lindenio de Script. Med.

De Aneurismate Epistolam, extat cum *Theod. Bartolini* Anatomicâ Aneurismatis dissecti Historiâ, Panormi, 1644. in 8.

Novum Ductum Chyliferum, primùm delineatum atque descriptum. Lugd. Batav. 1652. in 4.

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ, seu, *brevem Manuductionem ad historiam corporis humani;*

in gratiam Discipulorum. Lugd. Bat. 1660. in 12. & aliàs 1665. etiam Lipsiæ, 1675.

Μικροτέχνη, id est, *brevissimam Chirurgiæ Methodum*. Lugduni Batavorum, apud Jacobum Chovet, 1663. in 12. item Lipsiæ 1675.

Leonhardi Botalli Opera omnia Medica & chirurgica à mendis repurgavit, methodicè disposuit, Notis ac paragraphis distinxit &c. Lugduni Batavor. apud Daniel. & Abrah. à Gaesbeeck, 1660. in 8.

Galenum de Ossibus, græcè & latinè cum Vesalii, Sylvii, Heneri, Eustuchii, Exercitationibus, ad eandem Galeni doctrinam, edidit Lugd. Batav. 1665. 12.

Prodromum Observationum suarum circa partes genitales in utroque sexu Ibid. 1668. in 12.

Observationes Anatomico-Medicæ; extant cum aliorum ejusdem generis Observationibus excusis. Amstelodami, 1674. in 12.

JOANNES HORRION,

Leodiensis, Societ. Jesu, Philosophiam Moguntiæ, ibidemque & Paderbornę Theologiam Scholasticam ac S. Scripturam cum laude fructuque professus est. Vivere desiit Coloniæ Agrippinæ 21. Augusti 1641. Edidit

Vitam B. Aloysii Gonzagæ, S. J. ex italico *Virgilii Ceparii* latinè. Coloniæ, typis Bern. Gualteri, 1608.

Commentarium Prudentii Sandovalii de Sanctis Leandro, Isidoro, Florentio, ex Hispanico. Legitur in Sideribus *Christophori Brouweri*, ejusdem Societ.

Titi Livii Patavini Historiarum librum XXXIII. in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis Bambergæ MS. primùm repertum, cum *Castigationibus & Notis*, nomine Gymnasii Paderbornensis, ad Theodorum Episcopum, Academiæ Fundatorem. Paderbornę, typis Matthæi Pontani, 1607.

Ejusdem est *Panegyricus in natali Academiæ Paderbornensis ejus fundatori Theodoro Furstembergio Paderbornensi Episc. oblatus anno* 1616. Ibid. Editus iteratò cum *Monumentis Paderbornensibus* Ferdinandi Furstembergii Episc. 4. Amstelodami apud Elzevir 1672.

JOANNES HOCXSEMIUS,

Sive DE HOCXSEM, à vico cognomine, ditionis Leodicensis, prope Hugardiam, sic dictus, anno à salute parta 1348. mense Februario, natus est, ut ipse de se loquens Chronici sui libro I. cap. XI. his versibus testatur; locum sive parochiam nativitatis suæ cap. XII. indigetando Hugardiam:

Mille ducenteno, bis quarto septuageno
Anno, sum mundo natus sub mense secundo.

Studiis melioribus, itemque Geometriæ, Philosophiæ ac Jurisprudentiæ, in Aurelianensi Academia atque alibi operam dedit, & Jura publicè professus fuit. Tandem Canonicus & Scholasticus Leodici ad S. Lambertum, & ad S. Petrum eadem in urbe Præpositus, Legationes varias obivit, pro jurisdictione Ecclesię Leodiensis tuenda, variasque Epistolas scripsit, ad summum Pontificem, ad Cardinales, ad Regem Galliæ, ac Brabantiæ Ducem; virumque fuisse ingenio acri, aperto & lepido præditum, passim in ejus scriptis videre est.

Scripsit deduxitque ab anno 1247. ad sua tempora,

Historiam & Res gestas Episcoporum Leodicensium: editam à Joanne Chapeavillio, Leodii, 1613. Tomo II. cum aliis id genus Scriptoribus.

Digitum florum utriusque Juris, ordine Alphabetico.

Flores Auctorum & Philosophorum, simili ordine: quorum ipse auctor meminit Chronici sui libro II. cap. XXVII. in fine.

Vivebat etiamnum anno 1403. quo ad Pacem cum plebe Leodiensi firmandam deputatus fuit; quæ vulgo dicitur *la Paix des Saize.* (Ita P. Fisen in Historia Leod. atque hinc corrige Chapeavillum & Val. Andream, qui *Hocsemium* anno 1348. obiisse existimant.) Legitur Epitaphium illius Leodii, in Ecclesia Cathedrali, lamine æneę incisum, in Sacello vulgò *Wingaerde* nuncupato:

Inclyte, juste, sagax, Legum veneranda Professor,
Artibus ingenuis, generose Scholastice polles:
Pauperibus perlarga manus, Cleri decus ingens,
Magnanimus, constans, studii flos, lumen honoris,
Præbendis quo fulta decem te fuderat Hocsem,
Canonicum præsens habuit locus ara patronum,
Præpositum Petrus, trabeavit scibile cunctum.
Aureolà Doctor potiaris gratus JOANNES.

Ibidem in parte muri superiori lapidi marmoreo insculpti leguntur versus sequentes:

Hocsem *quem genuit* Jo. *struxit semicapellam,*
Hanc Aquilæ solus dotando Scholasticus Aram,
Præpositus sancti Petri, Legumque Professor.
Centum ter decies Domini ter quinque ter annis
Donati festo fuit ara sacrata Joannis.

JOANNES HOUDANUS,

Vulgò HOUDAIN, Lutosanus Hanonius, primùm Gymnasii Latini apud Avesnenses Rector, ibidemque ad S. Nicolaum, & dein ad S. Ursmarum apud Binchienses Canonicus,

Cornelii Mussi, Episc. Bitontini, ex Ord. Minorum assumpti, *Orationes XVI. in Decalogum* ex Italico Latinè interpretatus est. Montibus, 1636. 8.

Item *Orationes ejusdem XIX. in Symbolum Apostolorum, de passione Domini, & de duabus dilectionibus Dei ac proximi.*

Lusit & *Manalippum*, Tragœdiam, sive *Prodigium D Joannis Apostoli & Euangelistæ*, vario metro.

JOANNES HOYBERGIUS,

Mollanus, Brabantus, S. T. B. F. Canonicus Regularis Ord. S. Augustini & Prior in Corsendonca, prope Turnhautum,

Joannis Latomi Canonicam Corsendoncanam, De Origine ac progressu ejusdem Cœnobii, primùm edidit, continuavit, atque *Notationibus* illustravit, 8. Antverpiæ apud Hieron. Verdussium 1644. Hanc Cœnobiarchiam Tomo II. suæ Brabantiæ illustratæ inseruit *Antonius Sanderus.*

Cœterùm *Hoybergius* Prior anno 1644. Turnhauti litterarum humaniorum Palæstram, per suos regendam, probante Magistratu instituit. Obiit anno 1647. die 20. Octobris.

JOANNES A S. HUBERTO,

Namurcensis, Ord. Fratrum Minorum strictioris Observantiæ, Leodii, Namurci, atque Avesnis Guardianus, ac S. Theologiæ Lector, composuit librum de *Joseph Patriarcha*, qui *Dicæarchus Ægiptius* inscribitur. Leodii, 1613. apud Joann. Streel.

JOANNES HUCHON,

Neolanus, sive ex Annœulin, quæ Castel-

Castellaniæ Insulensis parochia est, in Universitate Duacena S. Theol. Doctor, in urbe Insulensi Pastor Ecclesiæ S. Salvatoris, nec non Christianitatis (ut illic vocant) Decanus, Librorumque Censor, evulgavit

Theologiam practicam de Sacramentis, cum Commentario ad primam partem Enchiridii *Petri Binsfeldii* Suffraganei Trevirensis, Doctoris Theologi absolutissimi. 12. Insulis apud Simonem le Franc. 1641.

Gallicè verò : *Miroir de la Croix, ou Meditations sur la Passion de N. S. & autres points importans, pour tous les jours de la semaine, avec des Reglemens spirituels.* 12. Insulis apud Toss. le Clercq. 1640.

Pensée salutaire pour les fidels tres-passez : avec l'Histoire d'un certain esprit de l'Hopital-Comtesse de Lille, puis nagueres delivré ; composé par ordre de Mgr. l'Eveque de Tournai. 12. Insulis, 1641.

JOANNES HUGO A LINSCHOTEN,

Harlemensis Batavus, post duodecim annorum peregrinationem, in Belgium patriamque redux ; ac tandem mortuus Enchusæ anno 1601. Edidit vulgari nostrâ linguâ

Navigationem ac Itinerarium Indiæ Orientalis, in cujus metropoli Goâ anno 1584. apud Archiepiscopum ejus loci vixit. Et adjunxit ex Hispanico aliquot Navigationum Diaria ad diversa loca ; & Computum proventuum, quos Rex Hispaniarum annuè ex Indicis terris recipit. Excusum est hoc opus 1595. & sequent. fol. Amstelodami, item Francofurti, cum chartis & mappis, ut vocant.

Prior verò Operis pars, quod est Itinerarium, etiam latinè traducta legitur. Continet VIII. partes in 2. Vol. in folio, cum figuris fratrum de Bry. Post mortem ejus dein prodierunt Amstelodami duo Volumina sequentia cum fig. anno 1638.

Histoire de la Navigation de J. H. de Linschot aux Indes Orientales : contenant diverses descriptions des lieux jusques à present decouverts par les Portugais, observations des coutumes & singularitez de delà, & autres declarations : avec des figures des plantes, Cartes Geogr. & autres. Fol. Amstelod. 1638.

Le grand routier de mer de J. H. de Linschot, contenant une instruction des routes & cours qu'il convient de tenir en la navigation des Indes Orientales, & au voiage de la côte du Bresil, des Antilles, & du Cap de Lopo Gonsalvez, avec la description des côtes, havres, isles, vents, courants d'eau &c. fol. Amstel. 1638.

JOANNES HUGO QUARRE',

Salinis, Burgundiæ Comitatûs oppido natus, in Universitate Parisiensi S. T. D. Congregationis Oratorii Berulliani Presbyter, è Gallia in Belgium evocatus à Mechliniensi Archiepiscopo *Jacobo Boonen*, primus fuit Præpositus Oratorii Belgici ab anno 1631. Fuit & concionator in aula Bruxellensi mirè facundus, ac Metropolitanæ Ecclesiæ Mechliniensis Canonicus ab anno 1643, primusque possessor Præbendæ à præfato Archiepiscopo erectæ.

Congregationis suæ instituto plurium Pastoratuum ac Beneficiorum unionem ac plerarumque Domuum erectionem acquisivit, tam in Belgio quam in Burgundia. Decessit Bruxellis 26. Martii 1656. ætatis 66. Sacerdotii 43. sepultus in cœmiterio Lacæ Partheniæ juxta Bruxellam. Scripserat Vir iste, pietate æque ac doctrinâ eximius, hos Tractatus asceticos.

Tresor spirituel pour vivre en Chrétien parfait. Paris. 1636.

Le Tresor spirituel, ou l'obligation d'aimer Dieu, &c. 8. Parif. 1638.

Devots entretiens de l'ame Chrétienne. 12. Brux. 1640.

Traité de la penitence Chrétienne. 12. Parif. 1648.

Le riche Charitable ou la necessité de l'aumone, 12. Bruxell. 1653. Et forte alios.

JOANNES HUMETZ,

Aëriensis Arthesius, Presbyter, quondam apud Nervios in Gymnasio S. Pauli Rhetorices Professor; edidit

Bellum Septimestre, sive Ariam, à Gallis obsessam & captam, moxque ab Hispano recuperatam. 4. Audomari 1644.

JOANNES HUNÆUS,

Vulgo *Huens*, è vico de Wyckmaele, juxta Lovanium, Canonicus Regularis Ord. S. Augustini, Cœnobii Bethleëmitici ibidem annis XXIX. Prior; obiit anno 1657. Edidit

Orationem, sive *Concionem exhortatoriam*, habitam in Comitiis Capituli generalis Windesemensis. Lovanii, typis Jac. Zegers 1637. 8.

JOANNES JACOBS,

Astensis, è Diœcesi Silvæducensi oriundus, olim Lovanii quartus in Scholis Artium anno 1595, deinde Philosophiæ Professor in Pœdagogio Falconis, atque anno 1605. Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Brugensis, vigore Privilegiorum Academicorum. Vir doctus ac pius, & in sacris ritibus apprimè versatus: obiit Brugis die 31. Januarii 1647. Evulgavit

Compendium Cœremoniarum in celebratione divinorum Officiorum observandarum. 12. Antverpiæ apud Joannem Cnobbaert 1621.

Festa propria Ecclesiæ Cathedralis S. Donatiani Brugensis, item de Vita & Miraculis ejusdem Sancti. 12. Brugis 1638.

De Miraculis Deiparæ Ommelensis, qui est vicus Astensis Dominii, prope Silvamducis.

JOANNES JACOBUS COURVOISIER,

Burgundus, Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, S. Theol. Lector, secundò Provincialis in Belgio, Montibus Hannoniæ, Bruxellis, Anderlaci Corrector, atque in Aula Bruxellensi coram Sereniss. Principibus Ferdinando S. R. E. Cardinale & Leopoldo Archiduce facundus Ecclesiastes. Vivendi finem fecit in Conventu Anderlechtensi juxta Bruxellam, Kalendis Aprilis 1652. Illius sunt gallica ascetica sequentia.

La Sainte Austriche, ou l'Idée d'un vrai Prelat, tirée de la vie de S. Maximilien Apotre & Patron de l'Austriche. 4. Bruxellis 1638.

Octave du S. Sacrement, ou les Extases de la Reine de Saba. 4. Bruxell. 1632.

La Vie & le trepas de la Sereniss. Infante Isabelle, ou le Sacré Mausolée. 12. Bruxell. 1634.

Le Pedagogue Angelique, ou l'Introduction à la Devotion de l'Ange Gardien. 12. Ibid. 1636.

Octave du S. Sacrement prechée à Lille, sur le mariage mistique de Samson avec Dalile. 4. Bruxell. 1638.

L'Obelisque sepulchral, dressé à Renay, sur l'heureux trepas de Jean Comte de Nassau. 4. Brux. 1639.

Le Trone Roial de la Passion de N. S. ou le Roi des Affligez 4. Antv. 1642.

La Vie & le trepas de Ferdinand Prince Cardinal, ou le Prince immortel. 4. Brux. 1642.

Octave des grandeurs de Marie, ou le bocage sacré de N. D. *de Boisleduc*. 4. Ibid. 1649.

La Madelaine convertie, ou les Roiales Victoires de l'amour divin sur le cœur de Ste. Marie Madelaine. 4. Parif. 1645.

Les maximes des Patriarches ou fondateurs des Ordres Religieux. 4. Bruxell. 1648. 2. vol.

Le triomphe des SS. Martirs Vit & Modeste. 4. Duaci 1652. seu sermones ibidem habiti, dum eorum corpora Româ ad Ecclesiam PP. Minimorum Duacensium transferrentur.

Le tresor des Oeuvres spirituelles de S. François de Paule, receuillis de divers Auteurs. 12. Bruxell. 1646. dein Leodii 1657. Transtulit eundem in linguam flandricam P. *Nicolaus Lombaerts* ejusdem Ordinis Antverp. 1668. in 8.

JOANNES JACOBUS WISSEMBACH,

Natione Nassovio-Germanus, at longa apud Batavos commoratione ac professione accensendus Belgis: natus est anno 1607. die 8. Octobris in vico Fronshusio, sub Ditione Principis Nassovio-Dillenburgii, patre Joanne, ibidem Verbi Calviniani Ministro, qualis item fuit *Jacobus* avus ejus paternus, avusque maternus Jacobus Reiffenbach, è cujus filia *Annâ* genitus est Wissenbachius.

Perceptis Herbornæ litteris humanioribus, biennium ibidem inter Theologos exegit: sed his valere jussis, ad Jurisprudentiam se transtulit, hortantibus præsertim consanguineis suis *Matthæis*; quorum familiæ laus studiorum & maximè Jurisprudentiæ fuit hereditaria. Jura audivit Herbornæ, Franekeræ, Groningæ, ac Marpurgi: atque in postremâ Universitate, post examinum, disputationum & lectionum solemnia, anno 1631. in ordinem Doctorum utriusque Juris cooptatus est. Tum in Academia Palatina Heydelbergensi publicam Juris Professionem auspicatus est: paulo post, Baroni de Sinzendorf, natione Austriaco, ut Ephorum & peregrinationis socium se adjunxit: & cum illo Galliam, Italiam Angliamque peragravit. Tandem Franekeram rediens, defuncto *Henrico Rhala*, Institutionum Professore ordinario, Nonis Decembris 1640. extraordinariæ Professioni inauguratus, post triennium ad ordinariam, post quadriennium ad Pandectarum Professionem, & nominatim Primariam evectus est. Stipendium ejus primo 400, dein 800, tum mille, post 1200. postremo 1600. fuit florenorum: quousque nemo antehac in ea Academia honoratus fuerat.

Rectoratum Academiæ Franekeranæ tertiùm administravit: vocationes quoque aliunde sibi oblatas respuit, puta Herbornensem, Daventriensem, Harderwicanam, Trajectensem ac Groninganam, & quo minus Leidensem haberit nihil obstitit: testatus interea verbis & factis se toto affectu apud Frisios teneri. Exactæ Juris Romani peritiæ summam Historicæ antiquitatis & Philologiæ græcæ atque latinæ peritiam adjunxit.

Scripsit adhuc juvenis *Emblemata Triboniani*, quæ postmodum Franekeræ creatus Professor denuo edidit.

Item *Notas Nomico-Philologicas in Historiam Euangelicam Passionis Dominicæ*.

De Verborum significatione & de Regulis Juris Commentationes Cathedraticas.

Disputationes ad Instituta Imperialia, quibus accedunt

Contradictiones Juris Canonici.

Emblemata Triboniani, cum Novis Observationibus.

Diatribe de Mutuo, ejusque Vindiciæ, contra Salmasium.

Sylloge Errorum Irenianorum (fuit au-

tem *Irnerius* antiquus Bononiensium J. C.) Franek. 1640. in 8.

Compendium Juris Feudalis. Quæ omnia auctiora simul prodierunt in 4. tertiâ editione Franekeræ an. 1666. simul cum Vita Authoris, è qua hoc ejus Elogium desumptum est. Prohibentur Decreto Congregationis Indicis Romæ 18. Julii 1729.

Edidit quoque *primam & secundam Pandectarum partem.*

Postremo *in Codicem* disputare instituit & persecutus est ad septimum usque librum, quæ duobus Tomis publicavit: ad reliqua inchoata manus aliena expectabatur.

Uxorem duxit Wissenbachius anno 1650. Elisabetham, Joannis Cloppenburgii Theologiæ Professoris filiam, ex qua semel ad paucos dies parens, vitam cum eâ concorditer annis plusquam 12. egit. Huic superstes, post annuum luctum, secundis votis junxit sibi Rixtiam filiam Horatii Domans, Consulatu aliisque honoribus functi. Ast paulò post tabe confectus, nullis relictis prolibus, Franekeræ XIV. Kal. Martias 1665. diem extremum obiit. Plura in laudem ejus dixit *Guilielmus Cup*, J. U. D. & Antecessor, funebri Oratione ex decreto Senatûs habitâ.

In Templo Franekerano extat hoc ejus Epitaphium.

„ Monumentum sepulchrale Viro
„ incomparabili D. JOANNI JACOBO
„ WISSENBACH Nassovio, J. U. D. &
„ Professori per XXIV. annos in Fri-
„ siorum Acad. celeberrimo, A. 1665.
„ 16. Febr. denato, à secunda Con-
„ juge RIXTIA DOMANS erectum

Hoc saxo tegitur toto celeberrimus orbe
WISSENBACH, *Legum gloria, Juris honos.*
Ingenio, eloquio, calamo, virtute, secundus
Nulli, quem Cathedræ, Curia, templa, fora,
Innumeræ gentes, Belgæ, Germania, lugent,
Frisia, tuque virum non habitura parem.

JOANNES JENNYN,

Brugensis, S. Theol. & J. U. Doctor, Pœnitentiarius ac Protonotarius Apostolicus, Ecclesiæ Parochialis S. Ægidii in civitate Brugensi Pastor, ac demum in Cathedr. Iprensi Canonicus, evulgavit

Veram Confraternitatis SS. Trinitatis de Redemptione Captivorum Ideam, originem, propaginem, Privilegia & Regulas ejus complectentem. 8. Brugis apud Luc. Kerckhove 1640. Romæ anno 1652. & Brux. 1666.

Accedit *Oratio* panegyrica, *de Indulgentiis ejusdem Ordinis* & Confraternitatis, ab eodem Auctore, tunc illius per Provincias Belgii Directore generali, habita in Academia Duacena, anno 1652.

JOANNES LE JEUNE,

Atrebas, Roberti, nati prope Lendium, J. U. Doctoris & Baillivi urbis Atrebatensis filius (ut retulit Val. Andreas) Episcopus primò fuit Ambianensis & Conseranensis in Gallia, hincque Morinensis anno 1437. ac post biennium in Concilio Florentino, Philippi Boni Burgundiæ Ducis Orator. Hujus commendatione S. R. E. Cardinalis ab Eugenio IV. Pont. renunciatus est anno 1439.

Vitam itaque *Eugenii IV. Papæ* scripsisse ac Nicolao V. ejus successori dedicasse, refert Locrius.

Romæ è vivis sublatus est anno 1451. vixdum quadragenarius, inter Purpuratos opulentissimus, teste Engueranndo Monstreleto in Chronicis. Jacet in Ecclesia sua titulari S. Laurentii, hoc Epitaphio.

Hic jacet corpus Rev. Patris,
Domini JOANNIS

Tituli S. Laurentii in Lucina
S. R. E. Cardinalis
Presbyt. Morinensis nuncupati,
Qui obiit anno M. CCCC. LI.
Miserere mei Deus,
Quia in te speravit anima mea.

JOANNES JONES,

Vide infra LEANDRUM A S. MARTINO.

JOANNES JORDANÆUS,

Noviomagensis Gelder, Presbyter ac Sacellanus Illustriss. Principis Christophori Bernardi à Galen Monasteriensis Episcopi, evulgavit *Motuum Monasteriensium, novissimique belli & pacis enarrationem*, nec non dicti Monasteriensis Episcopi in suam Civitatem festivum ingressum, unà cum Litteris gratulatoriis Alexandri VII. Pont. 4. Monasterii Westphaliæ 1661.

JOANNES IPERIUS,

Cognomento LONGUS, ab Ipra Flandriæ opido, loco natali, Iperius dictus, in Academia Parisiensi Decretorum Doctor, dein ab anno 1365. Abbas Cœnobii S. Bertini, apud Audomaropolim Artesiæ; Vir cum primis industrius, pius & eruditus, qui studio delectatus historico, conscripsit *Monasterii sui Chronicon*, ab anno 590. quo ferè tempore natus fuit S. Bertinus, usque ad annum 1294. Abbates complexus LIV. variisque cùm sacris tum profanis, præsertim Episcoporum Morinensium, insertis historiis.

Hoc olim Chronico Jac. Meyerus in concinnandis Flandriæ Annalibus non mediocriter adjutus fuit. Exstat MS. apud Bertinenses, & alibi; meditabaturque à seculo editionem illius *N. Vitus*, Richardi J. U. D. Duac. filius, ibidem Religiosus; ut & postmodum Domnus *Lucas Dacherius*, nî morte præventus fuisset.

Vide Meyerum libro XIII. Annal. Flandriæ: qui ex Thoma Diacono, ejusdem loci Monacho, refert illum tam crassum & tanti fuisse abdominis, ut vix potuerit incedere, nec dormire, nisi sedendo.

Fuit & alius *Joannes de Ipra*, hujus loci Abbas ex Monacho Lobiensi: verum ut ab hoc nostro Historiographo discernatur, observa, priorem claruisse anno 1187. & obiisse 1230, adeoque ducentis fere annis nostrum præcessisse. Obiit hic anno 1383, ut probat hoc ejus Epitaphium, hodieque extans in Sacello S. Dionysii, præfatæ Abbatiæ Bertinianæ.

Hîc jacet piæ memoriæ
JOANNES, oriundus de Ypra,
Quondam Abbas Monasterii,
Qui rexit XVII. annis,
Et obiit anno Dni. M.CCCLXXXIII.
Secundâ die mensis Januarii.
Orate pro eo. Requiescat in pace. Amen.

Porrò Chronicon Iperii, secundum duo Exemplaria MSS. unum Duacense, alterum Gemblacense, primò in lucem dederunt anno 1717. in Thesauro suo novo Anecdot. Tomo III. pag. 442. Domni Martene & Durand Monachi Benedict. è Congregatione S. Mauri.

Idem vero Chronicon S. Bertini continuatum, & è MS. Codice Monasterii S. Vedasti editum ab iisdem Benedictinis Gallis, extat Tomo VI. pag. 613. in nova Collectione Vett. Monumentorum.

Vitam S. Erkembodonis, authore Jo. Iperio, Notis illustravit God. Henschenius S. J. edi ditque inter Acta SS. ad diem XII. Aprilis.

Extat etiam Parisiis in Bibliotheca Regia Num. 8389. liber hujus tituli; *Itineraire de la peregrination & du voiage que fist un bon Preud-homme des Freres Precheurs, qui ôt nom Frere Ricul* (Vide Scriptores Ord. Prædic. Tom.

I. pag. 504.) In cujus fine legitur: *Sont en ce livre contenue par sobrieté les Royaumes & les Gens, les Provinces, lès Loix, les Sectes, les Heresies, les Monstres, & les merveilles, que ledit Frere trouva ès parties d'Orient. Et fu cils livres translaté de Latin en François par Frere Jean de Ypre, Moine de S. Bertin en Saint-Omer, en l'an M. CCC. LI. accomplis.*

JOANNES ISAACUS,

Hollandus, edidit *Opera Mineralia & Vegetabilia*, sive de Lapide Philosophico, libros II. Middelburgi, apud Richardum Schilders, 1600. 8.

De tribus ordinibus Elixiris: & *Lapidis Theoria*. Bernæ, 1608. 8. cum *Bern. Penoti* Denario Medico.

JOANNES ISACIUS PONTANUS,

Natus quidem Hensingone in ponto Danico, sed parentibus Harlemensibus, publici negotii caussa in Daniam profectis; semper in Belgio vixit, Medicinæ Doctor in Academia Basileensi creatus anno 1601, & Philosophiæ naturalis Artiumque Mathematicarum in Gymnasio Gelro-Velavico Hardervici Professor, ac Sereniss. Daniæ Regis, Ordinumque Geldriæ Historiographus. Scripsit

Historiam Urbis & Rerum Amstelodamensium, 1611. fol. quæ tamen plerisque meritò displicet, ob inutiles sæpè excursiones; adeò ut vel ideò apud bonos & æquos rerum arbitros minùs fidem inveniat, scribereque ipse coactus sit Apologiam pro ejusmodi excursionibus, Cœnobia præsertim sacraque immutata spectantibus. Prohibitus liber Romæ per S. Congregationem 12. Novembris 1616.

Analectorum Libros III. in quibus ad Plautum, Apuleium & Senecas, ac passim ad Historicos antiquos & Poëtas Censuræ. Rostochii 1599. in 4.

De affectu hypochondriaco Theses, quas pro Medicinæ laurea posuit Basileæ 1601. in 4.

Itinerarium Galliæ Narbonensis, & *Glossarium prisco-Gallicum*. Lugd-Batavor. 1606. in 12.

Collectanea & Notas ad Macrobium. Ibid. 1618. 8.

Notas & Observata Politica ad lib. 1. L. Flori, unà cum *Oratione Isagogica ad eumdem Florum*. Amstelod. 1626. in 16.

Observationes in Tractatum de Globis Cœlesti & Terrestri, auctore *Roberto Huesio*, Anglo. Ibid. 1617. 4. item Oxonii 1663. in 8.

Origines Rerum Francicarum Libris VI. in quibus præter Germaniæ & Rheni Chorographiam, Francorum Origines & primæ sedes, aliaque ad gentis Gallicæ transitum &c. ordine deducuntur. 4. Harderwici 1616. Prohibit. Romæ 1619.

Rerum Danicarum Historiam libris X. unà cum *Chorographica ejusdem Regni Urbiumque Descriptione*. Amstelodami 1631. fol.

Disceptationes Chorographicas de Rheni divortiis atque ostiis, & accolis populis, Partes II. adversus *Phil. Cluverum*. Ibid. 1617. in 8.

Discussionum Historicarum libros II. quibus præcipuè, quatenus & quodnam mare liberum vel non liberum clausumque accipiendum sit, dispicitur expenditurque; contra Seldenum, Anglum, de Mari clauso. Ibid. 1637. 8.

De Pigmæis Theoremata. Hardrov. 1629. in 4.

Apologiam pro Historia Amstelodamensi, contra Pontum Heuterum, ad Arnoldum Buchelium J. C. Amstel. 1628. & 1634. in 4.

Historiæ Geldricæ libros XIV. præmissâ *Ducatus Geldriæ & Comitatus Zutphaniæ Chorographicâ Descriptione*. Ibid. 1639. fol. Opus præ cæteris laudatum,

ab Arnoldo Slichtenhorstio vernaculè redditum Arnhemii 1654. fol.

Cornel. Tacitus integritati suæ restitutus. Amstel. 1630.

Poëmatum Libri VI. Amstelod. 1634. Utrum autem Pontano bene successerit Ars poëtica, collige ex hac Petri Scriverii censura. Cum enim Pontanus posuisset hunc versum pro ænigmate.

Dic mihi, quid majus fiat quo pluria demas?

Respondit ex-templò Scriverius.

Pontano demas carmina, major erit.

Vivere desiit Hardrovici anno 1640. ætatis 69. relictâ *Annâ* filia, quæ *Antonio Matthæo*, Jurium Antecessori in Academia Ultrajectina celeberrimo nupsit. Plura de Pontano lege in Notitia P. Niceronii de Scriptor. illustribus Tomo XIX. pag. 390. item Tom. XXXII. pag 271.

Vitam & encomium Pontani, librosque ab eo editos retulit *Claudius Mollerus*; quibus adde hos versiculos.

Pontanus Danos, Trojanos scripsit Homerus;
Magnus hic est Græcis: major at ille Gothis.

JOANNES JUNCHÆRUS,

Vulgo Jonckheere Furnensis, Flander, Canonicus Regularis Ord. S. Augustini in Viridi Valle, deinde Prior in Valle Martiniana ejusdem instituti apud Lovanienses, conscripsit

Virilegium Viridis Vallis: quod ibid. manuscr. legitur, ut & *Epistolæ* ejusdem ad diversos, Reges, Principes &c.

Moritur anno à Christo nato 1509. xvi. Kal. Februarii.

JOANNES JUVENIS,

Vulgo de Jonghe, Iprensis Medicus, scripsit

Commentarium in Galeni libellum de Theriaca.

De Medicamentis Bezoardicis. Antver. cum libello Ægidii Gerardi de Herba Panacea, 1587. 16.

JOANNES VANDER LAEN,

Amstelodamensis, Societatis Jesu Theologus, ac per annos xviii. Missionarius in Hollandia, ad laborum præmia emigravit Harlemi die 10. Julii 1669.

Edidit vernaculè sub nomine *Leonardi van Saenen*, *Vindicias Mensæ Fidei*, *P. Jacobi Stratii S. J.* contra Everardum Schuttenium, Calvinianum Zwollensem; 1653.

Item *Regulam Fundamentalem Fidei.* 1661.

JOANNES DE LAET,

Antverpiensis, non inutilem concinnandis Commentariis descriptionibusque Principatuum ac Regnorum præcipuorum orbis universi, operam præstitit. Prodierunt omnes *typis Elzevirianis*, exiguæ quidem molis libelli, sub titulo Rerum-publicarum: sed vel propter ipsum characterum nitorem, magno apud omnes in precio habiti. Cujus generis sunt

Hispania, sive *de Regis Hispan. Regnis & opibus Commentarius.* Lugd. Batavor. 1629. 24.

Gallia, sive *de Francorum Regis Dominiis & opibus.* Ibid. eodem anno.

Belgii Confœderati Respublica. Ibid. 1630.

Turcici Imperii Status: seu discursus varii de Rebus Turcarum.

Persia, seu *Regni Persici Status.* Ibid. 1633.

De Imperio magni Mogolis, sive *India vera* Comment. 1631.

Portugallia, seu de illius regnis & opibus. Ibid. 1642. in 24.

Respublica Polonæ, Lithuaniæ, Prussiæ & Livoniæ. Amstel. 1642. in 24.

Novus Orbis, seu Descriptio Indiæ Occidentalis, novis Tabulis geographicis, & variis animantium, plantarum, fructuumque iconibus illustrata. Libr. XVIII. fol. Lugd. Bat. 1633. apud Elzevir; item gallicè iisdem typis 1640. Flandricè vero ibid. 1630 & 1644. 2. Vol. fol.

De Gemmis & Lapidibus. 8. Leidæ 1647.

Notæ ad Dissertationem Hugonis Grotii de Origine Gentium Americanarum; & Observationes aliquot ad indaginem difficillimæ illius Questionis. 12. Amstelod. apud Elzevir. 1643. Americanos non adeo antiquos esse contendebat *Grotius*, & ex Europa eo pervenisse, vel per conjunctionem regionum, vel quod per tempestatem eò fuerint delati. Adversus eum insurrexit *Laetius*; quæ causa fuit, cur *Grotius* alteram ediderit *Dissertationem de Origine Gentium Americanarum, adversus Obtrectatorem, opaca bonum quem facit barba.* Paris. 1643. in 8. Nota, quod *Laetius* barbam more Capucinorum aleret, ut vel inde majorem sibi authoritatem affectaret. Cumque non satis eleganter scriberet, risit eum *Grotius* hoc Epigrammate.

Latius haud Latius satis est: nec scribere cessat
Latius; ut sileat Latius, est satius.

Dedit interim *Responsionem ad Dissertationem secundam H. Grotii de Origine Gentium Americanarum.* 8. Amstel. apud Elzevir. 1644. item 1646.

M. Vitruvii Pollionis de Architectura Libri X. cum Notis; præmittuntur Elementa Architecturæ collecta ab Henr. Wottono; accedunt Lexicon Vitruvianum Bern. Baldi Urbinatis, & ejusdem Scamilli impares Vitruviani; de Pictura libri III. Leon. Bapt. de Albertis; de Sculptura excerpta ex Pomponio Gaurico; Lud. Demontiosii Commentarius dè Sculptura & Pictura; omnia collecta à Jo de Laet fol. Amstelod. 1649.

JOANNES LAMBERTI,

Bruxellensis, J. U. Licent. & in suprema Brabantiæ Curia Advocatus, spartam illam suam, provinciamque quam sustinuit, non parum adornavit, edito

Elencho Practicarum & Juridicarum Quæstionum libris II. Prior suprema testantium elogia respicit: alter versatur circa contractus rerum personarumve. Bruxellæ, typis Lucæ Meerbecii, 1639. 4.

JOANNES LAMBOY,

Nobili utrimque apud Eburones familiâ *Lamboyâ* & *Passartiâ* oriundus, Canonicus Regularis Tungrensis, ac Rector Monialium ejusdem Ord. Conventus Ruræmundensis, ibidem supremum suum diem obiit. Hujus superest

Tractatus *de Philosophicis ac Theologicis aliquot Quæstionibus*, in Partes duas distributus. MS. apud Regulares Tungrenses.

JOANNES LANGE-CRUCIUS,

Vulgo LANGECRUYS, Hilvari-Becanus (quod est Silvæducensis territorii municipium) vixit multis annis Lovanii, docuitque & artes liberales, & Jurium Licentiatus Decretum Gratiani aliquamdiu publicè professus est, donec ad extraordinariam in Jure civili Professionem publico decreto Magistratus Lovaniensis adsumeretur. Præfuit etiam per annos aliquot Collegio Winckeliano in eadem Academia.

Vir fuit in primis modestiæ, ceterarumque virtutum dotibus insignitus, dignusque repertus, cui nihil tale ambienti, ultrò & de improviso, præterque omnium exspectationem, per puram & simplicem resignationem *Joannis Baptistæ de Langhe*, J. U. Doctoris, Canonici & Officialis Machliniensis,

niensis, Casletana in Flandria Ecclesiæ D. Petri Præpositura, Rege annuente, anno 1568. die XVI Junii, obveniret.

Qua de re plura scribit ipse *Langhe-Crucius*, in eo libro, quo tractat de Divinis Officiis debitè peragendis, quem *Speculum Ecclesiasticorum* inscripsit, libro IV cap. XXVII. Edidit illud Duaci, 1584. 8. unà cum Tractatu *De malorum horum temporum Remediis*. Scripsit præterea

De Vita & honestate Canonicorum & aliorum Ecclesiasticorum. Ibid. 1587. 8.

Flores Spirituales, Deo offerendos, *ex Psalmis* decerpsit, & in Precationum formam redegit. Antver. 1592. apud Bellerum.

Decessit provectâ jam ætate Casleti, anno 1604.

JOANNES LANS,

Athensis Hanno, Theologus ac Jurisconsultus, & in Universitate Bononiensi Doctor, ætate jam provectior Societatem Jesu anno 1583. Vilnæ apud Lithuanos complexus est. Eloquentiam dein Posnaniæ ac Jaroslaviæ tum publicè tum privatim professus fuit, eidemque labori immortuus Jaroslaviæ anno 1591. ætatis suæ 50.

Scripsit, suppresso nomine, *Orationem Equitis Poloni pro Societatis Jesu Clericis*, contra ficti Equitis Poloni in Jesuitas Actionem I.

JOANNES LANTFORTIUS A TURNHOUT,

Silvæducensis, græcè latinèque in paucis peritus, per annos ferè quinquaginta labore indefesso juventutem in patria instituit, *Georgii Macropedii* & *Cornelii Valerii* auditor, multorumque ipse & magnorum virorum doctor. Admodum familiarem habuit Terentium Poëtam, scripsitque Opuscula quædam ἀνωνύμως, veluti

Præcepta Syntaxeos, in compendium redacta.

Annotationes, seu *Scholia in diversos Grammaticos, Oratores, Poëtas &c.*

Tomos IV. Epistolarum seu *Thematum*, discipulis prælectorum

Plenus dierum è vita abiit, anno salutis 1611. ætatis suæ LXXXVII. conditus in Ecclesia Cathedrali.

JOANNES A LAPIDE,

Aliàs MOREL, Antverpiensis, Canonicus Norbertinus Ecclesiæ Grimbergensis, Collegii Theologici Ordinis Præmonstratensis in Academia Lovaniensi Præses, ac S. Theologiæ Professor; eàdem Præsidentiâ dimissâ constitutus Prior in Abbatiâ sua Grimbergensi; ibique obiit die 31. Januarii 1654. ætatis anno 59. Scripserat

Laudationem Funebrem Reverendiss. D. Cornelii Jansenii S. Theol. Doctoris, Iprensium Episcopi, Lovanii habitam, editamque, typis Bernardini Masii, 1641. 4. Romæ prohibitam.

Orationem Encomiasticam in Laudem S. Matris Teresiæ à JESU. Ibid. typis Jac. Zegeri, eodem anno, in 4.

JOANNES LATOMUS,

Bergizomius, Canonicus Regularis S. Augustini, præfuit Thronianis ejusdem instituti Canonicis juxta Herendalium Brabantiæ opidum, & Romæ Capituli Windesemensis Ordinis sui negotia gessit apud Gregorium XIII. Pont. Pauca scripsit, & ferè carmine seu vinctâ numeris oratione. Pauli Jovii doctorum Virorum Elogiis *Epigrammata* adjecit, sæpiùs edita.

Joannis Feri, Franciscani, *Sermones Quadragesimales* è germanica lingua latinè reddidit.

Corsendonca, sive *Origo* ac *Progressus Canonicæ Corsendoncanæ*; cum *Catalogo Priorum*, authore *Latomo*, edita primùm anno 1644. Antverpiæ apud Verdussium, curâ *Joannis Hoybergii*, Prioris Corsendoncani.

Item *Paradisi B. Mariæ*, Cœnobii ejusdem Ordinis ac Capituli, prope Romerswaliam in Zelandia, MS. uti & *Historia* brevis *Cœnobii sive Abbatiæ Trudonopolitanæ*, Ord. S. Benedicti.

Jubilæum sacerdotale XXV. annorum celebravit anno 1576. ætatis LIII. perorante tunc in laudem ejusdem *Francisco Tolensi*; alteroque pòst anno, nimirum 1578. Kalendis Sextil. Antverpiæ in vivis esse desiit, conditus in templo cœnobii Facuntini, ubi aliquando Epitaphium hoc lectum fuit:

Hanc Urbem, mortemque simul vidique adiique,
Atque hîc ignotâ condor ut exul humo.
Quod tamen haud refert; quando omnis terra sepulcrum
Est homini, aut verum verius exilium.
Quis tamen hîc jaceam, paucis cognosce, viator,
Conveniunt vitæ carmina curta meæ..
Patria erant Bergæ; vitæ ordo Monasticus: in quo
Lustris quinque Throni Cœnobiarcha fui.
Nomen JOANNES LATOMUS: *trieteride primâ*
Post decimum accubui. Dic bona verba, & abi.

JOANNES A S. LAURENTIO,

Duacensis, Ecclesiæ Collegiatæ apud Lensenses Decanus, & Græcarum litterarum in Academia Duacena Professor Regius, vivere desiit in patria anno 1616. Edidit à se habitam

Orationem Funebrem in obitum Joannis Miræi, Antverpiensium Episcopi. Duaci, 1611. 8.

JOANNES LAUTENS,

Gandavensis, Consiliarius & Magister Rationum in Camera Insulensi, edidit

Annotationes ad Memorias Oliverii Marcani, gallicè. Gandavi apud Ger. Salensonium, 1567. 4.

Item *Insignia nobilium aliquot Familiarum Flandriæ*, vulgò *le Jardin des Armoiries, contenant les armes de plusieurs Roiaumes & Maisons nobles des Pais-bas.* 12. Gand. 1567.

JOANNES LEMMIGO,

(Dictus aliàs *de Lemmeghe*, patriâ Groninganus) Frisius, scripsisse dicitur *Historias Frisiæ & Groningæ*, inter factiosos tempore Anarchiæ & rebellionis. Citantur in Supplemento *Vorperi Taboritæ*. Floruit circa annum 1494. teste Suffrido Petro.

Chronicon ejus Groninganum primus è latebris eruit *Antonius Matthæus* J. U. D. inter Analecta veteris Ævi Tomo I. pag. 102.

JOANNES LENSÆUS,

Belliolanus, (qui obscurus Athensis agri apud Hannones est vicus, *Lensæi* natalibus nobilis,) *Joannis Briardi*, Doctoris Theologi, ex Elisabetha sorore nepos, decurso Lovanii in Falconensi Pœdagogio Philosophiæ stadio, & anno 1559 septimus inter Magister Artium promotus, eamdem plures ibidem annos explanavit, ac per privilegia Academica Canonicatum in Cathedrali Tornacensi obtinuit.

Sacras deinde litteras, primùm in Parcensi ad urbis muros Abbatia, post in urbe ipsa & Academia Professor Regius docuit, S. Th. Doctor anno 1570. die 12. Septembris, unà cum *Joanne*

Molano (Viro ititem scriptis clarissimo) renunciatus.

De Fidei Controversiis non minùs eleganter, quam solidè disseruit, hæresesque suo tempore grassantes, tum vivâ voce tum editis libris, strenuè profligavit. Vir linguæ disertæ, calami & laboris indefessi, ut scripta ejus hodieque loquuntur, in quibus solidam S. Augustini doctrinam & Tullianam suaviterque fluentem Lactantii dictionem passim expressit. Scripsit verò,

De una Christi in terris Ecclesia, Libros VI. Lovanii, 1577. & 1588. 8.

De unica Religione. conservanda. Coloniæ, 1579. in 8.

De admirabili Ecclesiæ Concordia, Libros VI. Lovanii, 1582. 8.

De Verbo Dei non scripto. Antver. typis Plantin. 1591. 8.

De Libertate Christiana. Ibid. 1590. in 8.

De Fidelium Purgatorio. libros II.

De Limbo Patrum librum I. Coloniæ 1583. & Lovanii, 1584. 8. apud Masium.

De Ecclesiastica Satisfactione Pœnitentis, adversus *Benedictum Aretium*. Lovanii, 1585. 8.

De Fide, Spe, & Charitate, contra hæreticos. Ibid. 1599. 8.

De variis generibus, causis atque exitu persecutionum, quas pii in hoc mundo patiuntur. Lib. I. Ibid. 1578.

De Officio hominis Christiani constituti in persecutione. Ibid. 1578. apud Zangrium.

Orationes duas, I. contra Pseudo-Patriotas, hoc est Rom. Ecclesiæ desertores, qui se solos Patriæ amatores esse falso jactitant. II. contra Genethliacorum superstitionem. 1579. 8. Lov.

De sui ac Reipublicæ Christianæ contra impium invasorem defensione. Lovanii, 1582. 8.

Confutationem libelli cujusdam, Antverpiæ editi, *contra Sereniss. D. Joannem Austriacum*, quâ parte conscientiæ, ut vocant, libertas in eo requiritur. Ibid. 1578. 8.

Doctrina Facultatis Theologicæ Lovaniensis, contra Articulos Bajanos, edita voluntate ac jussu Illustr. D. Joannis Bonhomii Vercellensis Episcopi & Nuncii Apostolici in Belgio, authorem habet Lensæum, teste Martino Steyartio S. T. D. Lovanii, qui hanc Doctrinam inseruit libro suo in Propositiones damnatas, à pag. 162. ad 192.

De Juramento Antverpiæ in domo civica concepto 12. Aprilis 1582, quod jussu Ducis Alanzonii à civibus exigitur, Epistola ad Doctorem Petrum Castillo. Lovanii 1582. 8.

Scripsit & *universam Controversiarum seriem*: quam an temporum injuria & tempestas, an viri modestia suppresserit, dubitat Miræus, in Elogiis Belgicis pag. 36. Alia sua Scripta & lucubrationes commendavit Collegæ suo *Joanni Clario* S. T. D. è quibus

Controversiæ de Scriptura, Justificatione & Meritis operum, quondam à Lensæo dictatæ in Seminario Regio Lovanii, extant MSS. apud Ampl. D. Stevart Eccl. Mechl. Decanum.

Vivere desiit Lovanii, anno 1593. postridie Kal. Julii, conditus ad Altare D. Petri. Fratrem habuit *Arnoldum*, Medicum ac Mathematicum, scriptis quoque celebrem. Legitur in D. Petri sequens Lensæi Epitaphium.

Hîc è regione situs est
JOANNES LENSÆUS, Belliolanus,
Hujus Ecclesiæ Canonicus,
Regius S. Th. Professor celeberrimus:
Qui hæreses suo tempore grassantes
Tùm vivâ voce, tum editis libris
Strenuè profligavit,
Et moriens II. Julii
Anno M. D. XCIII.
Doctis omnibus summum sui
Reliquit desiderium.

JOANNES LEONARDI HASSELIUS,

Cognomento VANDER EYCKEN, patriâ Hasselensis Eburo, Præses Collegii S. Spiritûs sive Theologorum Lovanii ab anno 1538. & unà cum *Francisco Sonnio*, primo dein Silvæducensium Antverpiensiumque Episcopo, S. T. Doctor renunciatus 23. Septembris 1539. Vir fuit doctissimus, & merito prędicandus omnium calculis; quippe clarus etiam Tridentino in Concilio: præterea trium linguarum, hebraïcæ, græcæ & latinæ cognitione excellens; qui unicè studebat, ut diceret & scriberet latinè ac purè; nec id solum, sed ut & propriè. Eoque fine lectioni bonorum auctorum sese mancipaverat à puero: plus se inde utilitatis relaturum sperans, quam ex labyrinthis novorum quorumdam hominum, qui nisi barbarè & perplexè scribant & loquantur, veros se non futuros Theologos existimant.

E scriptis, præter *Sententiam super facto Nectarii Patriarchæ Constantinopolitani circa sublationem Confessionis*, in Concilio Tridentino exhibitam & typis Plant. 1564. in 8. editam, nihil vulgatum est typis.

Asserere tamen ausus fuit Franciscus Lava, præfando ad dictam sententiam, *Commentaria in Isaiam & Pauli Epistolas*, sub nomine *Adami Sasboldi* promulgata, esse Hasselii, saltem ex ore ejus excepta, & totidem pœne verbis à Sasboldo prælecta. Quod dico, inquit, norunt, qui ipsum vivâ voce docentem audiverunt, & ipsius Commentaria cum Hasselii scriptis contulerunt. Verùm hoc alii negant. Vide Apologiam *Mich. Vosmeri*, pro Sasboldo scriptam.

A Carolo V. Cæsare ad Concilium Tridentinum missus Hasselius, illic immaturo fato raptus est anno 1552. die V. Januarii, sepultus in D. Marci, hoc Epitaphio.

Siste gradum, & tumulo flores insperge, Viator,
Faustaque ter cineri verba precare sacro.
Tridentum Grudiis à Cæsare missus Athenis,
Hic procul à patria conditur HASSELIUS.
Ah! fera mors, reducem potius statuisse decebat,
Aut prius Alpinus quam peteretur apex.

Diem & locum natalem scimus,
Fatalem nescimus.

JOANNES LEONIUS,

Leodiensis, Societ. Jesu, cultor B. Mariæ Virg. eximius, in honorem ejusdem primus Sodalitatem Romæ anno 1568. instituit, ac *Regulas* eidem Sodalitati præscripsit, à Summis Pontificibus approbatas, quæ in omnium Sodalium Partheniorum manibus versantur. Diem suum obiit Taurini Metropoli Pedemontii, die 19. Novembris 1584.

JOANNES A LEOVARDIA,

Frisius, Ordinis FF. Minorum Doctor Theologus, claruit circa annum 1590. à superioribus suis dein missus in Indias Occidentales, ad convertendos Infideles. Scripsit

De Providentia divina.
De Ecclesia Christi.
In Hexaemeron. In Decalogum.
De Synagoga Judæorum.

JOANNES LEURENIUS,

Juliacensis ex Oppido Randenraet, Societatis Jesu Theologus atque Historicus, vitâ functus die 3. Decembris 1656. Edidit carmine

Vitam S. Servatii Episc. Traject. cum Officio. 8. Coloniæ 1649.

Auroram in Leone, in inauguratione Maximiliani Henrici Principis Bavari, Coadjutoris Coloniensis. Coloniæ 1643.

VEN. FRATER JOANNES DE LEEUWIS,

Sive Leonius, Affligemiensis, primus Cocus Monasterii Viridis-Vallis, Canonicorum Regularium juxta Bruxellam; *Bonus Cocus* vulgò dictus, *propter pietatis abundantiam, quam cunctis optimo suo ministerio noverat impendere*, ut ait Henricus à Pomerio in ejus Vita: qui & ingenii illius hæc monumenta vulgari idiomate scripta recenset.

De Decem Præceptis.

De Oratione.

De Inspiratione.

De ardenti Amore Dei.

De tribus Magis.

De Articulis.

De Differentia inter naturalem & supernaturalem generationem.

De Electione Divina.

De VII. Calamitatibus.

De VII. Signis Zodiaci spiritualiter expositis.

De Origine omnium rerum.

De novem Choris Angelorum.

De paupertate Spiritus.

Contra Errorem dogmatis M. Eckardi

De Spirituali manducatione Corporis Christi

De VIII Beatitudinibus.

De Judicibus. Et alia.

Piè obiit anno 1377. die Stæ. Agathæ sacro. Vide *Arnoldum Raissium* in Auctario ad Natales SS. Belgii 22. Januarii.

In navi Ecclesiæ Viridis Vallis asservantur religiosè Venerabilis hujus Fratris exuviæ, additâ hac inscriptione litteris æreis in cœruleo lapide.

Reliquiæ Fratris
Joannis de Leeuwis,
vulgo Boni Coci,
Viri à Deo illuminati
& Scriptis Mysticis clari.
Obiit anno M. CCC. LXXVII.
V. Februar.

JOANNES DE LILLERS,

Cameracenas, J. U. L. quondam Auditor Caussarum Curiæ Metropolitanæ Cameracensis, Notarius Apostolicus &c. ob varios excessus carceri mancipatus, ac tandem per sententiam Præpositi & Scabinorum Cameracensium, 20. Februarii 1606, dictus infamis, totoque illo territorio proscriptus; stylum nihilominus acuit mordacem contra Erectionem Montium Pietatis in Belgio, contraque Wencеslaum Cobergherum eorumdem authorem. Hinc varii ejus libelli.

La Cassandre des Monts de Pieté Belgiques; Feriunt altos culmina Montes; &c. 4. 1626. sine loco typi, aut nomine impressoris.

Item *Alexipharmaca Exhortatio ad R. D. Davidem à Mauden, Ecclesiæ Bredanæ Decanum & B. Mariæ de Capella Bruxellis Pastorem, quâ Censura sapientissimorum DD. Sorboniæ Parisiensis, ac Almarum Universitatum Lovaniensis & Duacensis, respectivè S Theol. & J. U. Doctorum de Montibus perperam dictis Pietatis in Belgio, contra normam verorum Pietatis Montium noviter erectis, & libelli Magistri Joannis de Lillers Advocati, ob eand m opinionem prædictorum DD. Doctorum, contra horum Montium impietatem è Belgio proscripti, à doctrina Hypocondriaca dicti D. Davidis a Mauden, abusivè Montes prædictos defendentis, vindicantur; Authore J. D. L. M. Sacræ Theologiæ Doctore.* Parisiis 1627.

Vesani hominis imposturas, qui falsò sese Doctorem Sorbonicum venditabat,

redarguerunt, præfatus *David à Mauden*, *Joannes Boucher* S. T. D. Archidiaconus Tornacensis, & P. *Leonardus Lessius*, S. J. ad calcem Operis sui de Jure & Justitia.

JOANNES VANDER LINDEN,

Antverpiensis, Frater Alexianus seu Cellita professus Conventûs Antverpiensis, illiusque dein Pater, & suorum in Belgio Provincialis; anno 1633. iter Jerosolymitanum aggressus est, ad visitanda Terræ Sanctæ loca, quæ Salvator noster suo olim sanguine cruentavit. Reversus in patriam, nec non Eques S. Sepulchri Dominici creatus, edidit vernaculam ac piam itineris sui descriptionem anno 1635. quæ sæpius reimpressa, pueris in scholis eorum trivialibus hodiedum prælegitur.

JOANNES LIVINÆUS,

Teneramondæ natus est, *Clarâ* matre, *Lævini Torrentii* Antverpiensium Episcopi sorore, Gandavo oriundus, & à primis inibi annis educatus: unde Gandensem scribere se maluit. Græcas latinasque Litteras Coloniæ hausit; quibus Lovanii sacra adjecit studia. Romam inde profectus, Bibliothecam Vaticanam aliasque lustravit atque excussit, Græcamque LXX. Interpretum Versionem ad libros calamo exaratos unà cum *Guilielmo Cantero* contulit. Latinè è græco interpretatus est,

Gregorium Nyssenum & Joannem Chrysostomum de Virginitate. Antver. typis Plantin. 1579. 4.

Theodori Studitæ Catecheses CXXXV. quas etiam *Scholiis* illustravit. Ibid. 1602. 8. typis Joan. Belleri.

Andronici item *Imp. CP. Disputationem cum Judæis*, Ingolstadii, *Petro Stevartio* procurante, anno 1616. 4. editam.

Panegyricos XII. veteres recensuit, ac Notis illustravit; typis Plant. 1599. 8.

Latuerunt apud heredes ejus, *S. Joannis Chrisostomi Epistolæ aliæ*, item *Euripidis Tragædiæ*, *Athenæi Deipnosophistæ*, aliaque de Græcis per Livinæum Latina facta, & cum MSS. comparata.

Vitâ decessit, Antverpiæ ad D. Virginem Canonicus & Cantor, anno 1599. ætatis LII. die 13. Januarii: conditus in Cathedrali Æde & juxta Præsulis Lævini Torrentii tumulum, hoc Epitaphio.

D. M. O.
JOANNES LEVINEIUS, Gandensis,
L. TORRENTII Antverp. Episcopi
Ex Sorore Nepos,
Canonicus & Cantor hujus Ecclesiæ;
Qui ut genere & eruditione,
Sic & tumulo proximus avunculo,
Hic quiescit;
A Græcis Patribus illustrandis,
In qua Lingua valde excelluit,
E medio cursu abreptus
Ætatis LII.
Christi anno M. D. XCIX. Idib. Jan.

JOANNES LOEMELANUS,

Cognomento HUBERTI, Brabantus, è Pastore Weldano ac Ghelano, quæ Brabantiæ municipia sunt, in suprema Brabantiæ Curia Consiliarius, itemque Canonicus & Archidiaconus Famennæ in Ecclesia Leodicensi, nec non ad D. Rumoldum Mechliniæ ab anno 1509. item ad B. M. Antverpiæ Canonicus. Nuncius quoque & Commissarius Apostolicus surrogatus à Leone X. Pont. in locum Hadriani VI. tum Præpositi ad Salvatorem Ultrajecti; fuit & Vicarius in spiritualibus temporalibus ac beneficialibus *Cardinalis de Enckevoirt*, tunc Præpositi Mechliniensis: olim vero Professor Ordina-

Obijt Antuerpiæ Canonicus Idib. Ian. CIↃ.IↃXCIX. *Ætat.* LII.

IOANNES LIVINEIVS TENERAMVNDANVS,
GRÆCARVM LITTERARVM PERITISSIMVS.

Attica priscorum mutas dum verba Latinis,
Et reddis vitæ ſcripta ſepulta ſuæ;
Inuida te Lachesis crudeli funere merſit,
Quodq; alijs aufers, hoc tibi, dixit, habe.

LVDOVICVS VIVES VALENTINVS

E de Boulonois fec.

rius ad Codicem in Academia Lovaniensi.

Scripsit *Interpretationem Brevium atque Indulgentiarum*, quas per triennium Pontifex Dominiis Caroli Archiducis Austriæ concesserat. Exstat in 4. excusa.

Multas easque pias fundationes reliquit Lovanii in Domo pauperum sive Standonica, in Pœdagogio Porci, & in Beginagio ibidem. Decessit Antverpię anno 1532. die XVII. Octobris.

JOANNES LOPPERS,

Frisius, Romæ opusculum quoddam edidit in negotio Schismatis Veneti pro Cæs. Cardinale Baronio, tractans locum illum Scripturæ, *Occide & manduca*. Vide Thuanum Histor. sui temporis lib. CXXXVII. ad annum 1606.

JOANNES DE LOVANIO,

Dictus *Præcursor*, Monachus Villariensis, Ordinis Cisterciensis, collegit è diversis Scripturis opus pium, continens Psalterium, Orationes scilicet 150. super agonizantibus legendas, cum devotissima Litania, quod inscripsit *Agoniam Morientis*. Manusc. ibid.

JOANNES DE LOVANIO,

Cartusiæ Antverpiensis, nunc Liram translatæ, professus, vir impensè doctus ac probatæ fidei Historicus, teste *Theod Petreio*, inter alia ingenii sui monumenta scripsit

De Vitis Summorum Pontificum; plurima interserens, inquit idem Petreius, quæ jucunditate materiæ cupidum possint detinere lectorem. Meminit ejusdem Bostius cap. XXIV. de Script. Cartus. & Petrus Sutor Vitæ Cartus. lib. II. tract. 3. cap. VII.

JOANNES LUDOLPHUS VAN CRAYWINCKEL,

Gelensis, Campiniensis, Canonicus Norbertinus in Tungerloa, & Vice-Præpositus in Præpositura Monialium Vallis-Liliorum Mechliniæ, dein Pastor in Oeleghem. Vir insigni modestiâ ac eruditione, magnâque dicendi facundiâ præditus, vernaculè edidit

Castitatem triumphantem, seu *Vitam S. Dympnæ*, Virginis & Martyris, filiæ (ut fertur) Regis Hiberniæ, ac Municipii Gelensis Patronæ. Quo in libro præter vitam ac miracula Sanctæ, multa alia curiosa de Campinia rebusque ad Tungerloam spectantibus proferuntur. Mechliniæ 1652. in 4. & aliàs per compendium.

Meditationes in Dominicas & Festa, flandricè. 8. Antverpiæ 1661, ac rursus ibid. 1714. Tomi II.

Menologium, seu vulgariter, *Legendam SS. Ordinis Præmonstratensis*. 4. Mechlin. 1664. Tom. II. in 4.

JOANNES LUDOVICUS VIVES,

Origine quidem Hispanus, ac patriâ Valentinus, sed longo incolatu Belgis accensendus. Domi Grammaticis, Lutetiæ Dialecticis ac Philosophicis studiis navavit operam. Lovanii vero Latinas Græcasque Litteras perfectiùs addidicit, ac dein publicè privatimque Historiam veterem ac litteraturæ melioris Authores docuit.

Datus hîc aliquando præceptor fuit *Guilielmo Croio*, adolescenti nobilissimo, quem *Caroli V*. Cęsaris munificentia, muneri necdum maturum, ad Came-

racenam & Toletanam Sedem, ipsamque etiam dignitatem Cardinalitiam non diu post promovit. Commentarios suos in *Augustinum de Civitate Dei*, anno 1522. perfectos, Henrico VIII. Anglorum Regi dedicavit, qui eruditionem Authoris admiratus, eum in Angliam evocavit, ac filiam primogenitam Mariam, latinis ac politioribus litteris imbuendam, curæ ejus commisit. Verùm, ob improbatum Regis divortium, iram ejus vix evasit, in custodia per sex menses detentus.

Relictâ igitur Anglia, ubi & olim Doctoralem Jurium lauream in Oxoniensi Academia susceperat., Brugis dein rerum fortunarumque suarum sedem fixit, ductâ uxore *Margareta Valdaurâ*, hispanis parentibus oriundâ. Vixit illic ad extremum usque diem, scribendis libris, corruptis artibus litterariis restituendis, veræque & Christianæ Philosophiæ seminibus spargendis, intentus unicè: *Thomæ Moro* Angliæ Cancellario, & *Desid. Erasmo* imprimis carus: maximisque ævi præcedentis hominibus comparandus: adeo ut vulgatum præloquium tres Viros eo tempore reliquis omnibus ante-ferret: *Budæo* ingenium, *Erasmo* dicendi copiam, *Vivi* nostro judicii laudem adjudicando.

Devixit Brugis die 6. Maii 1540, ætatis anno 48. sepultusque fuit in Æde primaria D. Donatiani, ubi aliquando inscriptum fuit in tabella juxta odeium hoc ejus Epitaphium

D. O. M.
JOANNI LUDOVICO VIVES,
Valentiano,
Omnibus Virtutum ornamentis,
Omnique disciplinarum genere,
Ut amplis. ipsius Litterarum
Monumentis testatum est, Clariss.
Et MARGARETÆ VALDAURÆ,
Raræ pudicitiæ
Omnibusque animi dotibus
Marito simillimę,
Sexûsque fœminei ornamento,
Utrisque ut animo & corpore
Semper conjunctissimis,
Ita hic simul terræ traditis,
Nicolaus & Maria Valdaura,
Sorori & ejus marito B. M.
Mœstiss. poss.
Vixit Joannes annos XLVIII. M. 2.
Mortuus Brugis pridie Nonas Maii
Anno M. D. XL.
Margareta vixit ann. XLVII. M. 9.
Obiit pridie Idus Octobris
Anno M. D. LII.

Opera ejus primùm edita seorsim, prodierunt simul typis Basilæensibus apud Episcopium juniorem 1555. duobus Vol. quorum I. complectitur sequentia.

De ratione studii puerilis, *Epistolæ duæ*. Has denuo edidit Thomas Crenius inter *Consilia & Methodum auream studiorum optimè instituendorum*. 4. Roterod. 1692.

Exercitatio Linguæ Latinæ, *seu Dialogi*: qui & in gallicum idioma paulò post translati prodierunt, curis *Ægidii de Housteville*, Constantiensis, & *Benjamini Jamin*. Germani quoque & Poloni suos fecêre, uti & novissimè Itali, typis 1708. Florentinis, & 1718. Venetis.

De conscribendis Epistolis libellus: prodiit aliquando cum Opusculo Erasmi, ejusdem plane argumenti.

Rhetoricæ, *seu de ratione dicendi*, *libri III & de Consideratione liber unus*.

Declarationes VI. de præsenti statu Europæ & Bello Turcico.

Diversa Opuscula: nempe *Pompejus fugiens*, *Fabula de Homine*; *liber Pseudo-Dialecticus*, *Prælectiones IV. in varia*; *Ædes Legum*.

Isocratis Orationes duæ, *Areopagitica & Nicocles*, latinè conversę.

De caussis corruptarum Artium, *Libri VII.* nempe de corruptela Grammaticæ,

ces, Dialectices, Rhetorices, Philosophiæ naturalis ac moralis, & ipsius Juris Civilis.

De tradendis disciplinis, seu de Institutione Christiana.

De Artibus libri VIII. nempe de prima Philosophia libri tres; de Censura Veri, libri duo; de Disputatione liber; de explanatione Essentiarum, de instrumento Probabilitatis. Hi Tractatus de Artibus & disciplinis, simul Libri XX. prodierant primùm Antverpiæ & Brugis anno 1531. cæterisque *Vivis* operibus eruditione prævalent.

Interpretatio allegorica in Bucolica Virgilii, item in Georgica.

Et *in Suetonium quædam.*

Tomo II. *de initiis, Sectis & laudibus Philosophiæ.*

Anima Senis, sive Prælectio in Librum Ciceronis de Senectute.

De somno & vigilia, sive Prælectio in Somnium Scipionis.

Introductio ad veram Sapientiam.

Satellitium Animi, vel Symbola, Principum institutioni destinata; prodiit etiam gallicè.

Genethliacon Jesu-*Christi*, sive *de tempore, quo natus est Christus.*

Veritas fucata, seu in Triumphum Christi Præfatio.

Jesu *Christi Triumphus.*

Clypei Christi Descriptio.

Virginis Deiparæ Oratio.

Meditationes in VII. Psalmos pœnitentiales.

De Passione Christi Meditatio, in Psalmum XXXVII.

Excitationes animi in Deum.

Commentarius in Orationem Dominicam, cum precationibus &c: etiam gallicè anno 1570.

De sudore Jesu *Christi sacrum diurnum.*

De Veritate Fidei Christianæ, adversus Ethnicos, Judæos, Agarenos seu Mahumetanos ac perversos Christianos. Libri V. postremus Authoris fœtus. fol. Basil. apud Oporinum.

De Anima & Vita libri III.

De officio Mariti, liber unus.

De Institutione Fœminæ Christianæ, jussu Catharinæ Reginæ Angliæ: dein etiam gallicè, hispanicè, &c.

De Concordia & Discordia, in humano genere, libri IV. ad Carolum V.

De Pacificatione.

De conditione miserrima vitæ Christianorum sub Turca.

De subventione pauperum, sive de humanis necessitatibus, libri II. item Flandricè Antv. 1566. in 8.

De Communione rerum.

Epistolæ variæ, quarum multæ extant inter Erasmi Epistolas.

Præterea *D. Augustini de Civitate Dei Libros XXII.* ad priscæ venerandæque vetustatis exemplaria collatos, eruditis Commentariis illustravit. Prodierunt primùm Basileæ apud Frobenium fol. 1522. cum Epistola dedicatoria ad Henricum VIII. Angliæ Regem: dein Parisiis apud Carolum Guillard 1555. Lugduni 1570. & Antverpiæ apud Plantinum, item gallicè, ex translatione Gentiani Herveti 1574.

In his Commentariis quid Lovaniensibus Theologis, quid Martino Navarro aliisque displicuerit, observavit Antonius Possevinus in Apparatu sacro, agens de S. Augustino. Prohibentur autem in Indice Tridentini, donec expurgentur: & Cardinalis Bona, *Lud. Vivis* insolentiam culpat, quippe qui Augustinum docère præsumpserit.

Descriptio temporum & rerum Romanarum, illius etiam est: prodiitque sub *Joannis Warsenii* nomine Lovanii 1534.

Epistola ad Henricum VIII. Angliæ Regem de Francisco I. Galliæ Rege à Cæsare capto,

Et alia, *de Pace inter Cæsarem &*

Galliæ Regem, *deque optimo Regni statu.*

Philalethæ Hyperborei in Anti-Catoptrum suum, quod propediem in lucem dabit Parasceve; sive adversus improborum quorumdam temeritatem, Illustriss. Angliæ Reginam ab Arthuro Walliæ Principe priore marito suo cognitam fuisse, impudenter & inconsultè adstruentium, susannis extemporaria. Luneburgi 1533. Opus Lud. Vivi passim adscriptum, tametsi quidam id *Joanni Cochlæo*, Theologo Germano attribuant. Prodiit contra *Speculum Veritatis*, pro causa Henrici VIII. Regis editum.

Plura vide in Nicolai Antonii Bibliotheca Hispana, & in Notitia Virorum Litteratorum P. Niceron Tom. XXI. pag. 172.

JOANNES LUYDIUS,

Tungrensis, S. Theol. Licentiatus & Professor in Academia Coloniensi, *Arnoldi* Doctoris Theologi frater, vivebat anno 1520.

Summam Capreoli in Magistrum Sententiarum in compendium redegit atque illustravit. MS. apud Regulares Tungrenses.

JOANNES LYDIUS,

Natus quidem Francofurti in Germania; sed longo incolatu Belgis accensendus; quippe qui ab anno 1602. Ministerium Calvinianum exercuit apud Veteraquenses in Hollandia, usque ad 1643. quo obiit.

Nicolai de Clemangiis, Theologi Parisiensis, & Archidiaconi Bajocensis, Opera omnia edidit, Leidæ, 1613. 4. & *Analecta* quædam adjecit in librum ejusdem Auctoris (qui tempore schismatis vixerat) De corruptæ Ecclesiæ statu.

Narrationem historicam Conciliorum omnium Ecclesiæ Christianæ Gabrielis Prateoli; cui addidit Lydius Castigationes suas. Leidæ 1610. in 8. apud Haestenium. Verum in præfatis duobus libris pleraque in contumeliam & injuriam Ecclesiæ Catholicæ conquisita sunt.

Adjunxit & *Glossarium Latino-Barbarum*. Item anno 1606. edidit patris sui *Martini Lydii Apologiam pro Erasmo*, quę extat Tomo X. Operum Erasmi, Leidæ 1703.

JOANNES MACARIUS,

Vulgò L'HEUREUX, Greveninganus, Flander, Ecclesiæ Aëriensis apud Artesios Canonicus, Vir in linguarum græcæ atque latinæ cognitione eximius, quas puer Bergis S. Winoci, apud Flandros, sub *Paulo Leopardo* hauserat: annos ipsos viginti egit in Urbe orbis dominâ, in scrutandis veterum monumentis, excutiendisque Bibliothecis assiduus; multaque è media Græcia allata Latio donavit. Nihil tamen umquam in lucem ad doctorum ora venire passus est, quâ erat modestiâ bonis & doctis omnibus submolestâ.

Scripta schedasque suas moriens Bibliothecæ Collegii Trilinguis Buslidiani, apud Lovanienses, legavit: è quibus luce & prœlo digna sunt:

De Antiqua scribendi ratione.

De natura verbi medii; ac ferè de tota natura Verborum græcorum: ex rudiori majoris operis delineatione.

Inscriptiones Græcæ, *Macario* interprete; cum *Notis* ejusdem.

Emendatio Bibliorum Romana.

Disquisitio antiquaria de Gemmis Basilidianis, cui titulus, *Abraxas* seu *Apistopistus.*

Hunc librum *Macarii*, Notis ac Commentariis illustravit (adjecto *Abraxâ Protheo, seu multiformis Gemmæ Basilidianæ portentosâ varietate*) Vir Clariss. *Joannes Chiffletius*, J. C. Canonicus Tornacensis anno 1657. Antverpiæ typis Plantin. in 4.

Commentarius de Picturis & Sculptu-

ris sacris antiquioribus, præsertim quæ Romæ reperiuntur; cui titulus, *Hagioglipia*.

Basilius Seleuciæ Episc. de Vita B. Theclæ, interp. *Macario*.

Ejusdem *Homiliæ in quatriduanum Lazarum : in proditionem Judæ & mysticam Cœnam : in sanctum Pascha : in Abraham & Isaac*.

Ejusdem *Epistola ad Optimum*, de eo Scripturæ loco, juxta LXX. *Omnis qui occiderit, septies vindictam exsolvet*.

Cyrilli Oratio in Transfigurationem, & altera *De Dei-para*. Item *in Hypapantem*, id est, *Purificationis diem*.

S. Chrysostomi Homilia in Theophaniæ diem. Omnia interprete *Macario*.

Moritur autem Aëriæ, anno 1604. die xxv. Augusti.

JOANNES MAHUSIUS,

Vulgo Mahieu, Aldenardensis, inter Artium Magistros Lovanii primum locum nactus anno 1524. Pædagogii Falconensis alumnus; nomen dedit postmodum Ordini Minorum, in eoque Sacras litteras & didicit gnaviter, & Lector non minori diligentia fructuque interpretatus est. Compendio contraxit

Francisci Titelmanni Commentarium in Psalmos.

Erasmi Annotationes in Novum Testamentum. Antver. 1538. 8.

Præterea *Homilias LIV. D. Joannis Chrisostomi in XXV. priora capita Matthæi*, Antverpiæ typis Joan. Steelsii 1537. editas, *purgavit à fæcibus Arianorum*. Leguntur & alia Manusc. Antverpiæ, apud FF. Minores.

Posteaquam anno 1551. Sessioni XI. Tridentini Concilii aliisque quibusdam sequentibus interfuisset, unus ex VIII. Theologis illuc per Mariam Reginam Hungariæ è Belgio deputatis; inde redux, anno 1561. per Philippum Regem primus Ecclesiæ Daventriensis Antistes designatus est, eoque nomine Concilio Provinciali anno 1565 apud Trajectum interfuit. At propter senium & hydrophisin tanto impar oneri, locum fecit *Ægidio Montano*, Franciscanorum Ministro. Multa hic in Aldenardinæ urbis direptione anno 1572. III. Nonas Octobris, die S. Francisco sacro, à Geusiis hæreticis, hominibus malesanis, passus, vulneribus saucius, calumniis & opprobriis lacessitus, pedibus conculcatus, putridi & abjecti cadaveris instar relictus fuit.

Obiit verò anno 1577. die x. Maii, in patria; sepultus in choro FF. Minorum, ubi ad ejus effigiem sequens extat inscriptio.

Vera Effigies

„ Reverendi admodum Patris, F.
„ Joannis Mahusii, primi Daven-
„ triensis Episcopi Electi, in odium
„ Fidei à Geusiis in hoc oppido inter-
„ fecti * quarto Octobris ann. M. D.
„ LXXII. De quo Martyrologium
„ Franciscanum quarto Nonas Octo-
„ bris. Jacet sepultus è regione hujus
„ Tabellæ, sub lapide, cui insculpta
„ est effigies Fratris Minoris. Hanc
„ Memoriam affectûs ergo curarunt
„ renovari ejusdem Reverendi Patris
„ devoti & honorabiles nepotes DD.
„ Mahusii, Anno M. D. C. LV.

NB. Error tamen est in hac Inscriptione: non enim interfectus fuit Præsul *Mahusius*, sed solùm graviter à Geusiis vulneratus, & non nisi post quinquennium illic obiit.

JOANNES MAJERIUS,

à Ghela, Brabantiæ municipio, Carmelita Thenensis, ac Doctor Theologus, (an autem Lovanii ad hunc gradum promotus fuerit, ex Fastis Academicis non constat) fuit græcè latinèque disertissimus (hominem Athe-

nis, non Thenis dixisses enutritum) ex Priore Bruxellensi Belgicæ Provincialis. E scriptis illius manusc. adservari solebant Thenis,

Commentaria in plerasque D. Pauli Epistolas.

In X Decalogi Præcepta.

Sermones de Tempore & Sanctis.

Orationes, latinè & græcè conscriptæ, & Lovanii pronuntiatæ. Sed hæc omnia anno 1636. exercitûs Franco-Batavi lanienâ atque incendio periisse credendum est.

Obiit Antverpiæ circa annum 1577. ibique sepultus in Sacello B. M. septem Dolorum, hoc Epitaphio.

Hic recubans Doctor suffragia sacra JOANNES
MAIERIUS, *Thenidæ filius ædis, avet.*
Floruit hic quondam multis caput Ordinis annis
Parthenii: rexit subdita colla probè.

JOANNES MAJOR,

Atrebas, Societatis Jesu Presbyter & Theologus, edidit Exemplis Notisque auctius,

Speculum magnum Exemplorum, Duaci typis Belleri sæpiùs evulgatum.

Obiit Duaci die VIII. Septembris, anno 1608.

JOANNES MALDERUS,

Leeuwis S. Petri, Territorii Bruxellensis municipio, anno 1563. pridie Idus Augusti nascitur, Zegero & Elisabethâ Walravens probis honestisque parentibus. Litteris humanioribus edoctus Bruxellis, Philosophiam Duaci, Theologiam Lovanii didicit, Artisque Aristotelicæ Professor extitit in Pœdagogio Porci; S. Theologiæ Magisterio insignitus Lovanii die 22. Augusti 1594. unà cum *Petro Lombardo* dein Archiepisc. Armachano, & *Jacobo à Castro* dein Episc. Ruræmund. Anno 1596. fit Professor Theol. Regius, unàque in D. Petri Canonicus. Anno 1598. Regii Præses Seminarii, ac tandem anno 1611. ad Cathedram Episcopalem Antverpiensem adsumptus fuit; qua in dignitate annos vixit unum & viginti, desiitque in vivis esse anno 1633. XII. Kal. Novembris, septuagenario major.

Ejus Vitam ac Virtutes Oratione funebri expressit *Joannes Hemelarius*, Canonicus Antverpiensis: nempe in præcellenti doctrina summam animi moderationem, in moribus modestiam, in dignitate humilitatem, in admissionibus facilitatem, in sermone junctam cum gravitate comitatem, in vultu amabilem benignitatem. Talem certè & ingenii monumenta exhibent, stilo non affectato, sed acri emunctoque judicio conscripta prælectaque partim Lovanii, & postea ad limam revocata atque ampliata, partim ab eodem Episcopo horis succisivis meditata.

Idiomate quidem patrio subditis suis dedit *Instructionem Catecheticam*, typis Plantin. 12. Latinè verò scripsit elegantissimos Commentarios

De SS. Trinitate, Creatione in genere, & de Angelis, ad Primam partem D. Thomæ, 1634. fol.

De Fine & Beatitudine hominis: de Actibus humanis: de Virtutibus, Vitiis & peccatis: de Legibus: de Gratia, Justificatione & Meritis, ad Primam Secundæ, 1623.

De Virtutibus Theologicis, & *de Justitia ac Religione*, ad Secundam Secundæ, 1617. fol.

Anti-Synodica, sive Animadversiones in in Decreta Conventûs Dordraceni, quam vocant Synodum Nationalem de V. Capitibus inter Remonstrantes & Contra-Remonstantes controversis. Antv. Plant. 1620. 8.

Prolixè laudat hunc librum *Joannes Henricus à Seelen*, Theologus licet Lutheranus Lubecensis, in selectis Litte-

rariis ibid. editis 1726. pag. 759.

Tractatum *De abusu Restrictionum mentalium* 1625. 8.

De Sigillo Confessionis Sacramentalis. 1626. 8.

Commentarios in Cantica Canticorum. 1628. in 8.

Meditationes Theologicas, universæ Theologiæ Summam complectentes. 1631. in 8.

E cathedra quondam docuerat pius hic Præsul, proventus Ecclesiasticos sustentationi superfluos in pios usus impendendos; & fecit quod docuit. Magnificum namque in Academia Lovaniensi erexit Theologorum Collegium, quod & sibi heredem moriens per testamenti tabulas scripsit. Sepultus in choro Cathedralis suæ, appositâ hac Inscriptione.

Deo S. & Memoriæ posteritatis.
Depositum JOANNIS MALDERI,
Episcopi Antverpiensis V.
Cui Viro Leeuwa S. Petri lucem,
Bruxella litteras,
Duacum Philosophiæ,
Lovanium per omnes studiorum Gradus
Doctoralem Theologiæ Lauream,
Doctrinæ prærogativa Lectionem
publicam, prudentia Seminarii
Regii curam, fama virtutis eximiæ
Insignis hujus Cathedræ dignitatem,
Nihil ambienti, nihil expectanti,
ex merito contulêre.
In quâ cum regendo, providendo,
Docendo, scribendo, vivendo,
Pius, benignus, pervigil, bonus, fidelis,
Carus omnibus ac venerabilis,
Pater, Pastor, Præsul,
Præfuisset, profuisset, præluxisset,
Annis XXII. Mensibus II. Diebus XIV
Ad mercedem laboris consequendam
evocatus, decessit ætatis suæ Anni
LXXI. Mensis tertii die XI.
Christi Domini M.D.C.XXXIII.
XII. Kal. Novembr.

Symbolum Præsulis, à nominis etymologiâ derivatum, erat: MALO DE RE.

JOANNES A MALINIS,

Sive à MACHLINIA, Carmelita, scripsit, teste Paledorpio Carmelitano,

Speculum Historiale Ordinis Carmelitani, libris X. Fortè idem cum *Joanne Paschasio*, ejusdem Ord. Monacho, de quo infra.

JOANNES MALPÆUS,

Medicus Audomarensis in Artesia, edidit

Tabulas in Hippocratis Coi libellos III. De Prognosticis. Parif. apud Mart. Juvenem, 1563. 4.

JOANNES DE MANDEVILLE,

Anglus, Vir nobilis, Eques, professione Medicus, post XXIII. annorum peregrinationem, Leodii sedem vitæ mortisque delegit, obiitque anno 1372. sepultus apud Guilielmitas, ubi hodie sequens ejus Epitaphium legitur.

Itinerarium ejusdem variis linguis excusum, in omnium versatur manibus, teste Clariss. *Valerio Andrea*, ad calcem suæ Bibliothecæ Belgicæ. Verum ab eruditis, ac signanter apud P. Niceron de Scriptoribus illustr. Tomo XXV. pag. 250. mendaciis scatêre dicitur. Titulus hic est.

Joannis de Mandeville Itinerarium à terrâ Angliæ in partes Jerosolymitanas, & in ulteriores Transmarinas, ab Autore primùm gallicè conscriptum anno 1355. & postea latinè versum, in 4. charactere Gothico, & absque loco & anno editionis. Prodiit certè Flandricè 1483. Zwollis in 4. Gallicè Lugduni 1487. & Parisiis 1542. Italicè 1496. & Venetiis 1534. Hispanicè Valenciæ 1540. fol. item Anglicè Londini 1696. in 4.

Hic jacet Vir Nobilis,
Dominus JOANNES DE MANDEVILLE,

Aliàs dictus, ad Barbam,
Miles, Dominus de Chambdy,
Natus de Anglia,
Medicinæ Professor,
Devotissimus Orator,
Et bonorum suorum largissimus
Pauperibus erogator;
Qui toto quasi orbe lustrato,
Leodii
Diem vitæ suæ clausit extremum,
Anno Domini M. CCC. LXXII.
Mensis Novembris die XVII.

JOANNES MANTELIUS,

Ordinis Eremit. S. Augustini, nascitur Hasseleti, Comitatûs Lossensis opido primario, anno 1599. Cursu litterarum humaniorum absoluto Leodii, anno ætatis decimo quinto Religioni Augustinianæ nomen dedit. In qua Philosophiam didicit, lauream que Licentiæ in Academia Duacena anno 1636. obtinuit. Bonam deinde juventutis partem docendæ Rhetoricę impendit; atque primis illis annis impensè Musicâ & Geographiâ delectatus est. Ætate provectior eloquentiæ sacræ se totum dedit, & in primariis Belgii civitatibus per plures Quadragesimas conciones ad populum habuit.

Egit Priorem Antverpiæ, Ipris, Hasseleti, Coloniæ; Leodii Vicarium, Provinciæ Visitatorem, &c. Anno 1647. à Provincia Belgica Romam ad Capitulum generale ablegatus, Lauream Doctoralem S. Theologiæ in alma Urbe assecutus est. Ultimis vitæ diebus transactis Hasseleti, in Christo obiit, qui Christo vixerat, die 23. Februarii 1676, ætatis 77. Religiosæ vitę 60. Sacerdotii 52. sepultus in Choro Conventus, sub majori sarcophago, in memoriam Viri, de suis, æque ac ipsimet Fundatores optimè meriti, collocato. Evulgavit

Manuale Confraternitatis Corrigiatæ, flandricè. Leodii, 1627.

Dies devotarum mentium, item fland. Antver. apud Henr. Aertsium 1634.

Speculum Peccatorum, sive *Admiranda S. Augustini conversio*, historicâ narratione, discursibus moralibus & Emblematibus in æs incisis adornata. Ibid. 1637.

Oratio in laudem B. Mariæ Virg. occasione Statuæ, in templo Augustiniano Thenis redivivis ei dedicatæ. Ibid. cum Orationibus Nicasii Baxii, 1638.

Tabula chorographica Principatus Leodiensis & Comitatus Lossensis. Amstel. apud Henr. Hondium, 1639.

Ars artium, sive *de regimine Sanctimonialium*, *Diatribe.* Antver. typis Plant. 1640. 8.

Feriarum Academicarum liber singularis.

Oratio in Funere Henrici Lancilotti, Ordinis Eremit. S. Augustini S. Theol. Doctoris Lovaniensis, habita Antverpiæ: cum *Epicedio in mortem ejusdem*; typis Henr. Aertssenii, in 4.

De officio pastorali Libri II. Antver. piæ 1643.

Ægidii Albertini Emblemata Hieropolitica versibus & prosâ illustrata, *sub nomine Joannis Melitani à Corylo*, *ejusque Musæ errantes.* Colonię 1647.

Thaumaturgi Physici Prodromus. Coloniæ 1649.

S. Augustinus de Venerab. Eucharistia, *sive Augustissimo Corporis & Sanguinis Domini mysterio*, *quà Sacrificium & Sacramentum est*, *quid Catholicus S. Ecclesiæ Doctor senserit*, *Libri duo.* Leodii apud Henr. Tornay 1655.

Stemma Comitum Lossensium, ibidem.

Liber singularis de Officio Christiani, *juxta sanctissimos mores*, *probatissimamque S. Augustini Doctrinam*, *ad revocandam in usum veterem SS. PP. concionandi methodum.*

Hasseletum, *seu totius Historiæ Lossensis Compendium*. 4. Lovanii apud Andr. Bouvet 1663. Hunc librum Diplomatibus Lossensibus, Privilegiis, Pactis, Donationibus &c. auctum, denuo edidit Laurentius Robyns J. U. D. & Advocatus Leodiensis, in 4. Leodii 1717.

JOANNES MARCHIANENSIS,

Cœnobii Ord. S. Benedicti Religiosus, scientiæ profundioris, scripsit prosâ & carmine,

Vitam & actionum gesta Eusebiæ Virginis. Prosa incipit, *Cùm primùm ad scribendum* &c. Carmen verò

Ordinibus variis, *quorum compagine vestis* &c. Habentur MSS. in dicto Cœnobio, & meminit Molanus ad Usuardum, 16. Martii.

JOANNES MARCHINELLUS,

Carmelita Leodiensis, vixit anno 1410. & scripsit

De Pugna Spirituali.

Quæstiones Theologicas.

Sermones ad populum. Et alia.

JOANNES MARIUS,

Vulgo LE MAIRE, DE BELGES, Valencenas (alii Bavacensem autumant) fuit primùm Margaretæ Austriacæ, quæ pro Carolo V. nepote sub annum 1512 Belgium gubernavit, pòst Annæ Britannicæ Ludovici XII. Francorum Regis conjugis Historiographus ac Judiciarius. Scripsit gallicè, de Origine Francorum à Troyanis,

Les tiers livres des Illustrations de Gaule & singularitez de Troyes, *intitulé nouvellement de France Orientale. Auquel principalement est comprinse au vray la Genealogie historiale du tres-saint, tres-digne & tres-Chrétien Empereur Charles le Grand*, *en ligne masculine*, *depuis Francus fils d'Hector de Troyes*. fol. Parisiis 1512. item ibidem in 4. 1513. 1515. &c. Et cum correctione seu restitutione per Antonium du Moulin, fol. Lugduni apud de Tournes 1549.

In quibus eum merum fabularum textorem egisse, post Franciscum Belle-Forestium, notat Raphaël de Bello-Campo ad lib. I. cap. V. Andr. Silvii de Gestis Regum Francorum, & Adr. Junius Hist. Bataviæ pag. 73. de eodem scribens inquit, *Paulò ante meam ætatem*, Joannes Marius, *titulo tenus Galliarum illustrationem professus*, *densissimis potiùs eas tenebris involutas obscuravit*, *editis impudentissimis ineptissimisque commentis*; *quamquam à vulgo Gallorum impensius laudari meruerit*, *uti est cuique genti prona fides in laudem gloriamque suæ originis*.

Simile judicium de *Joanne Mario* refert P. le Long in Bibliotheca Historicorum Galliæ ad Num. 6664.

Alter ejusdem Authoris fœtus hic est: *le Traicté intitulé*, *de la difference des Schismes & des Concilles de l'Eglise*, *& de la preeminence & utilité des Concilles de la saincte Eglise Gallicane.*

L'Histoire du Prince Syach Ysmail, *dict Sophy.*

Le sauf-conduit du Souldain aux François, *pour frequenter en la Terre Saincte*; *avec le blazon des armes des Venitiens. Imprimé pour Maistre Jan le Maire*, *Judiciaire & Historiographe*, expensis propriis, *par* Eticnne Baland *Imprimeur de Lyon*, *demourant en la grand-rue du Puis-Pelu &c.* fol. 1511.

Porro priorem librum: *de Schismatum & Conciliorum Ecclesiæ universalis differentia*, *deque Gallicanæ Ecclesiæ Conciliorum præstantia & utilitate*, è gallico in latinum transtulit *Simon Schardius*, J. U. D. Lutheranus, cumque vocat *elegantissimum*. Prodiit ad calcem *Theoderici de Niem*, Argentinæ apud Laz. Zetnerum 1609. in 8. Sed notet lector,

eum à PP. Concilii Tridentini in prima damnatorum Classe jam ante notatum.

JOANNES MARNIX,

à Sta. Aldegunde, Baro de Pottes &c. tantò magis Fidei orthodoxæ Regique Catholico addictus, quo acriùs his contradixit famosus *Philippus Marnixius* (quem fratrem *Joannis* asserit Carpenterius in Stemmatibus Camerac.) Scripsit gallicè

Resolutions Politiques ou Maximes d'Etat, quas Alberto Belgarum Principi dicavit. Bruxell. 1612. item Rothomagi 1631. in 8.

Item *Representations* &c. Brux. 1622.

JOANNES MASIUS,

Lovaniensis, patrem habuit cognominem, matrem *Joannam Pinecciam*, apud Lovanienses nobilis & patricii stemmatis. Ipse verò Canonicus Regularis in Parcensi Norbertini Ordinis Cœnobio, ac S. Theol. Licentiatus, domi forisque omnibus pietatis & curarum exercitiis, præsertim in Parochia de Libbeecke jam antè subactis, educatusque in spem successionis à laudatissimo Præsule *Joanne Drusio*, eo mortuo ad Abbatialem dignitatem omnium votis promotus fuit anno 1635. Edendam curavit

Expositionem in Euangelium S. Joannis, auctore *Jacobo Jansonio*, præmissâ ejusdem *Jansonii Vita*. Lovanii, 1631. in 8.

Meditabatur & *Historiam de Origine ac Progessu Cœnobii seu Abbatiæ Parcensis*; quam penè affectam reliquit.

E vivis abiit, apoplexiâ correptus, Bruxellæ, die 24. Maii 1647.

JOANNES MAUBURNUS,

Aliàs Momburnus, vel Mamburnus, vulgò *Joannes de Vinea*, & *de Bruxella*, Canonicus primùm Regularis D. Augustini, in Monte S. Agnetis, tunc Trajectensis Diœcesis, ubi *Joannes Temporalis* voluit nuncupari; pòst in Abbatia S. Severini, juxta Castrum Nantonis, in Francia, ubi disciplinam regularem, quæ multis retrò annis penitùs corruerat, restituit; ac demùm Livriacensis Monasterii in eadem Gallia ac Diœcesi Parisiensi Abbas: ubi similiter, pulsis irreformatis moribus, Canonicæ ac Regularis observationis viros instituit. Vir fuit sermone humilis, sed sublimis scientiâ. Floruit anno 1500. scripsitque

Rosetum Exercitiorum Spiritualium, & *sacrarum Meditationum*: opus plenum pietatis, & odoriferis rosis refertum, impressum primò Basileæ, 1491. typis satis incorrectis, ut & Auctor ipse conqueri solebat; Parisiis, 1510. fol. typis Badii; Mediolani 1603. emendante *Basilio Serenio*, Canonico Regulari; denique Duaci, 1620. fol. apud Bellerum, recensente *Leandro à S. Martino*, S. T. D. Duaceno. Commendatur opus dignissimum, quod omnium devotorum, maximè Religiosorum, manibus nunquam excidat, sanctissimis cogitationibus & affectibus seraphicis pariendis maximè accommodatum.

Apologeticon Officii Canonici sui Ordinis, sive Responsio ad tria, quæ Ordini Canonicorum Regularium objiciuntur, cujus ipse in Roseto suo meminit Tit. V. Alphab. XVI. Extat MS. in Corsendoncano Monasterio, hoc initio: *Quoniam in priori Tractaculo.*

De Viris illustribus sui Ordinis, sive *Venatorium Canonicorum Regularium*. MS. ibidem & Lovanii ad S. Martinum.

Tractatum in Psalmum CXVIII. Beati immaculati in via. MS. in Monasterio viridis-Vallis juxta Bruxellam.

Con-

Commentarium in Cantica Canticorum; *de Conscientia*, & alia. MSS. ibidem.

JOANNES A MECHLINIA,

Dictus HULSHOUT, ex Ordine FF. Carmelitarum Doctor, Philosophiam ac Theologiam publicè docuit, magnamque eruditionis suæ laudem acquisivit, Trithemio teste. Claruit circa ann. 1500. Edidit

Copulata secundùm doctrinam Alberti Magni in libros III. Aristotelis de Anima. Coloniæ, 1491.

Commentaria in parva Naturalia Aristotelis. Ibid. 1498.

Speculum Historiale Ordinis Carmelitarum, Libris X. prodiit anno 1507.

Theologica illius *Super Sententias*, *in Psalterium*, *Quæstiones varias*, *Sermones* & *Collationes*, videre nondum contigit; citat tamen Sixtus Senensis, libro VI. Bibliothecæ, ac Trithemius. Legitur, apud Regulares Corsendoncanos *Expositio Joannis à Mechlinia* (fortè hujus nostri) *in Psalterium*, Tomis duobus descripta. Prologus primæ partis incipit: *Omnis pars laudet Dominum.* Alterius vero partis initium est: *Misericordiam & judicium &c.*

JOANNES A MEERHOUT,

Diestensis, Canonicus Regularis S. Augustini in Monasterio Corsendoncano, juxta Turnhautum, anno 1420. professus, humanis & divinis litteris institutus, teste Joanne Mauburno, in suo Venatorio Canonicorum Regularium. Multa scripsit, quorum pleraque αὐτόγραφα, id est, manu auctoris descripta leguntur in prædicto Monasterio, in quo diem clausit extremum grandævus anno 1476.

Compendium Grammaticæ libris IV.

Etymologiæ variorum Nominum & Verborum *De Arte memoriæ.*

Commentarii in P. Virgilii Æneida.

Canones Astronomici, ad inveniendum Aureum Numerum, Indictiones & Bissextum.

Expositio in duo Præcepta Decalogi.

Expositio Passionis Dominicæ.

Vita Ven. Mariæ de Lille, Beginæ in Herentals, cognatæ suæ.

Chronicon de mirabilibus eventibus.

Gesta Pontificum Tungrensium & Leodiensium, usque ad *Ludovicum Borbonium*, cum aliis ejusdem *Chronicis*.

Addit his Mauburnus *de Regno Dei* Libros XVIII.

Absidam de Vita & Passione Domini, prosâ & metro.

Cytharam decachordam de Passione Domini.

De viribus lapidum, ad Dom. de Ravensteyn.

De Arte Oratoria: Pharetram metricam

De Chirurgia &c. Aliaque alii recensent, quæ omnia, unà cum infinitis aliis tam manusc. quàm impressis Codd. quadragenario Corsendoncanorum exilio perierunt.

JOANNES MELAS,

Clivensis, descripsit versibus *Vitam Luthardi*, decimi Cliviæ Comitis, inter Sanctos relati.

JOANNES MEURSIUS,

Losduni natus, ad primum ab Haga-Comitis lapidem, anno 1579. patre *Joanne van Meurs*, quondam Presbytero & Canonico Regulari Domûs XII. Apostolorum Ultrajecti, qui deserto Monasterio Hagam se contulit anno 1576, præcoque factus Pseudo-Euangelii, sarticem duxit Harlemensem, è qua hic natus est Meursius. *Ita Heussenius in Historia Ultraj.* pag. 103.

Duodecennis Orationes latinas scribere cœpit; vix tredecennis carmen

Græcum pangere. Expleto studiorum curriculo, delegit eum *Joannes Barneveltius*, Hollandiæ Syndicus supremus, ut filiorum suorum studiis præesset; quod munus Meursio postmodum (ubi fortuna Barneveltio adversata est) nocivum fuit. Sumpto Aureliis in Gallia anno 1608. in Jurisprudentia Doctoris titulo, patriæ redditus, Historiæ primùm, deinde Græcarum litterarum Lugduni apud Batavos Professor constitutus est; qua in functione cùm jam inde ab anno 1610. diligentiam operamque suam Academiæ illius Curatoribus probasset, anno 1625. à Christierno IV. Daniæ Rege ad Historici Regii munus, Professionemque Historiarum ac Politices in Soranam Academiam (quæ postmodum Roschildam translata est) evocatus, ibidem anno 1639. die 20. Septembris, ætatis 60. vivere desiit, calculi doloribus consumptus. Uxorem duxerat *Annam Catharinam Bilderbecciam*, è quâ genuit *Joannem Meursium*, eruditione celebrem: de quo inferiùs pag. 693. Extat in Sorana Ecclesia Epitaphium, Meursio à vidua & filio positum.

Siste Viator;
Aspice hìc
JOANNEM MEURSIUM.
Nec majora quære Elogia.
Testantur Viri scripta,
Quod maius hoc nomine
Nihil habuerit
SORA.
Natus . Denatus
M.D.LXXIX. M.D.C.XXXIX.

Vir fuit inexhaustæ lectionis & laboris constantis: scripsit multa, quorum hic syllabus:

Notæ breviores *ad Macrobii Saturnalia*. Lugd. Batavor. 1597. 8.

Exercitationes Criticæ, sive *Curæ Plautinæ*, & *Animadversionum miscellarum* libri IV. Ibid. 1598. 8.

Criticus Arnobianus & Hypocriticus Minutianus. Ibid. 1598. 8.

De Gloria liber I. cum *Auctario Philologico*. Ibid. 1600. 8.

De Funere liber; & *de Puerperio* Syntagma. Hagæ-Comitis, 1604. 8.

De Luxu Romanorum liber singularis, cum *Mantissa* sive Observationibus Criticis, & *Notis in Astrampsychi Oneirocriticon*. Ibid. 1605. 4.

Panegyricus dictus Jacobo I. *Regi Britanniæ*, in auspiciis Regni, 1603.

Cato de Re rustica, cum *Notis*, 1598.

Apuleii Apologia, cum *Notis* brevioribus, 1607.

Phædri Fabulæ, cum *Animadversionibus*. 1610.

Meditationes Christianæ in Psalmum CXVI. & CXIX. 1604. Heydelb. 8.

Dionysius, sive de Authoribus istius nominis.

Rerum Belgicarum liber I. de Induciis Belgicis, 1612.

Rerum Belgicarum libri IV. de rebus per sexennium sub Ferdinando Duce Albano in Belgio gestis, 1614. 4.

De utroque libro hæc refert notatu digna, Hieron. *Grosebusius*, præfatione ad novam librorum rariorum Collectionem. *Rerum Belgicarum Historiam libro uno complexam, anno* 1612. *composuit* Meursius; *in qua cum partium studio adductus, ac liberiùs rem exponere videretur, dici non potest, quanto in periculo versatus sit Vir optimus, & quos magno numero adversarios ceperit. Ille quidem famæ ac fortunæ consulturus, non multo post tempore eandem retractavit Historiam* (anno 1614.) *& partim quædam delevit, partim nova inseruit, & se-ipsum quasi castigavit. Verum & hac postremâ curâ nihil gratiæ à Belgis retulisse* Meursium, *non ignoro. Multi in Belgio adeo exacerbati erant in Authorem, ut ipsum ex officio suo, quod gerebat splendidissimum, licet sub alienæ causæ prætextu, vellent ejectum. Operæ itaque precium est, cognoscere, quid in utraque editione contineatur,*

quid castigatum, *quid in molliorem sensum quandoque tractatum sit*. Ita Groschusius. Prof. Halæ-Saxon. Editio prima apud Batavos rarissima est: secundam Fœderati Belgii Ordinibus nuncupare voluit *Meursius*: sed honestè recusarunt.

Guilielmus Auriacus, sive de Rebus ab eo gestis, usque ad excessum Lud. Requesenii, 1620. item Amst. 1638.

Athenæ Batavæ, sive de Urbe Leidensi & Academia, Virisque claris, qui utramque ingenio suo ac Scriptis illustrarunt. Libri II. Leydæ 1625. Prohibiti Romæ per S. Congregat. Indicis 26. Januarii 1634.

Aelnoibus vetus Scriptor *de Martyrio S. Canuti Regis Daniæ*, cum *Notis*. Hafniæ in 4. Item *Anonymus de Passione S Caroli ejus filii*.

Historiæ Danicæ Libri III. de Rebus gestis à *Christiano I. Joanne* ejus filio, & nepote *Christiano II.* Ibid. 1630. 4.

Poëmata varia, *Jambi*, *Elegiæ* &c. 1602. 8. Leidæ.

De Græcis aut edita primùm, aut Latinè facta, Notisve explicata, aut quæ ritus Græcos antiquitatemque spectant, circumferuntur ista:

Lycophronis Cassandra, libro Commentario illustrata, natali *Meursii* XVIII. 1597. & 1599. 8.

Theocriti Spicilegium, cum Notis. 1597. 8.

Georgius Codinus de Originibus Constantinopolitanis, cum *Notis*; apud Commelinum, 1607. in 8. Extat etiam in Corpore Historiæ Byzantinæ, in fol.

Constantinus Imp. Porphyrogeneta de administrando Imperio, *ad Romanum filium*; & *Tactica* ejusdem, *Meursio* interprete & Scholiaste. Lugd. Batav. 1611. 8.

CL. Æliani & Leonis Imp. Tactica, sive de instruendis aciebus, græcè & latinè, ex interpretatione & cum Notis *Joannis Meursii* & *Sixti Arcerii*. 4. Leydæ 1613.

Glossarium Græco-Barbarum, cujus prima editio, in qua 3600. vocabula collecta erant, lucem adspexit Lugd. Bat. anno 1610: iterata vero editio 1800. vocabulis auctior, anno 1614. in 4.

Herodis Inscriptio Græca, totidem versibus expressa.

Hesychii Milesii Opuscula, *de Originibus Constantinopolitanis*, & *de Viris doctrinâ claris*, græco-lat. cum *Notis*. 1613.

Bessarionis Cardinalis Niceni *Epistola*, græco-latinè, cum *Notis*.

Constantini Manassis Annales, græcè & latinè, cum *Notis*, 1616. 4.

Palladii Historia Lausiaca, græcè, cum *Notis*, 1616. 4.

Eusebii, *Polychronii*, *Pselli Expositiones in Cantica Canticorum*, græcè cum *Notis*, 1617. 4.

Chalcidius, græcè item & cum *Notis*.

Authores Musices antiquissimi, *Aristoxenus*, *Nicomachus*, & *Alipius*, cum Notis Meursii 4. Lugd. Bat. 1616.

Theophylacti Bulgariæ Archiep. Epistolæ, Græce, cum Notis. 4. Amst. 1617.

Heraclides Ponticus.

Philostrati Epistolæ aliquot, cum *Dissertatione de Philostratis*, 1616.

Theodori Metochitæ Historia Romana, à Julio Cæsare ad Constantinum Magnum, græco-lat. cum *Notis*.

Procopii Gazæi in Libros Regum & Paralipomenon, Scholia, græco-latina. 4. Leydæ 1620.

Apollonii Alexandrini θαυμάσια, sive Historiæ Commentitię liber, græcè cum *Commentario*, 1620. 4.

Antigoni Caristii παράδοξα, sive Historiarum mirabilium collectanea, 1619. 4.

Phlegontis Tralliani opuscula *de Rebus Mirabilibus*, cum *Notis*, 1620. 4.

Variorum Divinorum liber unus, sive *Orationes Patrum Græcorum numquam antebac vulgatæ*, 1619. 4. cum Notis, videlicet *Anastasii*, Antiochiæ Archiepiscopi *in lætum nuntium Immaculatæ Deiparæ allatum*: *Andreæ Hierosolymita-*

ni, Cretæ Archiepiscopi *in Vitam humanam & defunctos*: *Methodii de Libero Arbitrio*: *Timothei*, Presbyteri Constantinopolit. *de accedentibus ad S. Ecclesiam*, & *de duabus Jesu Christi naturis*, & *Hilarionis Monachi de Pane mystico Græcorum*, & *azymo Latinorum*.

Porphyrii Philosophi Opera Omnia, græcè, cum *Notis*.

De Populis Atticæ liber singularis, in 4.

Atticarum Lectionum libri VI. 1617. 4.

Archontes Athenienses 1621. 4.

Fortuna Attica, sive de Athenarum origine, &c. 1622. 4.

Cecropia: de Athenarum arce, 1622. 4.

Orchestra: de Saltationibus Veterum, 1618. 4.

Græcia Feriata: de Festis Græcorum libri VI. 1619. 4. Item *Græcia ludibunda*

Panathenæa sive de Minervæ festo, 1619. 4.

Eleusinia: de Cereris sacro & festo, 1619. 4.

Pisistratus, de ejus, liberorumque vita & tyrannide, 1623. 4.

Solon, seu de ejus vita, legibus, dictis ac scriptis. 4. Hafniæ 1632.

Areopagus, sive de Senatu Areopagitico, 1624. item italicè Venet. 1628.

Athenæ Atticæ, sive de Athenarum Antiquitatibus, 1624.

Regnum Atticum.

Bibliotheca Attica, sive de antiquis Atticis Scriptoribus.

De Regno Laconico libri II. item de *Piræo & de Helladii Chrestomathia*. Ultraj. 1687. 4.

Miscellanea Laconica, libri IV. edente *Sam. Puffendorfio*. 4. Amst. 1661.

Theophrastus, sive de illius libris, qui temporum injuriâ interciderunt. Item *Lectiones Theophrasteæ*.

Denarius Pythagoricus, sive de numerorum usque ad denarium qualitate ac nominibus secundùm Pythagoricos, 1631.

Æschylus, *Sophocles*, *Euripedes*, sive de Tragœdiis eorum, libri III. in 4.

Theseus, sive de ejus vita rebusque gestis, liber posthumus. Accedunt Paralipomena Meursii, de Pagis Atticis, & excerpta ex Viri Clar. Jacobi Sponii Itinerario de iisdem Pagis. 4. Ultraj.

Themis Attica, sive de Legibus Atticis, Libri II. 4. Ultraj. 1685.

Creta, *Cyprus*, *Rhodus*, sive de nobilissimis harum Insularum rebus & antiquitatibus, Commentarii posthumi. 4. Amstel. 1675. primùm prodierunt.

Porro plerique Tractatus Meursii inserti dein fuere Thesauro Antiquitatum Græcarum, per Gronovium.

Ad editionem insuper paraverat *Glossarium latino-barbarum*.

Codinum de Officiis Ecclesiæ & aulæ Constantinop. cum versione latina, ac *Notis* Opus dein editum à Jacobo Goar, 1648. extat in Corpore Historiæ Byzant.

Harpocrationis Lexicon X. Rhetorum, cum animadversionibus: dein editum à Nicolao Blancardo Leydæ 1685.

Bibliothecæ Græcæ libros IX., singulos Musarum nomine inscriptos. Extant nunc Tomo X. Thesauri Antiquit. Græcarum Gronovii.

Chronicon Constantinopolit. Anecdotum, cum latina versione & Notis.

In Parthenii Erotica, Notas.

Athenæi. Mechanica, græcè, cum Notis.

Apollodori Poliercetica, græcè, cum Notis.

Julii Africani Cesti, græcè cum Notis.

Meletius de natura hominis, græco-lat.

Menander Rhetor, *de divisione causarum in genere demonstrativo*, græco-lat. cum Notis.

Familiæ Atticæ

Dionysia, sive de Bacchi apud Athenienses festo

Plura item de Meursio lege apud Niceronum in Notitia Scriptorum illustr. Tomo XII. pag. 181. Operum

ejus omnium nova Collectio ſub prelo ſudat ab anno 1736. Florentiæ, curantibus Clariſſ. Viris Tartino, & Franchio.

JOANNES MEURSIUS,

Joannis ex Anna Catharina Bilderbecciâ filius, natus Lugduni apud Batavos, educatus in Sorana Danorum Academia, patre eò evocato, diem quoque hìc clauſit extremum, florente adhuc ætate. Edidit

Majeſtatem Venetam, ſive de Jure Reipublicę illius in Regnum Cypri adſerto. Lugd. Bat. in 12.

Collectanea de Tibiis Veterum. Soræ 1641. in 8. Extat quoque Tomo VIII. Antiquitat. Græcarum Gronovii.

Obſervationes Politico-Miſcellaneas. Hafniæ. 1641. in 8.

Arboretum Sacrum, ſive de arborum, fruticum, & herbarum conſecratione, proprietate, uſu ac qualitate, libros III. Lugd. Bat. 1642. Extat item cum *Libris IV. Hortorum P. Renati Rapini* S. J. Galli, poetæ celeberrimi, editis Leidæ 1668. & Ultraj. 1672. in 8.

De Coronis, liber ſingularis. Soræ 1653. Acceſſit *C. Ricci Diacepſis de Coronatione Regia*, *ejuſque Rituum rationibus*. Hafnię 1671. in 8.

Diſſertatio Apologetica, *adverſus Samuelem Mareſium*, *pro Diſſertatione Marci Zuerii Boxbornii*, *de Trapezitis.*

Addit P. Niceron in Notitia Litteraria, Tomo XII. pag. 199. *Jo. Meurſio* juniori perperam adſcribi opus aliquod infame, cujus verus author fuit *Joannes Weſtrene*, J. C. Hagienſis.

JOANNES DE MEY,

Medioburgenſis Zelandus, Theologus Calvinianus, nec non Medicinæ Doctor in Valentina apud Gallos Academia creatus, variis in locis Prædicatius fuit, ac poſtremo quidem Medioburgi, ubi diem extremum obiit die 8. Aprilis 1678. ætatis anno 61.

Multa ſcripſit vernaculè, ſimul edita Mediob. 1681. recuſa Delphis 1704. fol. quæ cum amplo hujus Miniſtri elogio citat *D. Petrus la Rue* in ſua Zelandia Litterata pag. 5.

Latinè vero id unicum: *Phyſiologia ſacra*, *ſive Expoſitio locorum Pentateuchi Moyſis aliorumque S. Scripturæ; in quibus agitur de rebus naturalibus*, editio tertia in 4. Mediob. 1661.

JOANNES A MEYEN,

Bergizomius, Brabantus, in Italia claruit, & *Virgilii Maronis Opera* ex doctiſſimorum virorum notationibus illuſtrata dedit. Venetiis, Manutii typis, 1576. Francof. 1576. 8. iterum 1617. 8.

Pollicebatur ſimilem induſtriam in Horatii Satyris, & Salluſtii fragmentis: ſed morte præventus, gratificari ea in re poſteris non potuit.

JOANNES MIRÆUS,

Bruxellæ natus eſt anno 1560. VIII. Idus Januarii. Ætate provectior Philoſophiæ Ariſtotelicæ primùm Lovanii Caſtrenſi in Gymnaſio òperam dedit. Rebus Lovanii turbatis, Duaci in Regio proſecutus eſt, ubi & Græcas pòſt Litteras ac Rhetoricen tradidit. Sacræ Theologiæ laureâ anno 1588. inſignitus, Bruxellæ in Baſilica D. Jacobi juxta Principis palatium Paſtor conſtituitur, mox S. Gudilæ eadem in urbe Canonicus, demùm anno 1604. Antverpienſibus Præſul datur. Obiit magno urbis patriæque damno ac luctu, Bruxellę, anno 1611. die 12. Januarii, ætatis LI.

De Vita rebuſque à *Miræo* geſtis legi poterunt Laudationes funebres *Joannis Del-Rio*, *Joannis à S. Laurentio*,

& Parentalia *Laurentii Beyerlinck*. Edidit porrò *Miræus*

Statuta Synodi Diœceseos suæ, anno 1610. celebratæ; præmissâ *Oratione ad Clerum*, quâ superiorum temporum calamitatem ob oculos. ponit, typis Plantin. 1610. 8.

Scripto consignare ac mandare prelo cœperat *Beneficia ac Miracula B. Virginis in Aspricolle*, juxta Sichemium, Brabantiæ opidum, à se, ne fraus aut aut fucus imponeret, publico mandato Matthiæ Hovii Machliniensium Antistitis explorata atque inquisita. Ab illo postmodum sua hausit *Lipsius*; ut ipse fatetur ingenuè: & *Philippus Numannus*, S. P. Q. Bruxellensi à Secretis, sua inde sermone patrio ferè ad verbum interpretatus est.

Posita illi fuit in choro Cathedralis Ecclesiæ tumba marmorea, appositaque hæc pro encomio ulteriore Inscriptio.

D. O. M.
JOANNES MIRÆUS
Episcopus Antverpiensis Quartus
H. S. E.
Qui oblatam sibi famâ virtutis
Dignitatem, cum diu recusasset,
Sic ut cogendus foret,
Eâ vigilantiâ, magnanimitate,
Integritate, benignitate
Ac prudentiâ gessit,
Ut Virum muneri,
Non munus Viro datum appareret.
Sed heu fidem fortis humanæ!
Vixdum septimam
Turbidis tempestatibus messem
Hoc Colono per-industrio
Antverpia gustaveras,
Cum serenato per Inducias
Tandem Reipublicæ cœlo,
Tu spe uberioris frugis,
Ipse vitâ excidistis,
Januarii die XI.
Anno sal. M.DC.XI. suo LII. ineunte.
Omnibus, etiam hostibus luctuosus.
Quisquis hæc legis,
Deum venerans precare.
Chronicon.
NON ConfUnDar In œternUM.
Psalm. 30.

JOANNES MOERMANNUS,

Rector Scholæ Ecclesiæ B. Mariæ Antverpiensis, Astrologus & Mathematicus, edidit

Grammaticam Linguæ Latinæ, in 8.

Apologos Creaturarum, Carmine, cum Iconibus, typis Plantin. 1592. quamvis citet Val. Andreas, non est Moermanni, sed Gerardi de Jode.

Obiit Antverpiæ, anno 1621. ætatis LXV. sepultus in D. Virginis ante Altare S. Annæ.

JOANNES MOLANUS,

Civis & Theologus Lovaniensis, optimis procreatus parentibus, altero Schoonhoviano, *Henrico Vermeulen*, Lovaniensi alterâ, verùm Insulis Flandrorum (quò pater discendi idiomatis gallici gratiâ, cum uxore prægnante, concesserat) anno 1533. in hanc lucem effusus, & non nisi materni ac vernaculi, hoc est, brabantici sermonis gnarus, Lovanium reductus, Lovaniensis audire maluit.

Ad liberalium artium studia à prima mox ætate admotus, in iis perdiscendis sedulam navavit operam: ab his semper vitiis abstinens, quibus indomita illa juventus obnoxia esse consuevit. Aristotelicæ Philosophiæ lauream adeptus est anno 1558, sextus inter Magistros Artium, & inde totum se divinis studiis consecravit, simulque Antiquitati & Historiæ Ecclesiasticæ ita animum adjecit, ut studii Theologici ad Sacræ Licentiæ gradum vix exacto curriculo, post editum à se Usuardi Martyrologium, recognitum & Notationibus auctum, cœperit mox in-

notescere, & inter primos haberi.

Theologici verò Magisterii titulo anno 1570. die 12. Septembris, unà cum *Joanne Lensæo* donatus, & Pontificii ac Regii Censoris auctus honore, magna cum laude, judicii acrimonia (addo & facilitate) eas partes semper est executus: functus interim munere quoque Professorio in publico Academiæ Gymnasio, nec non Regii Theologorum Seminarii, anno 1579. per Philippum II. erecti, primus Præses; & inter has, aliasque functiones, cùm publicas tum etiam privatas, à scriptione numquam vacabat.

Qua in re miscuit utile dulci; in omni pænè scriptione sua id sibi propositum habens, ut utilitatem antiquitate & jucundâ rerum gestarum contextam varietate temperaret. Erat enim, ut dixi, cùm in omni historiarum genere, tum in sacra potissimùm versatus, idque lustrando venerandæ antiquitatis per Belgium monumenta, & antiquæ fidei Historiographos volutando, ut libri ab eo relicti declarant, non ex proprio conficti cerebro, sed ex melioris notæ Historicis ferè concinnati, quos proinde plurimùm æstimari ab omnibus par est.

Tanti viri, inquit Cardinalis Baronius Præfatione ad Martyrologium Romanum cap. IX. *de Ecclesia Dei & veritate Catholica optimè meriti, nec brevem scedulam deperire æquanimiter patior: cui (dicam ingenuè) isthæc omnia hac ex parte accepta fero, quòd in densissimam silvam primus ipse ingressus, mibi aliisque aditum patefecit: quo etiam nomine cùm ego, tum eruditi omnes plurimùm nos ei debere lubenter agnoscimus & confitemur.* Scripta *Molani* sunt,

Usuardi Martyrologium, Annotationibus auctum. Lovanii 1568. 1573. & 1577. 8. typis Hieron. Wellæi. Cui adhæret

Tractatus *De Martyrologiis.*

Indiculus Alphabeticus, & *Chronicon Sanctorum Belgii*, cum *Calendario Belgico.*

Calendarium Ecclesiasticum ejusdem excudit Antver. Plant. 1574. 12.

Natales Sanctorum Belgii, à morte editi, *Petri Louwii* curâ, è *Molani* scedis: cum *Chronica Sanctorum Belgii recapitulatione.* Ibid. 1575. apud Joan. Masium, & Duaci, 1616. 8. Ipsum verò αὐτόγραφον, à *Molano* adornatum, editisque Natalibus auctius, adservabat olim Lovanii *Petrus Zangrius* Typographus. *Arnoldus Raissius*, Duacenus, Canonicus D. Petri ibidem, Auctarium superaddidit, 1626. 8. Duaci.

Diarium Ecclesiasticum de Medicis Sanctis. Ibid. 1595. 8. cum Præfatione *Henrici Cuyckii* dein Rurœmund. Episcopi, de Molani Vita.

Militia sacra Ducum ac Principum Brabantiæ, cum Notis *Petri Louwii*, typis Plantinianis, 1592. 8.

De Picturis & Imaginibus sacris. Lovanii, 1574. 8. Accedunt in quibusdam editionibus *Orationes Quodlibeticæ III. una de Imaginum usu in Ecclesiis. 2. de precibus pro Martyrio affectis. 3. de Communione extremo supplicio afficiendorum Eucharistica.*

De Canonicis, libri III. id est, *de Canonicorum vitâ, officiis & dominio, & servis Ecclesiarum.* 12. Colon. 1587. Lov. 1670. &c.

De fide hæreticis servanda, libri III. quibus accedunt.: *De Fide rebellibus servanda*, liber I. & *de Fide & Juramento, quæ à tyranno exiguntur* Ibid. 1585. & simul excusa.

De piis Testamentis, & quacumque alia piæ voluntatis dispositione. Ibid. 1584. 8.

Orationes III. de Agnis Dei; de Decimis dandis, & *de Decimis recipiendis.* Coloniæ, 1587. 8.

Theologiæ Practicæ Compendium per Conclusiones, Tractatus V. Ibid. 1585. & 1590. 8.

Lucem non viderunt hactenus: *Martyrologium Romanum*, amplis Notationibus illustratum.

Annales urbis Lovaniensis, libris XIV. quibus Notas suas ad Militiam sacram instruxit *Petrus Louwius*. Vidit eos Valerius Andreas, sed mutilos & imperfectos.

Addit Niceron in Notitia sua Literaria Tomo XXVII. pag. 347. *Antverpiadem*, sive Urbis Antverp. Historiam; sed hæc nulli (quod sciam) unquam innotuit.

Bibliotheca Theologica: cujus pars altera: quæ est *Materiarum*, est edita Coloniæ, 1618. 4. altera pars visa fuit apud *Aubertum Miræum*, Decanum, dum vixit, Ecclesiæ Cathedralis Antverpiensis.

Obsidio Lovaniensis anni 1572. tractata Quæstione Quodlibeticâ *Utrum Universitas Lovaniensis in Belgicis hujus anni incursionibus nihil gloriæ, splendoris & auctoritatis suæ perdiderit*? Item, *Utrùm habenda sit annua commemoratio novissimæ obsidionis?*

Meditabatur etiam *Tractatum de Libris probibitis*, *& officio Censoris*, prout insinuavit libro II. de Canon. cap 26.

Lovanii subito catarrhi defluxu extinctus est anno 1585. die 18. Septembris, supellectili universa & Bibliothecâ relictâ Seminario Regio; sepultus in D. Petri, ad altare S. Agnetis, hoc Epitaphio.

Conditus hîc jacet
D. JOANNES MOLANUS,
S. Theologiæ Professor,
Apostolicus ac Regius Librorũ Censor,
Ecclesiæque hujus Canonicus;
Qui editis libris clarus,
Ac insigni condito testamento;
Quo pauperibus studiosis,
Ad curam Pastoralem serio se præparantibus
Annuos trecentos florenos legavit,
Obiit Lovanii, magno sui relicto
Desiderio, anno M. D. LXXXV.
Septembr. XVIII.

Aubertus Miræus, Decanus Antver. hoc quoque *Molano* posuit Epitaphium honorarium.

Nulla meum condent Lethæa oblivia nomen,
Clarus & à sera posteritate colar.
Id facient Divi, quorum pia facta tenebris
Eripui, calamo restituique meo.
Forsan & ætherea præconem sede locabunt
Numina; eroque sacri pars aliquando Chori.

Porrò *Joannis Molani*, Flandri, *Carmen* legitur cum Arnoldi Berchemi Carminibus, Antver. anno 1560. evulgatum: quod *Joanni Molano* Theologo perperam ab aliis adscribitur. Fuit enim ille Scholæ Bremensis Rector, & quædam alia scripsit damnatæ lectionis. Obiit anno 1583. die XVI. Julii.

JOANNES MOLINÆUS,

Vulgò VANDER MEULENE, Gandavensis, tertius Lovanii inter Magistros Artium anno 1543 è Pœdagogio Liliensi; utriusque linguæ cognitionem puer eam erat consecutus, ut nondum annos natus XX. Aristotelis Ethica summâ cum audientium admiratione græcè enarraret; epistolas ex tempore utroque idiomate dictaret tam elegantes, ut non nisi summâ curâ & studio scriptæ viderentur: tantâ memoriâ, ut ad duas tresve horas cum audientium stupore publicè & memoriter oraret.

Anno 1559 unà cum Viris Clariss. *Petro van-der-Ano & Joanne Ramo* renuntiatus J. U. Doctor: item anno 1562, post *Martinum Rithovium* Iprensem Episcopum, electus Decanus ad S. Petrum Lovanii. Fuit & Ducissæ Parmensi, dum illa Belgium administraret, ab eleëmosynis; & per Privilegia Academica Cassetensis Canonicus.

In Italiam profectus, ut creatio-

nem

nem recentem quorumdam Episcopatuum Belgii supprimi postularet, cùm, sicut creditur, parum ex animi sententia iter illud successisset, animi dolore, vel nimio ex studio in phrenesin lapsus, ac relapsus identidem, tandem apud FF. Cellitas conclusus è vivis rapitur Lovanii anno 1575. die XXIX. Septembris.

Edidit ibidem in fol. typis Gravii, 1562. *Decretum Ivonis Carnotensis*, operâ suâ recognitum XVII. libris constans, nempe de Baptismo, de Missa, de Rebus Ecclesf. de observat festivitat. &c. Contendebat Molinæus, Decretum Ivonis ordine & Canonum conciliatione longè prævalere Decreto Gratiani; ast contra eum pro Gratiano scripsit *Boetius Epo* J. U. D. Duacensis. Ceterum *Joannes Fronto-Ducæus*, Canonicus Regularis S. Genovevæ Parisiis, hanc *Molinæi* editionem contulit cum alio Manuscripto antiquissimo Bibliothecæ S. Victoris Parisiensis, & à multis mendis emendatam brevibusque Notis illustratam anno 1647. rursus evulgavit: unde satis intelligitur, quæ editio præferenda.

JOANNES MOLINET,

Diverniæ, in agro Boloniensi ad Oceanum natus, Margaretæ Austriæ Belgicarum Provinciarum Gubernatrici à Bibliothecis, & Canonicus in Aula Comitis apud Valencenas Hannoniæ Oppidum, Poëta elegans, & Gentis Burgundicæ atque Austriacę Historiographus non contemnendus; descripsit Tomis III. gallicè

Chronicon, sive Res ætate sua gestas, ab anno 1474. *ad annum* 1504: nondum editas. Leguntur Atrebati in D. Vedasti, Tornaci in Bibliotheca Cathedrali, (olim quoque Bruxellis in Bibliot. regia) item Insulis apud D. *Godefroid* Carthophylacem regium. Idem ille, qui nuper *Philippi Cominæi* *Memorialia* ediderat, Notisque ac Diplomatibus illustrarat, pariformem *Joannis Molineti* (qui Cominçum pone subsequitur) editionem jam inchoarat: sed mors conatibus obstitit.

Facta & Dicta ejusdem Molineti, gallicè in 8. edita sunt Parisiis 1537. apud Langeliers. Refertque inter facta & jocosa *Adrianus Hecquetius*, quæ Molinetus lepidè & fecit & dixit; homo (ut scribit) prorsus ad facetias natus.

Transtulit quoque, rogante *Philippo Duce Cliviensi*, è versu in prosam gallicam, famosam Fabulam poëticam, cui titulus: *Le Roman de la Rose*, authoribus *Guilielmo de Lorris*, anno 1260. & *Joanne Clopinel*, sive *de Meun* an. 1300. Quem librum *Joannes Gerson* Cancellarius quondam Parisiensis judicavit pestilentissimum, flammisque devovendum; Sermone in Dominicam IV. Adventûs. (*Vide Chevillier de Origine Typographiæ* pag. 222.) Prodiit autem translatio *Molineti* Parisiis apud Michaelem le Noir in fol. anno 1521, suppositis his versiculis

Le Romant de la Rose,
Moralizé clair & net,
Translaté de vers en prose
Par vostre humble Molinet.

Poëmata & Versus Molineti, gallicè, figuris illustrati, adservantur in Biblioth. Ecclesiæ Cathedr. Tornacensis.

Obiit anno 1507. sepultus in Aulæ Sacello, apud cineres præceptoris sui *Georgii Castellani*, Equitis, celebris item Historici, hoc appenso Epitaphio:

Me MOLINET *peperit Divernia Boloniensis,*
Parisius docuit, aluit quoque Vallis Amorum.
Et quamvis magna fuerit mea fama per orbem,
Hæc mihi pro cunctis fructibus Aula fuit.

JOANNES DU MONCEAUX,

Hannutensis Brabantus, Societ. Je-

fu Sacerdos, anno 1651. die 28. Octobris, ætatis 62 Namurci vitâ functus; scripsit digessitque gallico sermone

Vitam & res gestas S. Adiliæ, Virginis in Orpio, Diœcesis Namurcensis pago, quiescentis. Molanum consule in Natalibus SS. Belgii 30. Junii. item Acta SS. Junii per PP. Societ.

Eadem linguâ scripsit ediditque *Antidotum Peccati*, sive *Tractatum de Pœnitentiâ*. Leodii 1624. in 12.

JOANNES MONSENUS,

Amstelodamensis, Batavus, S. Th. Licentiatus, edidit.

Decisionem è scriptis Canonicis, *ab Apostolorum provenire consuetudine, populo sub panis tantum specie sacram Synaxin esse tribuendam.* Coloniæ, typis Gasp. Gennepæi 1546. 8.

Interpretationes locorum aliquot obscuriorum S. Scripturæ. Ibid. typis Joan. Ruræmundani, 1540.

JOANNES DE MONSTEROLIO,

Ecclesiæ Collegiatæ S. Petri Insulis in Gallo-Flandria Præpositus ab anno 1398. Canonicus quoque Ecclesiæ Parisiensis, nec non Delphini, item Ducis Burgundiæ, ac tandem Caroli VI. Francorum Regis Secretarius; occisus fuit proditoriè per Burgundiones Parisiis anno 1418. ætat. 63.

Epistolæ selectæ illius ad varios Reges Prælatos ac Principes, Numero LXXVI. ad temporis sui Historiam intelligendam per-quam utiles, primùm fuerunt editæ anno 1720. per PP. Benedictinos S. Mauri in Gallia Tomo II. novissimæ Collectionis Diplomaticæ, pag. 1312

JOANNES MORETUS,

Antverpiensis, Typographus celeberrimus, *Christophori Plantini* gener, cujus filiam *Martinam* uxorem habuit; *Baltazaris Moreti* pater (de quibus supra) Vir haud vulgaris literaturæ, & officinæ dotalis in urbe Antverpiensi ex asse heres & successor; quem præter librorum ingentem numerum nitidissimis typis descriptorum, amicitia & familiaritas incomparabilis Viri *Justi Lipsii* plurimùm nobilitavit; cujus etiam scripta, inter præcipua, quæ ex illa officina prodierunt, numerari jure optimo merentur. *Ita Bern. Malincrot de Typograph.* pag. 97.

Adscribit *Joanni Moreto* Swertius in Athenis Belg. versionem *Constantiæ Justi Lipsii in linguam belgicam.* Antv. typis Plantini 1584. 8.

Moritur anno 1610, sepultus in Cathedrali Antverp. è regione tumuli Plantini, hoc Epitaphio.

Christo Resurgenti sacrum.
JOANNI MORETO, Antverpiensi,
Magni PLANTINI genero,
Ejusdem virtutum atque artium,
Laboris & constantiæ heredi,
Queis juvenis senescentem socrum juvit,
Vitâ functum superstes expressit,
Publicè utilissimus, privatim benignus
Passim modestus, probus, prudens,
Omnium bonorum elogio Bonus
Vixit, præclarum suis Honesti
Exemplum, annos LXVII. menses IV.
Obiit, insignem in Deum
Pietatem testatus,
X. Kal. Oct. M. D. C. X.
MARTINA PLANTINA,
Opt. marito cum lacrymis
Optimè apprecata sibi & posteris,
Mortalitatis memor.

JOANNES MOROCOURT,

Nervius, Cartusiæ Valencenensi multos annos præfuit, & carmine lusit *Threnodiam in Lutherum*. Antver. 1540. typis Criniti.

Vitam S. Brunonis sive *Brunoniados*

libros IV. Ibid. 1540. 4.

Vitam S. Hugonis, sive *Hugoniados* libros totidem.

De Nativitate Domini.

De rebus gestis S. Laurentii Martyris. Obiit anno 1548. 17. Idus Octobris.

JOANNES MURMELLIUS,

Natus est Ruræmundæ (quæ celebris Geldriæ civitas est, ad Ruræ ac Mosæ confluentem sita) patre *Theodorico*, viro majoris fidei candorisque, quàm aut litteraturæ aut opulentiæ. Puer Græcarum ac Latinarum litterarum Professorem *Alexandrum Hegium* Daventriæ audivit: Coloniæ Agrippinæ artium liberalium insignia accepit, non sine insigni eruditionis prorogativa. Non multò pòst, fortunâ novercante (ut de se ipse scribit Præfatione ad libros Didascal.) compulsus fuit alios docere, dum ab aliis mallet discere; & coactus profiteri artem Grammaticam, dum magis cuperet audire dilucidam & sinceram sacrorum voluminum explicationem.

Bonas itaque litteras, pulsâ paulatim barbarie, multis in locis fide optimâ restituit: atque imprimis Monasterii Westphalorum in Schola Lutgeriana annis XI. sub Rectore *Timanno* Con-rector; (unde perperam Valerius Andreas eum Correctorem operarum typographicarum nominavit) postmodum verò Rector per triennium.

Docuit inde ab anno 1500. Alcmariæ, apud Batavos, annis XV. Daventriæ, apud Transisalanos, uno dumtaxat anno; moriturque relictâ misella uxore & pupillo infantulo, anno 1517. VI. Nonas Octob. non sine suspicione veneni, ut quidem tunc creditum fuit: nam qui ægrotanti adfuere Medicæ periti artis, peripneumoniâ extinctum affirmabant. Scripsit Murmellius solutâ vinctâque oratione sequentia:

Tabulas Grammatices. Paris. typis Christiani Wecheli, & alibi.

Rudimenta. 8. Paris. apud Wechelum 1530, & 1534. apud Colinçum.

De arte Versificatoria, sive *Tabulas in Artem componendorum Versuum.* Ibid. & Norimbergæ, cum *Eobani Hessi* explicatione, 1552. 8. Easdem Tabulas in Compendium redegit *Godefridus Remeus*, Lugduni excusas.

Protrepticon Pœnitentium.

Didascalicôn libros II. Priori de artibus agit, cùm liberalibus tum mechanicis: alter ad artium liberalium studia parænesin continet. Coloniæ, 1510. 4.

Enchiridion Scholasticorum, seu de officio discipulorum. Swollæ, apud Petrum de Breda, in 4.

Pappam Puerorum, libellum puerorum institutioni utilem. Antverp. 1551. 4. apud Joan. Loëum.

Nucleum. Coloniæ, apud Gymnicum.

Scoparium, ad profligandam è Scholis barbariem.

Isagogen in Prædicamenta seu Categorias Aristotelis. Paris. 1535. 8.

De Compositis Verborum libros II. Carmine. Monasterii.

Ecphrasin, seu *Commentarios* eruditos *in A. Persii Satyras.* Coloniæ, 1534. Paris. 1546. & 1553. Antver. & alibi.

Commentarios in Boethium de Consolatione Philosophiæ, partim ipsius, partim *Rod. Agricolæ.* Coloniæ, 1535. apud Cervicorum.

In B. Hieronymi Epistolam ad Nicium, Aquileiensis Ecclesiæ hypo-diaconum: cujus & selectiores Epistolas collegit. Coloniæ, 1505.

In B. Hieronymi Epistolam ad Nepotianum, de Clericorum & Sacerdotum officiis, Swollæ, 4.

Scholia in B. Cypriani Carmen, de Ligno salutiferæ Crucis.

Elegiarum Moralium libros IV.

Eclogas XVI. Monasterii, 1504.

Epigrammatum librum I. Ibid. 1510.

Florea serta D. Virginis Dei-paræ, vario metri genere.

Caroleia, in laudem Caroli Geldriæ Ducis.

De Hymnis Ecclesiasticis librum I.

Descriptionem urbis Monasteriensis, versu Sapphico. Monast. 1502.

Flores seu Sententias Catulli, *Tibulli Propertii*, *Ovidii*. Coloniæ & alibi.

Addidit Bibliotheca Tigurina *Commentaria in Prudentium*, *in Politiani Rusticum*: aliaque, nescio an excusa typis.

Hermannus Buschius Pasiphilus, hoc illi posuit Epitaphium.

Non MURMELLIUS *hic jacet sepultus,*
Sed tantum cinis aridus Poëtæ :
Sed pulvis gelidæ levis favillæ,
Parvæ relliquiæ silentis urnæ.
Ipse ad sidereas abivit oras,
Felix Elysias futurus inter
(Ærumnis procul omnibus) catervas.
Quare nec lacrumas, viator, ullas,
Nec mæstas gemitu cie querelas,
Virtutis comes interire nescit.
Mortem proterit ipsa sola Virtus.

De *Joanne Murmellio* agit quoque P. Niceron in Notitia Virorum scriptis illustrium, Tomo XXXIV. pag. 114.

JOANNES A MYRICA,

Lovaniensis, Cartusianus, Professione Bruxellensis, scripsit

Medicinam Errantium, libris II.

Enarrationem Catholicam Orationis Dominicæ.

Obiit Rutilæ, in Lotharingię confiniis, anno 1582. Cartusiæ illius Vicarius. Memoratur & in Bibliotheca Tigurina *Joannes* quidam *à Myrica*, sive *Myrinca* (ita enim ibi legitur) Lovaniensis, qui *de Conjugio Christiano Sermonum* libros III., luserit versu heroïco, Argentinæ excusos: verùm libri illi Catholici aut sanæ doctrinæ non sunt.

JOANNES A NAARSSEN,

Dordracenus Batavus, Medicinę Doctor creatus in Universitate Cadomensi apud Gallos, dein peragratis Suecia, Moscovia, Borussia, ac majori parte Germaniæ, Medicus atque Historiographus Gustavi Adolphi Regis Sueciæ constituitur. Fuit & Poëta, in flandrico germanico ac latino sermone excellens. Lusit

Rigam devictam à Gustavo Adolpho, Suecorum ac Gothorum Rege &c. Carmine heroïco. Rigæ 1625.

Mevam Pomerelliæ obsidione Polonorum liberatam, ductu Regis Gustavi Adolphi, aliaque Poëmata Sueco-Borussica, Moscovitica, Miscellanea. Holmiæ 1627.

Gustavidos, sive de Bello Sueco-Austriaco lib. III. *Poëmatum Miscellaneorum* liber unus. Hamburgi 1632. Item *Gustavidos* liber IV. continens occupatam Thuringiam, Franconiam, & loca quædam finitima. Francof. ad Mœnum 1634.

Gustavus saucius, Tragœdia, anno 1627. Cui accedunt *Regis defuncti funebria*, aliaque Miscellanea. Francof. ad Mœnum 1633.

E Suecia reversus in patriam, anno 1635. destinatus est Consiliarius extraordinarius ad Indias Occidentales, ac post biennium in nova Batavia vivendi finem fecit.

JOANNES NEEVIUS,

Vulgò NEEFS, Machliniensis, Ordinis Eremit. S. Augustini, S. Theol. Baccalaureus, suis non uno in loco, Hasseleti Eburonum toto novennio, Antverpiæ, Machliniæ, & alibi, Prioris munere præfuit, Ordini verò universo per Belgium sive Provinciam Coloniensem titulo Definitoris ac Provincialis anno 1625: Vir facili, commodo, & affabili ingenio, scripsit li-

brum, cui titulus:

Eremus Augustiniana, floribus Honoris & Sanctitatis vernans. Tractat autem eo libro *de Eremitis sub Veteri & nova Lege: de Ordinis Eremitarum* S. Augustini *Institutione, Approbatione & Propagatione: de Vita* S. Augustini *& aliorum in eo Ordine sanctitate illustrium.* Lovanii, typis Hastenii, 1638. 4.

Item idiomate vernaculo *de frequenti & fructuoso Sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ usu:* cum Appendice *de Sodalitatibus & Indulgentiis.*

Vitam S. Monicæ Antv. 1628.

Horologium Monasticæ perfectionis. Lov. 1630.

De Tertiariis Ordinis S. Augustini. Antver. 1632.

Testamentum Christi Salvatoris, flandricè.

Regulam S. Augustini, cum explicatione trium Votorum.

Obiit Mechliniæ octuagenarius, 28. Junii 1656.

JOANNES NEMIUS,

Silvæ-ducensis, Sacerdos, primùm Scholæ Apostolicæ Præfectus apud Noviomagenses, pòst Amstelodami Gymnasiarcha, inde ad Ludum patrium venit: Vir cum primis eruditus, diligens, & formandæ juventuti natus, varia scripsit & edidit,

De Imperio & servitute Ludi-magistri, carmine, additis *Scholiis.* Noviomagi, 1551. 4.

Apologiam Scholæ principalis Amstelodamensis. Silvæd. apud Turnhautum. 1556. 4.

Leges Scholæ Silvæ-ducensis. Ibid. 1572. 8.

Orthographiæ Rationem & *Pronuntiandi modum.* Antverpiæ Plant. 1572. 8.

Annotationes in Syntaxin Erasmi. Ibid. in 8.

Tyli Saxonis Historiam, sive *Humanæ Stultitiæ triumphum*, versu Jambico.

Item Poëma, cui titulus, *Parens & Noverca*, Antver. 1553. 8. apud Silvium.

Scholia in supplicium Cassiani, per Prudentium.

Epitomen de conscribendis Epistolis. Antver. 1552. 8.

Denique opuscula *Joannis Murmellii de Compositis Verborum* &c. castigavit & convenientibus versibus exornavit. Sylvæducis apud Schefferum, 1555. 4.

JOANNES NAVIGHEER,

Iprensis, Theologus & Canonicus Cathedralis Ecclesiæ in patria, evulgavit *Orationes panegyricas in festa B. M. V.* Ipris 1637. in 12. à se aliquando è cathedra habitas.

JOANNES NEERCASSEL,

Gorcomiensis Batavus, natus est anno 1623. in oppido illo, quod antecedente seculo celebrius reddidère cruciatus Beatorum XIX. Martyrum Gorcomiensium apud Brielam gloriosè interfectorum; quorum passionem eleganter descripsit Guilielmus Estius & ipse Gorcomiensis, ac Duacenæ Academiæ Doctor & Cancellarius.

Patrem habuit Joannes, Godefridum van Neercassel, matrem Mathildim van Wevelinckhoven, honestos in primis cives & Catholicæ fidei cultores. Majores ejus magistratum aliquando Gorcomii gessisse, dum Principes ibi Catholici imperitarent, asserit Heussenius, qui & ejus pueritiam laudat; quòd patre cerevisiæ coctore, dolia puer conscenderit, è quibus veluti è suggestu declamavit, præsignans tunc munus & officium, in quo dein tanta cum laude atque nominis sui celebritate versaretur.

Adolescens à parentibus in ludum litterarium missus est ad vicum S. Aga-

thę prope Graviam, quem Crucigeri incolunt. Inde Lovanium migravit, & in Porcensi pœdagogio Philosophiæ operam dedit, alumnus interim seu convictor Collegii Hollandici beatissimæ Virgini Mariæ dicati, cujus imago supra ingressum posita, quia pulchra & deauratis stellis picta cernitur, huic Collegio *Sanctæ Pulcheriæ* nomen, errore non ingenioso sed perduraturo, dedit. Animum statim adjecit ad statum clericalem, & profectus in Galliam, Congregationi Oratorii Berulliani Parisiis nomen dedit, atque expleto ibidem in ædibus *Institutionis*, probationis anno, Salmurium à superioribus missus est ad scientiæ Theologicæ sublimia cognoscenda; in quo studio multum profecit, ut ejus postea eruditio declaravit.

E Gallia redux & in Domo Oratorii Mechliniensis aliquamdiu hærens, illa in Civitate Theologiam docuit in Archiepiscopali Seminario anno 1652. sub Archiepiscopo Jacobo Boonen. Evocatus è Brabantia destinabatur ut in Collegio SS. Willibrordi & Bonifacii, quod in Universitate Coloniensi missionis Hollandicæ Seminarium erat, eamdem scientiam profiteretur: sed alio è gremio cleri illuc misso, patriis curis, laboribusque aptior judicatus, detinetur in patria, vicariam primùm operam impendens variis in missione sacerdotibus cleri secularis, qui illic parochorum loco sunt. Tum à Jacobo Torrio Archiepiscopo Ephesino & Vicario Apostolico per fœderatas Belgii Provincias, majori parti Diœcesis Ultrajectinæ præfectus fuit, & anno 1662. ab Alexandro VII. datus fuit Coadjutor Archiepiscopo Philippensi Balduino Catzio Vic. Apostolico, cui anno sequenti successit titulo Castoriensis Episcopi.

Disciplinæ Ecclesiasticæ tenacissimus fuit, variosque sustulit abusus, quos Vicariorum Apostolicorum exulantium absentia, missionariorum fuga, aut latendi necessitas attulerant. Anno 1668. publicavit leges, partim à Philippo Rovenio olim præscriptas, partim sua auctoritate novas aut saltem auctas & explicatius propositas, quasi *Constitutiones* à Missionariis servandas, in quibus de vita & honestate Clericorum, de Verbo Dei annuntiando, de Sacramentorum administratione, aliisque, multa salubriter statuuntur. Frequentes per missionem visitationes instituit, etiam ad remotissima loca, non sine ingenti fructu. Conciones vero & ad populum exhortationes habuit tanto numero, quanto ante eum nullus; in quibus elegantiâ sermonis superavit omnes, eruditione plurimos. Anno 1670. Romam profectus, ut commissi sibi regiminis rationem redderet, à Clemente X. perbenignè habitus, confectis feliciter negotiis, anno sequenti ad propria remeavit.

Subscripsit ibidem, medio juramento, Alexandri VII. Formulario adversus Jansenianam hæresim edito. Hunc religionis actum à summo Pontifice Neercassellio imperatum indigne tulit Hugo Franciscus Heussenius; qui refert *in Bat. sacra par. 2. p.* 482. eum, nescio quibus sollicitationibus ac promissis inductum, famosâ tamen distinctione facti & juris in subscribendo usum, molestiam animi inde contraxisse, adeo ut labem hanc multo sudore Præsul hic detergere debuerit, ut olim Cyprianus lapsum suum sanguine abluit; inquit ille. Sed hujus rei fidem nemini fecit Heussenius. Quidquid sit, molestum nobis est, quod hunc spectatissimum & celebrem Virum à custodito deposito sanæ fidei commendare vereamur. Nam arcta illa amicitia cum Jansenismi propugnatoribus illis tribus impavidis ac confidentissimis, Arnaldo, Gerberonio & Quesnello, & quin-imo projecta illa ac Episcopo indigna obse-

quentia omnibus ipsorum placitis, judiciis, studiis, quæ utroque pollice laudavit, hæc inquam, molesta sunt & Catholicis omnibus gravissimè displicent: de quibus vide *Causam Quesnellianam & Historiam Ecclesiæ Ultrajectinæ Cornelii Pauli Hoynck Van Papendrecht. Can. Mechl.*

Contentio illi fuit acris ac diuturna cum nobilibus nonnullis per Fœderatas Provincias, vindicantibus sibi jus nominandi pastores ad vacantes Ecclesias, seu *Stationes* (ut aiunt) incolarum sumptibus ut plurimum erectas, iis nempe in locis, in quibus toparchæ sunt & jure Patronatus vel gaudent, vel olim gavisi sunt in publica templa ab acatholicis modo possessa. Contra quos doctissimam Dissertationem publicavit, quam impugnavit Nicolaus Du Bois in Universitate Lovaniensi SS. Litterarum Professor per Canonicam quoque Dissertationem, in quam Neercasselii advocatus amaras acerbasque animadversiones conscripsit.

Transtulit Coloniâ Lovanium Seminarium Ultrajectense, hodie Collegium *Alticollense* dictum, cui primum præfecit Præsidem Martinum de Swaen S. T. D. postea Harlemii devotarum Virginum Rectorem in statione quam *Angulum* vocant, quòd sita sit in quodam recessu oppidi. Huic Collegio, ut ait Heussenius, moriens Neercasselius liberaliter providit; de quo tamen nihil apparet.

Provinciæ Transisalanæ visitationi impeditus, ubi amplius triginta hominum millia S. Confirmationis sacramento munivit, migravit è vita Swollæ 6. Junii 1686. & terræ traditus est Glaniæ, qui est locus in Diœcesi Monasteriensi, tribus leucis ab Oldensalia Tubantiæ oppido; & in templo Monasterii Monialium tertiæ regulæ S. Francisci, quæ ex *Almelo* itidem Tubantiæ oppido, direptis earum rebus, expulsæ, illic consederunt. Tumulo inscriptum est Epitaphium quod sequitur.

D. O. M.
Hic requiescit à laboribus suis
JOANNES NEERCASSEL
Gorcomio-Batavus,
Ex Oratorii D. Jesu Presbytero
Episcopus Castoriensis,
ac per Belgium fœderatum
Vicarius Apostolicus;
Ut dignitate, sic
Opere, sermone, scriptis, moribus,
Denique & vitâ verè Apostolicus.
Quod vixit,
Ecclesiæ & veritati vixit;
Illi pascendæ, isti tuendæ immortuus.
Veritatem
Sic deperiit, ut uni placere studeret;
Sic docuit, ut unctio docere videretur;
Sic defendit, ut victricem semper faceret.
Ecclesiæ regendæ onus tremendum,
Quod horruit vocatus,
Subiit invitus,
Gessit indefessus,
Oppressus pondere diei & æstus,
Cum vita posuit
In pastoralis visitationis cursu,
Zwollæ in Transisulania
VIII. Idus Junii
Anno M. D. C. LXXXVI.
Ætatis LX. Episcopatus XXIV.

Fuit qui de Neercassello longe aliter prædicandum censuit, atque adeo aliud Epitaphium prelo excusum vulgavit in hæc verba desinens: *Qui nova: hujus dogmata sectaris, ejus exitum perhorresce.* In quæ insurrexit aliquis emissâ quadam declamatione sub hoc titulo: *Scarabæus à tumulo depulsus, sive Epitaphium Reverendissimi Clarissimique Viri Joannis Episcopi Castoriensis restitutum. Irenopoli.* 1690. 4. ubi novum Præsuli scriptum Elogium versibus his:

Per quem Relligio stetit inconcussa fidesque

Magnanima & pietas & constans regula veri;
Errores inter medios, tristesque procellas
Contemplare Virum; se contemplatur in illo
Rugis pulchra suis Patrum rediviva vetustas.

De sanctitate vitæ Neercasselii multa congessit Heussenius, uti & de quotidianis pietatis exercitiis, frugalitate, hospitalitate, modestia, aliisque virtutibus: tum etiam de zelo ac vigore Episcopali, & de discretione in dispensandis ministeriis Ecclesiasticis, quibus sicut non contradicimus, ita ut debitam ipse mercedem consequatur, optamus.

Ceterum Neercasselii leguntur ista:

Constitutiones servandæ à Presbyteris in fœderato Belgio laborantibus. 8. *Bruxellis* 1668. *apud Franc. Foppens*: sed rectius in Hollandia.

De Sanctorum & præcipuè B. Mariæ Virginis cultu, Tractatus quinque. 8. Coloniæ per Arn. de Eyden 1675. & gallicè Parisiis 1679. nec non belgicè.

Confirmatio in fide & solatium in persecutionibus; vernaculâ linguâ. 1670.

Tractatus de lectione Scripturarum. Accedit Dissertatio de interprete Scripturarum. Embricæ 1677. & gallicè 1680. item belgicè. Hunc de lectione Scripturarum libellum Arnaldi judicio submisit, qui & nonnulla correxit. *Vide Causam Quesnell.* pag. 285.

Epistola de Acatholicorum conjunctionibus matrimonialibus in Hollandia coram Magistratu ac Ministris eorum publicis; 12. Kal. Jul. 1681. Extat in *Batavia sacra part. 2. p.* 481.

Amor pœnitens, seu de divini amoris ad pœnitentiam necessitate, & recto clavium usu. 2. *Vol. Embricæ* 1685. Hic liber 20. Junii 1690. Romæ prohibitus fuit donec corrigeretur. Anno 1684. eumdem permisit judicio Antonii Arnaldi; à quo monitum accepit, ne in fine adjiceret, *in Petri Cathedra fidem esse indeficientem*, quod hæc verba præ se ferrent Pontificiæ infallibilitatis confessionem, & illa quidem jam in fine præfationis non leguntur. Cùm è Gallia profugus Quesnellus Bruxellas venisset, litteris 9. Martii 1685. ad eundem datis, gavisum se scribit Neercasselius, quod *iniquitatem fugiens, Hollandis propinquior factus esset, cujus eruditio & doctrina ipsos certantes adjuvaret*, cui etiam ejusdem libri editionem alteram commendavit.

Dissertatio qua expenditur, num nobilibus Catholicis in Hollandia jus competat pro arbitrio suo designandi ac nominandi pastores super populum Catholicum. 4. sine loco & anno typi. Sed videtur anno 1682. emissa contra Toparcham de Croonenburg.

Canonicæ Animadversiones in Dissertationem Canonicam D. Nicolai Du Bois: in qua contra Reverendissimum Episcopum Castoriensem in Fœderato Belgio S Sedis Apostolicæ Vicarium contendit nobilibus quibusdam Catholicis in Hollandia jus competere, pro suo arbitrio, nominandi & præsentandi Episcopo seu Ordinario Pastores. 1683. Adest Appendix, exhibens judicia plurimorum Doctorum Lovaniensium & Vicarii Apostolici Diœcesis Buscoducensis *Guilielmi Bassery*, postea Episcopi Brugensis, qui omnes pro Neercasselio pronuntiant, hac in parte pro meritis laudando, quod Ecclesiæ libertatem vindicans, suffragantibus Ministris Apostolicis victor evaserit.

Brevis ac compendiosa Relatio, seu potius Annotatio Visitationis per Daventriensem potissimum Diœcesim anno Dom. 1686. *ab Illustrissimo ac Reverendissimo D. Joanne Neercasselio Episcopo Castoriensi, & per Fœderatum Belgium Vicario Apostolico; quam ipse propria manu conscripsit: descripsit vero, & jussu præfati Reverendissimi sui Antistitis complevit B. P.* (Bartholomæus Pesserius) *qui fuit illi à secretis.*

De

De adoratione in spiritu & veritate. Item *de Sacramento Confirmationis*, pluresque apologetici *Amoris pœnitentis* libelli enumerantur ab Heussenio in *Bat. Sacra parte 2. p.*484. qui hos Tractatus MSS. possidebat.

Neercasselii elucubrationibus merito adnumerandæ sunt plures *Epistolæ pastorales* variis occasionibus excusæ, de quibus meminit Heussenius, qui tamen indignam censuit, quæ in *Bat. Sacra* locum haberet, Epistolam Pastoralem anno 1679. publicatam occasione Decreti Innocentii XI. contra LXV. propositiones laxiores. Hæc præfixa est illi *Decretorum Apostolicorum* collectioni quæ Lovanii & alibi sæpius vulgata est, & cujus quinta editio præfert annum 1707. De hac Pastorali & vere Catholica Epistola vide *Historiam Eccl Ultraj. Corn. Pauli Hoynck Van Papendrecht* Art. XII. ubi simul intelliges, ex quo fonte hauserit Neercasselius tantam sententiarum dissimilitudinem ac varietatem.

De reliquis ejus Scriptis etiamnum latentibus, hæc prodidit Heussenius: „ Condidit & 8. Octob. 1683. Monitorias Litteras, quibus cavebat, ne „ fraudatis propriis Ecclesiis, ac pauperibus, præcipue orphanis, oblationes ac eleemosynæ fidelium per „ gyrovagos ad exteras provincias asportarentur. Eruditissimas præter „ hæc ad doctissimos præcellentesque „ viros, quas Dissertationes potiùs „ voces, Epistolas conscripsit, de „ variis disciplinæ capitibus, ad Anton. Arnaldum, aliosque. Sic & „ cum Amplissimo & Clarissimo „ Viro, D. Snellartio, anno 1685. „ multa doctè disputavit de successione „ Anglorum Episcoporum, eane scilicet legitima esset habenda? Castoriensi Episcopo eam reprobante, eo „ quod presbyterium, b. sim Episcopalis ordinationis, ut Sacramentum „ non agnoscerent; Snellartio verò „ illam propugnante, & eruditè adstruente.

Latino sermone donavit Jacobi Benigni Bossuet Condomensis primùm, dein Meldensis Episcopi libellum inscriptum: *Catholicæ fidei expositio.* 1682.

JOANNES NICOLAUS PARIVAL,

Linguæ gallicæ primùm in Academia Leidensi, deinde in Lovaniensi Professor; evulgavit

Abregé de l'Histoire de ce siecle de fer, contenant les miséres & calamitez des derniers tems, avec leurs causes & pretextes, jusqu'au Couronnement du Roi des Romains Ferdinand IV. in 8. Tomi tres primum editi Leidæ 1653. & Brux. 1658. Romę prohibiti per S. Congregationem Ind. 4. Junii 1661. dein correcti Bruxellis prodiere 1663. apud Franc. Vivien.

Louvain tres ancienne & Capitale Ville du Brabant &c. 12. Lovanii apud Georg. Lipsium 1667.

Grammaire & Dialogues françois & & latins. 8. sæpius recusa.

JOANNES NIELLIUS,

Natus Wesaliæ Cliviorum, anno 1571. die XXIX. Octobris, Marpurgi Cattorum Jura didicit, docuitque. Obiit præmaturè Casellis, anno 1597. v. Idus Januarii, annum ætatis vix egressus vicesimum quintum. Edidit

Controversias Juris Feudalis, Disputationibus XI. enucleatas. Marpurgi, 1596. & 1615. 4.

Controversias Juris Justinianei, ad Institutiones Juris, Disputationibus XXXVI. opus posthumum. Francof. 1613. 4.

JOANNES NIVENIUS,

Scholæ antiquæ apud Amstelodа-

mum moderator, laudatur numeraturque inter celebriores Hollandię Poëtas ab Antonio Hovæo in Dialogo, quem Zuermundium inscripsit. Neque Hollandia (inquit) nostra Italicis comparandos plures habet quatuor, *Musium* videlicet, *Junium*, *Nivenium*,& cujus etiamnum messis in herba est *Vribergum* &c. Descripsit carmine heroïco

Tumultum Anabaptistarum, Amstelodami, anno 1535. exortum. Editum est in 4. ac tersius redditum, interpositis etiam penè sexaginta versibus, à *Cornelio Giselberto Plempio*, 1630. 8.

JOANNES NOYENS,

Alias Nouts, de Turnhouto, è nobili & noto Brabantiæ municipio, anno 1481. die ultimâ Februarii J. U. Doctor renunciatus Lovanii, unà cum Viris clarissimis *Joanne de Thimo*, ad D. Petrum Lovanii postmodum Decano, & *Ludovico Roelants*, Brabantiæ dein Cancellario. Fuit & SS. Canonum & Institutionum Imperialium aliquando Professor, & anno 1492. è vivis excessit die 14. Septembris. Legitur illius liber, typis editus,

De Dogmatibus Scripturæ.

Item, non addito loci aut typographi nomine, *Casus breves ad Corpus Juris Civilis*, in Germania excusi.

JOANNES OLIVARIUS,

Vulgò Olie-schlager, Gandensis, J. C. Eloquentiæ Duaci Doctor, juvenis Lutetiæ *Adrianum Turnebum* & *Petrum Ramum* audivit, atque progressus eos fecit, ut annos natus vix XVII. græcas Gandavi doceret litteras, auctoresque etiam difficillimos, Callimachum ac Pindarum, cæterosque explicaret.

Hinc Duacum accersitus, in Eloquentiæ ac græcæ linguæ Professione *Lævino Pontano*, gentili suo, sufficitur. Quantum in utroque dicendi genere præstare potuisset, testantur Carmina in amicorum gratiam conscripta. Recensuit *Prosperi Aquitanici* Opera. Aliud ab illo scriptum aut relictum non puto. Obiit Syndicus seu Pensionarius urbis Cameracensis.

V.C. Joanni Olivario Gandensi J.C.
Justus Ryckius Gandensis
Amico & concivi lusit.

Quem toties Graiæ ramis præcinxit olivæ
Pallas, Athenæi præses & ingenii:
Quem toties Latios spatiatum duxit in hortos
Incola Thespiaci turba novena jugi,
Cernis Olivari bustum: venerare, viator:
Non etenim arcanâ relligione caret.

JOANNES OLIVERIUS,

Societatis Jesu, Bastoniæ in Ducatu Luxemburgensi natus, & Creutzenaci in Palatinatu Sociorum moderator denatus est. Ex Italico Latinè reddidit, ediditque Coloniæ,

Joannem Dominicum Candelam, ejusdem Societ. *de Virginitate.*

JOANNES ORANUS,

Leodiensis, Societ. Jesu, à Superioribus in Gallias missus, Biturigibus vixit, Jacobo Cujacio Jurisconsultorum principi admodum familiaris, & Theologiam Lutetiæ Parisiorum professus est. Ex Hispanico *Petri Ribadineiræ*, ejusdem Societ. latinè reddidit

De Officio Principis Christiani & Institutione ejusdem, libros III. adversus Machiavellum. Antver. apud Trognæsium, 1604. 4. Coloniæ & alibi.

Edidit præterea *Defensionem* brevem *pro Societatis innocentia*, adversus Lugduno-Batavos. Itemque *Epistolas de rebus Japonicis*, *Mogorenicis & Chinensibus.*

Obiit Montibus Hannoniæ, anno 1612. pridie Kal. Junias.

JOANNES ORLERS,

Joannis filius, civis, & quartùm Consul Urbis Lugduno-Batavæ ann. 1631. & 1641. &c. vernaculè edidit

Descriptionem Urbis & Academiæ Leydensis. 4. Ibid. 1641. unà cum serie Professorum.

Genealogiam Comitum Nassoviæ, in qua Origo, incrementa & res gestæ ab anno 682. ad 1616. enarrantur; cum fig. fol. Lugd. Bat. 1616. item gallicè hoc titulo:

Lauriers de la Maison de Nassau. fol. ibid. 1615.

JOANNES OTHO,

Brugensis, primò Gandavi juventutem utraque instituit linguâ: hinc Duysburgi Cliviorum, pòst Georgium Cassandrum, vixit & docuit. Ab ingenio illius hæc sunt:

Introductio in Historiam Romanam. Brugis, apud Hub. Goltzium, 1565. 8. cum Breviario Sexti Rufi Festi.

Apophthegmata & Præcepta VII. Sapientum, græco-latina, typis Plantini, in 8.

Grammatica Linguæ Latinæ. Coloniæ.

Sententiæ insigniores & Apophthegmata illustriora è S. Scriptura. Ibid. 1571.

Descriptio brevis eorum, quæ a S. P. Q. Gandensi Philippo Austrio & Carolo V. exhibita fuere, anno 1549.

Ε'κτύπωμα, sive *Topographia* ac *Chorographia* ejusdem *Urbis Gandensis*.

Luberti Hautscbilti. Abbatis S. Bartholomæi Eeckhoutani, *Vaticinium*, toti Flandriæ fatale, anno 1058. inchoatum, primus quoque in lucem revocavit.

Vertit præterea latinè è *Plutarcho* tria Opuscula, Gandavi cusa an. 1555. & 1556. *De Puerorum institutione* cum *Scholiis*: *De complurium amicitia*; & *de esu carnium* Commentarios duos, in 4.

Rebus humanis Duisburgi excessit anno salutis restauratæ 1581. VIII. Idus Junii. Epitaphium hoc si non à merito, verè ab effectu magnum addendum putavi: scripsit hoc patri sua filia Joanna Othonia; admirare in isto sexu.

D. O. M.

Humanæ florem vitæ mors horrida tollit
E vita, & corpus mittit in exilium.
O mors dura! pios cur tollis ad æthera celsa?
Nonne fuit melius vivere perpetuo?
Morte suos repetunt ortus, mens astra revisit,
Unde sibi vitæ hæc fluxit origo prius.
At tenerum vili concretum ex pulvere corpus,
Haud longo rursum tempore pulvis erit.
Scilicet in cœli terræque marisque ruina,
Rursum erit in sicco hoc pulvere vita tibi.
Æternæ mortis, mors sic est corporis expers,
Ut vebat ad vitam quod fuit ante cinis.
Vive itaque OTHONIS *vivi modo funere, lector*
Admonitus, vivat sic quoque vita tibi.

JOANNA OTHONIA,

Gandavensis, *Joannis Othonis* filia, *Guilielmi Maiarti* in Comitio Flandriæ Advocati vidua, supra sexum erudita, quippe quæ Musas latinas lacessere ausa carmen pangeret neque inelegans, neque invitâ Minervâ. Cujus rei testimonio sunt,

Carminum diversorum libri II. editi Argentorati, 1616. 4.

Item *Poëmatia* sive *Lusus extemporanei*, Antv. Guil. à Tongris, 1617. 8.

JOANNES OTTONIS,

In aula Sereniss. Archiducis Leopoldi, Belgarum Gubernatoris, quondam epheborum pœdagogus, dein fa-

vore ejusdem Principis Canonicus in Cathedrali Ecclesia Gandavensi, edidit libellum gallicum, *de Educatione heroïca Magnatum* 12. Bruxellis apud Franc. Foppens 1655.

JOANNES PALÆONY-DORUS,

Sive de Aqua veteri, (quod Hollandiæ opidum est, vulgò *Oude-Water*, Græcis παλαιὸν ὕδωρ sonat) Ord. B. Virginis de Monte Carmelo, vixit Mechliniæ; idem forte cum *Joanne Palædorpio*, aut *de Mechlinia*, qui (teste Val. Andrea) *Speculum Historiale* anno 1500. scripsit. Obiit anno 1507. ætatis 74. Abbate Trithemio, cui familiaris vixit, recensente, edidit

Fasciculum Temporum libris III. Libro I. probat *Eliam* & Prophetas Ordinis sui extitisse auctores ac fundatores: secundo Sanctos ex eodem Ordine, & tertio successiones Priorum Generalium recenset. Item *Manuale ejusdem*. Moguntiæ typis edita.

Propugnaculum Carmelitarum, sive De antiquitate Ordinis Carmelitani. Venetiis in 4.

Dialogum inter Carmelitam & Cartusianum.

De puritate Conceptionis B. MARIÆ.

Vitas Sanctorum sui Ordinis.

Sermones de Tempore, & Sanctis, Epistolas &c.

JOANNES PALUDANUS,

Vulgò VANDEN BROECK, Mechliniensis, Philosophiæ præceptis Lovanii haustis, septimus inter Magistros Artium renunciatus est anno 1585. Eloquentiam annos aliquot in Gymnasio Falconis professus, Parochi munus eadem in Urbe ad D. Gertrudem amplexus fuit; hinc Mechliniæ Pastor Ecclesiæ B. M. V. primùm, dein SS. Petri & Pauli anno 1602, quo etiam, die nimirum 21 Maii, creatus est S. Th. Doctor. Tum ab anno 1610 Lovanium revocatus, ad D. Petrum Plebanus & Canonicus, Professorque S Th. primùm Ordinarius, dein SS. Litterarum Regius, Doctori Jacobo Jansonio datus successor; nec non Archipresbyter Districtûs Lovaniensis, ubique facundus ore ac linguâ, dum de Fidei Mysteriis è priscis potissimùm Patribus ad populum verba facit. Scripsit

Vindicias Theologicas, adversus Verbi Dei corruptelas, sive Explicationem Catholicam locorum ferè omnium Sacræ Scripturæ, quæ controverti ab hæreticis & opponi doctrinæ Orthodoxæ plerumque solent, juxta Bibliicorum librorum ordinem, Tomis II. Antver. typis Henr. Aertsii, 1620. & 1622. 8.

Apologeticum Marianum: quo libro D. Virginis laudes & prærogativæ juxta Litanias Lauretanas è SS. Patribus afferuntur. Lovanii, apud Henr. Hastenium, 1623. 4.

De S Ignatio Concionem sacram. Ibid. 1623. 8.

Officinam Spiritualem sacris Concionibus adaptatam. Ibid. typis Dormalii, 1624. 4.

Diem supremum obiit anno 1630. die xx. Mensis Febr. corporisque exuviæ in templo Xenodochii (cujus loci Virginibus Præpositus aliquando fuerat) ante aram depositæ sunt, insculpto ad sarcophagum hoc Epataphio.

D. O. M. S. & Memoriæ
Eximii D. M. N. JOANNIS PALUDANI
Vulgo *Van den Broeck*, Mechliniensis,
S. Theol. Doct. & Professoris Regii,
Qui postquam totos XX. annos
ad D. Petrum
hac in Urbe Plebanus ac Canonicus
optimè de Ecclesia Scholaque meritus
fuisset, Ecclesiastes voce facundus
ac stylo disertus,

Moriens, in Xenodochio,
Cujus etiam loci præfecturam gesserat,
Sepulturam suam elegit.
Obiit anno M. D. C. XXX.
X. Kal. Martii
Vixit annos LXIV.
Menses VIII. dies X.

JOANNES PALUDANUS,

Nervius, Poëta & Litterator, primùm Gandavi, inde Tornaci, pòst Montibus Hannoniæ juventutem docuit. In quo vitæ genere annos plus minùs triginta consumpsit. Reliquit

Dictionariolum Puerorum, idiomate latino, gallico, flandrico.

Sententias elegantiores ex Isocrate collegit, & alphabeti ordine digessit. Gandavi 1551. 8. excudebat Jod. Lambertus.

JOANNES PASCHASIUS,

Machliniensis, Carmelita, Doctor Theologus renuntiatus in Academia Lovaniensi anno 1504. Fuit Ecclesiastes egregius, studiorum Regens apud suos Lovanii, Conventûs Mechliniensis sæpius Prior; ac tandem à Carolo V. Cæsare constitutus hæreticæ Pravitatis Inquisitor. Obiit anno 1526. Edidit

Descriptionem Terræ Sanctæ, quam anno 1517. perfecit. Lovanii, 1563. apud Hieron. Wellæum, vernaculè.

Sermones varios.

In Magistrum Sententiarum, &c.

De illo agit Erasmus Epist. 856. ad Joannem Carondeletum Archiepiscop. Panormit. *Mechliniæ Carmelita quidam* Passchasius, *ut ex multorum litteris accipio, publicitus è suggesto debacchatur in linguas ac bonas literas, & nominatim in Collegium Trilingue, quod instituit Lovanii vir omnium sæculorum memoriâ dignus* Hieronymus Buslidius. *Agant hoc quod habent in mandatis, pugnent adversus hæreses: at bellum gerere cum his litteris, sine quibus omnes reliquæ disciplinæ mutæ sunt, mancæ sunt, cæcæ sunt, plurimùm abest ab animo tum Cæsaris, tum Pontificis &c.*

JOANNES PARVI,

Vulgo Petit, ex Ordine FF. Minorum, Doctor Theologus Parisiensis (natione Normannus, sed in servitio Ducis Burgundiæ) vir fuit magnæ ob eruditionem & facundiam famæ. Declamavit anno 1407. publicè in atrio Basilicæ B. M. Parisiensis, *cædem Ludovici Aurelianorum Ducis à Joanne Burgundiæ Duce jure perpetratam esse*: dicens licitam esse necem tyranni. Verum paulò pòst, factione Aurelianorum prævalente, hæreseos apud Universitatem Parisiensem factus reus, exulare compellitur. Demum Nosocomio & largis stipendiis à Duce Burgundiæ donatus, Hesdinii in Arthesia anno 1414. fato functus est, sepultus in Ecclesia FF. Minorum.

Extat inter Opera Joannis Gersonis Tomo V. (editionis anni 1706, cura Lud. Ellies Du Pin) *Justificatio Ducis Burgundiæ super cæde Ducis Aureliensis, per Magistrum Joannem Parvum Doctorem in Theologia*; unà cum Actis Concilii Parisiensis super hac doctrinâ anno 1413. habiti, aliisque documentis eò referendis. Vide etiam Illustriss. D. d'Argentré Episc. Tutelensem, in Collectione Judiciorum de novis erroribus, Tomo I. pag. 184.

Ejusdem *Joannis Parvi Tractatus varii de Schismate, & aliæ Propositiones* MSS. extant in Bibliotheca S. Victoris Parisiis, sed parvi momenti habentur.

JOANNES VAN PARYS,

Antverpiensis, è Societate Jesu,

denatus octuagenario major in patria 23. Martii 1670. reliquit latinè

Margaritam Euangelicam, seu Vitam Christi, ex *IV.* Euangeliis ordinatè descriptam. 4. Antverpiæ 1657. recusam ibidem 1660.

JOANNES A PASTURA,

Sanctensis, Gemblacensis in Brabantia Monasterii Ordinis S. Benedicti Prior; edidit

Explicationem Psalterii Davidici, & Hymnorum. Lovanii 1560. 8.

Item *la Chronicque de l'Empereur Charlequint*, MS. Ibid.

JOANNES PEECKIUS,

Los-Castrensis, (quod est Diœcesis Leodiensis oppidulum) pictor ac scriptor, Cœnobii S. Laurentii ad muros urbis Leodicensis Abbas; post Joannem Stabulanum, *Res gestas Episcoporum Leodicensium* ab anno 1449. à se descriptas, posteris reliquit. Exstant MSS. ibidem.

Obiit hic Abbas die 16. Julii 1516, anno Prælaturæ quinto.

JOANNES PELSIUS,

Westphalus origine ex opido Rechlinchusano, at longo incolatu Lovaniensis, eidem Universitati, dum viveret, ab Actis & Secretis, vir fuit industriæ singularis, studii indefessi, experientiæ longè exploratæ, Canonicus item SS. Cassii & Florentii Bonnensis, & S. Petri Anderlechtensis. Moriens substantiam bonaque sua universa reliquit fundando & dotando Collegio Westphalico in eadem Academia. Decessit autem anno 1584. die XXVIII. Aprilis. Scripsit

Processum Judiciarium, editum à morte auctoris studio Christophori Wintzleri Rechlinchusani J. U. D. celeberrimi, Coloniæ, 1598. 8. typis Ger. Grevenbruchii. Hic liber, unà cum Pelsii *Formulario Advocatorum & Procuratorum*, denuò prodiit in 4. Coloniæ apud Metternich anno 1710, unà cum *Tractatu Wintzleri de Jurisdictione Episcoporum Germaniæ.*

JOANNES PESSELIUS,

Tilę ad Vahalim in Gelria natus, Ordinem FF. Prædicat. in Conventu Coloniensi amplexus, Theologiam ibidem annos plures professus est; gradum quoque Magisterii obtinuit, totamque Provinciam Theutoniæ rexit Prior Provincialis. Obiit circa annum 1550, posteaquam edidisset

Omnium Operum D. Augustini Epitomen, primùm quidem copiosè ac sinistrè collectam à *Joanne Piscatorio* hæretico, dein ab ipso *Pesselio* recognitam, auctam duplo, & Catholico sensui redditam. Cui accessit ejusdem operâ, *ex eodem Augustino collectus de VII. Sacramentis* Tomus VI. Coloniæ typis Melch. Novesiani 1535. 1539. 1542. 1549. in fol.

Item *Nicolai Gorrani ejusdem Ordinis S T. D. Commentarium in IV. Evangelia*, nunquam antehac excusum recensuit & evulgavit Coloniæ apud Petr. Quentel 1537. fol.

JOANNES LE PESSIER,

Tornacensis, natus anno 1596. Societ. Jesu, Litteras humaniores, Philosophiam ac Mathesin Duaci professus, non unius Collegii Rector fuit. Edidit

Incitationem ad amplexum Crucis, ex ipsis verbis *Thomæ de Kempis* contextam. Pluraque alia editioni parata habuit, de quibus vide Bibliothecam Scriptorum Societ. Jesu.

Obiit Tornaci 17. Octobris 1646.

JOANNES PICARDI,

De Luxemburgo, in Ordine FF. Prædicatorum claruit, circa annum 1310. Provinciæ Theutoniæ Prior Provincialis, Ecclesiastes celebris & in Academia Parisiensi S. Th. Magister. Fuit & Henrico VII. Imp. carus, ab eoque ad Robertum Siciliæ Regem aliquando Legatus. A morte vero ejusdem Imperatoris, anno 1313. ad suos reversum, Episcopum Ratisponensem electum fuisse, dicunt passim Scriptores Dominicani; sed nullus ei locus relinquitur in accuratiori horum Episcoporum serie. An forte Episcopus in partibus fuerit & Ratisponensis Præsulis Suffraganeus, & hoc incompertum hactenus. Ita P. Echard de Scriptor. Ordinis sui, Tomo I. pag. 523.

Scripsit autem *Summam Theologicam*,

Item *Sermones Quadragesimales*, *Dominicales & Sanctorum per annum*.

JOANNES PICARDT,

Transisalanus Batavus, Calvinianæ sectæ Theologus, Minister apud Covordienses, ac simul Doctor Medicus, sermone vernaculo evulgavit

Antiquitates Provinciarum ad mare boreale, Isselam, Emsam &c. quibus accedunt

Annales Drenthiæ &

Chronicon Covordiense. Prodierunt anno 1660. Amstelod. in 4. cum fig.

JOANNES PIGNEWART,

Boneffiensis Monasterii in Comitatu Namurcensi Religiosus, edidit

Epigrammata in honorem Sanctorum, de quibus secundum usum Ord. Cisterciensis Festivitates celebrantur. Lovanii, typis Hastenii, 1604. 4.

JOANNES PISANUS,

Cameracensis, Philosophus & Mathematicus, *De Optica* librum conscripsit, qui vulgò *Perspectiva communis* vocatur, à *Georgio Hartmanno* emendatum, atque excusum Norimbergæ, 1542.

JOANNES PISCINARIUS,

Gravianus, Brabantus, edidit *Poëmata Sacra*. Paris. 1538. typis Colinæi.

JOANNES PLACENTIUS,

Aliàs JOANNES LEO PLACENTIUS, vulgò PLAISANT, Trudonensis, Ordinis S. Dominici Cœnobii Trajectensis ad Mosam, litterarum fundamenta jecit Silvæducis apud Hieronymianos Sodales: Theologiæ operam dedit apud suos Lovanii. Obiisse creditur Trajecti circa annum 1548. Scripsit

Catalogum Antistitum Tungrensium, Trajectensium ac Leodicensium, ad Erardum à Marca, Cardinalem Episcopum Leodicensem. In quem multa ex fabulosis & anilibus relata sunt Annalibus: sed *Placentius* ut reperiebat, ita & tradidit: inquit Hubertus Thomas Leodius, in Præfat. Commentarii sui de Tungris & Eburonibus. Antver. 8. apud Guil. Vorstermannum, 1529. item & Amstelod. 1633. in 24. curante Marco Zuerio Boxhornio.

Dialogos item duos. Prior *Clericus Eques* inscribitur: alter *Luciani Aulicus*, versu Phaleucio. Ibid. 1535. 8. apud Simonem Cocum.

Carmen heroïcum, cui titulus: *Pugna Porcorum*: dictionibus singulis à P. litterâ incipientibus: cujus hæc Præfatio: *Potentissimo Porcianorum Patrono, P Porcius Poeta prosperitatem precatur. Postquam porci publicè putamur, potentissime Patrone, placuit porcorum pugnam poëmate pangere, potissimùm proponendo pericula pinguium Prælatorum*. &c. Carmen vero sic incipit.

Præcelsis proavis pulchrè prognate Patrone &c

Plaudite porcelli, porcorum pigra propago

Progreditur; porci plures &c.

Ad eum planè modum, & artem, laudem Calvitiei quondam Carolo Calvo Imp. inscripserat Hucbaldus, Monachus Elnonensis (de quo supra pag. 490.) vocabula singula orditus à littera C. Ob hanc vero utriusque Carminis affinitatem, unà prodierunt Lovanii apud Hieron. Wellæum 1546. Illud vero *de Porcis* iterum Leidæ 1644. Insulis 1689. & alibi.

Præter-ea *Joanni Placentio* attribuuntur in Bibliotheca Scriptorum Ord. Prædic. per P. Echard Tomo I. pag. 134. hæc MSS.

Chronicon à temporibus Apostolorum ad annum 1408.

Antiquitates Tungrenses & Mosætrajectenses.

Amplitudo civitatis Leodiensis.

De Reliquiis Trajecti asservatis, & alia plura.

JOANNES POLCH,

Reimbacensis, S. T. L. Archidiaconalis Collegiatæ & Parochialis Ecclesiæ S. Cuniberti in Colonia Canonicus Capitularis & respectivè Pastor, edidit germanicè anno 1664. *Thesaurum absconditum in agro Euangelico J. C.* qui mox in flandricum, dein anno 1673. in gallicum translatus prodiit in 12. Brux. apud Lamb. Marchant.

JOANNES POLITUS,

Leodius, J. U. Doctor, Ernesti Bavari, Electoris Coloniensis Principis, Historicus, & Poëta non inelegans, lusit variis Epigrammatibus & Chronographicis versibus

Inaugurationem Ernesti Bavari, Leodicensium Episc. ac Principis versu & prosâ. Coloniæ 1583. 8. apud Gymnicum.

Panegyricos ad Christiani orbis Principes & Ubiorum atque Eburonum aulæ primores. Ibid. 1589. 4. apud Godefr. Kempensem.

JOANNES POLMAN,

Tubecanus (vernaculè *Tubise* dicitur Diœc. Mechliniensis Parochia apud Hallas Hanoniæ) S. Th. Licentiatus in Academia Duacenâ, dein Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracensis Canonicus Theologalis. Obiit anno 1649, relictâ Fundatione Lovanii in Collegio Pontificio. Scripsit,

Breviarium Theologicum incipientibus utilissimum, 8. Lovanii & alibi sæpius recusum, ac novissimè Mechliniæ anno 1729. cum præfatione Hieronymi Stevart, S. T. L. Decani Metropolitici.

Le chancre ou couvre-sein feminin, & le voile ou couvre-chef feminin, super hoc textu Genes. 20. *Hoc erit tibi velamen oculorum.* 8. Duaci 1635.

JOANNES POLYANDER A KERCKHOVEN,

E patricia apud Gandavenses familiâ oriundus, patre Joanne, quondam apud Emdanos Calvinianæ sectæ Ministro, matre Christinâ van Houten; Metis in Lotharingia natus est anno 1568. die Martii 26. A primâ juventute vitam egit motoriam, parentibus è Belgio propter Calvinianam hęresim proscriptis: ac primùm Franckendaliæ in Palatinatu educatus, Emdę ac Bremæ latinis græcisque litteris imbutus, Heidelbergę Philosophiæ ac Theologiæ studio eruditus.

Anno ætatis suæ xx. Genevam studiorum absolvendorum caussâ profectus,

ctus, Theodori Bezæ atque Antonii Faii lectiones ædesque frequentavit. Dein à Gallo-Belgis Calvinianis in Hollandiam vocatus, postquam Leidę aliquot menses Minister substitisset, a Dordracenis ad prædicationem Gallicam desideratus, id muneris annos xx. sustinuit: simulque ejusdem Senatûs postulatione, Logicam & Ethicam in Schola Dordracena extra ordinem per triennium & ultra professus est.

Tum anno 1611. ætatis suæ 43, à Curatoribus Academiæ Lugduno-Batavæ ad professionem Theologicam evocatus, Rectoratum Academicum usque octies gessit, cui & immortuus est. Opuscula illius hæc sunt, pro Calviniana hæresi pleraque contra Theologos Catholicos edita.

Poëmata varia, Genevæ & Heidelbergæ.

Harmonia locorum S. Scripturæ primâ fronte discrepantium, ab ipso ordine posita; prodiit gallicè 1599.

Historia Andreæ Demetrii, de Græcorum ortu & interitu, in gallicum translata & edita 1602.

Theses Logicæ & Ethicæ. 1602.

Disputatio adversus invocationem SS. gallicè 1607.

Responsio ad interpolata. Anastasii Cocheletii Ord. Carmel. Doctoris Sorbonici Sophismata. 1610.

Disputatio contra adorationem Reliquiarum; gallicè 1611.

Syntagma Exercitationum Theologicarum 1621.

Explicatio Jonæ Prophetæ. belgicè, Leidæ 1626. in 4.

Translationi Bibliorum in Linguam Belgicam, unà cum aliis Theologis Calvinianis, à Fœderatis Ordinibus deputatus fuit.

Tandem die 4. Februarii 1646, ætatis anno 78, Lugduni-Batavorum diem obiit supremum; pro funere laudatus à *Friderico Spanheimio*; sepultus ibidem in Ecclesia D. Petri, sub mausolæo magnificè elevato, atque hoc Epitaphio.

Deo opt. max. sacrum.
Æternæ memoriæ
Reverendi & Nobilissimi Viri,
D. JOHANNIS POLIANDRI
A KERKHOVE,
Ex antiquissima & nobilissima
Kerkhoviorum Gandavensium Familia,
in Ecclesia Gallo-Belgica Dordrechtana
Annos XX. Pastoris,
In Academia Lugduni-Batavorum
Doctoris & Professoris primarii
Ann. XXXV.
Octies Rectoris Magnifici,
& XXIII. Synodi Gallo-Belg. Præsidis.
Hic pietate, prudentiâ probitate,
Morum suavitate,
Liberalitate, animi moderatione,
Pacis & concordiæ amore
Nemini secundus,
Omnibus gratus & charus,
Nulli gravis,
In docendo perspicuus,
In disputando promptus,
In concionando facundus,
Memoriæ & judicii incomparabilis,
Eâdem quâ vixit, tranquillitate,
Placidè supremum diem clausit,
In fine Rectoratûs sui octavi,
M.D.C.XLVI. IV. Febr. ætat. suæ 78.
JOANNES A KERKHOVE,
Heinvlietæ Dominus,
Saltuum Hollandiæ Præfectus,
Filius unicus, mœrens posuit.

JOANNES A PORTA,

S. Theol. Licentiatus, Pastor Vracenensis in Wasia apud Flandros, pòst Canonicus Cathedralis Audomaropolitanæ, edidit Flandricè

Relationem Disputationis de Præsentia Christi in SS Eucharistia habitæ cum Joanne Westphalo Ministro Pitsenborchio. Antver. 1591. 8. apud Keerbergium.

Massam Iconoclastarum, sive De vero usu sacrarum Imaginum. Ibid. 1591. 8.

JOANNES PRÆPOSITUS,

Vulgò LE PREVOST, Atrebas, Societatis Jesu, vir eminentis doctrinæ & vastæ mentis, in pusillo nec optimè formato corpusculo, Philosophiæ cursum docendo bis absolvit Duaci; Theologiam verò Scholasticam totis XVI. annis in Collegio primùm Lovaniensi, deinde Aquicinctino Duaci professus est, Doctor creatus Theologiæ anno 1617. unà cum tribus aliis ex eadem Societate. Scripsit

Commentaria in tertiam Partem Summæ Theologiæ S. Thomæ, de Incarnatione Verbi divini, Sacramentis & Censuris. Duaci, 1629. typis Gerardi Patté, fol.

Item *in primam Partem de Deo uno & trino, de Angelis, & operibus sex dierum.* Ibid. 1631. fol. & denique *In Primam Secundæ.*

Moritur Montibus Hannoniæ anno 1634. ætatis LXIII. die VIII. Junii.

JOANNES DE PRATIS,

Vulgò DES-PRETZ, natus in vico Artesiæ, dicto Beauvoir, Episcopus & Par Lingonensis in Gallia, & postmodum Episcopus Tornacensis ordine LX. scripsit

Vitas Ludovici X. Philippi V. Caroli IV. & Philippi VI. Regum Franciæ.

Moritur Cameraci anno 1349. sepultus Tornaci, hoc Epitaphio

Ecce Jacob, totus accensus amore Rachelis,
Pastor devotus, servus vigil atque fidelis,
Præsens devotis Pastoribus assimilare
Se satagens, quos sic Lucas typicè vigilare
Testatur. Pastor bonus hic, magnusque Sacerdos
Extitit, est agnus, animæ detur (rogo) ter dos.
In bino Jure magnus, magnæque staturæ,
Regalis curæ consul, cui gratia purè
Nomen concessit; sic quis per dicta patescit
Iste JOANNES *sit* DE PRATIS; *cui requies sit.*

JOANNES,

Presbyter Leodiensis, floruit circa annum 1350, & conscripsit

Gesta Pontificum Leodiensium, orsus à morte Henrici III. de Geldria, ita barbarè & obscurè, inquit alibi Joannes Chapeavillius, ut quid velit plerisque in locis magis suspicari liceat, quàm intelligere.

JOANNES PRICHESIUS,

Aliis JOANNES DE TONGRIS (non ab urbe Hasbaniæ, sed à vico Hannoniæ sic dictus) Religiosus Præmonstratensis & Abbas Viconiensis, fuit S. Theologiæ Doctor, magnique nominis in Parisiensi Academia Professor; Guilielmo I. Hannoniæ Comiti ejusque conjugi Joannæ Valesiæ imprimis charus: quibus opera varia gallico sermone inscripsit. Tandem anno 1311. dimisso Abbatiali pedo, Ordinem FF. Minorum complexus est. Edidit autem

In III. priores Libros Magistri Sententiarum libros VI.

Quæstionum Quodlibeticarum & ordinariarum librum.

Alphabetum Vitæ Religiosæ, Libris VI. Authores novæ Galliæ Christianæ Joannem hunc à Tongris à Prichesio distinguunt, ac duos proinde Abbates constituunt; verùm, judicio *Petri Wagbenarii* in Bibliotheca Scriptorum Præmonstr. minùs rectè.

JOANNES PUPPER,

Gochtæ in Clivia natus, Sacerdos, ac primus per annos plures Rector seu Confessarius Monialium S. Salvatoris

in Thabor, Ord. S. August. olim juxta, nunc intra Mechliniam: quarum primas circa annum 1460 adduxit è Monasterio S. Mariæ Magdalenæ Slusis in Flandria: hinc & earum fundator principalis habetur. Moniales LX. ad professionem recepisse legitur.

Familiaris erat Wesselo Hermanni, seu Basilio Groningano, erudito quidem Sacerdoti, sed novitatum studioso, ac necessariam Ecclesiæ reformationem ad nauseam provocanti. In eodem itaque sensu abundans *Pupperus*, scripsit

De libertate Christianæ Religionis.

De Gratia & Fide.

De Scripturæ sacræ dignitate.

De Scholasticorum scriptis.

De Statu animæ post vitam.

De reparatione generis humani per Christum.

De Votis & Obligationibus: omnia in Germania edita, neque passim distracta. Unde Patres Concilii Tridentini in prima damnatorum Operum classe ea notarunt.

Obiit *Pupperus* anno 1475. die 28. Martii, sepultus in veteri Ecclesia dictarum Monialium de Thabor, juxta Mechliniam.

JOANNES RAMIREZ,

Trajecti ad Mosam natus anno 1595. Societ. Jesu iniit 1613. ac demum exuit mortalitatem Alosti 28. Aprilis 1640. Evulgavit

Septem Exercitia, cum nonnullis piis Opusculis. Lovanii.

JOANNES RAMUS,

Goezæ Zelandicis in Insulis anno 1535. pridie Kal. Martias natus, Eloquentiam & græcas Litteras Viennæ Austriæ juvenis admodum docuit; & è græco expressit

Scutum Herculis, quod Hesiodo tribuitur: editum typis Oporini, cum ceteris Hesiodi libellis.

Lusit præterea *Epigrammata* varia: itemque *Elegias* aliquot *De Gestis Archiducum Austriæ*: Et *Nicolai Secundini Rerum Turcicarum* libris alterum adjecit.

Pòst Juri utrique navatâ operâ, Laureaque Doctorali Lovanii anno 1559. v. Nonas Octobris, unà cum *Joanne Molinæo* & *Petro Vander Ano* insignitus, Regiis ibidem auspiciis Institutiones Imperiales identidem explanavit, eâ docendi methodo, ut plerasque Juris materias inde à reconditis Antiquitatum & Philosophiç præceptis repeteret.

Lovanio Duacum, ad novam ea in Urbe coloniam Academicam, anno 1562. unà cum Collega *Joanne Venduillio* dein Tornacensi Episcopo aliisque accitus, ibidem Jus Civile pari docendi dicendique peritiâ ac facundiâ interpretatus est.

Triennio hìc exacto, ab Ordinum Brabantiæ Delegatis stipendio ampliori Lovanium revocatus, majori etiam studio atque audientium concursu fructuque Jus Pandectarum prælegit; discipulum inter alios nactus *Dionysium Gothofredum*, qui præceptorem suum laudat, ad librum I. Digest. De Regulis Juris.

Demùm in istis secessionibus, & turbis Belgicis magis magisque invalescentibus, Dolam Sequanorum concessit: verùm conscensâ vix cathedrâ è vita decessit, anno 1578. VII. Kal. Decembris, die S. Catharinç sacro. Reliquit in Jure

Oeconomiam seu *Dispositionem Regularum utriusque Juris.* Lovanii, 1557. apud Gravium, & Coloniæ, 1592. in 8.

Commentarios methodicos ad easdem J. U. Regulas; quos unà cum *Tractatu De Analogia Juris & facti*, evulgavit Lo-

vanii Clariss. Valerius Andreas, apud Coenesteyn 1641. in 4.

Orationem Apologeticam pro Jurisprudentia Simul edita Lovanii 1641.

Commentarium ad Titulos XI. De Tutelis, ex Libro Institut. Imperialium. Ibid. 1557. 8.

Prælectiones ejusdem in Pandectas usque ad Tit. De Tutelis, à multis transcriptæ lectæ fuerunt, prelo dignissimæ.

JOANNES RASOIR,

Decanus Ecclesiæ Colleg. B. M. ad Aulam Comitis Valencenis, anno 1515. jubente Maximiliano I. Cæs. evulgavit sequens Manuscriptum.

Eclaircissement des Droits de Marie de Bourgoigne femme de Maximilien I. Empereur, sur les Duchez de Bourgoigne, Comtez d'Artois, Chatelenies de Lille, Douai, Orchies &c. Citatur à P. Le Long in Bibliotheca Scriptorum Galliç Num. 11977.

JOANNES REYGERSBERGIUS,

à Cortgena (ut ipse in Chronico testatur) Zelandiæ quondam opidulo ad ad oram insulæ septemtrionalis Bevelandiæ, primus ipse concinnavit idiomate patrio, atque ex fide, omissis explosisque fabularum deliriis,

Chronicon Comitatus Zelandiæ: editum Antver. 1551. 4. typis Henr. Petri, & rursum Middelburgi 1634. apud Adr. Romanum; ac cum Notis Marci Zuerii Boxhornii Hist. Prof. Leid. 1644.

JOANNES REYS,

Tungrensis, post Theologiæ studium spiritu Dei ductus vitam Canonicam in Corsendoncano Regularium Cœnobio, apud Turnhautum Brabantiæ, professus, atque inde in patriam missus ad ejusdem Ordinis Cœnobium noviter erectum, eidem primus Prior cum laude & fructu præfuit, ac Tungris obiit anno 1454. die XVIII. Octobris. Scripsit

Vitas Sanctorum Tomis tribus.

Summam sacræ Theologiæ. MSS. apud Regulares Tungrenses.

JOANNES RICHARDUS OSSANÆUS,

Silvæ-ducensis, J. U. Doctor & & Professor in Academia Ingolstadiensi, pòst Cameræ Imperialis Assessor, edidit

Disputationem Canonicam de Decimis. Ingolstadii, 1572. 8.

JOANNES DU RIEU,

Sive A RIVO, Leodiensis, homo laïcus, nulloque litterarum gradu insignitus, scripsit gallico sermone libellum, cui titulus:

Veritas hominis simplicis, ad Hæreticorum hujus temporis Quæstiones respondentis. Leodii apud Joan. Tournay, 1635.

JOANNES RISERIUS,

Amstelodamensis, Batavus, natus anno 1572. Societ. Jesu, maximam ætatis partem in Hollandica Missione egit annis prope XL. Demum Antverpiæ senio confectus decessit 16. Martii 1650. Edidit

Elogia ad Imagines Sanctorum Virorum & Feminarum Eremicolarum.

JOANNES RIVIUS,

Lovaniensis, *Gerardi*, Typographi filius, Ord. Eremit. S. Augustini Do-

ctor Theologus Universitatis Trevirensis, humanis divinisque Litteris probè excultus, neque minus in rebus Historicis & Politicis versatus. Artem dicendi ac disserendi apud suos non uno in loco professus, Lovanii in sui Ordinis Conventu Regens Studii Scripturæ sacræ Interpretem egit. Præfuit quoque titulo ac munere Prioris Conventui Leodiensi, Visitatorisque ac Prioris Provincialis anno 1643. toti Ordini per Belgium. Edidit

Poëmatum libellum. Antverp. 1629. 12. typis Henr. Aertssens.

Zodiacum Mysticum, sive Analogiam Zonæ Augustinianæ, è gallico *Caroli Moreau*, ejusdem Ord. Religiosi. Torn. 1628.

Panegyricum in festa S. P. Augustini. Tornaci in 8. 1631.

Diarium Obsidionis Lovaniensis, ab exercitu gallico & batavico anno 1635. intentatæ. Lovanii, apud Pet. Pangartium, 1635. 4.

Epicedion P. Cornelii Curtii. Lovanii. 1638.

Vitam S. Augustini, ex illius Operibus atque ipsis verbis ordine Chronologico contextam, lib. IV. Antverp. 1646. in 4.

Rerum Francicarum Decades IV. Bruxellis typis Mart. Bossuyt 4. 1651.

Annales Conventus Lovaniensis. MS. Lovanii.

Rudimenta tumultuum Belgicorum. MS.

Tractatum de Arcibus, Castellis, Agrariis limitaneis, & mediterraneis. libros III. MS.

Anastasin Augustinianam, sive *de Scriptoribus Ord. Eremitarum S Augustini* operas subsidiarias, aliaque editioni parata habebat, quæ extant MS. Lovanii.

Porrò idem *Rivius* ad Episcopatum Buscoducensem post obitum Josephi à Bergania, qui simul Archiepiscopus erat Cameracensis, à Rege Catholico Philippo IV. nominatus fuit. Sed per Tractatum Pacis Monasteriensis anno 1648. cum Hollandis initum, nominatio ista effectu caruit, ut testatur ipse Philippus Rex in litteris ad Archiducem Leopoldum, Belgii Gubernatorem datis anno 1649. 22. Martii, quibus & dictum Patrem nominatim commendat, *pro primo in hac Patria Episcopatu vacaturo.* Extant Lovanii originales Litteræ.

Mortuus est senex Lovanii anno 1663.

JOANNES ROBERTI,

Societ. Jesu Theologus, nascitur in municipio S. Huberti, quod in Eburonibus apud Arduennates est, anno 1569. die IV. Augusti. Puer litterarum fundamenta Leodii jecit: Coloniæ ad Rhenum Philosophiæ operam dedit, atque in Societatem anno 1592. ingressus est. In hac insignia Doctoratus in S. Theologia Moguntiæ accepit, eamdemque ibidem ac Duaci, Treveris atque Herbipoli plures annos cum insigni eruditionis fama professus est.

Obiit Namurci 14. Februarii anno 1651. Multa scripsit, quorum hic elenchus:

Parallela SS. Missæ & Cœnæ Calvinisticæ. Treveris, apud Henr. Bock, 8.

Dissertatio de Superstitione. Ibid. 1614. 16.

Mysticæ Ezechielis Quadrigæ, hoc est *Sancta IV. Euangelia historiarum & temporum serie vinculata*, græcè & latinè. Moguntiæ, typis Joannis Albani, 1615. fol.

Anatome Magici libelli Rodolphi Goclenii De curatione Magnetica per Unguentum Armarium. Treveris, 1615. 12.

Metamorphosis Magnetica Calvino-Gocleniana, quâ Calvino-dogmatistæ, & imprimis Rodolphus Gochlenius *stupendo Magnetismo in Giezitas migrant, & alia*

mysteria mirificissima describuntur. Accedunt *Considerationes aliquæ ad* Marcum Antonium de Dominis, *quondam Archiepiscopum Spalatensem, nunc in Angliam profugum, super consilio ab ipso exposito fugæ suæ.* Leodii, 1618. 8. apud Joan. Ouwerx.

Goclenius heautontimorumenos, id est, *Curationis Magneticæ & Unguenti Armarii ruina*, adversus Goclenii *Magneticam Synarthrosin* &c. Luxemburgi, 1618. 8. apud Hub. Reulandt.

Goclenius Magnus seriò delirans, adversus libellum ejus, quem *Morosophiam* inscripsit. Duaci, 1619. 12. apud Arn. Wion.

Curationis Magneticæ & Unguenti Armarii magica Impostura, sive *Responsio ad Disputationem Joan. Bapt. ab Helmont* &c. Luxemb. 1621. 8.

Ecclesiæ Anglicanæ basis Impostura, adversus duas Synodos Anglicanas. Ibid. 1619. 24.

Contemptus mundi, auctore anonymo. Opusculum pium versu rythmico conscriptum, *à Joanne Roberti* publicatum. Ibid. 1618. 8.

Flores Epitaphii Sanctorum, libris IV. auctore *Thiofrido* Abbate Epternacensi, Ord. S. Benedicti, cum *Notis Roberti*, qui & *Vitam* auctoris addidit. Ibid. 1619. 4.

Nathanael Bartholomæus : Demonstratio, quâ clarè probatur, *Nathanaelem* esse ipsum Apostolum *Bartholomæum.* Duaci, typis Arn. Wion, 1619. 4. Quod argumentum etiam tractavit *Barthol. Gavantus* ad calcem *Thesauri sacrorum Rituum.*

Historia S. Huberti, ultimi Tungrorum & primi Leodiensium Episcopi, cum *Notis & Paralipomenis.* Accedunt *Quæstiones Hubertinæ*, tum historicæ, quæ Vitam ejus concernunt, tum Theologicæ, quæ agunt de curationibus, quæ in Abbatia Hubertina fieri solent, utrum scilicet aliquid superstitionis contineant. Luxemburgi 1621. in 4.

Sanctorum quinquaginta Jurisperitorum Elogia, contra populare commentum de solo S. Ivone. Leodii. 1632. 12.

Vita S. Lamberti, XXIX. Tungrensis Episc. & Martyris. Ibid. 1633. 8.

Legia Catholica : quâ ostenditur Leodienses Episcopos omnes à S. Materno (quem S. Petrus Apostolus misit) Catholicos fuisse &c. Ibid. 1633. 16.

Confessio Fidei Ecclesiarum Reformatarum (ut prætenditur) *Belgii*, convicta falsitatis in omnibus suis articulis, contrariis doctrinæ Ecclesiæ Romanæ &c. Gallicè. Leodii apud Joan. Tournay, 1642.

JOANNES DE ROEST,

Ex castro & Dominio de Roest, Diœcesis Leodiensis, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini Tungris Eburonum, scripsit de rebus piis atque aliis pro Religiosorum eruditione instructioneque,

Fasciculum Florum, partibus III. distinctum. MS. apud Regulares Tungrenses.

Obiit Thenis apud Brabantos, anno 1534. die XII. Novemb. Rector Monialium in Cabbeeck.

JOANNES ROYARDUS,

Aldenardensis, Flander, Ordinis FF. Minorum Theologus & Ecclesiastes disertus, suoque tempore phœnix, floruit etiam Antverpiæ : unde deceptus Sixtus Senensis Antverpianum credidit. Fuit insignis Verbi Dei præco, atque Ordinis sui in Regno Scotiæ Commissarius Generalis. Edidit

Homilias in Epistolas & Euangelia Quadragesimalia. Antver. 1538. Paris. apud Renatum Aprilem 1544. & 1554. 8.

Adjecta est *Apologia contra Zelotem :* item *Soliloquium seu Formula Deum precandi.*

IOANNES ROMMEL
IVI Senatui Iurisdictionis Præpositalis, et Canonicalis
Brugensis, a Consilys et Actis obyt Anno
M DC. XXXI. ętat XC

P. de Iode sculpsit

In Epistolas & Euangelia Dominicalia. Coloniæ, 1550. Antver. 1553. Lugd. 1573. 8.

In Epistolas & Euangelia Festorum. Ibid.

Obiit Brugis Flandrorum anno 1547. apud suos in navi Ecclesiæ conditus.

JOANNES ROMMEL,

Brugensis, J. C. & caussarum patronus clarissimus, Curiæ Præpositali ac Canonicali D. Donatiani (cujus Brugensis Episcopus caput est) à consiliis & actis, justitiæque vindex acerrimus, vixit ad annum 1640. quo nonagenarius decessit. Vir elegantis & solidæ eruditionis; uti publico experimento fidem fecit, editâ

Dissertatione ad Artic. XIX. Edicti Perpetui, promulgati in Belgio anno 1611. *De contractibus & negotiis, quæ summam CCC floren. excedunt, scripto peragendis* &c. Brugis, 1630. 8. Extat etiam unà cum Ant. Anselmo in Triboniano Belgico.

JOANNES ROSENTHAL,

Limburgus, Rolducensis, (quod vernaculè *s'Hertogen-Raede*, oppidulum est, Abbatiâ Canonicorum Regularium celebre, prope Aquisgranum) Societati Jesu sese anno 1630. addixit, annos tunc natus XVIII. Docuit litteras græcas, latinas, Philosophiam, Mathesin. Ecclesiasten egit Coloniæ in Metropoli: Missionarium per Oppida & vicos, ubique cum fructu. Demum Confessarius Ernesti Landgraviæ Hassiæ, ad limina Apostolorum cum eodem Principe profectus, piam animam creatori reddidit, Romæ die 15. Octobris 1655. Edidit latinè

Epistolam Irenicam ad juventutem Hassiæ, super dissentionibus Doctorum, quos audiunt. Colon. typis Henr. Kraft 1655. Germanicè autem dedit

Concionum diebus Dominicis & festivis, Tomos II. in 4. Colon. apud Herm. Mylium 1653.

Justam querelam contra Prædicantem Calvinistam, de Controversiis Fidei. Ibid. 1656. in 8.

De ædificio supra Christum. Ibid. apud Kraft 1653. 4.

Exercitia & preces per totum annum, hoc titulo: *Opus bonum.* Ibid. apud Mylium. 1651. in 12.

JOANNES ROSERIUS,

Orchiacenus, Gallo-Flander, Parochus Esplechinensis, juxta Duacum, lusit

Poëmatum sacrorum libros V. Duaci, typis Car. Martini, 1611. 8.

Item *Poëmatum miscellaneorum* libros VI. Ibid. 1612. 8.

JOANNES ROUCOURT,

Natus Lovanii anno 1636. ætatis vixdum expleto XVII. promotus in scholis Artium loco tertio; hinc S. Theologiæ operam dedit in Collegio Adriani Papæ VI. eo successu, ut omnium Theologorum cursûs septennalis facile princeps haberetur. Licentiæ gradu insignitus, & ad docendam in Pædagogio suo Castrensi Philosophiam anno 1660. adlectus, mirum quantâ solertiâ ingenii, dicendi perspicuitate & efficaciâ suos erudierit. Lovanio Bruxellas ad Plebaniam Basilicæ D. Gudilæ anno 1667. adscitus est, simulque Præbendam Rothnacensem Academicâ nominatione obtentam dimisit. Prima cura ei fuit populum sibi commissum Euangelio pascere, pauperioribus per eleëmosynas succurrere, grassante epidemicâ lue vitam pro ovibus exponere: unde ejus memoria hodiedum apud Bruxellenses in benedictione est. Inter

hæc omnia, publicis non supersedit: sed Censoris librorum, ac Examinatoris Confessariorum & Ordinandorum munia sibi ab Archiepiscopo Mechliniensi imposita irreprehensibiliter adimplevit.

Tandem dum omnibus consulit, malignâ febre correptus interiit Bruxellis 26. Septembris 1676. vixdum quadragenarius.

Edidit de Sacramento Pœnitentiæ libellum vernaculum; *Inleydinghe tot de Penitentie*; qui ita placuit *Gabrieli Gerberono*, famoso Benedictino Gallo, ut eum in gallicum transtulerit, hoc titulo: *Catechisme de la Penitence*. Bruxellis 1672. Parisiis 1675. &c.

JOANNES LE ROUX,

Insulensis Flander, Armorum fecialis, (sive ut Galli vocant, *Roy & Heraut d'armes, à titre de la Province & Comté de Flandres*) per Litteras Regias 21. Augusti 1646. constitutus, dein Cameræ Rationum suæ Majest. Insulis Flandrorum Assessor, ac Procurator Fisci; scripto reliquit vernaculo,

Theatre, ou Receuil de la Noblesse de Bourgogne, Brabant, Limbourg, Luxembourg, Flandre, Artois, &c. unà cum serie eorum, qui ab anno 1424. Nobilitate donati fuerunt. Prodiit opus posthumum, & ad nostra usque tempora continuatum, 4. Insulis 1708, item auctiùs ibid. 1715.

JOANNES RUBUS,

Vernaculè *du Buisson*, Viletanus, ex agro Athensi, Hanno, olim Lovanii tertius in scholis Artium anno 1544. dein Philosophiæ in Pædagogio Porci Professor; nascente Academiâ Duacensi, S. Theol. Doctor & inter primos illius Professores creatus fuit, anno scilicet 1566. unà cum Viris verè eximiis, Guilielmo Alano dein S. R. E. Cardinale, Matthia Bossemio & Thoma Stapletono. Fuit & primus Regens Collegii Regii Duaceni. Edidit

Harmoniam Evangelicam, secutus ferè vestigia *Cornelii Jansenii* Gandensis Episcopi. Coloniæ, 1573. Duaci, 1575. & Leodii, 1593. 8.

Item *Logices Aristotelicæ versionem*, quæ Duaci in Scholis recepta aliquamdiu fuit. Coloniæ, 1572. 4. & Duaci sæpiùs.

Obiit Duaci, in D. Petri per annos XXI. Præpositus, & Academiæ Cancellarius, anno 1595. III. Idus Aprilis, relictis facultatibus omnibus alimentationi pauperum studiis operam dantium.

JOANNES RUSSIM,

Luxemburgensis, Ordinis S. Dominici Philosophus ac Theologus, dum vixit, clari nominis, circa annum 1312. Quædam scripsisse memoratur, quæ tamen ad notitiam publicam hactenus non pervenerunt.

Directorium Confessorum.

Comment. in Magistrum Sententiarum.

In Epistolam D. Pauli ad Titum.

Sermones de Tempore & Sanctis; & alia.

VENER. P. JOANNES RUSBROCHIUS,

Vulgò Ruysbroeck, à pago cognomine, ad Sennam fluvium inter Bruxellam & Hallas, sic appellatus; fuit primò Ecclesiæ D. Gudilæ Vicarius & Presbyter in urbe Bruxellensi. Hinc ad Viridem Vallem venit, sitam in silva Sonia, ad secundum à Bruxella lapidem: & excitato hic Cœnobio Canonicorum Regularium, Ordinis S. Augustini, primus quoque loci illius fuit Prior, sub *Francone* Præposito, & auctor

auctor reformati postea Ordinis per Belgium.

Vir divinæ contemplationi addictissimus, & sanctitatis majoris quàm doctrinæ; cùm ea, quæ scripsit, divino spiritu edoctus videatur. Narrat enim Henricus à Pomerio, ejusdem instituti ac loci Religiosus, Vitæque Scriptor, quòd antequam libros suos dictaret, habuerit pro consuetudine, *ut, dum divinæ illustrationis radio immadesceret, solus secederet in abdita silvæ, ibique dictante Spiritu sancto ea, quæ sibi occurrebant, in tabula cerea scripto commendans, secum solebat, ad Monasterium rediens, apportare*: sicque interpolatis vicibus edidisse suos libros.

Scripsit verò Opuscula quædam sermone patrio sive Brabantino, cœlestis doctrinæ plena, ab aliis Latinè reddita, à Dionysio Cartusiano eximiè laudata & defensa, qui libro II. De donis Sancti Spiritus Artic. 13. alterum *Dionysium Areopagitam* appellat. Leguntur ea in Viridi Valle, in pergameno scripta, hoc ordine:

Regnum Amantium Deum, sive *Summa Vitæ spiritualis.*

De Nuptiis spiritualibus, libri III.

De Calculo, sive *de Perfectione Filiorum Dei.*

De quattuor Tentationibus.

De Fide & Judicio.

De VII. Seris sive *Custodiis.*

De norma bonæ ac Religiosæ Vitæ.

Liber Apologeticus, sive *Retractationis, de unione amantis Animæ cum Deo.*

De XII. Beghinis, seu *Virginibus Deo devotis*: tractans de duplici Vita hominis, contemplativa & activa.

De Tabernaculo Spirituali Moysis.

Speculum Salutis æternæ.

De VII. Gradibus scalæ spiritualis Amoris.

Excusa fuerunt Opera hæc Coloniæ, *Laurentio Surio Carthusiano* interprete, qui de Auctoris laudibus præfatur, anno 1552. apud Quentelium, & recusa anno 1609.

Invenit tamen Joannes Gerson, Cancellarius Parisiensis, in Viri sanctissimi scriptis, quod carperet; & scripsit contra tertiam partem libri *de Ornatu Nuptiarum spiritualium.* Sed multi virum sanctum defendunt, Gersonem etiam excusant, qui aut verborum superficiem tantùm attenderit, aut in vitiosam inciderit interpretationem. Id enim accidere iis solet (ut Bellarminus scribit) qui de Mystica Theologia scribunt, ut eorum dicta ab aliis reprehendantur, ab aliis verò laudentur, quia non eodem ab omnibus modo accipiuntur.

Ceterùm quem *De Ornatu Nuptiarum spiritualium* librum edidit Lutetiæ Henr. Stephanus anno 1512. sub nomine *Joannis Rusberi*, ejusdem auctoris est, ab alio quopiam latinè redditus, teste *Joanne de Schoonhovia* ejusdem instituti, in Defensione sua; in quem incidisse Gersonem verisimile est.

Notet verò Lector, Theologiæ Mysticæ studiosus, exstare versiones librorum *Rusbrochii*, in Viridi Valle, longè alias à Suriana, & fortè meliores ac fideliores:

De Tabernaculo spirituali, interprete *Guilielmo Jordano*, Canonico Regulari in Viridi Valle, qui fatetur in versione ejus libri se adjutum ab ipso auctore, adhuc superstite.

De Nuptiis Spiritualibus, eodem interprete.

De Calculo, interprete eodem.

De VII. Gradibus Divini Amoris, interprete *Gerardo Magno.*

Decessit ex hac vita Vir sanctissimus, anno 1381. ætatis suæ LXXXVIII. Sacerdotii LXIV. die 2. Decembris, sepultus primùm in ambitu templi veteris: translatus ad chorum novæ basilicæ, anno 1386. & ante altare summum in sepulcro lateri-

cio depositus: demùm è terra elevatus anno 1622. die 8 Novemb. per Archiepiscopum Mechliniensem Jacobum Boonen, & in Sacello SS. Trinitatis repositus.

Plura de Vita & Miraculis sancti hujus viri, post *Henricum à Pomerio*, *Marcus Mastelinus*, ejusdem loci Religiosus, in suo Necrologio Viridis Vallis libro II. cap. I. & seqq.

Descripsit & acta Vitæ ejusdem *Thomas de Jesu*, *Bratiensis Hispanus*, Carmelitarum Excalceatorum in Belgio primus Præfectus, Gregorio XV. pro obtinenda illus Beatificatione præsentata.

Elogia & Testimonia variorum de Venerabili Joanne Ruysbrochio, edidit eodem anno 1622. Aub. Miræus, 8. Bruxell. apud Joann. Pepermans. Legiturque in Valle Virid hæc simplex inscriptio.

Hic jacet translatus devotus Pater
D. Joannes de Ruysbroeck
I. Prior hujus Monasterii,
Qui obiit Anno Domini
M.C.C.C.LXXXI.
II. die Decembris.

JOANNES RYCQUIUS,

Vulgò *DeRycke*, J. C. Gandavensis, edidit *ἀνωνύμως Legum Axiomata*, Francofurti excusa, typis Chr. Egenolphi anno 1546. In Verbis *Allegare* & *Allegatio* profitetur se *Repertorium Juris* scripsisse ad Franciscum de Aretio J. C.

JOANNES A RYSWYCK,

Gelder, edidit Coloniæ *Carminum Heroïcorum & Elegiarum Tirocinia* 1599. in 4.

JOANNES SALANUS,

Atrebas, Doctor Medicus, scripsit *Promptuarium Rerum in arte Medicâ memorabilium.*

Methodum medendi

Compendium totius artis Medicæ. Ex Ferreolo Locrio, in Catalogo Scriptorum Artesiensium.

JOANNES DE LA SALLE,

Furnensis Flander, S. Theol. & J. U. Baccal. ab anno 1626. Pastor in Thieldonck, prope Lovanium, edidit

Poëmatum libellum. Lovanii, typis Dormelii, in 8. 1633. inter quæ est

Confutatio Joannæ Papissæ, versu jambico, per modum Dialogi inter Petrum Romanum Catholicum & Carolum Calvum hæreticum.

Obiit in parochia sua circa annum 1658.

JOANNES A SANDE,

Regneri filius, *Frederici* frater, Arnhemio in Ducatu Geldriæ oriundus, patris fratrisque exemplo studia Humanitatis, atque in primis Jurisprudentiam excoluit, præceptoribus cùm aliis alibi, tum verò *Petro Heigio* J. U. D. & Professore Witebergensi, usus. Ipse postea in Franekerana Frisiorum Academia annis aliquot Jura professus, atque anno 1604. Ordini Senatorum in suprema ejusdem Provinciæ Curia adscriptus, totos XXX. annos, & amplius, eo in munere versatus fuit. Scripsit

Tractatum *De actionum cessione.* Amstel. 1623. 4.

De prohibita rerum alienatione. 1633. in 4.

Decisiones Frisicas, seu *Rerum in suprema Frisiorum Curia judicatarum libros V.* Leovardiæ, 1615. item 1639. & 1647.

Theatrum Practicantium. 4. Coloniæ 1663.

Leonem Belgicum, seu Belgicarum Historiarum Epitomen, quâ initium progressus & exitus motuum atque discordiarum lucidè demonstrantur, ab anno 1566. *ad* 1648. Ultrajecti 1652. in 12. Item Flandricè

Leowardiæ 1651. Continuavit Historiam hanc anno 1661. Petrus de Langhe.

In Titulum Digestorum de Regulis Juris Commentarium.

Porrò omnia Opera Juridica, tam *Joannis à Sande*, qui demum in supremâ Frisiorum Curiâ Præses evasit, quam fratris ejus germani *Frederici à Sande*, Civitatis Arnhemiensis Consulis, primùm quidem simul prodière, Groningę 1683. in 4. juxta Autographa Authorum aucta, & multis in locis emendata: Indices locupletissimos adornante *Dominico à Feenstra*, Frisio, J. C. Tum rursum prodierunt in fol. Bruxellis apud Fratres t'Serstevens 1721. studio *Liberti Francisci Christyn*, supremi Consilii Brabantiæ Senatoris ac Vice-Cancellarii.

Editio hæc ultima continet præterea Additiones & elucubrationes *Lamberti Goris*, *Arnoldi Schotani*, & aliorum, novamque & plenariam continuationem Additionum ad Libros Definitionum Frisicarum, quos *Joachimus Burgers* J. U. Doctor Lipsiensis, Libro tertio, interruptas reliquerat. In quâ non tantum Jus Frisicum elucidatur, sed & quid circa eam Materiam in Gallia & Belgio observetur, ex Edictis Principum, moribus & consuetudine variorum locorum, & supremorum Tribunalium sententiis, enarratur.

In funere Joannis à Sande, Frisiorum Curiæ Præsidis, posuit hoc Epicedion *Henricus Neubusius* ejusdem Curiæ Advocatus

SANDE; *decus Geldrûm*; *Frisiis supreme Senator*:
Juris apex; *Princeps Nobilitatis Honos*:
Ara, *Forum*, *Pallas*, *Civis*, *reus*, *orbus*, *egenus*,
Te dolet amissum Mundus uterque Patrem.

JOANNES SANDERUS,

Gandavensis, Carolo V. Cæsari à consiliis Medicis, eâ ingenii felicitate ac dexteritate prętitus fuisse fertur, ut absque ullo Græcæ lectionis usu, vocabula omnia Græca, quæ in arte Medica occurrunt, disertè explicare atque interpretari valeret, quemadmodum hoc ipsum præfando ad libellum De complurium amicitia, à se latinè versum, testatur Joannes Otho, Scholarcha Gandavensis, qui *Joannem Alexandrium* nuncupat. Elatâ uxore *Levinâ Steelantiâ*, nobili matronâ, beneficium Canonicum in D. Bavonis obtinuit. E scriptis, unica superest

Methodus curandarum ægritudinum. MS. apud Antonium Sanderum, Canocum Iprensem, ex filio nepotem.

JOANNES SAREYEUS,

Neoportuensis, Flander, Leidæ apud Batavos adhuc Catholicè agentes Ludum aperuit. Scripsit

Grammatices prima Rudimenta.

Syntaxeos Græcæ & Latinæ Methodum. Antver. 1554. 8. apud Joan. Loëum.

JOANNES SARTORIUS,

Amstelodamus, Ludum litterarium in patria moderatus est, præterque latinam ac græcam, etiam linguam calluit hebraïcam. Nullus linguæ vernaculæ eo peritior fuit umquam; uti de eodem scribit Petrus Opmerus in Chronico, ut qui elegantiâ linguæ certare cum Græcis ac Latinis ostenderit Batavos. Edidit

Grammaticam Latinam. Antver. typis Tongrii.

Centuriam Syntaxeon, in Decades distinctam. Ibid. 1530. apud Mart. Cæsarem.

Adagiorum Chiliades III. sive sententias proverbiales, græcas, latinas, & belgicas, ex præcipuis Authoribus collectas; quas Notis brevibus illustratas

N 2

edidit denuo *Corn. Schrevelius*, Amstel. 1670. in 8.

Silvulam Vocabulorum, seu selectarum Orationum ac Phrasium. Ibid. 1563. 8. typis Silvii.

Cetera vetitæ sunt lectionis, quæ suppresso nomine edidit, ut *Prophetæ Minores* ex Hebræo translati, & *Annotationes* in eosdem, nomine *Joannis Tosarrii Aquilovicani*: item *de Fide*, ad Cornelium Crocum, aliaque, typis Oporinianis. Certé Crocus, dum adversus *Sartorium* de fide & operibus scribit, eum planissimè à fide Catholica aberrare ostendit. Et Alardus Amstelredamus, de fraudibus & imposturis scribens hæreticorum, *Joannem Sartorem* testatur virum quidem esse subacto satis ingenio, sed pessimo utentem præceptore, scilicet præsumptione.

Norduici, aut Delphis, primus Calvinianæ Sectæ prædicutius, ultimum vitæ clausit diem anno salutis humanæ 1570.(sed 1568. apud Val.Andream) animi. quadam ægritudine tactus, Kal. Aprilis, ipso die parasceves. Hoc sibi scripsit Epitaphium:

Hac ego sum tumulatus humo SARTORIUS, *ortum*
Cui primum tellus Amstelodama dedit.
Ingenium colui variè, docuique juventam
Omnigenas artes, quippe triglottos eram.
Sed postquam virtus duris exercita fatis
Destituit corpus, spiritus astra tenet.

JOANNES SAUTERUS,

Alostensis Flander, Hebraïcæ linguæ in Academia Lovaniensi Professor publicus, sive (ut ajunt) Buslidianus, ab anno 1656. quo Clariss. Viro *Valerio Andreæ* successit. Edidit

Introductionem brevem in Linguam Sanctam Hebræam &c. 8. Lovanii apud Andr. de Witte 1675.

JOANNES SAXONIUS,

Hattestedius, è Frisia minori, J.U. Doctor, Ecclesiæ Hamburgensis Decanus & Canonicus Metropolis Bremensis, Jura Erphordiæ & alibi publicè explicuit, obiitque anno 1564. Scripsit

Assertionem de Glossis Accursianis, & Bartoli, aliorumque Commentariis; absque iis Jus Civile rectè intelligi non posse: ad Viglium Zuichemum. Basil. typis Oporini, 1548.

Commentariolum ad Titi Livii Historiarum ab V. C. lib. XXII. & XXXI. de Bello Punico secundo. Ibid. 1547. 8.

Comment. in Orationem Ciceronis pro Sexto Roscio Amerino.

Orationem de Utilitate studii Dicendi.

Orat. de Observandis Legibus. Ibid. simul excusa.

JOANNES SCHALCK,

Antverpianus, Bogardus tertii Ord. S. Francisci, in Conventu Bruxellensi diem clausit supremum anno 1602. Edidit

Orationem lugubrem de Seditione Antiochena, anno 319. ad Iconomachorum seditionem Belgicam accommodatam, anno 1573. Antv. 8.

Xenium Euangelicum; quatenus ad Sacrarum Scripturarum normam benè beatèque cuilibet vita sit instituenda. Ibid. 1576. 12. apud Ant. Tilenium.

JOANNES SCHEPPERUS,

Gandavensis, Poëta & Historicus, Joanni Fernandæo Velasco regnorum Castellæ & Legionis Comiti-Stabuli à Sacris & Eleemosynis, conscripsit

Panegyricum eidem Comiti-Stabuli: in quo rerum ab eo gestarum compendium. Mediolani, 1612. 4.

Reddidit idem idiomate Belgico, in quo unus ferè excellebat, *Erycii Puteani Laudationem Juventutis Belgicæ, & Comum* ejusdem.

Decessit anno 1620. die VIII. Augu-

sti, Leidæ apud Batavos, de nocte domum revertens in amne mersus. *Justus Rycquius* concivi suo & amico hoc Epitaphium scripsit.

JOANNI SCEPPERO, Gandensi, Historico & Poëtæ.

Post geminam Hesperiam conspectam & Celtica Regna,
Post populi mores triplicis & genium:
Post magni meritis encomia dicta Velascbi,
Post patriæ scripiam fortiter Historiam:
Post Clarios amneis epotos Virginis undæ,
Belgicaque exemplo carmina scripta novo:
Crimine perpetuo Parcarum & crimine cœli
SCHEPPERUS *Batavo mersus in amne jacet.*

Eidem.

SCHEPPERUM *Batavâ quisquis raptum ingemis unda,*
Falleris: Aönii fluminis illa fuit.

JOANNES A SCHOONHOVEN,

Religiosus ac Prior Carmelitarum Machliniensium, floruit, teste Trithemio, circa annum 1390. & 1402. scripsitque opus insigne

De Vitiis & Virtutibus, & omni materia predicabili, ordine alphabetico, quod inscripsit *Polipodium.*

JOANNES DE SCHOONHOVIA,

Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, in Viridi Valle, juxta Bruxellam, obiit ibidem anno 1431. Scripsit

Exhortatorium Spirituale: ad Simonem nepotem suum, Regularem in Ensteyn.

De Cursu Monachi: ad eumdem.

De profectu Monachi: ad quemdam Regularem in Bethlehem.

Defensionem Joannis Ruysbroecquii, contra Gersonem, cum Operibus Gersonis editam, Tomo I. pag. 63. novæ editionis curâ Lud. Ellies Du Pin anno 1706.

De Passione Domini: ad Guilielmum Vryman, nepotem suum, Cartusiani Ordinis prope Trajectum.

Epistolam de Contemptu Mundi,

Conclusiones super Sermone de monte aureo.

Sermonem, sive Tractatum *de Spirituali Ambulatione.*

Sermonem, anno 1413. habitum in Capitulo Windesemensi, dum Monasteria Regularium Brabantiæ eidem unirentur. Leguntur omnia Lovanii ad S. Martinum. Item *Epistolarum & Collationum* ejus Volumen ingens, apud Regulares Tungrenses.

JOANNES VAN SCHORE,

E vico de Stevinskercke in Brugensi Diœcesi oriundus, primùm Canonicus Præmonstratensis in Abbatia Viconiensi, dein Abbas S. Foliani in Rhodio, ac demum S. Nicolai Furnensis. Scripsit (testante Ant. Sandero) eleganti stylo

Chronicon Ecclesiæ Viconiensis. MS.

Obitus ejus in hoc sepulchrali apud Furnenses elogio notatur.

Sepultura Venerabilis Viri,
D. JOANNIS DE SCHORE,
Quondam Abbatis hujus Ecclesiæ,
Qui non minori doctrinâ,
Quam virtutis studio
Præfuit annos quatuor;
Extremumque diem clausit VI. Nov.
Anno salutis humanæ M.D.LIV.

JOANNES SCHOTTUS,

Cameracenas, Prior ordine XIV. in Busco Domini Isaac, Monasterio Regularium S. Augustini juxta Nivellam, fuit Ordinis Aurei Velleris Cancellarius, ad hanc dignitatem sub Carolo

V. Cæſ. ob præclaras virtutes quibus præditus erat, evectus. Vir enim erat non minus facundus, & in aula ejuſdem Caroli Magnatibus gratus, quàm ſanctimoniâ exemploque vitæ excellens. Reliquit

Chronicon, *Sermones*, & quædam alia *de Eminentia Ordinis Aurei Velleris.*

Obiit anno 1531. ætatis LXV. regiminis XXXIII. ſepultus in medio Eccleſiæ SylvæIſaacanæ, hoc Epitaphio.

Marmore JOANNES SCOTUS *Cameratius iſto*
Sermonis Præco clauditur ille ſacri.
Ordinis enituit proin Cancellarius Aurei
Velleris, *Auguſto Cæſare ſub* CAROLO.
Hujus Cœnobii tenuit moderamina Paſtor,
Ter denis annis pervigil atque tribus.

Habuit nepotem *Hubertum Schotum*, pietate, eruditione, facundiâ non imparem patruo: fuit enim XVI. dicti Cœnobii Prior, & nonnulla *D. Bernardi* opuſcula vernaculè reddidit, Lovanii excuſa, anno 1577. aliaque *D. Auguſtini* &c. Obiit hic anno 1575. ætatis LXVIII. regiminis XXVII.

JOANNES SCHOHIER,

Bellomontanus, Hanno, Protonotarius Apoſtolicus, Canonicus S. Waldetrudis Montenſis, dein etiam Cathedr. Eccleſię Tornacenſis; ſcripſit gallico idiomate librum hoc titulo,

L'Eſtat & Comportement des Armes: De origine, uſu, prærogativa Armorum ſive Inſignium. Bruxellis, 1597. fol. & iterùm 1629. 4. typis Joan. Momartii.

La Genealogie & deſcente de la Maiſon de Croy, avec les *Blazons & Armoiries.* in 4. Duacii 1589.

JOANNES SCHULERUS,

Batavus, Theologiæ Calvinianæ Doctor, nec non Philoſophiæ Profeſſor publicus in Athenæo Auriaco, Bredæ in Brabantia ſub auſpiciis Sereniſſimorum Principum Auriacorum erecto. Fuit & variis in locis Miniſter, atque ultimò venit Roſendaliâ Bredam anno 1656, ibique obiit 1674. Evulgavit

Examinis Renati Des-Cartes ſpecimen, ſive brevem & perſpicuam Principiorum Philoſophiæ Carthefianæ Refutationem. 4. Amſtelodami apud Pet. le Grand 1666.

JOANNES SCHUTKEN,

Canonicus Regularis in Archi-cœnobio Windeſemenſi, multa in uſum familiarium Canonicæ ſuæ Congregationis ex latino in vulgare idioma vertit, & Scripturam ſacram Gloſſemate illuſtravit, referente Joanne Buſchio in Chronico. Vir fuit notæ ſanctitatis, cujus animam, poſt trium horarum purgationem, lucidiſſimi ſideris inſtar ad cœleſtia emigraſſe, ajunt Windeſemenſes. Obiit autem anno 1423.

JOANNES SECUNDUS NICOLAIUS,

Natus apud Batavos in Haga-Comitis anno 1511. patre *Nicolao Everardi*, ſupremi Senatûs Hollandici Præſide, primum ingenii ſui formatorem *Jacobum Volcardum* in patria nactus fuit, alterumque ipſe celebrat *Rumldum Stenemolam*, Machlinienſem, præceptorem ſuum.

In Galliam profectus, Avarici Biturigum aliquamdiu ſubſtitit, Laureâque Jureconſulti ab Andrea Alciato, clariſſimo Jurium Interprete, inſignitus, mox Italiam petiit, Romæque Paullo IV. P. M. ab Epiſtolis fuit. Inde in Hiſpaniam trajecit, & Joanni Taverę, Cardinali atque Archiepiſcopo Toletano, ſimiliter à Secretis fuit & latinis Epiſtolis.

Dumque ab expeditione Tunetana, Caroli V. Cæſ. caſtra ſecutus, in Belgium valetudinis cauſſâ revertitur,

IOANNES SECVNDVS
E. de B. f.

apud Georgium Egmondanum, Episcopum Ultrajectinum, & Pro-Abbatem ad S. Amandum in Tornacesio, eodem munere functurus, in ipso juventæ flore flos ille Belgicus extinctus est, nondum annos natus XXV. anno 1536. VIII. Kalendas Octobris.

Nomen *Secundi* non sine omine accepisse sibi videri poterat, quippe nulli futurus facilè secundus, in poëticâ præsertim facultate, si superesse diutiùs licuisset. Erat insuper fingendi ac sculpendi laudatissimus artifex: qua de re ipse ad *Joannem Scorelium*, Canonicum Ultrajectensem in D. Virginis scribens, testatur, sese *has fingendi pingendique artes arcano quodam naturæ jussu semper amplexum fuisse & admiratum*: cui juvenili, inquit, levitati aliquem *sculpendi usum* ausus sum adjungere. Tumulum illius ad S. Amandum, in novi Ecclesiæ, hæreticorum furore anno 1566. violatum, *Carolus de Par*, dicti loci Abbas, ob tanti viri memoriam, restituit. Scripta à *Secundo* hæc innotuêre.

Elegiarum libri III. *Funerum* liber I.
Epigrammatum liber I *Basiorum* liber I.

In quo; uti & in aliis ejus elucubrationibus, plurima lasciva & obscœna leguntur: hinc ad nomen Authoris allusit quidam.

Non bene Joannem sequeris, lascive Secunde:
Tu Veneris cultor; Virginis ille fuit.

Item *Epistolarum* libri II.

Odarum liber I.

Silvarum lib. I. Ultrajecti simul edita, 1541. apud Herm. Borculoum, & Lugduni Batavor. 1631. 8. ex recognitione Petri Scriverii.

Regia Pecuniæ, eodem auctore, edita Lugd. in Galliis, 1552. cum Scholiis *Petri Pigantii*.

Itineraria III. Belgicum, Gallicum & Hispanicum. Lugd. Batavorum, edente *Daniele Heinsio*, 1618. 8.

Porrò hæc illi posita fuere Epitaphia.

JOANNI SECUNDO
Hagiensi Batavo,
J. C. Oratori ac Poëtæ clariss.
Fingendi quoque ac sculpendi
Laudatiss. Artifici:
Qui primùm in Hispaniis
Joanni Taveræ Toletano Card.
Deinde in patria
Illustri Georgio ab Egmunda
Trajectensi Præsuli
Et hujus loci Primati
Ab Epistolis, & Secretis fuit.
Postremo ab Carolo V.
Imp. Aug. accersitus,
Ut eandem deinceps functionem
Obiret,
Immaturâ nimium morte rapto;
Mater, fratres ac sorores
Tristiss. desiderii Monumentum poss.
Vixit annos IV. & XX.
Mens. X. Dies X. Obiit anno
Ab restituta salute M. D.XXXVI.
VI. Kal. Octob.

ALIUD

„ JOANNI SECUNDO Hagiensi, „ Poëtæ celeberrimo, & nulli Secundo; cujus tumulum, hæreticorum furore anno M. D. LXVI. violatum, „ Carolus de Par, Abbas, ob tanti viri memoriam restituit, hortantibus „ DD. Dionysio Villerio, & Hieronimo Winghio. Obiit anno M. D. „ XXXVI. VI. Kal. Octob. à secretis „ Georgii Egmondani Trajectensis Episcopi & hujus loci Pro-Abbatis.

❦ ❦ ❦

Bonaventura Vulcanius, Professor Leid. Joannem Secundum & Janum Dousam Batavos hoc Epigrammate eleganti ornavit.

Claret apud Batavos æterna laude SECUNDUS,
Sive Elegos, cultum sive Epigramma facit:

Cur voluit dici præsaga mente Secundus,
Quum nullus primum quem sequeretur erat?
An quia venturum norat volventibus annis,
Cui ferrent primas secula, DOUSIADEM?
Sic est; nam Dousæ rediviva in pectore Musa
Plaute, & Flacce tua, & docte Catulle tua est.
Salvete, ô, Batavæ Gentis, par nobile Vatum,
Lumina; luminibusque officite Hesperiæ.

JOANNES SERVILIUS,

Populari sermone KNAPIUS, Guiertenus sive Wiertenus, ex Comitatu Hornano, Leodiensis Diœcesis, floruit Antverpiæ, familiaris ac cliens Ladislai de Ursule, Equitis, ad annum 1545. quo ferè tempore hæc foras dedit:

Dictionarium Triglotton, latino-græco-latinum.

Explanationes in Bucolica Corn. Graphæi. Antver. 1536.

De Rebus pace belloque magnificè gestis, sive de mirandis antiquorum operibus &c. libros III. Ibid. 1541. & 1569. 8. apud Joan. Withagium.

Geldro-Gallicam Conjurationem, *Duce Martino Rossemio.* Ibid. 1542. 8. apud Ant. Dumæum. Extat etiam Tomo III. Scriptorum Rerum Germanicarum, quos anno 1717 evulgavit *Burchardus Gotl. Struvius*, J. C. & Saxoniæ Historicus.

Orationem Gratulatoriam Carolo V. ex Hispania in Brabantiam reduci, S. P. Q. Antver. nomine. Ibid. 1545. 8.

Gratulationem Ladislao Ursulo, Consuli electo. Ibid. 1542. 8. apud Joan. Graphæum.

JOANNES DE SEUR,

Eques, primus quondam circa annum 1630. Graphiarius, atque Receptor Cameræ Rationum seu Computuum, Insulis olim in Flandria, nunc Bruxellæ residentis: Autor libri:

La Flandre illustrée, par l'Institution de la Chambre des Comptes du Roi à Lille, l'an 1385. par Philippe le Hardi Duc de Bourgogne; avec les Ordonnances, Reglemens, les noms des Presidens &c. qui postmodum auctus prodiit Bruxellæ 1713. in 12.

JOANNES SILICÆUS,

Canonicus Regularis D. Augustini, in Viridi Valle, juxta Bruxellam, scripsit

De Exordio & progessu Monasterii Viridis Vallis: quem librum alius, ejusdem loci Canonicus, ad annum 1506. deduxit, & *Virologium* inscripsit. Legitur in Viridi Valle.

JOANNES SILVIUS,

Vulgò DU BOIS, Atrebas, Dominus de Sapigny, græcè latineque doctissimus; edidit typis Plantinianis

Cathemerinon, seu Quotidianas Preces, ex græcorum libellis collectas. Item aliud versibus heroïcis; utrumque latinè redditum.

JOANNES SILVIUS,

Insulanus, Medicinam primùm Valencenis factitavit, postea eamdem Duaci in novella Academia publicè professus est; obiitque ibidem anno 1576. ipsis Nonis Aprilis. Edidit

Academiæ nascentis Duacensis, & Professorum ejusdem Encomium, versu heroïco. Duaci, apud Jac. Boscardum, 1563. 4.

Dialogos, seu privatas puerorum collocutiones: & *Carmina.* Antv. typis Plantin. 1568. 8.

De

De Morbi Articularis Curatione Tractatus IV. Ibid. 1565. 8.

Tabulas Pharmacorum. Ibid. 1568. 8.

Declarationem de Lue Venerea, anno M. D. LVII. Lovanii habitam. Ibid. 1577. 8. & Tomo II. Operum *De Morbo Gallico.*

De Studiosorum atque eorum, qui corporis exercitationibus minùs addicti sunt, valetudine curanda, libros II. Duaci, 1574. 8. apud Bogardum.

Morbi populariter grassantis Præservationem & Curationem. Lovanii, apud Hieron. Willæum. 1572. 8.

JOANNES SIMONIS,

Batavus, Ordinis Carmelitani, vir non minùs religione quàm doctrinâ præstans, claruit anno 1475. Scripsit *De potestate Pontificis, Conciliorum & Cæsaris.*

Item *Sermonum* librum: quæ tamen hactenus ad notitiam publicam non pervenerunt.

JOANNES SINNIGH,

Corcagiensis Hibernus, à primâ juventute Catholicæ fidei causâ de terra & cognatione sua egressus, scientiæ & virtutis amore incensus, velut ex ultima Thule ad Lovaniensem Academiam adventavit. Alumnis Standonicæ Domûs adscriptus, exacto biennio Philosophico, tanta sublimis ingenii vastæque memoriæ dare cœpit specimina, ut primus inter Magistros Artium è Pœdagogio Porcensi anno 1625. renunciatus fuerit. Hinc in Majore Theologorum Collegio sanctiora studia feliciter emensus, è discipulo fit Lector S. Theologiæ in Præmonstratensi Abbatiâ Bonæ-Spei apud Hannones.

Ad Universitatem, ac in primis ad Philosophiæ Professionem in præfato Pœdagogio postliminio revocatus anno 1635; post quadriennem discipulorum illuc confluentium instructionem anno 1639 die 27. Septembris sacrum Theologiæ Magisterium adeptus est, ac post biennium Majori Theologorum Collegio præfectus, nec diu post inter octo-Viros ejusdem Facultatis Regentes cooptatus. Vigore etiam Privilegiorum Academicorum in Cathedrali Ecclesia Brugensi obtinuit præbendam, aliamque in Collegiata D. Petri Turnhauti.

Damnato per Urbanum VIII. Pont. *Cornelii Jansenii* libro, iter Romanum suscepit Sinnichius, causam illius coram Pontifice ac Cardinalium deputatorum cætu defensurus: uti & quibusdam libris scriptisque (passim anonymis Romæque damnatis) tentare voluit: utiliorem sane Ecclesię operam præstiturus, si erga S. Sedis Decreta obedientior, contra heterodoxos calamum suum unicè strinxisset.

Obiit in majori Theologorum Collegio die 8. Maii 1666. relictis imprimis pro Gente Hibernica præclaris fundationibus Lovanii; Brugensis quoque Cathedralis, & Capituli secundarii in D. Petri Lovanii non immemor. Dictus in Elogio funebri, *Conciliorum, SS. Patrum & totius Antiquitatis sacræ Archivum, castitatis cultor usque ad sexûs alterius fugam; liberalitatis usque ad secretam multorum millium in miseros profusionem; submissionis erga sanctam Sedem usque ad expressam illius in ultimæ voluntatis elogio professionem, justitiæ, temperantiæ candoris ac cæterarum virtutum symbolum; ingenii, memoriæ, Philosophiæ Christianæ, Theologiæ orthodoxæ partus & conatus extremus.*

Sepultus fuit in Ecclesia D. Petri ante tabernaculum, hoc Epitaphio.

R. adm. ac Eximius Dominus
D. JOANNES SINNIGH,
Corcagiensis Hibernus,
S. Th. Doctor & Professor,
Collegii Majoris Præses,
Gentis suæ grande decus,

Facultatis Theologicæ
Et Academiæ lumen singulare,
Patrum & Antiquitatis Archivum,
Scriptis Urbi & Orbi probatus,
Quibus immoritur
VIII. Maii M. D. C. LXVI. Ætat 63.
Vivens & Moriens in egenos profusus.
Sequuntur Libri ab eo editi.

Augustini Hypponensis & Augustini Iprensis, de Deo omnes salvare volente & Christo omnes redimente, Homologia, per Theses Anti-Apologeticas expressa, & Lovanii, loco per Joannem Zegbers (is erat Bedellus Facultatis) *designando propugnanda, quando adversariis videbitur.* Est hic primus liber, qui pro defensione Jansenii anno 1641. prodiit, quem ut fœtum suum agnovit *Sinnichius*: quique paulò post Romæ damnatus fuit ann. 1641. & 1654.

Saul ex-Rex, sive de Saule Israëliticæ Gentis Proto-Monarcha, divinitùs primùm sublimato, ac deinde ob violatam Religionem principatu vitâque exuto: in typum Regum ac Principum, temeratæ Religionis reorum, ideoque cœlitùs animadversorum vel animadvertendorum &c. Lovanii apud Hieron. Nempæum 1662. fol.

Saul ex-Rex &c. Liber II. in quo Ecclesiæ Prærogativa proficiendi ex adversis asseritur &c. Fol. Lovanii apud Nempæum 1667. Opus posthumum, cui immortuus est Author.

Confessionistarum Goliathismus profligatus, sive Lutheranorum, Confessionis Augustanæ Symbolum profitentium, Provocatio ad Monomachiam Doctrinalem, super Canonibus Synodi Tridentinæ, & Articulis Confessionis suæ Augustanæ, solemniter à Catholicis ex Edicto Cæsareo secum ineundam, propulsa; cum reseratione originis ac progressûs, tum hæreseon in generali, tum Lutheranismi ac Confessionismi in speciali &c. 4. Lovan. 1657. & Fol. Lovanii apud Nempæum 1667. editio II.

Vindiciæ Decalogicæ, Lov. 1672. in 4. è libris præcedentibus excerptæ sunt.

Sequentia vero edidit, seu Anonyma, seu Pseudonyma.

SS. Patrum de Gratiâ Christi & libero Arbitrio dimicantium Trias: Augustinus Hipponensis adversus Pelagium: Prosper Aquitanicus adversus Cassianum: Fulgentius Ruspensis adversus Faustum: sub ficto nomine *Pauli Erynaci Gratianopolitani Theologi*. 4. 1648. sine loco editionis. Decreto S. Congregationis Indicis Romæ suspensus, donec corrigatur, 4. Junii 1661.

Consonantiarum Dissonantia: seu Aurelii Aviti (fictum nomen à Sinnichio assumptum) *Veronensis Theologi Molinomachia: hoc est Molinistarum in Augustinum Jansenii, Antistitis Iprensis, insultus novissimus*, XXVIII. *Consonantiarum Doctrinæ inde excerptæ, cum Articulis à Pio V. Pont. proscriptis compilatione subnixus, totidem vero Dissonantiarum contra-positione elisus* &c. 4. Parisiis 1650. apud societatem Typographicam. Liber Romæ à S. Congregatione die 20. Novembris 1663. prohibitus. Cum autem *Valentinus Randour* S. T. Doctor Duacenus, Sinnichii librum Notis suis compunxisset, ita reposuit paulò post Sinnichius.

Notarum Molinomachiæ Aurelii Aviti, per Anonymum aspersarum Spongia: sive Responsio dispunctoria ad Libellum cui titulus; Appendix ad veritatem Bullæ Urbanianæ demonstratam. Anno 1652.

Peregrinus Hierosolymitanus, sive Tractatus, de Notitia peregrinantibus per hujus mundi eremum in supremam Jerusalem necessariâ, &c. sub nomine *Celidonii Nicasii* Subiricensis Theologi. 4. Parisiis 1652 apud Joannem Billaine.

Memorialia per Deputatos Academiæ Lovaniensis exhibita Romæ; Pontificibus Urbano VIII. & Innocentio X, pro doctrina B. Augustini tuenda &c. Romæ

impressa 1644. ibidemque dein prohibita per S. Congregat. Indicis die 23. Aprilis 1654.

Somnium Hipponense, Sinnichio passim adscriptum, illius non est, sed Petri Stockmans J. U. D.

Joannis Martinez de Ripalda, S. J. Vulpes capta per Theologos Lovanienses. 4. Lovanii 1649.

Est contra *Appendicem P. Ripaldæ, Jesuitæ Pampilonensis Hispani, de Ente supernaturali, adversus Articulos olim à Pio V. & Gregorio XIII. & novissimè ab Urbano VIII. Pont. damnatos in Baio & Jansenio.* fol. 1648. Coloniæ, seu veriùs Amstelodami apud Cornelium ab Egmont. Porro hęc Vulpes Sinnichiana Romæ per Congregationem Indicis damnata fuit 23. Aprilis 1654.

JOANNES SINTHEMIUS,

Congregationis S. Hieronymi Daventriæ, Desf. Erasmi præceptor, edidit *Commentarios Grammaticos in Doctrinale Alexandri:* magnum inde, ut in Vita Erasmi ait Rhenanus, eâ tempestate in Scholis Germanorum nomen consecutus. Parif. typis Badii, 1504.

JOANNES SIX,

Insulensis Flander, S. Theol. Licentiatus, ac Præses Collegii Majoris Lovanii, tum Pastor S. Stephani in patria, tum Canonicus & Archidiaconus Audomarensis, tandem & Episcopus anno 1581 Audomarensium designatur. Obiit sexto pòst anno, & quiescendi locum accepit Insulis in S. Stephani; cor autem translatum Audomaropolim, & hoc Epitaphio ornatum:

JOANNES SIX
Hujus Ecclesiæ Episcopus II.
Frequentioribus cleri & populi
Orationibus desiderans esse
Commendatior, hunc sibi vivens
Sepulturæ locum elegit;
Qui dum iter faceret Montes Hannon.
Ad Concilium Episcoporum Provinc.
Insulis Flandrorum in patria obdormivit
Ætatis suæ anno LIII.
Episcopatûs VI.
Salutis humanę M. D. LXXXVI.
V. Idus Octobris.

Insulis autem in S. Petro tabulæ affixum tale ejus legitur Epitaphium.

„ Reverendiss. in Christo Patri, Domino JOANNI SIX, Philosophiæ ac „ Theologiæ quondam Lovanii magna cum laude Professori, dein in „ Paroch. Ecclesia D. Stephani hujus oppidi aliquot annis Pastori vigilantissimo; inde ob virtutem & „ merita ad Canonicatum Audomarensem assumpto, postea Reverendissimi Domini Gerardi ab Hamericourt „ I. Episcopi Audomar. Vicario generali, ac tandem in Episcopatu „ successori; dum hac ad Synodum „ Provincialem, Fidei ac Religionis „ ergo, proficisceretur, febri correpto, ac in hoc oppido, ubi vitæ „ acceperat initium, IV. Id. Oct. M.D. „ LXXXVI. ætat. vero suæ LIII. „ vitâ functo, & è regione chori tumulato, Jacobus Willant ex sorore „ nepos, & hujus Ecclesiæ Canon. „ Avunculo opt. de se merito mæstus „ posuit.

Conscripsit pio zelo, teste Swertio in Athenis Belgicis.

Statuta & Decreta, pro stabilienda Diœcesi, 4. Duaci apud Joann. Bogardum 1583.

Item *Homilias* quasdam & *Epistolas*.

Franc. Lucas, S. T. L. Canonicus Audomarensis, Orationem funebrem illi scripsit, typis Plant. 1587

JOANNES SLEIDANUS,

à loco natali in Eiflia, Belgicæ sive Germaniæ inferioris regione, cogno-

mentum mutuatus, nascitur anno 1506. Perceptis in patria litterarum rudimentis, Lutetiæ Parisiorum telam studiorum pertexuit. Vixit deinde Argentorati, ubi & mortuus est anno 1555.

Philippi Cominæi Commentarios de Rebus gestis Ludovici XI. Galliarum Regis, & Caroli Burgundiæ Ducis, è gallico sermone in latinum transtulit. Argent. apud Cratonem Mylium, 1545. 8.

Item *Commentariorum ejusdem Cominæi de Bello Neapolitano* libros V. Ibid. typis Rihelii, 1548.

Joannis Froisardi Rerum Gallicarum Historias in Epitomen latinè contraxit. Parif. 1537. & 1562.

Claudii Seiselly de Republica Galliæ, & Regum officiis, libros II. similiter latinè reddidit.

Scripsit ipse *De IV. summis Imperiis seu Monarchiis* libros III. Helmstadii, 1586. 8. Hos olim *Henricus Meibomius Materiarum* sedibus illustravit; dein vero *Ægidius Strucbius* Professor publicus Histor. in Academia Wittembergensi, & *Conrardus Samuel Schursfleichius* Hist. & Græcæ Linguæ Prof. in eadem Academia, continuarunt usque ad annum 1678. ac demum *Christianus Junkerus* Rector Eisenach. usque ad finem sæculi XVII. produxit, correxit & edidit in 8. 1710.

Commentariorum de statu Religionis & Reipublicæ, Carolo V. imperante, libros XXVI. latinè, germanicè, gallicè & italicè excusos.

Verùm cùm ex conducto videatur Lutheranorum & Protestantium gesta scripsisse, non veritus in eorum gratiam undecies millies mentiri, meritò cum Auctore suo proscribendus, atque è manibus Catholicorum excutiendus hic liber. Solebat Carolus V. Imp. *Sleidanum* mendacem suum adulatorem appellare.

JOANNES SLOOTANUS,

à Gessen, (qui pagus est altero à Ducis-Silva lapide) S. Theologiæ Doctor, & Dominicanorum Prior Coloniæ, postremò per Tractum Rheni & Coloniensem Diœcesim generalis Fidei censor & Inquisitor. Inter fratres suos vitam in pace complevit anno 1560. de 9. Julii. Fidei orthodoxæ ac veritatis ab hæreticis asserendæ zelum studiumque singulare ostendit, editis

Demonstrationibus contra Hæreticos, ac signanter *Justum Velsium*, Hagæ-Batavum, Medicum Lutheranum.

De retinenda Fide libris IV.

De Veritate Fidei libris V.

Homiliarum Volumine *De præcipuis mifteriis divinæ Incarnationis & Redemptionis nostræ*. Coloniç, typis Gaspari Gennepæi, 1557. Alia plura scripsit, quorum accuratiorem elenchum vide inter Scriptores Dominicanos P. Echard, Tomo II. pag. 175. cum ampliore Slootani encomio.

JOANNES SMITH,

Sive Smetius, à Kettenis, Noviomagensis Gelder, ibique ultra annos 30. Calviniani ritûs Minister, Antiquitatis perquam studiosus, ac vulgo dictus *Nobilissimus Antiquarius*; fuit simul Philosophus ac poëta. Summum ei studium, antiqua numismata, gemmas, annulos, vasa, aliaque similia, coacervare: ad quæ videnda confluere solebant undequaque omnium ordinum Viri magnates & eruditi. Domus ejus ad hæc videndum omnibus patebat quotidie, eratque ipsi civitati Neomago ornamentum. Obiit ibidem die 30. Maii 1651, pro funere laudatus à *Lamberto Goris* J. C. Syndico illius urbis clarissimo.

Edita fuerunt tum ab ipso, tum à Joanne Smetio filio, quæ sequuntur.

Oppidum Batavorum seu Noviomagum, libro singulari, quo ostendit Batavorum Oppidum Cornelio Tacito lib. Hist. V. cap. 19. memoratum, esse *Noviomagum*; simulque tractat de Batavorum origine. 4. Amstelod. apud Blauw. 1645.

Item vernacule *Chronicon antiquæ Civitatis Batavorum*, sive descriptionem Noviomagi. Ibid. 12.

Thesaurus antiquarius Smetianus, sive Notitia elegantissimæ supellectilis Romanæ & rarissimæ *Pinacothecæ* plurimo labore 33. annorum curriculo in veteri Batavorum Oppido, seu Noviomagi ad Wahalim collectæ. Prodiit anno 1658. Amstelod. apud Reinerum Smetium, in 12.

Antiquitates Noviomagenses, sive Notitia rarissimarum rerum antiquarum, quas in Veteri Batavorum Oppido studiosè comparaverat: in qua annuli, gemmæ, amuleta, claves, styli, tintinnabula, fibulæ, lampades, aræ, marmora, mensuræ, pondera, statuæ, sigilla, lagenæ, vasa atque alia Antiquorum monumenta explicantur, & varia Romanorum Numismata hactenus non visa illustrantur. 4. Noviom. apud Regn. Smetium 1678. cum fig.

JOANNES SMOUTIUS,

Presbyter & Sacellanus ad S. Donatianum Brugis, scripsit

De Miraculis ejusdem S. Donatiani. Memoratur à Meiero libro II. Annal. Flandriæ ad annum 1011. Meminit & Molanus ad Usuardum 14. Octob. Clerici cujusdam Brugensis, qui Vitam & Miracula S. Donatiani scripserit, ad Patrem dilectissimum RR. ita enim Brugis, nominibus & auctoris & ejus cui librum inscribit, suppressis, legitur.

JOANNES A SOMEREN,

Cornelii, Scabini ac Medici Dordraceni & Scriptis clari filius, Dordraci natus 3. Julii 1622, deinde J. U. Doctor in Academia Lugduno-Batava renunciatus anno 1643; Vir græcè latineque doctissimus & Poëta venustus, è Scabino Dordraceno electus est anno 1655. Cæsareæ Noviomagensium civitati à consiliis & Syndicus, nec non anno 1666. Cameræ bipartitæ Graphæus. Obiit Dordraci die 22. Decembris 1676.

Præter *Poëmata* varia, præsertim flandrica, nec non Advisamenta ac Consultationes super Caussis tum Hollandicis tum Gelricis, quæ penes filios ejus *Cornelium* & *Jacobum à Someren*, in suprema Hollandiæ Curia Advocatos, remanserunt inedita, evulgavit flandrico Idiomate

Antiquitatem restitutam, sive Descriptionem Bataviæ, quæ pars olim erat Ducatûs Gelriæ ac Comitatûs Hollandiæ. 4. Noviomagi 1657.

JOANNES SOTEALLUS,

Vulgò SOTEAULX, Montiniensis, ad Sabim fluvium apud Tudinium Provinciæ & Diœcesis Leodicensis opidum, in Academia Lovaniensi S. T. Licentiatus, obiit in Abbatia Camberonensi Ord. Cisterc. Lector Theologiæ anno 1567. Edidit

B. Prosperi Aquitanici Opera, è MSS. Codd. repurgata. Præfatur pro scriptis *Prosperi* adversus Gennadium, & alios. Lovanii, typis Joan. Bogardi, 1566. 4.

Annotationes marginales *ad Concilium Tridentinum.* Antver. apud Plant. 1571. 8. & aliàs sæpiùs, hoc titulo:

Declarationes Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, cum Annotationibus Sotealli. Prohibitæ Romę anno 1621.

Summam Pontificalium & Synodalium Constitutionum, per locos communes,

Lovanii, apud Zangrium, 1570. in 8.

JOANNES STABULANUS,

Ad S. Laurentium juxta muros urbis Leodicensis Monachus Benedictinus, scripsit

Chronicon Leodiense à S. Materno ad annum Christi 1449. De quo Abbreviator ejus (nam originalia & integra scripta illius huc usque reperta non sunt) ita scribit : *Eodem anno* (id est 1449.) *in crastino Calixti obiit in Monasterio S. S. Laurentii Nonnus* Joannes de Stabulaus *Monachus professus*, *qui multas Chronicas scripsit & compilavit*, *ex quibus juxta praecedentia excepta sunt*. Chronicon ejus continuavit *Joannes Peeckius*, Abbas ; de quo supra, pag. 710.

JOANNES STADIUS,

Loenhauti, in agro Antverpiensi, quà Bredam iter est, natus anno 1527. Kal. Maii. Primâ juventâ Lovanii, primus Ordinum Brabantiæ rogatu ac beneficio, summa cum celebritate nominis Historiam Romanam publicè explanavit. Inferioribus hinc speculationibus valere jussis, animum pœnè divinum Astronomicis addixit, Allobrogum Principi in primis gratus eo nomine, apud quem aliquamdiu degens, atque Astrologiæ genethliacæ dans operam, studium hoc suum Proceribus ac Nobilibus plerisque facilè probavit.

Magnis inde præmiis ab Allobrogum Duce ornatus, reversusque in Belgium, Brugis Flandrorum ad Nobiles Laurinos, fratres ; moxque Lutetiam Parisiorum ab Henrico III. Galliarum Rege ad Regiam Historiæ ac Matheseos Professionem evocatus, ibidem in suburbano Honoratiano diem clausit extremum, anno 1579. xv. Kalendas Quinctiles, ætat. LII.

Vir fuit (*Jos. Scaligeri* judicio) iis litteris, eâ virtute atque humanitate præditus, præterea in iis studiis versatissimus, quæ solis divinis ingeniis patent. Legiturque ejusdem *Scaligeri* ad *Stadium* prolixa Epistola, paullò ante obitum illius scripta, dum ei Manilii Astronomica, à se explicata ac castigata, mitteret, quâ & se & librum suum humanitati, eruditioni, æquanimitati ac judicio *Stadii* devovet subjicitque. *Justus Ryckius Stadii* ex *Catharina* filia nepos, non uno loco avum celebrat.

Edidit *Stadius*, Alphonsi Hispaniarum Regis exemplo

Tabulas Berganas (à Roberto Bergano, Leodicensium Episcopum, sic dictas) seu *Ephemerides Astrologicas*, secundùm Antverpiæ longitudinem ab anno M. D. LIV. usque ad annum M. D. C. VI. Coloniæ, 1556. & 1570 4. Præmisit *Hermetis Trismegisti Jatromathematicam* à se latinè redditam : Commentationem *de Cœli figuris* sive *Domibus* ; aliaque eodem spectantia.

Tabulas æquabilis & apparentis motus cœlestium corporum. Ibid. 1560.

Commentarios in Lucium Florum. Antv. 1584. typis Plant. Coloniæ, 1600. 8. & alibi.

Refert Swertius in Athenis Belgicis duplex ejus Epitaphium.

JEHOVÆ SACR.
JOANNI STADIO, Mathematico,
Ab editis Tabulis Ephemeridib.
Astrologicis claro,
Philippi Hisp. Regis honorariis
Lovanium, dein Lutetiam
Ab Henrico III. Galliæ Rege
Ad publicam earum disciplinarum,
Quas celebri studiorum concursu,
Illis in Academiis docuit,
Professionem adscito,
Joan. Matalius Metellus
Sequanus J. C. Celta,

IEAN STADIVS
de. Iarmessin. sculp.

Amico Belgæ memoriæ causâ pos.
Vixit ann. LII. mens. fere II.
Obiit XV. Kal. Quintil. anno
M. D. L. XXIX.

ALIUD.
Posteritati Sacr.
JOANNIS STADII,
Belgæ, Brabanti,
Tanti illius Viri cineres
Heic spectas, Viator:
Sed cineres,
Famam enim, quæ cœlum implet
Et solum, non vides.
Certe ille ipsus est STADIUS,
Quem Potentiss. Hispan.
Et Galliar. Reges
Maximis stipendiis
Ad Historię Mathesiosque Professionem
Evocarunt,
Grudii & Parisii docentem
Audivere, Boni omnes, Docti omnes
Præsentem amaverunt,
Abeuntem complanxêre;
Si tu horum es Lector,
Flores insperge marmori,
Vel potius lacrymas,
Magnoque funeri mollibus votis
Bonis verbis apprecare.
JUSTUS RYCQUIUS,
Ex Catharina Filiâ nepos
Avo B. M. L. P.

JOANNES STALENS,

Pastor & Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ Rezensis in Clivia, descripsit *Papissam monstrosam & meram fabulam*, adversus calumnias Egberti Grim Calvinistæ 8. Coloniæ. 1639.

Peregrinum ad loca sancta orthodoxum & pium, sive Vindicias sacrarum peregrinationum, processionum, &c. 8. Coloniæ 1649.

JOANNES STALPAERT VANDER WIELEN,

Hagæ-Comitanus, & J. U. Licentiatus, in patria sua primò Causarum patronum egit. Suscepto itinere Romano, ibique S. Theol. Doctor renunciatus, deinceps vitam egit Apostolicam, seque totum impendit Religioni Catholicę tuendæ, ornandæ, amplificandæ. Quò spectant libelli plerique, ab eo in gratiam Catholicorum patrio idiomate & feré rythmo, subticito tamen nomine, evulgati.

Iter Romanum, nomine *Petri Reisesii*, de Peregrinationibus, honore Reliquiarum, invocatione Sanctorum &c. 1624. 8.

Vita S. Agnetis, sive Contemptus mundi muliebris, versibus rythmicis, 1622. 4.

Extractum Catholicum, sive Cantilenæ de præcipuis fidei capitibus, adversus hæreticos, 1631. 8.

Annus aureus, in duos Tomos distinctus, cujusque diei Dominici ac Festi Euangelia continens.

Vitâ defungitur pius ac devotus Sacerdos Delphis, ubi Pastor erat primarius ac Begginarum director & Archipresbiter Delflandiæ, anno 1630. pridie SS. Innocentium, ætatis anno 49.

JOANNES STANNIFEX,

Vulgo STAINIER, Gosletanus, id est, ex Gosselies Gallo-Brabantiæ pago, more Academico renunciatus est anno 1512. primus in Scholis Artium Lovanii. Dein expleto Theologiæ cursu, fuit Philosophiæ in Porcensi Gymnasio Professor, olim celeberrimus, & auctor *Commentariorum Lovaniensium, in Organum Aristotelicum*; qui ad hunc diem sine nomine circumferuntur. Collegam habuit *Joannem Beverum*, cujus Commentarii exstant in libros Aristotelis *de Physica Auscultatione*, & libellos cognatos.

Vivere Lovanii desiit anno Dom. 1536. Collegii Houterlei Moderator.

JOANNES STEINBERGIUS,

J. U. Doctor & in Academia Groningana Antecessor, edidit

Seriem ac Summaria Titulorum, in Digestis & Codice. 12. Gron. 1641.

Disputationes de Interpretatione & Fictione Juris. Groningæ, 1641. 12.

Disputatio de Contractibus innominatis

. . . . *de Quartis Juridicis.*

. . . . *de Culpa obligationem perpetuante*; & alia.

JOANNES STEVENS,

Lovaniensis, Canonicus Regularis in Viridi Valle, scripsit latinè elegans Opusculum, cui titulus, *Ornamentum Virginum*: item *Exhortationes* varias, quæ ibid. MSS. leguntur.

JOANNES DE STRAELEN,

Geldrus, ex Strala oppido, Guicciardino teste: memoratur Trithemio, qui Theologiam in Coloniensi Gymnasio docuisse refert, & scripsisse *In Apocalypsin Joannis* librum I. vixisseque anno 1390. annos octoginta natum.

JOANNES STRASELIUS,

Flander, à loco natali *Strazeele* ad ad secundum à Balliola lapidem, cognomen mutuatus, bonis litteris Lovanii operam dedit; pòst Lutetiæ Parisiorum, *Petro Danesio* docendi provinciam abdicante, annos ferè sex supra viginti Regius Græcarum litterarum Professor docuit; donec anno 1556. in fata concessit. Hujus

Explanationem in Aurea Carmina Pythagoræ Franc. Thorius in lucem protulit. Parif. 1562. 4. Exstat libellus Epitaphiorum, græcè & latinè, in mortem *Straselii*, à *Joanne Aurato*, *Leodegario à Quercu*, *Roberto Straselio*, *Francisco Thorio*, aliisque contextus.

BeLLULa progenuit, fIXItque BrabanticA teLLUs,
ObstUpUIt, rapUIt GaLLIa StraseLIUM.

Hocce communis tumuli monumentum
Reipub. literariæ C. & illustrandi
III. Viris,
JOANNI STRASELIO, Flandro,
Græcarum Litterarum,
PETRO GALLANDIO, Atrebati,
Latiæ Artium Humanit.
HADRIANO TURNEBO, Normanno,
Veteris Grecæ Philosophiæ,
Regiis quondam apud Lutetiam Paris.
Professoribus,
Ejusdemque Academiæ columinibus
Et ornamentis,
Præceptoribus opt. de se mer.
Pristinæ in vivos ac mortuos
Pietatis caussâ,
FEDERICUS JAMOTIUS
Betuniensis Medicus P. C.
S. V. T. L.

JOANNES VANDER STRAETEN,

Brugensis, Ord. FF. Minorum, anno 1601. Ipris, tum Gandavi ac Brugis Guardianus, dein peregrè profectus in civitatem sanctam Jerusalem ac Montem Sinay, &c. *Iter* hoc suum reversus in Belgium, vernaculè edidit anno 1620. Brugis in 4. apud Guil. de Neve; quod & Ordinibus Flandriæ dicavit, existens tunc Pater Annunciatarum Brugis.

JOANNES STRATIUS,

Canonicus in Divæ Virginis Antverpiæ, scripsit juvenis

Orationem Gratulatoriam, ad Eleonoram Caroli V. Cæsaris sororem, Galliæ Reginam, de matrimonio ejus cum Francisco Galliarum Rege. Antver. 1530. 8. apud Joan. Graphæum.

JOAN-

JOANNES STULLIUS,

Gerardimontanus, Flander, Medici titulum Lovanii accepit: post Cortracenæ urbis Medicus, dedit

Methodum Praxeos Medicæ. Ursellis, 1606. 16.

JOANNES STURMIUS,

Sleidæ, in ea Belgii regione, cui nomen Eifflia, in confiniis Ducatus Limburgensis & Juliacensis, nascitur anno 1507. ipsis Kal. Octobris. Bonis litteris operam dedit Leodii in Collegio Hieronymiano. Lovanium deinde venit anno 1524. ubi annos quinque quà discendo quà docendo consumpsit, usus familiariter *Conrado Goclenio*, & in primis *Rutgero Rescio*, quocum officinam instituerat typographicam.

Hinc Lutetiam Parisiorum se contulit, dataque Medicinæ operâ, & insignibus acceptis Doctoralibus, evocatus inde anno 1537. à S. P. Q. Argentoratensi novæ Scholæ Rector perpetuus constituitur, Eloquentiamque plures annos professus est; quò etiam ejus spectant Scripta, pleraque Argentinæ excusa.

Claudii Galeni Opera. Basil. 1531. fol.

De Litterarum Ludis rectè aperiendis, 1539. & 1543.

De amissa dicendi ratione, & quomodo ea recuperanda sit, libri II.

De Periodis liber I. 1551. Idem explicatus à *Valentino Erythræo*, 1567. 8.

De Imitatione Oratoria libri III. *cum Scholiis*. 1574. 8.

De universa ratione Elocutionis Rhetoricæ, libri IV. 1576. 8.

Partitionum Dialecticarum libri IV. 1592. 8.

Linguæ Latinæ resolvendæ Ratio, 1581. in 8.

Aristotelis Rhetoricorum libri III. *Sturmio* Interprete & Scholiaste, 1570. 8.

Hermogenis de Ratione inveniendi Oratoria libri IV.

Ejusdem *De dicendi generibus*, sive *Formis Orationum* libri II. Item *de ratione gravitatis occultæ* liber; omnes à *Sturmio* latinè redditi, Scholiisque explicati, 1571. 8.

Hermogenis Partitiones Oratoriæ, sive *De Statibus* liber, ab eodem *Sturmio* illustratus, 1570. 8.

Commentariolus in Æschinis & Demosthenis Orationes contrarias, 1581. 8.

Commentarii in M. T. Ciceronis Tusculanam primam, 1575. 8.

Commentarii in Orationem Ciceronis de Aruspicum responsis.

Scholia in Orationes ejusdem pro P. Quinctio, pro Domo sua, pro Cn. Plancio, pro C. Rabirio postumo, in Divinationem contra Verrem, in Philippicam I. & II. Basil. in Volumine diversorum Commentariorum in easdem Orationes.

In Verrinam Ciceronis sextam Rhetorica παρατηρήσεις, 1565. 8.

Commentaria in Artem Poëticam Horatii, edente *Joanne Loberto*, 1576. 8.

Epistolæ & Orationes variæ. Theologicis, quibus profitetur se degenerem Ecclesiæ orthodoxæ filium, hîc locus non datur, notaturque propterea inter primæ Classis Auctores prohibitos.

Ad plures abiit Argentorati anno 1589. die III. Martii, oculorum usu, præ senectute, pridem orbatus, atque à Rectoratu Scholarum Argentinensium jam ab annis aliquot destitutus, eò quod à Lutheranismo ad Calvinismum deflexisset.

Tres illi fuere uxores, prima *Joanna Ponderia*, ducta Parisiis, secunda *Margareta Wigand*, Argentorati ducta, uti & tertia *Elisabetha d'Hohenburg*, quæ marito supervixit: sed nullæ inde proles *Sturmio* superstites. Plura de gestis ac scriptis illius ævo suo literatissimi Viri, ex *Melchiore Adamo*,

Thuano &c. collegit P. Niceron in Notitia sua literaria Tomo XXIX. pag. 205.

JOANNES STURMIUS,

Vulgo STORMS, Machlinianus, natus anno 1559. IV. Kalen. Septembres, è Professore Philosophiæ ac Regente Pædagogii Liliensis creatus anno 1593. Medicinæ Doctor, & Matheseos Professor Lovanii, ingenii acumine (quod in eo vividum, etiam decursâ propè ætate semper viguit) excellens, candore, modestiaque nemini cedens, potiores vitæ suæ annos in rerum naturalium cognitione tradenda transegit.

Mathematicas disciplinas per annos plures Professor Regius in publico Auditorio tradidit, numquam interim cessans Musas lacessere, solebatque de re qualibet, prout incideret, versus fundere, & in colloquio familiari responsi loco versus reponere. Obiit senio confectus circa annum 1646. Ejus hæc sunt:

De Rosa Hierichuntina: de Natura, Proprietatibus, Motibus & Caussis illius, Commentarius. Lovanii, typis Ger. Rivii, 1607. 8.

Theoremata Physices, sive Philosophiæ Naturalis, versu heroïco descripta, & brevibus Scholiis illustrata. Ibid. 1610. 8.

Psalterium B. Mariæ Virg. & Meditationes versibus trochaicis dimetris adstrictæ. Ibid. apud Franc. Simonis.

Ludus Fortunæ, ad recreandam societatem, latinis versibus, omnibus in contrario sensu retrogradis, exhibitus. Ibid. 1633. 4.

De accurata Circuli dimensione & Quadratura: cum *Sylvula Epigrammatum*, *Ænigmatum*, &c. Ibid. 1633. 4

JOANNES SURENUS,

Harlemius, plurima scripsit, quæ adhuc latent, inquit in suo Hollandiæ Theatro Marcus Zuerius Boxhornius, & inter alia *Dialogum*, quo Artem Typographicam Harlemi primitus, non alibi, inventam fuisse pluribus ostendit. Vitâ defungitur annosus senex anno 1591.

JOANNES SURIUS,

Bethuniensis, Societatis Jesu, Poëta elegans, & in plerisque cum veterum Poëtarum majestate contendens; eoque etiam superans, quòd ad vitam piè instituendam, moresque castos juventutem hoc modo informet: editâ in hanc rem *Poësi*, ut vocat, *Morata*, Atrebati, 1617. 8. typis Guil. Riverii: in qua, præter Carmina pleraque sacra, Dramaticè exhibet, *B. Mariæ Magdalenæ ad* CHRISTI *sepulcrum stantis Threnos Eroticos:* item *Luctam Carnis & Spiritus in* S. AUGUSTINI *conversione*, & *Domum Euangelici Patris-familias*, ex Matthæi cap. XXIV. & Marci XIII.

Ejusdem generis est volumen, quod *Inaures aureas* inscripsit, editum Tornaci 1621. 8. in quo *Conversio S. Procopii* : *Caritas S. Nicolai* : *Conjugium SS. Waldetrudis & Vincentii : Pœnitentia Theophili*, aliaque, similiter Dramaticè exhibentur.

Tornaci anno salutis 1631. die XVII. Martii vitâ defungitur.

JOANNES SURQUET,

Dictus HOCCALUS, Bethuniensis, Insulis Flandrorum diu vixit. Scripsit ibidem vernaculo idiomate

Commentarium De bello inter Maximilianum, Regem Romanorum, & rebelles Flandros anno 1487. *& tribus sequentibus gesto*. Ejus hoc initium, *Il est vray, que l'an de grace* 1487. *avoit grand guerre en Bretagne* &c. Legebatur Insulis in Bibliotheca Dom. Despretz, & Joan. Francisci Cardevacquii Patricii Atrabatensis.

JOANNES SWEERTIUS,

Francisci ex fratre nepos, Diestensis, Cartusianus Coloniensis, in epitomen redegit

Lud. Granatensis Conciones de Tempore & Sanctis. Coloniæ, 1611. typis Albini.

Ex *Luca Pinello & Henrico Cuyckio collegit Meditationes de septem Passionis Dominicæ mysteriis.* Ibid. 1611. 12. apud Butgenium.

Animam Creatori suo reddidit anno 1617. die VIII. Aprilis, Professionis in Ordine anno 35.

JOANNES SYLVAGIUS,

Vulgo *Sauvage*, Burgundio, Eques auratus, Toparcha d'Escambeeck, Itterbeeck, Bierbeeck, &c. Lovanii publicè Jus Civile est professus, Erasmo Roterodamo amicissimus, de quo hic ita ad Guilielmum Budæum.

Haud scio, qui fit, ut mea sententia nusquam quam hic contemptiores sint bonæ Literæ ἄιπσι οι ἄρχοντες ἀμούσατοι. *Magna tamen spes est in* JOANNE SYLVAGIO, *Burgundiæ Cancellario, qui quidem, ut ipse non solum maximus est ac prudentissimus, verum etiam eruditissimus, ita impensè favet omnibus, quos insignis eruditio commendat. Hunc Heroa, si nobis superum benignitas diu velit incolumem, spes est fore, ut apud nos quoque proveniant qui ingenii sui monumentis Principis sui regnum, cætera felicissimum, illustrent & ornent.*

Scripsit, teste Swertio in Athenis Belgicis,

Responsa in Jure, aliaque ad praxim pertinentia.

Fatis placidè cessit Bruxellis, sepultus in Basilica divæ Gudilæ, hoc Epitaphio:

Clariss. Domino
JOANNI SYLVAGIO, Equiti aurato,
Qui primum gessit
Flandriæ Præsidem,
Mox Cancellarium Brabantiæ,
Postremum Burgundiæ Hispaniæque,
Perpetua cum laude
Et pietatis erga Patriam,
Et fidei erga Principem,
Et integritatis erga omnes,
Uxoris charitas, & liberorum pietas
Poss.
Vixit ann. LXIII. mens. V.
Obiit M. D. XVIII. VII. Junii.

JOANNES TABARY,

Gallus Lemovix, ex Medico ac Cubiculario Caroli VI. Francorum Regis, Canonicus Cameraci, Atrebati, Tornaci, & Insulis, demum ab anno 1383. Episcopus Morinensis, scripsit teste Ferreolo Locrio,

De Arte Medica libros VI. ad Carolum VI. Regem Franciæ. Obiit Parisiis anno 1403.

JOANNES TACQUET,

Vir Nobilis, Antverpiâ oriundus, Lechenæ & Helsti Toparcha, vixit Brugis Flandrorum, scripsitque gallico idiomate librum de natura, indole, cura, educatione delectuque habendo Equorum, cui titulum dedit

PHILIPPICA, ou Haras de Chevaux. Antverp. typis Rob. Bruneau, 1614. 4.

Vivere desiit Brugis, eique Janus Lernutius tale scripsit Epitaphium.

Cui cordi virtus, prudentia, candor, honestas,
Cum pietate fides, cum gravitate pudor,
Lugeat hoc mecum gelido sub marmore clausum,
Pectore qui clausit tot modo cuncta bono.
Civis in hac celebri vixit primarius urbe,
Moribus incertum clarior anne domo.
Largus opum, genitor felix, sine lite maritus,
Ambitione vacans, dexteritate vigens.

Haut dubiè TACQUETUS *is est ? ita candida dudum*
Inquit, eum talem jam mihi fama canit.
Non erras hospes, TACQUETUS *hic occubat ille*,
Cujus & à cinere, & funere vivit honor.
Dic igitur pia verba, simul tumulo ingere flores,
Et quidquid grati mittit odoris arabs.
Sed verno nil munere opus, nil messe Arabum ulla
Urna rosam & violam sponte crocumque feret.

JOANNES TAISNIER,

Athensis, Hanno, J. U. Doctor, Philosophus, Medicus, Mathematicus, Poëta, Musicus: quas artes cum laude singulas non uno in loco professus est. Europam obivit ferè universam, & magnam Africæ partem, Carolum V. Cęsarem, cui erat à Sacris ac Musicus domesticus, expeditione Tunetensi secutus; symboli loco usurpare solitus, QUO FATA TRAHUNT.

Mathesin Romæ ac Ferrariæ, aliisque in Academiis publicé privatimque docuit, & frequentem ubique ac sedulum auditorem habuit. Rector item fuit Musices Joannes Gebhardi, Archiepiscopi & Electoris Coloniensis. Tandem peregrinationis tædio animum ad scribendum appulit, & vulgandum ea, quæ de Arte potissimum divinatrice Chiromantiaque observarat; quâ, spretis geniturarum laboriosis supputationibus, ex manuum lineis signa temperamenti cujusque, & animi characteres colligebat, atque ignaras curiosorum mentes, rerum suarum sciscitantes eventus, vaticiniis circumducebat. Plura *Jacobus Philippus Tomasinus*, in suis Illustrium Virorum Elogiis, Patavii anno 1630. editis. Scripsit

De Natura, & effectibus Magneti Coloniæ typis Birckmanni 1562. 4.

De motu continuo: de proportione Motuum Localium, contra Aristotelem & alios Philosophos.

De Motu celerrimo hactenus incognito. Ibid.

De Annuli Sphærici Fabrica libros III. Antver. 1560. 4.

De Usu Sphæræ materialis.

Astrologiæ Judiciariæ Isagogen. Coloniæ, 1559. 8.

Demùm *Opus* ejus *Mathematicum*, VIII. libris comprehensum excudit Coloniæ Theod. Baumius, 1583. fol. cum Auctoris effigie. Notet verò Lector, Chiromantica ac Genethliaca, ut præstigiosæ artis, Sixti V. Pont. Max. diplomate notata esse.

Epitaphium ei posuit Joannes Fontanus.

TAISNERIUS *jacet hic, parva resupinus in Urna*,
Qui vaga dum vixit, sydera transiliit.
Quo non dexteritas, quò non prænobile magni
Pertigit ingenium, cura, laborque Viri?

JOANNES TENERAMUNDANUS,

Cartusianus, Theologus, variis lucubrationibus clarus: è quibus extant

De Notitia Dei. De Amore Dei. De Honore Dei.

De Natura & Lapsu. De Reparatione lapsi, deque Gaudio hominis, libri singulares.

De Fide Christiana.

De Sacramento Altaris.

De Conceptione B. MARIÆ *Virginis*.

Præfuisse suis in Siligniacensi Sabaudiæ Cartusia refert Trithemius, & Petrus Sutor, vixisseque circa annum 1420.

JOANNES THEODORICI MACHERENTINUS,

Ex opido Macheren ditionis Lu-

IN·MANIBVS·SORTES·EIVS·
De. Larmessin. scul.
IOANNES, TAISNERIVS,

xemburgensis, ad Mosellam fluvium sito, Societ. Jesu Theologus, Treveris, Coloniæ, Spiræ, atque alibi, quà docendo, quà concionando, confessionesque sacras audiendo, utilem juventuti salutique hominum operam impendit. Scripsit

Catechismum, & Praxin Catechisticam, Treverensis Archiepiscopi auctoritate. Treveris, typis Henr. Bock, 1612. 8.

Eidem adscribit Bibliotheca Script. S. J. *Commentarium in Salviani libros IV. De Ecclesia*, sub nomine *Timothei, adversus avaritiam*, seu, *Quis dives salvus?* Ibid. 1609. 4.

Diem supremum obiit anno 1610. die VII. Januarii, Augustæ Treverorum, cum opinione sanctitatis.

JOANNES THUYS,

Antverpiensis, Notarius, edidit belgicè *Artem Notariatûs*, seu stilum illius, tum practicè, tum theoreticè. 12. Antver. apud Arn. s'Koninex. 1590.

JOANNES TIELENS,

Canonicus ad S. Dionysium apud Leodienses, vir Græcè doctus, & de *Arithmetica* optimè meritus, edito libello, quo præter alia novè à se excogitata, novâ praxi & intentatâ hactenus viâ, methodum illam, quæ calculis fit, æqualem jubet ire illi, quæ fit characteribus seu cyphris.

JOANNES TINCTOR,

Nivellensis, J. U. Doctor, & Ferdinandi Regis Neapolitanorum Sacellanus ac Musicus, claruit anno 1495. Scripsit

De Arte Contrapuncti, ut vocant, libros III. Et alia, quorum Trithemius de Scriptoribus Germaniæ meminit.

JOANNES TINCTOR,

S. Theologiç in Academia Coloniensi Doctor & Professor, & Canonicus Hospitalarius Cathedralis Ecclesiæ Tornacensis, scripsit librum eruditum

De Vitio Proprietatis, contra Waldenses. MS. Lovanii ad S. Martinum.

Legitur ejusdem *Consultatio de Confessionis integritate*, in Sportula Fragmentorum Ægidii Carlerij. Item altera adversus Bonetum quendam, & Franciscum de Maronis, asserentes *S. Joannem Evangelistam fuisse verum ac naturalem filium Beatæ Virginis*. Reliquit præterea

Tractatum contra defendentes aperturam Claustrorum. Incipit: *Adsunt, ni fallor, illi dies &c. MS.* Tornaci, ad S. Martinum.

Quæstiones in libros IV. Sententiarum. Manusc. Lovanii, in Collegio Theologorum.

In primam Partem D. Thomæ, apud Bertinianos Audomaropoli.

In primam secundæ. MS. olim Hagæ-Comitis, & Roterodami, apud Dominicanos. Ex Bunderii Indice.

JOANNES DE TOLLENAERE,

Brugensis, natus anno 1582. IV. Nonas Augusti, Societatis Jesu, Litteras humaniores annis aliquot, & Theologiam Moralem triennio professus, semel iterumque Domum Professam Antverpiæ, totamque inde Provinciam Flandro-Belgicam moderatus est; Vir moribus & doctrinâ spectabilis & magni nominis Ecclesiastes, denatus Antverpiæ 11. Aprilis 1643. Edidit

Speculum Vanitatis, sive *Ecclesiasten*, solutâ ligatâque oratione dilucidatum, typis Plantin. Antver. 1635. 4.

JOANNES TURRIUS,

Vulgo VAN TORRE, Brugensis, Jurium Doctor, scripsit ad Richardum Vitum J. U. D. & Profess. Duacensem, *Epistolam*, *super Epitaphio vel Ænigmate illo antiquo*, ÆLIA, LÆLIA, CRISPIS &c. quod jam pridem plus merito contorsit sapientissimorum Virorum ingenia, ipseque interpretatur de Materia prima. Dordraci, 1618 typis Joan. Leonardi Berewout.

JOANNES TYBIUS,

Duysburgensis, Clivius, *Duysburgum* patriam tribus libellis, versu Elegiaco scriptis, celebravit, editis Hombergæ ad Rhenum, in Comitatu Meursensi, anno 1579. Quos denuo inseruit suæ Historiæ Cliviæ, Juliæ ac Montium, Wernerus Teschemaecker, pag. 153. novæ Editionis. Sed notet lector, hos versus ab homine Calvinistâ exaratos, blasphemiis in Deum ac Sanctos, ipsamque Ecclesiam Romano-Catholicam, refertos esse.

JOANNES DE LA VAL,

J. C. Atrebatensis, & Consiliarius Regius apud Valencenates,

Psalterium Davidicum versu Elegiaco reddidit.

Carmen Heroïcum, cui titulus, *Anna, Maria*, JESUS, edidit Duaci, 1576. in 16.

JOANNES DE VALLE,

à Beringhen, Provinciæ & Diœcesis Leodiensis, Rector Ecclesiæ de Hamalia, vivebat anno 1436. & reliquit opus, quod inscripsit

Alphabetum Narratorium, continens Historias morales, ordine alphabetico compendiosè distributas. MSS. apud Regulares Tungrenses, quorum Bibliothecæ ex hujus testamento, Codicum manusc. non parva accessio facta est.

JOANNES VARENNIUS,

Machliniensis, docuit Lovanii privatim litteras cùm græcas, tum latinas; sacras etiam in Parco, celebri Canonicorum Norbertinorum Cœnobio, ad urbis muros, interpretatus est. Scripsit

Syntaxin Linguæ græcæ; omissis iis, quæ latinis græcisque communia. Excusa ea primum Lov. à Rutgero Rescio 1532. deinde Antverpiç, Basileæ, & alibi, cum *Joachimi Camerarii* Annotationibus, iterumque Antver. typis Plant. à *Renato Guillonio* emendata, & Notis illustrata.

Περὶ προσῳδιῶν, sive *de Accentibus Græcorum* libellus, editus primùm fuit à morte auctoris anno 1544. in 8. Parisiis apud Joan. Tiletanum, unà cum *Francisco Vergara*, *de Linguæ græcæ Grammatica*.

Obiit verò, annis meritisque gravis, in Lirano Brabantiæ opido, anno Christi 1536. v. Idus Octobres, septuagenario major. Adhærent tumulo hi versus:

VARENNIUS, *Pelasgi*
Sermonis & Latini
Peritus, *& Sororum*
Mystes novem sacrarum,
Egentibus benignus,
Doctor gregis tenelli,
Pietate dives, *æqui*
Amator, *hic arenâ*
Tectus jacet, *dolosâ*
Lactantis orbis arte
Liber, *fruens triumpho*
Nunc cœlitum perenni.

JOANNES VARENACKER,

Ex pago de Ruysselede juxta Tile-

tum in Diœcesi Gandavensi oriundus, nascente Academia Lovaniensi, Philosophiam in Gymnasio Liliensi docuit, indeque gradum fecit ad S. Theologiæ Magisterium. Anno 1443. nominatus fuit Plebanus D. Petri ac Professor. Vir fuit elegantis staturæ, blandi colloquii, ingenii prudentis & liberalis, apud omnes doctos habitus in precio maximo; ut testatur Joannes Impens in Chronico Bethleemit. Vivere desiit anno 1475. conditus ante Altare S. Crucis. Scripsit

Tractatum *de Sacramentis*; qui extitit in Bethleëmitico Cœnobio.

Quæstiones Quodlibeticas II. Prima, *Utrum Clerici & Ecclesiarum Prælati mortaliter peccent, si quod eis de Præbendis superest, in eleëmosynam non elargiantur*. Secunda, *Utrum ab homine possit dispensari in Præceptis juris naturalis aut divini*. Excusæ sunt, 1512. & iterum Paris. 1544. 4.

Lectura in Psalmum, *Beati immaculati &c. in Librum Sapientiæ & in IV. Euangelistas*; lecta fuit in Carthusia.

Ejusdem *Monotessaron* adservatur Lovanii in Theologorum Collegio, absolutius quidem eo, quod Joannes Gerson edidit, magna tamen ex parte illi simile.

JOANNES VASÆUS,

Brugensis, in patria pœnè puer, nondum exacto decimo octavo ætatis anno, ab amicis & propinquis docendæ juventuti destinatus, tanti laboris impatiens, Lovanium profectus est, hebraïcis litteris operam daturus: nam eo prætextu missionem consecutus erat.

Dum verò Jurisprudentiæ totus vacat, *Nicolai Clenardi* (cujus plures extant ad Vasæum Epistolæ) hortatu, ac Ferdinandi Columbi, Christophori magni novi Orbis inventoris filii, auspiciis in Hispaniam concessit, & Methymnæ in Isabellæ Augustæ aula, atque Hispali in Bibliotheca Colonica triennio consumpto, Salmanticæ ad intermissa Legum studia reversus est, invitatus à Francisco de Valle, Prætore Antverpiano, ut filii studia dirigeret, moresque formaret. Quo ante diem vitâ functo, publicæ Professionis cathedram Gymnasii Rhetor ascendit.

Hinc in Lusitaniam ab Henrico Cardinale, Joannis Regis fratre, misso Salmanticam Clenardo, vocatus, primùm Bracaræ, dein Eboræ juventutem Lusitanicam annos ipsos XII. erudiit. Demùm Salmanticensis Academiæ Senatûs decreto in Hispaniam revocatus, diem ibidem vitæ clausit extremum, relictis uxore & liberis.

Hæc ferè de vitæ suę cursu recitat *Vasæus* ipse, in Chronici sui Proœmiis. Scripsit enim

Chronicon Hispaniæ: De rebus Hispaniæ memorabilibus. Colonię, 1577. 8. & Francofurti, typis Wechelianis, in fol. Collegit etiam

Rerum atque verborum Indicem ex Chiliadibus Adagiorum Erasmi. Conimbricę, 1549. 4. apud Joan. Barrerum.

Obiit Salmanticæ circa annum 1562. Octobri ineunte, in Maturinorum, B. M. de Mercede, seu veræ Crucis Æde sacra sepultus, sub hoc sepulchrali carmine.

Conditur hoc tumulo Flandrâ de Gente VASÆUS,
Salmanticensis gloria Gymnasii.
Ergo jacent Musæ; ingenium, facundia linguæ,
Et cum sincerâ Religione fides.

JOANNES DEL VAULX,

Sive VALLENSIS, Cœnobii Villariensis, Cistercienses Ordinis, Prior, obiit anno 1590. relicto libro

De Statu, Votis & Disciplina Monastica, quem suis ibidem dictavit. Manusc. in Villario.

JOANNES VELDENARUS,

Ultrajecti, apud Batavos vixit, Historiæ scriptor vernaculus, sed qui sæpè etiam circa fidem laboret, maximè ubi de origine tractat gentis nostræ. Edidit Ultrajecti anno 1480.

Fasciculum Temporum, sive *Historiam*, ab orbe condito usque ad sua tempora: in qua recenset quoque res gestas Episcoporum Ultrajectensium, Comitum Hollandiæ, Ducum Geldriæ, Cilviæ &c.

Chronicon ejus Vernaculum è latebris eruit, ediditque cum Animadversionibus suis *Marcus Zuerius Boxhornius*, Hist. Professor Lugd. Bat. apud Guil. à Rennenburg 1650. in 4. Vide etiam *Adr. Pars* Indicem Batavicum pag. 39.

JOANNES DE VELRE,

Clericus, reliquit gallicè librum *de Episcopis Ultrajectinis & Hollandiæ Comitibus*. Legitur manusc. Lovanii, apud Societatis Jesu Patres.

JOANNES GUILIELMUS VELSIUS,

Leovardiensis, Frisius, Medicus ac Mathematicus, memoratur à Suffrido Petro, qui & Consulatum Leovardiensem aliquamdiu gessisse refert, postulanteque ægrotantium frequentiâ Medicinam factitasse, laudatque

Observationes ejus *Astronomicas & Geometricas*.

Biothanatorum Centurias aliquot; aliaque, quorum nihil publicè extare existimo.

JOANNES DE VENDEVILLE,

Natus Insulis Flandrorum anno 1527. die, XXIV. Junii patre mercaturam faciente. Anno ætatis XV. Parisios missus, Juri Civili operam non segnem dedit. Usum huic forensem junxit in Curia Artesiæ. Non multò pòst Lovanium concessit, primumque Juris utriusque Licentiatus, mox Doctor renunciatus fuit anno 1553. VI. Kal. Septembris, nactus Collegas *Joannem Wamesium*, *Joachimum Hopperum*, & *Petrum Pecquium*, omnes ingenii doctrinę & honorum insignes titulis.

Venduillius cùm auctor suasorque fuisset Regi Catholico, ut novam in Belgio Academiam erigeret, primus Duacum ad primariam Juris Cathedram fuit evocatus. Rebus ibi turbatis, aut non ita quietis, cedens loco & factioni Auriaci, Leodicum, Parisios, & Coloniam secessit. Revocatus à Joanne Austriaco, privati Consilii Assessor anno 1578. nominatus fuit, & elatâ uxore *Annâ Roelofs* è Patricia apud Lovanienses familiâ, tandem anno 1588. Tornacensium Episcopus, sequente Synodum Diœcesanam habuit. Iter Romanum bis suscepit, ut cum Sixto V. & Clemente VIII. Pont. Max. de rebus Ecclesiasticis ac signanter Diœcesios suæ ageret: ibique cum Cardinalibus *Baronio*, *Frederico Borromeo* aliisque amicitiam iniit. In Academiis Lovaniensi ac Duacena erectionem Seminariorum Pastoralium apud Philippum II. Regem promovit. Pœdagogium Falconense Lovanii ab interitu vindicavit. PP. Societatis Jesu Insulas introduxit &c. E visitatione Cortracensi Tornacum redux, diem supremum obiit 15 Octobris 1592. ætatis 66. Episcopatûs v. sepultus in choro cathedralis, ante pontificalem cathedram; sed absque Epithaphio, quod tanto Præsuli debebatur.

Vir ingenio, doctrinâ, & in primis pietate erga Deum, beneficentiâ in pauperes, zelo propugnandæ ac propagandæ Ecclesiæ admirabilis: cujus solius vita exemplo sit, quid quantumque in quovis vitæ genere præstare quis possit & debeat. Ceteras virtutes libro

libro singulari complexus est *Nicolaus Zoesius*, illi quondam à secretis, & Tornacensis Officialis, ac tandem Episcopus Silvæducensis: qui scripta ejusdem recenset, è quibus nihil adhuc excusum.

De Principiis Juris, ad Procemium Pandect. & Cod.

Edicti Perpetui Salvii Juliani, & Cod. Theodosiani cum Justiniani Imp. Legislatione Comparatio. &c.

De Gentilibus, Paganis, Idololatris & Hæreticis convertendis, ad Gregorium XIII. qui Pontifex viso lectoque hoc Scripto, mox animum adjecit Collegiis Maronitarum, Græcorum, aliorumque erigendis.

Pastorale Ecclesiæ Tornacensis, *à Venduillio* editum in 4.

Statuta Synodi Diœcesanæ Tornacensis anno 1589. *habitæ*, extant in Summa Statutorum Tornac. quam anno 1726. evulgavit *Jacobus le Groux*, Pastor in Marcque en Bareul.

JOANNES VERBRUGGHE,

Mechliniensis, Parochus, sive ut seipsum vernacule nominat, *Erf-Prochiaen*, Ecclesiæ de Neckerspoel ad muros ejusdem Urbis anno 1552. (Fuit autem hæc Ecclesia postmodum per Iconoclastas destructa, atque anno 1603. incorporata parochiali Ecclesiæ SS. Petri & Pauli in Mechlinia.) Scripsit idem Joannes vernaculè libellos sequentes

Des vyants net, *raet visioenen* &c. id est, rete diaboli. 12. 1552. Antverp. apud Joannem à Liesvelt, cum fig.

Item *de pane Angelorum*, *& de Deserto Domini* &c.

JOANNES VERSTEEGHEN,

J. C. Batavus, scripsit

De Jurisdictione, mixto & mero Imperio, servitutibus, pactis, transactionibus & usu-fructu. 8. Neomagi 1665.

JOANNES DE VESALIA,

Bruxellensis, Doctor Medicus, dedit *Exhortationem* ad Eugenium IV. Papam *de Calendarii correctione.* Fuit hic *Andreæ Vesalii*, Medici præstantissimi, atavus, Mariæ Burgundæ Medicus: pòst senio gravis, aulæque pertæsus, substituto sibi *Everardo* filio, Lovanium concessit; ibique otium non ignobile secutus Medicinam docuit.

Fuit & *Joannes à Vesalia*, Clivius, S. T. D. Erfurt. Author hęreticus ac Lutheranorum præcursor, cujus Scripta, & Propositiones XVIII. ex iisdem excerptas damnavit Archiepisc. Moguntinus anno 1479. *Vide Bern. à Luxemburgo*, *in Catalogo Hæret. & Oudinum de Script. Eccles.* Tomo III.

JOANNES UFFELIUS,

Vulgo van Uffels, *Severini* J. U. D. filius, Patricius Bruxellensis, J. C. & caussarum patronus Antverpiæ: vir ingenii candidi & modesti, lectionis & doctrinæ variæ, Jurisconsulti titulum Duaci accepit, Doctore & Antecessore usus Boëtio Epone, Frisio. Dedit uberes

Notas in Didaci Covaruviæ varias Resolutiones, Ant. 1604. fol. & aliàs.

Consultationem connubialem, quâ quæritur, An conjugium longissimi temporis cohabitatione, usu, publicâ famâ confirmatum, novissimo Concilii Trid. jure pro concubinatu haberi possit. Ibid. 1611. 8. typis Verdussiis.

Plura meditantem in Jus Civile mors in ipso ætatis flore rapuit, anno 1617. Fratrem reliquit superstitem *Cornelium*, & illum J. U. D. ac caussarum patronum Bruxellæ, virum elegantis ingenii.

JOANNES VINCART,

Insulensis, è Societate Jesu Theo-

logus Poeta & Ecclesiastes non minus facundus quam zelosus: supererat anno 1673. octogenarius, Tornaci, concionibus indefesse occupatus. Descripsit

B. Virginem Cancellatam, (vulgo N. Dame de la Treille) *Insulis cultu & miraculis celebrem.* fol. Insulis 1636.

Item *de cultu Beatiss. Virginis*, carmine elegiaco.

Vitam & documenta S. Joannis Chrysostomi. 12. Tornaci 1638.

Vitam SS. Joannis Eleemosinarii, Damasceni, Climaci, cum documentis moralibus. Tornaci 1650. & quædam alia, de quibus vide Bibliothecam Scriptorum Societ. Jesu.

JOANNES DE VINEA,

Bruxellensis, idem qui Joannes Mauburnus, de quo supra.

JOANNES VIRINGUS,

Aliàs JOANNES WALTERI VIRINGUS, Lovaniensis, Medicinæ in patria annos plurimos Doctor, ab anno 1571. ac Professor primarius; fuerat primò Medicus Oppidi Veriensis in Zelandia. Postmodum, uxore sublatâ tempore mortalitatis, statum amplexus est Ecclesiasticum anno 1593. Sacerdos, & Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Atrebatensis, ac demum Principibus Belgarum Alberto & Isabellæ à sacris Oratorii. Scripsit

De Jejunio Ecclesiastico & abstinentia libros V. quibus ostendit mutuam Medici & Theologi affinitatem; & in illo mixti generis scripto Theologum ac Medicum agit. Atrebati, 1597. 4.

Diario Joannis Molani de Medicis sanctis præmisit ad Lectorem φιλίατρον *Epistolam de utilitate ejusdem libelli, deque vera Medicina.*

Extitit etiam *Tabula Isagogica, ossium corporis humani connexionem ac numerum complectens*, Auctore eodem *Viringo*, edita Duaci, typis Belleri, 1597. in fol patente.

Visa item *Epitome Theatri Anatomici Andreæ Vesalii* Flandricè, *Viringo* interprete, excusa Brugis, 1569. 4.

JOANNES VIRINGUS,

Lovaniensis, *Joannis Walteri*, Medici filius, Societ. Jesu, Theologiam apud suos docuit, de verbo divino ad populum disseruit, in missione Hollandica ac Frisica jugiter laboravit, carceres ac vincula passus; uno verbo promptissimus fuit ad omnia caritatis officia operarius.

Vivere desiit Machliniæ, anno 1622. ætatis suæ LII. Scripsit sermone vernaculo

Adversus Joannem Wallesium Hæreticum. Bruxellæ, 1609. & 1614.

Latinè verò *De Triplici Cœna Christi, Agni, Vulgari, & Eucharistica.* Antver. typis Nutii, 1617. 4.

JOANNES VIVIANUS,

Valencenas, Hanno, Antverpiæ sedem fortunarum suarum habuit. Domus illius velut officina quædam erat rei antiquariæ, veterumque omnis generis Numismatum. Cum *Ludovico Guicciardino, Abrah. Ortelio, Justo Lipsio*, magna illi ob communia studia necessitudo fuit. *Ortelio* certè dum se itineris comitem adjungit, *Itinerario per nonnullas Galliæ-Belgicæ partes*, quod utriusque nomine editum circumfertur, occasionem dedit. Expressit versu Jambico, terso & facili,

Cantica Canticorum & Ecclesiasten Salomonis, typis Plantini, 1584. 16. Quo in opere Justi Lipsii judicio, utrumque illud egregie adsecutus est, ut & mentem scriptoris exprimeret, & non abi-

ret à proprietate aut venustate prisci sermonis. Cent. 1. Miscell. Epist. 49. ad Vivianum.

Sepulturam Aquisgrani, quò Belgicæ rabiei declinandæ causſâ secesserat, nactus est anno 1598. XII. Septembris.

JOANNES VLIETERPIUS,

Frisius, vixit circa annum 1370. & à Secretis fuit Martenæ, Potestati, ut vocant, Frisiorum, ac Frisiæ Historicus. Ex quo sua ferè hauriunt adstruuntque qui de Frisiæ origine, Principibusque Commentarios scribunt. Vide Suffridum Petri, de Scriptoribus Frisiæ.

JOANNES VLIMMERIUS,

Lovaniensis, Prior Canonicorum Regularium ad S. Martinum in patria, & Rector veterum Sanctimonialium Amstelodami, vir doctus, prudens & religiosus: mortuus est Lovanii anno 1597. Eruit è tenebris

S. Augustini Sermones de diversis.

Lanfrancum, *Guimundum*, *Algerum*, *Ivonem*, *Paschasium de Veritate Corporis & Sanguinis Domini in Eucharistia*, à mendis repurgavit, & uno volumine edidit Lovanii, 1561. 8. apud Hieron. Wellæum.

Ad hæc auctiora & emendatiora dedit, typis Plantini, *S. Fulgentii Opera*. in 8.

Denique scripsit, *Quo modo Ecclesia quieta in hac vita pergere possit.*

Sepultus est apud suos, hoc Epitaphio.

Ingenium sortitus eras pernobile, quale
Attribuit caris largior aula poli.
A puero pietas, cœlo gratissima virtus
Insedit, stimulans subdere colla Deo.
Hoc melior factus, commercia noxia vulgi
Effugis, & patrii commoda tuta laris.
Numine correptus divina lycæa frequentas,
Quæ de MARTINI *nomine nomen habent.*
Adfuit ingenti præclarus in arte Palæmon,
Qui studio tenues accumulavit opes.
Viribus ingenii immensis monumenta vetusta
Eruis, unde tuis parta corolla comis.
Inde gradu facto, sublimes scandis honores,
Exercens propriæ sceptra decora Domûs.
Jam tantis opibus tam lautâ dote beatus,
Tangebas facili sidera celsa manu:
Sed nihil in rebus mortalibus undique felix,
Perpetimur varias sorte premente vices.
Tu tamen interea fidei sanctique laboris,
Accipis emeritæ præmia militiæ.

Obiit anno M. D. XCVII. Febr. III. Die.

JOANNES VOERTHUSIUS,

Zutphaniensis, Præpositus Ecclesiæ S. Lebuini Daventriensis apud Transisalanos, nec non Majoris Ecclesiæ Ultrajectinæ Canonicus: Vir multæ & variæ fuit lectionis atque eruditionis, adeò ut viva quædam spiransque bibliotheca diceretur. E vivis excessit anno 1565.

Ediderat

Phœnicem, sive *Apotheosin Consecrationis Augustæ* lib. 1. quo Caroli Magni & Caroli V. Maximi, Cæsarum, res gestæ, consilia, eventus, & utriusque sæculi Historiæ invicem componuntur. Antverpiæ typis Guil. Silvii, 1562. 4.

Academiæ Veteris & Novæ Legationem: quâ Maximiliano II. Augusto recens inaugurato doctorum hominum nomine (quos ita cum Veteribus committit, ut summam inter utrosque συμπάθειαν esse doceat) gratulatur. Francof. 1563. 4.

Ejusdem liber *de Senatu Academico*, ad Regem Philippum, legebatur olim Manusc. apud Gisbertum Lappium à Waveren J. C. Ultrajecti.

JOANNES VOETS,

Tungrensis, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini in patria, Philosophiæ ac Theologiæ operam dedit Lovanii, Scholisque litterariis in urbe Tungrensi, operâ *Guilielmi Herckenroy*, tunc Prioris, ad Regulares translatis, primos inter *Voetsius* erudiendæ formandæque juventuti admotus fuit. Postea Prior ejusdem loci constitutus præmaturè obiit.

Plerumque Carmina ludere solet; legiturque *S. Henricus* Bavariæ Dux & Imp. Tragi-Comœdia, Leodii excusa, 1627. 4.

Guilielmi Spreeuwen ejusdem Ordinis, pia Opuscula luci asseruit.

Meditabatur *Meditationum Exercitium, secundùm tres proficiendi vias*, ex solis Canonicorum Regularium scriptis collectum.

JOANNES VOS,

De Heusden, Canonicus Regularis Windesemensis, & ejusdem loci secundus Prior, primus verò totius Congregationis Generalis, vir fuit miræ sanctitatis, sanctæque & irreprehensibilis conversationis, ad cujus obitum Ven. Thomas à Kempis Angelorum concursum vidisse se asserit; teste Joanne Busschio, in Chronico Windesemensi. Ex scriptis ejus, quæ plura fuerunt, unicum dumtaxat opusculum extat apud eumdem Busschium, nimirum

Libellus *piorum Exercitiorum in singulas hebdomadæ ferias.*

Ad superos abiit anno 1424. IV. Nonas Decembris, sepultus ante gradus Sanctuarii, hoc Epitaphio

Quadringentenis, millenis, bis duodenis
Altera lux annis sub mense Decembre,
JOANNIS
Vos *corpus tumulat, & lacrimas cumulat.*
Primus honore Patrum Pater hic & gloria Fratrum,
Heusden quem genuit, ut jubar emicuit.
Officio gratus, fidus, prudens reputatus,
Flamine præclarus, cunctis satis undique charus,
Duxit fæcundam vitam, sine crimine mundam,
Hinc tulit è medio fructum multum redeundo.
Qualis huic pietas fuerit, modo non capit ætas.
Omnia namque fuit omnibus ut decuit.
Hoc spargente bona, redeunt sibi plurima dona.
Et dare cum studuit, ditior ipse fuit.
Dum memor, ut canitur: Da, tibi nunc dabitur.
Sic fuit in donis, hinc junctus in æthere thronis,
Cælica quæsivit; modo gustat quodque sitivit.
Transiit è cœno sæcli, tumulatus arena,
Fructu centeno cumulatus donoque deno.
Hæc ita credamus, hæc credita sic teneamus,
Ut tamen oremus piè, quod sequitur rogitemus,
Rex venerande poli vitam sibi claudere noli,
Sed sibi da requiem, da fine fine diem. Amen.

JOANNES VREDEMAN,

Frisius, Architectus, edidit ex Vitruvio

Architecturam de opere Tuscano, Dorico, Ionico, Corinthio, cum figuris. Antver. 1577. fol.

Idem ingeniosissimè excogitavit ac designavit *Scenographias sive perspectivas XX. Fabricarum*, quas æri incidit Hieron. Cocus. Ibid. 1563.

JOANNES UYT-TEN-BOGAERT,

Natus Ultrajecti anno 1557. Calvi-

nianæ ſectæ principiis Genevæ ſub Theodoro Beza imbutus, in patriam rediit anno 1584, fuitque variis in locis Prædicutius, atque ejuſdem Theologiæ Lugduni-Bat. Profeſſor.

In famosâ Synodo Dordracenâ claruit inter ſuos: cum tamen Arminianæ ſectæ & Joanni Barneveltio faveret, anno 1619. exulare coactus: non ante ſeptennium rediit. Vita functus eſt Hagæ-Comitis, Remonſtrantium Miniſter ac Concionator anno 1644. die 4. Septembris, ætatis 87. Prodierunt ab eo vernaculè ſequentia.

Eccleſiaſtica Hiſtoria, continens varia memoratu digna ab anno 400. uſque ad 1619, præcipuè in Fœderatis Belgii Provinciis. fol. Roterod. apud Joannem Næranum. 1647. Idem liber eodem anno reimpreſſus eſt (abſque nomine) una cum ſequenti.

Joannis Uytten-Bogaert Vita, functio Eccleſiaſtica & modeſta defenſio. Id eſt: aperta & ſincera narratio eorum, quæ ipſi evenerunt, ratione miniſterii Ultrajecti & Hagæ-Comitis, uſque ad diſceſſum ejus ex patria, depoſitionem à munere, proſcriptionem, reditum, & ſequentia tempora: ab ipſo-met ſcripta, adſtructa variis probatis actis & munimentis eò ſpectantibus. 4. 1646. ac paulo poſt rurſum in fol.

Origo & progreſſus Controverſiarum Eccleſiaſticarum in Belgio; item hiſtorica narratio Actorum Dordraci annis 1618. & 1619. inter Nationalem Synodum Contra-Remonſtantium eorumque ſociorum ab una parte, & Citatorum Miniſtrorum Remonſtrantium ab altera; edita curâ Miniſtrorum Remonſtrantium univerſorum, & imprimis Citatorum ad Synodum Dordracenam, in defenſionem juſtarum ſuarum actionum.

Tractatus de officio & authoritate ſuperioris Chriſtiani Magiſtratûs, in rebus Eccleſiaſticis. 4. flandr. 1610. Hagæ-Com. Editioni tertiæ eique latinæ Roterod. anno 1647. acceſſerunt defenſiones hujus Tractatus contra impugnatores illius; item Decretum Ordinum Hollandiæ & Weſt-Friſiæ de pace Eccleſiarum, adſtructum authoritate Scripturæ, Conciliorum, Patrum, publicarum Confeſſionem, nec non teſtimoniis nonnullorum Doctorum hujus ſæculi.

Conciones variæ vernaculè editæ Hagæ-Com. in 4. 1639. & 1644. 2. vol.

Defenſio Jacobi Arminii, Remonſtrantium Doctoris primarii.

Herodes & Pilatus conciliati, ſive conſenſus Pontificiorum & Puritanorum, in coercendis, exauctorandis & occidendis Regibus; detectus per David Owen, & tranſlatus in flandricum per J. Uitenbogardum anno 1612, & recuſus 1660.

Vera & perfecta narratio cæremoniarum Ordinis Periſcelidis (Jarretiere) *Angliæ, peractarum* Hagæ-Comitis. Ibid. 1613.

Aliaque prope centum Opuſcula, præſertim ad defenſionem cauſæ Remonſtrantium vernaculè edita, quorum clenchum exhibet *Adrianus à Cattenburgh* in Bibliotheca Scriptorum Remonſtrantium, quæ Amſtelodami prodiit anno 1728.

JOANNES UYT-TEN-HOVE,

Aliàs DE ARDEMBURGO dictus, forte à loco natali tertio à Brugis verſus Sluſam lapide: fuit in Ordine Prædicatorio S. Theologiæ Magiſter, & in Academia Pariſienſi Licentiatus. Scripſit

Lecturam ſuper Sententias.

Item *Poſtillam ſuper omnes Libros Bibliæ*

Et *Lecturam ſuper totam Bibliam.*

Obiit in Conventu ſuo Brugenſi die x. Decembris 1296. ſepultus in dextra parte chori, ubi ſuper ejus tumbam hi verſus olim legebantur.

O mors sæva nimis, cur solem ponis in imis?
J. tam sublimis sociando viscera finis.
Tu lumen patriæ claudis, sternendo Magistrum
Totius laudis, sanctum Christique ministrum
Munditiæ florem, patientem legis honorem,
Fratrum fervorem, fidei morumque decorem.

Vide etiam Scriptores Ordinis Prædic. auth. P. Echard, Tomo I. pag. 448. & Belgium Dominicanum p. 177.

JOANNES UYT-TEN-HOVE,

Aliàs Ex-Curia, Gandavensis, Ordinis FF. Prædicatorum S. Paginæ Licentiatus, familiæ suæ jam pridem nobilis splendorem eruditione, authoritate, & vitâ exemplari plurimùm adauxit. Fuit Gandavi Prior, Provinciæ Franciæ Vicarius, Congregationis Hollandiæ primus Vicarius generalis; qui sibi commissam Congregationem tantâ dexteritate & prudentiâ rexit, ut eandem per Saxoniam, Poloniam, Daciam, Sabaudiam, Galliam, Brittanniam minorem Silesiamque extenderit. Tandem à laboribus ad requiem æternam transiit Gandavi anno 1489. Extat ejus

Tractatus de Reformatione, ad Carolum Ducem Burgundiæ scriptus Gandavi 12. Octobris 1471. M. S. asservatur apud Dominicanos Insulenses in 8. gallicè & latinè. Prodiit etiam typis, curante P. *Jacobo de Palude* ejusdem Ord. Tolosæ 1605. in 12.

Plura de Viro eximio lege Tomo I. Scriptorum Ordinis Prædic. pag. 870. item in Belgio Dominic. pag. 65.

JOANNES A WACHTEN-DONCK,

Machliniensis, J. C. nobili stirpe ac familia oriundus, litteris humanioribus in patria imbutus, Philosophiæ Peripateticæ sedulam operam Lovanii dedit, ibique inter primos promotus est. Tum J. U. Laureâ donatus, ad S. Rumoldum Machliniæ primùm Canonicus Graduatus inter eos, quos nobilitatis prærogativa vocat, pòst Decanus annis x. ac dein Præpositus annis xi. summique Senatus Belgici Consiliarius, ubique fidem, industriam ac zelum pium pro Ecclesię & publico bono probavit. Quid utravis oratione, ligatâ solutâve numeris, posset, similiter publicé testatum fecit. Versu gratulatus est Illustriss. Archiepiscopo Machliniensium *Matthiæ Hovio*, Sacerdotii jubilæum celebranti.

Oratione funebri prosecutus est Laudes Alberti Pii, Belgarum Principis. Machliniæ excudit Henr. Jaye, 4.

Item alterâ Isabellæ, Claræ, Eugeniæ, Hispaniarum Infantis &c. quam Bruxellæ edidit, 1634. 4.

Ad hæc *Balthazaris Caroli*, Hispan. Principis, anno 1646. Mechliniæ in Metropoli; prodiit apud Henr. Jaye.

Orationem Jubilarem R. D. Dismæ de Briamont Canonici & Pœnitentiarii Eccl. D. Rumoldi, & primi Præpositi B. M. trans Diliam, dixit ibidem 1649, & edidit apud Jaye. 4.

Scripsit & *De Vita, Passione & Miraculis* S. Rumoldi, Archiepiscopi Dublinensis, Apostoli Machliniensis; typis Henr. Jaye, 1638. 4. quæ Historia dein translata fuit in linguam Flandricam per *Francisc. van den Bossche*, Pastorem & Decanum S. Jacobi Antverpiæ, prodiitque Mechliniæ in 8. anno 1667.

Anno 1654 die 13. Decembris in ipsa Metropolitana Æde consecratur Episcopus Namurcensis, & anno 1659. *Synodum* habuit *Diœcesanam*, cujus *Statuta* saluberrima typis edita sunt.

Anno 1668. defuncto Archiepiscopo Mechliniensi *Andreæ Cruesenio*, suc-

cessit in regimine vastæ hujus Archi-Diœcesios. Verum ubi Mechlinia tota in occursum Præsulis sui se præparat, invida mors eum terris eripuit in urbe Bruxella die 25. Junii 1665, septuagenario majorem; solumque defuncti corpus excepit Mechlinia, in Æde Metropolitana humandum.

JOANNES VAN WAESBERGHE,

Gerardimontensis, nobili familiâ natus, J. C. Canonicus & Scholasticus Ecclesiæ Colleg. Lilleriensis in Artesia, edidit

Gerardi-montium, quę altera est Flandriæ Imperialis metropolis, *ejusque Castellaniam*. Bruxellę, typis Joannis Meerbecii, 1627. 4.

JOANNES WAETERLOOP,

E pago de Annoeullin juxta Insulas in Gallo-Flandria oriundus, gradatim promotus inter Academiæ Duacenæ Theologos, etiam ad Doctoratum anno 1663. Fuit ibidem Præses Seminarii Tornacensis, & Catecheticæ lectionis Professor Regius: donec relictâ Academiâ anno 1675. assumptus est in Canonicum Theologalem Cathedralis Ecclesiæ Tornacensis: vitâ functus circa annum 1683. Scripsit,

De Communione in statu gratiæ peragendâ.

De modo recipiendi Baptismum, offerendi Sacrificium, Missam audiendi, festa jejuniaque servandi, confessionem implendi &c. ad satisfaciendum Præcepto, sive divino, sive Ecclesiastico

Item *de Baptismi & Confessionis informis reviviscentia*. 8. simul Tornaci 1681.

JOANNES WALÆUS,

Zelandus, natus est die 27. Decembris 1604. in vico de Koudekercke sub insula Walachriæ haud procul Medioburgo: unde & à Val. Andrea Medioburgensis dictus est. Patrem habuit *Antonium Walæum*, olim in prædicto vico Ministrum Calvinianum, deinde in Academia Lugduno-Batava Theologiæ Professorem :(de quo supra pag. 93.) matrem *Mariam van Ysenbout*, scabini Medioburgensis filiam.

Matheseos & politioris litteraturæ non ignarus fuit; sed præcipuè Medicinam excoluit, cujus in Academia Batava Leidensi anno 1631. Doctor renunciatus fuit; 1632. Professor ordinarius, ac tandem 8. Februarii 1648. Ordinarius, à Curatoribus Academicis institutus.

Delectatus autem vivorum animalium dissectione, primus invênit quædam de concoctione ventriculi, de distributione chyli, de motu venę cavæ, cordis & sanguinis, primusque circularem sanguinis motum contra adversantes defendit, editis *Epistolis*, quæ Anatomiæ *Bartholini* sunt insertæ, Lugduni Batav. 1641. 8. apud Franc. Hackium, & seorsim Patavii, in 12.

Obiit Leidæ anno 1649. ætatis 45. pro funere laudatus à Collega *Adriano van Valckenburg*, Med. Doctore.

Illius *Opera Medica omnia* (*quæ hactenus inveniri potuêre*) *ad chyli & sanguinis circulationem eleganter concinnata &c.* prodierunt Londini apud J. Davids & T. Sadler. 1660. 8. In quibus

Institutiones compendiosæ Medicinæ, libris III.

Medicina practica, brevissimè tradita libris II.

Epistolæ duæ de motu chyli & sanguinis, ad Th. Bartolinum, Casp. filium.

JOANNES WALHAUSEN,

Inter Batavos miles fortissimus, & equitum ductor, scripsit eâ in arte gallicè: *Instruction de la Cavalerie*, cum fig. fol. Zutphaniæ 1621.

JOANNES WALTHERUS,

Aliàs WOUTERS, Gandensis, Philologus, J. C. & in Provinciali Flandriæ Curia Consiliarius, vir ingenio & doctrinâ præstans. Scripsit *Chronicon Chronicorum*. Francof. apud Aubrios.

Chronicon Ecclesiastico-Politicum, ex hujus & superioris ætatis Scriptoribus concinnatum, Pontificum, Cardinalium, Episcoporum, Imp. Regum, Principum, Doctorum, armis litterisque illustrium virorum res gestas, aliaque præclara repræsentans. Ita Swertius in Athenis Belg.

Val. Andreas *Chronica* ista *Jano Grutero* adscripsit.

JOANNES WAMESIUS,

Leodii Eburonum anno 1524. natus, Lovanii à Philosophia optimè efformatus, litteraturæ melioris, & linguæ grçcæ ac Juris utriusque notitiam singularem assecutus est, usus lare & familiaritate *Rutgeri Rescii*, viri doctissimi: quo elato, in ipsius postea manum ejus vidua convenit. Doctor Juris utriusque renuntiatus est anno 1553. ad diem XXIX. Augusti, cum *Joachimo Hoppero*, *Joanne Venduillio*, & *Petro Peckio*, viris præstantissimis, ad summa natis & ad summa Reip. munia evectis. Solus *Wamesius* se totum Academiæ vovit, licet vocatus quoque ad summa. Biennio itaque pòst in Professorum numerum coöptatus fuit, quos Ordinarios vocant, & Jus Civile annos sedecim interpretatus est.

Inde primarius Canonum Antecessor anno 1570. designatus, munus illud annos viginti cum laude & fructu obiit: *Primoribus gratus, vulgo venerabilis, omnibus carus; breviter Doctrinâ, Prudentiâ, Auctoritate inter ævi sui primos.* Obiit post diutinam invaletudinem, anno 1590. die 22. Julii: sepultus in D. Petri basilica, ubi insigne monumentum ab heredibus eidem positum, cum hoc elogio sepulchrali.

Memoriæ Sacrum.
JOANNES WAMESIUS H. S. E.
Quem breviter lector nosce.
Natus est Leodici Eburonum anno
M. D. XXIV. Ad studia litterarum
Et inde Juris transiit,
In iis quoque famam adeptus,
Etiam Græcis,
Naturâ & industriâ duce.
At in Jure ad culmen ipsum conscendit
Doctor renuntiatus anno M. D. LIII.
Publicè Professor in hac Schola
Anno M. D. LV.
Denique Primarius Antecessor
Anno M. D. LXX.
Hoc munus cum laude ann. XX. obiit,
Primoribus gratus, vulgo venerabilis,
Omnibus carus;
Breviter doctrina, prudentia, auctoritate
Inter ævi sui primos.
Obiit diutinâ invaletudine
Anno M. D. XC. XI. Kal. Sextil.
Iste Vir fuit, lector; sed fuit.
Tu quoque, quod es, non eris,
Alius aliàs, sed omnes huc imus.
Cogita, & huic bene adprecare,
Ita posteri tibi.
Magne Deus ipsi & nobis miserere.
Heredes pp.

Certè in *Wamesio* summa erant omnia, quæ in vero Jurisconsulto effigiando desideres. Ingenium promptum & facile, judicium acre, memoria rerum summa, & verè qualis Jurisconsulto in primis necessaria, labor indefessus, nulla à studiis, à legendo ac scribendo requies, ne istâ quidem ætate graviore ac grandiore, & fracto corpore ab acutissimis podagræ doloribus pænè continuis. Ad hæc par in utroque Jure doctrinæ eminentia, quod perquàm rarum, ne dicam insolens, in plerisque ætatis nostræ Jurisconsultis: rerum forensium usus singularis, mira in actionibus facilitas & promptitudo,

&

IOANNES WAMESIVS, I.C.

& cum his non morosè aut durè fluens eloquentia; ut unus esset & eloquentium Jurisperitissimus & Jurisperitorum eloquentissimus, quorum alterum de Crasso, alterum de Scævola dictum olim fuit.

Dubites meritò Scholæ an Reip. idoneus magis esset. Ut verbo dicam, ad unicum ferè *Wamesium*, non tantùm cùm de Jure respondendum esset, sed & in ista rerum perplexitate & nutantis Belgii statu velut ad oraculum itum est. Quò factum, ut nomine Philippi II. Regis Catholici, à Sereniss. Joanne Austriaco Pro-Rege ad secretioris consilii Senatum evocatus fuerit; *Wamesio* interim maximè laborante, ut ab illo honoris onere eximeretur; mirum quantâ verecundiâ, quantaque modestiâ.

Moriens *Stephano Weymsio* & *Gerardo Corselio*, J. U. Doctoribus, affini & nepoti, reliquit scripta sua atque ingenii monumenta: in quibus *Responsa* eminent, docta profectò & è plena Juris scientia deprompta, quorum pleraque præsertim quæ ex judicialium actorum meritis composuit, esse possint ad instar Senatus-Consultorum, quę Arresta vocant. Lucem viderunt, studio & curà ejusdem *Weymsii*,

Recitationes ad Tit. Decretalium *de Appellationibus*, Lovanii 1604. 4. apud Rivium.

Responsorum, sive *Consiliorum de Jure Pontificio*, Tomi II. ordine Librorum & Titulorum, qui in Decretalibus. Ibid. 1605. & 1618. fol. & typis Jac. Zegers, 1643.

Responsorum, sive *Consiliorum*, *ad Jus Forumque Civile pertinentium*, Centuriæ VI. Ibid. typis Henr. Hastenii & Antver. 1639. apud Henr. Aertssens. Prima ordine Judiciario digesta est; reliquæ continent ea, quæ ad contractus inter vivos, ad contractus antenuptiales, & ad ultimas voluntates pertinent. Prodierunt rursus Lovanii in III. Vol. fol. 1666.

JOANNES WARNANT,

Ex Ordine Præmonstratensi, conscripsit

Historiam Rerum atque Episcoporum Leodiensium usque ad an. 1340. quæ Leodii MS. legi solebat. Hunc excepit Joannes Ultra-Mosanus, qui circa annum 1390. vixit.

JOANNES WEENTIUS,

Abbas Egmondanus in Hollandia XXVIII. Hic anno 1404, paulò ante mortem, per procuratores Romæ officio se abdicavit, novem & x. annorum tædio fatigatus. Scripsit; teste Swertio in Athenis Belg.

Epitaphia prædecessorum Antistitum Egmondanorum, usque ad annum M. C. C. C. C.

Tale ejus legitur Epitaphium.

Infortunatus jacet hic JAN *Abba vocatus*,
Cui WEENT *cognomen*, *à ploratu dedit omen.*
Nemine stipatus, *ni Salvatore juvatus*,
Quem sancto cœli Rex associet Michaeli.

JOANNES WERDENUS,

Silvæducensis, Sacerdos pius, Theologus eruditus, & Concionator facundus edidit

Orationes III. à se publicè apud Prædicatores Silvæducis habitas. I. est *De sacratissimo Rosario.* II. *De Planctu B. Virginis.* III. *In laudem Doctoris Angelici*, Silvæ-ducis, apud Joan. à Turnhout, 1622. 8.

Orationem apud eosdem dictam Feriâ V. majoris hebdomadæ. Ibid.

JOANNES WESSELS,

Tungrensis, Canonicorum Regularium ibidem Prior ordine septimus, scripsit

Collectorium pro qualibet materia occurrente, ex sententiis Patrum atque aliunde desumptum, Partes II. MS. ibidem.

JOANNES WESTERBURGIUS,

Ultrajectinus, bonis litteris in patria ac Leidæ instructus, edidit, inter alia,

Epinicion in devictam Silvam-ducis ab Ordinibus Fœderatis, libris III. versuque gravi & pleno heroïcæ majestatis. Leidæ, 1629. fol. 1630. formâ minori. Præfando ad eosdem Ordines, sese reformatæ religionis sectæve Ministrum prodit.

Moritur Dordraci anno 1636. mense Augusto, ubi Professorem Politicum agebat.

JOANNES WIERUS,

Quem Valerius Andreas & Melchior Adamus, Graviæ in Brabantiæ finibus oppido natum dicunt anno. 1515, ab aliis tamen è Zelandia ortus memoratur. Familiaris fuit *Henrici Cornelii Agrippæ*, quem & præceptorem & herum suum venerandum vocat, & apud quem se legisse scribit partem Librorum *Stenographiæ* Trithemii, eamque, inscio illo, exscripsisse.

In Aurelianensi apud Gallos Academia anno 1534. Doctor Medicinæ creatus, postea in Africam & insulam Cretam trajecit. Unde redux, Cliviæ Ducis Archiater per annos plures extitit. Theologiæ quoque & Jurisprudentiæ non ignarus fuit: sed quæ de præstigiis dæmonum, veneficis & sagis scripsit, ad Atheismum vergunt, hominemque ingeniosum quidem, sed audacem ac præsumptuosum fuisse demonstrant, qui à solis hæreticis laudetur. Ideoque inter authores damnatos primæ Classis (ut vocant) rejicitur in Indice Concilii Tridentini.

Moritur septuagenario major Tecklenburgi, dum ad Arnoldum Comitem Benthemiensem proficitur, anno 1588. die 24. Februarii; sepultus illic in æde primariâ, mendaci hoc encomio à filiis in memoriam parentis Lutherani apposito.

„ S. Christo S.
„ JOANNES WIERUS,
„ Nobili Zelandiæ inundatæ Familia ortus, pietate in Deum, probitate erga quosvis, eruditione eximiâ, Medicinæ rerumque Politicarum scientiâ, usu, felicitate, publicis ingenii documentis, Imperatorum, Caroli V. ministerio, Ferdinandi, Maximiliani & Rodolphi singulari gratiâ, magnorumque per Germaniam exterasque nationes Virorum amicitiâ & testimoniis clarissimus: Illustrissimi Cliviæ & Juliæ Ducis Guilielmi Archiater; Deo, Principi & Patriæ, fide, consilio, & operâ, ad vitæ suæ finem devotissimus. Quum illustrem Dominum Arnoldum Comitem in Benthem & Teckelenborgh summo gratificandi studio inviseret, hujus sæculi satur, invictâ in Christum fiduciâ, placidè animam Deo reddidit, corpus hîc ad diem universalis Resurrectionis deposuit, & mœstissimum sui desiderium superstitibus filiis, *Theoderico, Heinrico, Galeno & Joanni Wieris* reliquit, Anno nati Christi M.D.LXXXVIII. Mens. Febr. die 24. anno ætatis suę LXXII. VIVE ET VIVAS.

Opera ejus *omnia*, primùm diversis in locis temporibusque edita, prodierunt simul Amstelod. apud Petrum van den Berghe 1660. in 4. Quorum hic elenchus.

I. *De præstigiis Dæmonum, & Incantationibus ac Veneficiis*, libri VI. ab Au-

WIGGERS, Diestensis, S. Theol. D.
& Prof. Regius Lovanii, Seminarii ibide
Leodiensis Præses Obiit anno Domini 1639.
Ætatis suæ 67.
Krafft del. & sculp. 1735

ctore sexies revisi; olim Basileæ editi apud Jo. Oporinum 1564. 8.

II. *Liber Apologeticus, & Pseudo-Monarchia Dæmonum.*

III. *De Lamiis, liber, & de commentitiis jejuniis.*

IV. *De Iræ morbo, ejusque Curatione Philosophicâ, Medica, & Theologicâ*; olim quoque Basileæ apud Oporinum 1577.

V *Observationes Medicæ rariores*, in quibus,

De Scorbuto, sive Scorbutica passione.

De Quartanâ.

De Pestilentiali anginâ, Pleuritide, & Peripneumonia.

De Curatione Febris malignæ, aliaque perplura, ad longum recensita in Georg. Mercklini Lindenide renovato, pag. 802.

VI. Accedit liber II. *De Varenis*, *Morbo Endemio Westphalorum permolesto*, ex germanica lingua latio donatus, operâ *Henrici Wieri*, Joannis filii.

JOANNES WIERTS,

Antverpianus, J. U. L. scripsit theologicè, at simul pro damnatis Jansenii Propositionibus,

Centuriam Colloquiorum Dei & animæ, quibus Jansenianam de Gratia Doctrinam è campo disputandi martio in placidum meditandi elysium conpendiariò traducere conatus est. 4. Antv. 1648. dein Amstelod. apud Arn. Leers 1676. Romæ prohibit. à S. Congreg. Indicis.

Obiit provectâ jam ætatæ, relicto filio acatholico *Joanne Jacobo Wierts*, qui Hagæ-Comitum Præses fuit Senatûs à Guilielmo III. Angliæ Rege constituti, pro administratione possessionum familiarium Domûs Nassovio-Auriacæ.

JOANNES WIGGERS,

Diestemii, Brabantiæ opido, nascitur anno partæ salutis M.D.LXXI. die S. Joannis Evangelistæ sacro, patre *Arnoldo* honesti ordinis cive, sæpiùs Scabino, avo item *Arnoldo* pluries Consule. Perceptis absolutisque natali in solo litterariis rudimentis, Lovanium, altioribus imbuendus disciplinis, mittitur, & in Pœdagogio Lilii, post collectum biennali curriculo pulverem Aristotelicum, annò 1590. Collegii sui primus, totius verò promotionis quartus in Scholis Artium pronuntiatur.

Hisce auspiciis arenam deinde ingreditur Theologicam, adsumptus in alumnum Collegii Pontificii à *Jacobo Jansonio*, Viro Eximio, qui hunc discipulum suum, tum ob singulares ingenii dotes, quas in eo observabat, tum ob vitæ morumque integritatem atque indefessum in studiis præsertim sacris laborem, unicè carum & familiarem habuit. Quinquennio hîc exacto, docendæ horis antemeridianis Philosophiæ in Pœdagogio Lilii præficitur.

Pòst decursa aliquot annorum curricula Leodium evocatus à Reverendo admodum atque eruditissimo viro D. *Joanne Chapeavillio*, Ecclesiæ Cathedralis Canonico, & Vicario in spiritualibus Generali, ut Seminario ibidem, sive Catenæ, ut vocant, præesset, & simul sacras profiteretur litteras, anno 1604. Lovanium deseruit; eoque successu Leodii in utroque illo munere versatus est, ut sub hoc suo primo & Præside & Professore Seminarium illud, quod antea vile & abjectum habebatur, adeoque contemptui erat, visum fuerit mox assurgere, & in admiratione esse apud omnes.

Interim dum Leodii moratur, anno nimirum 1607. instante atque urgente in primis eodem Doctore suo *Jansonio*, qui eum cathedræ aliquando Lovaniensi admotum desiderabat, gradu Magisterii in sacra Theologia insignitus

fuit : atque exinde biennio nondum elapso Lovanium veluti postliminio reversus, primùm Collegii Atrebatensis, deinde vix-dum vertente anno, à morte *Joannis Clarii* constitutus est Præses Seminarii Leodiensis, quod tunc auspiciis Sereniss. Principis & Episcopi *Ernesti* Bavari Lovanii erigi cœptum, adhuc intra principia sua hærebat; & vigilantiâ directioneque hujus secundi sui Præsidis eam structuræ atque ædificiorum elegantiam accepit, quâ hodie omnibus conspicuum est.

Neque minora hujus viri in Academiam Lovaniensem sunt merita, sive labores spectemus quos pro ea tuenda in omnibus suis difficultatibus, quas cùm domi tum foris passa est exantlavit, idque solerti prudentiâ, consilioque, quibus excellebat; sive doctrinæ eminentiam, quâ Scholam Theologicam Professor Regius annis continuis XXVI. docendo scribendoque illustravit, ab erroribus Bajanis & Jansenianis prorsus alienus. Nec minùs quoque vitæ probitate, ceterisque virtutibus, quàm doctrinâ eminuit & eximius fuit.

Vir erat pacis & justitiæ amantissimus, boni publici studiosissimus, non facilè se vel sua jactans, nec aliena contemnens, sincerus & sine fuco, in conversatione gravis, minimeque superbus : non efferebatur prosperis, non dejiciebatur adversis : contentus modico ac tenui victu vixit ad annum ætatis LXVII. Per Privilegia Academica Canonicatum etiam in Cathedrali Ecclesia Audomarensi obtinuerat. Obiit anno 1639. die XXIX. mensis Martii, sepultus in D. Petri.

Reliquit Commentaria in totam D. Thomæ Summam Theologicam, in quibus nihil nisi summè elaboratum, solidissimis fundamentis subnixum, clarissimâ & brevi tamen methodo traditum, quidquid in aliorum fusioribus scriptis scitu dignum est. Idque stylo ut facili, & ad docendum apto, ita minimè affectato; quippe qui protestari identidem solitus esset, se non captandæ famæ aut gloriæ alicujus caussâ, sed ut soli profectui serviret studiosorum, qui unicus studiorum ejus scopus fuit, ista meditatum fuisse, nec spectasse aliud, dum passus fuit ea typorum beneficio publici juris fieri, nimirum

Commentaria in Summam D. Thomæ. III. Vol. in fol. Lovanii sæpius edita; quorum potiores partes ipso Authore vivente prodierunt : sed *de Deo uno & Trino*, nec non *de Sacramentis*, *Censuris*, *Indulgentiis ac Purgatorio*, paulò post ejus obitum, curante nepote atque herede *Cornelio Wiggers*, S. T. L. Lovanii ad D. Michaelem Pastore, lucem viderunt.

Postmodum *Martinus Steyartius*, in eadem Academia S. T. D. ac Professor incomparabilis, *Appendices* quasdam doctissimas addidit ad *Commentaria Joannis Wiggers*; ubi Quęstiones aliquas laxioris Sententiæ (*tum communis, ratione vigentis Probabilismi*) magis ad mentem Scholæ sui temporis resolvit.

JOANNES DE WILDE,

Gandensis, Poëta & Orator eloquentissimus, Mejero teste libro XIV. Annal. Flandriæ ad annum 1393. Qui hoc de eo memorabile refert, quod orto Gandavi, tempore Clementis Antipapæ, motu civico, ad eum sedandum idem *Joannes de Wilde*, producto in forum venerabili Corpore Christi, orationem ibi habuerit ad populum, gravem, piam, & utilem Reipub. cujus initium erat, HIC EST DEUS. DEUS NOSTER. Quâ quidem, inquit, oratione populi seditionem compescuit.

Scripsit *Carmina Lyrica*, Paris. typis Badii excusa.

JOHANNES DE WITT
Dordracenus Ord. Holl. Advocatus
Sigillorum custos &c. e vivis
ereptus XX. Aug. 1672. ætat. 47.

JOANNES GUILIELMUS WILTHEIM,

Luxemburgius, Societatem Jesu ingressus anno 1612. Philosophiam ac Theologiam Moralem professus, non uni Collegio Rector præfuit. Scripsit

De rebus gestis & honoribus S. Maximini, Archiepisc. Treverensis, libros X.

Disquisitionum Antiquariarum libros III. in quibus Vett. Romanor. monumenta toto Ducatu Luxemburgensi sparsa collegit.

Vitam S. Wulfilaici Stilitæ, quondam prope Ivodium Luxemburgici Ducatûs Oppidum.

Historiam Cœnobii S. Maximini apud Treviros, MS. reliquit.

Obiit Luxemburgi die 25. Martii 1636.

JOANNES WINTERSHOVEN,

Ultrajectinus, natus anno 1571. Jurisconsulti titulo donatus, grandior nomen Societati Jesu dedit: in eaque Philosophiam inter juvenes vir ipse didicit, & eandem postea Duaci cum applausu docuit, præfuitque Collegio Ruræmondensi & Bruxellensi Rector. Plurimùm prudentià valuit, & rerum agendarum dexteritate. Obiit Machliniæ anno à natali Domini 1625. ætatis LIV.

Scripsit, de Sereniss. Belgarum Principis Alberti voluntate, *De Montibus Pietatis Libellum.*

JOANNES WINTERUS,

Canonicus & Officialis Sanctensis in Clivia, scripsit

Vitam Stephani Vinandi Pighii, ibidem Canonici; præfixam Annalibus Romanorum ejusdem Pighii.

JOANNES WITMECKERS,

Tungrensis, Canonicorum Regularium ibidem Supprior, vir pius & religiosus, quem Joannes Roest, in suo Florum Fasciculo, inter illustres ejusdem Cœnobii viros reponit. Scripsit

Opus ingens & varium, piis eruditionibus & sacris Meditationibus refertum.

Extinguitur morbo epidemico, Tungris tunc grassante, anno 1483. die XXVIII. Julii.

JOANNES WITTIUS,

Stephani, Equitis aurati, Filius, Ultrajectinus, ad D. Virginem ibidem Canonicus, restituit

Historiam Caroli VI. Francorum Regis, conscriptam olim latinè à Monacho ad S. Dionysium, stilo pro ævo illo satis eleganti.

Paschasii Ratberti Abbatis Corbeiensis, Opera similiter è Manuscriptis emaculavit. Uti &

B. Fulgentii Opuscula aliquot. Itemque

Nicolai Brayæ Poëmata de Gestis Ludovici VIII.

Romæ hinc migravit anno 1622. pridie Kalen. Octobris.

JOANNES DE WITT,

Dordraci natus 25 Junii 1625, patre *Jacobo*, patricii ordinis Viro, Dordracensi Consule, matre *Annâ Van de Corput*, ab insigni inter Brabantos familia suam ducente originem. In percipiendis humaniorum litterarum elementis apparuit ingenium ejus docile, perspicax, & ante ætatem maturum. Pòst in Academia Lugduno-Batavâ Philosophicis artibus insignem Mathematices peritiam adjunxit: simulque Jurium studiis navans operam, supremo Jurisprudentiæ titulo meruit decorari. Accedente dein peregrinandi animo, ut mores varios populorum, urbesque videret, plures quoque exteras Acade-

mias salutavit. Patriæ redditus, caussarum patronum egit, tantumque mox nomen sibi peperit, ut anno 1650. urbis patriç Syndicus deligeretur.

Anno autem 1653. die 30. Julii, ætatis suæ 28. electus est, voto communi, Ordinum Hollandiæ, Zelandiæ, Westfrisiæque Advocatus (quem *Magnum Pensionarium* dicunt) alter à Jacobo Catsio; uno scilicet mediante Adriano Pauwio. Accessit & demandata ei custodia Sigilli, rerumque Feodalium præfectura. Anno 1655, *Wendeliam Bikker* duxit uxorem, Amstelamensis consulis filiam, è qua præclaram reliquit posteritatem.

Dum munia hæc summâ integritate dexteritateque adimplet, fortunam expertus est novercantem. Vigebant in Hollandia factiones divisionesque urbium ac populorum. Pars major Guilielmum Auriacum Principem, dein Angliæ Regem, ad Reipublicæ Batavæ Præfecturam (vernaculè *Stadthouder*) postulabant. Obsistebant plures primarii ordinis viri, atque imprimis Pensionarius *Joannes de Witt*, unà cum fratre seniore *Cornelio*, quondam Dordracenæ urbis Consule, ac tunc Territorii Puteani supremo Satrapa, seu *Ruardo* ut vocant. Expertus uterque, fato suo, furentis indomitæque plebis sævitiam: scenam tragicam suspexit Haga-Comitum: ingemuerunt probi omnes: posteritas nunquam satis mirabitur.

Itaque anno 1672, *Cornelius de Witt*, Joannis frater, Hagæ-Comitano carceri mancipatur; de intentatâ Auriaco nece, & non repulsis Gallorum copiis accusatus, ast nunquam convictus; per sententiam tamen supremi Consilii muniis suis exauthoratur, perpetuoque exilio mulctatur. *Joannes* quoque, recepto Statuum generalium mandato die 4. Augusti, supremi Pensionarii officium dimittere cogitur: qui paulò post, die 20. Augusti, fratrem Cornelium è carcere in locum exilii deducere constituerat. Sed plebe in majorem rabiem insurgente, ambo in ipso carceris egressu trucidati sunt. Nec satis erat sæviisse in vivos: sævitum quoque in mortuos, quorum cadavera membratim concisa, singulæque partes ludibrio publico expositæ, vili etiam precio venum-datæ sunt. Hic fuit duorum Fratrum fatalis interitus, quos aliquando velut Patres Patriæ suspexerat Respublica Fœderata. Historia Vitæ & mortis eorum prodiit gallicè Ultrajecti 1709. apud Guill. Broedelet Tomis II. in 12.

Edidit *Joannes de Witt*, quà Mathematicus, suppresso tamen prç modestiâ nomine suo: *Elementa Curvarum linearum*, curis Francisci à Schooten in Academia Lugduno-Batava Mathesios Professoris evulgata. 4. Amstelod. apud Lud. & Dan. Elzevirios 1659. Plura quoque alia sub ejus nomine evulgata sunt: uti imprimis

Les Memoires de Jean de de Wit grand Pensionaire de Hollande, traduits de l'original en François. 8. Ratisbonæ (veriùs in Hollandia) 1709. Liber, qui *Joannis* fœtus non est, sed à viro inconsideratissimæ temeritatis pleno vulgatus, ejus memoriâ gestisque indignus est.

Consilia: vernaculè *Resolutien van de Ed. Mogh. Heeren Staeten van Holland ende Westvriesland, genomen ten tyde van den Heer Raad-Pensionaris de Witt; beginnende met den 2. Augusti 1653 ende eyndighende met den 19. December* 1668. Prodiit quondam Hagæ-Com. 1672 in fol. dein Ultrajecti 1717. in 4. & Hagæ-Com. ac Amstelod. 1719. in 4.

Brieven gheschreven ende gewisselt tusschen den Heer Joan. de Witt, *Raadt-Pensionaris ende groot-Seghel-bewaerder van Holland ende West-Vriesland, ende de*

volmagtighden van den Staet der vereenigde Nederlanden, *soo in Vranckryck*, *Engeland*, *Sweden*; *Denemarcken*, *Polen &c beginnende van den jaere* 1652. *tot* 1669. *inclus.* 4. Hagæ-Com. apud Henr. Scheurleer. 1723. Tomi VII. quorum postremus Indicem continet generalem. Curam Operis hujus habuit Nob. Dom. Joannes de Witt, *Joannis* & *Cornelii* nepos, in Cæsareo Belgici Ærarii Bruxellæ Consilio Assessor, qui etiam præfationes composuit.

Cæterùm *Jacobus de Witt*, Vir Consularis urbis Dordracenæ, *Cornelii* & *Joannis* pater, eorum lugendo fato supervixit, & die demum decimo mensis Januarii an. 1674. è vivis excessit, decrepita fere ætate, annum agens octuagesimum quintum: qui remp. litterariam poëtico ingenii monumento belgico ditavit, sub hoc titulo: *Eenvoudige uytdrucksels van godt-vrugtige gedachten naergelaten by d'Heer Jacob de Witt in syn leven Borgemeester des Stadt Dordrecht*, *Raedt ende Meester der Rekeninge van de Domeynen van haer Ed. Groot-Mogende de Heeren Staeten van Hollandt ende West-Vrieslandt* &c. *bestaende in stichtelycke Gedichten en Gebeden*: *zedige Tweelingen*; *Geestelyke Lofsangen*; *en laestelyck Korte suchtinge*, *tot Godt.* Tot Dordrecht 1674. in 4.

JOANNES WOWERIUS,

Vulgò VAN DEN WOUWERE, Antverpiæ nascitur anno 1576. v. Kal. Junias. Post jacta ibidem in Scholis S. J. litterarum humaniorum fundamenta, Lovanii, domo & contubernio usus *Justi Lipsii*, viri præstantissimi, *vitam ad optima præcepta*, *ingenium ad artes confirmavit*, ejusdem Lipsii testimonio, qui ita carum *Woverium* habuit, ut unum è testamenti sui Curatoribus eum esse voluerit, solumque elegerit, cujus fidei libros, scriptaque edenda & non edenda committeret. Adeoque abeuntem à se non immeritò his versibus prosecutus est:

En scripto tibi pectoris recessus
Nostri pandimus, *intimosque amores.*
Hos habe sine fraude, *& hos habebis*,
Dum me terra, *vel æther ipse habebit.*

Post lustratas triennali peregrinatione Galliam, Hispaniam, Italiam, Germaniamque, patriæ redditus, mox in Senatorium ordinem adlectus fuit, pòst Finantiarum seu Ærarii Regii in Belgio Assessor, atque à Consiliis bellicis, status publici caussâ ad Regem Catholicum *Philippum IV.* à Sereniss. *Isabella-Clara-Eugenia*, Hispan. Infante &c. delegatus, ab eodem Rege Eques nominatur, & torque aureo insignitur.

Scripsit, dum à gravioribus Reip. muneribus adhuc immunis esset, sequentia:

Eucharisticon I. LIPSIO, Doctori suo, typis Plant. 1606. 4.

Assertionem Donarii Lipsiani. Ibid. 1607. 4.

Panegyricum Sereniss. ALBERTO & ISABELLÆ, Belgarum Principibus. Ibidem, 1609. 8.

Vitam B. SIMONIS, Sacerdotis Valentini. Ibid. 1614. 8.

De Consolatione ad Petrum Paulum Rubenium, lugentem Philippi fratris mortem. Ibid. 1615. cum Rubenii Postumis.

Julii Firmici Materni, *de errore prophanarum Religionum ad Constantiam Aug:* è tenebris eruit, Notisque illustravit, 8. typis Frobenianis 1603.

Edidit & *Justi Lipsii Epistolarum Centurias II. postumas*, itemque *Tacitum* & *Senecam*, cum Commentario & Notis auctioribus: verùm ex ejusdem Lipsii præscripto debebat Reip. litterariæ.

Epistolarum Doctorum Virorum ad Justum Lipsium Centurias II.

Plura ipse meditabatur, quorum sera fortassis exspectatio erit, *Woverio* an-

no 1635. die XXIII. Septemb. ætatis anno LVIII. vitâ functo.

JOANNES ZANGRIUS,

Pastor Tiletanus in Flandria, scripsit vernaculè

Tractatum *De Charitate Dei.* Antver. apud Verdus. 1613.

JOANNES DE ZANTVLIET,

Brabantus, Medicus professione, edidit

Tractatum *De Diætis totius anni.* Extat cum Regimine Sanitatis, Magnino Mediolanensi auctore. Lugduni, 1515. 4.

JOANNES ZWALLARD,

Eques S. Sepulcri, & Athensis in Hannonia Prætor, *Iter* suum *Jerosolymitanum* scripto consignavit; primò Romæ, italicè; dein Antverpiæ, gallicè 1608. 4. typis Arnoldi Regii. Absolvit iter illud anno 1587. peregrinationis suæ comitem nactus Illustriss. *Philippum Merodium*, Frentzii Baronem &c.

Dedit & *Descriptionem urbis Athensis* gallico idiomate, anno 1610. 8. Athi, typis Masii.

· JOB VAN MEECKREN,

Batavus, Chirurgiæ & Anatomiæ Professor Amstelodami, nec non Admiralitatis & Hospitalis celeberrimi in eadem Urbe director Medicus, evulgavit Flandricè

Observationes Medico-Anatomicas, cum fig. 8. Amstelodami 1668. quas anno 1682. Abrahamus Blasius latinitate donavit.

JODOCUS AB ALMARAZ,

Londerzelio Brabantiæ pago agri Bruxellensis oriundus, tertii instituti D. Francisci, quos Bogardos sive Beggardos nuncupant, Minister Zepperensis, scripsit

Tract. *De tribus Virtutibus Theologicis.*

De frequenti usu SS. Sacramenti Eucharistiæ.

Meditationes spirituales varias.

JODOCUS ANDRIES,

Cortracensis, natus anno 1588. die XV. Aprilis, nomen Societati Jesu dedit anno 1606. Concionator eximius, totus incubuit animabus Christo lucrifaciendis, eumque in finem varia edidit pia seu documenta seu hortamenta, & ferè tacito nomine, quæ Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu recenset. Ex his in unum collegit, ediditque aliqua, hoc titulo.

Faustus Annus, Mensis, Hebdomas, Dies, Hora Christiani hominis. Brugis, typis Nic. Breydelii. 1638. in 24.

Purgatorium Catholicè assertum. Ibid. 1642. 12. & 1649.

Bruxellæ, dans operam erudiendæ juventuti, edidit sub nomine Rhetorum & Collegii Societ. Jesu,

Lacrimas in obitum Sereniss. Hispaniar. Reginæ Margaretæ Austriacæ, cum Oratione Funebri, typis Velpii, 1611.

Dein *Brugas Marianas* Flandricè. Brugis 1634.

Negotiationem spiritualis mercaturæ, gallicè, flandricè ac latinè.

Perpetuam Crucem, sive Passionem D. N. J. C. descripsit atque Iconibus expressit; Ant. 1649. in 12.

Perpetuum gladium Reginæ Martyrum. 1650.

Necessariam ad salutem scientiam, partim necessitate medii, partim necessitate præcepti. 12. 1654. De VII. Punctis hîc assertis, vide supra pag. 217. item *Steyartium* Parte II. Aphorism. Disp. 8. sub finem.

Obiit

Obiit P. Andries, Bruxellis 21. Novembris 1658. ætatis anno 70.

JODOCUS AB ASSCHA,

Ord. B. Mariæ de Monte Carmelo, Cœnobii Alostani Prior, scripsit patrio idiomate.

Thesaurum sacri Scapularis Carmelitani. Antverpię 1619. 8.

JODOCUS BACHERUS,

Bruxellensis, Canonicus Duacensis, Clariss. Viri *Nicolai Antonii*, Hispalensis Ecclesiæ Canonici, Ordinis S. Jacobi Equitis, negotia Regis Hispaniarum in Romana Curia agentis, quondam domesticus, ejusdemque in concinnanda *Bibliotheca Scriptorum Hispanorum* fidelis adjutor. Vir elegantis ingenii, facilisque ad latinum pangendum carmen. Obiit circa annum 1661. Preter minutiora quædam Poëmata, edidit, teste eodem *Antonio*,

Phœbi nuncium de Natalibus Sereniss. Principis Hispan. Philippi Prosperi. in 4.

Panegyrin pro Reverendiss. D. Francisco Antonio de Cabrera Archidiacono Compostellano, dein Salmanticensi Episcopo. 4. Romæ 1657.

JODOCUS BADIUS,

Ascensius, sive Ascanius, (cognomine ex Asca, agri Bruxellensis municipio desumpto) anno 1462. natus est. Gandavi in Flandria apud Fratres Vitæ communis prima literarum rudimenta posuit, ut ipse in Vita Thomę Kempensis testatur: atque hinc fortè Gandensis à plerisque est habitus. Ferrariæ in Italia pleniùs litteras hausit, usus in Græcis *Baptista Guarino* doctore. Lugduni in Gallia publicè easdem privatimque professus est, & *Enarrationes familiares* in plerosque Latinos Auctores conscripsit.

Celebris tunc erat Lugduni Typographus *Joannes Trechsellius*, gente Germanus, apud quem Correctoris munere functus est *Badius*: in quo non sine incrementis & famæ suæ & divitiarum ipsius desudavit. Itàque *Thelisam Trechselli* filiam uxorem sibi promeruit: defunctoque socero, Parisios migravit, Officinam sive Prelum *Ascensianum* (ut vocabatur) instructurus, in vico S. Jacobi, sub tribus Lupis; dictusque fuit Librarius Academiæ Parisiensis juratus. Artis suæ imagini in libri frontispicio carmen hoc fere adscribebat.

Ære meret Badius, laude Auctorem, arte legentem.

Typographiam Parisiensem ab anno 1590. multùm auxit, librorum imprimendorum diligentissimus castigator: Gothico tamen charactere, donec vixit, plerumque usus. *Aldi Manutii* Romani imitatorem se profitebatur: cujus certè, si non eandem famam, laborem tamen & industriam æquavit.

Imo *Erasmum* eò suæ in *Badium* amicitiæ vis proripuit, ut eum cum *Guilielmo Budæo* non dubitaret æquare; quod judicium quia Galli quidam graviter ferebant, eò quod Belga Belgæ favêre videretur, certè ipse Budæus de Badio tam bene sentiebat, ut non alium mallet, per quem suæ lucubrationes in publicum prodirent.

Scripta autem *Badii* leguntur sequentia, pleraque auctoris typis primùm edita:

Silva Moralis contra Vitia, carmine, è Poëtarum diversorum scriptis, cum interpretatione. Lugduni, 1492. fol.

Psalterium B. Mariæ, versibus Sapphicis.

Epigrammatum liber.

De stultifera navicula, seu scapha fatuarum mulierum circa sensus quinque exteriores fraude navigantium. 4. Argenti-

næ 1502. apud Joann. Prus; & alibi.

De Grammatica.

De conscribendis Epistolis. Parif. 1512. 4. cum Augustini Dathi libello, *de Elegantia*, cujus & Epitomen dedit.

Vitam Thomæ à Kempis, Operibus illius præfixa.

Commentarii verò sive Familiares Enarrationes circumferuntur, in *Horatium Flaccum*: in *Persii Satyras*: in *Terentii Comœdias*: in *Juvencum*: in *Theocriti Idillia* &c.

In Epistolas Ciceronis ad familiares. Mediolani, 1519.

In Philippicas Orationes ejusdem. Parif. 1529. 4.

In Officia, *Lælium* five *de Amicitia*, *de Senectute*, *& Paradoxa* Lugd. 1514.

In Libros Rhetoricorum ad Herennium. Parif.

In Salustium.

In Valerium Maximum.

In M. F. Quinctiliani Institutiones Oratorias.

In A. Gellii Noctes Atticas, ex Annotationibus *Ægidii Maserii.* Parisiis. 1530. fol.

Epitome in sex Latinæ linguæ Elegantiarum Libros Laurentii Vallæ, *& Opusculum de reciprocatione* sui & suus; *cum explanationibus*, *& Mancinelli lima*; impressit Simon Colinæus Parif. 1524. in 4.

In Angeli Politiani Epistolas & Miscellanea, 1519.

In Baptistæ Mantuani Bucolica, *atque Opera pleraque.*

In Philippi Beroaldi Næniam de Passione Domini.

In Petri Burri Pæanas V. Festorum Virg. Dei-paræ, 1508. 4.

In Calphurnii Eclogas: *Franc. Petrarchæ Bucolica*, *&c.*

Reliquit Badius *Conradum* filium, qui postmodum ad Calvinistas Genevenses digressus est, tresque filias, tribus postea typographis celebrioribus, *Roberto Stephano Petronillam*, *Michaeli Vascosano Catharinam*, *Joanni Roigny Joannam*, in matrimonium collocatas. Porro filias suas tres ipse linguam latinam docuit: in quibus præsertim Petronilla nihil eorum quæ latinè dicebantur, minus quam gallicè intelligebat, aut interpretabatur.

Denique post annos XLI. rei litterariæ & typographicæ impensos, anno vitæ LXXIII. Christianæ Æræ 1535. decessit mense Decembri. In ejus mortem Epitaphia græcè & latinè scripsit *Henricus Stephanus*, è filia nepos, sed à fide Catholicâ, quam *Badius* profitebatur, devius.

Hic liberorum plurimorum qui parens,
Parens librorum plurimorum qui fuit,
Situs JODOCUS BADIUS *est Ascensius.*
Plures fuerunt liberis tamen libri,
Quod jam senescens cœpit eos gignere,
Ætate florens cœpit hos quod edere.

Aliud ejusdem.

Hâc tumulatus humo, sibi qui jam fessus ab annis
Sponte Typographicum congeminavit opus:
Luci dum libros, librisque ferentia lucem
Scripta sui fœtus tradidit ingenii.
Quæ digna esse suâ nobis est laude fatendum,
Digna suo ut sæclo nemo negare potest.

ΙΟΔΟΚΟΥ ΒΑΔΙΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ.

Κεῖται ὁ καὶ Μούσαις καὶ Ἄρηϊ πέρι σοφὰ πονήσας
Παρισίῳ Βάδιος χεύεται ἐν δ' ἀπίδῳ.
Βίβλους μὲν Μούσαισιν, Ἄρηϊ δὲ ἄρσενας υἷας,
Ἔργανα εἰρήνης, ἔργανα καὶ πολέμου.
Καὶ τάχα δ' εἶχε πατὴρ ἴσον παίδεσσι βίβλοισι,
Εἰ, ὅτι βιβλοτοχεῖν, ἤρξατο παιδοτοκεῖν.

Plura *de Badio* lege in Annal. Typograph. Mich. Maittaire, Tomo II.

JODOCUS BEISSELIUS,

Patricius Aquisgranensis, Lovanii Legum Licentiatus anno 1474. Decretorum verò anno 1476. die XII. De-

cembris renuntiatus fuit, pòst illustrissimi Austriæ Ducis Consiliarius, Philosophus, Poëta, Orator, incredibili sacrarum Scripturarum amore fervens, tametsi, ductâ uxore, domesticæ eum curæ non parum distraherent. Vixit familiaris *Arnoldo Bostio*, *Hermolao Barbaro*, *Joanni Tritbemio*, & aliis. Scripsit

Rosacea tria coronamenta, in honorem ANNÆ, MARIÆ & JESU, versu elegiaco. Antver. 1495. & Lovanii, 1623. 8. typis Hastenii.

De mysteriis Rosarii librum I.

De optimo genere Musicorum.

Gesta Flandrorum. Fortè eadem cum iis, quę manusc. Lovanii ad S. Martinum leguntur, *Judoci Besselii ad Car. Virulum de Seditione Gandensi.*

De Christiano Ambitu, quem libellum absque loci & anni nomine vidi excusum, hoc titulo, *M. Tullii Ciceronis conversi Commentarius de Christiano Ambitu*, id est, *De petitione cœlestis eminentiæ*, unà cum *Epitome Stimuli divini amoris*, eodem auctore.

JODOCUS A CASTRO,

Bruxellensis, Ordinis Minorum Ecclesiastes celebris nominis ac famæ, & per Germaniam Inferiorem Minister Provincialis, edidit

Conciones in Euangelia Dominicalia totius anni, & Octavam Vener. Sacramenti, simul &

Elenchum ad formandas Conciones pro Feriis Quadragesimæ & Sanctis. Antver. typis Piant. 1633. 4. Tomis II.

Decachordum Morale, de X. Virtutibus Immaculatæ Virginis Annuntiatæ. Ibid. 1635. 4 Tomis II.

Humanis eximitur anno reparatæ salutis 1634. die XVIII. Aprilis, Mechliniæ epidemico morbo sublatus. Corpus ejus in choro FF. Minorum ad cornu Euangelii terræ mandatum est; insculpto hoc Epitaphio.

D. O. M.
Post fructuosos labores,
Hìc quiescit, quod in terra
Quiescere posuit, R. A. P.
F. JUDOCI A CASTRO,
Secundò Ministri Provincialis,
De Provincia & hoc Conventu
Optimè meriti,
Anno M. D. C. XXXIV. 18. Aprilis.

JODOCUS CLICHTOVÆUS,

Neoportuensis Flander, æterna sui sæculi gloria, & firmissimum Ecclesiæ adversus Novatores propugnaculum; Lovanii (teste Valerio Andrea in Biblioth. Belg.) in Pœdagogio Liliensi disciplinis humaniorum litterarum operam dedit; at (teste Joanne Launoyo in Historia Domûs Navarræ pag. 668.) Parisiis in Cardinalis-Monachi Collegio Philosophiam sub Joanne Fabro Stabulensi didicit & dein docuit.

Altiora meditatus, in Navarræ Collegium se recepit, ibique litterarios adolescentes ad optimarum Artium studia & virtutem informare cœpit, habitis ad Magistros & Scholasticos concionibus. Interea Theologiæ cursum absolvit anno 1505. annoque sequente pridie Nonas Decembris, in Domo Navarræ (testante Launoio in Historia Navarr.) Magister in Theologia renunciatus est.

Attamen *Andreas Chevillier* S. T. D. Sorbonicus libro suo de Origine Typographiæ Parif. pag. 413. *Clichtovæum* pluribus argumentis Sorbonę Doctoribus ac Sociis probat accensendum.

Fuit dein variorum nobilium Præceptor, atque imprimis nepotum Jacobi Claromontensis Episcopi Georgiique Cardinalis Ambiasiani; tum etiam *Ludovici Guillardi* ad Tornacensem Episcopatum nominati educationem suscepit.

Cum hoc Præsule reversus est anno

1513. ad Navarræum Collegium, ibique degit ad annum usque 1517. quà publicæ Scripturarum interpretationi, quà piorum librorum editioni incumbens. Episcopo suo se conferente Tornacum, Clichtovæus egit ibidem per annos aliquot Parochum & Pastorem Ecclesiæ S. Jacobi, atque ad plebem sibi commissam frequentes habuit conciones, uti & postmodum Lutetiæ Parisiorum in Domo Navarrica, ad S. Sulpitium, ad S. Germanum de Pratis, Carnuti atque alibi. Et quamvis (ut de se alibi ipse scripsit) non eam esset naturæ beneficio sortitus vocis sonoritatem & vehementiam, quæ ad frequens auditorium exposcitur; attamen defectum illum supplevit ingens ejus pietati conjuncta eruditio.

Dum anno 1527. à Tornacensi Cathedra ad Carnutensem transferretur Guillardus, secutus eum Clichtovæus, beneficio illius in Cathedrali B. M. Ecclesia Canonicatum obtinuit, ibique reliquos vitæ dies transegit.

Porro laus ejus præcipua est, quod primus è Parisiensium Theologorum cœtu contra Lutherum scripserit, & rectissimè, ut ea tulit ætas, scripserit; quod suâ diligentiâ & studio habitum ab Antonio de Prato Archiepiscopo adversus Novatores Parisiis Concilium, Senonense dictum, adjuverit quam-plurimum; quod summâ vitæ integritate & zelo salutis publicæ claruerit; quod divitias omnino contempserit; quod reliquum vitæ tempus in obeundis Doctoris muneribus universis consumpserit.

Quocirca Viri graves & docti vix locuti sunt de Clichtoveo, quin elogium adjecerint. Erasmus, ad Ludovicum Guillard Tornacensem Episcopum scribens, *uberrimum* vocat *rerum optimarum fontem*. Sixtus Senensis in Bibliotheca sancta: *Theologum*, *Philosophum*, *Oratorem & in eloquiis sacris enarrandis declamatorem egregium* appellavit, &c.

Tot ac tanta scripsit Opera (inquit Launoyus in historia Gymnasii Navarræ, pag. 672.) ut eorum Catalogus confici vix possit, nullo prætermisso.

Hæc autem, partim Philosophica, partim Theologica, à Valerio Andrea, aliisque citantur.

Introductiones in Dialecticam. Paris. 1534. 8, typis Mich. Vascosani.

Scholia in Paraphrases Jacobi Fabri Stabulensis, super Aristotelis Philosophia naturali. Ibid. fol. 1533.

In Politica Aristotelis Introductio ejusdem Jacobi Fabri, adjecto Commentario declarata per Clichtovæum. Ibid. fol.

Introductio in terminorum cognitionem in libros Logicorum 4. Paris. apud Henr. Stephanum 1520. dein apud Sim. Colinæum 1526. in 8.

De Praxi Numerandi, Compendium.

Commentarium in Arithmeticam Boëtii.

Commentarius in Theoricam Planetarum Jac. Fabri. 1517. fol. typis Henric. Stephani.

Commentarius in Elegantias Augustini Dathi. 1512. in 4.

Theologica vero sunt hæc.

De Sacrificio Missæ.

De Sacramento Eucharistiæ, contra Oecolampadium. 4. Ibid. 1526.

De laudibus trium antiquorum Patrum Joseph, David & Tobiæ, libri III. 4. Paris. apud Colinæum 1533.

De doctrina Moriendi, Opusculum 4. Parif. 1520. apud eundem.

De vera Nobilitate, Opusculum 4. Ibid. 1520.

De Vita & moribus Sacerdotum, Opusculum ad Lud. Guillardum Episc. Paris. 1520.

Propugnaculum Ecclesiæ adversus Lutheranos fol. Ibid. 1526.

Compendium Veritatum contra Lutheranos, ex Actis Concilii Senonensis, anno 1529. habiti sub Ant. à PratoS. R.

E. Cardinale; cui etiam Clichtovæus interfuit, Actaque præcipua ipse digessit. Liber inscriptus est Regi Francisco I. fol. Paris. apud Colinæum.

Improbatio quorumdam Articulorum Lutheri à veritate Catholica dissidentium, & in quodam libello gallico, qui hic discutitur (author erat Georgius de Halluin, de quo supra) *non satis exactè nec rectè impugnatorum*. 4. Paris. apud Simon. Colinæum 1533.

De Veneratione Sanctorum Opusculum. 4. Paris. apud Colinæum 1523.

De bello & pace, Opusculum, Christianos Principes ad sedandos bellorum tumultus, & pacem componendam excitans. 4. Ibid. 1523.

Anti-Lutherus, libri III. fol. Paris. apud Colin. 1524. item Coloniæ, typis Quentelii 1525.

Damasceni Theologia, IV. Libris explicata, Fabro interprete & adjecto Clichtovæi ad litteram Commentario elucidata. fol. Paris. apud Henr. Stephanum 1512.

De laudibus S. Ludovici & S. Cœciliæ Virginis & Mart. 4. Paris. apud Henr. Stephanum 1516.

Elucidatorium Ecclesiasticum, ad Officium Ecclesiæ pertinentia (puta Hymnos, Cantica, Prosas, & Missas) *planiùs exponens*, & IV. Libros complectens. fol Paris. apud Henr. Stephanum 1516. item Basileæ apud Frobenium 1517.

De puritato Conceptionis B. M. libri II. De ejus dolore in passione filii, liber; de ejus statione juxta crucem, Homilia; de Assumptione ipsius, liber. 4. Paris. apud Stephanum. 1513. item 1517.

De Regis officio, Opusculum, ad Ludovicum Pannoniæ Regem. 4. Ibid. apud Simonem Colinæum. 1519. 4.

De laude Monasticæ Religionis, libellus. 4. Paris. apud Henr. Stephanum 1513.

Opusculum de mystica numerorum significatione, præsertim qui in sacris litteris usitati habentur. Paris. apud Henr. Stephanum 1513.

Convulsio calumniarum Ulrichi Veleni, quibus S. Petrum nunquam Romæ fuisse cavillatur. 4. Paris.

De Sacra Scriptura in lingua vernacula non legenda.

Disceptatio de Maria Magdalena, triduo Christi & de tribus & unâ Maria. 4. Paris. per Henr. Stephanum 1518.

Deceptationis de Magdalena defensio, Apologiæ Marci Grandivallis & Joannis Fisheri Roffensis Episcopi, illam improbare nitentium, ex adverso respondens. 4. Paris. apud Stephanum 1519. Accedit *Præfatio Clichtovæi, in Disceptationem Jacobi Fabri*, Stabulensis, S. T. D. pro eodem argumento. Ibid. Porro has controversias Facultas Theologica Parisiensis sedandas duxit, damnando sententiam Fabri & Clichtovei, de tribus Magdalenis, Kal. Decembris 1521. Vide Collectionem Argentræi Episc. Tutelens. Tom. II. pag. VII.

De necessitate peccati Adæ & felicitate culpæ ejusdem, Apologetica Dissertatio, ad Jo. Gozthon Jaurinensem in Pannonia Episc. 8. Paris. 1519. per H. Stephanum.

De dignitate & excellentia Annunciationis B. M. V. & de benignitate & gratia ejus Visitationis 4. Paris. 1519. apud Stephanum.

Homiliæ CXII. de tempore & Sanctis.

De Præceptis Decalogi; de Oratione Dominicâ; Salutatione Angelica; De Sacramentis. Paris. 1547. 8. Coloniæ 1550. fol. apud Quentelium, & 1572. apud Cholinum. 8.

Denique scripsit ad imitationem S. Cyrilli libros IV. *Commentariorum in eam partem Euangelii S. Joannis*, in quam totidem libri Cyrilli interciderunt.

Cæterum Clichtovæus utriusque Collegii, tum Sorbonici, tum Navar-

ræi ingens benefactor fuit; cum Navarræis moderatoribus pactum inierat, ut si Lutetiæ decederet è vita, in ejusdem Collegii æde sepeliretur: sed aliter evenit: quia Carnuti, ubi Canonicus erat, decessit x. Kalendas Octobris anno 1543, & in S. Andreæ templo inter altare majus & pulpitum sepultus. Gallicum Carnuti habet Epitaphium

Mais où sont ceux, lesquels à tous propos
De jour & de nuit sans aucun repos,
Par tous moyens & de toutes manieres
S'en vont fouissant en la terre les minieres
D'or, d'argent & tous autres metaux? &c.

Celui-ci estoit de Nieuport en Flandres,
Où il passa ses jours premiers & tendres:
Puis en France vint demeurer,
Bien bon François, qui la sceut savourer,
Docteur il fut en la sainte Ecriture,
Tel que dessus j'en ai fait la peinture.
A Chartres, où la Vierge mere à Dieu,
A un si beau, & si bien servi lieu,
Fut à bon droict Theologal Chanoine,
Où il servit à cette haute Royne,
Jusques à temps que l'an mil & cinq cens
Quarante-trois à mort paya le cens,
Sortant du corps l'esprit plus clair que l'ambre,
Vingt & deux jours dans le mois de Septembre.
Quoy qu'il advienne,
Priez, pour l'ame de feu bon homme
Notre Maistre Clicthouë.

Tumulum hujus viri circumdant hæc verba:

Tumulus Judoci Clicthovæi Neoportuensis, Doctoris Theologi, & Canonici Ecclesiæ Carnotensis, in omni genere virtutum, & Litterarum ornatissimi. Obiit 12. die mensis Septembris, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio. Requiescat in pace.

Fuit & *Hieronymus Clichtovæus*, Jodoci nepos, in Academia Parisiensi Theologus non incelebris, cujus pro gradu Doctorali respondentis Propositiones IV. de *Venditione Beneficiorum, pensionum & bursarum*, Facultas Theologica censuravit anno 1521 die 5. Decembris.

Vide Decretum in Collectione Judiciorum de novis erroribus, auth. Carolo Argentræo Tutel. Episc. (Tomo I. Part II. pag. 401.) Idem ille *Hieron. Clichtovæus*, postmodum Pastor ac major Custos Ecclesiæ D. Donatiani Brugis obiit 8. Novembris 1555.

JODOCUS DAMHOUDERUS,

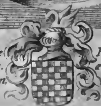
Brugensis, Eques, natus est anno 1507. VII. Kal. Decembris, Vir à se & majoribus clarissimus. Juvenis Lovanii anno 1517. disciplinæ civili dans operam, *Nicolaum Heems à Bruxella*, J. U. Doctorem, virum egregiè doctum, præceptorem & domesticum habuit, aliosque ibidem docentes diligenter audivit, quorum cum honore passim meminit.

Aureliis in Gallia J. U. Doctor creatus, patriæque redditus, primò Reipublicæ Brugensis Syndicus seu Pensionarius, postea ab anno 1551. die VI. Januarii, per annos triginta Carolo V. Cæsari & Philippo II. Regi Catholico in Belgio à Consiliis fuit Finantiarum; resque Fisci cum fide administravit; littoris Flandrici Præfecturam cum laude gessit; Justitiæ summus cultor, scelerum acer vindex. Librorum suorum Catalogum ipse contexuit, Appendice ad Praxin Criminalem, hoc ordine:

Patrocinium Pupillorum, minorum & Prodigorum. Brugis. 1544. fol. Antverp. 1646. & alibi. Gallicè Antverpiæ, 1567. item Brugis 1730.

Subhastationum Exegesin compendiosam. Lovanii, 1558. gallicè Gandavi, 1564. 8. item Brugis 1730. Extant quoque inter Tractatus Juris Tom. VI. & VIII.

IVDOCVS DAMHOVDERIVS
I.V.D. *eques, et questuræ Regiæ, apud Belgas consil.*
obiit an. CIↃ.IↃLXXXI. *ætatis.* LXX.
Den Dam ghehouden, Is t'landt behouden.

Enchiridion Rerum Criminalium. Antverpiæ, Lugduni, & alibi; gallicè Lovanii, 1554. flandricè ibid. 4. germanicè Francof. 1565. qui liber fuit Romæ prohibitus anno 1625, donec corrigatur.

Praxin rerum Civilium: quibus demùm accesserunt *Nic. Tuldeni* Notæ Practicæ. Antver. 1617. 4. typis Gasp. Belleri. item Antv. 1646. & alibi, una cum ejus Praxi rerum Criminalium, in fol.

Similia & Paria Juris Utriusque. Ibid. 1601. 4. cum *Tuldeni* Notis.

Parænefes Christianas, seu Locos communes ad Religionem & pietatem Christianam pertinentes, ex utroque Testamento. Antver. 1571. 4. Venetiis, 1572. 8.

De magnificentia Politiæ Civitatis Brugarum; qui liber dein flandricè editus est Amstelod. in 4. an. 1688. hoc titulo: *Chronicon generale Comitum Flandriæ & Brabantiæ Ducum*, *unà cum vitâ omnium Foreflariorum*: curâ N. Ingelbrecht Med. Doctoris.

Orationem panegyricam in laudem Hispanorum Negotiatorum. Lovanii, 1558. cum Exegesi Subhastationum.

Speculum Conscientiæ, latinè, gallicè, flandricè, hucusque ineditum.

Obiit Antverpiæ, anno 1581. XI. Kal. Februarii, ætatis anno LXXIV. relicto *Ludovico* Filio in supremo Flandriæ Consilio Senatore. Corpus Brugis patriis sedibus redditum, & honorifico tumulo conditum in Sacello SS. Sacramenti in D. Virginis Collegiatâ; hoc duplice Epitaphio.

Memoriæ posteritatis sacr.
Hospes sepulcrum vides
Viri à se & majoribus clariss.
D. JODOCI DAMHOUDERI,
Equitis aurati
Qui per ann. XXX. in Belgio
Consiliarius fuit
Imp. Caroli V. & Philippi II. Regis
Cujus curæ res fisci credita
Cùm fide administrata est.
Qui justitiæ summus cultor,
Scelerum vindex acer,
Etiam Præfecturam gessit
Littoris Flandrici
Exercendis viverris.
Nec solus ille hic jacet;
D. LUDOVICA DE CHANTRAINES
Alio nomine BROUCSAULX,
Artesia Domo,
Omni laude quæ in mulierem cadit,
Cumulata.
Obiit Vir XI. Kal. Febr. M. D. LXXXI.
Uxor autè XII. Kal. Julii MD. LXXV.
A quibus augustum in dies singulos
Sacrificium
Piè hîc constitutum est,
Et anniversarium PP. cum præbēdis LX.
Compositis sit quies secura.

Altera inscriptio gallica.

Sepulture de Messire Josse de Damhoudere, fils de Simon, Chevalier, Docteur en deux Droits, Conseiller & Commis des Finances tant de feu de tres haulte memoire l'Empereur Charle le quint, comme aussi du Roy Catholique son fils Roy d'Espagne, qui mourut le 22. du mois de Janvier de notre Seigneur M. D. LXXXI. & Demoiselle Loyse de Chantraines, dicte de Broncsaulx, fille de Pierre, son Epouse, laquelle trepassa le xx. jour de Juing l'an de notre Redempteur M. D. LXXV.

Vous qui cestes voyez & lisez,
Priez pour les Trepassez.

JODOCUS DESMARETZ,

Antverpiensis, Societatis Jesu, latinis græcisque litteris egregiè excultus, edidit

Commentarium brevem *in Horatium*, repurgatum ab omni obscœnitate, in gratiam juventutis. Duaci, 1636. 8.

Onomasticon, quo vocabula à latinis hactenus usurpata explicantur.

Obiit Rector Collegii Malbodiensis anno 1637. die XIII. Decembris.

JODOCUS A DUDINCK,

Canonicus Resensis, & Pastor Vinensis ad Rhenum, pari inter Resam & Sanctense opidum intervallo, multę vir lectionis; cujus rei indicium faciunt libri sequentes:

Bibliothecariographia; hoc est: Enumeratio omnium Auctorum Operumque, quæ sub titulo Bibliothecæ, Catalogi, Indicis, Nomenclatoris, Athenarum &c. prodierunt. Coloniæ, apud Jodocum Kalcoven, 1643. 8.

Palatium Apollinis & Palladis, hoc est: Designatio præcipuarum Bibliothecarum veteris novique sæculi. Ibid. 8. Notandum hîc tamen, plures è Germanis Scriptoribus existimare, duos jam recensitos libros nunquam in rerum natura extitisse.

Synopsis Bibliothecæ Marianæ; hoc est: Recensio omnium Auctorum, qui de B. M. Virgine scripserunt. Ibid. 8.

Mundus Marianus, hoc est: Specificatio omnium Mundi locorum, in quibus B. Virgo Dei-para miraculosè colitur. Ibid. 8.

JODOCUS DE GHISTELLA,

Flander, Eques, Toparcha de Axele, Maelstede, Moere, &c. quartùm urbis Gandavensis fasces Consulares tenuit, ceu Proto-Scabinus, ac Palæstinam sive Terram sanctam lustravit, & descripsit, teste Ortelio. Legitur Teutonicè *Peregrinatio* ejus, libris VIII. conscripta (totidem enim annis peregrinationem suam absolvit, reversus Antverpiam anno 1485.) Gandavi parvo folio, 1563 apud Henr. Van-den Keere.

Alii tamen Itinerarii hujus auctorem faciunt *Ambrosium Zeebout*, presbyterum, *Ghistelii* Capellanum, & peregrinationis socium.

JODOCUS GRAESSIUS,

Cartusiæ Wesaliensis Prior, è gallico latinè interpretatus est

Vitam B. Philippæ, Ducissæ Gelrię, quæ marito suo Renato Lotharingiæ Duce è vivis exempto, S. Claræ Ordinem amplexa fuit, ibique sanctè obiit anno 1547. Prodiit Coloniæ 1604. 12. typis Mylii.

JODOCUS DE HARCHIES,

Montensis, Hanno, Medicus in patria, reliquit librum

De caussis contemptæ Medicinæ Leodii, 1563. 8. apud Gualterum Morberium.

Enchiridion Pharmacorum simplicium, carmine. Basileę, 1573. 8. apud Pet. Pernam.

Quæ in Germania Theologica, extra artis suæ septa prosiliens, edidit, ut hæretica & damnata, non attingo.

JODOCUS VANDER HEYDEN,

à Calmpthoudt, (qui pagus est territorii Antverpiensis, quà Bergizomium itur) Lovanii, post acceptum Magisterii in Artibus titulum, in Gymnasio Castrensi, cum omnium collegarum approbatione, juventutem instituit: pòst Scholæ Hasselensis apud Eburones Rector fuit, vir doctior, quàm arrogantior. È græcis latinas facit, Notisque Politicis illustravit,

Lysiæ Atheniensis Orationes XXXIV. quæ de CCC. reliquæ sunt. Francof. typis Wechelianis.

JODOCUS HONDIUS,

Ex Wackene, Flandriæ municipio, oriundus

oriundus, Ptolomæus Belgicus, ac celeberrimis aliarum ætatum tum in Batavia tum apud Europæos omnes Cosmographis æquiparandus.

Edidit varias orbis Tabulas geographicas ac hydrographicas, & *Atlantem Gerardi Mercatoris* multò majorem atque illustriorem reddidit, 1627.

JODOCUS KERCKHOVIUS,

Gandavensis, Scholæ litterariæ in ea, quæ Sodalium Hieronymianorum olim fuit, domo (hodie Seminarium est Episcopale) Moderator, vir fuit indefessi & laboris & studii. Edidit *Rudimenta Grammatices*.

Filium reliquit *Simonem Kerckhovium*, qui paternis insistens vestigiis non minori cum laude & fructu eidem Scholę præfuit, obiitque ad S. Bavonem Canonicus anno 1625. mense Junio.

JODOCUS LAMBERTUS,

Gandavensis, Typographus ac Typoglyphus, teste Ant. Sandero non vulgariter eruditus, scripsit

De vera & genuina Orthographiæ Teutonicæ ratione: quem librum ipse typis suis vulgavit.

JODOCUS LARENUS,

Arnemudæ apud Zelandos oppido natus anno 1586, patre Calvinisticæ Sectæ prædicutio, & ipse ejusdem genii studiique, per annos plusquam 34. Minister Vlissingensis; obiit 6. Octobris 1653. Scripsit quædam latinè, quædam vernaculè, è quibus potiora sunt hæc.

Examen Cap. IX. ad Romanos, cum Responsione ad Analysin Jacobi Arminii in idem Caput. Mediob. 1616. 8.

Pleias in Caput XII. Isaiæ. Roterod. 1651. 8.

De Melchisedecho, Disputatio.

Epistola ad Guilielmum Apollonium, contra calumnias libelli famosi, cui nomen Grallæ. Mediob. 1646. in 8.

Responsio ad Grallarum Authoris Anonymi Bombomachiam Vlissinganam. Mediob. 1647. 8. Prodiêre posteriores duo libelli contra *Nicolaum Vedelium*, qui in libro suo *de Episcopatu Constantini, seu de potestate Magistratuum Reformatorum circa res Ecclesiasticas*, plerosque Ministros Acatholicos offenderat.

Cetera *Lareni* Opuscula lege in *Zelandia Litteraria D. Petri de la Rue*, quæ anno 1734. vernaculè prodiit.

JODOCUS VANDER LINDEN,

Bruxellensis, S. T. L. ejusque olim Mechliniæ Professor in Seminario, dein Ecclesiæ Metropolitanæ Mechliniensis Canonicus Graduatus & Archipresbyter, nec non Presbyterorum Oratorii D. Jesu Præpositus, vitâ functus Mechliniæ anno 1684.

Orationem funebrem in exequiis Illustriss. D. Joannis à Wachtendonck Archiepiscopi Mechliniensis, dictam in Metropoli die 31. Julii 1668, edidit 4. Bruxellis.

JODOCUS LOMMIUS,

Buranus, Gelder, Medicus urbis Bruxellensis, scripsit tersâ latinitate,

Medicinalium Observationum libros III. quibus præsagia ac signa Morborum omnium accuratissimè proponuntur. Antver. 1560. 8. apud Plant. & 1563. 8. apud Guil. Silvium. Prodiit iterum Amstelod. apud Bernard. 1714. in 8. curâ quorumdam Medicorum, qui *Opusculum aureum* vocant. Quin etiam *N. le Brethon* celebris apud Gallos Medicus id-ipsum in gallicum traduxit, hoc titulo: *Tableau des maladies, où l'on decouvre leurs signes & leurs evenemens* &c. 12. Parisiis 1712.

De curandis Febribus continuis librum I. Ibid. 1563. 8. typis Silvii.

De Sanitate tuenda: in librum primum Cornelii Celsi, de re Medica. Lovanii, 1558. 8. apud Ant. Mariam Bergaigne.

JODOCUS RAVESTEYN,

Tiletanus Flander, quartus inter Artium Magistros Lovanii anno 1525. è Pædagogio Lilii, in quo & Philosophiam professus est; dein S. Theologiæ Doctor renuntiatus die v. Octob. 1546. Præpositus quoque B. M. Walcuriensis in Diœcesi Namurcensi, Canonicus ad S. Bavonem Gandavi, Xenodochii Lovaniensis Rector, Collegii Hauterlæi Præses, nec non Privilegiorum Academiæ suæ Conservator.

Summi nominis Theologus extitit, tum in hac nostra, tum in superiore Germania. Jussu Caroli V. Cæs. primùm ad Concilium Tridentinum anno 1550, dein ad Colloquium Wormaciense anno 1557. missus, unà cum *Franc. Sonnio*, *Mart. Ritbovio*, *Barth. Latomo*, *& Petro Canisio*, Belgis, utrobique hæreses contra Catholicam fidem atque Ecclesiam insurgentes, doctrinâ & scriptis confutavit. Lovanii quoque novellis dogmatibus *Michaëlis Baii* fortiter sese opposuit. Illius sunt,

Defensiones Decretorum Concilii Tridentini, contra Martini Chemnitii Examen, Tomis II. Lovanii, 1568. & 1570. Coloniæ, 1607. 8.

Confutatio Confessionis seu Doctrinæ, quæ nuper edita est à Ministris, qui in Ecclesiam Antverpiensem irrepserunt, & Augustanæ Confessioni se assentiri profitentur. 8. Lovanii apud Petr. Zangrium. 1567. Accedunt Orationes duæ ab eodem Ravesteinio in scholis Theologicis habitæ.

I. *Contra inanes Cavillationes Caroli Molinæi adversus Concilium Tridentinum.*

II. *De officio Viri pii tempore hæreseos.*

Apologia Catholicæ Confutationis prophanæ illius & pestilentis Confessionis (quam Antverpiensem appellant Pseudo-ministri quidam) contra inanes cavillationes Matthæi Flacci Illyrici. Lovanii 1568. apud Zangrium 8.

E vivis eximitur anno 1570. VII. Febr. in æde sacra Xenodochii majoris, cujus multis annis Præpositus fuerat, tumulatus, hoc Epitaphio.

Eximius ac Rever. D. ac M. N.
JUDOCUS RAVESTEYN,
Tiletanus, Ecclesiæ Collegiatæ S. Petri Lovanii Canonicus,
Præpositus Walcuriensis,
Hujus almæ Universitatis
Privilegiorum Conservator,
Artium & S. Theologiæ
Professor clariss.
Qui hæreses contra Catholicam fidem
Suo tempore insurgentes
Doctrinâ & libris scriptis profligavit,
Hujus Xenodochii Præpositus,
Vir certè multæ eruditionis,
Pietatis ac modestiæ,
Hic sepultus est.
Obiit anno Domini M.D.LXX.
Die VII. Febr.
R. I. S. P.

JODOCUS DE RYCKE,

Machliniensis, patre *Jodoco*, matre *Joannâ de Marzelaer*, Ord. Minorum S. Francisci, omnium primus missus ad Cœnobium Franciscanorum in Quito apud Americanos anno 1534. scripsit:

Epistolam insignem de moribus incolarum ejus loci. Vide Commentarium *Henr. Sedulii* ad cap. III. Vitæ S. Francisci.

JODOCUS SCHOLLAERT,

Gerardi-montanus, Poëta elegans, lusit *Comœdias* varias, *de Acharisto*, *de Eugenia duas*, *de Joanne Damasceno*: *Tra-*

VIR PHÆBO ET MUSIS GRATUS VONDELIUS HIC EST.
Obiit Amstelod. 5 Febr. 1679.
ætat. anno 92.

gi-*Comœdiam sacram de S. Adriano*, *de Gedeone*, *de Liderico*, Flandriæ Saltuario: *Tragœdiam de S. Bartholomæo*, *de Holoferne*, *de Judith*.

Item *Genethliaca*, *Epitaphia*: *de Gerardi-monte*, *de Comitibus Flandriæ*. Quæ omnia filius ejus *Christianus Scholardus*, Presbyter, possedit.

JODOCUS VELARÆUS,

Verbroecanus, è Wasia Flandriæ, ut puto, oriundus, Ludum aperuit litterarium Antverpiæ. E græco latinè reddidit, prosâ oratione,

Homeri Hymnos XXXII. Coloniæ, 1534. 8. apud Eucharium.

Q. Calabri Paralipomena Homeri. Antver. 1539. 8.

Coluthum Thebanum de Raptu Helenæ. Lugd. apud Griphium, 8.

Palæphatum de non credendis Historiis.

Phurnutum de Natura Deorum.

Luciani Orationem de Astrologia. Simul edita Antver. 1528. 8.

Plutarchi libellos tres. I. *De Superstitione.* II. *Quo pacto se quis citra invidiam laudare possit.* III. *De futili loquacitate.* Ibid. 1540. 8. typis Steelsii.

Denique ut adolescentulis sibi traditis ad Græcæ Linguę studium stimulos adderet, græcè reddidit *Pædologiam Petri Mosellani*, Dialogis XXXVII. comprehensam. Excudit ibid. Graphæus, 1532. 8.

JODOCUS VONDELIUS,

Vernaculè Joost van den Vondel, alter linguæ nostræ Belgicæ apud Batavos Virgilius, ac Poëtarum nostratium facilè princeps, natus erat Coloniæ Agrippinæ die 17 Novembris 1587, parentibus Mennonistarum seu Anabaptistarum hæresi infectis. Fixo postmodum Amstelodami domicilio, uxorem duxit anno 1610. *Mariam Wolf*; quæ dum in sua officina tibialia venum exponebat, Vondelius arti poëticæ totus vacabat: ac pro primitiis poëtricis dedit anno 1617. *Viridarium belluarum*. Erat ei familiare cum eruditis omnibus Batavis commercium, quorum memoriam Inscriptionibus honorariis, aut epitaphiis celebrare solebat. Ætate maturior à Mennonistis transiit ad Arminianos, seu Remonstrantes, in quorum favorem vernaculum poëma *Palamedis* edidit seu *Innocentiam occisam*, designans personam *Joannis ab Olden-Barnevelt*. Nec diu post, relictâ Arminiana hæresi, ad veram Catholicam Fidem conversus est, studio præsertim *Leonardi Marii*, S.T.D. celeberrimi in Urbe Amstelodamensi Pastoris & Ecclesiastæ. Edidit velut pro Fidei suę tessera carmen elegantissimum de SS. Eucharistiæ Sacramento, vulgo *Altaersgeheymenissen*, quod Illustriss. Jacobo Boonen Archiepiscopo Mechliniensi dedicavit. Neque ætas decrepita amœnitates poëticas in eo extinxit: nam & anno æt. 84. Paraphrasin Metamorpheseon Ovidii versu vernaculo dedit.

Tandem completo anno ætatis 91. Amstelodami piè obiit, extremis Catholicæ Ecclesiæ Sacramentis munitus, die 5 Februarii 1679. sepultus ibidem in Ecclesia nova, hoc Epitaphio.

Hic est Vondelii *tumulus. Non; Ille Maronis*,
Et Flacci & Sophoclis, contegit ossa lapis.
Parce quiescenti cineri gravis esse Viator:
Hæc super imposito nec preme saxa pede.
Iste locus sacer est; gressus averte, locumque
Attonitus multâ Relligione cole.
Utque decet, venerare senem, venerare Poëtam,
Qui cunctos ævo vicit & ingenio.

Aliud ibidem.

Vir Phœbo & Musis gratus Vondelius *hic est.*

Vitam Poëtæ Vondelii edidit anno 1681. *Gerardus Brandt*, celebris apud Batavos Hiftoricus.

Extant omnia ejus Opera vernaculè novem Tomis in quarto, quorum feriem vifum fuit accuratius eodem idiomate recenfêre.

Wercken van den Prins der Nederduytfche Dichteren, Jooft vanden Vondel, vervat in IX. Voll. Welckers

I. *Behelft de wercken van Virgilius Maro.*

II. *De herfchepping van Ovidius Nafo.*

III. *D'eerfte Deel der Poëfy, behelfende de aenleydinghe ter Nederduytfche Digt confte; voorts Zegen-fangen, groote Lof-dighten, Klink-dighten, Afbeeldinghen, Bruylofts-dighten.*

IV. *'T tweede Deel der Poëfy, behelfende Lyck-dichten, Graf-fchriften, Geboorte-digten, Danck-digten, Brieven, Clagten, Hekel-digten, Lof-digten op Geleerden &c. By-fchriften op fteden, gebouwen, gedenck-Penningen; Schouburgs digten, Raetfels, Gefanghen, op Kerk-ftoffen, Mengeld: Vertalingen, Oude Rymen, en fulcke, die den Digter t'onrecht zyn aen-gefchreven; en eyndlyck t'leven van* J. V. Vondel, *en deffelfs Graf-fchrift door* G. Brand; *mitfgaeders feer geleerde Lyck-dighten op den felven.*

V. *De Treur-fpelen: Jerufalem verwoeft, Palamedes, Amfterdam, Hecuba, Hippolytus, Gysbrecht van Amftel, Electra, Jofeph in Dothain en in Egypten, Sofompaneas of Jofeph in 't hof, Maegden, Gebroeders, Maria Stuart, Salomon, Leeuwen-daelders.*

VI. *De Treurfpelen: Lucifer, Salmoneus, Jephta, Ædipus, Coning David in ballingfchap, Coning David herftelt; Samfon, Adonias. Waer achter volghen drye Boecken der Altaer-Geheymeniffen; de Parnas aen de Belt; Keurdigt op Prins Maurits; Onderwys, van de H. Drie-eenheyt, en Joannes den Boetgefant.*

VII. *Altaer-Geheymeniffen, vervat in drie Boecken, Offer-fpys, Offer-hande; Heerlyckheyt der Kerke in haer In-Op-en Voortgang; Brieven der H. Maegden en Martelareffen.*

VIII. *Joannes den Boetgefant, laeft uytgegaen door Abr. Bogaert.*

IX. *Warande der Dieren, met 125. aerdighe en curieus in 't koper gefneden afbeeldinghen verciert.* 4. Amftelod. 1682.

Acceffit opus pofthumum. *Befpiegelinghen van Godt en Godes-dienft, teghens de Ongodiften, verloochenaers der Godheid en Goddelyke voorfienigheid.* 4. Roterod. 1700. editio fecunda.

JODOCUS DE WEERDT,

S. P. Q. Antverpienfi à Confiliis (Penfionarium vocant) fubtili vir ingenio, & in verfibus condendis facili atque amœno: edidit de Induciis belli Belgici

Concordiæ Belgicæ Panegyricum Parnaffìcum in quo varia Anagrammata, Acroftichides, & alii ingenii lufus; typis Plantin. 4. 1609. & 1626.

Vivere defiit anno 1625. ipfo S. Dominici, fepultus apud Minores in monumento parentum.

JOSEPH A S. BARBARA,

Brugenfis, Carmelita difcalceatus, Prioris officio fæpe functus, ac demum Miffionarius, obiit Lugduni Batav. 18. Novemb. 1670. Lufit fermone vernaculo

Lufum divini Amoris, vulgo *het Geeftelyck kaert-fpel*, editum Antv. 1666. in 8. iterumque 1712.

JOSEPHUS DE BERGAIGNE,

Antverpienfis, ex Ordine FF. Minorum S. Francifci, Provincialis primùm, Commiffarius generalis &c. dein confecratus anno 1641. VII. ac poftremus Epifcopus Sylvæducenfis: fed occupatâ per Hollandos urbe fuâ prin-

cipali ac totâ ferme Diœcesi, residêre ibidem non potuit. Tandem anno 1645. Archiepiscopus ac Dux Cameracensis: sed nondum ingressus hanc suam Metropolim, delectus est à Rege Philippo IV. cui à sanctioribus erat consiliis, ut cum regiæ potestatis plenitudine Legatus Monasterium in Westphalia, pacem inter Regem suum & Fœderati Belgii Ordines componeret. Cui negotio dum allaborat, paulò ante conclusam pacem, in pace requievit Monasterii Westphalorum anno 1647. die 21. Octobris, ætatis 59.

Scripsit (teste Waddingo de Scriptoribus Ordinis FF. Min.)

Apologiam adversus Litteras Gerlaci Molitoris, prædicutii hæretici.

Apologiam ad Imp. Ferdinandum III.

Instructionem ad Virgines nobiles recenter à Calvinismo conversas.

JOSEPHUS GELDOLPHUS A RYCKEL,

Natus in Oorbecano majorum suorum peculio, apud Thenas Brabantiæ urbem, studia humanitatis ac Philosophiæ Aristotelicæ absolvit Lovanii in Pædagogio Falconis. Vitam inde Canonicam sub Regula S. Augustini in nobili Abbatia S. Gertrudis professus, eos brevi tempore in studio Theologico, sub directione *Guilielmi Merceri* S. Th. Doctoris ac Professoris, progressus fecit, ceterisque pietatis ac disciplinæ monasticæ exemplo ita præluxit, ut Supprior primùm sui Conventûs, deinde Oosterwicani nobilissimi municipii per annos decem Pastor, anno 1626. ad ejusdem Abbatiæ Prælaturam fuerit promotus.

Qua in dignitate post varia virtutum publica exercitia tandem non uno morbo, patientissimè ad exemplum tolerato, fatigatus ac fractus, desiit esse in humanis die XXI. Octobris anno 1642. ætatis suæ LXI. Ab ingenio illius hæc superstant monumenta:

Vita S. Beggæ, *Ducissæ Brabantiæ, Andennensium, Begginarum & Beggardorum Fundatricis, Commentario illustrata*: & *Historia Begginasiorum Belgii.* Lovanii, typis Corn. Cœnestenii, 1631. 4.

Ancile sacrum pro animabus in Purgatorio existentibus. Ibid. 1632. 12.

De Sodalitiis in subsidium Animarum in Purgatorio existentium erectis &c. Ibid. 1633. 12.

Justa Funebria Animabus Fidelium defunctorum persolvenda: hoc est, *Officium Defunctorum, Glossâ sive interpretatione paraphrasticâ & interlineari illustratum.* Ibid. 1634. 8.

Hodoeporicon Marianum, id est, Itinerarium B. M. V.

Item *Diurnale Marianum*, Cultus B. M. V. per Menses atque Hebdomadas distinctus. Ibid. 1634. 8.

Nomen Mariæ *tetragrammaton*, sive *De cultu Nominis Mariani varia Commentatio.* Ibid. 1635. 12.

Spelunca B. M. de Covadonga in Asturiis Hispaniarum montibus, publicâ religione olim à Pelagio dedicata, &c. 4. Bruxellis 1635. Quo libro author duo specialiter enucleat, iter S. Jacobi in Hispaniam, & Epistolam S. Pauli ad Hebræos, olim fuisse scriptam ad eos qui tum in Hispania morabantur.

Cultus Sanctissimæ Trinitatis. Ibid. 1639. 12.

Historia S. Gertrudis, *Principis-Virginis, primæ Nivellensis Abbatissæ.* In quo libro multa etiam de Stemmatibus familiarum Belgicarum ac Leodiensium. Bruxellæ, typis Godef. Schovartii, 1637. 4.

Phylacterium ex Reliquiis sacris, Jesu, Mariæ, Annæ & Joseph *compositum.* Ibid. 1639. 4.

Patriarchæ Familiarum Religiosarum, & suppares eorum. Ibid. 1641. 8.

JOSEPHUS JUSTUS SCALIGER,

Galliæ natales, fortunam Belgio debet, in quo diu admodum versatus, Academiam præsertim Lugduno-Batavam eruditione suâ illustravit. Natus Agenni in Provincia Aquitaniæ IV. Augusti 1540, patre *Julio-Cæsare Scaligero*, qui stemma suum à Principibus de Scala Veronensibus deducebat (de quo lege curiosa quædam inter Menagiana Tomo 2. pag. 326. edit. Paris. 1715.)

Puer, unà cum fratribus Burdigalam missus, triennium primis elementis Latinitatis operam dedit. Inde pestilentiâ exactus, ad patrem se recepit, qui quamdiu apud eum fuit, quotidie declamatiunculam ab eo exigebat, facto argumenti arbitrio, quod ex aliqua historiuncula peteret. Hac exercitatione, & usu stili quotidiano, latinè scribere assuevit.

Quia vero versus patris excipiebat, ex hac necessitate aliquem poetices saporem imbibit. Tragædia Ædipi primus fuit ingenii vernantis fetus; in quam (quantum ætas illa patiebatur) omnia poëtices ornamenta & verborum delectum impenderat.

Anno ætatis XIX, cum jam vitâ functus pater esset, Lutetiam petiit, litterarum græcarum amore; quas qui nesciret, omnia nescire putabat. Operam primam dedit Adriano Turnebo, dein musæo inclusus, se-ipso magistro didicit. Post biennium à Græcis transiit ad litteras Hebraicas, quas pari felicitate sese docuit. Sunt &, qui tredecim diversa idiomata Scaligerum calluisse affirment.

Multa versu in vario sermone lusit; multa in Authores diversarum linguarum observavit; è quibus Variorum, Antiquarum lectionum, Miscellaneorum, & aliorum hujusmodi libros concinnare potuisset: sed hæc talia ab aliis edi, quam à se, maluit. Ut tamen ipsi vigiliarum suarum constaret ratio, interpretandos & emaculandos Autores integros suscepit: nullusque pene fuit Bibliothecæ ejus liber, sive Græcus sive Latinus, in cujus margine non plura notârit. Id probant libri ex legato ejus Bibliothecæ publicæ Lugduno-Batavæ relicti.

Anno 1563 in contubernium sese dederat *Ludovico de Chataigner de la Rochepofay*, dein Pictavorum Episcopo; ex illoque tempore vix ullum à peregrinationibus vacuum tempus habuit: donec in Academia Batava quietis sedem invenit, ad quam venit, Curatorum vocatu, anno 1593. Hanc cum per annos XVI. nominis sui famâ, non quidem publicè docendo, sed multa scribendo, illustrasset, ex hydrope obiit, celebs die 21 Januarii 1609. ætatis anno LXVIII. pro funere laudatus à Dominico Baudio. Mortuo Monumentum ex marmore posuerunt Curatores Academiæ in templo B. M. V. nunc Calvinistarum Gallorum, cum hac Inscriptione.

Deo opt. max. Sacrum,
Et æternæ Memoriæ
JOSEPHI JUSTI SCALIGERI,
Jul. Cæs. à Burden F.
Principum Veronensium Nepotis,
Viri, qui invicto animo,
Unà cum parente, Heroë maximo,
Contra fortunam adsurgens,
Ac jus suum sibi persequens,
Imperium majoribus ereptum,
Ingenio excelso, labore indefesso,
Eruditione inusitatâ,
In Literaria Republica
Quasi fataliter recuperavit.
Sed præsertim ejusdem modestiæ,
Quod sibi fieri vetuit,
Iidem, qui in Urbem hanc vocarunt,
Curatores Academiæ ac Urb. Coss.
Hoc in loco Monumentum
P. E. L. C.

Quod si
Non

Ipse sibi æternum
In animis hominum reliquit.

Tanta fuit Scaligeri fama & eruditio, ut certatim omnes cum laudibus cumularent: quin & subinde *eruditionis abyssus*, *oceanus scientiarum*, *naturæ miraculum* audiit. Verum scientiâ inflatus, aspernabatur Scriptores passim omnes, non modo coætaneos, sed & Veteres S. Ecclesiæ Patres, *Hieronymum & Epiphanium ignaros*, *Chrysostomum ac Basilium superbos*, *Origenem Somniatorem*, *Thomam Aquinatem Sophistam & paralogismorum divenditorem* appellans.

Operum Scaligeranorum Catalogum bene longum exhibet P. Niceron in Notitia Authorum illustrium Tomo XXIII. pag. 279. unà cum observationibus lectu dignis.

Inter hæc eminet *Opus de Emendatione Temporum*, editum fol. Parif. 1583. dein castigatius & auctius, cum Veterum Græcorum fragmentis selectis, ac Notis, Lugd. Bat. 1598. fol. ac tertiò Genevæ 1609. Prohibitum Romæ, donec emendetur.

Epistolæ ejus à Daniele Heinsio collectæ. Leidæ 1627. in 8. & anno sequente Francof. similiter prohibitæ, donec corrigantur.

Epistola de vetustate & splendore Gentis Scaligeræ, *& Julii Cæsaris Scaligeri* (patris sui) *Vita*. 4. Lugd. Bat. apud Raphelengium 1597.

Opuscula varia, collecta per Isaac. Casaubonum Parif. 1610. 4. item Francof. 1612. 8.

Elenchus Tribæresii Nicolai Serarii. Extat etiam cum Jo. Drusio de Sectis Judaicis.

Annotationes in Euangelia, *Actus Apostolicos*, *Epistolas & Apocalypsin*, unà cum *Differt. de Decimis*, extant inter Criticos sacros Pearsonii.

De Veteri anno Romanorum: extat in Thesauro Antiquit. Roman. Grævii, Tomo VIII.

De re Nummaria: extat in Thesauro Antiquit. Græcarum Gronovii, Tomo IX.

Notitia Galliæ, extat inter Commentarios Julii Cæs. edente Arn. Montano. Amstel. 1661. item inter Scriptores Francicos Du-Chenii Tomo I.

Indices XXV. in Inscriptiones Jani Gruteri: extant cum iisdem.

Scaligerana, sive arguté à Jos. Scaligero dicta, quæ simul cum *Perronianis*, ex Bibliotheca Isaaci Vossii prodierunt Hagæ-Com. 1666. in 8. item Coloniæ 1667. Postea ex Bibliotheca Tanaquilli Fabri prodierunt illa, quæ dicuntur *Scaligerana prima*. Groningæ 1669. in 12. His adduntur *Scaligerana altera*, quæ priùs prodierant. Originem horum Scaligeranorum adscribunt *Joanni & Nicolao Vassan*, nobilibus Gallis, Petri ac Francisci Pithæorum nepotibus; qui dum in Lugdunensi apud Batavos Academia ab ore Scaligeri penderent, sedulo notaverunt, quæ Scaliger eloqueretur. Sed multa in his injuriosa, multa tam inepta, ut ipso Scaligero indigna habeantur: unde non dubitant eruditiores, quin multa malignè fuerint intermixta.

Denique *Commentarii*, *Interpretationes*, *Notæ & emendationes in plerosque Authores Veteres*, quorum seriem vide apud P. Niceron, loco supra-citato.

JOSEPHUS RIVIUS,

Brabantus, Canonicus Præmonstratensis ex Abbatia Tungerloënsi in Campinia; per annos septem ibidem Prior, dein Pastor zelosus in Druenen & Poppel. Vivere desiit die 23 Octobris 1666. ætatis anno 60. professionis 36. Quæ vivens sermocinatus fuerat, post mortem ejus prodierunt vernaculè, hoc titulo,

Annulus Christianus, *sive novi Sermones Catholici in Evangelia dierum Dominicorum Festorumque totius anni*. Fol. Ant.

verpiæ apud Hieronymum Verdussen 1668.

JOSQUINUS A PRATO,

Vulgo *Josquin de Prez*, Musicorum sui sæculi facilè princeps, vir Ecclesiasticis & Magnatibus gratus, composuit, teste Swertio in Athenis Belgicis, *Cantilenas varias sacras, quas Motetas vocant, & profanas.* Antverp. typis Tilmani Susati anno 1544. Quidam illi hoc epitaphium scripsit, quod Bruxellis in D. Gudilæ extitit ante Iconoclastiam.

O mors inevitabilis,
Mors amara, mors crudelis,
JOSQUINUM dum necasti,
Illum nobis abstulisti;
Qui suam per harmoniam
Illustravit Ecclesiam.
Propterea dic tu Musice,
Requiescat in pace. Amen.

Gerardus Avidius, Noviomagus, Præceptori suo,

Musæ, Jovis ter maximi
Proles canora, plangite,
Comas cypressus comprimat,
JOSQUINUS ille, ille occidit,
Templorum decus,
Et vestrum decus.
Severa mors & improba,
Quæ templa dulcibus sonis
Privas, & aulas Principum,
Malum tibi quod imprecer,
Tollenti bonos,
Parcenti malis?
Apollo sed necem tibi
Minatur, heu mors pessima,
Instructus arcu & spiculis,
Musasque ut reddant commovet,
Et laurum comis,
Et aurum comis.
JOSQUINUS (inquit) optimo
Et maximo gratus Jovi,
Triumphat inter cœlites,
Et dulce carmen concinit,
Templorum decus,
Musarum decus.

ISAACUS BULLART,

Roterodami natus die v. Januarii 1599, patrem habuit Antonium, spectatâ inter Roterodamos Batavos familiâ oriundum: matrem Mariam Wilckens, è patriciâ apud Colonienses familia, & Cardinali Guil. Enkevortio sanguine junctam. In tenera ætate patre orbatus, piâ matris sollicitudine è Batavis Burdigalam in Galliâ missus est, ut procul à locis Calvinianâ hæresi infectis veræ fidei pietatisque documenta simul cum litteris humanioribus hauriret. Inde Bruxellas adiit, ibique ætate maturior uxorem duxit Annam Franciscam De Bruyns, Andreæ filiam, è Juliacensi Ducatu oriundi. Sub idem tempus Wenceslaus Cobergius Montes Pietatis in Belgio, faventibus Archiducibus Alberto & Isabella erexerat. Hic autem Isaaco Bullart affini suo Præfecturam Montis Pietatis apud Atrebates instituti anno 1629. concessit, qui proinde larem familiamque eò transtulit. Paulo post à Maximiliano Burgundo celeberrimi Monasterii Vedastini Abbate officio Magni Prætoris per Arthesiæ Comitatum donatus est. Equestri etiam dignitate in Ordine Militari sancti Michaëlis, per litteras Reginæ matris Ludovici XIV. tertiâ Aprilis 1647. datas, honoratus. Virtutem tamen probitatemque cunctis honoribus præferens, cum per annos 72. laudabiliter vixisset, magno sui relicto desiderio Atrebati obiit ipso Paschatis die 17. Aprilis 1672, sepultus unà cum conjuge in æde Parochiali Stæ. Crucis, ante aram Sacelli B. M. V. de Fide, apposito sequenti Epitaphio.

Bibliothecam sibi collegerat exquisitam, & inter scriptores veteres *Plutar-*

chum

chum æmulatus, *Paulumque Jovium* inter recentiores, scripto laudare aggressus est viros in omni scientia arteque illustriores. Quod opus, cum in majorem plurium voluminum molem excrevisset, multis etiam Ronsardi aliorumque superioris œvi Poetarum versibus illustratum, *Jacobus Ignatius Bullart*, Atrebas, Isaaci filius, in duo volumina contraxit, Bruxellis edita, fol. cum fig. apud Franc. Foppens 1683. hoc titulo: *Academie des Sciences & des Arts &c.* supposito licet typo Amstelodamensi.

D. O. M. S.
Hic jacet Vir Nobilis
D. Isaacus Bullart,
Roterodamus,
Qui ab aliquot Patriciis
Coloniensibus, aliisque primariis
In Hollandia Viris
Genus suum ducens,
Isti suæ gloriæ
Majorumque suorum stemmatibus
Vitę integritatem semper prætulit,
Cum qua, per secunda pacis
Et per adversa belli tempora,
Montis pietatis
In Atrebatibus Præfecturam,
Primùm sub Rege Catholico,
Postmodum sub Rege Christianissimo
Per annos XLIII. digne & fideliter
Gessit, solatio populi,
Magis quam suo fructu:
Pulcherrimam sibi esse mercedem
Virtutem ipsam judicans.
Nimia demum sanguinis emissione
Debilitatus ac febre correptus,
Laboribusque fractus,
E vita excessit ipso die Paschæ
Mensis April. die XVII.
An. M. D. C. LXXII.
Ita ut non tam obiisse dici possit,
Quam resurrexisse cum Christo,
In æternum cum illo victurus.
Vixit an. LXXII. mens. III. d. XII.
R. I. P. Amen.

ISAAC DE MALMEDY,

Leodiensis, edidit gallicè *Tractatum, seu brevem Discursum de Origine ac genealogia Domûs Croïacæ in Picardia.* 8. Paris. 1566.

ISAACUS VANDER MYE,

Delphensis Batavus, è Societate Jesu, Poëta elegans, nec non per annos 25. Missionarius in patria, denatus ibidem 7. Junii 1656.

Scripsit sub nomine Daphnidis *Idyllium* de morte elegantissimi Poëtæ Casparis Kinschotii. 12. Lugd. Bat. 1650.

Item *Musas Paræneticas* Kal. Anni 1648. 4. Roterod.

ISAACUS VOSSIUS,

Lugduni apud Batavos natus est anno 1618. patre *Gerardo Joanne Vossio*, Theologiæ Historiarumque Professore, nulli inter suos secundo; matre *Elisabetha Juniâ* (vulgo *du Jon*) *Francisci Junii*, J. C. celeberrimi sorore. Unicus inter plures liberos patri suo superstes, non alium præter eum studiorum morumque formatorem habuit. Tantùm itaque sub tam erudito magistro in græcis hebraïcis latinisque litteris profecit, uti & in Juridicis, historicis, politicisque disciplinis, ut patri suo non impar evaserit.

Christinæ Suecorum Reginæ doctissimæ affectum sibi conciliavit, eamque in græcis Literis didascalam habuit. Exempto è vivis parente anno 1649, Amstelodamensis Respublica *Isaacum* filium, oblatâ cum ampliore honorario Historiarum professione publica, sibi addicere tentavit: ast frustra. Præferebat is dulces Musæi sui latebras publico Athenæo. Anno 1663. favorem Ludovici XIV. Gallorum Regis insignem promeruit, transmisso per Mini-

strum *Joannem Bapt. Colbertum* honorario pecuniario, annuęque pensionis schedulâ; quin & inter Regiæ Scientiarum Academiæ Socios Parisiis cooptari meruit.

Anno 1670. trajecit in Angliam, Caroli II. Regis benevolentiâ excitatus, qui eum paulopòst opîmo Windesoriensis Ecclesiæ Canonicatu remuneravit; ut favoribus honoribusque accumulatus nullam deinceps extra Angliam sedem requireret. Vixit itaque tum Londini, tum Windesoriæ, adsumpto in contubernium avunculo *Francisco Junio*, Viro literatissimo, cui & anno 1678. oculos clausit. Tandem septuagenario major, è vivis excessit die 21 Februarii 1689. stylo communi; seu (quod perinde est) 10. Februarii 1688. stylo Anglicano. Bibliothecam habebat locupletissimam, multis etiam libris MSS. insignitam: quam Universitas Lugduno-Batava 36000. florenorum precio sibi comparavit: moxque in Hollandiam transtulit, ne forte Anglos præventionis hujus aliquando pœniteret: uti ab eventu patuisse, declarat *Baylius* in Epistolis.

Plura de *Isaaco Vossio* refert P. Niceron in Notitia Virorum illustrium Tomo XIII. pag. 127. Operum ejus hæc series.

Periplus Scylacis Caryandrensis, & *Anonymi Periplus Ponti Euxini*, è græco latinè versa & castigata, à Vossio, ætatis suæ anno XXI. Amstelod. 1639. in 4. Inserta dein inter *Geographiæ Veteris Scriptores Græcos*, edente Joanno Hudsono, Vol. I. num. 2. & 8. Oxonii 1698.

In *Justini Historiarum ex Trogo Pompeio libros XLIV.* Notas edidit. Leydæ apud Elzevir. 1640. in 12.

Pomponius Mela de situ Orbis, recensitus cum Observationibus. Hagæ 1658. 4. & Franek. 1701. 8.

Observationum ad Pomponium Melam, Appendix. Accedit *ad tertias P. Simonii Objectiones Responsio.* Subjungitur *Pauli Colomesii ad Henricum Justellum Epistola.* 4. Londini 1686.

Responsio ad objecta Joannis de Bruyn & Petri Petit, de Luce. Hagæ. 1663. in 4.

De motu marium & ventorum. Ibid. 1663. 4.

De Nili & aliorum fluminum origine. Ibid. 1666. 4

De Poëmatum cantu & viribus Rythmi. 8. Oxonii 1673.

Responsio ad objecta nuperæ Criticæ sacræ, Leidæ 1680. in 8. Est contra P. Richardum Simon, Oratorii Gallici Presb. qui reposuit: *Castigationes Theologi cujusdam Parisiensis ad Opuscula Isaacii Vossii &c*

C. Valerius Catullus, & in eum Isaaci Vossii Observationes. Londini 1684. in 4. Notę scatent obscœnitatibus, insertis etiam locis variis impudicissimi Authoris *Adriani Beverlandii de Prostibulis Veterum.*

De antiqua Urbis Romæ magnitudine. Extat in Thesauro Antiquitt. Roman. Grævii Tomo IV. pag. 1497.

De triremium & Liburnicarum constructione. Ibid. Tomo XII. pag. 705.

Sententia de Accentibus Græcanicis. Extat cum Henninio de pronunciatione linguæ Græcæ.

Sequuntur & alia ejusdem *Vossii* Opera, per S. Congregationem Indicis Romæ proscripta: videlicet

De LXX. Interpretibus eorumque Tralatione & Chronologia, Dissertationes. Hagæ-Com. 1661. Lond. 1665. in 4.

Appendix ad librum de LXX. Interpretibus, seu Responsiones ad objecta variorum Theologorum. Hagæ-Com. 1663. 4.

Chronologia sacra, ad mentem veterum Hebræorum, & præcipuè Josephi, exposita. 4. Hagæ-Com. 1661.

Dissertatio de vera ætate Mundi, quâ ostenditur natale mundi tempus annis

minimùm 1440. vulgarem Æram anticipare. 4. Hagæ 1659. Opposuit eodem anno *Georgius Hornius* (de quo supra pag. 339.) *Dissertationem*, quâ Vossii sententia refellitur.

Castigationes ad Scriptum Georgii Hornii de ætate Mundi: item

Auctarium Castigationum ad Scriptum de Ætate Mundi. 4. Hagæ 1659. utrumque contra eundem Hornium.

Ad Andream Colvium Epistola; quâ refelluntur argumenta, quæ diversi Scriptores de Ætate Mundi opposuêre. Item *Responsio ad objecta Christiani Schotani.* 4. Ibid. 1661.

De lucis natura & proprietate, liber. Amstel. 1662. in 4.

De Sibyllinis, aliisque quæ Christi Natalem præcessêre Oraculis. Oxonii 1679. in 8. item Leydæ 1680. in 12.

S. Ignatii Episcopi Antiocheni Epistolæ, item S. Barnabæ Apost. Epistola, Græcè & Latinè, cum Notis: ex fide sinceri Codicis MS. in Bibliotheca Medicæa Florentina reperti. 4. Amstelod. apud Jo. Blaeuw. 1646. item Londini 1680. in 4. Notæ per S. Congregationem Indicis Romæ prohibitæ sunt.

Epistolæ duæ ad Rivetum, pro Epistolis S. Ignatii, adversus Davidem Blondellum, qui veluti suppositias rejecerat. Extant cum *Joannis Pearsonii Vindiciis Epistolarum S. Ignatii.* Cantabrig. 1672. in 4.

Variarum Observationum liber. 4. Londini 1685. cui plures è præcitatis *Isaaci Vossii* Tractatibus denuo inseruntur.

Extat inter *Opera posthuma Mabillonii*, eruditissimi inter Gallos Benedictini, Parisiis edita 1724. Tomo II. *Votum D. Joannis Mabilloni, de quibusdam Isaaci Vossii Opusculis*; quippe is anno 1685. Romę existens, & à Cardinale Casanata ad Congregationem Indicis invitatus, Scripto isto tentavit quasdam Vossii sententias Censurę subducere: sed irrito conatu.

ISBRANDUS DE DIEMERBROECK,

Monte-forti, Ultrajectinæ Provinciæ oppidulo natus die 23. Decembris 1609. in Academia Ultrajectina per omnes studiorum gradus ad Doctoratum in Medicina promotus est. Ac primò quidem constitutus 1649. 8. Junii Professor Anatomię extraordinarius, dein Medicinæ ordinarius die 14. Aprilis 1651. Huic quoque Academiæ Rector secundò præfuit; neque in Theoria solùm excelluit, sed & in Praxi medica. Vivere desiit Ultrajecti die 7. Novembris 1674; pro funere laudatus à Joannes Georgio Grævio, Eloquentiæ Professore. Ediderat

Anatomen Corporis humani plurimis novis inventis *instructam, variisque Observationibus & Paradoxis cum Medicis tum Physiologicis adornatam.* 4. Ultrajecti 1672. Genevæ 1679. Lugduni Batav. 1679. &c. Item gallicè Lugduni Celtarum 4. ex traductione *J. Prost* Doctoris Medici Lugdunensis, anno 1695.

Tractatum de Peste, Libris IV. truculentissimi Morbi historiam ratione & experientiâ adornatam exhibentem. 4. Arnhemii 1646. Amstelodami 1665.

Tractatum de Variolis & Morbillis.

Observationum & Curationum Medicarum Centuriam.

Disputationes Practicas, de Morbis capitis & Thoracis. 12. Ultraj. 1664.

Quæ omnia Opera, priùs sparsim edita, sed pluribus locis ab ipso Authore emendata & aucta, partim etiam nondum edita, simul collegit, atque post obitum parentis diligenter recognita, primùm Ultrajecti anno 1685. in folio, dein in 2. Volum. in 4. Coloniæ Allobrogum, seu Genevæ edi curavit anno 1687. *Timannus de Diemerbroeck*, *Isbrandi* filius, Medicinæ Doctor & Reipublicæ Trajectinæ Poliater.

ISIDORUS A S. DOMINICO,

In sæculo dictus GISLENUS BULTEEL, natus Ipris anno 1591. Ordinem FF. Carmelitarum discalceatorum professus Bruxellis anno 1618. Theologus fuit & Orator facundus, græcæ æquè ac latinæ linguæ peritus. Anno 1656 electus Ordinis sui Præpositus Generalis, Romæ, diem illic clausit extremum anno 1668. Transtulit latinè ex hispanico *Opuscula S. Joannis à Cruce*. Coloniæ 1639.

ISIDORUS A S. JOSEPH,

Dunkercanus, ex Ord. Carmelitarum Discalceatorum, Prioris, Procuratoris ac Definitoris generalis officiis inclytus, virtute ac doctrinâ clarior, Romæ obiit anno 1666. Edidit

Vitam V. P. Joannis à Jesu Maria, qui hunc Discalceatorum Ordinem in Belgio propagavit. Prodiit Romæ 1649.

Epistolas spirituales ac mysticas ejusdem P. Joannis à Jesu Maria. Ibid. eodem anno.

Operam quoque contulit edendo Tomo I. *Historiæ generalis FF. Carmelitarum Discalceatorum* &c. qui prodiit Romæ 1668.

JULIANUS AURELIUS DE HAVRECH,

Lessiniensis, J. U. Doctor, post obitas Gallicas Academias in supremo Consistorio Machliniensi causarum patronus, dein Philippo Crojaco, Duci Arschotano, ejusque filio Carolo à consiliis, scripsit eruditè

De Cognominibus Deorum Gentilium libros III. Antver. 1541. Bas. typis Oporini, 1543. & auctiores Lovanii, 1569. 8. apud Rutgerum Rescium.

Commentarium & Paraphrasin in duas priores Horatii Satyras. Antver. 1541. in 8. typis Ant. Goini.

Declarationem ad L. Juris-gentium §. *Quin-imo ff. de Pactis*, editam Pictavii 1538. in 8.

JULIANUS FOSSETIER,

Presbyter, patriâ & habitatione Athensis, scripsit vernaculo sermone volumen ingens

De vita Christi; sive *Opus Commentariorum & Declarationum in IV. Euangelistas*, absolutum anno 1520. & dicatum Magaretæ Austriacæ, quæ tum Belgium pro nepote Carolo V. moderabatur; cujus sese Historiographum scribebat (Gallicè hoc titulo utens, *Cronicqueur & Judiciaire de trespuissant Prince Don Charles* &c.) Legitur manusc. ad S. Martinum Tornaci.

Item *Epitomen omnium Chronicorum*, similiter gallicè, hoc titulo: *La Chronique Margueriticque où Athesienne, où Recœuil universel de toutes Chroniques*. MSS. in Cœnobio Camberonensi, Ord. Cistertiensis apud Hannones.

JULIANUS GRAND-AMI,

Sanct-Odomarius Arthesius, scripsit

Orationem funebrem in obitum Alphonsi Contreras, Ord. Prædicat. Duci Albano à Confessionibus, habitam Lovanii, 1569. die XXIII. Decemb. editam typis Plantini 1570. in 8.

Carmen in obitum Gabrielis Manrique, Hispani, ad Groningam interfecti: item *Encomium Cæsaris de Avalos*, Vice-Regis Siciliæ. Ibid.

JULIANUS HASSARD,

Angiensis, Hanno, Ord. B. M. Virg. de monte-Carmelo, Antiquitatis & Historiæ cùm sacræ tum etiam profanæ studiosissimus, scripsisse que-

dam fertur, verum hactenus non visa; veluti

Thesaurum Ord. Carmelitarum.

Fontem Eliæ magni.

Chronica Hannoniæ, *Flandriæ*, *Hollandiæ &c.*

Sermonum libros III.

Obiit anno 1525. in Conventu suo Angiano, tunc extra urbis muros sito: hodie ruinæ & rudera sunt.

JULIANUS DE LIGNE,

Presbyter Cameracensis, edidit Duaci *Tabulam Monasticam.*

Tabulam ad præparationem & dignam Missæ celebrationem. Adornarat etiam *Tabulam de Sanctis*, qui contra pestem invocantur. Item

Chronologiam brevem Sanctorum illorum, quorum in Canone Missæ fit mentio. Sed hæc edita non sunt.

JULIANUS WAUDRÆUS,

Hanno-Montensis, celebris Scholæ seu Collegii Houdani apud suos Præfectus, & ad S. Germanum Canonicus, ab anno 1629. usque ad 1650. quo obiit. Erat in versibus pangendis facilis ac venustus, ediditque gallicè

Epigrammatum libros III. Montibus, typis Lucæ Rivii, 1618. 16.

Elegos Morales. Ibid. 1626.

Psalmos Davidicos, metro, *Theatrum mortis*, & alia plura. Hoc sibi Epitaphium vivens scripsit.

Jam quod es, ante fui: jam sum cinis, umbra minusque,
Tu quod es, & quod ego, simul omnia subjice puncto:
Omnia prætereunt. Nos ivimus, ibitis, ibunt.

JULIUS A BEYMA,

Doccumi in Frisia natus, Jurisprudentiam Lovanii didicit, titulumque Licentiati Aureliis in Gallia adeptus est. Hinc Jura docuit in Academia Wittembergensi, inde in Lugduno-Batava & in Franekerana; ac tandem Comes Palatinus Cęsareæ Majestatis, & in suprema Frisiorum Curia ordini Senatorum adscriptus, vivere desiit anno 1598. ætatis suæ LIX. Reliquit Tractatus de Jure varios, quos filius ejus *Lambertus à Beyma*, J. C. Collegio Deputatorum Frisię à secretis edi curavit; nempe

Commentaria de Pignoribus & Hypothecis, *de Usuris & Fructibus*; *de acquirenda & retinenda Possessione*; *de duobus Reis*, *de Mora*; *de eo quod interest*, *de de obligationibus* &c. 4. Leovardiæ apud Claudium Fontanum, 1645.

Commentaria in Titulum de Verborum Significatione, *& de diversis Regulis Juris antiqui*; *uti & Tractatum de Moderamine inculpatæ Tutelæ & de Legitima.* 8. Leovardiæ apud eundem Fontanum 1649.

Commentaria ad Institutiones Juris Justinianeas.

Tractatum Methodicum in universam Materiam Contractuum.

JULIUS CÆSAR DE LA COULTURE,

Bruxellensis, Societ. Jesu, à Belgio in Bohemiam missus, docuit ibidem Rhetoricam, Theologiam Moralem & Controversias, rexitque Collegia Novodomense & Wratislaviense. Obiit Wartembergæ die 9 Augusti 1651. Edidit

Demonstrationes Catholicas, *quod Lutherana Ecclesia dissentiat in essentialibus Fidei articulis à primitiva vera Apostolica Ecclesia.*

Spectacula Christianorum Heroum, Ferdinando IV. electo Romanorum Regi in applausum à Collegio Pragensi oblata. Fol. Pragæ 1653.

Orationes item *varias*, *& Controversias.*

JULIUS CHIFFLETIUS,

Joannis Jacobi in Aula Belgica Ar-

chiatri filius, Burgundio, juventutis annos in Academia Lovaniensi exegit, ubi & *Ericium Puteanum* in politiore litteratura atque Historiis, & Virum Clariss. *Diodorum Thuldenum* in utroque Jure præceptores coluit, & Bruxellæ in Hebraïcis Professorem habuit Mantuanum quemdam, natione Judæum, professione Catholicum.

In Metropoli Vesuntionensi Canonicatum adeptus, uti & Prioratum Domûs Petri, sive Donnæ-Petræ in Sequanis, supremâ quoque J. U. laureâ in Academia Dolana decoratus fuit anno 1646. Constitutus insuper Cancellarius inclyti Ordinis Aurei Velleris, per litteras Philippi IV. Hispan. Regis, datas Matriti die 28. Martii 1648. ac tandem Archiepiscopi Claudii d'Achey & Sedis Bizuntinæ dein vacantis Vicarius Generalis. Vivere desiit circa annum 1670. Descripsit

Audomarum obsessum & liberatum anno 1638. Antverp. typis Plant. 1640. in 12.

Commentarium de Cruce Andreana in Ariensi obsidione cælitus ostensa; eisdem typis 1642. in 12.

Traité de la Maison de Rye. (1644.) in fol.

Histoire du bon Chevalier Jaques de Lalaing Frere de l'Ordre de la Toison d'or, écrite par George Chastellain, & mis nouvellement en lumiere par Jules Chifflet. 4. Bruxellis 1634.

Le voiage du Prince Don Ferdinand Infant d'Espagne & Cardinal & ses expeditions, jusqu'à son entrée à Brusselle &c. Traduit de l'Espagnol. 4. Antv. 1635.

Les Marques d'honneur de la Maison de Taffis, fol. Antverpiæ typis Plantin. cum fig. 1645.

Avis de Droit sur la nomination à l'Archevechè de Besançon, en faveur de Sa Majesté. 4. Vesuntione 1663.

Aula sacra Principum Belgii, sive Commentarius Historicus de Capellæ Regiæ in Belgio principiis, Ministris, ritibus atque universo apparatu. Accedunt pro eadem Capella sacræ Constitutiones, & Diarium Officii, Alberto & Isabello Principibus. 4. Antverp. typis Plantinianis 1650.

Breviarium Historicum Inclyti Ordinis aurei Velleris. 4. Antverp. typis Plantin. 1652.

Porrò *Julius Chiffletius* fratres habuit *Joannem*, Cathedralis Ecclesiæ Tornacensis Canonicum, *Philippum*, Abbatem Balernensem, *Petrum Franciscum*, & *Laurentium*, Societatis Jesu Presbyteros &c. omnes pariter eruditos, de quibus suo loco.

JUSTINUS COLIER,

Batavus, Fœderatorum Belgii Ordinum ad magnum Turcarum Sultanum Legatus; inde redux in patriam, evulgavit vernaculè, *Diarium itineris sui, rerumque in hac Legatione gestarum*. Prodiit Hagæ-Com. 1668. in 4.

JUSTUS AB ASSUMPTIONE,

In sæculo dictus ALEXANDER ROGER, in Oppido Antoniensi juxta Tornacum natus, Ordinem FF. Carmelitarum Discalceatorum professus postmodum, S. Th. Lector fuit Lovanii, Prior autem Tornaci: re & nomine *Justus*. Devotionem suam erga SS. Eucharistiæ Sacramentum testatam reliquit, opere inscripto

Manna communicantium piissimas Meditationes continens, per modum Colloquii melliflui, Christum inter & animam; nomine discipuli ad sacras epulas se præparantis. 4. Duaci 1660. Tomi II. iterumque Bruxellis 1677.

Accessit *Tractatus de frequenti Confessione & Communione*, contra Neotericos; gallicè etiam translatus: uti & *Spiritualia decem dierum Exercitia*, Insulis impressa.

Dum autem tertiæ editioni *Mannæ Communicantium* incumbit *P. Justus*, coronam justitiæ recepit à justo Judice die 8. Octobris 1679. æt. 67. profess. 46. Sacerd. 39.

JUSTUS BALBIANUS,

Aloftanus Flander, Doctor Medicus, Gaudæ inter Acatholicos vixit, & ipse Calvinianis imbutus erroribus. Edidit

Novam rationem Praxeos Medicinæ, libris III. Venet. 1600.

Tractatus VII. De Lapide Philosophico, à se collectos, & emendatos; typis Plant. apud Raphel. 1600.

In templo primario Gaudæ extat hoc ejus Epitaphium.

„ Singulos dies, singulas vitas pu-
„ ta. *Justi à Balbian*, Flandri, Alosta-
„ ni, Philo-Chymici, ejusque here-
„ dum Sepulchrum. Ille heri, ego
„ hodie, tu cras. Obiit anno 1616.

JUSTUS BLANCWALTIUS,

Antverpianus, S. Theol. Licentiatus Coloniensis, Canonicus in patria, edidit *Modum placandæ iræ divinæ hoc tempore*. Antver. 1588. 8. Obiit Antverpiæ anno 1600. die XIX. Martii.

JUSTUS HEURNIUS,

Ultrajectinus, Joannis filius, Otthonis frater, qui ambo Medicinæ Doctores ac Professores Academiam Lugduno-Batavam egregiè exornarunt, scriptis itidem clari. Ipse autem Calvinistarum Minister anno 1620. in oppidulo *Wyck-te-Deurstede*, zelosus suæ sectæ promotor, eam quoque ad remotiores orbis partes propagari desideravit, mediaque suggessit Rerum Indicarum Curatoribus, hoc libro,

De Legatione Evangelica ad Indos capessenda, Admonitio. Lugd. apud Elzevir 1618. in 8. Prohib. Romæ.

JUSTUS JUDOCUS DECULEO,

Vulgò DE CUYLE, Cortracensis, *Joannis* filius, adolescens admodum è Belgio discedens bellis infesto, relictaque Flandriâ suâ, fanaticorum hominum libidine tunc fœdè defloratâ, primò Galliam adiit, & in familia vixit Nob. Viri *Augerii Gisleni Busbequii*. Hinc Italiam petiit: inde in Burgundiam venit, & Vesontione litteras politiores docuit: in Dolana verò Academia etiam Philosophiam regio honorario professus est. Juris sumpto titulo anno 1584. in patriam revertitur. Edidit

Orationes VII. Dolæ habitas: *Epistolas* aliquot, & miscelli generis; excusa Antverp. apud Hieron. Verdussium, 1613. 12.

JUSTUS HARDUINUS,

Francisci Filius, Gandavi nascitur anno 1582. die XI. Aprilis. Amœnissimi ingenii Poëta fuit, rythmo præsertim vernaculo, eoque puro, rejectis vocabulis exoticis & Gallisantibus, ac certis numeris legibusque adstricto. Quo in genere excellunt ingenui *Rosemondæ ignes*: itemque *Amores sacri anhelantis ad sponsum suum in Canticis Canticorum sponsæ*.

Edidit & *Cantica spiritualia*, præcipuis anni Festivitatibus accommodata. Gandavi, typis Joan. Kerckhovii.

Item *Lapsum & Pœnitentiam Regis Davidis*. Ibid.

Denique *Pia Desideria Hermanni Hugonis* rythmis vernaculis expressit.

Dedit & Lipsius insigne de hoc Harduino testimonium; quod ad perennem memoriam evulgandum judicavit Franc. Swertius in Athenis Belg.

Moribus antiquis res stat Romana virisque.

Et patrem tuum amore, Juste, *justo*
Dudum prosequor, *eruditione*
Hæc variâ meritum, *elegantiâque*
Morum atque ingenii. Amore Juste, *justo*
Et te prosequor hoc parente natum,
Si vestigia consequi parentis
Porro pergis, *& eruditione*
Hunc refers, *simul elegantiâque*.
Tu fac, *& faciam*; *manu ecce signo*.
Justus Lipsius
Lovanii, Idib. sextilib. M.D.C.V.

JUSTUS LIPSIUS,

Natus in Iscano municipio (quod pari à Palatina urbe Bruxella & Brabantiæ metropoli Lovanio trium milliarium intervallo distat) anno 1547. xv. Kal. Novembris, *Ægidio Lipsio* & *Isabellâ Petiriviâ*, parentibus majoribusque Bruxellâ oriundis, & patriciæ stirpis.

Puer annorum decem Athum (Hannóniæ opidum est, quam propterea diatribam pueritiæ suæ nuncupat *Lipsius*, Cent. I. ad Belgas, epist. 90. ad *Petrum Jardinum*, ejusdem Scholæ Rectorem, scribens) à parentibus destinatus, vix duodecennis cœpit ingenii sui dare specimen, carmen pangere, orationes scribere & habere, *pueriles scilicet*, ut de se Centuriâ II. miscel. epist. ad Abrah. Mylium scribit, *sed quas gravior etiam ætas laudaret in illa ætate*.

Atho Coloniam missus fuit Philosophicis præceptis inbuendus: verùm è medio cursu abreptus, & Lovanium evocatus, quod in Philosophia Physicisque reliquum fuit, pari animi contentione didicit & absolvit anno 1565. in Liliensi Gymnasio.

In Trilingui deinde Buslidiano litterarum atque Antiquitatis studiis ampliùs animum cœpit adjicere, *Cornelio Valerio* ductore: potissimùm tamen scientiæ Politicæ atque Ethicæ illum amor cepit, animo cùm formando tum firmando. Nec interim Jurisprudentiæ omisit studia, quibus imbutum optabant parentes & Reipublicę administrandæ admotum iri. Verùm magis magisque Antiquitatis illum amor & studium tenuit, maximè parentibus fato abreptis. Cœpit ergò vix novemdecennis cogitare de honesta aliqua ἀποδήμια capessenda, sed non nisi ingenii sui facto periculo ac tiroeinio, editisque *Variarum Lectionum* libris.

Primùm in Italiam iter instituit, & in doctissimorum ac Principum virorum familiaritatem sese penitùs insinuavit, câ integritate morum, suavitate sermonis & consuetudinis, ut, discedente illo, multi ægrè paterentur avelli se ab adolescente & optimo & doctissimo. Id certè M. Ant. Muretus Corn. Valerio scribens ingenuè testatus est. Vixit Romæ in familia *Antonii Perrenoti*, Cardinalis Granvellani, eidem ab Epistolis Latinis.

Lovanium redux, vix annum ibi substitit. Altera ergò Germanica fuit peregrinatio: quâ Burgundiam & in ea Dolam, Sequanorum Academiam, Austriam, & hic Viennam Cæsaris aulam & Academiam lustravit. Professionis publicæ ac doctrinæ specimen dedit in Jenensi apud Saxones Academia, dum in patriam cogitat miserè afflictam.

Ad suos revertens Coloniam divertit, & menses inibi novem moratur, ductâ ibidem uxore *Annâ Calstriâ*, è patriciis Lovaniensibus ortâ: (sed supra modum morosâ, quæque adeo fortunæ mariti sui non parvum obicem posuisse perhibetur.) Hac comite Lovanium reversus, in Iscano primùm suo paullisper substitit, sed nulla hîc quies: hinc in Academiam migravit, & Jurisconsulti accepto titulo, Leges Decemvirales ac Regias interpretatus est. Sed nec hîc diuturnam ac quietam invenit

vitæ

Clarissimus Iustus Lipsius Historiographus Regius Professor
Consiliarius &c.

vitæ ac studiis sedem, in istis rerum turbis & procellis: quam ut inveniret, Lugdunum Batavorum secedere coactus fuit, Ordinum vocatu & stipendio. Hæsit ibidem ac docuit annos tredecim, Calvinianis quidem externè assentiens, sed nullâ (uti ipsimet fassi sunt) Cœnæ eorum communione sociatus.

Tandem Batavis sese prudenter cauteque subduxit, & pedem extulit locis, in quibus aliàs alia omnia copiosa & benigna. Sed longiùs prospexit, uti ipse alibi ad Joannem Brantium scribit, & temporis quoque ejus rationem habuit, quod nunc est, & in pejus post nos erit. Leodicum itaque venit, acidos Spadæ fontes bibiturus, morbo hepatario curando. Bibit, & sic biennium ferè morbum illum curavit.

Mirum est, dum ibi hęret, quantis precibus præmiisque Pontifex, Reges, Duces, Respublicæ, Præsules, aliique Principes *Lipsium* expetierint. Verùm maluit ille redire Lovanium, & eligere hîc vitæ mortisque sedem; præsertim rogatus & evocatus à Brabantiæ Ordinibus, ut Historiam veterem in Athenæo publico explanaret. Quod, quoad vixit, seriò præstitit, magno audientium ex omni gente, confluxu, vel solius *Lipsii* caussâ: accedente etiam Principum favore & amore.

Philippus enim II. Hispan. Rex Catholicus & Belgarum Princeps ab Historiis eum esse voluit; Sereniss. *Albertus* à Consiliis, in sanctiori Senatu, quem rerum Status vocant. Fuit *Lipsio* ingenium vividum ac promptum etiam in viridi senectâ, judicium acre, memoria etiam in puero summa, & cum his doctrina uberrima: meritò dubites, an in quoquam mortalium hæc omnia ab aliquot sæculis majora fuerint.

Profectò dare non potuit de hoc Viro censuram magis ex vero & absque omni fuco atque affectu M. Ant. Bonciarius, homo Italus, cæcus quidem ab oculorum vitio, sed vel in hac re sola oculatissimus, & multò plus aliis videns, ex eadem gente, qui *Lipsium* deprimere conati, & Solem hunc obscurare vel Lunæ radiis. Statura *Lipsio* justa fuit, frons ampla, corpus non ita firmum.

Vixit Moribus Antiquis: in gestu, cultu, sermone modicus, discipulis & auditoribus familiaris, viris summis carus, qui velut cœlo lapsum ipsum suspiciebant. Hinc illa doctissimorum Virorum de *Lipsio* elogia, *Amor & delicium generis humani*, *Ocellus & decus Belgicæ*, *Universi Phœnix*, *Senatus Litteratorum Princeps*, *Perfectissimum rei litterariæ columen.* Petrus Joannes Nunnesius, Hispanorum litteratissimus, *Florem Litteratorum & ornamentum* vocabat: Erycius Puteanus *Litteratorum optimum* & *Thaletem* suum: idemque nomine *Auditoris Lipsiani* in Italia nominis sui ac famæ auspicia fecit.

Prodigus verò est in laudes Lipsianas Valens Acidalius, Animadversionibus Curtianis, dum *Lipsium* nominat *Vitiorum omnium domitorem*, *unum Veri assertorem*, *legitimæ Criticæ solum auctorem*, *Solem Antiquitatis*, *Historiæ omnis promum & condum*, *Animam Sapientiæ ac Prudentiæ*. Cætera de *Lipsii* Vita Scriptisque singulari Commentario complexus est *Aubertus Miræus*, Antverp. Ecclesiæ Decanus.

E vita decessit Lovanii, anno Dom. 1606. die 23. Martii, conditus in Æde sacra FF. Minorum Ord. S. Francisci: ubi Inscriptio legitur, quam paucis ipse versibus, biennio antè conceperat.

Quis hîc sepultus, quæris? Ipse edisseram.
Nuper locutus & stilo & linguâ fui,
Nunc altero licebit. Ego sum Lipsius,
Cui litteræ dant nomen, & tuus favor;

Sed nomen. Ipse abivi, abivit hoc quoque,
Et nihil hic orbis, quod perennet, possidet.
Vis altiore voce me tecum loqui?
Humana cuncta sumus, umbra, vanitas,
Et scenæ imago, &, verbo ut absolvam,
NIHIL.
Extremùm hoc te alloquor,
Æternùm ut gaudeam tu apprecare.

JUSTUS LIPSIUS,
Vixit Annos LVIII. Mens. V.
Obiit anno Christi M. D. C. VI.
X. Kal. April.

Sarcophagum marmoreum S. P. Q. Antverpiensis amico veteri & Urbis suæ cultori posuit, hac Epigraphe.

JUSTI LIPSII,
Quod claudi potuit,
Hic jacet.
S. P. Q. Antverpiensis
Incliti viri famæ, orbi notæ,
Virtuti cælo receptę
H. M. P.

Pro Funere dixit *Gerardus Corselius*, Juris Civilis Antecessor. Laudavit Doctorem quoque suum Oratione sive Lipsio-mnemate anniversario *Erycius Puteanus*. *Gaugericus* verò *Rivius* J. C. Principatum Litterarium Lipsii ad ritum priscum elegantissimè expressit. Nænias, Epitaphia, Elegias, Lessus luserunt varii, quos Fama Postuma suppeditat. Cæterùm ad scripta quod attinet, typis illa Plantinianis sæpiùs excusa sunt, sæpiùs aucta ab auctore suo ac recognita: & demùm à morte *Lipsii*, curâ & studio *Balthasaris Moreti* Tomis VI. distincta, 1637. fol.

TOMO I. continentur, quæ ad *Criticam* spectant:

Variarum Lectionum libri III. in quibus pleræque ad Marc. Tullium Ciceronem, Varronem & Propertium Notæ.

Antiquarum Lectionum libri V. in quibus varia Scriptorum loca, Plauti præsertim, illustrantur.

Epistolicarum Quæstionum libri V. in quibus ad varios Scriptores, pleræque ad Titum Livium, Notę.

Electorum libri II. in quibus, præter censuras, varii prisci ritus.

Ad Valerium Maximum breves *Notæ*.

Animadversiones in Tragædias L. Annæo Senecæ tributas.

Judicium de Consolatione Ciceronis: libro nuper, ut volunt, reperto.

Satyra Menippæa sive Somnium: Lusus in istius ævi Criticos.

De recta Pronuntiatione Latinæ Linguæ. Dialogus.

TOMO II. EPISTOLARUM Centuriæ X. continentur:

Centuriæ V. Miscellaneæ.

Centuria singularis ad Italos & Hispanos.

Item altera *ad Germanos & Gallos.*

Centuriæ III. ad Belgas.

Epistolica Institutio, è dictantis ore excepta.

TOMUS III. Historiam, sacram ac profanam, & ANTIQUITATEM ROMANAM variè illustrat.

De Militia Romana libri V. *Commentarius ad Polybium* cum Analecticis ad eosdem libros; quos ex italico *Francisci Patricii* libro hausisse creditur.

Poliorceticωn, sive *de Machinis, Tormentis, Telis*, libri V.

Admiranda, sive *de Magnitudine Romana* libri IV. cum Notis.

Saturnalium Sermonum, sive *de Gladiatoribus* libri II. Extant & apud Grævium in Antiquitat. Romanis Tom. IX.

De Amphitheatro liber: in quo forma Loci & ratio spectandi, item

De Amphitheatris, quæ extra Romam, libellus. Extant ambo apud Grævium loco citato.

De Vesta & Vestalibus Syntagma; apud eundem Grævium Tomo V.

De Bibliothecis Syntagma, ubi etiam de ornatu & dispositione Bibliothecarum veterum.

De Cruce libri III. ad sacram profa-

namque Historiam utiles. Prodierunt iterum cum Notis Amstel. 1670. in 12.

Diva Virgo Hallensis: beneficia ac Miracula ejus ordine descripta.

Diva Virgo Sichemiensis sive Aspricollis, Miracula ejus nova. Ob hanc pietatem suam in Virg. Deiparam, multa ab hæreticis passus est dicteria, defensus ab *Anast. Cochelet*, & *Claud. Dausqueio*.

Rejectiuncula Sannionis cujusdam Batavi.

Lovanium, sive Opidi & Academiæ Descriptio.

TOMO IV. POLITICA & PHILOSOPHICA comprehenduntur:

Politicorum, sive *Civilis Doctrinæ* libri VI. qui ad Principatum maximè spectant.

De una Religione adversus Dialogistam: ad tria Cap. libri IV. Politicor. Vide inferiùs de *Theodoro Coornhert*.

Monita & Exempla Politica libri II.

De vitiis & virtutibus Principum.

Leges Regiæ & Decemvirales, collectore *Lipsio*.

Dissertatiuncula apud Sereniss. Albertum & Isabellam, Belgarum Principes.

Commentarius in C. Plinii Panegyricum Trajano dictum.

De Constantia libri II. qui alloquium præcipuè continent in publicis malis.

Manuductionis ad Stoicam Philosophiam libri tres.

Physiologiæ Stoicorum libri item tres.

TOMO V. continentur *Caji Cornelii* TACITI *Opera*, emendata, & *Commentariis* plenis illustrata. Reputatur hoc Opus inter omnia Lipsiana doctissimum.

Dispunctio Notarum Mirandulani Codicis ad Tacitum.

C. Velleii Paterculi Historiæ Romanæ libri duo, cum *Animadversionibus*. Prodierunt iterum Parisiis 1714. in 12.

TOMO VI. *Annæi* SENECÆ Opera omnia emendata, & Scholiis illustrata; ac rursum edita anno 1652. Ob quæ & alia de Philosophia Stoicorum edita, *Senecæ Belgici* titulum *Lipsius* promeruit.

Poëmata Lipsii, hinc inde sparsa, collegit Franciscus Swertius, & *Musas Errantes* inscripsit, Antver. 1609. 4.

Ex eodem *Lipsio* Nicolaus Stochius *Mellificium* duplex *Similium & Aphorismorum*, Lugd. Batavorum; Joach. Nissæus *Mellificium Deliciarum*, Francof. apud Marnium; alii, *Philosophiæ totius Flores*, Magdeburgi, 1600. 8. ediderunt, Denique hos secutus, *Flores Lipsianos* congessit Franc. Swertius, & per locos communes digessit: additis *Testimoniis*, *Symbolis*, *Inscriptionibus*, *Epitaphiis* plerisque, quæ *Lipsius* Auditoribus suis & amicis scripserat. Coloniæ, 1620 12.

Quas verò Germani Jenenses vulgarunt anno 1607. *Orationes VIII. Lipsii* nomine, eæ supposititiæ sunt & confictæ à malæ fidei hominibus, ac Romæ damnatæ anno 1609. Certè languidam illam atque insulsam *De duplici concordia Litterarum atque Religionis*, Jenæ, ut volunt, habitam, falsimoniam esse meram, ostendit ipse Lipsius Cent. IV Miscell. Epist. 68.

Ex iis autem, quæ à morte ejusdem prodierunt *De Magistratibus Populi Romani*, *de Veteri Scriptura Latinorum*, aliaque, non inficior quædam esse *Lipsii*, ex ore dictantis excepta, sed nihil minùs cogitantis, quàm ut ea suo nomine aliquando ederentur. Imò nequidem illa, quæ confecta aut pænè adfecta adservabat, typis dari testamento voluit, videlicet

Admiranda Judaica libris III.

Commentaria in libros III. L. Annæi Flori priores.

De Lectione & Utilitate Historiæ. Orationes II.

Panegyricas Virgini-Matri dictas, totidem.

Porro *Henricus Knippingius*, Eloq. Prof. quosdam etiam particulares Tractatus sub nomine J. Lipsii edidit, nempe

De Veterum Latinorum Scriptura.
De Re Pecuniaria.
De Nominibus Romanorum.
De Ritu Conviviorum.
De Censura & Censu.
De anno deque ejus diversitate, item *ratione intercalandi.*
De Crucis supplicio apud Romanos usitato. Prodierunt Leidæ, 1713.
Syllogen Epistolarum Justi Lipsii & aliorum ad ipsum, antehac ineditarum, (numerantur autem 855.) collegit Tom. I. & II. Sylloges suæ amplioris, Petrus Burmannus J. U. D. ac Professor Histor. veterumque Monumentorum curiosus scrutator, Leidæ in 4. 1727.
Ad lemma Lipsianum: MORIBUS ANTIQUIS, allusit amicus ejus atque successor *Erycius Puteanus.*

Lipsius hoc priscis ornavit moribus ævum:
An mirum? Priscis par erat ille viris.

JUSTUS MEIERUS,

Noviomagus, J. U. Doctor & Professor in Argentoratensi Academia (ubi & bonas antea litteras tradiderat, editâ typis Ant. Bertrami, anno 1619. in 8. *Daniele* Comœdiâ sacrâ) præceptores suos laudat *Dion. Gotofredum* & *Georg. Obrechtum*, Argentinensem, illum in Heidelbergensi, hunc in Academia patria Doctorem & Professorem. Edidit

Endoxa Justinianea, sive Disputationes apologeticas pro Juris Civilis dignitate & veritate tuenda. Argent. 1616. 4.

Prætereà Jus omne Pandectarum, quodque eidem ex Codice, Institutionibus ac Novellis Constitutionibus Justiniani Imper. respondet, unâ perpetuaque methodo dispusuit, ac disputandum proposuit; inscripsitque *Collegium Juridicum Argentoratense.* Ibid. 1617. 4. Tomis II. iterumque, cum Additionibus *Jo. Otth. Thaboris*, Ibid. 1657.

Scripsit quoque *De Heresi & persecutione Protestantium*, contra Gasp. Schioppium. Argent. 4. 1629.

Juris-publici Quæstionem capitalem: suntne *Protestantes Jure Cæsareo heretici, & supplicio afficiendi*: contra Classicum Schioppii. Ibid 4. 1624. Item plures alias Quæstiones Juris Miscellaneas.

JUSTUS RYCKIUS,

Jacobi filius, *Joannis Stadii*, Mathematici celeberrimi ex *Catharina* filia nepos, Gandavi natus est in Arce Othoniana pridie Nonas Majas, 1587. A prima ætate Litterarum studiis admotus fuit; primâque adolescentiâ ad Duacense Athenæum destinatus, robustioris disciplinæ ac Philosophiæ causâ. Hîc Jurisprudentiæ principiis leviter degustatis, lacessere ingenii vires Musasque cœpit, duo-deviginti annorum adolescens, editis *Præludiis Poëticis.*

Mox ingenuorum ferè Belgarum recepto more, ingenio magis excolendo, in Italiam contendit. In qua etsi ætate tenerâ nonnullam sibi virorum eruditorum gratiam conciliavit; & in primis Illustriss. Comitis *Ludovici Saregi*, Veronensis, Perusiæ & Umbriæ Ex-Præfecti, cui à Studiis interioribus & Bibliotheca fuit.

In Belgium reversus, cùm Lovanii aliquantisper substitisset, & ad sacratiorem vitam, otiique litterarii tranquillitatem se totum convertisset, Collegio Canonicorum ad D. Bavonem in patria adscribitur. Non defuerunt interim novæ ab Italia illecebræ, oblata Professoriâ cathedrâ Bononiensi, agente id maximè *Scipione Card. Cobellutio.*

Itaque anno 1624. exeunte, iterum Romam adiit, indeque Bononiam, Urbani VIII. P. M. auspiciis, sedem fortunarum suarum transtulit, ubi, paulò pòst præmaturè diem supremum obiit, anno 1627. VI. Idus Decembris.

Vir fuit elegantioris doctrinæ & Antiquitatis omnis in primis peritus, stilo facili, sive solutam orationem tractaret, sive metri adstrictam legibus: ingenio comi & festivo, moribus ad omnem humanitatem factis. Ejus hæc sunt:

Præludia Poëtica. Duaci, 1606. 4. typis Caroli Boscardi.

Primitiæ Epistolicæ. Coloniæ, 1610. 8.

Centuria Epistolarum nova. Lovanii, 1615. 8.

Odarum, sive *Poëmatum* libri II. Ibid. 1614. 8.

Panegyris PAULO V. *Pont. Max* scripta, vinctâ solutaque oratione, ad Card. Burgesium, nepotem. Romæ, 1611. 4.

Parentalia in Funere ejusdem PAULI V. typis Pantin. 1616. 4.

Panegyris Heroica Scipioni Cobellutio, Cardinali creato. Gandavi, 1615. 4.

Pietas in Funere Philippi III. Hisp. Regis Catholici. typis Plantini 1616. 4.

Justa Funebria ALBERTI, Archiducis, Principis Belgarum. Ibid. 1622. 4.

De Capitolio Romano Veteri Commentarius. Gandavi, 1617. 4.

Syntagma de Anno sæculari Jubileo & annis solemnibus diversarum nationum. Antv. typis Guil. à Tongris, 1615. 8.

Heroïcorum Carminum liber singularis. Gandavi, 1624.

Parcæ, sive *Epitaphiorum* libri III. Ibid. 1624. 8.

JUSTUS VELSIUS,

Vulgò *Welsens*, Hagæ-Comitanus, Batavus, Philosophus & Doctor Medicus Lovanii, anno 1541. renuntiatus, vixit ibidem familiaris *Petro Nannio*, cujus in docendo vices aliquando obivit, aliisque. Lovanio profugus, metu inquisitionis, ob novorum dogmatum, quæ tunc invalescere cœperant, suspicionem, deflexit ad Argentinenses, ubi azylum hæretici habebant: indeque Coloniam venit, persuadens, quod religionis causâ Argentoratum deseruisset, ubi in Philosophica Professione Græcam Latinamque conjunxit linguam, ad id muneris à Senatorio illius urbis ordine adsumptus. Scripsit, ediditque

Orationem, *Utrum in Medico variarum artium ac scientiarum cognitio desideretur.* Cui accedunt,

Hippocrates de Insomniis: item *Galenus de ea*, *quæ ex Insomniis habetur*, *affectionum dignotione*, è Græco translati.

Vera insuper *Lectio & Enarratio Aphorismi quinti Hippocratis*, & *Galeni ad eumdem Commentarius*, eodem interprete. Basil. typis Oporini, 1540. 4.

Disputationem de Universalibus.

De humanæ vitæ recta ratione.

De Artium liberalium & Philosophiæ præcepta tradendi explicandique rectâ ratione ac via. Coloniæ 1554.

Tabulas in Aristotelis Topica.

In Cebetis Tabulam Commentariorum libros VI. Lugd. 1551. 4. Paris. 1557. apud Wechelum.

In Aristotelis libellum de Virtutibus, *Commentariorum* libros III. cum *Divisione Virtutum.* Ibid. 1551. & 1590. 8. apud Mart. Gymnicum.

Orationem in Matthæum Cardenum, *Coloniæ in Philosophia adversarium Ramistam.*

Orationem de Disciplinis Mathematicis, in 4.

Ad Simplicium in Categorias Aristotelis, Græcè editas, præfatus est ad Viglium Zuichemum Præsidem.

Κρίσις, sive *Veræ Christianæque Philosophiæ comprobatoris atque æmuli*, *& Sophistæ per comparationem Descriptio.* Qui libellus anno 1554. judicio Facultatis Theologicæ Lovan. declaratus est *impius*, *famosus*, *seditiosus*, *& de hæresi violenter suspectus*, *talemque reddens suum Authorem: qui proinde ad revocationem & reparationem sit compellendus*; *&c.*

K.

KEMPO A MARTENA,

FRisius, primariæ nobilitatis Vir, Principi suo ac patriæ fidelem operam difficillimis temporibus navavit. Anno 1515, cùm Florentius Egmondanus, nomine Caroli Austriaci Hispan. & Belgii Principis, possessionem Frisiæ ex Ducis Saxoniæ cessione adiret, Kempo equestri dignitate donatus, & in Collegium Octo-Virûm, qui Frisię præessent, adlectus fuit, variasque obivit legationes.

Ordines Frisiæ, habitis Comitiis, Kemponi *publicos Frisiæ Annales* conscribendos demandarunt; quos ab anno 1498. usque ad 1540. perduxit, & quibus datus est titulus: *Het Landt-Boeck*, id est: *Codex Provinciæ*, qui ab aliis suppletus ex publica fide, in Curia & passim usurpatur.

Inter *Viglii Zwichemi* Epistolas Latinas, Lovanii in ejus nominis Collegio servatas, plures sunt ad *Kemponem* exaratæ; ex quibus, quanti illum Viglius fecerit, dignoscas.

De ejus obitu hactenus occurrit nihil, quem ignoratum quoque reperi à Suffrido Petri de Script. Frisiæ Dec. XI. cap. 3. Edit. ann. 1699.

KEMPO,

Thessaliensis, à Tessalia sive Texelia, Hollandiæ septemtrionalis insula, scripsit

Commentarios in secundam partem Doctrinalis Alexandri;

Item *Carmina quædam & Epigrammata.* Extant omnia simul impressa per Wilhelm. Vorsterman Antverp. 1522. in 4.

L.

LÆVINUS AMMONIUS,

VUlgò *Vander Maude*, Gandavensis, Cartusianus, professus in Domo Silvæ S. Martini prope Gerardi-montem, & Procurator Vallis Regalis apud Gandavum, *Vir eruditione juxta ac pietate insignis*, Erasmi elogio Epist. Basileæ scriptâ anno 1529. ad Carolum Utenhovium. Scripsit

Tractatum in Parabolam de filio minore natu. Lovanii, 1542. apud Rescium.

Vitam Guilielmi Bibaucii, Ord. Cartusiani Generalis; cujus meminit *Theodorus Petreius.*

Familiaris vixit Erasmo, cujus ad *Ammonium* leguntur Epistolæ; desiitque vivere anno 1556.

LÆVINUS APOLLONIUS,

Gandobruganus, Mittelburgensis, quod opidum est Brugensis agri, scripsit

De Peruvia regione, tertia Novi orbis parte, & rebus in ea gestis. Antver. 1567. 8. apud Joann. Bellerum.

De Navigatione Gallorum in Terram Floridam: deque clade anno 1565. ab ab Hispanis accepta. Ibid. 1568. 8. & Germanicè, Basil. 1583. fol.

Fuit *Andreæ Hoii* aliorumque plurium doctorum Brugis præceptor, & post descriptam à se editamque ditionem *Peruanam*, in Hispaniam profectus est, inde in Peruviam trajecit: qua in provincia, aut in insulis Canariis putatur obiisse.

LÆVINUS BRECHTUS,

Antverpiensis, Ordinis Minorum, Poëta elegans, obiit Guardianus Ma-

chliniæ, anno 1558. die XIX. Septembris. Scripsit

Euripum Tragœdiam; de vitæ humanæ inconstantia, exhibitam in Falconensi Lovanii Gymnasio, anno 1548. Kal. Julii; typis Mart. Rotarii, 1549. & Velpii, 1568. 8.

Silvam piorum Carminum Ibid. apud Joann. Waen, 1555. 8.

Historiam agonis SS. Marci & Marcelliani, fratrum Martyrum, carmine ab ἀνωνύμῳ conscriptam, recognovit.

Adjecta *Pia Carmina Brechti*, ut *Vita S. Lamberti*, *S. Sebastiani*, & aliorum. Ibid. 1551. apud Rotarium.

LÆVINUS CRUCIUS,

Vulgò VANDEN CRUYCE, Aldenardinus, Pastor Bosccepanus in Flandria occidentali, prope Casletum, vir nec indoctus, nec versibus pangendis infelix, totos XXXIV. annos juventutem instituit. Qua de re ipse anno 1542. ad Joannem Langium Carolo V. à Secretis scribens, *Jam stentoriis*, inquit, *clamoribus ad ravim triginta quatuor universos annos docendo juventutem cerebrum mihi comminutum peneque exhaustum est.* Edidit

Viridarium Florum, è Proceribus, ut vocat, Linguæ Latinæ. Antverpiæ 1536. & 1548. 8. typis Simonis Coci.

Scholia in Disticha Catonis. Gandavi, apud Jud. Lamberti, 1541. 8.

Threnodiam in temeraria quorundam judicia, ad Franc. Craneveldium.

Parænesin ad Potentatus Christianos, ut percusso inter se fœdere arma in Turcam ac Lutherum convertant, versu Elegiaco. Ibid. 1543. 8.

Tractatus De Sanctorum cultu & invocatione: de Laudibus, Rosario & Sodalitatibus B. M. Virginis: Gazophylacium præconiorum Nominis JESU, *Crucisque Dominicæ*, hactenus inedita.

Eruditorium Exorcistæ, etiam ineditum, in quo plurima congessit remedia adversus maleficia, quorum plerisque ob abusum utile sit non uti. Vidit Martinus Ant. Delrio, S. I. dum Disquisitiones Magicas scriberet lib. 3. p. 2. quæst. 4. sect. 9. in fine; legiturque in Bibliotheca Brugensi Societ. JESU.

Vivendi finem fecit anno 1590. Gandavi, ubi & sepulturam habet, hoc Epitaphio ornatam:

Quis hoc rigenti marmore inclusus jacet?
LÆVINUS à CRUCE.
Quando obiit? Post has cruces, x.x.x.
x.x.x.x.x.x.
Status huic? Sacerdos. Vita? Sectari Crucem.
Crucifixus illi mundus, is mundo fuit.
Quando resurget? Quando fatali die
Victricia necis signa fulgebunt Crucis.
Abi, Hospes: & Deum timens mori para.

LÆVINUS HULSIUS,

Gandavensis, Notarius Imperialis, Geographus & Mathematicus in Germania celebris, posteris dedit

Descriptionem usus Viatorii & Horologii solaris. Norimbergæ.

De usu Quadrati & Quadrantis Geometrici ac Chronologici Ibid.

Instrumenta Mechanica. Ibid. 4.

Emblemata anniversaria Academiæ Alfordinæ. Francof. 1597. 4.

XII Cæsarum ac LXIV. ipsorum uxorum ac parentum effigies, ex antiquis Numismatibus æri incisas, edidit Francofurti an. 1596 in 4. & Spiræ 1599.

Seriem Numismatum Impp. Romanorum à C. Julio Cæs. ad Rudolphum II. Ibid. 1603. 8.

Transilvaniæ, Moldaviæ, Walachiæ Descriptionem &c. Ibid. 1595. 4.

Chronologiam rerum memorabilium in Hungaria, Transilvania &c. gestarum, usque ad annum 1597. Norimb. 1597.

LÆVINUS LEMNIUS,

Ziriczæus, Zelandus, natus anno 1505. XIII. Kal. Junii, prima tirocinii rudimenta partim in urbe patria, partim Gandavi posuit, ut ipse testatur libro 4. cap. 2. De occultis Naturæ miraculis. Hinc Lovanii, post politioris litteraturæ nonnullam cognitionem, Medicinæ (ad quam, ut artem maximè plausibilem, se videbat naturâ propensiorem) sacrarum litterarum studium adjunxit, ad quod Petrus Curtius, S. T. D. dein Brug. Epis. illi auctor & instigator extitit, ipso quoque *Lemnio* teste eo libello, quem de Vitæ termino scripsit.

Doctorem in Medicina suum laudat *Andream Vesalium*, vixitque familiaris *Remberto Dodonæo*, Machliniensi, *Jasoni Pratensi*, *Conrado Gesnero*, aliisque. Rem medicam quadraginta ampliùs annos apud suos factitavit, atque elatâ uxore sacris initiatus, Canonicorum ibidem Sti. Lebuini Collegio adscribitur.

Vir fuit in praxi exercitatus, & omninò felix, comis & affabilis omnibus, ægros suos jocis facetiisque, honestis tamen, sæpè non parum recreare ac sublevare solitus. Staturâ mediâ & quadratâ, statu corporis incessuque erecto, formâ faciei, qualem imago ejus æri incisa refert, ac fronte serenâ. Scripsit eleganti ac masculo stilo varia.

De occultis Naturæ Miraculis libros IV. Antver. typis Plant. 1564. 8. Francof. & alibi, itemque Germanicè, *Jacobo Horstio* interprete.

De Habitu & constitutione corporis, quam Κρασιν sive *Complexionem* vocant. Antver. 1561. Francof. & alibi: itemque Venetiis 1567. Italicè.

De Vita animi & corporis rectè instituenda. Coloniæ, 1581. 8. Francof. 1590. 16. & alibi.

De Astrologia, quid illa veri, quid ficti falsique habeat, lib. I.

De Præfixo statoque Vitæ termino, lib. I.

De honesto animi & corporis oblectamento. Antver. apud Mart. Nutium, 1554. 8.

Similitudinum ac Parabolarum, quæ in Bibliis ex herbis atque arboribus desumuntur, Explicationem. Antver. typis Guil. Simonis, 1569. Erphordiæ, 1582. Francof. 1591. 8.

Descriptionem Zelandiæ, Antver. typis Plantin. quam rursus edidit in Batavia illustrata Petrus Scriverius anno 1609. & 1650. Harlemi.

Pollicebatur *Descriptionem Algæ* libro tertio de occultis Nat. Mirac. & *Compendium de Piscium trivialibus nomenclaturis*, lib. IV. cap. XI. Verùm iis lucem mors præpropera invidit.

Obiit autem Ziriczeæ, anno 1568. Kalendis Julii, in D. Lævini Æde primaria sepultus, ignobili sarcophago, cum brevi hac inscriptione:

LÆVINUS LEMNIUS MEDICUS
HIC SITUS EST.
OBIIT KAL. JUL.
ANNO DOM. M. D. LXVIII.

Filium habuit è legitimo thoro Guilielmum, qui & ipse Medicinam, patris exemplo, factitavit.

In obitum celeberrimi Viri LÆVINI LEMNII Ziriczæi, in urbe patria Medici Ordinarii, sequentes Versus lusit *Passchasius Oemius*, apud Ziriczæos Archi-didascalus.

Sacrificus simul & Medicus: quo nomine cives
Demeruit, cunctis officiosus erat.
Obvius, expositusque suis dum vita manebat,
Comis & humanus, candidus usque fuit.
Fuci expers, fictique etiam, simulata perosus,
Nec tetricos vultus, nec tulit ipse minas.
Municipi quoque se impendit, tum fovit, & illi

Exemit

LAEVINVS TORRENTIVS
EPISCOP. ANTVERP.

Christiadum columen vatum, Torrentius ille
Lævinus tali pingitur effigie:
Sed pietas, sed prisca fides, prudentia, mores
Ne lateant, docti perlege scripta viri.

Ioan. Bochius.

Exemit morbos, sed medicante Deo.
Nam quascunque animi dotes, quæ munera mentis
Obtinuit, supero accepta referre solet.
Ergo hujus tumulum quisquis teris, oro, viator,
Jure hospitmenti perge referre vices:
Atque ita defunctum tali digneris honore,
Ut tibi sit vitæ ceu cynosura tuæ.
Non voces querulas, lacrimas non poscit inaneis,
Nemo ex præscripto numinis ista facit.
Cælo etenim mens fixa stetit, Christique beata
Per meritum sperat sistier ante Deum.

LÆVINUS PANAGATHUS,

Vulgo GOETHALS, Gandavensis, græcè latineque non de vulgo eruditus, edidit

Orationes quasdam in genere demonstrativo.

Item *Carmina* diversa, in Germania typis excusa.

In fata concessit Ulmæ anno 1547. die XXV. Januarii

LÆVINUS PONTANUS,

Gandavensis, primùm in patria Ludum aperuit: dein nascente Duaci Academiâ Græcas Latinasque in ea litteras bis interdiu annos aliquot publicè professus, provinciam eam *Joanni Olivario* gentili suo cessit, Doctoris in utroque Jure laureâ ibidem anno 1574. unâ cum Balduino Vander Piet itidem Gandavensi insignitus. Dein Regiam ac primariam SS. Canonum professionem adeptus est. Scripsit

Europæ Querelam versu heroïco, ad *Matthæum Donsanum* præceptorem suum. Gandavi, typis Jod. Lamberti.

MoschNone Tragicomœdiam. Ibid. 1559.

Synopsin Decretalium Juris Canonici.

Tom. II.

LÆVINUS SANDERUS,

Gandavensis, Antonii Canonici quondam Iprensis celeberrimique Historici frater, Societatis Jesu Sacerdos ac S. Theol. per annos 19. Professor, denatus in patria die 5. Decembris 1643.

Edidit Orationes varias in laudem B. M. Virginis. Gandavi.

LÆVINUS TORRENTIUS,

Vulgò VAN-DER-BEKEN, Gandavensis, puer Lovanii Philosophiæ operam dedit, & mox ad jurisprudentiam animum adjecit, spectavitque anno 1547. obsidionem illius urbis, per *Martinum à Rossemium* Geldro-Gallici exercitus Ducem, tentatam, & studiosorum de hoste fugato triumphantium pars fuit, Carmenque Elegiacum cecinit, editum Antverpiæ typis Dumæi: sed suppresso auctoris nomine.

Italiam exin, quò uberiorem ingenii fructum caperet, adiit, ac Bononiæ aliquantisper substitit: Romæ verò, in illo orbis compendio, ac theatro doctorum hominum, plures annos versatus fuit, facileque se in amicitiam interiorem *Guil. Sirleti* ac *Cæs. Baronii* Cardinalium, *Antonii Augustini*, *Fulvii Ursini*, aliorumque insinuavit.

In Belgium reversus, ac Litteris & Legationibus domi forisque spectatus, ex Canonico & Archidiacono Brabantiæ in Ecclesia Leodiensi, illiusque Principis Vicario Generali, II. Antverpiensium Episcopus, tandem III. Machliniensium Archiepiscopus designatus, Collegii Societatis Jesu apud Lovanienses Fundator, ad rerum Status Belgii Concilium adscriptus, dum præcipitantem Rempublicam fractus viribus, animo infracto, consiliis sustentat, Bruxellæ decessit VI. Kal. Majas, anno 1595. ætatis LXX. sepultus Antverpiæ in choro Ædis Cathedralis, quiescen-

tis habitu, apposito ad mausolæum Epitaphio subsequente. Bibliothecam suam, quam habebat verè exquisitam, reliquit Collegio Societatis Jesu Lovaniensi.

Eruditio in hoc viro elucebat varia, Historiæ, Philosophiæ, rerum divinarum humanarumque cognitio singularis: eloquentia à natura fluens, sed aucta studio & usu Legationum. Poëta ad hæc fuit excellens, adeoque Catholicæ fidicen & Princeps Lyræ meritò audiebat. Carmen quippe pangebat sonorum, purum, & Horatiano simillimum.

Verissimum itaque de eo *Justi Lipsii* elogium est, dum libro II. Elect. cap. XVII. Virum fuisse scribit, *non in omni re litteraria solùm, sed in Poësi (quod mibi quidem*, inquit, *eximium est, qui scio Poëtam præstantem neminem fuisse sine parte quadam uberiore divinæ auræ) magnum, vel potius summum.* Scripsit

De partu Virginis, libros III. versu Lyrico.

De Vita D. Pauli, libros II. versu heroïco.

De Cruento Dei Sacrificio, libros V.

De Bello Turcico, & *Victoria navali apud Naupactum.*

Odarum ad Amicos, libros II. typis Plant. 1594. 8.

De obsidione Lovaniensi per Martinum Rossemium, typis Dumæi; & alia quædam à Swertio in Athenis Belgicis citata.

Commentarium in Suetonium. 4. Antv. 1592. Extat integer in eâ editione Suetonii, qui ex recensione & cum animadversionibus Johannis Georgii Grævii prodiit Ultrajecti 1690. in 4.

Commentarium in Q. Horatii Flacci Opera; Ibid. 1607. 4. à morte auctoris editum, unâ cum ejusdem

Commentariolo ad Legem Juliam & Papiam de Matrimoniis ordinandis.

Denique Operibus posthumis *Joannis Goropii Becani* præmisit Epistolam Apologeticam pro *Goropio*, adversus *Jos. Scaligerum*, stomachosiùs in *Goropium* invectum. Reliquit & quædam MSS. quæ penes hæredes remanserunt.

D. O. M.
LÆVINUS TORRENTIUS,
Patriâ Gandavensis,
Litteris & Legationibus
Domi forisque spectatus,
Ex Archidiacono
Et Principis Leodiensis Vicar. Generali
Secundus Antverpiensium Episcopus,
Tertius Mechliniensis Archiepiscopus
Designatus, Collegii Societatis Jesu
Apud Lovanienses Fundator,
Ad rerum Statûs Belgii
Consilium accitus,
Dum periclitantem Rempubl.
Fractus viribus, animo infracto,
Consiliis sustento,
Bruxellis decessi
VI. Kalend. Maias M. D. XCV.
Vixi annis LXX. mens. I. dieb. XVIII.

Amplas ejusdem Præsulis laudes descripsere *Laurentius Beyerlinck, Aubertus Miræus, Swertius, Sanderus*, & alii quam-plures. Poëtæ etiam lugubri Carmine defunctum prosecuti sunt, quos inter *Maximilianus Vrientius* S. P. Q. Gandensium à secretis, tanto Musarum præside Christianam Rempublicam destitutam ingemens, & ipse sui ævi Poëta celebris decantavit:

Cujus hic est tumulus? TORRENTII. *Vis nova florum*
Unde flagrat? cineri grata parentat humus.
Ergo etiam flores solido de marmore? quid ni?
Marmoris hic hospes flos modo Sospes erat
Flos simul & Torrens? hominum flos laudis honore,
Idem etiam Torrens pectore & ore fuit.
Quid circum illacrymant? inopis quæ causa querelæ?
Justa, suum deflent deperiisse Patrem.
Quæ premit arentes lauros pede turba?
Poëta.

Quæ ratio? anne leves entheus ardor agit?
Extinctum accusant Phœbum. Quid? Phœbus an ille?
Infula cui canum texit honore caput?
Sic decet & Phœbum: juvenis tamen ille putatur,
Sic juvenis, diû ut sit quoque mente senex.
Una sed est Phœbo; duplicem tulit ille tiaram:
Scilicet & Clario clarior ille fuit.

LÆVINUS WARNERUS,

. . . . . Batavus, Vir nobilis, varia in Turciam Persidemque suscepit itinera, linguasque Hebraïcam, Græcam, Persicam, aliasque Orientales apprimè calluit. Porro ut diligens ejus studium in conquirendis Orientalibus libris, etiam Manuscriptis, aliorum quoque usui inserviret, hosce omnes Bibliothecæ publicæ Universitatis Lugduno-Batavæ liberaliter donavit. Lege Catalogum ejusdem anno 1716. editum, pag. 405. 409. &c.

Evulgavit, ac proprio charactere expressit sequentia.

Compendium Historicum eorum, quæ Mahummedani de Christo & præcipuis aliquot Religionis Christianæ capitibus tradiderunt, Arabicè & Latinè. 4. Lugd. Bat. 1643.

Proverbiorum & Sententiarum Persicarum Centuriam. 4. Lugd. 1644.

Epistolam valedictoriam de stylo historiæ Timuri, qui vulgo Tamerlanes corrupte. 4. Ibid. 1644.

Castigationes in Biblia Turcica. 8. MSS.

Exercitationes in Pentateuchum Hebræum & illius collationes cum Pentateucho Karæorum; in fol. MSS.

LAMBERTUS DE ARDRES,

Presbyter seu Pastor Ecclesiæ Ardrensis, Diœcesis olim Morinensis, claruit circa annum 1300. Scripsit latinè *Historiam Comitum Gisnensium ac DD. Ardrensium*: cujus plurima fragmenta jam olim edidit Andreas Quercetanus in Genealogia Domûs Gisnensis. Extiterat hæc Historia hactenus MSS. in Bibliotheca Colbertina, & alibi: sed anno 1717. in lucem edita fuit Francofurti & Lipsiæ per Clariss. Virum Jo. Ludewig, *Tomo VIII. Reliquiarum Manuscriptorum ac Diplomatum.*

LAMBERTUS ATREBATENSIS EPISCOPUS,

Patriâ Ghisnensis, Archidiaconus Ecclesiæ Teruanensis, Canonicus ac Præcentor S. Petri Insulensis, magnâ vir sanctitate præditus, à Clero Atrebatensi delectus Antistes, ab Urbano II. Pont. Romæ consecratur illius Sedis Episcopus primus anno 1093. XIV. Kal. Apriles, posteaquam à multis sæculis Atrebatensis Ecclesia Cameracensi Episcopo paruisset; vel (ut antiquiora Atrebatensium Chronica loquuntur) sub jugo Cameracensium gemuisset.

Rerum ab hoc Episcopo gestarum partem aliquam dederant olim, Viri Antiquitatum Ecclesiasticarum cognitione & diligentiâ memorabiles, *Ferreolus Locrius* in Chronico, & *Lucas Dacherius* in Spicilegio, tomo V. pag. 543. &c. Sed Acta integra dedit Clariss. *Stephanus Balusius*, è MS. Atrebatensis Ecclesiæ (qui *Lamberti Episcopi Codex* appellatur) descripta per *J. Crignon* illius Ecclesiæ Canonicum ac S. T. D. Sorbonicum. Sunt autem edita à Balusio Paris. 1700. apud Franc. Muguet, Libro V. Miscellaneorum, hoc titulo.

Incipiunt Gesta, quibus Attrebatensium civitas, sub Urbano Romanæ & Apostolicæ Sedis Episcopo, excusso Cameracensium subjectionis jugo, in antiquam reformatur dignitatem. Pag. 237.

Epistolæ CXLIV. Lamberti Episcopi

Atrebatensis, *& aliorum ad ipsum*. Pag. 283.

Privilegia concessa à Lamberto Episcopo Atrebatensi, numero XIV. Pag. 377.

Accedunt *Varia de Rebus Atrebatensibus*, Lamberto posteriora, à pag. 401. ad 443. nimirum Epistolæ XLVI. Episcoporum Atrebatensium sequentium, ad illustrandam Historiam Ecclesiasticam per-quam utiles.

Porro pius Antistes pastorali munere summâ cum laude perfunctus, migravit ad Christum 16. Maii 1115. tumulatus in æde Cathedrali, ubi Epitaphium hoc in marmore visitur, ad lævam chori parieti affixum.

„ Anno Domini M.C.XV. XVI.
„ Kal. Junii, obiit beatæ memoriæ
„ LAMBERTUS, hujus Atrebatensis Se-
„ dis Cardinalis Episcopus. Per hunc
„ restituta est dignitas hujus Episco-
„ patûs, quæ per multa tempora Ca-
„ meracensi Episcopo fuerat commen-
„ data. Huic Episcopo & duobus jocu-
„ latoribus Itherio & Normanno, bea-
„ ta Maria in hac Ecclesia apparuit,
„ dans eis candelam, per quam sanan-
„ tur ardentes igne malo.

Chronographus S. Bertini aliud profert his carminibus Epitaphium

Vedastus proprius fuit hujus Episcopus Urbis;
Post cujus obitum proprio sine Præsule languens
Hæc Sedes flevit subjecta diu Cameraceno.
Donec Lambertum, tumulo qui clauditur isto,
Moribus egregium, sapientem, religiosum,
Romæ sacravit Urbanus Papa Secundus,
Et proprium Sedi Pastorem reddidit isti.
Mundo discessit, cum Majus ab Idibus exit.
Præstet ei requiem Dominus sine fine manentem.

LAMBERTUS LE BEGUE,

Presbyter Leodius claruit anno 1173. sub Radulpho Episcopo Leodiense. De quo sic habet *Ægidius Aureæ Vallis* in Gestis Episcoporum Leodiensium apud Chapeavillum Tomo II. pag. 126. *Iisdem diebus suscitavit Deus spiritum sancti cujusdam sacerdotis, viri Religiosi, qui* Lambertus le Begue, *quia balbus erat*, de S. Christophoro *dicebatur; a cujus cognomine mulieres & puellæ quæ castè vivere proponunt*, Beguines *gallicè nominantur: quia ipse primus extitit, qui eis præmium castitatis verbo & exemplo prædicavit.* &c.

Orta hinc Concertatio inter duos Cathed. Antverpiensis Ecclesiæ Canonicos Theologos, *Petrum Coensium & Zegerum Van Houtzum*, de Begginarum nostratium Origine; quam Coensius præfato Lamberto Beggio, Zegerus vero ipsi S. Beggę, Pippini Brabantiæ nostræ Principis filiæ, adscribebat.

De Vita & fatis *Lamberti Beggii*, legendus Aub. Miræus in Chronico Cisterciensi pag. 199. & sequentibus; ubi imprimis ait; *illum injusto carceri mancipatum, sacras in vinculis Literas tractasse*, Actaque Apostolorum *gallicè reddidisse, quæ post Urbano III. Pont. obtulit. Et auctor est Jacobus Vitriacus, vincto, ut quondam commentanti Chrysostomo, B. Paulum Apostolum solatium in adversis attulisse. &c.*

Demum Leodii sanctissimè obiit mense Octobri 1187. conditus in Æde sacra à se exædificata, ante aram summam, honesto tumulo, qui hodieque religiosè visitur.

LAMBERTUS BERCHEMIUS,

Pater Fratrum Gregorianorum, sive Clericorum in communi viventium, &c. Scholarcha Silvæ-Ducensis, vir pius & doctus, edidit

Leges Scholæ Silvæducensis, typis Turnhouti, 1603. 8.

Enchiridion Precationum. Ibid. in 16.

LAMBERTUS VANDEN BOSCH,

Dordracenus Batavus, magni nominis Historicus, ac Poëta elegans, *Leonis ab Aitzema* Historiagraphi celeberrimi imitator ac continuator, patrio sermone evulgavit sequentia:

Arcadiam Dordracenam, seu res ea in urbe gestas. 1663. in 12. Amstelod. Vide *Adr. Parsii* Indicem pag. 111.

Historien onses tydts, *bebelsende Saken van Staat en oorlogh* &c. id est: *Historiam nostrorum temporum*, *res civiles ac bellicas complexam &c.* cujus Author primus *Leo ab Aitzema*, sub titulo *Leonis Belgici restituti*: Continuator *Lambertus Silvius* sive *Vanden Bosch*, duobus Tomis in fol. itidem vernaculis: quorum primo, Amstelodami 1685. evulgato, res gestæ ab anno 1668, in quo Aitzema desierat, ad ann. 1679. seu Pacem Noviomagi conclusam; altero qui 1688. editus est, res ab anno 1678. usque ad 1687. describuntur. Vide Acta Erudit. Lipsiensium Supplemento V. pag. 278.

Theatrum funebre Virorum illustrium, seu ortus & occasus Magnatum, repræsentatus in fatis Impp. Regum, Principum &c. primò quidem Amstel. 1658. in 8. dein post biennium ibid. 2. Vol. in 4. ac tertiò Amstelod. 1698. apud Joann. Ten-Hoorn, Tomis III. in 4.

Laurentius Van Zanten, ad imitationem *Silvii* adjecit *Theatrum funebre mulierum illustrium*, Amstel. 4. 1699. ubique cum iconibus ad vivum delineatis.

Vitæ ac res gestæ Heroum in arte maritimâ illustrium, à Christophoro Columbo, orbis novi inventore, ad Michaëlem Adrianum de Ruyter, Architalassum Batavum; primùm quidem belgicè, dein translatæ germanicè: Solisbaci. 1694. in 4.

LAMBERTUS A BRIAERDE,

Dunckercanus, Flander, Eques auratus, primùm in supremo Concilio Machliniensi Libellorum supplicum Magister, deinde ejusdem Concilii per annos XXX. Præses, Vir magnæ eruditionis, prudentiæ experientiæque. Obiit Machliniæ anno 1557., sepultus in D. Joannis Ecclesia, apposito Epitaphio. Edidit vernaculo idiomate

Tractatum, *De modo procedendi in actionibus*, *personalibus*, *realibus*, *mixtis*, &c. in supremis Franciæ, Flandriæ, aliisque Belgii Curiis.

Responsa sive *Consilia* scripsit latinè, ut ipse indicat in dicto Tractatu cap. CXXXVI. & LXXIII.

Cy gist le Noble Homme,
Messire LAMBERT DE BRIARDE,
Chevalier,
President du grand Conseil à Malines,
Qui tres-passa le X. d'Octobre
L'An M. D. LVII.
Et Dame MARGUERITE MICAULT,
Sa Compaigne, laquelle deceda
Le XXVII. d'Octobre M. D. XCVI.

LAMBERTUS VANDERBURCH,

Nascitur Machliniæ anno 1542. IV. Idus Augusti, parentibus *Adriano vander-Burchio*, Equite, & Regii per Flandriam Senatûs Præside, matre *Barbara van Schore*. Donatur Canonicatu ad Divam Virginem Ultrajecti anno 1555. Decanatu anno 1578. VI. Idus Decembris.

Exinde inter Ordines Provinciæ Ultrajectinæ comparuit, Religionem ruentem fulcire cum suis annixus: sed frustrà; & Unioni Ultrajectinæ nequicquam repugnans, jubente Capitulo subscripsit: motus ab Ordinibus, cum aliis Ecclesiasticis omnibus, mense Martio, anno 1582. Quod deinceps reliquum fuit vitæ, in otio littera-

to transfegit, procul à ftrepitu & curis Reipublicæ.

Curæ & induftriæ ejus debetur, quod incolumis perftiterit Ædes B.M. Ultrajectina, dum anno 1582. de eâ funditus diruenda agebatur. Ipfe enim omni plumbo quo operta fuerat denudatam, fartam tectamque reftauravit. Unde & Antonius Matthæus de Fundat. & Fatis Ecclef. pag. 143. Vander Burchium laudat, ac Tomo V. Analect. pag. 523. aliud pietatis catholicæ monumentum refert, de repofitis curâ hujus Decani offibus Conradi Ultraject. Epifcopi in monumentum novum anno 1580. Scripta illius hæc funt.

Hiftoria gentilitia Ducum ac Principum Sabaudiæ libris II. Lugd. Bat. typis Plant. 1599. 4.

Vita Guidonis Comitis Flandriæ. Ultrajecti. 1615. 8.

Preces Rythmicæ Latinæ ad Divam Virginem.

Origo admiranda & Fundatio Ecclefiæ Collegiatæ D. Virginis Ultrajecti. 4. Extat etiam inter Epiftolarum Syllogen Antonii Matthæi, pag. 408.

Hiftoria Comitum Flandriæ. Tomis quatuor diftincta, quam Machliniæ Vir Nobilis Joannes Latemius adfervare folebat.

Obiit anno reparatæ falutis 1617. XXI. Kal. Septembris, annos natus LXXV. dies VIII. fepultus in navi Ecclefiæ fuæ, fub farcophago, quem ipfe fibi mortalitatis memor poni curavit. Idemque de parentibus ita lufit aliquando:

Riquerii fanum patri, Dixmudaque matri
Sunt natale folum, funt ab avis, atavis.
Eft pater ADRIANUS *mihi* VANDER-BURCHIUS, *urbs quo*
Ultrajectenfis Præfide læta fuit.
Præfide quo Flandri donati deinde, Sigilli
Regalis cuftos, Conciliique fimul
Exiftens Status qui Confiliarius inde,
Londini vitæ pofuit exuvias,
Philippum Regem fequitur, dum jungitur illi
Henrici Regis filia conjugio.
Barbara *me genuit Marchovi nata Toparcho,*
Brugis Flandrorum contumulata viro.
Tres fuimus fratres, quorum qui ætate Joannes
Primus, jactatus munia per varia,
Machliniæ (mihi quæ patria eft) atque inde Senatus
Arcani functus Præfidis officio eft.
Proximus huic ego fum, qui munere, Virgo, Decani
Ultrajectenfi fungor in æde tua:
Quæ diris gravibufque objectum fæpè periclis
Servafti clemens, mota meis lacrymis.
Quod vivo, valeo, quòd gnavus ftemmata Regum
Scribo fenex, fateor muneris effe tui.
Tertius eft frater, genitoris nomine clarus,
Carmina qui pangit, qualia non alius,
Moribus ornandis, ævoque accommoda noftro;
Ævo, quo virtus, quo procul eft pietas:
Barbara, Margarides, *prior bis* Catharina *forores,*
Illa viro, vita hæ cœlibe confpicuæ.

Extant in Sylloge Epiftolarum Simonis Gabbema plures Jufti Lipfii Epiftolæ ad *Lambertum Burchium*, qui & patruus fuit Illuftriff. Præfulis *Henrici Francifci Vander-Burgh*, è Decano Mechlin. tandem Archiepifcopi Cameracenfis, eumque à teneris Ultrajecti penes fe educavit.

LAMBERTUS GORIS,

Martini Geldriæ Cancellarii Filius, Arnhemienfis, poft luftratas Germaniæ fuperioris, Galliæque Academias, ac fedulam Jurifprudentiæ impenfam operam, patriæ redditus, eamdem ipfe in Hardervicenfi Gymnafio Geldro-Velavico publicè profeffus fuit, indeque

in Syndicum urbis Noviomagensis adscitus. Obiit ibidem malignâ febre correptus, 20. Junii 1651. Illius sunt.

Adversariorum Juris subcisivorum Tractatus IV. quibus ultra Frederici à Sande Commentationem de Effestucatione, accessere Annotata perpetua, quibus non solum Consuetudines Gelriæ & Zutphaniæ sed, etiam Brabantiæ, Hollandiæ, ac totius propemodum Belgii & Galliæ mores ac Consuetudines illustrantur. 4. Arnhemii 1651, item Brux. apud Petr. Dobbeler 1687.

Commentarius ad L. Observandum D. de Officio Præsidis. Arnhemi, 1632. 8. & 1635. 4.

Commentarius ad Consuetudines Velaviæ. 4. Noviom. 1645. Arnh. 1664.

Carmen hendecasyllabicum de Laudibus Noviomagi, urbis Geldriæ Ducatus primariæ. Ibid.

LAMBERTUS GRUTERUS,

Venradius, ex ditione Kessellensi, Suffraganeus Archiepisc. atque Electoris Moguntini in civitate ac districtu Erphordiensi, edidit

D. Clementis Pont. Rom. Opera, cum præfatione de veris falsisque ejusdem *Clementis* scriptis, & locorum difficilium explanatione. Colon. typis Birckmanni, 1569. fol.

LAMBERTUS HORTENSIUS,

Monfortius, natus anno 1500. à patre hortulano *Hortensii* nomen fabricavit. Admodum adolescens in primo studiorum tirocinio Lovanium venit, excolendi ingenii causâ. Clarebant eâ tempestate in illa ipsa Academia Linguarum Professores; Græcæ *Rutgerus Rescius*; Latinæ *Conradus Goclenius*; Hebraicę *Joannes Campensis*: viri cùm diligentes in tradendo, tum in sua quisque palestra primi nominis. *Hortensius* nihil duxit antiquius, quàm eas linguas, quantum dabatur, juvenili ardore perdiscere, sine quibus scientiæ omnes infeliciter, nullaque cum laude discuntur. Audiebat etiam eximium Peripateticum *Joannem Ludovicum Vivem*, & insignem Rhetorem *Joannem Paludanum*.

Erat tum illi in eo studiorum curriculo contubernalis *Joannes Guinterius*, Andernacus, unà cum eo in re litteraria ab unguibus Ultrajecti educatus, vir ingenii præstantis, & ad apicem eruditionis natus: cum quo noctes & dies pervolutandis Græcis auctoribus impendebat; duxitque initium ab *Aristophanis Pluto*, quem versibus latinis expressit, Scholiisque illustravit: è cujus Præfatione de studiorum illius ratione hæc ferè descripsimus. Scripsit præterea,

Satyrarum in ævi sui vitia & mores, libros II. Et

Epithalamiorum librum I. Ultrajecti 1552. 8. apud Borculoum. Leguntur Ultrajecti aliæ ejusdem & *Satyræ* & *Epistolæ* versu scriptæ.

Chorographiam Goylandiæ, versu Elegiaco. Edidit eam in Theatro suo Hollandiæ pag. 335. Marcus Zuerius Boxhornius.

Secessionum Civilium Ultrajectinarum, & bellorum ab anno 1524. usque ad translationem Episcopatus ad Burgundos, libros VII. Basileæ typis Joannis Oporini, 1546. fol. & rursum Ultrajecti apud Joann. Van Doorn 1642.

De Tumultibus Anabaptistarum. 1548. 4. item Amstel. 1636.

De Bello Germanico, à Carolo V. Cæsare gesto, libros VII. Basil. 1560. in 4.

Enarrationes in Virgilii Æneida. Ibid. 1559. & 1577. fol.

Explanationes luculentas *in Annæi Lucani Pharsaliam.* Ibid. 1578. fol.

Ludum habuit litterarium Nardæ, apud Batavos: quâ urbe anno 1572. ab Hispanis, duce Friderico Albano, Ferdinandi Filio occupata, propiùs

factum est nihil, quàm ut direptis omnibus & occiso in oculis filio suo naturali *Augustino* (Presbyter enim erat) ipse quoque transacto ferro jugularetur, nisi gratus discipulus nobilis quidam, *Weldamius* nomine, qui inter Iberos militabat, Comesque Bossutius prædæ illum loco complexus servasset.

Quantæ famę fuisse putas, cui in tam atroci clade doctrina præsidio fuit? ut in Cosmocritico scribit *Cornelius Gemma*. Ferunt tunc *Hortensium*, periclitantem licet de vita, cæteris relictis omnibus, solùm quas in Lucanum scripserat lucubrationes secum auferre conatum. Descripsit postea idem *Hortensius* dicti *Nardeni oppidi Cædem & Direptionem*, quę Ultrajecti MS. legitur.

Obiit in prædio ibidem suburbano, quod vulgò *den hooghen Engh* vocant, Nardę in D. Viti conditus, ubi Epitaphium hoc legitur, publico ære positum:

Hortensium *inter mortuos*
Quæris viator? Urnula
Hæc ossa solùm aut pulveres
Habet, polus mentem entheam,
Nomen libri, famam vaga
Doctûm; ora ovat cœlo ac salo
Decus scholæ atque civium.
Conditum hîc est corpus
D. Lamberti Hortensii,
Viri omne genus eruditionis eximii,
Litteratoris arguti, Historici sagacis,
Juvẽtutis Nardenę Moderatoris strenui,
Evocati ex hac vita, anno à laniena,
Quę soli propter doctrinam singularem
Pepercerat, altero,
A nato Christo M.D. LXXIII.
Memoriæ ac honori
PP. Consules ac Æditui.

Vitam Hortensii prolixiorem scripsit, Gisbertus Lappius à Waveren J. C. ediditque ad calcem Historiæ Ultraject. author. G. Heda & J. Beka, anno 1642. ubi & notatur Hortensius *Vir dubiæ famæ, inter Papismum & Lutheranismum fluctuans; unde & à rusticis vulgo* de Luytersche Paep *vocitabatur &c.*

LAMBERTUS JEGHER,

Leodii nascitur anno 1572. Philosophiæ ac S. Theologiæ cursum emensus Lovanii, hujus deinde in Flonensi Canonicorum Regularium S. Augustini Abbatia annis aliquot Lector fuit, tandemque ad Præposituram Collegiatæ Ecclesiæ S. Hadelini in opido Visetensi vocatus, simul regimini Canonissarum Ord. S. Sepulchri Jerosolymitani præficitur. In quarum favorem vindicavit ab interitu Origines & progressus ejusdem Ordinis, edito libello, cui titulus:

Gloria Ordinis Canonicorum Regularium S. Sepulchri Dominici Jerosolymitani: cui Bullas adjunxit in eam rem Pontificias. Leodii, 1626. 8. typis Arn. de Corswaremia.

LAMBERTUS LEODICENSIS,

Monachus S. Laurentii, in Cœnobio Tuitiensi Ordinis S. Benedicti, claruit anno 1220. sub Werimboldo III. Abbate. Scripsit, præter *Hymnos & Epigrammata*, mandante Metropoli Agrippinâ, ut habet Præfatio,

De Vita S. Hereberti, Archiepisc. Coloniensis, libros II. Extant in Actis SS. Bollandianis Tomo II. ad diem XVI. Martii. Meminit illius, Arn. Wionus in Ligno Vitæ, sive libro de Illustribus Benedictinis.

Memoratur quoque Lambertus quidam de Legia, Ordinis Benedictini Monachus, qui *de Vita ac Miraculis S. Matthiæ* Apostoli, Carmine, & *de S. Agricio*, librum I. scripsisse dicitur; vixisse vero anno 1480. teste Gesnero, secundùm

secundùm alios (& fortè seriùs) anno 1580.

LAMBERTUS LUDOLPHUS PYTHOPHÆUS,

Daventriensis, *Orationes* vulgavit: *de Philosophiæ Laudibus & Utilitate*, Heidelbergæ, in 4.

De studio & causis Eloquentiæ. 1581. 4.

De studio Poëtices. 1586. 2.

De Astronomia. 1589. 4.

Præterea *Tobiam* carmine Elegiaco reddidit, 1565. 8. ac denique vario & eleganti carmine NIHIL descripsit.

Moritur anno 1596. ætatis LXIII. IV. Kal. Februarii.

LAMBERTUS PARVUS,

Monachus Cœnobii S. Jacobi in urbe Leodicensi, instituti Benedictini, sæculo XII. floruit; descripsit

Res Gestas Episcoporum Leodicensium, ab anno 988. usque ad annum 1194. quo è vita abiit. Continuarunt verò *Lamberti* Chronicon usque ad annum 1229. *Reinerus*, & *Cornelius à Santfliet* ejusdem loci Religiosi. Utrumque ibidem Manusc. legebatur: donec anno 1729. Parisiis editum fuit per PP. Benedictinos Congreg. S. Mauri, in novissima Collectione Veterum Monumentorum Tomo V. pag. 1.

LAMBERTUS DE RYCKE,

Unà cum *Nathan Vayo*, & *Job du Rieu*, prædicutiis Calvinianis in oppido Bergizomensi, descripsit vernaculè *Bergizomium obsessum* 18. *Julii* 1622. & *liberatum* 3. *Octobris sequentis*. 4. Middelburgi 1623.

Obiit Bergis anno 1658, ætatis 83. ministerii 53.

LAMBERTUS A STIPITE,

Vulgo DE STOCKIS, Leodius, Decretorum Doctor, Monachus Benedictinus ad S. Laurentium Leodii, simulque Prior Bertreiæ in Gallo-Brabantia (postmodum suppressi Prioratûs, ac Sedi Episcopali Namurcensi ad dotis illius augmentum uniti) Vir magnæ famę, claruit in Consilio Pisano anno 1409. deinde in Constantiensi anno 1416, ubi & Sessioni XVI. subscripsit.

A Patribus Concilii designatus fuit arbiter quæstionum inter Polonos, & Equites Ordinis Theutonici; ad Benedictum XIII. delegatus ut dicto Concilio assisteret; ac demum (pro summæ scientiæ indicio) unus ex his, quos deputavit Concilium, ut unà cum Cardinalibus electioni Martini V. Pont. assisterent.

Plurima ejus MSS. asservari dicuntur in præfata Abbatia S. Laurentii Leodii: è quibus plura, tùm de Actis supra-dicti Concilii, tum etiam de vita ejusdem *Lamberti à Stipite* possent innotescere.

LAMBERTUS THOMAS SCHENCKELIUS,

Ducisilvius, sive Silvæ-ducensis, natus anno 1547. Martii die VII, patre *Dominico*, Reip. Silvæ-ducensis Medico: septemdecim annorum adolescens Philosophica Lovanii studia sectatus fuit in Porcensi Gymnasio. Coloniæ in Ubiis ad altiora contendenti infelicitas temporum aditum præclusit. Itaque animum ad docendum appulit, Etteni, Thenis, Antverpiæ, & Machliniæ moderator ac Rector scholę publicæ. In Gallias profectus, Rotomagi, Lutetiæ Parisiorum, & alibi vixit & docuit. Edidit in usum scholarum, docentium discentiumque,

Tabulam Scholæ publicæ Machliniensis. Antverp. excudit Plantinus. 1576. 8.

Grammaticæ Latinæ Præceptiones, libris III. Ibid. 1582. & 1592. 4.

Tabulam Prosodiæ Latinæ. Colon. 8.

Corn. Valerii Tabulas Rhetoricas Interrogationibus distinctas, 1596. 8. typis Plantini.

Flores & Sententias insigniores, selectas è *Phil. Cominæo*, *Froissardo*, Constantia & Politicis *Justi Lipsii*. Parisiis, 1606.

Carmen quoque pangebat facile, nec reluctante venâ aut invitâ Minervâ; cujusmodi sunt, sparsim edita:

Gratulatio adventus Joannis Austriaci in urbem Machliniensem &c. Lovanii apud Masium, 1577.

Gratulatio in adventum Alex. Parmæ Principis, aliorumque Regi Catholico militantium. Antver. 1589. 8. apud Gisl. Jansenium.

Apologia antithetica pro Rege Catholico. Ibid. 1589. 8.

Descriptio brevis *prælii in Frisia initi*, anno 1568. die XIII. Maii, quo cecidit *Joannes Ligny*, Comes Arenbergius, Frisiæ Gubernator. Bruxellæ, apud Mommartium, 1590.

Elegiarum & Epigrammatum liber. Tolosę, 1609.

Lamentatio in obitum Henrici IV. & *Gratulatio in proclamationem Ludovici XIII.* Regum Galliæ. Castresii, 1610. apud Pet. Fabrum.

Jovinianus Imp. sive *Historia fortunæ adversæ*: cum *Elegiis* aliquot &c. Pragæ, 1617.

Ἐπαινος sive *Præconium Matthiæ* Cæsaris &c. & *Ferdinandi*, Coronati Regis Bohemiæ & Hungariæ. Friburgi Brisgoiæ, 1620.

Præterea *De Memoriâ & admirandis memoriæ exemplis* libros duos conscripsit gallicè, editos Atrebati 1593. in 8.

Eam artem annos amplius quadraginta in Belgio, Germania, Bohemia, Gallia, Burgundia & alibi docuit; studiumque suum ac docendi facilitatem Episcopis, Antverpiensi, Leodicensi, Atrebatensi; Academiis Parisiensi, Lovaniensi, Duacensi & Herbipolitanæ probavit. Tradens insuper artem dictandi eodem tempore X. XV. XX. aut pluribus scribis materię diversæ epistolas; aliaque in speciem παράδοξα. Quale illud, linguam latinam sex mensium aut breviori spatio doceri & addisci posse: qua de re Methodum dedit Argentinæ, 1619. 8.

Gazophylacium Artis Memoriæ Lamb. Schenckelii editum Rostochii, eodem anno, in 12. Itemque *Schenckelius detectus*, auctore Joan. Papio Galbaico.

Denique *Precationes* aliquot edidit *de Natali Christi*, Antver. apud Arn. Conincx, 1592.

LAMBERTUS A VALLE,

Silvæducensis, S. Theol. Baccal. Plebanus seu Pastor Tungrensis, vivebat anno 1550; reliquit

Conceptus seu Locos Theologicos, ordine alphabetico distributos; apud Regulares Tungrenses.

LAMBERTUS VELTHUYSEN,

Ultrajectinus, Vir Nobilis, ac Consularis, qui subortis in patria sua dissentionibus, unà cum fratre Wernero omnibusque cognitis & amicis, de gubernaculo Reip. dejectus fuit, circa annum 1665. Singulariter coluit *Thomam Hobbesium*, Anglum, de Atheismo notatum; cujus etiam scripta tueri voluit. Proinde scripta *Velthusii* itidem rogo digna censentur.

Opera ejus *omnia*, antea quidem separatim, tam belgicè quam latinè, dein vero conjunctim latinè edita, prodierunt in 4. Roterodami 1680. nempe

Tractatus moralis de naturali pudore & dignitate hominis, *in quo agitur de incestu*, *scortatione*, *voto castitatis*, *conjugio*, *adulterio*, *polygamiâ & divortiis*. Ultraj. 1676. in 4.

De Usu rationis in Theologia. Ultraj. 1668. in 12.

De satisfactione, contra Crellium. 16. 1648. in 12.

Specimen retorsionis calumniarum. 4. Ibid.

De Principiis justi ac decori, *Dissertatio epistolica*, *continens Apologiam pro Tractatu Hobbesii de Cive*. (qui de Atheismo suspectus est) primùm sine nomine Amstel. 1651. in 12.

De Justitia divina & humana. Ultraj. 1644. in 12.

Initia primæ Philosophiæ, *item de Deo & mente humana*. Ultraj. 1662. 12.

De articulis Fidei Fundamentalibus & Cultu naturali. Roterod. 1680. in 4. Sed omnia dein fuerunt prohibita Romæ Decr. S. Congreg. Indicis 25. Januarii 1684.

LAMBERTUS DE VLIERDEN,

Harstallii apud Leodienses anno 1564. nascitur, patre quidem Leodiensi, sed avo Oorschotano. Puer in patria pueritiæ transegit annos, deinde Aquisgrani, Coloniæ & rursum Leodii litteris humanioribus incubuit. Hinc Apollinis castris desertis, Martisque sacris initiatus, suo sub Principe Ernesto Bavaro aliisque, variis in locis variam fortunam expertus fuit. Qua de re ipse alibi ita cecinit:

Me pater ô utinam duro sacrasset aratro,
Tempora cùm vita prima fuere meæ.
Non ego militiam neque castra secutus abissem
Ad vada, quæ ripis proxima, Rhene, tuis.
Non ego vidissem Moenum, neque forsitan Istrum,
Ignotusque suis Neccarus esset aquis.
Odera non esset, nec cognitus esset Obrincus,
Nec Vesaris Vari sanguinis ille reus,
Nulla Borussiacis essent mihi cognita regnis
Opida, Vandalicis opida nulla locis.
Machina nulla meum penetrasset ahenea pectus,
Rupissent somnos classica nulla meos.

Bis ab hostibus captus, ac tandem militiæ pertæsus, honesto probandoque transfugio Lovanium venit, & in Gymnasio Lilii Philosophiæ operam dedit & inter Artium Magistros, ut vocant, anno 1585. secundus in Promotione renuntiatus, Jurisprudentiæ animum adjecit. Titulum Jurisconsulti anno 1590. adeptus, in patriam rediit: ubi totis fere quinquaginta annis foro deserviens, consilium secutus Quintiliani libro XII. cap. ultimo, desistere potiùs quàm deficere maluit, proculque à contentionibus in litterato otio degere. Vir totus candidus & humanus, doctorum amantissimus. Versus ut faciles, ita & suavissimos, etiam in defecta propemodum ætate ludere solebat, sed oratione solutâ nervosior erat. Scripsit autem sequentia, pleraque carmine:

Apotheosin & Panegyricum Ernesto ac Ferdinando, Bavaris, successivè Leodien. Episcopis. Leodii, 1613. 8.

De Electione & Coronatione Ferdinandi II. Imp. Ibid. 1619. 8.

Epitaphium D. Catharinæ de Miche D. Winandi, viri Consularis & Prætorii *filiæ*, quod inscripsit *Antia Daphne. Jenæ*, 1619 8.

Vota, Preces & Monita publica pro bello Bohemico, &c. Leodii 1621. 8.

De morte Alberti Pii, Belgarum Principis. Ibid. 1622. 8.

Epistolas militum Regiorum ad obsessos Bredæ rebelles milites, & horum ad illos responsorias, sed alieno nomine. Augustæ Rauracorum, 1625. 8.

Tractatum. De XXXII. Tribubus Opificum civitatis Leodiensis, *deque earum origine*. Leodii 1628. 8.

Fastos Magistrales inclita civitatis Leodiensis, ad normam Cæsareæ jussionis in Comitiis anni 1628. VIII. Kal. Aug. habitis, 8.

Historiam civitatis Leodiensis, typo

seu tabulæ ejusdem subjectam.

Edicta Nummorum omnium, quorum usus in civitate Leod. & vicinis Provinciis, ab anno 1477. *adusque annum* 1623. Leodii, 1623. 4.

Hercules Belgicus, sive de rebus *Caroli Longevallii*, Comitis Bucquoii Archistrategi Cæsarei in Bohemia & Hungaria gestis, deque ejus deploranda morte liber, necdum lucem vidit.

Prosopopoeia Satyrica civitatis Leodiensis ab adventu Joannis de Weerdt, & subsecutorum motuum, ab anno scilicet 1636. quæ finem exspectabat motuum, edenda versu Elegiaco.

LAMBERTUS DE VLIERDEN,

Lamberti filius & Caroli Ferdinandi frater, prima studiorum fundamenta Leodii in patria sub S. J. Patribus posuit. Hinc Lovanii in Falconis Gymnasio Philosophiam feliciter didicit, exindeque toto quinquennio se totum Juris studio dedidit, & anno 1620. J. U. Licentiæ, ut vocant, lauream in patriam reportavit. Scripsit

Caroli Longevallii, *Bucquoy Comitis Epitaphium* versibus Elegiacis, cui titulum fecit *Hercules Belgicus*, ad instar paterni solutâ oratione scripti. Leodii, in 8.

LAMBERTUS WATERLOS,

Canonicus Regularis Cœnobii S. Auberti, in urbe Cameracensi,

Historiam Episcoporum Cameracensium, à temporibus Odonis Episcopi usque ad annum Christi 1570. deduxit. Legitur Manuscriptum Cameraci, & in Cœnobiis Marchianensi atque Henniniano.

LAURENTIUS VAN BENEDEN,

Theologus ac J. C. Pastorem egit annos XXIV. in Lakensi agri Bruxellensis Ecclesia, ubi miraculis clara colitur Virginis Deiparæ memoria, ibique decessit mense Augusto 1638. Scripsit quædam vernaculo sermone:

Dioptram, id est, *Speculum Catholicæ veritatis de SS. Sacrificio Missæ &c.*

De Origine Ecclesiæ & Miraculis D. Virginis Lakensis.

De Vita & Virtutibus S. Joannis Euangelistæ.

De Vita S. Matris Annæ 8. Bruxel. 1628. Aliaque.

LAURENTIUS BEYERLINCK,

Antverpianus, S. Theol. Licentiatus Lovaniensis, nascitur anno 1578, mense Aprili, patre Adriano, matre Catharina Van Eyck civibus honestissimis: majoribus Bergizomiis.

Prima studiorum tirocinia fecit in patria sub Societatis Jesu Patribus. Hinc Lovanium ad uberiorem ingenii messem faciendam ablegatus, Philosophiæ stadium feliciter decurrit; ipseque ibidem juvenis adhuc Poëtices & Rhetorices præcepta in Collegio Vaulxiano, vulgò Gandensi; Philosophiam in Bethleëmitico Canonicorum Regularium cœnobio, tradidit: constitutus mox Pastor in pago de Herent extra urbis muros, & Decano Christianitatis, ut vocant, in ipsa urbe datus coöpitulator, à *Matthia Hovio*, Machliniensium Antistite; cui dum vixit, gratus acceptusque fuit.

Anno 1605. evocatus in patriam à *Joanne Miræo*, Antverp. Episcopo, primam Seminarii sive Collegii Episcopalis institutionem & præfecturam suscepit, & non multò pòst eodem favente Canonicum beneficium, inter eos, quos Graduatos nuncupant, obtinuit; cui deinde accessit Archipresbyteri dignitas in Ecclesia Cathedrali ac districtu Antverpiensi.

Vir fuit sermone ac stylo disertus; quod testantur Conciones, quas variis in locis ad populum frequentes habuit, & scripta varii argumenti, ingenio facili & expedito, comitate morum & affabilitate gratus & carus omnibus, vitæque innocentiâ, atque in Deum pietate, apud cives & exteros clarus.

Ab ejus ingenio hæc profecta sunt:

Apophthegmata Christianorum. Antver. typis Plantin. 1608. 8.

Opus Chronographicum, ab anno 1570. usque ad an. 1612. quod *Chronici Opmeriani* Auctarium est. Ibid. apud Verduss. 1612. in fol.

Promptuarium Morale super Euangelia Festorum anni totius. Item *Commune Sanctorum.* Coloniæ, Tomis III. apud Ant. Hieratum, 1613. 1615. 1618. & 1625. 8.

Tractatus Synodicus, ad Synodum Dordracenam: ubi de Synodorum institutione &c. Antver. 1619. 8.

Examen consilii Profectionis Marci Ant. de Dominis, Archiepisc. Spalatensis. Coloniæ apud Kinckium, 1617. 8.

Parentalia in Funere Joannis Miræi, Episc. Antverpiensis. Ibid. 1611. 8.

Parentalia in Funere Matthiæ Hovii, Machlin. Archiepisc. Ibid. 1620. 4.

Orationes II. in Exequiis Philippi III. Regis Catholici, & *Alberti Pii*, Belgarum Principis, Antverpiæ habitæ. Ibidem. 1621. 4.

Biblia Sacra variarum Translationum, apud Keerbergium, 1618. fol. Tomis III.

Magnum Theatrum Vitæ Humanæ, hoc est: Rerum divinarum humanarumque Syntagma, Catholicum, Philosophicum, Historicum, Dogmaticum, ordine Alphabetico & libris XX. dispositum: editum à morte auctoris Coloniæ, typis Ant. Hierati, 1631. fol. Tomis VII. dein reimpressum Lugduni in Gallia anno 1678. sumptibus Ant. Huguetan, Tomis VIII. cum Additionibus Caroli Princtii S. T. L.

Idiomate vernaculo dedit *Responsa Catholica ad quæsita obvia prætensæ Religionis reformatæ*; typis Verdussii, 1609. & iterum aucta, 1617. 16.

Item *Vitas III. Apostolorum Antverpiensium SSS. Eligii, Willebrordi, Norberti*; apud Corn. Verschueren, in 4. item 1651. latinè & belgicè.

Obiit anno à parta generi humano salute, 1627. ætatis XLIX. die 7. Junii, ad D. Virginem, in Sacello D Thomæ sacro, apud parentes depositus hoc Epitaphio speciali.

LAURENTIUS BEYERLINCK,
Antverp. natus litterisque excultus,
Lovanii Philosophiam & Theol. hausit.
Ad Seminarii curam huc evocatus,
Præfuit & fecit bene.
Hujus Ædis Canonicus, & Librorum
Censor, Districtûs primùm,
Dein Urbis Archipresbyter,
Nec non S. R. E. Prothonotarius.
Tot muniis præclarè obitis,
Concionibus, scriptis sacris & profanis,
Vitæ innocentiâ atque in Deum pietate,
Apud cives & exteros clarus,
Obiit 7. Junii M. D. C. XXVII.
Ætatis XLIX.

LAURENTIUS BONETUS,

Atrebas, dedit *Institutiones Linguæ utriusque*, Orthographiam, Etymologiam, Syntaxin, Prosodiam complectens. Antver. 1572. 8. typis Radæi.

LAURENTIUS CAMPESTER,

Vulgò *Van-den-Velde*, Diestemius, Brabantus, *Nicolaum Clenardum* gentilem & præceptorem habuit. Ipse postmodum in patria ludum aperuit litterarium, atque elatâ uxore, Lovanii apud Canonicos Regulares S. Augustini Gertrudanos juventutem docuit. Scripsit

Dialogos Ethicos, sive morales, libris III. Lovanii, typis Rutgeri Velpii, 1564. & 1571. 8.

Syntaxeos Propædeumata, exemplis ethicis instructa. Ibid. 1555. 8.

Sophronismum: quo seductum ab errore revocat, & vitæ temperantioris dat monita. Ibid. 1577. 8.

Orationem laudatoriam, *pro Francisco Valesio*, *Francorum Rege*. Lugduni. 1538.

LAURENTIUS CHIFFLETIUS,

Patriâ Bisuntinus, Sequanus, *Joannis Jacobi* Aulæ Bruxellensis Archiatri Regii filius, Societatis Jesu Institutum amplexus est in Belgio anno 1617. ætatis suæ XIX. Multiplici eruditione excelluit, orator facundus, Confessarius zelosus, multorum asceticorum Opusculorum auctor, quorum elenchum recenset Bibliotheca Scriptorum S. J. Sexagenarius obiit Antverpiæ die 9. Julii 1658. in Domo Professâ, quam Præpositus rexerat. Inprimis nota sunt hæc, quæ latinè edidit,

Idea præcipuorum actuum, *ad invocandam Misericordiæ Matrem*. Bruxellæ 1640.

Historia miraculosæ curationis, *cœlestis vocationis*, *Missionis Apostolicæ & gloriosæ mortis P. Marcelli Francisci Mastrillii è Societ. Jesu*. 8. Duaci, typis Belleri. 1640.

Epitome Panegyrica præcipuarum laudum SS. Ignatii & Xaverii, ex italico latinè. Brux. 1649. 12.

Gallicè vero hæc.

Exercitia Spiritualia; quæ etiam in hispanicum translata prodierunt Antv. 1653. 12.

Psalterium B. M. V.

Doctrina Christiana.

Exercitia infirmorum.

Praxis Devotionis.

Methodus recitandi Rosarii, aliaque plura ascetica.

Item *Grammatica gallica*, Antver. 1659. & aliàs sæpius recusa.

LAURENTIUS CUYPERS,

Gerardimontanus, Carmelitarum per Belgium Provincialis, S. Theologiæ Licent. & Ecclesiastes disertissimus, ac patriæ historiæ peritissimus fuit. E gallico latinè reddidit

Theatrum Mundi Minoris, sive humanæ calamitatis Oceanum. Adjecit libellum *De dignitate hominis*. Antver. 1576. & 1607. 12. apud Jo. Bellerum.

B. Annæ Genealogiam & Vitam ex vetustissimis Ecclesiæ DD. concinnavit. Ibid. 1592. 16.

Ἀνθρώπων ἔσχατα, *Quatuor hominis Novissima* Concionibus XXIV. explicavit. Cum *Paraclesi ad studium Spiritualis militiæ*. Coloniæ, typis Cholini, 1583. in 8.

Brabantina denique *Chronica* ex Diplomatibus, aliisque vetustis monumentis fideliter adornavit, si, quæ de primis ac fabulosis, doctorum judicio, narrat Brabantiæ Principibus & Marchionibus Antuerpiensibus, resecentur. Adservari solebant Bruxellis in Curia.

Addit Petr. Lucius *Commentarium in Esther*, *in Ruth. Sermones de Dominicis & Festis.*

Obiit Bruxellis, anno 1594. ætatis 66. die 29. Martii, in loco Capitulari conditus, hoc Epitaphio.

Hic posui Frater LAURENTIUS *ossa* CUPERUS.
Dic requiem lector manibus ergo meis.
Ut dum finis erit mundi, *defunctaque surgent*
Corpora, *perpetuum mittar in Elysium.*
Morte cadens anno M. D. XCIV.
XXIX. Martii, *ætatis LXVI.*

LAURENTIUS FRISIUS,

Medicus, in Germania claruit circa

LAVRENTIVS . COSTERVS,

J. V. Campen, del. De. Larmessin, sculp.

annum 1556. græcè & arabicè doctus. Scripsit

Synonyma Simplicium Pharmacorum, latinis, græcis & arabicis vocabulis. Liber germanicè scriptus, mille mendis refertus, inquit Gesnerus.

Regimen Sanitatis per rationem victus.

Epitomen de curando morbo Gallico. apud Hen. Petri, 1532. 4.

Præterea germanicè *Speculum Medicinæ*, de singulorum morborum curatione, à capite ad pedes.

LAURENTIUS GHIFFENE,

Rotnacensis, Flander, Lovanii primus in Scholis Artium anno 1613. è Pœdagogio Lilii, in quo dein pluribus annis Professor Philosophiæ primarius, magnâ ingenii subtilitate & judicii acrimoniâ suos inter excelluit; edidit-que

Prodidagmata sive *Logicæ Partem primam introductoriam ad Organum Aristotelis*. Lovanii, typis Cœnestenii, 1627. & 1641. 4.

Obiit præmaturè anno 1637. die VI. Maii, existens Canonicus S. Hermetis Rothnaci, item Thorensis in Ditione Leodiensi, per Privilegia Academica.

LAURENTIUS HAECHTANUS,

Aliàs VAN GODTSENHOVEN, Machliniensis, vir totus candidus, & vitæ integer: scripsit

Μικροκόσμον, sive *Parvum mundum*, cum Imaginibus, carmine.

Flandrico verò idiomate, *Chronicon Ducum Brabantiæ*. Antver. 1606. fol. apud Joan. Bapt. Vrientium: multaque alia eodem vernaculo sermone, in gratiam juventutis commentatus est.

Moritur Antverpiæ anno 1603. ætatis LXXVI. IV. Idus Aprilis.

LAURENTIUS VANDEN HANE,

Gandavensis, J. U. Licentiatus, in Provinciali Flandriæ Consilio caussarum patronus celeberrimus, Municipale Flandrorum Jus studiosè compilavit, amplissimosque ejusdem Indices eleganter concinnavit; hoc titulo,

Vlaemsche Recht, dat is, Costumen ende Wetten ghedecreteert by de Graven ende Gravinnen van Vlaenderen. Fol. Partes II. Gandavi apud Max. Graet 1664.

Prodiere postmodum hoc titulo:

Coutumes de Flandre, avec les Notes de Mr. Van den Hane, par Mr. le Grand. fol. 3. Vol. Cameraci anno 1719.

LAURENTIUS COSTERUS,

Joannis sacristæ filius, civis Harlemensis, etiamsi nullos scripsisse libros perhibeatur, optimo tamen jure in hac Bibliotheca Belgica locum sibi vendicat: quippe, qui Typographicæ Artis primus inventor, omnium fermè Librorum hîc recensitorum primam quasi materiam præbuit, plurimaque scripta cum blattis & tineis luctantia, aut aliàs prorsus interitura, universo orbi conservavit. Hinc sub *Costeri* effigie ad ejusdem domum appositæ fuere hæ duæ Inscriptiones.

Memoriæ sacrum.
Typographia
Ars artium omnium
Conservatrix
Hîc primum inventa
Circa an. M.CCCC. XL.

Viro Consulari
LAURENTIO COSTERO, Harlemensi,
Altero Cadmo,
Et Artis Typographicæ
Circa annum Domini M.CCCC.XXX.
Inventori primo,
Bene de Litteris ac toto orbe merito
Hanc Q. L. Q. C. statuam,
Quia æream non habuit,
Pro Monumento
Posuit Civis gratissimus.

Adinventam Harlemi Artem typographicam, sic enarrat *Theodorus Schrevelius*, in suo Harlemo pag. 270.

Quotquot cives Harlemi nati & educati, fide omnes digni, hoc quasi per manus traditum à parentibus accepimus, ante annos CCVII Civem non è multis Harlemi fuisse, qui ædibus satis splendidis foroque imminentibus è regione Palatii regalis habitabat. Ei nomen fuit Laurentius Jo. Sacristeyn, quod æditiuum significat, non familiæ: munus enim hæreditarium fuit in ista stirpe: ita ut hic bonos ipsi soli debeatur multis invidendus. Is autem id pro more habebat, exspaciare in suburbano nemore, in sylvis obambulare, & cum forte meditabundus in amœnis viretis consedisset temporis fallendi causa, venit in mentem in fagino cortice, litterarum typos formare, dein nomen incidere, quod impressit dorso manûs, relictis totidem in cute litteris, mox versiculum unum atque alterum animi gratia ducere, & recta linea litteras, quas atramento imbuebat, novus artifex & puræ chartæ imprimebat. Hoc primùm fuit artis maximæ rudimentum; quod ubi feliciter successit, cepit animo altiora concipere. Primum omnium atramenti scriptorii genus glutinosius, tenaciusque excogitavit.

Placuit inventum, adhibito tandem in consilium & partem curæ genero suo Thoma Petri, qui filios reliquit IV. qui omnes successive Coss. & Consulares fuere, ne quis existimet è fece vulgi fuisse homines, qui tam præclaram artem invenerint; Dei inventum.

Inde totos pinacas caracteribus expresserunt, sed ab una tantum parte. Exstant hodieque ejus operis adversaria paginis tantum adversis impressa, quæ pagina glutine commissæ inter se cohærent, ut videantur esse epistographa. Ex hoc typographeo liber prodiit, qui lingua vernacula scriptus, Speculum salutis *inscribitur.*

Hæc prima quasi infantia artis hujus, quæ paulatim incrementa cepit. Nam auctor alta mente præditus bacillos buxeos protinus mutavit, & caracteres plumbeos fecit; mox è stanneo fusiles litteras formavit, magis concinnas, & durabiles magis, quas Gerardus Thomæ diligenter asservavit ad fidem posteritatis. Cumque jam progressus facerent indies majores, etiam rem facerent ex arte, & ex voto incboata succederent, quæstum etiam facerent, author non fuit par labori typographico. Ita necesse habuit mercenariorum opera uti: quos non admisit in officinam suam, nisi dato primum fidelitatis juramento, ne secreta artis typographicæ eliminarent, aut alios docerent quovis modo. Non obstante eo, Joannes quidam, sive, ut fert suspicio, Faustus, hero suo invidus, à quo artem omnem fuerat edoctus, ipso pervigilio Natalis Dominici, omne typorum choragium involavit, asportavitque primùm Amstelodamum, inde Coloniam Agrippinam, denique Moguntiacum: ubi hic trifurcifer & sesqui-lavernio, sibi inventionis novæ laudem arrogans, intra vertentis anni spatium ad annum à nato Christo M.CCCC.XLII. iis ipsis, quas hero fuerat suffuratus, litteris, in lucem edidit, Alexandri Doctrinale cum Petri Hispani Tractatibus. Hinc rumor vulgo, Moguntiæ Artem typographicam inventam, in præjudicium Laurentii Costeri.

De eadem Typographiæ inventione hos versus apposuit P. Scriverius, ad Costeri effigiem.

Vana quid Archetypos, quid Prela Moguntia jactas?
Harlemi Archetypos Prelaque nata scias.
Extruit hic (monstrante Deo) Laurentius artem.
Dissimulare Virum, dissimulare Deum est.

Scripsit quoque pro typis Harlemensibus Marcus Zuerius Boxhornius, *De Typographicæ Artis Inventione & Inventoribus, Dissertationem*, 1640. in 4. Leydæ. Sed omnes passim Germani gloriam hanc civitati Moguntinæ ejusque civi *Joanni à Guttemberg*, quidam etiam

etiam Argentorato ejusque civi *Joanni Mentelio* adscribunt. *Bern. à Malinkrot*, Decanus Monasteriensis, libro suo *de Ortu & progressu Artis typographicæ* 1639. id-ipsum multis probat argumentis. Quin & Galli & Angli, qui in hujus controversiæ decisione partem nationis non habent, ideoque æquiores judices videri volunt, magis tamen in partem Germanorum quam Harlemensium propendent. Sit de his penes eruditiores judicium. Vide etiam Tomum *I. Annalium Typographicorum Mich. Maittaire Artium Mag. Angli*, opus curiosum Amstelod.. 1719. editum; item *Andream Chevillier*, & *Joannem de la Caille*, authores Gallos.

Primi porro Typographi famosi in Belgio fuere *Joannes de Westphalia* Paderbornensis, qui anno 1473. Lovanii, & anno sequente Alosti, ac 1479. Noviomagi impressit: socium Alosti nactus *Theodoricum Martini*. Item anno 1476. Brugis *Colardus Mansion*, civis Brugensis; & anno 1485. *Gerardus Leeuw* Antverpiæ.

LAURENTIUS LANDMETER,

Tornacensis, S. Theol. Licent. Lovaniensis, atque Ordinis Præmonstratensis in Abbatia Tongerloënsi Canonicus Regularis & Lector, pòst curæ Pastorali in Rhetensi Brabantiæ municipio admotus, nec non Archipresbyter Districtûs Gelensis, accuratæ atque elegantioris vir doctrinæ, antiquitatumque Ecclesiasticarum in paucis gnarus, affabilitate ac morum comitate omnibus amabilis, scripsit

Commentarium brevem *ad Regulam* S. AUGUSTINI. Lovanii typis Masii, 1621. 8. item Antver. 1635. in 4. auctiorem.

De vetere Clerico, Monacho, ac Monacho-Clerico, libros III, quorum I. veterem eorum habitum; II. victum & disciplinam; III. honorem & exemptionem describit. Antver. apud Joan. Cnobbaert 1635. 4.

Tractatum de Officio Parochi. MS. Tungerloæ.

Encomium Veritatis, sive allusionem ad Lemma Abbatiæ Tungerloensis *Veritas vincit*, desumptum ex libro III. Esdræ; cujus hîc simul brevis Commentarius. 12. Antver. apud Guil. Leesten. 1645. Accedit

Paraphrasis in librum Tertulliani de Pallio. Ibid.

Plura item reliquit Bibliothecæ Tungerloensi Manuscripta, quæ lucem quoque merentur. Obiit in Parochia sua de Rethy anno 1646.

LAURENTIUS LEODICENSIS,

Cœnobii Laurentiani apud Leodicum Monachus, & ad S. Vitonum in Lotharingia: post Bertharium, & alium Anonymum, scripsit

Gesta Episcoporum Virdunensium, & Abbatum S. Vitoni, ab anno Christi 1048. usque ad annum 1144. & quod excurrit. Legebantur Virduni in S. Vitoni cœnobio, & Leodici ad S. Laurentium: nunc autem extant impressa Tomo I. pag. 200. inter Documenta *Historiæ Ducatûs Lotharingiæ* edita Nancæi anno 1728. per R. P. Augustinum Calmet Ord. S. Bened. Abbatem S. Leopoldi Nancæi. Laudavit ea Richardus Wasseburgius libro de Antiquitatibus Galliæ-Belgicæ.

LAURENTIUS MELART,

Hujensis, pluries ibidem Consul, vir in politicis versatissimus, magnum regionis patriæque suę ornamentum, scripsit

Historiam Castri & opidi Huiensis, quod est in Eburonibus Condrusorum caput, deque horum antiquitatibus: cui addidit *Chronologiam Comitum & Episcoporum* Leodiensium ex donatione Comitum loci. Leodii, 1641. fol.

apud Joan. Tournay idiomate vernaculo.

LAURENTIUS METSIUS,

Gerardimontanus, S. Theol. Licentiatus Lovaniensis, Bruxellis ad D. Gudilam Plebanus, indeque Decanus; ac Privilegiorum Lovaniensis Academiæ Conservator. Anno 1569. die S. Georgio sacro in secundum Ecclesiæ Silvæducensis Episcopum consecratus. Vir fuit admodum facundus, & Antistes multis nominibus laudandus. Vide plura in Historia Episc. Sylvæ-duc. pag. 91. Edidit

Statuta I. Synodi Diœcesanæ Silvæ-ducensis; dein iterum curis *Martini Steyartii* Vicarii Apost. Sylvæ-duc. evulgata.

Item *Manuale Pastorum*. typis Joan. à Turnhout, 1571.

Anno 1579. Sylvâ-ducis, ob ingravescentes ibidem hominum fanaticorum factiones ac turbas profugus, Namurci anno 1580. vivere desiit, depositus in D. Albani, hoc brevi Epitaphio.

Reverendissimus D.
LAURENTIUS METSIUS,
Episcopus Buscoducensis,
E propria Sede exulans
Hic piè obiit
Mensis Septembris die XVIII.
Anno M. D. LXXX.

LAURENTIUS DE METS,

Sottegemiensis, Flander, Eremita Augustinianus, edidit flandrico idiomate libellum; cui titulus, *Salutaria Remedia pro laborantibus peste* &c. Gandavi, 1639. 12. apud Joan. Kerchovium.

VENER. P. LAURENTIUS MUSGHESELLE,

Alostanus, è Canonico ac Decano Capituli Haltrensis (quod nunc Alosti residet) Cartusianus in Capella apud apud Angiam Hannoniæ opidum, memoratur à Petro Dorlando Chronici Cartus. lib. 7. cap. 25. & Petro Sutore lib. 2. Vitæ Cartus. Tract. 3. cap. 7. qui tantâ devotione ac vitæ sanctimoniâ præditum fuisse referunt, ut & divinis fuerit revelationibus dotatus. Scripsit, eodem Sutore teste,

De amore Silentii & Solitudinis lib. I.

Tractatum *De Sertulo* (fortè *Serto rosaceo*) D. N. JESU *Christi*.

Addidit Dorlandus *Exercitium Spirituale de Parvulo & Agno*, horis Canonicis ad morem Ordinis Cartus. accommodatum. MS. in Cartusia Ruremondensi.

Moritur, non sine sanctitatis opinione, anno 1477. die tertiâ Decembris, quo ejus Memoria inter Beatos Ordinis habetur. Vixit in Ordine annos plus minùs XL. Ita Theodorus Petreius.

LAURENTIUS NAGELMAECKER,

Bergheycanus, Brabantus, è municipio territorii Sylvæ-ducensis, primus Lovanii in Scholis Artium anno 1563. è Pœdagogio Porcensi, in quo & Philosophiam tantisper professus est. Tum S. Theol. Licentiatus, ejusdemque in Abbatia S. Bernardi ad Schaldim Professor, anno 1571. inter Canonicos Graduatos Theologos Eccle- Metropol. Mechliniensis meruit cooptari. Ast postmodum dimissâ præbenda, (anno 1579.) prætulit pastorale officium in eadem Ecclesiâ, quod Plebanîam vocant: donec iterum anno 1585. inter Canonicos Graduatos assumptus est. Mox Pœnitentiarius, ac demum Archidiaconus constituitur, ab ipso Archiepiscopo Hovio in locum suum anno 1596. surrogatus.

Fuit Ecclesiastes celebris, & author *Dialogi Theologici de Jubilæo & Indulgentiis.* Antv. 1576. 8.

Mechliniæ obiit anno 1602. sepultus in æde sacra Monialium de Bleyenberghe, Ord. S. August. quibus per annos multos à sacris confessionibus fuerat; apposito hoc Epitaphio.

„ D.O.M. & LAURENTIO NAGELMAKERO, Bergheycano, qui „ post sedulam Philosophiæ ac Theologiæ professionem, in Ecclesia Metrop. Mechlin. Pastor, Canonicus, „ demumque Archidiaconus factus, „ tandem arthritide, magno relicto „ sui desiderio, confectus, annum „ agens LVIII. in hoc Sacrarum Virginum, quibus & â Confessionibus fuit, Collegio sepeliri voluit „ XXX. Junii M. D. C. II. Jacobus „ Wachtelaer ex sorore nepos, & testamento heres P. C.

LAURENTIUS NEESEN,

Trudonopolitanus, vix Sacerdotio initiatus, ab anno ætatis XXVI. regimini Seminarii Archiepiscopalis Mechliniensis præfectus fuit per Archiepiscopum Jacobum Boonen. Quod munus per annos XL. gessit summâ cum laude ac fructu, summoque ejusdem Seminarii emolumento, quod structo sacello amploque ædificio decoravit.

Fuit item per annos Novemdecim in Ecclesia Metropolitana Canonicus Theologalis, librorum Censor, Examinator Synodalis &c. Præbendæ suæ fructus, omnemque dein supellectilem in studiosorum & aliorum pauperum necessitates dispersit. Prædicationi verbi Dei, & confessionibus fidelium excipiendis, quamdiu per valetudinem licuit, cum fructu vacavit. Disciplinam Ecclesiasticam constanter zelavit. Quæque in schola ejusdem Seminarii vivâ voce docuerat, in publicum evulgavit, ut & subsequentium discipulorum manibus tererentur: nimirum

Universam Theologiam, in duos Tomos divisam, ad mentem SS. Augustini & Thomæ expositam; priùs in 4. deinde fol. ann. 1678. 1692. & 1707. Nota tamen *Tractatum de Jure & Justitia* eidem insertum, non à Præside *Neesen*, sed ab ejus successore in Præbenda Theologali *Philippo Bertrand*, summæ eruditionis Viro, fuisse dictatum & editum.

Obiit vir piissimus in Seminario Mechliniensi die 22. Maii 1679. ætatis 67. sepultus illic in Sacello; hoc Epitaphio.

D. O. M.
Et memoriæ
Reverendi admodum Domini
D. LAURENTII NEESEN,
Canonici Divi Rumoldi,
Hujus Seminarii Præsidis
Per annos XL.
Cui vivere Christus erat & mori lucrum.
Obiit 22. Maii M. D. C. LXXIX.
Ætatis LXVII. annorum,
Consummatus meritis
In hoc Seminarium,
Quod ædificio ornavit;
In alumnos, quos verbo, exemplo
Et Theologia Morali ædificavit,
Ac in pauperes, quos pavit.
Omnibus omnia factus,
Ut Christo lucri-faceret. R. I. P.

LAURENTIUS NICOLARTS,

Tungrensis, in Academia Coloniensi S. Th. Doctor, Protonotarius Apostolicus, Ecclesiæ Collegiatæ S. Joannis Evangelistæ Leodii primùm Canonicus, inde in Cathedrali Ecclesia Lambertina Canonicus atque Pœnitentiarius, olim inter practicos Curiæ Romanæ multùm diuque versatus. Edidit

Tractatum de Praxi Beneficiaria, ex Concordatis inclytæ Nationis Germaniæ deductum. 4. Coloniæ 1658. apud Joan. Kinckium: & iterum 1704.

LAURENTIUS PRATANUS,

Nervius, Canonicus in patria, ſcripſit anno 1547. Tridenti exiſtens, *Hiſtoriam rerum in Synodo Tridentina geſtarum*: ad Othonem Truchſeſium Card. & Epiſc. Auguſtanum. Extitit illa manuſc. in pergameno apud Dionyſium Villerium, Canonicum Tornacenſem, cujus Bibliotheca hodie eſt Eccleſiæ Cathedralis.

LAURENTIUS DE LA ROCHE,

Rupenſis Luxemburgus, aliàs dictus *Michaelis*, nomen loci natalis prætulit, dum in Abbatia Aureæ-Vallis Monaſticen Ciſtercienſem profeſſus eſt. Fuit ibidem Coadjutor celeberrimi Abbatis Bernardi de Montgaillard, ejuſque anno 1628. ſucceſſor. Ipſe quoque è vivis abiit 5. Decembris 1638. Scripſit Laudationem funebrem *Dionyſii de l'Argentier S. T. Doct. Sorbonici, Abbatis Claraevallenſis*, in Aurea Valle anno 1624. defuncti. 4. Luxemburgi 1624.

LAURENTIUS ROSENDALIUS,

Brabantus, Cartuſiæ Leodienſis Propræfectus, & poſtea Romanæ Præfectus, vixit in Carthuſia Leodienſi circa annum 1460, ſcripſitque

De Votis Monaſticis librum I.

Sermones de Tempore & Sanctis.

De præcipuis anni Solemnitatibus. Adſervantur manuſc. Leodici, prelo & luce digna.

LAURENTIUS VITALIS,

Caroli V. Cæſ. Nobilis domeſticus, & in pleriſque expeditionibus atque itineribus perpetuus comes, ſcripſit gallico ſermone

Diarium ejuſdem Cæſ. ab anno 1517. uſque ad annum 1550. quod apud Alexandrum Ducem Croyum & Havræum MS. extare ſolebat, & in Bibliotheca Hieron. Winghii Canon. Tornacenſis, quæ hodie publica eſt ejuſdem Eccleſiæ.

LAURENTIUS UWENS,

Noviomagus, Societ. Jeſu Eccleſiaſtes, latino ac patrio ſermone diſertus, Venerabili P. Petro Caniſio tam ſanguine quam virtute cognatus. Rexit Antverpienſe Collegium, ac bis Domum Profeſſorum, diſciplinæ Religioſæ in ſe ac aliis ſedulus exactor: ac tandem hiſce muniis immortuus 2. Octobr. 1641. ætat. 51.

Orationem in funere Viri Ampl. Petri Pecquii, Equitis, Brabantiæ Cancellarii habuit, editam Lovanii, 1625. 4. typis Henr. Haſtenii.

Imaginem primi ſæculi Societatis Jeſu vertit Flandricè. 4. Antverpiæ 1640.

LAZARUS MARQUIS,

Antverpienſis Reipublicæ Medicus, ſcripſit vernaculè *Tractatum de Peſte*. Antv. 1636.

LEANDER A S. MARTINO,

Dictus in ſæculo *Joannes Jones*, Benedictinus Anglus, patriâ Londinenſis, aſt longo incolatu in Monaſterio S. Gregorii Duaceno, ac gradibus Academicis ibidem ſuſceptis, accenſendus Belgis. Magiſterii lauream in S. Theologia anno 1615. in Academia Duacena adeptus eſt, ſocios nactus Viros celeberrimos, Guilielmum Thyræum, dein Archiepiſcopum Tuamenſem in Hibernia, & Hyacinthum Chocquetium, Dominicanum, de quo ſupra. Fuit ibidem Hebraïcæ linguæ Profeſſor diſertiſſimus: dein Vicarius generalis Benedi-

ctinorum Congregationis Anglicanæ. Obiit anno 1636. Illius sunt

Sacra Ars Memoriæ, ad Scripturas divinas in promptu habendas memoriterque addiscendas accommodata. 8. Duaci 1623.

Conciliatio omnium ferme locorum S. Scripturæ, quæ inter se pugnare videntur. 8. Ibid. 1623.

Commentarius in Prologos S. Hieronymi & illustrationes in Glossam ordinariam Lirani &c. fol. 6. vol. Duaci typis Belleri 1617, dein Antverpiæ 1634.

Ænigmatum Sacrorum Pentadem, seu Alphonsi Tostati Abulensis Episcopi Paradoxa, contraxit in Epitomen. 8. Duaci apud Balth. Bellerum. 1621.

LEO AB AITZEMA,

Doccumensis, Equestris Ordinis Frisius, natus die XIX. Novembris 1600, lusit *Poëmata Juvenilia*, edita Franckeræ 1617. in 4. quantoque futurus esset ingenio, jam tum prodidit.. Postmodum Civitatum Hanseaticarum negotia Hagæ-Com. gessit, totumque se scribendis Patriæ Historiis applicuit. Cumque facilis ei pateret, etiam ad secretiora, accessus, quidquid erat Actorum publicorom studiosè collegit; in quo celeberrimam sui nominis famam reliquit & plerisque aliis Historicis palmam præripuit.

Primum quod edidit, *Historia Pacis* est, *à Fœderatis Belgis ab anno* 1621. *ad hoc usque tempus pertractatæ*, primùm vernaculè, Hagæ-Com. 1650. 4. item Amstelod. 1653. II. Vol. 4. dein etiam latinè apud Elzevirios. 4. Lugd. Bat. 1654. Fuit etiam inserta Tomo VII. majoris suæ Historiæ.

Inde prodiit vernaculè *'t Herstelde Leeuw*, id est *Leo restauratus*, quo Historia rerum ann. 1650. & 1651. exponitur. 12. Amstel. 1655.

Hunc insecutum est vastum Opus vernaculum: *Historie oft Verhael van saecken van Staet en oorlogh, in ende ontrent de Vereenighde Nederlanden* &c. id est, de Rebus Belli & Statûs, ab anno 1621, ad 1668.

Prodiit primum in 4. Lugd. Bat. anno 1657. apud Joann. Veelium, per XV. vol. Deinde auctum & in multis mutatum usque ad annum 1669. per VII. vol. in fol. Hagæ-Com. anno 1672. comprehensis Tractatibus Pacis, Instructionibus Legatorum, Responsis Regum ac Rerum-publicarum, aliisque Actis publicis, præsertim ad Belgium pertinentibus. Operis hujus censor fuit *Wickefortius*, in libro suo *De Officiis Legatorum* Tom. I. pag. 172. Sed tamen utilitatem illius omnes passim eruditi commendarunt: tum propter Authoris in scribendo impartialitatem, tum propter Monimentorum fidem authenticam.

Postremò *Lambertus Silvius*, aliàs *Van den Bosch*, Batavus, Historiam *Aitzemæ* continuavit sermone vernaculo ab anno 1668. usque ad 1688. adjectis etiam Instrumentis publicis, per Tomos IV. fol. Amstelod. 1685. & 1688. Item *P. Langius* eandem in compendium de ducere aggressus est.

Mortuus est *Aitzema* cælebs Delphis apud Batavos, die 23. Februarii 1669 ætat. anno 69. sepultus ibidem in Æde primaria, hoc Epitaphio,

D. O. M.

Si Pacem quæris libertatemque Viator,
Aut nusquam, aut tali sub lapide invenies.

LEO AB AITZEMA,
Natus An. M. D. C. XIX. Novembr.
Defunctus XXIII. Februarii
M. D. C. LXIX.
Hic P. & L. expectat.

LEO MEYERUS,

Antverpianus, J. U. L. ab anno 1599. Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ

S. Pharaildis Gandavi, pòst Harlebecæ ad S. Salvatorem anno 1615. Edidit

Panegyres Marianas binas: alteram Annuntiationis, alteram Assumptionis die solemni dictam. Prior Moreti typis Antver. edita, 1602. 4. altera Verdussii, 1608. 4.

Eodem Curatore *Funus Guilielmi Assonlevilii*, Antverpiæ 1599. 8. evulgatum, typis Plantinianis.

Mortuus est Harlebaci, scriptis & eruditione clarus, 28. Decembris 1630.

LEODEGARIUS CARDON,

Gandavensis, S.Theol. Licentiatus Duaci anno 1610. renunciatus, dein Pastor in Winkle, in Assenede, ac demum in oppido Hulstano, illiusque Districtus Archipresbyter, pietate ac zelo conspicuus; uti docet Epitaphium in capella S. Adriani parochialis Ecclesiæ Hulstanæ, affixum muro, literisque aureis merito expressum. Scripsit idiomate patrio

De antiqua populi devotione erga Virg. Deiparam, in Capella ad Quercum, juxta Hulstum. Gandavi apud Joan. Kerckhovium. 1614.

„ D. O. M. Leodegario Cardon, „ qui cum mentis solertiâ honestis ad „ laborum tolerantiam excultus arti„ bus, vix-dum sacris altaribus, mox „ etiam secretioribus fori gubernacu„ lis in Wincle, post etiam in Asse„ nede admotus, judicio Pastorum „ simultaneo, hoc in oppido ad sta„ tionem renitens protractus est, cum „ potestate & titulo Præfecturæ in „ confinem Curionum manipulum; „ quibus tam enixè, quàm corpore „ quàm animo attendit, sui prodigus, „ omnibus omnia factus. Anniversa„ riâ lustratione dum obiit commis„ sam provinciam indefatigabilis labo„ ris ac vigilantię Vir, terrore pani„ co correptus, hostilium insidiarum „ timore supremum sibi diem accele„ ravit; contractâ ex fugæ metûsque „ insolentiâ exitiali noxâ, quam fugâ „ evaserat. Donec collectus, mortem „ in limine, in ipso sinu, ac intimis „ heu! visceribus sero & immedica„ biliter offendit; ac Deiparæ Virg. „ ductu (cui recens extra muros ad „ ilicem ædiculam suâ populique mu„ nificentiâ procuravit) meliore sui „ particulâ cœlestem repetens origi„ nem, hoc sub marmore quieturi „ paulisper corporis exuvias distulit, „ VII. Idus Maii anno M. D. C. „ XXVII. ætatis XL.

LEONARDUS BERTON,

Namuranus, è Societ. Jesu, vitâ functus Duaci 18. Octobris 1666. Prodiit inde opus ejus posthumum,

Via, veritas & vita, Christus demonstratus. 4. Duaci 1667.

LEONARDUS BUCK,

Oosterwicanus, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini Corsendoncanus, juxta Turnhautum, vir magnæ devotionis & singularis puritatis, cujus præconium per omnia Monasteria Brabantiæ notissimum fuisse, & in magno pretio habitum, auctor est Petrus Impens in Chronico suo Bethleëmitico. Composuit varios

Tractatus Spirituales & Anagogicos, unà cum *Dialogo*, cui titulus, *Normula vitæ religiosæ*; quorum autographum adservant Corsendoncani.

Vitam Deo reddidit, non sine opinione sanctitatis, anno 1488. professionis XXXVI.

LEONARDUS FRANCISCUS DINGHENS A DINGHEN,

Breanus Eburo (oppidulum est

LEONARDVS. LESSIVS. E. SOCIETATE IESV.
N. De Larmessin sculp.

Campiniæ Leodiensis) Medicinæ Professor Regius & ordinarius in Universitate Lovaniensi, Artem Medicam practicans, edidit

Fundamenta Physico-Medica ad Scholæ acribologiam studiosè aptata. Accedit *Tractatus de febribus* fol. Lovanii per Petr. Sassenum 1678. Quem dicavit Concivi suo, Patrono atque cognato Reverendiss. D. Jacobo Emerix, J. U. Doctori, Caussarum S. Palatii Apostolici Auditori sub Innocentio XI. Pont. Max.

LEONARDUS HANSEN,

Juliacensis, Ordinem FF. Prædicatorum Colonię professus, per gradus omnes ad Magisterium ascendit; ipsamque Theologiam Viennæ in Austria anno 1638. publicè docuit. Inde cum Romæ pro Provincia Teutonica Comitiis Ordinis sui iteratò interfuisset, apud tres successivè Magistros Generales Socii munere functus est. Demum annis gravis decessit Romæ 28. Martii 1685. ætatis anno 82. ad S. Mariæ super Minervam sepultus. Edidit inter cetera

Vitam mirabilem mortemque pretiosam Ven. Sor. Rosæ de S. Maria, Limensis ex tertio Ordine S. Dominici. Romæ in 4. & 12. 1662. Hanc post biennium hispanicè reddidit *Hiacynthus de Parra*, itemque belgicè *Joannes Bapt. Wauters*, Bruxell. ambo ejusdem Ordinis

LEONARDUS LESSIUS,

Vernaculè Leys, de Societate Jesu, Theologus celeberrimus, natus anno 1554. Kal. Octobris, in pago Brechtano, quatuor milliaribus Antverpiâ dissito, Philosophiam Duaci toto septennio, quindecim verò annis Theologiam Lovanii summâ cum laude professus est.

Audiit olim ipse Lovanii, alumnus Collegii Atrebatensis, in Philosophicis inter ceteros virum insignem *Bartholomæum Petri* Lintrensem, pòst S. Theologiæ Duaci Doctorem, & primam Magisterii palmam in Scholis Artium ac Pœdagogio Porcensi anno 1572 ætatis suæ anno XVIII. assecutus, sexto inde mense Societatis Jesu Collegium tiro ingressus est; in Theologicis verò Romæ *Franciscum Suarez*, ejusdem Societatis, scriptis orbi clarissimum; tantis non impar magistris discipulus.

Fuit ei expeditum in scientias omnes ingenium, incredibile in rebus, animi præsertim, discernendis judicium, de quo præclara Principum virorum, qui eum, dum viveret, frequentes undique consuluere, orbisque universi extant testimonia. In Jure utroque, Mathematicis disciplinis, Medicâ, Historicâ, ac Græcanicæ in primis linguæ peritiâ, nullo usus magistro, præ multis excelluit. Quâ in scientiarum omnium encyclopædiâ singularis prorsus tanti viri pietas modestiaque enituit.

Scripta ejus (in quibus vivum quasi auctorem legas) perdocta sanè omnia piaque, ac in omnium manibus versantur.

De Justitia & Jure libri IV. ad Secundum Secundæ D. Thomæ à Quæst. XLVII. usque ad CLXXI. Opus absolutissimum, & auctore etiamnum superstite typis Plantinianis quinies recusum, itemque Lovanii & Parisiis, Lugduni in Gallia, & alibi; Romæ præsertim, in tribunalibus, magnâ authoritate habitum. Ferunt Lessium, illud meditantem, aliquamdiu Antverpiæ egisse cum mercatoribus, ut ea quæ mercaturam & cambium concernunt, accuratiùs discuteret.

Accedit *Appendix de Montibus Pietatis* in Belgio, anno 1619. per Princi-

pes Albertum & Isabellam erectis, jussuque eorum scripta & edita.

De Perfectionibus Motibusque Divinis, sive *de Attributis Divinis* libri XIV. Antver. typis Plantin. 1620. 4.

De Gratia efficaci, *Decretis divinis*, *libertate arbitrii*, *& Præscientia Dei conditionata*, *Disputatio Apologetica*.

De Prædestinatione & Reprobatione Angelorum & hominum, *item de Prædestinatione Christi*, *Disputationes duæ*

De Summo Bono & æterna Beatitudine Hominis libri IV. ad Primam secundæ D. Thomæ. Ibid. 1613. & 1616. 8. Librum hunc, ut & sequentem Sinico idiomate donavit *Jo. Adamus Schall*, S. J. Coloniensis.

De Providentia Numinis & Animi immortalitate, *adversus Atheos & Politicos* libri II. Ibid. 1617. 8.

Quæ fides & Religio capessenda, Consultatio. Ibid. 1610. 8. cum Appendice ad quæstiones quasdam responsoriâ.

De Statu vitæ deligendo & Religionis ingressu. Ibid. 1613. & 1617. 8. Librum hunc transtulit in linguam gallicam N. Abbas de Maupertuis anno 1715.

De bono Statu eorum, *qui vovent & colunt castitatem in sæculo*. Coloniæ, apud Kinckium, 1615. sub nomine *Leonis Hubertini à S. Dionysio*, S. Theol. Doctoris.

De Antichristo ejusque Præcursoribus Disputatio Apologetica, typis Plant. 1611. 8.

Hygiasticon, sive *de tuendâ valetudine*, tam animi quàm corporis. Subjungitur, eodem pertinens, *Tractatus Ludovici Cornari*, *Veneti*, à *Lessio* ex italico in latinum sermonem translatus. Ibid. 1613. & 1614. 8.

De quinquaginta Nominibus Dei Opusculum, paucis ante obitum diebus ab Auctore absolutum. Bruxellæ, apud God. Schovartium, 1640. 8. & Lovanii, apud Cœnestenium, 1642. 12.

Pleraque hæc continentur Operum Lessii Tomo secundo, edito typis Plantin. 1626. fol.

LESSIUM quoque Authorem habet, sub alieno nomine, *Discussio Decreti magni Concilii Lateranensis*. Moguntiæ 1616.

Ejusdem *Prælectiones Theologicæ posthumæ in D. Thomam*, *de Beatitudine*, *de Actibus humanis*, *de Incarnatione Verbi*, *de Sacramentis & Censuris*, olim in Academia Lovaniensi ab anno 1635. iteratò propositæ, & tam in vita, quam à morte Auctoris plurimorum votis ad prelum expetitæ, prodierunt Lovanii typis Corn. Cœnestenii, 1645. Quibus accesserunt

Variorum Casuum Conscientiæ Resolutiones. Ibid. Extant insuper in Bibliotheca Eminentiss. D. Cardinalis *de Alsatia*, Archiep. Mechlin. *Consultationes Lessii Epistolicæ MSS. quam-plurimæ ad præcipuos Casus Theologicos ac Juridicos*. Nempe cum *Lessius* intimâ Archiepiscoporum *Hovii* & *Boonen* amicitiâ frueretur, nihil tum occurrebat arduum, in quo judicium ejus non expeteretur.

Disputatio de Summi Pontificis Authoritate, MSS. in præfata Bibliotheca Cardin. uti &

Notæ in Martini Navarri Enchiridion, MSS. in 4. ibid.

Apologia pro Scriptoribus Mysticæ Theologiæ, *qui à Ludovico Blosio citantur*, *cum Scholastica Explicatione Locutionum mysticarum*.

Cæterùm Universitates Lovaniensis ac Duacena annis 1586. & 1588. in famosis suis Censuris, XXXI. Propositiones *Lessii* de Auxiliis divinæ Gratiæ proscripserunt. Tum Sixtus V. controversias Romam à S. Sede dijudicandas evocavit; atque hinc exortæ sunt famosę *Controversiæ de Auxiliis* inter PP. Dominicanos & Jesuitas coram summis Pontificibus Clemente VIII. &

& Paulo V. ac tandem nihil fuit Romæ decisum.

Apologia Lessii adversus utramque Censuram prædictam edita fuit anno 1705. Antverp. in *Historiâ Controversiarum de Auxiliis*, authore *Theodoro Eleutherio*, aliàs *P. Livino de Meyer*, S.J. à pag. 753, ad 785.

Obiit Lovanii, non sine sanctitatis opinione, anno 1623. ætatis suæ LXIX. die 18. Januarii, Cathedræ D. Petri Romæ sacro, vitæ haud dubiè longiori destinatus, nisi gemini, ovorum magnitudine, à morte reperti in eo calculi, vi quasi eam, ingentibus inquam, tormentis, elisissent. Elogium amplius P. *Lessii* vide in Bibliotheca Scriptorum Societat. Jesu per *P. Allegambe.* Vitam quoque descripsit *Leonardus Schoofs* Religiosus Præmonstratensis S. Michaelis Antverp. *Lessii* è sorore nepos: sed Romæ prohibitam anno 1646.

Extat in Bibliotheca Archiepiscopali Mechliniæ *Processus MS. de Vita & Virtutibus Lessii*: de cujus Beatificatione apud S. Sedem postulanda, paulò post ejus mortem agi cæptum erat.

Justus Rycquius, Canonicus Cath. Gandavensis, hoc illum Epitaphio celebravit.

LEONARDO LESSIO Theologo eximio.
LESSUM *scribere* LESSIO *parabam*,
Quo non doctior, atque temperatæ
Vitæ sanctius ordinem secutus
Alter, Belgiacis refulsit oris;
Cum me respiciens severa vultu
Virtus turbidulo: quid occuparis
Inquit, RYCQUIE, *versibus minutis*
Dignum LESSIADÆ *parare Lessum?*
Frustra funera tam beata vexas:
Non est exiguo canendus ore
Noster LESSIADES, *poli inquilinus*,
Astrorum incola, *Numinisque consors*:
Si gratum indigeti facis novello,
Has partes mihi tutius relinques.

Tu Leo, *tu* Nardus, LESSI, (*quis credat?*) *es idem*:
Nardus *Catholicis*, *hæreticisque* Leo.

LEONARDUS MARIUS,

Goesanus, Zelandus, S. Th. Doctor, ejusdemque in Academia Coloniensi Professor, ac Præses Seminarii Hollandici, per Sasboldum Vosmerum Archiepiscopum Philippensem apud Batavos Vicarium Apostolicum Coloniæ Agrippinæ erecti, postea Lovanium per successorem Jo. Neercassellium Castoriensem Episcopum translati. Vir maximi ingenii, prodigiosæ memoriæ, ac præter reconditam in divinis scientiam facundiâ admirabili ac meliore litteraturâ imprimis excellens: quibus linguarum Græcæ atque Hebraïcæ notitiam non vulgarem adjecit, Theologo vel maximè utilem, ne dicam, necessariam.

Ab Ubiis ad Batavos revocatus, evasit mox Pastor veteris lateris (ut aiunt) in urbe Amstelodamensi, ac Begginagii, post Sibrandum Sixtium, Rector per annos ferè XXII.; Harlemensis insuper Ecclesiæ (referente in Batavia sacra Heussenio, non tamen satis æquo in tanti Viri memoriam) Archidiaconus, Præpositus, Decanus ac Vicarius generalis. Plura quidem ad controversias fidei spectantia, sed alieno nomine, scripsit & evulgavit: sed potior doctrinæ, industriæ ac laborum fructus fuit, variorum Acatholicorum ad veram fidem conversio: inter quos *Jodocus Vondelius*, Poëta celeberrimus, *Jacobus Ouzelius*, Reformatorum Minister, aliique multi inter potiores ac ditiores Amstelodamensium familias.

Obiit Amstelodami, scriptis, & laboribus plurimis de Ecclesia Dei optimè meritus, die 18. Octobris 1652,

ætatis anno LXIV. Evulgavit

Commentarium in Pentateuchum, fol. Coloniæ 1621; atque insuper continuavit Annotationes doctissimas in universam S. Scripturam, quarum prope XX. Volumina MSS. hodieque asservantur in Bibliotheca Collegii D. Pulcheriæ, sive Hollandici, in Academia Lovaniensi.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ Catholicam Assertionem, quâ B. Petri & Romanæ Sedis Primatus, adversus *Marci Antonii de Dominis*, quondam Archiepiscopi Spalatensis, hæreses & schisma defenditur. Colon. 1619. Extat iterum in Bibliotheca maxima Pontificia P. Roccaberti Archiep. Valent. Tomo XV. Romæ 1698. Contra hunc librum *Marii* prodiit alius, hoc titulo prorsus ridiculo:

Sorex primus, oras chartarum primi libri de Republica Ecclesiastica D. Archiepiscopi Spalatensis corrodens, Leonardus Marius Theologaster Coloniensis, à Daniele Lobeto Burgundo Laudunensi, ejusdem Spalatensis amanuensi, in muscipula captus, & ejusdem scalpello confossus. &c. Qui liber Romæ à S. Congregatione Indicis damnatus fuit die 22. Octobris 1619.

Insuper edidit *Marius* vernaculè *Responsum Catholicum contra Simonem Episcopium* Ministrum Calvinianum.

Libellum de multiplicibus Miraculis SS. Eucharistiæ Sacramenti, anno 1345. in igne conservati, & forsan alia.

LEONARDUS RUBENIUS,

Essendiensis, Ordinis S. Benedicti Theologus, Monasterii Sancti Martini Majoris Coloniæ, scripsit *de Idololatria* libros III. in 8. Coloniæ, apud Birckmannum 1597. Consanguineum fuisse celeberrimi pictoris *Petri Pauli Rubens*, non est absimile: nam & hic ortu Coloniensis erat.

LEONARDUS A STO. FRANCISCO,

Antverpiensis, Carmelita Excalceatus, flandricè transtulit Gand. 1674. *Vitam Vener. Matris Eleonoræ à Sto. Bernardo*, primæ Priorissæ Carmelitidum excalceatarum Gandavi, ibique cum fama sanctitatis anno 1639. defunctæ.

LEONARDUS SCHOOFS,

Celebris Abbatiæ S. Michaëlis in urbe Antverpiensi Religiosus-Canonicus, & Pastor in Santvliet, scripsit

De Vita & moribus Leonardi Lessii, è Societ. Jesu, avunculi sui, librum, editum curâ *Thomæ Courtois* J. C. Bruxellæ apud God. Schovartium, 1640. 8. Fuit dein Romæ prohibitus per Congregationem Indicis, die 18. Decembris 1646.

LETBERTUS,

Primùm Canonicus Insulensis, postmodum S. Rufi Abbas, Ord. S. Aug. in Delphinatu, circa an. 1255. (ignotus tamen scriptoribus Gall. Christ.) Collegit *Flores super Psalterium*, è diversis expositoribus exceptos. Exstant MSS. Brugis in Dunensi Cœnobio, & Tornaci ad Martinum Tomis II. Præmittiturque Epistola Galteri sive Walteri Magalonensis Episcopi, Insulis Flandriæ opido oriundi, ad Præpositum & Canonicos Ecclesiæ Insulensis, in qua de laude hujus operis & auctoris agit.

LEVOLDUS A NORTHOFF,

Nobilis Marcanus, Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis Canonicus, & Abbas sæcularis Visetensis, sub Eberhardo Comite Marcano vixit, & cum filio ejus Engelberto, dein Leodiensi Episcopo, anno 1326. Romam profectus est.

ILL^mo ET REV.^mo DÑO D. IACOBO BOONEN ARCHIEPISCOPO MECHL. BELGAR. PRIMATI REGIÆ CATHOL. MA^TI A CONSILIIS STATVS &c.

Hanc effigiem EX D. LIBERTI FROMONDI *rarissimâ virtute et doctrinâ gloriosam. immortalitatem dudum ante mortem meriti, nec minus in vitâ ab eodem culti, quàm eiusdem Cultoris. D.C.Q. Quirinus Boel Antuerp. Sculptor. A. 1654.*

Scripsit *Chronicon Episcoporum Leodiensium*, quod tersiori latinitate donatum, Notisque eruditis illustratum primus evulgavit *Joannes Henricus Meibomius* Lemgoviensis Germanus, Poëtices & Historiarum Professor in Academia Julia: postea vero *Henricus Meibomius* Joh. Henrici filius, Tomo I. Scriptorum Rerum Germanicarum inseruit.

Item *Chronicon Comitum de Marca & Altena*; Notis illustratum ab eodem Meibomio, fol. Hanoviæ 1613.

LIBERTUS FROMONDUS,

sive *Froidmont*, Haccurianus (qui in Eburonibus ad Mosam fluvium, Trajectum inter ac Leodicum, est pagus) nascitur anno 1587. III. Nonas Septembris. Pòst hausta Leodii studiorum, quæ ab humanitate nomen habent, fundamenta, Philosophiam Lovanii didicit in Pædagogio Falconis, tertius in Scholis Artium anno 1606. docuitque eandem Antverpiæ ad S. Michaelem ferè triennio, totis verò XIV. annis in Falcone Lovanii, postquam artem ibidem Oratoriam quadriennio integro tradidisset. Unde & vigore Privilegiorum Academicorum Præbendam in Cathedrali Tornacensi promeritus est.

Interea & S. Theologiæ animum adjecit, Doctorque anno 1628. die 14. Octobris renuntiatus, primùm Professor Ordinarius, deinde Regius Sacrarum Litterarum Interpres *Cornelio Jansenio*, ad cathedram Iprensem promoto, sufficitur.

Hic Præsul dum anno 1638. extremo morbo laboraret, amicissimum sibi *Libertum Fromondum*, unàque *Henricum Calenum*, Archidiaconum Mechliniensem, ultimæ voluntatis suæ Executores constituit, eorumque curis edendum reliquit infelicem suum librum, cui nomen *Augustini* dedit; quique anno 1640. Lovanii in lucem prodiit, *Fromondo* singula folia revidente ac corrigente. Hinc illæ subortæ sunt per Ecclesiam Dei contentiones, ad quas dissipandas toties Vaticano fulmine opus fuit.

Porro Doctor *Fromondus*, Decanus Ecclesiæ Collegiatę S. Petri Lovanii eligitur anno 1639. die IX. Septembris. Fuit & Præses, primùm Collegii Craendonck, dein Seminarii Leodiensis per annos XXIV. amœnissimi ac politissimi Vir ingenii, doctrinæ & lectionis omnifariæ, atque in Mathesi rerumque cœlestium indagatione non infeliciter quoque versatus. Ab eo sunt:

Cœnæ Saturnalitiæ, id est, Quæstiones varii argumenti (de quibus anno 1615. in Quodlibeticis, ut vocant, disseruerat) variatæ *Somno* sive *Peregrinatione Cœlesti*. Edidit Lovanii Phil. Dormalius, 1616. 8.

Dissertatio de Cometa anni 1618. Antver. 1619. 8. cum *Thoma Fieni* Comœta.

Laudatio Funebris ALBERTI PII, Belgarum Principis, Lovanii habita, & vulgata, 1621. 8.

Meteorologicorum libri V. Antver. typis Plantini 1631. 4.

Commentarii in libros Quæstionum Naturalium Senecæ. Justo Lipsio intactos: & in Ἀποκολοκύντωσιν, sive *Ludum Claudii Cæsaris*, eodem *Seneca* auctore. Ibid. fol. anno 1632.

Anti-Aristarchus sive *de orbe terræ immobili*, adversus *Philippum Lansbergium*. Ibid. 1631. 4.

Vesta, sive *Anti-Aristarchi Vindex*, adversus *Jac. Lansbergium*, Philippi fil.

Labyrinthus, sive *de Compositione Continui*. Ibid. 4.

Laudatio Funebris Joannis Drusii, *Monasterii Parcensis Ordinis Præmonstratensis Abbatis*. Lovanii, typis Masii, 1635. 8.

Caussæ desperatæ Gisberti Voetii Ministri Calvimani, *adversus Spongiam Cornelii Jansenii*, Episcopi Iprensis, *Crisis*. Ibid. apud Joan. Oliverium, 1636. 4.

Sycophanta: Epistola ad Gisbertum Voetium. Ibid. apud Jac. Zegers, 1640. 4.

Laudatio Funebris Joannis Francisci à Balneo, Tit. S. Alexii S. R. E. Cardinalis, Academiæ Lovaniensis Protectoris. Ibid. 1641. 4.

Anatomia Hominis, naturam ejus talem repræsentans, qualem D. Augustinus olim nobis descripsit. Ibid. 1641. 4. liber Romæ prohibitus ab Innocentio X. 1654.

Catechismus antiquus, ad usum Philosophorum Facultatis Artium scriptus, etiam *Fromondum* auctorem habet. In cujus locum alius prodivit recentior, anno 1712 authore *Petro Ludov Danes*, tunc Phil. Prof. dein S.T.D. Lov.

Philosophiæ Christianæ de Anima libri IV. Lovanii apud Nempæum 1649. 4.

Commentaria in S. Scripturam, in duas partes distributa, quarum prima continet Epistolas S. Pauli, & VII. Canonicas aliorum Apostolorum: pars altera habet Actus Apostolorum, Apocalypsim Beati Joannis Apostoli, & Canticum Canticorum: cum annexo *Libello Exercitii spiritualis*, auth. *P. Joanne Euangelistâ*, Capucino Silvæducensi, & Judicio Reverendiss. *Joannis Malderi*, Antverp. Episcopi, *de quibusdam Exercitiis spiritualibus*, cum Notulis *Fromondi*. fol. Lovanii 1663. apud Hieron. Nempæum, dein Parisiis apud Joann. Du-Puis 1673. & alibi.

Sequentia vero edidit seu Anonyma, seu Pseudonyma: quæ simul prohibita fuere Romæ Decreto Innocentii X. Pont. dato 25. April. 1654.

Lucerna Augustiniana, *quâ breviter & dilucidè declaratur concordia & discordia*, *quâ duo nuper Eximii Doctores S. Th. Duacenses conveniunt à cæteris hodie S. Augustini Discipulis*. Anno 1650. sine loco impressionis.

Emunctorium Lucernæ Augustinianæ, *quo fuligines à quibusdam aspersæ emunguntur*.

Conventus Africanus, sive Disceptatio judicialis apud tribunal Præsulis Augustini &c. enarratore *Artemidoro Oneirocritico*. Eam tamen adscribunt alii *Petro Stockmans*, J.U.D. Lov.

Chrysippus, *seu de libero arbitrio*, *ad Philosophos Peripateticos*. Lovanii 1644.

Augustini Iprensis & Augustini Hipponensis, *de Deo*, *omnes salvare volente*, *Homologia*, Lovanii apud Jac. Zeghers.

Epistola Liberti Fromondi, *& Henrici Caleni*, ad PP. Societ. Lovanii 16. Junii 1641. quæ incipit: *Theses vestras* &c.

Vincentii Lenis Theriaca adversus Dionysium Petavium S. J. Theol. & Antonium Richardum, *de libero Arbitrio*. Richardus autem erat Stephanus Deschamps, ejusdem Societ. Paris. 1648.

Ejusdem Epistola prodroma. Lovanii. 1649.

Antonii Richardi Stratagema, *quo bellum sui sociorumque defensivum ab erroribus Massiliensium transtulit in S. Augustini & Episcopi Iprensis offensivum*. 1650.

Collatio Antverpiensis, *ad Petrum Aurelium*. Lov. 1647. & alia forte his affinia. Utinam Doctor Fromondus, vir eruditione eximius, summæque apud Lovanienses Academicos authoritatis, præpropero illo erga *Jansenium* suum ejusque *Librum* jam tum Romæ damnatum affectu, abripi se passus non fuisset! Utiliorem sane operam Ecclesiæ Catholicæ præstitisset; ut & præstitit per ea quæ vel in S. Scripturam vel contra Calvinianos Batavos edidit.

Obiit Lovanii anno 1653, die 27. Octobris: inque ejus funere vulgatum fuit hoc Chronicon: soL ACaDeMIæ. oBIIt. Sepultus in Choro Ec-

clesiæ D. Petri, hoc Epitaphio.
D. O. M.
Memoriæ R. ac Ex. Viri, D. ac M. N.
LIBERTI FROMONDI, Haccuriani,
S. Th. Doctoris ac Professf. Regii,
Hujus insignis Ecclef. Colleg.
D. Petri Decani & Canonici,
Quod mortale fuit
Hic depositum est.
At virtutes quibus præluxit,
Pietas, munificentia in pauperes,
Eruditio varia & rara
Scriptaque bono publico relicta,
Mori cum non sinent.
Obiit A. Domini M. D. C. LIII.
IV Kal. Novembris,
Ætatis suæ LXVI.

LIBERTUS AB HAUTHEM,

Tungrensis, Canonicorum ibidem Regularium Prior, vir omnibus ferè liberalibus artibus apprimè eruditus, Philosophus, Theologus, Medicus & Mathematicus, linguarum insuper græcæ atque hebraicæ peritus, scripta reliquit sequentia, MSS. apud Regulares Tungrenses.

Decessit è vivis Thenis, Rector Virginum in Conventu Cabbekano anno 1557. die XXI. Octobris

Exhortationum super quælibet occurrentia Festa Partes III. ordine alphabetico.

Sermonum aliorum Fasciculus.

Tractatus *de Geometria*, stilo flandrico.

LIBERTUS AB HAUTHEM,

Superioris è fratre nepos, Tungrensis, Congregationis Hieronymianæ olim *Fratrum de Pœnitentia* dictorum Leodii Rector, & in Collegio Houdano apud Montenses Professor, Poëta Laureatus, edidit

De Versibus faciendis Compendium.

Ethicam Vitæ Rationem, seu Moralia præcepta, senariis comprehensa. Leodii, 1573. 4.

Theatrum Vitæ humanæ, Comœdiam. Ibid. 1574. 4.

Gedeonem, Tragi-Comœdiam sacram. Ibid. 1575. 4.

Orationem in Natalem Christi, versu heroïco. Antver. typis Plantini. 1577. 8.

Κακογειτνίαν, seu *De mala Vicinia*. Montibus Hannoniæ, 1580. 8. apud Velpium: ubi tum Houdanæ Scholæ Gymnasiarcha erat. Obiit in itinere Romano, Româ rediens.

LIBERTUS DE PAEPE,

Nobili ac patricia apud Lovanienses stirpe ortus, Cornelii in eadem Universitate J. U. Doctoris ac Professf. ex Anna van Hove filius, in vicina Abbatia Parcensi Canonicus Regularis Præmonstratensis, tum S. Th. Lic. dein sui Monasterii Prior, anno 1648. electus Abbas, ac postmodum Vicarius generalis per Circarias Brabantiæ Frisiæque Provincias constitutus. Vir in vita ac regimine exemplaris, egregius Abbatiæ suæ & Academiæ Lovaniensis benefactor, ad Comitia Ordinum Brabantiæ iteratis vicibus Deputatus Ordinarius, Judex Synodalis &c. Scripsit

Summaria Chronologica insignis Ecclesiæ Parcensis, sitæ prope muros Urbis Lovaniensis, ex Archivo dictæ Ecclesiæ in ordinem redacta, variisque Diplomatibus illustrata. 8. Lovanii 1662. Integrè dein inseruit *Brabantiæ Illustratæ* Tomo I. *Antonius Sanderus.* Supplementum adjecit anno 1726. Abbas *Hierom. de Waersegghere.*

Obiit autem *Libertus de Paepe* die 7. Julii 1682. regiminis XXXIV. Fratres habuit *Leonem Joannem* S. P. Q. Bruxellensis Syndicum & Consiliarium, dein etiam sanctioris Consilii Præsidem, qui obiit anno 1685. relictâ præclara

posteritate : item *Cornelium* J. U. Doctorem ac Professorem Lovanii, qui præmature obiit Romæ anno 1648.

LOTHARIUS,

Sacrista & Monachus Elnonensis ad S. Amandum in Hannonia, mortuo S. Amando, varia in ejus laudem Carmina scripsit, quæ ibidem manusc. leguntur.

LUBERTUS BERNERUS,

Zwollensis, inter luminaria prima Clericorum Congregationis D. Hieronymi atque Gregorii in Daventria, diem obiit extremum Zutphaniæ anno 1398. VIII. Kal. Septembres. Ejus *Vita*, & *Exercitia pia* leguntur cum Operibus Thomæ Kempensis.

LUBERTUS HAUTSCHILT,

Nobili apud Brugenses familiâ editus, è Priore electus anno 1393. Abbas Cœnobii Quercetani sive Ecchoutani Canonicorum Regularium Ord. S. Augustini in urbe Brugensi. Concilio Constantiensi interfuit, ibique a Cardinale Petro de Alliaco Concilii illius Præside curam restituendi Kalendarii suscepit, indeque ob virtutem atque eruditionem, mitram retulit. Ejus quædam in membranis exstare scribit Sanderus.

Vir fuit litteratus ac multiplici eruditione clarus, magnorum Principum, Flandriæ Comitum &c. Consiliarius; variis ad magnat[illegible]ationibu[illegible] functus, & ad M[illegible]e-novandos à [illegible]

Obi[illegible]

[illegible]

„ Anno Domini M. CCCC. XVII.
„ die 27. Decembris, obiit bonæ me-
„ moriæ Domnus LUBERTUS HAUDT-
„ SCHILT, filius Joannis, Abbas hu-
„ jus Ecclesiæ; qui cum quindecim
„ esset annorum, hanc Religionem
„ ingressus, & anno XXXIII. suæ
„ Religionis in Abbatem electus, Ec-
„ clesiam rexit annis XXIV.

In eodem lapide versus isti leguntur potius quam intelliguntur.

Mors mortis morti mortem si morte dedisset,
Hic foret in terris, aut integer astra petisset.
Sed quia dissolvi fuerat sic juncta necesse,
Ossa tenet saxum, proprio mens durat in esse.

Fatale vero Flandriæ Vaticinium, HAUTSCHILTO authore circa annum 1400 scriptum : cujus hoc initium:

Gibid væ tibi; nam de te facis ipsa ruinam. &c.

Plures de calamitatibus Flandrię belloque quadragenario (ab anno nempe 1568. ad 1608.) interpretantur. Atque ita elucidatum fuit idem Vaticinium à *Joanne Otthone* Brugensi primùm; dein à *Cornelio Bartholomæi*, Abbatiæ Eechoutanæ Canonico; item abbreviatum ac ad lucem paratum ab *Augustino Blomme* ibidem quoque Religioso. Extat hactenus MSS. in præfata Abbatia Eechautana, unà cum vita ejusdem Abbatis *Luberti Hautschilt*.

LUCAS AURIGARIUS,

Vulgari idiomate *Wagenaer* dictus, Enchusanus Batavus, scripsit vernaculo sermone

Speculum Navigationis per mare occi[illegible]tale; excusum Leidæ, typis Plant. [illegible]84. fol & correctum auctiusque, [illegible]94. Utilis liber est, tam navigantibus, [illegible]uàm historiarum studiosis, in quo

Chartæ sive Mappæ latinis annotationibus ac declarationibus indigetant portus, arenas, scopulosque maris.

LUCAS....

Abbas Montis S. Cornelii, Ordinis Præmonstratensis, juxta Leodicum, claruit anno 1140. scripsitque ad Milonem, Teruanensis Ecclesiæ Antistitem,

In Cantica Canticorum, estque Epitome Commentariorum *Aponii* in eadem Cantica, edita primùm Friburgi 1538. cum ipso Aponio. Prodiit denuo in Bibliotheca SS. Patrum. Meminit vero Henricus à Gandavo, & Trithemius, qui malè Benedictinum facit.

LUCAS FRUTERIUS,

vulgo Fruytiers, Brugensis, singulari ingenii præstantiâ, absolutâ judicii integritate, perfectâ omnium disciplinarum cognitione, summo denique vitæ & morum candore excelluit, interque prima ingenia Belgii nostri, imò & Galliæ fuit, ut scripta indicant, quamquam adfecta potiùs quàm confecta, ex quibus facilè de adolescentis ingenio judicioque æstimare est. Stilus electus, eruditè elegans, censuræ maturum quoddam judicium, & ante omnia quid altum & ingenuum, quod spirat in ejus scriptis. Ita ad Janum Dousam Justus Lipsius. Testes sunt

Verisimilium libri II. opus Criticum.

Versus miscelli, à morte typis Plantinianis editi: quæque in *Lucretium* adfecta habuit: quibus non parum adjuti, qui, post Lambinum, auctorem illum Collectaneis illustrarunt, ut ad Trium-viros. Amoris notavit Janus Dousa, cum insigni *Fruterii* elogio.

Epistola benè longa *ad M. Ant. Muretum*, quâ *Festi Pompeii* loca mutila & lacera restituuntur, Mureti Epistolis inserta.

Julii Severiani Symptomata Rhetorices, ab eodem eruta & edita.

Pluraque in Lampade seu Face Critica Janus Gruterus edidit.

Librorum qui recuperari potuerunt, Reliquiæ. Antv. 1584. in 8.

Obiit Parisiis, nondum quintum & vicesimum natus annum, haustâ à pilæ lusu aquâ frigidâ. Tumulum amico posuit Victor Giselinus: hisce verbis.

Viator asta, & si vacat, lege paucula,
Multa ut rescicas. Tumulus iste Grayis,
Novem & Sororibus sacratus, Fruterium
Tegit, illum amorem gratiarum amabilem,
Novem & sororum. Bruga ipsum nobili
Beavit ortu; Ganda facilem vim ingeni
Dedit artibus madere liberalibus.
Lovanium & Lutetia usque in ultima
Antiquitatis intima penetralia
Subire, & inde, quæ viri doctissimi
Quique adprobarent, arte summa exprimere.
His tam auspicatis initiis fata impia,
Fata impia, inquam, inviderunt: illa juvenem
Quintum ante lustrum fila secuere aurea.
Quid obstupescis? an novum aut mirùm id tibi?
Fuit Poëta. Sic suis lumina oculis
Reliquit olim Valerius, *sic memoriâ*
Nostrâ Secundus; *taceo cæteros. Abi.*

LUCAS DE LINDA,

Batavus, edidit latinè

Descriptionem Orbis & omnium Rerumpublicarum, in qua præcipua Regnorum ac Rerum-publ. ordine & methodicè pertractantur. 8. Amstel. apud Jac. de Zetter 1665. 3. vol. Marchio Majolinus Bisaccionus eandem in italicum transtulit, atque anno 1672. auctiorem Venetiis reddidit.

LUCIUS TUNGRENSIS,

Vetus Historicus, scripsit à sæculis aliquot Historiam rerum Belgicarum ante Christi adventum, totam è fabulis compositam. Laudant tamen citantque eam aliquoties Amandus Zierixiensis in suo Venatorio veritatis historicæ, Marcus van Vaernewyck in Speculo Antiquitatis Belgicæ, & auctor Florarii, vel, ut ego malim, Fasciculi temporum in historia Principum Tungrorum.

LUCTATIUS PETRÆUS, ANDREADES,

Vulgò Stynen (nomen enim *Jacobi*, quod à luctando Hebræi ducunt, ac cognomen, quod flandricè *Petram* sonat, latinis expressit vocabulis) Hagæ-Comitanus, Batavus, sed Brabantinis oriundus parentibus, Poëta, versus faciles ludebat, & brevitate atque aculeo suo insignes. In his *Acanthides Aspri-Colles* sunt; Carmina pleraque sacra, & ad amicos. Machliniç, 1617. 8. typis Henrici Jaye.

Ejusdem elegans exstat *Epitalamium in Nuptias Joannis Nobelarii*, Dom. in Gruysenoort, *&* *Mariæ Uytwyck*, Dom. de Melissant &c.

S. LUDGERUS,

Frisius, in Virumo pago prope Doccomium natus, è Clerico & Monacho Benedictino Sancti Salvatoris Ultrajecti, primus fuit Monasteriensium Episcopus, à Carolo Magno anno 794. constitutus.

De quo plura in ejus Vita Monachi S. Benedicti Werdinenses, (quam S. Salvatoris apud Trajectum Monachis alii tribuunt) 26. Martii, apud Surium. *Erat* enim, ut ibidem cap. XXXI. legitur, *in Scripturis sacris non mediocriter eruditus, quod in plerisque Opusculis, quæ ipse fecit, liquido apparet. Nam ea, quæ in Passione* S. Martyris Bonifacii *de eo prætermissa noverat, primordia scilicet Vitæ ejus, adventum atque ordinationem, pulcro sermone conscripsit. Composuit & Libellum de Vita suorum quondam Doctorum, Venerabilium æque Sacerdotum*, Gregorii & Alberici: *in quo vel ingenii ejus acumen, vel eloquii splendor elucet. Quodque non minimâ admiratione eget, inter varias occupationes, quibus in dictando, prædicando, orando, jugiter occupatus tenebatur, discipulis quotidie suis divinas Scripturas semotim tradere consuevit, & profundiora quæque eis explanare.* Hæc Monachi Werdinenses: cujus loci Cœnobium, unà cum fratre *S. Hildegrino*, primo Halberstadensium Episcopo, fundavit. Habuit & *S. Herebergam* sororem.

Dierum plenus, piè in Domino obdormivit, anno 809. VIII. Kal. Aprilis Bilderbecç, inde ad Ecclesiam Monasteriensem translatus, hinc Werdenam, ubi hodieque quiescit.

Vide Metropolim Crantzii libro I. cap. V. & Saxoniam ejusdem lib. II. cap XIV. & XVI. Scripsit

Vitam S. Gregorii, Episcopi Ultrajectini tertii, editam à Nic. Serrario, lib. III. Rerum Moguntiacarum.

Vitam S. Alberici, successoris S. Gregorii.

Vitam, Elevationem, Canonizationem & Miracula S. Suitberti, Co-Episcopi S. Willebrordi, ad Rixfridum Episcopum Ultrajectinum (cujus etiam ad Ludgerum exstat Epistola) apud Surium, & PP. Hagiographos Societ. Jesu, ad diem 1. Martii. Leguntur apud eosdem Acta S. Suitberti, per Marcellinum Presbyterum, de quo infrà.

LU-

LUDOVICUS DE BERLAIMONT,

Caroli, Equitis aurei Velleris, filius, Archiepiscopus & Dux Cameracensis, ordine secundus, unàque Episcopatûs Tornacensis Administrator; Vir in dicendo promptus, in congressu facilis, comis atque acutus, in divinis humanisque litteris plurimùm versatus. Anno 1586, mense Octobri, Montibus in D. Waldetrudis, *Concilium* celebravit *Provinciale* præsente ac præsidente *Joanne Francisco Bonhomio*, Episcopo Vercellensi, Nuntio Apostolico, ibidem editum 1587. & aliàs sæpius.

Moritur Montibus Hannoniæ anno 1596. apud Nigras Sorores, in Sacello D. Mariæ Magdalenæ, à se constructo, depositus, hoc Epitaphio.

D. O. M.
Honoris & Æternitatis M.
Illustrissimo Præsuli
Ludovico de Berlaimont,
Archiepiscopo & Duci Cameracensi,
Clementissimo Cameracenæ ditionis
Comiti, S. R. Imp. Principi,
Nobilissimæ Comitum de Berlaimont
Propaginis Heroi,
Synodi Provincialis
In hoc oppido habitæ auctori
Et executori vigilantissimo,
Tornacensis Episcopatûs,
Ob res inconcussâ fide gestas
In Deum & Principem,
Administratori,
Patriæ Cameracensium
Libertatis assertori, ac demum
Post multos generosissimi animi
In rebus adversis perpessos labores,
Vitâ functo 15. Febr. M. D. XCVI.
Et in hoc suo sacello quiescenti,
Ætat. suæ LIV. Præsulatus XXV.

LUDOVICUS DE BERQUIN,

Vir nobilis & eruditus, è vico *de Zuut-Berquin* sub Castellania Casletana apud Flandros occiduos oriundus (unde olim illustris *Berquinorum* familia, *Gribovalicæ* dein inserta) Desid. Erasmo familiaris & Regi Francisco I. à consiliis; à concepto in viros Ecclesiasticos ac Religiosos odio transiit ad novaturientes, indeque in hæresim Lutheranam prolapsus est. Ant. Sanderus inter Scriptores Flandriæ locum ei dedit: nec vetat, Authores etiam malos hîc adjungere, ut ex eorum interitu discamus, quam nocivum sit, à doctrina Ecclesiæ deviare. Seriem Vitæ ac Scriptorum ejus pulchrè recensuit *Andreas Chevillier*, Doctor Sorbonicus, *Dissertatione de Origine Typographiæ Parisiensis*; à pag. 175. ad 180.

Scripsit autem hæc latinè;

Speculum Theologastrorum.

De usu & efficacia Missæ.

Rationes Lutheri, quibus omnes Christianos esse Sacerdotes, molitur suadere.

Epistolas Apostolicas plures, pro Luthero, adversus calumnias aliquorum.

Item hæc gallicè:

Raisons, pour lesquelles Luther a fait bruler publiquement les Decretales, & tous les livres de Droict Canonique.

La Triade Romaine.

Le Paradis du Pape Jules.

Le Catholique du Pape & de Moise. Sunt & alii complures libri, à Luthero vel ab Erasmo latinè scripti, & à Lud. Berquino in gallicum translati. Quos omnes Facultas Theologica Parisiensis, Decreto dato 26. Junii 1523, igni tradendos esse censuit; declarans simul Berquinum, velut *Lutheranæ impietatis acerrimum propugnatorem, & (quantum de se est) in destructionem & enervationem totius Hierarchiæ Ecclesiæ, simul propagatorem, viâ juridicâ compellendum ad publicam abjurationem eorum quæ composuit & transtulit* &c. Extat Decretum istud in Collectione Judiciorum de novis Erroribus per Carolum d'Argentré

Tutelensem Episcopum, Tomo I. pag. 404.

Post hæc rediit Berquinus ad pristinas hæreses; ac tandem post sententiam latam à duodecim Judicibus selectis, (quorum unus erat *Guilielmus Budæus* J. U. D. celeberrimus) Parisiis, in loco *Greviæ* dicto, hæreticus pertinax flammis traditus expiravit 22. Aprilis 1529.

De interitu *Berquini* scribebat *Erasmus* ad *Carolum Utenhovium* : *De causâ, quoniam mihi prorsus ignota est, non habeo quod pronunciem. Si non commeruit supplicium, doleo: si commeruit, bis doleo. . . . Non dubito, quin sibi persuaserit esse pia quæ defendebat.* Aliter sensit Spondanus, in Annalibus ad annum 1529. pronuncians: à *quâ peste atque incendio Deus tunc liberaverit Galliam.*

Nec defuit Beza, quin Berquinum Martyrologio suo insereret : addens, quod *Gallia alterum fuisset Lutherum nacta*, si loco Francisci I. Fredericus Saxoniæ Dux ei obtigisset.

LUDOVICUS BERTRANDUS LOTH,

Audomaropolitanus, Ordinem Prædicatorum professus in patria die 14. Februarii 1618; postmodum in Collegio S. Thomæ Duaci pluribus annis studiorum Regens primarius, Conventûs sui Audomarensis iteratò Prior. In Academia Duacena S. T. Doctor renunciatus 24. Maii 1646, præsente Reverendissimo P. *Thoma Turco* Prædicatorii Ordinis Magistro Generali, qui tunc Provincias Belgicas visitabat.

Variorum Authorum libros Duaci evulgari curavit, suisque observationibus illustravit; ut *Didaci Alvari Tranensis Archiepiscopi de Concordia liberi arbitrii cum Gratia*, Duaci apud Bellerum 1635. in 8. *Opuscula tripartita Francisci de Arauxo Ordin. Prædic.* Ibid. 1633. *Directorium Conscientiæ F. Joannis de la Cruz &c.*

Labore autem proprio evulgavit *Resolutiones Theologicas illustrium difficultatum contingentium in Belgio, in XXIV. Tractatus per Quæstiones & articulos divisas.* fol. Duaci apud Bellerum 1653. ac postmodum Brugis. Plura tamen sunt in hoc libro, quæ limâ egent.

Reliquit & *quinque Volumina in Summam D. Thomæ*, item *Philosophiam ad mentem ejusdem Doctoris*; MSS. in Conventu Prædicatorum Audomarensi, in quo Author præmaturo fato obiit anno 1652; sepultus illic in Ecclesia, apposito hoc Epitaphio

Monumentum R. ac Eximii P. F.
LUDOVICI BERTRANDI LOTH, S.T.D.
Ejusdemque in Collegio S. Thomæ Aq.
Duaci Regentis primarii,
Qui secundâ vice hujus Conventûs
Prioratum fructuosè agens,
Doctrinâ & scriptis clarus
Obiit 16. Octobris M.DC.LII. R.I.P.

LUDOVICUS BIVORDANUS,

Ex Rhoda S. Petri, prope Lovanium, Canonicus Regularis in Viridi-Valle, vixit anno 1430. pluresque Tractatus metricè conscripsit :

De Inventione corporis B. Ludovici de Velthem.

Libellum, quem inscripsit, *Salutiferum Ludovici.*

De VII. Peccatis capitalibus.

De Conflictu Morum & Vitiorum. MSS. in Viridi-Valle.

LUDOVICUS DE BLASERE,

Gandavensis, Idewalli Toparcha, atque Eques Jerosolymitanus, vir rerum civilium gnarus, deque patria optimè meritus, reliquit

Itinerarium Peregrinationis, à se susceptæ, *in Terram sanctam, Syriam &*

LVDOVICVS BLOSIVS ABBAS LÆTIENSIS
APVD HANNONES.

Gallia Bernardo, Francisco Roma triumphat,
Bœtica non vnum tollit in astra virum.
Relligionis opes magno non inuidet orbi
Quas habet in BLOSIO LÆTIA *læta suo.*

Ægyptum &c. Legebatur apud Ludovicum ejus filium Gandavi.

LUDOVICUS BLAVIFLOS,

Gandavensis, ex Gymnasio Fratrum S. Hieronymi, insignem scripsit *Threnodiam* carmine, super immaturo obitu *M. Joannis Dullardi*, Gandavensis, S. Th. Baccalaurei. Gandavi, 1513. in 4.

LUDOVICUS BLOSIUS,

Vulgò DE BLOIS, ex illustri *Blosiorum* sive *Blesensium* ac *Barbansoniorum* materna stirpe, nascitur anno 1506. in Castello Doni-Stephani (vulgò *Don-Estienne*) provinciæ ac diœcesis Leodiensis, prope Bellum-Montem Hannoniæ opidum. Primam ætatem in aulâ *Caroli* Belgarum Principis, postea Imp. ejus nominis V. inter illustres pueros honorarios egit: quâ deinde valere jussâ, in ipso ætatis flore, annos natus XIV. Benedictinorum institutum, in Lætiensi apud Hannones Abbatia, amplexus est.

Lovanium missus, sub *Nicolai Clenardi* viri doctissimi disciplina, latinas, græcas, hebraïcas Litteras didicit; atque absens, in *Ægidii Gippi* Abbatis sui, laboribus annisque fracti, Coadjutorem electus fuit, ætate adhuc immaturâ, & vocatione seu professione inter suos ferè postremus, & necdum sacerdotio initiatus.

Biennio pòst, anno 1530. *Ægidio* mortuo, ad Cœnobii regimen Lovanio revocatus, primam Deo hostiam pridie Idus Julii obtulit; ipsisque Idibus consecratus Abbas, mox arduum Reformationis negotium aggressus est, ac Religiosis dissolutè & minùs religiosè viventibus ad disciplinam religiosiorem & verè Monasticam revocandis, annos multos laboravit, *Statuta* nova conscripsit & præscripsit, à Paulo III. Pont. Max. anno 1545. VI. Idus Aprilis approbata, & Diplomate confirmata: novum templi chorum à fundamentis erexit; aliaque præstitit, quæ Cœnobium illud hodieque florentissimum reddiderunt.

Fuit *Blosius* comis & suavis in moribus; benignus & mansuetus in correptionibus; in lectione, scriptione, ac rerum sacrarum meditatione assiduus; Virtutum omnium narthecium, sui decus & miraculum sæculi. Oblatum sibi aliquando à Carolo V. Cameracensem Episcopatum, constanter humiliterque recusasse fertur. Tandem piissimè, & cum famâ sanctitatis decessit anno 1566. die 7. Januarii, ætatis LIX. regiminis XXXV.

Multa scripsit ascetica & pia Opuscula: quorum lectione Carolum V. Cæsarem, Philippum II. Regem Catholicum, summopere delectatos accepimus. Collegit illa & in unum corpus redegit, servato ferè ordine temporis, quo scripta, Notulisque & Capitum argumentis illustravit *Jacobus Froyus*, *Blosii* discipulus, dein Abbas Hasnoniensis, (vide supra p. 513.) edita Lovanii anno 1568. fol. Coloniæ 1572. & 1589. item 1606. 1615. 1618. & 1625. 4. Paris. 1622. 4. & Augustæ Vindelic. 1626. in 12. Tomis aliquot distincta. Auctiora verò & ornatiora, cum Vita Auctoris, auspiciis *Antonii Winghii*, Abbatis Lætiensis, prodierunt Antverpiæ typis Plantin. 1633. fol. in Sectiones X. distributa, hoc ordine:

SECTIO I. *Paradisus animæ fidelis.* Constat partibus quattuor:

I. *Canone Vitæ spiritualis.*

II. *Cimeliarchio piarum Precularum.*

III. *Medullâ Psalmodiæ sacræ.*

IV. *Officio Horarum de* JESU *&* MARIA.

SECTIO II. *Psychagogia*, seu *Animæ*

Caussæ desperatæ Gisberti Voetii Ministri Calvimani, *adversus Spongiam Cornelii Jansenii*, Episcopi Iprensis, *Crisis*. Ibid. apud Joan. Oliverium, 1636. 4.

Sycophanta: Epistola ad Gisbertum Voetium. Ibid. apud Jac. Zegers, 1640. 4.

Laudatio Funebris Joannis Francisci à Balneo, Tit. S. Alexii S. R. E. Cardinalis, Academiæ Lovaniensis Protectoris. Ibid. 1641. 4.

Anatomia Hominis, naturam ejus talem repræsentans, qualem D. Augustinus olim nobis descripsit. Ibid. 1641. 4. liber Romæ prohibitus ab Innocentio X. 1654.

Catechismus antiquus, ad usum Philosophorum Facultatis Artium scriptus, etiam *Fromondum* auctorem habet. In cujus locum alius prodivit recentior, anno 1712. authore *Petro Ludov. Danes*, tunc Phil. Prof. dein S. T. D. Lov.

Philosophiæ Christianæ de Anima libri IV. Lovanii apud Nempæum 1649. 4.

Commentaria in S. Scripturam, in duas partes distributa, quarum prima continet Epistolas S. Pauli, & VII. Canonicas aliorum Apostolorum: pars altera habet Actus Apostolorum, Apocalypsim Beati Joannis Apostoli, & Canticum Canticorum: cum annexo *Libello Exercitii spiritualis*, auth. *P. Joanne Euangelistâ*, Capucino Silvæducensi, & Judicio Reverendiss. *Joannis Malderi*, Antverp. Episcopi, *de quibusdam Exercitiis spiritualibus*, cum Notulis *Fromondi*. fol. Lovanii 1663. apud Hieron. Nempæum, dein Parisiis apud Joann. Du-Puis 1673. & alibi.

Sequentia vero edidit seu Anonyma, seu Pseudonyma: quæ simul prohibita fuere Romæ Decreto Innocentii X. Pont. dato 25. April. 1654.

Lucerna Augustiniana, *quâ breviter & dilucidè declaratur concordia & discordia*, *quâ duo nuper Eximii Doctores S. Th. Duacenses, conveniunt à cæteris hodie S. Augustini Discipulis*. Anno 1650. sine loco impressionis.

Emunctorium Lucernæ Augustinianæ, *quo fuligines à quibusdam aspersæ emunguntur*.

Conventus Africanus, sive Disceptatio judicialis apud tribunal Præsulis Augustini &c. enarratore *Artemidoro Oneirocritico*. Eam tamen adscribunt alii *Petro Stockmans*, J. U. D. Lov.

Chrysippus, *seu de libero arbitrio*, *ad Philosophos Peripateticos*. Lovanii 1644.

Augustini Iprensis & Augustini Hipponensis, *de Deo*, *omnes salvare volente*, *Homologia*, Lovanii apud Jac. Zeghers.

Epistola Liberti Fromondi, *& Henrici Caleni*, ad PP. Societ. Lovanii 16. Junii 1641. quæ incipit: *Theses vestras* &c.

Vincentii Lenis Theriaca adversus Dionysium Petavium S. J. Theol. & Antonium Richardum, *de libero Arbitrio*. Richardus autem erat Stephanus Deschamps, ejusdem Societ. Paris. 1648.

Ejusdem Epistola prodroma. Lovanii. 1649.

Antonii Richardi Stratagema, *quo bellum sui sociorumque defensivum ab erroribus Massiliensium transtulit in S. Augustini & Episcopi Iprensis offensivum*. 1650.

Collatio Antverpiensis, *ad Petrum Aurelium*. Lov. 1647. & alia forte his affinia. Utinam Doctor Fromondus, vir eruditione eximius, summæque apud Lovanienses Academicos authoritatis, præpropero illo erga *Jansenium* suum ejusque *Librum* jam tum Romæ damnatum affectu, abripi se passus non fuisset! Utiliorem sane operam Ecclesiæ Catholicæ præstitisset; ut & præstitit per ea quæ vel in S. Scripturam vel contra Calvinianos Batavos edidit.

Obiit Lovanii anno 1653, die 27. Octobris: inque ejus funere vulgatum fuit hoc Chronicon: soL ACaDeMIæ obIIt. Sepultus in Choro Ec-

clesiæ D. Petri, hoc Epitaphio.
D. O. M.
Memoriæ R. ac Ex. Viri, D. ac M. N.
LIBERTI FROMONDI, Haccuriani,
S. Th. Doctoris ac Profess. Regii,
Hujus insignis Eccles. Colleg.
D. Petri Decani & Canonici,
Quod mortale fuit
Hic depositum est.
At virtutes quibus præluxit,
Pietas, munificentia in pauperes,
Eruditio varia & rara
Scriptaque bono publico relicta,
Mori cum non sinent.
Obiit A. Domini M. D. C. LIII.
IV Kal. Novembris,
Ætatis suæ LXVI.

LIBERTUS AB HAUTHEM,

Tungrensis, Canonicorum ibidem Regularium Prior, vir omnibus ferè liberalibus artibus apprimè eruditus, Philosophus, Theologus, Medicus & Mathematicus, linguarum insuper græcæ atque hebraicæ peritus, scripta reliquit sequentia, MSS. apud Regulares Tungrenses.

Decessit è vivis Thenis, Rector Virginum in Conventu Cabbekano anno 1557. die XXI. Octobris

Exhortationum super quælibet occurrentia Festa Partes III. ordine alphabetico.

Sermonum aliorum Fasciculus.

Tractatus *de Geometria*, stilo flandrico.

LIBERTUS AB HAUTHEM,

Superioris è fratre nepos, Tungrensis, Congregationis Hieronymianæ olim *Fratrum de Pœnitentia* dictorum Leodii Rector, & in Collegio Houdano apud Montenses Professor, Poëta Laureatus, edidit

De Versibus faciendis Compendium.

Ethicam Vitæ Rationem, seu Moralia præcepta, senariis comprehensa. Leodii, 1573. 4.

Theatrum Vitæ humanæ, Comœdiam. Ibid. 1574. 4.

Gedeonem, Tragi-Comœdiam sacram. Ibid. 1575. 4.

Orationem in Natalem Christi, versu heroïco. Antver. typis Plantini. 1577. 8.

Κακογειτνίαν, seu *De mala Vicinia.* Montibus Hannoniæ, 1580. 8. apud Velpium: ubi tum Houdanæ Scholæ Gymnasiarcha erat. Obiit in itinere Romano, Româ rediens.

LIBERTUS DE PAEPE,

Nobili ac patricia apud Lovanienses stirpe ortus, Cornelii in eadem Universitate J. U. Doctoris ac Profess. ex Anna van Hove filius, in vicina Abbatia Parcensi Canonicus Regularis Præmonstratensis, tum S. Th. Lic. dein sui Monasterii Prior, anno 1648. electus Abbas, ac postmodum Vicarius generalis per Circarias Brabantiæ Frisiæque Provincias constitutus. Vir in vita ac regimine exemplaris, egregius Abbatiæ suæ & Academiæ Lovaniensis benefactor, ad Comitia Ordinum Brabantiæ iteratis vicibus Deputatus Ordinarius, Judex Synodalis &c. Scripsit

Summaria Chronologica insignis Ecclesiæ Parcensis, sitæ prope muros Urbis Lovaniensis, ex Archivo dictæ Ecclesiæ in ordinem redacta, variisque Diplomatibus illustrata. 8. Lovanii 1662. Integrè dein inseruit *Brabantiæ Illustratæ* Tomo I. *Antonius Sanderus.* Supplementum adjecit anno 1726. Abbas *Hieron. de Waersegghere.*

Obiit autem *Libertus de Paepe* die 7. Julii 1682. regiminis XXXIV. Fratres habuit *Leonem Joannem* S. P. Q. Bruxellensis Syndicum & Consiliarium, dein etiam sanctioris Consilii Præsidem, qui obiit anno 1685. relictâ præclara

posteritate: item *Cornelium* J. U. Doctorem ac Professorem Lovanii, qui præmaturè obiit Romæ anno 1648.

LOTHARIUS,

Sacrista & Monachus Elnonensis ad S. Amandum in Hannonia, mortuo S. Amando, varia in ejus laudem Carmina scripsit, quæ ibidem manusc. leguntur.

LUBERTUS BERNERUS,

Zwollensis, inter luminaria prima Clericorum Congregationis D. Hieronymi atque Gregorii in Daventria, diem obiit extremum Zutphaniæ anno 1398. VIII. Kal. Septembres. Ejus *Vita*, & *Exercitia pia* leguntur cum Operibus Thomæ Kempensis.

LUBERTUS HAUTSCHILT,

Nobili apud Brugenses familiâ editus, è Priore electus anno 1393. Abbas Cœnobii Quercetani sive Eechoutani Canonicorum Regularium Ord. S. Augustini in urbe Brugensi. Concilio Constantiensi interfuit, ibique a Cardinale Petro de Alliaco Concilii illius Præside curam restituendi Kalendarii suscepit, indeque ob virtutem atque eruditionem, mitram retulit. Ejus quædam in membranis exstare scribit Sanderus.

Vir fuit litteratus ac multiplici eruditione clarus, magnorum Principum, Flandriæ Comitum &c. Consiliarius; variis ad magnates legationibus functus, & ad Magistratus Brugenses renovandos à Principe deputatus.

Obiit septuagenario major ac jubilarius, Brugis anno 1417. sepultus in meditullio loci Capitularis, appositâ hac circumscriptione ad lapidem sepulchralem.

„ Anno Domini M. CCCC. XVII.
„ die 27. Decembris, obiit bonæ me-
„ moriæ Domnus LUBERTUS HAUDT-
„ SCHILT, filius Joannis, Abbas hu-
„ jus Ecclesiæ; qui cum quindecim
„ esset annorum, hanc Religionem
„ ingressus, & anno XXXIII. suæ
„ Religionis in Abbatem electus, Ec-
„ clesiam rexit annis XXIV.

In eodem lapide versus isti leguntur potius quam intelliguntur.

Mors mortis morti mortem si morte dedisset,
Hic foret in terris, aut integer astra petisset.
Sed quia dissolvi fuerat sic juncta necesse,
Ossa tenet saxum, proprio mens durat in esse.

Fatale vero Flandriæ Vaticinium, HAUTSCHILTO authore circa annum 1400 scriptum: cujus hoc initium:
Gibid væ tibi; nam de te facis ipsa ruinam. &c.

Plures de calamitatibus Flandriæ belloque quadragenario (ab anno nempe 1568. ad 1608.) interpretantur. Atque ita elucidatum fuit idem Vaticinium à *Joanne Otthone* Brugensi primùm; dein à *Cornelio Bartholomæi*, Abbatiæ Eechoutanæ Canonico; item abbreviatum ac ad lucem paratum ab *Augustino Blomme* ibidem quoque Religioso. Extat hactenus MSS. in præfata Abbatia Eechautana, unà cum vita ejusdem Abbatis *Luberti Hautschilt.*

LUCAS AURIGARIUS,

Vulgari idiomate *Wagenaer* dictus, Enchusanus Batavus, scripsit vernaculo sermone

Speculum Navigationis per mare occidentale; excusum Leidæ, typis Plant. 1584. fol & correctum auctiusque, 1594. Utilis liber est, tam navigantibus, quàm historiarum studiosis, in quo

Chartæ ſive Mappæ latinis annotationibus ac declarationibus indigetant portus, arenas, ſcopuloſque maris.

LUCAS....

Abbas Montis S. Cornelii, Ordinis Præmonſtratenſis, juxta Leodicum, claruit anno 1140. ſcripſitque ad Milonem, Teruanenſis Eccleſiæ Antiſtitem,

In Cantica Canticorum, eſtque Epitome Commentariorum *Aponii* in eadem Cantica, edita primùm Friburgi 1538. cum ipſo Aponio. Prodiit denuo in Bibliotheca SS. Patrum. Meminit vero Henricus à Gandavo, & Trithemius, qui malè Benedictinum facit.

LUCAS FRUTERIUS,

vulgo FRUYTIERS, Brugenſis, ſingulari ingenii præſtantiâ, abſolutâ judicii integritate, perfectâ omnium diſciplinarum cognitione, ſummo denique vitæ & morum candore excelluit, interque prima ingenia Belgii noſtri, imò & Galliç fuit, ut ſcripta indicant, quamquam adfecta potiùs quàm confecta, ex quibus facilè de adoleſcentis ingenio judicioque ęſtimare eſt. Stilus electus, eruditè elegans, cenſurç maturum quoddam judicium, & ante omnia quid altum & ingenuum, quod ſpirat in ejus ſcriptis. Ita ad Janum Douſam Juſtus Lipſius. Teſtes ſunt

Veriſimilium libri II. opus Criticum.

Verſus miſcelli, à morte typis Plantinianis editi: quæque in *Lucretium* adfecta habuit: quibus non parum adjuti, qui, poſt Lambinum, auctorem illum Collectaneis illuſtrarunt, ut ad Trium-viros. Amoris notavit Janus Douſa, cum inſigni *Fruterii* elogio.

Epiſtola benè longa *ad M. Ant. Muretum*, quâ *Feſti Pompeii* loca mutila & lacera reſtituuntur, Mureti Epiſtolis inſerta.

Julii Severiani Symptomata Rhetorices, ab eodem eruta & edita.

Pluraque in Lampade ſeu Face Critica Janus Gruterus edidit.

Librorum qui recuperari potuerunt, Reliquiæ. Antv. 1584. in 8.

Obiit Pariſiis, nondum quintum & viceſimum natus annum, hauſtâ â pilæ luſu aquâ frigidâ. Tumulum amico poſuit Victor Giſelinus: hiſce verbis.

Viator aſta, & ſi vacat, lege paucula,
Multa ut reſciſcas. Tumulus iſte Grayis,
Novem & Sororibus ſacratus, FRUTERIUM
Tegit, illum amorem gratiarum amabilem,
Novem & ſororum. Bruga ipſum nobili
Beavit ortu; Ganda facilem vim ingeni
Dedit artibus madere liberalibus.
Lovanium & Lutetia uſque in ultima
Antiquitatis intima penetralia
Subire, & inde, quæ viri doctiſſimi
Quique adprobarent, arte ſumma expromere.
His tam auſpicatis initiis fata impia,
Fata impia, inquam, inviderunt: illa juvenem
Quintum ante luſtrum fila ſecuere aurea.
Quid obſtupeſcis? an novum aut mirùm id tibi?
Fuit Poëta. Sic ſuis lumina oculis
Reliquit olim Valerius, *ſic memoriâ*
Noſtrâ Secundus; *taceo cæteros. Abi.*

LUCAS DE LINDA,

Batavus, edidit latinè

Deſcriptionem Orbis & omnium Rerumpublicarum, in qua præcipua Regnorum ac Rerum-publ. ordine & methodicè pertractantur. 8. Amſtel. apud Jac. de Zetter 1665. 3. vol. Marchio Majolinus Biſaccionus eandem in italicum tranſtulit, atque anno 1672. auctiorem Venetiis reddidit.

LUCIUS TUNGRENSIS,

Vetus Historicus, scripsit à sæculis aliquot Historiam rerum Belgicarum ante Christi adventum, totam è fabulis compositam. Laudant tamen citantque eam aliquoties Amandus Ziciriexiensis in suo Venatorio veritatis historicæ, Marcus van Vaernewyck in Speculo Antiquitatis Belgicæ, & auctor Florarii, vel, ut ego malim, Fasciculi temporum in historia Principum Tungrorum.

LUCTATIUS PETRÆUS, ANDREADES,

Vulgò STYNEN (nomen enim *Jacobi*, quod à luctando Hebræi ducunt, ac cognomen, quod flandricè *Petram* sonat, latinis expressit vocabulis) Haga-Comitanus, Batavus, sed Brabantinis oriundus parentibus, Poëta, versus faciles ludebat, & brevitate atque aculeo suo insignes. In his *Acanthides Aspri-Colles* sunt; Carmina pleraque sacra, & ad amicos. Machliniç, 1617. 8. typis Henrici Jaye.

Ejusdem elegans exstat *Epitalamium in Nuptias Joannis Nobelarii*, Dom. in Gruysenoort, & *Mariæ Uytwyck*, Dom. de Melissant &c.

S. LUDGERUS,

Frisius, in Virumo pago prope Doccomium natus, è Clerico & Monacho Benedictino Sancti Salvatoris Ultrajecti, primus fuit Monasteriensium Episcopus, à Carolo Magno anno 794. constitutus.

De quo plura in ejus Vita Monachi S. Benedicti Werdinenses, (quam S. Salvatoris apud Trajectum Monachis alii tribuunt) 26. Martii, apud Surium. *Erat* enim, ut ibidem cap. XXXI. legitur, *in Scripturis sacris non mediocriter eruditus, quod in plerisque Opusculis, quæ ipse fecit, liquido apparet. Nam ea, quæ in Passione S.* Martyris Bonifacii *de eo prætermissa nov.rat, primordia scilicet Vitæ ejus, adventum atque ordinationem, pulcro sermone conscripsit. Composuit & Libellum de Vita suorum quondam Doctorum, Venerabilium æque Sacerdotum*, Gregorii & Alberici: *in quo vel ingenii ejus acumen, vel eloquii splendor elucet. Quodque non minimâ admiratione eget, inter varias occupationes, quibus in dictando, prædicando, orando, jugiter occupatus tenebatur, discipulis quotidie suis divinas Scripturas semotim tradere consuevit, & profundiora quæque eis explanare.* Hæc Monachi Werdinenses: cujus loci Cœnobium, unà cum fratre *S. Hildegrino*, primo Halberstadensium Episcopo, fundavit. Habuit & *S. Herebergam* sororem.

Dierum plenus, piè in Domino obdormivit, anno 809. VIII. Kal. Aprilis Bilderbecç, inde ad Ecclesiam Monasteriensem translatus, hinc Werdenam, ubi hodieque quiescit.

Vide Metropolim Crantzii libro I. cap. V. & Saxoniam ejusdem lib. II. cap XIV. & XVI. Scripsit

Vitam S. Gregorii, Episcopi Ultrajectini tertii, editam à Nic. Serrario, lib. III. Rerum Moguntiacarum.

Vitam S. Alberici, successoris S. Gregorii.

Vitam, Elevationem, Canonizationem & Miracula S. Suitberti, Co-Episcopi S. Willebrordi, ad Rixfridum Episcopum Ultrajectinum (cujus etiam ad Ludgerum exstat Epistola) apud Surium, & PP. Hagiographos Societ. Jesu, ad diem 1. Martii. Leguntur apud eosdem Acta S. Suitberti, per Marcellinum Presbyterum, de quo infrà.

LU-

LUDOVICUS DE BERLAIMONT,

Caroli, Equitis aurei Velleris, filius, Archiepiscopus & Dux Cameracensis, ordine secundus, unàque Episcopatûs Tornacensis Administrator; Vir in dicendo promptus, in congressu facilis, comis atque acutus, in divinis humanisque litteris plurimùm versatus. Anno 1586, mense Octobri, Montibus in D. Waldetrudis, *Concilium* celebravit *Provinciale*. præsente ac præsidente *Joanne Francisco Bonbomio*, Episcopo Vercellensi, Nuntio Apostolico, ibidem editum 1587. & aliàs sæpius.

Moritur Montibus Hannoniæ anno 1596. apud Nigras Sorores, in Sacello D. Mariæ Magdalenæ, à se constructo, depositus, hoc Epitaphio.

D. O. M.
Honoris & Æternitatis M.
Illustrissimo Præsuli
Ludovico de Berlaimont,
Archiepiscopo & Duci Cameracensi,
Clementissimo Cameracenæ ditionis
Comiti, S. R. Imp. Principi,
Nobilissimæ Comitum de Berlaimont
Propaginis Heroi,
Synodi Provincialis
In hoc oppido habitæ auctori
Et executori vigilantissimo,
Tornacensis Episcopatûs,
Ob res inconcussâ fide gestas
In Deum & Principem,
Administratori,
Patriæ Cameracensium
Libertatis assertori, ac demum
Post multos generosissimi animi
In rebus adversis perpessos labores,
Vitâ functo 15. Febr. M. D. XCVI.
Et in hoc suo sacello quiescenti,
Ætat. suæ LIV. Præsulatus XXV.

LUDOVICUS DE BERQUIN,

Vir nobilis & eruditus, è vico *de Zuut-Berquin* sub Castellania Gasletana apud Flandros occiduos oriundus (unde olim illustris *Berquinorum* familia, *Gribovalicæ* dein inserta) Desid. Erasmo familiaris & Regi Francisco I. à consiliis; à concepto in viros Ecclesiasticos ac Religiosos odio transiit ad novaturientes, indeque in hæresim Lutheranam prolapsus est. Ant. Sanderus inter Scriptores Flandriæ locum ei dedit: nec vetat, Authores etiam malos hîc adjungere, ut ex eorum interitu discamus, quam nocivum sit, â doctrina Ecclesiæ deviare. Seriem Vitæ ac Scriptorum ejus pulchrè recensuit *Andreas Chevillier*, Doctor Sorbonicus, *Dissertatione de Origine Typographiæ Parisiensis*; à pag. 175. ad 180.

Scripsit autem hæc latinè;

Speculum Theologastrorum.

De usu & efficacia Missæ.

Rationes Lutheri, quibus omnes Christianos esse Sacerdotes, molitur suadere.

Epistolas Apostolicas plures, pro Luthero, adversus calumnias aliquorum.

Item hæc gallicè:

Raisons, pour lesquelles Luther a fait bruler publiquement les Decretales, & tous les livres de Droict Canonique.

La Triade Romaine.

Le Paradis du Pape Jules.

Le Catholique du Pape & de Moise. Sunt & alii complures libri, à Luthero vel ab Erasmo latinè scripti, & à Lud. Berquino in gallicum translati. Quos omnes Facultas Theologica Parisiensis, Decreto dato 26. Junii 1523, igni tradendos esse censuit; declarans simul Berquinum, velut *Lutheranæ impietatis acerrimum propugnatorem, & (quantum de se est) in destructionem & enervationem totius Hierarchiæ Ecclesiæ, simul propagatorem, viâ juridicâ compellendum ad publicam abjurationem eorum quæ composuit & transtulit* &c. Extat Decretum istud in Collectione Judiciorum de novis Erroribus per Carolum d'Argentré

Tutelensem Episcopum, Tomo I. pag. 404.

Post hæc rediit Berquinus ad pristinas hæreses; ac tandem post sententiam latam à duodecim Judicibus selectis, (quorum unus erat *Guilielmus Budæus* J. U. D. celeberrimus) Parisiis, in loco *Greviæ* dicto, hæreticus pertinax flammis traditus expiravit 22. Aprilis 1529.

De interitu *Berquini* scribebat *Erasmus* ad *Carolum Utenhovium* : *De causâ, quoniam mihi prorsus ignota est, non habeo quod pronunciem. Si non commeruit supplicium, doleo: si commeruit, bis doleo. . . . Non dubito, quin sibi persuaserit esse pia quæ defendebat.* Aliter sensit Spondanus, in Annalibus ad annum 1529. pronuncians: à *quâ peste atque incendio Deus tunc liberaverit Galliam.*

Nec defuit Beza, quin Berquinum Martyrologio suo insereret: addens, quod *Gallia alterum fuisset Lutherum nacta*, si loco Francisci I. Fredericus Saxoniæ Dux ei obtigisset.

LUDOVICUS BERTRANDUS LOTH,

Audomaropolitanus, Ordinem Prædicatorum professus in patria die 14. Februarii 1628; postmodum in Collegio S. Thomæ Duaci pluribus annis studiorum Regens primarius, Conventûs sui Audomarensis iteratò Prior. In Academia Duacena S. T. Doctor renunciatus 24. Maii 1646, presente Reverendissimo P. *Thoma Turco* Prædicatorii Ordinis Magistro Generali, qui tunc Provincias Belgicas visitabat.

Variorum Authorum libros Duaci evulgari curavit, suisque observationibus illustravit; ut *Didaci Alvari Tranensis Archiepiscopi de Concordia liberi arbitrii cum Gratia*, Duaci apud Bellerum 1635. in 8. *Opuscula tripartita Francisci de Arauxo Ordin. Prædic.* Ibid. 1633. *Directorium Conscientiæ F. Joannis de la Cruz &c.*

Labore autem proprio evulgavit *Resolutiones Theologicas illustrium difficultatum contingentium in Belgio, in XXIV. Tractatus per Quæstiones & articulos divisas.* fol. Duaci apud Bellerum 1653. ac postmodum Brugis. Plura tamen sunt in hoc libro, quæ limâ egent.

Reliquit & *quinque Volumina in Summam D. Thomæ*, item *Philosophiam ad mentem ejusdem Doctoris*; MSS. in Conventu Prædicatorum Audomarensi, in quo Author præmaturo fato obiit anno 1652; sepultus illic in Ecclesia, apposito hoc Epitaphio

Monumentum R. ac Eximii P. F.
LUDOVICI BERTRANDI LOTH, S.T.D.
Ejusdemque in Collegio S. Thomæ Aq.
Duaci Regentis primarii,
Qui secundâ vice hujus Conventûs
Prioratum fructuosè agens,
Doctrinâ & scriptis clarus
Obiit 16. Octobris M.DC.LII. R.I.P.

LUDOVICUS BIVORDANUS,

Ex Rhoda S. Petri, prope Lovanium, Canonicus Regularis in Viridi-Valle, vixit anno 1430. pluresque Tractatus metricè conscripsit:

De Inventione corporis B. Ludovici de Velthem.

Libellum, quem inscripsit, *Salutiferum Ludovici.*

De VII. Peccatis capitalibus.

De Conflictu Morum & Vitiorum. MSS. in Viridi-Valle.

LUDOVICUS DE BLASERE,

Gandavensis, Idewalli Toparcha, atque Eques Jerosolymitanus, vir rerum civilium gnarus, deque patria optimè meritus, reliquit

Itinerarium Peregrinationis, à se susceptæ, *in Terram sanctam, Syriam &*

LVDOVICVS BLOSIVS ABBAS LÆTIENSIS
APVD HANNONES.

Gallia Bernardo, Francisco Roma triumphat,
Bætica non vnum tollit in astra virum.
Relligionis opes magno non inuidet orbi
Quas habet in BLOSIO LÆTIA *læta suo.*

Ægyptum &c. Legebatur apud Ludovicum ejus filium Gandavi.

LUDOVICUS BLAVIFLOS,

Gandavensis, ex Gymnasio Fratrum S. Hieronymi, insignem scripsit *Threnodiam* carmine, super immaturo obitu *M. Joannis Dullardi*, Gandavensis, S. Th. Baccalaurei. Gandavi, 1513. in 4.

LUDOVICUS BLOSIUS,

Vulgò DE BLOIS, ex illustri *Blosiorum* sive *Blesensium* ac *Barbansoniorum* materna stirpe, nascitur anno 1506. in Castello Doni-Stephani (vulgò *Don-Estienne*) provinciæ ac diœcesis Leodiensis, prope Bellum-Montem Hannoniæ oppidum. Primam ætatem in aulâ *Caroli* Belgarum Principis, postea Imp. ejus nominis V. inter illustres pueros honorarios egit: quâ deinde valere jussâ, in ipso ætatis flore, annos natus XIV. Benedictinorum institutum, in Lætiensi apud Hannones Abbatia, amplexus est.

Lovanium missus, sub *Nicolai Clenardi* viri doctissimi disciplina, latinas, græcas, hebraïcas Litteras didicit; atque absens, in *Ægidii Gippi* Abbatis sui, laboribus annisque fracti, Coadjutorem electus fuit, ætate adhuc immaturâ, & vocatione seu professione inter suos ferè postremus, & necdum sacerdotio initiatus.

Biennio pòst, anno 1530. *Ægidio* mortuo, ad Cœnobii regimen Lovanio revocatus, primam Deo hostiam pridie Idus Julii obtulit; ipsisque Idibus consecratus Abbas, mox arduum Reformationis negotium aggressus est, ac Religiosis dissolutè & minùs religiosè viventibus ad disciplinam religiosiorem & verè Monasticam revocandis, annos multos laboravit, *Statuta* nova conscripsit & præscripsit, à Paulo III. Pont. Max. anno 1545. VI. Idus Aprilis approbata, & Diplomate confirmata: novum templi chorum à fundamentis erexit; aliaque præstitit, quæ Cœnobium illud hodieque florentissimum reddiderunt.

Fuit *Blosius* comis & suavis in moribus; benignus & mansuetus in correptionibus; in lectione, scriptione, ac rerum sacrarum meditatione assiduus; Virtutum omnium narthecium, sui decus & miraculum sæculi. Oblatum sibi aliquando à Carolo V. Cameracensem Episcopatum, constanter humiliterque recusasse fertur. Tandem piissimè, & cum famâ sanctitatis decessit anno 1566. die 7. Januarii, ætatis LIX. regiminis XXXV.

Multa scripsit ascetica & pia Opuscula: quorum lectione Carolum V. Cæsarem, Philippum II. Regem Catholicum, summopere delectatos accepimus. Collegit illa & in unum corpus redegit, servato ferè ordine temporis, quo scripta, Notulisque & Capitum argumentis illustravit *Jacobus Froyus*, *Blosii* discipulus, dein Abbas Hasnoniensis, (vide supra p. 513.) edita Lovanii anno 1568. fol. Coloniæ 1572. & 1589. item 1606. 1615. 1618. & 1625. 4. Paris. 1622. 4. & Augustæ Vindelic. 1626. in 12. Tomis aliquot distincta. Auctiora verò & ornatiora, cum Vita Auctoris, auspiciis *Antonii Winghii*, Abbatis Lætiensis, prodierunt Antverpiæ typis Plantin. 1633. fol. in Sectiones X. distributa, hoc ordine:

SECTIO I. *Paradisus animæ fidelis.* Constat partibus quattuor:

I. *Canone Vitæ spiritualis.*

II. *Cimeliarchio piarum Precularum.*

III. *Medullâ Psalmodiæ sacræ.*

IV. *Officio Horarum de* JESU *&* MARIA.

SECTIO II. *Psychagogia*, seu *Animæ*

recreatio. Addita est *Comparatio Regis & Monachi*, ex græco D. *Joannis Chrysostomi* latinè reddita.

Sectio III. *Sacellum Animæ fidelis*: quo continentur

I. *Tabella spiritualis.*

II. Preculæ admodum piæ.

III. *Dicta quorumdam Patrum verè aurea.*

Sectio IV. *Institutio spiritualis*; cum Appendicibus quattuor:

I. *Ex libris Joannis Tauleri & aliorum.*

II. *Corollarium Exercitiorum Institutionis spiritualis.* Porro Institutiones *Blosii*, transtulit in gallicum P. *Joannes Brignon* Societ. Jesu, Parisiis 1706; dein etiam Bruxellis apud Petr. Foppens, & alibi.

III. *Piæ Precationes.*

IV. *Apologia pro Joanne Taulero*, adversus *Joannem Eckium*, Theologum quidem probè Catholicum: sed qui nimio abreptus zelo, quædam P. *Tauleri* ascetica carpserat.

Sectio V. *Brevis regula & Exercitia quotidiana Tyronis spiritualis*, S. Ignatio S. J. fundatori inprimis probata.

Sectio VI. *Consolatio pusillanimium*, cum *Paraclesi divina ex sacris Litteris.*

Sectio VII. *Margaritum spirituale*; cujus sex partes sunt:

I. *De Incarnatione & Vita Domini* Jesu, *ex Johanne Taulero & Joanne Rusbrochio.*

II. *Epitome Vitæ Christi ex IV. Euangelistis.*

III. *Dominicæ Passionis Explicatio*, *ferè ex Taulero.*

IV. *Farrago utilissimarum institutionum*, *potissimùm ex Rusbrochio.*

V. *Articuli Vitæ* Christi.

VI. *Divini amoris Igniariolum.*

Sectio VIII. *Conclave animæ fidelis*, in IV. partes distinctum.

I. *Speculum spirituale.*

II. *Monile spirituale.*

III. *Corona spiritualis.*

IV. *Scriniolum spirituale.*

Sectio IX. *Instructio Vitæ asceticæ.* Continet tres partes:

I. *Speculum Monachorum*, sub nomine *Dacriani* (quod latinè *Lacrymatorem* sonat) Abbatis, ab ipso *Blosio* Lovanii anno 1538. 4. editum.

II. *Enchiridii Parvulorum* libros II. cum *Precatiunculis & Doxologiis.*

III. *Septem Exercitia seu Meditationes pro Religiosis tironibus.*

Sectio X. *Polemica*, seu *Defensio veræ Fidei.* Continet item partes tres.

I. *Collyrii hæreticorum* libros II.

II. *Faculam illuminandis & ab errore revocandis hæreticis.*

III. *Epistolam ad Nobilem Matronam per hæreticos à vera Fide seductam.*

Venerandum *Blosii* corpus, primum humili loco ante chori Lætiensis ingressum quieverat, cum brevissimâ Epigraphe, usque ad annum 1631. Tum vero in medio chori elegans ei è marmore sepulchrum erectum fuit, quò ab Illustriss. D. *Francisco Vander Burch* Archiepiscopo Cameracensi è priore tumulo ossa illius translata sunt, die 15. Junii. Sepulchro hæc Epigraphe inscripta legitur.

D. O. M.
R. D. Ludovico Blosio
Hujus Monasterii Abbati XXXIV.
Nobili Blesensium sanguine,
Religiosâ Vitâ,
Asceticis Libris,
Monasticæ Disciplinæ restauratione
Domi forisque clarissimo,
Cum annis à morte LXV.
Sub vicino sepulchri sui lapillo jacuisset,
Antonius Abbas XXXVII.
Monachique Lætienses
Dulcissimo Patri suo,
Translatis huc
Venerandis ejus ossibus,
Ac honorificentiùs reconditis,
Piæ gratitudinis

Et venerationis ergo
Æviternæ posterorum Memoriæ
Hoc Monimentum
Anno salutis M. D. C. XXXI.
Posuerunt.
Rexit annis XXXV. vixit LIX.

Olim vero Abbatis sui tumulum Religiosi his versibus honoraverant.

Qui tres exactè linguas callebat ab ipsa
Ephebia, virtutum & omnium Narthecium,
BLOSIUS, *heu! cecidit, tumbaque reconditur istâ,*
Nostri decus miraculumque seculi.
Huic age fac Lector, felicia cuncta precare,
Et te para ad summi tribunal Judicis.

LUDOVICUS BRESINIUS,

Ariensis, *Annalium* seu *Chronicorum Artesiæ ac Flandriæ* volumen ingens ad annum 1560. deduxit. Lecta fuit prior pars MS. Atrebati, apud Ferreolum Locrium qui ex eo suum ferè contexuit: altera apud Dom. Castellain, Patricium Audomarensem.

LUDOVICUS BROMANNUS,

Bruxellensis, Patricii ordinis, versu heroïco adgratulatus est

Sereniss. Principi FERDINANDO *Austriaco, S. R. E. Card. felicissimum in Aulam opidumque Bruxellense ingressum,* typis Mommartii, 1635. 4.

LUDOVICUS CARRIO,

Brugensis, sed Hispanus origine, Lovanii comparem iisdem in studiis, ac postea æmulum habuit *Justum Lipsium*: Duaci ac Parisiis Martino Ant. Del-Rio à studiis fuit. E gallico itinere Lovanium redux, & J. U. Doctor anno 1586. renuntiatus, primò Institutionum Imperialium, deinde Decretorum Professor fuit Regius, itemque Canonicus in Cathedr. Audomarensi, ad D. Petrum Lovanii, & ad D. Germanum Montibus Hannoniæ. Quæ verò scripsit, ferè Criticam spectant, veterumque scripta, velutè naufragio tabulas, collegit, recensuit, & auxit.

Historiarum Sallustii Fragmenta; cum Notis. Antver. 1573. 8. apud Plantinum.

Censorinum de die Natali: cui Incerti auctoris fragmentum ejusdem ferè argumenti adjunxit. Paris. 1583. 8.

Magni Aurelii Cassiodori de Orthographia libellum. Antver. 1579. 8.

Valerii Flacci Argonautica, cum *Castigationum* libello. Ibid. in 8. & 16. & Lugd. 1617. 8.

Præterea *Antiquarum Lectionum* libros III. scripsit, & edidit typis Plantini, 8. 1576.

Emendationum libros II. typis Ægidii Bay, Lutetiæ, in 4. & in Lampade Critica, Tomo III.

Ante diem Lovanii moritur, anno 1595. die 23. Junii, in Collegio D. Ivonis, cui præerat.

LUDOVICUS A CASTRO,

Leodiensis, S. Theol. Doctor, Ord. Seraphicorum Conventualium sæpius Provincialis, & in Romana Patrum congregatione Commissarius Ordinis per Sabaudiam, Delphinatum, Vivaresium, Burgundiam, vicinaque loca renuntiatus: Vir fuit in omni scientiarum genere versatissimus & concionator facundissimus, ad quem è suggestu detonantem tota pene Leodiensis solebat concurrere civitas; ut proinde illo decedente magnum Respub. Christiana vulnus acceperit. Scripsit gallicè,

De divisione prætensæ Religionis Provinciarum Belgicarum, quæ se Fœderatas nuncupant, seu de dissectis Calvini sectis.

Anti-Synodica Conventiculorum, Ultra-

jecti & Dordraci annis 1618. *&* 1619. *habitorum.* Leodii apud Christ. Ouwerx, 1619. 8.

Castrum Monasticum, sive *Apologiam*, falsam & eruditam, *oppositam Turri Babel Danielis Hochede*, Calviniani Gallorum Dordraci Concionatoris. Ibid. 1622. 8.

Vindicias Montis Pietatis Leodiensis, contra *Joannem de Lillers*, Advocatum Cameracensem. Ibid. 1627. 4.

De Institutione Montium Pietatis, per Principatum Leodiensem & Comitatum Lossensem. Ibid. 1618. 4.

Decessit verò anno 1632. Leodii, apud suos magno honore sepulcri in navi Ecclesiæ tumulatus.

LUDOVICUS DE DIEU,

Vlissingæ apud Zelandos natus est anno 1590. die VII. Aprilis, patre *Daniele*, Bruxellensi, qui Calviniani dogmatis disseminator ac prædicutius, eâ ex urbe anno 1585. per Ducem Parmensem pulsus, idem ministerium apud Vlissinganos dein exercuit. Avum habuit *Ludovicum de Dieu*, quem Carolus V. Cæsar litteris Nobilitatis donârat.

Patri suo *Danieli*, in Calviniani ritûs ministerio Vlissingano suffectus est *Ludovicus* filius, exactoque biennio ad idem munus evocatus anno 1619. Lugdunum-Batavorum. Creatus etiam Theol. Doctor, successit & *Danieli Colonio*, avunculo, in regimine Collegii Theologici, ad formandos prædicutios Gallos in Lugdunensi Academia instituti.

Linguarum Orientalium peritiâ, ad stuporem, instructus fuit, plurésque Codices, etiam ex Arabico & Persico, latinè vertit, tam indefessâ diligentiâ, ut & mortem ex immoderato studio sibi acceleraſſe credatur. Annum agebat ætatis 53. dum fato raptus est Leidæ die 13. Decembris 1642; relictâ viduâ *Catharinâ Bogaard*, Scabini Vlissingensis filiâ, undecim liberorum matre, è quibus aliqui etiam in studiis excelluêre.

Oratione funebri Collegam suum prosecuti sunt, *Joannes Polyander à Kerckhove*, & *Abraham Heydanus*, Professores Theol. Leidenses. *Marcus Zuerius Boxhornius*, Professor Hist. hos quoque pro Epitaphio versus ei posuit.

Oriens, Viator, Occidentis hic jacet.
Fallor. Sepulcrum hoc Occidens Orientis est.

Illius Opera hæc sunt.

Compendium Grammaticæ Hebraïcæ, & Dictionariolum præcipuarum Radicum. 4. Leidæ 1626. typis Elsevirianis.

Grammatica Trilinguis, Hebraica, Syriaca & Chaldaïca; sive Linguarum Orientalium inter se collatarum. Leydæ 1628. in 4.

Rudimenta Linguæ Persicæ. Ibid. 1639. 4.

Animadversiones in IV. Euangelia. Ibid. 1631. 4.

Animadversiones in Acta Apostolorum, ubi collatis Syri, Arabis, Æthiopici Vulgati, Erasmi & Bezæ Versionibus, difficiliora quæque loca illustrantur. 4. Lugduni Bat. 1634.

Animadversiones in Pauli Epistolam ad Romanos, & reliquas Epistolas; in quibus collatis &c. (ut supra.) 4. Lugd. Bat. 1646.

Apocalypsis S. Joannis, Syriacè ex MS. exemplari Bibliothecæ Josephi Scaligeri edita, charactere Syro & Hebræo, cum Versione Latina, Greco Textu & Notis. Leydæ apud Elzevirios. 1627. in 4.

Historia Christi & S. Petri, ab Hieronymo Xaverio S. J. Persicè conscripta: cum latina Versione & Animadversionibus. 4. Leidæ 1639. In his quidem Interpretem agit satis fidelem: verùm Animadversiones, quas

adjecit, spiritum redolent hæreticum; easque rogo dignas censuit Philippus Allegambe in Bibliotheca Scriptorum S. J. Unde & Romæ à S. Congretione Indicis proscriptæ fuerunt, die 4. Junii 1661.

Animadversiones in Veteris Testamenti Libros omnes, ex Chaldæorum & Syrorum & Arabum Versionibus, ut & Hebræorum Commentariis. 4. Leydę 1627. & 1646. Omnia hæc Biblica rursum prodierunt, hoc titulo:

Critica Sacra, sive Animadversiones in loca quædam difficiliora Veteris & Novi Testamenti; Editio nova recognita, ac variis in locis ex Authoris Manuscriptis aucta. Amstelod. apud G. Borstium, 1693. fol.

Collationes Criticæ Sacræ, per Epistolas cum Joanne Cloppenburgio Theol. Franek. de quo supra.

Grammatica Linguarum Orientalium, ex recensione Davidis Clodii. Francof. 1673. 4.

Aphorismi Theologici, editi per Melch. Leydeckerum Theol. Ultraject. Ibid. 1693. 8.

Tractatus contra Avaritiam. Flandricè in 8. Amstel. 1660. item Daventr. 1695.

Ceterum quæcumque ab *Lud. de Dieu* edita fuerant, Romæ damnata fuêre, à die 18. Decembris 1646. De ipsius scriptis consulendus etiam P. Niceron Tomo XV. Authorum illustrium.

LUDOVICUS FIDELIUS,

Nervius, Canonicus in patria, & Doctor Theologus Parisiensis, scripsit doctè ac disertè,

De Mundi structura, seu *de sex dierum opificio.*, libros VII. Paris. 1556. 8. apud Guil. Morellium.

De Humana restauratione, seu *de Incarnatione Domini.* Antver. 1569. 8. apud Nutium.

De Militia Spirituali, libros IV. adversus mundi hujus tyrannidem. Paris. 1540. typis Jod. Tiletani.

Obiit Tornaci Nerviorum, in Nosocomio, cui Pastor Hospitalarius præfuit, conditus.

LUDOVICUS FOULON,

Cameracensis, per annos XL. domesticus Illustriss. Domini Francisci Van der Burch Archiepiscopi Cameracensis; nempe primùm illi à cubiculis, dein à sacris & secretis, ac demum ejusdem beneficio in Metropolitana Ecclesia Cameracensi Canonicus. Benefactoris sui, anno 1644. vitâ functi expressit

Epitomen Vitæ & Virtutum Ill. ac Reverendissimi D. Francisci Vander Burch, Archiep. & Ducis Cameracensis: &c. 4. Insulis 1647.

LUDOVICUS DU GARDIN,

Sive HORTENSIUS, Valencenas, Doctor ac Professor Medicinæ Regius Ordinariusque, in Academia Duacena, per annos XXVIII. edidit

Epitomen methodicam *de Pestis natura, caussis, signis, prognosticis*, cui titulum fecit, *Alexioëmus.* typis Auroii, 1617. 8.

Quæstiones III. de animatione foetus, quibus ostenditur, Animam rationalem ante organizationem non infundi, adversus *Thomam Fienum* Doctorem & Prof. Med. Lovaniensem. Ibid. 1623. in 8.

Apologiam pro iisdem Quæstionibus, hoc titulo, *Anima rationalis restituta in integrum.* Ibid.

Manuductionem per omnes Medicinæ partes, sive *Institutiones Medicinæ.* Ibid. 1626. 8. & auctiores 1634. 4.

Medicamenta purgantia, simplicia &

compoſita, *ſelecta*, *uſitata & ſufficientia.* Ibid. 1631. 12.

LUDOVICUS GUICHARDIN,

Hieronymi filius, Patricius Florentinus, à ſe & patruo *Franciſco Guicciardino*, magni & celebris nominis Hiſtoriographo longè clariſſimus; cujus famam æmulatus, univerſam *Belgicam*, ſeu omnes Germaniæ inferioris Provincias, primus Etruſco quidem ſermone, deſcripſit, Antv. 1567. Opus poſtea gallicè, interprete *Franciſco Belleforeſto*, flandricè *Cornelio Kyliano*, ac latinè ex interpretatione *Regneri Vitellii* Ziriczei editum eſt, folio apud Janſonium Amſtelodami 1613, cum Tabulis Geographicis Provinciarum & Urbium: ac rurſum Amſtel. 1660. 2. Vol. 8.

Commentariorum ejuſdem *de rebus memorabilibus quæ in Europa*, *maximè vero in Belgio*, *ab undetriceſimo uſque in annum* 1560. *evenerunt*, *libri III.*, primùm Italicè Antv. apud G. Silvium 1565. in 4. Dein latinè interprete *Petro Paulo Kerckhovio* Dunkercano, Antver. 1566, in 8. ac rurſum anno 1580. Francofurti, Tomo II. Scriptorum Rerum Belgicarum.

Horas recreationis, ex Italico idem Belleforeſtus in gallicum vertit ſermonem. Antv. & Pariſ. gallicè 1573.

De univerſo Belgio, homo licet Italus, optimè meritus, ac pluſquam Belga, Antverpiæ in meditullio Belgii, diem obiit anno 1589. ætatis 66. die 22. Martii, ſepultus in Æde Cathedrali ante odæium, publico Monumento à S. P. Q. Antverpienſi honoratus.

LUDOVICO GUICCIARDINO
Florentino,
Nobilibus majoribus orto,
Inter quos patruum habuit
Franciſcum
Magni nominis Hiſtoricum,
Cujus Famam æmulatus
Univerſam Belgicam
Eleganti ſtudio deſcripſit.
Vixit ann. LXVI.
Obiit XI. Kal. April. M. D. LXXXIX.
S. P. Q. Antverp.
B. M. P. C.

LUDOVICUS GUILLARD,

Origine quidem Gallus ac Domûs Navarræ Doctor Theologus, munere Epiſcopus Tornacenſis, ab anno 1513. uſque ad 1524. quo ad Carnotenſem Cathedram fuit tranſlatus, hinc anno 1553. ad Cabilonenſem, ac demum ad Silvanectenſem. Devixit Pariſiis anno 1565. præ ſenectute cœcus.

Evulgavit Tornaci anno 1520. *Statuta Synodalia*, quæ olim edita in 4. haud pridem inſerta fuērunt Collectioni Synodorum Tornacenſium, anno 1726. vulgatæ, pag. 123.

Item Carnuti *Conſtitutiones Synodales*, *ordinatas* 1526. quæ prodierunt 4. Pariſiis apud Colinæum 1530. aliis 1538.

Statuta Synodalia Carnutenſia ejuſdem Epiſcopi anno 1550. prodierunt 4. Aureliæ apud Hotot.

Conſtitutiones Synodales Diœceſis Cabilionenſis anno 1554.

Porro his quæ Præſul Guillardus evulgavit Statūtis, tum Tornaci tum Carnuti, doctam manum appoſuit *Judocus Clichtovæus*, Neoportuenſis Flander, S. T. D. è Domo Navarræ, quem Præſul ſuum olim Magiſtrum, Tornaci S. Jacobi Paſtorem, Carnuti vero Canonicum creavit.

LUDOVICUS HENNEPIN,

Athenſis Hanno, Ord. FF. Minorum Recollectorum Sacerdos, Prædicator & Confeſſarius, Conventûs Rentiacenſis in Artheſia Guardianus, dein Miſſionarius ac Notarius Apoſtolicus in regno Canadæ ſeu novæ Franciæ, iter

iter suum, & quæ ibi curiosa observavit, prodidit hisce libris.

Description de la Louisiane nouvellement decouverte au Sud-Ouest de la nouvelle France, par ordre du Roi, avec la Carte du Païs, les mœurs & la maniere de vivre des Sauvages. 12. Paris. 1683. item italicè Bononiæ 1686, ex versione Casimiri Freschot.

Nouvelle Description d'un tres grand païs situé dans l'Amerique entre le nouveau Mexique & la Mer glaciale, depuis l'an 1670 jusqu'en 1682, avec des Reflexions sur les entreprises de M. Cavelier de la Salle, & autres choses concernant la Description & l'Histoire de l'Amerique Septentrionale. 12. Utrecht 1698. 2. Vol.

La morale pratique du Jansenisme, avec un Appel comme d'Abus au Pape Innocent XII.

LUDOVICUS HILLESSEMIUS,

Andernacus, diœcesis Coloniensis, Vir Consularis, scripsit, teste Swertio in Athenis Belg.

De consolatione justorum libros III.

Elegiam de morte hominis justi consolatoriam. Coloniæ, 1572.

Meditationes rerum divinarum in Psalmos XV.

Orationem gratulatoriam, ad Salentinum Archiepiscopum Coloniensem. Coloniæ, 1568. typis Materni Cholini.

Sacrarum Antiquitatum monumenta, Patriarcharum, Regum, Prophetarum, & Virorum vere illustrium Veteris Testamenti, imaginibus & elogiis approbata. Antverp. typis Plantini. 1577.

Sepultus est Coloniæ hoc Epitaphio.

Hoc virtus tumulo jacet.
Hoc parvo pietas marmore clauditur.
Hoc saxo tegitur Fides.
Heu! mors improba, quid sidera deripis
Orbi? cur tenebræ placent?
Mors est ingeniis nulla perennibus.

LUDOVICUS JACOBI,

Bruxellensis, è Societ. Jesu, vitâ functus Cortraci 8. Decembris 1661. Descripsit

Vitas Alphonsi Rodriguez & Benedicti Goes Coadjutorum temporalium Societatis. 12. Antver. 1659.

Ingressum in Vitam æternam, seu piam præparationem ad felicem mortem. 12. Antv. 1661.

LUDOVICUS JOSEPHUS HUVETTERUS,

Flander, Canonicus Cathedralis Ecclesiæ S. Martini Iprensis, susceptâ devotâ peregrinatione Ecclesias stationesque visitavit Romanas, in patriamque reversus vernaculo sermone vulgavit

Descriptionem variorum locorum sacrorum.

Item *Synopsin Vitæ Sanctorum.* Antv. typis Trognæsii 1628. 4.

LUDOVICUS LAUTIUS,

Aliàs LAUTENS, Gandavensis, Pastor ad Sanctum Michaëlem in patria, Theologus ac Poëta, præter *Notas in Varronem, Catullum, Tibullum atque Propertium*, scripsit quoque *Notas in Pauli Orosii Historiam*, de veteribus libris calamo exaratis. Edidit cum Franc. Fabricii Commentario in eamdem, Moguntiæ Petrus Cholinus, 1615. 8.

LUDOVICUS LINDANUS,

Sylvæducensis, Pastor in Reymenam, quæ Mechliniensis districtûs parochia est, lusit

Epigrammata in hæreticos, & alia Miscellanea; item Lusus Anacreontæos, sive Charites Marianas. 4. Mechl. 1656.

Obiit provectâ jam ætate, circa ann. 1678.

LUDOVICUS MAKEBLYDE,

Poperinganus, Flander, è Societate Jesu, primus nascenti Collegio Bergensi ad S. Winocum Rector præfuit, deinde Iprensi ad sex annos, missusque in Bataviam totis ibi XIX. annis vineam sacram excoluit; atque excelluit populari præsertim sermone, quo prodesse studuit, & scripsit, digna latinè legi; videlicet

Catechismum, ad usum Provinciæ & Suffraganearum Ecclesiarum Archiepiscopatus Mechliniensis; qui puerorum manibus teritur & memoriæ mandatur, ac plusquam centies prelum subiit.

Paradisum XII. Exercitiorum Spiritualium. Antverp. typis Verdussii, 1617.

Thesaurum Precationum.

Thesaurum Doctrinæ Christianæ.

Montem spiritualium delitiarum.

Consolatorium ægrorum & defunctorum.

Artem Virtutum seu Perfectionis. Aliaque Antverpiæ sæpiùs recusa.

Delphis Batavorum Missionarius vivere desiit anno 1630. ætatis LXVI.

LUDOVICUS MASURIUS,

Nervius, Calvinianæ sectæ assecla, Poëmata quædam latina edidit Basileæ 1579. 8. excusa, quorum hic titulus:

Borboniades, sive de Bello Civili ob Religionis caussam in Gallia gesto, Libri XIV. Sunt autem vetitæ lectionis: ut & illud, quod de exilio suo à Galliarum finibus cecinit, adjectum Æneidi Virgilianæ à *Masurio* rythmo Gallico expressæ, Parif. 1554.

LUDOVICUS MEDARDUS,

Seu MEDAERTS, Lovaniensis, quintus Lovanii in Scholis Artium anno 1593. è Pœdagogio Falconis; inde Canonicus ad D. Petrum in patria, plurimùm eloquentià valuit, nec minùs elegans Poëta fuit. Specimen in utraque oratione dedit pænè puer, edito Panegyrico duplici, quo Sereniss. ERNESTI, *Archiducis Austriæ, Belgicarum Provinciarum Gubernatoris*, optatum in Belgium gratulatur adventum. Lovanii, 1594. 4.

Vitæ finem posuit anno 1635. V. Nonas Octobris.

LUDOVICUS NONNIUS,

Alvari Medici Lusitani filius, Antverpiæ natus, promotus in secunda linea Lovanii anno 1573. fuit dein Medicus excellens, Historicus, Poëta. In singulis ostendit ingenii præstantiam, variam doctrinam, Antiquitatis notitiam non vulgarem. Scripsit

Hispaniam, sive de opidis fluminibusque Hispaniæ. Antverpiæ, 1607. 8. apud Verdussium.

Ichthyophagiam, seu *de esu Piscium*, Ibid. 1616. 8. typis Belleri. Item

Diæteticon, seu *de re cibaria* libros IV. Ibid. 1626. 8. item 4. ibid. 1646. Quibus libris imprimis ostendit, esum piscium, quem certis diebus Ecclesia Romano-Catholica præcipit, simul etiam esse salubriorem.

Epistolas quasdam ad Joan. Beverovicium Med. Dordrac. de Calculo, Aquis Spadanis &c. Extant inter Opera Beverovicii.

Commentarium in Julium Cæsarem, Augustum, Tiberiumque, Huberti Goltzii. Ibid. 1620. fol. typis Ærtsii.

In ejusdem Goltzii *Numismata Græcia*, seu in *Tabulas Insularum Græciæ*, apud eumdem.

Lusit quoque *Epicedium Justo Lipsio*, editum in fama postuma ejusdem Lipsii & alia quædam Carmina, sparsim edita; ac parata editioni habuit *Elogia Hispanorum armis illustrium*.

LUDOVICUS OVERDATS,

Doctor Medicus Marchionis de Castello-Roderici Gubernatoris Belgii, grassantem pestem descripsit vernaculè, simulque præscripsit remedia. Titulus est: *Kort verhael van de peste met haere genees-middelen, dienstigh voor alle aerme menschen.* 12. Bruxell. apud J. Mommaert. 1668.

LUDOVICUS RADOUX,

Leodius, primò Curiæ Leodiensis Sententiarius, pòst Sereniss. Principis ærario Præfectus, vir ad omnem humanitatem compositus, & in agendis ac tractandis rebus negotiisque omnibus, dum vixit, diligentissimus ac solertissimus, plurimùmque de Imperio Romano, de Principe suo patriaque meritus, postquam libro doctissimo descripsit

Jura omnia, quæ sacrum Rom. Imperium habet in Dominio de Fleron, sub Advocatia B. Virginis Regalis urbis Aquensis constituto, cum argumentorum per adversarios propositorum verissima solidissimaque resolutione. Uxorem duxerat D. Elisabetham d'Hennin.

LUDOVICUS DE SCHILDERE,

Brugensis, Societatis Jesu Theologus, ac per annos plures Professor apud suos in Academiâ Lovaniensi, obiit Brugis die XVII. Junii 1667. ætatis 61. Ediderat

Tractatus VI de Principiis formandæ Conscientiæ. 12. Antverp. 1664.

Synopsin Theologicam de Sacramentis Ecclesiæ fol. Lovanii 1648. Quam & in publicis Disputationibus sub ejus presidio defendit Illustriss. Dominus Humbertus Guilielmus à Precipiano, postmodum Archiepiscopus Mechliniensis.

LUDOVICUS DE SCHORE,

Lovaniensis, Patriciæ stirpis, J.U. Doctor renunciatus anno 1520. XI. Kal. Junii, eodemque anno Legum Professor Ordinarius Lovanii, non ita multo pòst à Carolo V. Cæsare in Consilium Machliniense adscitus fuit, nec unà Legatione, ejusdem Imp. nomine, ad Angliç Galliæque Reges functus est. Demum anno 1540. post Illustriss. *Joannem Carondeletum*, Archiepiscopum Panormitanum, Consiliorum Statûs Sanctiorisque constitutus Præses.

Scripsit amplum atque iteratâ editione dignum *Consilium, super viribus Matrimonii, inter Henricum VIII. Anglorum Regem, & Catharinam Austriacam*, quæ nupta antè fuerat Arthuro, Henrici fratri: cum caussa ea Rom. Pontifici dijudicanda proponeretur: editum Lovanii fol. 1534. typis Sasseni.

Vivere desiit Antverpiæ, anno 1548. die XXV. Februarii, relicto ex *Joanna Vander Noot*, filiâ *Adolphi* Brabantiæ Cancellarii, (quæ marito superstes, Leodii decessit anno 1590.) *Erardo* filio, J. C. Equite, Lovanii sæpius Consule, præclarâque ex eo posteritate. Conditus Lovanii apud Eremitas Augustinianos: ubi Vitæ series proponitur, his verbis.

Quisquis ades, qui sacra frequens hæc limina templi
Visis ad hæc dubios per monumenta pedes.
Summa LUDOVICUS SCHOREÆ *gloria Stirpis,*
Hac moriens condi viscera jussit humo.
Hunc quia vitales urbs Lovaniensis in auras
Protulit, ereptum nunc sibi mæsta dolet.
Sedulus ingenuas vix dum puer imbibit artes,
Ingenii rarâ dexteritate valens;

Cum bene lustrasset sinuosa volumina Juris,
Prælegit Leges, Justiniane, tuas.
Sacratos vix-dum Doctoris adeptus honores,
Nativâ summus Rector in Urbe fuit.
Machliniæ hinc cæpit clarere Senator in aula,
Edens ingenii dona stupenda sui.
Mittitur idcirco Regem Legatus ad Anglum:
Bis Francum Caroli nomine missus adit.
Inde reversus ad Hesperios accessit Iberos;
Hinc decus huic meritò Cæsar Equestre dedit.
Protinus incolumem post tanta pericula Cæsar,
Majori dignum duxit honore virum.
Illustris Statuum fit ad alta palatia Præses,
Secretique capit munera Concilii.
Cunctarum tradit ditionum Cæsar habenas,
Quas nunc inferior noster hic orbis habet.
Non favor à recto, procerumque potentia movit,
Flectere propositæ non valuistis opes.
Hoc Censore fuit magnas perpessa ruinas
Hæresis, in multis Hydra coorta locis.
Adjunxit Carolo validos ad bella Sycambros,
Consilio dirimens prælia capta suo.
Eis quatuor summas rerum est moderatus ad annos,
Cum lentâ caderet vita soluta febri.
Hei mihi quam tenui pendent mortalia filo,
Quamque trahit dubiâ stamina Parca manu!
Tam clarum patriæ columen, Deus optime, tecum
Quæsumus ætbereos fac habitare polos.

LUDOVICUS SOMBECHUS,

Abbas & Comes Gemblacensis, Ord. Benedictini, obiit 12. Septembris 1609. posteaquam scripsisset libellum asceticum, quem inscripsit

Funiculum triplicem contra præsentis sæculi calamitates; in quo Passionis, Mortis & Crucis Dominicæ mysteria & documenta, SS. Patrum verbis expressa. Bruxellæ, typis R. Velpii, 1607. 8.

LUDOVICUS TALESIUS,

Religiosus Claromarensis Ord. Cist. prope Audomaropolim, sacris Virginibus in Viridario juxta Osyacum à Confessionibus, librum edidit, cui titulus:

Ad Pœnitentem recensque confessum Exhortatio.

LUDOVICUS DE LA TOUR,

Professus Cartusiæ Leodicensis, Poëta insignis, vitâ functus Liræ in Brabantia, anno 1632; carmine numerali descripsit

Generales omnes Ordinis Cartusiani, à D. Brunone ad sua usque tempora. Coloniæ, 1597. & Wirceburgi, 1606.

LUDOVICUS WOVERIUS,

Joannis filius Francisci frater, Antverpianus, admodum adolescens latinas græcasque litteras accuratè didicerat, adeò ut solutâ vinctâque scriptione ad elegantiam emineret, ac versibus Tragicis pangendis unus omnibus principatum prærepturus videretur: verùm florem illum Belgarum eripuit nobis nimis præmatura mors anno 1624. IV. Kalen. Septembres, Madriti in Hispania, cùm vixisset annos dumtaxat XVI. menses VII. Exstat

Applausus amoris & favoris ab amicissimis & Doctissimis Viris Francisco Woverio, Joannis filio scriptus, publicante *Ludovico* ejus fratre, typis Plantin. 1623.

Apobaterion sive *Itineris sui in Hispanam Narratio*, ad Erycium Puteanum.

Piorum Jamborum Mnemosynon. Ibid.

M.

MACARIUS HAVERMANS,

Ntverpienſis, Religioſus Abbatiæ S. Michaëlis Ordinis Præmonſtratenſis Antverpiæ, annos aliquot S. Theologiæ Profeſſor fuit, verè eruditus, licet apud quoſdam notam Janſeniſmi non evaſerit. Florente ætate raptus eſt è vivis Antverpiæ 20. Februarii 1680. annos vix natus 36. profeſſus 14. Edidit

Tyrocinium Theologiæ Moralis, *ad mentem SS. Patrum*, præſertim Auguſtini. Antverpiæ apud Reinerum Slegers 1675. in 8. Editio II. aucta.

Defenſionem Tyrocinii Moralis Theologiæ contra Theſes illi oppoſitas. Coloniæ per Balth. Egmond. 1676, in 12.

Examen libelli P. Caroli ab Aſſumptione Carmelitæ Diſcalceati : cui titulus : Pentalogus diaphoricus, ſive quinque differentiarum rationes, quibus verum judicatur de dilatione Abſolutionis. Coloniæ apud Egmond 1679. in 8.

Diſſertationem Theologicam de Authoritate SS. Patrum, præſertim Auguſtini. Coloniæ apud Egmond. 1677. in 8.

Epiſtolam Apologeticam ad ſummum Pontificem Innocentium XI. contra injuſtam accuſationem Franciſci Simonis. Coloniæ per Egmond 1678. in 8.

Diſquiſitionem Theologicam, *An proximus diligi debeat formali interno dilectionis actu.* Coloniæ per Egmond 1678. in 8.

Diſquiſitionem Theologicam, *quinam Amor Dei requiratur & ſufficiat ad juſtificationem.* Lovanii per Adrian. de Witte. 1675. in 8.

MACARIUS SIMEOMO,

Antverpienſis, S. Theol. Licentiatus in Academia Lovanienſi, ejuſdem Profeſſor in Abbatia S. Michaëlis Antverpiæ, ibique Canonicus Præmonſtratenſis, ac dein Abbas anno 1663. Fervebant in Belgio Controverſiæ occaſione Libri Cornelii Janſenii Iprenſis Epiſcopi, recens ab Apoſtolica Sede damnati. Hinc ſcripſit ſequentia contra P. *Guilielmum Landsheere* Societ. Jeſu, Antverpiæ in Domo profeſſa Conferentias Eccleſiaſticas, vulgo *Collationes*, è Cathedrâ proclamantem: nempe

Collationem Antverpienſem, ad Clariſſ. Virum Petrum Aurelium; Lovanii anno 1647. dein etiam Pariſiis.

Novum Proſperum contra novum Collatorem. Ibidem

Theſes Theologicas de Peccatis, *& peccatoris per J. C. gratiam juſtificatione.* 4. Antverp. 1647.

Obiit Antverpiæ 12. Aprilis 1676. ætatis anno 60.

MAILLARDUS VULDERUS,

Furnenſis, J. U. Licentiatus, nobilis præſtantiſſimorum Bituricenſis Scholæ Anteceſſorum *Franciſci Duareni* & *Jacobi Cujacii*, Lovanii autem *Gabrielis Mudæi* diſcipulus. Ut primum in patriam venit, cepit in Comitio Flandrico eloquentiæ præſidio confiſus, reorum periclitantium cauſas dubias defendere. Poſtea S. P. Q. Aldenardenſi à Conſiliis extitit. Anno vero 1586. Conſilii Flandrenſis Patronus Fiſci creatus, omnibus admirationi fuit. Ubi quid in deliberationem cadebat, quod inextricabile videbatur, incredibilem in diſſerendo ſubtilitatem manifeſtabat. Sexagenario minor, maximis exantlatis laboribus, pthyſica febre conſumptus, hujus mortalis vitæ ſortem anno 1592. derelinquens, 10. Martii, raptus eſt ad immortalem.

Multa elucubrata habuit in Jure Civili, teſte Swertio in Athenis Belg.

inter cetera *Volumen Responsorum*, *sive Consiliorum*, quibus reconditarum materiarum nodos difficiles solerti ingenio, & exquisito judicio solvit. Remanserunt MSS. penes heredes, *Maillardum & Antonium de Vuldere*, *Maillardi* filios, in supremo Consilio Senatores Mechliniæ; posterior enim successit priori ad sanctius Consilium adsumpto, anno 1624.

S. MARCELLINUS,

Presbyter, comes peregrinationis SS. Willibrordi & Suitberti, & Actorum scriptor, claruit circa ann. 730. de quo S. Lutgerus libro de Vita ac Miraculis S. Suitberti: *Expavesco & tremisco aliquid addere ad complementum illius libri, editi & conscripti à tam excellenti Gentilium prædicatore, egregio Presbytero Marcellino.* Scripsit verò *Vitam & Acta* S. Suitberti, mandato & auctoritate S. Gregorii Episcopi Trajectensis. Edidit Surius, 1. Martii, sed mutato stilo. Ægidius Gelenius S. Theol. Licent. Canonicus ad S. Andream Coloniæ, scripsit *Clypeum Suitbertinum*, quo jacula, quæ in Scriptorem Vitæ S. Suitberti contorquentur, avertit, editum Coloniæ, 1640. 4.

Hactenus quidem *Val. Andreas*: verùm quæcumque sub nomine *Marcellini* edita sunt, fabulosa atque conficta esse, fusè demonstraut PP. Hagiographi S.J. ad diem 1. Martii.

MARCELLUS FRANCHEIMIUS,

Zutphanius, Gelder, J. U. Doctor, plerasque Italiæ, Germaniæque Academias lustravit, varium & miscellaneum doctrinæ genus sectatus, docuitque ipse græcam latinamque Linguam. Postea sede fortunarum suarum translatâ Bruxellam, inde in Concilium Navale sive Admiralitatis, ut vocant, Dunkercæ adscitus est, obiitque ibidem anno 1643. Edidit.

Epistolam pro Jatro-Chimica, ad Joan. Ernestum Burggravium, Franekeræ, 1611. 8. cum Burggravii Biolychnio.

Ε'πίχριον ςοχαςικὸν *ad Achillem πανυπερoπλομάχον*. Præmittitur Burggravii libro cui titulus *Achilles πανοπλος* &c. Amstel. typis Henr. Laurentii, 1612. in 8.

Expeditionem Sicambro-Batavam, ad fidem & virtutem antiquorum. Moguntiæ, 1620. 4. apud Balth. Lippium.

Item librum Apologeticum, hoc titulo, *Asinus palmatus*, seu *Pædagogus Halensis Sigismundus Evenius furens adversus Adamum, ad fustuarium remissus.* Ibid. eodem anno 4.

MARCUS ANTONIUS BIGATO,

Abbatiæ Tungerloensis in Campinia Canonicus Regularis Præmonstratensis, & anno 1660. Pastor in Diessen, prodidit

Augustinum humiliatum, excitantem cor ad amorem Misericordiæ Dei, & dulcedinem Gratiæ illius, quâ potens est omnis infirmus, qui sibi per ipsam fit conscius infirmitatis suæ. 12. Lovanii 1646. apud Masium.

MARCUS CORNELIUS MARTINI,

Antverpianus, & Philosophiæ in Academia Julia Professor,

Disputationem de subjecto & fine Logices &c. adversus Ramistas, edidit Lemgoviæ. 1597. 8.

MARCUS GHEERAERTS,

Insignis rerum quarumlibet pictor & delineator, artem pictoriam Brugis cum laude & successu exercuit & promovit: sed anno 1566. turbantibus

rem facram & civilem Calviniftarum concionibus, pictoria inter cæteras artes frigere cepit. Unde aliam ille viam tentandam ratus pingendi fcientiam cum cælandi arte, feliciter commutavit; eo fcilicet modo, qui erodente aquâ perficitur; ejufque raræ dexteritatis præclarum fpecimen dedit, dum prægrandem Chartam geometricam civitatis Brugenfis delineavit & fculpfit; quâ nihil in eo genere accuratius aut elegantius defiderari poteft. Poftea fecessit in Angliam, ibique, relicto filio paternæ artis hærede, mortuus eft. Edidit linguâ vernaculâ

Veraces fabulas animalium, cum fig. exquifitiffimis. Brugis apud Petrum de Clerck 1567. 4. quas & *Huberto Goltzio* infcripfit. Verfus autem qui cuilibet figuræ appofiti & fabulam narrant & ejus ethicen docent, compofiti funt ab *Edewardo de Dene* Brugenfi, ut in calce libri patet. Idem opufculum denuo prodiit belgicè fub titulo, *Vivarium animalium*. Amftel. 1617. 4. quod & profâ & alio verfu interpolavit *Jodocus Vondelius*: fed elegantiam figurarum prelo detritam imperitum fcalprum poftmodum temeravit.

Illi quoque adfcribitur fub nomine *Gerardi ter Brugge* libellus de Arte pictoria, hoc titulo: *Verlichterie kunde, oft recht gebruyck der Water-verven &c.* iterato editus per *W. Goeree*, typographum Middelburgi 1670.

MARCUS GUALTERUS,

Campenfis Scholæ Rector, apud Trans-Ifalanos, edidit Amftelodami, 1614. 8. apud Henr. Laurentium,

Dialogos de Scholis, earum antiquitate, ufu &c.

MARCUS LAURINUS,

Brugenfis, Waetervlieti Dominus, *Guidonis* frater, hiftoriarum & antiquitatis omnis velut promus & condus: *Huberto Goltzio* Antverpiâ accerfito, eodemque in Italiam, Germaniam, ac Galliam miffo, ad Antiquitatis omne genus conquirendum; reducis Goltzii operâ, *Faftos Confulares*, è Faftis Capitolinis ac Nummis mirâ quadam elegantiâ à fe concinnatos atque digeftos publicavit, ut Goltzius ipfe in C. Julio Cæfare ad Laurinum præfatur.

Cetera quoque Numifmata omnia pari ordine & congruitate difpofuit, in *C. Julio Cæfare*, *Hiftoria Augufta*, *Magna Græcia* à Goltzio vulgatis. Cœperat, perducto ad umbilicum Augufto, reliquos deinceps ad Domitianum Cæfares fimili Venere & elegantiâ expolire: fed, bellis civilibus undique in Belgio exorientibus, fpoliato in itinere Oftendano maximâ antiquarii thefauri parte Laurino, & typis Goltzianis à fervo fure ablatis; pulcerrimi illi conatus planè conciderunt, magno rei litterariæ damno.

Obiit celebs anno 1610. fepultus in choro parochialis templi de Watervliet, à majoribus magnificè exftructi atque dotati; addito hoc Epitaphio vernaculo.

Sepulture Jonckheere Marcus Lauweryn, Schiltknape, Heere van Waetervliet, Waeterlant, Philippine &c. den welcken ongetrout overleden is . . . 1610. Ende Mevrouwe Françoise Lauweryn, naer de doot van haeren bovengefchreven broeder Vrouwe van Watervliet, &c. de welcke twee bovengefchreve kinderen waeren van wylent Joncker Guido Lauweryn, filius Matthias, geprocreert by Vrouwe Joanna de Deurnagele, &c.

Porrò alius ejufdem Stemmatis fuit *Marcus Laurinus*, Vir non minùs eruditus, Ecclefiæ D. Donatiani Brugis per annos XXI. Decanus, *Defiderii Erafmi* amicus ac patronus, à quo frequentes ad eum extant Epiftolæ. Obiit ille 4. Novembris 1540.

MARCUS LYCKLAMA,

A Nyeholdt, Frisius, J. C. juvenis Heydelbergæ atque alibi Jura didicit, eademque Franekeræ Frisiorum Professor primarius docuit, indeque Ordinum Generalium Belgii fœderati in consistorio Status Consiliarius, & per Stellinguerfiam in Frisia orientali Grietmannus, ut ibi loquuntur, hoc est, Dynastes seu Satrapa, Eques D. Marci, Ordinis illius insignibus donatus à Marco Ant. Morosino, Serenissimæ Reip. Venetæ ad Ordines Belgii fœderati Legato. Edidit

Membranarum, sive Opinionum ad Jus Civile controversarum libros VII. Amstelodami, 1608. & 1609. 4. Jenæ, 1624. 8. Leovard. 1644.

Commentarium De ineunda rei debitæ æstimatione, ad L. Vinum 22. D. de rebus cred. Amstel. 1610. 8.

Operas gratuitas de Condictione furtiva, pro Jacobo Cujacio, adversus Operas Ant. Fabri subsidiarias, nomine *Ant. Mercatoris*. Lug. Batavorum, 1616 8.

Benedictorum libros IV. adversus maledicta atque errores cùm Pragmaticorum, tum aliorum, circa actiones ex delicto merè pœnales, mixtas, rei persecutorias &c. Ibid. 1617. 8.

De hæredibus instituendis in legitima. 8. Franekeræ.

De Jure studiosorum. Ibid. 1609.

Orationem de Professore Juris. Ibid. 1616.

MARCUS MASTELEYN,

Bruxellensis, filius Henrici, Sereniss. Principum Alberti & Isabellę à cubiculis & per 34. annos Doctoris Medici, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini in Viridi-Valle, S. Theol. Licentiatus Lovaniensis, ibidemque Collegii sui Ordinis Præses, ac demùm Prior Cœnobii Septem-Fontium, vir non minùs religione, vitæque integritate quàm ingenio doctrinaque excellens. Obiit apud suos anno 1651. Ediderat.

Necrologium Monasterii Viridis-Vallis &c. Brux. in 4. typis Meerbecii.

Item *Joannis de Bercht*, ejusdem instituti Canonici, *Elucidatorium in Psalmos Davidicos*, suppletis iis, quæ à Psalmo CXIV. usque ad Psalm. CXXXIII. inclusivè deerant. Antver. 1634. 4.

MARCUS NEVIANUS,

Gerardimontanus, Medicus & Philosophus, in patria Consul fuit, pòst Sacerdos Gandavi vixit. Macrum imitatus scripsit

De Plantarum viribus, carmine. Lovanii, 1563. 8. apud Wellæum.

De Morbis curandis librum, Gandavi excusum.

MARCUS VAERNEWYCK,

Civis & Patricius Gandavensis, vernaculè scripsit

Speculum Historiæ Belgicæ, typis editum, tertio prelo, Antverpiæ 1665, in 4.

Verùm fallitur & fallit vir optimus, dum origines Belgicas Trojano ab ovo ducit, scriptaque sua apocryphis atque improbatæ fidei narrationibus contaminat. Plura alia idiomate patrio (nullius enim alterius peritum fuisse constat) conscripta, legebantur apud *Joannem Schepperum*, ex filia nepotem, & recensentur à Sandero libro III, de Gandavensibus eruditione claris, & à Swertio in Athenis Belgicis; veluti

Descriptio Comitatûs Flandriæ & Zelandiæ.

Chronicon Flandriæ.

De origine & situ opidi Gandavensis.

Clypeus Fidei Christianæ.

Itinerarium Romanum.

Speculum Anabaptistarum.

Cotes quadrangularis, de Judæis, Infidelibus

fidelibus, Turcis & Pseudo-Christianis.

De antiqua Nobilitate & origine Flandriæ, rythmo vernaculo, &c.

Decessit anno 1567. majorum tumulo ad S. Bavonem illatus.

MARCUS ZUERIUS BOXHORNIUS,

Bergizomii, quod Brabantiæ oppidum est ad Schaldim famâ belli olim celeberrimum, anno 1612 natus est mense Septembri, patre *Jacobo Zuerio* ibidem Ministro Calviniano, matre *Anna Boxhornia*, *Henrici* Ministri itidem Bredani filiâ. Itaque nomen *Zuerii* à patre, *Boxhornii* vero à matre assumpsit: reclamantibus tamen Familiis Patriciis *de Zueyro* & *Boxhorn*, quarum illa Antverpiæ hæc Bruxellis plane illustres habebantur.

Puer incredibili literarum amore incensus, ingenio prompto ac facili, æquales omnes est supergressus: sexennis, amisso patre, sub oculis *Henrici Boxhornii*, avi materni educatus est Bredæ, usque ad annum 1625, quo, occupatâ per Hispanos Breda, Lugdunum Batavorum secessit. Studiosis illius Academiæ adscriptus, stupendos in Philosophiæ, Jurisprudentiæ, Historiarum ac Politices studiis fecit progressus: eruditissimorum hominum, præcipue *Danieli Heinsii* publicis lectionibus ac familiaritate usus.

Unde tantam doctrinæ famam fructumque acquisivit, ut anno ætatis XIX. haud dum impleto, a Curatoribus ejusdem Academiæ ad publicam Eloquentiæ & bonarum Litterarum Professionem, post *Petrum Cunæum* admotus sit; cujus quidem Cathedræ possessionem adeptus est anno 1632. pridie Kalendis Septembris. Dein anno 1640 Professor Institutionum Juris, & 1648. Historiarum Professor publicus, dum cathedra hæc à discessu *Gerardi Joannis Vossii* dudum vacasset. Inter hæc à Cancellario *Oxenstierna* Suecorum ad Ordines Fœderatos Legato, *Christinæ* Reginæ & procerum nomine ad amplissimas dignitates evocatus in Sueciam, illi Septemtrioni amorem prætulit patriæ.

Boxhornii curis debentur quem-plurima Authorum, præsertim Batavorum, encomia, quæ Bibliothecæ suæ Belgicæ inseruit *Valerius Andreas*, qui familiare litterarum commercium cum *Boxhornio* habuit: unde & plures hodie asservantur Epistolæ MSS.

Uxorem duxerat *Boxhornius* filiam *Petri Duvelaar* Consulis Medioburgensis, è quo connubio filiæ duæ relictæ sunt. Obiit diuturno morbo exhaustus, Lugduni Batavorum die 3. Octobris 1653, annos vix natus XLI. pro funere laudatus à collega *Lamberto Barlæo*, Casparis filio.

Varia edidit, & quidem ex iis quædam penè puer adhuc, nimirum decimoseptimo ætatis anno. Sunt autem hæc.

Poëmata, præsertim de capta Silvaducis &c. 1629. 12.

Granatarum encomium Amstel. 1631. 4.

Historiæ Augustæ Scriptores, cum Animadversionibus ac Notis. Lugd. Bat. 1631. 12. Tomis IV.

Theatrum, sive Descriptio Comitatûs & Urbium Hollandiæ, cum Tabulis geographicis. Amstel. 1632. in 4. *Petrus Montanus* in flandricum transtulit 4. Amstel. eodem anno.

C. Plinii Panegyricus recensitus. Lug. Bat. 1632. & 1648. Item Amstelod. 1659. in 12.

Animadversiones in Suetonium Tranquillum. Lug. Bat. 1632. & 1645 12.

Poëtæ Satirici minores, cum Commentariis. Lug. Bat. 1632. 8.

Respublica Leodiensium Lug. Bat. 1633. in 24.

Apologia pro Navigationibus Hollandorum, adversùs Pontum Heuterum. Lug.

Bat. 1633. 24. Londini 1636. 8.

Emblemata Politica, & *Dissertationes Politicæ*. Amstelod. 1634. & 1651. 12.

Julii Cæsaris Opera, *cum Commentariis variorum*. Amstelod. 1634. fol.

Grammatica Regia, *sive nova & facillima Ratio discendi Linguæ latinæ præcepta, pro Christina Suecorum Regina*. Holmiæ 1635. 12. item Lug. Bat. 1650. in 12.

D. Catonis Disticha de Moribus, *græco-latina*, *cum Notis*. Lug. Bat. 1635. 8.

Orationes duæ de vera Nobilitate & ineptiis sæculi. Lug. Bat. 1635. fol.

Oratio inauguralis de majestate Eloquentiæ Romanæ. Lug. Bat. 1636. 4.

Orationes tres de Theologia Paganorum, *Fabulis Poëtarum & Animarum immortalitate*. Lug. Bat. 1636. 4.

Oratio funebris in obitum Illust. Herois, *Dominici Molini*, *Patricii & Senatoris Veneti*. Lug. Bat. 1636. fol.

Character Causarum Patroni. Lug. Bat. 1637. 4.

Character Amoris. Lug. Bat. 1637. 4.

Panegyricus Celsissimo Arausionensium Principi, *Friderico Henrico*, *post Bredam oppugnatam dictus*. Lug. Bat. 1637. fol.

Quæstiones Romanæ, *in quibus sacri & profani Ritus*, *plurima etiam Antiquitatis Monumenta eruuntur & explicantur*; unà cum *Plutarchi Quæstionibus Romanis*, Commentario uberrimo explicatis. Lugd. Bat. 1637. in 4. Extant etiam in Thesauro Antiquit. Roman. Grævii, Tomo V.

Monumenta Illustrium Virorum æri incisa & elogia. Lug. Bat. 1638. fol.

Justinus, *cum Notis*. Amstelod. 1638. in 12.

Panegyricus in Classem Hispanorum profligatam. Lug. Bat. 1639. fol.

Oratio de Somniis, *habita cum ordiretur interpretationem Somnii Scipionis*. Lugd. Bat. 1639. in 4.

Historia obsidionis Bredanæ & rerum anno 1637. in Belgio aut alibi gestarum. Lugd. Bat. 1640. fol.

De Typographicæ Artis Inventione & Inventoribus, *Dissertatio*. Lugd. Bat. 1640. 4.

Dissertatio de Trapezitis, *vulgò Longobardis*, *qui in fœderato Belgio mensas fœnebres exercent*. Lugd. Bat. 1640. 8. item Groningæ 1658. 4.

Panegyricus in Nuptias Principis Arausionensium Guilielmi, & *Mariæ*, *Britanniæ Regis filiæ*. Lugd. Bat. 1641. fol.

Oratio in excessum Illustris Viri Cornelii Vander Myle. Lugd. Bat. 1642. fol.

Oratio quâ Ser. Henricæ Mariæ, *magnæ Britanniæ Reginæ urbem Leydensem subeuntis adventum veneratur*. Lugd. Bat. 1642. fol.

Oratio in excessum Ill. Principis Constantini Alexandri. Lugd. Bat. 1642. fol.

Commentarius in Vitam Agricolæ Cornelii Taciti. Lugd. Bat. 1642. 12.

Apologia pro Commentario ad Agricolam Taciti, *adversùs Dialogistam*. Amstel. 1643. 12.

Animadversiones in Cornelium Tacitum. Amstel. 1643. & 1648. in 12. item 1673. in 8. item Lugd. Bat. 1642. in 12. item Venet. 1645. in 12.

Historia Belgica, usque ad Caroli V. Cæs. regimen deducta; Flandricè, Leidæ 1644. 1649. in 4.

Chronicon Zelandiæ, prius à *Joanne Reygersbergio* vernaculè editum, cum observationibus & auctario luculento dedit denuo Middelburgi, 1644. in 4.

De Cultu Deæ Nehalenniæ. flandricè, Leydæ. 1647. in 4.

Plinii Epistolæ, *una cum ejus Panegyrico*, *recensitæ*. Lugd. Bat. 1648. 12. Amstel. 1659. in 12.

Dissertatio de Amnestia. Lugd. Bat. 1648. 12.

Dissertatio de Successione & Jure Primogenitorum, *in adeundo Principatu*, *ad Carolum II. Magnæ Brittanniæ Regem*. Lugd. Bat. 1649. 4.

De Majestate Regum Principumque Liber singularis, adversùs J. B. Cogitationes subitaneas in Dissertationem de Successione &c. Lug. Bat. 1649. in 4.

Commentariolus de Statu Fœderatarum Provinciarum Belgii, Boxhornio tribuitur. Prodiit in 16. Hagæ-Com. apud Joan. Verhoeven 1649. per XII. Capp. item anno 1650. Hagæ in XXVI. Capit. Prior tamen editio integrior est: sed cùm propter eam *Boxhornius* indignationem Ordinum Hollandiæ incurrisset, qui librum ejus proscripserunt, aliam ejusdem editionem castratam substituere coactus est.

Oratio funebris in excessum Adriani Falckoburgii Med. Doct. & Professoris. Lugd. Bat. 1650. 4.

Haymonis Historia Ecclesiasticæ Breviarium, cui adjuncta prima Religionis Christianæ Rudimenta, vetustissima Alemannorum & Saxonum Lingua conscripta. Lugd. Bat. 1650. 12.

Disquisitiones Politicæ, ex omni Historia selecta. Hagæ Comitum 1650. & 1655. 12. item Erfurti, 1664. 12.

Dissertatio de Græcæ, Romanæ & Germanicæ Linguarum harmonia Lugd. Bat. 1650. 12.

Historia universalis Sacra & Profana à nato Christo ad annum 1650. Lugd. Bat. 1651. & 1652. in 4. item Lipsiæ 1675. 4.

Orationes varii argumenti. Amstelod. 1651. in 12.

Oratio in excessum Guilielmi Principis Arausiæ, Comitis Nassovii. Lugd. Bat. 1651. fol.

Metamorphosis Anglorum. Hagæ Com. 1653. 12.

Originum Gallicarum Liber, in quo veteris & nobilissimæ Gallorum Gentis Origines, Antiquitates, Mores & Lingua, eruuntur aut illustrantur. Cui accedit antiquę Linguæ Britannicæ Lexicon Britannico-Latinum, insertis explicatisque passim Adagiis Britannicis. Amstelod. 1654. 4.

Idea Orationum è selectiori materia moderni statûs Politici desumptæ. Lugd. Bat. 1657. 12. item Lips. 1661. 12.

Institutionum seu Disquisitionum Politicarum Libri II. quibus proponuntur ac deciduntur casus politici: cum Notis *Georgii Hornii*, Lipsiæ 1659. item Amstelod. 1663. Displicent multis ob nimiam scribendi libertatem: ideoque Author inter *Monarcho-machos* reputatur.

Chronologia sacra & prophana, curis *Joannis Andreæ Bosii* prodiit Francof. 1660. fol.

Epistolæ & Poëmata, Amst. 1662. in 12. cum præfixa Vita *Boxhornii*, Authore *Jacobo Baselio* Min. Calv. item Lipsiæ 1679. cum Præfatione *Jacobi Thomasii.*

Dissertatio de Imperio Romano, Jenæ 1664. in 12.

Ceterum de avo Marci Zuerii Boxhornii quædam etiam veniunt digna notatu. *Henricus* iste non *Boxhornius*, sed vero ac vulgato nomine *Bockorinck* vocabatur. Nativitate Bruxellensis erat, filius fossoris cœmiterii parochialis Ecclesiæ B. M. de Capella. Lovanii primus tertię lineæ (ut ajunt) in Promotione Philosophicâ anni 1568. expleto dein S. Theologiæ cursu, Presbyteratu ac Licentiæ gradu insignitus fuerat, indeque Decanus ac Pastor Ecclesiæ S. Germani Thenis, ejusdem quoque Districtûs Archipresbyter ab Archiepisc. Mechliniensi constitutus.

Postmodum Religionis ac sui-ipsius immemor, superbiâ admodum inflatus, post occultum primò incestuosumque commercium cum quadam *Sibilla Stylsia*, unde & proles nata fuerat; tandem Thenis relictis, cum eadem aufugit in Hollandiam, anno 1594. factusque infamis Apostata à Religione Catholica, publicè eidem Sybillæ per sacrilegas nuptias copulatus fuit: & pro desertionis suæ præmio ad Ministerium Calvinianum in oppido Woer-

densi primùm, dein anno 1601. Bredę evehi meruit. Desertionis suæ caussas per *Apologiam* à se editam palliare conatus est: cui *Parœneticam Epistolam* typis opposuit doctiss. æque ac piissimus *Henricus Cuyckius* S. T. D. Lov. & ad D. Petrum Decanus, dein Ruræmund. Episcopus. Inscripsit eam partim Decano ac reliquo Clero, Prętori Coss. S. P. Q. Thenensi, partim Ampliss. Viro *Philippo Boxhornio* in Curia Brabantina Senatori regio; cujus familiæ nomen hic Apostata usurpaverat. Indeque tota hæc narratio desumpta est, quam & confirmat *Baylius* in *Dictionario critico*.

Quin & de *Sibilla Stylsia* narrat P. *Herm. Hugo*, S. J. in Historia obsidionis Bredæ, vesanam hanc mulierem, ut suum pro secta Calviniana zelum demonstraret, spiritu quasi prophetico asseruisse, Bredam non aliter ab Hispanorum manibus eripiendam, nisi priùs B. M. V. Icon, quæ in loco publico exposita, hactenus ab hæreticis intacta permanserat, inde amoveretur.

Hæc per transennam de parentibus *Marci Zuerii Boxhornii*; quæ studiosè dissimulavit in Bibliotheca sua Belgica *Val. Andreas*: eò quod litterarum ejus commercio uteretur.

MARGARETA AUSTRIACA,

Maximiliani I. Imp. filia unica, Philippi Pulchri Hisp. Regis soror, Caroli V. Imp. amita, nata est Brugis die x. Januarii 1480. Scripsit varia Opuscula gallicè, tam versu quam prosâ: inter alia *Descriptionem calamitatum suarum*. Varia ejus Epigrammata apud Belgas & Gallos passim leguntur, atque imprimis hoc, quod de se-ipsa scripserat Epitaphium.

Cy gist Margot la gentil' Damoiselle,
Qu'a deux maris, & encore est pucelle.

Alludebat ad binas priores nuptias: siquidem primò desponsata fuerat tertio ætatis suæ anno, Carolo VIII. Francorum Regi, qui dein Annam Britannicam duxit; secundò Joanni Hispaniarum Infanti, Ferdinandi Regis unigenito; ad quem dum è Belgio in Hispaniam duceretur, navi per tempestatem periclitante, versus istos composuit. Tum ante consummatum matrimonium vidua, Philiberto Sabaudiæ Duci anno 1501. nupsit, ac rursum post triennium, sine prole vidua.

Hinc anno 1513. Belgis Gubernatrix data, rexit sapienter atque feliciter, nascentique hæresi sese fortiter opposuit, usque ad annum 1530, quo vitæ finem habuit Mechliniæ Kal. Decembris. Cor ejus Brugis urbe natali, in Annuntiatarum Monasterio, quod condiderat, corpus vero sepelitur Burgi in Bressia, in Ecclesia S. Nicolai Tolentinatis, Augustinianorum, quos itidem fundaverat.

Epitaphium habuit Bruxellis in D. Gudilæ, in laminâ, quam Iconoclastæ sustulerunt.

Cæsaribus proavis, & Cæsare clara nepote
MARGARETA, *Austriaci fata femina*
MAXIMILIANI,
Illa ego quæ miti rexi moderamine Belgas,
Et per fæmineas percusso fœdere dextras
Discordes populos, tranquilla pace beavi,
Hic fato depressa cubo, tellusque tenebit,
Nescio quid nostro de corpore pulveris atri.
Lustra decem vitæ Lachesis vix neverat,
& mox
Stamina Parca ferox fatalia rupit, iterque
Ire per obscurum nulli remeabile jussit.
At vos plebeio geniti de sanguine, quando
Ferrea nec nobis didicerunt fata, nec ullis
Parcere nominibus, patientius ite sub umbras.

In altera lamina ibidem.

Ergo nigra dies, & adest quoque flebilis hora
Femina Dia tibi? nec mors diademata curat.?

Ergo longa quies tibi jam properatur, & ista
Lumina perpetuis claudet nox una tenebris?
Nec pietas, nec sancta fides, nec nobile Stemma,
Belgica, nec divos tellus miseranda movebit?
Scilicet hoc fuerit tumidæ movere quod undæ,
Et terra lacrymas suggesserit Amphitrite.
Illa orbanda sua rectrice, orbanda parente,
Jam nunc in riguos meditatur abire liquores.
Parce piis lachrymis, tellus & pace querelis,
Nec mutari opta, quod stat fatalibus olim
Ignibus impressum, nullis revocabile votis.

MARGARETA GODEWYCK,

Dordraci in lucem edita pridie Kal. Septembr. 1627. celeberrimæ apud Batavos *Annæ Schurmanniæ* coætanea & æmula, quanti nominis hæc fuit apud Ultrajectinos, tanti habita illa fuit apud concives Dordracenos. In arte præsertim poëtica excelluit, versusque latinos æque ac vernaculos facili venâ pangebat. Præter linguam græcam callebat etiam gallicam, italicam & anglicam: neque artis pictoriæ musicæque ignara fuit. Meminit illius *Matthæus Balen* in Descript. Dordrac. pag. 203. velut ad prodigium eruditæ mulieris, inque omni arte exercitatę.

Obiit autem quinquagenaria Dordraci, die 2. Novemb. 1677.

MARGARETA TRIGAULT,

Duacena, Monialis Benedictina Abbatiæ B. M. V. de Pace Duaci, una è quatuor primis Monialibus à fundatrice primaque Abbatissa Florentiâ de Werguignœuil adductis, ad inchoandam strictiorem Regulæ S. Benedicti observantiam pro devoto fœmineo sexu. Ex qua dein Abbatia Duacenâ B. M. de Pace plurimæ alię Parthenones in Belgio, puta Atrebati, Gerardi-montibus, Bethuniæ, Brugis, Namurci ac Leodii, propagatæ sunt. Scripsit Vitam Fundatricis, gallicè.

Abregé de la Vie de la Venerable Mere Florence de Verguigneuil, decedée l'an 1638. Extat in libro gallico, cui titulus: *Voiage Litteraire*, per Religiosos Benedictinos Gallos è Congregatione S. Mauri. Tomo I. parte 2. pag. 219.

MARIA D'ENNETIERES,

Tornacensis, mulier nobilis & docta, claruit anno 1539. quo vulgavit, gallicè scriptam,

Epistolam contra Turcas, Judæos, Infideles, Pseudo-Christianos, Anabaptistas & Lutheranos.

MARIA DE SUCCA,

Benedicti J. C. Leodiensis filia, nascitur anno sæculari M. D. C. pridie Conceptionis Virginis Dei-paræ. Miraculum sexus sequioris: nam præter Arithmeticam, Musicam atque Organicam scientiam, dum ad Religiosarum Virginum Conventum anhelaret, post didicita trium mensium spatio linguæ Latinæ præcepta, tantos deinde non totis sex mensibus in eadem lingua fecit progressus, ut illo ipso anno nec-dum vertente Epistolas Ciceronis ad familiares sibi fecerit familiarissimas, doctissimasque ad viros doctissimos latinas scripserit epistolas, ut vel una è multis, Leodio à Lamberto Vlierdeno missa, fidem fecit. Denata est anno 1626. annos nata xxv. mensem unum, condito sibi extremo elogio & pleno pietatis testamento latino, quod à patre Leodii, ut & Epistolarum fasciculus, adservatum fuit.

MARIUS JOANNES GODTSCALCANUS,

Antverpiensis, Ordinis S. Francisci tertii Instituti, quos Bogardos vocant, edidit

De Republica Christiana novissimorum temporum libros III. Antver. typis Belleri, 1600. 12. & Lovanii apud Rivium.

Precationum libellum. Antverp. typis Keerbergii, 1587.

Evangelicas & Christianas Orationes, sermone vernaculo, 1590.

Naturæ debitum solvit Bruxellis apud suos anno 1596. & sepultus in ambitu Monasterii, hoc Epitaphio simulque Chronographico.

QUALIs hoMo tU nUnC, ego tUnC; at QUALIs ego nUnC, taLIs tu tUnC, et, sI bene, DIVes erIs.

MARIUS VOET,

Eques, Toparcha de Kneckenbourg &c. Consul & Scabinus perpetuus Territorii Franconatensis, studio ac labore indefesso collegit, quidquid ad Genealogiam Familiarum, tum Flandriæ, tum cæterarum Belgii Provinciarum pertinet imò, & plurimarum exterarum. Celebs obiit Brugis anno 1685.

Manu propriâ scripserat Libros XLVIII. quorum hi præcipui, asservati Bruxellis penes Comitem de Colins, qui ejus abneptem Dominam N. Delval, uxorem habet.

Histoire genealogique de la Maison des Comtes de Flandre & de Hainaut &c. divisée en sept livres & justifiée par les Chartes de diverses Eglises, Abbaies, Arrets des Parlemens, Titres, Epitaphes &c. 1685.

Receuil & Liste des grands Baillis & Ecoutettes de Bruges; des Bourguemaitres & Echevins de ladite Ville, des Bourguemaitres & Echevins du Franc &c.

Plusieurs Volumes d'Epitaphes & autres Preuves des Genealogies.

Histoire genealogique de la Famille de Sarmiento & Villa-major en Espagne &c.

MARSILIUS DE INGHEN,

S. Theologiæ Doctor & Professor, an Germaniæ inferiori seu Belgis accensendus veniat, video pluries dubitatum, proque illius natalibus plures lego contendisse urbes, Parisiensem, Londinensem, Heidelbergensem & Ultrajectinam. Trithemius quidem natione facit Anglicum; verùm addit esse, qui eum scribant fuisse Germanum, quibus ego, inquit, liberum concedo judicium. *Ingben* pagus est in Batavia nova, vulgò *Betuwe*, ibidemque Commendatoria Ordinis seu Militiæ Rhodiensis. Hîc equidem loci, aut saltem Ultrajecti, ex ejusdem nominis familia, natum credidero *Marsilium.* Fuit ipse Canonicus & Thesaurarius ad S. Andream Coloniæ, primusque Academiæ Heidelbergensis plantator, Trithemio teste; leguntur que ejus non inutilia

Commentaria in libros IV. Sententiarum, Argentorati anno 1501. edita.

Moritur Heidelbergæ anno 1396. die xx. Augusti.

Vide Monumenta Heidelbergensia Melchioris Adami, ubi Oratio legitur funebris, habita à *Nicolao Prouwin*, Sacræ Paginæ Professore. In qua quod quidem personam *Marsilii* spectat, ita legitur: *Vita venerabilis laudabilem produxit ab occasum. Regulariter non cœnavit: sextis feriis in pane & aqua jejunavit, & aliis Vigiliis magnis cilicio carnem castigans &c.*

Atque hinc non sit verisimile, eum ex Professore Heidelbergensi umquam Cartusianum esse factum, nec conjicere possim, cur inter Ordinis illius Scrip-

tores numeretur à Thoma Bozio lib. XXII. de Signis Ecclesiæ cap. V.

MARTINUS ANTONIUS DEL-RIO,

Antonii Cantabri, Artzelariæ & Cleydaliæ in agro Antverpiensi Toparchæ & *Eleonoræ Lopez de Villanova* filius, natus est Antverpiæ, anno salutis 1551. ipso Pentecostes meridie. Puer Liram missus, ad tertium à natali solo lapidem, ibidem rei litterariæ prima jecit fundamenta: quibus deinde solidiora adjecit Lutetiæ Parisiorum, Eloquentiæ ac Philosophiç Peripateticæ in Collegio Claromontano Societ. Jesu datâ operâ, familiam inter Philosophos ibi tum ducente *Joanne Maldonato.*

Hinc Duacum ablegatus, ad Juris utriusque studia capessenda, moderatorem adolescentiæ suæ studiorumque habuit *Ludovicum Carrionem*, virum ingenio & scriptis clarum, cum eoque Lovanium profectus, in eodem Juris studio gnaviter sese exercuit; & in litteris humanioribus eos progressus fecit, sub *Corn. Valerii* disciplina, *Justi Lipsii* usus familiaritate, ut vix Lytæ seu Baccalaurei J.U. titulo insignitus, anno 1571. ætatis suæ vicesimo necdum completo, *Cajum Solinum*, ex MSS. ejusdem Lipsii membranis correctum, Notisque illustratum, publici usus fecerit.

Lovanio Salmanticam, celebrem in primis Hispaniæ Academiam, Laureæ indipiscendæ gratiâ, concessit, quam ibidem anno 1574. eo Doctorum omnium suffragantium, cæterorumque applausu est consecutus, ut non diu pòst, anno nimirum insequente in Belgium reversus, supremi Consilii Bracantici Senator, & mox Regii exercitus Judex supremus (Auditorem Generalem vocant.) fuerit constitutus, Fiscoque Regio præfectus.

Tot igitur tantisque muniis cum laude annis aliquot functus, cùm vitæ pacatioris desiderio teneretur, nullaque in Belgio bellis civilibus jam tum pœnè attrito spes pacis affulgeret, impetratâ (nescio quâ caussâ) à Parmensi Principe missione, iter in Hispaniam instituit, & Vallisoleti anno 1580. ætatis undetricesimo, VII. Idus Maii nomen Societati Jesu, in tuta ac fida à mundi fluctibus statione, dedit.

Pòst biennii tirocinium, & triennalem Philosophiæ meditationem Belgis suis velut postliminio redditus, sacris litteris ac Theologiæ Scholasticæ partim Lovanii partim Moguntiæ operam dedit: docuitque ipse postmodum Philosophiam Duaci; Conscientiæ, ut vocant, Casus Leodici; Sacras & Hebraïcas litteras Lovanii, Græcii in Styriensi Comitatu, & Salmanticæ in Hispania, frequente ubique concursu, nec minore fructu, quàm laude.

Dum ex Hispania in Belgium, majori, quàm vires ferebant, celeritate revertitur, Lovanii acerbissimis calculi cruciatibus tertio à reditu die moritur, anno 1608. mensis Octobris die XIX. annum agens ætatis LVIII.

Scripsit verò *Mart. Del-Rio*, adhuc adolescens, & pænè puer,

In C. Solini Polyhistorem Notas. Antver. 1572. 8. typis Plant. Inserta sunt Scholia brevia in T. Livii Epitomen.

In Claudiani Poëtæ Opera Notas & Conjecturas: ibid. in 16. sæpius recusas.

Adversaria in L. Annæi Senecæ Tragœdias: quæ pòst altero Tomo auxit, & *triplici Syntagmate* distinxit; in quo Veterum Tragicorum fragmenta, Senecæ Vita, in Senecç Tragœdias Commentarius novus. Ibid. 1594. 4.

Miscellanea Scriptorum ad universum Jus civile. Paris. typis Sonnii, 4. & auctiora studio Petri Brossæi, Lugd. 1606.

Repetitionem L. Transigere C. De transactionibus.

Exercitationem ad L. Contractus D. De Regulis Juris.

De Principiis Juris libros II.

Aliaque in Jure adfecta habebat, ac prelo parata, ut in Miscellaneis ipse præfatur. Verùm cum sanctiore habitu sanctius studium assumpsit, Musis tamen non omnino valere jussis. Illius generis sunt,

Disquisitionum Magicarum Libri VI. quibus continetur accurata curiosarum Artium & variarum superstitionum confutatio, utilis Theologis, Jurisconsultis, Medicis, Philologis. 4. Coloniæ Lovanii, Moguntiæ, Lugduni sæpiùs editi.

In *S. Orientii*, *Episcopi Illiberitani*, *Commonitorium*, & *S. Altbelmi Ænigmata* breves *Notæ*. Antver. typis Trognesii, 1600. 12.

Florida Mariana, de Laudibus & Virtutibus Virginis Dei-paræ, Panegyrici XIII. Antver. typis Plant. 1598. 8.

Opus Marianum, nempe *Speculum Marianum*, *Speculum Caritatis & patientiæ Jesu & Mariæ*, *Polemica Mariana & Florida Mariana*, simul excusa Lugd. 1607. 8.

Vindiciæ Areopagiticæ, contra Josephum Scaligerum. Ibid. 1607. 8.

Peniculus foriarum Elenchi Scaligeriani, editus anno 1609. 12. sub nomine *Liberii Sangæ*, auctorem *Delrium* habet.

Commentarius in Cantica Canticorum. Ingolstadii, 1604. fol. & alibi.

Commentarius litteralis in Threnos Jeremiæ. Lugduni, 1608. 4.

Adagialia Sacra, è Veteri Testamento. Ibid. 1612. 4.

De difficilioribus & utilioribus S. Scripturæ locis. Tom. III.

Prodiit denique, auctore *Rolando Mirteo Onatino*, qui *Martinus Ant. Delrius* est, *Commentarius Rerum in Belgio gestarum à Petro Henriquez*, *Comite Fontano.* Madriti, 1610. & Coloniæ, 1611. 4.

Vitam ejus dedit *Hermannus Langeveltius*; quod tamen fictitium nomen puto, nomine auctoris suppresso. Elogium amplum scripsit Aub. Miræus. Addit Swertius in Athenis Belgicis: nullo saxo gravari innoxios ejus Manes, solisque piorum votis & lacrimis decorari: si quis volet, hæc animo insculpat.

Subsiste, tangis terminum: hic mors imperat.
Hoc Del-Rionis *indicat tumulus tibi.*
Marmor videre postulas? cœlos vide.
Hoc marmor illi est, orbis est bustum: libri
Favilla: fama publica, est inscriptio.
Lege hospes, & quod exprimas tibi selige.
Brevi est eundum: nam hospes es, quæras viam.

MARTINUS BALDUINI RITHOVIUS,

A natali municipio Rythoviæ, quod in Silvæducensi territorio est, cognomentum induit. Adolescens Lovanii Philosophiæ studiis in Falconensi Pœdagogio perceptis, anno 1533. secundus inter Magistros Artium renunciatus est, ac paulò post ad eam prælegendam assumptus. Unde & postmodum, gratitudinis ergo, unà cum *Joanne Venduillio* Tornacensi Episcopo, hocce suum Pœdagogium ab instanti ruinâ vindicavit, restauravitque.

Lovanio ad Dilinganam apud Suevos Academiam recens excitatam suggerente *Ruardo Tappero* evocatus anno 1549. in ea aliquot annis sacras Litteras explanavit. Reversus autem ad almam matrem Lovaniensem, anno 1556. die XIX. Maii Magistralem in S. Theol. lauream unà cum *Joanne Hesselio*, viro non minus erudito, assumpsit. Colloquio Wormatiensi interfuit 1557. in Decanum

Viuere desijt Audomaropoli CIↃ. IↃLXXX.

MARTINVS RITHOVIVS BRABANTVS,
EPISCOPVS I. IPRENSIS.

Quæ micat in læto pietas doctrinaq; vultu,
Purus et antiquæ relligionis amor,
Est ignis, Martine, tuus, quo postuma torres
Pectora, quoq; tuas pastor aduris oues:
Quo calet Ipra, calent Grudij, calet alma Dilinga,
Sacra Tridentini Concilij acta calent.

Ant. Sanderus Gandensis.

Decanum D. Petri electus 1559.

Primus Iprensium Episcopus ab ipso Cardinale Granvellano inauguratus Bruxellis 2. Novembris 1562. mox ad Concilium Tridentinum missus est, cujus & finem spectavit.

Plura de iis quæ gessit ac passus fuit *Rythovius*, Ant. Sanderus in sua Flandria illustrata recenset, eumque meritò insignioribus primitivæ Ecclesiæ Episcopis æquiparat.

Vir fuit eminentis doctrinæ, & *qui, rarâ sæculi felicitate* (elogium est Florentii Vander-Haer de Initiis tumultuum Belgic. lib. I. cap. XI.) *excellenti eruditioni eam lautatissimæ vitæ integritatem conjunxerat, quâ majorem rigidis nascentis Ecclesiæ moribus difficulter invenias; unus sibi semper constans, temperantiâ in victu, prudentiâ in prosperis atque adversis, liberalitate in egenos, pietate in omnes, studio in subditos; summus futurus, si rerum humanarum usum majorem habuisset.*

Concilio I. *Provinciali*, Cardinale Granvellano absente, Machliniæ anno 1570. præfuit, & *Decreta* ejusdem edidit 1571. 8. & 4. typis Plantinianis.

Anno 1577. *Synodum Diœcesanam* Ipris celebravit, & edidit.

Item *Acta Synodi Provincialis Mechliniensis Lovanii habitæ Mense Maio, anno Domini* 1574. quæ Acta nunquam antehac edita, primùm prodierunt in lucem anno 1717. Tomo IV. *Thesauri novi Anecdotorum*, Parisiis, curantibus Domnis *Martene & Durand*, Benedictinis è Congreg. S. Mauri.

Terebantur pridem discipulorum manibus absolutissimi *Commentarii in libros IV. Sententiarum*, Lovanii magno audientium concursu ab eo prælecti.

Manuale Pastorum, ab eodem editum est Paris. 1576. 4. unà cum *Instructione Pastorum adversus Dæmonum infestationes & Incantationum maleficia.*

Tandem Audomaropoli, exulans, lue epidemicâ extinguitur die IX. Octobris 1583. depositus primùm apud Sorores tertii Ordinis S. Francisci, unde ossa ejus anno 1607. in Cathedralem Iprensem translata sunt, juxta aram primariam humata; erecto mausolæo marmoreo, unà cum hoc Epitaphio.

Sicut in Adam omnes moriuntur,
Ita & in Christo
Omnes vivificabuntur.
Ero mors tua ô mors,
Morsus tuus ô inferne.
MARTINO RYTHOVIO,
Iprensium Episcopo,
Qui Tridentino Concilio interfuit,
Gandavi pro fide carceres tulit,
Audomaropoli obiit IX. Octob.
M. D. LXXXIII.
Seminarium Iprense hæres pos.
M. D. C. VII.

MARTINUS BACCIUS,

Tiletanus Flander, Lovanii inter Magistros Artium anno 1564. octavo promotus est loco, Pædagogii Liliensis tunc alumnus; hinc S. Theol. Lic. & Pastor Alostanus in Ecclesia S. Martini. Annis sedecim in cura Pastorali exactis, electus Canonicus Graduatus Theologus in Cathedrali Iprensi anno 1583. Tum successivè Officialis, Thesaurarius, ac demum Archipresbyter ab anno 1601. Vir græcè ac hebraïcè doctus, obiit 25. Februarii 1609.

Edidit populari sermone laudatas sæpius *Conciones per annum*: in queis linguæ decor, & viri eruditio varia relucet, typis Verdussii, fol.

Laboravit quoque in castigando Tomo I. Operum D. Augustini, unà cum Theologis Lovaniensibus.

MARTINUS BECANUS,

Hilvarenbecâ Campiniæ Brabanticæ municipio oriundus, Societatis Jesu Theologus celeberrimi nominis, Mo-

guntiæ, Herbipoli & Viennæ Austriæ totos annos XXII. docuit, hæreses voce & stilo strenuè oppugnavit. Hinc Viennam Austriæ concessit, Ferdinando II. Imp. à Confessionibus, quod munus triennio sustinuit. Omnibus fuit in amoribus ob insignem facilitatem, ac mores suaves; solitus ipsos quoque hæreticos hac ratione sibi demereri.

Scripsit varia, pleraque hæreticis Calvinistis confutandis & refellendis, quæ seorsim primò excusa, dein Tomis II. inclusa, primùm Moguntiæ, anno 1630. & 1631. fol. deinde Duaci, 1641. Rothomagi 1657. & alibi, prodierunt. Laudatur in his omnibus cum brevitate perspicuitas, & plena doctrinæ sanæ soliditas; ut plenius prosequitur Bibliotheca Scriptorum S. J.

Tomus I. complectitur *Summam Theologiæ Scholasticæ*, tribus Partibus Summæ D. Thomæ respondentem.

Tomo II. continentur cætera ejus *Opuscula Theologica*, & ferè *Polemica*, seu *de Controversiis Fidei*, *contra Hæreticos*, Tomis V. distincta.

Tomo I. *De Prædestinatione Calvinistarum desperata.*

De Prædestinatione Catholicorum orthodoxa.

De Auctore peccati, seu *An alius sit Calvinistarum, alius Catholicorum Deus?*

De Justificatione Calvinistarum & Catholicorum.

De Merito ac Justitia Bonorum Operum, secundùm Calvinistas & Catholicos.

De auxiliis Gratiæ Christi, secundùm eosdem.

De Circulo Calvinistico, adversus *Davidem Paræum.*

Quæstiones Calvinisticæ, contra eumdem.

Aphorismi Doctrinæ Calvinistarum.

De differentia inter Pelagianos, Calvinistas, & Catholicos in negotio Prædestinationis.

De officiis Angelorum circa homines.

Refutatio brevis quarumdam Propositionum Philippi Plessæi Calvinistæ, de Eucharistia.

Tomo II. *Disputatio de fide Hæreticis servanda.*

Quæstiones Miscellaneæ de eadem materia, contra Calvinistam Batavum.

De Antichristo reformato, Tractatus, unà cum sequente insertus Bibliothecæ Pontificiæ Thomæ Roccaberti, Tom. XVI. pag. 430. & 464.

An Ecclesia Romana defecerit a Fide.

De Triplici Cœna, Calvinistarum, Lutheranorum & Catholicorum.

De Communione sub utraque specie, contra Hussitas, Lutheranos & Calvinistas.

Epistola ad Frider. Balduinum de eadem materia.

Refutatio Apologiæ Regis Angliæ, de Primatu Ecclesiæ.

Refutatio Torturæ Torti, seu *In Sacellanum Regis Angliæ, quòd causam Regis sui negligenter egerit*

De Purgatorio Calvinistarum.

De Triplici Sacrificio, Naturæ, Legis & Gratiæ.

Tomo III. *Examen Plagæ Regiæ.*

De fide Deo servanda.

Privilegia Calvinistarum.

Quæstiones Batavicæ.

Dissidium Anglicanum.

Duellum.

Denique *de Pontifice Veteris Testamenti.*

Tomo IV. *Tituli Calvinistarum.*

De Primatu Ecclesiæ Regio, sive *Examen Concordiæ Anglicanæ.*

Epistola, ad Joannem Sartorium, *de institutione & usu SS. Eucharistiæ.*

Epistola, ad Gregorium N. ex Calviniano factum Catholicum, *de comparatione Ecclesiæ & Synagogæ.*

Epistola, ad Virum illustrem, *de oratione pro defunctis.*

Tomo. V. *De Invocatione Sanctorum.*

Assertiones Ministrorum Ecclesiæ Vete-

ris & Novi Testamenti, *de Judice Controversiarum*. Item in Biblioth. Pontif. Tom. XVI.

Epistola, ad Davidem Paræum, *de Actis Colloquiorum Swalbacensium*, *& de Fide hæreticis servanda.*

De Ecclesia Christi, *&*

De Republica Ecclesiastica, libri IV. qui extant iterum in Bibliotheca Pontificia Thomæ Roccaberti. Tom. XVI. pag. 463. & 541.

Manuale Controversiarum hujus temporis. libris V.

Ediderat etiam Becanus hunc librum, cui titulus:

Controversia Anglicana de potestate Regis & Pontificis, contra Lancelottum Andream Sacellanum Regis Angliæ; qui se Episcopum Eliensem vocat, pro defensione Illustriss. Cardinalis Bellarmini. Moguntiæ apud Joannem Albinum anno 1612. Sed Liber hic anno sequente Romæ sub Paulo V. Pont. prohibitus fuit, ita etiam judicante ipso Cardinale Bellarmino, uno è Deputatis Congregationis Indicis. *Vide Decretum Pauli V. apud Claudium Argentré in Collectione Judiciorum &c. Tom. II. pag. 72. partis IV.*

His demùm accessit *Analogia Veteris ac Novi Testamenti.* Moguntiæ, 1620. 4. & Duaci, 1641. 12. Lov. & alibi sæpius; liber omnibus utilissimus.

Obiit Viennæ Austriæ, acutissimis colicæ doloribus intra paucos dies confectus, IX. Kal. Februarii anno salutis 1624. ætatis LXIII. Religionis XLI.

MARTINUS BORCKENS,

Tungrensis, Poëta, claruit anno 1500. lusitque Carmina pleraque

Chronographica de Memorabilibus sui temporis.

Epigrammata varia, in laudem Episcoporum Tungrensium ac Leodiensium, & Sanctorum diversorum, omnia ferè acrosticha.

MARTINUS BRESSERUS,

Boxtellanus, Brabantus, Societatis Jesu, Theologiam Scholasticam Lovanii annis aliquot professus, non unius deinde Collegii Rector fuit. Scripsit

De Conscientia libros VI. à morte editos, Antver. 1638. 4.

Obiit autem Brugis anno 1635. XVIII. Kal. Decembris, annos natus quinquaginta.

MARTINUS LE BRUN,

Ex Roisin in Hannonia, S. Th. Licentiatus Academiæ Duacenæ, primò ad S. Gudilam Bruxellis Canonicus, pòst Raulicuriæ in Hannonia Rector, demùm Gerardi-Montibus ad S. Adrianum, instituti Benedictini per annos XXXI. Abbas; vir exactæ eruditionis obiit anno 1656. Evulgavit

Vitam S. Adriani Martyris; cujus ibidem reliquiæ adservantur.

MARTINUS DE BUSSCHERE,

Conventûs Augustinianorum Gandavensium Religiosus, Scholarum Rector & elegans Poëta, edidit

Indicem divinorum operum, ex SS. Eucharistiæ Sacramento, erga populum Christianum, symbolis latinis ac vernaculis quintupliciter partitum. 8. Brugis apud Laur. Doppes, 1686.

MARTINUS DU CIGNE,

Audomarensis, è Societate Jesu, Orator ac Poëta facundus, per annos plures Rhetoricam magna laude professus est. E vitâ migravit Audomari anno 1669. die 29. Martii. Dedit

Artem Rhetorices 12. Audomaropoli, Antverpiæ & alibi sæpius excusam.

Analysin Rhetoricam omnium Orationum Ciceronis. 1661. & iterum Parisiis 1704.

Artem Poëticam. 1664.

Artem Historicam. 1669.

MARTINUS CONSTANTINI,

Jurisconsultorum Leodiensium doctissimus & disertissimus, plurima scripsit Consilia, sed inedita. Emisit verò, subticito nomine,

Apologiam pro Concilio Ordinario Serenissimi Principis & Electoris Ferdinandi Bavari in civitate & Principatu Leodiensi constituto.

Item aliam *Contra Monitorium quoddam, sub nomine Hieronymi Saraceni*, Nuntii Apostolici, tum Coloniæ residentis, quâ tuetur jura & privilegia à Cæsaribus Maxæmiliano I. & Carolo V. Principatui Leodiensi data; in 4.

MARTINUS COUVREUR,

Audomarensis, Artesius, Societatis Jesu, Philosophiam Duaci docuit, Rectorque Collegia Duacense, Cameracense & Audomarense moderatus est. Scripsit gallicè

De VII. signis Prædestinationis. Leodii.

Catechismum, seu *Summarium Doctrinæ Christianæ*; & latinè

Instructionem pro catechizandis rudibus. Audomari. 1639. 8.

Historiam B. Mariæ de Miraculis Audomaropoli. gallicè. 8. ibidem 1647.

Varia item *Exercitia pietatis*, jussu Audomarensis Episcopi edita.

Obiit Audomaropoli Kalendis Novembris 1648.

MARTINUS DORPIUS,

Naeldwicenus, Batavus, quintus Lovanii in Scholis Artium anno 1504. annos plures Eloquentiam ac Philosophiam in Liliensi Gymnasio cum laude docuit. Interea Theologiæ etiam animum adjecit, hortante Joanne Briardo Doctore Theologo, ac sumpto pariter Doctorali titulo anno 1515. Sacras litteras, litteris ipse politioribus cùm græcis tum latinis probè imbutus, sermone puro ac casto profiteri cœpit. Solus enim tunc mansuetioribus ac melioribus favebat studiis: ut ad Barlandum lib. XIX. Epist: LXXXIII. scribit Erasmus, magnus futurus, si vixisset.

Verùm egregias ingenii dotes, spes amplissimas mors præpropera incîdit, anno 1525. pridie Kalendas Junias, posteaquam annis aliquot Collegio S. Spiritûs Theologico præfuisset. Mortem amici deplorat Adrianus Barlandus, in Chronicis Ducum Brabantiæ, ubi inter alia: *Plus*, inquit, *in uno hoc Viro amisit Schola Lovaniensis, quàm aut dici, aut æstimari potest. Mirè Poëtarum omnium fabulas tenebat: Oratorum & Historicorum libros omnes excusserat: Dialecticorum argutias callebat: Physices arcana pervestigaverat. In sacris litteris nihil tam arduum & difficile, de quo non subtiliter & accuratè disputarit. Quàm Latinus & elegans, planeque Romanus illi sermo! quanta divinorum eruditio, &c.*

Mortui corpus cœnobio Cartusianorum illatum, & in porticu sepultum, cum hoc elogio, cujus ipse Desid. Erasmus author fuit.

MARTINUS *ubi terras reliquit* DORPIUS,
Suum orba partum flet parens Holandia,
Theologus ordo luget extinctum decus:
Tristes Camænæ, candidis cum Gratiis
Tantum Patronum lacrimis desiderant.
Lovaniensis omnis opplorans Schola
Sidus suum requirit. O mors! inquiens,
Crudelis, atrox, sæva, iniqua & invida,
Itan, ante tempus floridam arborem secans,
Tot dotibus, tot spebus orbas omnium
Suspensa vota? Premite luctus impios;
Non periit ille; vivit, ac dotes suas
Nunc tuto habet, subductus ævo pessimo.
Sors nostra flenda est, gratulandum est
DORPIO.
Hæc terra servat mentis hospitium piæ,

MARTINVS DVNCANVS QVEMPENAS
THEOLOGVS LOVANIENSIS.

Signasti calamo, quæ dira aconita propinet
Caluinus foedis ex Acherontis aquis:
Quæue atrâ mentem tinctus fuligine Menno
Somnia deliro parturijt cerebro.
Vnus et emotos poteras componere fluctus,
Haga pijs monitis si foret æqua tuis.

Corpusculum, quod ad canoræ buccinæ Vocem, refundens optimâ reddet fide.
Scripsit Dorpius
Dialogum Veneris & Cupidinis, Herculem animi ancipitem in suam militiam, invitâ Virtute, propellentium.
Complementum Aulariæ Plautinæ, & Prologum in Militem ejusdem.
Epistolam de Hollandorum moribus, ad Epist. Chrysostomi Neapolitani. Lovanii, apud Theod. Martinum Alostensem. 4.
Orationem *de Laudibus Aristotelis*, adversus Laurentium Vallam, habitam anno 1510. ibid. 1514. 4.
Orationem *de Laudibus omnium disciplinarum & Academiæ Lovaniensis*, Kal. Octobris 1513. in Lectionum renovatione habitam, typis ejusdem eod. anno in 4.
Orationem de Assumptione Virginis Deiparæ. Ibid. 4. 1514. cum illa, de Aristot. laudibus.
Orationem de Laudibus D. Pauli, de litteris sacris &c. habitam in Prælectionum Paulinarum initio. Basil. 1520. apud Frobenium.
Scripsit etiam Epistolam ad Erasmum, de *Encomio Moriæ* parum feliciter edito, hortaturque ut eidem *Apologiam Sapientiæ* reponat.

MARTINUS DUNCANUS,

Quempenas, sive Kempensis, ditionis & Diœcesis Coloniensis, natus est anno 1505. pridie S. Martini, parentibus Catholicis & honestis, tenuioribus tamen, & quibus res angusta domi. Noviomagi apud Fratres vitæ communis rei litterariæ familiam duxit. Lovanii, Collegii Standonici alumnus anno 1531. secundus in Scholis Artium, Magisterii titulum promeruit.
Postea Domûs Standonicæ, quæ Mechliniæ erat (hodie Seminarium est Archiepiscopale) aliquantisper præfectus, inde anno 1539. ad Domus Standonicæ Lovanii regimen assumptus, seriò Theologię animum adjecit, & simul historias cùm sacras tum profanas volvit, Concilia & SS. Patrum exegeses trivit, græcas adhæc atque hebraïcas litteras didicit.
Anno 1541. ætatis XXXVI. Guormiarianæ apud Batavos Ecclesię Pastor, & Scholę Rector constitutus, multos ab Anabaptistico errore revocavit, multos ad eruditionis fastigium perduxit, & ad pietatem simul informavit. Hinc Delphensibus, Regis jussu, Pastor datus, anno 1558. III. Nonas Augusti gravem illam provinciam suscepit, & grande cum Lutheri, Calvini, Swinglii, & Davidis Georgii asseclis certamen illi fuit. Postremò Hagæ-Comitis, Guilielmo Lindano ad Ruremundenses Infulas assumpto in Decanatûs ac Senatoriæ dignitatis munere suffectus est; & quia Decanus, multorum Pastorum inspector fuit.
Verùm captâ à rebellibus Brilâ, Hollandiæ opido, secedere coactus fuit. Hæsit tum dies XII Roterodami, LX. Ultrajecti, annos VI. Amstelodami, X. Amersforti, quæ vitæ illius statio fuit ultima. Ubique verbis, orationibus, scriptis contra hæreticos certavit, & animas Christo lucrifecit; ubique à perduellibus & sectariis multa passus, & perduellionis etiam reus ab iisdem factus ac falsò accusatus fuit.
Obiit Amersforti, anno 1590. ætatis LXXXV. XVI. Kal. Maii, sepultus in D. Agathæ, quod Monialium S. Augustini est cœnobium. Exstat Vita ejus Teutonicè scripta à *Joanne Hezio*, excusa ab Hieron. Verdussio, Antver. 1594 8. Reliquit *Duncanus* plurima ingenii sui monumenta, cùm latino, tùm patrio sermone, ut sunt
Prætextatæ Latinè loquendi Formulæ, in scholarum usum. Antver. apud Joan. Latium, 8.

Confutatio Anabaptisticæ hæresios, sive verè Christiani Baptismi ac pædo-baptismatis assertio, adversus Mennonis Simonis Frisii virulentas de Baptismo blasphemias. Ibid. 1549. 8. apud Joan. Gravium.

Populari sermone scripta, leguntur pleraque Antverpiæ edita, typis Verdussii.

Confutatio scripti pestilentis, cui titulus: *Alvearium Romanæ Ecclesiæ, sive Apiarium Philippi Marnixii Aldegundi*, 1578. 8.

De vera Christi in terris Ecclesia.

De piarum & impiarum Imaginum differentia & cultu; deque Sanctis in cœlo, id est, vivis Imaginibus Dei, 1579. in 8.

De Sacrificio Missæ.

De vera Cœna Domini, contra blasphemias libelli Mennonis Simonis, cui titulus, *Ruina Ecclesiæ Romanæ* &c.

De Angliæ Rege, Ecclesiæ Capite.

De Origine condemnationis & justificationis.

Catechismus Catholicus, oppositus Catechismo Reformatorum, seu Heidelbergensi, 8. Antv. 1594.

MARTINUS FRANCUS,

Vulgò LE FRANCQ, Atrebatensis, Protonotarius Apostolicus, Præpositus & Canonicus Ecclesiæ Lutosanæ sive Leuzensis, Amadeo ejus nominis primo Sabaudiç Duci & Nicolao V. Pont. à secretis, scripsit gallicè

De Virtute & Fortuna libros III. excusos Paris. 1505.

Alibi legi, eundem FRANCUM fuisse natum in Comitatu Albæ-malensi (Aumale) in Normannia, Præpositumque fuisse Ecclesiæ Cathedralis Lausanensis, nec non Felicis V. Antipapæ Secretarium. Scripsit hic Rithmo gallico ac Philippo Bono Burgundiç Duci dicavit libellum cui titulus: *le Champion des Dames*, contra alium famosum hujus tituli: *le Roman de la Rose*. Prodiit Parisiis anno 1530.

MARTINUS EVERAERTS,

Brugensis, Medicus & Mathematicus, evulgavit

Ephemeridas Meteorologicas anni 1583. Antver. 1582. 16.

Easdem *Ephemeridas postea ad an.* 1615. produxit, apud Comelinum 1600. 4. Heidelbergæ.

MARTINUS FORTIUS,

Vulgò LE FORT, Hanno, J.U.L. Ecclesiæ Collegiatæ S. Vincentii Sonegiensis Canonicus, redegit in ordinem atque evulgavit denuo libros sequentes.

Chartes nouvelles du Pais & Comté de Hainaut. 8. Montibus Hann. 1669. & & 1674.

Loix, Chartes, & Coustumes du Chef-lieu de la Ville de Mons, & des Villes & Villages y ressortissans; si comme les Chartes des Villes de Binche, Nivelles, Landrecies &c. 4. Montibus Hann. 1663.

L'Histoire de S. Vincent Comte de Haynau Patron de Soignies, avec les Miracles anciens & nouvaux &c. 8. Montibus 1654.

MARTINUS GERARDI VISCHERUS,

Schoonhovianus Batavus, Canonicus Regularis, Ordinis S. Augustini, in Monasterio Henrici-Ruris prope Schoonhoviam, circa annum 1570. floruit, scripsitque

Historiam Originis ac progressus, & devastationis ejusdem Monasterii. Extabat illa MS. apud Marcum Zuerium Boxhornium Prof. Histor. Lugduni Batavorum.

MARXINUS GROENESCHILT,

Lintrensis Brabantus, Canonicus Norbertinus Tongerloensis, & Præpositus Sanctimonialium ejusdem instituti in opido Herendalio totis annis XLIII. veræ pietatis ac solitudinis verus & perpetuus cultor. Obiit plenus dierum anno 1629; edito

Paradiso sacrarum Meditationum de mysteriis Vitæ & Passionis Christi & Deiparæ: De IV. Novissimis, de Votis Monasticis &c. Ant. typis Verdussii 1622.

MARTINUS HAMCONIUS,

Vulgariter HAMKEMA, Folleganus, Frisius, vir singulari ingenio & eruditione præditus, ob fidei Catholicæ professionem tertiò in exilium ejectus; industriâ suâ ex necessitate (ut in Vita ejus ait Suffr. Petri) virtutem fecit & præmii loco ampliora quam amiserat consecutus est. Primò enim Pro-Prætor in Lemmaria & Quæstor in Follega: dein Septem-silvarum Dyckgravius; demum Prætor in Donievarstal constitutus fuit.

E conjuge *Bennâ ab Holckema* filios tres, filiam unicam habuit: è quibus *Joachimus Hamconius*, summæ expectationis Vir, anno 1596 primus in Scholis Artium Lovanii, dein Phil. Professor in Porcensi Gymnasio, S. T. L. ac tandem Pastor & Archipresbyter Lingæ: nec non Archiep. Sasboldi Vicarius per Frisiam ex peste obiit 2. Sept. 1607. æt. suæ 31.

Ipse autem *Martinus Hamconius*, editis vinctо præsertim orationis genere scriptis famam adeptus ast: in Anagrammatibus, Chronologicis, Acrostichicis, ceterisque id genus versibus condendis festivus & elegans, & quod mireris, ferè αὐτοδίδακτος. Conscripsit

Certamen Catholicorum cum Calvinistis, continuo charactere C. Monasterii 1607. & Lovanii 1612. 4. typis Dormalii. Adjecta sunt *Anagrammata*, *Chronologica*, & quædam alia.

Frisiam, seu *De Viris rebusque Frisiæ illustribus* libros II. quâ prosâ, quâ versu. Franekeræ, 1620. 4. item

Theatrum Regum, Pontificum & Principum Frisiæ; primùm Lovanii, typis Rivii, in folio patente; dein simul cum præcedenti libro Amstel. 1623. cum fig. in 4. apud Jo. Jansonium. Orditur autem à *Frisone* primo Principe, quem 313. annis ante Christi natalem rexisse asserit.

Decessit venerandus senex ac septuagenario major, paulò ante annum 1620. Vitæ suæ periodum ipse his versibus complexus est.

Me genuit Frisiæ piscosus Follega *pagus*,
  Hamkema *stirps patris*; Boelema *matris erat*.
Ad studium missus, revocor mox funere patris,
  Apta toro Benna *est* Holckema *visa meo*.
Rus colo, tres nati, mihi filia nascitur una,
  Mœstaque cum lætis Regis amore fero.
Ter premor exilio, ter rursus honoribus ornor:
  Curam Prætruræ Lemmera *prendo tuæ*;
In Pago ut Quæstor, Præfectus *ita* Aggeris *exsto*,
  Klisso Veenhusas usque tuentis agros.
Nec Donielverstal *me non* Prætore *potitur*,
  Exul ubi pars sum de Patriæ Ordinibus.
Vincor pugna unâ, superor quater obsidione,
  Mœnibus è captis nans semel effugio.
Sed forti usque animo patrum cano gesta, fidemque,
  Altior est virtus omnibus una malis.

MARTINUS HENRIQUEZ A STREVESDORPFF,

Colonienſis, Comes Palatinus, Cæſareuſque Capitaneus, ac dein Archidiœceſis Colonienſis Receptor Generalis, vitâ functus anno 1680. Patruum habuit Reverendiſſ. Patrem Woltherum à Streveſdorpff Suffraganeum Moguntinum. (de quo item inferius) Evulgavit hiſtorico-poeticè

Deſcriptionem Archidiœceſis Colonienſis, 8. cum fig. anno 1670. Coloniæ Agripp. eamque dicto Patruo ſuo Aſcalonitano Epiſcopo dicavit.

MARTINUS L'HERMITE,

Armenterienſis, è Flandria Gallicana, Societati Jeſu Romæ anno 1615. adſcriptus, Philoſophiam Duaci per quadriennium, & Matheſin per plures annos profeſſus eſt. Fuit quoque in ſacrâ Æde B. M. V. Lauretana poſtmodum Pœnitentiarius; obiit Duaci anno 1652. die 6. Octobris.

Ediderat Gallico idiomate

Hiſtoriam Sanctorum Gallo-Flandriæ, cum ortu & progreſſu Chriſtianæ Religionis in eadem Provincia. Duaci, 1638. in 4.

Hiſtoriam Ducum ac Duciſſarum Duacenſium. gallicè 4. Ibid. 1638.

Huic Authori etiam adſcribitur libellus gallicus, hoc titulo: *Catechiſme ou Abregé de Doctrine touchant la Grace divine, ſelon la Bulle de Pie V. Gregoire XIII. Urbain VIII. Antidote contre les erreurs du tems: par un Docteur de la S. Theologie de Douai.* Duaci apud Viduam Marci Wion 1650. Oppoſitus hic fuit alteri libello anonymo paulò ante Pariſiis edito, ſub eodem titulo: *Catechiſme de la Grace:* cujus author dicebatur Doctor Sorbonicus & Paſtor Eccleſię S. Mederici Pariſiis, quem & Samuel Mareſius Profeſſor Calvinianus Groningæ Latinum reddidit, Notiſque ac Præfatione virulenta auxit.

Porro Innocentius X. Pont. die 6. Octobris ejuſdem anni 1650. utrumque libellum proſcripſit: poſtremum quidem ſpecialiùs *quia in eo continentur plures ſententiæ per ante-dictos Pontifices damnatæ. Ambos vero, quia ex profeſſo tractant Materiam de Auxiliis, quam non licuit imprimere, niſi prius obtentâ à Sede Apoſtolicâ licentiâ: juxta Decreta Pauli V. & Urbani VIII.* Ita habent verba Decreti S. Inquiſitionis, die ut ſupra.

MARTINUS HORTENSIUS,

Delfenſis, Batavus, Mathematum in Gymnaſio Amſtelodamenſi Profeſſor, vertit è belgico ſermone in latinum

Philippi Lansbergii Commentationes in motum terræ diurnum & annuum: præmiſſâ Præfatione ſuâ, quâ Aſtronomiæ Brahæanę fundamenta examinantur, & cum Lansbergianæ Aſtronomiæ reſtitutione conferuntur. Middelburgi, 1630. 4.

Moritur die 17. Augusti 1639. lentâ tabe in flore ætatis conſumptus, & *Pleiadographiam* ſuam, ſive Pleiadum deſcriptionem, amicis edendam mandavit.

MARTINUS ILSTANUS,

Friſius, Religioſus Ordinis D. Virginis in Monte Carmelo, ſcripſiſſe fertur

Elogia Nobilium in Friſia.

Hiſtoriam factionum ſub Anarchia.

Hiſtoriæ meminit And. Cornelius, ad annum 1499. Ex Suffrido Petro.

MARTINUS LIPSIUS,

Bruxellenſis, *Juſti Lipſii* patruus major, Canonicus Regularis S. Auguſtini ad S. Martinum Lovanii, præfuit

fuit Crucelensico, agri Leodiensis, apud Hujense opidum, Virginum Cœnobio, ibidemque è vita excessit, anno 1555. IX. Kal. Apriles. Vir fuit (ut in ejus elogio sepulcrali referunt Sodales Martiniani) egregiè doctus, & qui perpetuò studiis, quibus & immortuus est, incubuit, in castigandis veteribus Auctoribus usque ad extremum spiritum insudans.

Testantur id Opera *SS. Hilarii*, *Augustini*, & aliorum multorum, ex ejus recognitione edita. Testis est & *Macrobius*, cum *Symmacho*, ab illo castigatus. Fuit prætera vir iste Erasmi Roterodami amicitiâ & scriptis Epistolis clarus.

Symmachi Epistolæ, Basileæ excusæ sunt 1549. 8. apud Frobenium. Edidit quoque *Chromatii Homilias*. Lovanii, 8.

Et *Joannis Custodis Grammaticam* retexuit, typis Plant. 8.

MARTINUS LIPSIUS, Bruxellensis,
Vir egregiè doctus,
Et qui perpetuo studiis,
Quibus & immortuus est, incubuit;
In castigandis Veteribus Auctoribus
Usque ad extremum spiritum insudans.
Testantur id Opera Hilarii, Augustini,
Et aliorum multorum,
Ex ipsius recognitione edita.
Testis est & Macrobius,
Cum Symmacho, ab illo castigatus.
Fuit prætera vir iste Erasmi Roterod.
Amicitiâ & scriptis Epistolis
Satis clarus:
Præfuit Monasterio Crucelensico,
Cum multo ipsius Cœnobii fructu.
Moritur anno M. D. LV.
Martii XXIV. ibi honestè sepultus.

MARTINUS LYDIUS,

Primus in Academia Franekerana apud Frisios Theologiæ Calvinianæ Doctor & Professor, ab ipsa ejus institutione anno 1585. primusque illius Rector, edidit *Apologiam pro Desid. Erasmo*, à filio *Joanne Lydio* editam, ac Tomo X. Operum Erasmi, Leidæ 1703. insertam.

MARTINUS MICRONIUS,

Dictus *de Cleyne*, Gandavensis, Medicus, scripsit

In plerosque *Anamatomicos Galeni libros*.

In libros *De Placitis Hippocratis*.

Et *Platonis argumenta* conscripsit, quæ cum latinis Galeni Operibus excusa, Basil. typis Frobenianis, 1549.

MARTINUS PETRIMANNUS,

Lovaniensis, Canonicus Regularis instituti Norbertini in Cœnobio Parcensi, prope Lovanium, ac pauperum eleëmosynarius, reliquit

Commentarium in Regulam S. Augustini.

Commentarium de Virtutibus; atque alia, quæ inibi legi solent.

MARTINUS PILIUS,

Septimontius, seu, ut nos Belgæ dicimus, Sevenbergensis, Batavus, nascitur anno 1570. die x. Novembris. Juvenis Lugduni Batavorum studiis humanioribus ac Philosophiæ operam dedit, carmenque jam tum pangebat & facile & lepidum: unde *de Ambitione* liber, typis Raphelengii editus anno 1593. 8. magno omnium applausu exceptus fuit. Doctor J. U. anno 1593. ad v. Kal. Novemb. renuntiatus, non multò pòst in florescente adhuc ætate, anno 1595. Hagæ-Comitum vivere desiit. Cætera ejus Poëmata collegit & publici juris fecit *Jacobus Pilius*, è fratre nepos, Scabinus Dordracenus.

MARTINUS A SANCTO TRUDONE,

Vulgo VAN-SINT-TRUYEN, Mechliniensis, Canonicus Regularis Ordinis S. Aug. ad S. Martinum Lovanii, ibique Supprior, dein Confessarius ac Rector Monialium de Bethania Mechliniæ; Poëta fuit & Theologus, nec non græcè ac hebraïcè peritus. Obiit 23. Januarii 1656. Fratrem habuit *Petrum*, in eâdem Canonicâ Martiniana Priorem ac Congregationis Windesemensis Generalem. Scripsit vernaculè pro Monialibus,

De cœlo in terris inchoato. De introversione Animæ devotæ &c.

Item latinè, Volumina III. in folio, *Emblematum*, *Carmine Leonino*, *de Morte naturali & morali*, additis SS. PP. Sententiis, & iconibus, & alia MS. apud Martinianos.

MARTINUS DE SCHIEDAM,

Batavus, Cartusianus Domus S. Salvatoris extra muros urbis Ultrajectinæ, scripsit

Tractatum pium *de spiritualibus Ascensionibus*. MS. Ultrajecti in Bibliotheca publica. Incipit *Beatus vir, cujus est auxilium abs te*.

Obiit anno circiter 1400. Kal. Martiis.

MARTINUS SCHOOCKIUS,

Natus est Ultrajecti anno 1614. Kalendis Aprilis, patre *Gisberto Schoock*, filio *Arnoldi* Consulis Bommeliani, matre *Joannâ à Voorst*. Prima litterarum fundamenta posuit domi, sub avo materno *Antonio à Voorst*, viro docto, ac memoriæ portentosæ: qui isto subsidio, cum luminibus captus esset, totum Novum Testamentum & Psalterium, melioremque Virgilii partem, identidem nepotibus inculcabat.

Postea frequentavit Gymnasium Hieronymianum Ultrajecti; indeque annos natus XV. ad capiendum uberiorem ingenii cultum in Academiam Frisio-Franckeranam ablegatus fuit. In ea audivit imprimis Adrianum Metium Mathematicum celeberrimum; ac prima quoque Theologiæ fundamenta posuit.

Cum vero aëra illum valetudini suæ minus secundum esse crederet, anno 1632. Leidam abiit, adhæsitque Franconi Burgersdicio magni nominis Philosopho, ac Theologica simul prosecutus est studia.

Oblatâ dein commodâ in patria occasione, ad eam rediit, institutisque Philosophicis & Theologicis collegiis, varios nobiles & egregios adolescentes in disciplinam accepit: qui dum in Consistorio quoque mensę declamarent, visus est *Schoockius* præludere celebri Gymnasio, quod anno 1634. ibi erectum est; cujus membrum, Extraordinaria Professione Latinæ & Græcæ Linguæ admissâ, cæpit esse sub finem anni 1635. Gymnasio autem Ultrajectino Academiæ titulo insignito, ipse primus in Philosophia lauream accepit.

A Magistratu Daventriensi accitus ad docendas Historias Eloquentiam & Geographiam in præclaro suo Gymnasio, discessit anno 1638. Ultrajecto Daventriam, indeque post biennium ad Academiam Groninganam, ubi & Logicam Physicamque professus est. Novam Renati Carthesii Philosophiam hîc mirè impugnavit; sed ad querelas Carthesii, jubente ipsâ Universitate Groningana, anno 1645. acrimoniæ suæ palinodiam canere coactus fuit.

Porrò in elucidandis tum rebus usualibus, ut caseo lacte butyro &c. tum etiam exoticis, processit feliciter ac jucundè: & quidquid edi curavit, ab eruditis etiamnum studiosè colligitur. Uxorem duxerat anno 1639. *Angelam*

Van Merck, Ultrajectinam, quæ ei filios septem, ac filiam unicam genuit. Demum relictâ Academiâ Groninganâ, postremos vitæ annos transegit Historiarum Professor in Academia Francofurtensi ad Oderam; ibique decessit anno 1665. ætatis 51. Scriptorum ejus hæc series.

Vorstius redivivus, seu Examen Vindiciarum Casparis Barlæi, quas Analysi Epigrammatis sui, in R. Manassis Ben-Israël Librum de creatione opposuit. 4. Harlemi. 1636. Latêre hic voluit Schoockius sub nomine *Philippi Fabri*: quia liber totus erat satyricus.

Desperatissima Causa Papatûs, Amstelod. 1638. in 4. cum *Auctario* Ultraj. 1645: contra *Libertum Fromondum* S.T.D. Lov. qui Causam desperatam *Gisberti Voetii*, Corn. Jansenium Episcopum Iprensem oppugnantis, jam ante demonstraverat.

Dissertatio de natura soni & Echus. Ult. 1638. inter Opera Theodori Dousæ.

Dissertatio de ovo & pullo. Ibid. 1643. in 12.

Philosophia Carthesiana, sive admiranda Methodus novæ Philosophiæ Renati Descartes. Ibid. 1643. in 12. Acriter hîc invehebatur author contra Carthesium.

De Hellenistis & Lingua Hellenisticâ Dissertatio, Ultrajecti 1641. in 8. Pro *Daniele Heinsio*, contra *Claudium Salmasium*.

De bonis vulgo Ecclesiasticis dictis. 4. Ultrajecti 1650. contra *Gisbertum Voetium*, qui Capitula Canonicorum Acatholicorum Ultrajectensium omnia supprimi oportêre contendebat.

Dissertatio de Harengis, aliàs Halecibus dictis. 8. Groningæ. 1649.

Tractatus de Pace, speciatim de pace perpetua, quæ Fœderatis Belgis contigit. Amstelod. 1650. in 12. item Groningæ 1651. in 4. Prohibitus Romæ die 13. Novembris 1662.

Orationum Tomus unus. 8. Davent. 1650.

Status Reipublicæ Fœderati Belgii, IX. Dissertationibus excussus. 8. Groningæ 1651. Item Amstelod. 1665. sub tit. *Belgii Fœderati.*

Exercitationes Sacræ XIX. Groningæ 1651. in 8.

De Scepticismo Libri IV. quibus quà antiquorum, quà recentiorum scepticorum deliria ex suis principiis discutiuntur. 12. Groningæ 1652.

Tractatus de Inundationibus, iis maximè quæ Belgium concernunt. 8. Gronongæ 1652.

Oratio in obitum Joannis Borghesii. Groningæ 1652. in 4.

Belgium Fœderatum. Amstel. 1652. in 16.

Dissertatio de justitia Belli Belgici contra Hispanos, Amstel. 1652. in 12.

Imperium maritimum ita explicatum, ut non solum ejus ostendantur prærogativæ, verum etiam cuique Genti, maximè Belgis Fœderatis, suus vindicetur honos. 12. Amstel. 1654.

Collegium Logicum. 8. Groningæ 1658.

De Anima belluarum, adversus Carthesium, easdem ad mera automata relegantem. 4. Ibid. 1658.

Tractatus de Turffis, seu de cespitibus bituminosis, quorum usus in Hollandia. 12. Groningæ 1658.

Tractatus de Butyro, cum Diatriba de aversatione Casei. 12. Groningæ 1658. & rursum 1664.

De præcisione vera. 4. Ibid. 1658.

Disquisitio physica de Signaturis fœtûs, in qua rari casus & proponuntur & examinantur. 8. Gron. 1659.

Diatriba de Jure Naturali, item de libero Arbitrio. 4. Gron. 1659.

Dissertatio singularis de Majestate, &c. Groningæ in 4. 1659. Prohibita Romæ 4. Martii 1709.

Physica generalis. 8. Gron. 1660.

Tractatus de Ciconiis. Gron. 1660. & & Amstelod. auctior 1661 in 2.

Disquisitio circa Decalogum, speciatim quartum præceptum de Sabbato, ejusque moralitate. 12. Gron. 1660.

De Exstasi. Gron. 1661. in 4.

De figmento Legis Regiæ, Epistola. 12. Gron. 1661.

De Cerevisia liber. 12. ibid. 1661.

Tractatus Philosophicus, de Nihilo; cum libello *Caroli Bovilli*, & Poëmate *Jo. Passeratii* de eodem argumento. 8. ibid. eodem anno.

Responsio adversus geminam ἀντιῤῥήσεις Jani Friderici Gronovii, de fœnore unciario. Groningæ 1661. in 12.

Fabula Hamelensis, sive Disquisitio historica, quâ (præmissa generali Dissertatione de historiæ veritate) ostenditur commenti rationem habere, quæ vulgo circumferuntur de infausto exitu (anno 1284) puerorum Hamelensium: simulque examinantur contrariæ *Samuëlis Erichii* rationes; 1649. item auctior & emendatior Groningæ 1662, 12. *Schoeckium* refutavit quoque *Franc. Wörgerus*, Hamburgi.

Diluvium Noachi universale, sive Vindiciæ communis sententiæ, quod Diluvium Noachicum universæ terræ incubuerit: adversus Isaacum Vossium. Gron. 1662. 12.

Physica cælestis. Amstelod. 1663. 8.

De fermento & fermentatione, complectens multa singularia, speciatim coctionis cibi in ventriculo. Gron. 1663. 12.

Exercitationes variæ de diversis materiis; nempe de adiaphoris, de scandalis, quandonam incipiat sanctificatio diei Dominicæ; à quibus operibus sit abstinendum; item an liceat eo die vacare honestis recreationibus, speciatim etiam interesse convivio; an die Dominico omnes cauponæ claudi debeant; an liceat Martinalibus anserem comedere; an Ministri Ecclesiæ (salvo munere) vacare queant aut exercitio artis mechanicæ, aut agriculturæ, aut Medicinæ; an Pastor possit interesse conviviis; de musica organicà in templis; de poculis votivis, vulgò *Santé*. &c. 4. Ultraject. 1663. Prodierunt iterum Amstelod. 1688. sub nomine *Martinii Themidis.*

De Sternutatione, Tractatus. Amst. 1664. in 12. & 1666. auctior. in 8.

De seditionibus seu discordiis domesticis, libri tres. Gron. 1664. in 8.

Respublica Achæorum & Vejensium, in usum præsentis sœculi delineata; designatâque imprimis Republicâ Ordinum Fœderatorum. Ultraject. 1664. in 16. Extat etiam in Thesauro Antiquitt. Græcarum Gronovii Tomo V. pag. 2142.

Stillicidium sacri fontis, seu Observationes practicæ de SS. Scripturis. Amstel. 1664. in 12.

De Lino, Dissertatio. Gron. 1664. in 12.

Politicus pius. Gron. 1664. 4.

Tractatus de quadruplici Lege Regia: primò de eâ, quam Apost. Jacobus cap. 2. v. 8. exhibet: II. de Lege Regia tum à Moïse Deut. 17. tum à Samuele 1. Reg. 8. proposita: III. de Lege Regia Romana. IV. de eâ quæ in Imperiis Monarchicis occurrit: Editio II. Francof. ad Oderam 1668. in 8.

Exercitationes XII quibus Severini de Monzambano Tractatus de Statu Imperii Germanici ad modum promulsidis discutitur, & quædam chresimo, plura obelo notantur. Cis Veronam, apud Severum Miso-sycophantam. 1668. 12. Nomen suum & locum editionis hîc occultavit *Schoockius.* Is autem *Monzambanus*, contra quem egit, fuit *Samuel Puffendorfius*, *de Statu Imperii Germanici* scribens, Genevæ 1667. teste Placcio de Pseudonymis.

Sophistica Zuickero-Sociniana: sive ignorantia *Danielis Zuickeri*, Sociniani,

Martinus Steyaert, Somerghemius
S.T.D. Lovan. Eccl. D. Petri Decanus,
Vicar. Apost. Sylvæducensis &c. Obiit
Lovanii die 17 Aprilis 1701. ætat. an-
no LX.
Krafft fc. 1701.

detecta, circa irritam oppugnationem æternæ ac veræ Deitatis D. N. Jesu-Christi. 8. Gron. 1668.

Imperium Maritimum. Extat etiam inter Dissertationes Hagemejeri, de Imperio Maris.

Encomium surditatis. &

Encomium Fumi. Extant inter *Admiranda rerum mirabilium encomia.* 1677. in 12.

Præter hæc, adscribuntur *Mart. Schoockio*,

Historiæ naturalis vestibulum reseratum.

Historia novorum & antiquorum Enthusiastarum.

De Tulippis, Tractatus.

Remonstrantico-libertinus.

Plura vide de his libris digna notatu, in Notitia Virorum Litteratorum, auth. P. Niceron Tom. XII. pag. 364. Ast simul observa, omnia Opera *Martini Schoockii* fuisse Romæ prohibita Decreto S. Congreg. Indicis 22. Decembris 1700.

MARTINUS SMETIUS,

Westwinkelius, ex agri Brugensis pago oriundus, per totum sexennium Italiam pervagando, Romanæ in primis urbis, qualis ea sub Cæsaribus fuit rudera, & pleraque alia ditionis Italicæ loca lustravit, ingentemque collegit *Inscriptionum Antiquarum* farraginem, quam domum reversus, ope & operâ usus Nobilis Viri Marci Laurini, in ordinem aliquem redegit. Ejus autographum, unâ cum aliis Antiquitatis reliquiis, à milite Ordinum rebellium in itinere Ostendano interceptum, & à Curatoribus Academiæ Leydensis, in Anglia (quò Centurio, qui habuit, thesaurum illum venalem detulerat) coëmptum, nactus *Justus Lipsius*, anno 1588. typis edidit Plantinianis, addito *Auctario Inscriptionum aliquot*, quas *Smetius* aut non viderat aut omiserat. Vide eundem Lipsium Cent. II. Miscell. Epist. XXIV. ad Carolum Clusium, & Frid. Hermanni Flayderi Orationem, de Vita, morte & Scriptis Jani Gruteri.

Periit verò & auctor ipse misero fato in tumultu hoc Belgico: deprehensus enim in itinere Teneræmondano, & abreptus à militibus Hispanis, qui deformatæ Religionis Ministrum esse putabant, laqueo vitam finiit.

MARTINUS STEYAERT,

Academiæ Lovaniensis gloria & ornamentum immortale, Theologorum sui seculi Phenix, & nulli præstantium virorum, qui ab incunabulis Facultatis Theologicæ ad hæc usque tempora Lovanii floruêre, virtute, ingenio & eruditione secundus. Natus est anno 1647. die 16. Aprilis, in *Somerghem*, Diœcesis Gandavensis vico non ignobili, quà Gandâ Brugas itur. Litteris humanioribus Gandavi in Gymnasio Augustiniano imbutus, ad altiora progressurus venit Lovanium; expletoque biennali Philosophiæ curriculo in Pædagogio Castri, anno 1665. ætatis suæ XVIII. inter Magistros Artium Primus renunciatur. Post jacta Theologiæ fundamenta in Collegio Majori, primò Subregens, dein Philosophiæ Professor in suo illo Castrensi Pædagogio eligitur anno 1670: sed nondum elapso triennio, Ipras ab Episcopo *Henr. Halmalio* evocatus, ut ab epistolis ei esset, Lovanium deserit, atque anno 1674. Canonicatu Theologali Cathedralis Ecclesiæ Iprensis condecoratur.

Anno 1675. die x. Novembris, ætatis XXVIII, Lovanii S. Th. Doctor renunciatur; biennio post, ab Universitate Collega datur *Francisco Vianæ* & *Christiano Lupo* S. T. DD. in celebri Deputatione ad Sedem Apo-

ſtolicam : quam ſpartam adeo præclarè exornavit, ut Innocentio XI. & purpuratis Patribus admirationi fuerit, & ſerio inter eos quandoque actum, de tali tantoque Viro Romæ retinendo. (Res notis probè notas eloquimur.) Proſperrimo exitu, eo imprimis allaborante, imo ferè ſolo totam ſpinoſi negotii molem ſuſtinente, relata fuit Cenſura Pontificia in LXV. Propoſitiones Ethicę laxioris ; ſimulque probata Scholæ Theologicæ Lovanienſis doctrina. Poſtmodum de his quę Romæ geſta fuerant, Orationem habuit Lovanii, in actu ſolemni *Quotlibeticorum*, ut vocant, anno 1682. hoc themate : *Cui bono nupera legatio Lovanienſium Romam?* in qua ſenſa ſua ſuper Collegarum adverſum ſe querelis palam fecit.

Dum Ipris reſidet, excipiendis fidelium confeſſionibus, aliiſque muniis ſacris intentus unicè, luculenta vaſtæ ſanæque eruditionis ſpecimina edidit, *Theoriam* à *Janſenianis* & *Bajanis* erroribus, juxta ac *Moralem* ab exceſſibus expurgans. Vacavit inter hæc inſignis Theologicæ Profeſſionis Cathedra in Univerſitate Duacena, ad quam ſe obtulit *Steyartius*. Ceterum paratis ad eum admittendum illis, ad quos talis cura ſpectabat, juramentum proponitur de ſectandis tradendiſque *famoſis quatuor Cleri Gallicani Propoſitionibus* : quod ipſe, cum eas cane pejus & angue odiſſet, utpote Sedi Apoſtolicæ graviter injurioſas, & ab *antiquæ Sorbonæ* doctrina prorſus alienas, conſtanter recuſavit.

Anno 1685. velut poſtliminio reverſus Lovanium, Collegio Baiorum Præſes datur, ac inter S. Theol. Facultatis Octo-viros Regentes aſſumitur. Anno 1689. tranſit ad regimen Majoris Theologorum Collegii, fit Diſputationum Sabbatinalium Præſes, Librorum Cenſor Apoſtolicus ac Regius, in Æde D. Petri Canonicus, S. Th. Profeſſor Regius ; à cujus ore pendebant avidè quotquot ſchola vaſtiſſima capere poterat diſcipulos. Anno 1691. præter omnem expectationem imo & cogitationem ſuam, ab Innocentio XII. Pont. ad dignitatem Vicarii generalis Apoſtolici Diœceſis Silvæducenſis evehitur. Anno 1696. Decanus Eccleſiæ Collegiatæ D. Petri, annoque ſequente Conſervator Privilegiorum Academiæ Lovanienſis eligitur, unus omnibus hiſce muniis non impar ; nempe qui tam ſedulo ac feliciter omnia adminiſtravit & executus eſt, ac ſi ſingula tantum curanda haberet. Fama erat, primum in Belgio vacaturum Epiſcopatum illi deſtinari ; uti jam de Ruremundenſi inter primarios utriuſque aulæ miniſtros agi cœperat ; inſcio penitus *Steyartio*.

Sed qui totam in ſtudiis laboribuſque ſacris vitam conſumpſerat, iiſdem ante tempus, ſcorbuticâ diatheſi interveniente, immortuus eſt Lovanii anno 1701. ætatis LV. vixdum inchoato, maximo ſui orthodoxis omnibus relicto deſiderio ; Vir profecto immortali vitâ dignus. Staturâ procerus erat, aſpectu gravis ac venerabilis ; oculi ſiniſtri palpebrâ ob fibrillarum debilitatem continuo demiſſâ, ita ut digito palpebram hanc attollere cogeretur, quotieſcumque eo oculo utendum eſſet. Eloquio potens erat ; ingenio perſpicaciſſimo ; diffuſiſſimæ lectionis nulla faciebat adverſaria ; prodigioſæ & nunquam fallenti confiſus memoriæ. Hæc ei ſola, certè potiſſima Bibliotheca fuit. Non alios libros pervolvere amabat, nec alios moriens poſſidebat, quam *Biblia Sacra*, *Summam S. Thomæ*, ac binos ejus Interpretes *Sylvium* & *Wiggerum*, Romanumque Breviarium ; qui tamen in publicis Orationibus, dictatis & ſcriptis, omnium nationum & ſæculorum monumenta ſic in promptu habebat, ac ſi præ manibus & ocu-

lis essent. Ad hæc, tantâ semper fuit erga Romanos Pontifices eorumque Apostolicas Constitutiones observantiâ, ut ne vel ad latum unguem ab eadem recedi unquam passus fuerit. Sedis Apostolicæ Jura & prærogativas adversus *A. Arnaldum*, *P. Quesnellum*, *G. Gerberonium*, *J. Opstratium*, *Æ. De Witte*, aliosque Baii & Jansenii discipulos indefesse propugnavit; à quibus tandem, indecoro pulvere sordidis, integris, pro more omnium veterum hæreticorum, convitiorum, calumniarum, aliorumque hujusmodi atræ bilis sputamentorum plaustris obrutus fuit.

Sepultus est in Ecclesia sua D. Petri, ante chori ingressum, sub lapide funerali à se vivente posito, simul cum hoc Epitaphio.

D. O. M.
MARTINUS STEYAERT
Somerghemius,
S. Th. Doctor & Professor,
Collegii Majoris Præses,
Vicarius generalis & Apostolicus
Diœcesis Sylvæducensis,
Hujus Ecclesiæ Canonicus & Decanus,
Privileg. Acad. Conservator,
Hunc lapidem
Renovati pavimenti primum,
sibi supremum, posuit
Anno Domini M.D.C.XCIX. æt. LIII.
Obiit XVII. Aprilis M.D.CCI.
Requiescat in pace.

Elucubrationes *Steyartianæ* seorsim primùm, dein simul collectæ prodierunt Lovanii, apud Ægidium Denique, per Tomos VI. in 8. distributæ, anno 1703.

TOMO I. continentur, *Annotationes omnes in Propositiones à summis Pontificibus damnatas, cum earum Assertionibus.*

Manifestum priori in Urbem Legationi præmissum, unà cum Articulis Facultatis Theol. Lovan. Innocentio Papæ XI. anno 1677. oblatis.

Assertio Censuræ Lovaniensis ac Duacensis, adversus quorumdam Objectiones.

Positiones de Pontifice ejusque authoritate, Apologeticæ pro Facultate S. Theologiæ Lovaniensi, contra Obtrectatorem Gallum. Is autem erat *Antonius Arnaldus*, Doctor Sorbonicus, è Regno Galliarum, ob doctrinam damnatam, in Belgium profugus. Qui & contra *Steyartium* scripsit libellos IX. quibus titulus: *Difficultez proposées à Monsf. Steyaert*, prohibitos Romæ 5. Martii 1705.

Decreta, tùm Rectoris & Universitatis, tùm etiam Episcoporum Belgii, pro executione Brevis Apostolici dati anno 1696. circa usum Formularii Alexandri VII. in Belgio. Auctor etiam fuit saluberrimi Decreti, quod sub nominibus Illustrissimorum & Reverendissimorum Belgii Episcoporum Bruxellis editum fuit anno 1697. circa administrationem Sacramentorum, lectionem Scripturæ sacræ in lingua vulgari, nec non librorum prohibitorum.

TOMO II. continentur *Polemica varia & Orationes:* in quibus etiam *Epistolæ* ac *Decreta* quædam, quæ ut Vicarius Apostolicus Sylvæducensis evulgavit.

Item *Obligatio audiendi Verbum Dei in Parochiis, authoritate Constitutionum ac Declarationum Pontificiarum, Conciliorum Generalium, Synodorum Provincialium & Diœcesanarum &c. clarè demonstrata*; unà cum *Responsione* ampliori; adversus Christianum Lupum, Ord. S. Augustini S. T. D. Lovan.

TOMO III. *Theses Sabbatinæ*, seu *Quæstiones Theologicæ hebdomadatim ad disputandum propositæ in Scholis Theologorum Lovanii*, ab anno 1689. ad 1701.

Ecclesiastes, sive de ratione concionandi Instructio triplex: S. Francisci Borgiæ, S. Francisci Salesii, & Jacobi Jansonii S. T. D. Lov. *cum Annotatione pro tyronibus in Collegiis.*

De ratione disputandi in S. Theologia,

aliisque superioribus scientiis, brevia quædam monita.

D. Prosperi Aquitanici Peri-Acharistou; hoc est, de Ingratis Carmen, accuratum & Notis miscellaneis à Steyartio illustratum.

TOMO IV. *Theologiæ Practicæ Aphorismi* (id est, selectæ veritates) quorum Pars I. correspondet Primæ secundæ D. Thomæ. II. est de Virtutibus Theologicis. III. de Jure & Justitia, unà cum binis *Appendicibus ad Commentaria Joannis Wiggers S. T. D.* in Partes ante-dictas Doctoris Angelici.

TOMO V. *Aphorismorum* Pars IV. de Sacramentis; unà cum *Supplemento* ad §. 17. ubi de Impedimentis Matrimonii agitur: cujus author fuit *Franciscus Martin* S. T. D.

Accedunt *Conclusiones Theologico-Practicæ de Sacramentorum administratione, ex Rituali Romano, Manualibus, & Pastoralibus Ecclesiarum Belgicarum desumptæ*, Pastoribus omnibus perquam utiles & necessariç.

Item *Appendix ad Commentaria Jo. Wiggers de Sacramentis.*

In hisce Aphorismis ea est styli elegantia & energia, is rerum delectus; ut in tantillo compendio Medulla totius Theologiæ Practicæ contineatur. Porro stylum hunc tersum, gravem, inimitabilem, hausisse se ex Barclaiorum operibus, sæpe palamque professus est. Ut autem discipulorum votis, pluriumque eruditorum Virorum consiliis obsequeretur, proposuit sibi *Aphorismos* suos *Theologicos* auctiores reddere, ducto initio *De Religione & ejus Actibus*. Verùm primo folio vix in lucem emisso, lethali morbo correptus est, ac tertio sub prelo sudante, mors præmatura laboribus ejus finem imposuit.

TOMO VI. Continentur *Regulæ legendi & intelligendi S. Scripturam, nunc secundum Textum recognitionis Clementis VIII. magis dispositæ.*

ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΙ, seu *Contradictiones apparentes S. Scripturæ*; authore Dominico Magrio, Italo Melitensi, Congreg. Oratorii.

Accedunt *Synodi II. Diœcesanæ Sylvæducenses*; prior anno 1571. per Laurentium Metsium, posterior 1612. per Gisbertum Masium, habitæ, *denuo in lucem editæ jussu & curâ* Mart. Steyartii *ejusdem Diœcesis Vicarii generalis Apostolici, qui & addidit Directorium, Epistolam Exegeticam, Instructiones Confessariorum ac Concionatorum, & alia.*

Anno 1734. curis Petri Ludov. Danes S.T.D. Lovan. evulgata sunt *Fragmenta Steyartiana necdum collecta*; in quibus quædam *Resolutiones* ejus *Theologicæ, Fragmenta Aphorismorum ampliatorum, Theses pro suscipiendo S.T. Magisterio; Oratio in funere Steyartii* habita Lovanii per Martinum Harney S. T. D. Ordinis Prædicatorum, & alia.

Edidit quoque Steyartius junior, ac tunc Philos. Professor *Grammaticam Linguæ flandricæ*, cujus varias Dialectos exactè repræsentavit.

MARTINUS A TURNHOUT,

Cognomento VANDER KEELE, Ordinis Minorum Theologus & Professor in Conventu Lovaniensi, atque Ecclesiastes zelo Dei fervens, auditores suos verbo & exemplo bonæ conversationis ad vitam meliorem traduxit. Moritur Lovanii anno 1540. die 13. Martii. Reliquit

Commentarios in Libros IV. Sententiarum.

Expositionem Itinerarii mentis in Deum D. Bonaventuræ, per Sermones distributam.

Sermones de tempore & Sanctis.

De VII. Donis Spiritus sancti.

Arithmeticam divinam, sive *de Numeris mysticis S. Scripturæ.*

Comment. in Isaiam Prophetam. MSS. Antverpiæ.

MAT-

MATTHÆVS GALENVS, VVESTCAPELLIVS, ZELANDVS,
DOCTOR TH. ET CANCELLARIVS DVACENSIS.

Tu de tenebris eruisti plurima
Confecta longo iam situ volumina
Prioris æui, et reddidisti pristinum
Illis nitorem, et gloriæ verum decus.

MATTHÆUS,

Archidiaconus Morinensis seu Teruanensis, conscripsit *Antiquitates Ecclesiæ Morinensis*, ex Archivis ejusdem, leguntur que MSS. Atrebati.

MATTHÆUS ADRIANUS,

Genere Judæus, natione Hispanus, Religione Christianus, professione Medicus, primus Lovanii in Collegio Trilingui, ex ultima voluntate *Hieronymi Buslidii* Fundatoris, anno 1518. Linguæ Hebraïcæ Professionem auspicatus est, scripsitque, teste Val. Andrea in Appendice suæ Bibliothecæ,

Introductionem brevem *in Linguam Hebraïcam*; & Oratiunculas III. *Dominicam*, *Salutationem Angelicam*, *& Salve Regina*, hebraïcè redditas. Lugduni, typis Gryphii.

MATTHÆUS VAN BALEN,

Joannis filius, Dordracenus Batavus, natus Kal. Octobris 1611. Poëta & Historiographus patriæ, edidit vernaculè

Descriptionem Civitatis Dordracenæ 4. Ibid. 1677. Tom. II. opus historicum simul ac genealogicum.

MATTHÆUS A CASTRO,

Insulensis, Religiosus Falempiniensis, Ordinis Canon. Regularium, & postea ejusdem Cœnobii Abbas, redegit

Epitomen Commentariorum Cornelii Jansenii (Episcopi Gandavensis) *in Concordiam Evangelicam*. 8. Antv. 1593. item Lugd. 1595. in 4. ac rursus ibidem 1684.

Idem reliquit *Noctes Hyemales & Æstivales*.

Commentarium in Psalmos. Aliaque, MSS. in dicto Cœnobio. Obiit anno 1597.

MATTHÆUS DORDRACENSIS,

Batavus, Ord. Minorum Guardianus Antverpiæ &c. is ipse est (ut credo) quem alibi Valerius Andreas *Matthiam à Weensen* appellavit: asserens eum fuisse etiam Ministrum Provincialem, vitâque functum Dordraci anno 1547. edidit sermone vernaculo

Fasciculum Myrrhæ, 1540. postea latinè redditum.

MATTHÆUS GALENUS,

Westcappellius, in Walachria Zelandiæ honestâ familiâ natus, primis illis Grammatices, Rhetorices, ac Poëseos disciplinis haustis Gandavi, eos in gravioribus studiis progressus fecit, ut Philosophos inter primos honores tulerit: ac deinde primâ Theologicâ laureâ donatus (Baccalaureum vocant) quæ penè summi alicujus Theologi essent exercuit, artemque oratoriè & facundè res sacras pro concione & ad populum tractandi privatim docuit.

Licentiæ titulo insignitus, *Ruardo Tappero* agente & Otthone Cardinale Truchsesio, Episcopo Augustano invitante, in Dilingana Suevorum Academia sufficitur *Guilielmo Lindano* ad altiora destinato.

Triennio hîc exacto, Duacum evocatus, supremum Doctoris Theologi titulum anno 1564 accepit, primâ quæ hîc celebrata fuit Promotione, totoque decenio, quo ibidem vixit, felicissima Facultatis Theologicæ fundamenta posuit; non singulis tantùm diebus, ex muneris incumbentis ratione, profitendo, sed prætere per quinquennium totum diebus festis catechisando, idque gratis & absque honorario; atque in ipsis Academiæ initiis unà cum Professione sacra Linguam

sanctam seorsim publicè docendo.

Quo factum, ut S. P. Q. Duacensi instante, Rex Catholicus eum primò ad S. Petrum anno 1563. deinde ad S. Amatum anno 1571. Præpositum, eoque nomine Cancellarium esse jusserit. Scripsit

Commentarium de Christiano & Catholico Sacerdote. Dilingæ, 1563. 4. typis Sebaldi Mayeri.

De Originibus Monasticis, seu de prima Christianæ Monastices origine Commentarium, ibid. 1563. 4.

De SS. Missæ Sacrificio. Antverp. 1574. 8. typis Steelsii.

De Sæculi nostri Choræis. Duaci, apud Lud. de Winde.

De Votis Monasticis.

Orationes funebres tres: è quibus unam Lovanii in obitum Ruardi Tapperi habuit.

Aliam item ad PP. Concilii Cameracensis anno 1565. quæ ad calcem ejus extat.

Preces & Meditationes Liturgicas, flandricè & gallicè.

Vitam S. Willebrordi, Frisiorum Apostoli, libris III.

Homilias Catecheticas, ex quibus *Catecheses* suas *Christianas Andreas Crocquetius* S. T. D. Duac. edidit, 1575. Prodierunt iterum Lugduni in Gallia, 4. 1600. hoc tit.

Promptuarium Theologicum; in quo quæcumque ad Symbolum Apostolicum; peccatorum summam, Dei legem, Sacramenta, claves, ritus, Hierarchiam pertinent, accuratissimè discutiuntur, ex Latinorum, Græcorum & Hebræorum fontibus deprompta, operâ & industria M. Galeni, Theologi eruditissimi; editio nova. Ibid. apud Thom. Soubron.

Alcuini Rhetoricam, ad Carolum Magnum, eruit ediditque Duaci, 8. apud Boscardum.

Item *Hilduinum Abbatem de Vita Dionysii Areopagitæ*, Coloniæ, 1563. 8. typis Cholini. Additæ *Homiliæ* duæ. *I. de Periculis, in quibus versantur Clerus & Senatus. II. de Hæresibus.*

Animam Creatori suo reddidit anno 1573. ætat. XLV. die XV. Septembris, pro funere à *Thoma Stapletono* collega laudatus, cujus Oratio extat inter ejusdem Stapletoni Opera Tomo II.

PETRUS COLPINIUS, S. T. Doctor Duacensis, hoc Epitaphium scripsit, grati in Magistrum animi testimonium.

Forte sub umbroso residebat pallida cippo
Invida naturæ mors, inimica Deo.
Huc caro corruptrix morum scelerata, odioque
Fervens, & furiis exagitata venit,
Ac, inquit: periit virtutis gloria nostræ,
Filia, ni matri fers properanter opem.
Est Sophiæ Antistes sacræ, quà parte Duacum
Influit, & nigris Scarpus inundat aquis.
Protulit hunc dives quondam Zelandia natum,
Nomine MATTHÆUM, *gensque* GALENA *vocat.*
Grammaticæ placitis rudibus formavit ab annis
Gandavum doctis urbs habitata viris.
Grandior ast ætas Musarum castra Lovani
Tentare, & Sophiæ tecta subire jubet.
Accepit primos Sophiæ altercantis honores,
Excolit & meritum laurea sacra caput.
Abdita linguarum mysteria doctus, Hebræis
Consociat Græcos, parte in utraque potens.
Excepit primos Germania magna GALENI
Fetus, in studiis docta Dilinga tuis.
Germanis tantum sed Belga invidit alumnum,
Atque Duacenæ traxit ad arva scholæ.
Præsidet hic, doctos doctissimus expolit, atque
Doctoris sacri stemmata clara tenet.
Nec tamen eximio gestit petulanter honore,
Nec titulo clarus corda superba gerit.
Corporeos premit affectus, jejunia durà

Exerce, studiis immoriturque sacris.
Hunc pietas, hunc prisca Fides, Astræa revisens
Terras hunc ornat, puraque Relligio.
Nulla superstitio, nulla hæresis occupat urbem,
Quam colit: has vitâ proterit, ore, fide.
Quoque magis nobis noceat, juvenilia format
Ingenia, atque meos prævenit arte dolos.
Non patitur juvenes choreas ducere: sed odit
Queis furit exiliens stulta puella, modos.
Quid multis? nisi me vindex tua dextera servet,
Filia, spes vitæ nulla relicta mihi.
Dixerat, & lacrymis faciem suffuderat; audax
Protinus aggreditur mors truculenta nefas.
Lustra novem ætatis nondum compleverat, ecce,
Lurida terribilis mors aconita parat.
Viribus extinctis in toto corpore, membra
Senserunt properam debilitata necem.
Septembris tulit hunc ubi lux quindena, receptus
Spiritus excelsis, venerat unde, polis.

MATTHÆUS HERBENUS,

Mosæ-Trajectinus, Servatianæ in patria Scholæ Præfectus, floruit anno 1495. quo Abbatem *Joannem Tritbemium* Spanhemii visitavit, & cum eodem de re litteraria contulit. Fuit Theologus & Poëta insignis, scripsitque

De Origine Rebusque gestis Trajectensium ad Mosam. MSS. Trajecti.

De Miraculis S. Servatii, carmine, teste Joanne Placentio.

Addidit Bibliotheca Tigurina, scripsisse *de Natura Vocis*, ac *Præceptis Musicæ*.

De Conceptione Virginis Dei-paræ

De Instauratione natalis soli Trajectensis opidi. Et alia, mihi non lecta aut visa.

MATTHÆUS HOEN,

Novesiensis, S. Th. Doctor ac Professor publicus in Academia Coloniensi, edidit

Litteralem Psalmorum Davidis explicationem 8. Colon. 1630. & 1641.

MATTHÆUS DE S. JOANNE,

Tungrensis, Canonicus Regularis in patria, vitâ defungitur anno 1466. die XXVI. Maii. Reliquit

Manuale Devotorum, in Partes II. divisum.

Item *Versus* à se compositos *in Laudem* D. V. MARIÆ, *per octo figuras Scripturæ sacræ Virginitatem ejusdem denotantes.* MSS. ibid.

MATTHÆUS KELLISONIUS,

Natione Anglus, patriâ Northamptoniensis, ex Anglia, Catholicæ Religionis causa fugit in Galliam ad Anglorum Remense Collegium, recens à *Guilielmo Alano* S. R. E. Cardinale institutum. Inde Romam missus, studia tum philosophica, tum theologica in suæ gentis Collegio absolvit. Sacerdotio suscepto, in Galliam rediit, & partim Remis, (ubi S. Th. Doctor creatus est) partim Duaci in Anglorum Collegio Theologiam Scholasticam per annos multos docuit. In Universitate Remensi publicam dein Theologiæ Cathedram ascendit Professor Regius, atque anno 1606. Rector Academicus præfedit.

Postremos vitæ annos transegit in Universitate Duacena, constitutus illic Collegii Anglici Præses IV. ab anno 1613, usque ad 1641. quo decessit. Scripsit interea ad Jacobum I. Regem Angliæ

De nova Anglorum Religione, libros

VIII. anglicè, Duaci 1605.

Responsionem ad Replicam Sutclefi, libros VIII. Rhemis 1608.

Examen novæ Reformationis, præsertim Calvinianæ. Duaci 1616. apud Petr. Avroy. Probat Author, veros Episcopos inter Anglos desiisse.

De Hierarchia Ecclesiæ. Duaci. 1629.

Commentarios ac Disputationes in tertiam Partem D. Thomæ, II. Tomis fol. quorum prior de Mysteriis Incarnationis, ac Vitæ Christi & B.V.M. posterior de Sacramentis est. Duaci apud Balth. Bellerum 1633.

MATTHÆUS MARTINUS,

Ord. Minorum Theologus, & Provinciæ Definitor, edidit gallicè Tractatum hoc titulo: *Les appanages d'un Chevalier Chretien* &c. quo Virum nobilem format, in favorem illustriss. *D. Hermanni à Merode*, Marchionis de Treslon. Montibus. 1528. 4.

MATTHÆUS MOULLARTIUS,

Ex pago S. Martini juxta Aëriam oriundus, S. T. L. in Academia Lovaniensi, atque ex Abbate S. Gisleni Ord. S. Bened. prope Montes Hannoniæ, consecratus anno 1577. Episcopus Atrebatensis, vitâ functus Bruxellæ XI. Julii 1600. prope octogenarius, dum generalibus Ordinum Ecclesiasticorum Comitiis interesset.

Statuta Synodi Diœcesanæ, quam habuit Atrebati anno 1584, edita fuerunt in 4. Atrebati apud du Buyen 1585.

Breviarium ad usum Atrebatensis Ecclesiæ, Atrebati typis Riverianis.

Ejus corpus Atrebatum dein elatum, conditum fuit in medio chori, sub insigni mausolæo, cum hoc Epitaphio:

„ Ad Reverendissimi in Christo Pa-
„ tris ac D. MATTHÆI MOULART,
„ quondam Atrebatensis Episcopi me-
„ moriam, ob sedulam Ecclesiarum
„ administrationem, & præclara il-
„ lius in Rempublicam Christianam
„ merita, prudentiæ, pietatis, ju-
„ stitiæ, Charitatis & zeli incompa-
„ rabilis dotes; hoc præsens grati ani-
„ mi Monumentum heredes posuere.
„ Obiit undecimâ Julii, anno M.D.C.

MATTHÆUS PILLART,

Warnestoniensis Flander, Dunensis Cœnobii Monachus Cisterciensis, S. T. D. primùm Belli-prati in Lotharingia Abbas, ac dein Mortui Maris in Normannia, uti & Procurator Ordinis in Curia Romana; tandem anno 1405, authoritate Summi Pontificis, Clarævallensis Abbas XXXVI. Anno 1416. nomine Cleri Gallicani ad Concilium generale Constantiense Ambasiator (ut loquitur Chronicon) deputatus est. Obiit anno 1428. die v. Augusti, sepultus in claustro Claræ-vallis, ante Capitulum.

Scripsit *Speculum Exaltationis & depressionis Ordinis Cisterciensis*, qui liber varia subiit judicia.

In illum acriter insurrexit Author libri *de prospero & adverso Statu Ordinis.* Extat MS. in Abbatiis Veteris-Montis, Claræ-vallis, Dunensi & aliis; uti & alter ejusdem *Pillardi* liber, cui titulus:

Redditus omnes à diversis Regibus & Principibus assignati, pro ferendis oneribus & expensis necessariis, tempore Capituli generalis: cum adjunctis singularum Donationum Instrumentis. Vide etiam Oudinum de Scriptor. Ecclesiast. Tomo III. pag. 2299.

MATTHÆUS SCORNAJUS,

Natus in *Schoorisse*, Comitatûs Alostani municipio, è Canonico Regulari Abbatiæ Montis S. Martini in Cameracesio, Ordinis Præmonstratensis, quin-

MATTHÆVS · WESENBECIVS · IVRECONSVLTVS

tus Abbas apud Niniven, Flandriæ oppidum, floruit circa annum 1156, & cum summâ sanctitatis famâ decessit, relinquens, *Commentarios in Psalmos Davidis*, item *in Esaïæ Prophetiam*. Et *Sermones* varios qui apud Ninivenses MSS. exstare solent, sed turbatis temporibus perierunt. Ex Joanne Bunderio.

MATTHÆUS VOSSIUS,

Dordracenus, *Gerardi Joannis*, filius, juvenis apprimè historiarum peritus, scripsit

Annales Hollandiæ & *Zelandiæ*, ab anno 859. usque ad 1432. Amstel. 4. 1642. Pars I. & II. & 1646. Pars III. & IV. item Middelburgi 1664. & rursum Amstel. 1680. in 4. cum Auctario *Antonii Borremans*. Iidem *Annales* translati in linguam Flandricam à *Nicolao Doremans*, denuò prodiere Middelburgi 1677.

MATTHÆUS WESENBECIUS,

Natus est Antverpiæ, anno 1531. VIII. Kalend. Novembris, Petro à Wesenbeeck & Barbarâ Cilia parentibus, Senatoriæ dignitatis; sororum sex, & fratrum totidem, natu ferè minimus. Perceptis in patria litterarum rudimentis, sub quartum ac decimum ætatis annum Lovanium cum fratre *Andrea* natu grandiore, missus, & *Gabrieli Mudæo* J. U. D. in disciplinam datus, anno 1550. ætatis XIX. XIV. Kal. Julias, Juris titulum cum fratre cepit. Galliam deinde adiit, bello flagrantem.

In patriam redux, mox in Germaniam, mutatâ simul Religione, concessit, ac Jenam venit, ubi annos XIII. Jurisprudentiæ cathedram sustinuit. Ad Academiam Witemberganam inde evocatus, quod reliquum fuit vitæ transegit; cùm de Jure respondendo, tum ea quoque, quæ quotidie è cathedra suis prælegebat, litterarum monumentis consignando. Scripsit verò,

Prolegomena Jurisprudentiæ: de finibus & ratione studiorum, librisque Juris. Lipsiæ, 1584. & alibi.

Isagogen in Libros IV. Institutionum Juris Civilis; *& Commentarium in eosdem*. Basil. 1572. fol. Witebergæ, 1595. & 1609. 4. & alibi.

Oeconomiam Institutionum, *Digestorum*, *Codicis*, *Authenticarum*, *Decretorum & Decretalium* &c. Basil. 1574. 4. & Hanoviæ, 1604. & 1615. 12.

Commentarios in Pandectas Juris Civilis, olim *Paratitla* dictos, & *in libros III. priores Codicis*. Basil. 1582. fol. Coloniæ, 1606. 1640. 4. cum Notis *Reinhardi Bachovii*; iis quoque expunctis, quæ offendere Catholicum Lectorem poterant. Iidem Commentarii sæpius postea recusi sunt, puta Coloniæ, Amstelodami, Francofurti & alibi, cum Notis *Arnoldi Vinnii*, *J. R. Malcomesii*, & aliorum.

Prælectiones in tertium ac IV. Codicis. Witeber. 1616. 4. à morte editas.

Tractatum de Feudis. Coloniæ, 1583. & Witeber. 1616. 8. Lov. 1647. in 4.

Tractatus & Responsa, quæ vulgò Consilia dicuntur. Basil. typis Episcopii, 1575. & Pars II. 1577. fol. Pars III. à morte accessit, edita Witebergæ 1611. fol. apud Clementem Bergerum.

Exempla Jurisprudentiæ, Lipsiæ, 1584. 8. Sunt *Orationes* aliquot, à *Wesenbecio* habitæ: veluti *de Papiniano*, Jurisconsulto, in Prælectionum ingressu Wittebergæ dicta, & excusa seorsim, 1570. 8. Item altera *de Gabrielis Mudæi J. U. D. Lovan. Vita*, ibidem habita & vulgata, 1572. 8. quâ *Mudæum* præceptorem & hospitem suum impiè traducit, & Sectæ suæ facit aut asseclam aut fautorem.

Item jussu *Augusti* Electoris, allaboravit *Wesenbecius* unà cum *Schnedewino*

& Thomingio J. U. Doctoribus Witeberg. concinnando *Juri novo Electorali Saxonico*, indeque ortæ sunt *Consultationes Constitutionum Saxonicarum: &c.*

Obiit Witenbergæ, anno 1586. ætatis LV. Nonis Junii. De Vita & obitu *Wesenbecii* legitur *Andreæ Rauchbari* J. C. Oratio: atque hoc ejus Epitaphium.

MATTHÆUS *placidâ sopitus pace quiesco,*
Justitiæ & Juris præco WESENBECIUS.
Vita mihi studium fuit, impensique labores,
Et dolor & gemitus assiduæque preces.
Jova pater miserere mei, miserere meorum;
Nam prima in Christi sanguine nostra salus.

WESENBECIUS paulò ante mortem hos versus effudit:

In Belgis natus, Germanis hospes in oris,
Conficio spatium peregrinæ flebile vitæ:
Dum veram vocor in patriam, quæ sanguine parta est
Christe tuo: tu me post funera, magne Sacerdos,
Suscipe, & extremæ subduc discrimine luctæ.
Mors tua vita mea est: tu debita lytra parenti
Solvisti moriens, ut per te vivere possim.
Hac ergo fretus spe non dubitante recondar
In mortem, dux Christe, tuam, qua janua vitæ est:
Ut tecum moriens, tecum, ô mea vita! resurgam.

Symbolum: PIE' ET LÆTE'.

MATTHIAS AQUENSIS,

Sive Aquisgranensis, Gymnasii Montani Coloniæ in Ubiis Professor, edidit

Assertionem Catholicæ Religionis, contra Lutherum. Coloniæ, 1542. 4. typis Melch. Novesiani.

Assertionem alteram contra Bucerum. Ibid. 1556. 8. apud Cholinum.

MATTHIAS BONERUS,

Venlonianus, Gelder, J. C. titulum Lovanii cepit, juvenis rarâ eruditione, ingenio eleganti; magnus futurus, nisi ad magna properantis cursum mors præpropera in Ubiis intercepisset, anno 1614. Legitur illius

Declamatio pro Sclopo, opposita *Vituperio Sclopi Ericii Puteani.* Utraque Oratio Lovanii in Auditorio Trilingui publicè habita, & Rivii typis edita.

MATTHIAS BOSSEMIUS,

Amstelodami anno 1527. piis ac Catholicis natus parentibus, *Cornelium Crocum* primæ ætatis institutorem, morumque formatorem nactus, ac politioribus litteris probè instructus, Lovanium missus est: ubi in Standonico Gymnasio Philosophiæ stadium emensus, sacris studiis animum mox applicuit. Licentiæ, ut vocant, Laureâ donatus, in Heverleensi Cœlestinorum cœnobio annos aliquot Theologiam explanavit.

Duacum evocatus, ob eximiam suam in sacris Litteris cognitionem, Doctorque Theologus, cum *Joanne Rubo*, Hannonio, *Guil Alano* pòst Cardinale, *Thoma Stapletono*, Anglis, anno 1566. renuntiatus, annos XXXIII. cathedram cum laude tenuit.

A morte *Matthæi Galeni Westcappellii* ad D. Amatum Præpositus, Academiæ Cancellarius, & Professor Theologiæ primarius est constitutus. Vir tantæ humilitatis, ut famulorum operâ in corporis cura, etiam postremis vitæ annis, vix uteretur, ut cubiculum ipse suum scopis mundaret, lectum sterneret, lances & scutellas feriâ sextâ lavaret, & id genus alia humilitatis officia obiret. Tam severus in Clerum censor, tantæque castitatis, ut extraneam in ædibus fœminam ver-

fari passus non sit, nec unquam solus cum sola, nisi in publico, fuerit locutus: quotidie ad B. Virginem ter hanc emittere solitus oratiunculam;

Virgo singularis inter omnes mitis,
Nos culpis solutos, mites fac & castos.

Tantæ pietatis, ut de rebus divinis disserenti, & in tremendo Missæ sacrificio lacrymæ subinde excuterentur. Mortis memor, amici demortui cranium ante oculos in musêo ponebat, & viginti ferè ante obitum annos loculum sibi, in quo sepeliretur, fieri curaverat.

Obiit anno 1599. ætatis LXXII. pridie Nonas Februarii, in choro suo conditus, legatis testamento facultatibus omnibus Collegio sub tutela Divæ Virginis, instituendo. Scripsit

De Clericorum cum fœminis cohabitatione, licitane ea sit?

De stupidissimæ & veræ Idololatria, quæ quondam apud Ethnicos fuit, hypocritica interpretatione, contra Joan. Calvinum.

De speciali Dei auxilio.

Orationem parænetícam, ad novitios Theologiæ studiosos. Omnia Duaci excusa, 1586. 8. apud Joann. Bogardum.

Hoc Monumentum
Rever. Domino MATTHIÆ BOSSEMIO,
Amstelodamensi, Presbytero,
Insignis hujus Ecclesiæ Præposito,
S. Theologiæ Doctori
Et primario in Universitate Duacena
Professori,
Ejusdemque Universitatis Cancellario
Amplissimo,
Ad Dei gloriam positum,
Obiit anno Domini M. D. XCIX.
Mensis Febr. die IV.
Orate pro eo.

MATTHIAS BREDENBACHIUS,

Kerpensis (qui vicus est Comitatus Montensis, Diœcesis. Coloniensis) scholæ Embricensis in Clivia Gymnasiarcha, multa adversus hæreticos doctissimè & stilo eleganti scripsit:

De dissidiis Ecclesiæ componendis; ejusdemque libri *Apologiam*, quòd quibusdam visus esset acerbiùs in Lutherum scripsisse. Antver. 1576. 8. apud Ant. Tilenium.

Hyperaspisten, pro vera componendorum dissidiorum ratione, adversus Jac. Andream. Coloniæ, 1568. apud Quentelios.

Epistolas II. De negotio Religionis. Ibid. 1567.

Commentarium in Psalmos LXIX. priores: &

Commentarium in Euangelium Matthæi. Ibid. 1560. fol.

Monodiam heroïcam in obitum Archiepisc. Treverensis. Et

Elegias in obitum Georgii à Petra, Decani Confluentini. Ibid. 1567. 8.

Scholia in Fenestellam de Sacerdotiis & Magistratibus Rom. Ibid. 1539. 8. apud Euchar. Cervicornum.

Obiit Embricæ, anno 1559. ætatis suæ LXX. mense Junio, relictis filiis, *Theoderico* & *Tilmanno*, doctrinâ excellentibus.

MATTHIAS CASTELLANUS,

Vulgò DE CASTELEYN, Aldenardensis, Poëta vernaculus, vel ideò hîc memorandus venit, quòd primus inter suos docuerit Flandricam Poësin suis incedere modulis ac mensuris, eo libro, quem *Artem Rhetoricæ*, vulgari linguâ *de Conste van Rhetorycke*, inscripsit.

MATTHIAS CATZ,

A Brouwershaven, è nobili *Catziorum* in Zelandia stirpe, Ordinis Minorùm in Belgio Theologus atque Provincialis, celeberrimi Poëtæ *Jacobi Catzii*, Reip. Bat. Advocati propatruus, edidit.

Catholicam Elucidationem Decalogi, Antver. 1573. 8. apud Plant. Parif. 1576. & iterum 1604.

Catholicam Elucidationem Inftitutionis Chriftianæ, fecundùm methodum à Magiftro Sentent. in II. obfervatam. Antver. 1575. 8. apud eundem.

Deceffit Lovanii, anno 1576. III. Non. Martii, apud fuos depofitus, hoc Epitaphio.

Conditur fub hoc farcophago
Vir eximiæ pietatis & eruditionis,
R.P.F. MATTHIAS CATS
A Brouwershaven,
Hujus Conventûs quondam Lector,
Deinde Guardianus,
Ac tandem Provinciæ noftræ Minifter,
Qui tempore Minifterii fui
Nondum exacto,
Diem claufit extremum
Anno M. D. LXXVI. die VI. Martii.

MATTHIAS CHEFNEUX,

Leodius, Ordinem FF. Eremitarum S. Auguftini profeffus in patria, ibique fæpius Prior, S. Th. Profeffor, Concionator facundus, aliifque muniis dignus, quæ ex humilitate recufavit; neque Vir licet doctiffimus ullos unquam Academicos gradus fufcipere voluit. Illius funt:

Explanatio in Pfalmos.

Speculum Chronographicum Ecclefiæ Catholicæ ab origine mundi ad Chriftum ufque. fol. Leodii 1662.

Speculum à Chrifto ad nos ufque. fol. Pars I. ibid. 1666. Pars II. 1670.

Concinnavit etiam *Seriem Chronologicam Virorum Sanctorum, quos Chriftus omni tempore fufcitavit, quo nova aliqua furrexit hærefis.*

Item *Chronicon Gentium Infidelium ad fidem adductarum, quando aliæ ab Ecclefia Catholica defecerunt.* 1649. utrumque hactenus MS. Ita P. Tombeur in Synopfi Chronol. Ordinis S. Aug. in Belgio pag. 166.

MATTHIAS A CORONA,

Leodienfis, Ord. FF. B. M. de Monte Carmelo, S. Th. Doctor in Academia Parifienfi, Conventûs Leodienfis Prior, & magni nominis concionator, è vivis abiit anno 1676. Author magni operis, cui titulus,

Sanctitas Ecclefiæ Romanæ, in S. Elia Propheta, Carmelitarum Proto-parente figurata; five Expofitio litteralis, myftica & moralis, fparfim à Cap. XVII. Libri III. Regum, ufque ad Caput XIII. Libri IV. Regum: per Tomos XII. fol. Leodii apud Guilielmum Henr. Streel Leodienfis, Epifcopi typographum, 1663. & fequentibns annis.

TOMUS I. agit *de exiftentia, fignis, origine, propagatione & maternitate Ecclefiæ Romanæ.*

II. *De Ecclefia Romana, & ejus Primatu ubique recepto.*

III. *De S. Petri & fucceſſorum ejus Romanorum Pontificum Poteftate fpirituali & infallibili in rebus fidei, morum & regimine Ecclefiæ.*

IV. *De dignitate & poteftate fpirituali Epifcoporum.*

V. *De poteftate judiciali Epifcoporum, & jure militari Præfulum jurifdictionem temporalem habentium.*

VI. *De Miffionibus Apoftolicis, feu de utilitate facrarum Miffionum, virtutibus, privilegiis, officio & poteftate Miffionariorum*

VII. *De dignitate Cardinalium, Legatorum, Nunciorum & Inquifitorum Fidei; cum Auctario, ad Ecclefiæ Sanctitatem confirmandam.* Et alia plura quinque Tomis fequentibus, è prioribus legitimè deducta.

MATTHIAS A CROONENBORG,

Gelder, in Ordine FF. Minorum Recollectorum variis perfunctus muniis,

niis, varia quoque scripsit ascetica idiomate suo vernaculo; nimirum

Vitam Ven. Sororis Agnetis Huyn, quæ Venlonæ in Monasterio Annunciatarum sanctè obiit anno 1641.

Troost in den noot en in de doot. Amstel. 1682.

De twee geestelycke colomnen van de H. Kercke, te weten de HH. Sacramenten des Autaers en van de Bichte. Amstel. 1682.

Christelyck onderwys, om eenen zaligen staet te verkiesen Brux. 1673.

Trooßelyck onderwys', tegens den doornachtighen weg der bekoringen. 1685. &c.

Obiit Ruremondæ anno 1684.

MATTHIAS DOGEN,

Munimentorum Batavicorum director non incelebris, anno 1658, quo claruit, evulgavit Amstelodami Volumen in fol. cum fig. hoc titulo: *l'Art des Fortifications.*

MATTHIAS GERTMAN,

Turnhautanus Brabantus, Universitatis Duacenę à juventute alumnus, ibidemque renunciatus anno 1640. S. Th. Doctor, per annos plures summo auditorum concursu docuit Professor Regius & primarius, ac Seminarii Regii per XL. annos Præses: Academiæ Duacenæ Cancellarius, primò tanquam Præpositus Eccl. D. Petri, dein simili functus munere in æde primaria D. Amati. Vir infulis dignus: quas etiam oblatas (utique Audomarenses) fertur modestè recusasse. Munificus tum Academiæ, tum suorum Turnhautanorum concivium, tum imprimis pauperum, in vita & morte benefactor: in quorum usus libros omnes (quos regii Seminarii Bibliotheca conservat) universamque substantiam impendit.

Eruditè scripsit *Jesu-Christi Monita maximè salutaria, de cultu dilectissimæ Matri Mariæ exhibendo.* Duaci 1674. adversus libellum Jansenianum, *Monitorum Deiparæ Virginis ad cultores suos indiscretos.* Pluraque alia Theologica, quæ latent Duaci MSS.

Vitâ functus ibidem est anno 1683. sepulturæ mandatus in æde Colleg. S. Amati, sub hoc Epitaphio, quo viri eximii dotes amplius enarrantur.

D. O. M.
Hîc situs est
Exim. & Ampl. Dominus
MATTHIAS GERTMAN,
S. Th. Doctor & Professor primarius,
Pridem Ecclesiæ D. Petri,
Dein hujus insignis Ecclesiæ Colleg.
Prępositus & Canonicus,
Eoque titulo natus Academiæ
Duacenæ Cancellarius,
Seminarii Regii Præses;
Qui dum vixit, acerrimi fuit ingenii,
Indefessi laboris & integerrimæ vitæ,
Divini officii assiduus cultor,
Doctrinâ & pietate
Vix alteri ex coævis suis
Suppar aut secundus,
Pauperum amantissimus,
Quos, cùm Seminario Regio,
Relictâ ei amplissimâ Bibliothecâ,
Bonorum suorum heredes fecit.
Obiit die XXIX. Novembris
M. D. C. LXXXIII.

MATTHIAS DE GRATY,

Leodius, antiquâ apud Mosætrajectinos familiâ oriundus, patre Francisco, Trajecti quondam Consule, matre Annâ Van Aken: fuit ipse Toparcha d'Aigremont, des Awirs, Fexhe, Steel &c.; Supremus Hasbaniæ Advocatus, Consul Civitatis Leodiensis ann. 1665. 1672. 1684. nec non summi nominis Jurisconsultus; matrimonio junctus Mariæ de Saive. Scripsit gallicè *Discours de Droit, Morale & Politi-*

que. fol Leodii 1676. 3. Vol. Tom. I. apud Joan. Matth. Hovium.

MATTHIAS GRENET,

Prior Cœnobii Martiniani, Ord. S. Benedicti, in urbe Tornacensi, migravit ex hac vita anno 1502. XIV. Kal. Martii. Scripsit Tractatulum hoc titulo:

Epilogus super quibusdam punctis principalibus, in Regula S. Benedicti contentis. Legitur ibidem scriptus in membrana, hoc initio: *Cùm Philosophia sit divinarum humanarumque cognitio rerum &c.*

MATTHIAS HAUZEUR,

Herviensis è Ducatu Limburgensi, natus anno salutis 1594. dein Religiosus Ord. Minorum Conventûs Leodiensis, S. Theol. Lector emeritus; Guardianus, Definitor, ac Minister Provincialis per Flandriam; primus post occupatum à rebellibus Regiæ Catholicę Majestatis Mosæ-Trajectum, hæreticorum furori sese opposuit, solemni disputatione, coram arbitris & notariis utrimque adsumptis, susceptâ cum *Godefrido de Hotton*, quondam veteramentario cerdone, tunc Limburgensium Pseudo-Ministro, succenturiante huic *Jacobo du Bois*, similis furfuris Ministerculo.

Fuit autem Professione Theologicâ bis Lector emeritus, Officio quintùm Provinciæ Flandriæ Rector; aliarum Apostolicus Visitator; cum hæreseos Ministris perduellibus, publicâ Collatione congressus, eorumdem debellator ac victor etiam publicus. *B. Augustini* studiosissimus cultor, *Anatomista* Commentator; Primariorum Ordinis Seraphici Doctorum, *Alensis*, *Bonaventuræ*, *Scoti*, subtilissimus & profundissimus Conciliator; *Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ* devotissimus & piissimus defensor; Religiosi Sanctimonialium Ordinis sub hoc nomine & titulo (quem in Provinciam Flandriæ invexit, erexit & evexit) præcipuus Fundator, strenuissimus propagator; Reformationis ubique assertor, promotor, fautor; ab unâ ex nequaquam minimis Belgii Provinciis & ditionibus ad Infulam expetitus & postulatus, quia meritus. *Tale ei Encomium cum Icone exhibebat Provincia Recollectorum Flandro-Belgica, dum anno 1674. octogenario major eandem administraret, & actu visitaret.*

Edidit *Disputationem* ante citatam gallicè & latinè. Leodii, anno 1633. & 1634. 4. & 12.

Manuductionem peremptoriam, adverversus fautores & coadjutores Hottoni.

Exorcismum Catholicum maligni spiritus hæretici, adversus Hottoni Replicam, 1634. 8.

Equuleum Ecclesiasticum, contra Sam. Maresii Trajectensis Ministri *Monacho-machiam sive Vindicias pro Veritate Religionis Reformatæ*. Leodii, 1635.

Collationem totius Theologiæ inter Alexandrum Halensem, S. Bonavent. & Joannem Duns Scotum, traditæ. fol. Leodii 1652. 2. Vol.

Anatomiam Doctrinæ S. Augustini, circa difficultates Philosophicas, Scholasticas, Biblicas, mysticas, dogmaticas ac morales. fol Parisiis 1646. 2. Vol.

MATTHIAS HOVIUS,

Mechliniæ natus est anno 1542. parentibus non tam opulentis, quam integri nominis & famæ. (frater ejus *Joannes Van den Hove*, civis ac mercator Mechliniensis, avitam religionem ac patriam adversus ingruentes sectarios fortiter propugnans, ab iis cum quamplurimis concivibus suis trucidatus fuit v. Idus Apriles 1580.)

Matthias, studiorum altiorum fundamenta jecit Lovanii in Domo Standonicâ, promotus quidem in Artibus anno 1561. loco tantùm XLVI; sed

in Theologicis altiores fecit progressus, Collegii Pontificii alumnus, sub disciplina *Michaëlis Baii*, Doctoris Theologi, ubi & S.T. Licentiâ donatus est. Fuit primùm Vice-pastor Ecclesiæ SS. Petri & Pauli Mechliniæ, ac paulò post Pastor, sermonis gratiâ inprimis placens, cùm ad populum de divinis verba faceret.

Ecclesiæ Metropolitanæ D. Rumoldi electus anno 1577. Canonicus Graduatus Theologus, Maxim. Morillono ad Tornacenses infulas evecto successit in dignitate Archidiaconali anno 1582. Dein etiam Sedis vacantis post Archiepisc. *Joannem Hauchinum* Vicarius generalis, ac tandem tertius Mechliniensium Archiepiscopus consecratus anno 1596. totos XXIV. annos feliciter præfuit; Principibus Alberto & Isabellæ gratus (quibus & à Consiliis Statûs fuit) Reipublicæ utilis, Ecclesiæ verus Pastor, Seminarii Archiepiscopalis fundator, qui rudi indigestæque hactenus Diœcesi Mechliniensi, primus formam dedit.

Anno 1607. *Concilium* alterum, sive *Synodum Provincialem* Mechliniæ celebravit; in cujus auspiciis elegantem & doctam *Orationem* habuit, *de causis Synodi, deque abusibus Cleri & Ecclesiæ tollendis.* Edita est Antverp. 1608. item 1633. 8. typis Plantinianis: dein etiam Mechliniæ.

Item *Decreta & Statuta Synodi Diœcesanæ Mechliniensis*, quam habuit anno 1609. edita ut supra.

Auctor quoque *Brevis ac dilucidæ Instructionis minus exercitatorum Pastorum ac Confessariorum, quorum opera in hac Sacerdotum raritate est necessaria Ecclesiæ Belgicæ.* 4. & 12. per XXXV. Canones sæpiùs editæ, iterumque Lov. 1626. & Coloniæ 1676.

Statuta omnium Curiarum Ecclesiasticarum Provinciæ Mechliniensis, primùm edita 1617.

Pastorale Mechliniense, Antver. apud Joann. Moretum 1607.

Obiit autem in Abbatia sua Affligemiensi, anno 1620. III. Kal. Julii, Sacerdotio & Archiepiscopatu jubilarius. Pro funere laudatus Mechliniæ à *Jacobo Jansonio* S. T. D. Lov. Affligemii vero à *Laurentio Beyerlinck*, Canonico Antverp. Jacet in sua Metropoli, ad cornu euangelii; addito ad mausolæum hoc Epitaphio.

En primus ille Belgii hic splendor jacet:
Quem sacra Martis inter & mortis metus,
Variis probatum muniis Pietas, huic
(Auspice Philippo) tertium Archiepiscopum
Dedit esse Cathedræ, deputante Belgicas
Pontifice turmas regere, Consilio intimo
Alberto adesse Principe, MATHIAS HOVIUS
Suo hic relicto herede Seminario:
VIrtUte fULgens, DesIt AffLIgeMII,
III. Kal. Julii, Anno salutis
M. D. C. XX.
Ætatis LXXVIII. Sacerdotii LIV.
Archiepiscopatus XXV.

MATTHIAS VAN DER HOEVE,

Hagæ-Comitanus, Eques, Toparcha de Campen, natus anno 1577. edidit vernaculo sermone excellens *Chronicon Veteris Bataviæ*, quod exorditur ab anno ante Christum 99. & Comitatûs Hollandici originem constituit anno 863. à donatione *Caroli Calvi* Regis erga *Theodericum Aquitanium.* Titulus Operis hic est.

Handvest, oft Charte-Chronyck van oudt Batavien, oud-Friesland, out Frankenland, nu Holland, Seland, West-Friesland, ende andere Vriesland, Gelderland, Utregt en Overyssel: makende het Vrye Herssende Verenigde Nederland &c. Libris VIII. Tom. II. fol. Leidæ 1636. atque iterum Hagæ-Com. 1645. Tomus I. & Leidæ 1646. Tomus II.

MATTHIAS LAMBRECHT,

Franco-Brugensis, S. T. L. in pago S. Laurentii, altero à Brugis lapide, humili loco natus, per varios doctrinæ ac pietatis gradus ad Episcopatum ascendit. Lovaniensis Academiæ alumnus, Philosophiam in Pœdagogio Castri addidicit, anno 1561. inter Magistros Artium tertio loco promotus. Theologiam in Abbatia Parcensi ad muros Lovanienses aliquantisper professus, anno 1569. in Cathedrali Brugensi Canonicus Graduatus Theologus assumitur, cujus & primus ab Erectione Sedis Episcopalis Pœnitentiarius fuit.

Episcopi sui Remigii Driutii, ab hæreticis rebellibusque Gandavi in carcerem conjecti, fortunam secutus, per Magistratum Acatholicum anno 1578. Brugis expellitur. In eo exilio primò quidem moratus Duaci, Lectionem Catecheticam in Scholis Theologicis regiis auspiciis aliquantisper habuit; dein hæsit Audomaropoli unà cum potiori con-Canonicorum Brugensium parte, quibus residentiæ locum in ipsa sua Cathedrali concesserant Audomarenses.

Tandem rebus pacatis, Brugisque in Fidei Regiæque Majestatis Catholicæ obsequium restitutis, ad residentiam unà cum Episcopo suo rediit anno 1584, ubi & paulò post Archidiaconus, ac tandem Driutii in Episcopatu successor, anno 1596. die XXVIII. Junii, sacris infulis, unà cum Henrico Cuyckio Ruremundensi Antistite, inauguratus fuit in Æde D. Petri Lovanii, per Archiepiscopum Mechliniensem Matthiam Hovium. Vir fuit & ingenio doctrinâque & pietate cum quibusvis sui temporis Doctoribus merito comparandus. Scripsit lingua vernacula,

Historiam Ecclesiasticam, à Christo nato ad sua usque tempora, item

De Vita, Morte & Passione Sanctorum. Utrumque opus editum est Lovanii 1610. & Antverpiæ in fol.

Tractatum brevem de Antichristo, eodem idiomate 1602. 8.

Obiit Brugis, ipsis Kalendis Junii anno 1602, ætatis 63. sepultus in choro Cathedralis, ad sinistram Mausolæi Ludovici Nivernensis Flandriæ Comitis; tali Epitaphio.

Æternæ memoriæ
Reverendissimi Domini
D. MATTHIÆ LAMBRECHT
Franconatis, Theologi,
Qui post functionem, primum
Pœnitentiarii,
Deinde Archipresb. & Archidiaconi;
Tandem III. factus est
Brugarum Episcopus,
Flandriæ Cancellarius perpetuus.
Sedit annos V. mens. IX. dies XVII.
Obiit vero I. Junii,
M. D. C. II. æt. LXIII.
Orate pro refrigerio animæ ipsius.
Executores testamenti
Opt. Præsuli mæstiss. poss.

MATTHIAS LAMBERTI,

Thudiniensis, è patriâ Leodiensi, Ord. Cisterciensis S. Bernardi Religiosus, atque Alnensis Cœnobii Prior. Obiit anno 1595. ætatis LIII. Professionis XXXXII. cum scripsisset gallicè

Commentarium brevem in Regulam S. Benedicti, 12. Leodii apud H. Hovium, 1596.

Item *Tractatum de periculo conversationis virorum cum mulieribus*. Ibid.

MATTHIAS LOBELIUS,

Vulgò DE L'OBEL, Joannis J. C. filius, Insulanus, Medicus, nascitur anno 1538. Medendi scientiam Monspelii hausit, in celebri Galliarum Academia, usus præceptore *Guil. Rondeletio*; camdemque postea, Medicus domesticus Guilielmi Principis Auria-

ei, Antverpiæ & Delphis Batavorum exercuit: potissimam tamen operam in Botanicis posuit, eo titulo accersitus in Angliam à Jacobo VI. Rege Magnæ Britanniæ. Scripsit

Animadversiones in Officinam Pharmaceuticam Guil. Rondeletii, unà cum

Auctarium in Antidotaria vulgata Censuræ benevolæ &c. Londini, typis Thomæ Pursoortii, 1605. fol. & Francof.

Balsami, Opobalsami, Carpobalsami & Xylobalsami Explanationem. Ibid. apud Arn. Hatfield, 1598. 4.

Plantarum seu *Stirpium Historiam*, cum *Adversariorum* volumine. Ibid. 1572. & Antver. 1576. fol. typis Plant. & Lond. 1655. 4.

Diarium Pharmacorum parandorum &c. Leidæ 1627. & 1652. in 12.

Obiit Londini, anno 1616. VI. Nonas Maii, in D. Dionysii conditus.

Matthias Bouchæus, amoris & officii ergo, hoc avo suo longè charissimo Epitaphium posuit.

Chare senex, arcta dum consummare sepulchro,
Quid precer, ut sit humus non onerosa tibi?
Antiquæ tantum est tellus tua reddita matri,
Ast levis Elysiis ambulat umbra locis.
Molliter ossa cubent tumulo, sat sit tibi scriptis
Implevisse tuis solis utramque domum.
Æternum salvêre nepos te exoptat in ævum,
Mæstitiâ voces impediente suas.

Chronographicum

terTIa LUX MaII, VernUsqUe InstabaT apoLLo,
Ut noVUs In CœLIs InCoLa faCtUs aVUs.

MATTHIAS MARTINIUS DE WAUCQUIER.

Middelburgius, vir probè catholicus, latinè græceque non vulgariter eruditus, è gallico latinitate donavit

Petri Bessei Doctoris Theologi Conciones, sive Conceptus Theologicos in omnia Quadragesimæ Euangelia. Coloniæ, 1610. 8. apud Kinckium.

Ejusdem *Conceptus Theologicos de quatuor hominum Novissimis.* Ibid. 1611. 8.

Item *Conciones & Meditationes Petri Cottoni* Societ. Jesu. Ibid. 1617. 4. apud Joan. Crithium.

Thesaurum Rerum Indicarum Tomis III. *Petro Jarrico* S. J. auctore. Ibid. apud Pet. Henningium, 1615. 8.

Ex hispanico verò *S. Matris Teresiæ de Jesu Opera.* Ibid. 1626. 4.

Exercitium Perfectionis & Virtutum Christianarum, auctore P. *Alphonso Roderico* S. J. Duaci, 1625. 8. typis Belleri.

Edidit præterea *Tetraglotton*, sive *Dictionarium Latino-Græco-Gallico-Flandricum* auctius & emendatius. Antver. 1632. 8. Nutii typis, & aliàs sæpius.

Egit Antverpiæ διορθωτὴν sive Correctorem librorum in typographeio Plantiniano, sanè quàm diligentem atque accuratum, & vivere anno 1642. desiit.

MATTHIAS NAVÆUS.

Hasbanus, Eburo, Doctor Theol. in Academia Duacensi, ad D. Petrum ibidem Parochus & Canonicus Seclinienſis, pòst etiam in Tornacensi Cathedrali Canonicus, Librorum Censor accuratus, sôlidi solertisque vir judicii atque ingenii, cultûsque *D. Josephi*, Virg. Dei-paræ sponsi, assertor, editâ primùm *Oratione Encomiasticâ*, Duaci, 1627. 8. Cui postea plures alias adjecit & simul edidit, hoc titulo:

Sponsus Virginis decoratus coronâ, XXX. gemmarum splendoribus coruscante, sive Encomium S. Josephi. 4. Ibid. 1630.

Orationes III. De signi Crucis. & Orationis efficacia, & D. Thomæ Aquinatis.

Laudibus. Ibid. typis Belleri, 1630. in 4.

Ejusdem *Catechesis*, sive *de Sacramentorum institutione*, *Confessione sacramentali*, *Extrema Unctione*, *& Matrimonio*, *Conciones XVI*. Ibid. 1633. 8.

Prælibatio Theologica in Festa Sanctorum, sive Sermones de quibusdam Sanctis. Tornaci, 1635. 8.

Annotationes in Summæ Theologicæ & S. Scripturæ præcipuas difficultates : item Sermones duo de SS. Piato & Eleutherio, Tornacensium Patronis. Ibid. 1640. 4.

Tri-Octava Sermonum de Venerabili Sacramento & Sacrificio. in 8. 1645.

MATTHIAS NETHENUS,

Rezæ apud Clivios natus 27. Octobris 1618, ætate provectior Theologiæ Calvinianæ Doctor in Academia Ultrajectina renunciatus fuit, atque ad publicam Professionem inauguratus anno 1654.

Fervebant tum temporis disputationes inter Ministros, super recto usu bonorum Ecclesiasticorum, quibus Canonici (titulares) Ultrajectini potiuntur. Contendebat *Gisb. Voetius*, *Nethenus*, aliique quidam, aliam oportere de his bonis esse dispositionem : imo & supprimenda esse Capitula, fructusque applicandos ad usum Ministrorum Calvinianorum, aliarumque, (ut aiebant) *piarum causarum*. Dogmati huic opposuit se Magistratus Ultrajectinus, & pro Canonicis illis scripsit *Samuel Maresius* contra *Nethenum*, stylo per-quam vehementi. Qui non minus mordaciter opposuit sequentia.

Concordia vel symphonia universorum Ministrorum Verbi divini in Ecclesia Jesu-Christi Ultrajectina, in judicando de usu bonorum Ecclesiasticorum. Belgicè, cum adjunctis testimoniis Doctorum tam Catholicorum quam Reformatorum, item neutralium authorum.

Necessaria defensio Concordiæ Pastorum Ultrajectinorum & conceptûs reformandi Capitula Ultrajectina; contra Epistolam & Reflexiones *Samuelis Maresii*. 4. Amstelod. apud Joannem à Waesberghe 1661.

Instructio Historica de Canonicis tripartita : videlicet de Canonicorum & bonorum quæ possident, 1. Ortu & incremento. 2. Deformatione. Et 3. Reformatione. 4. Amstelod. apud Waesbergios, 1661. Accedunt

Collectanea Anglicana, de Primatu Regum Angliæ Ecclesiastico; unde apparet, quomodo Primatus ille fuerit à Scriptoribus Anglo-Papistis exagitatus, & ab Anglo-Reformatis propugnatus. 4. Amstel. 1661.

Tandem Magistratus Ultrajectinus, ut disputationnibus hisce finem imponeret, *Nethenum* à Theologica professione amovit, Decreto dato 14. Aprilis 1662, eò quod calamum nimium mordacem & in publicam authoritatem injuriosum strinxisset. Ille autem ad Herbornensem Academiam, sub ditione Nassovica migravit, ibique Theologiæ Professor ac Minister decessit 9. Octobris 1686.

Scripserat insuper *Tractatum de Interpretatione Scripturæ*; contra Jo. Lud. Wolzogium, Socinianum. 4. Herbornæ 1675.

Item *de Transsubstantiatione*, contra Joannem Sybenium, Abbatem Gladbacensem; latinè ac germanicè. 12. Amst. 1666.

Disputationem in Epistolas ad Timotheum. 4. Ultraj. 1655.

MATTHIAS PAULI,

Patriâ Hasseletensis, Eburo, voto & vitâ Augustinianus, quatuor fratrum ejusdem Instituti natu maximus, Brugis Flandrorum annis XII, Trajecti

ad Mosam, Teneramundæ Lovaniique Prior fuit, Ordinisque in Belgio Definitor. Vir pius atque totus asceticus, Tractatus aliquot idiomate populari conscripsit, summâ gratiâ, summoque legentium fructu; quorum sequentes potissimùm tituli:

Fasciculus Devotionis, ac soliloquium animæ ad sponsum. Gand. 1615.

Cingulum Militare, sive de Institutione Confraternitatis Ordinum Mendicantium. Gandavi 1619.

Arbor Vitæ XII. fructus Eucharisticos egerminans; seu Meditationes de Venerabili Eucharistia. Antver. 1612 & 1631. in 8.

Speculum Perfectionis, ad instructionem nobilissimæ cujusdam filiæ, mundo valedicentis. Antv. 1623.

Vita S. Nicolai Tolentinatis.

Historia Venerab. Sacramenti Miraculosi, Herkenrodiani, Bruxellensis, Lovaniensis & Gandensis apud Augustinianos. Antv. 1620.

Expostulatio Christi super ingratitudine Judæorum, ad Christianos hujus temporis accommodata. Tomis II. Lovanii, apud Hastenium, 1623. 8.

Officium sive *Horæ de S. Josepho*, Sponso Deip. Virginis. Gand. 1621. & Leodii 1646.

Epithalamium Jesu & Mariæ, ex Canticis. Lovanii 1630. 8.

Index Solaris, sive Exercitium hominis Christiani. Ibid. 1631. 12.

Vita S. Rochi. Leodii, 1635. 12. apud Leon. Streel.

Tractatus *De duobus maximis & maximè periculosis malis, quæ homini in hac vita secundùm corpus & animam obvenire possunt, eorumque remediis.* Ibid. 1636. in 12.

Dialogi de ritu sepeliendi Catholicorum, de Purgatorio, de Sacrificio Missæ &c. Ibid. 1637. 12.

Assertio Purgatorii, gallicè. Ibid. 1640. 12.

Septem parvæ horæ Nominis Jesu & *S.* Annæ, *cum Meditationibus Vitæ & mortis Christi.* 1614.

Parvæ Horæ VII. Dolorum B. M. V. Leodii.

Threni seu lamentationes Christi. Tom. II. Lov. 1624.

Porta cœli, seu Maria XII. coronis ornata. Antv. 1634.

Tractatus de præsentia Dei. Gand. 1633.

Libellus supplex Animarum fidelium in Purgatorio. Leod. 1637.

Tractatus de septem doloribus. Leodii 1639.

Jubilus Devotionis, in suo Jubilæo Professionis. Leodii 1645.

Scala Cœli, in duas partes divisa. Leodii 1650.

Morti propinquus, quam Trajecti ad Mosam oppetiit, non aliam sibi schedam obituariam epitaphiumve fieri voluit, præter hoc à se humiliter conscriptum.

„ Ego Frater Matthias Paulli,
„ Religiosus & Sacerdos Ordinis Ere-
„ mit. D. Augustini, vixi ab anno
„ 1580. vivere desii anno 1651. men-
„ se Januario die 14. Professionis meæ
„ anno 56. Abii, lectores, quò vos
„ properatis. Miseremini quæso ani-
„ mæ meæ, juvate me precibus &
„ Sacrificiis vestris, ut eripiar ab
„ igne devorante, liberer ab exilio,
„ & requies mihi detur æterna.

MATTHIAS PUTZIUS,

Marcoduranus, *Henrici* frater germanus, & in Societate Jesu collega,

Vincentii Bruni librum de D. Virgine, & *Meditationes ejusdem de Passione Domini*, ex italico latinè interpretatus est.

Item Carmine descripsit *Altare Templi Moguntini*; ubi & vivendi finem fecit anno 1595. die XXII. Februarii.

MATTHIAS QUADUS,

Kinkelbacensis, Juliacus, è stirpe Dominorum Wichradensium,

Fasciculum Geographicum Universi edidit Coloniæ, 1608. fol.

MATTHIAS THEODORUS MELANELIUS,

Perperam quidam *Melanesium* scribunt, fortè quia Mediolanensem putant) Reipublicæ Antverpianæ Medicus, è græco latinè loquentem fecit

De Melancholia Auctoris anonimi libellum, ex Galeni, Rufi, & Aëtii Sicanii libris collectum.

Item *Galeni* libellum, *Utrum fœtus in utero sit animalis.*

Stephani Magistri Medici Collyrium Oculare latinè primus edidit. Antverpiæ 1540. 4. typis Dumęi.

MATTHIAS VORNIUS,

Silvę-ducensis, græcè & latinè doctissimus, primùm Scholę Graviensis moderator, quamdiu civitas illa Regi & Principi suo paruit. Ubi verò in potestatem venit Ordinum rebellium, Ruræmondensi Gymnasio cum laude præfuit. Inde ad Scholam patriam moderandam accitus, *Lamberto Berchemo* datus est successor. Scripsit

Poëmation de pugna civili Silvæ-ducensium, excusum anno 1606. 4. typis Schefferi.

MATTHIAS WEENSSEN,

Dordracensis, Batavus, Ordinis Minorum per Germaniam inferiorem Minister Provincialis, atque Antverpiæ & alibi Guardianus, obiit Dordraci anno 1547. Scripsit vernaculo sermone pium libellum, legi à pluribus solitum, quem inscripsit

Fasciculum myrrhæ, etiam latinè postea editum.

Insigni & meritissimâ panegyri eum prosequitur *Joannes Mabusius*, ejusdem Seraphici Ordinis Religiosus, postea designatus primus Episc. Daventriensis, præfixâ Commentariis D. Bonaventuræ in Lucam, Antver. 1539. editis.

MATTHIAS ZELHORST,

Geldriensis, per annos 31. in vico de Hengelo Comitatûs Zutphaniæ sectæ Calvinianæ Minister, singulari Dei misericordiâ depulsis erroribus ad sinum Ecclesiæ Romano-Catholicæ rediit die 6 Julii 1645. ætatis anno 59. vixitque dein piissimè in civitate Dusseldorpiensi, Ducatûs Montani metropoli. Caussas conversionis suæ prodidit in hoc libro vernaculo:

Den Catholycken Gereformeerden Predicant, ofte den onverwachten Weghweyser tot de Catholycke waerhydt &c. 8. Antverpiæ apud G. Verhulst 1649. & 1658.

MATTHIAS ZITTARDUS,

Natus Aquis-Grani, sed oriundus ex opido ditionis Juliacensis cognomine, Ord. S. Dominici Theologus, claruit in aula Caroli V. Cæsaris Verbi divini facundus pręco. Scripsit

Assertionem Catholicæ Religionis, adversus Lutherum, Colon. 1542. in 4.

Homilias seu *Conciones XXVII in Epistolam I. Divi Joannis.* fol. Coloniæ 1571. germanicè.

Preces Catholicas accommodatas ad Euangelia totius anni. Germanicè. Ibid. 1569.

Addit *P. Echard*, in Bibliotheca Prædic. Tom. II. pag. 216. *Duas Conciones* ejusdem *funebres in exequiis Ferdinandi I. Cæs. anno* 1564. *pronunciatas*, germa-

germanicè: eumque asserit huic Cæsari ejusque Filio Maximiliano II. fuisse à concionibus & à moderandis conscientiis: ac tandem circa annum 1570. in fata concessisse. Sed cum confundit cum *Matthia Aquensi*, de quo supra: minus rectè, uti apparet.

Fuit & *Leonardus Zittardus*, ex eodem Prædicatorio Ordine assumptus Episcopus Mysiensis ac Suffraganeus Moguntinus, Matthiæ Frater; ut habent Annales Mogunt. Tom. II. Plura vide in præfata Bibliotheca Prædic.

MAURITIUS PHILIPPY,

- - - - - - - Ordinis FF. Minorum Recollectorum Provinciæ Flandriæ S. Theol. Lector, edidit

Directorium Conscientiæ circa difficiliores Casus. 8. Antverpiæ 1667, item Bruxellis 1674. apud Franc. Foppens.

MAXIMILIANUS A BERGIS,

E Baronibus Grimberganis, primus Archiepiscopus Cameracensis (antea Decanus S. Gummari Liræ, Canonicus Mechliniæ, Bruxellis &c.) post peractum Concilium Tridentinum, primus in Belgio, magno sumptu & reformationis zelo, *Synodum Provincialem* anno 1565. celebravit, editam Antver. 1566. typis Silvii. Biennio pòst, anno 1567. mense Octobri, *Synodum Diœcesanam* celebravit: cujus Acta Bruxellę excusa apud Mich. Hamontanum.

Extat hoc ejus Epitaphium Cameraci in Æde Metropolitana.

D. O. M. S.

„ MAXIMILIANO A BERGIS, pri-
„ mo Archiepiscopo, Duci Camera-
„ censi, Comiti Cameracesii, Sacri
„ Imperii Principi, qui anno M. D.
„ LXV. Synodo Provinciali habita,
„ Concilii Tridentini Decreta pri-
„ mus in Belgio promulgavit, dein-
„ de à Comitiis Imperii Augustæ Vin-
„ delicorum reversus, alteram Syno-
„ dum Diœcesanam habuit, Fidem
„ Catholicam adversus nascentes hæ-
„ reses non minus feliciter quam stre-
„ nuè tutatus est, seditiosorum ho-
„ minum motibus, summa prudentia
„ in limine compressis. Tandem cum
„ ex celebri comitatu Annæ Austria-
„ cæ Philippi II. futuræ conjugis in
„ Hispaniam proficiscentis, ipse Ber-
„ gis ad Zomam secessisset, apoplexia
„ correptus IV. Kalendas Septembris
„ Anno M. D. LXX. Archiepiscopa-
„ tus sui XIV. subito occubuit, re-
„ lato huc defuncti corpore.

„ LUDOVICUS DE BERLAYMONT
„ ejus successor F. C.

„ Tu animæ, ô lector, bene pre-
„ care.

MAXIMILIANUS LE DENT,

Bergis Sti. Winoci, in Flandria occiduâ natus anno 1619, Societati Jesu adscriptus, magni postmodum nominis Theologus evasit, eamque inter suos Lovanii annos plures professus est, studiorum quoque Præfectus & Collegii Lovaniensis Rector. Concertationes plures ibidem habuit, præsertim contra Doctores Theologos Augustinianos. Demum Bruxellis Confessarius Comitis de Monterey Gubernatoris Belgii: vivere ibidem desiit die 30. Martii 1688. ætatis anno 69. Scripsit

De Attritione ex metu gehennæ, ejusque cum Sacramento Pœnitentiæ sufficientia; contra Christianum Lupum & Franciscum Farvacques S. T. DD. 4. Mechliniæ apud Gisbertum Lintsium. 1667.

Responsionem ad Epistolam Ex. P. Christiani Lupi, pro sufficientia Attritionis cum Sacramento. 4. Ibid. 1668.

Responsionem ad Apologiam Ex. P. Farvacques, de eodem Sacramento. 4. Mechliniæ 1669.

MAXIMILIANUS AB EYNATTEN,

Arschotanus, Vir nobilis, Sacræ Theologiæ Licentiatus, Scholasticus & Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Antverpiensis totis annis XXIX. vir vitâ & moribus elegans, collegit ex variis

Manuale Exorcismorum, Antverpiæ 1619. 8. & aliàs sæpius.

Obiit anno à parta salute 1631. ætatis LVII. III. Kal. Julii. Ita Valerius Andreas: sed Epitaphium ejus, quod est in prefatâ Cathedrali, sic notat.

D. O. M. S.
Et Memoriæ
N. & R. D. MAXIMILIANI AB EYNATEN S. T. L.
Hujus Cathedralis Ecclesiæ Canonici
Per annos XXIV. Scholastici XXII.
Episcopatûs Sigilliferi XV.
Obiit M. D. C. XXXI.
Die XXIX. Junii ætatis LI.

MAXIMILIANUS HABBEQUIUS,

Bruxellensis, Societatis Jesu, in Poësi præsertim Lyrica excelluit, & celeberrimi nominis fuit Ecclesiastes. Edidit, non apposito nomine suo, libellum, cui titulus,

Væ Victis, omnesque in eo libello *Odas Horatianas*.

Triumphum SS. Patribus Ignatio & Francisco, cùm in Sanctorum album adscripti essent, ab Urbe Bruxellensi celebratum, sub nomine alieno. Bruxellæ, typis Joan. Pepermanni, 1622. 8.

Odæ præterea *omnes Lyricæ*, quæ leguntur in prima editione *Amphitheatri Honoris Clari Bonarscii* (id est: *Car. Scribanii*) sunt à manu & stilo Habbequii.

Reliquit & Animadversiones in Martyrologia Novatorum, sub titulo, *De finibus Hæreticorum & Catholicorum*, seu *Descensus Averni & Descensus Olympi*.

Item *Historiam Deiparæ Wavrianæ*.

Obiit Antverpiæ, die VIII. Febr. anno Christi 1637. ætatis LVIII. Religionis XLI.

MAXIMILIANUS LENGLEZ,

Nivellensis Brabantus, Ordinis Minorum S. Francisci, Guardianus Conventuum Sambrensis & Barbansonii, edidit gallicè librum, quem inscripsit

Scholam B. MARIÆ *Virginis*. Montibus, 1636.

MAXIMILIANUS SANDÆUS,

Batavus, nascitur Amstelodami anno 1578. XVIII. Aprilis. Juvenis, positis primùm feliciter litterarum humaniorum fundamentis, studia tractavit Philosophiæ, Jurisprudentiæque partim Coloniæ, partim Mussiponti; Theologiam verò Romæ didicit, ingressusque Societatem Jesu anno 1597. totam ferè studiorum encyclopædiam docendo absolvit: Doctorque Theologus & Professor Herbipoli in Franconatu, hæresin presertim Calvinianam aggressus est, usus stilo familiari, & & scribendi genere atque ordine Lectori grato. Cujusmodi sunt,

De omnipræsentia essentiali Dei, facta hoc tempore litigiosa inter Calvinistas Hollandiæ. Herbipoli, 1616. 8.

De Libro Vitæ, Mortis, Monumenti. Ibid. eodem anno.

Epistola, ad amicum Italum, *De dissidio Protestantium Hollandorum in negotio Religionis*. Ibid. 1627.

Castigatio Conscientiæ JESUITICÆ *cauteriatæ, confictæ in Hollandia* Ibid. 1617.

Admonitio de cauteriata Jesuitarum Conscientia, ad Jac. Laurentium, *Castiga-*

tionis Sandeanæ Examinatorem. Ibid. 1619.

Hyperbole & Castigatio prodigæ Jesuitarum Liberalitatis, in Hollandia confictæ. Moguntiæ, 1619. typis Joan. Albini.

Demonstratio, Quod in fide Protestantium Hollandorum non sit salus. Herbipoli, 1618.

Hydrus Hollandicus, id est *Controversiarum Hollandicarum*, libri IV. Ibid. 1618. & 1619.

Anacephalæosis doctrinæ de Prædestinatione: de convenientia ac differentia Catholicorum, Gomaristarum & Arminianorum seu Calvinistarum Hollandiæ. Ibid. 1619.

Considerationes XXII. de Synodi Dordrechtanæ in Hollandiæ celebratæ emolumentis. Ibid. 1620.

Commentatio Academica, de Denario Cordis Episcopi Herbipolensis Julii, *Franciæ Orientalis Ducis.* Ibid. 1618.

Disceptatio Theologico-politica de Rege Romanorum. Ibid. 1616.

Thema seculare de Jubilæo Lutherano ac Synagoga Protestantica. Moguntiæ, 1618.

De Jubilæo Clericali Canonicorum. Bambergæ, 1624.

Grammaticus profanus; in quo ostenditur, quantum obfuerit sinceritati fidei, Litteratorum superbè sapientium profanitas in omnibus pœnè Religionis Controversiis, contra *Erasmum*, *Scaligerum*, *Drusium*, *Casaubonum* &c. Herbipoli, 1621. 8.

Plato Christianus, sive *de Morte* libri IV. in quibus Symbola Mortis cxlv. Moguntiæ, 1624.

Theologiæ variæ libri IV. de Theologiæ tum profanæ, tum sacræ ortu, progressu, & utriusque arcanis &c. Ibid. 1614.

Theologiæ Symbolicæ libri IV. Ibid. 1626.

Theologiæ Mysticæ libri III. Ibid. 1627.

Theologia Juridica, sive *Jurisconsultus Christianus*, libris VI. in quibus materia omnis de contractibus humanis ex utroque Jure Euangeliis Dominicalibus accommodatur. Ibid. 1629.

Theologia Medica, sive *Medicus Christianus*, libris III. in quibus Principis quà Ecclesiastici quà Politici officia, exemplo Medici, declarantur &c. Coloniæ, 1635.

Elogium Constantiæ Coloniensis in asserenda Religione Catholica. Ibid. 1645.

Symbola Vitæ humanæ CXXVII. notulis Theologicis explicata. Francof. 1627.

Mundus Fallax. Moguntiæ, 1631.

Aviarium Marianum: Orationes VII. ad Sodales B. Virg. habitæ, desumptâ materiâ ab Avibus. Francof. 1627.

Maria *Flos-mysticus*: Orationes VI. desumptâ materia à Floribus. Moguntiæ, 1629.

Maria *Patrona*: Orationes VI. de Patrocinio. Ibid. 1630.

Maria *Gemma-mystica*: Orationes VI. sumptâ materiâ à Gemmis. Ibid. 1631.

Maria *Luna-mystica*: Orationes VI. desumptâ materiâ à Luna. Coloniæ, 1634. typis Joann. Kinckii.

Mariæ *Creaturarum Dominæ Mancipium*: de modo dedicandi se Deiparæ in mancipium. Ibid. 1634.

Oratio Dominica multiplici Meditationum serto coronata. Ibid. 1634.

Salutatio Angelica, multiplici Precularum, Hymnorum, Endologiarum serto coronata. Ibid. 1637.

Maria *Sol-mysticus*: Orationes VI. desumptâ materiâ à Sole. Ibid. 1636.

Maria *Mundus-mysticus*: Sermones VIII. desumptâ materiâ à Mundo. Ibid. 1639.

Maria *Pacificatrix Mundi.* Ibid. 1639.

Pædia Academici Christiani, Palæstra Pietatis eruditæ. Ibid. 1638.

Clavis Theologiæ mysticæ, sive *Onomasticum vocabulorum & Elucidarium locu-*

tionum obscurarum, quibus Doctores Mystici utuntur. Ibid. 1640.

Artifex Euangelicus: Symbola ab artificibus omnis generis desumpta &c. Item *Jubilum Societatis Jesu sæculare.* Ibid. 1640.

Admiranda Purgatorii, Sermonibus sacris delineata. Ibid. 1643. 12.

Christus crucifixus, honoratus. Coloniæ 12. 1644.

Palæstra amantium, colentium, imitantium Christum. 12. Col. 1647.

Societas Jesu amatrix, cultrix, imitatrix Christi crucifixi, occupatio Amatoris Crucifixi. 12. Antv. 1647.

Historiæ stauropbylorum Libri 50. *Christum crucifixum amantium, colentium & imitantium, ac Cruce Domini piè utentium.* 4. Col. Agrip. 1653.

De gemitu animarum Purgatorii. 1644. &c.

Demum exaratis 78. Opusculis, partim Controversias, partim Theologiam Moralem ac spiritualem spectantibus, scribendi ac vivendi finem habuit die 2. Novembris 1656 ætatis anno LXXVIII.

MAXÆMILIANUS THIEULAINE,

Atrebas, Religiosus Vedastinus, Ordinis S. Benedicti, edidit

Manipulum Exemplorum, auctore *Joanne du Fay*, indicatis ex fide singulorum Auctoribus.

MAXÆMILIANUS VIGNACOURT,

Patricius Atrebatensis, & Palatinus Regius, dedit

Διηγησιν in res Belgicas anni M. D. XCVIII. Antverpiæ, 1598. 4.

De Causis, Calamitatibus & Remediis Tumultuum Belgicorum. Atrebati, 1593. apud Guil. Rivium, 8. gallicè.

Justa quoque *Justi Lipsii Manibus* persolvit, Threnodiâ, Næniâ, Paraclesi. Lovanii, 1606. 4. apud Joan. Masium. Varia præterea Carmina lusit, σποράδην sparsimque edita.

Obiit Lovanii, anno 1620. die XXI. Novembris, sepultus in D. Petri, ante Altare Virgini Deiparæ sacrum.

MAXÆMILIANUS VILLANI A GANDAVO,

Illustris natalibus, virtute illustrior, Tornacensibus Præsul datur anno 1614. ac post biennium inauguratur.

Orationes funebres duas Tornaci habuit in exequiis Principum nostrorum Alberti & Isabellæ.

Versibus gallicis scripsit in Psalmum CXXXVI. *Super flumina Babylonis.*

Instructionem vulgavit: *contra diabolicas superstitiones.*

Synodi Diœcesanæ novies congregatæ *Statuta*, in unum volumen collecta, iterum publicavit anno 1643. unà cum *Statutis* Prædecessorum ann. 1254. & 1317. ac *Rituali* Episcopi Vendevillii. Extant reimpressa in Summâ Statutorum Synodalium Tornacensium, anno 1726. Insulis, in 8.

Brevem Commentarium in VII. Epistolas Christi ad septem Angelos, id est, Episcopos Ecclesiarum Asiæ; in gratiam Parochorum omniumque suæ Diœcesis fidelium, collegit, in 12. Tornaci apud Quinque 1641. *Glaphyram* a *Guilielmo Lindano*, quondam Ruremundensi Episcopo editam, imitari voluit Præsul *Villanus.*

Speculum Sacerdotum. 12. Tornaci 1634.

Demum Tornaci, urinæ difficultate & calculo extinguitur optimus Antistes, die 29. Novembris 1644. annos natus 74. Jacet retro altare majus, hac inscriptione donatus.

D. O. M.
Illustriss. ac Reverendiss. Dominus
MAXIMILIANUS VILLANI
A GANDAVO,
Tornacensis Episcopus.
Hic situs est.
Qui singulari in Deum pietate,
In patriam affectu,
In egenos & fidei causâ
Extorres, munificentiâ,
Huic Ecclesiæ per annos XXX.
Præfuit.
Hoc, ex adverso,
Piandis animabus propitiatorium,
Corpori suo conditorium,
Vivens posuit.
Cujus virtutes
Nostra vidit & laudavit ætas,
Postera in exemplum sumet.
Decessit III. Kal. Decembris
Anno M. D. C. XLIV. ætat. LXXIV.
Viatores, ex defuncti scito,
VIGILATE ET ORATE.

MAXÆMILIANUS VRIENTIUS,

Natus est anno 1559. Kalend. Februarii, Zandenburgi in aula Verani Principis: S.P.Q. Gandensi à Secretis, Poëta inter Belgarum primos, in Epigrammatis lepidus & festivus, in Anagrammatismis felix & subtilis, in Elegiis facilis & sibi semper æqualis, in Heroïcis serius & verè heroïcus. Varia lusit, quorum pars typis edita, pars videre lucem gestiebat; si per acutissimos dolores podagricos ad amatas redire Musas licuisset: qui *Vrientio* vitam, scriptis lucem inviderunt, anno 1614. VI. Kal. Januarii.

Gandavi sepultus est apud Dominicanos, hoc Epitaphio, humi in parvo quadrato saxo albo.

MAXÆMILIANI VRIENTII
Quod condi poterat,
Spe resurrectionis hic jacet.
Obiit XXVII. Decembris.
M. D. C. XIV.

JACOBUS ZEVECOTIUS, concivi suo sequens lusit:

Quem Charites, viduæque gemunt cum Pallade Musæ,
VRIENTIUS *hoc surdo conditur in tumulo.*

Extant hæ lucubrationes Vrientii.

Descriptio Pompæ & Gratulationis publicæ Alberti & Isabellæ Belg. Principum, ad inaugurationem à S. P. Q. Gandavensi decretam. Antver. typis Plantin. 1602. fol.

Epigrammatum & Anagrammatum libri IX. Antver. typis Trognæsii, 1603. & Ingolstadii, 1607. 8.

Flandriæ Comitatus, & Brabantiæ Ducatus Urbes. Lovanii, 1614. 8. apud Rivium.

Carminum Sacrorum libri II.

Elegiarum liber singularis. Ibid. 1614. 8. apud Christoph. Flavium.

Natalem diem, & Vitæ suæ cursum ipse *Vrientius* Elegiâ quadam decurrit, è qua hanc seriem propono.

Christe, meus Natalis adest, tibi gratia, Christe,
Cujus ab auspicio lux redit ista mihi:
Ultima lux JANI, *geniali luce fruendum*
Jam decimum lustrum quæ mihi læta vehit.
Nascentem excepit Verani Principis *Aula,*
Nomine dignatus me fuit ille suo,
Ille potens Veræ & Flissingæ Marchio, Cattus
Cujus in imperio Mattiacusque fuit.
Flandria mox natum, proavitaque Ganda *recepit,*
Illa mihi nutrix, & schola prima fuit.
Intendit digitum Kerckhovi *cura Magistri*
Aonas ad fontes, Pieridumque nemus.
Lovanium *Sophiâ, leviterque* Lutetia *Jure*
Tinxit, in Italiam dum vagus error agit.

Hic ego Parthenopen Romanaque *mœnia vidi*,
Et Venetûm *fines*, Euganeosque *sinus*.
Inde iterum dulci me Ganda *resorbuit æstu*,
Multa solo passum tædia, multa mari.
Accipit incolumem genitrix gratantibus ulnis,
Patre pio erepto mensibus ante tribus.
Defuncti officium, *Dominâ invitante*, *resumo*,
Hic stetit, *hei*, *studiis ultima meta meis.*
Harduina *inde suis juvenem me cepit ocellis*,
Intactum cunctis antè cupidinibus.
Concordem thalamum discordia publica læsit
Immerito exsilio, *carcere*, & *obsidio.*
Omnia constanti quæ mente tenellula conjux
Passa diu, *puerum dum parit*, *ipsa perit.*
Felix illa, *polo cum prole recepta*, *sepulta*
Corde meo, & *semper carmine viva meo.*
VYTIA *post viduum me torruit igne secundo*,
Signantem patrii publica scita fori.
Illa mihi jam nunc lustris propè quinque cohæret;
Dî tribuant, *oculos claudat ut illa seni.*
Aut soror, *aut cari patris unica filia*, *nuptam*.
Cruyckenburgiacus *quam sibi duxit herus.*

MAXÆMILIANUS WITTEBORT,

Montensis, vir ingenio moribusque elegantibus, Doctoralem in utroque Jure titulum Lovanii, anno 1616. accepit: indeque ad Concilium Hannoniæ ordinarium (Audientiam vocant) accitus est, moriturque nondum quadriennio in ea functione exacto, anno 1624. Legitur illius

Oratio Panegyrica de Assumptione Virginis-Matris, Lovanii habita, 1619. typis Dormalii, 4.

Item altera, in funere *Petri Gudelini* J. U. D. & Prof. dicta.

MELCHIOR BARLÆUS,

Antverpianus, *Gasparis* frater, Poëta egregius, edidit

Brabantiados libros V. & *Antverpiæ Encomium.*

De Diis Gentium libros II. versu Elegiaco. Antverp. 1562. typis Ægidii Coppenii.

Bucolica; & *Raptum Ganymedis.* Ibid. 1572. 8.

Orationem de Vitæ humanæ felicitate: cum adjuncto Carmine *de rerum humanarum vicissitudine*, ad Gasparem fratrem. Ibid. typis Plantin. 1566. 8.

Extitit ejusdem *Trajectum captum*, ad Nicolaum Schetum, Gasparis filium, manusc. Antver. apud Gasp. Gevartium.

MELCHIOR DAELHEMIUS,

Hasseletensis, Eburo, Ord. Eremit. S. Augustini, Bruxellis & Lovanii annos plures juventutem instituit. Carmen pangebat non infeliciter, amœnum & venâ facili; nec prosâ oratione inamœnus erat, aut difficilis. Vivere desiit anno 1636. die 13. Februarii, ætatis 56. Edidit

Panegyrin duplicem, *I. Pro Gymnasio Bruxellensi*, ad Senatum Bruxellensem: alteram ad *Folcardum van Achelen*, Concilii sanctioris Assessorem.

Epicedium in obitum Mariæ Deckberiæ, *Joannis van Pede*, in Brabantico Senatu Consiliarii, ex filia neptis. Lovanii, typis Hastenii, 1624. 4.

Comœdias ac *Tragœdias* plures apud suos cum applausu exhibuit; aliaque *Carmina* amicis sine numero scripsit:

quorum nulla editio prodiit, auctore præmaturè Hasseleti vivis exempto.

Denique *Georgii Maigretii* libellum De Institutione ac dignitate Confraternitatis Cincturatorum S. Augustini, gallicè scriptum, latinè interpretatus est, hoc titulo: *Arca honoraria Christi ac Sanctorum, ortum auctumque Zonigeræ Sodalitatis S. Augustini continens* Ibid. typis Hastenii, 1618. 8.

MELCHIOR FOKKENS,

Amstelodamensis Batavus, idiomate suo evulgavit

Historiam Urbis Amstelodamensis. 12. ibid. 1662.

MELCHIOR NEIPIUS,

Ex Bredene, (qui pagus est in Franconatu Brugensi apud Flandros) Presbyter & Pastor in patria, ac Pauli Leopardi discipulus, ut ipse innuit Adagio XLIX. Collegit *Adagia* aliquot, post Erasmum, Junium, & alios. Paris. 1571. fol. cum Erasmi Chiliadibus; & Antverpiæ cum Giselinianis.

MELIOR STOCKIUS,

Batavus. Vide supra AMILIUM STOKE.

B. MENKO,

Frisius, Præmonstratensis Instituti Religiosus in Abbatia Werumensi sive Horti Floridi apud Ommelandios in Provincia ac Diœcesi Groningensi. Anno 1242. è Priore Abbas electus, rexit ad 1288. quo mortuus est.

Cum literis excultus esset *Menko*, scripsit *Chronicon sui temporis* ab anno 1237. ad 1273. quod è MS. Codice erutum luci dedit *Antonius Matthæus* J. U. D. Lugd. Batav. 1699. in 8. Tomo III. à pag. 162. ad 275. Cui Appendix ab Anonymo usque ad annum 1297. adjecta, ad pag. 309.

Est autem *Continuatio Chronici B. Emonis*, primi Abbatis Horti Floridi; de quo, ut & de utriusque Chronici editione novâ, curis Abbatis *Car. Ludov. Hugonis*, vide supra pag. 261.

MENELAUS WINSEMIUS,

Leovardiensis Frisius, Pierii Winsemii celeberrimi Historiarum & Eloquentiæ Professoris in Academia Franekerana frater, & ipse in eadem per annos 23. Medicinæ, Anatomiæ Botanicesque Doctor ac Professor, claruit anno 1600; ediditque

Compendium Anatomiæ, Disputationibus XXX. sub ejus præsidio in Academia Frisiorum propositum. Franekeræ apud Ægidium Radæum 1605. in 4.

In templo primario Franekerano exstat hoc ejus Epitaphium.

Vita circensc curriculum.
D. S.
Æternæ memoriæ
CL. V. MENELAI WINSEMII
Med. Anat. Botan.
Per annos XXIII. Professf. celeb.
Fratris unici & desider. mœst. P.C.
Jactet Apollineos subtilis Græcia Mystas,
Extollat Coos Pergameosque senes.
Roma suum Graiis componat libera Celsum,
Et sibi bis natum vendicet Hyppocratem;
Hic tibi Pergameum donavit Græcia civem,
Hic dedit & Cois te quoque posse loqui.
Hic tibi Romani detexit dogmata Celsi,
Nomen ut è Graiis duceret & Latio.
Pierus Winsemius,
Illustr. Ordinum Historiogr. Eloqu. & Histor. Professor.

MICHAEL ANGLICUS,

Belli-Montanus, Hanno, J. U. Professor, & Poëta, scripsit.

Eclogarum libros IV. ad Episc. Parisiensem.

Eclogarum libros II. ad Lud. Villerium.

De mutatione studiorum lib. I.

Elegiam deprecatoriam. Et alia, quæ Parisiis sunt typis edita. Hujus eruditionem & Poëmata Baptista Mantuanus, & Joannes Ravisius Textor epigrammate commendarunt: hic etiam in Epithetis suis *Anglici* auctoritatem non semel adducit.

MICHAEL BAIUS,

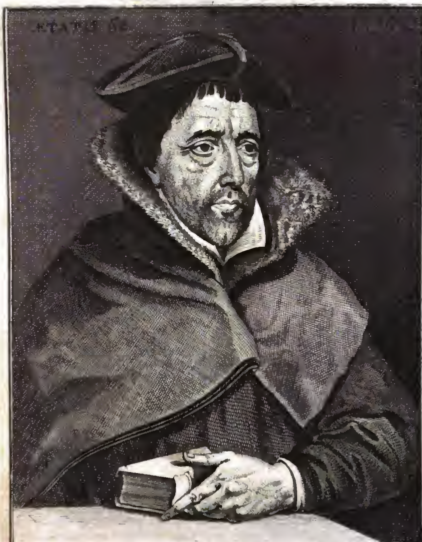
Melini in territorio Athensi, anno 1513. natus, cùm primùm per ætatem licuit litteris & studiis melioribus se dedit, & puer admodum Lovanium veniens, in Porcensi ibidem Gymnasio biennali cursu decurso, inter Philosophiæ candidatos anno 1535. tertium locum obtinuit. Hinc Collegii Pontificii alumnus, eâ modestiâ, morumque gravitate inter contubernales suos per totum quinquennium vixit, ut qui Standonicæ Domui præesset dignior inventus sit nemo. Hic triennio rexit; solidoque inde sexennio Philosophiam in Porcensi Pœdagogio docuit, pari fructu & laude.

Anno 1545. Licentiæ Theologicæ laureâ insignitum, Pontificium Adriani VI. Collegium Præsidem accepit; Carolus V. Cæsar sacrarum Litterarum Professorem constituit; Academia Doctorali purpurâ anno 1550. v. Kal. Julias donavit; Philippus Rex Catholicus, Tridentum, unà cum *Cornelio Jansenio* & *Joanne Hesselio*, anno 1563. misit. Hìc ad illum velut ad oraculum itum est, quâ erat ingenii celebritate, judicii profunditate, doctrinæ excellentiâ. Lovanium absoluto Concilio reversus, tandem anno 1575. *Joanne Molinæo* vitâ functo, in D. Petri Decanus, & triennio pòst Privilegiorum Academicorum Conservator eligitur.

Quâ in dignitate constituto, de morum modestia, puero ingenita; de victus temperantia, quæ in eo semper viguit; de pietate, quæ pia meditanti, & sacris quotidiè operanti lacrymas frequenter excussit; nihil decessit. Sibi semper similis, vultu gravitatem, sed urbanitati mixtam, præferebat; in colloquiis lepidus & facetus; in facetiis gravis & eruditus: omnibus affabilis, benignè audiebat omnes, comiter respondebat omnibus. In sacrarum litterarum Professione Patrumque lectione assiduus erat; è quibus cùm clarissimum illud Ecclesiæ sidus D. Augustinum novies totum attentè legisset, invenit tamen semper, quod ruminaretur. *Hactenus Valerius Andreas.* Qui cum de condemnatione Propositionum Baianarum nullam fecerit mentionem, addi hìc debent sequentia.

Itaque dum Baius, ex Augustino multum lecto, sed parum feliciter intellecto, nova quædam lectionibus Tractatibusque Theologicis dogmata interspersit, â mente Ecclesiæ aliena, exortæ sunt in Belgio contentiones gravissimæ. Hinc anno 1567. Kalendis Octobris Pius V. Pont. Bullam edidit, quâ LXXIX Propositiones, pleræque ex Operibus Baii excerptæ, *quamquam nonnullæ aliquo pacto sustineri possent* (Verba sunt Bullæ) *in rigore & proprio verborum sensu ab assertoribus intento, hæreticæ, erroneæ, suspectæ, temerariæ, scandalosæ & in pias aures offensionem immittentes, respectivè damnantur.* Publicata fuit Bulla Lovanii anno 1570. die 16 Novembris.

Id-ipsum Gregorius XIII. Pont. Pii V. Successor, anno 1579 die 29 Januarii, per novam Bullam confirmavit. Hanc Lovanium attulit, rituque solemni publicandam curavit *Franciscus Toletus*

Michael Bayus, ab Atho,
S.T.D. Lov. Eccl. D. Petri Decanus,
Obiit XVI. Decembr. 1589. Æt. Aº 77.

Toletus, Soc. Jesu Theologus, Pontifici tunc à concionibus, postea S. R. E. Cardinalis. Ipse Baius, unà cum reliquis S. Th. Magistris, acquievit, Bullam reverenter suscepit, agnovitque ex rejectis Articulis multos à se traditos eo sensu quo damnabantur, omnesque jure fuisse damnatos. Fertur proinde *Toletus* palam dixisse, *nihil se vidisse Baio doctius*, *nihil Baio humilius*.

Attamen non defuerunt è discipulis Baii, qui præfatas Bullas Pontificias sinistrè interpretarentur: indeque natum effugium *famosi commatis*; quo omisso, dicebant aliqui, *nonnullas ex damnatis Baii Propositionibus posse sustineri in rigore & proprio verborum sensu*. Sed & hæc interpretatio S. Sedi semper displicuit. Porrò è Bajanismo pullulavit Jansenismus, indeque velut coluber tortuosus prognatus serpsit Quesnellismus.

Opera *Michaelis Baii*, hæc sunt.

De meritis Operum, libri II.

De Prima hominis Justitia, *& Virtutibus impiorum*, libri II.

De Sacramentis in genere; contra Calvinum.

De forma Baptismi. Lovanii simul edita. 1565. 8. apud Joan. Bogardum.

De libero hominis arbitrio, liber I.

De Charitate, *Justitia*, *& Justificatione*, libri III.

De Sacrificio, liber I.

De Peccato Originis, liber I.

De Indulgentiis, liber I.

De Oratione pro defunctis, liber I. Omnia ibid. 1566. Atque hæc Lovanii excusa, recudi auctor postea noluit, postquam intellexit in iis quædam à Pio V. Pont. Max. damnata fuisse.

Responsio ad Quæstiones Philippi Marnixii, *de Ecclesia Christi*, *& Sacramento Altaris*. Ibid. typis Pet. Zangrii, 1579. 8.

Apologia pro Responsione, *contra Objectiones ejusdem*, *de veritate Corporis Christi in Eucharistia*. Ibid. 1581. 8. & cum aliis pro eadem Responsf. Apologiis. Coloniæ 1583. 8. Lovan. 1590. 4.

Epistola, ad Ambrosium Lootsium Abbatem Parcensem, *de Statuum Inferioris Germaniæ unione cum iis*, *qui se Desertores Romanæ Ecclesiæ vocant*: & *de Juramento*, *quod eorum jussu à Clero & Monachis exigitur*. Lovanii & Coloniæ, 1579. 8.

Epistola, ad Doctorem Petrum Castillo, *de Juramento*, *jussu Ducis Alenzonii*, *Antverpiæ in Prætorio concepto & comprobato*.

In celebri quoque *Censura Lovaniensi*, quæ anno 1585. contra Articulos *Lessii & Hamelii* prodiit, magnam partem habuit Baius, licet tunc prope decrepitus.

Anno 1696. prodiit in Hollandia, mentitis typis Coloniæ Agrippinæ, nova Editio Operum omnium Michaelis Baii, curis & auspiciis P. *Passchasii Quenelli* è Congregatione Oratorii Gallicani & *Gabrielis Gerberonii* Monachi Benedictini è Congregatione S. Mauri, hoc titulo.

„ Michaelis Baii in Lovaniensi A-
„ cademia Theologi Opera; cum
„ Bullis Pontificum & aliis ipsius Cau-
„ sam spectantibus, jam primùm
„ ad Romanam Ecclesiam ab convi-
„ ciis Protestantium, simul ac ab Ar-
„ minianorum cæterorumque hujusce
„ temporis Pelagianorum imposturis
„ vindicandam collecta, expurgata,
„ & plurimis quæ hactenus delitue-
„ rant Opusculis aucta: studio A. P.
„ Theologi. 4. Coloniæ Agrippinæ
„ 1696.

Verum paulò postquam prodierat hæc nova Editio, Romæ fuit prohibita die 8. Maii 1697. Decreto S. Congregationis Indicis Tridentini.

Obiit *Michael Baius* Lovanii anno 1589. XVI. Kal. Octobris, annos natus LXXVII. Defunctum pro funere laudarunt *Joannes Bernartius* J. C. & *Jaco-*

bus Baius, Doctor Theologus, patruum nepos: qui eidem patruo suo in Sacello Collegii Pontificii, ubi sepulturam elegerat, monumentum sepulcrale posuit, ut sequitur.

Hic jacet sepultus
Egregius Vir, D. ac M. N.
MICHAEL DU BAY, Athensis,
Ecclesiæ Collegiatæ D. Petri Lovanii
Decanus,
Universitatis Cancellarius
Et Conservator,
Generalis per Belgium Inquisitor,
Regius S. Theologiæ Professor,
Et Collegii Pontificii Præses.
Decessit XVI. Decembris
Anno M. D. LXXXIX.
Decanatûs anno XIV.
Professionis XL.
Animæ quietem, Lector, precare.

❖ ❖ ❖

Historiam Bajanismi gallicè edidit, Notisque historicis, chronologicis, ac criticis illustravit *Joan. Bapt. Du Chesne*, Gallus, S.J. Theol. 4. Duaci 1731.

MICHAEL BOUDEWYNS,

Antverpiensis, Medicinæ & Philosophiæ Doctor, Urbis suæ & Nosocomii Pensionarius, Anatomiæ & Chirurgiæ Prælector, & Collegii Medici ibidem Præses, novâ sed doctâ methodo Theologiam medicè, seu Medicinam theologicè pertractavit, edito ad normam Summæ D. Thomæ Aquinatis Opere, cùm Theologis & Confessariis, tùm maximè Medicis per-quam necessario; cui titulus, *Ventilabrum Medico-Theologicum, quo omnes casus, tum Medicos, cùm ægros aliosque concernentes eventilantur, & quod SS. PP. conformius, Scholasticis probabilius, & in conscientia tutius est, secernitur*. 4. Antverpię apud Corn. Woons 1666.

Fuit quoque Author principalis *Pharmaciæ Galeno-Chymicæ Antverpiensis, jussu & sub auspiciis Magistratus editæ*; 4. Antver. anno 1661.

Item libelli vernaculi, hoc titulo: *Oblectamentum fugatorium temporis pro infirmis.*

Orationem quoque *de S. Luca Medicorum patrono*, enunciavit, ac typis edidit.

Apoplexiâ correptus interiit Antverpiæ die 29. Octobris 1681. terræ mandatus in Abbatiali Ecclesia D. Michaelis, in sepultura *Lucæ Heuvickx* avi conjugis suæ.

MICHAEL COIGNET,

Antverpianus, Sereniss. Belgii Principum Alberti & Isabellæ Mathematicus, è Theatro Orteliano *Epitomen* concinnavit. Antver. in 4. formâ oblonga.

Scripsit & *Instructionem de Arte navigandi*, gallicè. Antver. 1581. 4. apud Jac. Henrici.

Item *de Cambiis* Ibid. 1573. 8.

Laudat verò *Coignetum*, ut in universa Mathesi exercitatissimum, Adr. Romanus Præfat. Ideæ suæ Mathematicæ; itemque *Organa Mathematica* atque *Horologia* ab eodem constructa, & justo volumine conscripta. Adhæc *Arithmetica*, *Geometrica*, *Stereometrica*, *Geodetica* & *Astronomica* variis linguis conscripta, & singulari doctrinâ referta; è quibus pleraque nunquam edita, Mæcenatem exspectarunt, qui in lucem produceret.

Obiit auctor anno 1623. die XXIV. Decembris, in D. Jacobi depositus, hoc Epitaphio.

D. O. M.
Et memoriæ Doctissimi Viri
MICHAELIS COIGNET Antverpiensis,
Mathematici Serenissimor. Principum
ALBERTI ET ISABELLÆ
Archiducum Austriæ Ducum Brabātię
Obiit XXIV. Decembris
M. D. C. XXIII. Ætatis LXXIV.

MICHAËL

PATRIÆ SVÆ CELEBERRIMÆ VR

DOCTOR PENSIONARIVS, ANAT

HOSPITALIS S.^{TÆ} ELYSABETHÆ N

Abraham à Diepenbeeck delineavit excudi iussit.

Et MAGDALENÆ MARINUS,
Ejus secundæ Conjugis,
Quæ obiit IX. Julii M. D. C. LXIII.

MICHAEL CUVELIER,

Sonegiensis Hanno, Societati Jesu adscriptus Mechliniæ anno 1618, dein docuit in Germania Mathesim, Ethicam, Philosophiam, & adjunctus Philippo Wilhelmo Principi Neoburgico, primum à disciplinis Mathematicis, dein à sacris Confessionibus, secutus illum est ad Cæsarem, ad Regem Poloniç, & in Belgium. Demum vitâ functus est Coloniæ 10. Decembris 1651. ætatis 51. Scripsit

Annonam spiritualem, seu Meditationes succinctas per anni cursum. Coloniæ 1646. Antv. 1666. & alibi

Ideam Viri Apostolici Avilæ. Colon. 1650. aliaque ascetica.

MICHAEL FLORENTIUS A LANGEREN,

Cosmographus ac Mathematicus Regius, primùm Bruxellis, dein Matriti in aula Philippi IV. Hisp. Regis vixit, edidítque hispanico idiomate

La verdadera longitud por mar y tierra demonstrada y dedicada à su Magestad Catholica Philippo IV. 1644. in 12. Eundem librum Author existens in Belgio, prius obtulerat Sereniss. Infanti Isabellæ.

*Tormentum bellicum trisphærium, quo tres ordine globi ex eodem tubo explodun*tur primus adinvenit *Langrenus*, edidítque *Ericius Puteanus* in sua *Munitionum Symmetria*, fol. Brux. 1640.

Edidit quoque Langrenus folio magno *Planis-Sphærium Lunæ*, à se mediantibus telescopiis observatum, ibique diversas quasi regiones, sylvas, lacus &c. speculatus, Icones obtulit Archiduci *Leopoldo* Belgium moderanti. Narrant autem, Principem hunc *Langreno* lepidè respondisse: se pro mercede eum constituere Gubernatorem terrarum omnium, quas in Lunâ detexerat. Ille autem non minùs festivè reposuit, sese acceptare officium, si modo Princeps ineundo itineri *viaticum* suppeditaret.

MICHAEL FRANCISCI,

Insulensis dictus, quia in vico de Templemart illius Castellaniæ natus erat anno 1435. Ordinem S. Dominici professus est in Conventu S. Jacobi olim juxta muros Insulenses sito. Theologiam audivit Parisiis, ubi arctissimam cum celebri *Alano de Rupe*, tum ibidem Sententias prælegente, junxit amicitiam. Erectâ autem anno 1464, à Magistro Ordinis Generali, Congregatione Hollandiç, huic se totum deinceps addixit, fautor ejusdem inter primores studiosissimus.

In Academia Coloniensi S. Th. Doctor renunciatus, Biblia ac Sententias ibidem prælegit, Scholç Prædicatoriæ Regens: hinc Prior Valencenensis & Insulensis, Congregationis Hollandicæ anno 1483. Vicarius Generalis, & anno 1493. à Magistro Ordinis sui institutus Fidei Inquisitor generalis per omnes Provincias Belgicas.

Interea Maximilianus Austriacus Imp. *Michaelem* Philippi Principis unigeniti sui Pœdagogum delegit anno 1490. cui jam adulto factus est ab eleemosynis, à consiliis atque à Confessionibus sacris. Utque munia hæc majori cum authoritate adimpleret, ab Alexandro VI. Pont. creatus est anno 1496. Episcopus titularis Salubriensis, ad sacras aulæ Burgundicæ functiones deputatus, non autem ad Suffraganei Atrebatensis munia, ut quidam autumant.

Ad regnum Hispaniæ transeunte anno 1500. Philippo Austriaco Belgarum Principe, alium ei *Michael Francisci* ex eodem Prædicatorio Ordine obtulit Confessarium Fr. *Joannem Lampier*, Episcopum pariter Salubriensem. Ipse autem propter ingravescentem ætatem infirmamque valetudinem ab eo itinere excusatus, recessit Mechliniam ad Margaretam Caroli Audacis Burgundiæ Ducis Viduam, sub cujus curis nepotes sui Carolus ac Ferdinandus, Philippi I. nati Principes educabantur. Paulò post ibidem in fata concessit die 2 Junii 1502. laudatus Præsul, religione, pietate, doctrinâque variâ insignis, summus suo tempore Theologus, magnoque tum apud Principes, tum apud omnes Belgii Burgundiæque proceres loco & honore habitus.

Cor ejus cum intestinis reconditum fuit Mechliniæ in templo PP. Carmelitarum: cadaver vero ad Insulensem professionis suæ Conventum translatum: ubi & olim, (priusquam idem Conventus extra portas tunc situs solo æquaretur) lectum fuit hoc Præsulis Epitaphium.

Insignis divino munere
Salubriensis Episcopus,
D. F. MICHAEL FRANCISCI,
Illustriss. Philippi Austriæ Archiducis
Ac Hispaniarum Principis
Dignissimus Confessor & Consul,
De Ordine Prædicatorum
Ex isto Conventu Insul. assumptus,
Deque S. Theol. Doctorum numero,
Nunc hîc in terra sepultus,
Cœlorum regna contingat amœna.
Obiit anno M. D. II. die 11. Junii.

Plura de ejus muniis, virtutibus ac scriptis lege in Bibliotheca Scriptorum Ord. Præd. authore P. Echard, Tomo II. pag. 8. ubi hæc recensentur.

Quodlibetum de veritate Fraternitatis Rosarii seu Psalterii B. Mariæ Virg. Conventûs Coloniensis, Ord. Prædic. pronunciatum Coloniæ in Scholis Artium tempore Quodlibetorum anno 1476. *per* F. Michaelem de Insulis S. T. P. *ejusdem Ordinis, renovatumque postea per eundem anno* 1479. *sequenti, propter certas causas in Prologo contentas.*

Determinatio de tempore adventus Antichristi ac de ejus ingressu in mundum, progressu & egressu: atque de novitatibus quæ de eo currunt: quam habuit Author & pronunciavit in Aula F. Matthæi de Aquis, Coloniæ anno 1478.

Decisio Quodlibetica super VII. principalibus B. M. V. doloribus, quos in hoc mundo de suo unigenito habuit; unà cum Officio de doloribus, seu Compassione B. V. Mariæ, ab ipso composito. Antv. apud Theodericum Martini. 1494. in 4.

De Abusibus Aulicorum, ad Philippum Archiducem, Belgii & Hispaniæ ex uxore Joanna Principem. MS. extare dicitur in Bibliotheca Prædicat. Insulis.

Quadragesimale & Adventuale, de Arte Moriendi, quod *Mortis Cellarium aureum* nuncupatur: editum primò Antv. apud Gerardum Leeuw. 1488. in 4. dein rursus, curante P. *Guilielmo Oonselio*, Antv. apud Bellerum 1616., & Gandavi apud Kerchovium 1627. in 8. De quo vide Censuram P. Echard. in Bibliotheca Prædicat.

Dubito, num etiam illius sit hic libellus: *Francisci Ars Epistolandi.* Antverp. per Ger. Leeuw 1489. in 8.

Adscribit quoque Simlerus in Biblioth. Gesneri aucta: *Commentarium super Salve Regina*; ac Præsulem hunc traducit, *Rosarii B. M. cultorum, si quis alius, superstitiosissimum, quique B. M. V. majestatem supra jus fasque extulerit.* Contumeliam retulisse, refutasse est.

MICHAEL VANDER HAGHEN,

Antverpiensis, Vir Nobilis, vixit in otio litterato, versus ut faciles ita & doctos ludere solitus, sparsim editos. *Poëmata* ejus omnia ad editionem parata adservarunt hæredes. Obiit dierum plenus in patria, anno 1617. die XXVII. die Augusti.

Ex ungue disce leonem; ex uno Epigrammate disce Poëtam: (ait de illo Swertius in Athenis Belgicis.) Sic aliquando in Gallos & Flandros lusit.

Gallica gens nuper scenalibus edere ludis
Ausa fuit Flandros cordis habere nihil;
Et fit ob id Flandri chirurgica sectio, nec cor
Repperit, hinc Flander fabula totus erat.
Commota his Nemesis, quid Galli plauditis? inquit,
Restat adhuc Flandro fabula agenda sua.
Parva mora est: sine corde viri, quingenta animose
Corpora Gallorum & mille dedêre neci.
Europæ emporium æterno id testabitur ævo.
I Galle, & Flandros nunc cor habere nega.

Lipsium coluit, & ab eo quoque cultus non vulgariter. Amicitiæ mutuæ Symbolum ab eo scriptum, apponere visum est:

Amicus animo possidendus est,
Ait olim Seneca:
Ego apud te idem,
Mi VANDER-HAGHI,
Et testor, fide advocatâ,
Te huic animo infixum hærere,
Hæsurumque porro,
Donec in me ipsa anima.
Ita junxerunt nos Virtus
Et Doctrina melior, quam amamus,
Heu, quam inter æmulos paucos
Et rivales!
Sed tandem ex nostro scito
Moribus antiquis res stat Romana virisq.
J. Lipsius hæc scripsi
Ex animi mei sententia, Bruxellæ,
II. Idus Octob. M. D. XCIII.

MICHAEL VAN HECKE,

Gandavensis, Ord. Erem. S. August. S. Theol. Doctor creatus in Academia Duacena anno 1662. per Belgium sui ævi Ecclesiastes facundissimus, à Clemente IX. Pont. ad primam in Collegio Romano *Sapientiæ* Cathedram assumptus, ab Innocentio XI. in Congregationem de Propaganda Fide adlectus, & in gravissimis Ecclesiæ caussis sæpiùs Consultor. Romæ die 25. Septembris 1687. ætatis 69. diem clausit extremum. Varia reliquit, quæ vel MSS. Romæ latent, vel ibidem typis edita, huc usque non innotuerunt.

MICHAEL HERBRANT,

Marcoduranus, Juliacus, Ord. Fratrum B. M. Virg. de Monte Carmeli, ac Cœnobii Crucenacensis in Diœcesi Moguntina Prior, vir, Eisengreinio teste, omni litteraturâ doctissimus vivebat anno 1440. scripsitque

Sermones de Tempore & Sanctis.
Collationes Synodales.

MICHAEL HILLENIUS,

Hooghstratanus, Antverpiæ sedem fixit, sub intersignio Rapi, artemque typographicam ibidem post *Adrianum à Liesvelt*, primus exercuit circa annum 1524. latinè græceque doctissimus; in libris edendis, notandis, præfatione illustrandis nulli suo ævo secundus.

MICHAEL HOYERUS,

Ordinis Eremit. S. Augustini, na-

tus Hesdini in Artesia anno 1593. ante susceptum habitum Religionis Sacerdos sæcularis, docuit annos aliquot Insulis in Collegio S. Petri litteras humaniores; in Ordine verò functus est officio Præfecti Studiorum, docuitque Poësin ac Rhetoricen in variis sui Ordinis Collegiis; vir totus candidus, aliisque virtutibus conspicuus.

Obiit Insulis apud suos die 14. Junii 1650. Edidit

Flammulas amoris S. P. Augustini, versibus & iconibus exornatas. Antver. 1629. & auctiores, 1639. 12. apud Henr. Aertsium.

Theatrum Castitatis, sive *Susannam & Gammam Tragœdias*, aliaque *Poëmata*. Tornaci, apud Adr. Quinqué, 1631. in 8.

Vitam S. P Ephraem Syri, Scriptoris Ecclesiæ antiquissimi. Duaci, 1640. 12. apud viduam Marci Wyon.

Orationem encomiasticam de Sanctitate vitæ & divina sapientia Joannis Duns-Scoti; Doctoris Mariani & Subtilis. Ibid. typis Auroii, 1640. 4.

Ideam Vitæ Religiosæ. 4. Duaci 1640.

Epicedion in obitum Ex. P. Henrici Lancelotti S. T. Doct. Lov. Antverpiæ 1641.

Tragœdiam, *sive S. Theodoram Virg. & Mart. Antiochenam*, cum aliis Poëmatibus. Antv. 1641.

Historiæ Tragicæ sacræ & prophanæ Decades X. Coloniæ Agripp. 1647. & Brux. 1650.

MICHAEL AB ISSELT,

Amersfortius, vix ex ephebis excesserat, & severioribus studiis aptus visus est: missusque Lovanium, Philosophicis in Gymnasio Porcensi operam dedit. Pòst ad Theologiam animum applicuit, & aliquamdiu seriò illi se studio impendit: donec turbatâ patriâ domum reversus, vicariam Pastoribus operam in concionando aliisque muniis sæpè præstitit.

Increscente fanaticorum hominum rabie, vicinisque urbibus Ultrajecto & Amstelodamo in Geusiorum potestatem redactis, etiam Amersfortium communi procellâ involutum est. *Michael* itaque in exsilium ire jussus, Coloniam Ubiorum se contulit. Hîc annos complures vixit, eâ comitate ac morum facilitate, ut multorum etiam Senatorii ordinis virorum amicitiam meruerit. Coloniâ Noviomagum; Noviomago pòst à Geusiis occupato Hamburgum concessit: ubi Italis quibusdam mercatoribus concionando & Sacramenta Ecclesiæ administrando operam dedit.

Diem vitæ ibidem clausit extremum, anno 1597. die XVII. Octob. in Monasterio Veteri, juxta Hamburgum, quod est Monialium, conditus. Scripsit

Historiam Belli Coloniensis libris IV. Coloniæ, 1584. 8.

Historiam Rerum memorabilium in Belgio, sub Philippo II. Hispan. Rege, ab anno 1566. usque ad annum 1697. Ibid. 8. Quod opus Commentarii rerum toto orbe gestarum *Laur. Surii* Appendix est, ad captam usque Antverpiam: à capta Antverpia deinde deduxit, & *Mercurium Gallo-Belgicum* inscripsit, fictitio nomine *Jacobi Doccomensis*.

Paradisum Precum, ex *Ludovici Granatensis*, Ord. Prædicat. Opusculis spiritualibus, aliorumque SS. Patrum, concinnatum. Ibid. 1589. 12.

Ejusdem *Lud. Granatensis*, Opuscula sequentia ex hispanico sermone latinè reddidit,

Exercitia in VII. Meditationes matutinas, & totidem vespertinas. Ibid. 1586. & 1591. 12.

Ducem Peccatorum. Ibid. 1587. & 1590. 12.

De frequenti Communione libellum

Ibid. 1586. & 1591. 12.

De Vita CHRISTI. Ibid. 1591. 12.

De Devotione, *Excellentia*, *Utilitate & Necessitate Orationis*.

Item *de Eucharistia libros III*. Ibid. 1592. 12.

De Oratione & Meditatione libros IV.

Denique *Cornelii Mussi*, Episc. Bitontini, *Conciones* ex Italico; quibus præmisit ejusdem *Mussi* Vitam. Ibid. 1603.

MICHAEL MALCORPS,

Fossianus, Helissemiensis, Ord. D. Norberti, in Brabantia Religiosus, eleganti carmine Elegiaco conscripsit *Vitam S. Norberti*, Magdeburgensium Archiepisc. Leodici, 1599.

MICHAEL NAVÆUS,

Vernaculè DE NAVE, Leodiensis, J. U. L. olim Lovanii quintus in Scholis Artium anno 1559. è Pœdagogio Porci, in quo & Philosophiam publicè professus est.

Hinc sub Francisco Richardoto Præsule Canonicus & Officialis Ecclesiæ cathedralis Atrebatensis, ac tandem per annos multos Canonicus, Archidiaconus & Vicarius in spiritualibus Generalis Tornacensis, octuagenario major obiit anno 1620. Scripsit

Chronicon Apparitionum & gestorum S. Michaelis Archangeli, à morte auctoris editum Duaci per nepotem Mathiam Navæum S. T. D. ibidem, dein etiam Canonicum Tornacensem.

Sepultus est in Æde Cathedrali Tornacensi, hoc Epitaphio.

Hic jacet Venerabilis Vir,
D. MICHAEL DE NAVE,
Dictus NAVÆUS, J. U. Licent.
Ecclesiæ hujus Cathedralis
Archidiaconus & Canonicus,
Studiorum, aliarumque pietatum
Multarum amplis ex Fundationibus
Patronus; qui obiit Anno M.D.C.XX.
XX. Nov. ætatis suæ LXXXII.

❖ ❖ ❖

Ad memoriam patrui allusit etiam nepos ejus *Matthias Navæus*, Toparcha de Constantin, hisce versibus.

Faustè adprecare, ô Nervia, NAVÆO
In te tot annos Archidiacono.
Is namque Musarum Patronus
Pro studiis sua quæque legat.
Postquam tuus per lustra decem fuit,
Tandem beatam cælo animam dedit.
Hoc corpus in templo est humatum:
Templa scholæque opibus fruuntur.

MICHAEL PALUDANUS,

Gandavensis, natus anno 1593. die XXIII. Septembris, litteris politioribus in patria imbutus, Religionem Eremiticam Ordinis S. Augustini professus est, in eaque, post absolutum cursum Philosophiam apud suos docuit. Doctor S. Theol. anno 1622. renuntiatus, Regens fuit Studii Provincialis, totiusque Ordinis per provinciam Belgicam anno 1634. in Comitiis Tornacensibus electus Rector, ac demùm Facultatis Theologicæ in Academia Lovaniensi Legens & Regens, ut recepto ibi vocabulo loquuntur, ordinarius: Vir (ut hoc unum dicam) à primis ætatis pubescentis annis, adulti ac maturi ingenii judiciique, voce stiloque elegans; sive Philosophiæ ac Theologiæ arcana è superiori loco aperiret, sive etiam ad populum de Verbo Dei verba faceret. Dedit

Isagogen sive *Introductionem Dialecticam*, Scholis Augustinianorum scriptam. Antver. typis Verdussi, 1621. 8.

Sacram & Theologicam Chronologiam, *& Concordantiam temporum Regum Judæ & Israel*, *à primo Israelitici populi Rege Saule usque ad primum Persarum Regem Cyrum*. Lovanii, typis Hastenii, 1628. in 4.

Commentaria ac Disputationes in Primam Secundæ S. Thomæ Aquinatis, de Beatitudine, usque ad Quæst. VI. Ibid. apud Cœnestenium, fol.

S. AUGUSTINI *contra secundam Juliani Responsionem Operis imperfecti libros II. priores*, post primam anni 1617. editionem, dedit emendatiores. Ibid. 1642. 4.

Veritas Bullæ Urbanianæ, demonstrata in eo quod asserit in Augustino Jansenii multas è Propositionibus à Pio V. & Gregorio XIII. damnatis contineri. 4. Namurci apud Jo. Godefrin. 1650.

Appendix ad veritatem Bullæ Urbanianæ demonstratam, seu Notæ ad Aurelii Aviti Molinomachiam, veriùs Urbanomachiam. Est contra *Joann. Sinnichium* S. T. Doct. Lovan.

Apologia pro Bulla Urbani VIII. Pont. IN EMINENTI. *datâ Romæ anno* 1641 *contra Jansenium*. 4. Lovanii 1651.

Tractatus de Fine & Beatitudine ex prima secundæ, opus posthumum, primùm editum Lovanii 1664. in fol.

Poëmata varia &c.

Obiit Lovanii die 17. Aprilis 1652, ætatis anno 59. professionis 43. Sacerdotii 35. Doctoratus 30.

MICHAEL ROUTART,

Atrebas, J. C. Regi Catholico in sanctiori apud Belgas Concilio à Secretis, edidit Lovanii, 1628. 4. typis Phil. Dormalii librum, hoc titulo: *Oculus Historiæ*, sive *Rerum*, *Temporum*, *Scriptorumque ab orbe condito ad nostra tempora designatio.* Prodiit item Lovanii 1649. & Bruxellis 1659.

MICHAEL A S. AUGUSTINO,

Aliàs dictus BALLAERT, Bruxellis natus 15. April. 1622. Ord. FF. B. M. V. de Monte Carmelo S. Theol. Professor, Provinciæ Flandro-Belgicæ tertiò Provincialis, Gandavi, Bruxellis & alibi Prior, Definitor, Commissarius generalis &c. Edidit,

Institutionum mysticarum Libros IV. 1. de pia vita in Christo pro incipientibus, proficientibus & perfectis. 2. de tentationibus eorumdem. 3. de Introductione ad vitam mysticam, & fruitiva praxi ejusdem. 4. de totali abnegatione sui, & de vita divina & Mariana, ac de adoratione Dei in spiritu. in 4. Antverpiæ 1671.

Introductionem in terram Carmeli. Bruxellis 1659.

Exercitia decem dierum. Ibid. 1677. in 12.

Vitam Angelicam. Ipris. 1681. in 12.

Vitam Venerabilis Matris Mariæ Petit, flandricè, II. Tomis in 4. Gandavi 1683.

Decessit in Conventu Bruxellensi die 2. Februarii 1684. Religiosis omnibus, quos summâ dexteritate rexerat, relinquens ingens sui desiderium nec non sanctitatis odorem, ac regularis præsertim observantiæ exemplum: quippe qui diu noctuque divina Officia frequentaverit, posthabitis etiam gravissimis occupationibus. *Ita habet Necrologium Carmelit.*

MICHAEL SENESCHAL,

Bapalmensis Arthesius, Societatis Jesu Sacerdos, Concionator atque Theologus, ac Linguę Hebraïcæ & SS. Litterarum per annos plures Professor apud suos in Academia Duacena; vitâ functus ibidem anno 1673, die 27. Februarii. Illius sunt hæc:

Trias Euangelica, seu quæstio triplex, de anno, mense, die, Christi nati, baptizati, mortui. 4. Leodii 1669.

Nobilis agon S. Florentii Martyris Perusini. 8. Duaci 1652.

Epistola prolixa de vero anno & die expugnatæ Constantinopoleos à Turcis. Præfixa est Kalendario Joannis Despierres S. T. D. Duaci 1657.

Resolutio

Resolutio Theologica de non fraudandis vectigalibus, quæ ab Ecclesiasticis exiguntur.

De Devotione erga D. Virginem dolorosam. gallicè. Duaci 1663.

MICHAEL VOSMERUS,

Delphius, *Adami Sasboldi* è sorore nepos, ac frater germanus *Sasboldi Vosmeri*, Archiepiscopi Philippensis, primique per Fœderatum Belgium Vicarii Apostolici; scripsit

Vitam Adami Sasboldi, Ord. Minorum Theologi.

Responsionem adversus calumniam cujusdam de Sasboldi Scriptis. Coloniæ, 1613. 4. cum *Sasboldi Homiliis*, & *Vosmeri* in eas Argumentis.

De Diva Virgine & Cruce Salutari Delfica. Coloniæ, 1629. à morte auctoris.

Obiit Vir pius & Catholicus, in patria anno Domini 1616. Kal. Octobribus.

MICHAEL ZACHMOORTER,

Gandensis, S. Th. Licentiatus Duaci, & ad S. Martinum in Eckergemio Gandavi Pastor, illiusque districtus Archipresbyter, Vir pius, eruditus & pro domo Dei zelosus, scripsit flandrico idiomate libellum, quem *Thalamum Sponsi* indigetat. Antver. sæpiùs recusum: & alterum *Sponsum Sanguinum*, sive *Meditationes XX. in Passionem Domini.* ibid. identidem editum.

Obiit Decanus Ecclesiæ Collegiatæ S. Pharaildis Gandavi, anno 1660.

MILO,

Elnonensis Monachus ad S. Amandum in Pabula, Ord. S. Benedicti, avunculus & magister *Hucbaldi* Elnonensis; vir eruditissimus & scientiâ litterarum clarus, docuit in Corbejensi Benedictinorum Cœnobio, & Carolo Calvo, Regi Francorum, in primis carus fuit. Scripsit, vel potiùs libro uno supplevit

Vitam S. Amandi, Episcopi Trajectensis, & Fundatoris Cœnobii Elnonensis, auctore *Baudemundo*, tertio Abbate Blandiniensi. Edidit eam Surius VI. Febr. uti & Hagiographi S. J. Tomo I. ejusdem Februarii.

Idem *Milo*, ad *Haiminum* Sacerdotem, eandem Vitam metricè descripsit libris IV. hoc initio:

Festa propinquabant nostri veneranda patroni.

Scripsit item *de Arte Metrica* librum.

De Sobrietate libros II. metricè, quos inscripsit *Utilia tela sacræ parcitatis ad Coquum Babilonis; de divinæ Scripturæ pharetris educta.*

De S. Cruce Carmen hexametron duplex, in modum Sphæræ ingeniosissimè compositum.

De Conflictu Veris & Hiemis, Carmen item hexametron. Omnia MSS. Elnone ad S. Amandum. Vide etiam Oudinum de Scriptor. Ecclesiast. Tomo II. pag. 325.

Obiit anno Dom. 871. in Cœnobio suo conditus, hoc epitaphio:

❖ ❖ ❖

MILO *Poëta, sophus cubat, hoc sub marmore clausus,*
Carmine dulciloquus, qui librum Sobrietatis
Edidit, & sanctum pulcrè depinxit Amandum,
Floribus exornans, metro prosaque venustans,
Tanti Pontificis palmam capit atque coronam.

N

NANNIUS FORESTUS,

Ulgo Nanning Van Foreest, Alcmarianus, Ordini Senatorum Supremi Consilii Hollandiæ, quod Hagæ-Comitum residet, adscriptus anno 1582. post decennium vitâ functus est. Scripsit *Narrationem brevem Obsidionis Alcmariæ*, editam Delfis, 1574.

NANNO,

Stauriensis, Friso, Philosophus, in septem artibus excellenter imbutus, (ut verbis utar Joannis de Beka in Chronico Episcoporum Ultraject.) Floruit circa annum 880, & Præceptor fuit Radbodi XIV. Episc. Ultrajectini. Scripsit

Commentarios in Aristotelem de Cælo, & de Mundo.

In Ethicam universam.

In Platonem de Legibus, & de Republica. Quæ aliquando in Bibliothecis Hollandicis ac Frisicis lecta fuerunt.

NEBELUNGUS,

Childebrandi filius, *Pipini Herstallii* ex Alpaide pellice nepos, scripsit

Chronicon, nondum typis editum, attestante Andrea Quercetano in sua Burgundiæ Historia libro II. cap. I.

NICASIUS BAXIUS,

Antverpianus, *Joannis* Senatoris filius, Ordinem Eremitarum S. Augustini amplexus, litteras politiores græcasque apud suos Bruxellæ atque Antverpiæ annos multos tradidit: Vir accuratæ diligentiæ, constantis laboris, studii indefessi. In Versibus pangendis facilis, probus, & probatus; in Orationibus purus, & velut mediâ incedens viâ, nec nimium Laconicus aut adstrictus, nec Asiaticus nimis. Ejus hæc sunt, omnia Antver. Verdussii typis vulgata:

Cornelii Valerii Rhetorica, Versibus, & Exemplis illustrata.

Phrases, sive *Loquendi modi selectiores* è variis concinnati.

Grammatica, Syntaxis & Prosodia græca, è *Varennio*, aliisque adornata.

Poëmatum libelli, sive *Musæ IX.* in queis Elegiæ, Odæ, & quædam è Græcis expressa: 1614. 8.

Orationes & Logidia pathetica, 1618. 8. item Orationes sacræ. 1638.

Synopsis Vitæ & Miraculorum B. Thomæ Villanovani, Archiepisc. Valentini, Ord. S. Augustini, 1622.

Vita B. Joannis Sabaguntini, ejusdem Ordinis ex gallico *Geor. Maigretii*, 1625. 8.

Vivere vir optimus desiit Antverpiæ anno 1640. die 22. Octobris, pharmaco cujusdam Medici Judæi Lusitani sublatus, quod (ut ipse-met postea fassus est) sibi videretur vir iste rebus Christi longiori vitâ plurimum profuturus.

NICASIUS ELLEBODIUS,

Casletanus, Flander, Philosophus & Medicus Patavinus, Græcarum litterarum peritissimus, vixit primùm in contubernio *Antonii Cardinalis Granvellani*, inde aditâ Italiâ *Vincentio Pinello* adhæsit, famaque nominis crescente passim per Europam viris eruditis innotescere cœpit, & probari. Primus eruit, & latinè convertit, falsò antea *Gregorio Nisseno* inscriptum,

Nemesium Emesenum Episcopum & Philosophum, de Natura Hominis, typis Plantin. 1565. 8. Opus insertum Bibliothecæ PP. Lugdunensi Tomo VIII.

Ejusdem leguntur *Epistolæ* aliquot eruditæ, inter Epistolas illustrium Belgarum (non à Dan. Heinsio, sed à Petro Bertio Leidæ anno 1617.) editis: item *Carmina* quædam in Tomis Belgicorum Poëtarum, Francof. anno 1617. à Renutio Chero, id est, Jano Grutero, editis. Obiit *Possonii* in Hungaria, ibidem Canonicus.

Joannes Posthius, hoc illi Epitaphium scripsit.

Ista NICASIUS *Medicus requiescit in urna,*
Cui genus & cunas Belgica terra dedit,
Ingenium Pallas rarum, Cyllenius artes
Ingenuas: juvenem Pannonia, heu, rapuit.
Extincti Charites, & Musæ, & Phœbus alumni
Mansuro famam carmine ad astra vehunt.

NICASIUS A S. THERESIA,

Tornacensis, Carmelita Discalceatus, dictus in sæculo *Nicasius de la Fosse*; obiit in patria, die 5. Augusti 1642. Ediderat gallicè

Epitomen Quæstionum curiosarum Theologicarum & Moralium. Torn. 1642. 8.

NICASIUS A WOERDA,

Machliniensis, ab anno ætatis tertio oculis captus, & ob id elementorum omnium penitus ignarus, variarum tamen scientiarum (rem stupendam narro) gnarus fuit, & alterum sæculo nostro Didymum exhibuit Alexandrinum. Nam & Artium liberalium, & S. Theologiæ lauream Lovanii est adeptus; & auctoritate atque indulgentiâ Pontificis Rom. Sacerdotio initiatus, publicè ad populum de Verbo Dei verba fecit, (ut æqualis ejus scribit Abbas Trithemius) confessiones excepit, ceteraque Sacerdotis munia dextrè obivit.

Amplius: Leges omnes, divinas, humanas, per immensa Pandectarum, ceteraque Juris volumina sparsas, quas numquam legerat, solo auditu percepit; perceptas publicè in Ubiis tradidit: ubi & Doctor Juris omnium calculis, stupore omnium, renuntiatus, diem vitæ clausit extremum, anno 1492. pridie Kalendas Septembres; Coloniæ in Æde S. Columbæ cum magna funeris pompâ conditus. Reliquit

Enarrationes in libros IV. Institutionum Juris Civilis. Coloniæ, 1493. fol. Lipsiæ, 1541. Lugd. 1566. in 8.

Lecturam trium Arborum, *Consanguinitatis*, *Affinitatis & Cognationis*, cum Apostillationibus, ut titulus habet, à *Mag. Joanne Stebelin*, Pastore in Oberssdorf, collectis. Coloniæ, 1508. 4.

Scriptum fuit hoc illi Elogium.

Cæcus eram; quid tum? Verbo duce, lumine Jovâ,
Jura Dei atque hominum, Lynx novus, aure lego.

NICOLAUS VAN AELST,

Bruxellensis, *Insigniores Statuarum* Urbis Romanæ *Icones* Antiquitatis studiosis & virtutis amantibus dedicavit, Romæ in parvo folio, anno non expresso.

NICOLAUS AMAMA,

Franekeranus Frisius, *Sixtini* in eâ Academia Frisiorum celeberrimi SS. Literarum Professoris filius, & ipse ibidem Jurium Professor, evulgavit

Dissertationum Marinarum Decadem. 12. Franek. 1651.

NICOLAUS BASELIUS,

Medicus ac Chirurgus Reip. Winocibergensis in Flandria, dedit gallicè

Descriptionem Cometæ, qui apparuit anno 1577. XIV. Novemb. unà cum Prognosticis novis anni calamitosissimi 1578. Excudit Antv. Henr. Henricius, eodem anno 1578. 4.

NICOLAUS BIESIUS,

Poëta, Philosophus, Medicus, Gandavi natus anno 1516. VI Kalendas Apriles, post facta in patria litterarum tirocinia, & libata Lovanii Medicæ artis principia, in Hispanias concessit, & Valentiæ Edetanorum plenius Philosophicis studiis Eloquentiæque operam dedit.

Inde Italiam adiit, obtentaque Senis supremâ Medicinæ Laureâ, Lovanium redux, anno 1558. institutâ istic novâ in Artem parvam Galeni Professione, primus ipse Regiis auspiciis eam per annos aliquot sustinuit; & in turbis istis Belgicis ad Albanum Ducem Oratoris Academici munus obivit. Pôst à Maxæmil:ano II. Cæsare Viennam ad valetudinis suæ curam accitus, ibidem anno vixdum vertente vivere desiit, anno 1572. IV. Idus Apriles. Scripsit pleraque stilo casto latinoque:

Orationem de Laudibus Litterarum.

De Arte Dicendi, seu Rhetorica. Antver. 1577. 8. typis Nutii.

De Republica sive de universa Morum Philosophia, libros IV. ibidem: 1556. 8.

De Varietate Opinionum, libellum. Lovanii, 1567.

De Universitate, sive de Physica atque universa Naturæ Philosophia libros III. prosa & carmine. Antver. 1556. 4.

De Methodo Medicinæ. 1564. 8.

Theoreticæ Medicinæ libros II. 1558. in 4.

Commentarios in Artem Medicam Galeni, 1560. 8. De quo opere hoc Joannis Argenterii Comment. in eamdem Galeni Artem ad cap. XI. judicium est, an ex sano cerebro nescio: *In eadem*, inquit, *est opinione Biesius ille Gandensis, qui recentes sed fœtidos edidit in hoc Opus Commentarios.*

NICOLAUS BOONAERT,

Bruxellensis, Societ. Jesu, Philosophiam Duaci, Theologiam Lovanii docuit, acumine, judicio, memoriâ pari, quæ in tanta ingenii sublimitate rara dos est; ut nesciam, inquit Auctor Catalogi Scriptorum ejusdem Societatis, an ulli ætate suâ cesserit. Habuit Bruxellis,

Orationem pro funere Gregoriæ Maximilianæ, Caroli Archiducis Austriæ filiæ, Philippo III. Hispan. Regi desponsæ, dum ei Sereniss. Belgarum Principes Albertus & Isabella justa facerent; quam deinde edi permisit.

Ut & *Apologiam* brevem, gallicè ac flandricè, *pro B. Virgine Aspricollis*; presso tamen utrobique nomine.

Addit idem Auctor, *Boonartium*, dum in Hispaniis versaretur, scripsisse doctum & elegans opus, *Mare non liberum, de jure Lusitanico ad Oceanum & commercium Indicum, adversus Batavicam H. Grotii Assertionem*; quod tamen hactenus typis traditum non est.

Moritur Pinciæ anno 1610. dum in Belgium reditum parat.

NICOLAUS LE BORGNE,

Aliàs STRABO, Atrebas, familiâ patriciâ & antiquâ ortus, Aurei-montis & Blarvillæ Dominus, atque Electus Artesiensis, ut in suo Scriptorum Artesiensium Catalogo scribit *Ferreolus Locrius*, Historicus ac Poëta elegantis eruditionis, Atrebati in D. Gaugerici sepulturam habet.

Scripsit, eodem *Locrio* teste, *Tractatum de duplici Nobilitate*, *Sagata & Togata*, sive *Generis & Virtutis*. MSS. Atrebati.

Historiam Rerum suo tempore gestarum; auspicatus ubi *Paulus Jovius* desinit, usque ad tempora *Ferdinandi* Ducis Albani.

Epicedium in obitum Caroli Comitis Lalani, Præfecti Hannoniæ.

NICOLAUS DE BORRE,

Parochialis Ecclesiæ B. M. *de Luminibus*, in Glano, Leodiensis Urbis suburbio, Pastor, exorcista celebris, nec indoctus, evulgavit

Apologiam pro Exorcistis, Energumenis, maleficiatis, & ab incubis dæmonibus molestatis; in qua demonstratur fuisse omni ævo, & ubique, modoque esse apud nos, plurimos omnis ætatis & conditionis energumenos, maleficiatos & à dæmonibus molestatos: contra quosdam incredulos, obtrectatores & temerarios Exorcistarum censores, qui assertam veritatem pertinaciter inficiari non verentur. Item signa & argumenta, è quibus certo cognosci possit, an quis verè sit energumenus vel maleficiatus: unà cum modis seu remediis à dæmonum potestate eos liberandi &c. & cum Instructione ad Exorcistas. Ita prolixus titulus libri, editi in 4. 1660. Lovanii apud Georg. Lipsium.

Accedit, *Examen profani Exorcismi contra dæmonem mendacis, sub ementito Lamberti Dicæi Theologi Medici nomine* in lucem nuper *emissi*. Ibid. 1660.

NICOLAUS DE BOUSSUIT,

Artium & Medicinæ Doctor Lovanii, edidit anno 1528. 4. apud Gilb. Masium

Orationes Quodlibeticas: quarum I. *An habitabilis sit Plaga*, quæ dicitur *Zona torrida?* quâ breviter descriptionem orbis terrarum velut in tabula proponit. II. *Quomodo apud Scythas Neuri in Lupos mutentur* III. *Quomodo Turbith complexione calidum & siccum attrahat & educat phlegma.*

NICOLAUS BRONTIUS,

Duacenus, J. C. Poëta & Philologus, scripsit

De Utilitate & Harmonia Artium, libellum, tum futuro Jurisconsulto, tum liberalium artium politiorisve litteraturæ studiosis utilissimum. Ant. apud Sim. Cocum, 1541. 8.

Item *Compendiariam adipiscendæ Virtutis & parandarum Litterarum rationem*, sive Ἀρετῆς ὁδόν. Ibid. cum fig.

De Bello in Turcas suscipiendo, Poëma ad Carolum V Imp. Item alia Poëmatia tria: quorum postremum *de Laudibus Hannoniæ*, Antverpiæ Ant. Goïnus 1541. excudit.

NICOLAUS BULIUS,

Vernaculè BOELENSZ, Hornanus Batavus, & ibidem Prætor & Medicus, edidit, teste Swertio in Athenis Belgicis,

Epigrammata aliquot egregia & lepida.

Sepultus est in Ecclesia Hornanæ civitatis primariâ, ibique legitur hocce ejus Epitaphium, sumptu publico exaratum.

D. O. M.
NICOLAO BULIO,
Alardi filio,
Medico & Poëtæ eximio,
In Hollandiæ Westfrisiæque Ordinum
Collegio olim Assessori,
Reip. Hornanæ per annos XXXIV,
Et quod excurrit, Prętori,
Rerum Maritimarum in Westfrisia
Consiliario & Fisci Advocato,
Singulari in rebus agundis
Prudentiâ, strenuitate, fide.
Græcæ, Latinæ,
Aliarumque Linguarum peritiâ,
Tum & memoriâ stupendâ prædito,
Summo Patriæ ornamento,
Deque ea & de se optimè merito.
S. P. Q. H.
Gratitudinis & pietatis ergo,
Sumptu publ. P. J.

Natus Hornæ anno M. D. L.
Januarii die 17.
Denatus ibidem anno M. D. C. XV.
Febr. die 26.
Quum vixisset annos LXV. Mens. I.
ΕΙΣ ΤΑΦΟΣ ΙΑΤΗΡΑΣΟΦΟΝ, ΚΑΙ ΘΕΙΟΝ ΑΟΙΔΟΝ,
ΑΡΡΗΚΤΟΝ ΤΕ ΝΟΜΩΝ ΕΡΚΟΣ, Ο ΜΟΥ ΧΑΤΕΧΕΙ.
ΕΙΣ ΓΑΡ ΑΝΗΡ ΟΥΔ' ΟΥ ΠΛΕΟΝΩΝ ΧΡΕΩ ΕΠΛΕΤΟ ΤΥΜΒΩΝ,
ΑΛΛΑ ΒΙΟΥΣ ΖΩΕΙΝ ΑΞΙΟΣ ΗΝ ΠΛΕΟΝΑΣ.
Et Medicâ felix & Carminis inclytus arte,
Et Patriæ illustris Prætor honore suæ,
BULIUS *hic recubat; tumulum venerare Viator;*
Non aliàs tanti stabis ad ossa Viri.

NICOLAUS BURGUNDIUS,

Angiâ, Hannoniæ opido oriundus, dum pater istic, nomine *Henrici Borbonii*, tunc Domini Angiani & primi ex ea familia Galliarum Regis, Quæsturam gereret, nascitur anno 1586. III. Kal. Octobris.

Jactis feliciter Gandavi litterariis fundamentis, emensoque Lovanii Philosophiæ stadio, mox plerisque ob ingenii excellentiam ac judicii maturitatem, meliorisque literaturæ cultum, conspicuus esse cœpit, & facilè sese in interiorem doctissimorum virorum *Gerardi Corselii*, tum Legum Antecessoris, *Erycii Puteani*, aliorumque amicitiam insinuavit, quibus peræquè carus vixit. Rude donatus, atque è scholastico pulvere ad forenses velitationes translatus, ipsa quoque arcana fori non difficulter penetravit.

Eoque factum est, ut, dum anno 1627. auspiciis Sereniss. Ducis Bavariæ *Maximiliani*, è Belgio peteretur aliquis, primariæ Legum cathedræ in Academia Ingolstadiana admovendus, dicto *Corselio* potissimùm agente, idem Dux hunc *Burgundium*, Gandavo evocandum censuerit, titulo deinde & honore Consiliarii atque Historiographi Domus Electoralis Bavariæ ac Cæsareæ Majestatis, Comitisque Palatini ornatum. Unde duodecimum post annum in Belgium revocatus, anno 1639. Senatoriâ in supremo Brabantiæ Concilio dignitate donatur.

Scripta ab eo, Poëtam, Oratorem, Historicum, Jurisconsultum produnt, in singulis eximium.

Poëmata; *Heroicorum* lib. I. *Elegiarum* V. *Silvarum* II. Antver. 1621. 12.

Oratio de gradibus ad Eloquentiam, Lovanii dicta & edita in Bonæ mentis Palæstra Puteaneâ.

Tractatus XIV. *Controversiarum ad Consuetudines Flandriæ*. Antver. 1621. 8. item Arnhemii, 1670.

Historia Belgica, ab anno 1558. usque ad annum 1567. Ingolstadii, 1629. 4. Dein rursus Halæ Suevorum anno 1708, cum Præfatione *Nicolai Hieron. Gundling* ibidem J. U. D.

In quâ Historia sic præfatus est Burgundius. „ MSS. fidelissimis usus „ sum. Quidquid in Belgicis Conciliis „ actum, ex schedis Viglii accepi; quid- „ quid in Hispaniis, ex Commentariis „ Tisnacquii. Viri illi falli non potuê- „ re: uterque enim rebus interfuit. „ Litteras denique omnes percurri, „ quas & Rex ad Gubernatricem, & „ ad Regem transcripsit Gubernatrix, „ ex quibus multa hausi, quæ tem- „ porum ratio abscondit. &c.

Apologia de Electoratu Palatino, pro *Christophoro Gewoldo*, & contra *Marquardum Freberum*. 4. Ingolst. 1634.

Item *Historia Bavarica*, seu Ludovicus IV. Imp. ac ejus Vita & res gestæ ab anno 1313. ad annum 1347. 4. Ingolstadii 1636, item Amstel. 1645. atque iterum Helmstadii apud Salom. Schnorr. 1705. 4. Opposuit eis *Carolus Ludovicus Blaarer à Geyersberg*, Causam

NICOLAVS CLENARDVS DISTEMIVS BRABANTVS.

Monstrat iter Solymum Campensis; *Graius Apollo est*
Rescius; *elabi Ciceronis ab ore videtur*
Linguæ Suada tuæ Nanni, *blandique lepores.*
Clenardus *variare vices, triplicique sonare*
Ore docet, grataque leuat nouitate laborem.

Aub. Miræus.

Caroli Ludovici Palatini &c. anno 1643.

Commentarius de Periculis & Culpis in Contractibus 8. Lovanii 1662. Colon. 1646. 1658. & alibi.

De Evictionibus, liber practicus & theoreticus.

De duobus reis, sive obligatis in solidum 8. Ibid. 1657. Porro quæcumque Burgundus scripsit Juridica, rursum prodiêre Bruxellis apud Martin. Bosfuyt 1674. in 4. & 1700. apud P. Dobbeleer.

NICOLAUS BUSIUS,

Gertrudimontanus, Hilvarenbecani Canonicorum Collegii in Campinia Brabantica circa annum 1560. Decanus, & nobilium puerorum formator, vir eruditissimus, *Joanne Langecrucio ac Simone Verepæo* testibus, scripsit

Selectiores sermonis Latini Phrases, typis Plantinianis, 1597. 8. edente Christophoro Vladeracco.

Dialogum de sacro Baptismo; cum Precationibus Schol. ejusdem *Verepæi*.

NICOLAUS,

Canonicus & Scholasticus Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis, ad Wedericum, Lætiensem in Hannonia Abbatem, circa annum 1148. primus veram martyrii *S. Lamberti* caussam ex professo evulgavit, & egregiè vereque descripsit

Vitam, *Miracula*, & *Translationem S. Lamberti.* Item

Victoriam ac Triumphum S. Lamberti in expeditione Bullonienſi, anno 1141. contra Rainaldum I. Barensem Comitem. Edidit Vir verè Eximius *Joannes Chapeavillius*, cum cæteris Rerum Leodiensium Scriptoribus, Tomo II.

NICOLAUS CANNIUS,

Amstelodamensis, Presbyter, ac Virginum Ursulensium in patria Præfectus, exinde Pastor in Spaarwoude, primis vitæ suæ annis domesticus atque à manibus fuit *Desiderii Erasmi* Roterodami: cujus etiam *Colloquia*, resectis iis, quæ offendere poterant, eum retexuisse atque interpolasse, legisse se meminit Valerius Andreas; quæ tamen injuria temporum lucem hactenus non viderunt. Nec putantur ab his diversa esse, quæ in tyronum gratiam ab ipso *Cannio* conscripta fuisse memorat Marcus Zuerius in suo Urbium Hollandiæ Theatro.

Scribit verò in Opere suo Chronographico ad annum 1520. *Petrus Opmeerus*, ipsum quoque *Erasmum* à Joanne Oecolampadio, cum is Basileæ rebus inciperet studere novis, diffidentem, sub *Cannii*, ejusque contubernalis Polyphemi Borussi nominibus, conscripto *Euangeliophoro* Colloquio, astutiam Joannis & Cyclopicos mores sectatorum illius delineasse. Verùm neque illud visum hactenus.

Vitam quoque *Cornelii Crocii*, Amstelodamensis, insignis Presbyteri, consignaverat scripto Cannius, teste Opmero: sed hęc hæredum incuriâ intercidit.

Vitâ functus est anno 1555. & in antiquâ apud Amstelodamenses Ecclesia conditus.

NICOLAUS CLENARDUS,

Vulgò Cleynarts, Diestemius, Linguarum latinæ, græcæ atque hebraïcæ peritissimus fuit; quas etiam cum laude singulas Lovanii tradidit: quibus ut arabicæ Linguæ Professionem adjungeret, decennium ferè totum, terrâ marique variè jactatus, pe-

regrinatus est; nactus comitem peregrinationis *Joannem Vasæum*, Brugensem.

Lovanio discedens, circa annum 1535 Parisiis *Guilielmum Budæum* de via salutavit. Inde per Aquitaniam in Cantabriam venit: hinc Burgos, Burgis Pintiam, ubi dies decem substitit. Methymnæ deinde in aula Isabellæ Augustæ, Indiarum Vice-Reginæ, docendum suscepit filium fratris Pro-Regis Neapolitani. Mox, relicto in aula *Vasæo*, Salmanticam concessit. Hic susceptâ Linguarum græcæ atque hebraïcę Professione, paulò pòst Eboram à Joanne III. Lusitaniæ Rege evocatus est, ut fratri Regis à studiis esset. Abeuntem Academia Salmanticena viatico & honorario honesto prosecuta est.

Rex etiam, *Clenardo*, hortante, Bracaræ in Regno suo Scholam publicam instituit, eique *Vasæum*, trecentorum ducatorum salario, præfecit. Anno 1540. addiscendæ arabicæ Linguæ studio in Africam trajecit, Fessamque ingressus, IV. Nonas Maii, Regem loci Arabicè salutavit, & causam profectionis aperuit, nimirum ut librorum Arabicorum copiâ conquisitâ, Bibliothecas Europæas illustraret. Interim sacra Biblia in linguam arabicam transferens, gentem illam, Mahumetanâ inquinatam perfidiâ, Christianæ fidei rudimentis imbuere satagebat. Sed vel ideo apud Regem Tingitanum traductus, libris omnibus spoliatus est, & inter multiplices insidias vitâ ægre servatâ, ex Africa in Europam transmisit.

Granatam adveniens, hospitio à Ludovico Mendoza, Marchione Mondegari, Pro-Rege Granatensis Regni benignè excipitur: moriturque ibidem anno 1542. ætatis suæ 46. aut potiùs 49. & conditur in Alhambra, loco editiore, ubi pòst urbi defendendæ arx est constituta. Discipulum itinerumque comitem reliquit *Joannem Latinum*, Æthiopem, & (quod prodigio simile est) dein Rhetorem Scholæ Granatensis. Scripta porro sunt à Nic. Clenardo,

Institutiones Linguæ Græcæ, variis in locis editæ: cum Scholiis & Praxi *Petri Antesignani*, Parif. 1563. 4. & 8. cum Notis *Friderici Sylburgii*, Francof. 1562. & 1602. 4. cum Annotationibus *Renati Guillonii*; Heidelbergę, 1607. 8. Item Leydæ 1642, studio *Ger. Joh. Vossii*, & alibi sæpiùs.

Meditationes Græcanicæ in artem Grammaticam; in gratiam eorum, qui Litteras Græcas suo ipsi ductu discere coguntur. 8. Parif. 1536. apud Mich. Vascosanum.

Tabula in Grammaticen Hebræam. Lovanii, 1529. 4. cum Notis *Joannis Isaaci* & *Joannis Quinquarborei*, Parif. 4. & Coloniæ, 8. cum Notis *Joannis Drusii*, Lugd. Bat. 1589. 8.

Epistolarum de peregrinatione sua & de rebus Machometicis libri II. Lovanii, 1561. 8. apud Willæum, Antver. 1566. 8. apud Plantinum.

Edita etiam est *Clenardi methodus docendi pueros analphabetuūs*, typis Nicolai Bassei, Francof. 1576. 8. ex Epistolis desumpta.

Grammatica Arabica, item & *Tabulæ* ejusdem *in Linguam Arabicam*, lectæ fuerunt MSS. in Hispania apud Joannem Peresium, Valentinum, virum doctissimum.

NICOLAUS CLERICUS,

S. P. Q. Antverpiensi à Secretis, scripsit rithmis vernaculis

Chronicon Brabantiæ. Meminit illius PetrusDivæus Rer. Brabant. lib. 1. cap. 2. legebaturque in Bibliotheca *Gasparis Gevartii* Antverpiæ. Verum fabulas obtrudit hic auctor, quando Brabantiæ

DNUS NICOLAUS ESCHIUS ANNIS 40. PASTOR ET REFORMATOR BEGINAGII DIESTEMIENSIS
Temporibus nostris verè admirabilis ESCHII;
Sal terræ cæli volucris, fax aurea mundi ;
Belgarum columen, Begginarumque Sequester;
Cujus vita velut fulgur resplenduit orbi.

tiæ originem ab ovo Trojano, nimirum ex arca Noë, tædiosâ deductione repetit.

NICOLAUS CRISPINIENSIS,

Memoratur à Joanne Molano in Natalibus SS. Belgii 8. Novembris scripsisse *De Vita S. Godefridi*, Episc. Ambianensis, libros III. Sed alibi lego, *Nicolaum* hunc Monachum S. Crispini Suessionensis, Ord. S. Ben. *Godefrido* Episcopo coætaneum, circa annum 1118.

NICOLAUS CRUSENIUS,

Mosæ Trajectensis, Eremita Augustinianus, S. Theol Doctor Academiæ Papiensis, patruus Illust. Domini Andreæ Cruesen V. Mechliniensium Archiepiscopi, fuit Bruxellis, Antverpiæ atque alibi Prior, Ordinisque sui per Bohemiam, Austriam utramque, Carinthiam ac Stiriam Visitator atque Vicarius Generalis, & Ferdinando II. Imper. à Consiliis, Historiisque; Vir magnæ eloquentiæ, atque in negotiis publicè privatimque obeundis summè dexter, formâ, ore, linguâ majestatem quandam præ se ferens. Obiit Viennæ, anno 1629. IV. Idus Novembris.

Edidit *Monasticon Augustinianum, in quo omnium Ordinum sub Regula S. Augustini militantium, præcipuè tamen Eremitarum, Canonicorum Regularium, Præmonstratensium, Dominicanorum, Servorum B. M. Hieronymitanorum, Ambrosianorum, Crucigerorum, Guilielmitarum, Trinitariorum, Brigittanorum, aliorumque fere 50. Origines explicantur.* fol. Monachii 1623.

NICOLAUS CURTIUS,

Vulgò DE CORT, Poëta, vixit Lovanii, lusitque versibus Elegiacis *Encomium Urbis & Universitatis Lovaniensis*, Viglio Zuichemio inscriptum, editumque Lovanii, in 8.

NICOLAUS AB ELCHERAIDT,

Qui ditionis Luxemburgensis pagus est, non longè ab Arluno dissitus, aliis dictus ELGARD, S.T. Doctor, insignis Verbi divini præco, Ecclesiæ Collegiatæ S. Mauritii Augustæ Vindelicorum Canonicus: hinc creatus circa annum 1570. Episcopus Ascalonitanus, ac per Hassiam Thuringiamque Suffraganeus pro Archiepiscopo Electore Moguntino, Erfordii residens: morte præventus immaturâ, circa annum ætatis quadragesimum obiit.

Scripsit inter alia ingenii sui monumenta germanicè librum *de Laude Virginitatis*: quem à morte auctoris alius sub nomine proprio in lucem edidit, teste *Joanne Bertelio* in Historia sua Luxemburgensi.

NICOLAUS ESSCHIUS,

In municipio Oosterwicano, secus Silvam-ducis natus anno 1507. Sacerdotio initiatus Coloniam profectus est: ubi cum, ut Pœdagogus fieret junioris Ducis Juliacensis, rogaretur, propter dissolutam aulicorum vitam non acquievit. Scholam tamen privatam erexit, è qua imprimis duo, magni dein nominis & exempli viri prodiêre, *Petrus Canisius* S. J. & *Laurentius Surius* Carthusianus.

Coloniæ amicitiam familiaritatemque iniit cum religiosissimis Patribus Carthusiæ illius, *Justo Joanne Lanspergio*, *Petro Leidensi*, ac *Gerardo ab Hamont*: unde, cum summè contemplativus esset ac spiritualis, ad vitam solitariam atque asceticam Instituti Carthusiani propensum habuit animum: sed de corporis sui viribus diffisus ab ea

abstinuit. Cellam tamen apud eosdem Carthusianos habuit, vixitque subinde inter illos, cum opinione sanctitatis, & omnibus venerabilis.

Anno 1538. ad Curam Begginagii S. Catharinæ Diesthemiensis evocatus, tanto zelo pietateque præluxit, ut non modo Reformator illius Begginagii, (quod hodiedum disciplinæ observantiâ inter cætera Belgica eminet) sed & verus Pater atque Fundator habeatur. In Statutis conscribendis, sanctisque legibus condendis noctes atque dies insumebat sine tædio. Diversis in locis instituit Seminaria virtutum: Oosterwici primùm, ubi Conventum piarum virginum fundavit. In suo quoque Begginagio Conventus duos; item Collegium S. Salvatoris Diestemii, in gratiam studiosæ juventutis, juxta Decretum Concilii Tridentini. Monasterium insuper Vallis S. Annæ, Sororum Grisearum, ibidem sub Regulo S. Francisci restauravit.

Vulgatâ eruditionis pietatisque ejus famâ, à *Maxæmil. Morillono*, Diœcesis Mechliniensis Vicario Generali, per districtum Diesthemiensem constituitur Archipresbyter: sed in eo officio ob defectum valetudinis & ætatis diu perseverare non potuit. Tandem 19. Junii 1578. jam septuagenarius Diesthemii feliciter obdormivit in Domino: sepultus in choro Ecclesiæ Begginagii Diestensis, ad pedem aræ primariæ, hac Inscriptione.

Hic requiescit Venerabilis Dominus
NICOLAUS ESSCHIUS,
Oosterwicanus,
Hujus loci Reformator
Et Pastor annis quadraginta,
Qui obiit anno M. D. LXXVIII.
Die XIX. Julii.

Vitam ejus virtutesque latinè expressit *Arnoldus Joannis*, Diestensis, successor *Esschii* in ejusdem Begginagii regimine. Extat ibidem MS. cum approbatione *Laurentii Metsii*, Silvæducensis Episcopi, & *Joannis Molani* S. T. Doct. Lovanii, qui *Esschium* familiariter noverant, imò & Præsul *Metsius*, eum pridie mortis visitarat. Vita hæc dein translata in Flandricum, curâ G.G. Canonici Tungerloensis, edita fuit Lovanii 1713. apud Ægid. Denique, in 8.

Exercitia pia, authore *Esschio*, prodierunt latinè Antverpiæ typis Nutii. 1563. in 8. & Plantini 1569. 16. in Flandricum translata 1713. ut supra, ad usum Begginarum Diestensium.

Edidit quoque *Isagogen*, sive *Introductionem ad vitam introversam capessendam*, præfixam libro, cui titulus; *de Templo animæ* composito ab Authore *Margaretæ Euangelicæ*, & ab *Esschio* primùm vulgato. Antv. typis Coccii. 1563. 8.

Sed & prædictæ *Margaretæ Euangelicæ* libros IV. asceticos, à sancta quadam Virgine anonyma dudum ante compositos, quos anno 1535. *Theodoricus Loërius*, Carthusianus, mutilos ediderat, ipse *Eschius* completos dedit, Antv. 1539. atque è vernaculis latinos fecit Coloniæ 1545. typis Melch. Novesiani. Mutavit tamen aliquantisper ordinem librorum; qui in aliis editionibus, gallica, germanicâ &c. subinde diversus est. Prodiit iterum belgicè Antv. 1629.

NICOLAUS VAN ESTVELDT,

Amersfortius in Ditione Ultrajectina, Religiosus Ord. FF. Minorum Capucinorum, Sacerdos, Prædicator ac Confessarius.

Obiit in sua Religione Jubilarius, Mechliniæ 28. Januarii 1656.

Evulgavit flandrico idiomate.

Chronicon ac Genealogiam Seraphici Patris S. Francisci, continens ejus Vitam nec non XII. Sociorum ejus, ac LXXI

Discipulorum, *& Originem atque Progressum Ordinis S. Francisci.* Fol. Bruxellis apud Joann. Mommaert anno 1655.

NICOLAUS EVERHARDI,

Amstelodami apud Batavos natus, Jurisconsultus celeberrimus, totam ferè ætatem in Germania atque apud Bavaros transegit, Assessor Cameræ Imperialis ex parte Ducis Bavariæ, anno 1535. constitutus, indeque anno 1542. in Ingolstadiensi Bavarorum Academia Antecessor, ibidem summâ constantiâ per annos quinque & xxx. Jura publicè fuit interpretatus.

Tractatum amplissimum reliquit *de Testibus & fide Instrumentorum*, *eorumque productione*; quæ Repetitio est Cap. *Quoniam contra falsam* ꝟ. de Probationibus. Francof. 1618. fol. item 1688. ibid.

Filios item reliquit *Nicolaum*, *Gasparem*, & *Georgium Everhardi*, omnes Jurisconsultos: è quibus Nicolaus, paternis insistens vestigiis, Jus Pontificium Ingolstadii annos octo & viginti explanavit, obiitque anno 1585. relictis filiis quatuor, *Gulielmo*, *Alberto*, *Nicolao* & *Ferdinando*, omnibus Jurisconsultis.

NICOLAUS EVERARDI,

Gripskercæ in Walachria Zelandiæ natus, Lovanii Doctoribus & præceptoribus usus Arnoldo de Beka & Petro de Thenis, *Viris*, ut in Topicis editionis anni 1516. scribit, *peritissimis, consummatissimis & profundissimis monarchis*, Juris & ipse Lauream supremam merito suo tulit, anno 1493. III. Idus Junii. Vir Reipublicæ natus, si quis alius, uti ad Bernardum Buchonem Viglii Zuichemii patruum libro XVII. Epist. XII. scribit Erasmus; & cui memoriæ eruditionisque palmam etiam illi tribuebant, qui tanto viro volebant malè. Claudius certè Cantiuncula, Lovanii disciplinæ civili dans operam, hoc ipsum in eo expertus fuit, virumque vocat, de Topicis scribens Legalibus, egregiè doctum & memoriæ (si ulli unquam contigit) fidelis.

Fuit primò *Henrici à Bergis*, Cameracensium Antistitis & Principis, in caussis Ecclesiasticis Judex, Bruxellis residens; deinde (quamvis nullo esset sacro Ordine insignitus) Decanus Ecclesiæ collegiatæ D. Petri Anderlechtensis, in suburbanis ejusdem opidi. Vocatus hinc anno 1505. Mechliniam ad magni Senatus Belgici Adsessuram, atque inde ad Præfecturam supremi Concilii Hollandiæ Zelandiæque, ibidem totos XVIII. annos præsedit, eâ fide ac vigilantiâ, ut anno 1528. Mechliniam, eodem ibi munere functurus, à Carolo V. Cæs. fuerit revocatus.

De eo testimonium verissimum, licet domesticum & à liberis profectum, nihil umquam ad quæstum, nihil ad gloriam, nihil ad amicorum quantumvis potentium gratiam respondisse: nullius neque Legis neque Interpretis verba ad suam sententiam, obtinendæ causæ studio, detorsisse: nihil etiam citasse, quod non penitissimè excussisset.

Liberos autem ex *Elissa Bladella*, Machliniensi, reliquit octo; filias tres, interque eas Isabellam Virginem sanctimonialem, latinè doctam; filios verò quinque, raræ omnes & eminentis doctrinę viros: *Petrum Hieronimum Nicolaium*, Ordinis Præmonstratensis Religiosum, J. U. Doctorem Lovaniensem, dein Abbatem B. M. Middelburgi; *Everardum Nicolaum*, primùm supremi Senatûs Frisici apud Leovardienses, ac dein magni Concilii Belgici apud Mechlinienses Pręsidem; *Nicolaum Grudium*, Illustrissimo

Equitum aurei Velleris Ordini ab Actis, *Hadrianum Marium*, Geldriæ Zutphaniæque Cancellarium; & *Joannem Secundum* Paullo IV. Pont. Maximo, aliisque ab Epistolis Latinis.

E libris legimus, eximiè laudata & probata doctis omnibus;

Topica Juris, sive *Locos Argumentorum Legales*. Edidit primò Centuriam unam Lovanii, 1516. fol. Recognitam auctamque à morte patris ediderunt filii, ibid. 1552. typis Sasseni, Lugd. 1568. & 1579. Francof. 1591. 8.

Epitomen locorum Everardi dedit *Abrabamus Marconet*, Montisbelgardensis, J. C. Magdeburgi 1655. in 12.

Consilia sive *Responsa Juris* Lovanii 1554. fol. & auctiora emendatioraque studio *Jacobi Molengravii* J. C. 1577. apud Hieron. Wellæum Antver. dein apud Verdussf. 1643. & alibi.

Obiit Mechliniæ anno ætatis LXX. salutis 1532. die 9. Augusti, in D. Virginis depositus, hac Epigraphe.

D. O. M. S.
Clarissimo D. NICOLAO EVERARDO,
Middelburgensi,
Summi Concilii Præsidi,
Marito cariss. Patrique pientiss.
Uxor liberique cum lacrymis poss.
Vixit anno LXX.
Obiit anno à salute restituta
M. D. XXXII. v. Idus Aug.

Parte sui meliore, ævi satur, astra petivit:
Deterior quadro hoc marmore pressa latet.

Aliud Epitaphium patri, vitæque seriem Nicolaus filius his versibus expressit.

EVRARDO *patre*, *de* GLYCERA *genitrice creatum*,
WALCHRIA NICOLEON *me tulit inter aquas.*
Docta rudimentum dederat Lovania *Legum*,
Quæ mihi, mox à me, quas docuit, dedicit.
Juverunt justos oracula nostra clientes,
Inflexere animum munera nulla meum.
Integer hâc æquum colui prius urbe Senator;
Post Batavis Præses jura sacrata dedi:
Magnatum rigidisque minis, precibusque potentum
Infractus, senas penè trieterides.
Cùm vocat huc iterum Cæsar me Carolus *ultrò*,
Præses & ensigeræ Virginis arce locor.
Nostro nec sat habens seclo prodesse, reliqui,
Quæ, bona posteritas, te quoque lecta juvent:
Natorum licuit viventi cernere honores,
Quos mihi Bladellæ *stirpis* Elissa *dedit:*
Qui tumulum & titulos aptò posuere parenti,
Astreæ, & Clario turba probata choro.
Parte mei meliore ævi satur, astra petivi:
Deterior quadro hoc marmore pressa latet.

NICOLAUS DU FIEF,

Tornaci natus fatali anno 1578, quo cuncta erant in Belgio turbatissima; imbutus in patria litteris humanioribus, atque in Academia Duacenâ Juris utriusque laureâ decoratus, anno 1611. à Capitulo Cathedrali Tornacensi electus est Canonicus Hospitalarius.

Paulò post, promoto ad Episcopatum *Nicolao Zoesio*, anteaejusdem Tornacensis Ecclesiæ Canonico, nec non in suprema Mechliniensi Curia Consiliario Ecclesiastico, ob singularem juris peritiam in hoc munere successit per litteras Regias datas anno 1615.

Accessit dein Præposituræ dignitas in Ecclesia Collegiata Malbodiensi, tum ab anno 1635. munus Consiliarii in Senatu Regio sanctiore Bruxellis.

Demum anno 1637. 11. Martii, à Philippo IV. Hispan. Rege nominatur ad Episcopatum Atrebatensem. Sed dum Confirmationis Apostolicæ litteras Româ expectat, Atrebatum,

anno 1640. à Ludovico XIII. Galliarum Rege obsidione cingitur, ac intercipitur. Hinc maluit effectu Nominationis suæ carêre, quam Regi non suo parêre.

Obiit Bruxellis, Vir eruditione, dignitate ac pietate conspicuus, die 20. Octobris 1651. ætatis 73. unde translatum est ejus corpus sepeliendum Tornaci sub tumba marmoreâ atque sequenti Epitaphio. Scripsit

Observationes ad Duarenum. MS.

Observationes & Notas in Chassanæum ad Consuetudines Burgundiæ. MS.

Remarques de Pratique des Echevinages & Baillages de Tournai & Tournesis. fol. MS.

Volumen IV. Centuriarum, continens Arresta supremæ Curiæ Mechliniensis: dein auctum & editum fol. Bruxellis 1717. curis DD. *Remigii Alberti du Laury*, & *Petri Claudii de saint Vaast*, in suprema Mechliniensi Curia Consiliariorum.

Volumen alterum Edictorum Consilii Sanctioris. MS.

Variæ Lectiones. fol. 2. Vol. MS.

Seriem Episcoporum Tornacensium. MS.

Bibliothecam Tornacenam, sive Elogia Scriptorum Tornacensium. MS.

Quædam ad res Tornacensium spectantia. fol. MS.

Notæ ad Dictata. 4. Vol. IV. MS. &c. Pleraque adservantur in Bibliotheca Capituli Cath. Tornac.

D. O. M.
Æternæ Memoriæ.
Reverendissimi Domini
NICOLAI DU FIEF
Hujus Ecclesiæ Canonici,
Malbodiensis Præpositi,
Atrebatensis Episcopi designati,
Ut integritate, sic dignitate
Per omnia magni:
Qui in supremam Mechliniæ Curiam
Adlectus,
Regi, Patriæ, per annos XX.
Pari prudentiâ & laude,
Ut sidus illuxit.
Ad Consilium inde Flandricum
In Hispaniam evocatus,
Huic Ecclesiæ reddi præoptavit.
Ad Sanctioris tamen Consilii
Senatum evectus,
Tamquam Regi ac Reip.
Non sibi natus,
Labores arduos suscepit,
Susceptos explanavit;
Ingenio summa,
Sagacitate difficilia explicuit.
Vixit annos LXXII. Menses VIII.
Dies XVIII.
Obiit XII. Kal. Novemb.
Anno M. D. C. LI.
Adprecare viator.

NICOLAUS FONTANUS,

Amstelodamensis Batavus, Medicinæ Doctor in patria, græcè latineque eruditus, edidit

Institutiones Pharmaceuticas. Amstelodami, apud Jac. Carpentiers 1633. in 12.

Aphorismos Hippocratis methodicè dispositos. Quibus accedit *Tract. De extractione fœtus mortui per uncum.* Ibid. eod. anno, in 12.

Florilegium Medicum. Ibid. apud Henr. Bernardi 1637. 12.

Commentarium in Sebastianum Austrium de Morbis puerorum. Ibid. 1642. in 12.

Observationum rariorum Analecta. Ibid. 1641. 4.

Responsionum & Curationum Medicinalium libr. I. Ibid. apud Jo. Jansonium 1639. 12.

Syntagma Medicum de Morbis mulierum. Tom. IV. Amst. 1645. 12. & alia quædam, quæ Lindenius de Scriptor. Medicis prosequitur.

NICOLAUS DE FORMANOIR,

Presbyter, Dominus temporalis in Merlino-Nerviorum,

Catholicæ Fidei Confessionem, sive Catechismi Romani Compendium, adinstar Psalmorum contexuit, Belgii Principibus dicatum. Antver. 1608. 8. apud Joann. Keerbergium.

NICOLAUS GAZÆUS,

Atrebas, *Alardi & Angelini* frater, Ord. Fratrum Minorum de Observantia Ecclesiastes, & S. Theologiæ Lector, apud suos Leodii & alibi præclarus, scriptisque latinè & gallicè in lucem editis clarus. Latinè extat

Oratio de electione Ministri Provincialis, Leodii anno 1598. coram sui Ordinis Patribus habita, & ibidem edita, typis Arn. à Coerswaremia, 1604. 4.

Elogium Henrici Willot, ejusdem Ord. in Athenis Franciscanorum, *Willotio* auctore.

Gallicè verò sequentia: *Speculum Viduarum*, seu Vitæ & Mortis Sereniss. *Ludovicæ à Lotharingia*, Reginæ Franciæ & Poloniæ. Paris. 1601. 12. apud Georg. Lombardum.

Palatium Misericordiæ. Duaci, 1606. 8. typis Balth. Belleri; & latinè Coloniæ apud Joan. Kinckium, 1625. 8.

Turibulum Animæ piæ & devotæ, vulgò *l'Encensoir de l'Ame devote*, sive Orationes de Vita, Verbis & Operibus Christi Domini, Virg. Mariæ, & Sanctorum. Atreb. [illegible]. 12. apud Rob. Mandhuy.

Historia sacra de felicitate & infelicitate Adam & Evæ, pro Concionibus explicata. Ibid. 1616. 8. Tomis II.

Chronica Ordinis Virginum Annuntiatarum. Ibid. typis Guil. Riverii, 1607. in 8.

NICOLAUS GEORGIUS,

Natione Lotharingus, sed Sylvæducis Ordinem FF. Prædicatorum professus; cum anno 1629. urbs illa à Batavis expugnaretur, exire cum aliis Religiosis compulsus, Bruxellis deinceps stetit, ibique grandævus decessit 23. Julii 1655. Scripsit idiomate vernaculo pium libellum,

De Imitatione mortis Christi. Antv. apud Henr. Aertsium, 1622. 8. ac rursum Bruxellis anno 1650. apud Jo. Mommaert.

NICOLAUS GODIN,

Medicus Atrebatensis, scripsit gallico idiomate *Tractatum de Chirurgia Militari*.

NICOLAUS GORRANUS,

Qui & NICOLAUS TORNACENSIS & NICOLAUS GALLUS, Ord. Prædicat. Theologus, Philippo Regi Gallię à Confessionibus, claruit anno 1304. teste Sixto Senensi Bibliothecæ sanctæ libro IV. qui duos fecit *Nicolaum Gallum* & *Gorran*: verum in eo refellitur à Joanne Cognato, vulgò Cousin, Historiæ Tornacensis libro IV. Cap. XLV. Agit de eodem latè Sixtus Senensis in sua Ord. Prædicatorum Bibliotheca. Reliquit

Scholasticam Apostillam in Epistolas D. Pauli.

Commentarium in Pentateuchum, *Psalterium*, *Threnos*, *Cantica*, & IV. *Euangelistas*. Commentarius in *Genesin*, *Parabolas & Judith*; item in *Exodum* & *Lucam*; & *in Psalterium*; Item *Sermo de Annuntiatione Dominica*, leguntur Tornaci in Bibliotheca Abbatiæ S. Martini.

Ejusdem *Sermones & Distinctiones*, secundùm ordinem Alphabeticum, extant Brugis apud Dunenses Cœnobitas, & apud Villarienses in Brabantia; ubi & *Themata* ejusdem leguntur.

Plura de *Nicolao Gorrano* habet Bibliotheca Ordinis Præd. authore P. Echard, Tomo I. gag. 437. ubi Cenomanensis Gallus nominatur.

NICOLAUS GOSSON,

Atrebas, J. C. & in Consilio Arthesiæ Caussarum Patronus, reliquit *Commentarios* ad XXV. priores Articulos *Consuetudinum Atrebatensium.* Edita pars illa Antver. 1582. 4.

Eosdem denuò edidit Parisiis, Notisque ulterioribus illustravit *Adrianus Maillard*, Ambianensis, J. C. & in supremâ Curia Parisiensi Caussarum Patronus celeberrimus, in Tractatu suo ad Consuetudines Arthesiç, Parisiis edito anno 1704.

Fuit *Gossonus* & majorum sanguine & doctrinâ nobilis, atque Urbi Atrebatensi à Consiliis: attamen infelicem vitæ exitum habuit, in primis illis à Rege successionibus captus, mortique adjudicatus, anno 1578. die XII. Octob. ætatis agens annum LXXII.

NICOLAUS DE GUISE,

Montensis, Hanno, Jurisconsultus & Canonicus Metropolitanus Cameraci, descripsit illius cui à secretis Epistolis & consiliis fuerat,

Vitam & Panegyrin Francisci Buisseretí, Archiepisc. & Ducis Cameraci, 1616. 4. typis Joan. Riverii.

Patriæ verò suæ dedit *Montes* Hannoniæ metropolim, cum *Chronologia* brevi atque historica descriptione *Comitum Hannoniæ*. Ibid. 1621. 4. Qui liber denuò editus fuit anno 1708. Lovanii, unà cum Antiquitatibus Belgicis J. B. Grammaye.

Obiit Author die 17. Junii 1621.

NICOLAUS HARLEMENSIS,

Batavus, vir suo tempore clarus, scripsit *Cronicon temporum*, teste Catalogo Scriptorum Britanniæ.

Vitam B. Simonis Stockii, Carmelitæ, teste Molano ad Usuardum 16. Maii; ex eodem Catalogo.

NICOLAUS DU HAUPAS,

Atrebas, Medicus, vertit è græco, & Annotationibus luculentis illustravit *Aphorismos Hippocratis*. Duaci, 1563. 4.

NICOLAUS HEEMS, DE CAPELLA,

Dictus etiam DE BRUXELLA, ab urbe natali, inter Magistros Artium Lovanii anno 1488. secundo loco promotus, dein Philosophiæ Professor in Castro, recipitur ad Consilium Universitatis ex eadem Artium Facultate anno 1502, ac sequentis anni die 7. Februarii, Jurium Doctor renunciatur. Instituta professus est ab anno 1506. ad 1520. quo ad primariam Juris Civilis Cathedram evectus est. Vivere desiit Lovanii anno 1532 die 22 Junii, depositus in Æde sacra Augustinianorum.

Scripsit *Compendium in Libros IV. Institutionum Imperialium:* editum Lovanii typis Mart. Alostensis 1513. & iterum 1552. 8. apud Sassenum.

NICOLAUS HEINSIUS,

Lugduno-Batavus, Danielis ex Ermengarde Rutgersia filius, quem Academia Lugdunensis patronum optimum usque hodie commemorat, paternam eruditionem famamque suis quoque scriptis illustriorem reddidit. Vir ingenii politi, humani & officiosi; erga omnes eruditionis famâ florentes, sed imprimis erga usu & amicitia conjunctos fidelis & comes: cui ardor erat & studium indefessum, adjuvandi

aliorum conatus, & Rempublicam litterariam novis quotidie libris & divitiis exornandi.

Simul-atque doctissimæ *Christinæ* Suecorum Reginæ innotuit, illa *Heinsium* non modo in aulam & comitatum suum intimamque amicititiam advocavit, sed & in Galliam Italiamque, ad conquirendam librariam & antiquariam supellectilem, ablegavit, condictis pecuniis cum in finem necessariis. Et quamvis Regina promissis subinde non staret, *Heinsius* tamen fidem & sedulitatem suam, sine exemplo summam, cum maxima etiam rei familiaris jactura, præstitit.

Decessit anno 1681. die 7. Novembris, inter Latios ævi sui Poëtas facilè Princeps. De varia Heinsii fortuna, deque infausto ejus matrimonio pluribus agit *Petrus Burmannus*, in præfatione ad Syllogen Epistolarum Virorum illustrium.

In ipso adolescentię flore varia *Poëmata* lusit, edita Leidæ 1653. in 12. item Amstelod. 1669. unâ cum Poëmatibus *Jani Rutgersii*, cujus ex sorore nepos erat Heinsius.

Claudianum etiam recensuit, qui cum Notis variorum, curante *Corn. Schrevelio* prodiit Leidæ 1666. 8.

Prodierunt curis Petri Burmanni J. U. D. ac Professoris Histor. Leidę, in 4. 1727. Tomo III. Nicolai Heinsii, cum Joanne Friderico Gronovio, Numero 452. & cum Isaaco Vossio 109. Epistolæ mutuæ. Plures quoque ejusdem Heinsii cum aliis communicatæ.

Tomo IV. Epistolæ mutuæ *Nicolai Heinsii* & Joannis Georgii Grævii Nro. 699. Item Heinsii & Jacobi Perizonii 50.

Demum Tomo V. Epistolæ plures Nicol. Heinsii ad diversos, ac specialiter, ipsius ad Christianam Succiæ Reginam, prope Nro. 70.

NICOLAUS VANDER HOOGH,

sive *ab Alto*, Albuinus sive Harlemensis, Batavus, Jura Lovanii didicit, Doctorque I. U. in Andegavensi Gallorum Academia creatus est. Postea causarum patronum Machliniæ in magno Concilio Belgico egit. Vir fuit ingenio singulari; ediditque *Singularia Juris*, seu Doctorum dicta memorabilia, Antver. 1620. 8. typis Guil. à Tongris.

Collegerat & *Flores Poëtarum Belgicorum*, quos morte præventus proferre in lucem nequiit. Moritur autem Harlemi, anno 1624. pridie Kal. Novembris.

NICOLAUS HOOGHELANDIUS,

Abbas B. M. V. Middelburgi in Zelandia, Ordinis Præmonstratensis, floruit ab anno 1394. usque ad 1430. descripsit

Chronicon Beatorum Canonicorum Regularium, sub S. Præmonstratensium Observantia degentium. MS. Extabat Antverpiæ in Bibliotheca Eruditiss. Viri Christophori Butkens, quondam ad S. Salvatorem Prælati; ex quo desumptus fuit libellus editus Antverpiæ per Anonymum in 8. anno 1682. apud Joannem Slegers.

NICOLAUS JANSSENIUS,

Vernaculè JANSSEN-BOY, Ziricæus, Zelandus, S. Theol. Licentiatus, cum tribus fratribus suis, *Leonardo*, *Cornelio* & *Dominico*, Religionem Instituti Dominicani professus, Theologus & Ecclesiastes Antverpiæ celebris, voce & stilo inclaruit, Sedisque Apostolicæ Missionarius, ut vocant, ad Daniæ Regnum, dum illud perpurgare à Lutherano fermento nititur

nitur, in medio certamine de statione vitæ hujus dejicitur Fredericopoli die 21. Novemb. anni 1634. Scripsit

Vitam S. DOMINICI, Ord. Prædicatorum Fundatoris. Antver. 1622. 8. apud Henr. Aertsium.

Scholia & Animadversiones in Apologiam de Vita & Morte Joannis Duns, Scoti, Ord. S. Francisci, adversus Abr. Bzovium, pro Bzovio. Coloniæ, 1622. 8. Extat etiam Tomo XV. Annalium Ecclesiasticorum Bzovii.

Defensionem Fidei Catholicæ & Apostolicæ Romanæ, oppositam Appositioni necessariæ *Joannis Mulleri*, *Lutherani*, Prædicantis Hamburgensis. Antver. apud Guil. à Tongris, 1631. 8. Pro hac Defensione scripserat Replicam *Cornelius Janssenius*, *Nicolai* frater, ejusdem Ordinis S. Theologiæ Lector Bononiensis, quæ cum ipso auctore periit in mari, dum Romam è Batavis contendit, anno 1636.

Beneficia FF. Prædicatoribus à D. Virgine collata. Ibid. 1632. 12.

Præterea *Instructionem Sacerdotum*, ex SS. Patribus & Ecclesię Doctoribus, auctore *Antonio de Molina*, Cartusiano, post septimam in Hispaniis editionem, latinitate donavit. Ibid. typis Nutii, 1618. 8. & iterum Antver. 1644.

Plura de eodem Authore habet P. Echard in Biblioth. Ord. Præd. Tomo II.

NICOLAUS JACQUERIUS,

Vernaculè JACQUIER, gente Burgundus, patriâ Divionensis, professione Dominicanus, apud Valerium Andream Insulis vixisse memoratur anno 1442. Philippo Bono Belgarum Principi carus fuit, & ad summi momenti negotia accersitus. Scripsit

Contra Waldenses.

Item in Concilio Constantiensi *Disputationem* publicam habuisse creditur *contra Joannem Hus*, sub nominibus N. & J. Sed negat hoc P. Echard in Bibliotheca Scriptorum Ordinis Prædic. Tomo I. pag. 847. qui quosdam alios Tractatus MSS. eidem *Jacquerio* attribuit.

Ad annum 1472. mortem ejus referunt Tabulæ Conventûs Gandensis, ubi tumulum habuit.

NICOLAUS KINSCHOT,

Delphius, Gasparis filius, dedit annorum XVI. adolescens, *Orationem Panegyricam*, *de Rebus à Mauritio*, *Principe Auriaco*, *fortiter gestis*, editam Hagæ-Comitis, in 4. 1600.

NICOLAUS KOLYN,

Monachus Benedictinus Cœnobii Egmondani apud Harlemum, inter primos optimosque Rerum Hollandicarum Scriptores jure merito annumerandus, claruit anno 1170, scripsitque *Vetus Chronicon Rythmicum* belgico sermone compositum, hocce titulo:

Rym-Kronyk, *van oudts genaemt*, *het geschichte Historiael-Rym*, *der eerste Graaven van Holland*, *van Broeder Klaas Kolyn*, *Monnink van Egmond*, usque ad annum 1156. Publicavit Vir Clariss. *Gerhardus Dumbar* Reipublicæ Daventriensi ab Actis, Tomo I. Analectorum suorum pag 247. Daventriæ 1719. in 8.

NICOLAUS DE LAINE,

Abbas S. Gerardi, Ord. Benedictini, in Bronio, tertio à Namurco miliari, obiit anno 1448 Scripsit

De Translatione salutiferæ Crucis.

NICOLAUS LAMPSONIUS,

Brugensis, *Dominici* frater, S. R.

E. Protonotarius, Ecclesię Collegiatæ S. Dionysii apud Leodienses Canonicus & Decanus, & Principi à Consiliis, fratris exemplo Poësin adamavit, & versus aliquot lusit, fratris Poëmatiis insertos. Leodii, 1626. Decessit ex hoc vitæ stadio senex & plenus dierum, anno 1635. v. Kal. Aprilis, Canonicatûs LXVII. Decanatûs XL.

Franco Berdenne J. C. Leodiensis, ductâ in uxorem *Dominici* ex filia nepte, piis Manibus avi ac propatrui ita applanxit, alludendo ad cognomen:

Partem aliam longas hominum mors mittit ad umbras,
Et jubet invisæ noctis inire vias,
Non in Lampsonios *fas hoc habet invida fratres;*
Lampadas & Soles umbraque moxque fugit.

NICOLAUS MAMERANUS,

Luxemburgius, Poëta & Historicus, melioribus litteris operam dedit Embricæ Cliviorum apud Fratres Hieronymianos, ac deinde bonam vitæ partem trivit in palatiis Principum, & Caroli V. Cæsaris aula; vir facetus & & jocosus. Scripsit

Gratulatorium Carmen in Philippi Regis Hispan. in Belgium anno 1555. *adventum.*

Epithalamium in Nuptias ejusdem cum Maria Regina Angliæ.

In Nuptias Alexandri Farnesii, Parmę Principis &c. typis Plantini, 4.

De Venatione, Carmen heroïcum: in quo dictiones singulæ à littera C. incipiunt, exemplo Calvi Poëtæ de Calvitio, hoc initio:

Cum caperem certas circum cava cornua curas &c.

Carmen de Bezo-las-manos, Coloniæ, typis Henr. Artopæi, 1550.

Strenam anno 1560. *de Asino S. Maximini, Archiepisc. Trevirensis, cum S. Martino Archiep. Turonensi Romam euntis, ab urso devorato.* Antverpiæ, 4.

Descriptionem metricam Aquæ-ductus seu Navigationis Bruxellensis absoluti anno 1561. editam rursum Brux. 1681.

Historiam *de Electione* Caroli V. Imp.

De Bello Saxonico.

Cæsaris iter sexennale per Germaniam.

Catalogum Nobilium Aulicorum, ac Ducum exercitus Caroli V. Coloniæ, apud Henr. Mameranum, Nicolai fratrem, 1550. 8.

Catalogum Expeditionis Rebellium Principum & Civitatum Germaniæ.

De Peregrinatione Jerosolymitana Joannis Hezii. Antver. 1565.

De Hieme anni 1564.

Epistolam, de eo, Quod B. Petrus Romæ fuerit.

De Confessione tutis Sacerdotis auribus committenda, 1546.

Formulam auspicandi finiendique diem certis Precatiunculis. Antver. 1553. apud Joan. Latium.

Præterea *Paschasium de Sacramentis* emendatiorem edidit.

Senex, læso cerebro, delirare cœpit, ùt nobilium ludus & esset & diceretur. Sine laurea in publicum numquam prodibat; quòd Poëta esset Laureatus; seque mammam Maronis vocabat. Oravit in Quodlibeticis, ut nominant, Quęstionibus aliquando Lovanii, devinctus tempora lauru, magno hominum concursu ad rei novitatem evocatorum, *de Memoria*; adversus eos, qui de scripto recitant leguntque Orationes. Extat Oratio, Bruxellæ typis edita, in 4. 1561. sed memoriam infidelem expertus, se ipse auctor refellebat.

NICOLAUS A MONTIGNY,

E Canonico Viconiensi electus anno 1308. Abbas Castelli S. Martini, ad Scarpum fluvium apud Mor-

taneam, Ord. Præmonſtratenſis, *Annales Cœnobii Viconienſis* continuavit: quos priùs ediderat alter, *Nicolaus* nomine, ejuſdem Viconienſis Abbatiæ Prior, qui vixit anno 1203. Porrò utramque hanc Hiſtoriam è Manuſcriptis ibidem, ediderunt in lucem PP. Benedictini Pariſiis anno 1729. in Collectione ampliſſ. Veterum Monumentorum Tomo VI. p. 281.

Hiſtoriam Martyrii & Tranſlationis undecim millium Virginum.

De Miraculis S. Blaſii, lib. I.

Memoriale Reliquiarum Eccleſiæ Viconienſis. Et alia, quæ Viconiæ manuſcr. adſervantur.

NICOLAUS A MONTMORENCY,

Comes Stegriæ (vulgò Eſtaires) in Flandria, Baro Haveskercæ, Toparcha Vendegii, Pameliæ, &c. Sereniſſ. Belgii Principum Ærario ſeu Finantiis ſupremus Præfectus; edidit librum, cui titulus:

Flos Campi; in quo Exercitia & Meditationes quotidianæ &c. Lovanii, typis Rivii, 8.

Manna abſconditum, in quo ſimiliter Precationes & Meditationes variæ. Ibid. 8. Tomis II. & Coloniæ, 1617.

Diurnale Pietatis. Antver. apud Gaſp. Bellerum, 1616. 8.

Solemne Convivium biparitum de præcipuis Solemnitatibus D. N. Jesu *Chriſti*, *B. Mariæ & Sanctorum*. Ibid. 1617. 8.

Manuale Principis. Duaci, apud Balth. Bellerum, 1597. 8.

Corona Spiritualis, gallicè. Bruxellis.

Fons Amoris: & alia ejuſdem ferè generis.

Naturæ debitum perſolvit Gandavi anno 1617. XVII. Kalen. Junii.

NICOLAUS MULIERIUS,

Vulgo Muliers, Brugenſis, Calviniſta, Medicinæ Doctor renunciatus anno 1589. Lugduni Batavorum, inde Medicus Harlingæ ac Leovardiæ, ac demum anno 1614. Medicinæ atque Mathematum Profeſſor in Academia Groningana, ibique Bibliothecarius. Deceſſit Nonis Septembr. 1630. ætatis anno LXVI. Plura de eo Paulus Freherus in Theatro Virorum Eruditorum uti & de filio ejus *Petro Mulierio*, Harlingenſi, Medico item, ac Phyſices & Botanices Profeſſore Groningæ. Edidit autem Nic. Mulierius

Inſtitutionum Aſtronomicarum libros II. in queîs Geographiæ principia, & pleraque ad artem nauticam facientia. Amſtelodami, 1616. 8.

Item *Tabulas Friſiæ Lunæ-Solares*, cum *Iſagoge* ad eaſdem.

Kalendarium Romanum vetus, formâ Julianâ, cum *Iſagoge* & *Examine temporum*. Alcmariæ, 1612. 4.

Διατριβὴν de Anno Arabico & Turcico, inſertam Operi Chronologico *Ubbonis Emmii*, Groningæ, 1619. in fol.

NICOLAUS NEELSIUS,

A Campenhout, Brabantus, Ord. FF. Prædicatorum, Conventûs Gandavenſis, S. T. Doctor Duaci renunciatus anno 1584. Provinciæ ſuæ, quamtumvis deſolatæ, pluſquam annis XVI. magna cum laude præfuit: hæreticæ quoque pravitatis Inquiſitor. Plura de eo vide in Belgio Dominicano pag. 77. Reliquit

Commentarios eruditos, *in Geneſin: in Cantica Canticorum: in Epiſtolas* D. *Pauli*. Item *in Apocalipſin S. Joannis*. MSS. Gandavi.

Obiit Gandavi 1601. IV. Kal. Febr. conditus apud ſuos in ambitu, hoc Epitaphio.

D. O. M.

Morte obitâ, & variis duri languoribus ævi

Heis Nicolaus Neelsius ,
Ordinis Antistes hujus, quam Belgica latè
De finibus tendit suis ;
Compositus placidâ requiesco in pace sepultus;
Votis juvate posteri,
Præcipue Fratres , ut vobiscum hinc aliquando
Ad cælitem vitam vocer.

NICOLAUS NESSELIUS,

Maseicanus, Eburo, S. Theol. Licentiatus Lovaniensis, & Protonotarius Apostolicus, nascitur anno 1584. XIII. Kal. Januarii, patre *Hermanno*, viro Consulari. A puero educatus formatusque Leodii, Philosophiæ Lovanii in Lilio operam dedit. Hinc in Collegio Adriani VI. decurso Theologiæ septennio, ad eamdem profitendam ab Abbate Diligemiensi juxta Bruxellas evocatus, ibidem triennium vixit ac docuit; indeque à Reverendiss. *Carolo Philippo de Rodoan*, Episcopo Brugensi, ad Sacra & Secreta admotus est, ac tandem velut postliminio ad suos reversus, primùm Pastor Mechliniæ ad Mosam per vicennium, pòst ad S. Paulum Leodii Canonicus, etiam scriptioni vacare cœpit, Orator & Poëta, ut corpore, ita & ingenio valens. Edidit

Tractatum de Avaritia , quæ est idolorum servitus. Leodii, apud Joan. Tournay 1636. 8.

Theatrum Æternitatis, lib. II. metro redditum. Ibid.

Thesaurum spiritualem de sacro Capite S. Petronillæ Virg. (quod in Sacello Castri de Reckem magno peregrinorum concursu colitur) gallico idiomate. Ibid. apud Joan. Ouwerx 1629. 8.

Naturæ debitum persolvit anno ineunte 1642.

NICOLAUS NICOLAIUS,

Grudius, sive Lovaniensis, *Nicolai Everardi* Præsidis filius, Eques, Brabantiæ Ordinibus, Illustri Ordini Velleris aurei ab Actis, Carolo V. & Philippo II. Hispan. Regi, Brabantiæque Duci à Consiliis: Vir fuit, Petri Nannii judicio, *& industriâ efficaci , & fide summâ , & pietate in omnes præsertim doctos incredibili, & ob vitæ sinceritatem apud omnes gratissimus , & potentissimæ cujusdam auctoritatis. Solus me-hercle*, inquit, *videtur virtutem sine ullo pretio & gratuitò adamare , bonus Orator , melior Poeta* Ita ille in Miscellaneis suis libro III. cap. I. Scripsit autem *Grudius*

Epigrammata Arcuum triumphalium , Valentianis Carolo V. in ejus adventu exhibitorum. Lovanii, apud Sassenum, 1540.

Apotheosin in obitum Maxæmiliani ab Egmonda, Comitis Burani &c. Ibid. 1549. typis Ægidii Diestemii.

Poëmatum Piorum libros II. quos *Negotia* inscribi volebat. Antver. apud Silvium, 1566. 8. quibus à morte auctoris accesserunt *Otia* sive Poëmata prosana, *Elegiarum* libri III. *Epigrammatum* libri III. *Hendecasyllaborum* liber I. *Funerum* libri II. *Silvæ* & *Epistolæ*. Lugd. Batavor. 1612. 8. cum fratrum Poëmatibus.

Obiit Venetiis, anno 1571. eò Reipublicæ causâ profectus.

NICOLAUS A NOVA-TERRA,

Aliàs Nieuwlandt, Egmondanus Batavus, quondam Episcopus Hebronensis, ac Georgii Egmondani Ultrajectensis Episcopi Suffraganeus nec non Præpositus Ecclesiæ S. Bavonis Harlemi ac Decanus B. M. V. Ultrajecti; anno 1560. à Philippo II. designatus est primus Episcopus Harlemensis, eoque titulo Abbas Commendatarius Monasterii Egmondani Ord. S. Ben. eidem Episcopatui recens uniti.

NICOLAVS GRVDIVS BRABANTVS
I. C. ET POËTA.

Quæ cecini raris olim tentata poëtis,
Dum cythara Aönidas ſub pia templa voco;
Illa pio placuiſſe Vidæ, non infima laus eſt:
Stare illa æternùm, gloria maior erit.

Aub. Miræus.

NICOLAVS EVERARDVS
PRÆSES MACHLINIENSIS.

Iura velut tenebris iamdudum offusa iacebant,
Pæneq; Lethææ sub pede mortis erant.
Astræa ad Grudios rediijt te vindice campos,
Iuraq; Romani quæ coluêre patres.

Senectutis & podagræ infirmitatibus attritus, anno 1569. Episcopali oneri renunciavit ; tum reliquos vitæ dies passim exegit in Zelandia , & in Oppido , vulgo S. Martens-dyck , obiit anno 1579 (vel , juxta Valerium Andræam , mense Maio 1580) depositus in Ecclesia Abbatiali Monialium S. Servatii Ultrajecti, ante summum Altare. Edidit

De Ritu celebrandi Missam.

Statuta Synodalia Diœcesis Harlemensis, primum edita in 4. anno 1564. typis Zureni : dein rursus in Batavia Sacra Heussenii parte II. pag. 294.

NICOLAUS ORANUS,

Leodius , FF. Minorum de Observantia S. Theol. Professor & Ecclesiastes , Conventuum Leodiensis , Namurcensis atque alibi Guardianus seu Præfectus , & per Provinciam Flandriæ secundò Definitor ; Vir cùm pius & prudens , tum doctus & facundus, pro Concionibus explicavit

Apostasiam Judæ proditoris, Concionibus XXX. Montibus , 1611. 8.

Exilium generis humani felicissimum. XXIV. quibus triumphum misericordiæ Dei circa primos parentes & eorum posteros illustravit. Ibid. 1615. 8.

Benjamin Euangelicum, seu *Conversionem S. Pauli*, Concionibus XXXIV. Ibid. 1624.

Conversionem Cornelii Centurionis , Ibid. 1632. 8. apud Franc. Waudré.

Mysteria Passionis Dominicæ, Concione tri-horariâ.

Postremò dedit *Orationem Moralem & Historicam de S. Alberto*, S. R. E. Cardinale, Episcopo Leodiensi & Martyre.

NICOLAUS OUDAERT,

Bruxellensis , J. U. D. Canonicus Graduatus & Officialis Metropol. Mechliniensis ; vir de Ecclesia sua optimè meritus. In versibus condendis non infelicem expertus est venam, leguntur-que varia illius ad amicos Carmina, sparsim edita.

Ephemeridas ejus *Ecclesiasticas* seu Fastos sacros excudit Antver. Moretus , 1600. 12.

Decessit anno 1608. mense Junio , altero post magnum *Justum Lipsium* anno , quem uti vivum coluerat , ita mortui funus luxit , & Testamenti executor *Lacrymas* suas apud posteros cultûs illius testes esse voluit. Sepultus in Æde D. Rumoldo sacrâ , sub turri , ubi hi versus sepulcrales leguntur.

Mole sub excelsa jacet hic tumulatus ODARDUS ,
Cui studium sacras condere Ephemeridas.
Ex adito templi prudens descendit ad imum,
Aptior ex humili quò sit ad astra via.
Qui tuæ ut alta videt Machlinia culmina turris ,
Aut legit hæc , dicat , SIT BENE ODARDE , TIBI.

Vivere desiit anno M. D. C. IIX.
Mense Junio.

✣ ✣ ✣

Allusio ad Anagramma defuncti ,
JUS LAUDE CORONAT.

Hic situs Oudartus , nil ultra quære viator,
Sit satis hunc titulum significasse tibi.
Cætera quis nescit.? Phœbum & Jus laude coronans
Ille hominum decus & prima corona fuit,
Ad nomen & mensem fatalem.
Oudartum extinxit Junii flagrantior æstus,
Sic urgent juvenes ad sua busta senes.

NICOLAUS PARENT,

Insulensis , Monachus Cisterciensis & Prior Abbatiæ B. M. V. de Laude prope Insulas , dein Confessarius sanctimonialium de Wevelghem , juxta Cortracum. Obiit die 22. Februarii 1663.

Scripsit gallicè *Apem mysticam, volumen magnum, collectum ex Operibus S. Bernardi, pro instructione Religiosorum in tribus Viis perfectionis, purgativâ, illuminativâ & unitivâ*. Tornaci 1639. in 4. per Adrian. Quinque.

Calcar divini Amoris, gallicè. Insulis per Petr. de Rache.

Pia exercitia usurpanda ante & post Communionem. gallicè, ibidem.

NICOLAUS PETRI,

Sive PEETERSSEN, laudatus *Adriano Romano* ab Arithmeticæ secretioris Algebraïcæ peritiâ. Ejus *Arithmetica*, belgicè conscripta, omnium teritur manibus.

NICOLAUS PLENEVAULX,

Leodius, Ordinis Eremit. S. Augustini, S. Theol. Doctor, recensuit auxitque ex autographo *Ægidii à Præsentatione* ejusdem Ord. in Academia Conimbricensi primarii Professoris, librum, cui titulus,

Primas Augustinianeus, sive *Prærogativa præcellentiæ Ord. Eremit. S. Augustini*. Coloniæ, 1627. 8

Item scripsit *Commentaria in Cantica Canticorum*.

NICOLAUS A POCULO,

Leodius, Ord. Minorum Theologus, Guardianus Leodiensis, Athensis & alibi, edidit gallicè libellum *De S. Angelo Custode*, hoc titulo, *l'Escusson Angelique*.

NICOLAUS POTTIER,

Montensis, Hanno, Presbyter, evulgavit patrio affectu,

La Noblesse Sainte & Roiale de SS. Walbert & Bertille, Ducs de Lorraine & Comtes de Haynaut, parens des SS. Waudru & Aldegonde. 8. Montibus 1648.

NICOLAUS REBBIUS,

Athensis, Hanno, S. Theologiæ Doctor, Protonotarius Apostol. & & Canonicus Theologalis ad S. Petrum Insulis, nascitur anno 1565. die x. Octob.

Edidit, Insulis habitas, Orationes Panegyricas binas, *I. de Annuntiatione:* alteram *de Conceptione immaculata Virginis Dei-paræ*. Bruxel. 1598. 4. apud Mommartium.

De Homicidio libros II. Ibid. 1612. in 4.

Tractatum de utilitate Lecturæ Theologiæ in Ecclesiis Metropolitanis, Cathedralibus Collegiatis & Regularibus, & *de Præbendæ Theologalis primæva fundatione & origine*. Duaci, typis Belleri, 1611. 4.

De Residentia Beneficiatorum quorumlibet. Ibid eodem anno, 4.

De Dignitatibus & Officiis Ecclesiasticis. Ibid. 1612. 4.

NICOLAUS REMOCAMPIUS,

Vulgo DE REMOUCHAMPS, Leodius, patriâ Stabulensis, J. C. & in alma urbe Roma insignis practicus, evulgavit Tractatum

De Beneficiorum Ecclesiasticorum & officiorum sæcularium Coadjutoriis. Leodii 1651. 4. ac dein fol. Romæ 1700. Extat simul cum Tractatu *Jo. Chockier de Commutationibus Beneficiorum*.

NICOLAUS ROMÆUS,

Brugensis, natus anno 1563. die xx. Octobris, studia Humanitatis in patria absolvit: Philosophiam partim Parisiis, partim Herbipoli in Franconia

C·V·NICOLAVS ROMMEL·I·C·
D. de Eede Walle Primarius
Conſiliarius et Actuarius
Nobiliſſ. Senatus Franconenſis.
MDC LXVI.

didicit; Jurisprudentiam Biturigibus ac Pictavii in Gallia, seroque Societati Jesu nomen dedit anno 1594. atque in ea Theologiam Moralem non uno loco per annos XIV. docuit.

Solebat in confutandis Sectariorum dogmatis ferè versari, præsertim natis aut renatis è Calvini cerebro. Pulcrè sanè, ut non tam Calvinum ipse Auctor, quàm se Calvinus refutet, propositâ *Joannis Calvini Noviodunensis novâ effigie, centum coloribus ad vivum expressâ*, sive Calvino ἑαυτὸν ζωγραφουμένῳ, quâ Calvinus Mendax, Blasphemus, Tortor, Sycophanta, Sophista, aliisque coloribus exprimitur: cum Digressione *De Prædestinatione* & *Justificatione*. Antver. typis Verdussii, 1622. fol.

Obiit in patria anno 1632. die XX. Decembris.

NICOLAUS ROMMEL,

Brugensis, Toparcha de Eedewalle, J. C. præstantissimus, fuit primùm Curiæ Præpositalis D. Donatiani (cujus caput Brugensis Episcopus est) per annos plures Graphæus, inde etiam Senatûs Franco-brugensis primarius Consiliarius, Advocatus, (Pensionarium vulgo dicunt) & Actuarius. Concinnavit opus laudatissimum, cui titulus,

Commentarii in Comitatûs Flandriæ toto orbe celeberrimi Patrias, Franconatûs Leges, seu Consuetudines; cujus solum Schema prodiit Brugis apud Petr. Roose 1664. fol. Extat hactenus MS. in variis Bibliothecis, atque imprimis apud D. *Carolum Franc. Custis*, J. L. Scabinum Urbis, uti & Curiæ Præpos. Brugensis.

Meditabatur etiam *Vitas & Elogia Virorum factis vel scriptis illustrium, qui Brugis, vel in Franconatu nati, vixerunt, vel sepulti sunt.* Quem in finem jam centum, & ultra, *Icones* eorum æri insculpi curarat: quarum paucæ hodie supersunt. Sed mors ejus conatibus obstitit.

Obiit autem Brugis die 13. Augusti 1669. sepultus in æde Parochiali D. Walburgis. Pater illius *Joannes Rommel*, J. C. primarius quoque Pensionarius ac Graphæus Franconatûs Brugensis, obierat 25. Maii 1654. Avus *Remigius*, J. C. decessit 23. Martii 1641. Proavus *Joannes*, J. C. & Curiæ Præpositalis S. Donatiani Graphæus, (quem & scriptis clarum supra laudavimus) obiit anno 1640.

NICOLAUS SCHOONHOVIUS,

Natus anno 1495. VI. Idus Septembres, titulum Jurisconsulti anno 1510. Lovanii adeptus fuit. Inde juvenum choralium in Ecclesia Cathedrali Ultrajecti curam suscepit, magno, ut scribit, cum cruciatu usque ad annum 1543. Scripsit autem

Epitomen Sanctæ Cathedralis Ecclesiæ Ultrajectensis, Episcoporum ejus loci res gestas continentem, è vulgari in Romanum eloquium versam; non omninò indignam, quæ in lucem edatur.

NICOLAUS SIMONIS,

Batavus, Carmelita, & sui Ordinis Provincialis, scripsit

Sermones de Tempore & Sanctis; & inscripsit *Vade mecum*

De Potestate Papæ, Imperatoris & Concilii libros IV. in librum II. Decretal. De foro compet. C. *Si quis contra Clericum*. Mediolani, circa annum 1410.

Repetitiones & Disputationes. Venetiis, 1497.

Vitas Sanctorum Patrum.

De sacris & Mulieribus lib. 1.

Historiam Ordinis sui. Et alia, recensente Abbate Trithemio.

Obiit senex Harlemi, anno 1511.

NICOLAUS STOCHIUS,

Lugduni apud Batavos litteras humaniores docuit, *Justo Lypsio* familiaris, è cujus præclaris monumentis collegit *Mellificium duplex*, è media Philosophia petitum, *alterum Similium*, *alterum Aphorismorum seu Sententiarum*: editum ibid. typis Raphelengii, 1591. 12.

Moritur autem anno 1598. VIII. Idus Maii.

NICOLAUS STOPIUS,

Alostanus, Flander, Poëta, vixit, mortuusque Venetiis, ubi sedem posuerat fortunarum suarum. Lusit *Panegyricum* elegantem *de Laudibus D. Joannæ Arragoniæ:* & alia *Poemata*, anno 1555. Florentiæ edita.

NICOLAUS LE SUEUR,

J. C. Atrebas, scripsit, Ferreolo Locrio teste, *Notas ad Leges XII. Tabularum.*

NICASIUS SUSIUS,

Brugensis, Societatis Jesu, bonam vitæ partem bonis litteris ac Poësi Rhetoricæque tradendis, cùm Duaci tum alibi, dedit: multaque in negotioso isto meditatus est otio, è quibus lucem vidère, *Opuscula* quædam *litteraria*, ut titulus habet: inter quæ sunt,

Lima Ciceroniana, sive *de Stylo* liber singularis. Antv. 1618.

Disceptatio Quodlibetica de Pulcritudine B. M. Virginis. Ibid. 1620.

Elegiæ Marianæ: *Lusus Anacreontai.*

Drama Comicum, *Pendularia.* Antverpiæ typis Nutii, 1621. 8.

Ab eodem creditur scripta *Vita Martini Ant. Del-Rio*, ejusdem Societ. quę *Gasp. Harteveltii* nomine circumfertur.

Meditabatur plenum *Commentarium in Florum.* Verùm anno 1619. VI. Idus Junii *Susio* Cortraci moriente, etiam filum operis illius ruptum fuit.

NICOLAUS DU TOICT,

Insulensis Flander, Societati Jesu adscriptus anno 1630. ætatis XIX. post traditas in Belgio humaniores litteras, Sacerdotio vixdum initiatus, zelo Apostolico ad lucrifaciendas Christo animas in Indias profectus est circa annum 1660, mutatoque nomine *Del-Techo* nuncupari voluit.

Evulgavit *Historiam Provinciæ Societatis Jesu in Paraguaria*; quæ transmissa in Belgium, edita fuit Leodii typis Matthiæ Hovii, fol. 1673.

Præfuit Superior Missionibus Apostolicis de Parava & Uruguay, ac tandem Rector Collegii Assumptionis in Provincia Paraguariæ, Apostolicorum laborum coronam (uti confiditur) ibidem obtinuit circa annum 1680.

NICOLAUS TRIGAULT,

Duacensis, Societ. Jesu Presbyter, Rhetoricam Gandavi docuit, Linguasque peregrinas ac Cosmographiam simul addidicit. Impetratâ à Præposito Generali in Solis Orientis Indiam profectione, consensaque anno 1607. die V. Febr. Olysippone navi, eodem anno die X. Octobris Goam appulit; inde Macaum pervenit anno 1610, ipsumque mox Sinense Regnum penetravit; primus è Provincia Belgica, & è Societate Jesu vigesimus-primus ad Sinas Missionarius.

Reversus in Europam, & ferè terrestri itinere, peragratâ Perside, Arabiâ desertâ, Turcici parte Imperii, etiam in Belgium atque Antverpiam venit, coactisque undique auxiliaribus copiis, post triennium anno 1618. cum quadraginta quatuor variarum nationum

Sociis

sociis è Lusitania solvit, ac septimo demùm pòst anno ad Sinenses suos rediit, obiitque apud eosdem anno 1628. die XIV. Novembris. Scripsit

Vitam Gasparis Barzæi, Belgæ, ex eadem Societ. *S. Francisci Xaverii* comitis, libris III. Antverp. typis Trognæsii, 1610. 8. & Coloniæ, 1611. 12. apud Bern. Gualterum.

De Christiana expeditione, apud Sinas suscepta ab PP. Societat. Jesu libros V. ex *Matthæi Riccii* Commentariis. Augustæ Vindel. 1615. 4. & auctiores Coloniæ, 1617. in 8.

Notatu digna sunt, quæ de inventione Artis Typographicæ addit *Trigaltius* libro I. cap. IV. *Typographiæ* (inquit) *apud Sinas antiquior aliquanto usus est, quam apud Europæos: nam à quinque retro sæculis certum est, ab iis usu receptam. Neque desunt, qui asserant, priùs eâ Sinas fuisse usos, quam in hanc mortalitatem Immortalis Deus sese abjecisset.*

De Christianis apud Japonios Triumphis, sive de Persecutione ibidem exorta contra Christi Fidem ab anno 1612. usque ad 1620. libros V. Monachii, 1623. 4. cum Auctario Matthæi Raderi S. J. & iconibus Sadelerianis.

Epistolam de sua in Indiam navigatione, datam Goæ, 24. Decemb. 1607. quam refert *Petrus Jarricus* in Thesauro Rerum Indicarum Tomo III. libro I. cap. XLI.

Annuas Litteras è Regno Sinarum annor. 1610. & XI. Augustæ, 1615. 8. Item *annorum* 1620. & 21.

Rei Christianæ apud Japonios Commentarium, ex Litteris annuis S. J. annorum 1609. & *trium seqq.* Ibid. 1615. 8.

Vocabularium Sinicum, Tomis III. excusum in Regno Sinensi; in quo libro Sinarum characteres ad nostrorum elementorum ordinem ita revocat, ut triduo possit à Sinis totum artificium intelligi.

Annales Regni Sinensis Tomis IV. in fol. justæ magnitudinis parabat, uno jam Tomo confecto.

De Computu Ecclesiastico, per quem Christiani Sinenses indagare possunt festa & jejunia Romanæ Ecclesiæ.

Pentabilion Sinense, quod primæ apud illos auctoritatis est, Latinâ Paraphrasi explicuit.

NICOLAUS TULDENUS,

Silvæducensis, Nobilis ac patriciæ familię *de Tulden*, post impleta feliciter Lovanii sub *Joanne Wamesio* Jurisprudentiæ studia, in patriam reversus, mox in Senatum conciliumque Judicum allectus est, licet nondum ætate justâ: quo in munere eâ integritate, diligentiâ & peritiâ sese probavit, ut Silvęducensium animos ad Jurisprudentiam excitaverit; luctandumque illi fuerit cum multis, qui solo usu & calliditate instructi, solent arbitratu suo causas ferè decidere. Scribendi genus amplexus est modestum, quo publicæ utilitati magis consuleret, quàm famæ ac gloriæ.

Locos Communes Parium ac Similium Juris, Jod. Damhouderii Annotationibus, novisque Æquiparatorum argumentis, auxit. Antver. 1601. 4. apud Joan. Bellerum.

Praxin Rerum Civilium ejusdem Damhouderii similiter *Annotationibus* perpetuis, quà theoricis quà practicis, illustravit. Ibid. apud Gasp. Bellerum, 1617. 4.

Meditabatur *Commentarium in Methodum Juris Controversi Nic. Vigelii:* quod opus in foro versantibus bibliothecæ instar esse potuisset.

Moritur plenus dierum, anno 1609. die VI. Octobris, sepultus apud Minores. Filios reliquit Viros Ampl. *Joannem Tuldenum*, J. C. ex Syndico Silvæducensi in supremo Brabantiæ Senatu Assessorem, & *Diodorum*, J. U.

D. & in Academia Lovaniensi Ordinarium ac primarium Legum Antecessorem, dein supremæ apud Machlinienses Curię Senatorem.

NICOLAUS TURLOT,

S. Th. Lic. ex Pastore, Canonico graduato, Archipresbytero & Archidiacono Cathedralis Ecclesiæ Namurcensis, Præpositus ibidem per annos undecim, atque Vicarius generalis. Vivere desiit 17 Januarii 1651. scripsit gallicè

Thesaurum Doctrinæ Christianæ. Leodii 1631. 4. dein latinè translatum; anno 1668 Bruxellis apud Francisc. Foppens, & alibi sæpius editum.

NICOLAUS VAINCQ,

Presbyter, Ecclesiæ Colleg. S. Hermetis apud Rothnacenses per 46. & ultra annos Canonicus, pro sua in Patronos pietate scripsit gallicè

Brief recueil des Vies des SS. Hermes, Corneille, Cyprian & Celestin, Patrons de Renaix. 12. Tornaci 1673.

NICOLAUS VERLAYE,

Capituli Cathedralis Leodiensis Silentiarius, ut vocant, vir in litteris humanioribus, ut & in officio suo versatissimus, multarumque rerum cognitione præditus, heroïco carmine prosecutus est

Jucundum Ferdinandi Bavari, Principis Leodiensis, in civitatem suam Leod. adventum. Excudit Leon. Streel, 1613. in 4.

NICOLAUS VERNULÆUS,

Ex Ducatu Luxemburgensi oriundus, natus est in Robelmontio, vico Vertonensis agri, die 10 Aprilis 1583. patre *Petro de Vernulz*, quondam in exercitu Regio apud Belgas Centurione. Studia humaniorum litterarum & Philosophiæ partim Treveris, partim Coloniæ absolvit; cursum verò S. Theologiæ Lovanii, Licentiæ gradum adeptus XI. Decembris 1618. Docuit ibidem Rhetoricam in Porcensi Gymnasio ab anno 1608. Eloquentiam verò in publica Artium Schola Professor Academicus, ab anno 1611.

Vir in utravis oratione stylo quàm voce promptior, & scribendi quàm dicendi gratiâ præstantior. Ad hæc doctrinâ varius, ingenio politus & elegans, judicio perspicax, eloquio potens, stylo facillimus, Cæsareus Regiusque Historiographus. Anno 1619 primus Moderator Collegii Myliani sive Luxemburgensis, à Comitibus Fuggerianis constitutus, eidem annos XXX. præfuit; per Privilegia etiam Academica Canonicus Ecclesiæ Colleg. S. Hermetis Rothnaci. Varia scripsit, Poëtica, Oratoria, Politica, Historica: quorum hic syllabus est:

Filii exilium, Tragædia, Lovanii exhibita; edita autem Colon. 1610.

De Arte Dicendi libri III. unâ cum *Praxi Rhetoricæ*, seu Modo utendi arte Rhetoricâ. Lovanii, apud Phil. Dormalium, 1619. 8. Item cum duobus *Topicorum* libris, apud Joan. Vryenborch, 1637. 8.

Dissertationum Politicarum Decas una. Ex his seorsim edita sequens *Dissertatio*.

Quis inter orbis Monarchas potentissimus. Lovanii, typis Masii, 1613. 4.

Item *de Una & varia Religione.* Ibid. typis Rivii, 8. & pleræque aliæ.

Historia Academiæ Lovaniensis, libris III. in quibus ejus *Origo*, *Incrementum*, *forma*, *Magistratus*, *Facultates*, *Privilegia*, *Scholæ*, *Collegia*, *Viri illustres*, *res gestæ*. 4. Lovanii 1627. Recognita dein & aucta per *Christianum à Langendonck*, J. C. & Professorem

Historiarum. 4. Lovanii 1667.

Institutionum Politicarum libri IV. Ibid. 1624. & typis Franc. Simonis, 1634. 8. Item Coloniæ in 12.

Instructionum Moralium libri totidem. Ibid. typis Dormalii, 1625. & Justi Coppenii, 1637. 8.

Institutionum Oeconomicarum libri II. Ibid. 1637. 8.

Elogia Oratoria, ALBERTI Pii, ISABELLÆ *Claræ Eugeniæ*, *Ambrosii Spinolæ*, *Caroli Comitis Bucquoy*, *Tillii*; cum aliquot Orationibus miscellaneis. Ibid. apud Jac. Zegers, 1634. 8.

Rhetorum Collegii Porcensis in Academia Lovaniensi Orationes. Partes III. quibus accedunt *Orationes sacræ XXX.* 8. Lovanii, 1633. 1640. &c. Editio decima erat Antverpiæ 1683.

Tragœdiæ X. Conrardinus Dux Sueviæ, *Crispus* Cæsar; *Theodoricus* Rex Italiæ; *Henricus VIII.* Angliæ Rex; *Joanna Darcia*, vulgò *Puella Aurelianensis*; *Stanislaus* Cracoviensis Episc. *Ottocarus* Bohemiæ Rex; *Thomas Cantuariensis* Episc. *S. Eustachius*; *Martyres Gorcomienses.* Ibid. typis Conestenii, 1631. 8.

Item *Maximus* Imp. & *Fritlandus* Dux, *Tragœdiæ*.

Annus Austriacus, seu *Ephemeris Historica rerum Austriacarum per singulos anni dies.* Ibid. 8. 1628. typis Dormalii.

Apologia pro Augustiss. Gente Austriaca. Ibid. apud Jac. Zegers, 1635. 4.

De Propagatione Fidei Christianæ in Belgio per Sanctos Hiberniæ viros. Ibid. 1639. 8

Certamen Oratorium de Militari Gloria inter VII. Milites, Hispanum, Belgam, Germanum, Francum, Italum, Polonum, Hungarum; typis Dormalii, 1624. 4.

Dissertatio Politica de Bello feliciter gerendo. Ibid. 1630. 4.

Certamen Oratorium inter Oratorem Francum & Hispanum, Utri de Ecclesia Romana meliùs meriti sint, Franciæ an Hispaniæ Reges. Ibid. 1633. 4.

Dissertatio Oratoria de caussa Belli Germanici inter Oratorem Cæsareum & Suecum. Ibid. 1635. 4.

Triumphus Lovaniensium ob solutam Urbis obsidionem anno 1635. 4. &

Oratio ad studiosam Juventutem, cum Kal. Julii post solutam obsidionem studia resumerentur. Ibid. apud Jac. Zegers, 1635. 4.

Dissertatio Oratoria de caussis occupatæ à Francis Lotharingiæ. Ibid. 1636. 4.

De Justitia armorum Batavicorum adversus Regem Catholicum, Ibid. 1637. 4.

Triumphus ob cæsos ad Calloam Batavos, Ibid. 1638. 4.

Laudatio funebris Augustiss. Ferdinandi II. Imp. 1637. 4. typis Coppenii.

Panegyricus Gratulatorius ad Ferdinandum III. Imp Ibid.

Laudatio Funebris Sereniss. Ferdinandi Austriaci, S. R. E. Card. &c. 1641. 4. typis Jac. Zegers.

Munus parentale sacris Manibus ejusdem Ferdinandi &c. Ibid.

Panegyricus æternæ memoriæ ac famæ Joannis Duns, Scoti. 8. Montibus. 1644.

Historia Austriaca, seu Virtutes Augustiss. Gentis Austriacæ, libri III. 4. Lov. 1640. & 1651.

Causa belli Sueco-Germanici. 4. Amstelod. 1646.

Epitome Historiarum, ab Orbe condito per Monarchias IV. deducta; cum supplemento ab anno 1150. per *Bern. Heymbachium*, *Vernulæi* in publica Historiarum professione successorem adjecto. 4. Lov. 1654.

Oratio in funere Ericii Puteani, Historiographi ac Professoris Academici, anno 1646. Huic porro, cum in eodem munere successisset *Vernulæus*, vix ultra biennium supervixit, vitâ functus Lovanii die VI. Januarii 1649. sepultus

in Sacello S. Caroli Borromæi, in D. Petri, juxta tumulum *Puteani*, cui perquam familiaris vixerat.

Quædam etiam alia editioni parata reliquit, veluti,

Institutiones politicas, morales & œconomicas exemplis sententiisque illustratas.

Item *Commentarium Politicum in Cornelii Taciti Historiam & Annales &c.*

Gymnasium Porcense his versibus memoriæ ejus parentavit.

Hic situs est, miseris solitus qui ferre levamen,
Sat VERNULÆUS *nomine notus erit.*
Cui fuit eloquii semper flos VERNUS *in ore,*
Flos VERNULÆUS *decidit, ecce jacet.*
Gesta Ducum cecinit, cecinit qui Cæsaris acta,
Funera qui Regum, claraque facta Virûm.
Hic jacet, ille jacet; vivit virtute superstes,
Et quâ vel solâ cognitus esse potest.
Credite mortales, mortalia cuncta peribunt:
Sic juvat hîc fausto claudere fine dies.

NICOLAUS VEDELIUS,

In Palatinatu Germanico natus, Heidelbergæ Philosophus, Genevæ Theologus, Basileæ Doctor renunciatus anno 1630, hinc linguæ Hebraïcæ Interpres Daventriæ, ac demum Theologiæ Calvinianæ Professor in Academia Franekerana apud Frisios ab anno 1639, usque ad obitum anno 1642.

Multa scripsit, imprimis contra Theologos Catholicos, dein etiam contra Jac. Ræviũm, Simonem Episcopium, aliosque quosdam Calvinianos; quorum sequens elenchus.

S. Ignatii Antiocheni omnia quæ extant Opera, græcè & latinè, cum XII. Exercitationibus, Apologiâ & Notis criticis. 4. Geneve. 1623.

Commentarius de tempore utriusque Episcopatûs S. Apostoli Petri, Antiocheni & Romani; quo *ex Chronologia Concilii Hierolymitani Act. V. ostenditur falsitas commenti Romanensis circa utrumque Episcopatum Petri*: adversus Baronium & Bellarminum. 4. Genevæ 1624, & Franek. 1640, in 8. Romæ prohibitus.

Rationale Theologicum, seu de necessitate & vero usu Rationis ac Philosophiæ in Controversiis Theologicis. Genevæ 1628. in 8. Librum hunc refutavit *Bartholdus Nihusius*, è Lutherano Catholicus, ac demum Episcopus Mysiensis, Suffraganeus Erfordiensis; sub tit. *Morosophus, sive Vedelius in suo Rationali irrationalis*, Colon. 1646. 8.

Panacæa Apostasiæ. Genevæ. 1628. 12. idem gallicè.

S. Hilarius, seu Antidotum contra tristitiam, pro sancta hilaritate. Lugd. Bat. 1632. in 16. & antea gallicè Genevæ 1630.

De Arcanis Arminianismi, libri II. seu Quæstio: Quænam sit Religio & fides Theologorum Remonstrantium, ex eorum Confessione & Apologia. Lugd. 1631. in 8. &c. Arminianos Atheismi redarguit: pro quibus respondit *Simon Episcopius.*

De Prudentia veteris Ecclesiæ, libri III., *ex antiquitate Ecclesiastica, secundum S. Scripturas.* Amst. 1633. 8.

De Deo Synagogæ, libri II. contra Casp. Barlæum & ejus Vindicias per Mart. Schoockium. Harderov. 1637. 8.

Disputatio Theologica, de Magistratu, adversus Cardinalis Bellarmini Librum de Laïcis. Daventr. 1638.

De Episcopatu Constantini Magni, seu de potestate Magistratuum Reformatorum circa res Ecclesiasticas, Disputatio repetita: cum Responsione ad interrogata quædam. Franek. 1642. in 12. item Delphis. 1661. Qui liber, defuncto authore, plures habuit oppugnatores,

Jac. Revium, *Jac. Triglandium*, *Guil. Apollonium* &c. quosdam etiam defensores.

Opera Theologica nova Nic. Vedelii, prodierunt Franek. 1641 in 12.

Plura de his apud P. Niceron in Notitia Scriptorum illustrium, Tomo XXXIII.

NICOLAUS DE LE VILLE,

Atrebas, Cælestinorum Institutum professus anno 1624. in Monasterio Ambianensi apud Gallos, à superioribus missus in Belgium anno 1638. Prior datus est Heverleæ juxta Lovanium, unico scilicet hujus Ordinis apud Belgas Cœnobio. Hinc anno 1649. revocatus in Galliam, successivè Monasteriis Montis-Castrorum, Senonensi &. Esclimontano præfuit; tum 1657. in Heverlæam Prior secundò vocatur; demum curis valedictis, Ambiani Conventualis vivere cessavit anno 1669. Historicus simul ac Poëta, edidit

Heverlæam Cælestinam, sive Descriptionem hujus Monasterii, unà cum Monumentis sepulcr. Fundatorum, illustris nempe & antiquissimæ Familiæ Croïacæ & Arschotanæ. Prodiit primùm Lovanii apud Cœnestenium 1661. in 8. dein ab *Antonio Sandero* suæ Brabantiæ illustratæ inserta.

Extat quoque *Historia Cælestina* ejusdem MSS. apud Cœlestinos Heverleenses & Ambianenses, uti & *Vitæ Superiorum Gallicæ Cælestinorum Congregationis.*

Poëmata Cælestina. Lovan. 1646. in 8.

Elegiæ & Commentarii in Mysteria D. N. Jesu Christi, sive ambitûs claustralis Heverleensis (hoc est.) pictarum ibidem in vitris imaginum præfata Mysteria monstrantium, descriptio. Lov. apud Andr. Bouvet 1667. in 8.

Hieroglyphica Mariana, sive liber de sacris imaginibus atque similitudinibus, quibus in Canticis Canticorum B. M. V. virtutes depinguntur. Ibid. 1661.

Hymnus novemdialis in B. Petrum à Luxemburgo, Cardinalem. Rotomagi. 1663.

De auscultatione transnaturali, mystica atque religiosa. MS. Heverleæ.

NICOLAUS UTENHOVIUS,

Caroli Utenhovii, viri doctissimi pater, & ipse doctissimus, Concilii Provincialis in Flandria Præses. Scripsit varias easque elegantes ad Erasmum Roterodamum, aliosque sui ævi viros doctrinâ præcellentes *Epistolas*. Multæ vicissim ad hunc Erasmi extant, qui illi hoc Epitaphium scripsit:

Hoc Saxo tegitur celebris Heros
UTENHOVIUS *ille* NICOLAUS,
Quo sub Præside, Flandriæ Senatus
Multos floruit unicè per annos.
Hoc patri orphano turba liberorum
Μνημεῖον *posuit, pio quidem illa*
Sed casso officio; quid attinebat
Hæc illi monumenta comparare,
Cujus scilicet adprobata virtus
Hæret mentibus omnium, nec ulla
Illam vis abolebit aut vetustas.

Obiit anno M. D. XXVII. XI. mens. Februarii.

NICOLAUS A WASSENAER,

Heusdanus Brabantus, Doctor Medicus Amstelodami, græcè doctus, edidit idiomate vernaculo

Chronicon Turcicum Rerum memorabilium inter Turcas & Christianos Principes in Hungaria gestarum. Amstel. 1629. fol.

Obsidionem urbis Harlemensis græco carmine celebravit.

Artem medicam ampliatam. Amstelod. 1624.

Annales sui temporis, &c.

NICOLAUS DE WINGHE,

Lovanienſis, Regularis ad S. Martinum in natali ſolo, ſcripſit patrio idiomate

Tractatum de Dignitate & profunditate S. Scripturæ, & quo modo ea legenda. Antver. 1593. 8.

Eadem linguâ belgica dedit *Biblia ſacra*, cum ſua Præfatione, fidelis & probatus eorum interpres. Lovanii apud Gravium, 1548. fol. item eodem anno Coloniæ apud Blacue.

Obiit in Mishagenſi Virginum Cœnobio, quod olim erat juxta Antverpiam, anno 1552.

NICOLAUS ZOESIUS,

Amersfortius, J. C. primùm domeſticus & à Secretis *Joanni Venduillio*, Tornacenſium Antiſtiti præſtantiſſimo, ejuſdemque beneficio ibidem Canonicus & Officialis; hinc anno 1603. magni Concilii Belgici apud Machlinienſes Senator & libellorum ſupplicum Magiſter, ac demùm anno 1615. inauguratus V. Silvæducenſium Epiſcopus: qua in functione, ſtationibuſque ſuis per Diœceſim univerſam, quà licuit, obeundis, verum ſe Paſtorem atque Epiſcopum exhibuit, pium, zeloſum, amantemque reformationis.

Præter Seminarium Epiſcopale Silvæducis à ſe reſtauratum, Lovanii quoque Collegium erexit ac fundavit in honorem Sanctiſſ. *Trinitatis*, *SS. Willebrordi* & ſociorum, & *S. Caroli Borromæi*; ibidemque inter medias Collegii ſui curas vivere deſiit anno 1625. ætatis LXI. menſis Auguſti die XXII. Scripſit

De Vita Joannis Venduillii J. U. Doctoris Lovanienſis, & Epiſcopi Tornacenſis. Duaci, 1598. 8. apud Bogardum.

Sepultus in Cathedrali ſua, hoc Epitaphio.

D. O. M.
D. NICOLAUS ZOES
Epiſcopus Buſcoducenſis,
Magiſter Libellorum ſupplicum
Et Conſiliarius magni Concilii,
Frequentioribus cleri populique
Ac devoti fœminei ſexus precibus
Se commendatum cupiens,
Hoc loco vivens ſibi monument. elegit.
Vixit ann. LXI. & dies XVII.
Præfuit Eccleſiæ Buſcoducenſi
Annos X. menſ. III. & dies XII.
Obiit anno M. D. C. XXV.
Die XXII. Menſ. Aug.

Notet Lector, Epitaphium hoc iiſdem pœne verbis conceptum, quo illud S. Caroli Borromæi Mediolani.

NIVERIUS LANGIUS,

Ad S. Bavonem Gandavi Monachus & Prior, reliquit

Sermones varios *de S. Bavone*, *de Aſſumptione Virginis Dei-paræ*.

Item *Tractatum de vitio Simoniæ*. Quæ omnia manuſc. leguntur in Bibliotheca Cathedralis Eccleſiæ Gandavenſis. Claruit circa annum 1441. Ita ferè Sanderus. Ego eumdem eſſe crediderim cum *Oliverio Longo*, de quo ſuo loco.

NOLMANNUS CALCKENS,

Canonicus Regularis Cœnobii Tungrenſis, ibidemque Prior ordine IX. ſcripſit

Tract. de Peccatorum differentia.

De Virtutibus & Vitiis.

De S. Scripturæ locis difficilioribus, aliaque, MSS. ibidem.

S. NORBERTUS,

Candidiſſimi Præmonſtratenſis Or-

dinis Patriarcha & Fundator, vir planè Apostolicus, hæresis Tanchelinianæ apud Antverpienses expugnator, natus est Sanctis in Clivia. Scripsit; teste Guilielmo Eisingreinio in Catalogo Testium Veritatis,

De Visionibus suis libros III.

Sermones de obitu Sanctorum, ad populum.

Sermo S. Norberti, ad Præmonstratenses filios, quondam dictus & scriptus, per Nucleos XII. elucidatus, prodiit in fol. Pragæ anno 1676. per *Hieronymum ab Hirnbaim* ejusdem Ord. Præm. Ecclesiæ B. M. V. Pragæ in Monte Sion (vulgo Strahow) Abbatem; per Bohemiam, Austriam, Moraviam & Silesiam Visitatorem ac Vicarium generalem, S. T. Doctorem.

Item *Diplomata ejus* quædam edita fuerunt à Joanne Petro à Ludewig, in Reliquiis Manuscriptorum omnis œvi Diplomatum. Tom. 2. pag. 358. 398. &c.

Obiit Magdeburgi, loci illius Archiepiscopus & Germaniæ Primas, anno Episcopatus VIII. Christi 1134. VIII. Idus Junii: à Gregorio XIII. P. M. anno 1582. in Divorum numerum relatus.

Vita ejus legitur apud Surium, ab Anonymo scripta, qui *Norberto* coætaneus fuit: ait enim *aut vidisse se ea, quæ scribit, aut audivisse à veris relatoribus, qui viderunt & adhuc vivebant.* Non ergò auctor illius *Hugo* Floreffiensis Abbas (cui non-nemo eam adscribit) qui floruit anno 1229. Plura Aub. Miræus in Chronico Præmonstratensi.

Vide hanc, & alias ejus Vitas in Actis SS. ad diem 6 Junii, ubi etiam latè deducitur Historia Translationis Reliquiarum hujus S. Archi-Præsulis anno 1627. è Civitate Magdeburgensi Pragam ad Abbatiam Strahoviensem.

Historia S. Norberti Archiepiscopi Magdeburgensis, Ordinis Præm. Conditoris, cum variis Diplomatibus prodiit Jenæ in Germania 1683, authore *Gasparo Sagittario*, Historico ac Theologo Lutherano, Lunæburgensi.

NOTGERUS,

Episcopus Leodiensis, cum *Herigero*, Lobiensi Abbate, scripsisse putatur

Gesta Episcoporum Tongrensium, Trajectensium & Leodiensium, à S. Materni temporibus usque ad obitum S. Remacli. MSS. Leodici in S. Martini Canonicorum basilica, cum *Notgeri* Præfatione.

Plura Notgeri Diplomata vide in Operibus Diplomatiis Miræi, novæ editionis.

Circumfertur etiam, *Notgeri* nomine, *Historia Translationis S. Landoaldi*, Archipresbyteri, *& Sociorum*, apud Surium 19. Martii, & Molanum ad Usuardum. *Herigero* tamen, *Notgeri* præceptori eam adscribit Chronicon Gandense, ut Notgeri jussu & auctoritate scriptam. Vide, quæ suo loco de *Herigero* scribimus.

Decessit *Notgerus* Leodici (cujus urbis alterum velut conditorem nominat in Fastis Belgicis Aubertus Miræus, quemque sui etiam Capituli institutorem agnoscit Mechliniensis D. Romoldi Ecclesia) anno 1107. v. Idus Aprilis, conditus in S. Joannis basilica, à se erecta.

Diversus hic est à Notgero Monacho San-gallensi, itidem Scriptore Ecclesiastico, qui anno 912. obiit; & in SS. Catalogo ad diem VI. Aprilis ab Hagiographis Bollandinis celebratur. Acta Processus Canonizationis ejus extant in Canisii Lectionibus antiquis, Tomo IV. pag. 795. editionis Basnagii.

O

OBERTUS GIPHANIUS,

Liis Hubertus, vulgò *à Giffen*, Buranus, è Ducatu Geldriæ oriundus, juvenis Lovanii & Lutetiæ Parisiorum studiis politioribus operam dedit; hanc discendi rationem secutus, ut cum gravioribus doctrinis cognitionem conjungeret Antiquitatis.

Aureliis ad Ligerim Bibliothecam publicam Nationis Germanicę primus instituit, Doctorque J. U. ibidem anno 1567. renunciatus, cum Legato Regis Galliarum ad Venetorum Rempublicam in Italiam profectus, eâ lustratâ in Germaniam rediit. Hic cum Civilis scientiæ Professio nominis & famæ celebritate immortalem reddidit: cujus intima mysteria, ut ipse indefesso labore rimari numquàm cessabat, ita legendo pariter ac disputando eadem publicè pandere explanareque, auditorio semper refertissimo, satagebat: primùm Argentorati, ubi & Philosophiam publicè professus est; deinde Altorphii, ac postremò in Ingolstadiana Bavariæ Ducum Academia; ubi annos ferè XV. Jura Legesque è superiori loco interpretatus est, hæresi omni abjuratâ: priùs enim motoriam fabulam egerat, ut vitæ, ita & religionis fixam stabilemque sedem non habens.

Tandem, ubi etiam apud exteros, ob raras ingenii doctrinæque dotes, in admiratione esse cœpit, à *Rudolpho* II. Imp. in Aulam Cæsaream accitus, & Consiliarii ac Referendarii munere honoratus, vivere Pragæ desiit septuagenario major, anno 1604. VI. Kal. Julii: non autem anno 1609. VII. Kal. Augusti, ut Valerius Andreas notârat. Elogium ejus etiam apud Thuanum Libro 131. Historiarum legitur.

Multa scripsit, partim ab ipsomet, partim ab aliis ex ore dictantis excepta atque à morte auctoris vulgata; quorum en syllabus.

Index sive *Conlectanea in T. Lucretii Cari de Rerum Natura libros VI.* & *Lucretii Vita.* Antver. 1566. typis Plant. & Lugd. Bat. Raphel. 1595. 8.

Scholia brevia *in Homeri Opera*, à se emendata. Argentorati, 1572. 8. apud Theodos. Rihelium, Tomis II.

Commentarios in Politica Aristotelis. Ibid. 1608. 8. apud Laz. Zeznerum.

Comment. in Ethica Aristotelis ad Nicomachum. Ibid. in 8.

Observationes in Linguam Latinam. Francof. 1624. 12.

In Jure hæc ferè reliquit: in his multa postuma & per filium ejus à morte auctoris collecta ac vulgata; videlicet sunt

Commentarius de Imperatore Justiniano, & simul

Index Historicus Rerum Romanarum. Ingolstadii, 1571. 8. Prodiit denuo simul cum *Franc. Guineti* Commentario de eodem Justiniano, Norimbergæ 1665. curis Christoph. Arnoldi.

Oeconomia Juris. Francof. 1606. 4. Argent. 1612.

Commentarius ad Institutiones Juris Civilis. Ingolst. 1596. 4. Argent. 1611. & 1630.

Enarrationes & Commentarii in VIII. librorum Codicis Justiniani Leges celebriores ac difficiliores. 4. Colon. 1614. & Francof. ad Mœnum 1631.

Antinomiæ Juris Civilis & Feudalis, sive *Disputationes ad easdem Institutiones* colligente & edente *Conrado Olemanno.* Francof. 1606. 4. item 1666.

Lectura Altorphina in aliquot Titulos Digestorum & Codicis Ibid. 1605. 4.

Commentarius ad Tit. Digest. de Regulis Juris. Argent. 1607. 8.

Dispu-

Disputationes difficiliorum materiarum Juris.

Et Notæ in Corpus Juris Civilis. Ingolst. 1595. fol. & 4.

Tractatus de Remediis Juris & de Renuntiationibus. Francof. 4. 1608. Norimb. 1654.

Tractatus de Jure Feudorum.

De Ordine Judiciorum, five *Processus Judiciarius.* Jenæ 1624. 4.

Dispositio Methodica librorum ac Titulorum totius Juris Civilis. 4. Francof. 1606.

Ceterùm *Giphanium* ejusque plagia exagitavit vehementer *Janus Dousa* in Satyris suis, quòd *Lucæ Fruterii*, qui scripta sua edenda ejus curæ commiserat & legaverat, Scrinia compilasset. Sed & vicissim *Giphanius Dousam*, *Lambinum* aliosque injuriarum arcessit, ipse negans se multa *Fruterii* habêre, sed *Dousam* & alios illa furto subduxisse.

OCCO SCARLENSIS,

Frisiæ Historicus, à pago cognomine sic dictus, vixit scripsitque ante annos plus minùs octingentos, & in vulgarem linguam antiquos *Frisiorum* vertit *Rythmos*, ipsorum olim Germanorumque omnium Annales, auctore Tacito.

Hunc ferè sequuntur, ut & *Cappidum Stauriensem*, atque *Aluinum Snecanum*, qui Frisiæ Principes ab ultima origine, sed in plerisque fabulosa, arcessunt. Laudat eum Martinus Hamconius in Vita Frisonis, quem vulgò Frisiæ conditorem faciunt; item pag. 101. ubi nominatur *Occo Takema Scharlensis*, Vir nobilis, & Historicus, circa annum 970.

OCTAVIUS WORST,

Amstelodamensis, Ord. FF. Capucinorum Theologus & Concionator, plura edidit Opuscula Ascetica, Concionatoria, ac Theologica, quæ citat Du Pin in Bibliotheca Scriptorum Ecclesiasticorum. Obiit P. Worst Brugis, die 22. Novembris 1671.

ODO CAMBIER,

Gerardimontensis Flander, Monachus Benedictinus Abbatiæ Affligemiensis in Brabantia, præmaturè ibidem obiit die 18. Maii 1651. annum agens 38. Reliquit

Tractatum de Veteribus Ordinis Benedictini Scholis MS.

Historiam Capsæ B. Mariæ Waverensis, è MSS. primùm erutam, & Notis illustratam, unà cum descriptione Prioratûs Affligemiensum ibidem: impressit Lovanii Cyprian. Coenesteyn 1657. in 12.

Antiquum Chronicon Monasterii S. Petri Affligemiensis (quod Domnus Lucas Dacherius, Monachus Congregat. S. Mauri, dein inseruit Parisiis Tomo X. sui Spicilegii pag. 585.) Odo Cambierus continuavit, doctisque Observationibus ac Notis (hactenus non evulgatis) illustravit. Extat luce publicâ dignum in Bibliotheca Abbatiæ Affligemiensis.

ODO MALCOTIUS,

Bruxellensis, Societatis Jesu, Mathematices scientiâ in primis excelluit, quam & Romæ cum laude docuit; *Christophoro Clavio* propterea laudatus, qui meminit *Problematis Mathematici*, *à Malcotio* propositi, libro VII. Geometriç Practicæ Problemate III. Propos. XX. Edidit, suppresso auctoris nomine,

Astrolabiorum seu *Utriusque Planisphærii universalem & particularem Usum.* Romæ. 1610. 4. typis Zanetti.

Desiit in humanis esse Romæ anno 1615. die XIV. Maii.

ODO,

Patriâ Aurelianensis, Scholasticus Tornacensis, Abbas atque instaurator Monasterii S. Martini in eadem urbe, ac demùm anno 1108. vel juxta alios 1105. ab instauratione Monasterii decimo quarto, Cameracensis Episcopus; sed quod *virgam & annulum, quæ consecratus ab Ecclesia acceperat* (ut ipsemet scribit libro de Blasphemia in Spiritum sanctum) *ab Imp. Henrico IV. iteratò accipere nollet*, sede suâ pulsus, Aquicincti (quod ejusdem instituti Benedictini Cœnobium est, secundo lapide à Duaco situm) in exilio decessit, XIII. Kal. Julii, anno 1119 aut paullò pòst. Nam eo anno adhuc vixisse, constat ex veteri quodam Instrumento, cujus apographum legitur ad S. Martinum, ab *Odone* Episcopo subscriptum, & sigillo ejusdem munitum, quo continetur Donatio cujusdam Altaris, siti in Hannonia, ab eodem Episc. eo ipso anno facta. Verùm non diu postea supervixisse colligi potest ex Herimanno Abbate, qui in Chronico suo scribit, *Odonem*, post Altaris illius collationem, infirmitate corporis gravatum, relicto Episcopatu, Aquicinctum in lectica deportari voluisse, ibique infra dies octo, XIII. Kal. Julii, vitâ esse functum. De Vita verò ejus obituque Epistolam amplam reliquit *Amandus*, Prior Aquicinctinus, quæ ibidem & Tornaci manusc. legitur, edіditque in Belgica sua Christiana Arn. Raissius. Scripsit verò *Odo*

De Canone Euangeliorum libros II. MSS. Tornaci ad S. Martinum.

Commentarium in Canonem Missæ, editum seorsim cum Francisci Titelmanni ejusdem argumenti libro, Antv. 1530. postea Tomo XXI. Bibliothecæ Patrum postremæ editionis.

De Mysterio Dominicæ Incarnationis Dialogum, contra Leonem Judæum. Manusc. ibidem, Leodici apud Dominicanos, Tungris apud Regulares, & in Cœnobio Camberonensi, apud Hannones.

De Peccato Originali libros III. MS. Aquicincti, Tornaci, Leodici.

De Blasphemia in Spiritum sanctum. MS. Ibid.

Liber seu Homilia de Villico iniquitatis, ex veteri Codice MS. Cœnobii Pratellensis primùm editus Parisiis anno 1717. Tomo V. Thesauri novi Anecdotorum pag. 853. per PP. *Martene & Durand* Benedictinos Congreg. S. Mauri. De eodem Odone extat ibidem insignis Epistola Monachorum Aquicinctinensium, è MSS. Alnensi ac Tornacensi eruta.

Liber Collationum. MS. olim Gandavi in Cartusia.

Parabolæ MSS. olim Antverpiæ, ad S. Michaelem, ut notat Bunderius in Indice.

Opuscula hæc, pleraque ex codice Tornacensi descripta, leguntur Tomo XV. Bibliothecæ Patrum editionis Coloniensis, exceptis duobus postremis, quæ neque Tornaci apparent. Addit verò Herimannus Abas, *Odonem* ante conversionem suam, cùm omnium liberalium artium esset peritus, præcipuè tamen in Dialectica eminuisse, scripsisseque de ea duos libellos, quorum priorem intitulaverit *Sophisten*: alterum verò appellaverit *Librum Complexionum*, & adjunxisset his tertium *De Re & Ente*: ipsumque auctorem, cùm hic tum alibi, cùm sese opportunitas offerret sui nominis proferendi, non se *Odonem*, sed sicut tunc ab omnibus vocabatur, nominasse *Odardum*.

ODOARDUS WESTONUS,

Londinensis Anglus, S. Th. Doctor, in Collegio Anglorum Duaceno per decennium Theologiæ Professor,

Brugis in Æde Collegiata B. M. V. Canonicus; Vir raræ scientiæ ac virtutis, qui ab Ant. Sandero Brugensibus eruditionis famâ claris accensetur. Vixit ad annum 1633. scripsitque

De triplici hominis Officio. 4. Antv. 1602.

Juris Pontificii Sanctuarium, defensum contra Rogerii Widdringtoni in Apologia & Responso impietatem. 8. 1613.

Probationem, seu Examen Veritatis Christianæ. Duaci. 1614.

Theatrum Vitæ Civilis ac sacræ, sive de utriusque principiis dogmaticis, Libros V. ad Carolum Walliæ Principem. fol. Brugis. 1626.

Coruscationes Christi. fol. Ant. 1631.

S. ODULPHUS,

Orschoti in Brabantia natus, ubi in parentum prædio exstat Ecclesia honori illius dicata, Canonicus Ultrajecti ad S. Salvatorem à *S. Friderico* Episc. Ultrajectino in Frisiam missus, populum ferocem prædicatione atque Euangelicâ eruditione ad viam veritatis convertit, conversumque per aliquot annorum curricula erudivit. Obdormivit in Domino circa ann. 830. Vitam ejus ex Surio aliisque ediderunt PP. Hagiographi S. J. ad diem XII. Junii.

Fertur scripsisse *Antidotum* sive *Amuletum adversus striges incubos, succubos, & similes dæmonum præstigias.*

OLBERTUS,

☞ Aliàs OBBERTUS, quartus Gemblacensis, ac primus ad S. Jacobum apud Eburones Abbas (*Vir moribus, religione, geminâ scientiâ, bonis doctisque viris aut conferendus aut præferendus*, ut in Chronico ad annum 1012. ait Sigebertus) natus est in Lederna villa, Sambrensis pagi confinio. A puero in Lobiensi monasterio, Ord. S. Benedicti educatus, sub disciplina *Herigeri* Lobiensium Abbatis. Hinc Parisios ad S. Germani Cœnobium se contulit, deditque operam & studio, & sanctæ, quæ ibi fervebat, religioni. Audivit & *Fulbertum* Carnotensem Episcopum. Demùm *Burchardum*, Wormatiensem dein Episcopum, Lobiis sacris ipse litteris erudiit, qui Præceptoris sui *Olberti* studio, ore, & manu (inquit Sigebertus c. 143. de Script. Ecclesiast.) ante Ivonem & Gratianum *Decretorum & Canonum* libros XX. edidit. Obiit Leodici, anno 1148. II. Idus Julii, sepultus in D. Jacobi:

Hic jacet Abbatum speculum, decus & Monachorum,
Abbas Olbertus, *flos, paradise, tuus,*
Præfuit Ecclesiis normali tramite binis:
Legia, *corpus habes*, Gembla *carendo doles.*

Plura Sigebertus libro de Gestis Abbatum Gemblacens. unde ista hausimus. Scripsit *Olbertus*, teste eodem,

Historiam Veteris & Novi Testamenti.

Vitas aliquot *Sanctorum*, & *Canticum Ecclesiasticum de eorumdem rebus gestis.*

Vita S. Veroni, Confessoris, rogante Raginero Hannoniæ Comite conscripta, extat MS. Montibus apud Franciscanos in Annalibus Jac. Guisani, & alibi, ediditque, Scholiis illustratam, *Georgius Galopinus*, ad S. Gislenum in Cella Religiosus Benedictinus. Montibus, 1636. typis Joan. Havart.

OLIVERIUS FLORENTIUS WAETERLOOP,

Congregationis Oratorii Aspricollensis Presbyter, ac Poëta, cecinit

Monita spiritualia & moralia, tetradistycis distincta. 4. Antver. typis Plant. 1657.

Tt 2

OLIVERIUS LONGUS,

Prior ad S. Bavonem, Ord. Benedictini, juxta Gandavum, floruit circa annum 1449. Scripsit

De Reditibus ad vitam. Manusc. Lovanii in Collegio Theologorum.

De defectibus circa Missam. Ibid. ad S. Martinum.

De vitio Simoniæ in Religione. Gandavi ad Bavonem.

De Sacramento Eucharistiæ. Ibid. & olim in Carthusiis Gandensi ac Zelemensi; item Lovanii ad S. Martinum, *de tenendis ac credendis circa Eucharistiæ Sacramentum.*

Vitam S. Coletæ, Virginis Gandavensis. Meminit Molanus in Natalibus SS. Belgii, 6. Martii.

OLIVERIUS BONARTIUS,

Iprensis, natus anno 1570. dein Societatis Jesu Theologus. Obiit in patria anno 1655. die 23. Octobris. Scripsit

De Institutione, obligatione & religione Horarum Canonicarum libros IV. Duaci, 1625. 8. item 1634.

Commentarium in Ecclesiasticum. Antver. apud Meursium, 1634. fol.

Item *Commentarium in Esther*, literalem & moralem. fol. Colon. 1647.

De Horis Canonicis & SS. Missæ Sacrificio Tractatus II. Antv. 1653. in 4.

Concordiam scientiæ cum Fide. 4. Hagæ. 1665.

OLIVERIUS HATTEMIUS,

Ultrajectinus, bonis litteris in patria & Lugduni apud Batavos operam dedit; laudatque alibi Justum Lipsium Præceptorem. Rediit ad Ecclesiæ Romanæ atque Orthodoxæ castra anno 1607. post XIV. annorum Ministerium, cum uxore & IX. liberis, & Medici titulo Lovanii insignitus est. Scripsit idiomate patrio, inscripsitque S. P. Q. Antverpiæ

Justificationem, solidam cur à Calvinistis defecerit, deque Notis Catholicorum ac novorum Euangelicorum. Lovanii apud Masium, 1610. 8.

Apologiam contra deformatæ Religionis Ministros.

Moritur Antverpiæ anno 1610. ætatis XXXVIII. conversionis tertio, die XXIII. Decembris; conditus apud Minoritas, apposito sequente Epitaphio. E liberis plerique vitam Religiosam ac Monasticam amplexi & professi sunt.

D. O. M.
Nob. Viro D. OLIVERIO AB HATTEM
Ultrajectensi Medico,
Qui in hæresi Calviniana educatus,
In qua Verbi Minister extitit. anno XIV.
Divinâ tandem
Gratiâ præventus mirabili,
Cum tota familia conversus est
Ad fidem Catholicam S. R. Ecclesiæ,
Quam & scriptis illustravit,
Et ob eandem cum uxore
Et cum IX. liberis exul,
Tertio suæ conversionis anno
Hic quietis locum accepit
Anno M. D. C. X. die 23. Decembris.

OLIVERIUS MARCANUS,

(Vulgò DE LA MARCHE) è Comitatu Burgundiæ oriundus, nascitur anno 1427. Vir primæ nobilitatis, vixit in familia Philippi Boni, & Caroli Audacis; quo ad Nanceium vivis exempto, ipse quoque *Oliverius* in manus venit hostium. Pòst apud Maxæmilianum Cæsarem ac Philippum I. Regem Oeconomiæ Præfectus (vulgo *Maitre d'Hotel*) diem vitæ clausit extremum Bruxellæ, anno 1501. Kal. Februarii; sepultus ad S. Jacobum in Frigido monte, cum uxore, ante altare Virgini Dei-paræ sacrum, cum

NL
OLIVIER, DE, LA, MARCHE.

Tumba & Epitaphio, furore Iconoclastarum sæculo præcedente dirutis. Lemmate utebatur: TANTA MARCANUS TULIT.

Extant ejus Memoriæ sive Historiæ, gallicè, hoc titulo. *Memoires d'Olivier de la Marche, depuis l'an 1435. jusques en 1499. mis en lumiere par Denys Sauvage*, fol. Lugduni in Gallia apud Roville 1561, ac deinde Gandavi, 1567. 4. apud Gerardum de Salenson, additis ad marginem quibusdam Annotationibus ac Correctionibus à *Joanne Lautens* Gandavensi. Notat autem præfando Auctor iste, *Marcanum*, minùs æquum in Flandros, eâ potissimùm parte, quâ de dissentionibus bellisque tractat in Flandria vicinisque locis, obtrectatorem seu calumniatorem veriùs, quàm verum agere Historiographum.

Eædem Memoriæ prodierunt in 4. Bruxellis apud Velpium 1616, & in 8. Lovanii 1645.

Etats des Maisons des quatre derniers Ducs de Bourgogne; les trois premiers tirez de la Chambre des Comptes de Dijon, & le quatrieme des Memoires d'Olivier de la Marche. Extat MS. Divione in Burgundia.

Ejusdem *Marcani* liber, partim rythmo Gallico, partim prosâ scriptus, hoc titulo, *Le parement & triumphe des Dames d'honneur* &c. editus est Paris. 1520. 8.

Rationarium Aulæ & Imperii Caroli Audacis Ducis Burgundiæ, ab eodem Oliverio olim scriptum gallicè, ab *Antonio Matthæo* J. U. D. Leidensi editum fuit cum Notis, Tomo I. Analect. pag. 356.

Alterum *Oliverii Marcani* elogium lege in Theatro Virorum illustrium, sive Academiâ Scientiarum, authore *Isaaco Bullart*, Tomo I. pag. 133.

OLIVERIUS VAN NOORT,

Batavus, dedit vernaculè descriptionem itinerum suorum, toto ferè terrarum orbe peragrato. Tit. hic est: *Beschryvinge van de Voiagie om den geheelen Weireit-cloot.* 4. Roterod. 1602. in 4.

OLIVERIUS, SIVE OLIVARIUS VREDIUS,

Vulgò DE VREE, Brugensis, J. C. Vir Nobilis, olim Societati Jesu nomen dederat: sed post annos aliquot ad vitam sæcularem redire, sibi duxit convenientius. Vir fuit politioris ingenii, Jurisprudentiæ cum-primis linguarumque quas in Cruce salutifera Christus consecravit, latinæ, græcæ, hebraïcæ, in paucis peritus, Antiquitatis omnis admirator cultorque, & potissimùm rerum Belgicarum ac Flandricarum: quarum cognitionem & veritatem è Principum Diplomatibus, eorumdem sigillo munitis, & Scriptoribus coætaneis docuit in primis eruendam ac stabiliendam esse.

Eo ferè spectant quæ scripsit: ad quæ edenda auctor domi suæ typographiam magno labore ac sumptu instituierat. Quorum librorum ea per annos plures sors fuit, ut non solum vili pretio distraherentur, sed & in chartas serviles in vilioribus officinis dilacerarentur. Postmodum vero attentâ eorum raritate, atque ad cognoscendam quorumcumque Principum Genealogias utilitate; modo totidem ferme valent florenis, quot antea assibus æstimabantur. Sunt autem hæc.

De veteri & novo signandi & sigillandi usu.

Sigilla Comitum Flandriæ, cum Expositione historica. Excusa in fol. Brugis 1639.

Genealogia Comitum Flandriæ, à Balduino Ferreo usque ad Philippum IV. exhibita sigillis, probata Diplomatibus & scriptis coætaneis. Excusa fuit

prior pars anno 1642. fol. Pars II. Brugis 1644.

Sigilla, Characteres & Inscriptiones Diplomatum, quibus usi Impp. Rom. à Carolo Magno usque ad Ferdinandum III. cum Epitome historica Vitæ uniuscujusque ex *Onuphrio Panvinio.*

Sigilla, Characteres & Inscriptiones Diplomatum, quibus usi Reges Francorum ab Hugone Capeto usque ad Ludovicum XIII

De primis Francorum sedibus, in ea Flandriæ parte, quæ etiamnum Terra Franca appellatur, cum Serie Scabinorum Franconatensium usque ad annum 1542. Pluraque alia, quæ latent Brugis MSS. apud hæredes.

Historia Comitum Flandriæ. Pars I. Flandria Ethnica, à primo Consulatu Caji Julii Cæsaris usque ad Clodovæum primum Francorum Regem Christianum, per DLIV. annos. Fol. Brugis 1650. Pars II. Flandria Christiana, à Clodovæo primo Francorum Rege Christiano usque ad annum D. CC. LXVII. Pipini Francorum Regis XVI. Quam Historiam Author morte preventus absolvere non potuit.

Edidit item vernaculè *Gesta bellica Caroli de Longueval, Bucquoii Comitis*

Sepultus est Brugis in Ecclesia Collegiata B. Mariæ, ubi conspicitur elegans monumentum marmoreum pillari affixum, continens sequens ejus Elogium.

P. M. S.
N. D. OLIVARIUS WREDIUS,
Brugensis, J. C.
Heic ex adverso situs est:
Quem Urbi suæ clarum
Reddidit
Senatoria Dignitas & Consularis.
Orbi, excellens ingenium,
Rara eruditio, operosæ lucubrationes,
Vita christianè acta,
Viduarum ac pupillorum tutela,
Promptum in omnes obsequium.
Illi viator beatitudinem
Inter immortales adprecare:
Cui inter mortales
Nominis immortalitas
Jam parta est.
Obiit XII. Kal. Apriles
Anno M. D. C. LII. ætatis LV.
Eodem tumulo condita jacet
Conjux Viro digna
JOANNA MARISSAEL.
Optimis Parentibus,
Filius OLIVERIUS,
Et JOANNES BAPTISTA BONAERT
Gener, mœsti PP.

ONESIMUS DE KIEN,

Iprensis, Ord. FF. Min. Capucinorum Concionator facundus, obiit Antverpiæ 3. Januarii 1654. Evulgaverat cum Annotatis translatas à se ex hispanico in latinum

Homilias in Euangelia Quadragesimalia item ***Festi Corporis Christi, item Medullam Cedri Libani, super Dominicas & & Festa***, quorum omnium Author erat *Illustr. Hieronymus de Lanuza Ord. FF. Prædic. Episcopus Albaracinensis*; fol. 4. Vol. Antverpiæ 1649. 1650. & 1653

ORLANDUS LASSUS,

Montibus Hannoniæ natus anno 1520. sæculi sui musicorum Princeps fuit, hoc versiculo celebratus.

Hic ille Orlandus, lassum qui recreat orbem.

Italiam vidit cum *Ferdinando Gonzaga* Pro-Rege Siciliæ; Neapoli tribus circiter annis vixit; deinde Romam venit, & ad S. Joannem Lateranensem universo musico sacello præficitur. Cum nobili viro *Cæsare Brancatio* Neapolitano Angliam & Galliam lustravit, adamatus, honoratusque. Anno 1557. vocatur ab Alberto Duce Bavaro, ut sacello illius musico plus suâ arte or-

ORLANDO DE LASSVS
N. L'armessin sculp.

namenti adferret. Obiit Monachii, anno 1593. Idibus Junii, ante mortem nobilitate donatus à Maxæmiliano II. Imper. Composuit

Theatrum Musicum.

Patrocinium Musices.

Motetarum & Madrigalium, libros, trium, 4. 5. 6. & 8. vocum, Neapoli, Venetiis, Monachii, Lovanii & Antverpiæ excusos.

Librum Missarum, Norimbergæ; & alia multa, è quibus quædam hodieque asservari dicuntur Monachii in Bibliotheca Ser. Electoris Bavari.

ORTUINUS GRATIUS,

Vernaculè A GRAES, Daventriensis cognominatus, quòd Daventriæ sub *Alexandro Hegio*, doctissimo & celeberrimi nominis Gymnasiarcha enutritus sit, altus, & bonis auctus litteris; natus tamen ex antiqua familia, in Holtwick prope Coesfeldiam, Diœcesis Monasteriensis apud Westphalos; ut ipse testatur Præfatione, quam præfixit libello Warneri Rolevinck, de situ Westphalorum.

Docuit literas latinas ac Philosophiam Coloniæ in Bursa sive Gymnasio Cuyckiano; multaque scripsit adversus *Joannem Reuchlinum* seu *Capnionem*, *Ulricum Huttenum*, *Hermannum* Comitem *Nuenarium*, aliosque Novatores, qui Theologos Catholicos, eorumque terminos scholasticos, quasi minus tersos ac latinos, miris modis exagitabant: edito hunc in finem libello famoso, cui tit: *Epistolæ obscurorum Virorum, ad Dominum Magistrum Ortuinum Gratium*, &c. Librum hunc Leo X. Pont. mox ubi in lucem prodierat, legi aut retineri prohibuit, sub pœnâ excommunicationis, per Breve datum 15. Martii 1517. Prodiit attamen dein sæpius, in odium Catholicorum, atque imprimis Religiosorum; signanter Londini, 1701. 12.

Opposuit autem *Ortuinus Gratius*, *Lamentationes Obscurorum Virorum, non prohibitas per Sedem Apostolicam*. 8. Coloniæ 1518. Quo in libro notabilis est ea, quæ sequitur,

Epistola Apologetica Ort. Gratii, ob primam à parvulo educationem Daventriensis cognominati, Agrippinensis quoque Academiæ Philosophi, Christique Sacerdotis, ad obscuram Reuchlinistarum cohortem, citra bonorum indignationem missa.

Edidit quoque *Triumphum B. Job Prophetæ*, versu elegiaco, Libris III. Colon. 1537. fol. apud Quentelium. Subjungitur Sermonibus *Joannis Fabri*, Viennensis Episcopi.

Illius quoque est (sed ex zelo amaro & indiscreto, quo contra disciplinam Ecclesiasticam sui temporis invehebatur, editus) *Fasciculus Rerum expetendarum ac fugiendarum; in quo primum continetur Concilium Basileense; non illud quod in magno Conciliorum volumine vulgo circumfertur, sed quod Æneas Sylvius (qui postea Pius II. est appellatus, & eidem Concilio præsens interfuit) fideliter & eleganter conscripsit. Insunt præterea eidem Operi summorum aliquot Virorum Epistolæ. Libelli, Tractatus & Opuscula, numero LXVI. in quibus & admiranda quædam & obstupenda invenies. Quæ si futurum Concilium celebrari contigerit, summopere tanquam cognitu necessaria, ab optimis quibusque expostulabuntur*, Isai. V. cap. *Væ qui dicitis malum bonum &c.* Ita habet titulus prolixus libri editi Coloniæ 1535. fol.

Porrò librum hunc, jam olim notatum ac prohibitum in Indice à PP. Conc. Tridentini confecto, per novam editionem ampliùs deturpavit *Eduardus Broun*, Anglicanæ Ecclesiæ Pseudo-Minister in Sundridge in agro Kentiano, 2. Vol. in fol. Londini anno 1690. hoc titulo.

Fasciculus Rerum expetendarum ac fugiendarum, prodit ab Ortwino Gratio, *Presbytero Daventriensi editus est Coloniæ anno* 1535. *in Concilii tunc indicandi usum & admonitionem, ab innumeris mendis repurgatus, juxta editiones singulares & potiores plerorumque Tractatuum, qui in eo continentur.*

Accedit Tomus II. *Scriptorum veterum* (*quorum pars magna nunc primùm è MSS. Codd. in lucem prodit*) *qui Ecclesiæ Romanæ errores & abusus detegunt & damnant, necessitatemque Reformationis urgent &c.*

Visus quoque aliquando liber ejusdem *Ort. Gratii*, cui titulus: *Critico-mastix Peregrinationis Petri Ravennatis*, J. U. Coloniæ Doctoris: in quo multa de viri illius & Academiæ laudibus. Lugduni, 1511. 8. cum Alphabeto ejusdem Ravennatis.

Obiit Coloniæ anno 1542. II. Kal. Junii; ac paucis pòst annis Gymnasium Cucanum, cui præfuerat, Lutherana jam hæresi infectum, traditum fuit expurgandum PP. Societatis Jesu, ac modo Tri-coronatum dicitur.

OTGERUS A VIVARIIS,

Villarii Simonis Dominus, celebri Hasbaniæ, quod in Eburonibus est, municipio ortus, Collegii S. Joannis Euangelistæ Leodii Sacerdos & Silentiarius, ut vocant, vir antiquæ simplicitatis, Mathematicus insignis, ac græcè latineque insigniter eruditus, scripsit

De constitutione figuræ cœlestis tempore Inaugurationis FERDINANDI, *Principis Leodiensis, diei* XXVII. *Januarii anno* 1613. Excudit Leon. Streel in 4.

OTTO HEURNIUS,

Ultrajectinus, Joannis Filius, nascitur anno 1577. Prima studiorum fundamenta posuit Leidæ sub *Nicolao Stochio.* Anno 1599. Artium Magister promotus, altero anno nondum vertente ad Philosophiæ Professionem admotus est, Doctorque Medicinæ anno 1601. Nonis Julii renuntiatus, mortuo patre eodem anno III. Idus Augusti, illi in Professione successit filius.

Vivebat etiamnum anno 1648. Academiæ Lugduno-Batavæ Rector Magnificus, & Med. ac Anatomiæ Doctor emeritus. Edidit

Antiquitatum Philosophiæ Barbaricæ libros II. quorum prior Chaldaïcus, alter Indicus; typis Raphelengii. 1600. 12.

Babylonica, Ægyptiaca, Indica &c. *Philosophiæ primordia.* Ibid. 1619. 12.

OTHO VÆNIUS,

Vulgo VAN VEEN, Leydensis, Batavus, nascitur anno 1556. patre *Cornelio* J. U. Doctore viro Consulari. Juvenis admodum, ætatis anno XV. patriâ relictâ religionis intuitu, Leodici annos aliquot in familia vixit *Gerardi Groesbequii* Episc. Principis & Cardinalis. Romam inde profectus, toto ibi quinquennio moratus est apud Cardinalem Madrucium, & artem exercuit pictoriam, *cultissimæ mentis & manus adolescens*, Justi Lipsii elogio.

In Belgium reversus, plures annos vixit Antverpiæ inter primos ævi sui pictores: fuitque primùm sub Alexandro Duce Parmensi castrorum exercitûs Regii in Belgio metator; deinde sub Alberto & Isabella Principibus Monetæ Præfectus Bruxellis. Edidit sequentia.

Emblemata Horatiana, cum iconibus ingeniosâ manu æri incisis, gnomis brevibus adornata; apud Verdusf. 4. reimpressa Bruxellis apud Franc. Foppens 1683. fol. cum Notis latinis, italicis, gallicis

OCTAVIO. VÆNIVS.
Gertrudis. filia. eius. pinx
de. Larmessin. sculp.

gallicis & flandricis. Hunc vero librum ab anno 1646. transcripsit Parisiis *Tancradus de Gomberville*, Gallus, suoque nomine edidit ac inscripsit Ludovico XIV. Regi, tunc adolescenti; mutato hunc in modum titulo: *l'Instruction & devoirs d'un jeune Prince.* Pro quo insigni plagio author Gallus notabile præmium adeptus est.

Emblemata Amoris divini atque humani.

Vitam S. Thomæ Aquinatis, in fol. iconibus XXXII. illustratam.

Bellum Batavorum cum Romanis, ex Cornelio Tacito lib. IV. & V. cum imaginibus.

Historiam Hispanicam septem Infantium Laræ, cum iconibus.

Emblemata ducenta, Principibus, viris Ecclesiasticis, Militaribus, aliisque usurpanda. Bruxellæ typis Hub. Antonii. 1624. 4.

Conclusiones Theologicas & Physicas de primariis Fidei capitibus, atque in primis de Prædestinatione, Leidæ inscio auctore evulgatas.

Bruxellæ vivere desiit anno 1634. die 6. Maii. provectâ ad annum LXXVIII. ætate: vel hoc uno gloriosus encomio, quod sœculi præcedentis Apellem, *Petrum Paulum Rubenium*, in suo Musæo pictorio tyronem habuerit. Duas quoque filias suas pingendi artem feliciter edocuit, quarum prior *Cornelia* dein nupsit viro honorato N. Malo, civi Antverpiensi, altera *Gertrudis* patris sui effigiem ad vivum expressit; unde & Clariss. Vir *Ericius Puteanus* artem ejus jambico carmine celebravit.

OTHO ZYLIUS,

Vulgò VAN ZYLL, Ultrajecti è familia nobili anno 1588. III. Kal. Augusti natus, ætatis anno XVIII. Societati Jesu adscriptus, Linguarum præsertim græcæ atque hebraïeæ cognitione excellens, Rhetoricam Ruremondæ docuit; Orator ad Sodales Parthenios Lovanii ac Bruxellæ magna cum laude fructuque verba fecit, Rectorque fuit Collegii Silvæducensis ac Gandavensis. Scripsit

Historiam Miraculorum B. MARIÆ Silvæducensis (quæ *Dulcissimæ* appellatione ibidem innotuit) post captam urbem ad D. Gaugerici indeque ad Abbatialem Frigidi-Montis, Ecclesias Bruxellam translatę. Antver. typis Plantin. 1632. in 4.

Ruremondam illustratam, nomine Rhetorum Ruremondensium. Lovanii, typis Joan. Flavii, 1613. 8.

Vitam SS. Xenophontis & Mariæ conjugum, filiorumque Joannis atque Arcadii, è græco latinè reddidit. Edidit Joannes Bollandus 26. Januarii.

Item *Vitam & Miracula SS. Cyri & Joannis Martyrum:* apud Bollandum 31. Januarii.

Cameracum obsidione liberatum, carmine epico. 4. Antv. 1650. item 1656.

Parabat editioni *Mardochæum triplicem*, seu *de triplici Mardochæi fortuna, media, infima, summa*, libros III. Sed morte interveniente non absolvit, fato functus Mechliniæ 13. Augusti 1656. ætatis anno LXVIII.

P.

PANAGIUS SALIUS,

Udomarensis, Poëta ingenii excellentis, & judicii supra Poëtarum vulgus, edidit

Vedastiados, *ad laudem S. Vedasti*, seu *Galliæ Christianæ* libros V. Carmine heroïco. Duaci apud Joan. Bogardum, 1591. 4°

Telanthropiam, sive *de fine Hominis* libros II. versu item heroïco.

Elegiarum libros IV. *Silvarum* lib. I.

Parodiam ad Catulli Epithalamium.

Nassovium Tragœdiam.

Item *Orationes* varias.

Obiit anno 1595. die XXVIII. Januarii.

PANCRATIUS A CASTRICUM,

Alcmarianus, J. C. Urbis Groningensis Syndicus, anno 1614. totius Provinciæ nomine ex cathedra, facundè laudato Academiarum Instituto, atque Ordinum Fœderatorum consilio commemorato & commendato, in ipsis Academiæ Groninganæ natalibus peroravit. Vivere desiit anno 1619.

Hujus *Expositionem appellationum Insularum*, *Rupium*, *Breviorum* &c. quæ passim extare in maritimis locis noscuntur, laudat in Etymologico suo Cornelius Kilianus.

Nomenclator Scriptorum latinorum Hollandiæ, *Zelandiæ* &c. ab eodem Castricomio extat MS.

Extat & *Chronicon Hollandiæ & Westfrisiæ*, vernaculum ac MS. inchoatum ab anno ante Christi natalem 900, protractum ad ann. à Christo nato 1498. in fol.

PASCHASIUS BALDUINUS,

Falempiniensis, in agro Insulensi, Ordinis S. Augustini Canonicus, vir *præter exactissimam eruditionem*, *trium etiam linguarum cognitione insignis*, *pietati ac studiis rectis promovendis totus natus*, teste Franc. Pietino in ejus loci Chronico; scripsit

Epistolam de Hebraicis Gemmarum nominibus ac viribus

De Ponderibus & Mensuris.

De Calendarii reformatione. Manusc. in dicto Cœnobio.

PASCHASIUS BERSELIUS,

à Berseio municipio, civitati Leodiensi vicino, sic dictus, ad S. Laurentium instituti Benedictini Religiosus, vir fuit doctissimus & animi excelsi, eoque nomine Erardo à Marca Cardinali Principi Leodiensi doctorum virorum Mæcenati, carissimus, &, cùm res exigeret, ab Epistolis. Admodum familiaris vixit Des. Erasmo, cujus ad *Berselium* plures leguntur Epistolæ, & hujus ad Erasmum. Testaturque Hubertus Thomas, in Eburonibus suis, nihil *Berselio* doctius futurum fuisse, si is constantiâ litteras adornasset. Scripta hujus adservantur apud S. Laurentium.

PASCHASIUS GARDIER BERTRANDUS,

Vervianus, in Eburonibus, homo laïcus, solis Floræ Deæ Pomonæque sacris initiatus, latinis nullis imbutus litteris, edidit gallico idiomate

Tabulas Controversiarum præcipuarum inter Orthodoxos & Heterodoxos hujus temporis. Idque occasione provocationis à quodam *Godefrido Hottono*, deformatæ religionis Ministro, capto à

Batavis Mosæ-Trajecto Limburgoque, *Hottono* hunc antagonistam recusante, quasi congressus is foret impar Achilli: cujus propterea arrogantiam hoc libello egregiè ultus est *Passchasius*.

PASCHASIUS JUSTUS,

Eeclonienſis, Flander, Philoſophię & Medicinæ Doctor, lustratis Galliâ, Italiâ, Hiſpaniâ, aliiſque Europæ regnis, ob exquiſitam eruditionem, moreſque ad omnem humanitatem compoſitos, doctis omnibus acceptus, viriſque principibus mirè placuit, in quorum ſic aulas facilè penetravit. Archiater Marchionis Bergizomenſis artem illam exercuit adeò feliciter, ut ad Guilielmum Arauſionenſem Principem, Antverpiæ ſclopeto graviter læſum, evocatus, ſanguinem e jugularibus ingenti copiâ fluentem, ceteris Medicis deſperantibus, ſolus ipſe inhiberet ſiſteretque.

Poſtea Alenzonio Duci inter Medicos & à cubiculis adlectus fuit. Aleam verò admodum deperiit; perieruntque plurimæ ſcriptæ preces ejus & vota, quibus illum animi morbum ut Deus tolleret, ſeriò & frequenter optavit. Superſunt tamen ejus

De Alea, ſive *de curanda ludendi in pecuniam cupiditate*, libri duo, ſanè elegantes. Baſileæ 1561. 4. Francof. 1616. Amſtel. 1642 edente Marco Zuerio Boxhornio, cum Auctoris Vita.

PASCHASIUS ZOUTERIUS,

Cynopagita, (fortè Hondiſchotanus) Ludimagiſter Iprenſis, edidit Antver. 1524. 8.

Miſcellanea Grammatices.

Adoleſcentiam, ſive *de contemnenda voluptate & amplexanda Virtute*, carmine Elegiaco. Ibid. 1521. typis Mich. Hillenii.

PAULUS VAN DEN BERGHE,

Noviomagenſis Gelder, Societatis Jeſu Sacerdos, per annos plurimos in Hollandia, atque imprimis Leowardiæ Miſſionarius, edidit belgicè

Catechiſmum Controverſiarum. Ruræmundæ 1666.

PAULUS BOUDOT,

Mortuis-Aquis in Comitatu Burgundiæ natus, tenuis fortunæ parentibus, poſt navatam Pariſiis Theologiæ Sorbonicæ operam, ejuſdem Facultatis Doctor renuntiatus anno 1604 die VII. Februarii, ibidem Verbum Dei, magno auditorum confluxu, docuit & prædicavit.

Unde evocatus in Belgium à *Joanne Richardoto*, Epiſcopo Atrebatenſi, non minori & iſtic fructu Eccleſiaſtæ munus obivit, ut & poſtmodum in urbe Cameracenſi, *Richardoto* ad cathedram Metropolitanam adſumpto, in eadem Eccleſia Archidiaconi & Magni Miniſtri officiis decoratus. Gratus acceptuſque fuit ALBERTO Principi, qui eum Concionatorum ſuorum numero adſcripſit, ac tandem Epiſcopum Audomarenſem anno 1618. nominavit. Quam quidem Eccleſiam ille ſollicitè admodum rexit, dicere de ea ſolitus, ne unum quidem noſſe ſe in univerſâ Diœceſi, qui malè de Chriſtianâ atque Orthodoxa religione ſentiret.

Ad Sedem Atrebatenſem anno 1627. tranſlatus, pari ſtudio Dei ac B. M. V. cultum promovit. Ferunt eum auctorem fuiſſe moris inter Gallo-Belgas receptiſſimi, quo mendici, ad copioſiorum oſtia ſtipem efflagitantes, Litanias Lauretanas cantant, aut alios ejuſmodi hymnos. Vir fuit græcè & hebraïcè doctus, ac variis ſcriptis clarus, ex quibus hæc lucem viderunt:

Summa Theologica D. THOMÆ *Aquinatis recensita.* Atrebati apud Guil: Riverium, fol.

Pythagorica Marci Antonii de Dominis, Archiepisc. nuper Spalatensis, nunc demùm in lupum sub ovina pelle transformati, nova Metempsychosis. Antver. typis Ger. Wolscharti, 8.

Tract. de Sacramento Pœnitentiæ, libris III. gallicè. Parif. typis Mich. Sonnii, 1601. 8.

Oratio in Exequiis Rodolphi II Imp. anno 1612. Bruxellæ coram Sereniss. Archiducibus, Belgarum Principibus, totaque Nobilitate habita, gallicè. Atrebati, in 8.

Formula Visitationis per totam suam Diœcesin faciendæ. Duaci, 1627. 8.

Catechismus, sive *Summa Doctrinæ Christianæ pro Diœcesi Atrebatensi*, item gallicè. Duaci. 1628. Atreb. 1633.

Obiit anno 1635. die XI. Novembris, ætatis anno LXIV. Tumulum habet in Æde Cathedrali, ante imaginem B. Virginis, quam Florum vocant, miraculis celebrem.

PAULUS BUSIUS,

Joannis filius, Swollanus, Trans-Isalanus, à prima ætate deditus studiis fuit, atque annos pubertatis vix egressus, Jurisprudentiæ propè devotus; & quidem eo profectu famaque nominis, ut Coloniæ in Ubiis, dum inter Juris candidatos versatur, Consultus Juris & esset, & consilia sive Responsa de Jure daret.

Hinc Swollæ, patrio in solo, praxin forensem theoriæ adjecit: paulloque pòst ab Ordinum Frisiæ Delegatis & Curatoribus Academiæ Frisicæ Franekeram est evocatus, ut Juris esset Antecessor, ac collega *Marci Lycklama à Niehelt.* Scripsit

Commentarios in Pandectas Justiniani, cum differentiis Juris Canonici, & Consuetudinum. Swollæ, 1610. & in IV. Partes posteriores', Franek. 1613. in 4. Daventr. 1647. item 1656.

Quæstiones controversas ad Libros IV. Instit. Juris Leovardiæ, 1615. 4.

Subtilitatum Juris, sive Dissertationum Academicarum libros VII. Coloniæ, 1604. 8. Franekeræ, 1612. item Heidelb. 1665. in 4.

De Annuis Reditibus. libros II. Coloniæ 1601. 8.

De Officio Judicis librum singularem. Amstel. 1603. 4. & Lugd. apud Franc. Fabrum, 1610. 8.

De Republica, libros III. unà cum *Disquisitionibus* Politicis, publicè propositis & discussis. Franek. 1613. 4.

Porro distinguendus hic est à *Paulo Busio* Amersfortio, J.U.D. Ordinum Hollandiæ Consiliario & Advocato primario, magnæ famæ authoritatisque Viro, de quo frequens in Annalibus Batavicis mentio. Obiit hic anno 1594. successorem nactus *Joannem Olden-Barneveldium.* Errat Paulus Freherus, libros à Busio Doctore editos Busio Pensionario attribuens.

PAULUS CHIMORRHÆUS,

Beeckensis, qui est pagus Ducatus Juliacensis, non procul Randelradio, dum Rectorem ageret Scholæ Ruræmondę, Heinsbergæ & Marcoduri, quędam carmine conscripsit, eoque ut facili, ita nec ineleganti; pleraque etiam minuta, Coloniæ typis Gasp. Gennepæi in 8. simul edita: cujusmodi sunt,

Epistolæ Dominicales: Elegia de vera & falsa fide: De degenerante Religione: De Platonis dicto NOSCE TEIPSUM: *De vitandis falsis Prophetis*; aliaque.

Claruit circa annum 1552. sub Guilielmo Principe. Elatâ uxore, cujus etiam obitum deplorat, Sacerdotio initiatus, Pastor fuit Sittardiensis, & Concilii Susterensis Decanus.

PAULUS CHRISTINÆUS,

Machliniensis, Toparcha de Buecken, Beyssem & Assent, nascitur anno 1553. VIII. Kal. Novembres parentibus *Mag. Petro de Christynen* & *Joanna van Candriesch*. Juvenis studiorum caussâ lustratis plerisque Italiæ Academiis, multorum hominum mores vidit & urbes, Doctorque J. U. renuntiatus, & ad suos reversus, apud supremam Curiam caussas agere cœpit.

Anno 1585. S. P. Q. Machliniensi à Consiliis esse jubetur (vulgus Pensionarium, doctiores Syndicum nuncupant:) quo se Magistratu anno 1622. ætate meritisque gravis, in favorem *Sebastiani* filii, abdicavit, & reliquum vitæ in litterato otio transegit, componendo ac recensendo ea, quæ multorum annorum usu observarat, Arresta nimirum seu Decisiones rerum in supremo Concilio Machliniensi atque alibi judicatarum.

Vir fuit eruditionis, prudentiæ, & in primis constantiæ singularis in laboribus, negotiisque cùm publicis tum privatis obeundis, studii verò indefessi. Vivendi ac commentandi finem fecit anno 1631. pridie Nonas Octobris. Ediderat

Notas seu *Commentationes in Statuta civitatis Machliniensis*, cum *Conferentiis aliarum Consuetudinum*. Antver. typis Verdussii, 1625. 4. & 1642. 4. fol. Item 1657. Ibid.

Practicarum Quæstionum, rerumque in supremis Belgarum Curiis actarum & observatarum Decisiones, in sex volumina distributas, quorum Primum promiscuè Casus in Jure & foris quotidie occurrentes; quatuor reliqua, Decisiones secundum ordinem universi Codicis Justinianæi digestas; VI. Consuetudines Feudorum pertractant, Opus tam in Foris quam Academiis versantibus perquam utile & necessarium, Antv. typis Verdussianis 1661. item 1671. fol. IV. vol. Demum recognitum, à mendis purgatum, variisque Animadversionibus & præjudiciis celebratissimorum Jureconsultorum & Collegiorum Juridicorum locupletatum; operâ & curâ Academiæ Erfordiensis Rectoris *Tobiæ Jacobi Reinharthi* sacri Palatii Cæsarei Comitis, Juridicarum Facultatum Assessoris & Professoris Codicis Ordinarii nec non Civitatis Syndici primarii & Consulis. fol. Erfordiæ apud Carol. Jungnicolium. 1734.

PAULUS CRONENDALIUS,

Commissarius seu Assessor in Concilio Finantiarum sive Ærarii Principalis in Belgio, scripsit librum

De Comitibus Namurcensibus. Exstabat apud filium *Henricum*, dein apud nepotem Graphiarium ejusdem Concilii: & vidit Joannes Baptista Gramajus, dum de Namurco scriberet.

PAULUS DUEZIUS,

Leodius, Societatis Jesu S. Theol. Doctor in Academia Mussipontanâ, Rectorque Collegii Barroducensis, ac deinde Mussipontani, simulque Academiæ per quadriennium. Obiit Metis in Lotharingia 14. Aprilis 1644. Scripsit

Commentarium brevem in selectas Tibulli & Propertii Elegias; & *Ausonii Mosellam*.

Item *in selecta Veterum & Recentiorum Epigrammata*. Mussiponti, 1615. in 8.

Cantum Musarum ad Henricum II. Lotharingiæ Ducem. 8. Mussiponti 1615.

PAULUS FERDINANDUS CHIFFLETIUS,

Bruxellensis, ex nobili & doctâ

Chiffletiorum familiâ oriundus, in Abbatia Villariensi Ord. Cist. in Gallo-Brabantia Religiosus; edidit

Epistolicam Observationem de pernobili & militari genere S. Bernardi Abbatis Claraevallensis. in 4. 1653. suppresso loci & typographi nomine.

PAULUS LEOPARDUS,

Isemberga territorii Furnensis pago oriundus, Flander, juvenis Lovanii praeceptoribus *Nicolao Clenardo* ac *Rutgero Rescio* usus, quantum profecerit, facilè ostendunt

Miscellaneorum & *Emendationum* libri XX. E quibus decem priores Antver. editi, typis Plant. 1568. 4. reliqui Francof. 1604. 8. Tomo III. Lampadis Criticae, ex Bibliotheca *Petri Scriverii.*

Latio etiam donavit *Vitas & Chrias Aristippi, Diogenis, Demonactis, Stratonis, Demosthenis & Aspasiae.* Antver. 1556. 8. Belleri typis.

Ludum litterarium aperuit Hondiscotae primùm, ubi bonam aetatis partem consumpsit, reliquum vitae egit Bergis S. Winoci. Lutetiam Parisiorum ad Professionem Regiam evocatus, quò minùs iret, per uxorem stetit, necessarium malum, inquit ille, praesertim virorum doctrinâ illustrium. Homo alioqui minimè omnium ambitiosus & gloriae cupidus, quippe qui apud suos tranquillè & frugaliter vivere, quàm foris ad dignitates & amplas opes aspirare maluerit. Familiaris vixit *Guil. Pantino*, *Franc. Nansio*, *Petro Nannio*, apud quem *Leopardo nemo eruditione major*, *nemo de humanitate candidior* habitus fuit; ut crebris, quae exstant, Epistolis testatur.

Obiit Bergis S. Winoci, anno 1567. aetatis suae LVII. III. Nonas Junii, sepultus ad S. Martinum. Mortuo oculos clausit *Joannes Macarius*, Canonicus Aëriensis, praeceptori optimo discipulus optimus.

PAULUS MERULA,

Vulgo VAN MERLE, Dordracensis Batavus, Guilielmi, qui Senatui civico à secretis erat, filius, Pauli nepos, J. C. & Historiographus, nascitur anno 1558. die XIX. Augusti. Primam aetatem partim in patria, partim Delphis sub praeceptorum disciplina egit. Factis deinde majoris eruditionis fundamentis Lugduni Batavorum, lustratisque per totum ferè novennium plerisque Italiae, Galliae, Germaniae & Angliae Academiis, patriae postliminio redditus, Hagae Comitis forense stadium ingressus est: ductâ interim ab anno 1589. uxore *Juditha Griphia.* Huic per annos XVIII. conjunctus fuit, pluresque ex ea suscepit liberos, sed omnes praematurè & annum aetatis 30 è vivis ereptos.

Evocatur inde anno 1592. in Academiam Lugduno-Batavam, ad publicam Historiarum Professionem, *Justo Lipsio* in Belgium Catholicum redeunti successor datus: quam spartam annos ipsos XV. sustinuit. Accesserunt & munia, Bibliothecarii Academiae Lugdunensis, anno 1598. post decessum *Jani Douzae*, & Historiographi Ordinum Foederatorum.

Debilitatâ per studium immoderatum valetudine, aëris mutandi gratiâ, secessit unà cum uxore ac familia Rostochium anno 1607; sed dum post mansionem bimestrem redire in patriam parat, malignâ febre ac sanguinis vomitu oppressus interiit eodem anno 1607. aetat. XLIX. die 20. Julii. Pro funere laudatus à *Joanne Kirchmanno*, oratione Rostochii edita, & à *Bartholomaeo Clingio*, illius Academiae Rectore. Sepulto haec posita Inscriptio.

Tibi
PAULE MARULA,
Qui dum Deus te nobis
Superstitem volebat,
Ob singularem tuam eruditionem
Magnaque & multa in omnes beneficia
Doctissimorum audiisti humanissimus,
Humanissimorum doctissimus,
Hoc qualecunque monumentum
Mærens bene merito
F. P. Q.
P.D. J. F. ex A. A. D. VIII. Kal. Aug.
M. D. C. XIII.
Ave & salve Vir paucis comparande.

❖ ❖ ❖

Hæc ab *Paulo Merula* prodierunt.

Cosmographiæ generalis libri III. item Cosmographiæ particularis libri IV. quibus Europa in genere, speciatim Hispania, Gallia, Italia describuntur, cum Tabulis Geographicis æneis. Amstelod. 1605. in 4. typis Raphelingii. Item Amstel. 1621. fol. & 1636. Tom. VI. in 12.

Quinti Ennii Librorum XVIII. Fragmenta, collecta & Commentariis illustrata. 4. Lugd. 1595.

Synopsis Praxeos civilis Provincialis Curiæ apud Batavos; vernaculè. 1592. Leydę in 4. item Hagæ-Com. 1619. &c.

De Venatione & Piscatu, item vernaculè 1605.

Vita Francisci Junii, Bituricensis, ab ipso-met *Junio* scripta, & edita à P. Merula. Leydæ 1595. in 4.

Willerami Abbatis Mersburgensis in Canticum Canticorum Paraphrasis gemina, prior Rythmis latinis, altera veteri Linguâ Francicâ; additâ explicatione Linguâ Belgicâ, & Notis, quibus veterum Vocum Francicarum ratio redditur; edente P. Merulâ. Leidæ 1598. in 8.

Eutropii Historiæ Romanæ libri X. & Pauli Diaconi Libri VIII. ex editione Merulę. Leidæ 1592. item 1594. 8.

Urbis Romæ delineatio, & methodica ex variis Authoribus descriptio. Lugd. 1599.

Vita Desiderii Erasmi, ex ipsius manu fideliter repræsentata. Additi sunt *Epistolarum* ipsius libri duo, collecti & editi à P. Merula Lugd. 1607. 4.

Historia Ecclesiastica & Politica 1200. *annorum*; patrio idiomate; quam *Guilielmus Merula*, *Pauli* filius, ad sua usque tempora anno 1615. perduxit; Leidæ. Sed liber hic niger est, hunc tu, Romane, caveto.

Fidelis narratio rerum adversus Angelum Merulam tragicè gestarum ab Inquisitoribus, 4. Lug. 1604. Fuit autem *Angelus Merula*, Pauli propatruus, olim in Ecclesia Romano-Catholica Sacerdos, ac Pastor Heinvlietanus, apud Brielam: qui ob desertam fidem avitam ductamque uxorem quinquennali carceri mancipatus, tandem in hęresi pertinax flammis exustus fuit Montibus Hannoniæ die 26 Julii 1557. annum agens ætatis 75. Hunc inter Martyres suos commemorant Calvinistæ.

Diatriba de Statu Reipublicæ Batavæ, cum libello de Republica & Rebus Hollandiæ. 4 1614. item 1630. Leidæ apud Elzevier, 24. ac rursum Hagæ-Com. 1650. in 12. unà cum Decreto Ordd. Holl. & Westfr. de antiquo Jure Reip. Batavæ.

De Maribus Dissertatio. Lugd. 1633. in 8.

Opuscula varia posthuma, juxta authographum edita & recensita cum fig. Lugd. Bat. 1684. in 4. nempe

De Sacrificiorum Ritibus apud veteres Romanos.

De Sacerdotibus Romanorum.

De Legibus Romanorum: quæ multùm variant ab his, quas antea Franc. Balduinus ediderat.

De Comitiis Romanorum.

De Præmiis, quæ Militiam sequebantur.

Plura alia supersunt edenda, quorum Catalogum accuratum hîc habes.

Historia Belgica.

Historia Gelrica.

Synchronismus earum rerum, quæ proximè elapso sæculo in Orbe Christiano contigerunt.

Historia, sive Fasti Rerum à Romanis gestarum.

Descriptio Dordraci.

Descriptio Bataviæ, belgicè.

Belgica unita, gallicè.

Discursus politicus in Donationem sive Cessionem, quâ Philippus II. Rex Hisp. in Infantem Isabellam Jus transscribit Provinciarum Belgicarum &c. anno 1598.

Praxis latina.

Praxis criminalis Provincialis Curiæ apud Batavos.

Commentarii in IV. Institutionum Justiniani libros.

Tractatus de Dotibus.

Antinomiæ Juris.

De linguis variis.

Diatriba de Linguæ Gallicæ antiquitate, mutatione & Dialectis.

Nomenclator Cygeneticus.

Fragmenta veterum Poëtarum, cum annotationibus.

Tabulæ Antiquitatum Romanarum.

Historia de Diis Veterum.

Historia Magistratuum Romanorum.

De diebus festis apud Romanos.

Lectiones in Julium & Augustum Suetonii.

Lectiones in I. & II. Libros Flori.

Lectiones in Taciti Germaniam.

Chronologiæ in Lucanum, Cæsarem de bello civili, & Dionysium Halicarnassæum.

Orationes quædam ac Poëmata. Ita refert Theodorus ab Almeloveen, in Bibliotheca sua promissa pag. 34.

PAULUS MIDDELBURGIUS,

Familiæ nomine carens, à natali solo Middelburgo in Zelandia, more gentis, cognomen mutuatus est. Lovanii adolescens in studiis multos annos versatus est. In Italiam transgressus, ob eximiam Physices reique Medicæ peritiam, magnum auctoritatis & gratiæ locum obtinuit apud Ducem Urbinatium, cujus favore anno 1494. creatus est Foro-Semproniensis Episcopus. Cumque Mathematicis etiam artibus excellerit: (nam Julius Cæsar Scaliger *Omnium sui temporis Mathematicorum, ex nationis prærogativâ, facilè Principem* nuncupat) à Julio II. & Leone X. Pont. Romam evocatus fuit. Scripsit

Paulina, sive de recta Paschæ celebratione, & de die Passionis Domini nostri Jesu Christi, duabus Partibus; impressum per spectabilem virum Octavianum Petrucium civem Foro-Semproniensem, impressoriæ artis peritissimum. fol. 1513. Libro huic occasionem dedit disputatio Forosemproniensis Episcopi, cum Judæo quodam, Catholicis exprobante, quod à vero computu Paschali deviarent; ejusque rationibus commotus Præsul, tum scripto, tum argumentis, primus coram Leone X. Pont. ipsoque Lateranensi Concilio institit, ut Calendarium Ecclesiasticum emendaretur. Quod tamen non ante annum 1582. sub Gregorio XIII. contigisse, notorium est.

Edidit quoque *Epistolam de Paschate observando, & die Passionis*, ad Universitatem Lovaniensem.

Prognosticon ad Maximilianum Austriacum, Lovanii, typis Westphali.

Prognostici Defensionem, contra Joannem Barbum, Urbini. 1484.

Invectivam in superstitiosum vatem.

Naturæ debitum Romæ solvit, & sepultus ad S. Mariam de Anima Germanorum Ecclesiam, hoc Epitaphio:

✠ ✠ ✠

PAULO Antistiti Foro-sempronensi,
A Middelburgo
Insigni inferioris Germaniæ Opido,
Viro

Viro liberalium Artium disciplinis,
Pietate, animique moderatione
Longè omnibus anteferendo,
Ab Julio II. & Leone X. Pont. Max.
Ad præsidendum Lateranensi Concilio
Electo & evocato,
Vitæ suæ curriculo Annor. LXXXIX.
In gloria exacto,
Restitutâque Deo
Romæ inter cœremonias Ecclesiasticas
Divinâ sui parte;
PETRUS VORSTIUS Episcop. Aquensis,
Referendarius & S. Rotæ locum-tenens,
Et FREDERICUS CALVARIUS,
Utriusque censuræ
Doctor, & Eques,
Executores poss.
Obiit XIX. Kalend. Januarii,
Anno salutis M. D. XXXIV.

PAULUS MONTANUS,

Vulgò VAN-DEN-BERGHE, natus Ultrajecti anno 1530. IX. Kal. Septembres, prima litterarum rudimenta in patria accepit; Jurisprudentiæ initia Lovanii, Lauream Juris Andegavi apud Gallos, anno 1550. VII. Idus Julias. In patriam reversus, caussarum in utraque Curia Episcopali & & Provinciali patronus fuit, & in illa quoque annos aliquot Assessor.

Anno dein 1561. à Philippo II. Hispaniarum Rege Catholico in Senatum Provinciæ Ultrajectinæ adscitus, annos ferè decem ac novem sententiam dixit, vitæ integer, nullius præter virtutem appetens, comis & humanus, ingenii candidi, & ab ambitione alienus: benè volens omnibus, simulare aut dissimulare nescius: reprehensionis tamen impatientior, & in defendendis iis, quæ semel asseruerat, pertinacior.

Anno 1580. Kalendis Septembris, à juramento, Regi Catholico præstito, cum Collegis ejusdem Curiæ Senatoribus, solutus, Rege ab Ordinibus abjurato, deinceps privatus vixit consulendo scribendoque usque ad annum 1587. ætatis LVII. diem Septembris XXX. Fuit Montanus staturâ mediocri, barbâ prolixâ, decorâ facie. Scripsit

Tractatum de Jure Tutelarum & Curationum, à Bartholomæo filio, post mortem patris editum, Lugd. Batavorum 1597. fol. Francofurti 1607. 8. & Hagæ-Comitum 1656. apud Adrian. Vlack.

PAULUS MONTIUS,

Duacenas, à Secretis patriæ suæ, felicissimus aliarum linguarum, quas varias & præ cæteris hispanicam calluit, in gallicam Interpres, è latino reddidit

Confessiones D. Augustini.

Thomam à Kempis de Imitatione Christi.

Dion. Carthusiani Sententiam bene vivendi. Et alia ejusdem: item *Lud Granatensis*, *Ant. Guevarræ*, *Marci Maruli*, *Dorothei* &c. ex latino, italico, hispanico. Scripsit verò ipse gallicè

Commentarios in Orationem Dominicam, è variis Auctoribus.

Bellum Christianum, hispanicè & gallicè. Omnia Duaci typis edita.

Vitâ defungitur Duaci, anno 1602. IV. Kal. Novembres, annos natus LXXII.

PAULUS ROSMER,

Mosæ-trajectinus, è Societate Jesu, celeberrimus quondam in Cæsarea Viennensi, & Archiducali Græcensi Academiis S. Theologiæ Doctor ac Professor Ordinarius, edidit quas dictaverat materias

De Jure & Justitiâ, ac potissimum de Contractibus. 12. Græcii 1649. & Salisburgi 1660.

Conclusiones ex universa Theologia, suis rationibus instructas. 8. Græcii 1657.

De Sacramento & Virtute Pœnitentiæ. Ibid. 1656. & 1662.

De Actibus humanis. Ibid. 1659.
De Deo uno & trino. Ibid. 1663.
Obiit Græcii in Styria, die 8. Junii 1664. annos natus prope 60.

PAULUS RYSTIUS,

Antverpianus, Ord. S. Dominici Theologus, studiorum caussâ Lovanii vixit, & cum Theologia Linguæ Hebraïcæ cognitionem non vulgarem conjunxit. In Missione Batavica bonam frugem fecit, multaque passus fuit; Ultrajecti anno 1624. die XXII. Januarii ab altari raptus, vinctusque, & plateatim per urbem ductus. Neque ideo tamen susceptos pro Fide labores deseruit: nam lytro persoluto dimissus, Roterodamum secessit, ibique in eodem Apostolico munere vitam finivit, vigente adhuc ætate, die 28. Junii 1636. Edidit

De Monomachia Serpentis & Hominis libros III. Antverpiæ, apud Guil. à Tongris, 1619. 8.

PAULUS VOET,

Heusdanus, Brabantus aut Batavus (utrumque enim dicitur) natus est die 7. Junii 1619. patre Gisberto Voetio, tunc in eodem oppido sectæ Calvinianæ Ministro, dein Universitatis Ultrajectinæ recens erectæ primo ac celebri Professore Theologo; matre Delianâ Van Diest. Philosophiæ studio Ultrajecti feliciter exacto, creatus est primùm Professor Extraordinarius Metaphysices die 24. Maii 1641, dein Ordinarius, 17. Junii 1644. Altioribus porro studiis occupatus, Doctoralem Jurium Lauream in eadem Universitate suscepit, ac paulò post ob vulgatam eruditionis famam electus est Pandectarum Professor, & Antecessor primarius die 25. Aprilis 1654, deficiente Antonio Matthæo Juris-consulto celebri: cujus jacturam in ea Universitate abundè supplevit Voetius. Uxorem duxit illic N. filiam Pauli Reuffert Territorii Schoterlandiæ Secretarii, è qua reliquit filium *Joannem Voetium*, J. U. D. Leidensis Academiæ primarium ornamentum. Ipse vero, cum fuisset etiam suæ Academiæ Rector, & Cameræ Vianensis Senator, in fata concessit Ultrajecti Kalendis Augusti 1667, in florida ætate 48. annorum; relictis Tractatibus sequentibus, qui omnes iteratis typis vulgati.

De duellis licitis & illicitis. 12. Ultraj. 1644. & aliàs sæpius.

De Statutis, eorumque concursu. 8. Ultraj. 1655. &c.

De Usu Juris Civilis & Canonici in Belgio unito; deque more promovendi Doctores utriusque Juris &c. Liber singularis. 12. Ultraj. apud Joh. à Waesberghe 1658. Quæ de Jure Canonico hìc afferuntur, Catholicos offendunt.

De Jure Militari. 8. Ultraj. 1666. &c.

Commentarius in Institutiones Imperiales. Gorichemii per Paulum Vinck. Tom. II. in 4. 1668.

De Mobilium & Immobilium naturâ, modo Academico & forensi Tractatus. 8. Ultraj. 1666.

Item quà Historicus, vernaculè edidit *Originem ac gesta memoranda DD. Brederodiorum*; quam gallicè traduxit B. Pailhat. 4. Amstelod. 1663.

PEREGRINUS, SIVE PELGROMIUS PULLENIUS,

Quem alibi JOANNEM PEREGRINUM vocari invenio, Stralæ in Gelria natus, in ineunte ætate studiis deditus, Theologiæ, quam Mysticam vocant, arcana in primis scrutari studuit, assiduus lector SS. Patrum, præsertim eorum, qui eam Theologiæ partem propiùs attigerunt. Hunc *Guilielmus*

Lindanus, Ruræmondensis Antistes, Presbyterum ordinatum in partem sollicitudinis vocavit, Cathedralis Ecclesiæ suæ Scholasticum ac Seminarii clericorum rectorem constituit, simulque Beghinis Ruræmondensibus Pastorem dedit; & non solùm arcana sui pectoris ei commisit, sed & vix quidquam difficile aut arduum ipso inconsulto inchoavit. *Lindano* ad Ecclesiam Gandavensem translato, ipse honorum fugitans, Coloniæ primùm, deinde Leodii, demùm Silvæducis latere voluit, re ac voluntate pauper, virtutibus dives, pietate insignis, contemplatione præcipuus. Multa scripsit, quæ Silvæducis in manibus piorum atque in pretio sunt, veluti

In Cantica Canticorum.

In Apocalypsin. De Paupertate Apostolica.

De nuptiis spiritualibus.

De Via compendiosa ad salutem; aliaque: sed quæ ob recondita sensa, ac divina theoremata, quidam satiùs supprimi quàm imprimi senserunt.

Inter hæc est & *Dialogismus*, sive *Collatio habita cum Reclusa Gandensi*, cujus fragmentum ex vernaculo latinè redditum Historiæ suæ S. Beggæ inseruit Jos. Geldolphus à Ryckel, Abbas ad S. Gertrudem Lovanii, unà cum descriptione compendiosa (pag. 651.) Vitæ *Vener. Peregrini Pullenii*, qui cum opinione sanctitatis obiit Silvæducis anno 1608. die xx. Julii, sepultus apud Virgines Clarissas.

PERSEVALDUS BELLIGEMIUS,

Brugensis, cœcus natus, Lutetiæ Parisiorum in Gymnasio Gervasiaco docuit, claruitque circa annum 1530. Symbolo usus ex Psalmo CXLV. *Dominus illuminat cæcos.*

Scripsit in solatium calamitatis suæ,

Notas & Scholia in Quinctiliani Declamationem pro Cæco, contra Novercam.

PETREIUS TIARA,

Worcomii in Frisia natus anno 1514. Idibus Julii, dein Medicinæ Doctor, Poëta, Philosophus, trium Linguarum cognitione probè instructus, omnique liberali perpolitus eruditione; adolescens Italiam, Germaniam, Galliam, visit. Græcas litteras Lovanii privatim, dein publicè Duaci, tum Lugduni apud Batavos, in utriusque illius Academiæ exordio; demum, deserta jam ante Religionis Catholicæ professione, Franekeræ (ab anno 1585. quo instituta fuit hęc Frisiorum Academia) professus est; publico quoque salario Delphis Medicinam aliquamdiu factitavit.

Fuit ingenio sagaci & disciplinæ omnis capaci, judicio acri, staturâ ultra mediocritatem, fronte latâ, barbâ promissâ. Vertit feliciter latino carmine,

Euripidis Medæam. Ultrajecti, 1543. 8. apud Herm. Borculoum.

Pythagoræ, *Phocylidis*, *& Theognidis Gnomas.* Franekeræ, 1590. 8. apud Radæum.

Sophisten Platonis, sive, de eo quod verè esse dicitur. Lovanii, 1552. 8. apud Mart. Rotarium.

Extat & Carmen ejusdem elegiacum, non inelegans,

De Nobilitate & Disciplina militari veterum Frisiorum. Franck. 1597. 8.

Hymni Homeri, *Hippocratis Aphorismi & Prognostica*, *Platonis Eutyphro & Alcibiades.* MSS. adservari solent.

Obiit Franekeræ, anno 1586. VI. Eidus Februarii, sepultus ibidem, cum Epitaphio sequente, in Templo primario:

Heus, quicumque teris hæc sacri limina templi,
Suspice paulisper, verbaque pauca lege.
Sortem disce tuam; & quæ te quoque fata manebunt,

Ocius aut sero, corde reconde tuo.
Hoc saxo tegitur Petreius *ille* Tiara,
Ingens doctorum Pïeridumque decus.
Waldrichem ei patria est, Frisiorum littore clara,
Quæque rudimentis nobilitata Viri est.
Artibus Harlemum post pluribus imbuit, atque
Linguis ornavit vim facilem ingenii.
Inde Machaoniam naturâ ductus ad artem,
Lovanium vixdum factus ephebus adit.
Tandem Pergameo, Cooque aliisque Magistris,
Artis honos cessit summus in Italia.
Hanc deinceps toto coluit fæliciter ævo,
Musamque, Graiamque, Ausoniamque simul.
Scilicet insignis Medicus. summusque Poëta
Audiit, & linguâ Philosophus geminâ
Lovanium expertum est Doctorem ipsumque Duacum,
Lugdunum in Batavis, Frankera parva suum.
Hæc postquam Civem, quem multos foverat annos
Gratè complexa est, & Schola docta senem,
Grandævum & vitæ saturum mors abrupit atrox,
Aggregat & civem civibus inde suis.
Discite Trigeminas non ulli parcere Parcas,
Nec quid in hoc magno stare perenne solo.
Nam pariter doctos rapit, indoctosque, bonumque
Unâ falce virum mors metit atque malum.

Natus Waldrichemi
Ao. Dni. M. D. XIIII. Julii xv.
Mortuus anno ultimi temporis
M. D. LXXXVI. Feb. ix.
Vixit annos LXXII. menses vi. D. xxv.
Dominicus Tiara, frater, fratri chariss.
Et Joannes Theodoretus Arcerius.
Amicus Amico, mæsti,
In memoriam ultimę Resurrectionis
Posuerunt.

PETRUS ÆGIDIUS,

Sive Gillius, J. C. nascitur Antverpiæ circa annum à nato Christo 1486. patre *Nicolao Ægidio*, urbis Quęstore. A teneris annis innutritus liberalium artium studiis, ductorem ac directorem habuit *Desiderium Erasmum*, cui familiarissimus vixit, ut & *Thomæ Moro*, *Conrado Goclenio*, aliisque.

Erasmus certè eumdem in Adagio *Ibyci grues*, hospitem ac Pyladem suum appellat; alibi à doctrina & humanitate commendat: & apud Erasmum Thomas Morus libro II. Epist. xvi. *Hominis*, inquit, *tam docti, faceti, modesti ac verè amici, ut peream, nisi ejus unius convictum libenter mihi velim bonâ mearum fortunarum parte redimere.* Idemque Utopiæ initio, Petrus Ægidius, inquit, *Antverpiæ natus, magnâ fide. & loco apud suos honesto, dignus honestissimo, quippe juvenis haud scio doctior-ne an moderatior; est enim & optimus & litteratissimus: adhæc animo in omnes candido, in amicos verò tam propenso pectore, amore, fide, adfectu tam syncero, ut vix unum aut alterum usquam invenias, quem illi sentias omnibus amicitiæ numeris anteferendum. Rara illi modestia, nemini longius abest fucus, nulli simplicitas adest prudentior. Sermone lepidus, innoxiè facetus.* Hæc Morus, candido in amicum candidissimum affectu.

Facilè igitur vel hisce nominibus, morumque in primis probitate, suis se civibus ita probavit, ut anno 1510. demortuo *Adriano Blict*, qui primus fuit S. P. Q. Antverpiensi ab Actis, consentientibus Senatorum omnium suffragiis fuerit suffectus. Affectûs porrò Erasmiani tum alibi non uno loco, tum inter Colloquia familiaria extat monumentum, *Epithalamium Petri Ægidii*, quo Musas IX. inducit sponso sponsæque Corneliæ dulci modulamine accinentes.

Moritur *Ægidius* anno 1533. III. Idus Novembris, annos natus plus minùs XLVI. quem etiam-num superstitem nobis repræsentant libri, sive ingenii monumenta ab eo relicta.

Threnodia in Funus Maxæmiliani Cæsaris, cum *Epitaphiis* aliquot & *Epigrammatum* libello. Antverp. 1519. 4. apud Mich. Hillenium, & Tomo II. Rerum Germanicarum cum Notis Jac. Spiegelii.

Hypotheses, sive *Spectacula Carolo V. Cæsari ab S. P. Q. Antver.* edita; ibid. in 4.

Enchiridion Principis ac Magistratus Christiani, sive *Præceptiones* quædam *ad docendos Principes ac Magistratus*, è veterum libris. Coloniæ, 1541. apud Cervicornum. In quo opusculo concinnando subsidiarias operas contulit Corn. Scribonius.

Primus quoque edidit *Titulos Legum ex Codice Theodosiano*, Lovanii, typis Theodorici Martini, 1517. fol.

PETRUS DE ALLIACO,

In Galliis quidem, Compendii Picardiæ opido, natus anno 1350, ex parentibus ignobilibus sed probis, addendus tamen est Belgis, apud quos diu in honore vixit, primùm Archidiaconus, deinde Episcopus Cameracensis.

Collegium Navarræum in Academia Parisiensi anno 1372. ingressus est, inter sodales candidatos Theologiæ, quos Bursarios vocant, admissus. Nec diu pòst ibidem Sententias *Mag Petri Lombardi* prælegere, atque ad populum in Ecclesia conciones habere cœpit, magno cum applausu ac fructu: ad Synodum quoque evocatus Ambianensem, etsi Diaconus tantùm, Synodalem ad Presbyteros concionem habuit. Lauream Doctoralem in S. Theologia anno 1380. III. Idus Apriles obtinuit. Anno 1384. præfectus est Collegio Navarræo, ubi *Joannem Gersonem*, *Nicolaum de Clamengis*, aliosque viros doctissimos, discipulos habuit.

Anno 1389. Academiæ Parisiensis Cancellarius renunciatus, & Carolo VI. Regi à sacris eleëmosynis & Confessionibus adhibitus est. Anno 1394. Capellæ Regiæ apud Parisios Thesaurarius constituitur: atque à Carolo Rege ad Benedictum XIII. mittitur, consulturus de mediis tollendi Schismatis, quo inconsutilis S. Matris Ecclesiæ tunica tunc dilacerabatur. Anno 1395. Aniciensis Episcopus in Gallia, sequenti Cameracensis renunciatur: dumque in Belgio residet, *Decretum* insigne *contra Presbyteros fornicarios* promulgavit Cameraci anno 1398. integrè recitatum in Synodo Cameracensi anni 1550. sub Episc. Roberto de Croy. Antiquum etiam *Cameracensis Ecclesiæ Breviarium* primus redegit in ordinem.

Anno 1409. Concilio Pisano interfuit, cujus res ab ipso ingenti ardore ad finem promotæ sunt. Anno 1411. VII. Idus Junii à Joanne XXIII. Papâ in S. R. E. Cardinalium cœtum, sub titulo S. Chrysogoni, adlectus est. Exeunte anno 1414. ad Constanciense Concilium profectus est, cujus Sessioni tertiæ interfuit; crebras ad Patres conciones habuit & per integrum triennium pars magna fuit. Episcopatus quoque Vaurensem & Arausionensem in Gallia administravit.

Extremum diem clausit Præsul de Ecclesia optimè meritus, Avenione die 9. Augusti 1425 ætatis anno LXXV. indeque cadaver ejus ad Cameracensem Ecclesiam translatum est, sepultum in choro, retro majus altare, hoc Epitaphio.

Hic jacet Reverendus Pater.
Dominus PETRUS DE ALLIACO,
Sacræ Theologiæ Doctor,

Quondam Episcopus Cameracensis.
Orate pro eo.
Mors rapuit Petrum, petram subiit putre corpus:
Sed petram Christum spiritus ipse petit.
Quisquis ades, precibus fer opem, semperque memento,
Quod præter mores, omnia morte cadunt.
Nam quid amor Regum, quid opes, quid gloria durent,
Aspicis; hæc aderant tunc mihi, nunc abeunt.

Multa de illo habet *Bellarminus*, libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, ad ann. 1410. Plura longè *Philippus Labbæus*, in eodem opere, Tomo II. *Cæsar Oudinus*, Tomo III. pag. 2293. sed plenissimè omnium *Joannes Launoyus*, in Historia Regii Navarræ Parisiensis Collegii parte 3. lib. I. cap. 4. à pag. 467. ubi omnes Vitæ illius epochas diligentissimè adnotat; omnes libros, tam editos, quam manuscriptos, quos etiam accuratè satis *Labbæus* adnotaverat, accuratiùs adhuc & usque ad scrupulum inquisivit & recensuit, ut eorum diligentiæ nihil addi possit. Visum tamen fuit, eos etiam Libros hîc adjungere, quos Clariss. *Valerius Andreas* in Bibliotheca sua Belgica recensuit, hoc ordine.

Quæstiones in Sphæram Joannis de Sacrobosco. Parisiis 1498.

In libros *Meteororum Aristotelis*. Viennæ 1509.

Tractatus *de Imagine Mundi.*

Epilogus mappæ Mundi.

De correctione Calendarii, sive *Exhortatio ad Concilium generale Constantiense* super Correctione Kalendarii, propter ingentes ejus errores; delineata ante Concilium, sed ibidem publicè pronunciata anno 1417. Ex Codice MS. Vindobonensi eruit *Hermannus Vön der Hardt* Tomo III. Actorum Constanc. pag. 72.

De vero Ciclo Lunari.

Cosmographiæ Tractatus duo.

Viginti-loquium de Concordantia Astronomicæ veritatis cum Theologia.

De Concordia Astronomicæ veritatis & narrationis Historicæ.

Tractatus *Elucidatarius Astronomicæ concordiæ cum Theologia & cum Historica narratione.*

Apologetica defensio Astronomicæ veritatis.

Apologetica defensio secunda.

Tractatus *de concordia discordantium Astronomorum.* Quæ omnia leguntur excusa simul in folio, absque nomine loci, anni ac typographi.

Commentarii in Libros IV. Sententiarum. Paris. fol.

Sacramentale. Lovanii, 1487. apud Ægid. ab Heerstraten.

De Emendatione Ecclesiæ. Coloniæ, cum Concilio Basileensi. Item in Ort. Gratii Fasciculo Rerum expetendarum fol. 204.

Sermones varii. Argentinæ, 1490.

Tractatus *de Potestate Ecclesiastica*,

Item *Responsio contra Fr. Matthæi Conclusiones pro Flagellantium Secta*, extant in Operibus *Joannis Gersonis*, cujus etiam ad Card. Cameracensem leguntur Epistolæ.

Item extant sequentia in Operibus præfati Hermanni Vön der Hardt, de Actis Concilii Constantiensis, Tomo I.

Opusculum de difficultate Reformationis in Concilio universali, scriptum anno 1410. ad Joannem Gerson Parif. Cancellarium. Ex Codice MS. Academiæ Helmstadiensis.

Canones Reformationis Ecclesiæ, scripti in Concilio Oecumenico, & Imperatori Sigismundo ac universo Concilio oblati. Ex Codice MS. Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis.

Oratio de Officio Imperatoris, Papæ, reliquorumque membrorum Concilii Constantiensis, pro emendatione Ecclesiæ,

PETRVS BACHERIVS, DOMINICANVS,
DOCTOR THEOLOGVS, POËTA, ET ECCLESIASTES EXIMIVS.

Hæc sunt Baccherij, quæ cernitis, ora diserti,
Cuius lingua sacrum nil nisi manna pluit.
Hæreseων vixit mastix immitis, & idem
Mitis amor Charitum, Pieridumq; fuit.

habita Constantiæ anno 1417. Ex antiquo Codice impresso Argentinæ anno 1490.

Tractatus *de Jure eligendi Papam, & de Jure Concilii in Papam.* Ibid.

Opuscula ejusdem spiritualia XVII. collegit *Leander à S. Martino*, S. Theol. Doctor Duacensis, & Linguę hebraïcæ Professor Academicus, edideitque anno 1634. 12. hoc ordine:

1. *Speculum Considerationis.*

2. *Compendium Contemplationis.*

3. *De Scalæ spiritualis gradibus.*

4. *Epitome Quadruplicis Exercitii spiritualis.*

5. *De Oratione Dominica.*

6. *Orationis Dominicæ Expositio anagogica.*

7. *Salutationis Angelicæ Expositio devota.*

8. *Verbum abbreviatum, super Libro Psalmorum.*

9. *Meditatio in Psalmum XXX.* In te Domine speravi.

10. *Meditatio posterior in eumdem Psalmum.*

11. *Meditatio in Psalm.* Judica me Deus.

12. *Meditationes in VII. Psalmos Pœnitentiales.*

13. *Meditatio in Canticum* Magnificat.

14. *Meditatio in Canticum* Benedictus.

15. *Meditatio in Canticum* Nunc dimittis.

16. *Expositio in Cantica Canticorum Salomonis.*

17. *Duodecim honores S. Joseph sponsi Virginis.*

Tractatus ejusdem *De Anima* legitur MS. Ultrajecti in Biblioth. publica.

Denique *de Vita S. Petri Cœlestini* libros II. auctore *Alliaco*, edidit Surius, die 19. Maii. qui etiam extant in Actis SS. Bollandinis Mense Maio Tomo IV. pag. 484.

Inter Opera *Joannis Gersonis*, anno 1706. curis *Ludovici Ellies Du Pin* edita V. Tomis in fol. Amstelodami apud Lud. De Lorme & socios (tametsi typum præferant Antverpiensem) extant quoque Tractatus quam-plurimi Cardinalis *Petri de Alliaco.* Scilicet placuit *Pinio*, ad elevandam communem DD. Sententiam de Superioritate Rom. Pontificum supra Concilium, hujus Prǫsulis authoritate abuti, quædam ejus scripta tempore Schismatis, dum Ecclesia indubitato carebat Pontifice, edita, cum *Gersonis* Operibus, novis typis vulgando.

PETRUS APHERDIANUS,

Wageningensis, Gelder, Moderator Scholæ Harderovicensis & Amstelodamensis, edidit

Leges Scholæ Harderwicanæ, in 8.

Tyrocinium Linguæ Latinæ, Coloniæ, 8. apud Gymnicum.

Methodum discendi formulas Linguæ latinæ. Ibid. 8.

Institutionem puerorum. Ant. 1560. 8.

Epigrammatum Moralium libros II. Ibid 1560.

Distichа Moralia. Ibid. 1579. 8.

Similia Erasmi, & *Apophthegmata* per locos communes digesta. Daventriæ. 1557. 8.

PETRUS BACHERIUS,

Vulgò DE BACKERE, Gandavensis, Ord. FF. Prædic. S. Th. Doctor in Academia Lovaniensi renunciatus anno 1568. die 12. Octobris, illiusque Professor eximius, Poëta elegans, per annos XLII. Concionator facundus ac vehemens, & Bacchico hæreticorum furori retundendo natus. Certè id de eo accepimus, numquam suggestum ascendere solitum, de Fidei controversiis verba facturum, quin innumerabilem audientium turbam cogeret,

& quâ erat dicendi facilitate ac facultate, in admirationem raperet.

Prior suis variis in locis præfuit, Hagæ-Comitis apud Batavos, Calcariæ Cliviorum, Gandavi, & alibi, atque anno 1580. à Patribus Germaniæ inferioris deputatus Definitor, Romamque ad Comitia generalia Ordinis sui profectus, ibidem coram totius orbis Patribus Orationem luculentam habuit, quæ & paulò pòst Romæ data est prelo. Scripsit flandricè,

Hortulum Precum. Lovanii apud Joan. Bogardum, & alibi, cùm latinè, interprete *Henrico Bogardo*, tum gallicè, interprete *Ant. Cambier*, utroque Ordinis S. Dominici.

De tribus partibus Pœnitentiæ, Contritione, Confessione & Satisfactione. Lovanii 1573.

Tractatum brevem *super Oratione Dominica.*

Et *Concionem de Oratione.* Gandavi, 1599. apud Manilium.

Latinè verò, *in Missoliturgos*, seu *Missæ osores*, libros II. Gandavi, 1556. 8.

Apologeticum pro fidelibus defunctis. Antverpiæ 1586 apud Plant.

Speculum Militiæ Christianæ. Lovanii, 1562. & Coloniæ, 1592. 8.

Jurgium Conjugale, Dialogis II. comprehensum. Gandavi. 8.

Dialogum inter Cenophilum & conjugem Eulaliam, in quo Calvinistarum secta *Christi pellex*, Ecclesia verò Romana *Christi sponsa* appellatur. Ibid. apud Paludanum.

Spongiam Ebriosorum, sive *Parænesin seriam ad eos, qui liberalioribus poculis addicti sunt*; Dialogis II. comprehensam. Embricæ. 1592.

Tumultum Panicum, sive Belgicum, versu heroïco. Antver. 8. apud. Plant.

Tabulam sacrorum Carminum, & *piarum Precum Enchiridion*, libris III. ex CXX. Poëtis collectum. Duaci, 1579. 8. apud Bogardum.

Homilias in Epistolas Quadragesimales. Lovanii, 1572. 8. Bogardi typis.

Homilias in Euangelia Dominicalia. per annum. Ibid. 1576. apud Velpium.

Enchiridion Theologiæ Pastoralis, à morte editum. Treveris, 1605.

Scripsit & *Annotata in Opusculum D. Thomæ de Regimine Principum*; MS. apud Prædicatores Gandenses

Decessit Gandavi, anno partæ salutis 1601. ætatis LXXXIV. pridie Idus Februarii: atque hoc sibi Epitaphium in extremis decantavit.

Si canitur niveis sub mortem nænia cygnis,
Dum premit innocuum longa senecta caput;
Cur mihi non liceat, triplices mea fata sorores
Dum truncant, proprias concinere exequias?
Intempestivis albescunt tempora canis,
Utraque quin frontem ruga senilis arat.
Caligant oculi, sunt hæc præludia mortis:
Torpent officio, pesque manusque suo.
Ganda vale, Fratresque valete, valete propinqui,
Liber ab exilio regna paterna sequor.
Consequar hæc meritis Christi, rogo: sublevat ægram
Spes mentem, trepidis anchora firma viris.
Sæpe per infestos scopulos & naufraga saxa,
Nostra est insanis cymba rotata notbis:
Non tamen à vero me devius abstulit error,
Dogmate tentata est, non temerata fides.
Sæpe (fatebor enim) peccati nectare captus,
Neglexi æterni jussa verenda Dei.
Da veniam fasso, pavidæque illabere menti:
Vulnera vulneribus dilue, Christe, tuis.
Discute mortales nebulas Dominator Olympi,
Migrantemque animam quâ potes arte juva.
Lux perit, interea mors urget, corporis hujus
Exuvias viridi suscipe terra sinu.
Sic placuit Cyro viridanti in grandine condi;
Rex tantus tumuli saxa operosa fugit.
Hic locus arridet, majorum hic ossa quiescunt;

Bun-

Bunderii cineres, Gruteriique Patris.
Jungo Rigermannum, Sylvanum, Winchusiumque,
Ætate & meritis, eloquioque pares.
Non ego Cojianum, non te Rufelarde silebo,
Olim nam impense favit uterque mibi.

Plura de *Petro Bacherio* ejusque elucubrationibus lege in Belgio Dominano, authore P. de Jonghe; item apud Sanderum de Scriptor. Gandav.

PETRUS BARD,

Tornacensis, Adriani Florentii, qui postea fuit ejusdem nominis Papa VI. in Academia Lovaniensi studiorum condiscipulus & contubernalis, Lutetiæ Parisiorum emissis votis, Cœlestinorum Ordini se addixit anno 1489. cujus postmodum quartò Provincialatûs officium gessit. Ludovico XII. Francorum Regi adeo gratus fuit, ut ei arcana regni in conclavi & conscientiæ latebras in confessione aperiret: à quo etiam oblatum Archiepiscopatum, religiosi propositi tenax, invictâ humilitate recusavit. Adrianus item VI. Pont. pristini memor sodalitii, *Bardum* Romam, ut Ecclesiasticis honoribus ipsum adornaret, voluit accersere; at vir modestus & sui despiciens, ne id fieret suppliciter exoravit. Obiit Vicarius generalis Ordinis, nec non Prior Parisiensis Cœnobii, anno 1525, ætatis 82, & in Capitulo tumuatus est.

Scripsit doctissimam *Regulæ S. Benedicti Expositionem*, quâ illam (teste *Bened. Haefteno* Præposito Affligem.) caliginosis mentibus lucidam apertamque reddidit. Extat MS. Tomis II. fol. in Bibliotheca Cœlestina Parisiensi.

Item *Collationum seu Concionum sacrarum Volumina V.* in fol. MSS. ibidem. Elenchum earum exhibet liber, cui tit: *Gallicæ Cœlestinorum Congregationis, Monasteriorum fundationes, Virorum illustrium Elogia* &c. Parisiis editus in 4. anno 1719. pag. 135.

PETRUS DU BAY,

Ex agro Athensi in Hannonia oriundus, Michaelis Doctoris Theologi apud Lovanienses frater, & Rotæ Romanæ Advocatus, edidit *Directorium Electionum.*

PETRUS BEAUSARDUS,

Lovaniensis, Doctor Medicus & Mathematum Professor Regius in patria, vir absolutæ doctrinæ, nec literarum Græcarum ignarus; obiit Lovanii anno 1577. pridie Idus Augusti. Edidit

Arithmetices Praxin. Lovanii, 1573. 8. apud Barthol. Gravium.

Item *de Annulo Astronomico* librum. Ibid. 8.

PETRUS BECANUS,

Sive A BEECK, Juliacensis, Imperialium Ecclesiarum Aquis-Grani, B. Mariæ Canonicus, & ad D. Adalbertum Præpositus, dedit

Aquisgranum, sive *Historicam narrationem de Civitatis Aquisgranensis origine & progressu, de rebus Divi Caroli Magni præclarè gestis, de ritu coronandi Reges Roman.* &c. Aquisgrani, apud Henr. Hultingium, 1622. 4. Item Coloniæ 1642.

PETRUS BERTIUS,

Beveris Flandriæ occiduæ pago natus anno 1565. die XIV. Novembris, puer septennis delatus in Angliam prima in suburbano Londinensi litterarum ac linguarum latinæ, græcæ & gallicæ tirocinia posuit: vix duodecennis nomen Academiæ Lugduno-

Batavæ dedit, & in Historiis *Justum Lipsium*, in Græcis *Bonaventuram Vulcanium* publicè docentes audivit; docuitque & ipse ibidem juventutem annos aliquot, sub *Nicolao Stochio* Rectore.

Hinc peregrinationis studio captus cum sui æqualibus Germaniam petiit, & per Noricos, Bohemiam, Silesiam, Poloniam, Russiam, ac postea prono amni per Moscoviam ac Borussiam Dantiscum vectus, tandem Lugdunum ad Batavorum rediit Academiam; ubi reliquum ferè vitæ suæ tempus, annos totos XXVI. docendo inventutem, transegit, inter Pseudo-Theologos nomen professus, & Regens Collegii ab Ordinibus Hollandiæ instituti.

Quædam scripsit, quæ ipse postea damnavit & detestatus est: Vir aliàs variarum scientiarum cognitione excellens, & in Geographicis disciplinis accuratè diligens. Sunt autem hæc:

Oratio de modestia in appetenda gloria. Argentorati.

Orationes variæ, & *Carmina* sparsim Lugduni edita.

Oratio in obitum Jacobi Arminii Doctoris Theologi Lugduno Batavi. Ibidem 1609. Accessit anno sequente vernacula *Compellatio J. Gomari, de illius considerationibus in dictam Orationem funebrem.*

Duæ Disputationes de Hæresi Pelagii & Cælestii. Ibid. 1609.

Hymenæus desertor, sive de Sanctorum perseverantia & apostasia, Libri II. in 4. Lugduni 1610, ac rursum 1615, cum additione *Hyperaspistes*, & *Thesibus de Perseverantia SS. ex Epistola ad Hebræos.*

Logicæ Peripateticæ libri VI. Ibid. in 8.

Tabularum Geographicarum contractarum libri VII. Amstel. fol. 1616.

Commentarii Rerum Germanicarum libris III. ibid. 1616. 4.

Ptolomæi Geographia, græcè & latinè, cum Tabulis, an. 1620. fol.

Breviarium totius orbis terrarum. Paris. 1625. & Hanoviæ, 1629. 12.

Denique Raphelengii typis ab anno 1595. dedit *Nomenclationem Bibliothecæ Academiæ Lugduno-Batavæ*; cum Epistola, De ordine ejus atque usu. Nam primus Bibliothecam illam digessit *Bertius*, inque eum ordinem redegit, qui hodieque conspicitur, & quem Curatores Academiæ servandum deinceps sanciverunt.

A Pseudo-Synodo Dordracensi damnatus, & à cathedra suspensus, quòd sectæ Arminianæ adhæsisset, relictâ anno 1620. Batavorum hæresi Calvinianâ, Lutetiam commigravit, in eadem urbe ad Ecclesiæ Catholicæ communionem receptus & admissus, cum biennio antè à Ludovico XIII. Galliarum Rege in Cosmographorum suorum numerum coöptatus esset. Docuit utramque linguam Becodiano in Gymnasio: editâ *Oratione*, quâ commigrationis mutatæque Religionis caussas reddidit, an. 1620. 4. typis Claudii Morelli; quæ latinè gallicè ac belgicè prodiit. Huic opposuit anno 1623. *Joannes Corberus*, Professor Lutheranus, *Anti-Bertium*, Norimbergæ editum.

Edidit quoque Parisiis *Notitiam chorographicam Episcopatuum Galliæ.* fol. 1625.

De aggeribus & pontibus hactenus ad mare extructis, digestum novum. 8. Parisiis, per Libert 1629. Prodiit occasione famosæ obsidionis Rupellanæ.

Vitam S. Genovevæ, Parisiensium Patronæ, scripsit versibus latinis; cujus intercessione ac Reliquiarum attactu à gravi oculorum dolore ac proximâ cæcitate liberatus fuerat.

Porro delato apud Batavos conversionis ad Fidem Catholicam nuncio, cum in amentiam incidisse sparserunt Ministri Batavi: quod ex parte cre-

PETRVS BERTIVS

N. De Larmessin sculp.

dens uxor ejus *Anna Maria Kukelins*, Joannis Kuchlini pseudo-Ministri filia, unà cum filiis venit Parisios eodem anno 1620, ac paulò post (Deo miserante) omnes Fidem Catholicam illic professi sunt inter manus R. P. *Athanasii de Molè* Capucini.

Obiit Bertius Parisiis anno 1629. V. Nonas Octobris, sepultus in Ecclesia PP. Carmelitarum Discalceatorum, sicut & uxor ejus, quæ diem extremum clausit anno 1647. Tres filii eorum Regularem Observantiam apud dictos PP. Carmelitas professi sunt, ac zelo salutis animarum & pietate claruerunt: *Paulus à Jesu Maria* Missionarius Tripoli in Syria obiit anno 1643. *Cæsarius à S. Bonaventura* (de quo supra, pag. 148.) fundator Missionis præfatorum PP. Hagæ-Comitis, decessit Prior Conventûs in Insula Melitensi anno 1662. & *Petrus à Matre Dei*, (de quo inferiùs) devixit in Missione Lugduno-Batava anno 1683.

Plura de Petro Bertio ejusque varia fortuna ac scriptis, lege apud P. Niceron, in Notitia Virorum eruditione illustrium, Tomo XXXI.

PETRUS BINSFELDIUS,

Ex Luxemburgensi Ducatu oriundus, Romæ in Collegio Germanico Philosophiam Theologiamque avidè ac pertinaci studio amplexus, ibidem Doctoralibus S. Theologiæ insignibus decorari meruit. Hinc Augustam Trevirorum accitus, Ecclesiæ Metropolitanæ Canonicus atque Ecclesiastes, summa cum laude, famaque nominis munia sibi credita administravit, nomenque scriptis atque ingenii monumentis illustrius fecit.

Fuit etiam Episcopus Azotensis ab anno 1577, duorumque Archiepiscoporum Electorum Trevirensium, Jacobi ab Eltz & Joannis à Schonenburg Suffraganeus, nec non Ecclesiæ Collegiatæ S. Simeonis Treviris Præpositus. Pestiferâ lue correptus, reddidit naturæ debitum 24. Novembris 1598. sepultus, uti modestiæ caussâ voluerat, juxta limen templi inferioris S. Simeonis, in Ædis vestibulo. Scripsit vero

Enchiridion Theologiæ Pastoralis. Treviris, 1602. 8. ac deinceps Coloniæ Antv. Parisiis, aliisque in locis, etiam Notis auctum *Francisci Sylvii* S. T. D. Duaceni.

Commentarium in Tit. Decretal. de injuriis & damno dato. Treviris 1597. 8.

Commentarium ad Tit. de Simonia. Ibid. 1605.

Tractatum de Tentationibus, earumque remediis. Coloniæ 1623. in 8.

Tractatum de Confessionibus Maleficorum & Sagarum; cui subjungitur

Commentarius in Tit. Codicis de Maleficis & Mathematicis. Treviris, 1596. & Colon. 1605. 8.

Tractatum de Usuris. Treviris 1611. 8.

Receptas in Theologia sententias & Conclusiones. Trevir. 1595. & 1612.

Examen Ordinandorum. Duaci. 1617.

Opera omnia ejusdem Theologica & Juridica, prodierunt Treviris 1612.

PETRUS BLOMEVENNA,

Leidensis, Batavus, pueritiæ egressus annos, ac litteris humanioribus non leviter tinctus, anno salutis 1489. ætatis XXII. mundo nuntium remisit, & Cartusiæ Coloniensi nomen dedit; in eaque annos ferè quinquaginta vixit, ac vitæ religiosæ, innocentiæque verè Christianæ exemplo omnibus fuit. Præfuit eidem Prior, ac Visitator Provinciæ Rheni annos novem ac viginti.

Obiit anno 1536. pridie Kalendas Octobris, ætatis anno LXX. Professionis XLIX. Plura de Vita ejus *Theod. Petreius* in Bibliotheca sua Cartusiana.

Scripta ejusdem pleraque Coloniæ sunt evulgata.

De Bonitate Divina libri IV. 1538.

De Auctoritate Ecclesiæ.

De Effusione cordis. Antver. 1516. 8. sine nomine.

Directorium parvum, contemplari cupientium; sive Libellus introductorius in vitam contemplativam. 8. 1527.

De Invocatione Sanctorum.

Enchiridion Sacerdotum, sive de SS. Eucharistia ac Sacrificio Missæ. 1532. Coloniæ apud Dorstium. 8.

Assertio Purgatorii.

Contra Anabaptistas.

Candela Euangelica, edita absque auctoris nomine.

Expositio in Psalmum CXXVI.

Vita S. Brunonis; & *Sermo de eodem.* Et alia.

PETRUS A BOEXELAER,

Antverpiensis, Religiosus & Supprior S. Salvatoris Ord. Cist. in patria, & Confessarius Monialium Vallis S. Bernardi Diestemii, descripsit

Viam salutis, conferentias inter Pastorem & ovem. Antverp. apud Viduam Cnobbaert; circa annum 1648.

PETRUS BOLSWARDIENSIS,

Bolswardiæ natus patre *Jacobo Naupego*, fuit Regularis Laïcus S. Augustini in Thabor Frisiæ Monasterio juxta Sneecam, artium Mathematicarum, ac præsertim Geometriæ peritus, linguâ latinâ leviter tinctus: cujus operâ Carolum V. Cæsarem aliquando usum fuisse refert Suffridus Petrus Decade XI. Scriptorum Frisiæ. Vixit circa annum 1550. Scripsit

Historiam Frisiorum, ab anno 780. usque ad annum 1550.

PETRUS BONVOISIN,

Audomarensis, natus anno 1570 nomen Societati Jesu dedit, tunc Sacerdos; vitâ dein functus Tornaci 30. Decembris 1626. Edidit

Veram Effigiem Charitatis Christianæ, à *S. Paulo* Apostolo I. Corinth. XIII. ad vivum expressam, Sententiis & Exemplis illustratam. Audomari, typis Boscardi, 1621.

PETRUS BOR,

Christiani filius, Ultrajecti anno 1559. natus, ab ineunte ætate tantam in pervolvendis libris, præsertim historicis, oblectationem concepit, ut iis satiari vix posset. Et quamvis latinæ aliarumque eruditiorum linguarum ignarus esset, summo tamen studio Bibliothecam sibi ex omnibus ferme Scriptoribus Belgicis selegit, quæcumque Edicta, Diplomata, aliaque Monumenta authentica indefesso labore perlustravit, ac demum & ipse Historiographus factus est.

Materiam præbebat tristis illa & posteris admiranda rerum Belgicarum catastrophe, tot urbium clades, mutata Religio, populorum rebelliones, tumultus &c. Favebant & Mœcenates, Status Provinciæ Ultrajectinæ, qui dato edicto 4. Februarii 1602. *Borrio* ad penitiora sua archiva aditum dederunt; quascumque etiam personas, seu publicas seu privatas, rogarunt, ut si quæ tenerent Manuscripta, aliave Historiæ ejus inservientia, ea subministrare vellent. Sed & Status Hollandiæ Frisiçque occidentalis *Petro Borrio* Diploma Historiographi Provinciæ suæ anno 1615. mense Septembri, unà cum 600. florenorum stipendio, contulêre. Fuit & Nort-Hollandiæ Questor, atque anno ætatis suæ LXXVI. in fata concessit Harlemi die 16. Martii 1635. Scripsit sermone vernaculo,

Historiam, sive *originem*, *initium & sequelam Motuum Belgicorum*, *bellorum-*

que; tres libri priores prodierunt 1595. sequentes tres 1601. quos Author Magistratui Ultrajectino dicavit, iterumque edidit 1621, auctos & ad annum 1584. perductos, Tomis II. fol. Amstelod. apud Mich. Colyn & Govard. Basson.

Dein annis 1626. 1630. & 1636. alios Tomos IV. publicavit; ita ut omnes simul in XXXVII. libros divisi integram Belgii Historiam ab anno 1556. usque ad 1600. comprehenderent, quibus Acta, Scripta, Epistolæ, Edicta, atque ejus generis universi utriusque partis Tractatus exhibentur. Altera ejusdem Operis editio IV. Vol. fol. priorem & chartæ & characterum nitore longè superans, prodiit Amstelod. 1679. adjunctis Diplomatibus ac Resolutionibus multis, figurisque elegantibus.

Fecit & *Petrus Borrius* Historiæ suæ *Compendium*, quod per versus Flandricos distributum variisque iconibus illustratum, Lugduni Batt. edidit 1617. 4.

Item *Obsidionem Silvæducensem ac Vesaliensem, & Regiorum panicam ingressionem in Velaviam.* flandricè, Hagæ-Com. apud Arn. Meuris 1630. 4.

Ad hæc *Continuationem Chronicorum Carionis* (nempe ab anno 1576. ad 1619.) publicavit, 1632. & quasi otio adhuc abundasset, *Tragi-Comædias* in prosa, alteram de *Apollonio Tyri Principe*, alteram de *eodem & Tarsia filia ejus.*

Laudarunt *Borrium* Janus Dousa, Daniel Heinsius, Theod. Schrevelius, Jac. Catsius, & quotquot alii sunt eruditi Batavi, præsertim à diligenti Monumentorum collectione & ab impartialitate. Reprehendit tamen Joannes Clericus nimiam ejus in Historiis digressionem, ac stylum durum & impolitum &c.

P. Christianus à Rodenburg, J. U. D. hosce in memoriam majoris avunculi sui versus lusit.

Jactet Roma Titum, Crispum super æthera tollat,
Famosumque colat Græcia Thucydidem;
Belga dato Docto meritorum præmia BORRO:
BORRO, *qui vestra primus in Historia.*

PETRUS BORT,

Hagæ-Comitanus Batavus, J. U. Doctor & in suprema Hollandiæ Zelandiæ Westfrisiæque Curiâ Caussarum Patronus celeberrimus, floruit circa annum 1650, ac primùm edidit flandrico Idiomate Tractatus sequentes separatim ac sucessivè.

1. *De Jure feudali Hollandiæ.*
2. *De Processibus Criminalibus.*
3. *De Dominiis Hollandiæ.*
4. *De Dominiis Officiorum*, vulgo *Ambachts-heerlyckheden.*
5. *De Querelis Judicialibus*, vulgo *Complainten.*
6. *De Edictis*, vulgo *Arresten.*

Quorum omnium simul dein facta fuit editio altera in fol. Hagæ-Comitis annis 1681. item 1702.

PETRUS LE BOUCQ,

Valencenas, Vir nobilis, J. U. L. edidit

L'Histoire de la Terre & Vicomté de Sebourg, jadis possedée par les Comtes de Flandres & de Hainaut, unà cum Stemmate Genealogico illustrium Famil. de Witthem & Bergis. 4. Bruxellis, apud Joann. Mommart 1645.

PETRUS BOUILLE,

Dionantensis, Societ. Jesu, Litteras græcas latinasque cum laude professus, pluribus inde locis Concionatorem egit, rexitque Collegia Leodiense ac Dionantense, ac diem clausit extremum 22. Decemb. 1641. Scripsit

Historiam Inventionis & Miraculorum B. Mariæ Virginis Foyensis 8. Duaci 1620. quam dein auctiorem evulgavit gallicè, Tulli-Leucorum anno 1628. Hæc autem Imago Deiparæ inventa fuerat in quercu anno 1600. juxta oppidum Dionantense.

Item gallicè, sed non expresso nomine, *Divam Bonæ Spei* juxta Valencenas: & *Divam Misericordiæ*, juxta Marchianas ad Pontem, in ditione & Diœcesi Leodiensi.

Ejusdem legitur *Ode Pindarica græca & latina*, præfixa Operi *Leonardi Lessii* de Justitia & Jure.

PETRUS BRUHESIUS,

Rithovius, Brabantus, Eleonoræ, sororis Caroli V. Imp. & Galliarum Reginæ, pòst Reip. Brugensis Medicus, scripsit

Epistolas binas *de Viribus Thermarum Aquisgranensium*. Antver. 1555. 8.

Leguntur ejusdem *Epistolæ tres* inter Consilia variorum de Arthritidis præservatione & curatione, ab *Henr. Garetio* Franc. 1592. 8. vulgata: duæ *de ratione medendi morbi articularis*; & una *de usu & ratione cauteriorum*.

Epitaphium amico lusit *Nic. Nicolaius*, Funerum libro II.

PETRUS BRUNETI,

Cathedralis Ecclesiæ Atrebatensis Canonicus, claruit circa annum 1431. quo Basileensi Concilio interfuit, ejusque Acta manu propriâ per sex Volumina descripsit. Asservabantur MSS. in Bibliotheca Atrebatensis Capituli, tantique valoris erant Cardinali Richelio, Ludovici XIII. Francorum Regis Ministro primario, ut originalia ad Bibliothecam Domûs Sorbonicæ Parisios transferri curarit, datâ Atrebatensibus copiâ pulchro charactere descriptâ. Ita liber inscriptus: *Voiage litteraire des Benedictins de la Congregation de S. Maur*. 4. Tomo II. pag. 74.

PETRUS BRUXELIUS,

Sylvæducensis, Societatis Jesu Sacerdos ac Missionarius in Ducatu Montensi, naturæ concessit Hildesii die 7. Maii 1664. Edidit germanicè

Anastasiam pro Doctore Medico recens converso, contra Consistorium Duisburgense. 8. Coloniæ 1664.

PETRUS DE BRUXELLA,

Cognomento CROCARTIUS, Ordinis Prædicatorum Conventus S. Jacobi apud Parisienses alumnus, Theologus eruditus, Philosophus celebris, scripsit

Commentarios in Logicam Aristotelis. Parif. 1509. fol.

Comment. & Quæstiones in Physicam ejusdem. Ibid. 1521.

Comment. & Quæstiones in libros de Anima. Ibid. 1510. fol.

In D. Thomam de Ente & Essentia.

Annotatiunculas in Petrum Hispanum.

Decessit Machliniæ, anno 1553. ætatis LXXXIII. juxta Val. Andream.

Plura vide de hoc Scriptore ejusque pluribus scriptis in Bibliotheca Ord. Prædicat. Parisiis edita per P. Echard, Tomo II. pag. 29. ubi dicitur fuisse Doctor Sorbonicus, ac Concionator celeberrimus, qui obiit Parisiis anno 1514. Proinde hic emendandus Valerius Andreas.

PETRUS DE BRUXELLIS,

S. Th. Baccalaureus formatus, habuit Orationem in Concilio Constantiensi, hoc titulo; *Quod Clerus patietur notabiliter*. Hanc è MS. Codice Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis primus eruit *Henr. Von der Hardt*, Tomo I. Part. XVII. anno 1697.

PETRUS BURRUS,

Brugensis (Guicciardinus *Burgensem* facit, à Burgo Geldriæ) natus anno 1430. oriundus tamen Novioduno Galliæ opido, fuit Decretorum Licentiatus, & Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Ambianensis, divinis & humanis litteris clarus.

Vixit Parisiis eâ nominis celebritate, ut plerique hoc uno pro liberis suis instituendis uti voluerint præceptore: quippe qui unus inter paucos eloquentiam, Poësin, cæterasque artes bonas cum sapientia jungere doceret, nec artes sine moribus, nec mores sine litteris prodesse. Obiit Ambiani anno 1507. ætatis LXXVII.

Plura in laudem ejusdem Auctor appendicis Trithemianæ recitat: ubi & varia ejus scripta recensentur.

Odarum libri VI. *Hexametrorum* lib.
Apologorum liber.
Elegiarum libri II.
Epigrammatum liber.
De Adventu Domini.
De Nativitate Domini.
De Circumcisione Domini.
De Epiphania.
De Jejunio
De Confessione & *Eucharistia.*
De Cœna Dominica.
De Communione Paschali.
De Inventione Crucis.
De Ascensione Domini.
De Pentecoste.
De Trinitate.
De Corpore Domini.
De Exaltatione Crucis.
De facie Dominica
Hymni de omnibus Sanctis.
De Festis B. Mariæ.

Ex his editos dumtaxat credo typis Ascensianis, Paris. 1508. 4. Pæanas V. *Festorum D. Virginis Mariæ:* & *Hymnos* aliquot, cum familiari *Ascensii Expositione*, & Auctoris vita.

PETRUS VAN BUSCUM,

Mechliniensis, S. Th. Licentiatus in Academia Lovaniensi, primùm Gandavi ad S. Salvatorem Pastor, tum Canonicus Graduatus Cathedr. Ecclesiæ ejusdemque Pœnitentiarius anno 1668. ab Episcopo d'Allamontio constitutus. Devixit ibidem die 28. Novembris 1689. Scripserat

Instructionem ad Tyronem Theologum, de Methodo Theologica, octo Regulis perstrictâ, ejusdemque Instructionis Defensionem & Vindicias. Gandavi item Lovanii prodiit anno 1670. Contra hunc librum (Romæ paulò post damnatum) stylum acuerunt *Ægidius Estrix* S. J. & *Franciscus Bonæ-Spei*, Ord. Carm. Theologi.

PETRUS BUSÆUS,

Noviomagus, Gelder, *Joannis*, S. J. eximii Theologi frater, Lovanii inter Magistros Artium tertio loco promotus anno 1559. è Pœdagogio Porci: Societatem Jesu amplexus est Coloniæ anno 1561. Postmodum in Viennensi Austriaca Academia sacras litteras explicuit, & in Collegio Linguam sanctam docuit, laureâ quoque Doctorali S. Theologiæ ibidem insignitus, pietate vero prudentiâ & exemplo eximius. Decessit Viennæ die 12. Aprilis 1587.

Opus Catechisticum, sive *Summam Doctrinæ Christianæ Petri Canisii*, divinæ Scripturæ testimoniis, ac SS. Patrum Sententiis illustravit auxitque. Coloniæ, 1569. 4. & 1577. fol.

PETRUS CABELIAUW,

Amstelodamensis, variis in locis Calvinianus Minister, ac postremò quidem Leovardiæ ac Lugduni-Bat. ubi & Collegium Theologicum à Curatoribus Academiæ institutum pro iis quos

vulgo *Proponentes* dicunt, direxit ab anno 1659. Obiit autem die 20. Martii 1668. ætat. 58. Edidit

De libertate Ecclesiastica Tractatum 12. Amstel. 1642. & alia quædam contra Missionarios Catholicos.

PETRUS DE CAMBRY,

Tornacensis, Presbyter, J. U. L. Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ S. Hermitis, Rothnaci in Flandria, evulgavit gallicè

Oeconomiam Principum 12. Torn. 1656.

Vitam (vere mirabilem) *Joannæ de Cambry*, cognatæ suæ germanæ, primùm Religiosæ Ordinis S. August. Tornaci; dein dictæ Sororis *Joannæ à Præsentatione*, Reclusæ juxta Insulas Flandrorum & in opinione sanctitatis defunctæ. 4. Antverpiæ. 1659. Vide supra pag. 559.

Item *Gesta Ferrici de Guyon*, Equitis, avi sui materni, Ballivi generalis Aquicinctini ac Peckencourii, sub Carolo V. Cæsare & Philippo II. Rege militis quondam strenui, ab ipsomet olim exarata, publicæ luci dedit; Tornaci 1664. in 8.

PETRUS CAMERACENSIS,

Canonicus Regularis in Abbatia S. Auberti Ord. S. Augustini in patria, scripsit

Vitam & Martyrium S. Dympnæ. Molanus ad Usuardum XII. Maii; ediditque Surius. Dein inserta fuit Actis SS. Maii Tomo III. per PP. Hagiographos.

De querelis Franciæ & Angliæ, & *jure successionis utrorumque Regum in Regno* libros II. MSS. Oxoniæ in Bibliotheca Bodleiana. Extant item apud Melchiorem Goldastum, *in Dissertationibus de Sibylla Francica*, Ursellis, 1606.

VENER. P. PETRUS CANISIUS,

Noviomagi apud Gelros anno 1521. natus, Societatem Jesu tertio à confirmatione illius anno sub P. Petro Fabro primus omnium Germanorum atque Belgarum ingressus, ac sacerdotio insignitus, eandem Societatem exemplo, doctrinâ & præstantis ingenii monumentis mirum in modum illustravit. Germaniam superiorem primus Præpositus Provincialis rexit; concionibus auxit, Hæreticos disputationibus repressit; Catholicos confirmavit. Ex quo Hæretici *Canisium* per ignominiam *Canem Austriacum* appellarunt, quod in Austria plurimùm versaretur: verè haud canem mutum, aut non valentem latrare, sed qui latratu & morsu lupos passim grassantes ab ovili Christi arceret. Rectiùs Catholici illum *Hæreticorum malleum, novum Germaniæ Apostolum, Athletam Fidei, alterum sui sæculi Augustinum, Ecclesiæ per Helvetiam Patriarcham, Theologum incomparabilem, eximium B. M. V. Encomiasten* &c nuncuparunt. Episcopatum Viennensem in Austria, à Ferdinando Imp. instanter oblatum, constanter repudiavit.

Porro de Canisii pietate, puritate, candore animi, humilitate, orandi studio, perfectâ omnium humanorum affectuum mortificatione, ardore fidei, animarum zelo, indefesso labore & perpetuâ contentione, quâ Religionem Catholicam tueri & amplificare non destitit, multa dici possent, quæ justum volumen desiderant.

In summâ sanctitatis opinione, migravit ad Christum die 21. Decembris 1597. ætatis anno 77. Friburgi apud Helvetos, ubi corpus ejus magno est in honore apud omnes Catholicos: quin & varia etiam miracula per ejus intercessionem patrata referuntur.

Addimus infra Epitaphium sive Elogium, quod Canisii tumulo Friburgi

PETRVS CANISIVS NEOMAGVS SOC. IESV THEOLOGVS.

Obscuro quæ fama rogo, quæ flamma superstes
Corda redaccendit viuidiore face?
Nempe nouum cælo placidumq́; CANISIVS Astrum
Iam propior CHRISTO fulgurat igne nouo?
Sic fundit flammas, cui Sideris auctor IESVS.
Ipsa Fides, radius; Spes, iubar; ignis, Amor.

gi in D. Nicolai impositum est. Cœnotaphium posuit Collegium Theologicum Ingolstadiense; referturque à *Valentino Rodmaro*, libro de S. Theologiæ Professoribus Academiæ Ingolstadiensis.

Vitam *Canisii* ediderunt, *Matthæus Raderus*, S. J. libris III. Monachii 1623. in 12. item *P. Franciscus Sacchinus* latinè, P. *Franciscus de Smidt*, 1651. flandricè, & *P. Joannes d'Origny*, gallicè Parisiis, 1707. in 12.

Scripsit autem *P. Canisius*,

Summam Doctrinæ Christianæ, idque postulante *Ferdinando* Romanorum Rege, & *S. Ignatio* probante. Prodiit hæc primùm anno 1554. tacito Auctoris nomine, sæpiusque deinde recusa est, ac demùm ab Auctore recensita auctaque, Antverp. Plantini typis, 1574. Hanc Summam illustravit S. Scripturæ & SS. Patrum testimoniis *Petrus Busæus*, Societ. ejusdem Theol. Eadem contracta in breviorem formam passim in scholis ac templis docetur. Notatum autem fuit, primum hunc calami *Canisiani* laborem, fuisse quoque primum ab homine Societatis profectum opus, typis vulgatum. Vide Imaginem primi Sæculi S. J. Libro VI. cap. v.

Commentarium de Verbi Dei corruptelis, adversus Centuriatores Magdeburgenses, Tomos II. Prior est *De Joanne Baptista Præcursore Christi Domini*, Dilingæ editus, 1571. 4. Posterior, *De SS. Maria Deipara* libris V. Ingolstadii, 1577. & conjunctim, 1583. fol.

Manuale Catholicorum. Ibid. 1587. Antver. 1599. & alibi.

Enchiridion Itinerantium. Antver. 1599. 12.

Notas in Euangelicas Lectiones, quæ per totum annum Dominicis Festisque diebus in Ecclesia recitantur, Tomis II. Friburgi, 1591. & 1593. in 4.

Et hæc quidem latinè: germanicè verò scripsit

De Confessione & Communione. Dilingæ, 1567. 12.

Martyrologium. *Precationum* librum. *Conciones in Adventum* & *Natalem Domini*. Et alia, quæ latiùs videre est recensita in Bibliothca Scriptorum Societatis Jesu.

Evulgavit etiam cum luculenta Præfatione, *D. Hieronymi Epistolas selectas*. & *Leonis Magni Opera*, unà cum hujus Pont. Vitâ, quam Hagiographi Societ. Jesu Tomo II. Mensis Aprilis pag. 17. inseruerunt.

D. O. M.
Venerandus in Christo Pater,
PETRUS CANISIUS, Theologus,
Noviomagi natus,
Societatem Jesu,
Tertio à confirmatione illius anno,
Ingressus,
Ac Sacerdotio insignitus,
Ob magni simul & placidi animi
Præstantiam,
A Coloniensi Ecclesia ad Carol. V. Imp.
Ab Otthone Cardinale Augustano
Ad S. Concilium Tridentinum,
A Ferdinando Imp. Wormatiam
Contra Melanctonem Hereticum,
A Pio IV. Pont. Max.
Ad Principes Germaniæ
In fide confirmandos missus,
Postquam Romę, in Siciliæ &
Germanię Academiis docuisset,
Diu apud Ferdinandum Imp.
Et passim summa cum laude
Verbum Dei prædicasset,
Primus Provincialis Societatis ejusdem
In Germania,
Ab ipso Societ. Auctore P. IGNATIO.
Datus fuisset,
Scriptisque fidem Catholicam
Egregiè illustrasset,
Auspiciis Reverend. D. Joañis Fräcisci
Episcopi Vercellēsis Nuncii Apostolici
Friburgum sexagenarius venit;

Collegii Societatis fundamenta jecit,
Multa præclara documenta dedit,
Et quasi quidam Friburgêsium Patronus,
Ecclesiæ per Helvetiam Patriarcha,
Religionis Catholicæ
Sui temporis columna,
Toto Christiano orbe notissimus,
Fide, prudentiâ,
Indefesso scribendi labore,
Abstinentiâ, perenni gravitate,
Animi puritate,
Flagrantissimo Dei amore,
Multâque sanctitate clarissimus,
Migravit ad Christum,
Festo S. Thomæ Apostoli,
M.D.XCVII. anno ætatis LXXVII.

❖ ❖ ❖

Porro percrebrescente magis ac magis famâ ejus sanctitatis, sub Benedicto XIII. agi cœptum est Romę anno 1728. & sequentibus, in sacrâ Rituum Congregatione examen de Vita ejus ac Miraculis, ut in Beatorum album, si legitimè de requisitis ad id constiterit, aliquando referatur.

PETRUS CAPITANEUS,

Medioburgensis, Zelandus, Vir nobilis, simulque Medicinæ Doctor clarissimus; frequentatis primùm Parisiensi Lovaniensique Academiis, Valentiæ in Delphinatu supremum Doctoris titulum accepit. Postea in Academia Rostochiensi, & inde in Hafniensi Medicinæ Professor fuit, ac tertiò Rector magnificus, simulque Regis Daniæ Archiater.

Decessit anno 1557. sepultus in choro templi D. Virginis Hafniæ, ubi lapis sepulcralis cernitur, unàque sequens Epitaphium. Scripsit

Prophylacticum Consilium anti-pestilentiale, ad Cives Hafnienses anno 1553. editum à Doctore Thoma Bartholino in Cista Medica.

De Potentiis Animæ. 1550.

Calendaria Regi Christiano III. inscripta

Ephemerides. MSS.

Natalium splendore,
Virtute & doctrinâ ornatissimi
Viri, Domini,
PETRI CAPITANEI,
Zelandi, Mittelburgensis,
Medicinæ Doctoris eximii,
Et Archiatri in Dania.

❖ ❖ ❖

Numerus anni, mensis, diei,
Et horæ obitûs.

oCCUBUIt fatIs CapItaneUs, aLta MICaret
JanIseXta UbI LUX boraqUe nona foret.

❖ ❖ ❖

Non dispar Medicâ CAPITANEUS *Arte* GALENO
PETRUS, *in hoc tumulo post sua fata cubat.*
Qui quantus fuerit, scit Lovaniense Lyceum,
Et Schola, cui Paridis nomen inesse ferunt.
Extulit hunc plenis formosa Valentia buccis,
Doctorisque illum jussit habere decus.
Urbs quoque Vernovio stupuit vicina docentem,
Nec non æquoreis Hafnia cincta vadis.
Sæpius hic tristi morborum turbine Regem
Exanimem vitæ reddidit ille suæ.
Octo decemque fere cum conjuge vixit in annos,
Viderit ut similem vix pietate sibi.
ANTONIUS BALDERSLEBEN
Sang. C. P.

PETRUS CARPENTERIUS,

Antverpiensis, Rector Scholæ primùm Noortwicanæ, deinde Roterodamensis, edidit

Introductionem Logicam, typis Raphelengii, 1600.

Aldi Manutii Phrases Linguæ Latinæ, tabulis delineatas, 1603. 4.

Ramum aureum elegantiorum Linguæ Latinæ Orationum, serie alphabeticâ, 1604. in 4.

PETRUS CASTELLANUS,

Gerardimontanus, Flander, nascitur anno 1585. Nonis Martii. Primis annis operam litteris Gandavi dedit; Philosophiæ Duaci; Linguæ græcæ discendę docendæque Aureliis apud Gallos. Belgio redditus, Lovanii in Collegio Trilingui Buslidiano anno 1609. provinciam eamdem obire cœpit: ac mox Medici titulo auctus, Doctoralia anno 1618. die XXIII. Octobris insignia accepit, Regiisque auspiciis Medicas docuit Institutiones.

Vir & candore animi & melioris litteraturæ ac reconditioris eruditionis laude insignis: ut quæ in Medicina publicè solebat tradere, solida in primis, quæque privatim scriptis mandare, abunde testatum fecerunt.

Ludus, sive *Convivium Saturnale*. Lovanii, 1616. 8. typis Masii.

Ε'ορτολόγιον, sive *De Græcorum Festis Syntagma*. Antverpiæ apud Verdussium, 1617. 8.

Vitæ Illustrium Medicorum. Ibid. 1618. 8. apud Guil. à Tongris.

Referuntur hîc quidem CLXXX. Encomia, sed multi æquè illustres superiorum temporum Medici ibi desiderantur.

Laudatio Funebris ALBERTI PII, Belgarum Principis. Lovanii, 1622. 4. apud Hastenium.

Κρεωφαγία, sive *De Esu Carnium*, libri IV. Antver. apud Verdussium, 1626. 8.

Obiit præmaturè anno 1632. VII. Kal. Martii, sepultus in D. Petri ad Altare ejusdem Sancti.

PETRUS CELLARIUS,

Flander, Isembergæ, in agro Furnensi natus, edidit

Orationem contrà mendicitatem, pro nova pauperum subventione. Antver. typis Henr. Petri, 1531. 8.

PETRUS CLASENIUS,

Vernaculè CLAES, Lovaniensis, J. C. natus anno 1588. mensis Martii die XXVII. in patria à puero studia tractavit, & Doctoris J. U. titulum meruit anno 1621. die 23. Novemb. unà cum *Valerio Andrea* Biblioth. Belgicæ Authore.

Tractatum edidit *De Servitutibus*, Conclusionibus aliquot distinctum. Lovanii, Dormalii typis, 1622. 4.

Obiit anno 1635. die XXV. Julii, Namurci, quò fortè negotiorum causâ se contulerat.

PETRUS LE CLERCQ,

Ordinis S. Dominici, Conventûs Insulensis, verbi divini præco disertissimus, immaturo fato functus 5. Octob. 1636. Edidit

Orationem in Laudem D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici & Communis, à se Insulis habitam, typis Petri de Rache, 1629. 8.

PETRUS CLOBARDUS,

Schoondyckius Flander, ex Insula Cadsandia juxta Slusam, utriusque Linguæ peritus, Latinas fecit

Demosthenis Orationes Olympiacas tres. Antver. 1538. apud Greg. Bontium. Præfatur de comparatione Ciceronis & Demosthenis, & utriusque eloquentiam ac dicendi characterem invicem componit.

PETRUS COBBAERT,

Ninoviensis, Flander S. T. L. & Professor, Canonicus Norbertinus Abbatiæ. Ninive Flandrorum, dein Pa-

ſtor in Liedekercke ; ſcripſit

Rythmicam Conſiderationem altitudinis conſilii divini ſuper ſalute generis humani, ex S. Auguſtino propoſitam. Brux. 1647. in 4. apud Mart. Boſſuyt.

Laudem poſthumam, ſive Encomium funebre Benedicti Van Haeften, Præpoſiti Affligemienſis digniſſimi 1648.

Obiit Gandavi die 14. Julii 1654. ætatis anno 65. Profeſſ. 47.

PETRUS COECKE,

Aloſtanus Flander, pictor celebris, *Bernardi Bruxellenſis* diſcipulus: luſtratâ Italiâ, Conſtantinopolin profectus, Turcico Imp. ob artis ſuæ elegantiam placuit. Diſcipulum habuit *Petrum Breugelium* Pictorem, cui filiam in uxorem dedit. Plura de ipſo *Iſaac Bullart* Tomo II. Academiæ Scient. Edidit (teſte Swertio in Athenis Belgicis)

De Architectura & Geometria libros.

Sebaſtiani Serlii libros italicos, belgicè vertit.

Bruxellis in D. Gaugerici requieſcit, hoc Epitaphio.

Siſte pedem lector, ſanctam huic optato quietem.

PETRO COECKE,
Cognomento ab Aloſto,
Caroli V. Cæſ.
Ac Mariæ Hungariæ Reginæ
Pictori Ordinario,
Ingenio, arte, induſtriâ
Incomparabili,
Maria conjux mœſtiſſima
Pientiſſimo conjugi poſuit.
Vixit Ann. XLVIII. M. IV. D. II.
Deceſſit Bruxellis VI. Dec. anno MDL.
Natus Aloſti XVI. Aug. anno M.D.II.
VIRTUS MORTE SUPERIOR.

PETRUS COENS,

Antverpianus, S. Theol. Licent. Lovanienſis, & Eccleſiæ Cathedralis in patria Canonicus atque Scholaſticus, nec non Curiæ Epiſcopalis Sigillifer, deceſſit anno 1646. Edidit

Diſquiſitionem Hiſtoricam De origine Beghinarum & Beghinagiorum in Belgio: itemque *Notas in Declarationem Veridicam Zegeri van Hontſum de eadem re.* Leodii, 1629. 8.

PETRUS COLINS,

Angianus, Eques, Toparcha de Eetvelde, in Hiſtoriis genealogiiſque Belgicis mirum in modum excelluit, ut patet ex ſerie librorum ſequentium. Duxerat uxorem Joannam Tricart, è qua præ reliquis liberis prodiit Antonius Colins, J. U. Doctor Lovan. dein Præſes Conſilii Artheſiæ & Sanctioris Conſilii Senator; parens illuſtris familiæ hodieque ſuperſtitis.

Hiſtoire des choſes les plus memorables advenues en l'Europe depuis l'an 1130 juſques à notre ſiecle, ſelon le tems & l'ordre qu'ont dominé les Seigneurs d'Enghien, depuis Meſſire Hugues d'Enghien, juſques au trepas funeſte de Henri IV. Roi de France, cinquieme & dernier Seigneur dudit Enghien, de la Maiſon Roiale de Bourbon. 4. Montibus Hann. 1634, ac dein Tornaci 1643. Quo in libro occurrunt etiam Genealogiæ Familiarum Angiæ, Luxemburgi ac Borbonii.

Les Lauriers de la Maiſon de Bourbon. 8. Paris. 1640.

PETRUS COLPINUS,

Duacenus, S. Theol. Doctor ab anno 1571. & Regius Catecheſios Profeſſor in patria, nec non in D. Petri Canonicus; fato functus anno 1599. Edidit

Liturgicam Inſtitutionem, De SS. Miſſæ natura, partibus & forma; adjunctis *Precatiunculis*, eidem Miſſæ

PETRO COECKE ALOSTANO
PICTORI

E. de Boulonois fecit

officio servientibus. Duaci 1577. typis Jac. Boscardi.

PETRUS COLVIUS,

Brugensis, magni ingenii juvenis, & doctrinæ elegantis; maximus futurus, nî invida mors letifero ictu surgentem segetem in herba succidisset. Dedit eruditas & uberiores

Notas in Lucii Apuleii Madaurensis Opera, typis Raphel. 1588. 8.

Notas ejusdem nondum adfectas *in Sidonium Apollinarem*, à morte Colvii *Joannes à Wouweren* evulgavit; qui de amici morte in hæc verba philosophatur: *Quisquis umquam exstitit divino quodam instinctu excelsior, qui præmunitus robore animi, victor & triumphator voluptatum, digna virtutis indole affectavit, malignâ fati lege repente ut ostensus, interceptus fuit.*

Mox: *Nuperrimè* P. Colvius *emerserat, in quo non exiles ingenii virtutes collegimus, quas magis probasset, si per invidiam fati maturuissent.*

Nunc flos juvenum
Ostentatus raptusque simul
Solstitialis velut herba solet.

Vix enim annum XXVII. attigerat, dum fatale (equi calcitrantis Luteriæ in plateis) *hoc ferrum non tantùm acerbo, sed tristi ictu ferit surgentem ejus indolem inter ipsa virtutum incrementa.* Hæc ille.

Janus Douza egregio juveni hoc posuit Epitaphium.

Colvius *hic situs est, Flandris generatus Athenis,*
Illecebris pessum quem dedit aula suis.
Quippe hanc dum sequitur, primo vagus excidit ævo,
Crudaque avernali vulnera lavit aqua.
Ah miser & demens! Ad nutum vivere quisquam
Sustinet alterius, qui suus esse potest?
Doctrinæque domi speratos carpere fructus
Colvio *& hoc licitum, si libuisset, erat.*
Noluit, obsequio grassari, & Regibus uti
Maluit, & pompis addere se comitem.
Auctor mula necis juvenem quæ calce peremit;
Heu scelus! heu dira bestia cæde nocens!
I nunc luci Asino nativum redde nitorem.
Nata Asino rumpat ut tibi mula caput.

PETRUS CORETUS,

Athensis, Hannonius, S. Theol. Licentiatus, primùm Pastor Crispiniensis, dein quoque ad D. Virginem Tornaci Nerviorum, ibique pòst Canonicus, scripsit piè & eruditè, *Justi Lipsii* judicio, Cent. II. ad Belgas Epist. XXXIV. in id genus hominum, qui politiæ prætextu pietatem movent aut ejiciunt,

Defensionem Veritatis, adversus assertiones Catholicæ fidei repugnantes, ex libro *Francisci Lanovii*, vernaculè *la Noüe*, *De Politicis & Militaribus rebus*. Antver. apud Moretum, 1591 8.

Anti-politicum, adversus præcipua doctrinæ Politicorum (potissimùm *Joannis Bodini*) capita, quâ, fallaci tranquillitatis prætextu, Religionis libertatem, & impunitatem hæresum in Rempubl. inducere, & Ecclesiasticum Ordinem civili potestati subjicere conantur. Duaci, apud Joan. Bogardum, 1596. 8.

Obiit anno salutis partæ 1602. sepultus Tornaci juxta cineres paternos in cœmiterio. Attamen in Sacello in quo Confessiones audire consueverat, Epitaphium anagrammaticum amico posuit *Henricus d'Oultremannus*, Valencenarum apud Hannones Præfectus.

D. O. M. S.
Et memoriæ
D. Petri Coreti, S. Theol. Licent.
Ecclesiastæ & Canonici.
Petrus Coretus.-Portus erectus

Ille Dei Interpres, Christi Mariæque Sacerdos,
Hic sua fessa PETRUS *membra* CORETUS *habet.*
Qui sive è cathedra cælorum arcana recludit,
Seu calami hæreticos detegit arte dolos;
Certa Pharus, dubio PORTUSQUE ERECTUS *in æstu,*
Gens pia naufragium ne pateretur, erat.
Obiit anno M. D. C. II.
Animæ pax & quies.

PETRUS CORNELIUS BREDERODIUS,

Hagæ-Comitanus, Batavus, J. C. in Germania vixit, Ordinum Belgii fœderati ad Germaniæ Principes Legatus ordinarius, studiis, laboribus, & affinitate Dionysio Gothofredo conjunctissimus. In Scaligeranis Notitiis dicitur fuisse filius stannarii, & nomen *Brederodii* traxisse ex joco: cum neque ex legitima Brederodiorum stirpe esset, neque spurius. Dedit

Thesaurum Sententiarum, Regularum & Dictionum Juris Civilis ex universo Juris corpore. Lugd. 1585. fol. Auxit postea & interpolavit *Franciscus Modius*, Francof. 1587. fol. Tomis II. *Repertorii* titulo, & Lugd. 1607. & Francof. 1660.

Specimen Juris. Genevæ, 1588. 4.

Locos Communes in Bartolum. Francof. 1587. fol.

Tractatum de Appellationibus: cui suis locis admixtæ Germanicæ, Gallicæ & Belgicæ ordinationes. Francof. 1592. fol. apud Fischerum; item 1660. Francof.

Analysin, seu Resolutionem Dialecticam IV. Libri Institut. Imperialium. 8. Argent. 1634.

Eurematicon, sive *Cautelarum* libros III. quorum I. est Contractuum & actuum inter vivos, II. Testamentorum, & successionis testamentariæ ac legitimę, III. Judicialium, tam civilium, quàm criminalium. Basil. 1590. 8.

Deinde *Joannis Schneidewini J. U. D. ac Professoris Wittenbergensis* Commentarios ad Institut. Juris recensuit & Annotationibus auxit.

PETRUS COSPEAU,

Montensis, J. C. & in supremo Hannonię Senatu causarum Patronus, edidit gallico idiomate

Conclusiones Juris Practicas. Montib. 1626. 8.

Item *Discours touchant les Dispositions testamentaires & donations à cause de mort raporté aux Chartes generales du Hainaut.* 8. Mont. 1649.

PETRUS CORNELISSONIUS BOCKENBERGIUS,

Goudæ apud Batavos natus anno 1548. parentibus *Cornelio, Theodori* filio, & *Alidâ Minne*, patriciis Gaudanis probe Catholicis; ad Academiam Lovaniensem destinatus, in litteris humanioribus *Paulum Leopardum* præceptorem habuit. Inter Magistros Artium promotus est anno 1569, è Pœdagogio Falconensi; indeque majoris Collegii alumnus sub Eximio Præside *Augustino Hunnæo*, S. Th. Baccalaureus Formatus renunciatus est, sacro etiam Presbyteratûs Ordine insignitus.

Multis dein in locis stationem habuit; ast semper inconstans & irrequietus; primùm quidem Theologiæ Lector in in Abbatia Loensi apud Ipras; dein ob fidem Catholicam exul Coloniæ; anno 1577. Pastor S. Nicolai Casleti in Flandria; paulò post Viennam, Presburgum, & Brunam profectus, inter Novitios Societatis Jesu adscribi

obtinuit, sed anno 1580. ex eadem Societate dimissus est. Tum anno 1582. inter Sacellanos aulæ *Wilhelmi* Bavariæ Ducis adscitus, sanctioris vitæ desiderio Mediolanum profectus est, suamque operam detulit piissimo Archipræsuli *Carolo Borromæo*. Sed neque hîc stetit vacillans animus. In Bavariam redux, in Abbatia Cæsareâ Ord. Cisterc. apud Suevos Theologiam tantisper professus est; donec ad Batavos reversus, anno 1585. Pastoratui de Varick apud Tielam Gelriæ oppidum admotus est. Sed animo magis ad investigandas prophanas Bataviæ ac Gelriæ Antiquitates, quàm ad prosequenda Theologiæ studia inclinato, ad Academiam Leidensem se contulit.

Inter hæc, contractâ cum duobus Woerdani oppidi prædicutiis amicitiâ, anno 1588. Religionem Catholicam, nequidquam reluctante piâ matre vetulâ, ejuravit; statumque Sacerdotalem, contractis sacrilegis nuptiis cum filia *Joannis Wykerstoot*, Ludimagistri Woerdenatis, fœdavit.

Ad vitæ sustentationem à Statibus Hollandiæ Zelandiæque pensione modicâ dotatus, anno 1591. ad munus Historiographi assumitur, favente imprimis *Joanne* ab *Olden-Barnevelt*, Ordinum Syndico primario. Quod ubi aggreditur, æmulum, ne dicam inimicum nactus est *Janum Douzam*, melioris sanè famæ ac eruditionis Virum: quo-cum tricas multas & dissertationes habuit, multaque scripta adversaria utrimque sunt edita.

Tandem obiit Lugduni-Batavorum die 17. Januarii 1617. ætatis anno 69. *Aliquod fortasse nomenque decusque laturus* (inquit Valerius Andreas) *nisi Sacerdos sese infami sacrilegio & infandis nuptiis conspurcasset*. Sepultus ibidem in templo D. Petri: in quo patruus ejus *Arnoldus Theodori Bockenbergius*, Ordinis Theutonici Commendator & Pastor, anno 1592, fato functus, per annos XXVI. zelosè Catholico gregi præluxerat. Extat ibidem hoc *P. Bockenbergii* Epitaphium laminæ æreæ insculptum.

Deo Opt. Max. S.

Quid Fati invidiam queror
Aut multis moror hospitem?
Nomen nobile si loquar,
Paucis omnia dixero:
BOCKENBERGIUS *hic jacet*.

✥ ✥ ✥

PETRO BOCKENBERGIO,
Historiographo
Hollandiæ, Zelandiæque &c.
Piæ Conjugis officiosus
In Maritum dolor
Monum. pos.
Natus Goudæ An. M. D. XLVIII.
Denatus Leydæ An. M. D. C. XVII.
Januarii Die XVII.
Egressus Annum vitæ LXVIII.
Næ Vita sit Tragœdia.

✥ ✥ ✥

Opuscula ejus extant sequentia.

Genealogia & brevis Historia Regulorum Hollandiæ, Zelandiæ & Frisiæ; item alia quædam huc spectantia. Lugd. Bat. 1583. 8. apud Joannem Patium.

Catalogus & brevis Historia Pontificum Ultrajectensium, item Antistitum Egmondanorum. Ibid. 1586. 8.

Historia & Genealogia Comitum Brederodiorum, illustrissimæ Gentis Hollandicæ. Ibid. 1588. 8.

Egmondanorum Comitum, potentissimæ Hollandiæ Gentis, Historia & Genealogia. Ibid. 1589. in 8.

Prisci Bataviæ & Frisiæ Reges; item Lugduni-Batavorum & Wassenariæ Heroum, vetustissimarum Hollandiæ Gentium, Historia & Genealogia. Ibid. 1589. in 8.

Ejusdem P. Corn. Bockenbergii, *ad nonnulla Jani Dousæ aspera scripta, Extemporalis Responsio*, Illustriss. Hollandiæ & Westfrisiæ Ordinibus reddi-

ta. Delphis apud Brunonem Schinkelium. 1601. in 8.

Reliquit etiam *Manuscriptorum Autographorum, hactenus non in lucem editorum Collectionem egregiam XXXIII. Voluminum*, quæ ante annum 1735. asservabatur in Bibliotheca selectissima *Petri Vander Aa*, Equitis Aurati S. Marci. Tituli autem sunt hi.

Annales ab Orbe condito ad Annum Christi 1570. *usque, cum ejusdem Operum quinque Breviariorum compendio.* V. Tom. VI. Vol.

Centuriæ ab Urbe condita 680. *& ante Nativitatem Domini* 57. *ad Annum* 1609. *usque.* XXI. Vol.

Batavinæ Reipublicæ, ut & junctiorum Populorum prisca Nobilitas, ex Archivis, Monumentis & vetustissimis undique conquisitis fide dignissimis Scriptis collecta.

Diplomata, præcipue Vetustatis Ecclesiæ Trajectinæ, Bataviæque.

Acta Pontificum Trajectensium. Item Abbates Egmondani; & Erasmus in vitam Pontificis, aliorumque sacrorum Antistitum, quorum pessimis exemplis Ecclesia Christi miserrimè labefactatur.

Apostoli Hollandiæ, Zelandiæ, Westfrisiæ & Trajectin.

Priscorum Hollandiæ Comitum Acta.

Austriacorum Hollandiæ Comitum Acta.

PETRUS COUDEBERGIUS,

Pharmacopæus Antverpiensis, recensuit & ab erroribus vindicavit

Valerii Cordi Dispensatorium, adjecto novo ejusdem libello. Antver. typis Plant. 1568. 16.

PETRUS CRABBIUS,

Machliniensis, Ordinis Minorum de Observantia eximius Theologus, nec uno loco Guardianus, fato functus Machliniæ die 30. Augusti anno 1553, ætatis 83. Vir ille diligentissimus & accuratissimus primus post Jacobum Merlinum Doctorem Theol. & Pœnitentiarium Parisiensem, *Conciliorum* Generalium Collectionem è quingentis prope Bibliothecis, quas ipse perlustraverat, hoc titulo eruit,

Concilia omnia, tam generalia, quam particularia, quæ jam inde ab Apostolorum temporibus in hunc usque diem celebrata, ex vetustissimis diversorum regionum Bibliothecis haberi potuerunt. fol. Colon. Agripp. typis Petri Quentel. 1538. II. Vol. item 1551. cum Auctario Concilii II. Niceni; Appendice Basileënsis, Lateranensi sub Leone X. &c. in tribus Vol. quibus quartum veluti Auctarium anno 1567. adjecit *Laurentius Surius*, Carthusianus Coloniensis.

Porro hujus Collectionis defectus observatos lege in libro gallico: *Traité de l'étude des Conciles*, authore (ut fertur) Du Pinio, pag. 477. & sequent.

PETRUS CRATEPOLIUS,

Sive **Petrus Merssæus Cratepolius**, (vel *Opmersensis*) aut Βατραχίλιος, (ut ἰδιωτίζων amat ipse auctor) Juliacus, Ord. Minorum, quos Gaudentes vocant, Theologus & Historicus, Coloniæ vixit, & obiit anno 1603. Vir multæ lectionis. Edidit magno quidem atque improbo labore, sed in quibus majorem curam ac certiorem annorum rationem desideres,

Catalogum Archiepiscoporum Coloniensium ac *Trevirensium*. Item *Episc. Leodiensium, Ultrajectinorum, Monasteriensium, Osnaburgensium*, & *Mindensium*. Coloniæ, 1578. 8. quem auxit postea.

De SS. Germaniæ Episcopis, & Orthodoxis Doctoribus, (ordine alphabetico) qui populum ad Christi religionem ibidem ab initio converterunt: item *de Schismaticis & Pseudo-Doctoribus* &c. 1592. 8.

Cathale

Catalogum Academiarum Orbis Christiani. Ibid. 1593. 8.

Compendium Catechismi Catholici. 1592. 12.

Epitomen Concionum Ludovici Granatensis; quibus & ipse aliquas adjecit. typis Plant. 1589 8.

De Resurrectione Corporum & animæ immortalitate. Ibid. 1598. 8.

Assertionem Sacrificii Missæ, 1596. 8.

Denique *De Virtutibus & Vitiis.* Ibid. 1600. 8.

PETRUS DE CROIX,

San-Paulinas, Arthesius, Ordinem FF. Prædicatorum professus Audomaropoli anno 1560. ætatis XX. post exantlatos in Verbi divini prædicatione & studiis Theologicis labores permultos, S. Th. Magisterio insignitus fuit in Ordine suo anno 1584. Fuit & contra grassantes per Belgium novatores Geusios Inquisitor strenuus; & aliquando à rebellibus captus, jamjam è patibulo suspendendus erat, nisi Eustachii de Croy, Comitis Rhodiensis Gubernatorisque Audomarensis operâ, lytroque amicorum redemptus fuisset. Demum Conventus sui per annos XVIII. Prior, in pace quievit anno 1614. die 27. Aprilis, annos natus LXXII. Edidit gallicè

Discours de l'usage, vertu & miracles du signe de la Croix. Atrebati in 8. 1604. item 1617.

Latinè scripsit *Contra Politica Francisci de la Nouë*, cognomine *Brachii ferrei*, hæretici; & alia quædam, MSS. apud Audomarenses.

PETRUS CROON,

Mechliniensis, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini ad S. Martinum Lovanii, electus ibidem Prior anno 1677. & vitâ functus anno 1683. Scripsit patrio idiomate

De officio & culinâ boni Coci, metricè. 12. Brugis 1663.

De apparatu mensæ boni Coci. 12. Antverpiæ 1663.

Historiam B. M. V. Hanswycanæ Mechliniæ. 12. Mechlin. 1670. novis dein typis editam auctamque à *Petro Siré*, Mechlin. S. T. B. F. Pastore de Appels. 1738.

PETRUS CUDSEMIUS,

Teutoburgi in Clivia natus erat, patre Wilhelmo, Bruxellensi, Caroli V. Imp. ejusque filii Philippi II. Regis quondam chori musici Magistro & Compositore, dein per annos plures Scholarchâ Vesaliensi: sed quia à teneris annis Vesaliæ educatus, ubi pater Lutheranam sectam profitebatur, Vesaliensem se dicere maluit. Ejuratis dein erroribus, ad gremium S. Matris Ecclesiæ rediit Cudsemius, ac Sacramento Confirmationis inunctus ab Archiepiscopo Avenionensi, pro *Samuelis* nomine, quod ei in Baptismate impositum fuerat, *Petri* nomen deinceps retinuit, & pro avitâ S. Petri Cathedra fortiter contra hæreticos decertavit.

Suscepto itinere Romano, Cardinali *Bellarmino* Fidei athletæ innotuit & charus fuit; ac sacro Presbyteratûs ordine insignitus, Coloniæ Agrippinæ sedem fixit, ubi & Illustriss. Nuncii Apostolici *Atilii Amalthei*, Archiepiscopi Atheniensis favore gavisus est. Heterodoxorum Scripta perscrutatus, iisdem opposuit

Tractatum brevem, de desperata Calvini causa, in quo Sectæ Calvinisticæ non tam picta effigies, quam vivum corpus cuivis ad oculum exhibetur. 8. Coloniæ apud Bern. Gualterum, 1610. item 1612.

Hyperaspisten, pro Tractatu de desperata Calvini causa Apologeticum, sive quadripartiti Calvinistici examinis ve-

xamen. 8. Coloniæ apud Gualtherum. 1612.

Vivum speculum, in quo vera & Apostolica Christi Ecclesia clarè apparet; Pontificiorum, Lutheranorum & Calvinistarum trino calculo approbatum. 8. Ibid. 1610.

Insuper *Synodum Provincialem Diœcesis Ultrajectinæ celebratam à DD. Statibus ejusdem Provinciæ 24. Augusti* 1612. *Ultrajecti*, è belgico idiomate in latinum versam, Notis curiosis illustravit. 8. Hagiopoli 1614. veriùs Coloniæ, quæ & SS. Civitas dicitur.

Apologiam pro Saxonia Catholica. 8. Coloniæ 1622.

PETRUS CUNÆUS,

Vernaculè VAN DER CUN, natus est Flissingæ apud Zelandos, anno 1586. patre mercatore. Annorum XIV. adolescens Lugduni apud Batavos per omne fere studiorum genus vagatus, Hebraïcas Græcasque litteras potissimùm arripuit, & ad interiora Hebraismi sacraria, Rabbinorumque Commentarios manuductore usus est *Joanne Drusio*, qui Franekeræ Frisiorum Linguas, Hebraïcam, Chaldaicam ac Syriacam profitebatur; ibidemque & Jurisprudentiæ operam dedit.

Doctor Juris creatus est Leidæ, ubi anno 1611. demandata eidem fuerat linguæ latinę primùm, deinde Politica Professio; decretumque ab Academiæ Curatoribus anno 1615. ut, præter Politica, Jus quoque Civile interpretaretur, quam provinciam ad extremum vitæ sustinuit. Uxorem duxerat anno 1615. *Mariam Zeist*, Nicolai Syndici seu Pensionarii Leidensis filiam. Edidit

Sardos venales, SATYRAM MENIPPÆAM *in sui sæculi homines ineptè eruditos*. Lugd. Bat. 1612. & 1616.

Juliani Imp. Cæsares, sive *Satyram in Principes Romanos*, græco-lat. typis Raphelengii, 1612. 12.

Notas & Animadversiones in Nonni Panopolitæ Dionysiaca. Ibid. 8. 1610.

Commentarium de Causis Juris & facti.

De Pactis & rebus creditis.

De Republica Hebræorum libros III. Leidæ 1617. in 8. & 1632. in 16. item 1703. cum Annotatis *Joannis Nicolai*. Idem Cunæi Opus è latino in gallicum transtulit *Jacobus Basnagius*, Gallus, Minister Calvinianus apud Batavos, additis *Antiquitatibus Judaïcis*, ceu proprio fœtu. 8. Amstelod. apud Chastelain 1713. III. Vol.

Exercitationum Oratoriarum, quæ auctoritate publicâ in Academia Leydensi institutæ sunt, *Inaugurationem*. Ibid. 1621. 4. apud Elzevirium.

Commentarios in Flavium Josephum prelo paraverat.

Petri Cunæi J. C. Orationes argumenti varii, olim à Marco Zuerio Boxhornio editas, ejusdemque alia latina Opuscula, Satyram Menippeam, Juliani Cæsares, & Responsum in causa Postliminii, cum Notis & Observationibus, 8. Lipsiæ 1693. edidit denuo *Christophorus Cellarius* Smalcaldensis Germanus, Geographus & Historicus celeberrimus.

Epistolas P. Cunæi, ejusque *Orationem in obitum Bonav. Vulcanii*, evulgavit *Petrus Burmannus*, Leidæ apud Petrum Vander Aa. 1724. in 8.

Vivere desiit, longâ ægritudine consumptus, anno 1638. ætat. 53. mense Novembri. *Adolphus Vorstius* Medicus pro funere laudavit, Oratione postmodum editâ.

PETRUS CURIUS,

Bergis ad S. Winocum Gymnasiarcha, edidit

Grammaticam Græcam & Latinam. Antver. 1530.

Dictionarium Græcè, Latinè & Teutonicè, ad instar *Pappæ Puerorum Joannis Murmellii*, Ibid. typis Joan. Loei.

PETRUS CURTIUS,

Vulgo DE CORTE, Brugensis, secundus Lovanii in Scholis Artium promotus anno 1513, dein Eloquentiæ Professor in Gymnasio Liliensi, atque ab anno 1529. Plebanus Ecclesiæ Collegiatæ D. Petri Lovanii, nec non anno sequenti S. Theol. Doctor. Carolus V. Imp. constituit eum anno 1546. unà cum *Ruardo Tappero* ad D. Petrum Decano, Visitatorem & Approbatorem *SS. Bibliorum*, quæ Lovanii, Latino, Gallico & Theutonico sermone typis Barth. Gravii excudebantur: ut patet è Diplomate Cæsareo hisce Bibliis præfixo.

A Rege Catholico Philippo II. Deputatus dein fuit ad ordinandum magnæ molis opus summæque pro universo Belgio utilitatis, nempe Erectionem XIV. novorum Episcopatuum. Ipse autem septuagenario major primus Episcopus Brugensium consecratus fuit anno 1561. Vixit ann. 76. Obiit 16. Kal. Novembris 1567. sepultus in Choro suæ Cathedralis. Scripsit adhuc existens Lovanii,

Commentarium in Psalmos incipientes à CI. fol. Extat Manuscriptum in Bibliotheca Collegii PP. Societ. Brugis. Ita Sanderus Parte I. Bibliothecæ suę Manuscriptæ pag. 281.

Rever. Dno. D. PETRO CURTIO,
Brugensi,
Primo hujus civitatis instituto
Episcopo,
Perpetuo Flandriæ Cancellario,
Quondam apud Lovanienses S. Theol.
Professori ordinario,
Hoc Monumentum extremæ voluntatis
desiderio positum est.
Sedit in Episcopatu
Annos V. M. VIII. D. IX.
Vixit annos LXXVI.
Obiit XVI. Kal. Novemb.
M. D. LXVII.

PETRUS CUYPERS,

Mechliniensis, J. U. L. & in supremo Consilio Causarum patronus disertissimus, fuit etiam inter Assessores amplissimi hujus Senatûs coöptatus, sed pridie tantùm quam è vivis excederet declaratus. Obiit autem anno 1669.

Tractatum scripsit vernaculum, *De Evictione Actionis hypothecariæ*, (vulgò *Gront-Proceduren*) *secundum Consuetudines Mechlinienses* &c. Quem frater suus *Guilielmus Cuypers*, J. U. L. & in eadem Curia Advocatus, ac demum Urbis Mechliniensis Syndicus, sive Pensionarius, auxit, consummavit & edidit in 4. Mechlin. apud Joannem Jaye. 1679.

Extat hoc Epitaphium in Ecclesia Metropol. D. Rumoldi Mechliniæ.

D. O. M.

„ Nobili Domino PETRO CUYPERS,
„ in suprema Regis Curia Consiliario,
„ defuncto 26. Maii 1669.
„ Et Dominæ MARIÆ VANDER
„ HOFSTAT, ejus uxori, defunctæ
„ 6 Augusti 1685. filiæ D. Antonii
„ vander Hofstat, Toparchæ de
„ Muyselwyck, qui obiit 29. Augu-
„ sti 1670. & Domicel. Annæ Laurin
„ ejus conjugis, mortuæ 12. Augu-
„ sti 1675. qui omnes hoc tumulo
„ clauduntur; quem posuit, & eo-
„ dem quoque clauditur mæstus hæ-
„ res, & prædicti Petri filius, nobi-
„ lis Dom. Daniel Franciscus Cuypers.

PETRUS DACQUET,

Furnensis, Medicus, grecè latineque doctissimus, scripsit

Commentarium in Corn. Celsum.

PETRUS DAEMS,

Antverpiensis, Cartusiæ Liranæ in Brabantia Religiosus, lusit heroico versu

Encomiasticum Solitudinis Cartusianæ,

nomine quidem suppresso, sed quod hoc anagrammate satis expressit, SPES ME DURAT. Antverpiæ, typis Verdussii, 1623. 4.

PETRUS DAMASUS DE CONINCK,

Brugensis, natus anno sæculari supra millesimum sexcentesimo, pridie Idus Julii, Ord. Eremit. S. Augustini Doctor Theologus Lovaniensis, anno 1628. creatus, ibidemque secundùm Prior, & Regens Studii, Visitator Ordinis, & ad Capitulum Generale Delegatus (Discretum in Ordine nuncupant) Librorumque sui Ordinis Revisor ab *Hippolyta Montio* Priore Generali anno 1636. deputatus; tandem Provincialis anno 1655. Vir cum doctus, tum candidus atque affabilis, nec sine lepore.

Plenus meritis, & laboribus fractus, & longâ infirmitate debilitatus obiit hydropicus Bruxellis die 12. Decembris anni 1662. Edidit

Basilii Pontii, Augustiniani, S. Theol. Doct. & Professoris Salmanticensis, *De Sacramento Confirmationis* lib. singularem, correctiorem & Annotationibus marginalibus illustratum. Lovanii, typis Jac. Zegeri, 1642. 4.

Ægidii Columnæ Romani, Augustinianæ familiæ Generalis & Archiepiscopi Bituricensis, *Quodlibeta*, similiter correcta, *Argumentis Scholiisque* perpetuis, etiam marginalibus illustrata. Ibid. fol. 1646.

B. Alphonsi de Orosco, Ord. Erem S. August. Certamen bonum, consummatum & coronatum, à P. Coninck revisum & meliori ordini restitutum. 12. Lovan. 1645.

Gregorii Ariminensis ejusdem Ordinis quondam Generalis, Opera.

PETRUS DATHENUS,

Iprensis Flander, excullatus (ut Sanderus inter Scriptores Flander ait) Monachus Carmelita, alii Minorita, è Monasterio Poperingano profugus, unus fuit è primis novi Pseudo-Euangelii per Belgium præconibus. Hic unà cum Joanne Imbysio Pro-Consule Gandavensi Calvinistarum Sectam in urbem hanc introducere fategit; indeque anno 1578. primus extitit eorum prædicutius Ultrajecti. Obiit demum infelix Elbingæ in Germania anno 1590. Hos ejus libros citat Sanderus, sed primæ damnatorum classi insertos.

Psalmos Davidicos & alios Hymnos ex Gallica Clementis Maroti & Theodori Bezæ translatione, vertit in Flandrorum Linguam vernaculam, cui vinctus est pestilentis doctrinæ *Catechismus*, sæpiùs & multis locis (mala enim herba cito ac facile crescit) impressus.

Ad criminationes & maledicta (secundùm perversam Novatoris Datheni mentem) *Barthol. Latomi, Responsiones duæ.*

Responsio ejusdem *ad Quæstiones Ministrorum Francofortensis Ecclesiæ de Confessione Dresdensi ab illis edita.*

Disputavit & Franckendaliæ contra Anabaptistas, fuitque architectus libri ea de re scripti, cui titulus: *Protocollum.*

PETRUS DES-NOURICES,

Audomarensis, Societatis Jesu Theologus, decessit in patria die. 10. Octobris 1665, post editas gallicè

Vitas SS. Martyrum Florentii, Justæ filiæ, & Fratrum S. Florentii ad Aquilam in Vestinis pro Christo occisorum, collectas ex antiquis Ecclesiarum Italiæ MSS. Audomar. 1654.

Meditabatur etiam *Flores rerum admirabilium*, opus morale, quod accuratâ diligentiâ per diversas materias congesserat in Tomos XXIV. qui cum aliis XII. Tomis Orationum Audomari asservantur.

PETRUS DIVÆUS,

Lovaniensis, Brabantiæ Historicus,

fidus & accuratus, fabularum portentis, quæ historiam patriæ ferè occupabant universam, explosis, cum fide eam tradidit. Vivere desiit Mechliniæ anno 1581. Scripsit

De Antiquitatibus Galliæ Belgicæ, statum ejus, qualis fuit sub Romanorum Imperio, repræsentans. Antver. typis Plant. 1566. & 1584. 8. Extant etiam in Germania antiqua illustrata Tomo I. pag 668.

De Antiquitatibus ejusdem, qualis sub Francis. MSS.

De Antiquitatibus Brabantiæ; & *Rerum Brabanticarum* libros XIX. Antver. apud Verdus. 1610. 4. edente *Auberto Miræo*, Decano Antverp.

Rerum Lovaniensium Commentarios, libris VI. MSS. extant apud abnepotem ejus D. Van Diven, Urbis Lovan. Secretarium, qui & aliquando eosdem typis Æg. Denique edere meditatus fuit.

PETRUS DORE'.

Ordinis Prædicat. S. Th. Doctor Parisiensis, anno 1569. Parisiis fato functus, à Valerio Andrea & Franc. Swertio Belgis adscribitur, velut San-Paulinas Arthesius: qui & variorum ejus Operum scriptorumque reminiscuntur. Sed minus rectè: nam Aurelianensem Gallum, Conventusque Blesensis alumnum fuisse, rectiùs notat P. Echard in Bibliotheca Ordinis Prædic. Tomo II. pag. 203, ubi & series elucubrationum ejus accuratissima.

PETRUS DORLANDUS,

Diestensis, Cartusianus in Zelemensi S. Joannis Cœnobio, apud Diestemium Brabantiæ opidum, sub Diœcesi Leodiensi; vir fuit singulari vitæ integritate, innocentià, pietate, & eruditione conspicuus: quas in eo virtutes laudavit *Theod. Petreius* in Biblioth. Cartusiana. Obiit anno 1507. VIII. Kal. Septemb. in Cartusia Zelemensi, annos natus LVIII. Scripsit

Coronam de Viris Carthusiani Ordinis Illustribus, sive *Chronicon Carthusianum*. Coloniç, 1608. apud Cholinum, cum Notis *Theodori Petreii*, *Carthusiani* Coloniensis. Transtulit illud gallicè, ac denuo edidit *Adrianus Driscart*, Pastor Ecclesiæ B. M. V. Tornaci. 4. Ibid. 1644.

Explicationem mysticam Habitus Cartusiensis. Ibid. 1513. 4. apud Theodor. Alostensem.

Violam Animæ, Dialogis VII. quorum sex priores concinnavit ex Theologia Naturali *Raimundi Sebundii*, Hispani, velut in compendium reducta; septimi verò ipse *Dorlandus* auctor est. Antver. 1533. 12. apud Mart. Cæsarem, & 1543. 16. apud Joann. Hillenium.

Reliqua ejus scripta recensentur ad finem *Tractatus de vitio proprietatis*, quorum pleraque ante rebellionem Belgicam in Carthusia Zelemensi lecta fuerunt. Sunt autem DIALOGI varii;

De Perseverantia Novitiorum.

De Stabilitate Monachorum.

De remedio Amoris, Dialogus practicus, & heroïcus.

De opere Amoris & Passione Christi.

De Vera Amicitia.

De Mysteriis Passionis.

De extremis hominum calamitatibus.

De Dominatu Vitiorum.

De Dominatu Virtutum.

De vera hominis Sapientia.

De vera hominis Beatitudine.

De Laude & claritate veræ Justitiæ.

De vera Patientia, ex Chrysostomo.

Inter Sapientem & Insulsum.

Inter Distemium & Servatium, de cognitione sui.

Inter Christum & Franciscum, super Charitate, procuratrice salutis nostræ Legitur Lovanii in Bibliotheca Academica.

De Unione.
De Institutione optimi Pastoris.
De S. Ursula & Sodalibus ejus.
De S. Cæcilia, *Cur Phœnici comparetur?*
De Septem B Mariæ Gladiis.
De Fraternitate Compassionis ejusdem.
De Sanctis Laurentio, *Romano milite*, *Antonio*, *Vincentio Ferrariensi*, *Catharina*, *Anna*, *de Actibus & Laudibus S. Joannis Apostoli & Euangelistæ &c.* E quibus cum Vita Christi, auctore *Ludolpho de Saxonia*, Cartusiano, *B. Annæ Vita* edita est Antver. apud Keerbergium, 1617. fol. *Actuum* verò *S. Joannis* liber legebatur MSS. Duaci in Bibliotheca *Georgii Colvenerii* S.T. D.
Psalterium Virginis Dei-paræ.
Speculum Humanæ Vitæ.
Sermones, & *Epistolæ variæ.*

Adservantur præterea in Cartusia Coloniensi ejusdem
Tractatus de tribus Cartusianorum Votis.
Dialogus de duabus viis.
Collationes de Militia spirituali.
De Sacerdotum dignitate.

PETRUS EULARDUS,

Aëriensis, Artesius, natus anno 1564. Societatis Jesu, totis XXIV. annis in Regio exercitu ac Castrensibus Missionibus vitam egit laboriosissimam. Edidit

Exercitium Christianæ Pietatis, seu *Libellum Sodalitatis B. Virginis.* Lovanii, typis Masii, 1619. 12. & Coloniæ, 1621. apud Burgenium.

Bibliorum Sacrorum Concordantias, Morales & Historicas. Antver. typis Plantin. 1625. 4.

Moritur Hallis Deiparæ, Hannoniæ opido, anno 1636. mense Octobri, septuagenario major.

PETRUS FABER,

Noviomagensis Gelder, Ordinem FF. Prædicatorum in urbe natali ante annum 1500. professus est. Philosophiç ac Theologiæ operam dedit Parisiis in Conventu S. Jacobi, Magistrum nactus F. *Petrum Crokaert*, de Bruxella, S. T. Doctorem in Academia Parisiensi celeberrimum: ibique etiam anno 1517. Licentiæ gradum, ac paulò post Magisterium in S. Theologia consecutus est. In Belgium redux, eligitur Definitor, à Provincia sua ad Capitulum generale Romam deputatus; qua in Urbe obiit anno 1525, mense Julio.

Tertiam Partem Summæ D. Thomæ Aquinatis, cum Additionibus ex libro IV. Sententiarum ejusdem Doctoris excerptis; id est, *Supplementum ex Commentariis D. Thomæ in quartum Sententiarum*, partim suo, partim *P. Vincentii Harlemensis*, ejusdem Ordinis, labore, desumptum, cum tertia Parte ejusdem Doctoris Angelici Summæ Theologicç, prelo dedit 1514. in 8. Parisiis typis Claudii Chevallon. Sunt tamen, qui *Supplementum* hoc longè antiquius esse autument.

Item *Commentaria Thomæ de Vio Cardinalis Cajetani*, *in Secundam Secundæ S. Thomæ*, à se nonnihil correcta, prelo vulgavit, iisdem typis Chevallonii. 1519. in 4.

Extat & *Epistola ab eo ad Petrum de Bruxellis præceptorem suum*, in Commentariorum ejus in libros Physicorum Aristotelis commendationem. Extat in fine dictorum Commentariorum, Parif. apud Jo. Barbier, 1510. & iterum typis Jo. Petit 1521. fol.

PETRUS DE LA FAILLE,

Dordraci Calvinianis parentibus natus, eandem sectam in Academiæ Lugduno-Batava edoctus, Prædicutii munus annos aliquot in Parochia de Caudekerck ad ripam Rheni juxta Lug-

PETRVS, FORESTVS, MED.

dunum obivit. Postmodum de Catholicæ Fidei veritate convictus, anno 1627. ejuratis erroribus, ministerio suo hæresique Calvinianæ renunciavit.

Conversionis suę rationem reddidit hoc libello vernaculo: *Bekeeringhe Petri de la Faille, Predicant te Caudekerck, uyt de Calvinisse Kettereye tot het H Catholyck Geloove* &c. 12. Lovanii apud Masium 1628.

PETRUS DU FAY,

Brugensis, Ordinem Prædicatorum anno 1603. professus, variis in locis Philosophiam Theologiamque docuit, deinde in Ordine suo S. Theologiæ Magister, & Prior Brugis, item Bruxellis; scripsit

Disputationes Theologicas de Pœnitentia, quà Virtute quà Sacramento. Duaci, typis Belleri, 1626. 4.

Item *Tractatum de pretiosissimo Sanguine Salvatoris nostri Jesu Christi, qui Brugis adservatur*, quà Theologicum qua Historicum. Brugis, 1633. 4.

Item *Discursum circa Jurisdictionem Regularium quoad munus prædicandi*: cum Tractatu *De perpetuitate approbationum Religiosorum ad excipiendas confessiones, & prædicandum Verbum Dei.* Gandavi 1636. in 4. Et iterum Coloniæ, hoc titulo: *Clypeus Ordinum Medicantium*, typis Joannis Agricolæ. 1637. in 8.

Brugis existens S. T. Professor in Seminario Episcopali, præmaturâ morte è vivis ereptus est mense Januario 1639, ætatis suæ anno 54.

PETRUS DE FENIN,

Aliàs FEVIN, Arthesius, Vir Nobilis, Præpositus Urbis Atrebatensis, & Pincerna (vulgò *Panetier*) Caroli VI. Francorum Regis, reliquit posteritati, idiomate vernaculo,

Historicam Relationem rerum gestarum inter Ludovicum Ducem Aurelianensem, ejusque liberos, & Joannem Ducem Burgundiæ, ab anno 1407. usque ad annum 1423. Ejus hoc initium est, *Verité est, que entre le Duc d'Orleans, frere au Roi, & le Duc Jean de Bourgoigne son cousin germain &c.* Legebatur Manuscriptum apud Virum Nobilem Joannem Baptistam du Val, Vice-Gubernatorem Atrebatensem, D. Claudium d'Oresmieulx Insulis Flandrorum, atque alios; donec anno 1653. in lucem prodiit Lutetiæ, typis Regiis, fol. curante *Dionysio Gothofredo*, Historiographo celeberrimo; unà cum Historia gallica Joannis Juvenalis de Ursino Archiep. Remensis, aliisque qui de Gestis Caroli VI. scripsêre.

Obiit autem *Feninus*, accuratus ac sincerus Historicus, anno 1433. mensis Junii die XXVIII. in D. Nicolai cœmeterio conditus, ubi hodieque sepulcrale monumentum marmoreum, statuaque *Fenini* adgeniculantis in muro templi visitur.

PETRUS FORESTUS,

Alcmariæ natus nobili *Forestorum* familiâ, Medicinæ studio adolescens animum applicuit, & triennio toto Lovanii artis illius theoriæ sub *Hieremia Brachelio* operam dedit. Praxin addidit Bononia (quę & Doctoratûs insignia contulit) Patavium, Roma, Lutetia. Alcmariam reversus, civibus suis curandis annos XII. impendit. Delphos evocatus, annos ferè XL. Medicus publicus fuit. Annis fractus in patriam domicilium transtulit. Scripsit judicio summo, & labore maximo,

Observationum & Curationum Medicinalium, sive *Medicinæ Theoricæ & Practicæ* libros XXXII. qui omnes seorsim singuli prodierunt Lugd. Batavor. typis Franc. Raphelengii, ab anno 1589 usque ad annum 1610. in 8. Po-

stea in unum alterumve volumen redacti sunt.

Priores VII. tractant *de Febribus.*

VIII. *De Exterioribus vitiis, & morbis Capitis.*

IX. *De variis Corporis doloribus.*

X. *De universis Cerebri sumptomatis & morbis.*

XI. *De Morbis Oculorum & Palpebrarum.*

XII. *De Aurium morbis.*

XIII. *De Nasi affectibus.*

XIV. *De Ægritudinibus Labiorum, Gingivarum, Dentium, Oris & Linguæ.*

XV. *De Faucium, Gutturis, Gulæ & asperæ Arteriæ affectibus.*

XVI. *De Pectoris, Pulmonisque vitiis & morbis.*

XVII. *De Cordis, ac quibusdam Mamillarum affectibus.*

XVIII. *De Stomachi & Ventriculi affectibus.*

XIX. *De Hepatis malis & affectibus.*

XX. *De Lienis morbis, vitiis & affectibus;* & *de Scorbuto.*

XXI. *De Mesenterii & Intestinorum affectibus, &c.*

XXII. *De diversis profluviorum Alvi generibus.*

XXIII. *De Sedis & Ani vitiis & affectibus.*

XXIV. *De Renum affectibus & morbis.*

XXV. *De Vesicæ malis & affectibus.*

XXVI. *De Penis ac Virgæ vitiis.*

XXVII. *De Scroti ac testiculorum affectibus, vitiisque; ac de Ramicum diversis speciebus.*

XXVIII. *De mulierum morbis & Infantis regimine.* Francof. apud Zach. Palthenium, 1602. fol. Et hic Operum est Tomus I. & II.

XXIX. *De Arthritide, & aliis affectibus partium externarum.* Ibid. 1604. fol. Operum Tomus III.

XXX. XXXI. XXXII. *De Venenis, Fucis, & Lue Venerea.* Ibid. 1609. fol. Operum Tomus IV.

Observationum & Curationum Chirurgicarum Libri V. I. *De Tumoribus præter naturam sanguineis.* II. *De Biliosis.* III. *De Pituitosis.* IV. *De Melancholicis.* V. *De Mixtis seu Compositis.* Accedunt his, typis antehac Plant. Antver. 1583. 8. editi, *De incerto ac fallaci Urinarum judicio*, adversus Uromantas & Uroscopos, ejusdem *Foresti* libri III. Ibid. 1610. fol. Operum Tomus V. item

Observationum & Curationum Chirurgicarum libri IV. posteriores. I. *De Plagis seu Vulneribus cruentis.* II. *De Ulceribus.* III. *De Fracturis.* IV. *De Luxationibus.* Ibid. 1611. fol. Operum Tomus VI. iterumque Francof. 1623. Rothom. 1654 &c.

Obiit anno 1597. ætatis LXXV. Tumulus ejus visitur Alcmariæ in primario templo, ubi & versus hi chronici leguntur:

EVICtUs fato CUbat haC sUb MoLe ForestUs,
HIppoCrates eataVIs sI fUIt, ILLe fUIt.

Petrus Hogerbetius Medicus Hornanus Præceptori & amico veteri moriens hoc posuit Epitaphium.

Noris ut Hospes, ossa quanti marmore
Sub hoc reposta sint Viri, sic accipe.
Sunt illa PETRI, *è gente quem* FORESTIA
Cœli benignior, bono mortalium,
Magni bearat aura mente Hippocratis.
Hac, Artis usu fontibusque Jatricæ,
Orbi retectis, seu perenni lumine,
Jam major annis septuagenario,
Nil mente fractus, hos ut artus exuit.
Desiderat, lugetque civem patria,
Æther recepit, quo fide tetenderat,
Famâ relictâ posteris industriæ.
Nunc hospes i, quò fata te vocant tua,
Sua gratulatus optimo FORESTIO.

PETRUS FRARIN,

Antverpianus, J. U. Licent. dixit Lovanii in Quodlibeticis, ut vocant, Quæstionibus

Orationem

Orationem, quod malè reformandæ Religionis nomine arma sumpserint Sectarii nostri temporis, Lovanii, 1566. 8. editam.

PETRUS GALLANDIUS,

Aeriensis Arthesius, Francisco I. Gallorum Rege litteras præmiis & honoribus excitante, Regius Latinarum litterarum Lutetiæ Professor, Collegium ibidem Boncursianum instauravit, & annos multos summâ cum laude rexit. Liberales disciplinas, in Gallia jacentes, politioris doctrinæ luce primos inter illustravit. Collo fuit inflexo, voce acutâ, ac laboriosè docuit; virtutis ergo Canonicatum in Basilica B. M. Parisiis adeptus. Familiaris vixit *Guilielmo Budæo*, *Vatablo*, *Bartholomæo Latomo*, (cui vicariam aliquando dedit operam, dum ille anno 1539. impetrato à Rege commeatu Italiam viseret) *Joanni Strazelio*, aliisque.

Debet hoc illi Gallia, quod plerique superioris ævi litterarum heroes, quos inter familiam ducit *Adrianus Turnebus* (ut ipse ingenuè in Adversariorum libris confitetur) ejus è ludo, tamquam ex equo Trojano, prodierunt. Cumque eâ tempestate *Petrus Ramus*, seditiosus Orator, disciplinas turbaret, atque adeo non modo *M. Tullium*, *Fabium & Euclidem*, sed & aureum illud doctrinæ flumen *Aristotelem*, in Scholis ad hanc diem receptos, è manibus juventutis excutere, ut sua incautis obstruderet, omni studio niteretur; primus ferè tamquam athleta se *Gallandius*, tum voce, tum scripto, opposuit.

Cum *Turnebo* in Belgium aliquando profectus, Bibliothecas veteres studiosè excussit; eruitque præsertim Autores antiquos. Scripsit autem

In Fabium Quintilianum, à se accuratè emendatum, Argumenta. Parisiis in 4.

Orationem disertam *pro Aristotele & Parisiensi Schola, contra novam Petri Rami Academiam* 1551. 4. & 1581. 8.

Orationem in funere, Francisci I. Galliarum Regis à Professoribus Regiis facto, habitam Lutetiæ Nonis Maii. 1547. Ibid. apud Michaelem Vascosanum. 4. Item gallicè, interprete Joanne Martino, iisdem typis, 4.

Scriptores de Agrorum limitibus & Constitutionibus, in Belgio repertos, primus in lucem protulit. Ibid. 4.

Apophtegmata quædam Orientis sapientum, Turcarum, Persarum, Arabumque, à Petro Gallandio collecta, circumferuntur, hoc titulo: *Les Parolles remarquables, les bons mots & les maximes des Orientaux*; prodieruntque primùm Parisiis 1692. recusa Hagæ-Com. 1694. in 12.

Vitam Petri Castellani Episcopi Tutelensis, deinde Matisconensis, tandem Aurelianensis. Hanc Notis suis illustratam evulgavit Clariss. *Stephanus Balusius*, Tutelensis. 8. Parisiis apud Muguet 1684.

Obiit Parisiis, senio laboribusque confectus, anno 1559. relicto hærede, ut doctrinæ, sic & muneris, GUILIELMO GALLANDIO, fratris filio. *Adrianus Turnebus* tumulum ei posuit, hosque versus insculpendos curavit.

Debueras fulvo, mi frater, stare metallo,
Ob meritum grato cultus ab orbe tuum.
Hic tua, sed saxo, frater, tego membra rigenti,
Proque meis opibus, te pietate colo:
Immemor accepti dum cessat muneris orbis,
Nec conferre tibi debita busta parat.

❖ ❖ ❖

Fredericus Jamotius, Doctor Medicus, Linguæ utriusque peritissimus, hoc illi Carmen extemporaneum scripsit:

Qualem perempto Diva mater Mennone,
Densis amicta nubibus,
Pallente mæstum & languido vultu diem
Ægris tulit mortalibus:

Talis recurrit axe nuper Gallico
Sol aurei dux luminis.
Cum fata multis flebilem GALLANDIUM
Tulêre nobis invida,
Obscurus aër, *& nigrâ ferrugine*
Obducta forma syderum :
Cælumque ventis ac procellis turbidum,
Turbata terris omnia.
Flevêre nymphæ morte raptum pessimâ
Suum sibi GALLANDIUM ;
Flevit misellus & Aganippidum chorus,
Flevit misellus & pater.
Flevit bonorum turba ; *flevit civitas*,
Mœstis referta luctibus.

PETRUS GERARDUS,

Brugensis, vixit Venetiis, atque in Fœdus Victoriamque contra Turcas juxta sinum Corinthiacum anno M. D. LXXI. Nonis Octob. partam, *Poëmata* varia congessit ac digessit. Ibid. in 8. 1572.

PETRUS GERARDI,

Mollensis, Brabantus, Eremita Augustinianus, vir piè doctus, è D. Augustini operibus Florilegium collegit Precum, quod inscripsit

Altare Thymiamatis, *suavissimum Deo odorem spirans.* Lovanii, 1631. 12.

PETRUS GILKENIUS,

Ruræmondanus, Gelder, perceptis Lovanii politioris litteraturæ & Aristotelicæ Philosophiæ rudimentis, ac Jurisprudentiæ principiis, Duacum concessit, ubi industriam quoque suam *Boëtio Eponi* J. C. celebri testatam fecit. Supervenêre dein Belgii penè totius fatales illi motus, quibus cedere maluit, quàm ut propiùs spectator esset, aut fidem læderet Regi ac Principi suo debitam.

Cœpta itaque Jurisprudentiæ studia alibi prosequi, ac celebriores Italiæ Academias visere statuit. Patavium, atque inibi *Panzirolum*, *Menochium*, & *Matuecium* ; Bononiam, & in ea *Marescottum* ; Perusiam, & hîc *Rainoldum* atque *Alfanum*, Bartoli tri-nepotem ; denique Maceratæ *Sfortiam Oddonem :* Viros præstantissimos ac celeberrimi nominis Jurisconsultos, quibus septem ipsos annos assiduum sese auditorem præbuit.

In Belgium reversus, ubi bonam illius partem ad officium rediisse comperit, fratremque suum *Godefridum* in Geldria Regi factum à Consiliis (qui postea Geldriæ fuit Cancellarius, suffectus *Henrico Uweno*) & ipse Lovanium regressus Juris lauream eo consilio sumpsit, ut ad exemplum avi, patris, fratrisque, Regi operam suam oblatum iret. Et jam annos aliquot foro praxique dederat, cùm rursus animos sumunt rebelles atque ad ingenium redeunt.

Gilkenius ergò, quia inter arma silent Leges, quietis cultor, strepitum fori valere jussit, & ad theoriæ accuratiorem investigationem redeundum sibi statuit, Principis atque Episcopi Herbipolensis, in Franconiæ Ducatu, auspiciis, in cujus Academia Digestorum ac Codicis Lectionem annos plures sustinuit, eidem Principi à Consiliis. Scripta illius hæc vidimus :

Commentarium in Tit. Institutorum De rerum divisione.

Tractatum *De Usucapionibus*, typis Wechelianis, 1600. 4.

Comment. ac Disputationes in præcipuos Codicis Justinianei Titulos. Francof. 1606. fol. Tomis II.

Comment. in Ethica & Politica Aristotelis. Ibid. 1605. 4.

PETRUS GODEFRIDI,

Antverpiensis, Minister Generalis

tertii Ord. S. Francisci, quos Bogardos vocant, Capituli Zepperensis, & Prior Conventus Antverpiensis, vir fuit vitæ integritate sanctimoniaque omnibus suspiciendus. Designatus Suffraganeus Archiepiscopi Cameracensis honorem illum magnâ animi demissione recusavit. Bis Romam adiit in negotiis Ordinis sui. Scripsit varia opuscula, ubique pietatem spirantia, linguâ ferè nostrate:

Desertum sive Eremum Domini, De XL. mansionibus in solitudine. Antver. apud Liesveltium, 1551. 8.

Chlamidem Sponsi, sive *De interna imitatione vitæ & Crucis Christi*. Ibid. apud Gelenium, 1563.

Panem Angelorum, sive *De SS. Sacramento Altaris*. Lovanii, apud Renerum Diestensem, 1552. 8.

Concionem de Resurrectione Salvatoris nostri. Antver. 1551.

Sanctè moritur annis meritisque gravis, Antverpiæ anno 1558. ætatis LXVII. Sepultus in choro, ubi & ante templi ab iconoclastis devastationem, erat hoc ejus Epitaphium.

Cujus in hoc templo, lector, venerabile bustum
Aspicies, monitis certior esto meis.
Nempe Pater tumulo requiescit PETRUS *in isto,*
Cui cognomentum gens GODEFRIDA *dedit.*
Cuique fuit genitor Cornelius, istius urbis
Indigena; ut gnatus Cœnobiarcha Domûs,
In qua Francisci residet speciosa propago
Sancti; cognomen tertius Ordo facit.
Vixit in hac lustris, sanctissima vota professus,
Bis quinque, haud multo, plusve, minusve, pius.
Divorum factus mystes, ebristique sacerdos,
Quattuor æstates, deinde quaterque decem
Exegit, facto nunquam reprehensus in ullo,
Integer usque adeo morigerusque fuit.
Ergo illum, probitas ne non dotata maneret,
Præcipuo ornavit semper honore Deus.
Principio hanc ædem justo moderamine rexit,
Præfectus sancti bis tria lustra loci.
Hocque gradu ascenso, meritis poscentibus, idem
Ordinis Antistes totius inde fuit;
In quo sic pietas cunctis innotuit illis,
Concilii ditio quos Zeperensis habet,
Ut sibi non alium optarent habuisse magistrum.
Præfuit annos sex, quinque quaterque. Quibus
Expletis; donec vitæ feliciter annis
Septem, sex decies, addidit usque bonus.
Cum Deus æterni moderator & arbiter orbis,
Evocat ad grati præmia certa poli
Sol ter quingentos fere ab orto ut volverat annos
Jam Christo, & decies quinque quaterque duos,
Dena pruinosi nam lux erat orta Novembris
Quarta; nunc animæ fausta precatus, abi.

PETRUS A GODEWYCK,

Dordracenus, Poëta elegans, plurima edidit poëmata vernacula, quorum catalogum exhibet Matth. Balen in Descriptione Dordracena Tomo I. pag. 223. Obiit 11. Augusti 1669. ætat. 69.

PETRUS DE GREVE,

Noviomagensis, Gelder, J. U. Doctor, anno 1648. ad noviter institutam Academiam Hardrovicensem evocatus est, ut primus ibidem Jura profiteretur. Cum autem anno 1655. Status Gelriæ novam quoque in Urbe sua Noviomagensi Academiam erexis-

sent, ad hanc transiit *Grevius*, Jurium Antecessor, sive primarius. Edidit, succinctè, perspicuè & eleganter

Exercitationes ad loca difficiliora Pandectarum. 8. Hardrov. 1653. dein auctiores Noviom. 1660.

Dissertationes ad Institutionum Imperialium loca difficiliora. 12. Noviom. 1668.

Disputationes de Dominio. 8. Noviom. 1659.

PETRUS GROTIUS,

Celeberrimi Hugonis filius secundogenitus, Legatus Ordinum Fœderati Belgii ad Reges Galliæ & Sueciæ, Syndicus Amstelodamensis, dein Roterodamensis, ejusque urbis Senator. Exaravit aliquando metro vernaculo

Paraphrasin Psalmorum Davidis, quam postmodum *Cornelius Van Arckel* cum nonnullis precibus evulgavit Roterodami in 4. 1724.

Vivere desiit die 5. Aprilis 1678. Vide plura de varia hujus Viri fortuna in Dictionario Batavo-vernaculo Francisci Halma, & in Analectis Grotianis.

PETRUS GRUTERUS,

Medicinam Ostendæ Flandrorum, (quo in loco se Medicinæ militaris & civilis præfectum scribit) & alibi factitavit. Edidit

Centuriam Epistolarum, & *Apologiam pro eadem*, quâ instituti sui & styli ab usu & Latinismi puritate abhorrentis rationem reddit. Lugd. Batavor. 1609. 8.

Centuriam II. edente filio ejus *Isaaco Grutero*, excudit Amstelod. Paulus à Ravesteyn, 1629. 8.

Natus fuit in Palatinatu ad Rhenum, quò pater ejus *Thomas Gruterus* unà cum aliis hæterodoxis è Belgio se subduxerat: denatus Amstelodami, anno 1634. VI. Kal. Octobris.

PETRUS GUDELINUS,

J. U. D. & Antecessor Lovaniensis, natus est Athi, Hannoniæ opido, magnorum ingeniorum parente, familiâ ibidem patriciâ, anno 1550. VI. Idus Augusti. Primos pueritiæ annos litteris primis, linguisque in patria imbuit. Annorum quatuordecim adolescens Lovanium venit; ac Philosophos inter primum Gymnasii sui Falconensis, tertium verò omnium locum anno 1567. obtinuit.

Mox Jura amplexus, anno 1572. Idibus Maii, Prolyta Juris utriusque (Licentiatum vocant) renuntiatus fuit, & hinc toto quadriennio caussarum patronum in magno Belgicæ Senatu Machliniæ egit: *Joanne Wamesio* & *Philippo Zuerio*, cæterisque Academiæ Lovaniensis Antecessoribus interim id unum satagentibus, *Gudelinum* ad se ut retraherent.

Rediit, docuit, Doctorque anno 1586. IX. Kalendas Octobris salutatus fuit, Academiæ tunc Rector. Docuit verò annos ipsos XXXVII. magno audientium concursu, ex Theodosii & Valentiniani Impp. rescripto,

Militis, & Comitis meritâ ratione cathedræ.

Dotatus titulis.

Personamque Judicis sustinuit quinque & viginti annos, Ampliss. D. Conservatoris Privilegiorum Academicorum Assessor; ductâ interim uxore *Mariâ Vander Stegben*, Nicolai Brabantiæ Senatoris filiâ.

Certè in *Gudelino* summa fuerunt omnia, aut, ut moderatiùs dicam, pœnè summa. Studium, Judicium, Ingenium, Doctrina: variarum artium, etiam Mathematicæ, scientia: Linguarum latinæ, græcæ, atque etiam hebraïcæ, cognitio non vulgaris: Modestia, Probitas, Pietasque singularis.

Breviter, omnes hausit artes, ut

TANTVM VIRTVTIS AMORE.
PETRVS GVDELINVS I.C. ANTECESSOR LOVANIENSIS, OBIIT AN. CHRISTI M.DC.XIX. XVIII. OCTOBRIS ÆTAT. LXX.
Ætat. an. 56.

unam sciret, id est, ut Jurisconsultus esset, scilicet veræ & non simulatæ Philosophiæ sacerdos; qualem Curia patronum ac Judicem, Schola Doctorem & Professorem desiderat, ad docendi munus, quo in universum Reip. corpus Juris justitiæque cognitio diffunditur, non tam arte institutum, quàm naturâ factum fictumque.

Decessit Lovanii anno 1619. XV. Kalen. Novembris, annos natus LXIX. menses novem: conditus in novo templo Carmelitarum Discalceatorum; ubi & *Erycius Puteanus* Histor. Professor, amico singulari sequens Epitaphium inscripsit. In funere dixit Maxæmil. Wittebortius, J. U. Doctor, dein Regius Ordinariusque in Senatu Hannoniæ (Audientiam nuncupant) Consiliarius. Reliquit.

Commentariorum De Jure Novissimo libros VI. Opus foro scholisque in primis utile: cui recensendo, edendoque immortuus est. Antver. typis Verdussii, 1620. & 1644. fol. Arnhem. 1661. in 4.

Commentarium De Jure Feudorum, elegantem & ad mores Belgii scriptum. Lovanii, typis Hastenii, 1624. in 4. & Jac. Zegeri, 1641. 4.

De Jure Pacis: ad Constitut. Friderici, De Pace Constantiensi. Ibid. 1620. 4. apud Dormalium, & Jac. Zegerum, 1641. 4. Item Colon. 1663.

Syntagma Regularum Juris, eo ferè ordine, quo Novellas Constitutiones seu Jus Novissimum contexuit. fol. Antv. 1646.

Ad Titulos Dig. & Cod. de Testamentis, opus posthumum, curante *Valerio Andrea J. U. D.* Lovanii prodiit. in 12. 1653.

Prælectiones ad Tit. Digest. de Hæredit. petitione, de rei Vindicat. De Usufructu, de Servitutibus.

Orationes item varias. Aliaque in lucem edita curantibus *Philippo* ac *Petro-Paulo Gudelinis J. C. Petri* Filiis.

Opera ejus omnia simul fuerunt edita in fol. anno 1685. Antverpiæ apud Verdussios.

D. O. M.
PETRUS GUDELINUS H. S. E.
Insigni apud Athenses loco natus,
Ingenio, doctrinâ, modestiâ,
Inter Jurisconsultos ævi sui
Excellens.
Omnes hausit artes, ut unam sciret,
Quam annos XXXVII. publicè docuit,
Et respondendo continuò asseruit
Justè vivere, alterum non lœdere,
Suum cuique tribuere.
Fecit quæ docuit, quæ asseruit,
Et sic annos XXV.
Conservatoris Privileg. Assessor fuit,
Voto tranquillus, familiâ felix,
Vivendo consecutus est,
Ne invitus moreretur.
Obiit XV. Kal. Novemb. MDC.XIX.
Vixit ann. LXIX. Mens. IX. Dies X.
MARIA VANDER STEGEN Uxor,
Et VII. liberi
Illa marito, hi parenti opt.
Mæstiss. PP.

PETRUS GUINELLUS,

Hardervicanus, Gelder, edidit *Commentarium De doctrina & arte demonstrandi*, anno 1554.

PETRUS DE HALLOIX,

Leodius, Societatem Jesu anno 1592. ætatis XX. ingressus, præter historiam utramque, profanam & Ecclesiasticam, græcè atque hebraicè admodum peritus, præditus fuit singulari & ingenii & judicii acrimonia, dicendique gratiâ; nec minor fuit in eo virtutum laus. Edidit.

Triumphum SS. Terentiani & Socii Martyrum, sive Translationem sacrorum Ossium Atrebato Duacum, in Societ.

Jesu templum. Duaci, 1615.

Anthologiam Poëticam Græco lat. Synonymis Poëticis atque auctoritatibus instructam. Antv. typis Nutii, 1617. 8.

Vitam & Documenta S. Justini, Philosophi & Martyris, unà cùm *Censura* & *Notis*. Duaci, typis Belleri, 1622. 8. Extat quoque in Actis SS. Bollandinis Mense Aprili Tomo II. pag. 108.

Vitam P. Camilli de Lellis, Fundatoris Clericorum Regularium, infirmis ministrantium, ex Italico *Sanctii Cicatelli*, Ordinis ejusdem. Antver. typis Plantin. 1632. 8.

Illustrium Ecclesiæ Orientalis Scriptorum, qui primo Christi sæculo floruerunt & Apostolis convixerunt, *Vitas & Documenta*: adjunctis *Notationibus* & *Quæstionibus* ad Vitam pertinentibus. Duaci, typis Petri Bogardi, 1633. fol.

Illustrium Ecclesiæ Orientalis Scriptorum, qui secundo Christi sæculo sanctitate & eruditione floruerunt. Tomo II. addita sunt insignia quædam eorumdem Scriptorum Fragmenta, nunc primùm græcè producta, & latinè reddita. Ibid. 1636. fol.

Vita, S. Dionysii Areopagitæ ex Menæis Græcorum, & Quæstiones de ejus Operibus. Extat inter Opera Areopagitæ Antverpiæ primùm edita 1634. per Balth. Corderium ejusdem Societ. fol. Tomo II.

Apologia pro Operibus Areopagiticis. Extat in Bibliotheca PP. Lugdunensi Tomo II. p. 115.

Commentarius in Euangelia Quadragesimæ, complectens Expositionem litteralem & moralem. III. Vol. fol. Parisiis 1658.

Origenes defensus, sive *Originis Adamantii Vita*, *Virtutes*, *Documenta*, item Veritatis super ejus vita, doctrinâ, statu, exacta Disquisitio. fol. Leodii apud Hovium 1648. Verùm hic liber à S. Congreg. Indicis Romæ anno 1654. prohibitus fuit, donec corrigatur.

Habebat paratum prelo uberem *Commentarium in Epistolas XII. S. Ignatii Martyris*, *Apostolorum discipuli*, cum nova interpretatione Latina. Item *Vitas Scriptorum Ecclesiæ Orientalis tertii sæculi & sequentium*; nec non *Vitam Vener. Viri Antonii de Winghe Abbatis Lætiensis*; dum mors studiosos ejus conatus interrupit anno 1656, die 30. Julii, in patria Civitate Leodiensi, ætatis suæ anno 84.

PETRUS HAMERIUS,

Muntanus, (*Munte* pagus est Ditionis Alostanæ sub Archiepiscopatu Mechlin.) Societat. Jesu Theologus fuit & Ecclesiastes. Edidit

Quadrigam Pietatis. Ipris, typis Franc. Belleri, 1610.

Conciones XL. de Adventu: De Annuntiatione Virginis-Matris, & Verbo Incarnato. Antver. typis Plant. 1628. 4.

Mortuus est vir senex Ipris die 24. Julii 1640, cum pararet insuper *Menologium Sanctorum* in fol. item *Conciones de S. Ignatio, per ejus Octavam.*

PETRUS HASSARDUS,

Armenterianus (primò Insulanum se scripsit) Medicus Chirurgus & Mathematicus,

Curationem dedit *Morbi Gallici.* Lovanii, 1554. & in Appendice ad Tomum I. Operis Veneti de Morbo Gallico.

Clypeum Astrologicum, contra Flagellum Astrologorum *Francisci Rapardi*, ibidem editum.

De Cometa anni 1556.

Commentarium in Præcepta bonæ valetudinis tuendæ, ab Eobano Hesso Carmine Elegiaco conscripta. Francof. 1568. in 8. typis Egenolphi.

PETRUS HELIGERIUS,

Canonicus Regularis Sancti Augustini apud Tungrenses, in Eburoni-

bus, scripsit anno 1508. libellum, quem inscripsit

Armariolum Veritatis: quo demonstratur ex ipso D. Augustino, ac Possidonio Vitæ ejus scriptore, eundem D. Augustinum Canonici Ordinis instauratorem, non verò Eremitarum fuisse institutorem. Lovanii 1631. 8. typis Dormalii.

PETRUS HERENTALIUS,

Brabantus, Monasterii Floreffiensis, Ord. Præmonstratensis, in Comitatu Namurcensi multis annis Prior, Theologus atque Historicus ævo suo non incelebris. Decessit Floreffiæ anno 1390. pridie Idus Januarii; Teste Illustriss. Hugone in Annalibus Præmonstrat. Concinnavit ex SS. Patribus

Commentarium sive *Catenam in Psalmos*, ad Joannem de Arckel, primò Trajectensem pòst Leodicensem Episcopum. Coloniæ 1453. 1480, apud Corn. de Homborch, & 1487 fol. Ruttingæ, 1481. Rotomagi, 1504. 4.

Item *In VII. Psalmos Pœnitentiales.*

In XV. Cantica Graduum lib. I. MS. apud Regulares Corsendoncanos.

Collectarius IV. Euangeliorum, finitus Anno Dom. 1364. scriptus manu propriâ *Petri Herentalii*, extat in Bibliotheca Floreffiensi.

Chronicorum Volumen ingens, ab Orbe condito ad sua tempora. MS. Ibid.

Epistolæ ad diversos: MS. fol. maximo.

Catalogus ac res gestæ Abbatum Floreffiensium. Extant MS. Floreffiæ.

Vitæ Joannis XXII. Benedicti XII. Clementis VI. Innocentii VI. Urbani V. Gregorii XI. & Clementis VII. Has primò typis edi curavit Vir Clariss. *Stephanus Balusius* in Vitis Paparum Avenionensium Tomo I. Parisiis 1693.

PETRUS HEYNSIUS,

à Guicciardino memoratur inter claros Antverpienses, ubi Scholam moderatus fuit, & commendatur ab affabilitate, & rythmis quà gallicis quà belgicis componendis. Gallico rythmo exhibuit,

Vitam & Passionem Jesu *Christi.* Antver. 1573.

Speculum Mundi, sive *Epitomen Theatri Orteliani*, vernaculo. Ibid. 1579. typis Plantini.

PETRUS HOGEBERTIUS,

Hornanus, Batavus, Medicinæ Doctor, atque elegans Poëta, *Poëmata* varia composuit, quæ à morte prodierunt, *Theodori Velii* curâ.

Obiit verò anno 1599. ætatis LVII. ob præclara sua in patriam merita, monumentum sumptu publico adeptus, cum hac Inscriptione.

Memoriæ sacrum.
Petro Hogebertio, Petri filio,
Hornano,
Viro in omni virtutum
Et doctrinæ genere præstantissimo,
Medico summo,
Poëtæ raro,
Civi ad commoda Patrię nato,
Ejusdem æterno damno denato
S. P. Q. H. Honoris G.
Et in signum gratitudinis
Ob multa & præclara ejus merita
Monumentum hoc sumptu publico P. J.

Quis cubat hic? succus Charitum Suadæque medulla.

Ede Viri nomen? Petrus Hogerbetius.

Dic Patriam? Hornanus Quæ sors vitæ, exitus, ætas?

Interiit Medicus, peste, Poëta, senex.

ΦΩΣ ΜΕΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ ΤΕΚΕΩΝ ΕΛΙΚΟΝΙΟΣ ΑΣΤΕΡ.
ΤΩ Δ'ΥΠΟ ΣΑΡΚΟΦΑΓΩ ΚΕΙΤΑΙ ΟΓΕΡΒΕΤΙΟΣ.
ΟΥ ΦΗΜΗ ΠΕΡΙΜΥΣΤΟΣ ΕΣ ΟΥΡΑΝΟΥ ΑΝΤΥΓΑΣ ΗΛΘΕΝ
ΠΣΥΧΗ ΕΧΕΙ ΜΑΚΑΡΩΝ ΥΨΙΜΕΛΑΘΡΟΝ ΕΔΟΣ.

Si fama, virtus, eruditio & candor,
Si quid bonorum juncta vota cunctorum,
Fati impotentis sistere impetum possent,
Non Petre te nunc jacêre sub saxo,
Heu! te perenni luce, Petre, jam dignum
Cum Gratiis tota Horna fleret & Musis.
Theod. Velius, Horn.

Cruda morarentur ne fati stamina, Magni
Mersit HOGERBETI *mors inopina caput.*
Hoc busto cineres, animæ vis addita cœlo est,
Lector ave, & tanto dic bona verba Viro.
Albert. Vertanius, Horn.

Obiit Ao. M.D.XC.IX. 4. Id. Septembris.
Cum vixisset annos LVII. Menses X. dies XII.

PETRUS HOLTZEMIUS,

Daventriensis, Medicinæ Doctor & Professor Coloniensis, varia scripsit ex principiis chymicis, ex quibus ad notitiam venerunt sequentia:

Prognosticon Vitæ & Mortis libris II. versu rythmico conscriptum, cum Exegesi ad singulos versus. Coloniæ, apud Grevenbrochium, 1605. 8.

Descriptio Fontis Medicati S. Antonii, vulgò *Tillerborn* dicti, prope Andernacum. Ibid. apud Herm. Mylium, 1620. 8.

Essentia Hellebori rediviva, secundò extracta sive rectificata &c. Ibid. 1623. 8.

Pharmacopoeia, sive *Dispensatorium Coloniense*. Accedit

Examen simplicium Medicamentorum, carmine rythmico;

Item *Nomenclatura Chymicorum & abstrusorum vocabulorum, cum Notis chymicis* Ibid. apud Birckmannum, 1627. fol.

De admiranda curatione Scroti post gangrænam delapsi Epistola. Extat Centuriâ V. Observationum Chirurgica cum Guil. Fabricii Hildani, pag. 250. Franc. apud Matthæum Marianum, 1627. 8.

PETRUS HONTOY,

Namurcensis, Ord. Minorum Theologus & Ecclesiastes, scripsit

Concionum de Dominicis & Festis, Tomos VI.

Mensam item *Apostolicam*, hoc est, Commentarium de genuino sensu Epistolarum Apostolicarum per annum. Coloniæ, 1604. typis Mylii.

PETRUS HOOFT,

Cornelii filius, Amstelodamensis, Eques, Terrę Muidanæ Drossardus, Ballivus Goylandiæ &c. inter Historicos Batavos plurimùm excelluit. Devixit anno 1647. die 21. Maii, annos natus 66.

Evulgavit vernaculè *Historiam Henrici IV cognomine Magni, Galliæ Regis*, anno 1626. Amstelod. in folio; ac rursus in 4. Amstel. 1638, & in 12. ibidem 1652. Librum hunc Regi Ludovico XIII. dedicavit, à quo Nobilitate donatus est pro se posterisque suis, & anno 1639. Equestri Ordine S. Michaelis honoratus.

Item *Historiam Mediceam* Flandricè Amstelod. 1649.

Cornelii Taciti Operum lectione ita delectabatur, ut eum 52. vicibus se perlegisse jactitarit, ejusque stylum in omni sua Historia imitari studuerit. *Annales & Libros Historiarum ejusdem Taciti, unà cum Vita Agricolæ* transtulit in idioma Batavicum; quæ post ejus obitum impressa sunt Amstelodami anno 1684. in fol. & in 4. Hinc vulgo cognominabatur *Tacitus Batavicus*.

Edidit quoque belgicè *Historiam ac Revolutiones Belgii*, ab abdicato Imperio Caroli V. ad exauthorationem Regis

gis Philippi II. & obitum Auriaci Principis. fol. Priores XX. libri prodierunt ab anno 1654. apud J. Blauw, aliæque secutæ fuerunt editiones in 2. Vol. anno 1703.

Vitæ illius Historiam præfatis Operibus præfixit anno 1675. *Gerardus Brantius*, celebris apud Batavos Historicus.

PETRUS VANDER HOWEN,

Batavus, Medicus, dedit Tractatum brevem *De Sympathia* seu affectu per consensum. Roterodami, apud Joann: Waesbergium, 1621. 8.

PETRUS HUMBECANUS,

Angiensis Hanno, Religiosus Carmelita, S. Th. Doctor, ac Prior Conventûs Bruxellensis, in divinis scripturis eruditus, ingenio ac eloquio clarus, ac non minus honestâ conversatione venerabilis. Scripsit

Conciones exactissimas in Euangelia, quæ tam Dominicis, quam diebus sanctorum festis solent recitari.

Item *Tractatum de Usuris.*

Vitam terminavit Bruxellis, anno 1598. XXIX. Maii, ætatis LIV. & sepultus apud suos, hoc Epitaphio:

PETRUS *ab* HUMBECA *Carmeli Montis alumnus;*
Quem quondam Sophiæ studium & sacra Pagina pictis
Doctorum ornarunt redimitum tempora sertis,
Conditur hoc tumulo, repetit mens candida cœlos.
Sic morimur sensim, & momento extinguimur uno,
Ut rutilans lampas, oleo cessante, perimus.

PETRUS IMPENS,

Thenensis, Canonicus Regularis S. Augustini, anno 1468. professus in Bethlehem, prope Lovanium, ibidem anno 1494. constitutus Prior. Scripsit stylo ingenuo sed simul accuratissimo Chronicon non solius Conventûs Bethlehemitici, sed & totius Ordinis in Belgio, quod inscripsit

Compendium decursus temporum Monasterii Christiferæ Bethlehemiticæ puerperæ Ord. Canonicorum Regg. juxta Lovanium. Adservatur ibidem MS. & etiam in Abbatia Tongerloensi.

Obiit Author anno 1523, Prioratûs xx. ætatis 78.

PETRUS IMPENS,

Lovaniensis, S. T. B. Canonicus Regularis Ord. S. August. ad S. Martinum Lovanii, scripsit

Historiam veteris ac novi Testamenti, Carmine descriptam. 12. Lovanii 1658.

Nænias in obitu Illust. D. Jacobi Boonen Archiep. Mechlin Lovanii 1655.

Orationem panegyricam Illustriss. D. Eugenio Alberto d'Allamont Episc Ruræmundensi, cum Poëmatibus &c. Lovanii 1661.

Exhortationem metricam ad studiosos. Lovanii 1662.

Hymnum solemnissimum S. Thomæ Aquinatis paraphrasi metricâ expositum Lov. 1662. 4.

Planctum amantis dolorosæ Virg. Mariæ sub Cruce stantis, versu illustratum. Lov. 1661. in 4.

Pientissimi Ecclesiæ pro defunctis Rythmi, Dies iræ *&c. Explanatio metrica* 4. Ibid. 1666.

Tragœdiam, *cui titulus: Anglia utriusque fortunæ ab Henrico VIII. usque ad Carolum II.* Lovanii 1663. Variasque alias Orationes & Poëmata.

PETRUS INSULENSIS,

Flander, Ordinis FF. Minorum S. Francisci, vulgò dictus *Doctor No-*

tabilis, scripsit, Guilielmo Gazæo teste,

Comment. in Libros IV. Sententiarum.

In Psalmos. Item *Sermones de tempore & Sanctis.*

PETRUS JUNIUS,

Vulgò DE JONGHE, Hornanus, Batavus, Urbis suæ Secretarius, ac quartùm Consul, Historiam potissimùm patriam illustrandam susceperat; scribitque Theodorus Velius se vidisse, *Junio* Auctore ac compilatore,

Chronicum Latinum; quo initia *Hornanæ Urbis*, & incrementa complexus erat. Obiit anno 1537, filio relicto *Adriano Junio*, Medico insigni, de quo supra; qui & parenti suo hoc Epitaphium posuit.

D. O. M.
PETRO JUNIO, Viro Consulari,
Civitatique Hornanæ à Secretis,
Eximiâ in rebus agendis
Prudentiâ,
Multiplici Historiarum cognitione,
Admirandâ facundiâ,
Inexhaustâ memoriâ,
Nulli secundo,
Post frequentes Reipubl. nomine
Obitas Legationes,
Actosque honores,
Sub hoc marmore condito,
HADRIANUS JUNIUS
Patri obtumè de se merito
Pietatis ergo P. C.
Obiit anno à Christo nato
M. D. XXXVII. Id. Novembris.

PETRUS KEERIUS,

Batavus, Cosmographus, dedit

Germaniam inferiorem, id est XVII. Provinciarum ejus novas & exactas Tabulas geographicas, cum descriptionibus singularum, authore *Petro Montano* fol. Amstelod. apud Petr. Laurentium 1617. idemque Opus translatum gallicè, ibid. 1622.

PETRUS LANGENIUS,

Weertensis Scholæ Moderator, in usum juventutis, bonis & moribus & litteris formandæ, edidit

Exhortationes ad Veritatem, versu Elegiaco.

Admonitorias aliquot Præceptiunculas ad Pietatem.

Dialogum de mundi cupidine aspernanda, item versu Elegiaco. Antverp. typis Loëi, 1556. 8.

PETRUS LANSBERGIUS,

Limburgensis, scripsit

Commendationem Simplicitatis. Antv. 8. 1580.

Parenesin, sive *Adhortationem ad Pietatem*, carmine Elegiaco. Ibid. 1577.

PETRUS LANSSELIUS,

Gravelinganus, Flander, è Societate Jesu, græcè in primis doctus, & Linguarum orientalium in paucis peritus, præsertim Hebraicæ, quam dum Madriti in Hispaniis profitetur, ibidem ante diem è vivis rapitur anno 1632. XVI. Kal. Septembris, qui dies S. Rocho sacer est. Edidit

S. Dionysii Areopagitæ Opera, correctâ versione *Joach. Perionii*, unà cum *S. Maximi Scholiis* & *Pachymeræ Paraphrasi in Epistolas ejusdem*, à se latinè redditis: additâ *Disputatione Apologetica de Vita Scriptisque Dionysii.* Paris. 1615. fol. apud Mich. Sonnium.

Dispunctionem calumniarum, quæ Justino Martyri inuruntur ab Isaaco Casaubono. Ibid. cum *Justini* Operibus.

Scholia in ea Bibliorum sacrorum loca, ubi Emanuel Sa & Joannes Mariana deficiunt. Antver. typis Plant. 1624. fol.

PETRUS DE LEVY,

Dictus etiam *de Mirapice*, ex Episcopo Magalonensi, in Occitania (cujus sedes hodie *Montispessulani* dicitur) creatus anno 1309. Episcopus Cameracensis; indeque rursus anno 1324. translatus ad Episcopatum Bajocensem in Neustria; tempore quo sedit Cameraci annis fermè singulis habuit Synodos.

Harum *Acta Synodalia ann.* 1311 *& pluribus sequentibus*, quæ antea Manuscripta latuerant in Bibliotheca Abbatiæ Grimbergensis Ordinis Præmonstratensis juxta Bruxellam, primùm typis edita fuêre Parisiis anno 1733. per PP. Benedictinos S. Mauri in Collectione eorum amplissimâ Veterum Monumentorum Tomo VII. à pag. 1291. ad 1360.

PETRUS LIEBART,

Tornacensis, J. C. Metropolitanæ Cameracensis Ecclesiæ Canonicus & Officialis, anno 1634. in efformando Stylo generali & communi Curiarum Ecclesiasticarum Provinciæ Cameracensis (quod opus per plures Synodos Provinciales summopere fuerat commendatum) concurrentibus aliis Episcoporum Suffraganeorum Officialibus, egregiam operam contulit. Quem Archiepiscopus & Suffraganei apud Valentianas congregati, examinarunt, subsignarunt, & imprimi mandarunt:

Testatur ita *Andreas Catullus*, in suo Tornaco Nerviorum, pag. 120, qui quà Officialis Tornacensis operam contulit, & addit: *Utinam Officiales, Advocati, Promotores, Procuratores, & Practici Stylum hunc exactè observarent! non ita in longum lites protraherentur, neque honoraria litis expensarum, ultra debitum & meritum protraherentur &c.*

PETRUS LIGNEUS,

Vulgo VAN DEN HOUTE, Gravelinganus, Flander, Jurisconsulti titulum anno 1554. accepit Lovanii, quò cum anno 1546. bello gallico bonis spoliatum, patriaque extorrem Musæ revocarant: ibidemque plures annos privatim docuit, donec Lovanio Antverpiam commigravit, ubi in Forensibus negotiis reliquum vitæ transegit. Scripsit

Annotationes in libros IV. Institutionum Juris Civilis. Antver. typis Joan. Belleri, 1558. 8.

Didonem Tragœdiam, e libris IV. prioribus Æneidos Virgilianæ, Lovanii anno 1550. prid. Non. Maii publicè exhibitam & *Annotationes* in eosdem libros. Ibid. 1559. 8. apud Joan. Withagium.

Ceterùm *Georgius Beyerus*, J. U. D. Germanus, in Notitia Authorum Juridicorum, Lipsiæ anno 1726. editâ, specimine II Cap. 26. laudat magnopere hunc *Petrum Ligneum*, ejusque Annotationes Juridicas, paucis antehac cognitas.

PETRUS LOKEMANS,

Silvæducensis, græcè & hebraïcè eruditus, Theologiæ operam dedit Lovanii, Seminarii Regii alumnus, multisque annis strenuum egit Pastorem extra muros urbis Silvæducensis in vico Rosmalensi. Vivere desiit anno 1633. annos natus LIII. Carmine Elegiaco edidit librum, hoc titulo,

DEUS, OMNIA, TRINUS; typis Joan. à Turnhout, 1622. 4.

PETRUS LOYCX,

Turnhoutanus, Protonotarius Apostolicus, & ad S. Willebrordum in suburbano Antverpiensi Pastor, variæ

multæque vir lectionis, decessit Antverpiæ anno 1646. Edidit

Commentaria Moralia in Psalmum CXVIII. Beati immaculati &c. Antver. apud Guil. Leestenium, 1643. fol.

Laboris Encomium, *Acediæ Vituperium*. Ibid. 1646. in 4.

Sæculum aureum, *sive de Pace libri duo*: primus de Pace generatim, alter de Pace cum Deo, proximo & se-ipso; Opus concionatorium. Ibid. fol. 1645.

PETRUS LUCIUS,

Bruxellensis, Ordinis B. MARIÆ Virginis de Monte Carmelo, scripsit

Bibliothecam Carmelitanam, sive De Viris & Scriptoribus Ordinis illius illustribus, Florentiæ excusam, 1594. in 4.

Commentarium Carmeliticum.

Compendium Historicum Ordinis sui, cum Indulgentiis & Privilegiis eidem concessis; quod postea à *Francisco Minutio* Carmelita in Italicum idioma translatum, recusum est Florentiæ 1595.

Obiit Bruxellis anno 1602. ex lue pestiferâ, dum eâ infectis piam operam præstaret.

PETRUS LUPUS,

Vulgo WOLFS, Goetsenhovius, ex Agro Thenensi, Ordinis FF. Carmelitarum, Conventûs Thenensis professus, ac per 18. annos Prior, S.Th. Doctor in Academia Lovaniensi renunciatus die 6. Februarii 1569. Fuit & per Germaniam Inferiorem Prior Provincialis.

Invasâ ab hæreticis ac rebellibus Mechliniâ, dum sese omnibus ejusdem civitatis incolis pro Deo & Rege suo [...]ibet antesignanum, trucidatur, eo loci, ubi vetus hodie palatium visitur, anno 1580. pridie Nonas Apriles.

Habuit *Conciones disertas & pias*, quæ ab ore ejus exceptæ prodierunt in lucem, testibus *Petro Lucio* in Biblioth. Carmel. & *Franc. Swertio* in Athenis Belgicis. Plura de Viro hoc celeberrimo lege apud *Sanderum*, in Chorographia Carmeli Mechlin. Tomo II. pag. 232. novæ edit.

PETRUS DE MALE,

Tornacensis, Joannis Curiæ spiritualis Tornacensis Graphiarii filius, adhuc juvenescens Juris laureâ decoratus, deinde Ædis Cathedralis Canonicus: in eruendis Ecclesiæ & Civitatis Antiquitatibus, & in formam historiæ concinno ordine digerendis plurimùm laboravit, perlustratis diligenter tam palatii Episcopalis quam Capituli Archivis & munimentis. Operi huic insudans, ac totus immersus, priusquam ultimam apposuisset manum, verno ætatis suæ flore, è vivis nimis præcipitanter ereptus decessit anno 1603. sepultus in Cathedrali; adjuncto sequente Epitaphio.

Historia ipsius MS. *de Episcoporum Tornacensium & Capituli Actis illustrioribus ac rebus sacris*, ab heredibus *Petri de Male* per Episcopum *Maxæmilianum à Gandavo* redempta fuit; hodieque in Archivis Episcopatûs adservatur: digna, ut postquam lima perfectior adhibita fuerit, lucem videat, & publici juris fiat. *Ita Andreas Catullius in suo Tornaco*, pag. 118.

Deo Opt. Max.
Et Memoriæ R. D. PETRI DE MALE,
Pbri, J. U. Licentiati,
In hac Ecclesia Canonici,
Qui post multos in evolvendis
Et digerendis Ecclesiæ Munimentis,
Et alios exanthlatos labores,
Institutâ unâ Missâ hebdomadali,

Annos natus XXXVI.
Denatus est VII. Kal. April.
Anno Domini M. D. C. III.
Joannes, Curiæ Episcopalis Scriba,
Pater, vivens, mœstus confici,
Et post illius obitum,
Ludovicus & Rolandus,
Dicti Joannis filii,
Hic apponi curarunt.
Eis bene precare lector.

PETRUS MALLANTS,

Carthusianus Antverpiensis, vernaculè edidit

Vitam, virtutes & Miracula S. Brunonis, Carthusiensis Ordinis Patriarchæ, cum fig. 8. Antverpiæ apud Corn. Woons 1673.

PETRUS MALPÆUS,

Bruxellensis, Lovanii datâ Philosophiæ ac Theologiæ operâ, Religionem in Ordine S. Dominici professus est in patria vicesimo quinto ætatis anno, & Priorem egit Bruxellæ: Vir multæ lectionis, Ordinem suum variè illustravit, atque imprimis in oppido Vilvordiensi Monasterium Dominicanum inchoavit. Bruxellis fato functus est 29. Decembris 1645. Edidit

Palmam Fidei: seu de Martyribus Ordinis Prædicatorum. Antverpiæ typis Joannis Cnobbari, 1635. 8. Ac parata editioni habuit

Sacram Purpuram; in qua recensentur S. R. E. Pontifices, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, nec non sacri Palatii Apostolici Magistri, ex Ordine Prædicatorio adsumpti. MS.

Athenæum Dominicanum, hoc est, De Scriptoribus ejusdem Ordinis MS. in fol. ad editionem approbatum ab anno 1637.

Vitas FF. Ord. Prædic. Sanctimoniâ illustrium ac speciali laude dignorum, ab anno 1500. ad 1636. MS. Sed quæcumque hæc calamo exarata, vorax ignis, per missiles Gallorum ignes anno 1695. excitatus, unà cum toto Prædicatorum Conventu absumpsit.

PETRUS MARCHANTIUS,

Couvinii, Provinciæ ac Diœcesis Leodiensis oppidulo Sabim inter & Mosam, natus est anno 1585; frater *Jacobi*, S. T. L. & in eodem postmodum Pastoris, scriptis & eruditione præclari. Anno 1601. ætatis XVI. Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci Observantiæ strictioris ingressus est: Theologiam vixdum edoctus, cœpit alios docere. Anno 1618. primus advênit Conventûs Gandavensis Reformator.

Paulò post institutus Conventuum FF. Recollectorum Visitator; anno 1621. Custos Custodum electus, & ad Capitulum generale Segoviense in Hispaniam deputatus. Eodem anno missus in Galliam, Visitator Britanniæ, indeque Visitator Provinciæ S. Andreæ.

Anno 1624. deputatus Commissarius generalis & Apostolicus super Provinciis Flandriæ ac S. Andreæ. Anno 1625. Custos Custodum ad Capitulum generale Romanum, in quo electus fuit Definitor generalis, ac Visitator Provinciæ Germaniæ inferioris. Ad Belgas redux, in Capitulo Gandavensi assumptus est in Ministrum Provincialem.

Postmodum destinatus ann. 1633. & 1637. Visitator Provinciæ Angliæ & Hiberniæ: sicut & eodem anno 1637. Commissarius Provinciæ Coloniensis. Hinc anno 1639. Commissarius generalis, cum plenitudine potestatis super universas Provincias Germaniæ, Belgii, Angliæ Scotiæ Hiberniæ ac Daciæ;

quod munus per annos XII. continuos gnaviter graviterque obivit.

Disce ex tot tantisque laboribus, qualis quantusque fuerit *Marchantius*; Vir singulari eruditione præditus, nec minus eloquens, in rebus dubiis & arduis consilio potens, & singularis pietatis exemplar. Primus parens atque fundator extitit Provinciæ S. Joseph in Comitatu Flandriæ: novæ quoque Reformationis (*Limburgensis* à primo Monasterio dictæ) Monialium Pœnitentium Ordinis S. Francisci, author primarius: collaborante Vener. Sorore *Joannâ à Jesu*, dictâ *Neerincq*, Gandavensi.

Tandem non absque sanctitatis opinione Gandavi è vivis ereptus est die 11. Novembris 1661. ætatis 76. sepultus in choro FF. Recollectorum, hoc insigni Epitaphio.

Sta Viator, & audi.
Jacet magnus ille MARCHANTIUS,
Professione Theologicâ Jubilatus,
Religiosâ Jubilarius.
Nomine PETRUS, omine PETRA.
In ministerio Provinciali
Utriusque Provinciæ Flandriæ
FF. Minorum Recollectorum
ANGULARIS:
Supra quam Apostolica Sedes
Ædificavit Ecclesiam novam
Reformationis Limburgensis
Pœnitentium S. Francisci.
Covinium terris peperit,
Lovanium scientiâ rudem
Excoluit.
Eruditum totus orbis coluit.
Verum Ecclesiæ lumen,
Seraphici Ordinis columen.
Vivens utrique luxit,
Mortuum uterque luxit.
In Commissarii
Ac Diffinitoris generalis officio,
Oneribus uterque honoravit;
Honoribus uterque oneravit;
Mors omnibus exoneravit.
Nempe in momento temporis,
Plaudente cœlo, plangente solo,
Hîc obiit, hinc abiit,
Æternitatem adiit.
Hocque monumento marmoris,
Morte haustus, vita exhaustus,
Dum mundum elusit,
Mundo exclusus, spe non delusus,
Hic est reclusus,
Anno Domini M. D. C. LXI.
Ætatis LXXVI. Religionis LX.
XI. Novembris.

✠ ✠ ✠

Scriptis quoque librisque in lucem editis nomen posteritati consignavit *P. Marchantius*. Sunt autem hæc.

Expositio litteralis in Regulam S Francisci. Antv. apud Guil. Leestenium. 1631. in 8.

Item *Relectio Theologica in eandem Regulam.*

Sanctificatio S. Joseph, Sponsi Virginis, Nutritii Jesu, in utero; asserta à *Joanne Cartagena*, ejusdem Ordinis, adversus *Claudii Dausquii*, Tornacensis Canonici, calumnias. Gandavi apud Alex. Serfanders. 1631. in 8. Liber Romę prohibitus, 19. Martii 1633.

Fastus dies, illustrans sponsi Mariæ, Nutritii JESU, *gratiosam Sanctificationem*, contra ejusdem *Dausquii Binoctium.* Ibidem.

Baculus Pastoralis, sive Potestas Episcopalis in Regulares non exemptos, ab originibus suis explicata. Brugis, typis Nic. Breyghelii, 1638. in 8.

Tribunal Sacramentale & Visibile Animarum in hac vita mortali. Gandavi, apud Barthol. Pauli. 1643. fol. Tomi II.

Ejusdem *Tribunalis Sacramentalis, sive Speculi totius hominis Christiani Tomus tertius* prodiit anno 1650. Antverpiæ in folio, typis Bellerianis, continens 1. *Hierarchiam Ecclesiasticam.* 2. *Statum Religiosum.* 3. *Politicum civile.*

Fundamenta duodecim Ordinis. FF. Mi-

norum S. Francisci, fundamentis XII. Apostolorum super-ædificata. Accedit brevis Explicatio Testamenti S. Francisci, & Chronologia Generalium Ordinis. Fol. Bruxellis 1657.

Resolutiones notabiles variorum Casuum & quæstionum practicarum. Antv. 1655. & Coloniæ per Friessen 1672. fol.

Cophini XII. fragmentorum Verbi Dei &c. in duas partes distincti.

Constitutiones Reformatarum Religiosarum tertii Ordinis S. Francisci, Congregationis Limburgicæ; anno 1633. per Bullam Urbani VIII. Pont. approbatæ.

Expositio mystico-litteralis SS. incruenti Sacrificii Missæ.

Imago veri Christiani, secundùm exemplar Regulæ Tertii Ordinis S. Francisci, gallicè.

Excellentiæ supereminentes magnæ & sacræ Indulgentiæ de Portiuncula gallicè.

Prætensa obligatio Monialium recitandi Horas extra chorum.

PETRUS MARIN,

Ecclesiæ Cathedralis Namurcensis Canonicus ac Marchioni Ambrosio Spinulæ in Belgio à Sacris, edidit

De peregrinantibus ad Montem Acutum libellum. Brux. 1606. 12. apud Mommartium.

PETRUS MASSENUS MODERATUS,

(Ita enim se auctor inscribere solet) Gandavensis, supremus chori Musici apud Ferdinandum I. Cæsarem Præfectus, doctrinâ & pietate excellens, edidit

Declarationes pias & breves *Orationis Dominicæ*, IX. Expositionibus & totidem Precationibus comprehensas: item *Angelicæ Salutationis Meditationes.* Antver. 1559. 12. apud Guil. Simonem.

PETRUS DE MASURES,

Atrebas, Vir nobilis, Jurium Licentiatus, atque è patrono caussarum peritissimo, Judex integerrimus, & in Provinciali Comitatûs Arthesiæ Curia Procurator generalis; vivere desiit mense septembri 1638.

Reliquit hoc Opus: *Remarques & Observations tant sur la Coutume generale d'Artbois, Pratique y observée, que d'autres lieux de ces Pais-bas, confirmées par plusieurs Arrets des Courts Souveraines, Sentences des Juges Provinciaux, Decisions de Droit, comme autrement, divisées en IV. Livres*: hactenus MS. penes heredes & in quibusdam Bibliothecis.

PETRUS A MATRE DEI,

Dictus in sæculo *Abraham Bertius*, natus est Lugduni Batavorum die 15. Martii 1610, patre *Petro Bertio* ibidem Theologiæ Calvinianæ Professore; qui cum ejuratis erroribus, Parisiis Catholicæ fidei professionem publicam anno 1620. edidisset, secuta maritum *Anna Maria Keukelins*, unà cum filiis paulò pòst veram quoque Fidem illic professa est. Ex his Abraham Bertius Institutum PP. Carmelitarum Discalceatorum amplexus, solemnem professionem emisit Charentonii die 29. Junii 1628, ætatis suæ anno 18.

Fuit dein per annos triginta Lugduni apud Batavos Missionarius vigilantissimus; ac Stationem hanc Ordini suo primus apud Neercassellium Castoriensem Episcopum comparavit. Obiit illic plenus dierum ac meritorum anno 1683. Operum ejus gallico idiomate editorum sequentes sunt inscriptiones;

Cognitio Amoris Christi. 4. Parisiis 1647.

Cognitio Amoris B. M. Virginis.

Virtutes Regiæ, quæ juvenem de-

cent Principem, opus Regi Galliæ inſcriptum. 4. Pariſ. 1647.

Modus convertendi hæreticos. 8. Pariſ. 1650.

Explicatio Symboli Apoſtolorum, Orationis Dominicæ & Salutationis Angelicæ. Rothomagi 1653. in 12.

Flores Carmeli Gallici, ſeu Vitæ plurium Carmelitarum Diſcalceatorum pietate illuſtrium. 4. Antver. 1670.

Clara Demonſtratio Articulorum Religionis Catholicæ, contra omnes ſui ſæculi ſectas. 8. Antverp. 1671.

Brevis Catechiſmus, Ibid.

Rationes validæ ad fovendos in fide catholicos, opus poſthumum.

Hiſtoria Miſſionis PP. Carmelitarum Diſcalceatorum in Hollandia, hactenus MS.

PETRUS MATTHIÆ,

Montenſis, Hanno, Societ. Jeſu Theologus, vitâ functus Namurci 19. Julii 1642. Edidit

Tractatum de Paradiſo cœleſti ex Italico *Nicolai Riccardi* Dominicani latinè redditum. Antver. typis Henr. Aertſenii, 1640. 4.

Item gallicè *Exercitium amoris*, ſeu *de virtutibus, quas Chriſtus in ultima cœna exercuit*, Obedientia, Humilitate & Charitate, 1631.

PETRUS MATZENRADIUS,

Juliacenſis, Paſtor Haverdenſis, *Carmina varia* non uno tempore in laudem Principum conſcripſit & edidit, verùm majore affectu, ut non-nemo per epiſtolam monuit. Eſt inter ea *Converſio ad Orthodoxos Sereniſſ. Guilielmi Wolfangi Ducis Neoburgici* &c. vario metri genere. Leodii, 1614. 8.

PETRUS DE MEAN,

Leodius, J. C. Sereniſſimi Principis Ferdinandi Bavari Electoris Colonienſis ac Leodienſis Epiſcopi Conſiliarius, ſupremæ Curiæ Scabinus, ac Commiſſarius Deciſor (ut vocant) Moſætrajectinus, recenſuit, notavit ac evulgavit, librum ab anno 1642. per Principem & Status Patriæ examinatum & probatum.

Receuil des Points marquez pour les Coutumes de Liege 4. Leodii 1650; item Montibus 1663. unà cum Conſuetudinibus Hannoniæ. Filium reliquit *Carolum de Mean*, Juris-Conſultum celeberrimum, de quo ſupra.

PETRUS MEGANCH,

Ninivita, Flander (Swertius in Athenis, Cominienſem fecit) Ludum aperuit litterarium in patria, ſcripſitque Carmine

Tabulas Grammatices. Pariſ. 1549. apud Wechelum.

PETRUS MEMMIUS,

Herentalius, Doctor Medicus, Ultrajecti Medicinam fecit, elataque uxore an. 1551. Roſtochium evocatus, vivebat adhuc Profeſſor publicus an. 1581. Scripſit

De recto Medicinæ uſu lib. I. Delphis 1564. typis Herm. Schinckelii.

Hippocratis Coi Jus jurandum Commentario illuſtravit. Cui acceſſit Tract. *Quâ ratione Medicorum vita & ars ſanctè conſervetur.* Roſtochii, typis Auguſti Ferberi, 1577. 8.

PETRUS MICHAEL,

Cognomento *Bril-maecker*, patriâ Colonienſis, Soc. Jeſu Presbyter cum eloquentia conjunctam habuit prudentiam, & quoddam excelſum animi robur. Itaque multis Germaniæ Principibus familiaris & charus fuit, & legatio-

gationibus ipsorum nomine præclare functus. Rectorem egit Spiræ annos VI. totidem Monasterii Westphaliæ. Hujus institutione & operâ multi hæretici ad Ecclesiam Catholicam & orthodoxam redierunt. Scripsit partim germanicè, partim latinè, teste Swertio in Athenis Belgicis,

De Communione sub altera tantum specie.
Sertum precatorium.
De Eucharistia libr. V. Colon. 1584.
Catechismum.
Christianam & solidam detectionem errorum Joannis à Munster.

Epistolam ad amicum, quâ tamquam spongiâ deterguntur calumniæ *Stephani Isaaci*, ex Judæo pseudo-Christiani.

Quiddiothecam, hoc est, libellum, qui multorum loco de omnibus Christianæ fidei dogmatibus ita tractat, ut facile agnosci possit, ubi est vera fides. Monast. 1609. 8.

Moguntiæ ab hæreticis per speciem amicitiæ ad mensam invitatus, semel atque iterum venenum hausit, quo extinctus est XXV. Augusti, anno salutis 1595. ætatis LIII. initæ Societatis 37.

PETRUS DE MOLLE,

Ord. FF. B. Mariæ de Monte Carmelo Religiosus, Conventûs Mechliniensis anno 1641. Prior, S.T.B.F. edidit

Discursum Theologicum super Litanias B. M. V. 4. Antv. 1653.

PETRUS LE MONNIER,

Civis Insulensis, Notarius ac Ludi-magister, dedit gallicè

Antiquitez, Memoires & Observations remarquables d'Epitaphes, Obelisques, Arcs triomphaux, Oraisons, Histoires & Inscriptions tant anciennes que modernes annotées en plusieurs Villes & endroits, tant du Roiaume de France, Duché & Comté de Bourgogne, Savoye, Piedmont, que d'Italie & d'Allemagne, pour l'exaltation de l'Auguste Maison d'Autriche. 8. Insulis 1614.

PETRUS MONTANUS,

Batavus, Amersforti vixit, & lusit *Satyras*, editas Swollis, 1506. 8.

PETRUS MONTANUS,

Gandensis, in Batavia vixit, apud *Jodocum Hondium* levirum suum, quem in edendis libris, signanter magno ac parvo *Athlante Gerardi Mercatoris* magnopere juvit. Fuit & Rector Scholæ publicæ Amstelodamensis.

Dedit luculentam & à se auctam *Descriptionem Belgii*, sive XVII. Provinciarum Germaniȩ Inferioris, cum Tabulis Geographicis, à *Petro Keerio* editis, 1612. fol.

PETRUS MONTANUS, BURETIUS,

Paruetanus (quod est celebre municipium Gallo-Brabantiæ) Sacræ Th. Licent. ac Gymnasii Falconensis Prȩfectus Lovanii, Rectorque Academiæ anno 1542. mox ab obsidione per *Martinum Rossemium* tentata, deducentibus eum Accensis sive Bedellis transiit ad Ordinem FF. Minorum, depositis in ipso ingressu ac limine Cœnobii insignibus Rectoralibus, dimissisque atque abire jussis in hæc verba comitibus: *Hæc requies mea in sæculum sæculi.* Fuit Guardianus Antverpiæ & alibi, moriturque senex Lovanii, anno 1579. Fratrem habuit *Ægidium*, ex eodem Ordine adsumptum Episcopum Daventriensem. Scripsit

Enarrationem Dominicæ Passionis, secundùm IV. Euangelistas, ex veterum Doctorum Commentariis. Antver. 1555. 1565. & 1571. 8.

Elucidationes in VII. Psalmos Pœnitentiales. Ibid. 1569. 12. typis Steelsii.

PETRUS A MONTFORT,

Harlemius, J. U. L. carmine gratulatus fuit novum Præsulatum Leodiensem *Cornelio à Bergis* excuso Leydæ, 1539.

PETRUS A MOERBEKA,

Poëta, & Doctor Medicus Antverpianus, scripsit

Prognostica futuri sæculi, aliquando igne perituri.

Exhortationem contra Turcas; & *Epigrammata* varia, versu, pro ævi genio, obscuro satis, nec satis polito. Antver. typis Henr. Petri, 1546. 8.

PETRUS MOURCOURT,

Tornacensis, S. Th. Licent. Duacensis, & Pastor Lommensis, juxta Insulas,

Orationem in laudem S. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici, habitam à se in templo PP. Prædicat. Insulis, anno 1622. Nonis Martii, ibidem publici juris fecit eodem anno in 8.

PETRUS A NAELDWYCK,

Batavus, Medicinæ Doctor, apud Gothoburgenses in Suecia, edidit

Philippicorum, sive *De Equorum natura, electione, educatione, disciplinâ & curatione* libros II. Lugd. Batavor. 1631. 4. apud And. Cloucquium.

PETRUS NANNIUS,

Vernaculè NANNINGH, Alcmariæ apud Batavos natus, anno 1500. admodum juvenis, delibatis utcumque litterarum studiis, τὴν γραφικὴν exercuit. Lovanii decurso Philosophiæ stadio, scholæ patriæ præfuit; reversusque tantisper privatim in Collegio Hieronymiano nobiles aliquot docuit adolescentes, donec in Trilingui, *Conrardo Goclenio* vitâ functo, *Nannius* unus, qui succederet, dignus omnium calculis est judicatus. Vir fuit ingenio facili, ad quidvis prompto, & ad humanitatem omnem ac festivitatem facto: viris in Belgica, & extra, magnis, carus ac gratus; per Privilegia Academica in Cathedr. Atrebatensi Canonicus. Illius leguntur ista:

Miscellaneorum, sive Συμμίκτων Decas, Lovanii, 1548. apud Saffenum, & in Lampade Critica.

In Verrinam Ciceronis IV. & V. *Castigationes*. Ibid. 4. 1546. & Basil. in volumine Commentariorum in Ciceronem.

Castigationes breves *in Titi Livii lib. tertium Dec.* 1. Ibid. 1545. 4.

Consulti Chirii Fortunatiani Rhetoricorum libri III. castigatiores redditi operâ *Nannii*, 1550. 8. ibid. apud Mart. Rotarium.

Commentarius in P. Virgilii Bucolica. Basil. 1559. 8.

Deuterologiæ, sive *Spicilegia in librum IV. Æneidos.* Lovanii, 1544. 4. apud Rescium.

Commentarius in Artem Poëticam Horatii, à morte editus, typis Plantin. 1607. 4. cum *Levini Torrentii* Episc. Antverp. Commentario, curante *Valerio Andreâ*.

Annotationes breves *in Institutiones Juris Civilis*, græcè à *Theophilo* versas; apud Rescium, 1536. 4.

Apologia pro iisdem, contra *Jac. Curtium*. Ibid. 4. Vide infra *Vigl. Zuichemum*.

Notæ breves *in Symmachi Relationem*; & *Epistolam Ambrosii*, adversus eandem, typis Plantin. cum Prudentio Victoris Giselini.

Scholia brevia *in Orationem D. Ambrosii de obitu Valentiniani Imp. de excessu fratris sui Satyri &c.* edita cum Operibus D. Ambrosii, studio *Joannis Costerii*, Basf. 1567. & Parif. 1569. fol. apud Guil. Merlinum.

PIERRE NANNIVS.

De claris Romæ Corneliis, ad *Corn. Musium*. Francof. fol. cum Sexto Aurelio Victore *Andreæ Schotti*.

Paraphrasis & Scholia in Cantica Canticorum. Lovanii, 1554. 4.

Scholia in Sapientiam Salomonis. Basil. typis Froben. 1552. 4.

Orationes III. de laudibus Eloquentiæ, Historiæ & Agriculturæ. Lovanii simul editæ, 4. 1541. apud Rescium.

Oratio in Funere Conradi Goclenii Prof. in Trilingui, 1542. 4. apud Sassenum.

Gratulatoriæ III. in adventu Caroli V. Imp. in Belgium. Ibid. 1543. 4. Prior edita est apud Rescium 1540.

Oratio de Obsidione Lovaniensi, per Mart. Rossemium. Ibid. 1548. 4.

Declamatio Quodlibetica de Mundi æternitate. Ibid. 1549 8.

Declamatio de Bello Turcis inferendo. 1536. 8. Rescii typis.

Somnium, sive *Paralipomena Virgilii*: res inferæ à Virgilio relictæ: Oratio dicta in enarratione libri VI. Æneidos.

Somnium alterum: Præfatio in librum II. Lucretii, utrumque à morte editum, Lov., 1611. 8. typis Dormalii.

Dialogismi: *Lucretiæ*, apud Livium; *Gammæ*, apud Plutarchum; *Susannæ* & *Judith*, in Veteri Testamento. Lovanii, typis Barthol. Gravii, 1541. 4.

Dialogismi Agathæ & Luciæ. Ibid. apud Mart. Rotarium, 1550. 4.

Dialogus de Milite peregrino. Lovan. 1543. 4.

De græcis latina fecit (præter *Sapientiam Salomonis*) *M. Catonis & Phocionis Vitas, è Plutarcho*. Lovanii, 1540. 4. typis Rescii.

Demosthenis Orat. de immunitate contra Leptinem. Ibid. apud Gravium, 1542. & Basil. 1544. 4. typis Oporini.

Demosthenis & Æschinis Epistolas. 1537. Ibid. apud Sassenum.

Synesii & Apollonii Epistolas. 1537. Ibid. apud Sassenum.

Synesii & Apollonii Epistolas selectiores. Ibid. 1544. 4.

Athenagoram de Resurrectione mortuorum. 1541. 4. apud Gravium.

S. Athanasii Episcopi Alexandrini Opera ferè omnia. Basil. fol. apud Frobenium.

S. Basilii Magni Homiliam in Christi Natalem. Lov., typis Rescii, 1537. 8.

Homilias III è S. Basilio Magno. I. in illud Lucæ, *Diruam horrea mea &c.* & *de Avaritia*, *II. Adversus divites*, *III. In fame & siccitate* habitam. Ibid.

S. Joannis Chrysostomi Homilias III. I. *De simultate sive ira & jurejurando fugiendo*, II. *Cur Hebdomada magna vocetur*, III *In Parabolam decem millium debitoris*, Matth. 18.

Præterea *Leges Municipales Mechliniensium* è Flandricis Latinè interpretatus est. Ibid. 1552. 4. apud Mart. Rotarium.

Denique *Psalmos* aliquot *Davidicos* Paraphrasi poëticâ non infeliciter reddidit, Latomianis inserta, typis Plantini, 1572. 8.

Lecta pridem fuerunt Tornaci Nerviorum, apud *Nicolaum Micaultium*;

Petri Nannii Epistola de Obsidione Lovaniensi per Rossemium, ad Dominum *Micault* Senatorem, hoc initio: *Tibi & Nicolao nugas meas placere.* &c. cum aliis Epistolis.

Oratio Purgatoria, in qua multa de *Erasmi* stilo &c. Incipit: *Cùm jam accinctus eram &c.*

Præfatio in adversarias Orationes Demosthenis & Æschinis: Multa sunt &c.

Præfatio in Homerum: Si eo consilio &c.

Ecloga & Apodemia, Interlocutoribus Faleso & Mylace, hoc initio: *Cur hæc verba tibi &c.* Et alia.

Oratio ejusdem de Amore, in librum IV. Æneid. lecta fuit Lugd. Batavor. apud *Bonavent. Vulcanium*, *Nannii* manu scripta.

Gratulatio ad Mariam Angliæ Reginam,

pro felici connubio & instaurata majorum Religione, legitur in Collegio Trilingui, sed mutila; digna tamen, quæ vel sic lucem videat.

Obiit anno salutis 1557. ætatis LVII. XII. Kal. Augusti, pro funere laudatus à *Cornelio Valerio*. Sepultus est in D. Petri quà forum & Curiam spectat; ubi monumentum unàque Epitaphium visitur à *Sigismundo Frid. Fuggero* discipulo positum. Plura in libello, quem de Vitis ac Scriptis Professorum Collegii Trilinguis edidit Clariss. Val. Andreas.

D. O. M. S.
D. PETRO NANNIO
Alcmariano,
Presb. & Canonico Atrebatensi,
Viro Doctiss. humaniores litteras
In celeberrimo Collegio Buslidiano
XVIII. annos professo,
Sigismundus Frid. Fuggarus
Baro in Kirchbergh & Viana,
B. M. & amico paterno,
Memoriæ & Virtutis ergo,
Jussu parent. opt. Pos.
Vixit annos LVII.
Obiit anno M. D. LVII. die XXXI. Julii

NANNIUS *Alcmariis fuerat qui natus in oris,*
Tectus arenoso conditur ecce loco.
Heu quantâ probitate virum mors invida stravit!
Heu quantum nostro sustulit Orbe decus!
Hunc coluere olim Græcæ Latiæque sorores,
Hunc fovit gremio doctus Apollo suo.
Hunc studiosa cohors sæpe est mirata docentem,
Mirata est tanti labra diserta Viri:
Et nunc qui toties Veterum monumenta relegit,
Qui toties cecinit Carmina prisca, tacet.
Hadrianus Hecquetius Carmelita
Amico lugens ponebat.

NANNI *Castalidum decus Sororum,*
Quisquis te videat tuosque fœtus,
Haud Nanum vocitet, sed ô Gigantem.

Porrò PETRUM NANNIUM Novatoribus adnumerare placuit *Martino Schoockio*: sed probè Catholicum fuisse demonstrat Erckelius in Historia Episcopatûs Harlemensis, pag. 165.

PETRUS OPMEERUS,

Natus Amstelodami anno 1526. Idibus Septembribus, prima litterarum tirocinia fecit in patria, præceptoribus usus *Alardo Amstelodamo*, & *Petro Canio*. Lovanium missus, annum unum *Petrum Nannium* in Collegio Trilingui docentem audivit. In patriam revocatus, ægrè matri quæ filium unicum unicè deperibat, obsecutus est. Itaque αὐτοδίδακτος, ut erat ingenio facili & disciplinarum omnium capaci, Theologiam, Jurisprudentiam, Medicinam, Litteras græcas didicit. Accedebat memoria firma & constans, studium ardens, in doctos hospitalitas, in pauperes liberalitas, propugnandæ Fidei orthodoxæ zelus singularis. Obiit Delphis, anno 1595. Idus Novembres, sepultus in D. Hippolyti. Scripsit latinè

Assertionem Historicam de Officio Missæ; fuisse id in usu tempore IV. primorum Conciliorum Generalium.

Responsionem ad VIII. Articulos à Leone Empacio adversus Assertionem suam propositos. typis Plantin. 1570. 8. *Leo* hic *Empacius*, infamis apostata, à nobis abiit ad sectas hujus ævi, quas antè Pastor Oudenburgensis in Flandria editis scriptis oppugnaverat: quos propterea *Empacii* libellos, Parisiis latinè excusos, in contumeliam apostatæ *Opmeerus* belgicè vertit anno 1568. Delphisque edidit.

Opus Chronographicum, ab orbe condito ad annum 1580 cui *Opmeeri Vitam* præfixit olim *Valer. Andreas.* Antverp. apud Verdussium, 1611. fol. & Coloniæ in 8.

Historiam Martyrum Gorcomiensium, *Hollandiæque* qui persecutione Geusicâ interempti sunt, Coloniæ, cum Chronico.

Navem Patientiæ ac Pœnitentiæ, idiomate vernaculo. Antver. 8.

PETRUS OUDEGERST,

Insulensis, at Poperingâ oriundus, J. U. D. Pro-Prætor sive Locum-tenens Baillivatus Tornacensis, laudabili diligentiâ post Mejerum, Annalium Flandriæ conditorem, conscripsit

Flandriæ Annales, idiomate gallico, nece Caroli Audacis ad Nanceejum terminatos. Antver. typis Plantini, 1571. in 4.

Decessit è vita Mantuæ Carpetanorum (Madritum hodie vocant) cui *Maxæmilianus Vrientius*, S. P. Q. Gand. à secretis, hoc scripsit Epitaphium:

Ne properes, quamvis properes moriture viator,
Sta, lege, disce brevis quem tegit urna Virum
Historiæ & Legum jacet hic sine lumine lumen,
Hic Sophiæ & Suadæ muta medulla jacet.
Hic usurarum mastyx immitis, & idem
Mitis amor Charitum justitiæque jacet.
Tantum læta virum felici Belgica partu
Extulit, ereptum Bætica terra rapit.
Ubique Mors, & Vita ubique.

PETRUS D'OULTREMAN,

Henrici filius, Valentianus, Hanno, è Societ. Jesu Ecclesiastes celebris, edidit gallico sermone

Tabulas Vitarum cùm Beatorum tum Illustrium Virorum Societ. Jesu Duaci, 1622. 8. typis Belleri.

Vitam Petri Eremitæ, qui Principibus Christianis Belli sacri auctor & dux fuit: cùm Tractatu *de posterioribus Cruciatis ad recuperationem Terræ Sanctæ.* Valentianis, typis Joann. Vervliet. 1632. 8.

Historiam Urbis & Comitatus Valentinianensis, à parente suo *Henrico d'Oultremanno* compositam, à se illustratam & auctam. Duaci, 1639. fol.

Constantinopolim Belgicam: sive de Vita & rebus gestis à Balduino & Henrico Imp. Constantinopolitanis, ortu Valentiniensibus Belgis, libros V. quibus accessit *De excidio Græcorum* liber singularis. 4. Tornaci 1643.

Amorem increatum in creaturas effusum, libris V. explicatum fol. Insulis 1652. Item alia plura vertit gallicè, uti *Vitam P. Josephi Anchietæ*, *P. Petri Canisii &c.*

Obiit Valencenis die 23. Aprilis 1656. anno ætatis 65.

PETRUS PANTINUS,

Tiletanus Flander S. T. L. tironem litterarium egit Gandavi: indeque Lovanium missus, auditor fuit *Andreæ Schotti*, tum Rhetoricam in Gymnasio Castrensi docentis, & ad linguæ græcæ cognitionem potissimùm incubuit, atque adeò & in hac, & in utravis oratione, solutâ ac ligatâ numeris, doctissimus evasit. Comesque peregrinationis ejusdem *Schotti* in Hispania, illi Græcas Toleti litteras profitenti in cathedra successit; simulque à Bibliothecis ac Studiis extitit Illustriss. doctissimoque Viro *Garciæ de Loyaisa*, tunc Archidiacono, dein Archiepiscopo Toletano.

Hinc, obtento in Cathedrali Iprensi Canonico beneficio, atque etiam à Philippo II. Hispaniarum Monarcha Decanali dignitate ad S. Gudilam Bruxellis anno 1591. cohonestatus, in Belgium cum Sereniss. Principe *Alberto* rediit, cui & à Sacris Oratorii fuit & ad Exercitus Regios in Belgio Delegatus Apostolicus, nec non Condatensis Ecclesiæ Præpositus. Scripsit

De Dignitatibus & Officiis Regni ac Domus regiæ Gothorum. Exstat in Tomis Conciliorum à *Garsia Loyaisa* editis.

Versus varios *in D. Leocadiæ & D. Eugenii è Belgio in Hispaniam Translationem.* typis Plantin. 1587. 4.

Homilias IV SS. PP. Methodii, Athanasii, Amphilochii & Chrysostomi è græco latinas fecit. Ibid. typis Trognæsii, 1600. 8.

Conciones Græcorum Patrum, nempe Jo. Chrysostomi, II. Antiochi, I. Jo. Damasceni, IV. & Germani Constantinop. I. primùm græcè edidit latinèque convertit. Antv. apud Trognesium. 1601. 8.

Item *Basilium* (Episcopum Seleuciensem) *de Vita & Miraculis B. Teclæ Virginis & Martyris Iconiensis*, Grçcè; & *Simeonis Metaphrastæ Logothetæ de eadem Martyre Tractatum*, cum versione latina Notisque suis edidit Antv. typis Plantin. 1608. 4.

Themistii Euphradæ Orationes aliquot, Græco-Lat. editæ sunt à morte *Pantini*, Lugd. Batavor. 1614. 8.

Centuriæ XXI. Proverbiorum, ex optimis Authoribus Græcis, collectorum à Michaele Apostolio Bizantino; quas is Ἰωνιὰς seu Violatii titulo insigniverat: cum *Petri Pantini* versione, & Notis ipsius ac aliorum Doctorum prodierunt, (signanter *Andreæ Schotti*, S. J. qui primam editionem anno 1619. in 4. curaverat) à quibus Adagia illustrantur & suis Authoribus assignantur: item *Patriarchæ Gregorii Cyprii Proverbia.* Prodierunt denuo curis Danielis Heinsii fol. Lugd. Bat. apud Elzevirios. 1653. Authographum autem *Apostolii* extare dicitur in Bibliotheca Regia Parisiis.

Decessit autem Pantinus Bruxellæ, anno 1611. ipso Natali Dominico, ætatis anno LVI. ante chori odeium conditus. Epitaphium hoc, mortem veluti præsagiens, eodem anno, die XXV. Octob. sibi scripserat:

D. O. M. S.

Mortalis es, mortalitatis sis memor,
Amice Lector, si sapis.
Quid vita nostra? Bulla, ventus, somnium,
Omnique inani inanior.
Putas vigere, labitur; manere, abit;
Apponere annos, detrahit.
Fallax fugaxque tota. Qui scis hoc legens,
Visurus an sis crastinum?
Nulli hora certa; stat tamen certo gradu
Mors, falce sternens omnia.
Vis non timere tam rapacem ac horridam?
Mori ante mortem sit labor.

Hoc Monumentum
PETRUS PANTINUS
Mortalitatis memor
Ipse sibi vivens pos.
Obiit XXV. Decemb. ann. M.D.C.XI.

Addidit de *Pantino* & *Homero* analogiam Maxæm. Vrientius.

Pene fuit, fieret Pantinus ut alter Homerus,
Luminis à vitio, carminis ingenio.
Sed nimis hic mendax, verax nimis iste Poëta est,
Et nimis hic pauper, dives & iste nimis.
Pantino minuantur opes, mendacia Homero,
Lis sit, an hic fuerit major, an ille minor.

PETRUS PAPÆUS,

Flander, Ludum aperuit litterarium Menenii, ad tertium ab Insulis & secundum à Cortraco lapidem. Scripsit

Samariten, *Comœdiam*, ex parabola Euangelica Samaritani, incidentis in in latrones. Coloniæ, 1539. 8. typis Joan. Gymnici, quam dignam judicavit Commentario suo *Alexius Vanegas*, Toletanus. Toleti, 1542. 4.

Elegiarum libros II. Priore mendicabulum publicum tuetur; altero tollendum docet. Vide suprà *Ægidium Witsium.*

PETRVS PECQVIVS.

PETRUS PAULUS KERCKHOVIUS,

(Auctor ipse nominis sui litteras initiales dumtaxat exprimere solet) Actiophanensis, sive Dunkercanus Flander, tandem apud Anglos fato functus; reddidit Latinè ex Italico,

Ludovici Guicciardini Commentarios De rebus in Europa, maximè verò in Belgio, memorabilibus. Antver. 1566. 8. apud G. Silvium.

PETRUS PAUWIUS,

Amstelodamensis, nascitur anno 1564. patriciâ istic familiâ. Latinæ græcæque linguę prima rudimenta posuit Amersforti, sub *Joanne Gesselio*, & Amstelodami absolvit. Anno ætatis decimo-sexto Lugdunum venit Batavorum, & Medicinæ animum applicuit. Quadriennio hîc exacto in Gallias profectus, Lutetiæ primùm Parisiorum aliquantisper egit, & in Medicina atque Anatomicis se exercuit, donec exortis per id tempus tumultibus Gallicis, Aurelias secedens, inde secundo Ligeri fl. Nannetum appulit & conscensâ ibi nave in Daniam trajecit.

Rostochii in Ducatu Megalopolitano supremum in Medicina Doctoris gradum anno 1587. adeptus, eamdem ibidem profiteri cœpit. Relicto deinde Rostochio Italiam petiit, hincque in patriam rediit. In cujus Academia Professionem Medicam accepit anno 1589. demandatâ ei provinciâ geminâ, ut æstate Botanica, hieme Anatomaca tractaret. Uxorem paulò post duxit *Mariam*, filiam *Jani Hautens* Secretarii Leidensis, scriptis itidem clari.

Ipsius industriæ debetur Amphitheatrum Anatomicum, quod undique sceletis humanis & brutorum variis, atque instrumentis anatomicis adornavit. Eidem debetur Horti Academici prima institutio, stirpium varietate jam tum instructi, nunc toto orbe celeberrimi. Devixit Kal. Augusti 1617. ætatis anno 54. pro funere laudatus ab *Everardo Vorstio*, Collega, Medicinę Professore Lugdunensi.

Dedit Rostochii, *Galenum de cibis boni & mali succi*, cum *Notis*.

Tractatum de Exercitiis, Lacticiniis & Bellariis.

Lugd. Batavor. edidit *Primitias Anatomicas de Humani corporis Ossibus*, 1615. 4. apud Justum Colsterum.

Succentariatum Anatomicum, sive *Commentaria in Hippocratem de Capitis vulneribus*: & *Explicationes in aliquot Capita* libri VIII. Cornelii Celsi. Ibid. 1616. 4.

Andreæ Vesalii Epitomen Anatomicam, Notis & Commentariis illustratam. Ibid. 1616. 4.

De Valvula intestini Epistolas duas, Extant Centuriâ I. Epistolarum Guilielmi Fabricii Hildani. Oppenhemii, 1619. 4. pag. 423. & seqq.

Tractatum de Peste à morte *Pauwii* publicavit *Henricus Florentinus*, cum *Additamentis* ad singula capita. Lugd. Bat. typis Commelini, 1636. 12.

Hortum publicum Academiæ Lugduno-Batavæ, descripsit ibidem, 1603. 8.

Observationes Anatomicæ ejusdem *Pauwii*, insertæ dein fuere Centur. III. & IV. Historiarum Anatomicarum *Thomæ Bartolini*. Hafniæ 1657. in 8.

PETRUS PECKIUS,

Ziriczæus, Zelandus, post navatam insignem in Jurisprudentia operam, Lovanii anno 1553. cum *Joanne Wamesio*, *Joachimo Hoppero* & *Joanne Venduillio* (celebri clarissimorum Virorum quadriga) J. Utr. Doctor renunciatus est, *Gabrielem Mudæum* excellentissimum Jurisconsultum & pręceptorem & deinde collegam nactus.

Docuit ipse annos plus minùs XL. primò Paratitlorum Professor Regius, pôst Canonum Ordinarius, S. P. Q. Lovaniensis suffragiis anno 1562. ad hanc Cathedram adsumptus. Cumque docendi assiduitate, atque editis in lucem ingenii monumentis clarum apud Belgas exterosque nomen fecisset, ad supremum Concilii Belgici Senatum evocatus est, anno 1586.

Vixit bonis omnibus amicus, pietatis ac Religionis orthodoxæ amantissimus & retinentissimus, Cleri studiosissimus, animo in istis bellorum civilium turbis atque procellis tranquillo. Obiit Machliniæ, anno 1589. ætatis LXX. die 16. Julii, apud suos Lovanii in D. Michaëlis depositus, cum Epitaphio infra recensendo. Scripsit

Paraphrasin in universam Legatorum. Materiam. Lovanii, apud Mart. Rotarium, 1553. in 4.

De Testamentis Conjugum, libros V. Ibid. 1564. 8. Coloniæ, & alibi. Notatu dignum est, Virum adeo Juris testamentarii peritum, dum postea suum condidisset Testamentum, contra ipsas Juris Regulas praxinque errasse; unde & per sententiam supremi Consilii annullatum fuit.

De Amortizatione bonorum, à Principe impetranda. Coloniæ, 1582. 8. & alibi.

De Ecclesiis Catholicis ædificandis & reparandis. Lovanii, 1573. 4. Coloniæ, 1608. 8. &c.

De Jure Sistendi & Manuum injectione, quam *Arrestationem* vocant. Ibid. 1564. Duaci, 1578. & alibi.

Commentarium ad Regulas Juris Canonici Libri VI. Decretalium. Lovanii, 1564. Duaci, 1574. Helmstadii, 1588. 4. Monasterii Westphaliæ, 1619. 8. & alibi.

Commentarium ad Tit. D. Nautæ, Caupones, Stabularii ut recepta restituant: De exercit. actione: ad L. Rhod. De Incendio, Ruina, Naufragio: ad Auth. Navigia C. De Furtis: Ad Tit. C. De Navicularíis lib. XI. *De Navibus non excusandis: De Naufragiis.* Lovanii, 1556. 8. apud Pet. Colonæum; ac postmodum Lugd. 1647. & Amstelod. 1668. in 8. cum Notis *Arnoldi Vinnii*, J. U. D. Lugduni-Batavi, item *Jo. Laurentii.*

Observationes insigniores, ad Illustrationem Institut. Juris, è *Peckii* Prælectionibus selegit & edidit typis Plant. 1560. 12. *Joannes Grenssetus Richardotus*, pôstmodum secretioris Concilii in Belgio Præses.

Ejusdem Peckii, *de Continentia Clericorum, sive de concubinatu tollendo liber singularis*; opusculum primum Authoris, demùm in lucem prodiit Lovanii 1644. apud Andr. Bouvet. 12.

Lecta sunt alia apud hæredes digna prelo & luce, ad *Decretalium Tit. de Appellationibus, ad Decretales Bonifacii VIII. & ad Clementinas Constitutiones:* item *Responsa* sive *Consilia Juris.* Filium reliquit, Ampliss. Virum, patri cognominem, Cancellarium Brabantiæ, qui in patris Iconem ita lusit:

Hæc tibi frons, PECQUI, *fuit hæc reverentia formæ.*
Agnosco; hæc oculi gratia paxque tui.
Si quidquam è vultu est animi deprendere mores,
Hæc quoque tranquillæ mentis imago tua est.
Hanc facies, hanc vita fuit confessa quietem,
In quam fortunæ nil valuere vices.

PECKII *Opera omnia* in unum Volumen redacta, denuo in lucem edita fuerunt in folio Antverpiæ anno 1647, apud Hier. Verdussen; dein rursus iisdem typis 1666. & 1679.

D. O. S.
PETRO PECKIO
Regio in magno Senatu Belg. Cõsiliario
Et Supp. Libell. Magistro,
Ziriczææ nato,

Machli-

Machliniæ XVII. Kalend. Aug.
M. D. LXXXIX. denato,
Lovanii,
Ubi multis annis Jus enarrarat,
Apud suos deposito,
Inque hoc, inque illo munere
Publicè bene Mer. Scriptuis claro,
Pietatis colentiss.
Omnibus bonis amico, Cleri studiosiss.
CATHARINA GILLIS, vidua
Et liberi poss.
Vixit annos LIX. Diem I.
Bene quiescat in Domino Jesu.

PETRUS PECKIUS,

Petri Filius, è *Catharina Gillis*, Lovaniensis, J. C. Eques, Bouchautii Borsbecquii & Hovii in Brabantia Toparcha, ex Consiliario Mechliniensi, sanctioris primùm Concilii Senator, & supremus Militiæ Belgicæ Judex: inde anno 1616. Brabantiæ Cancellarius & à Consiliis Status.

Legationibus tum ad Matthiam Cæsarem tum ad Henricum IV. Galliarum Regem claruit; cujus etiam Regis ingeniosissimi gratiam ita promeruit, ut in luce totius aulæ procerumque cœtu *Peckium* dijudicaturus, *Sapientem Flandrum* illum vocitarit. Dum enim Rex joco petiisset: *Num haberet Albertus alios quos mitteret ad se?* in promptu reposuit Peckius: *Dominus meus mittit sapientes ad sapientes, stultos ad stultos, & me misit ad te, ô Rex.*

AdComitia quoque XXXVI. Legatorum, qui Xanthis, urbe Cliviæ, de jure successionis in Cliviæ Ducatum disceptaturi convenerant, deputatus; ac denique ad Unitarum Provinciarum Ordines, finiendi belli domestici causâ. Quas omnes Legationes eâ cum laude ac nominis celebritate obiit, ut eloquentiam exteri admirarentur; fidem, integritatem, industriam agnoscerent.

Solebat is in mediis Reipublicæ negotiis ad amatas puero Musas recurrere interdum, & pro renata versus plures lusit non infelici venâ, è quibus legitur

Votum pro studiis Humanitatis. Antver. apud Trognæsium, 4. edente *Georgio Uweno*, tunc urbi eidem à Secretis, pòst Brabantiæ Senatore.

Obiit Bruxellis anno 1625. relictâ viduâ Barbara Boonen Mechlin. Archiepisc. Sorore, perorante pro funere *Laurentio Uweno*, è Societ. Jesu. Conditus in templo Virginum Annuntiatarum; hoc Epitaphio.

Hîc situs est PETRUS PECKIUS,
Toparcha Bouchaulti,
Borsbeke, Hove &c.
Qui ne quid scientiæ ignoraret,
Per omnes Artes bonas græcè latinèque
Doctus transiit;
In Jurisprudentia substitit, & excelluit,
Duorum supremorum Consiliorum
Senator,
Brabantiæ Cancellarius,
Summus castrensium Causarum judex,
Legatus
In Galliam, Germaniam, Hollandiam
Quinquies missus:
Legatione ultimâ summo vitæ periculo
Pro patria functus; Bruxellæ denique
Etiam vita defunctus Ao. M. DC. XXV.
XXVIII. Julii.
Viro tot virtutibus, & honoribus claro
BARBARA MARIA BOONEN
Uxor mæstissima posuit.
Obiit XXV. Octobris M.D.C.XXIX.

PETRUS ANTONIUS PECKIUS,

Bruxellensis, *Petri* Cancellarii Brabantiæ filius, nepos *Petri* in Academia Lovaniensi J. U. Doctoris ac Professoris quondam celeberrimi; Carthusianus ipse, professus Domûs Capellæ B. M. V. juxta Angiam, evulgavit latinè, sub nomine *G. Suriani*, *Belgæ*,

Vitam S. Brunonis, *Carthusiensis Ordinis Patriarchæ*, ex ea quæ est à P.

Francisco de Puteo & P. *Blomevenna* primùm edita, ac postmodum à P. *Laurentio Surio* recensita; Commentario & additionibus, ac Diplomatibus quibusdam illustratam. 8. Antverp. 1639.

PETRUS PENNEQUIN,

Insulensis, Societ. Jesu, S. Theol. Doctor Duacensis, Litteras humaniores, Philosophiam, Scripturam sacram ac Linguam Hebræam Duaci docuit; anno 1636. Provinciæ Gallo-Belgicæ calculo Procurator ablegatus fuit Romam. Rexit Collegia, Montense & Atrebatense, totamque suam Provinciam per triennium. Obiit 17. Martii 1663. Edidit

Primum Societatis Jesu Sæculum, B. Virgini Sacrum, *Eleg. lib.* III. Atrebati, 1640. 4. & Duaci, 1641. 8.

Isagogen ad Amorem divinum, primùm gallicè Montibus 1645, dein latinè 4. Antver. 1661.

Colloquia spiritualia in strenam Anni 1651. Montibus. 12.

De triplici secessu interiori. 4. Montibus 1644.

PETRUS PHILICINUS,

Aliàs CAMPSONUS, Atrebas, Decanus Ecclesiæ Colleg. Binchiensis in Hannonia, Poëta græcè & latinè doctus, edidit

Dialogum de Immolatione Isaaci. Antver. 1544. 8.

Magdalenam Tragœdiam. 1544. 8.

Item alteram *Esther*. Ibid. 1564. 8.

Vixit familiaris *Ludovico Blosio*, Lætiensi Abbati, cujus etiam Opera recensuisse putatur: vir sanctimoniâ vitæ, hospitalitate, comitate, & candore omnibus, summis, infimis, juxtà carus.

PETRUS PICTOR,

In Ecclesia Audomarensi apud Arthesios Canonicus, in arte etiam Poëtica circa annum 1200. claruit; cujus extat *Poëma*, cum hac inscriptione:

Versus Magistri Petri Pictoris Canonici S. Audomari, *De Sacramento Altaris.*

Extat MS. in Bibliotheca Monasterii S. Germani Paris. Cod. 658. testantibus Oudino de Scriptor. Eccles. & Du-Cangio in Indice Scriptorum ante Glossarium Latinitatis &c.

PETRUS PIERIUS A SMENGA,

Schotanus, Frisius, Lovanii linguam Hebraïcam in Collegio Trilingui Busslidiano annos octo professus, Medicinæ Doctor creatus Professorque Regius anno 1579. constitutus, multa scripsisse memoratur, de quibus Suffridus Petrus Decade XVII. Scriptorum Frisiæ cap. 11. veluti

Annotationes in Galenum & Emendationum Chiliadas; aliaque plura sed quorum nihil videre contigit: exceptâ Hypothesi seu sciographiâ quadam operis majoris (credo *Commentariorum omnis priscæ Antiquitatis*) cui titulum *Mercurii* seu *Hermathenæ* destinabat, ad Desiderium Sexagium Brabantiæ Cancellarium, editâ in fol. patente Lovanii, typis Masii 1581.

Obiit nonagenario major Lovanii anno 1650. VII. Idus Martii, Doctoratûs anno 72. sepultus in Ecclesia parochiali ad D. Quintinum.

PETRUS PISTORIS,

Bruxellensis, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini in Viridi Valle, vir pius & prudens, migravit ex hac vita anno 1440. relicto

Tractatu de pluralitate Confessariorum in regimine Monialium non admittenda.

De differentia venialium & mortalium peccatorum.

De triplici via ad Deum. Omnia MSS. ibid.

PETRUS POMERANUS,

Casletanus, Flander, Philologus, in Italia vixit, & scripsit

De Ratione instituendi Pueros.

De Studiis Sapientiæ. Mediolani, 1542.

PETRUS PONETUS,

Carmelita Iprensis, Concionator facundus, vulgavit Antverpiæ apud Joan. Bellerum,

Propugnaculum Christiani dogmatis, sive *de Veritate Eucharistiæ*, 1565. 8.

PETRUS PONTANUS,

Brugensis, Coecus ab oculorum vitio dictus; Lutetiæ Parisiorum circa annum 1510. claruit, & in media sæculi sui barbarie clarum nomen fecit.

Petri de Ponte, Cœci, Brugensis, prima & secunda Grammaticæ Artis Isagoge, ad Felicem de Ponte suum primogenitum, impressa curâ & sumptibus Dionisii Roscii Bibliopolæ &c. 4. Paris. 1514. *Ita Metaire Annal. Typogr. Tomo II. pag.* 261.

Scholia in Lucani Pharsaliam. Ibid. 1512.

Carmen de abitu & reditu Pacis Ibid. apud Badium.

Apologia in eos, qui divini Sacrificii vocabulis & sensis abutuntur. Ibid. apud Joan. Lambertum.

Eruditionem salutiferæ ac veræ Confessionis, Carmine & prosâ, ad Felicem filium. Ibid. 4. apud Nic. Pontanum.

Genovefeon libros IX. Carmine. Ibid. 1512.

Eclogas X. Hecatostichas. Ibid.

Denique *Parœmias*, gallico & latino sermone contextas. Ibid. in 4.

PETRUS PUERORUM,

Vernaculè Der-Kinderen; Lovaniensis, Ordinis Prædicatorii ibidem Religiosus, sodalitatis Mariani Rosarii præfectus, dein Insulis Flandrorum concionator ac confessarius vernaculorum suorum. Diem obiit XIV. Januarii 1641. Ediderat vir pius

Antidotum sive Medicinam spiritualem contra pestem, subitaneam malam mortem. 8. Lovanii apud Dormalium 1625. Prætermissus fuit in Belgio Dominicano P. de Jonghe.

PETRUS DE RANCHICOURT,

Antea Cancellarius Ecclesiæ Ambianensis, Canonicus Cameracensis & Archidiaconus Valencenensis, Romæ ab ipsomet Summo Pontifice Episcopus Atrebatensis anno 1462. sacratur. Synodum Diœcesanam habuit anno 1491, ubi tum vetera Prædecessorum, signanter *Petri Masuerii* & *Martini. Poræi*, Statuta retulit ac innovavit; tum etiam variorum Conciliorum Remensium Decreta adjecit. Expletis in hoc Episcopatu XXXVI. annis, obiit 26. Augusti 1499.

Illius *Constitutiones Synodales Episcopatûs Atrebatensis*, 4. Atrebati anno 1491. (Litterâ *Petri* ut vocant) extant in Bibliothecâ Collegii Atrebatensis Lovanii.

PETRUS REGIS,

Vulgò Le Roy, Nivellensis Brabantus, Ordinis Minorum Theol. atque Ecclesiastes celebris nominis, variis in Ordine functus muneribus, Conventum Audomarensem annis continuis XI. Flandriæque Provinciam bis rexit. Fuit præterea *Eleonoræ* & *Mariæ* Austriacis, Franciæ atque Hungariæ Reginis, à Confessionibus. Reliquit pa-

trio sermone conscriptos

Dialogos de reali corporis Christi in sacra Synaxi præsentia.

Tractatum de voluntate Dei;

& *Conciones* varias.

Disertum illud os obmutuit, Nivellæ XIII. Kal. Febr. anno à salute parta 1573. ætatis LXIV. & corpus ibidem apud suos conditum, hoc Epitaphio.

Monte sub hoc tegitur Frater, sed nomine PETRUS
REGIS, *& hic nostræ gloria prima Domûs.*
Ille fuit quondam Reginæ clarus alumnus
Hungariæ, & nostræ Religionis honos.

Extant in Collectione Judiciorum de novis erroribus, authore Illustriss. Argentræo Episcopo Tutelensi, Tomo II. pag. 202. Litteræ *F. Petri Regis* ad Facultatem Theologicam Parisiensem missæ anno 1460. cum denuntiatione XVIII. Propositionum, quas *Michael Baius* aliique quidam Theologi docere cœperant in Belgio. Et accedit Censura earumdem per prædictam Facultatem.

PETRUS REIDANUS,

Daventriensis, Doctor Medicus, edidit

Querelam Medicinæ Dogmaticæ. Basil. apud Pet. Pernam, 1570. 4. cum *Jacobi Carionis* Dialogo, *Hermotimi* nomine inscripto.

PETRUS REYNIER,

S. T. B Monachus Benedictinus ac Prior Abbatiæ S. Joannis olim in Monte juxta Teruanam, nunc Ipras translatæ, evulgavit vernaculè *Historiam veteris Monasterii Capellæ* (quod huic Abbatiæ jam pridem unitum fuit) *nec non cultûs S. Antonii Eremitæ Ballioli celebris,* &c. 8. Ipris 1629.

PETRUS A REZEN,

Tolâ, Zelandiæ opido, (quod ipse *Teloneum Zelandiæ* appellat) natus, Vir Nobilis, Historicus eruditus, vixit anno 1580. patriæ suæ à Secretis, dein Syndicus, deditque

Descriptionem veteris Zelandiæ, qualis anno 600. fuit. Hanc *Marcus Zuerius Boxhornius*, unà cum Chronico *Reigersbergiano* edere meditabatur.

Item *Quinquaginta Psalmos Davidicos* jambico carmine reddidit: 1575. in 12. Plura de eo *D. Petrus de la Rue* in nupera sua Zelandia Litteraria, pag. 271.

PETRUS A RIVO,

Alostanus, Flander, vel potiùs Ascanus, ex agro Bruxellensi, primus in in Scholis Artium anno 1442. è Pædagogio Falconis, in quo dein extitit Philosophiæ Professor celeberrimus. Tum Rhetor Lovaniensis, dein S. Theol. Doctor renunciatus anno 1476. mense Januario, itemque Professor, & Pastor ad D. Petrum in eadem Universitate, per annos XXIV. nec non in Ecclesia D. Rumoldi Mechliniæ Canonicus. Obiit anno 1499. Ediderat

De Anno, Die & feria Dominicæ Passionis & Resurrectionis libros III. Lov. 1492. fol. typis Joanns de Westphalia. Quibus modestè respondet Apologiæ *Paulli Middelburgii* Foro-Semproniensis Episcopi, quam ille ad Lovaniensem Universitatem miserat.

Dedit preterea *Elegiam* sive *Dialogum*, *Quomodo omnia in meliorem partem sint interpretanda*, interlocutoribus Homine & Ratione. Leydæ, apud Joan. Severinum, 1509. 2.

Oratio anno 1477. ab eodem, tunc Rectore Universitatis, nomine ejusdem habita, *in adventu Maxæmiliani Archiducis*, legitur MS. Lovanii ad S.

Martinum, & Tornaci in Biblioth. Ecclesię Cathedralis.

Monotessaron, sive *Concordia Euangelica* MS. Lovanii apud PP. S. J.

De eo sic *Petrus Impens* in Chronico Bethleemitico: Hic Baccalaureus habuit grandem altercationem *de futuris contingentibus veritatibus.* Relatione factâ ad Sedem Apostolicam, committitur examen Episcopo Tornacensi. Tandem *à Rivo* Romam adiit, ubi summos Philosophiæ Magistros invenit, qui eum plane secundum voluntatem summi Pontificis instruxerunt. Eumque humiliter se Apostolicæ Sedi submittentem, Apostolicus ad propria remisit, scriptis etiam anno 1476. ad Universitatem & Facultatem litteris, quibus hortabatur, quatenus præfatum *M. Petrum* ab ulteriori promotione ad Magisterium in S. Theologia non impedirent, sed ut filii carissimi eumdem fraternaliter tractarent.

De Articulis *Petri de Rivo* impugnatis à Doctoribus Lovan. videri possunt, quæ ex informatione potissimùm Guil. Merceri S. Th. D. & Prof. retulit in Tractatum suum de Incarnatione Disp. 26. sect. 6. num. 12. *Joannes Lugo*, Soc. Jesu Theologus, post Eminentiss. S. R. E. Cardinalis.

De iisdem Articulis seu Propositionibus controversis inter *Mag. Henricum de Zomeren*, *Jacobum Schelwaert* aliosque S. T. Doctores Lov. ex una, & *Petrum à Rivo* tunc S. T. L. ex parte altera, pleniùs agitur in Fastis Academicis *Val. Andreæ* à pag. 339. usque ad 357. Unde etiam Illustriss. Tutelensis Episcopus *Carolus Argentræus*, Collectioni Judiciorum de Novis erroribus, Tomo I. pag. 258. ea ipsa inseruit, pluraque ex Actis Academiæ Parisiensis adjunxit: atque imprimis pag. 261. *Quæstionem Quotlibeticam anno 1465. per Mag. Petrum à Rivo disputatam.: An in potestate Petri fuerit Christum negare, postquam Christus ei dixerat:* Ter me negabis.

PETRUS ROEST,

Noviomagus, Geldrius, Societatis Jesu Doctor Theologus, Philosophiam, Theologiam Moralem ac Scholasticam Herbipoli, Moguntiæ, Molshemii Alsatiorum, & Coloniæ Ubiorum XLIV. circiter annos docuit. Decessit Coloniæ die XVII. Aprilis 1648. annos natus LXXX. Varia scripsit, plerumque Thesibus publicè ad disputandum propositis:

De sacrarum Imaginum & Reliquiarum cultu Disputationem, oppositam *Conradi Vorstii*, Calviniani, XLIV. novitatibus. Herbipoli, 1608. 4.

De Communione sub una specie.

De Justificatione, *pro augustissimo Missæ Sacrificio*, Disputationem parasceváticam.

Pseudo-Jubilæum Lutheranum anno 1617. celebratum. Molsemii, 1618.

Hallucinationes duorum Lutheranorum de resurrectione mortuorum, seu *Contra Syllogismum Lutheranum.*

Apologiam contra duos Prædicantes, maximè *Schachingerum* Argentoratensem, *De Syllogismo Christi.*

Apologiam pro Deiparæ Virginis Mariæ Camera & Historia Lauretana, *& pro Horatio Tursellino* (S. J. Theologo) *contra Idolum Lauretanum Matthiæ Berneggeri*, Prædicantis Lutherani Argentoracensis. 4. Augustæ Trevirorum. Calumniari hîc voluit Berneggerus cultum Deiparæ sub titulo *Idoli Lauretani*, ad imitationem quorumdam Lutheranorum, qui Lipsium pro B. M. V. Hallensi & Aspricollensi ejusque cultu scribentem, assumpto pari titulo *Idoli Hallensis* &c. antea aggressi fuerant.

Apologiam pro Jure Canonico, adversus Doctorem J. U. Argentinensem.

Disputationem Paradisiacam, sive *de Paradiso Terrestri*.

Libellum pium, in Versiculos duos priores Psalmi XV.

Libellum item *pium de signis Prædestinationis*.

PETRUS PAULUS RUBENS,

Coloniæ Agrippinæ nascitur anno 1577. III. Kal. Julias, die SS. Apostolis Petro & Paulo sacrâ: quorum proinde nomina, dum sacris baptismatis undis tingeretur, illi imposita fuêre. Pater *Joannes Rubens*, Civis & Senator Antverpiensis, & mater *Maria Pypelinck* communem patriæ calamitatem declinantes, ad Ubios tunc secesserant: sed patre è vivis elato, Rubenius annorum IX. adolescens cum matre totaque ejus familia Antverpiam venit, bonis litteris instituendus.

Ætate maturior, picturæ totum se dedit, primùm apud *Adamum Van Noort*, morosum tamen ac tardioris ingenii magistrum: deinde apud celebrem *Othonem Vænium*: verùm post breve temporis intervallum, supra magistros erat hic discipulus. Anno igitur ætatis XXIII. visendæ Italiæ cupido incessit, ut in ea Orbis parte, quæ optimis pictoribus abundabat, supremam illius artis peritiam sibi compararet: in qua (& ipsis applaudentibus Italis) *omne tulit punctum*, atque ævi sui *Apelles* nominari meruit. *A Vincentio Gonzaga* Duce Mantuano accitus, totum fere septennium in ejus obsequio ceu pingendo, ceu legationes Romam & in Hispaniam obeundo, transegit.

Tandem vicit amor patriæ, in quam matris obitu revocatus est. Hospes tantisper Abbatiæ S. Michaelis Antverpiæ, picturis eam exquisitissimis decoravit. Tum anno 1609. uxorem duxit *Elisabetham Brant*, Joannis Viri doctissimi, qui Antverpiensibus ab Actis & Consiliis fuit, filiam. Ad hæc Sereniss. Belgii Principum Alberti & Isabellæ favoribus muneribusque excitatus, Antverpiæ domum magnificam excitavit, quam & statuis & numismatibus, Romanorum more, decoravit: ibique otium pingendi nactus, incomparabili penicillo, templis, palatiis, claustris, picturas summæ artis preciique tradidit: quarum multas hodiedum Antverpia veluti thesaurum inęstimabilem possidet. Discipulos quoque efformavit eximios: quos inter *Antonius Van Dyck* & *Gaspar de Craeyer* palmam referre visi sunt.

Sorte contentus suâ, quorumcumque Principum exterorum, qui multis pollicitationibus cum ad aulam suam invitârant, preces modestè delusit: attamen ut desiderio eorum obsequeretur, picturas à se excellenter elaboratas transmisit. Ad publica etiam negotia sæpius evocatus, Consiliarii titulo decoratus, jussu Sereniss. Infantis *Isabellæ* legatione perfunctus est anno 1628. in Hispaniam, ad *Philippum IV.* Regem, paulò pòst ad Rempublicam Batavorum, ac demum ad *Carolum I.* Britanniæ Regem, qui *Rubenium* Equestri dignitate multisque muneribus honoravit: quam & Rex Hispanię ipsi posterisque confirmavit.

Anno 1626. priore conjuge viduatus, secundas dein cum *Helena Formentia* nuptias iniit. Delectabatur autem in plerisque picturis suis, nunc unam nunc alteram conjugem, ac subinde utramque exhibere, quandoque sub imagine D. Virginis, vel etiam sub aliis formis. Ex utraque liberos superstites reliquit: è quibus *Albertus* sanctiori Concilio ab Actis & secretis fuit. Tandem podagrâ aliisque infirmitatibus exhaustus, supremum diem obiit Antverpiæ anno 1640. die 30 Maii, sepultus in ęde D. Jacobi, ubi sacellum est familiæ Rubenianæ hodiedum ob insignes picturas celebre.

D. PETRVS PAVLVS RVBBENS

Ant van Dyck pinxit — *E. de Boulonois fecit*

Præter Picturas, earumque Icones, quæ à multis passim colliguntur, vix quidquam edidit *Rubenius*, præter *Triumphum Austriacum in adventu Ferdinandi Hispaniarum Principis Antverpiam*; cui unà cum *Casperio Gevartio* allaboravit. Vide supra pag. 167.

Palazzi di Genoa, raccolti & designati dan PP. Rubens in Anversa. 1658. typis Jacobi Meursii, folio magno.

De *Philippo Rubenio*, *Petri Pauli* fratre, Viro doctissimo, agetur infrà: sed neque prætermittendus hîc doctissimus ejus filius.

ALBERTUS RUBENIUS,

Antverpiensis, J. C. *Petri Pauli Rubens* pictoris celeberrimi filius è priore conjuge *Elisabetha Brant*, natus est anno 1614. Sereniss. Belgarum Princeps Albertus, pro eo quo patrem prosequebatur favore, infantem hunc de sacro fonte levavit, suumque ei nomen imposuit. Postmodum Catholicæ Majestati in Sanctiore Consilio Bruxellis ab Actis & secretis Epistolis extitit *Rubenius*. Archiduci quoque *Leopoldo Guilielmo*, Gubernatori Belgii, gratus acceptusque fuit, ob summam eruditionem, præsertim in Numismatibus dignoscendis, omnisque antiquitatis periciam non vulgarem: & quamvis ad majora evehi potuisset, honestam quietem atque exedram Philosophicam Senatoriis subselliis constanter prætulit.

Virum hunc politioris Litteraturæ peritissimum, in ipso ætatis flore, mors Belgio invidit, vitâ functum Antverpiæ Kalendis Octobribus anni 1657. ætatis XLIII. Conjux *Clara Del Monte*, contracto ex ejus obitu nimio mœrore, ne-dum bimestri supervixit. Jacent ambo in sacello Rubeniano Ædis Colleg. D. Jacobi; apposito hoc Epitaphio. D. O. M.

ALBERTUS RUBENIUS,
Petri Pauli filius,
Regis Catholici Sanctioris Consilii
A Secretis,
Qui politioris omnis litteraturæ,
Historiæ Græcæ & Romanæ,
Reique Antiquariæ peritiâ
Nemini cedens,
Honoris medio in cursu decessit
Anno salutis M.D.C.LVII.
Kal. Octobris, ætatis XLIII.
D. CLARA DEL MONTE,
Marito charissimo,
Desiderio ægra,
Vixque elapso mense ipsum secuta,
Sacro perpetuo
In hoc sacello fundato,
Obiit XXV. Novembris M.D.C.LVII.

Nicolaus Heinsius, Batavus, *Alberti Rubenii* obitum Elegiâ luxit, scriptâ ad *Casparem Gevartium*, Cæsareum Regiumque Consiliarium, & Historiographum Archigrammatæum Antverpiensem, qui has *Rubenii* lucubrationes posthumas in lucem dedit.

De Re vestiaria Veterum, præcipue de lato Clavo libri duo. 4. Antverp. typis Plantinianis 1665.

Accedunt *Diatribæ De Gemma Tiberiana*,

De Gemma Augustæa.

De Urbibus Neocoris.

De Nummo Augusti, qui inscribitur Asia recepta.

De Natali die Cæsaris Augusti.

Joannis Baptistæ Donii Dissertatio de utraque pœnula. Ibidem.

Extant denuo pleraque hæc Opuscula in Thesauro Antiquitatum Romanarum, curante Joanne Georgio Grævio, Tomis VI. & XI.

Regum & Imp. Rom. Numismata aurea argentea & ærea, à Romulo & Jul. Cæs. ad Justinianum, curâ & impensis *Caroli* Ducis Croyi & Arschoti anno 1617. per *Jac. Biæum* æri incisa, *Rubenius* locupletavit & Commentario illustravit, edente *Casp. Gevartio*, fol. Antv. 1654. Iterumque prodière Coloniæ Brandeburg. 1700, curis & ob-

ſervationibus novis *Laur. Begeri.*

De Vita Fl. Manlii Theodori V. C. liber, prodiit Ultrajecti 1694. in 12. curante *Joanne Georgio Grævio.*

PETRUS RYCQUIUS,

Gandenſis, J. C. Conſilii provincialis Middelburgi in Zelandia Præſes, ſcripſit (nî fallor)

In Tit. de Appellationibus.

PETRUS A SANCTO-TRUDONE,

Aliàs Van Sint-Truyen, Mechliniensis, Canonicus Regularis ad S. Martinum Lovanii, anno 1628. unà cum fratre *Martino* (qui & ſcriptis claruit) Inſtitutum D. Auguſtini profeſſus eſt. Obtentâ in Scholis Academicis S. Theol. laureâ, apud ſuos Profeſſor & Supprior, anno 1652. in Priorem eligitur. Nec diu pòſt, in Priorem Generalem Congregationis Windeſemenſis aſſumitur, anno nempe 1656. quod munus annos omnino XVII. geſſit, viſitatis iteratò per utramque Germaniam ſubjectis ſibi Monaſteriis, Principibus Imperii, Epiſcopis, cunctiſque Academicis Lovanienſibus pergratus.

Obiit Mechliniæ, in Bethania, quò ex Throno B. M. rediens diverterat, hydropiſi & aſthmate extinctus die 17. Septembris 1674. indeque ad ſuos Lovanium in tumulum ante majorem aram illatus; hoc Epitaphio.

H. S. E. Reverendiſſ. Pater
Petrus a Sancto-Trudone
Hujus Domûs Prior,
Et Capituli Windeſemenſis
Per utramque Germaniam Generalis;
Qui raro doctrinæ & humilitatis
Exemplo præfuit ſuis,
profuit omnibus.
Obiit Anno M. D. C. LXXIV. Septembris XVII. Ætat. LXV. Prioratûs XXIII. General. XVII.

Scripſit eruditè contra *Chriſtianum Lupum*, S. T. D. Ord. S. Aug. *Examen Teſtamenti S. Auguſtini*, ad ſtabiliendam filiorum primogenituram: nempe Canonicorum Regularium ante Auguſtinianos. Lovanii apud Nempæum. 1654. in 8.

Item *Catalogum Virorum editis ſcriptiſve libris illuſtrium, Ordinis Canon. Reg. S. Auguſtini.* MS.

Et *Chronicon Cœnobii ſui Martiniani.* MS. Ibidem.

PETRUS SCHENCKELIUS,

Antonii Medici filius, Hagæ-Comitanus, naſcitur anno Chriſti 1594. Fuit primùm Aloſti in Flandria Guilielmita novitius, poſtea in Conventu Gandavenſi Religionem Ord. Eremit. S. Auguſtini profeſſus, vir pius & concionator celeberrimus, ac S. Th. Doctor in Academia Duacenâ.

Ad Summam Caſuum Conſcientiæ, *Franciſco Toleto* auctore, adjecit *Directorium Juris Pontificii*, & *Explicationem terminorum Juris in Toleto occurrentium.* Antver. 1628. 8.

Elucidationes locorum difficiliorum Senecæ & Horatii

Conciones Dominicales. 8. Antv. 1654. & 1657. Tom. II.

Philomelam myſticam, ſive *Canticum Eccleſiaſticum: Benedicite.* 1660. Brux. in 12.

PETRUS SCHOLIERIUS,

Antverpienſis, J. C. Senatoriæ dignitatis, ingenio ſtiloque elegans, Lovanii, poſt luſtratam Italiam, Muſas amœniores coluit, & amicos interioris admiſſionis Viros Ampliſſ. *Gerardum Corſelium*, Legum Anteceſſorem, & *Erycium Puteanum.* Luſit

Satyras,

Satyras, sive *Sermones Familiares*, in corruptos sæculi mores, typis Plantin. 1623. 4.

Eosdem recudit ac Notis & Commentariis suis adornavit anno 1683. Antverpiæ P. *Albertus le Roy*, Ord. S. August. Prior Antverpiensis, suæque Provinciæ Historiographus.

Scholirio auctore editus quoque est Lovanii libellus *de Arte Culinaria*, idiomate flandrico, nomine *M. Ant. Magiri*, typis Joannis Flavii, in 8.

Decessit Antverpiæ anno 1635. XVI. Kal. Decembris.

PETRUS SCHONÆUS,

Harlemius, Artium & Medicinæ Doctor, dum in castris Regiis versatur, lusit versu & docto & facili

Fugam Leonis Palatini

Fugam & Cladem Christiani Brunsvicii. Bruxellis, 1624. 8.

PETRUS SCHOTANUS A STERRINGA,

Frisius, Philosophiæ & Medicinæ Doctor, edidit

Speculum luis pestiferæ, De caussis, signis & curatione Pestis. Holmiæ Suecorum, 1621. 8. apud Christoph. Reusnerum.

Compendium ex Galeni libris *de Locis affectis.* Franekeræ apud Uldericum Balck, 1616. 16.

PETRUS SCRIVERIUS,

Ab Iverendeel, Henrici filius, Harlemi natus apud Batavos, anno 1576. pridie Idus Januarii, prima studiorum tirocinia fecit Harlemi, præeunte *Cornelio Schonæo*, celebri Comico, & hîc Poëta esse didicit. Juri Civili Lugduni Batavorum operam daturo amœniores illæ Musæ velut manum injecerunt. A foro itaque alienus, privatus & LARE SECRETO vixit, consuetudine atque amicitiâ doctissimorum virorum beatus.

Præ senectute oculorum usu orbatus, vivere desiit apud Veteraquenses anno 1660. die 30. Aprilis, LXXXIV. ætatis annum jam prætergressus.

Edidit quæ sequuntur.

Flavii Vegetii Renati Comitis, aliorumque aliquot Veterum de re Militari libri. Accedunt Frontini Stratagemata ejusdemque Auctoris alia Opuscula, omnia emendatiùs, quædam nunc primùm edita à Petro Scriverio, cum Commentariis aut Notis God. Stewechii & Fr. Modii. 4. Lugd. Bat. 1607.

Continentur vero in hac Pandecte Militari,

Vegetii, de re Militari, libri V.

M. Porcii Catonis, Cincii, aliorumque de re Militari fragmenta.

Claudii Æliani Tactica.

Polybius de Militia & Castrametatione Romanorum.

Julii Hygini Chromaticus, sive de Castrametatione liber, *à Scriverio* primùm ex antiquissimis Membranis editus.

Anonymus de Rebus Bellicis liber, cum figuris, semel antea tantùm excusus.

Modesti libellus, de Vocabulis Militaribus.

Ruffi Leges Militares.

Sexti Julii Frontini Stratagematicon.

De Aquæductibus Romæ, Commentarius & de iisdem Constitutiones Imperiales.

De re Agraria, cum Agenni Urbici Commentario.

De Limitibus, scriptum, à *Scriverio* quoque primùm editum.

Item, *Legis Manilicæ aliquot Capita*, & quædam alia de *Coloniis*, cum luculenta accessione.

Godeschalci Stewechii & Francisci Modii Commentaria & Notæ in *Vegetium* & *Frontinum* de re Militari. Porrò in Nomenclatore eorum, qui libris

manuscriptis, aliâve quâ operâ ad hanc *Vegetii Frontinique* castigationem & editionem *Hygini*, *Scriverio* auxilio fuêre, *Sexti Arcerii* & *Joannis* ejus patris nomina reperiuntur.

Batavia Illustrata: in qua de Batavorum insula, Hollandia, Zelandia, Frisia, Ultrajecto, Scriptores varii; item *Chronici* Geldriæ compendium, auctore *Henrico Aquilio*, cum *Scriverii Observationibus*. Ibid. 1609. 4.

Animadversiones in Martialem. Ibid. 1619. 12.

Collectanea Veterum Tragicorum, Titi Livii Andronici, Quinti Ennii, Cnæi Nævii, M. Pacuvii, L. Attii, aliorumque Fragmenta, & circa ipsa *Nota* breves. Ibid. 1620. 8.

Apuleii Madaurensis Platonici Opera castigata. Amstelod. 1624.

Amores Dominici Baudii, sive *Epistolæ* & *Carmina* ejus erotica.

Manes Erpeniani; cum *Epicediis* variorum. Lugd. Bat. 1625.

Saturnalia, sive de usu atque abusu Tabaci. Harlemi 1628. in 8.

Encomium, vulgo *Lauwer crans*, *Laurentii Costeri Harlemensis*, primi Inventoris Artis Typographicæ. Flandricè. 4. Harlemi 1628.

Desiderii Erasmi Vita, partim ab ipsomet Erasmo, partim ab amicis æqualibus fideliter conscripta. Accedunt *Epistolæ illustres.* Leydæ 1649. in 12.

Principes Hollandiæ & Westfrisiæ ab anno Christi D.CCC. LXIII. *& primo Comite Theodorico, usque ad ultimum Philippum Hispan. Regem*, æri omnes incisi ac descripti. folio magno Harlemi 1650.

Commentariolus de Statu Confœderatarum Belgii Provinciarum. Accessit *Pauli Merulæ* Diatriba ejusdem argumenti nec non Ordinum Hollandiæ Decretum, de antiquo Reipubl. Batavicæ Jure. 12. Hagæ 1650. & 1657.

Chronicon Hollandiæ, Zelandiæ, Frisiæ & Ultrajecti. 4. Amstelod. 1663. Flandricè; adjuncto *Lapide Lydio*, id est, Notis suis in Chronicon præcedens. Item *Vetus Batavia*, Flandricè 1606. & alia.

PETRUS SILVIUS,

Flander, natus in Hauthem S. Livini, qui vicus est Alostani territorii, Societatis Jesu Theologus, vivere desiit Moguntiæ anno 1592. die x. Julii. Scripsit

Disputationes de Deo & Sacramento Pœnitentiæ.

PETRUS SILVIUS,

Alostanus, vulgo DE BUSSCHERE, apud Brugenses Ludimagister, scripsit

Stichologiam, sive de Arte versificatoria. Antver. 1550. 8. apud Joann. Loëum.

PETRUS SILVIUS,

Guilielmitarum Alostensium Prior, S. Theol. Baccalaureus, in Ecclesiastica potissimùm Historia versatus, scripsit

Vitam S. GUILIELMI, *Eremitæ & Confessoris, nec-non Primicerii Ordinis Guilielmitarum.* Bruxellæ, typis Meerbecii, 1627. 8.

PETRUS SIMONIS,

Tiletanus, Flander, in Scholis Artium Lovanii locum secundum adeptus est anno 1559. Castrensis Pœdagogii alumnus. Dein S. Th. Licentiatus, doctrinæ elegantis ac facundiæ singularis; quas ingenii dotes dum prudentia ornat ac rerum usus perficit, dignus inventus est, qui Cortracensibus Parœcus, Gandavensibus Canonicus primusque Archipresbyter, demùm Iprensibus anno 1585. daretur secundus Episcopus. Obiit anno 1605. ætatis

PETRVS SIMONIS EPISCOPVS IPRENSIS.

Ipra *tui vultum* Petri *cognosce* Simonis,
Proximus a primo qui tibi Præsul erat.
Pabula bis denos verbi tibi præbuit annos;
Viuidus exemplis, eloquioque potens.
Nunc silet; at viuax æternum clamat imago:
Pastoris *vocem noueris* Ipra *tui*.

LXVI. Sepultus in Æde Cathedrali Iprensi, hoc Epitaphio.

PETRUS SIMONIS, Tiletanus,
II. Episcopus Iprensis,
Prædecessoris vestigia gnaviter sequens,
Ecclesia hac ann. XXI. administratâ,
Seminario scripto herede,
In Domino obdormivit
V. Octob. M. D. C. V.

Præsulis hujus scripta, à morte, publici usus fecit *Joannes David*, in cura pastorali successor, dein S. J. Theol. typis Plantinianis, fol. 1609. quorum hic Index.

De Veritate libri VII.

Apologia pro Veritate Catholica, contra Calvinum.

Tractatus de Epiphania Domini.

Dissertatio de puero Jesu cum Doctoribus in templo disputante.

Tractatus de Jesu Christi in monte Thabor cum Moyse & Elia colloquio.

De Heresios Hæreticorumque natura.

Oratio in prima Synodo Provinciali Machliniensi, anno 1570. habita.

Oratio in prima Synodo Diœcesana Gandavensi, sub Corn. Jansenio, anno 1571. habita.

Oratio Funebris in Exequiis Cornelii Jansenii, I. Gandavensium Episcopi.

EXHORTATIONES variæ ad diversos habitæ: *De studio Sacrarum litterarum amplectendo*; ad Pastores.

De Castitate, ad eosdem.

De Gulæ vitio vitando, ad eosdem.

De Avaritia vitanda.

De Pœnitentia, Oleo sacro & Cineribus: ad Clerum Iprensem.

De Conceptione B. Virginis MARIÆ.

De Differentia partus Evæ & MARIÆ *Virginis.*

De Assumptione B. MARIÆ.

De Timore Domini: ad Juventutem.

Oratio Quodlibetica, *An aliqua sit idonea & justa causa deficiendi ab Ecclesia Romana*

Concio in Festo omnium Sanctorum.

PETRUS SLUPICIUS,

(A pago cognomine prope Goudam sic dictus) Batavus, Ord. Minorum, Delphis Batavorum Virginibus sacris instituti S. Claræ à Confessionibus, vir integerrimus, perfectionis Euangelicæ zelator indefessus & Concionator invictus, qui ad sex concionum millia in solo Delphensi territorio ad populum magno cum fructu habuit: pulsusque inde â Geusiis ad sui Ordinis Conventum Harlemensem se recepit, ubi similiter Patris Clarissarum ac Vicarii officiis laudabiliter perfunctus; moritur anno 1574. pridie Kalen. Decemb. Edidit vernaculo sermone

Praxim spiritualem Orationis Dominicæ. Delphis, 1557. & Antv. 1561. 8.

PETRUS STEVARTIUS,

Leodius, S. T. D. & Prof. in Academia Ingolstadiensi, cujus & Pro-Cancellarius extitit, atque ab anno 1584. Parochus ad S. Mauritium ibidem, unàque Canonicus Cathed. Eccl. Eystadiensis. Postremò, ad D. Lambertum Leodici Canonicus, ad D. Dionysium Præpositus, & Vicarius generalis Episcopi Principis Ferdinandi Bavari; Vir de Leodiensi Ecclesia optimè meritus. Scripsit

Explicationem brevem VIII. *priorum Capitum Epistolæ* D. PAULI *ad Romanos*, publicæ Disputationi propositam. Ingolstadii, 1586. 4.

Commentarium in Epistolas D. PAULI *ad Thessalonicenses*. Ibid. 1600. 4.

In Epistolam ad Philippenses. Ibid. 1595.

In Epistolas ad Corinthios. Ibid. 4.

In Epistolam posteriorem ad Timotheum. 1612. 4.

In Canonicam D. Jacobi Epistolam. Ibid 1610. 4.

Orationem de Colloquio Ratisponensi. Ibid 1602. 4.

Apologiam pro Societate Jesu, contra

commentitiam Historiam Ordinis Jesuitici, à *Polycarpo Lysero* Francofurti editam. 4. Ingolstadii 1593.

Præterea è tenebris eruit, *Notisque* illustravit *Manuëlis Calecæ adversus Græcorum errores* libros IV. interprete *Ambrosio Camaldulensi*. Ingolstadii, 1608. 4. & Tomo XXVI. Biblioth. Patrum edit. Lugdunensis.

Commentarium de Vita & rebus gestis S. Walpurgæ, Abbatissæ, Ord. S. Benedicti, auctore *Wolffrado Hasenrietano*, Presb. cum Notis. Ingolst. 1616. 4.

S. Eucherium Episc. Lugdunensem de Vita D. Mauritii, *Thebeæ legionis Ducis*, 1618. 4.

Denique ad imitationem *Henr. Canisii*, Noviomag Doctoris Ingolstad. Tomum singularem XVII. *insignium Auctorum tam Græcorum quam Latinorum*, ex variis Bibliothecis primùm in lucem prodire ac publicè prodesse jussit. Ingolstadii, 1616. 4. Insertæ sunt huic Tomo *Gratiarum actiones*, quas vario metri genere scripsit patronis suis, ob decoratam vitreis fenestris S. Walburgis Ecclesiam.

Est hæc parochialis Leodii in suburbio cognomine, quam *Petrus Stevartius* à fundamentis erexit & dotavit; ut & alteram S. Salvatoris in Glano in suburbio S. Margaretæ: & in utraque Conventum instituit Virginum Sanctimonialium, sub Sacerdotum sæcularium regimine.

Obiit Leodii, plenus dierum ac meritorum, anno salutis 1621. æt. 75.

PETRUS STOCKMANS,

Antverpiensis, Toparcha de Latuy & Pietrebais, Primus in Scholis Artium Lovanii è Pædagogio Falconis anno 1626. dein Juris Utriusq. Doctor renunciatus die 7. Decembris 1631. post quinquennale tantùm (raro certe exemplo) in Juribus studium. Publicæ eruditionis specimina edere cœpit anno 1632. in Collegio Trilingui Buslidiano, in quo Græcas Litteras professus est: simulque Regius Juris Civilis Professor, *Diodoro Thuldeno*, suo in Actu Doctorali Collegâ ad primariam Legum Cathedram adsumpto, *Paratitla* tradidit.

Obtinuit interea vigore Privilegiorum Academiæ Præbendam in Cathedrali Ecclesia Iprensi: sed paulò post unà cum Statu Ecclesiastico eam dimisit, uxoremque duxit *Annam Mariam Schoreneroot*.

Anno 1643. in suprema Brabantiæ Curia constitutus Consiliarius, spartam quam nactus erat, egregiè exornavit: Assessor quoque Cameræ Bipartitæ, partim è Senatoribus Regiis, partim Batavis, apud Mechlinienses constitutæ. Hinc anno 1663. Litteris Regiis denominatur in sanctiore Senatu Consiliarius ac libellorum supplicum Magister: Ad hæc Archivorum Brabantiæ Custos, Justitiæ Militaris supremus Præfectus, necnon ad Comitia Imperialia Ratisponensia titulo Circuli Burgundici aliquando ablegatus.

Nec ipse solùm, sed & fratres ejus eruditione claruerunt, è quibus *Sebastianus*, S. T. Doctor Lovanii ac Præses Collegii Pontificii anno 1650. durante Rectoratu suo Academico obiit: alter *Joannes* fuit Regi à Consiliis rei navalis. Varios scripsit Tractatus Juris, anno demum 1700. in unum collectos & Bruxellis in 4. reimpressos; videlicet,

I. Decisionum Curiæ Brabantiæ sesqui-Centuriam; qui summæ apud Juris-peritos authoritatis liber, prodiit primùm in fol. Bruxellis apud Franc. Foppens 1670.

II. Tractatus de Jure Devolutionis in Brabantiâ; primò prodiit Bruxellis 1646. in 4. Auctus postmodum occasione jurium prætensorum Ludovici XIV. Regis Galliæ in Ducatum Brabantiæ, cau-

D. PETRUS STOCKMANS
CONSILIARIUS REGIUS.
TRANQUILLE.

sâ uxoris suæ Mariæ Theresiæ Hispaniarum Infantis. Contra *Stockmannum* scripsit *Guido Joly*, Senator Parisiensis, aliique plures : sed & partes Stockmanni imprimis prosecuti fuêre *Franciscus Baro de Lisola*, Burgundus, Legatus Regis Hispan. ad Rempublicam Fœderatam, libro cui titulus : *Bouclier d'Etat & de Justice*, item *Hubertus Loyens*, J.C. aliique. Dum autem hi scriptis decertant, Gallus armatâ manu jura perfregit.

III. Deductio, ex qua probatur clarissimis Argumentis, non esse Jus Devolutionis in Ducatu Brabantiæ, nec in aliis Belgii Provinciis, ratione Principum earum, prout quidam conati sunt asserere : Bruxellis anno 1665. sub nomine *Veridici Belgici* edita, ejusdem Stockmanni est.

Adscribuntur illi etiam hi duo Tractatus : *Jus Belgarum, circa Bullarum Pontificiarum receptionem*, & *Defensio Belgarum contra Evocationes ad peregrina judicia :* ambo Romæ à S. Congregatione Indicis prohibiti die 23. Aprilis 1654. Sed probabile est, Jansenianæ hereseos fautores nomine *Petri Stockmanni* Tractatibus istis authoritatem conciliare voluisse, ad eludendam vim, seu potiùs debitam executionem Decretorum Sedis Apostolicæ *in materia Fidei & Morum*, tanto zelo à Principibus nostris procuratam. Nec levibus argumentis concluditur à pluribus, *Anonymos* illos *Tractatus* alterius Jansenianæ sectæ asseclæ fœtus esse : quorum opinio non leviter confirmatur ex eo, quod *Gerberonus* in historia sua Janseniana, pluribus mendaciis refertâ, præter istos *Tractatus* adscribat etiam *Petro Stockmans* hunc, cui tit. *Somnium Hipponense, sive Conventus Afrijcanus ac Disceptatio judicialis apud Tribunal Præsulis Augustini* &c. (opus pariter Romæ damnatum à S. Congreg. Indicis ann. 1641. & 1654.) quod *Liberti Fromondi*, aut forte *Ign. Huarti* esse satis dignoscitur.

Decessit Stockmannus, relicto perenni summæ Juris-peritię testimonio, librisque editis clarus, Bruxellis die 7. Maii 1671. sepultus in choro Ecclesiæ PP. Dominicanorum, hoc Epitaphio.

Hîc jacet
D. PETRUS STOCKMANS,
Antverpiensis,
Juris Doctor & Professor in celeberrima
Academia Lovaniensi,
Postea in Consiliis Brabantiæ & Privato
Consiliarius,
Pro Circulo Burgundico Deputatus
In Comitiis Ratisponensibus,
Et Justitiæ militaris Super-Intendens.
Obiit Bruxellis die VII. Maii
Anno M. D. C. LXXI.
Ætatis suæ LXIII.

✤ ✤ ✤

Hoc Epitaphium postmodum anno 1695. per missiles Gallorum ignes destructum, fuit ab heredibus restauratum, in hunc modum.

TRANQUILLE.
Hic jacent,
Amplissimus D. PETRUS STOCKMANS
J.U D. Archivis Brabantiæ Præpositus
Ejusque supremi Consilii Consiliarius,
Dein Sanctioris,
Justitiæ militaris supremus Præfectus,
Ac suæ Majestatis, nomine
Circuli Burgundici,
Legatus ad Comitia Imperii;
Qui nil dulcius sensit,
Quam tranquillè vitam ducere.
In Decisionibus & aliis Scriptis
Pro tuendis Juribus S. M. editis.
Superstes, decessit VII. Maii
M. D. C. LXXI. ætat. LXIII.
Et D. ANNA MARIA SCORENEROOT
Conthoralis, prædecessit IV. Jan.
M. D. C. LIV. ætat. XXXVI.
Heredes ipsis & sibi posuerunt.
Precemur D. O. M. D. V. & SS.
Ut æternâ fruantur tranquillitate.

PETRUS STRATENUS,

Vulgo VANDER STRATEN, Goesanus, Zelandus, J. C. ac Poëta, Civitati patriæ à Secretis & Legationibus,dum utroque munere apud Fœderatos Belgii Ordines fungitur, Hagæ-Comitum in primo flore ætatis extinctus est 27. Novembris 1640. ætatis anno XXIV.

Scripsit *Venerem Zelandam*, aliaque latia *Poëmata*, quæ posthuma, curis *Cornelii Boii*, Ziriczæi, J.C. uno volumine conjuncta prodiere Hagæ-Comitis, 1641. in 12.

Strateni memoria hisce versibus, Epitaphii vice, illustratur.

Talem laurigerâ Juvenem vixisse juventâ,
Et sua post magnos ducere terga viros,
Vidimus, atque in flore mori. Præventa senectus
Ante suum erubuit succubuisse diem.
Non poteras superesse diu STRATENE, *tuorum*
Maximus annorum qui superator eras.

PETRUS A STREITHAGEN,

Civis & Canonicus Heinsbergensis, quod ditionis Juliacensis nobile & notum est opidum, nascitur anno 1595. v. Kal. Decembris, patre *Andrea*, matre *Maria Silvia*. Puer à parente studiis admotus, unâ cum litterarum rudimentis Musicâ cùm organicâ tum harmonicâ imbutus fuit; eo profectu, ut Trajecti ad Mosam Poësi ac Rhetoricę dans operam, non multò pòst Litanias XII. vocum publicè in templo Patrum Societ. Jesu decantatas, dederit.

Cæterùm Philosophiam Leodii addidicit, reversusque Heinsbergam anno 1619. ne otio & ignaviâ torpesceret, ad scribendum se contulit, & juvenis etiam-num multa prelo & luci dedit:

S. Ludovici, Regis Galliarum, *Præceptiones benè vivendi*, ad Primogenitum, numeris Elegiacis redditas. Colonię, 1620. 12. unà cum Diva Virg. Aspricollensi, *Andreæ*, parentis sui.

Vitam S. Hilarionis Abbatis libris IV. carmine heroïco, unà cum *Notis*.

Epigrammatum lib. I. & *De Victoria Naupactea* carmen. Ibid. 1625. 12. typis Henr. Krafft.

Successionem Principum Juliæ, Cliviæ, Montium: item *Dominorum Heinsbergensium*. Dusseldorpii, 1629. 4. typis Henr. Ulenbergii.

Gloriam Montis Caballini, sive *Rerum Heinsbergensium Illustrationem*. Ibid.

Panegyricum Historico-Poëticum in civitatem Leodiensem. Leodii, 1632. 4. apud Leon. Streel.

De Vita & Instituto Canonicorum secularium Ecstasin. Coloniæ, 1634. 12. apud Joan. Kinckium.

Florum Christianum, sive *Historiarum de Rebus Christianæ Religionis* libros IV. Ibid. typis Gisb. Clementis, 1640. in 8.

Somnium, sive *Poëma in Ruram, præcipuum Provinciæ Juliæ Fluvium*. Extat apud Tesschemaecker in Annalibus Cliviæ, Juliæ &c. pag. 376. novæ Editionis.

Collegerat quoque *VII. Libros Rerum Juliacensium*, qui hactenus inediti, vel apud heredes latitant, vel à blattis tineisve absorpti sunt.

PETRUS TAFFIN,

Audomarensis, Societ. Jesu, Litteras in ea humaniores variis locis, Philosophiam Moguntiæ, Theologiam Moralem Montibus Hannoniæ professus est. Obiit Insulis die 8 Maii 1650. Scripsit

De Veterum Romanorum anno seculari, cum Ludorum secularium nova Chronologia. Tornaci, apud Adrianum Quinque, 1640. 4.

PETRUS TALPA,

Stellincwervius, Frisius, Doctor Medicus, Sneeæ, Leovardiæ atque alibi Medicinam factitavit, medicamentaque ægris curandis adhiberi solita non tam experientiâ, ut vulgus censet Empiricorum, quàm petitis è ratione principiis comprobanda censebat. Scripsit itaque librum, sive Dialogum, quem inscripsit

Empiricum, sive *Indoctum Medicum* Item *Exilium Empiricorum*, brevi Elegiâ, Satyrico sale conditâ, descripsit.

Vivebat anno salutis 1590.

PETRUS A THIMO,

Vulgò VAN-DER-HEYDEN, è Ghierlensi Brabantiæ municipio juxta Turnhautum oriundus, J. C. Thesaurarius & Canonicus Bruxellæ in D. Gudilæ, nec non in D. Petri Anderlechti; atque annos ferè LVIII. caussarum in eadem urbe patronus; Vir Sacerdotio clarus, sibi-ipsi supra modum parcus, ut pauperum inopiam sublevaret; cujusque domus omnium gentium atque Religiosorum (quos pietas sibi pares fecerat) erat receptaculum, ut in Epitaphio legitur. Reliquit

Chronicon Brabantiæ, usque ad tempora Caroli Burgundiæ & Brabantiæ Ducis, voluminibus III. in pergameno descriptis: quod Senatus Bruxellensis in Archivis suis servavit, donec anno 1695. in fatali illius Urbis per missiles Gallorum ignes conflagratione periit. Dicunt alii, furto ablatum fuisse.

Chronicon autem hoc, eodem *Thimo* curante, in rythmos vernaculos translatum est, id testante & laudante auctore Chronici vernaculi Brabantiæ, editi Antver. anno 1512.

Martyrologium ejusdem laudat Joan. Molanus cap. VIII. De Martyrologiis. Desiit inter vivos esse anno 1473. IV. Kal. Martii, ætatis LXXX. sepultus in Æde primaria D. Gudilæ, hoc Epitaphio.

D. O. M.
Hic lapis non est super lapide,
Viator,
Sed supra Virum Sacerdotio clarum.
Inopiâ ferme laborabat,
Alios inopiâ sublevans.
Domus ejus omnium gentium,
Atque Religiosorum,
(Quos pietas sibi pares fecerat)
Erat receptaculum.
Deus tandem à solo ad cœlum
Evocavit,
M. CCCC. LXXIII. IV. Kal. Martii.
Ætatis LXXX.

PETRUS THYRÆUS,

Novesiensis, ditionis ac Diœcesis Coloniensis, *Hermanni Thyræi* S. J. frater germanus, & ipse ejusdem Societatis Theologus, & Exorcista famosus: ut patet ex iis quæ evulgavit. Docuit totis annis XXVII. in Academiis Treverensi, Moguntina, & Herbipolensi; & scripsit varia

De Locis Infestis lib. I. Coloniæ apud Maternum Cholinum, 1598. in 4.

Accessit *Libellus de terriculamentis nocturnis, quæ hominum mortem solent portendere*. Ibid.

De Dæmoniacis. Ibid. eod. anno in 4.

De Apparitionibus Spirituum Tractatus duos. Prior agit *De Apparitionibus omnis generis Spirituum, Dei, Angelorum, Dæmonum, Animarum humanarum*, Liber I.; cum Appendice *De Spirituum Imaginibus & cultu, Deque Purgatorii veritate*. Posterior *De Divinis*, seu *Dei in Veteri Testamento Apparitionibus & Locutionibus, tam externis quàm internis*, libris IV. Ibid. 1600. 4.

Divinarum Novi Testamenti, sive CHRISTI *Filii Dei*, *Novi Testamenti*

Mediatoris, *Apparitionum* libros III. Ibid. apud Gosuinum Cholinum, 1625. in 4.

Disputationes Theologicas varias: *de Apparitionibus Spirituum*. Moguntiæ, 1582.

De Festo Corporis CHRISTI. Ibid. 1585.

De Sacramentali Confessione. Ibid. eodem anno.

De Potestate Ecclesiastica. Ibid. 1586.

De vera Fide. Ibid. 1587.

Caussa Vocationis & Missionis Ministrorum Euangelicorum, per Disputationes aliquot Theol. partim in Moguntina, partim in Heidelbergensi Academia disputata; Præsidibus Petro Thyreo è Soc. Jesu, & Daniele Tossano Heidelberg. Prof. 4. Mogunt. 1589.

Examen Apologeticum Thesium Danielis Tossani, Calvinistæ Heidelbergensis, pro dicta Disputatione. Ibid.

De Clandestinorum Matrimoniorum justitia. Ibid. 1588.

De Libertate Christianæ Fidei & Religionis. Ibid. 1590.

De Sanctorum Invocatione. Herbipoli, 1596.

De Sanctorum legitimo cultu; deque Imaginum consecratione.

De multiplicibus Suffragiis, quibus piè defunctorum spiritus à viventibus juvantur.

De Sacrorum hominum continentia.

De Novo & falso Antichristo.

Apodixin præsumptæ necessitatis utriusque speciei in Sacramentali Communione, Wirsburgi 1597.

Obiit Herbipoli, novem mensium tabe, die 3. Decembris anno 1601. ætatis LV. initæ Societatis XL. Plura vide in Biblioth. Scriptorum S. J.

PETRUS TIDRICHUS,

Pascanius, Friso, Groningæ docuit, & *Dialectices Compendium* conscripsit, editum Argentinæ, 1556. 8.

PETRUS VALCKENDAEL DE ZYL

Trajectensis, opulentis & magnæ prosapiæ parentibus oriundus, in Rostochiensi Universitate S. Theol. Baccalaureus promotus, Prior Domus Canonicorum Regularium in urbe Ultrajectina, obiit anno 1485.

Libros Sententiarum explanavit.

Vetus & Novum Testamentum per vocabula sub ordine alphabeti distinxit.

Secundam Secundæ, & librum *Quæstionum de Malo* Doctoris sancti, omissis argumentis, luculento sermone excerpsit.

Sermones varios *de Tempore & Sanctis* conscripsit: & alia quædam, inter cunctas suas tentationes, affectiones & inordinatos motus, sic cum B. Augustino in propatulo post se dereliquit, ut ab omnibus legi possint. Ita ferè *Cornelius Blocchius* in Chronico MS. Canonicorum Regularium Cœnobii Ultrajectini.

PETRUS VANDECLÆUS,

Duacenus, primùm Gandavi, pòst Atriæ Scholæ præfectus; edidit Gandavi, Manilii typis,

Tabulas Conjugationum Linguæ græcæ.

PETRUS VANDER ANUS,

Lovaniensis, Eques, J. U. Doctor & Professor in patria renunciatus die 3. Octobris 1559. collegas nactus est *Jo. Molinæum* ac *Joannem Ramum* viros eruditione clarissimos. Huic ad novellam Academiam Duacenam evocato, successit in Professione Regia Institutionum. Hinc anno 1565. in supremo Brabantiæ Senatu Assessor, ac demùm Consilii Luxemburgensis Præses anno 1574.

1574. diem supremum anno 1594. obiit Luxemburgi. Scripsit

Prochiron sive *Enchiridion Judiciarium* libris IV. cum ampla & utilissima Præfatione *de ordine Judiciario apud Veteres usitato*. Lovanii typis Steph. Valerii, 1558. 8.

Commentarium de Privilegiis creditorum. Antver. apud Joan. Bellerum 1560. 8. Extat etiam in Tractatu Tractatuum Juris, Tomo XVIII. fol. 110.

PETRUS VESALIUS,

Andreæ (de quo pag. 61.) abavus, Medicus præclarus, reliquit

Commentarios in Avicennam, quorum *Andreas* meminit Epistolâ de radice Chinæ.

PETRUS VLADERACCUS,

Christophori filius & litteraturæ hæres, Scholæque Silvæducensis in patrio solo Rector. Latinam, græcam & hebraïcam linguas docuit: atque è sodalitio Fratrum Gregorianorum adsumptus Parochus celebris municipii Oorschotani, ibidem diem clausit supremum anno 1616. Scripsit

Tobiam, *Comœdiam sacram*. Silvæd. 1595. apud Joan. à Turnhout.

Carmen Scholasticum seu Natalitium pro anno Jubilæi 1600. Ibid. 4.

Exsequias Philippo II. Hisp. Regi Silvæducis exhibitas, Carmine heroïco. Ibid 1600. 4.

Diarium obsidionis Silvæducensis. Ibid. 1601. 8.

Descripserat & *Divam Virginem Oorschotanam ad sacram Quercum*: cujus meminit in Brabantia suâ Mariana August. Wichmans, atque ipsum auctographum penes se adservari scripsit.

PETRUS DE VOS,

Schiedamensis Batavus, S. T. Doctor & Professor ex Ord. Eremit. S. August. recensuit ac simul reimprimi curavit anno 1643.

Opera omnia P. Hieremiæ Drexelii Societatis Jesu, II. Tomis in fol. Antverpiæ apud viduam Joann. Cnobbaert.

Sepultus est apud suos Gandavi in ambitu ante introitum sacristiæ; hac Inscriptione testante, quantùm ei suus Ordo, ipseque Gandensis Conventus obstringantur.

✠ ✠ ✠

Piis Manibus

„ R. adm. ac Eximii P. M. PETRI
„ DE Vos S. T. D. qui ex prænobi-
„ li stemmate in hac Eremo S. P. Au-
„ gustini pietate, moribus, ac do-
„ ctrinâ conspicuus, & regimine in
„ Conventibus Antverpiensi, Bru-
„ gensi, ac ter in hoc suo Gandensi
„ Prior vigilantissimus. Missionis Hol-
„ landicæ annis XII. Præpositura,
„ duorum Capitulorum præsidentiæ,
„ ac Provincialatus, uti Provinciæ
„ ac Ordinis Definitoratus dignitate
„ functus, soli cœlo, choro, cellæ
„ vivens, anno 1678. 3. Augusti ætat.
„ suæ 73. Rel. 57. Sacerdotii 49. Ju-
„ bil. 6. omnibus est defunctus, ut
„ æterna requiescat in pace.

PETRUS VROMANS,

Delphensis Batavus, J. C. in suprema Hollandiæ ac Westfrisiæ Curia Caussarum Patronus celeberrimus, evulgavit Leidæ anno 1669. *Tractatum de foro competenti*, ubi & de officio Judicis, Advocati ac Procuratoris agitur &c. Idem recusus fuit Bruxellis apud Phil. Vleugaert 1674. tandem tertiâ fermè parte auctior, in 4. Lugduni Batav. 1722. labore ac studio *Huberti à Middellant* Juris-Conf.

PETRUS VAN WAESBERGHE,

J. C. Gandavensis, variæ & raræ

eruditionis vir, memoratur à *Joanne Watsberghio*, ejus nepote, in Gerardimontii Descriptione, apud quem hæc avi extare dicebantur:

Vitæ Comitum Flandriæ.

De Concordia Juris Municipalis Flandriæ cum Legibus Romanis; aliaque.

PETRUS DE WAGHENARE,

Neoportuensis, Flander, Canonicus Regularis, nec non Prior Abbatiæ Furnensis Ordinis Præmonstratensis; fato functus anno 1662. die 29. Augusti. Edidit

Vitam S. Norberti Lyricam. Duaci, 1637. 8. typis Belleri.

S. Norberti Vitam Dramaticam, item Epigrammaticam, aliaque Poëmata Miscellanea. Ibid. 1650.

Ejusdem Vitam metro liberam; nec non Personas Ordinis Præm. sanctitate Vitæ, dignitate ac genere, scriptisque illustres. Ibid. 1651.

Accedit *S. Nicolaus Furnensis, sive Origo ac Progressus Abbatiæ S. Nicolai Furnensis.* Ibid.

PETRUS A WALENBURCH,

Roterodami apud Batavos ex inclyta ac Consulari stirpe in lucem editus, patre *Cornelio van Walenburch*, matre *Anna Kievit*, avo paterno *Petro van Walenburch* Consule olim Roterodamensi, aviâ *Mariâ van Vatick*, ex avitâ etiam stirpe. Trivialibus ac altioribus studiis in patria confectis, unà cum fratre *Adriano* (de quo plura sequuntur) Gallias lustravit, ibique simul J. U. laureâ donati, Roterodamum reduces, in Urbe patria novum Oratorium condere meditabantur. Sed cum eorum studium primoribus Cleri Hollandici non probaretur, dotes suas alibi impensuri in Germaniam profecti sunt, ibique summos dein Ecclesiæ honores assecuti. Ac primò quidem hæserunt Dusseldorpii in aula Ducis Neoburgici, cui imprimis grati, plures ex proceribus ejus è Lutherana hæresi ad fidem Catholicam reduxerunt.

Petrus potiorem ætatis suæ partem transegit Moguntiæ, Ecclesiarum ibidem Collegiatarum S. Petri & Victoris Canonicus. Anno 1658. à *Johanne Philippo de Schonborn* Archiepiscopo Electore Moguntino assumptus in Suffraganeum, titulo Mysiensis Episcopi consecratur, atque anno 1659. Collegiatæ D. Petri Decanus installatur.

Hinc anno 1669. fratre *Adriano* Episcopo Adrianopolitano & Suffraganeo Coloniensi, rebus humanis erepto, Coloniam ab Archiepiscopo Electore *Maxæmiliano Henrico Bavaro* vocatus est, illi ut succederet. Unde tum Vicarii, quæ Moguntiæ gessit munia, tum beneficia quæ ibi consecutus erat Ecclesiastica, anno sequente dimisit, factus Suffraganeus Coloniensis, Ecclesiæque illius Metropolitanę Canonicus Presbyter Capitularis. Vitâ functus est Coloniæ die XXI. Decembris 1675. Episcopatûs sui XVII.

Porro hi duo fratres, non Infulis tantùm ac virtutibus, sed & eruditione Theologicâ inclyti, cum ab incunabulis inter Protestantes enutriti, Controversis fidei Dogmatibus accuratiùs incubuissent, in his quoque laudem anterioribus Theologis Catholicis facilè præripuerunt, sequacibus facem prætulerunt; à gravissimis ejusdem ævi Theologis magnopere commendati.

Elucubrationes eorum diversis temporibus editę, primis Germaniæ inferioris Principibus Catholicis inscriptæ, nonnullæ etiam ad ipsorum petitionem exaratæ, duobus demum Voluminibus comprehensę prodierunt, hoc titulo: *Tractatus generales de Controversiis Fidei*, Fol. II. Vol. Coloniæ

Adrianus à Walenburch Episc. Adrianopol. Suffraganeus Colon. obiit XI Septemb. 1669.

Petrus à Walenburch Episc. Mysiensis, Suffraganeus Mogunt. et Colon. obiit XXI. Decembr. 1675.

Agripp. apud Joan. Wilh. Friessem anno 1669.

Tomus I. habet Tractatus IX.

I. *Examen Principiorum Fidei.*

II. *Methodum Augustinianam defendendi & probandi Fidem Catholicam ex solo Verbo Dei.*

III. *De Articulis Fidei necessariis.*

IV. *De Instrumentis Fidei, sive Discussionem Bibliorum Vulgarium.*

V. *De Probatione Fidei per Testes.*

VI. *De Testimoniis seu Traditionibus.*

VII. *De Praescriptionibus Catholicis.*

VIII. *De Missione seu Vocatione Protestantium.*

IX. *De Unitate Ecclesiae & schismate Protestantium.*

Tomus II. continet Tractatus XVI.

I. *Compendium Controversiarum particularium.*

II. *De Descensu Christi ad inferos.*

III. *De Ecclesia.*

IV. *De Sanctis.*

V. *De Purgatorio.*

VI. *De SS. Eucharistia.*

VII. *De Justificatione.*

VIII. *De Meritis.*

IX. *De Censura Doctrinae Fidei, contra Joannem Coccium.*

X. *Refutationem Dialogorum Drelincurtii Ministri Charentonensis*; gallicè.

XI. *Catholicus simplex*, editus est etiam belgicè item germanicè.

XII. *Itinerarium fidelis Thomae, hujus temporis increduli per Dialogum ducens ad Ecclesiam Catholicam*; belgicè.

XIII. *De homine naturali.*

XIV. *De homine spirituali.*

XV. *De Martyribus Japoniae.*

XVI. *De singularitate Clericorum.*

ADRIANUS A WALENBURCH,

Roterodamo-Batavus, *Petri* (de quo supra) Episcopi Mysiensis frater senior, in utroque Jure Doctor, sed in Theologiae ac SS. Patrum studio longè eminentior, totum pene vitae stadium, unà cum fratre, stabiliendis Fidei Catholicae dogmatibus contra haereticorum calumnias, transegit.

Fixo tandem Coloniae apud Ubios domicilio, Metropolitanae illic Ecclesiae Canonicus Presbyter ac Capitularis; dein à Principe Electore *Maxaemiliano Henrico Bavaro* assumptus in Suffraganeum atque Vicarium Generalem in Pontificalibus, anno 1661. Episcopus Adrianopolitanus consecratur.

Nec minùs ipsi ac fratri ejus adscribenda sunt *Opera Theologica*, sive *Tractatus de Controversiis Fidei*, qui communi utriusque studio prodiêre Coloniae anno 1669; de quibus supra actum.

Publicis etiam Electoratûs Coloniensis negotiis admotus fuit *Adrianus à Walenburch*, tandem plis operibus immortuus Coloniae die 11. Septembris 1669. Episcopatûs anno VIII. Fundavit unà cum *Petro* fratre Bursas sex pro gentilibus suis in Academia Coloniensi. Sepulti sunt ambo in Ecclesia Presbyterorum Congregationis Oratorii; sed absque Epitaphio: cujus vice hoc ab amicis ac consanguineis adscriptum fuit honorarium utriusque prototypo.

Postremum stirpis micat hic Par Nobile Fratrum,
Posteritas quorum praeclara Volumina laudat.
In Patriae Clero livor quibus esse negavit,
His alibi Virtus Mitramque Pedumque dicavit.

PETRUS WALON-CAPELLUS,

Audomarensis, Bergis ad S. Winocum Monasterii Ord. S. Benedicti Prior, fratrem habuit *Franciscum* Namurcensem Episcopum; praeceptorem Joannem Hesselium, Doctorem Theologum Lovaniensem. Scripsit

Institutionum Monasticarum libros III.

PETRUS WESENBECIUS,

Matthæi, J. U. Doctoris celeberrimi patruelis, Antverpiæ natus est 5. Maii 1546. In Academia Jenensi apud Saxones Jurium Doctor ac Professor publicus renunciatur anno 1574. hinc Witembergam evocatur 1587. ac post quinquennium ad Academiam Altorfinam. Demum Coburgi Aulæ Senator, Curiæ Provincialis Assessor, & Scabinatûs Ordinarius, isque primus, in fata concessit die XXVII. Augusti 1603. ab *Adriano Beyero* hoc Epigrammate honorario celebratus.

PETRE WESENBECI *vestigia Patrui adornas*

Docta tui, studiis nobilitasque genus.

Te Jena audivit: te Wittenberga docentem:

Teque Altorfinæ pulchra Corona Scholæ.

Edidit *Tractatus & Responsa, quæ vulgo Consilia dicuntur, VI. Partibus.* Fol. Basil. 1577. Witenberg. & Francof. 1607. & aliàs.

De subsidiis necessitati publicæ ferendis.

Rudimenta Digestorum & Codicis, ex *Matthæo Wesenbecio* desumpta.

In Pandectas, cum Notis *Bachovii*.

Commentarium de Regulis Juris. Francof. 1625. in 8.

PHILELEUTERUS TIMARETES,

Nomen fictitium Autoris ignoti, qui edidit *Collectionem Monumentorum*, rerumque maximè insignium Belgii fœderati, ex templis & locis publicis urbium & Academiarum deductam. 8. Amstelod. 1684.

PHILIBERTUS BRUSSELIUS,

Sive DE BRUXELLES, Mechliniensis, *Rodolphi* Equitis & *Margaretæ de Longueville* filius, Toparcha in Heysbroeck, Grand-Grain &c. primùm ab anno 1539. in supremo Mechliniæ Senatu patris successor, pòst sacri Palatii & secretioris Concilii Assessor, Archivorumque Artesiæ custos: Vir ob singularem prudentiam atque eruditionem spectabilis, & toti Aulæ gratissimus. Hunc Carolus V. Imper. ditiones suas anno 1555. in Philippum filium translaturus, Bruxellis in publico Ordinum consessu, prolocutorem adhibuit.

Obiit Antverpiæ anno 1570. XII. Kal. Novembris, ex Oratione, quam ibidem ad Sereniss. Hispaniarum Reginam *Annam*, Maximiliani II. Imp. filiam, in navi & sub dio, nudoque vertice habuerat, contracto morbo, unde diebus dumtaxat XIV. supervixit; sepultus Machliniæ in Monasterio Blyenbergensi, extra urbis muros: quo à rebellibus Calvinianis vastato, corporis reliquiæ Bruxellas translatæ sunt, & in monumento paterno apud PP. Carmelitas depositæ.

Filium reliquit *Gasparem de Bruxella*, Curiæ Ultrajectinę Consiliarium & Vice-Præsidem, defunctum an. 1595. mense Octobri. Scripsit eruditè

De Conditionibus Testamentorum, Contractuum & Pactorum Libros IV. Lovanii 1560. 4. apud Petrum Colonæum; Bruxellis apud Francisc. Vivien. 1659. ac denuo Francofurti & Lipsiæ anno 1700, in 4. unà cum simili Tractatu *Pauli Duran*, Hispani, Episcopi Urgellensis, *De Conditionibus & modis impossibilibus à jure prohibitis* &c.

Epitaphium hoc Bruxellis olim lectum est.

Cy gist Messire

PHILIBERT DE BRUXELLES,

En son vivant Chevalier,

Seigneur de Heysbrouck & de Grangrein,

Conseiller de l'Empereur Charles V.

Et depuis du Roy Philippe son fils

Es Conseaux d'Estat & Privé,

Et Garde de Chartres de Sa Majesté

En Artbois,
Qui trespassa l'an 1570. le 21. d'Octobre.
Et
JOHANNE DE LOCQUENGIEN
Sa femme,
Fille de Messire
PIERRE DE LOCQUENGIEN,
Chevalier,
Trespassée l'an 1577. le 16 de May.

PHILIPPUS ALLEGAMBE,

Bruxellis natus die 22. Januarii 1592. institutâ in Italiam peregrinatione unà cum Duce de Offuna Siciliæ Pro-Rege, Societatem Jesu ingressus est anno 1613. Panormi in Sicilia, sibique dein magnum nomen editis sequentibus Voluminibus comparavit.

In Academia Græcensi in Styria S. Theolog. Doctor inauguratus fuit, ibique Theologiam publicè explanavit. Ferdinando II. Cæsari carus, ac Principi Eggenbergico, Cæsaris nomine Legationem ad Urbanum VIII. Pont. obeunti, anno 1638. itinerum Comes datus, ejusque conscientiæ arbiter. Diem extremum obiit Romæ in Domo Professa Societatis, die 6 Septembris 1652, dum esset Præposito Generali à Secretis, & ab Epistolis latinis.

Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu, post excusum anno 1608. Catalogum P. *Petri Ribadineiræ* S. J. Theologi, novo Librorum ad annum 1642. editorum apparatu concinnata, & illustrium Virorum elogiis adornata, authore Allegambio prodiit fol. Antverpiæ apud Jo. Meursium 1643. Postmodum vero iteratò prodiit Romæ apud Jacobum Ant. de Lazaris 1676. in fol. aucta plurimùm & recognita à P. *Nathanaële Sotuello*, Anglo, ejusdem Societatis Theologo. Quin & propediem nova, seu quarta ejusdem Bibliothecæ editio expectatur è Gallia, curâ quorumdam PP. ejusdem Societatis Parisiis.

Fuit quoque P. *Allegambius* author horum librorum.

Vita Joannis Cardini, Lusitani, S. J. 12. Romæ 1649.

Mortes illustres Virorum illustrium Societ. Jesu. fol. Romæ 1657.

Heroes & victimæ charitatis Societ. Jesu. fol. Romæ 1658.

PHILIPPUS BALDÆUS,

Delphensis Batavus, Sectæ Calvinianæ Minister, primò in Insula de Ceylon, dein verò in Geervlitano apud Batavos Municipio, ubi & diem clausit extremum anno 1671. Idiomate belgico item germanico evulgavit

Descriptionem accuratam Regnorum Malabariæ ac Coromandelii, nec non Insulæ de Ceylon, cum figuris urbium, plantarum, &c. atque enarratione ac refutatione Idololatriæ Indorum, ex propria confessione sacrificulorum, qui Bramines appellantur. Accedit & Grammatica Malabarica. Amstelodami apud Waesberghe & Someren 1672. in fol.

PHILIPPUS BEBIUS,

Otrepiensis, Eburo, Societ. Jesu, Coloniæ in Ubiis potiorem vitæ suæ partem regendo Sodalitio Mariano impendit, & ferè quotannis pium aliquem libellum Sodalibus suis Xenii loco scribere ac dicare solebat. Plerosque tacito auctoris nomine, excudit Coloniæ Joannes Kinckius, quorum titulos exhibet Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu. Sunt in his,

Porta Cœli & Scala Jacob, sive *Tessera Salutis*, *Prædestinationis ac mortis felicis*, *cultus Virg. Dei-paræ*, 1616.

Scala Virtutum, 1618 *Diæta Salutis*.

Antidotum Spirituale contra pestem, 1622.

Flores Meditationum, 1623. typis Bern. Gualteri.

Thronus Justitiæ, sive *de triplici examine Conscientiæ*, 1624.

Schola Affectuum, edita nomine *Alberti Malberg*, 1625.

Trivium cæleste, De triplici Via, Purgativa, Illuminativa & Unitiva.

Antidotum generale contra omnes animæ morbos, sive *Tractatus Spiritualis de præsentia Dei*, 1626.

Ars vitæ sanctioris, sive *Scientia mystica Spiritualis*, 1627.

Euthanasia, sive *Præparatio ad felicem mortem*, 1628.

Phœnix redivivus, seu *De renovatione interiore Sodalis Mariani.*

Tractatus asceticus de Militia spirituali. 1630.

De Peregrinatione Vitæ humanæ ac Filiorum Dei, è XLII. mansionibus Filiorum Israël, 1631.

Edidit prætereà quædam Historica ac Philologica:

Chronologiam brevem *ab initio mundi usque ad annum* 1628. præfixam Historiæ Horatii Tursellini; typis Herm. Mylii, in 8.

Commentarium in III. partes Carminum selectiorum Latinorum, ex diversis Scholiastis concinnatum. Ibid. 1629. in 4.

Commentarium in Lyrica Horatii expurgata, ex Veteribus & recentioribus Scholiastis. Ibid. in fol.

Vindicias Ursulanas; quas P. Hermannus Crombach, ejusdem Societ. supplevit & edidit, utriusque nomine præfixo; Coloniæ 1647. fol.

Obiit Coloniæ, anno 1637. ætatis LXVIII. die XVI. Februarii.

PHILIPPUS BELVALETIUS,

San-Paulinas, Artesius, Canonicus S. Bartholomæi Bethuniensis, edidit Duaci, apud Joan. Boscardum, 1565. 8. *Psalmos Davidicos L.* Lyricis versibus redditos.

PHILIPPUS BERLAIMONTIUS,

Huiensis, Eburo, natus anno 1576. Societati Jesu nomen dedit anno 1590. Ejus in efformanda ad virtutem omnem juventute studium emicuit. Edidit

Paradisum Puerorum: in quo primævæ honestatis, totiusque pueritiæ rectè informatæ exempla continentur, certo ordine distributa. Duaci, typis Joan. Bogardi, 1618. 8. & Coloniæ, eodem anno apud Kinchium.

Bibliothecam Moralem, in qua præcipuæ de Christiani hominis Officiis quæstiones ad ordinem Catechismi revocantur, exemplisque illustrantur. Huii moriens prelo paratam reliquit, anno 1637. die 11. Septembris.

PHILIPPUS BOESTIUS,

Helmondanus Brabantus, S. Theol. Licentiatus, olim Lovanii secundus in scholis Artium è Falcone anno 1545. dein Pastor B. M. V. Daventriæ ibique Canonicus Ecclesiæ Cathedralis, ac Reverendissimi D. *Ægidii de Monte*, primi Episcopi Daventriensis Vicarius. Verùm occupato à rebellibus & opido & Episcopatu, ipsum quoque loco munerique cedere oportuit. Unde reliquum vitæ in patria transegit, populumque ibidem verbo & opere instruxit. Edidit

Libellum Precum, multam pietatem spirantem, Silvæducis.

PHILIPPUS BOSQUIER,

Natus Montibus Hannoniæ, unde Cæsarimontanum scribere se solet, Ord. S. Francisci Ecclesiastes celebris, studiis sacris operam dedit Parisiis, u-

ſus præceptore *Henrico Willotio* inſtituti ejuſdem Theologo. Inde Romam adiit, hoſpitem ibi nactus Cæſarem Card. Baronium. Concionum, quas variis in locis habuit, Tabulas ſive Notas dedit: quæ primùm ſparſim quoque editæ & variis in locis; colligatæ ſimul ab ipſo auctore, & excuſæ à Joan. Crithio Coloniæ, Tomis II. 1621. fol. Tomo I. continentur ſequentia, adſcriptis etiam locis, ubi ſeorſim pleraque excuſa.

Orbis terror, ſeu *Concionum de Finibus Bonorum & Malorum* libri II. Coloniæ, 1610. 8.

Orator Terræ Sanctæ & Hungariæ, ſeu *Sacrarum Philippicarum in Turcarum barbariem & Chriſtianorum diſcordias Notæ*. Duaci, 1606. 8.

Vegetius Chriſtianus: de tota arte militari ad Turcam debellandum. Coloniæ, 1615. 8.

Ara Cœli, ſeu *Concionum* Decades III. *De honorario trium Magorum Orientis*, Jesu *infanti oblato in Bethlehem.* Ibid. 8. & Antverpiæ 1607.

Monomachia Jesu-*Chriſti & Luciferi: Conciones XL. De Tentationibus Chriſti in deſerto.* Duaci, Atrebati, 1598. & Coloniæ, 8.

Codrus Euangelicus: Notæ Concionum XL. de Paſſione Domini. 1611

Legatus Apoſtolicus: Notæ Concionum de Joannis Bapt. Magni libertate adverſus inceſtum Herodis. Coloniç, 1607. & 1612. 8.

Carcer Laureatus: De rebus in carcere à Joanne Bapt. geſtis. Ibidem. 1618. 8.

Chriſtiados libri II. Rythmici, *F. Joanne Houdemio* auctore, *à Boſquiero* illuſtrati.

Chryſoſtomus Italorum, ſeu *Cornelii Muſſi*, Epiſcopi Bitontini, *Conciones IV. in Canticum B. Virginis: Magnificat*, *à Boſquiero* verſæ in latinum.

Tragœdia nova, dicta *Novacula cultus mundani*, gallicè: Montibus, in 8.

Tomo II. *Academia Peccatorum*, in Partes V. tributa, de parabola Prodigi Euangelici. Montibus, 8. & gallicè Pariſiis.

Tabula Naufragii: de Dominicis ac Feſtis. Coloniæ, 8.

Sobria Jentacula Chriſti & Samaritanæ: de ſiti Chriſti ſedentis ad fontem Jacob. Ibid. 1619. 8.

Orationes Funebres III. in obitum *Philippi II.* Regis Catholici, R. P. *Jac. l'Eſcailleti*, & *Ducis Arſchotani.*

Acceſſit deinde Tomus III. quo continentur: *Catechiſmus Joannis Baptiſtæ catenati.*

Scipio claudicantium, ſeu *Joannis Bapt. Catenati pars II. & III.* Colon. 1625. 8.

Domini Opt. Max. Panegyricus ſervo ſuo vincto dictus.

Echo Concionum reliquarum Panegyrici de Joanne Baptiſta.

Conciones aliquot de Dominicis & Feſtis quibuſdam. Coloniæ, 1628.

Quæſtio perplexa, *Pilatus quis & cujas?* Ibid. 8.

Oratio in Exſequiis R. D. Caſparis Honotii, Abbatis Altimontenſis, 1626. 8.

Plutarchus alter, ſeu *Ægidii Corrozeti Apophthegmata heroïca*, ex gallicis latina facta, interprete *Boſquiero*. Coloniæ in 8.

Speculum Vitæ S. Franciſci, & Sociorum ejus, paulò ante editum Antverpiæ à Guilielmo Spoelbergio, ex vetuſto Codice MS. etiamnum exiſtente Lovanii in Biblioth. FF. Minorum, recudi curavit *Boſquierus* Coloniæ 1623. in 8. Cumque idem Spoelbergius capitum ſeriem & ſtylum, (qui barbarus ei apparebat) mutaſſet, primigeniam ipſe Authorum phraſim reſtituit. *Ita Hagiographi S. J. Tom. II. Auguſti pag.* 454.

Denique *Joannis Gerſonis Tractatum de laude Scriptorum ſive Librariorum* recenſuit, Notulis ac Paleis illuſtravit; quem Bibliothecæ Manuſc. præmiſit *Ant. Sanderus.*

Moritur

Moritur Avenis in Hannonia anno 1636.

PHILIPPUS BOUCHY,

Hanno-Servius, (vernaculè *Chievres*, oppidulum est juxta Athum) natus anno 1574. Societ. Jesu, varia pia & ascetica edidit Opuscula sermone vernaculo,

Lacrymas Parthenophili arefactas, sive *Consolationem Animarum B. Virgini devotarum*. Leodii, 1636.

Consilium Status, sive *Directionem ad dignoscendum statum, in quo Deus vult unumquemque salvare*. Ibid. 1637.

Solatium Animarum desolatarum. Ibid.

Tractatum De Charitate fraterna. Ibid. 1638.

Artem benè moriendi. Ibid. 1639.

Amicum fidelem usque ad mortem, seu *Modum disponendi ægros ad benè moriendum*. Ibid. 1639. & latinè 1642. 8. typis Balduini Bronckart.

Divæ Tungrensis Hanno-Belgicæ, sive Imaginis ejus Tungros Hannoniæ miram per Angelos deportationem. 4. Leodii 1651.

Divæ Serviæ Hanno-Belgicæ, sive miraculorum ab ea patratorum florilegium. 4.

Mortuus est Leodii die 9. Februarii 1657.

PHILIPPUS BRASSEUR,

Hanno-Montanus, Presbyter, Ecclesiæ Collegiatæ S. Quintini Malbodiensis in Hannonia Canonicus, versu & prosa elegans. Hannoniæ suæ illustrandæ potissimùm operam impendit; edíditque

Sidera illustrium Hannoniæ Scriptorum, Elogia & Scripta eorum carmine complexus. Montibus, 1637. 8.

Bibliothecam Hannoniæ Ibid. 1639. 4.

Theatrum Abbatiarum Hannoniæ, metricè. 8. Montibus 1645.

Panegyricon Sanctorum Hannoniæ. 8. Montibus 1644.

Origines omnium Hannoniæ Cœnobiorum, cum auctario de Collegiatis ejusdem Provinciæ Ecclesiis. 12. Montibus apud Waudræum. 1650. Has velut majoris simulque Diplomatici Operis primitias edebat Author, quod tamen secutum non fuit.

PHILIPPUS BROIDE,

Duacenus (Val. Andreas Aëriensem Arthesium dixit) urbis patriæ quondam Consiliarius, & in ea Academia J. U. Doctor renunciatus circa ann. 1595. fuit & Juris Civilis ibidem Professor primarius.

Francisci Polleti J. C. celeberrimi filiam uxorem duxit; unde & heres bonorum ac sacrorum soceri [illegible], *Historiam Fori Romani* Libr. V. [illegible]tum ejus posthumum, *restituit, illustravit, auxitque Corollariis ac prætermissis*. Prodiit primùm Duaci 1576. in 8. dein etiam Francofurti 1676.

Priori libro ipsum Forum constituitur: altero de Advocatis, Caussidicis, & horum classibus agitur; tertius Magistratibus; quartus Accusatoribus & reis: quintus demum Actionibus & formulis judiciorum privatorum destinatur. *Supplementa* autem *Broidæi* non minus erudita & elegantia majus operi pretium conciliant: videlicet Libri V. cap. 4. 5. 6. 10. & 19.

Edidit etiam gallico idiomate *Discursus IV*. quorum hi tituli sunt: *Philosophus sive Admiratio*; *Orator sive Rhetor*; *Princeps Christianus, sive Imitatio Dei*; *Vasallus, sive Feudum*: Duaci 1627. in .8.

Claruerunt etiam in eadem Academia Duacena *Henricus & Petrus Broidæi*, ambo J. U. Doctores creati anno 1619. die 25. Octobris; primus in Metropoli Cameracena Canonicus,

alter urbis patriæ primus Consiliarius; qui fortè ex *Philippo Broidæo* nati, aut proximi saltem consanguinei ejus fuère.

PHILIPPUS CÆSIUS A ZESEN,

Batavus; Historicus, Mathematicus & Poëta, descripsit

Cœlum Astronomico Poëticum, sive Mythologicum stellarum fixarum. 8. Amstelodami 1662.

Stellarum errantium, sive Planetarum Cœlum. 8.

Scalam Heliconis Teutonici. 8. Amstel. 1643.

Leonem Belgicum, hoc est, Reipublicæ Belgarum fœderatæ exordium, progressus & formam, ac statûs descriptionem. 12. Amst. 1660.

PHILIPPUS CAVERELLIUS,

San-Paulinas, nobilis Artesius, illustris Cœnobii Vedastini, Ordinis S. Benedicti, in urbe Atrebatensi Abbas, atque Illustrium Ordinum Artesiæ triginta & ampliùs annos Princeps ac primus Delegatus, Religiosorum similiter Ordinum & bonarum artium, dum vixit, fautor eximius. Cujus rei exemplo sunt Collegia bina, Vedastinum Duacense, S. Gregorii patrocinio dicatum, & alterum Societ. Jesu Atrebatense, utrumque à fundamentis, unà cum templo, excitatum; ipseque ingenio, judicio, doctrinâ excelluit, & stilo admodum florido conscripsit, *Ferreolo Locrio* teste,

Chronicon Vedastinum, cum Abbatum serie.

Obiit Kalendis Decembris 1636. Virtutes ejus hoc Epitaphio complexas leges, quod in choro Basilicæ Vedastinæ erexerunt grati in Patrem optimum Religiosi,

„ Anno M. D. C. XXXVI. primâ „ Decembris, Divo Eligio sacrâ, Atrebati in Monasterio S. Vedasti, „ Ordinis D. Benedicti, Sedi Apostolicæ immediatè subjecto, fatis „ & naturæ concessit Reverendissimus „ in Christo Pater D. PHILIPPUS CAVEREL, dicti cœnobii Abbas, Benedictinorum per Belgium exemptorum Visitator, & pro Ecclesiasticis ad status Artesiæ Deputatus ordinarius: vir extra controversiam „ summus, & avitæ religionis ac patriæ bono natus. A primis vitæ annis Christi jugo mancipatus, nobilem animum sacræ sapientiæ disciplinis & institutis per annos triginta ita excoluit & instruxit, ut ad „ magisterii apicem evectus, suis „ exterisque sanctioris vitæ miris præluxerit exemplis, infulamque passim gemmis coruscam, ipse magnarum virtutum ornamentis augustiùs „ decorarit. Inter ceteras eximiâ in „ Deum pietate, in proximum caritate & misericordia, in seipsum „ frugalitate, in subditos benignitate, in litterarum studiosos & egenos munificentiâ & liberalitate profusus, tantos in terra famæ, in cœlo meritorum thesauros recondidit „ prudens auri artifex, ut jure hîc „ patris pauperum nomen, illic mercedem promeruerit. Cujus semper „ cupidissimus, cum 82. ætatis ageret annum, viribus paulatim deficientibus, nativoque humido consumpto, inter numerosæ familiæ „ gemitus & suspiria, ut alter Abraham, ivit ad patres suos in pace, „ sepultus in senectute bona. Tu lector bene precare, sive parenti, religionis vinculo obstrictus, sive in benefactorem, & de republica bene meritum, benevola pietate propensus.

PHILIPPUS DE LA CHAMBRE,

Olim Monachus Benedictinus & Ab-

PHILIPVS, COMINÆVS
FLANDER EQVES

bas Corbiensis in Picardia, hinc ab anno 1530 Episcopus penultimus Morinensis seu Teruanensis in Arthesia, post triennium S. R. E. Cardinalis, dein Episcopus Bellicensis ac Corosopitensis in Gallia. Fato functus anno 1550, existens Episcopus Tusculanus.

Edidit apud Morinos Statuta Synodalia, hoc titulo:

Reglemens & Ordonnances faites par Philippe de la Chambre. &c. 12. à Saint Omer 1530.

PHILIPPUS CHIFFLETIUS,

Ecclesiæ Metropolitanæ Vesontionensis Canonicus, Prior Bellifontis, & ab anno 1634. Abbas Commendatarius Balernensis Ordinis Cisterciensis in Sequanis, Sereniss. Principi ISABELLÆ &c. primùm, deinde FERDINANDO Hispaniarum Infanti à Sacris Oratorii, hinc Illustriss. *Claudii d'Achey* Archiepiscopi Vesontini & S. R. I. Principis Vicarius Generalis; natus est anno 1597. die x. Maii, patre Joanne Doctore Medico.

Lustravit adolescens celeberrimas Academias; atque inde in Belgium profectus, Lovanii unà cum fratre Joanne Jacobo, *Erycii Puteani* contubernio usus, arctam cum eo amicitiam & familiaritatem, ob ingenii vim & elegantiam, iniit: pollebat enim magnâ antiquitatis cùm sacræ tum profanæ cognitione, totiusque Rei Nummariæ & Gemmarum priscarum vivens velut thesaurus erat. E vivis excessit paulò post annum 1663. Evulgavit

Lacrymas funebres in Morte Philippi III. Regis Catholici, versu, cùm gallico tum latino. Lovanii typis Masii, 1621. 4.

Hermanni Hugonis è Soc. Jesu Obsidionem Bredanam, gallicè. Antver. typis Plantin. 1630. fol.

De pietate erga fidelium animas igne purgatorio detentas, gallicè. Ibid. 1635. in 12.

Præfationem & Notas in Concilii Tridentini Canones & Decreta. Ibid. 1640. 12. & alibi.

Præfationem in Thomæ à Kempis Libros IV. de Imitatione Christi. Antver. typis Plant. 1647. & aliàs.

Motivum Juris, pro Nominatione quæ competit Regi Hispaniæ ad Archiepiscopatum Vezuntinum. Dolæ 1663. in 4.

Divam Virginem Bellifontanam in Sequanis; quæ est, loci ac pietatis Descriptio, originem, incrementa, seriemque Hierotoparcharum complectens. 4. Antverp. typis Plant. 1631. Prodiit primùm gallicè à Chiffletio, ibidem Priore, dein latinè ab *Ericio Puteano* reddita.

PHILIPPUS COMINÆUS,

Ex illustri Cominçorum apud Flandros familia, in Aula primùm Caroli Audacis, Belgarum Principis, annos octo vixit: pòst (nescio quâ re offensus) Ludovici XI. Galliarum Regis partes secutus eidem gratissimus fuit, &, dum fata Deusque sinebant, summæ per Galliam auctoritatis. Nam Rege exstincto, in carcerem conjectus, variè exagitatus fuit, auxilio omni & favore homo exterus destitutus. Parisios itaque, uxore agente, accersitus, causam ipse suam in frequenti Senatu egit, & adversariorum, quorum magna erat apud Judices potentia & auctoritas conatum fregit. Formâ fuit eleganti, staturâ procerâ & heroïca, memoriâ insigni; lectionis variæ, studii indefessi.

Unum dolebat maximè, quòd, cùm gallicam, hispanicam, germanicam calleret linguas, latinam solam ignoraret. Et hoc quoque laudem ejus auget (inquit Lipsius Notis ad librum I. Politicorum suorum) quòd tanta præstitit litterarum penè rudis, solo usu rerum peritus & naturali quadam judicii bonitate. Certè non ve-

retur idem Lipsius eumdem componere cum quovis antiquorum Historicorum. Incredibile est enim, quàm ille omnia videat, omnia scrutetur & penetret, arcana consiliorum eruat, & subinde, Polybii exemplo, instruat nos salutaribus rarisque præceptis.

Fidem tamen in eo desiderat Jac. Mejerus Annal. Flandriç libro XVII. ad an. 1475. ubi multa de Carolo & Ludovico provinciali linguâ *Cominæum* benè quidem scripsisse memorat; *sed quædam*, inquit, *etiam scripsit planè mendaciter, multaque dicenda infideliter reticuit*. Verum hoc Mejeri testimonium ceteri passim Historici redarguunt.

Uxorem duxerat è familia Monforella, in finibus Andegavorum, *Helenam Chambæam*, Argentoni Dominam: è qua filiam sustulit *Joannam*, nuptam *Renato*, è familia Britanniæ Ducum, Comiti Penthievrio.

Vitâ decessit anno 1509. ætatis LXIV. XXI. Kal. Septembreis, Argentoni in Pictonibus; sepultus Parisiis, apud Augustinianos, in Sacello à se condito. Epitaphium hoc illi scripsit S. P. Gallus.

Gallorum & nostræ laus una & gloria gentis,
Hic COMINÆE *jaces, si modo forte jaces:*
Historiæ vitam potuisti reddere vivus,
Extincto vitam reddidit Historia.

Legendus omninò de rebus à *Cominæo* gestis Petrus Matthæus libro de Ludovici XI. Galliarum Regis Vita; cui addatur Jac. Marchantius in Descriptione Flandriæ lib. I. ubi de Cominæo opido tractat; Aub. Miræus in Chronico suo Belgico ad annum 1472. item Andreas Quercetanus Familiæ genealogicæ de Chastillon sur Marne pag. 504. Deque familia *Clitia* Flandrica, ex qua natus fuit *Cominæus*, vide diserte scribentem Philippum l'Espinoium libro de Flandriæ Nobilitate. Scripsit gallicè, quâ potissimùm linguâ excelluit, & ad veterum historicorum gloriam venit,

Historiam Rerum gestarum sub Regibus Ludovico XI. & Carolo VIII. in Gallia, Burgundia, Flandria, Anglia, Hispania. Paris. 1539. item 1552. fol. & alibi. Et latinè, interpretante *Joanne Sleidano*, Argentinæ, 1545. 4. Flandricè, interprete *Cornelio Kiliano*, Antverp. typis Plantini, 1578. 8. Hispano item idiomate per *Joannem Vitrianum* Regi Cath. à sacris Oratorii. Anto. typis Joan. Meursii, 1643. fol.

Commentarios de Carolo VIII. Galliarum Rege, & bello Neapolitano, eodem *Sleidano* interprete. Ibid. 1548. 8.

Anno 1649. celeberrimus Galliæ Historiographus *Dionysius Godefroy*, alias *Gothofredus*, novam dedit Historiæ Cominææ editionem Parisiis, typis Regiis, folio magno, Notis tum suis, tum parentis defuncti *Theodori Gothofredi* illustratam. Novam rursus edidit, Notis ac Monumentis Historicis adauctam, Vir Clarissimus *Joannes Godefroy*, *Dionysii* filius, Cameræ Regiæ Rationum Insulis Chartophilax, hoc titulo: *Memoires de Philippe de Commines Sgr. d'Argenton, contenans l'Histoire des Rois Louis XI. & Charles VIII. depuis l'an* 1464. *jusques en* 1498. 8. Bruxellis typis Franc. Foppens 1706. in 3. Vol. Quę etiam anglicè prodiit apud Anglos. 1713.

Tandem eodem Authore iisdemque typis prodiit anno 1723. Editio nova ceteris auctior, exquisitis atque Anecdotis Documentis è Camera Rationum Insulensi erutis illustrata, V. Tomis in 8. Tomo IV. continentur Elogia varia *Philippi Comminæi* Historicorum Principis, atque imprimis hoc Auberti Miræi, ejus Iconi subscriptum.

Vidit, & invidit me GALLICA *bella notasse*
CRISPUS, *Romanâ primus in Historia:*

Si te ROMA, *suo, dixit, sermone beasset*, COMINÆE *fores primus in Historia.*

PHILIPPUS COSPEANUS,

Vulgo COSPEAU, Hanno-Montensis, quondam Lovanii inter primos in Artibus promotus è Pœdagogio Castri, dein Justi Lipsii auditor & Metropolitanæ Cameracensis Canonicus. Anno 1604. Doctor Theologus in Universitate Parisiensi renunciatus, Episcopatum Adurensem in Vasconia paulò pòst adeptus est, consecratusque Parisiis in Sacello Domûs Sorbonicæ 18. Februarii 1607. Hinc ad Nannetensem Ecclesiam anno 1621. translatus, denique ad Episcopatum Lexoviensem 1635.

Magni nominis Theologum, concionatorem eximium, omnisque novitatis osorem, admirata est Gallia. Oblatum sibi Corn. Jansenii Iprensis Episc. librum dum pervolvisset, indignabundus rejecit, dicens: *non esse Augustinum, sed pestilentissimum Augustini Corruptorem.* Ita de eo Isaac Habertus, libro contra Apologiam Jansenii. Decessit 8. Maii 1646. ætatis anno 73. in castro de Logiis, fuitque cor ejus reconditum in æde Capucinarum Parisiis, corpus autem (sicut testamento caverat) apud Benedictinas de Calvario, in eadem urbe. Dixit ac publici juris fecit

Orationem funebrem Henrici IV. cognomento Magni, Francorum Regis, in solemnibus ejus exequiis Lutetiæ in Basilica B. M. V. anno 1610.

Orationem ad Ludovicum XIII. Regem, nomine Cleri Gallicani, cujus Comitiis interrerat, anno 1617.

Tractatum item *Theologicum* latinè, quem Cardinali Armando Richelio, Ludovici XIII. Ministro primario inscripsit. Porro Præsul iste pluribus aliis intentus negotiis, hoc brevi elogio, sed energico, gratias egit Authori: *Accepi, legi, probavi.*

Orationem funebrem Cospeani Præsulis dixit *Nicolaus Grillié* Uceticensis Episcopus, in templo Carmelitarum excalceatorum, dum cœtus Cleri gallicani generalis celebraretur: aliam item eo anno 1646. *David de la Vigne.* Vitam autem virtutesque illustravit *F. Renatus le Mée*, Ord. Minorum, hoc titulo: *le Prelat accompli, representé en la personne de l'Illustriss. Sgr. Philippe Cospeau Eveque de Lizieux.* 4. Salmurii 1647.

PHILIPPUS COUPLET,

Mechliniensis, Societ. Jesu Sacerdos, obtentâ à superioribus Missione, navigavit ad Regnum Sinense anno 1659. unà cum PP. Franc. Rougemont Ferd. Verbiest & Alberto Dorville Belgis, aliisque. Annos plures transegit in eo Regno Christianæ Fidei præco zelosissimus; (è Belgicis S. J. Missionariis sextus,) simulque de vita moribus & dogmatibus Sinensium accuratam percepit notitiam. Postmodum remissus est in Europam, tum ad exponendum Romano Pontifici Fidei Catholicæ statum, in Regno Sinensi jam mirificè propagatæ, tum ad exquirendos è Societate sua novos in Vinea Domini operarios pro vastissimis illius regionis Provinciis; ubi messis quidem multa, operarii autem pauci, ita ut viciniores Missionarii distarent à se amplius, quam Parisii distent Bruxella.

Romà per Belgium ad Sinenses reversurus, jam major sexagenario, salutavit Mechliniæ patrem suum seniculum jamque octuagenario majorem, viditque denuò junctum matrimonio; vidit & fraterculos annis prope sexaginta juniores se, è quibus unus *Florentius Couplet* S. T. L. Lov. dein obiit Pastor ad S. Catharinam Mechliniæ anno 1721.

Dum verò ex Hollandia solvit versus Chinam, subortâ in mari tempestate, per vehementem cistæ in corpus suum agitationem allisus ad latus navis, miserè oppressus interiit anno 1692.

Opus famosum, curis ipsius, ac Sociorum exaratum, hunc titulum præfert. *Confutius, Sinarum Philosophus; sive Scientia Sinica latinè exposita, studio & operâ Prosperi Intorcetta, Christiani Herdrich, Francisci Rougemont, & PHILIPPI COUPLET, PP. Societ. Jesu; Libri III.* jussu Ludovici XIV. Galliæ Regis in lucem protracti Parisiis 1687. in fol. per Danielem Hortemels.

Moralium & Politices, quæ apud Sinenses obtinet, rationem videmus in eo expositam; imò in Procemiali declaratione, quam Editores præmiserunt, non solùm rei litterariæ status pleniùs exponitur, sed etiam Sinensium Theologia, mores, Christianismus, aliaque prima principia. Adjicitur *Vita Confucii*, & subjungitur in fine *Tabula Chronologica Sinicæ Monarchiæ, ab ejus exordio, juxta Cyclos annorum LX. ab anno ante Christum 2952. ad annum post Christum 1683.* Promiserant iidem editores etiam *Memcium*, secundum Sinensium Philosophum, qui uno post Confucium sæculo vixit, luci exponere: verum id dudum post eos præstitit *P. Franciscus Noël*, Hanno, S. J. de quo aliàs.

Eodem *Coupletio* collectore prodiit *Catalogus PP. Societatis Jesu, qui post obitum S. Francisci Xaverii, ab anno 1581. in Imperio Sinarum Fidem Christi propagarunt*; ubi singulorum nomina, res gestæ, prædicatio, mors, sepultura, & libri Sinicè editi recensentur, è Sinico latinè redditus. 8. Parif. 1686.

Historia nobilis feminæ, Candidæ Hiu Christianæ Sinensis, quæ anno ætatis 70. viduitatis 40. decessit, anno 1680. Prodiit gallicè Parif. 1688. in 12. apud Steph. Michallet, paulò post hispanicè Madriti, ac belgicè Antverp. typis Cnobbartiis 1694. Eâdem occasione tractatur de moribus gentis, de instituto Missionariorum, & de exercitiis pietatis novitiorum Christianorum &c.

Relatio de Statu & qualitate Missionis Sinicæ, post reditum PP. è Cantonensi exilio, anno 1671. Extat fere tota in Paralipomenis P. Papebrochii ad Propylæum Maii pag. 126.

Italicè *Ragguaglio delle cose più notabili della China* (sine loco) 1687. in 4.

PHILIPPUS AB ELEEMOSYNA,

Sic vulgò dictus, cognomento AB HARVENG, à loco natali qui vicus est apud Montes Hann. ex Priore anno 1155. electus Abbas II. Monasterii Bonæ Spei, Ordinis Præmonstratensis, apud Binchium Hannoniæ opidum, Vir disertissimus, & *B. Bernardo* Abbati Clarævallensi familiaris, scripsit eleganti stilo, ac puro,

Vitas *S. Augustini*, Episc. Hipponensis, *S. Amandi*, Episc. Leod. *S. Gisleni*, Episcopi, *SS. Quirici*, seu *Cyrici* & *Julittæ* Martyrum, *Salvii* Mart. *Foillani*, *Odæ*, *Waldetrudis*, & *Agnetis*, *Landelini* Abbatis, Fundatoris Crispiniensis in Hannoniâ Cœnobii.

Porro hanc S. Landelini vitam è Codice MS. Crispiniensi erutam primus evulgavit Duaci anno 1642. 8. *Arnoldus Raissius* ibidem Canonicus.

Commentarium in Cantica Canticorum.

De Damnatione Salomonis.

De Clericorum Dignitate, Scientiâ, Justitiâ, Continentiâ.

De Obedientia.

De Silentio.

Epistolas XXI. & *Poëmata* aliquot. Edita simul Duaci, 1620. fol. typis Laur. Kellami, procurante *Nicolao Chamartio* ejusdem loci Abbate.

Denique cum sedisset annos XXVII.

senio confectus, officium pastorale deposuit, ac paulò post mortuus est in Quadragesima anni 1182. die XIII. Aprilis. Plura de hoc Abbate in *Chronico Abbatiæ Bonæ Spei*, ibidem impressо 1704. curâ Abbatis *Engelberti Maghe*.

PHILIPPUS ELSSIUS,

Bruxellensis, Ord. Eremit. S. Augustini, Conventûs Bruxellensis, annos multos in docendis litteris humanioribus emensus, Gymnasiique Præfecturâ, Ordini suo non parvum attulit decus, evulgando

Encomiasticon Augustinianum, in quo personæ hujus ordinis, sanctitate, prælaturâ, legationibus, scriptisque præstantes enarrantur. Fol. Bruxellæ apud Franc. Vivien 1654.

Notavit tamen de hoc Scriptore *Philippus Labbæus* S. J. Theol. quod erga Ordinem suum bene animatus, omnia quæ à variis hinc inde dispersa sunt, avidiùs incautiùsque corrasserit: multos aliorum Ordinum Scriptores suo adscribens; (sic enim imprimis S. Franciscum Assisinatem, Ordinis Minorum Patriarcham, Augustinianæ quoque Religionis expressè professum asseruit.) Adeoque quod non omnem posuerit operam, quæ curioso Lectori possit aut debeat facere satis.

PHILIPPUS EPISCOPIUS,

Vulgò DE BISCHOP, Patricius Gandensis, Poëta felix, lusit

De Laudibus Alex. Farnesii, Principis.

Poëmata item varia; inter quæ est *Lar Familiaris*, amœbœo carmine agitatus ab *Episcopio*, *Vrientio*, *Harduino*, *Pantino*, *Clytio* &c. Spem horum edendorum *Justus Ryquius* aliquando fecerat.

Maximilianus Vrientius concivi & amico hoc Epitaphium scripsit.

Verus & hic nullus compostus Episcopus, illi
Sit sine lite quiès, sit sine nocte dies.
Quâ caruit vivus, cœlo ferat ille tiaram,
Vitæ damna brevis fama rependat anus.
Dum stabunt magnæ sublimia mœnia Gandæ,
Vivet jucundi nomen EPISCOPII.

PHILIPPUS DE L'ESPINOY,

Flander, Vice-Comes Teruanensis & Capellæ Toparcha, natus est circa annum 1552. patre *Carolo*, Equite, Toparchâ de Linges, Mardicoucque &c. Consilii Flandriæ Senatore, (de quo supra pag. 152.) matre *Margareta de Longin*, filiâ Rolandi, Cameræ Rationum Brabantiæ Præsidis. A juventute militiam sectatus, in obsequio Philippi II. Hispaniarum Regis cohorti peditum præfuit.

Ætate provectior otio litterario totum se dedit; Antiquitatis ac Nobilitatis potissimùm Flandriæ promus-condus, atque ex Actis & monumentis publicis connubiorum, partitionum hæreditariarum, Testamentorum, aliisque authenticis probationibus, ac signanter è MSS. à *Marco Warnewicio* relictis, contexuit Historiam Genealogicam Comitum Flandriæ, Seriem Gubernatorum, Magnorum Baillivorum, Castellanorum & Baronum &c. gallico idiomate, cum scutis eorum gentiliciis. Titulus libri, hodie rari ac precio cari, hic est.

Recherche des Antiquitez & Noblesse de Flandres, contenant l'Histoire Genealogique des Comtes de Flandres, avec une Description curieuse dudit Pays. La suitte des Gouverneurs de Flandres, des Grands Baillys, Maistres des Eaues, & autres Officiers principaux des Villes. Un Receuil des nobles & riches Chastellenies, Baronnies, & infinité de belles Seigneuries du ressort & district dudit Pays, avec une

Deduction Genealogique de ceux qui les ont possedé; la Police qui y at esté observée en la conduitte & gouvernement de l'Etat & Villes; avec un abregé particulier de ceux qui ont esté commis aux Magistrats de la tresnoble Ville de Gand, depuis trois siecles en ça; avec une briefve description de leurs Familles, & rapport succinct de ce qui s'est passé de memorable en aucunes années: Justifiée par bonnes Preuves tirées des Chartes & Tiltres conservez aux Archives des Comtes de Flandres, des Abbaies, Chapitres, & anciens Registres de diverses villes & Communautez, enrichie de plusieurs figures & divisée en deux livres. Fol. Duaci apud viduam Marci Wyon, 1631.

Item *de Origine & principiis Equitum*, ex Italico *Francisci Sansovini*, disseruit; multaque alia scripta Genealogica reliquit, quæ lapsu temporum interciderunt.

Decessit ætate provectus, circa annum 1633. *Vir patriæ suæ studiosus, & de Republica* (verba sunt Ant. Sanderi Tomo I. Flandriæ illustratæ pag. 19.) *non malè meritus; si non plusculum pro sua in omnes singulari benevolentia, & animi candore tribuisset iis, qui cum homines plane novi sint, iis accenseri gaudent, quos prisca & illibata Nobilitas aliaque illustria Familiarum ornamenta commendant.*

PHILIPPUS FLEMING,

Auditor militaris per annos XIII. præsidii Batavorum in urbe Ostendana, nec non durante famosa quatuor annorum obsidione; eoque tempore Secretarius Gubernatorum diversorum qui armata manu occubuerunt; vernaculè eam descripsit, hoc titulo.

Oostendsche vermaerde vier-jaerige bloedighe belegeringhe &c. 4. Hagæ-Com. 1621.

PHILIPPUS FRANCISCUS TAISNE,

Bruxellensis, in Societatem Jesu admissus anno 1643., edidit sermone vernaculo

Vitam Apostolicam S. Francisci Xaverii. 8 Antver. 1663.

Vitam S. Francisci Borgiæ. 8. Ibid. 1671.

Divam Virginem Consolatricem, & Refugium Peccatorum, cujus Imagines honorantur Brugis. 8. 1663. Ibidem. Item alia quædam tacito nomine.

PHILIPPUS FROMONT,

Montensis, Monachus ac Prior Cœnobii Altimontensis Ordinis S. Bened. apud Hannones, decessit anno 1636. Collegerat

Annales Abbatiæ Altimontensis, cum gestis Abbatum, hactenus ibidem MS.

PHILIPPUS GALLÆUS,

Batavus, Harlemensis, Chalcographus insignis, de Republica literaria, & arte pictoria optimè meritus, Ben. Ariam Montanum, Ortelium, Plantinum, Moretum unicè coluit. Præcipua artis ejus monumenta hæc sunt, teste Swertio (cui familiarissimus fuerat) in Athenis Belg.

Epitome Theatri Orteliani, Antverp. typis Plantini 1590.

Effigies CL. Virorum, versibus Ariæ Montani ornatæ.

Effigies CL. Virorum Belgarum, in quas carmine lusit Franciscus Raphelengius.

Illustrium Galliæ Belgicæ Scriptorum icones, ex musæo Auberti Miræi. 1604.

XII. Cardinalium, pietate, doctrinâ, rerumque gestis maximè illustrium imagines & elogia. 1598.

Icones

Icones illustrium fæminarum veteris Testamenti, versibus breviter à Cornelio Kiliano explanatæ.

Icones illustrium fæminarum novi Testamenti, per eundem Kilianum.

Semi-Deorum marinorum, amnicorumque imagines.

Icones Prophetarum Majorum & Minorum veteris Testamenti, per eundem.

Mediceæ familiæ rerum feliciter gestarum victoriæ & triumphi 1583.

Septem orbis miracula.

Vermis sericeus, quem Joannes Stradanus Brugensis figuravit.

Prosopographia virtutum, animi, corporis, bonorum externorum, vitiorum & affectuum variorum delineatio, distichis illustrata per Kilianum.

Venationes Ferarum, Avium, Piscium, depictæ à Joanne Stradano, editæ à Philippo Gallæo, & carmine illustratæ à Cornelio Kiliano.

Equile Joannis Austriaci, Caroli V. Imp. filii, in quo omnis generis generosissimorum equorum ex variis orbis partibus insignis delectus, ad vivum delineatus à celebri Pictore Joanne Stradano, & à Philippo Gallæo editus.

Ejusdem extat *Brevis Rerum in Belgio, ab anno* 1566. *usque ad* 1569. *gestarum designatio*, inter Scriptores Belgicos Francofurti editos in fol. 1580, Tomo II.

Instructions & fondemens de bien pourtraire, pour les Peintres, les Statuaires, Orfevres &c. fol. fig. Antv. 1589.

XXIV. Ornemens de puits. fol.

Differens portraits de menuiserie, de l'invention de Jehan Vredeman, & mis en lumiere par Ph Gallé.

Migravit è vivis Antverpiæ, anno 1612. relictâ filia *Justa Gallæa*, quæ nupsit Adriano Collaert, sculptori itidem præclaro. Sepultus ante sacellum S. Lucæ sacrum, in templo primario; hoc Epitaphio.

PHILIPPO GALLÆO,
Sculptori celeberrimo,
Et CATHARINÆ ROLLANDIÆ
Ejus conjugi.
Ille Annos natus LXXV,
Obiit IV. Idus Martii M. D. C. XII.
Hæc annos nata LXIII.
Obiit pridie Nonas Junii M.D.XC.IX.

PHILIPPUS DE GHERING,

Trudonopolitanus, Medicinæ Doctor, ac Sereniss. Principis Ernesti Bavari Electoris Coloniensis Leodiensis Episcopi Archiater ac Consiliarius domesticus; dedit brevem

Descriptionem Fontis Spadani; & *Fontis ferrati Tungrensis*: quam è gallico latinam fecit *Thomas de Rye* seu *Rietius*. Leodici, 1592. 8. apud Henr. Hovium.

Obiit Leodici, anno 1604. III. Idus Novembres, relictâ Viduâ *Ida Hagben*, quæ secundis nuptiis maritum habuit præfatum *Rietium* alterum præfati Principis Medicum.

PHILIPPUS GRUTERUS,

à Dicricxlant, Batavus, edidit

Orationem de prisca Batavorum virtute. Lugd. Batavor. 1618. fol.

PHILIPPUS GUALTERUS DE CASTELLIONE,

Insulis Flandriæ opido oriundus, Magalonensis Episcopus, (à Magalone, insula maris mediterranei, è conspectu Galliæ, cujus sedes Pauli III. Pont. auctoritate anno 1536. in Montis-Pessulani urbem translata est) Theologus & Poëta, ut illa ferebant tempora, elegans, & magnæ opinionis, inquit Trithemius; scripsit versu heroïco, ad Guilielmum Episc. Remensem,

Alexandreida, sive *Gesta Alexandri*

libris X. Argentinæ, 1513. Francof. 1541. Ingolst. 1554. 8. Lugduni, 1558. 4. Leguntur Manuscripti cum Commentario incerti auctoris ad S. Martinum Tornaci. Hos eo loco olim in Scholis Grammaticorum fuisse legimus, ut præ illis veterum Poëtarum lectio negligeretur. Quidam opus hoc *Guilielmo de Castilione* adscribunt, qui id *Gualtero Episcopo* dedicarit: verùm ex fine operis constat à *Gualtero* scriptum & *Guilielmo* inscriptum.

Suscipe Gualteri *studiosum magne laborem*
Præsul. . . . .
Vivemus pariter, vivet cum Vate superstes
Gloria Guillermi, *nullum moritura per ævum.*

Henricus Gandavensis in Catalogo, eumque secutus in Bibliotheca Sixtus, binos recensent *Gualteros*, sive *Walteros*, Insulis opido Flandriæ oriundos, quorum alter Episcopus Magalonensis scripserit in *Psalterium*, *Epistolas* & alia, nobis incognita: cùm unus & idem videatur, ut vel ex tempore, quo claruisse dicuntur, patet, circa annum videlicet 1200.

Certè *Galteri*, sive *Walteri*, *Magalonensis Episcopi*, & *sacræ Rom. Ecclesiæ Legati*, legitur ad Præpositum & Canonicos Ecclesiæ Insulensis *Epistola*, præfixa Operi L. olim Canonici Insulensis, postmodum S. Rufi Abbatis, cui titulus; *Flores super Psalterium*, quâ de laude Operis illius & auctoris agit; Tornaci ad S. Martinum. Itemque *Gualteri de Castellione*, præter jam dicta, ante rebelliones Belgicas MSS. olim adservabantur, ut testatur Bunderius,

Morale Dogma Philosophorum. Gandavi, in Carthusia.

De Mahumeto. Affligemii, apud Bruxellam.

Obiisse putatur Castellione (unde illi cognomen adhæsit) ut testatur distichon.:

Insula *me genuit*, *rapuit* Castellio *nomen*,
Perstrepuit modulis Gallia *tota meis.*

❖ ❖ ❖

Hactenus Val. Andreas. Sed unicum fuisse, non *Philippum* sed *Gualterum de Castellione*, neque unquam extitisse Magalonensem Episcopum, probat prolixiùs Cæsar Oudinus de Scriptor. Ecclesiast. Tom. II. pag. 1666. Hujus etiam supra meminimus pag. 383. nostræ Bibliothecæ Belgicæ.

PHILIPPUS HANNETON,

Eques Auratus, inclyti Ordinis Aurati Velleris Thesaurarius, Proto-Secretarius atque Audienciarius (ut ajunt) Philippi Pulchri Castellæ Regis ejusque filii Caroli V. Cæs. Belgii nostri Principum. Vir ad summa quæque negotia adhibitus, summo ingenio cunctis spectabilis, miro animi candore cunctis amabilis. Evulgavit

Histoire des Traitez de Louis XII. ou Receuil, fait par le premier Secretaire ou Audiencier du Roi de Castille, contenant les Titres, Actes & Traitez faits entre le Roy Louis XII. & ledit Roy de Castille, depuis l'an 1498. *jusqu'en* 1507. Fol. Manuscriptum extat in variis Bibliothecis Parisiensibus, puta Cancellarii Seguier, Præsidis infulati de Mesmes, Cancellarii d'Aguesseau &c.

Obitum, familiam, ac dotes *Hanetonii*, disce ex ejus Epitaphio sequenti, quod extat Bruxellis in Basilica S. Gudilæ.

Cy em-bas gissent
Messire PHILIPPE HANETON, *Chevalier, Tresorier de l'Ordre de la Toison d'or, premier Secretaire & Audiencier de l'Empereur Charles V. qui trespassa le* 18. *d'Avril* 1528. *avant Pasques, & Dame* MARGARITE NUMAN, *sa compagne, tres-passée le* 29. *d'Avril* 1531. *Priez pour leurs ames.*

Et Messire JEAN HANETON, *Prevost de Deventer, Chanoisne & Tresorier de cette Eglise Collegiale. Tres-passa le 3 de Mars 1559.*

Aussi Messire CHARLES HANETON, *leur fils, Secretaire de l'Empereur Charles, trespassé le 13. Juillet 1560. avec Dame* MAXIMILIAINE RIFFLART *sa femme, tres-passée le 12. de May 1563.*

PHILIPPUS HANETON, *clarus auro, hic est Eques*
Regi PHILIPPO, *Cæsarique* CAROLO,
Cum laude gessit Audientiarium,
Sacer Ordo, quem Vellus decorat Aureum,
Voluit eumdem præesse Thesauris suis.
Virtus in uno hoc vicit invidiam Viro:
Tanta erat in omnes & fides & comitas,
Animique candor, maximis, & infimis
Desideratus unicè, Cælum tenet.
Obiit anno M. D. XXVIII.

PHILIPPUS HANNOTEL,

Hesdiniensis, Artesius, Societ. Jesu, Opuscula edidit ascetica:

Exercitium Amoris pro nobis crucifixi. Duaci, in 16.

Praxin meditandi Passionem Christi Ibid. 12.

Mundi Stultitiam compendio demonstratam. Ibid. 1633. 12. & Brux. 1655.

Obiit Duaci, anno 1637. pestilenti morbo correptus, eo ipso die, quo tertium Philosophiæ cursum docendo emensus, in gratiarum actionem SS. Missæ Officium de more celebraverat.

PHILIPPUS DE HARCHIES,

Hanno-Montanus, Medicus insignis, scripsit

De caussis contemptæ Medicinæ. Montibus, 8.

PHILIPPUS HOESWINCKEL,

Antverpiensis, Abbatiæ Tungerloensis in Campinia Canonicus Norbertinus, & Pastor Municipii Duffelensis, Mechliniam inter & Liram, necnon ibidem Custos miraculorum gloriâ coruscantis Capellæ Marianæ, scripsit, typisque Antverpiensibus anno 1644. evulgavit libellum,

De Origine prodigiosæ Imaginis Deiparæ in Duffel, quæ dicitur S. Maria bonæ voluntatis, quæque illic in salice ad ann. 1638. à duobus bubulcis adolescentibus reperta fuit. Prodiit secundò 1667. ac tertiò 1717. curis *Norberti Mattens* Bruxeliensis, Canonici Tungerloensis, dein Abbatis Fontis Andreæ, Romæ vitâ functi anno 1728.

PHILIPPUS KERSBELIUS,

Gandensis, Carmelita, Theologus & Philosophus insignis, obiit Parisiis anno Dom. 1485. Scripsit

Dissertationem *De Conceptione purissima Virginis Deiparæ*, adversus Vincentium de Novo-Castro.

Item *De Potestate summi Pontificis.*

PHILIPPUS LANSBERGIUS,

Gandensis Flander, celebris Mathematicus & Astronomus, edidit

Progymnasmata Astronomiæ restitutæ, Middelburgi, 1629. 4.

Uranometriæ libros III. Amstelod. 4. 1631.

Triangulorum Geometricorum libros IV. Ibid. 4. 1631.

Commentationes ejusdem *in motum terræ diurnum & annuum, & in verum adspectabilis Cycli typum*, è belgico sermone latinè reddidit, & edidit *Martinus Hortensius*, Middelb. 1630. 4. item gallicè N. *Gombardus* fol. Middelb. 1633. Reposuit verò his *Lansbergii* Commentationibus *Lib. Fromondus*, Theologus Lovaniensis, *Anti-Aristarchum*, sive de orbe terræ immobili li-

brum, typis Plantinianis 1631.

Cyclometriæ novæ Libros II.

Introductionem in Quadrantem tum Astronomicum, tum Geometricum, nec non in Astrolabium. fol. Middelb. 1633.

Horologiographiam novam, in qua omne genus Sciotericorum Horologiorum ostenditur.

Tabulas motuum cœlestium perpetuas, ex omnium temporum observationibus constructas.

Observationum Astronomicarum Thesaurum.

Chronologiæ sacræ Libros III. in quibus annorum mundi series ab Orbe condito ad eversa per Romanos Jerosolyma, novâ methodo ostenditur, 4. Amst. 1625. Quæ omnia ejus Opera simul fuerunt reimpressa Middelburgi, fol. 1663.

Quæ vero in Theologicis scripsit atque edidit, produnt auctorem Reformatæ seu veriùs deformatæ Religionis fuisse Ministrum. Obiit die 8. Nov. 1632. ætatis anno 67. Goezæ in Zelandia, ubi filium reliquit *Jacobum Lansbergium*, Goezanum, Medicinæ Doctorem &c. de quo aliàs.

PHILIPPUS DE LATRE,

Sub-Prior cœnobii Vedastini apud Atrebates, familiam religiosam optimis ad virtutem omnem imbuit præceptis, suique memoriam reliquit,

Regulam S. Benedicti, eruditis ac piis lucubrationibus illustratam.

Stadium spirituale, sive *Diurnum Monachi*, libris II.

Meditationes sacras &c.

PHILIPPUS DE LEYDIS,

Equestri familiâ *de Leyden* apud Batavos oriundus, J. C. in illa sæculi ac Jurisprudentiæ, studiorumque nocte doctissimus & celeberrimus, Decretorum Doctor Aurelis in Gallia, Professorque Lutetiæ anno salutis 1369. renuntiatus, ibidem annos aliquot Pontificum Decreta publicè explanavit & Canonicum Ecclesiæ S. Mariæ Condatensis in Hannonia beneficium obtinuit. Fuit & aliquando Pastor Ziriczeæ. Pòst *Guilielmo Bavaro* Hollandiæ, Zelandiæ atque Hannoniæ Comiti, ejus nominis Quinto, à Consiliis fuit, & anno 1373. *Arnoldi Hornani*, Ultrajectensium Episcopi, Vicarius generalis. Demùm *Alberti Bavari* jussu Romam profectus, à Gregorio XI. P. M. Canonicatu majoris Ecclesiæ Ultrajectensis donatus est. Scripsit

De Reipublicæ cura, & sorte Principantis. Leydæ, 1516. fol. typis Joan. Severini. Anno 1701. prodierunt denuò Amstelodami in 4. ejusdem *Phil. à Leydis Tractatus Juridico-politici. Quibus accessit Authoris Vita, & Index Legum ad quas scripsit*, ex recensione Sebastiani Pet. Zoleti, Regiæ Majestatis Borussiæ Bibliothecarii.

Obiit Ultrajecti anno 1380. VI. Idus Junii, die SS. Primo & Feliciano martyribus sacro: sepultus Leidæ, in cujus urbis templo Pancratiano Præbendas duas instituit; unam ad altare S. Andreæ, alteram ad S. Nicolai.

Bibliothecam habuit pro ævo suo exquisitam, quam Urbi natali Leydensi, ut publici usûs foret legavit. Librorum Catalogum exhibet Heussenius in Historia Episcopatûs Ultrajectensis. Tomo I. pag. 469.

PHILIPPUS DE MALDEGHEM,

Veteri patriciâ apud Brugas familiâ natus, Toparcha de Leyffchot &c. edidit

Petrarque traduit en rime françois, avec les Commentaires. Bruxell. 1600. in 8.

PHILIPPUS MARNIX A STA. ALDEGONDE,

Vir nobilis, natus est Bruxellis anno 1538. parentibus Burgundis. Fama

est, juvenem Ecclesiastico statui fuisse destinatum, & inter Canonicos Membri Morinensis, seu primos Iprensis Ecclesię Graduatos Nobiles assumptum.

Initio Belgicorum tumultuum à fide Catholica defecit, & inter præcipuos fuit, qui Belgas ad rebellionem contra legitimum Principem suscitaret; ideoque à Guilielmo Nassovio, Auriaco Principe, summo semper honore, Catholicis autem odio habitus.

Ad diversos Reges, Principes ac Respublicas sæpe Legatus; nempe anno 1575. in Angliam; 1578. ad Comitia Wormatiæ; 1580. in Galliam, ubi & Ducem Alençonium induxit ad capessenda Belgii gubernacula; 1581. Consul Antverpiensis ejusque urbis contra Ducem Parmensem propugnator. Vir ingeniosus, eruditus, eloquens, & in Scripturis utrisque ac Jure utroque non mediocriter versatus.

Inter varias gravissimasque occupationes aut scribebat aut commentabatur semper aliquid: cumque singulari Sectæ suæ amore flagraret, è Lingua hebræa, cujus præter plures alias apprimè doctus erat, *Psalterium* Belgicè transtulit.

Inde Biblia quoque ipsa, Ordinum auspiciis est aggressus; quod opus absolvere mors non permisit. Quidam aiunt, cum postremis vitæ annis in suspicionem apud Batavos venisse, quod reditum ad Hispanos meditaretur: ideoque illi impositum studium Biblia in linguam vernaculam transferendi; cum annuo quidem 2400. floren. stipendio, præter trecentos pro mercede habitationis: sed simul adhibitâ custodiâ, ne (uti paulò ante *Lipsius* defecerat) & ipse è Batavis evaderet. Obiit Lugduni Batavorum die 15. Decembris, anno sæculi 1598. ætatis suæ 60.

Matrimonio tertiùm junctus fuit, imprimis cum Philippina de Bailloeuil; dein cum Catharina Van Eeckeren, viduâ Joannis Van Straelen, Equitis; ac tandem cum Josina de Lannoy: è quibus nuptiis filius *Jacobus* fœderatis Ordinibus militavit; filiæ plures primariis illius Reipublicæ viris nupsêre.

Positum ei fuit Leidę hoc Epitaphium.

Non poterant alibi tua dignius ossa cubare
MARNIXI, *juxta clare sago atque togâ;*
Quam LEIDÆ; *Martis quæ & Palladis artibus altè*
Effert præ reliquis Urbibus alma caput.

Aliud in eum Epigramma scripsit *Jacobus Verheiden.*

Quantus amor Patriæ, quantus quoque Relligionis,
SANCT-ALDGONDE *tibi, cura laborque docent.*
Hispanus sensit, sensit Romanus & illud,
Te extinctum luget Relligio & Regio.

Omnia ejus Opera Romæ inserta sunt primæ Librorum damnatorum Classi: è quibus hæc innotuêre.

Psalmi, ex Hebræa in Belgicam Linguam translati, deinde ad Rythmos belgicos ab eodem revocati, ut & V. & N. Testamenti Cantica.

Theses aliquot, de Ecclesiæ atque Ecclesiasticarum Traditionum κριτηρίῳ, seu certa norma.

Responsio ad Michaëlis Baii, Regii Professoris Lovaniensis, Apologiam. Extat integrè in nova editione Operum Baii anno 1696. curâ *Gabrielis Gerberoni*, Benedictini Galli: unà cum iis quæ scripsit Baius adversus Marnixium. Notentur etiam, quæ de *Francisco Horantio* sunt dicta superiùs.

Epistola consolatoria ad Fratres exules, Brabantos, Flandros, Hannones, Arthesios, aliosque Belgas, peregrinis in regionibus, ob puram Euangelii doctrinam, dispersos.

Tractatus de Cœna Domini, ad Galliarum Regis sororem Lotharingiæ Duci nuptam; gallicè Leidæ 1599. in 8. & Rupellæ in Gallia 1603.

Contra Libertinos.

Apologetica responsio contra Anonymum quemdam Libertinum.

Apiarium, sive *Alvearium Romanum* anno 1571. editum, ac Franc. Sonnio I. Sylvæduc. Episcopo inscriptum, perniciosus liber, ac meritò diris devovendus; quia ad Atheismum viam sternit. Confutavit eum *Joannes Coens*, Theol. ac Pastor Cortrac.

Tabula, *quâ Differentia Christianæ & Papisticæ Religionis exponitur*; gallicè, Leidæ 8. 1599.

Oratio pro Matthia Archiduce Austriæ & Ordinibus Belgicis, habita Wormaciæ in Comitiis anno 1578. mense Majo. Contra Orationem istam, *Apologiam* sequente anno scripsit *Cornelius Loosæus*, Goudanus, Theologus Catholicus.

De Institutione Principum, opusculum Marnixii posthumum, prodiit Franek. 1615. in 8.

Annotationes ejus *in Apologiam Joannis Austriaci*, extant MSS. in Bibliotheca publica Lugduno-Batava.

Germani cujusdam nobilis & Patriæ amantis Viri, *Commonefactio ad Potentiss. ac Sereniss. Reges Principes &c. de Reipubl. Christianæ statu atque incolumitate conservanda*. Prodiit anno 1583. libellus anonymus, sed à Lipsio, Borrio, aliisque Aldegondio assertus.

Evulgavit quoque varias, variis temporibus, *Admonitiones*, *Declarationes*, *Tractatus*, *Consilia*, *Disputationes*, *Consolationes*, *Interpretationes*; & inter seria, Jocos etiam & Facetias, aliaque Scripta Anonyma multa.

Plures item *Marnixii* extant inter illustrium & clarorum Virorum Epistolas selectiores, à Petro Bertio Leidæ anno 1617. editas.

PHILIPPUS MEYERUS,

Antonii filius, *Jacobi* nepos, Atrebas, Scholæ patriæ moderator, Poësin, patris exemplo, adamavit. Scripsit

Mahometi Arabis Pseudo-Prophetæ Vitam, carmine heroïco.

Epicedium Alexandri Farnesii, Parmę & Placentiæ Ducis. Atrebati, 1594. 4. typis Guil. Riverii.

Elogia Principum aliquot, *bellicâ laude illustrium*.

Panegyricum de Caleto expugnato, ad Albertum Austriacum.

Epinicium de Atrebato ab Henrico IV. Galliarum Rege frustrà tentato.

Elegiarum & *Epigrammatum* libros III. aliaque, quorum editionem auctor moriens commisit *Joanni Francisco Cardevacquio*, Patricio Atrebatensi.

Præterea *Jacobi Meyeri Annales Flandriæ*, à Caroli Audacis cęde ad annum usque 1617. pertexuit. Quod opus asservatur Atrebati in Bibliotheca Vedastina.

Devixit Atrebati anno 1637. septuagenario major, in D. Nicasii cœmeterio apud patrem conditus.

PHILIPPUS MONTANUS,

Armenterius, Flander, S. Theol. Doctor in Academia Parisiensi, à primis annis Lutetiæ Erasmo familiarissimè & domesticè est usus: erat enim linguæ utriusque peritissimus, vitæ integritate à puero insignis, in pauperes largus, sui contemptor. *Moribus* certè *sanctioribus*, *aut magis pium vidisse neminem* scribit ad Franc. Bonvaletum lib. XXVII. Epist. Erasmus. Vixit perpetuò cœlebs, & ad supremum Theologiæ gradum pervenit, tametsi Sacerdos non esset, aut ullo Ordine insignitus.

Sexagenarius Duacum ad excitatam recens Philippi II. Hisp. Regis auspiciis Academiam venit: in qua tranquillè & placidè consenuit; primusque in Collegio Marchianensi tribus pauperibus alendis subsidia reliquit; Bursas vulgò vocant.

PHILIPPVS DE MONTE

Recognovit & restituit *D. Joannis Chrisostomi Opera*, *& Translationem latinam.*

Item è græco in latinum transtulit *Enarrationes Theophilacti Archiepiscopi Bulgariæ in Euangelia*, *Epistolas Pauli*, & *Prophetas* aliquot *Minores*. Basil. apud Hervagium, 1554. & 1570. Hæc denuo recensuit, ediditque fol. Londini in typographia Regia, *Augustin. Lindsellus*, Herefordensis pseudo-Episcopus.

Obiit Duaci, octogenario major, anno 1576. XI. Kal. Junii, sepultus in D. Jacobi, ubi effigies ejus in fenestra vitrea visitur.

PHILIPPUS MONTANUS,

Ord. Cistercienss, Religiosus Cœnobii Molinensis, in Comitatu Namurcensi, (& antea, teste Miræo in Chronico Cisterc. Religiosus Societatis Jesu) scripsit

Speculum Orthodoxæ Fidei & Hæreticæ pravitatis: ad Rob. Henrionum, Abbatem Villariensem, opus prelo & luce dignum.

PHILIPPUS DE MONTE,

Sic dictus, quia Montibus Hannoniæ natus, inter primos antecedentis sæculi Musicos fuit, Maxæmiliano II. & Rudolplo II. Imp. chori Musici præfectus, Metropolitanæ Ecclesiæ Cameracensis Canonicus & Thesaurarius. Composuit & evulgavit, teste Swertio in Athenis Belgicis,

Cantiones prophanas & sacras, vulgo *Moteta* vocant, 4. 5. 6. 8. vocum; Antverpiæ, Venetiis, & Ingolstadii impressas.

Effigiem ejus sculptam dedere Sadelarii, hoc versiculo:

Cernimus excelsum mente, arte & nomine MONTEM,

Quo Musæ charites constituere domum.

Ejus symbolum, ABSQUE LABORE NIHIL.

PHILIPPUS MORUS,

Ultrajectinus, *Antonii* pictoris celeberrimi filius, Canonicus ad S. Salvatorem Ultrajecti, Poëta & Mathematicus, varia lusit Carmina, quæ passim & apud varios leguntur:

Triumphum Pecuniæ, sive Oden annalem, quam feriis Martinianis modulandam pueris proponere solebat; carmen sanè politum, doctum, & ingenio auctoris dignum. Ultrajecti, 1577. 4. apud Con. Henricium.

Nabath Tragi-Comœdiam sacram, ex 3. Reg. 21. Ultrajecti anno 1571. exhibitam; ibidemque apud *Arn. Buchellium* J. C. olim lectam.

Periit *Morus* anno 1578. mense Augusto, in Africa cum Lusitaniæ Rege Sebastiano, quem Mathematici, titulô Historiographi, frequentes sequebantur.

PHILIPPUS MOUSKE,

Aliàs MEUSE, Gandavensis Flander, è Canonico ac Cancellario Tornacensis Ecclesiæ Episcopus renunciatus anno 1274. Vir literatus, prudens & discretus (ut ait Ægidius le Muisis in Chronico) Philippo Francorum Regi carus, à quo Monetæ aureæ argenteæque cudendi privilegium obtinuit.

Inter vivos esse desiit anno 1282. Episcopatûs sui octavo, die 24. Februarii, tumulatus in choro Ecclesiæ Cathedralis.

Antiquis Versibus gallicis (primus ipse, ut præfando gloriatur) *Historiam Galliæ* contexuit, usque ad annum à Christo nato 1242. Extat MSS. in Bibliotheca Regia Num. 244. teste P. Labbæo. Laudavit eam Du-Cangius, magnamque partem inseruit suæ *Histo-*

riæ gallicæ *Imperii Constantinop. sub Imperatoribus Francis*, quam anno 1657. Lutetiæ typis regiis, magno fol. evulgavit.

PHILIPPUS NIGRI,

Cognomento DE CAMPO, in Morinis natus, J. U. Doctor, primùm in supremo Senatu Belgico apud Mechlinienses, deinde in sanctiori apud Bruxellenses, summâ laude, non tantùm Caroli V. Imp. Regisque Philippi, verum etiam Procerum populique versatus fuit, eâ constantiâ, fide ac diligentiâ, ut sæpè miratum se fuisse scribat *Viglius Zuichemus*, ad *Carolum de l'Espinoy*, *Nigri* è sorore nepotem, potuisse illi suppetere tempus, quod religioni Ecclesiasticisque officiis (quorum perquam diligens fuit observator) impenderetur; idque in tanta ætate, cujus ipse (inquit) quotidianus fui perspector & testis.

Fuit & Mechliniæ in D. Rumoldi, & Bruxellis in D. Gudilæ Decanus; Gandavi ad S. Pharaildem, & Harlebecæ ad S. Salvatorem Præpositus; nobilissimi Ordinis Equitum aurei Velleris Cancellarius, primusque Antverpiensium Episcopus à Philippo Rege nominatus; in ejusque præmaturè defuncti locum Franc. Sonnius suffectus est Obiit verò anno 1562. pridie Nonas Januarii, sepultus Bruxellis in Æde primaria D. Gudilæ, hoc Epitaphio.

CANDIDA DE NIGRIS. Isaiæ I.
Extinctum luget tum plebs, tum Curia
NIGRUM,
Consilium hæc ejus, altera sensit opem.
Si quid erat nigri, famâ amplius omne repostum est,
Hoc isthoc tumulo, cætera candor habet.
Vive precor summi candore, PHILIPPE, *beatus*,
Candida dum fiant, quæ modo nigra jacent.

Obiit anno M. D. LXII.
Stylo Brabantiæ IV. Januarii.

✣ ✣ ✣

Conscripserat ipse juvenis ab anno 1524. *Tractatum de Exemptione Canonica:* quem à morte Auctoris in lucem protulit *Carolus de l'Espinoy*, Consiliarius Senatûs Flandriæ, qui & *Annotationes Additionesque* adjecit. Gandavi 1578. & rursum Antverp. typis Joan. Keerbergii, 1593. fol.

PHILIPPUS NUMANNUS,

S. P. Q. Bruxellensi à Secretis, Poëta elegans, & in rythmis vernaculis facilis ac facetus; edidit

Descriptionem Spectaculorum & Ludorum in adventu Sereniss. Principis ERNESTI *Austriaci Bruxellis editorum.* typis Plant. 1595. fol.

Panegyricum in adventum Sereniss. Principum ALBERTI *&* ISABELLÆ *in civitatem Bruxellensem* Ibid. 1602. fol.

Poëmata varia, eaque sparsim & in foliis patulis edita.

Patrio sermone dedit *Miracula Virginis Dei-paræ in Colle acuto.* Aliaque.

Moritur Bruxellæ anno 1617. x. Kal. Martii, depositus apud FF. Minores.

PHILIPPUS NUTIUS,

Antverpiensis, Societatis Jesu Theologus ac Concionator facundus, nec non scientiarum Mathematicarum insignis Professor, tum Pragæ, tum Matriti: subinde etiam à confessionibus fuit Comiti de Feria regii exercitûs Duci. Missus & in Sueciam, ut quâ pollebat dexteritate & doctrinâ rerum de fide controversiarum, cum Regina Christina jam tum meditante receptum ad Ecclesiam Catholicam, ageret. Obiit demum Mechlinię die 17. Aprilis 1661. ætatis anno 64. initæ Societatis 48. Edidit vernaculè, tacito

tacito tamen nomine, contra *Jacobum Triglandium*, Ministrum ac Theologiæ Professorem Lugduno-Batavum,

Demonstrationem errorum Triglandii de Pontificatu. Antv. typis Cnobbartii 1634. Item

Refutationem errorum ejusdem : typis iisdem, 1635.

Item *Triglandium in sacco :* ibidem & eodem anno.

PHILIPPUS D'OULTREMAN,

Henrici filius, *Antonii*, *Henrici* & *Petri* frater, Valentianus, Societatem Jesu amplexus anno 1607. ætatis 22, Oratoris Christiani munus totis annis XXVI. laudabiliter & cum fructu sustinuit; ediditque gallico sermone,

Verum Christianum Catholicum. Audomari, typis Car. Boscardi, 1622. dein etiam anglicè translatum. 1623.

Pædagogum Christianum, sive *Institutionem Hominis Christiani*, è sacris Codicibus & SS. Patribus. Estque hic operis designati Tomus primus, *De fuga peccati*, *& bonorum operum exercitio*, gallicè aliquoties editus; & latinè, interprete *Jacobo Broquart* ejusdem Societatis; Luxemburgi, typis Huberti Reulandt, 1629.

Tomus II. *De remediis malorum omnium* prodiit Montibus 1645. & 1650. itemque III. *in Euangelia Dominicalia*, & IV. *in Festa* meditabatur edere, dum mors Authorem intercepit ex urbe natali die 16. Maii 1652. Prodiit iterum hic *Pædagogus Christianus* Rothomagi in 4. anno 1704, meliore stylo gallico donatus per P. *Brignon* ejusdem Societatis; item flandricè ab anno 1637. Antv. typis Joannis Cnobbartii.

PHILIPPUS PETIT,

Buccinienfis Hanno, Ordinis FF. Prædicat. Conventus Duaceni alumnus & Prior, obiit ibidem 14. Aprilis 1661. jubilarius. Edidit gallicè

Historiam Civitatis Buccimiensis Ostrevandiæ Metropolis. 8. Duaci 1659.

Vitam B. Alberti Magni Ratiponensis Episcopi. 8. Duaci & Bruxellis.

Vitam S. Dominici.

Vitas Venerabilium Sororum Joannæ à S. Catharina & Dominicæ à Cruce, in opinione Sanctitatis defunctarum in Monasterio S. Catharinæ Senensis Duaci. 8. Ibid. 1649.

Fundationem ac descriptionem Conventuum, S. Crucis, S. Thomæ Aquinatis ac S. Catharinæ Senensis, Ordinis S. Dominici in Urbe ac Universitate Duacena. 4. Duaci 1653.

Et alia quædam gallicè. Consule Bibliothecam Scriptorum Ord. FF. Prædicat. per P. Echard.

PHILIPPUS POELARIUS,

Brugensis, J. U. Doctor, & Canonicus ac Decanus S. Salvatoris Harlebecæ, vità functus anno 1620. Scripsit libros III. de ratione Numerorum & & Pythagorica philosophandi ratione, hoc titulo :

Ætiologiæ, sive *Characterismi de modo philosophandi Veterum.* MS. Lovanii in Biblioth. Academica.

PHILIPPUS A QUERCU,

Curiæ Leodiensis Notarius, vir variè doctus, lusit

Poëma heroïcum in adventu Ferdinandi Bavari, *Principis sui.* Leodii apud Joan. Ouwerx in 8.

Epigrammata in singulas Litaniarum B. MARIÆ *Virg.* in Æde Lauretana usitatarum & cani solitarum, *particulas*. Ibid. 8.

PHILIPPUS ROVENIUS,

Transisalanus ex pago *Rooven* ortus, & Daventriæ natus anno 1575. ex *Ge-*

rardo Rovenio Daventriensis primùm, dein & Embricensis scholæ Rectore, & N. *Wynboven*, à qua & ipse, ut molestissimis postea temporibus lateret, dictus est *Wynbovius*. Litterarum rudimentis in patria excultus Lovanium mittitur, peractoque in Falconensi pœdagogio Philosophiæ cursu anno 1596. inter magistros Artium septimum locum obtinuit; dein Licentiæ gradum in Sac. Theol. consecutus est, & sub annum 1599. Sacerdotio insignitus, Collegio SS. Willibrordi & Bonifacii, quod olim Coloniæ Missionis Seminarium fuit, præficitur.

Anno 1605. Aldenzaliâ Tubantiæ Metropoli armis *Ambrosii Spinolæ* rursum captâ & Hispaniarum Regi subactâ, profanatas illic aras & templa expiaturus *Sasboldus Vosmerus* Archiepiscopus Philippensis & Vic. Apost. per Fœd. Belgium, cum opus haberet strenuis operariis, *Rovenium* Coloniâ accersivit, suumque per Daventriensem Diœcesim Vicarium constituit. Anno sequenti eum Canonicum & Decanum Collegiatæ Ecclesiæ S. Plechelmi, quæ fuit Aldensaliæ, dein & Præpositum creavit.

Sasboldo 3. Maii 1614. è vivis erepto, successit *Rovenius*, per Breve Pauli V. Pont. datum XI. Octobris sequentis, Vicarius Apostolicus per Fœderatum Belgium effectus. Totum sexennium munus illud gessit sine Episcopali ordine, qui illi demum decretus fuit in Consistorio habito 17. Augusti 1620. dato illi quoque titulo Archiepiscopi Philippensis, qui fuerat prædecessoris Sasboldi. Porro consecratus fuit titulo, non Archiepiscopatûs Ultrajectini, sed Præposituræ Aldensaliensis & pensionis annuæ 300 scutorum, quam pietas Archiducum Alberti & Isabellæ eidem constituit super ærarium publicum. Solemnitas peracta est die 8. Novemb. 1620. in Abbatia Forestana per Nuntium Apostolicum: uti fusiùs prosequitur Heussenius; qui de zelo & prudentia *Rovenii*, de ejus eruditione, de disciplinæ Ecclesiasticæ studio, de pietate quoque aliisque virtutibus varia protulit, quæ hunc Præsulem præclarè commendant.

Illud singulare, quod Aldenzaliâ anno 1626. Regi Hispaniarum ereptâ, & in Fœderatorum Ordinum potestatem redactâ, pridie ante oppidi deditionem, sacris in Ecclesia S. Plechelmi ultimâ vice peractis, cruces & imagines è parietibus tolli atque altaria denudari jussit, & in hac tristi scena, ut erat pontificalibus insigniis ornatus, templum gravi & lento pede obambulavit, ad singula altaria sistens gradum, uberesque fundens lachrymas; quando etiam fideles, quos illic præsentes habebat, graviter admonuit de perseverantia in orthodoxa fide. Magnum hunc animum quoque gessit ostentavitque anno sequente 1627. dum Grolla per Fœderatorum copias occupata est. Hinc illi gloriosum testimonium reddidit Hugo Grotius libro de *Obsidione Grollensi* pag. 18.

Porro Rovenius in suspicionem venit, quod Fœderat. Ordinum regimini inimicus contra Remp. moliretur, quia eum cum Rege Catholico & Infante Isabella eorumque ministris commercium habuisse constitit; quamvis non nisi de rebus Ecclesiæ tuendis eorum intercessione Romæ usus sit. Diem ei dixit prętor Ultrajectinus 5. Octob. 1639. & exulare jussus est toto vitæ suæ tempore *sub pœna supplicii quod Patriæ hostibus debetur*; *facultatibus suis fisco addictis*, ut habet sententia contra eum lata 1. Martii 1640. Perculit Præsulem insperatus casus, non tamen prostravit: instabilis factus est & de civitate in civitatem fugit, sed Missionis causam non deseruit, imo ædes ip-

ſas, è quibus, cum ad vincula quæreretur, feliciter elapſus fuerat, audacter repetiit, illaſque uſque ad ſuum è vita exceſſum in ipſa Civitate Ultrajectina incoluit, & naturæ debitum ſolvit XI. Octob. 1651. anno ætat. 78. Conſecrationis 31.

Anno 1622. vulgavit *Tractatum de Miſſionibus*, qui accuſatus apud tribunal Sac. Inquiſitionis Romanæ, defenſorem habuit *Camillum Cæſarem*, uti pluribus enarrat Heuſſenius. Altera editio præfert hunc titulum: *Tractatus de Miſſionibus, ad propagandam Fidem, & converſionem infidelium & hæreticorum inſtituendis, in quinque partes diſtributus. Editio ſecunda, ad mentem S. Congregat. de Propaganda fide ab auctore recognita.* Lovanii typis Henrici Haſtenii. 1626. *Guilielmus Beyer* eumdem tertio prelo ſubdidit an. 1669. & ſubjunxit Tractatui ſuo *De Autoritate & neceſſitate Epiſcoporum*. Bruxellis typis Joachimi à Metelen.

Anno 1635. prodierunt Rovenii *Inſtitutiones Chriſtianæ pietatis*, libris IV.

Anno 1638. *Reipublicæ Chriſtianæ libri duo, tractantes de variis hominum ſtatibus, gradibus, officiis & functionibus in Eccleſia Chriſti, & quæ in ſingulis amplectenda, quæ fugienda ſint.* Antverpiæ apud Arnoldum à Brakel.

Anno 1640. *Officia Sanctorum Archiepiſcopatus Ultrajectenſis & Epiſcopatuum Suffraganeorum Harlemenſis, Daventrienſis, Leovardienſis, Grœningenſis & Middelburgenſis, ad normam Breviarii Romani; cum prævia Epiſtola Paſtorali.* Coloniæ apud Joannem Kinckium.

Revius & Valerius Andreas commemorant & aliud opuſculum nobis non viſum: *Thus cœlum penetrans*, idiomate vernaculo. Bruxellæ typis Pepermanni. De quo etiam Heuſſenius videtur nonnulla notaſſe.

Edidit præter hæc varia *Decreta* circa fidem & mores ac diſciplinam pro Miſſione Hollandica. *Vide Bataviam Sacram, Hiſt. Epiſc. Ultraj. Heuſſenii; C. P. Hoynck Van Papendrecht Hiſt. Eccl. Ultraj. & Revii Hiſt. Davent.*

Ceterùm ejus pater *Gerardus Rovenius* anno 1574. cum eſſet Scholæ Daventrienſis Rector, edidit *Grammaticæ latinæ Compendium*, à Revio pag. 483. meritò laudatum.

PHILIPPUS RUBENIUS,

Coloniæ naſcitur anno 1574. V. Kal. Majas, quò Antverpiâ (majorum ſuorum loco natali) parentes communis patriæ calamitas velut æſtu quodam abripuerat. Annorum XII. adoleſcens, elato patre, cum matre Antverpiam venit, bonis litteris inſtituendus. Ætate maturior Joanni Richardoto, Senatus ſanctioris Præſidi, ab Epiſtolis, *Guilielmo* & *Antonio*, filiiſque ejuſdem à ſtudiis fuit, & cum iiſdem in *Juſti Lipſii* familiam migravit. Quadriennio hic exacto, Italiam cum Guilielmo adiit, titulumque Juriſconſulti Romæ conſecutus eſt.

Anno 1604. ex Italia reducem animo & corpore amplexus Lipſius, Lovanii detinere & in docendi munere habere ſucceſſorem deſtinârat: verùm à modeſtia puero ingenita impetrare id non potuit; & Romam iterum cogitantem benevolentiâ & litteris comitatus eſt ad Aſcanium Cardinalem Columnam, qui *Rubenium* à Bibliotheca, Epiſtolis & Studiis eſſe juſſit.

Ad majora graſſante viri famâ, S. P. Q. Antverpienſis Româ evocavit, ut eſſet urbi à Secretis. At quia nullus Antverpiæ in Senatu eſt locus, niſi Brabanto; renuntiatus Brabantus & civis Antverpienſis, raro exemplo, anno 1609. *Joanni Bochio* S. P. Q. Antver. à Secretis, vitâ functo, uno omnium ore ſuffectus eſt. Fuit *Rubenio* ingenium liberale & ad optima natum,

judicium purum & directum, stylus in utraque oratione sive scriptione disertus, doctrina varia & rara.

Obiit præproperè, anno 1611. v. Kal. Septembris, annos natus XXXVIII. sepultus ad S. Michaelem; fratre, è septem liberis solo superstite relicto, *Petro-Paullo*, pictorum facilè principe. Scripsit

Electorum libros II. in queîs Ritus & Censuræ.

Poëmata, ad Justum Lipsium, Doctorem suum. Typis Plant. in 4.

B. Asterii, *Amaseæ Episc. Homilias* V. latinas fecit, typis iisdem, cum *Poëmatis*, *Epistolis*, *Orationibus* postumis; & *Rubenii Vita*, per *Joannem Brantium* S. P. Q. Antver. ab Actis, 1615. 4. En ejus Epitaphium.

Philippo Rubenio J. C.
Joannis Civis & Senatoris
Antverpiensis Filio,
Magni Lipsii discipulo & alumno:
Cujus Doctrinam pœne assecutus,
Modestiam feliciter adæquavit:
Bruxellæ Præsidi Richardoto,
Romæ Ascanio Cardin. Columnæ
Ab epistolis & studiis,
S. P. Q. Antverpiensi à secretis,
Abiit, non obiit,
Virtute & scriptis sibi superstes,
V. Kal. Sept. ann. Christi M.D.C.XI.
Ætatis XXXIIX.
Marito bene merenti
Maria de Moy,
Dûum ex illo liberorum
Claræ & Philippi mater,
Propter illius ejusque matris
Mariæ Pypelincx sepulchrum,
Hoc mœroris & amoris sui
Monumentum P. C.
Bonis, viator, bene precare manibus,
Et cogita;
Prævivit ille, mox sequar.

PHILIPPUS SCHOVILLE,

Luxemburgensis, Societ. Jesu, annis pluribus Missionarius per oppida & agros Luxemburgenses, edidit germanice

Directorium Confraternitatis Christianæ doctrinæ, *sub titulo* Jesu, Mariæ, & S. Francisci Xaverii. 1667. Treviris in 8.

Sancta Sanctorum rectè tractandi, *seu religiosè Sacrificandi Methodum.* 12. Leodii 1668.

Compendium Vitæ Apostolicæ & centum miracula S. Francisci Xaverii. 12. Treviris 1670.

PHILIPPUS SUEVEZELIUS,

Patriâ Brugensis, nobili prosapiâ ortus, Societ. Jesu, græcè latineque in primis eruditus, è græco vertit,

Anastasii Sinaitæ in Psalmum VI. Davidis Explanationem. Exstat Tomo III. Antiquarum Lectionum *Henrici Canisii.*

Edidit præterea vernaculâ linguâ, sed suppresso nomine, *Rectam Viam ad Pietatem.* Antver. 1605.

Moritur Cortraci, anno salutis 1613. ætatis 44. die xv. Julii.

PHILIPPUS DU TRIEU,

Havretius, Hanno, Lovanii in Pædagogio Castrensi Philosophiam didicit, absolutoque cursu biennali in solemni ad magisterium promotione, conspirantibus omnium Professorum votis, anno 1599. pronuntiatus fuit Primus. Docuit ibidem Philosophiam annorum XXIII. adolescens; indeque Religionem in Societate Jesu professus, cursum Philosophicum tertiò Duaci absolvit, ipsumque Valerium Andream, primum hujus Bibliothecæ Belgicæ authorem, toto biennio discipulum habuit: postea Theologiam, quæ viâ atque ordine ratiocinatur, pari fructu & famâ tradidit, Doctor Theologus creatus cum tribus aliis PP.

Societatis suæ anno 1617. die XVIII. Julii. Nihil edidit, præter

Manuductionem ad Logicam. Duaci, 1614. 8. typis Belleri, & alibi sæpiùs. Paraverat tamen varia in Philosophiam ac Theologiam, sed mors intercepit Authorem, apoplexiâ correptum Duaci die 25. Augusti 1645.

PHILIPPUS VEUSELS,

Bruxellensis, J. C. supremi Senatûs Brabantiæ Consiliarius, *Guilielmi* & *Godefridi* pater, qui ambo in Regio apud Machlinienses Consilio Senatores Ecclesiastici, sacris etiam muniis claruêre. Scripsit autem

Epistolam eruditam *ad novæ Religionis sectatores*, in qua Ministrorum fraudes & opiniones aliquot refelluntur. Antver. apud Guil. Silvium, 1567. 8.

PHILIPPUS WANNEMAKERS,

Gandensis, Ord. S. Dominici Theologus & Philologus, vivere anno 1626. desiit. Scripsit

Triumphum Litteratorum: in quo *Borromeianæ* Virtutis imago. Mediolani, 1611. 8.

Funus Justæ Vrientiæ, *Maxæmiliani* Filiæ, uxoris nobilis Viri *Joannis de Fourneau*, Dom. de Cruyckenburg &c. Lovanii, typis Flavianis, 1614. 8.

Orationem Panegyricam de sanctitate D. Thomæ Aquinatis. Ipris, 1620. 8. typis Franc. Belleti.

Orationem de optimo Reip. Rectore eligendo, habitam in Comitiis Provincialibus. Ibid. 1623. 8.

Item *Apologiam pro F. Hieronymo Savanarola*, *Florentiæ exusto tempore Alexandri VI. Pont.* scripsisse memoratur apud Franc. Swertium in Athenis Belgicis.

PHILIPPUS WIELANDT,

J. C. Eques, Landegemii & Eversbequii Toparcha, à Carolo Audace Burgundiæ Duce, anno 1473. adsumptus ad Consiliarii dignitatem in Parlamento Machliniensi recens tum instituto: deinde, cùm Curia illa ad tempus esse desiisset, similem dignitatem in suprema Flandriæ Curia adeptus, factusque Præses ejusdem anno 1488. demùm anno 1504. iterum vocatus ad Concilium Machliniense à Philippo I. instauratum, munus Magistri Libellorum Supplicum unà cum vita deposuit.

Scripsit vernaculo idiomate Gandavi 1492. Commentarium

De Jure Feudorum Flandriæ, quo veteres ac modernæ Consuetudines Feodales Belgii continentur. Primùm Middelburgi prodiit in 12. apud Ægid. Orthemels, 1664, dein recusus Gandavi cum Notis eruditis ac Commentariis *Joannis Baptista de Clerck*, J. U. L. Advocati in Consilio Flandriæ, fol. 1699.

Practicam Civilem, accommodatè ad Curias Flandriæ; è qua singula ferè Praxeos suæ capita descripsit *Jodocus Damhouderus*, J. C. vel potiùs interpretatus est, & Commentario illustravit. Edidit à se recognitam *Antonius Sexagius* J. C. Antver. 1573. 8.

Practicam Criminalem sive Ordinis judiciarii in caussis criminalibus. MS.

Consuetudines Generales Flandriæ, *in justos Titulos ac classes redactas*. Manuf.

Præterea *Historiam de Rebus & Antiquitatibus Flandricis* latinam, auctore *Wielando*, laudat Meyerus in Annalibus ad an. 1381. & alibi; legiturque vernaculo sermone in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis Tornacensis, & alibi.

Item librum, cui titulus, *Insignia Nobilium Flandriæ*, quem citat Joan. Bapt. Grammajus in Cortracensis opidi Descriptione

Vivere desiit anno 1519, relicto filio *Philippo Wielandt* in præfato Mechliniensi Senatu Consiliario, cujus curâ

Tractatus aliqui juridici, à patre scripti, in lucem prodiêre. Gandavi in Ecclesia parochiali S. Jacobi, in sacello B. Margaretæ, legitur hoc Wielandii senioris Epitaphium.

Sepulture van Mher PHILIPS WIELANT, *Heere van Landeghem, Raedt ende Meester van Requesten Ordinaire van zeere Hooghe ende Mogende Princen en Hertoghen, Charles, Marie, Coninck Maximiliaen, ende Aertshertoghe Philips, die sterst int' jaer XV.C. XIX. den* 11. *van Maerte, ende Jonckvrouwe* JOHANNA HALEWYN, *Mher Jans Dochter, syne Gheselnede, de welcke sterst den XX. van April XV.C. en X.*

PIERIUS WINSSEMIUS,

Frisius, in vico *Winsum*, Franekeram inter & Snecam, natus, sed Leovardiæ educatus est, ubi *Jason* pater ejus Ludum literarium aperuit. Institutâ postmodum per diversas Galliæ Provincias peregrinatione, in Universitate Cadomensi J. U. Doctor anno 1611. renunciatus est. Venæ Poëticæ, quæ veluti à teneris innata in eo elucebat, mira quoque oris facundia accedebat, stylus elegans, Historiarum, præsertim patriarum, ingens & accurata notitia: ideoque ab *Hug. Grotio, Is. Pontano, Dan. Heinsio, ac Petro Scriverio* insignem laudem promeruit.

Propter hæc, ab Ordinibus Frisiæ, post *Bernardi Furmerii* decessum, Patriæ suæ Historiographus die 5. Novembris 1616. delectus est. Tum ad Academiam Franekeranam evocatus 28. Maii 1636, ut publicâ Historiarum & & Eloquentiæ Romanæ professione fungeretur: illiusque Academiæ Rector Magnificus post triennium electus. In fata concessit Franekeræ IV. Nonas Novembris 1645. ætatis anno LVIII. pro funere laudatus à *Martino Wybinga* Jurium Antecessore, oratione typis editâ.

Addit *Nic. Blancardus* in Panegyrico Sæculari Academiæ Franeker. anno 1685. *Etiam* P. Fam. Strada, *Romanus, licet causæ Belgarum infensus*, Winssemium *sæpe cum honore appellavit Et citra assentationem dicam; nihil simile post* Thuanum *me legisse memini, seu fides, seu prudentia, seu ingenua libertas, sive orationis elegans simplicitas & perspicua brevitas spectetur* &c. Edidit porro Winssemius

Annales vernaculos, sive *Kronyk of Geschiedenissen van Vriesland*, ab anno à mundi creatione 3635. usque ann. à Christo nato 1622. Libros XX. Prodierunt eo anno Franekeræ, in fol. cum iconibus, mappis geographicis urbiumque delineationibus.

Historiarum ab excessu Caroli V. Cæs. sive Rerum sub Philippo II. per Frisiam gestarum Libros IV. partim Leovardiæ typis Claudii Fontani, 1629. partim Franekeræ 1633. in 4. vulgatos. Historiam hanc duplo adauctam, perque Libros VII. distributam, denuo publicavit præfatus Fontanus Leov. 1646. fol.

Vitam, res gestas ac mortem Mauricii Principis Auriaci. Franek. 1625. 4.

Panegyricum Gustavo Suecorum Regi dicatum.

Orationem Memoriæ ejusdem Gustavi Regis consecratam. 1633. fol.

Amores. 1631. in 12.

Syrium Caniculæ Stellam; carmine. 1638. 12.

De Menelao Winssemio, Pierii fratre, jam supra actum pag. 887.

PIPINUS ROSA,

Landensis Brabantus, (antiquissimo at simul vilissimo juxta Thenas oppidulo natus) Ordinem Prædicatorum in Conventu Lovaniensi professus, ibique dein Prior, S. Theol. inter suos Magister, Ecclesiastes mirificè facundus, à Cardinale *Antonio Perenotto*

PONTVS, HEVTERVS, HISTOR.

Granvellano primo Machliniensium Archiepiscopo in Suffraganeum assumptus, à Pio IV. Pont. die 18. Martii 1562. titulum Episcopi Salubriensis obtinuit.

Plura de illo refert *P. de Jonghe* in Belgio suo Dominicano pag. 155. uti & *Conciones* ejus MSS. & *Passionem D. N. Jesu-Christi juxta contextum IV. Euangelistarum.*

Obiit Mechliniæ, in ædibus *R. D. Vergeest*, Decani Eccl. Metrop. cui cohabitabat, die 7. Martii 1569. ætatis anno 69. Testamentum ejus hodieque extat in Archivis Metrop.

PLACIDUS A S. THERESIA,

Duacenus, Philosophiæ, ac Theologiæ Professor in Ordine FF. Carmelit. Discalc. ad officia Prioris & Definitoris Provincialis evectus, obiit Bruxellis die 29. Augusti 1660. Edidit opera inscripta,

Liber Vitæ Christus patiens, scriptus intus & foris, seu de perpetua Cruce Domini Jesu, præsertim interiori. Bruxellis 1651. in 8.

Orationes Theologicæ variis in locis habitæ. Ibidem 1648. in 4.

Compendium Vitæ Vener. Matris Ursulæ de Benicasa Virginis Neapolitanæ, ibidem 1658. in 8.

POLICARPUS DE HERTOGHE,

Antverpianus, nomen *Cornelii* sibi impositum, dum aquâ baptismatis ablueretur, in *Polycarpi* mutari passus est, dum sacram militiam candidi Ordinis S. Norberti profiteretur. Philosophicas, Theologicasque disciplinas Lovanii didicit, & in sui Ordinis Antverpiensi Cœnobio publicè professus est; litteris interim humanioribus Musisque nequaquam valere jussis. Scripsit

Panegyricos varios in Natales SS. sui Ordinis.

Comœdiam de Conversione S. Norberti, Præmonstratensium Patriarchæ; cujus Vitam, ut & aliorum Sanctorum ejusdem Ordinis variis Epigrammatibus atque Anagrammatibus exornavit.

Tragœdiam de Vita & Martyrio S. Cornelii.

Compendium totius Theologiæ.

Vitam S. Norberti, à Jo. Chrysost. Van der Sterre Abbate S. Michaelis editam, novis Notationibus illustravit 4. Antver. 1656.

Religionem Canonicorum Ord. Præm. sive Tractatum Candidi & Canonici Ord. Præm. Instituta exponentem. 8. Antv. 1663.

POMPEIUS OCCO,

Amstelodamensis, edidit Libellum Precatorium, hoc titulo, In melius. Pompeius Occo.

POMPONIUS ELLAMA,

Frisius, in Germania vixit, & *Felini Sandæi* J. C. Opera collegit, in ordinem redegit, luxata restituit, atque emendavit, Basileæ adita, typis Froben. 1567. fol.

PONTUS HEUTERUS,

(Vulgò Heviter) nascitur Delphis Batavorum anno 1535 x. Kal. Septembres, patre *Joanne*, urbis Prætore, è patricii ordinis majoribus oriundus. Puer, post accepta patrio in solo prima litteraturæ rudimenta, Leidam ablegatus, dum ibidem anno 1549. III. Kal. Octob. more majorum *Philippus II. Caroli V.* filius in Comitem Hollandiæ inauguratur, ipse quoque *Heuterus* reliquæ turbæ mixtus, cum populo sacramentum dicente manus se

suas levasse, atque exinde numquam se hoc puerile sacramentum, Dei auxilio, violasse gloriari solebat.

Annorum quindecim adolescens Machliniæ apud *Franciscum Pauli*, doctum probumque Sacerdotem, bonis litteris operam dedit: indeque Bruxellis agens anno 1555. *Carolo V*. Imp. de Belgicarum Provinciarum imperio decedente, cedenteque eas *Philippo* filio, idem *Heuterus* inter alios, omnis ætatis homines, irrepens, insolito & inaudito ab omni hominum memoria spectaculo interfuit. Tum Galliam adiit, ac Lutetię Parisiorum, in illo orbis terrarum velut microcosmo, anno 1560. aliquantisper substitit.

Patriæ redditus, statum vitæ Ecclesiasticum amplexus est; Canonicus primùm Gorcomiensis, ac postea, rebus ibi turbatis, anno 1585. Canonicus Graduatus in Cathedrali Ecclesia S. Lebuini Daventriensi adlectus est: sed & illic mutato Catholicæ Religionis statu, Canonicatum obtinuit in Collegiata S. Trudonis in Eburonibuş. Auctus postremò & Præpositurae Arnhemiensis apud Geldros dignitate ac titulo; totis XXV. annis patriâ & bonis exulans.

Vir fuit exquisitè & variè doctus, in prisci Romanorum ævi, Belgarumque in primis, rebus domi forisque præclarè gestis versatus: ad hæc in Principum ac Nobilium familiis atque genealogiis eruendis disponendisque fidus, perspicuus & industrius. Scripsit

Rerum Burgundicarum libros VI. De rebus gestis eorum, qui è Valesia Francorum Regum familia apud Burgundos ac Belgas imperarunt: cum *Genealogiis Familiarum*, quarum in opere illo fit mentio. Antver. typis Plant. 1583. fol.

Rerum Belgicarum atque Austriacarum libros XV. qui Vitas resque à Principibus Austriacis in Belgio gestas continent: quibus prę̈missis est *Tractatus de Vetustate & Nobilitate Familiæ Habsburgicæ*. Ibid. typis Nutii, 1598. 4.

Continuavit postmodum idem opus, *Historiâ successionis Belgicæ* conscriptâ, deductaque ab anno 1564. usque ad annum 1575. & ultra; quæ aliquando adservata in Camera Finantiarum Bruxellis, primùm luce donata fuit anno 1649. aliquando etiam, jubente Fisco Regio, suppressis exemplaribus, proscripta.

De Veterum ac sæculi Belgio, libr. II. Quibus adhærent

Moneta Veterum æreæ, argenteæ, aureæ, quæ olim apud Hebræos Græcos & Latinos præsertim in usu fuit, cum sui sæculi, (anno 1600.) *Anagogica Comparatio*. 4. 1600.

Mensura longitudinum, earumque appellationes, quibus olim Hebręi, Græci, Latini, ac peregrini in faciendis itineribus, præcipue sunt usi: nostris temporibus accommodata.

Etyma variorum Nominum utriusque sexûs hominum, Germanicæ originis.

De Libera Hominis nativitate, seu *de liberis naturalibus*. Antverpiæ apud Joan. Keerbergium, 1600. 4. Author potissimùm secutus fuit ac per epitomen redigit doctissimum *De liberis Spuriis ac Nothis* librum Cardinalis Gabrielis Paleotti: additque ad calcem diversorum ordinum ac statuum Viros aliquot præclaros illegitimo thoro natos. Nec mirum, si Nothos laudarit: ipsemet enim *Ponthus Heuterus* ex hujusmodi thoro natus erat.

Simul vero Opera hęc omnia rursum sunt edita Lovanii, typis Justi Coppenii, 1649. fol. quæ solo titulo tenus differt ab Hagæ-Com. 1725.

De Orthographia Belgica, typis Plan. 1581. 8.

Denique eodem auctore Historialem Rithmicam de *Martyribus Gorcomiensibus* (è quorum numero tantum-non &

& ipse *Heuterus* fuit, nisi placuisset *Joanni Osmalio*, Canonico antehac Leodiensi, postea Ecclesiæ Catholicæ impio & sacrilego desertori, propterea quòd latinè galliceque calleret exactè, eum vitâ donatum sibi Scribam atque Oeconomum adsciscere) laudat Doctor Guilielmus Estius lib. III. cap. XLIV. & lib. IV. cap. XVII. & Petrus Opmeerus Decade I. lib. III. de Martyribus Hollandiæ.

Decessit Trudonopoli anno 1602. VIII. Idus Augusti. Amico epitaphium Nicolaus Oudaert Mechlin. Canonicus scripsit:

HEUTERO *tribuunt Batavi cunabula* Delphi,
Et studiis Christi Pieridumque dicant.
Hæresis extorrem sed agit, laqueo ante necatum
Tantum non: furias sic moderante Deo.
Belgica conscripsit; rigat ossa Cisindria *functi*,
Dive ubi Sarchinii mœnia Trudo *foves.*

PONTHUS PAYEN,

Atrebas, J. C. Dominus d'Essars, scripsit idiomate patrio, teste Ferreolo Locrio,

De initiis tumultuum Belgicorum, usque ad Ducis Albani tempora.

Item *Res ab Alexandro Farnesio Duce Parmensi in Belgio gestas.*

Commentarium, de tumultu Urbis Atrebatensis, anno 1578. Extat MS. Parisiis in Bibliotheca Regia.

POTHO,

Presbyter sive Monachus Abbatiæ Prumiensis, in Arduennis, claruit anno Dom. 1152. & scripsit

De Statu Domus Dei libros V.

De magna Domo Sapientiæ librum I. Haganoæ, 1532. 8. & Tomo XXI Bibliothecæ Patrum, editionis Lugdunensis, pag. 489.

PROSPER STELLARTIUS,

Tornacensis, Eremita Augustinianus, S. Theol. Doctor, Conventûs in patria Prior, totiusque Provinciæ per Belgium Visitator, ac Domûs Duacensis primus Superior, Vir nobilitate ingenii, facundiâ, atque utravis oratione sive scriptione disertus & elegans, edidit

Augustinomachiam, sive Vindicias tutelares pro S. Augustino & Augustinianis, libris II. Lugd. 1613. 8. apud Jac. Roussinum. Inseritur Indici Librorum prohibitorum.

Nucleum Historicum Regulæ S. Augustini ad Servos Dei. Antver. 1618. 8. apud Guil. à Tongris.

Parallelos LXXII Augustini Catholici & Augustino-mastigis hæretici: quibus orthodoxa D. Augustini & novella sectariorum doctrina ac fides ex diametro opponitur. Ibid. 1618. 8.

De Coronis & Tonsuris Paganorum, Judæorum, Christianorum. libros II. Ibid. 1625. 8.

Fundamina & Regulas omnium Ordinum, Monasticorum & Militarium. Quibus Religionis status à Christo institutus ad IV. usque sæculum producitur, & omnes Ordinum Regulæ postmodum conscriptæ promulgantur. Duaci, 1626. 4. typis Belleri.

Annales Monasticos sive *Chronologiam* libris XVII totidemque sæculis distinctam. Ibid. 1627. 4. typis Pinchon.

Anno 1626. ob gravia Provinciæ aliaque negotia Romam profectus, Cajetæ in Campania, dum patriam cogitat, eodem anno, IV. Idus Augusti, annos natus XXXIX. vivis ereptus est. Ita de eo Sweertius in Ath. Belg.

Nascantur Veneris Martisque hic & ille sub Astro:
Te mundo & nobis PROSPERA STELLA *dedit.*

Q.

QUINTINUS DURETIUS,

INsulensis, Monasterii S. Adriani Ordinis S. Benedicti oppidi Gerardimontensis in Flandria Religiosus, Rectorque Gymnasii ad erudiendam juventutem à S. P. Q. Gerardimontibus erecti, edidit

Rhetorum Collegii S. Adriani Gerardim. Poësin Anagrammaticam. 8. Antv. apud Petr. Bellerum 1651.

QUINTINUS WEYTSEN,

Vlissinghæ apud Zelandos natus anno 1518. (uti latiùs prosequitur *D. de la Rue* in Zelandia litteraria pag. 136. contra *Val. Andream*, qui Batavis eum adnumeraverat) patrem habuit *Jacobum Weytsen*, Consulem Vlissingensem, quem Christiernus III. Daniæ Rex anno 1525. equestri ordine donavit.

Fuit porro Jurisconsultus præstantissimus, in Regio Senatu Hagæ-Comitum Consiliarius, primò Extraordinarius à die 24. Nov. 1555. dein Ordinarius ab anno 1559. Primis nuptiis uxorem sibi sociârat *Jacobam de Hubert*, Ziericzeensis Consulis filiam; secundis autem *N. Persyn*, cujus nomine Toparcha in Brandwyck dictus est. Decessit Hagæ-Comitum anno 1565. sepultus in D. Jacobi, ubi olim muro affixum legebatur hoc ejus Epitaphium.

D. O. M.
Præstantissimo Juris-Consulto,
Rebusque Civilibus tractandis
Exercitatissimo Viro,
D. QUINTINO WEYTSEN,
Domino in Brandwyck,
Regio in Haga-Comitis
Consiliario Ordinario,
Charissima Conjux, liberique
Cum lacrymis posuêre.
Obiit anno M. D. LXV. Idibus April.
Ætatis suæ XLVII.

❖ ❖ ❖

Edidit *Tractatum de Avariis*, id est, Contributionibus, quæ fiunt iis, quorum bona ad evitandum periculum submersionis è mari ejecta sunt. Lugd. Bat. 1617. in 4. cum Decisionibus Curiæ Hollandiæ, typis Elzevirii; ac rursum cum Observationibus *Simonis Van Leeuwen* J. C. 1651. dein Genuę apud Italos 1707. postremò Belgicè Amstel. 1719. in 12. unà cum *Tractatu Adriani Verwer*, *J. C. de Jure Belgico Maritimo.*

QUIRINUS CHRISOCHÆUS,

Campensis, Trans-Isalanus, scripsit, ediditque

Querelam Belgii, civilibus bellis nimis diu multumque labefactati. Swollæ, 1579.

R.

RABANUS HERMANNUS SCHELIUS,

Batavus, Dominus Venebrugæ, & Welbergii, Iſelmudani Salaniæ Agri Præſes, obiit circa annum 1670. Scripſit

Protrepticum de Pace, & cauſſis belli Anglici primi. 12. Daventriæ 1668.

De Jure Imperii. 12. Opuſculum poſthumum, dein prodiit curâ Theophyli Hogerſii. Amſtelod. typis Elzevir 1671.

Notas & Animadverſiones in Hyginum, & Polibium de caſtris Romanis. Extant in Grævii Theſauro Antiquitatum Romanarum Tomo X.

RADBODUS,

Tornacenſis ac Noviomenſis ab anno 1068. Epiſcopus, nobili familiâ natus (Herimanno Abbate teſte) Evérardique Tornacenſium Caſtellani avunculus, reliquit

Sermonem de Annuntiatione B. Mariæ Virginis. MS. ad S. Martinum Tornaci.

Vitam S. Medardi Epiſc. quæ extat apud PP. Hagiographos Societatis Jeſu, ad diem VIII. Junii.

Varia quoque *Diplomata* ejus recenſentur ab *Aub. Miræo* ejuſque continuatore.

Multa in Epiſcopatu ſuo utiliter prœſtitit: ſed tandem (ut narrant Annales Tornacenſes) de ſimonia convictus coram Hugone Legato Apoſtolico & aliis Epiſcopis, profectus Brugas, illic è vivis ereptus eſt anno 1098. ſepultus in templo Cathedrali Tornacenſi.

S. RADBODUS,

Ex Regia Friſiorum ac Francorum ſtirpe, vir ſpiritu prophetico clarus, præceptorem habuit *Nannonem Staurienſem*, Philoſophum, & ſub eo ſtudiorum ſocios *Stephanum* & *Mancionem*, poſtea Tungrenſem & Cabilonenſem Epiſcopos. *Radbodus* verò Epiſcopus fuit Ultrajectinorum ordine XIV. ſimulque Theologus, Hiſtoricus ac Poëta.

Obiit anno 917. xv. Kal. Decembres, Epiſcopatûs anno XVIII. Corpus Daventriam tranſlatum, & depoſitum in Æde D. Lebuino ſacra. Scripſit

De Laudibus S. Martini.

Officium de Tranſlatione S. Martini, quo Eccleſia hodiéque utitur.

De Laudibus S. Bonifacii, Archiepiſc. Moguntini.

Flores de S. Willibrordo.

Vitam & Tranſlationem S. Amelbergæ Virginis: cujus meminit Baronius in Notis ad Martyrologium Romanum. Incipit: *Poſtquam ſancta & Deo amabilis Amelberga* &c.

Eclogam Eccleſiaſticam De Virtutibus S. Lebuini, Presbyteri. Exſtat Tomo VI. apud Surium.

Sermo & carmen de S. Suiberto Extat in Martio PP. Hagiographorum Societatis Jeſu, Tom. I. pag. 84.

RADULPHUS A BERINGHEN,

Decretorum Doctor & Profeſſor Lovanii admiſſus ad Collegium Juridicum anno 1441. unàque Canonicus ad D. Petrum, & Rector Eccleſiæ Parochialis de Erps. Reliquit

Confeſſionale, ad Cap. *Omnis utriuſque ſexus, de Pœnit. & Remiſſionibus.*

Item *Reportata* (ut habet inſcriptio) ſive *Lecturam ad Clementinas.* Fuit utrumque opus Lovanii Manuſc. ad S. Martinum.

Obiit Lovanii anno 1459. ſepultus in D. Petri ad Altare S. Andreæ, inſcriptumque ſarcophago.

Hîc jacet Magister
RADULPHUS DE BERINGHEN,
Artium & Decretorum Doctor,
Qui obiit anno Domini MCCCC.LIX.
IV. die Octobris.

RADULPHUS,

Monachus Benedictinus S. Sepulchri Cameraci, auctor est

Vitæ S. Lietberti Camerac. Episc. cui fere coævus erat. Ediderunt eam, D. *Lucas Dacherius* Tomo X. Spicilegii, & *P. Papebrochius* S. J. Hagiographus, unà cum suis Commentariis, ad diem XXIII. Junii.

RADULPHUS,

Monachus Villariensis in Brabantia Cœnobii, Ord. Cisterciensis, reliquit

Epistolam ad Guibertum, Gemblacensem Abbatem. Legitur Lovanii, ad S. Martinum, cum Responsione *Guiberti*.

RADULPHUS LE FEBURE,

Presbyter, Philippo Bono Burgundiæ ac Brabantiæ Duci à Sacris, scripsit gallicè de bello Troiano librum, hoc titulo, *Recueil des Histoires de Troyes*. Legitur Manusc. ad S. Laurentium in Bibliotheca Regia.

RADULPHUS A RIVO,

Breensi Eburonum opido oriundus, Decanus Ecclesiæ B. M. Tongrensis, vir, præter Theologiæ & Juris cognitionem, etiam Linguis eruditus. Nam Romæ Græcas tradentem litteras audivit Simonem Constantinopolitanum, Thebarum Archiepiscopum, qui anno 1383. floruit; teste Joanne Latomo in Chronico Corsendoncano, pag. 102. qui *Radulphum* sive *Rolandum de Rivo*, Magistrum in Artibus, in Grammatica excellentissimum, Licentiatum in Legibus, Baccalaureum in Jure Canon. & Advocatum Curiæ Coloniensis, inter cetera scripsisse refert *Manipulum de Grammatica*; fuisseque amatorem Antiquitatum & Statutorum Ecclesiasticorum, patronum & liberalissimum enutritorem devotorum ac bonorum hominum, maximeque primorum Fratrum Monasterii sui Corsendoncani, Ord. S. Aug. quos etiam, (inquit) secundùm Canones & Ecclesiastica statuta vivere perdocuit.

Idem *Radulphus*, cum multa insignia Volumina secum Româ deportasset, potissimam eorum partem Corsendoncanis reliquit: in quibus fuit *Novum Testamentum*, græcis literis, iisque vetustis admodum, eleganter descriptum; quo ipso in ejusdem Testamenti recognitione usus fuit *Desid. Erasmus*, vocatque in Annotationibus, ubi sæpe citatur, *Codicem Corsendoncanum*. Sed anno 1633. à Priore & Conventu donatus fuit Duci Comiti Olivario Regiæ Majestatis supremo Consiliario, & in Schorialensi apud Hispanos Bibliotheca collocatus.

Scripsit etiam *à Rivo*,

De Canonum Observantia. Coloniæ, 1568. 8. typis Mich. Hiltorpii, Romæ, 1590. & Paris. Tomo VI. Biblioth. Patrum, item Lugduni Tomo XXVI. pag 289.

De Psalterio observando, ad Præpositum Viridis Vallis &c. MS. in Cœnobio Corsendoncano, & fortè ipsum autographum.

Historiam Episcoporum Leodicensium, ab anno 1347. id est, anno tertio Engelberti à Marca, quo *Joannes Hoxsemius* desiit, usque ad annum 1389. editam è Codice MS. Canonicorum Regul. Tungrensium à *Joanne Chapeavillio* Vicario Generale Leodici, Tomo. III. Rerum Leodicensium.

Kalendarium Ecclesiasticum editum Lo-

vanii, apud Hier. Wellæum, *Jacobi Pamelii* Episc. Audomar. operâ. 1568.

Martyrologium quoque versibus complexus est.

Catalogus librorum MSS. per Belgium, eodem *à Rivo* collectore, extitit Duaci in Bibliotheca Eximii D. *Geor. Golvenerii.*

Obiit anno 1403. IV. Nonas Novembris.

RAIMUNDUS DE LADESSOUS,

Turconiensis juxta Insulas, Ordinis Prædicatorum, Prior Conventûs Insulensis ac S. T. Licentiatus, Vir admodum pius, ac Prædicator generalis; vivere desiit Insulis die 21. Junii 1638.

Petri de Ledesma, Ord. Præd. primarii olim Cathedratici Salmanticensis, *Theologiam Moralem* ex hispanico transtulit in latinum. Tomi II. in 4. quorum primus *de Sacramentis*, Duaci prodiit apud Marcum Wion 1630, item eodem anno Coloniæ; alter vero *de Jure & Justitia* Tornaci apud Adr. Quinque 1636. Opus à Val. Andrea perperam adscriptum Nicolao Janssenboy Dominicano.

Item *la Rose mistique & ses divines odeurs, pleines des amours de la S. Vierge aux Confreres du saint Rosaire.* Tornaci apud Adr. Quinque 1634. in 8. Opus antea inchoatum à quodam Pastore S. Victoris Metis in Lotharingia; ubi prædictus *Raimundus* Rector extitit celebris Monasterii Monialium sui Ordinis.

RAIMUNDUS DE HEZECQUES,

Valencenis apud Hannones natus circa annum 1584. Ordini Prædicatorum nomen dedit in patria, annorum vix XVI. adolescens. Philosophiæ in Hispania, Theologiæ Parisiis in Gymnasio San-Jacobæo operam dedit. Dein S. Theol. Doctor Sorbonicus anno 1624. Fuit Ecclesiastes in Gallia æque ac Belgio celeberrimus, annisque quinquaginta & amplius verbum Dei in præcipuis civitatibus cum plausu & fructu seminavit: imo & octuagenario major per adventum & quadragesimam prædicans adhuc audiebatur.

Aulicum concionatorem adscivit olim Maria Medicæa Francorum Regina, quam in Belgium exulem secutus est. Vicarium generalem in spiritualibus & Ecclesiæ suæ Theologum constituerat circa annum 1630. Carolus de Noailles S. Flori in Arvernia Episcopus. Valencenis tandem apud suos vivere desiit 9. Januarii 1670. fuitque in peristylio, ad aulam Capituli sepultus, hoc decoratus Epitaphio.

Hic jacet Ex. ac R. A. P. F.
RAIMUNDUS DE HEZECQUES,
S. T. D. Sorbonicus,
Famosus prædicator,
Quondam S. Flori in Gallia
Vicarius Episcopalis & Canonicus
Theologalis,
Ætatis anno LXXXVI. profess. LXX.

Ejus operâ in lucem prodière;

Isaias inter majores Prophetas primus, à P. Hieronymo Oleastro, *Lusitano quondam Inquisitore &c. Commentariis illustratus.* fol. Parisiis apud Sebast. & Gabr. Cramoisy. 1656.

Doctes & rares Sermons pour tous les jours du Carême, composez en Portugais par le P. Antoine Feo *de l'Ordre de S. Dominique, &c. nouvellement traduits en François par le* P. Raimond de Hezecques. 8. Paris. 1618.

L'Homme de douleurs, son art de pleurer, & son salaire. fol. Paris. apud Sebast. Cramoisy 1646.

Instances Theologiques & affectives, pour la beauté corporelle du plus beau de tous les hommes Jesus-Christ &c. MS. apud Prædicatores Valencen. Et alia quædam, quorum meminit P. Echard in

Bibliotheca Scriptorum Ord. Prædic. Tomo II. pag. 637.

RAPHAEL DE BELLO-CAMPO,

Vulgò *de Beau-champ*, Duaci Catuacorum anno 1571. natus, parentibus Catholicis *Laurentio de Beau-champ* & *Margareta le Maſſy*, jam inde à puero apud *Arnoldum Maſſium*, avunculum, S. Theol. Doct. & Profeſſorem, atque in D. Amati Decanum, partim Duaci, partim Sonegiis, plebeculâ Duacenâ tumultuante & conjurante in Eccleſiaſticum Ordinem, Maſſioque ibidem ab Illuſtriſſ. D. Lud. Berlaimontio Archiepiſc. Cameracenſi ad Decanatum promoto, educatus atque edoctus fuit.

Anno 1586. Monaſticen profeſſus in Cœnobio Marchianenſi, mox Duacum miſſus eſt, Philoſophicis ſtudiis imbuendus: exactiſque poſtea in Cœnobio ſuo annis aliquot Lutetiam Pariſiorum permiſſu Præſulis conceſſit, ſtudioque ibidem Theologico datâ operâ, ac luſtratis Bituricenſi & Cadomenſi Academiis, varias in variis ſui Ordinis apud Gallos Cœnobiis functiones obivit: habituque reformatorum Congregationis SS. Vitoni & Hidulfi adſumpto in illuſtri Virdunenſi apud Lotharingos Aſceterio, *Raphael* dici cœpit, qui antea *Arnoldus* audierat.

Cumque perſeverandi in eo vitæ inſtituto vires non adeſſent, impetratâ honeſtâ miſſione, deinceps concionibus frequentibus habendis & confeſſionibus excipiendis per varias Galliæ Diœceſes vitam tranſegit, & Prioratum non uno loco geſſit. Tandemque fractus laboribus & annis gravis Marcianas à Præſule ſuo revocatus indeque Duacum ad ſui Cœnobii Collegium miſſus, animum ad ſcribendum appulit, ediditque

Andreæ Silvii, Prioris Marchianenſis, *Synopſin Franco-Merovingicam*, ſive de Geſtis & ſucceſſione Regum Francorum, qui Merovingi dicti ſunt, libros III. cum Prolegomenis ac Paralipomenis, ſeu originibus gentium Ducumque illuſtriorum, quorum in dicta Synopſi fit mentio, nempe Cæſarum Romanorum, Regum ac regni Perſarum, Gothorum &c. Duaci, typis Petri Bogardi, 1633. 4.

Accedit *Diſſertatio de antiquitate Monaſterii Marchianenſis*. Ibidem.

RAPHAEL SADELER,

Nativitate Bruxellenſis, ſed educatione Antverpienſis, bombardopegi filius, *Joannis* fratris ſui in arte chalcographicâ diſcipulus ſolertiſſimus, tantæque perfectionis atque induſtriæ, ut quaſi incomparabilis eſſet. Ad hęc, homo probitatis antiquæ, eruditionis amator & ad ſtuporem admirator.

Relictâ, ob tragicos Belgii tumultus, Antverpiâ, in Germaniam ſeſe contulit, unà cum fratre *Joanne*, & nepote *Ægidio*, *Sadeleriis*, Chalcographis ſui ævi celeberrimis: ac primò quidem hæſerunt Francofurti ad Mœnum: hinc in ſervitia Ducum Bavariæ concedentes, Monachii æri inciderunt Icones præclariſſimas (additis etiam explicationibus) quas in perpetuum adſervabunt iconum periti.

Poſtmodum, luſtratâ Italiâ, fratrem ſuum *Joannem*, Venetias anno 1595. ſecutus eſt *Raphael*, ibidemque ſimiliter annos aliquot arte ſuâ tranſegit. Obiit *Joannes* anno 1600. quinquagenarius: quandonam autem ibi deceſſerit *Raphael*, incertum hactenus. Plura de horum Chalcographorum encomiis lege apud *Joachimum à Sandart* in in Academia Artis Pictoriæ, Norimbergæ anno 1683. editâ, pag. 354.

Swertius in Athenis Belgicis pag. 109. hæc illis adſcribit.

Symbola divina & humana Pontificum, Imperatorum, Regum; ex Musæo Octavii de Strada C. R. Pragæ. 1600. fol.

Schema, seu speculum Principum.

IV. Anni tempora.

Boni & mali scientia, quid ex horum cognitione a condito mundo succreverit. Quam Martinus de Vos figuravit.

Bonorum & malorum consensio, & horum præmia, illorum pœna.

Solitudo, sive Vitæ Patrum Eremicolarum, ex D. Hieronymo. Idem de Vos figuravit.

Sylvæ sacræ.

Bavaria sacra, vel *Sancti Bavariæ*, historicâ enarratione illustrati per Mattheum Raderum & inscripti Max. Bavariæ Duci. 1615. fol.

Accedit & Raphaelis Sadeler *Zodiacus Christianus, seu signa XII. Prædestinationis.* 12. Monachii 1618.

RATHERIUS,

Monachus Lobiensis, *vir nimiæ simplicitatis, sed experientiâ liberalium artium nominatus*, ut ait in Chronico Sigebertus, ad annum 928. Addit Fulcuinus, Lobiensis Chronographus, *abundantem doctrinam & eloquentiam copiosam, quâ inter sapientissimos florere visus est.*

Hic cum *Hilduino*, Lobiensi Abbate, in Italiam ad *Hugonem* Regem profectus, Veronæ datus est Episcopus an. 928. aut 932. Mediolano verò *Hilduinus:* pulsus dein quarto pòst anno ab eodem Hugone, quia Arnoldo Bajoariæ Duci favere deprehensus. Itaque Ticini exul, *De ærumnis suis atque molestiis*, quas in Episcopatu tulit, ad Summum Pontificem *Epistolam* scripsit, quæ apud Lobienses, cum plurimis aliis Epistolis, legitur, & in gestis *Ratherii* à Joanne Chapeavillo edita est.

Vexabat eodem tempore Italiam Anthropomorphitarum hæresis: contra quam & verbis & scriptis pugnavit *Ratherius*, teste Sigeberto. Scripsit præterea in exilio,

Agonisticon, sive *Præloquiorum de quovis hominum statu* libros VI. MSS. Lobiis, quos tandem anno 1733. luce publicâ donarunt DD. Martene & Durand, Benedictini Congregationis S. Mauri, ac Tomo IX. suæ Collectionis amplissimæ Veterum Monumentorum inseruerunt pag. 785.

Vitam S. Ursmari, Abbatis Lobiensis. Exstat apud Surium, XVIII. Aprilis, sed mutila; integra apud Lobienses legitur, uti & apud Hagiographos S. J. Fulcuinus vero in Chronico Lobiensi tradit Vitam illam à *Ratherio* quidem emendatam & auctam, sed ab *Ansone* Abbate scriptam.

De Arte Grammatica; quem librum *Sparadorsum* inscripsit, vulgari loquendi more, quòd puerorum dorsum à flagris servet. Imperabat tum Italiæ Otho, Germaniæ Rex. Is Brunonem fratrem disciplinæ Ratherii, *inter Philosophos Palatinos primi*, ut loquitur Fulcuinus, tradidit. Bruno autem Coloniensis electus Episcopus, *Ratherium* ad Leodicensem cathedram anno 955. promovit; & factiosorum hominum odio pressum Veronensi postea sedi restituit. Scripsit sub id tempus, de secundo exsilio suo,

Phrenesin, eo quòd ut phreneticus rejiceretur. Extare dicitur Lobiis.

Synodicam ad Diœcesanos presbyteros.

Conjecturam Vitæ suæ.

Itinerarium Romanum.

Sermones de Paschate, Cœnâ Domini, Ascensione, Pentecoste. Et alia. Hæc ex Fulcuino. Addit Trithemius,

De Corpore & Sanguine Domini librum I. Extat Tomo XII. Spicilegii Dacheriani.

Confessionum lib. I. Manuscr. Lobiis.

Chronographia ejusdem legitur MS. Gemblaci.

Ceterùm *pertæsus* (Fulcuini verba sunt) *civium Veronensium insolentiam*,

simulque suspectam habens innatam illis perfidiam, de reditu agitabat. Mittit igitur ad Abbatem librum, quem inscripsit

Conflictum duorum, disputans in eo fluctuare se, utrumne reverteretur, an non. Reversus autem, in Alnensi Monasterio quod reliquum fuit vitæ egit, & Namurci decessit, anno Dom. 974.

Veronæ Præsul, sed ter Ratherius *exsul.*

Corpus Lobias delatum est, & in Ecclesia S. Ursmari conditum. Tumulo suo Epitaphium hoc inscribi voluit.

CONCULTATE PEDES HOMINUM, SAL INFATUATUM.

Vide Molanum de Natalibus SS. Belgii XVIII. Aprilis. Omnia ferme ejus Opera leguntur edita à Domno *Luca Dacherio* Benedictino Gallo, Tomo II. Spicilegii. Extant etiam plura MSS. in Bibliotheca Cathedralis Ecclesiæ Laudunensis in Gallia.

REGINALDUS DE ALNA,

Ordinis Cisterciensis, in Alnensi Cœnobio, apud Tudinium ditionis Leodicensis opidum, in multis Codd. manu exaratis *Commentarium* scripsisse fertur *in Sapientiam Salomonis:* qui vulgò nomine *Roberti Holcot* circumfertur.

REGINO,

Monachus, ac dein Abbas Prumiensis Cœnobii in Silva Arduennæ ac Diœcesi Trevirensi, anno 892. electus est, ut libro II. Chronicorum suorum de semet-ipso testatur. Per idem tempus *Farabertus Abbas Prumiensis Cœnobii curam pastoralem suâ sponte per concessum Regis deposuit; & ego, quamvis indignus, secundum regularem authoritatem per electionem Fratrum in regimine successi; in quo tamen non diutius immoratus, æmulis agentibus, Richarium, invidiosum mei negotii successorem sustinui;* anno nempe 899. Unde & prosequitur. *Qualiter autem erga me actum sit, idcirco in hoc loco notare distuli, ne forte injuriis provocatus ultra quam Christiana patientia permittit, persecutionis meæ causas exagerasse viderer.*

In causas dejectionis ejus inquirens Balusiùs (suis in *Reginonem* Notis) non alias reperit, quam quod amor studiorum veterisque disciplinæ observantia fastidiosum illum ac gravem Monachis suis reddiderint. Privati deinde hominis vitam duxit in Abbatia S. Maximini apud Treviros, cum libris suis se oblectans, & semper aliquid scribens, ibique tandem mortuus ac sepultus est sub annum 912; ut habet illius Necrologium. Vir (teste Trithemio) in divinis Scripturis eruditissimus, in sæcularibus Litteris nobiliter eruditus, & inter doctiores Germaniæ suo tempore facilè obtinens principatum.

Scripsit ad Alberonem Metensem Episcopum, *Annales* sive *Chronica ab anno Christi primo ad Ottbonem II. sive annum* 906. Prodiêre primum Moguntiæ in fol. 1521. apud Joann. Schœffer, curante *Sebastiano de Rotenham*, Franco-Germanico, Equite Aurato & Jure-consulto. item cum Appendice LVII. annorum, 1566. Francofurti.

Ceterum (ait Miræus ad Chronicon Sigeberti) ad explendas lacunas & ad alia supplenda, quæ in vulgata Reginonis editione desiderantur, juverit *Fragmentum Annalium Francicorum* ab anno 741. ad 793. quod Canisius Tomo III. Lectionum antiquarum publicavit.

Prodiit item hoc Chronicon *Reginonis* cum Annalibus Conradi à Lichtenaw Abbatis Urspergensis & Lamberti Schafnaburgensis, Argentorati 1609; item apud Joannem Pistorium Tomo I. Scriptorum Germanicorum; Excerptum autem de Normanorum Gestis apud

REGINO, CHRONOGRAPHVS
ABBAS, PRVMIENSIS.

De. L'armessin. sculp.

apud Du-Chenium inter Script. Norm. pag. 7.

Scripsit quoque, jubente Ratbodo Trevirensi Archiepiscopo, *De Ecclesiasticis Disciplinis & Religione Christiana* libros II. Primus tractat de rebus & personis Ecclesiasticis: secundus de vita & conversatione laïcorum. Continent autem ambo 900. fermè Capitula, ex quibus sua pleraque acceperunt Burchardus Wormaciensis & Ivo Carnotensis. Prodiit hoc *Reginonis* opus primùm Helmestadii anno 1659. in 4. curante *Joachimo Hildebrando*, ex vetustissimo ibidem Codice, qui fuit olim Matthiæ Flacci Illyrici. Contulit vero postmodum Codicem istum doctiss. *Stephanus Baluzius*, Tutelensis, cum altero ex Bibliotheca Oratorii Parisiensis (quo sese usum fuisse narrat Joannes Morinus in appendice libri de Pœnitentia pag. 39.) novamque *Reginonis* editionem dedit, Notis suis illustratam, Parisiis apud Franc. Muguet 1671. in 8.

Sermones quoque & multos & elegantes composuit libr. I. *Epistolas* itidem ad diversos libr. I. & alia complura, quæ (ut refert Abbas Trithemius) ad notitiam nostræ lectionis adhuc minimè pervenerunt.

REGNERUS BRUITSMA,

Sneeanus, Frisius, Reip. Machliniensis Doctor Medicus, ingenii præstantis, in publicæ salutis ac Medecinæ sanctioris tutelam *Votum Jatricum* S. P. Q. Machliniensi solvit, 1617. 4.

Item *Scholam* edidit *Salernam novo-antiquam*, ordine concinniore & 400. ampliùs versuum accessione locupletatam. Ibid. 1633. & Lovanii, 1635. 8.

Vivere desiit Mechliniæ, relictâ præclara posteritate, è quâ *Henricus Bruitsma*, supremi ibidem Senatûs Regii Consiliarius, obiit anno 1703.

REGNERUS AB ELAMA,

Frisius, Medicus, scripsit *Disputationem de Podagra*. Legitur ea Decade V. Disputationum Medicarum, quas collegit Joannes Jac. Genathius, & Bas. edidit, 1631. 4.

REGNERUS DE GRAAF,

Medicus Delphensis & Anatomicus, ut indefessus, sic & inter paucos sagacissimus & accuratissimus. Natus est Schoonhoviæ, Hollandiæ meridionalis oppido, die 30. Julii 1641, patre Cornelio Architecto, & singulari Machinarum hidraulicarum inventione præclaro. Juvenis Medicinæ operam dedit, præcipuo Doctore usus Francisco de le Boë Sylvio, Professore Leydensi celeberrimo; tanto cum progressu, ut ab anno 1663. Tractatum insignem in lucem emitteret, *de Succo Pancreatico*, omnibus doctis probatum. Biennio post, simul cum fratre *Martino* in Galliam secessit, atque in celebri Andegavensium Academia Medicinæ Doctor proclamatus est, dum frater ejus Doctoralem in utroque Jure lauream adipisceretur, qui dein Hagæ-Comitum Jurisprudentiam forensem cum laude sectatus est.

Sequenti anno in patriam reversus, Delphis sedem fixit, ibique Medicinam exercuit, atque interea plures Tractatus evulgavit. Anno 1672. thori sociam sibi junxit *Mariam Van Dyck*, ex qua tamen nullos liberos reliquit. Mortuo in Academia Lugdunensi *Sylvio*, haud dubiè in Cathedra successisset *Gravius*, nisi Catholica quam à teneris profitebatur Religio, quamque omni temporali commodo anteponebat, obstitisset. Obiit Delphis in ipso vix maturæ ætatis flore, die 17. Augusti 1673. annos vix natus 32.

Opera ejus, primum ab ipso scor-

sim edita, dein simul collecta prodierunt Amstelodami apud Wetsteynios in 8. ann. 1677. & 1705. quæ etiam in Gallia, Italia, Germania, Helvetia recusa sunt, atque etiam in diversis linguis edita. Sunt autem hæc.

I. *Tractatus de Virorum organis generationi inservientibus.*

II. *Epistola, de partibus genitalibus mulierum.*

III. *De mulierum organis generationi inservientibus.*

IV. *Partium genitalium defensio.*

V. *De succi pancreatici natura & usu*

VI. *De Clysteribus.*

VII. *Epistola ad Vopiscum Fortunatum Plempium* Medic. Doctorem in Academia Lovaniensi.

VIII. *De usu siphonis in Anatomia.*

REGNERUS A MANSFELT,

Ultrajectinus, Artium in eadem Academia Doctor, Logicæ ac Metaphysicæ Professor inauguratus fuit 28. Novembris 1660. fato functus 29. Maii 1671. & à Collega *Jo. Georgio Grævio* pro funere laudatus. Dedit

Elementa rectæ Ratiocinationis. 8. Ultraj. 1668.

Item supposito nomine *Petri ab Andlo*, dedit pro Carthesio contra Samuelem Marezium, *Confutationem Dissertationis de abusu Philosophiæ Carthesianæ subrepente & vitando in rebus Theologicis & Fidei*, anno 1670. aliaque, quibus vicissim & acriter sua reposuit Marezius.

Denique *librum posthumum adversus Anonymum Theologo-politicum* (is fuit Benedictus Spinosa) *de libertate Philosophandi.* Amstel. 1674. in 4.

REGNERUS MERCATOR,

Vulgò Craemer, Embricensis Clivius, Presbyter, S. Theol. Licentiatus in Academia Coloniensi, studiorum cursum illic in Collegio Hollandico, sub *Leonardo Marie* S. T. D. absolvit feliciter, in doctrina S. Augustini ejusque librorum lectione eminenter (Superiorum suorum judicio) versatus. Fuit primùm per annum Vice-pastor Gaudæ; inde ab anno 1631. Pastor Catholici gregis in urbe Leidensi, simulque Archipresbyter Rhenolandiæ ab Archiepiscopo *Rovenio* constitutus. Grassante ibidem lue epidemicâ, inter opera pietatis ac charitatis animam pro ovibus posuit die 20. Septembris 1636. Edidit

Examen veri Catholicismi, oppositum Thesibus Tremonianis *Christophori Scheibleri*, Lutherani. Coloniæ. 4.

Item Belgico sermone *Collyrium* quoddam, aperiendis & purgandis oculis cœci ductoris, *Dionysii Spanbuyssen*, Prædicantis Delfensis, artificiosè confectum.

Item *Scholia in V. Libros Moysis & sequentes S. Scripturæ libros, usque ad Ruth*: quæ MSS. asservabantur in Musæo Heussseniano.

REGNERUS PRÆDINIUS,

Frisius, natus in pago Winsemio, agri & territorii Groningensis, Scholam publicam Groningæ moderatus fuit, & quædam scripsit *De Fide, ejusque antecessionibus & consecutionibus, de Precatione Christiana, De excommunicatione*, aliaque Basileæ typis Oporini, 1563. fol. excusa: sed quæ, ut ab homine novæ religionis profecta, & doctrinæ non sanæ, meritò hinc exulent.

Decessit Groningæ, & sepultus est prope templum S. Walburgæ, hoc Epitaphio lapidi insigni insculpto.

H. S. E.
Regnerus Prædinius
In Christo Jesu mortuus,
Anno suæ ætatis LI.

Domini vero M. D. LIX.
Die XVIII. Aprilis.

REGNERUS SIXTINUS,

Natione Frisius, Leovardiâ oriundus, puerilis doctrinæ initia in patria primùm, deinde Bolsvardiæ posuit. Postmodum domestico pro-patrui *Johannis Sixtini*, J. C. in Anglia vitâ defuncti, exemplo extimulatus, qui adolescentis studia legato etiam juverat, ejusdem vestigia secutus est. Ideoque cogitationibus in Jurisprudentia defixis, Galliam imprimis adiit, quæ tum ludus & officina Jurisprudentiæ patebat omnibus; auditisque Doctoribus *Duareno*, *Cujacio*, *Donello*, *Balduino*, & ipse ætatis anno XXII. summâ in utroque laureâ donatus fuit Aureliis.

Præcluso in Frisiam reditu, eo quòd à Catholica religione defecisset, Spiram Nemetum ad illud Romani Imperii tribunal contendit, hæsitque illic triennio. Hinc ad Marpurgensem Hassorum Academiam sese contulit, atque anno 1568. extra ordinem Jura docere cœpit gratis: paulò post Ordinariorum Professorum numero adscriptus, illiusque Academiæ Rector anno 1580. Postmodum Francofurti ad Mœnum Syndici partes sustinuit: donec à literatissimo Principe Mauritio in Hassiam revocatus, ut isthac in aula Consiliarii, etiam secretioris, officium subiret, Cassellas veluti alteram patriam prælegit, annosque XXVI. in hac spartâ adornandâ elaboravit.

Decessit Cassellis anno 1617. die Maii 11. ætatis anno 74. ampliore elogio apud *Paulum Freherum* in Theatro Virorum eruditione illustrium memoratus, pag. 1014. Reliquit

Tractatum de Regalibus. Francofurti 1617. in 4. item Hanoviæ 1657. & Norimb. 1683. & 1693.

Exegesin Juris Canonici, *Civilis*, *atque Feudalis.* Francof. 1617. in 8.

REGNERUS TEGNAGELIUS,

Arnhemius, Gelder, J. U. Doctor Lovanii renuntiatus anno 1547. Vir tum majorum stemmate, tum etiam diuturnâ Juris Professione in Academia Lovaniensi illustris, reliquit

Juris utriusque Methodum, Schematibus aliquot expressam, Lovanii editam, nomine auctoris suppresso.

De Geldrorum Principum seu Ducum Origine, *Successione & Rebus gestis*, usque ad Carolum V. Imp. Item *Descriptionem Urbium præcipuarum*, *ac Locorum.* Exstiterunt aliquando Affligemii.

Decessit Lovanii, anno 1585. die x. Julii, conditus in D. Gertrudis. Filium reliquit *Georgium*, Cameræ Imperialis Assessorem. Celebris quoque fuit ac scriptis clarus *Sebastianus Tegnagel*, Cæsareus Viennæ Bibliothecarius circa annum 1609.

REGNERUS VITELLIUS,

Ziriczæus, Zelandus, à primis ætatis annis peragratâ Italiâ, Galliaque, & lustratis plerisque Germaniæ locis, patriæ redditus, publicâ ibidem auctoritate Gymnasiarcham egit, posteaque, abdicato Scholæ regimine, Amstelodamum se contulit, ubi annis aliquot exactis vitam cum morte commutavit, anno 1618. & denudato capite, eique impositâ laureâ, more Poëtarum, elatus ac sepultus est, circa annum ætatis XL. Plura de eo D. *La Rue* in Zelandia Litterata. Ex italico latinam auctioremque fecit

Descriptionem Regionum Belgii, sive *Germaniæ Inferioris*, *Lud. Guicciardino* Nobili Florentino auct. Amst. typis Guil. Jansonii, 1612. fol. & Arnhemii, 1616. 4.

Præterea *Guilielmi Campdeni* (celebris Historici Angli, sed Acatholici) *Britanniam* in Epitomen contraxit, & Tabulis Chorographicis illustravit. Amstelod. 1617. 8.

REGNERUS de WAEL,

Poëta facilis & facetus, scripsit.

Carmen Elegiacum de Vacca Dordracensi, quam luto circumlitam possessor velut ignotam & alienam vendidit.

De tribus, qui anseris avidi in foveam ceciderunt.

De Barta & marito ejus per studentem Parisiensem deceptis. Leidæ, typis Joan. Severini, 1509. 4.

REINERUS,

Leodiensis S. Jacobi Cœnobii Monachus Benedictinus, natus anno 1155, professus anno ætatis 20, dein inter suos Prior, nec non Præpositus de Wota & Passerige: anno 1215. Romam quarto itinere profectus, Concilio Lateranensi sub Innocentio III. Pont. interfuit. Vitam produxit ad annum saltem 1230. quò usque produxit *Chronicon Leodicense Lamberti Parvi*, ejusdem Cœnobii Monachi, à se continuatum.

Extat illud primò è Manuscriptis erutum in Collectione novissimâ PP. Benedictinorum Congregat. S. Mauri anno 1729. Parisiis Tomo V. pag. 5.

REINERUS,

Monachus ad S. Laurentium Leodici, descripsit

Vitam S. Wolbodonis, Episc. Leodiensis. Extat ibid. MSS. Meminit Molanus ad Usuardum 21. Aprilis.

Vitam S. Lamberti. Molanus ibid. 17. Septembr. legiturque Tomo I. de Gestis Episc. Leod. *Chapeavillio* collectore.

Ejusdem *Reineri* varia alia Opuscula primum edidit P. *Bernardus Pez*, Mellicensis Cœnobii in Austria Ord. S. Bened. Asceta doctissimus, Tomo IV. Anecdotorum. Inter quæ extat libellus ejus, *De claris Scriptoribus Monasterii S. Laurentii.*

REINERUS,

Aliàs Rounerus, scripsit ad Radbodum Abbatem S Gisleni,

Vitam S. Gisleni, quæ ibidem MS. legitur. Molanus ad Usuard. 9. Octob.

REINERUS BUDELIUS,

Ruræmundanus Gelder, J. U. D. & Electoris Coloniensis Monetarum tam Rhenensium quam Westphalicarum Archiepiscopalium Præfectus; edidit

De Monetis & Re Nummaria libros duos. I. artem cudendæ Monetæ, II. Quæstionum Monetalium Decisiones continet.

Accedunt *Tractatus varii atque utiles*, nec non *Consilia singularesque Additiones*, tam Veterum quam Neotericorum Authorum, qui de Monetis earumque valore, ligâ, pondere, potestate, mutatione, falsitate ac similibus scripserunt. 4. Coloniæ anno 1591.

REINERUS NEUHUSIUS,

J. C. Leovardiensis Frisius, filius Edonis Neuhusii in Gymnasio Leovardiensi per XXXI. annos Rectoris; ipse vero Gymnasium Alcmariense, quod per annos prope XXXV. rexit, florentissimum reddidit, Orator facundus, Poëta elegans, & græci sermonis inprimis gnarus. Oblatam ab Frisiæ Ordinibus Eloquentiæ & Historiarum Professionem in Academia Franekerana anno 1656 constanter respuit; quòd ingravescente ætate è Musæo Alcmariano avelli nollet.

Obiit ibidem anno 1662, sepultus in Ecclesia primaria, hocce Epitaphio.

„ Reinerus Neuhusius, J. C.
„ Leovard. Frisius, illustris Gymna-
„ sii Alcmariani Rector, & ibidem
„ Ecclesiæ senior, ob. ætatis LIV.
„ M. D. C. LXII.

Hic est, quem Frisii Proceres, clarique Sicambri
Præsidium Suadæ bis petière suæ.
Neutra Virum potuit Provincia vincere verbis;
Illi in deliciis Alcmaria una fuit.

Edidit *Tyrocinium Eloquentiæ*, sive habitas Alcmariæ Orationes. 12. Amstel. 1648 & 1656.

Thaliam Alcmarianam, seu Poëmata varia; Opus posthumum. 12. Tom. II. Amstel. 1669. & 1678.

Electa Plautina & Terentiana. Amstel. 1646. 12.

Electa Senecana & Salustiana. 12. Ibid.

Epistolas familiares. 12. Ibid. 1653.

Exercitationem Eloquentiæ. 12. Ibid. 1671.

Apparatum Eloquentiæ. 12. Ibid. 1663.

Florilegium Philologicum. 12. 1658.

Auriacum. 12. Amstel. 1679.

Suadam Alcmarianam. 12. 1660.

Edidit quoque patris sui *Edonis Neuhusii*, *Infantiam Imperii Romani*, *sub septem Regibus*; *Manes Nassovios*, *Præfationem in Victorias Belgicas* &c. 12. Amstelod. apud Janssonium 1657.

REINERUS A SANDE,

Gelder, J. C. fuit celebris nominis Advocatus, ut vel ex unico ejus *Responso* colligere licet, quod Commentario suo de Feudis Geldricis *Fredericus Sandius*, *Reineri* filius inseruit. Sed & *Joannes à Sande*, in suprema Frisiorum Curia Senator, *Reineri* filius fuit.

REINERUS SARCERIUS,

Solmondanus, ex Comitatu Burano, Rector Scholæ Hieronymianæ apud Ultrajectum, disciplinæ Scholasticæ rigidus observator, Catholicæ item religionis tenacissimus, *Henricum Vander-Burchium*, Archiepisc. Cameracensem, hujusque è fratre nepotem *Adrianum*, Ruræmondæ Consiliarium, *Heribertum Rosweydum*, aliosque, claros postmodum viros, discipulos habuit. E scriptis sequentia ad notitiam venerunt, omnia edita in 4.

Elegia Scholastica de Cruce seu afflictione perferenda, 1582.

Laus Auroræ, quâ juventus ad studium matutinum invitatur, 1593.

De Amicitia Ode tricolos tristrophos, ad Martinalia Hieron. Scholæ auditoribus præcinenda, 1579.

Elogia Scholastica seu Commendatio laboris, 1591.

Obiit anno 1597. Rectoratus XX. ætatis LVII.

REINERUS SNOYUS,

Goudæ apud Batavos natus, adolescens in patria studiorum initium fecit, decursoque Lovanii Philosophiæ stadio, Medicinæ animum adjecit, atque Italiam, & in ea Bononiam, visit. Hic de quęstionibus Medicis Declamationes sępè instituit, & honorarium ab Academia accepit. In Belgium reducem *Adolphus à Burgundia* valetudini suæ præfecit; *Carolus*, Belgarum Princeps, ad Reges Scotiæ ac Daniæ Legatum misit; Goudana Resp. Consulari dignitate ornavit. A puplicis functionibus liber, Goudam, quę vitam dederat, vitæ sedem elegit, & ad maturos pervenit annos:

Historicus, Medicus, Vates; hæc singula Snoyus,
Unus homo pariter munia sustinuit.

Decessit autem anno 1537. Kalendis Augusti, annos natus circiter LX. conditus Goudæ in D. Joannis. Scripsit

Paraphrasin in Psalmos Davidicos, Coloniæ, Parisiis, Antverpiæ & alibi editam, ac Germanicè quoque redditam. Prodiit iterum Lovanii anno

1704. curâ & studio *Huberti Raellen*, Gandensis, S. T. L. tunc Pastoris ad S. Quintinum Lovanii; qui addidit novam Paraphrasin ad Septem Cantica, quæ in Horis leguntur.

De Libertate Christiana. Lovanii, 1550 8.

Historiæ Batavicæ libros XIII. Roterod. editos *Jacobi Brassicæ* curâ, 1620. fol. Refert Brassica, (cui *Snoyus* avunculus major fuit) libello de Etymo Hollandiæ cap. VII. scripsisse præterea, sed quæ adhuc prelum non viderint,

Anti-Lutherum. De Arte Poëtica.

De Essentia Animæ Sophologiam.

Paræneticon ad Carolum V. Augustum.

Laudem D. Virginis, versu Sapphico.

Praxeos Medicæ Volumina II.

Alardus Amstelodamus hoc illi epitaphium conscripsit.

Ecquid in omnigenis naturæ dotibus usquam est,
Ingenii præses quidve Minerva parit,
Quod non ingenio SNOYUS *studioque frequenti*
Prendit & absolvit non sine judicio?
Quicquid habent nitidi divina poëmata cultûs,
Exprimit hoc doctis undique carminibus.
Instar apis, variis ex libris plurima carpsit;
Melleus hinc blando manat ab ore liquor.
Scivit inurbanum lepido seponere dicto,
Plusquam civili præditus ingenio.
Reddere personæ scit convenientia cuique,
Et quod justitiæ est, jus dare quique suum.
Omnia Rhetorici tenuit præcepta nitoris,
Astrorum motus, commeminitque situs.
Novit atlantiaci metiri pondus olympi,
Quæque sub ambobus tenditur ara polis.
Quicquid ab expertis Medicis aliquando repertum est,
In numerato habuit, si quis habere potest.
Nemo vir hoc Medico fuit experientior uno,
Et plures medica nemo levavit ope.
Quicquid in Historiis sacris juxtaque profanis
Scriptum est, excussit, calluit, edidicit.
Abdita scripturæ penetrans mysteria sacræ,
Obscurum verbis explicat omne tribus.
Ornandis studiis natus, natusque juvandis
Pauperibus, summo quos fovet obsequio.
Lætus uti semper vixit, sic lætus obivit,
Quod bene confidit de bonitate Dei.
Ut cinis & pulvis terræque est reddita terra,
In cælos rediit spiritus, unde venit.

REINERUS SOLENANDER,

Buderico sive Budrichio Cliviæ opido oriundus, Guilielmi Ducis Clivensis beneficio Lovanium studiorum causâ ablegatus, biennio & eo ampliùs, disciplinis Philosophicis operam impendit. Inde Medicinæ sacris initiatus, in Italiam studiorum omnium alumnam missus, toto septennio id operæ dedit, ut expertorum hominum consuetudine variis peregrinationibus, & frequentibus artis operibus doctior atque exercitatior evaderet. Exstant ejus hæc:

De Caloris Fontium medicatorum causa & temperatione libri II. Lugduni, apud Joan. Franc. de Gabiano, 1558. 4.

Apologia, quâ Julio Alexandrino respondetur pro Argenterio, Florentię, apud Leon. Torrentinum, 1556. 8.

Consiliorum medicinalium Sectiones V. Francof. typis Wechelianis, 1596. & & Hanoviæ, 1600. fol.

REINICO FRESINGA,

Franekerensis, Frisius, homo quidem illiteratus, latinæ gallicæque linguæ imperitus, ast maturi judicii; scripsit populari idiomate,

Memorias sive Ephemeridas Rerum per Frisiam, Transisalaniam, & finitimas Terras, memorabilium, ab anno 1576.

usque ad annum 1584. excusas Daventriæ 1584. 8.

Chronicon hoc denuo edidit, Notisque illustravit Vir Clariss. *Gerardus Dumbar* Reipublicæ Daventriensi ab Actis, Tom. III. Analectorum suorum, Daventriæ 1722. in 8.

REMACLUS ARDUENNA-FLORENAS,

Luxemburgius, J. C. *Carolo* Hispaniarum Principi à Secretis, Poëta, dedit *Palameden*, & alia *Poëmata sacra*.

Item *Epigrammatum* libros III. Paris. 1507 4.

REMACLUS FUSCHIUS,

Limburgensis, Medicus & Canonicus ad S. Paullum Leodici; Vir stirpium, eorumque, quæ terra ex se fundit, scientiâ præstans. Scripsit

Methodum curandi Morbi Hispanici sive Gallici per lignum Guaiaci decoctum. Paris. apud Wechelum, 1541. 8.

Historiam Aquarum, quæ hodie in communi Practicantium sunt usu.

Item *Conditorum, & specierum aromaticarum, quarum usus frequentior est apud Pharmacopolas.* Venetiis 1542. in 8.

Nomenclaturam omnium, quorum apud Pharmacopolas usus, ordine Alphabetico. Paris. 1541. Venet. 1542. & Ant. ver. apud Nutium, 1544. 8.

Pharmacorum omnium, quæ in communi sunt Practicantium usu, Tabulas X. Paris. apud Ægid. Gorbinum, 1569. in 16. Lugd. apud Guil. Rovillium, 1594. 8. & alibi.

De Simplicium Medicamentorum delectu Tabellam.

Item *Dialogum de Herbarum notitia*. Antver. 1544. 8. apud Nutium.

Primus quoque habetur Fuschius, qui scripserit *Vitas Illustrium Medicorum*. Paris. 1540. 8. cum simili Catalogo *Symphoriani Campegii.*

Decessit anno 1586. aut forte sequenti XII. Kal. Januarii. Sepultus cum fratre *Gilberto Fuschio*, in S. Annæ Monialium Hasselensium Cœnobio, quod est Leodii, inter Paulini Canonicorum Collegii septa.

JanI bIs seno, VItâ ReMaCLe, CaLenDas
exCUterIs, fratrIs CLarUs & arte VIgens.

REMACLUS MOHYUS,

à Rotundo Campo, Eburo, Grammaticus, & Pastor Geldenaci in Gallo-Brabantia, edidit librum, cui titulus,

Usus Scholaris, in quo Nomenclatura vocabulorum quorumdam, Dialogi & Epistolæ aliquot pueriles. Leodii, 1609. 4.

Epistolarum suasoriarum libellum. 8. Et alia.

REMACLUS DE VAULX,

Luxemburgus, scripsit librum, cui titulus, *Hippocrates divinus*. 8. Colon. 1617.

Methodum Francisci Veron, (Parisini, quondam S. J. Theologi) quâ è quibusvis Bibliis, cuivis hæretico Ministro silentium imponitur; è gallicâ latinam fecit.

S. REMBERTUS,

Natione Flander, ex opido Torholto in Diœc. Brugensi, Archiepiscopus Hamburgensis & Bremensis (de quo Molanus in Natalibus SS. Belgii XI. Junii) scripsit, cum alio suo condiscipulo;

Vitam S. Anscharii Episcopi Bremensis & Hamburgensis, sui prædecessoris. Ita Molanus ad Usuardum 3. Febr.

Surius 4. Febr. Extat quoque in Mabillonii sœculo IV. Benedictino, & Tomo I. Februarii Bollandini pag. 408.

De Virginitate librum I.

Epistolas varias &c.

Obiit anno 888. III. Idus Junii, (nam eo die Natalem ejus celebrant Hamburgenses) vel secundùm alios pridie Nonas Februarii. Vide Hagiographos S. J.

REMBERTUS DODONÆUS,

Vulgò *Dodoens*, è Frisia oriundus, Machliniæ nascitur patre *Dionysio*, anno 1518. Kal. III. Julias. Medici titulum accepit Lovanii anno 1535. IV. Idus Septembres: Vir rei medicæ ac herbarum cognitione in primis excellens: cujus gratiâ plerasque Italiæ, & Galliæ Academias lustravit. *Nicolao Biesio* Med. Doctore Lov. vitâ functo Maxæmiliano II. & Rudolpho II. Impp. fuit à valetudine & consiliis.

Dum in patriam cogitat miserè afflictam, & militum furore factionibusque laceram, Coloniæ in Ubiis aliquantisper substitit, & Medicinam factitavit. Relictis Ubiis Antverpiam concessit; indeque anno 1582. senex Lugdunum Batavorum ad publicam Medecinæ Professionem vocatus est. Scripsit

Cosmographicam Isagogen de Sphæra, sive de Astronomiæ & Geographiæ principiis. Antver. 1584. 8.

Historiam Florum, & coronariarum, odoratarumque Herbarum. typis Plantin. 1568. 8.

Historiam Frumentorum, palustrium & aquatilium Herbarum, cum Iconibus. Ibid. 1566. 8.

Purgantium, aliorumque eo facientium, tum & radicum, convolvulorum, ac deletoriarum Herbarum Historias, libris IV. Ibid. 1576. 8.

Historiam Vini vitisque, & stirpium nonnullarum. Coloniç 1580.

Historiam Stirpium. Ibid. apud Loëum, 1583. 8. Quæ omnia simul postea edita sunt, typis Plantinianis, libris XXX. hoc titulo: *Stirpium Historiæ Pemptades sex* latinè & belgicè, folio. Scripsit item

Praxin Medicam Amstelod. 1616. 8. apud Henricum Laurentium.

Medicinalium Observatinum. Exempla rara.

Annotationes in Ant. Bonivenii ejusdem argumenti libellum. Coloniæ, 1581 & Antver. 1586. 8.

Epistolam de Alce. Coloniæ, 1581. 8. cum Antonii Menabeni ejusdem argumenti libello.

Epistolam de Zytho, & Cerevisia, ad *Balduinum Ronsseum.* Legitur in Miscellaneis Balduini, Epistolâ 39.

Consilia Medica leguntur eo in opere, quod *Laur. Scholzius* edidit Francof. typis Wechel. 1598.

Obiit Lugduni in Batavis, anno 1585. VI. Idus Martias, annos natus LXVIII. Plura de illo ejusque libris vide apud Niceronum Tomo XXXIV. Authorum illustrium. Mortuo Epitaphium poni curavit Rembertus filius.

D. O. M.
REMBERTO DODONÆO, Machlin.
D. Maximiliani II. & Rudolphi II. Impp.
Medico & Consiliario,
Cujus in re Astron. Herb. Medicâ
Eruditio scriptis inclaruit.
Qui jam senex in Academia Lugdunensi
Apud Batavos
Publicus Medicinæ Professor
Feliciter obiit
Anno M. D. LXXXV.
Ad VI. Idus Martii,
Ætatis suæ LXVIII.
REMBERTUS DODONÆUS, F.
M. P.

REMMERUS VALERIUS,

Campiniensis, Presbyter, Ecclesiæ Parochialis S. Lamberti in Muysen juxta

ROMBERTVS·DODONAEVS·MECHLINI

juxta Mechliniam per annos 51. Pastor, historiarum & antiquitatum patriæ suæ inter primos peritus. Plura edidit *Chronica vernacula*, Urbis, Ecclesiæ, Consilii supremi, & Magistratûs illius originem ac res memorabiles elucidantia, quæ in variis Kalendariis ejusdem civitatis leguntur: ideoque eruditis in precio sunt. Item evulgavit

Tabulas horographicas. Mechl. 1662. 4.

Tractatum de recto calculo Kalendarii, in quo plures errores Barth. Gavanti, qui in Thesauro suo sacrorum Rituum simile Kalendarium perpetuum ediderat, refelluntur. 8. Mechliniæ apud Lintsium. 1673.

Mortalitatem exuit Pastor Valerius die 30. Augusti 1687, jam octuagenarius. In Ecclesia de Muysen legitur ejus Epitaphium vernaculum.

Sepulture van den Eerw. Heer
REMMERUS VALERIUS,
Gestorven den 30. *Augusti M. D. C. XXXVII.*
Oudt 80. *jaeren.*
Hier onder desen blauwen steen
Light Hy, die vyftigh jaer en een
Bedient heeft met groot eer en lof
Syn herders-ampt. Al is by stof,
Nochtans syn wercken allegaer
Die doen hem leven menigh jaer.
Gy die dit leest, bidt dan voor hem
Een lyck-gebedt van Requiem.

REMIGIUS DU PUYS,

Caroli V. Hispaniæ ac Belgii Principis, dein Augustiss. Cæsaris Judiciarius & Historiographus, edidit librum sequentem:

La triumphante & solemnelle entrée faicte sur le nouvel & joyeulx advenement de tres-hault & tres-puissant & tres-excellent Prince, Monsieur Charles Prince des Espaignes, Archiduc d'Autricke, &c. en sa ville de Bruges l'an M. D. XV. le 18. *jour d'Apvril apres Pacques, redigé en escript* &c. Fol. cum fig. Brugis.

RENATUS FRANCISCUS DE SLUZE,

Leodius, Ecclesiæ Cathedralis Lambertinæ Canonicus, Collegiatæ S. Odæ Amaniensis in Condrusio Abbas secularis, nec non Serenissimi Principis Leodiensis Consiliarius; ob vulgatam eminentis scientiæ famam inter socios Regiæ Scientiarum Academiæ Londinensis adlectus fuit. In Mathematicis potissimum excelluit; uti testatur imprimis

Mesolabrum, seu duæ mediæ proportionales inter extremas datas per circulum & per infinitas hyperbolas vel ellipses. Accessit pars altera, de Analysi; item *Miscellanea*. 4. Leodii per Guil. Henr. Streel 1668.

Ejusdem est *Dissertatio de S. Servatio Episcopo Trajectensi*. 8. Leodii 1684.

In pace quievit Leodii anno 1685. die 19. Martii, cum vixisset annos prope LXIII. Fratres binos habuit, virtute & scientia sibi non impares, *Joannem Gualterum Slusium*, quem Innocentius XI. Pont. Max. primariis in aula Romana muniis probatum, puta Auditoris Rotæ, Secretarii Brevium Apostolicorum &c. tandem in præmium meritorum die 2. Septembris 1686. S. R. E. Cardinalem Diaconum renunciavit: sed is præmaturè obiit Romæ die 7. Julii 1687, cum vixisset annos 59. mens. 5. dies 24. Erat illi Bibliotheca, numero & præstantiâ Voluminum instructissima; cujus Catalogum Romæ evulgavit *Franciscus de Seine*, Bibliopola; in 4. apud Jo. Komarek: eamque fere totam coëmptam *Josephus Renatus Imperialis*, S. R. E. Cardinalis celeberrimæ suæ Bibliothecæ superaddidit.

Alter fratrum, *Petrus Aloysius Slusius*, S. R. I. liber Baro, Dominus in Bihain, Henbronwal, Sereniss. Principi Electori Coloniensi ac Leo-

dienſi Epiſcopo à Conſiliis, germanis ſuis ſuperſtes, utrique inſigne Monumentum poſuit, Cardinali, Romæ in Eccleſia de Animâ, & Abbati Canonico, Viſeti. Illius Epitaphium cum annexis videſis in libro cui titulus; *Receuil Heraldique des Bourguemaiſtres de Liege* pag. 485. & ſequent. Hoc autem extat Viſeti.

A ✱ Ω

Adſta Viator, non labore inutili
Titulum ſepulchri curioſus ut legas.
Quod nunc es, olim me fuiſſe cogita,
Mortalitatis involutum fluctibus,
Ambigua, læta, triſtia expertum diu,
Donec quietis, quem vides, reperi locum.
Quod ſum, memento te futurum brevi,
Mortis trophæum, vile ſpolium temporis,
Putredinis fœtorem & eſcam vermium.
Hæc mente volve, & ſortis humanæ memor,
Æternitatis ut beatæ particeps
Tecum eſſe merear, Numen æternum roga.

Renatus Franciscus de Sluse,
Canonicus Leod. Abbas Amanienſis,
Sereniſſimi Principis Conſiliarius,
Ne à parentibus ſuis,
Quos pio ſemper amore dilexit,
Separetur in morte,
Hic unà cum illis exſpectare voluit
Beatam reſurrectionem.
Depoſitus eſt in pace
Anno M. D. C. LXXXV.
Menſis Februarii die XIX.
Vixit annis LXII. menſ. VII. diebus XVII.
Requieſcat in pace.

RENATUS HENSÆUS,

Cartuſianus, natus in Scerpenſelio pago Provinciæ Juliacenſis, primùm Coloniæ Agrippinæ ad S. Pantaleonem Monachus Benedictinus, functus aliquamdiu Prioris officio, Majorem inde adiit Cartuſiam, vixitque Bruinæ in Moravia. Edidit

Tirocinium Militiæ ſacræ ac religioſæ in Partes III. diſtributum, in Moravia excuſum, 1607. & Coloniæ, typis Bern. Gualteri, 1609.

RICHARDUS ARSDEKIN,

Kilkenienſis Hibernus, ſed longo incolatu Belgis accenſendus, peracto Philoſophiæ curſu in Univerſitate Lovanienſi, admiſſus anno 1642. in Societatem Jeſu ac Provinciam Flandro-Belgicam, in eadem claruit S. Theol. per plures annos Lovanii atque Antverpiæ Profeſſor, omnigenâ ſcientiâ, ac præſertim Caſuum Conſcientiæ promptâ ſolidaque reſolutione, magnum nomen adeptus. Vivere deſiit inter ſuos Antverpiæ die 3. Auguſti 1693. Evulgaverat Opus Theologicum, tum Miſſionariis Apoſtolicis, tum aliis animarum curatoribus opportunum; cui titulum dedit:

Theologia tripartita univerſa, complectens Bibliothecam perfectam Viri Eccleſiaſtici, ordine ſequenti.

Tomus I. *Controverſiæ heterodoxæ ac Scholaſticæ, cum ſpeciali notitia rerum modernarum, & Chronologia totius Monarchiæ ſacræ & ſæcularis, Pontificum, Conciliorum, Hæreſum, Propoſitionum damnatarum &c.*

Tomi II. Pars prima. *Theologia ſpeculativa, brevi methodo integrè comprehenſa, cum Quæſtionibus novis indicatis, &c.*

Tomi II. Pars ſecunda, *Theologia practica univerſa, cum adjuncta in fine Notitia Juris Canonici, Civilis, Philoſophiæ, Fori Eccleſiaſtici, &c.*

Tomus III. *Apparatus practicus pro omni prorſus functione Viri Eccleſiaſtici, cum Catecheſi* &c.

Editio octava, ab ipſo Authore in ſingulis partibus locupletata, & in novam formam digeſta, prodiit Antverpiæ tribus Tomis in 4. apud Mich. Knob-

baert 1686. Prima autem editio prodierat Lovanii anno 1671. apud hæredes Bernard. Masii, Præsulibus & Clero Catholico Regni Hiberniæ dicata. Secunda in Universitate Pragensi anno 1678. Tertia Antverpiæ, iisdem typis Knobbarianis. Quarta in Universitate Coloniensi apud hæredes Joannis Wiedenfeld. Quinta in Universitate Ingolstadiensi. Sexta rursus Antverpiæ typis Knobbarianis; ac septima Coloniæ anno 1683. dein etiam Venetiis, Dilingæ &c.

Anno 1700. die 22. Decembris, *Theologia* hæc, Decreto S. Congregationis Indicis, prohibita fuit, donec foret correcta. Unde tandem anno 1718 Antverp. typis Verdussianis prodiit alia editio (eaque XIII.) in quâ monet Typographus, varia emendata, restricta, & omissa fuisse; quædam etiam accessisse adversus Propositiones *Corn. Jansenii*, *Mich. Molinos*, aliasque damnatas.

Item edidit *P. Arsdekin* anglicè & hibernicè *Tractatum de Miraculis*; *unà cum novis miraculis & beneficiis obtentis per Reliquias S. Francisci Xaverii expositas in Templo Societ. Mechlin.* 8. Lovanii 1667.

Epitomen Vitæ & miraculorum S. Patricii Hiberniæ Apostoli. Ibid. 1671.

RICHARDUS BRISTOUS,

Wigorniensis Anglus, confecto in Academia Oxoniensi Philosophię curriculo, hæresim abjuravit, & in Collegio Anglorum Duaceno primus Sacerdotio initiatus est. Exinde ad S. Theol. Magisterium apud Duacenos promotus anno 1576. unà cum *Joanne Turpin* Ord. Prædic. (Oratio in hoc actu Doctorali habita extat inter Opera Thomæ Stapletoni Tomo II. pag. 459.) Fuit & S. Theol. Professor Academicus, insigniter eruditus. In Angliam valetudinis recuperandæ causâ reversus, apud Londinum viam universæ carnis ingressus est anno 1582. Scripsit

Annotationes in Novum Testamentum Rhemis Anglicè versum. MSS.

Expostulationes ad hæreticos.

Apologiam Guilielmi Alani, (S. R. E. Cardinalis, ac Seminarii Anglorum Duaceni Institutoris) *contra Fulcum Ministrum Calvinistam.*

Motiva Fidei Catholicæ orthodoxis pernecessaria; opus posthumum & celeberrimum; extat anglicè Antv. 1599. latinè auctiùs Atrebati 1608.

Vide aliud hujus *Richardi Bristoi* encomium apud *Ant. Sanderum* de Scriptoribus Flandriæ, pag. 143.

RICHARDUS BROUGTON,

Anglus, græcè & hebraïcè imprimis peritus, omnique eruditione instructus, Duaci & Rhemis studuit; in Anglia dein assistens à *Georgio Blacwello*, Archipresbytero per S. Sedem jurisdictione Episcopali munito, fuit coöptatus. Scripsit

Epistolam Apologeticam.

Continuationes Apologiæ Catholicæ ex Auctoribus Protestantibus.

Responsionem ad libellum, quod vir Catholicus non possit esse bonus subditus.

Historiam Ecclesiasticam magnæ Britanniæ usque ad annum 800. VII. vol. fol. Anglicè; cujus Tomus primus typis mandatus est Duaci 1623.

Memoriale de antiquo Religioso statu 1650. Ex Catalogo Virorum illustrium Collegii Anglo-Duaceni.

RICHARDUS A CAPELLA,

E Diœcesi Morinensi oriundus, SS. Canonum Licentiatus, Capellæ Toparcha, Ecclesiæ B. M. V. Brugis Præpositus ab anno 1417. simulque in D. Donatiani Canonicus: cui pietas &

eruditio nomen non incelebre dederunt. Impetravit à Nicolao V. Pont. sibi suisque successoribus Præpositis, Collationem omnium sacellorum ejus Ecclesiæ, teste Meiero in Annalibus Flandriæ. Scripsit &, teste Swertio in Athenis Belg.

Tractatum de Rescriptis.

Ipsius extat Monumentum in choro Ecclesiæ B. M. Brugis, cum hoc Epitaphio.

„ Hic jacet Dominus ac Mgr. RYCQUARDUS DE CAPELLA hujus Ecclesiæ Præpositus, in Jure Canonico Licentiatus, & Dominus de Capella, qui obiit anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo. Cujus anima requiescat in pace.

Nepotem habuit *Richardum de Capella*, J. C. in D. Donatiani Canonicum ac Cantorem, & in Magno apud Machlinienses Senatu regio Consiliarium Ecclesiasticum, qui senex obiit anno 1511.

RICHARDUS HALLUS,

Natione Anglus, posteaquam in Academia Cantabrigensi studuisset in Collegio Christi, persecutionem hæreticorum fugiturus, sese recepit in Belgium. Inde Romam profectus, successu temporis S. Th. Doctor renunciatus est. In Belgium redux, rogante *Arnoldo Gantois* Marchianensi Abbate circa annum 1570. Theologiam in hoc Benedictinorum Cœnobio cœpit prælegere, ac paulò post Cameraci ad S. Gaugericum Canonicus evasit: sed ingruente bellicâ tempestate, Duacum se recipere coactus est.

Erat sane Vir, cui pietas in Deum, charitas in proximum, benignitas in omnes, multiplex etiam eruditio, raraque in disputando, legendo, & modo anglicè, modo gallicè, concionando facundia, magnam apud omnes conciliavit benevolentiam. Tandem in provecta ætate factus est Canonicus & Officialis Cathedralis Ecclesiæ Audomarensis. Ingenii porro doctrinæque suæ monimenta non spernenda reliquit: qualia ex Pitzæo de Scriptor. Angliæ recitat *Ant. Sanderus* inter Scriptores Flandriæ.

Tractatus pro defensione Regiæ & Episcopalis Auboritatis, contra rebelles. Duaci 1598. in 8.

De quinque-partita conscientia. Lib. III. 4. Ibid. 1598.

Contra proprietatem Monachorum. Liber I.

Orationum multarum, lib. I.

Prolixam Epistolam Dedicatoriam dedit in librum Joannis Giovani, de Schismate. Lov. 1573.

De causis primariis Tumultuum Belgicorum.

Vita Joannis Fischeri, Roffensis Episcopi S. R. E. Card. anglicè. MS. Item *Carmina* diversa.

Tandem ad S. Audomarum vitam finivit, ibique sepultus jacet ante sacellum S. Andreæ, à latere sinistro chori, hoc Epitaphio.

Hic jacet Rev. D. Magister
RICHARDUS HALLUS,
Sac. Theol. Doctor,
Hujus Ecclesiæ Canonicus.
Et quondam Officialis,
Qui obiit XXVI. Februarii.
Anno Domini M. D. C. IV.
Regnante in Anglia Jacobo I.

RICHARDUS HESIUS,

Sive ESIUS, Ultrajectinus (ita enim scribere absque aspiratione in Italia solet) Societatem Jesu amplexus in Italia anno 1588. ætatis XLI. totos XLIII. annos in Provincia vixit Veneta, bonamque ætatis partem Litteris humanioribus tradendis impendit, Vir gra-

cæ linguæ peritissimus. Obiit Placentiæ apud Italos anno 1631. ætatis 83. die 19. Novembris. Scripsit

Instructiones Grammaticæ Latinæ.

Institutiones Linguæ Græcæ.

Compendium Linguæ Græcæ, ex Nicolao Clenardo.

Compendium Linguæ Latinæ, ex Emanuele Alvaro.

Rudimenta Prosodiæ, ex eodem Alvaro.

De quantitate Syllabarum.

Simmiæ Rhodii Pipennen, quæ Theocrito addi solet, è græco latinè reddidit.

RICHARDUS LUBBÆUS,

Wibelsburanus, Frisius, Scholæ Bergopromanæ Rector, hebraïcè, græcè & latinè doctissimus, varia lusit *Poëmata* sparsim edita.

Emblemata item scripsit *De Usu opum, & earum abusu*, vario carminum genere, Rythmis explicata à *Theod. Cornbertio*. Arnhemi, 1609. 4.

Reliquit præterea librum *De Systemate Mundi*, ex sententia Moysis, Rabbinorum, Ptolomæi, Copernici, Galilæi, Tychonis &c.

RICHARDUS POTTELSBERGHE,

Apud Gandavenses nobili stirpe natus, ingenii doctrinæque elegantioris specimina aliqua dedit,

Epicedion in obitum V. N. Joannis Blaserii, Equitis Hierosolymitani.

In adventum Generosi V. Caroli à Burgundia, Dejaculationemque psittaci fistulâ tormentariâ ab eodem Gandavi factam.

Encomium Gymnasii Regii eruditioni publicæ Neapoli à Rege Catholico excitati.

RICHARDUS SMITHÆUS,

Worcestriæ in Anglia natus, Theologiæ Doctor & Professor Regius in Academia Oxoniensi, sub regno Edoardi VI. post religionem in Anglia mutatam, loco motus, cum Rex ei *Petrum Martyrem* apostatam Monachum, & hæresis Zwinglianæ sectatorem substituisset, in Belgium migravit, & Lovanii Theologicam professionem obtinuit. Cum vero non multò pòst Rex Edoardus obiisset, eique Regina Maria, fidei catholicæ addictissima, unà cum Rege Hispaniarum Philippo II. marito suo in throno Regio successisset, regressus in patriam, hujus Reginæ Confessor constitutus est.

Quinquennio pòst Reginâ Maria fato functâ, iterumque Religione in Anglia mutatâ, voluntarium exilium eligere coactus, alterâ vice Belgium petiit, & à Rege Philippo II. Duaci ad S. Petrum Præpositus factus est; cumque eodem tempore Rex Academiam Duaci introduxisset, primam *Smithæus* in ea Theologiæ Cathedram obtinuit. Obiit Duaci exul pro fide catholicâ, regnante in Angliâ Elisabethâ, die 9. Julii 1563. ætatis 63. Sepultus fuit in sacello S. Mariæ ad S. Petrum, hoc Epitaphio tabulæ ad sepulchrum appensæ inscripto:

„ RICHARDUS SMITHÆUS, Anglus,
„ Theologiæ Doctor, Regii Sacra-
„ rum Litterarum Professoris munere
„ Oxonii in Anglia multis jam annis
„ summa cum laude functus, dum
„ fidei tandem catholicæ causâ patriâ
„ iterum exulat, ab optimo vereque
„ Catholico Principe *Philippo* Hispa-
„ niarum Rege Præpositura Collegii
„ D. Petri Duacensis ornatur, publi-
„ cæque ibi institutæ Scholæ propen-
„ sissimis optimorum civium studiis
„ primus Sacrarum Litterarum publi-
„ cus Prælector creatur. Quo in mu-
„ nere cum annum jam paulo minus
„ felicissimè versatus esset, præclara-
„ que ingenii monumenta contra grass-

„ santes sui temporis hæreses publicis „ mandata literis reliquisset, VII. „ Idus Julias anno à partu Virgineo „ M. D. LXIII. ætatis vero suæ „ LXIII. magno omnium ordinum „ mærore fato concessit, publicoque „ elatus funere hoc Virginis matris „ sacello sepultus est. Cujus animæ, ut „ Deus Opt. Max. pro sua clementiâ „ misericors esse velit, pias candide „ lector ad communem Dominum pre- „ ces fundito, felixque age.

Ceterùm laborem omnem industriam ac doctrinam eò direxit, ut hæreses confutaret & extirparet, Fidem Catholicam propugnaret & propagaret. Unde partim latinè partim anglicè scripsit sequentia, contra nominatissimos sui temporis hæreticos.

De Baptismo parvulorum, Lib. I. Lov. 1562.

De Consiliis Euangelicis & operibus supererogationis, contra Phil. Melanchtonem. Libr. I. Ibid. 1562.

Defensorium Sacrificii Missæ.

Contra libertatem jejunii, Libr. I.

Assertio Sacramenti Altaris, lib. V.

In Apocalipsin, libr. I.

De Veritatibus non scriptis, seu de sacris Traditionibus.

Diatriba de hominis justificatione Lov. 1550.

Enarratio succincta de Sacrificio Missæ.

De libero hominis arbitrio, contra Calvinum. Lov. 1563.

De Votis Monasticis, contra Petrum Martyrem.

De Cœlibatu Episcoporum & Sacerdotum, contra eundem.

Confutatio eorum, quæ Philippus Melanchton objicit contra Missæ Sacrificium.

Contra Thomam Crammerum hæreticum Anglum, Pseudo-Archiepisc. Cantuariensem.

Contra varias hæreses libr. II.

De Primatu Romani Pontificis.

Confutatio locorum communium Phil. Melanchtonis, & Martini Lutheri.

Confutatio hæreticorum, qui scripserunt contra Canonem Missæ & Purgatorium.

De Sacerdotio Christi externo, & *de sacris Ecclesiæ Catholicæ Altaribus* libr. II. Lov. 1562.

De Merito mortis Christi, contra Calvinum.

Retractatio errorum Calvini.

Hæc ex *Pitzæi* Scriptoribus Angliæ excerpsit *Ant. Sanderus*, retulitque inter Scriptores Flandriæ. Sequitur alter, ejusdem gentis ac nominis, majoris tamen famæ.

RICHARDUS SMITHÆUS,

Lincolniensis Anglus, Duaci, Romę ac Vallisoleti studuit; in posteriore apud Hispanos Academia S. T. D. renunciatus, fuit & Theol. Prælector in celeberrimo Collegio Anglo-Duaceno. Dein ob eximia doctrinæ merita ab Urbano VIII. Pont. creatus anno 1624. Episcopus Chalcedonensis, nec non Vicarius Apostolicus cum facultatibus Nuncii, in Regno Angliæ, post obitum *Guilielmi Bishop*, eodem Chalcedonensi titulo iisdemque functionibus primùm insigniti.

Dum autem in partibus Angliæ borealibus pontificalia exercet, delato ad hæreticorum aures nuncio, tanta facta est in eum perquisitio, ingenti etiam mercede in caput propositâ, ut tutus in Anglia latere jam amplius non posset. Rex enim centum libras Anglicas, & bona ipsius & hospitis à quo exceptus esset (Leges quippe ab Elisabetha Regina latæ, non modo Sacerdotes, sed etiam omnes à quibus excepti vel adjuti fuerint, morti, & eorum bona fisco addicunt) comprehensoribus ejus Edicto spoponderat.

Varias insuper molestias contradictionesque sustinuit, non solum ab Aca-

tholicis, verùm etiam ab ipso Clero Regulari, qui jurisdictioni ejus sese subjicere detrectabat. Hinc Regularium Propositiones aliquot Censurâ notavit Facultas Theologica Parisiensis, die 15. Febr. 1631. quarum præcipua capita erant hæc: *particulares Ecclesias posse sine Episcopo esse: Catholicos Chrismate unctos in Baptismo, licet ab Episcopo non confirmatos, perfectos esse Christianos: Ordinationem Presbyterorum & Ministrorum Ecclesiæ solam esse causam, quæ infert necessitatem Episcopi.* &c. (Vide has Censuras, aliaque annexa, in *Collectione Judiciorum de novis Erroribus*, authore Illustriss. Argentræo Tutelensi Episc. Tomo II. part. II. pag. 335.)

Interim Urbanus VIII. Pont. ad sopiendas animorum dissentiones ac scandala evitanda, utrique parti silentium indixit, & quæcumque scripta vel notata fuerant supprimi voluit, totiusque causæ decisionem Sedi Apostolicę reservavit, Decreto dato 19. Martii 1633. Post hæc, Præsul *Richardus Smithæus*, è regno Angliæ exulans, dudum vixit in Gallia, Cardinali Richelio carus, cujus favore præter pensiones regias Abbatiam quoque Carossensem Ord. S. Ben. Diœc. Pictav. in Commendam obtinuit, ac senex decessit Parisiis anno 1655, mense Martio.

Scripsit *Flores Historiæ Ecclesiasticæ Gentis Anglorum*, libris VII. cum adjuncta Epistola ad *Jacobum* Regem de mutuis officiis inter Summos Pontifices & Britanniæ Reges. fol. Paris. 1654.

Tractatum de Hierarchia Ecclesiastica, authore *Matthæo Kellisono* S. T. D. anglicè, latinè & gallicè editum anno 1631. velut suum adoptavit; addiditque *Discussionem Assertionum* ejusdem *Kellisoni de* eadem *Hierarchia.*

Manifeste du Clergé d'Angleterre, contre la fausse Declaration, publiée par les Jesuites, au nom des Laïques Catholiques d'Angleterre: sub typo Colon. (Vide Argentræum loco supra citato pag. 348.) & alia quædam de sui temporis Controversiis.

De authore & essentia Religionis Protestanticæ. Paris. 1619.

Collationem Doctrinæ Catholicorum & Protestantium cum Scripturâ Sacra; anglicè Duaci 1631. latinè Parisiis 1632.

Bilancem prudentialem Religionis, anglicè 1609.

Responsionem ad Belli Apostatæ provocationem.

Vitam Illustriss. D. Margaretæ de Monte-acuto. Romæ 1609.

Disputationem, seu Collationem cum Doctore Featly Anglo-Calvinista. Duaci. 1632. & alia quædam Opuscula doctissima contra hæreticos recentiores.

Epistolas varias ad Pontificem, Cardinales &c. MSS. quæ primò apud PP. Societ. latuerunt, ac modo extare dicuntur apud Pseudo-Episcopum Sarisberiensem.

Hæc nobiscum benignè communicavit R. D. *Albanus Butler*, Philos. Prof. ac Bibliothecarius Collegii Anglo-Duaceni.

Fuit & *Jacobus Smith*, è nobili familia Comitatûs Hantoniensis S. Th. Doctor Universitatis Duacenæ, ibique per sexennium Præses celeberrimi Anglorum Collegii: creatus anno 1688. Episcopus Callipolensis, & in partibus Angliæ Borealibus Vicarius Apostolicus. Vivere desiit anno 1711.

RICHARDUS STANIHURSTUS,

Dubliniensis, nobilis Hibernus in Academia Oxoniensi Artium Doctor ob Fidem Catholicam exul apud Belgas, atque elatâ uxore *N. Plunketa*, Francisci Baronis Dunsaniæ sorore, Sacerdotio initiatus, Principibusque nostris *Alberto & Isabellæ* à Sacris Oratorii

fuit. Nepotem ex sorore habuit *Jacobum Usserium*, Virum inter Protestantes Anglos eruditione & scriptis celeberrimum, qui dein obiit Archiepiscopus Armachanus anno 1624. Pater autem Richardi *Jacobus Staniburstus*, celeberrimus Jurisconsultus, atque apud Anglos aliquando fuit Orator (ut vocant) Cameræ Communium, regnantibus Reginis Maria & Elisabetha: quâ ultimâ exigente Religionem Catholicam turpiter deseruit: at filius *Richardus*, eandem usque ad ultimum vitæ halitum constanter confessus, pro eaque exilium ac bonorum jacturam perpessus, Bruxellis obiit anno 1618. ætatis LXVI. relicto filio *Guilielmo Stanihurfto* S. J. insigni Theologo, de quo supra.

Scriptoribus nostratibus *Richardum Staniburstum* inseruit Val. Andreas: qui pleraque sua hîc existens edidit. Extant autem ab ipso,

De Rebus in Hibernia gestis, libri IV. Antverp. typis Plantinianis 1584. in 4. Subjungitur

Rerum Hibernicarum Appendix, ex Silvestro Giraldo Cambrensi collecta, cum Annotationibus adjectis.

Descriptio Hiberniæ: extat cum Chronicis Raphaëlis Holingshed. Londini 1586. fol.

De Vita S. Patricii Hiberniæ Apostoli, libri duo. Antv. 1587. 8.

Hebdomada Mariana, ex Orthodoxis Catholicæ Romanæ Ecclesiæ Patribus collecta, in memoriam VII. Festorum B. M. Virg. Antv. 1606 8.

Hebdomada Eucharistica, ex sacris Litteris & Patribus. Duaci. 1614. 8.

Brevis præmunitio pro futura concertatione, cum Jacobo Usserio, *qui in sua Historica Explicatione conatur probare, Pontificem Romanum (Legitimum Christi in terris Vicarium) verum & germanum esse Anti-Christum.* Duaci. 1615. in 8.

Principia Religionis Catholicæ, anglicè. Libri IV. priores *Æneidos Virgilianæ*, in rythmos anglicos translati, adjunctis aliis Poëmatibus. Lond. 1583.

Insuper edidit annorum XVIII. adolescens, *Harmoniam sive Catenam Dialecticam in Porphirianas Constitutiones.* Lond. 1570. fol. Plura habet P. Niceron in Notitiis suis Litterariis Tomo XVIII. pag. 35.

RICHARDUS VERSTEGANUS,

Antverpiensis, Historicus, edidit vernaculè

Antiquitates Belgicas, unà referens prædicationem euangelii à *B Willebrordo* non solum Hollandiæ Frisiæque, sed & Brabantiæ Flandriæque Apostolo. 12. Antv. apud Gasp. Bellerum 1613.

Item *Antiquitates Britannicas*, ibidem demonstrans Anglos è Belgis exortos &c. 1606.

RICHARDUS VITUS,

Basingtochius, Anglus, è Comitatu Southamptoniensi, adolescens Wintoniæ literis humanioribus, Oxonii studiis altioribus operam dedit. Eversâ postmodum in Anglia Religione Catholicâ, exiit patriâ, & primùm Lovanii in Belgio, deinde Patavii in Italia Jurisprudentię studiis tam strenuam navavit operam, ut tandem in utroque Jure summam lauream fuerit consecutus. Ex Italia reversus Duacum, in ea Academia ab anno 1580. aut circiter Jus utrumque tamquam Regius Professor publicè docuit.

Post secundas nuptias, ex dispensatione Clementis VIII. Pont. Sacerdos factus est, atque ad D. Petrum Duaci Canonicus. Romæ ita inclaruit, ut missis à Pontifice litteris, Universitatis Duacenæ Rector, extra ordinis consoliti vices, & sub idem tempus Comes Palatinus crearetur. Vivere

vere desiit anno 1612, & in parochiali Ecclesia S. Jacobi sepultus jacet. Inter Scriptores Belgicos à Val. Andrea adnumeratus, edidit

Historiarum Brittanniæ Insulæ ab origine mundi libros XI. Duaci, typis Car. Boscardi. 1602. & annis seqq. 8.

Orationes V. de Circulo Artium & Philosophiæ: De Eloquentia & Cicerone: Pro divitiis Regum: Pro Doctoratu: De studiorum finibus; cum *Notis*. Atrebati, typis Guil. Riverii, 1596. 8.

Notas ad Leges Decem-Virum in XII Tabulas. Ibid. 1597. 8.

Explicationem brevem *Privilegiorum Juris & consuetudinis circa Ven. Sacramentum Eucharistiæ*. Duaci, apud Boscardum, 1609. 8.

De Reliquiis & Veneratione Sanctorum. Duaci 1609.

Brevem explicationem Martyrii S. Ursulæ, & XI. millium Virginum. Duaci 1610.

Expositionem cujusdam antiqui Epitaphii Ænigmatici, quod in Agro Bononiensi repertum est: cujus initium: Ælia, Lælia, Crispis &c. Rich. Vitus id-ipsum Nioben, vel Animam interpretandum censuit.

Hæc nobiscum communicavit R.D. *Albanus Butler*, Phil. Prof. ac Bibliothecarius Coll. Anglo-Duaceni.

RICHARDUS A WASSEBOURG,

Gente Lotharingus, natus in fano S. Michaëlis, in Cathedrali Ecclesia Virdunensi Archidiaconus, de Belgio bene meruit, edendo *Annales* nostratium; in quibus quidem, per multas Fabulas, Belgas à Troianis derivat, eorumque primum Ducem *Salvium Brabonem*, anno ante Christi natalem XL. Julii Cæsaris è sorore abnepotem statuit; ab hoc autem *Brabone* Duces Lotharingos genealogicè deducit. Nihilominus, inter somnia fabulasque, multa, quæ Belgicas historias attingunt, è latebris eruit, & ab oblivione vindicavit. Titulus libri hic est.

Les Antiquitez de la Gaule Belgique, Roiaume de France, Austrasie & Lorraine, avec l'Origine des Duchez & Comtez de l'ancienne & moderne Brabant, Tongre, Ardenne, Haynau, Mosellane, Lotreich, Flandres, Lorraine, Barrois, Luxembourg, Louvain, Waudemont, Joinville, Namur, Chiny & autres Principautez; extraites sous les Vies des Eveques de Verdun, ancienne Cité d'icelle Gaule, avec plusieurs Epitomes & Sommaires ès Vies des Papes, Empereurs, Rois & Princes dessus dits, depuis Jules-Cesar &c. Deducuntur hi Annales ad ann. 1508. sed tantùm prodiere Parisiis 1549. apud Sertenas, II. Vol. in fol.

De his lege judicium *P. Le Long*, in Biblioth. Historic. Galliæ ad Num. 15635. item *P. Calmet* in Procemio Tomi I. Historiæ suæ Lotharing. pag. c.v. ubi multa adduntur de studiis ac muniis *Rich. à Wassebourg*. Fuit nimirum Collegii Marchiensis in Academia Parisiensi Bursarius ac dein Præses; Decanus Ecclesiæ S. Gatiani Turonensis anno 1510. Tum successivè Pastor in Diœcesi Ambianensi, Canonicus in Cathedrali Carnotensi, Decanus in Virdunensi, ac tandem viâ permutationis, Ecclesiæ hujus Archidiaconus, cui dignitati sub annum 1550. immortuus est.

ROBERTUS,

In Ecclesia Cathedrali Atrebatensi Canonicus, ibique circa annum 1140. Archidiaconus Ostrovandiæ, scripsit

Vitam S. Aiberti, Presbyteri & Reclusi, ut vocant, Crispiniensis: apud Surium VII. Aprilis. Edidit eam anno 1642. Duaci Arnol. Raissius, ibidem Canonicus. Extat etiam in Actis SS. Bollandinis.

ROBERTUS A BEECK,

In Præfecturis Transisalaniæ Regiæ Majestatis Consiliarius, retulit carmine *Vaticinium Fauni pro Invictiss. Philippo Rege Angliæ, Franciæ, Neapolis, Archiduce Autriæ* &c. Swollæ per Jo. Ruremundanum, 1553. in 4.

ROBERTUS BRITANNUS,

Atrebas, bonas litteras & Eloquentiam in Galliis Tolosæ, Burdigalæ ac Lutetiæ annos plures docuit. Scripsit

Rationem conscribendarum Epistolarum. Parif. 1545.

Epistolarum libros II. ad sæculi sui doctos. 1540. 4.

Orationem de Pace: & alteram *De Philosophia*. Ibid. 1538. apud Wechelum, in 8.

Encomium Agriculturæ. Ibid. 4. 1539.

De Parsimonia. Ibid. apud Colinæum.

De optimo Reip statu. Ibid. 1543. 4. typis Wecheli.

Dialogum de Puerorum Institutione.

Hallucinantur, qui è Plutarcho reddidisse latinè existimant *Consolationem ad uxorem*, & *Vitas decem Græciæ Oratorum*, quarum interpres est *Robertus*, natione *Britannus*; & contrà, qui *Agriculturæ Encomium* adscribunt *Roberto Anglo*.

ROBERTUS DE BRUGIS,

Ex illustri Flandriæ familiâ ejusdem cognominis (vulgo dictâ *Gruuthuse*) originem ducens, prædicatione, sanctâque conversatione D. Bernardi Abbatis Flandriam visitantis excitatus, cum eodem in Claram-vallem proficiscens, Monasticum illic habitum induit, tantùmque sub directione Patris sancti profecit, ut hic cum primum Dunensibus in Flandria Abbatem præfecerit; insuperque morti proximus sibi successorem eligi voluerit. Extant & inter Epistolas S. Bernardi, duæ ad hunc Venerabilem Abbatem affectu plenissimæ, scilicet 324. & 325.

Legitur in Monasterio de Dunis (ut scribit Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica) *Sermo quidam elegantissimus, huic Venerabili Roberto adscriptus, quem habuisse dicitur in anniversaria Die depositionis S. Bernardi.*

Sed addit Carolus de Visch in Bibliotheca sua Scriptorum Cisterc. se detexisse, *Sermonem* hunc esse eundem, quem Jacobus Merlo-Horstius, aliique, post Opera S. Bernardi, attribuunt *Gaufrido*, Claræ vallis Abbati III. Nihilominus, quia præter Valerium etiam Sanderus libro de Scriptoribus Flandriæ, *Robertum de Brugis* cæteris Flandriæ eruditis Viris adnumerat, noluit idem Car. De Visch eum prætermittere: maximè cum constet Virum fuisse doctissimum, & & quædam etiam alia scripsisse feratur; quæ tamen ad nos non pervenerint.

Obiit Abbas Robertus in Claravalle anno 1157. die 29. Aprilis (quo celebratur in Menologio Cisterciensi.) Vitam ejus ediderunt Chrisostom. Henriquez latinè, & Car. De Visch belgicè. Antiquum illius in Clara-valle Epitaphium sic habet.

ROBERTUS *natus de* BRUGIS, *bicque secundus*
Abbas, de Dunis Pastor & ante fuit.
Hanc Vallem rexit cum dimidio tribus annis;
Hic jacet in claustro, mortuus in Domino.

ROBERTUS DE CROY,

Episcopus & Dux Cameracensis, S. R. I. Princeps, Comes Cameracesii, postremus ante erectionem hujus Sedis in Archiepiscopalem, decessit anno 1556. pridie Kal. Sept.

de. larmeßin. Sculp.
ROBERT GAGVIN

Statuta Synodalia anni 1551. curavit edenda Parif. eodem anno, quæ & aliàs fæpius recufa funt.

ROBERTUS FOSSANUS,

Ecclefiæ Gilirenfis in Diœcefi Namurcenfi Paftor, edidit

Conciones Catecheticas, de univerfa Catechifmi doctrina. Leod. 1618. 4.

ROBERTUS GAGUINUS,

(Tritemio RUPERTUS) Duacenfis, (Andreas Thevetus libro de Viris illuftribus, è pago Atrebatio vicino oriundum auctor eft; Locrius in vico Callona, ad Lifam fluvium in Artefiæ finibus natum fcribit) adolefcens in Niepenfi Morinorum Cœnobio fub SS. Trinitatis aufpiciis Religionem profeffus eft.

Miffus inde Lutetiam ftudiorum cauffâ, in S. Maturini Monafterio deinceps vixit, primùm fub Rege Carolo VIII. Bibliothecę Regiæ in palatio Luparenfi præfectus, quam conquifitis undique Codicibus tum MSS. tum impreffis locupletavit; dein verò Ordinis fui Minifter, ut vocant, Generalis, ordine vigefimus, anno 1473. electus; fuit & SS. Canonum Doctor, & Legationibus variis in Italia, Germania Britanniaque pro Galliarum Regibus Carolo VIII. & Ludovico XII. præclarè functus. Vir variè doctus, Theologus, Jurifconfultus, Orator, Poëta, Hiftoricus; eoque nomine Tritemio & Erafmo laudatus. Ille Italos fæpè *Gaguini* eloquentiâ in ftuporem raptos fcribit; hic verò in *Robertum* ita lufit:

- - - - - - - - *Tuus ille* ROBERTUS
Exæquat fermone Latino
Stemmata Francorum, & decus, & fera prælia Regum.
Jam nihil eft, quod Gallia docto
Invideat Latio: fuus ipfi contigit alter
Livius, ac Salluftius alter.

Quamquam dum vulgares fequitur Commentarios, provinciali fcriptos linguâ, ineptos prorfus & multis locis falfos, ipfis etiam Gallicis fcriptoribus atteftantibus, fides ejus fubinde vacillet. Ita ferè Meierus Annalium Flandriæ lib. XVII. ad annum 1473. addens, folere Gallos res fuas non majore fcribere fide, quàm gerere.

Annales Rerum Gallicarum, five *De Origine & Regibus Francorum*, ufque ad Carolum VIII. libros XII. editos Lugduni, item fol. Parifiis 1497. apud Andream Bocard, & 1500. ab Authore recognitos & auctos. Tum Francof. 1577. fol. cum fupplemento *Huberti Velleii* J. C.: & rurfus Duaci 1586, cum appendice *Jacobi Bourgeois* ejufdem Ordinis. Idem prodiit gallicè Parifiis 1525, hoc titulo: *la Mer des Chroniques & Miroir Hiftorial de France, par* Robert Gaguin; *avec les faits avenus depuis la deftruction de Troyes, en France, Angleterre, Irlande, Efpagne, Gafcogne, Flandres, &c. avec les Genealogies de France & Annales des Gaules.* fol. cum figuris ligno incifis. Vide Hiftoriographos Franciæ authore P. le Long. Num. 7274.

De Conceptione Virginis Deiparæ, adverfus *Vincentium de Caftro-Novo*, Ord. Præd. carmine & profâ. Parif. typis Badii, 1498. 4.

De mifera Hominis conditione, liber I.

De Arte metrificandi, libri III. 1505.

Orationes & Epigrammata, à Badio 1498. 4. edita.

Caroli VIII. Galliæ Regis juffu *Commentarios Julii Cæfaris & A. Hirtii*, itemque *Gefta Caroli Magni*, in gallicum fermonem tranftulit.

Epiftolæ Gaguini. 4. Parifiis 1521.

Paffio S. Richardi Martyris, ab eo edita olim Parifiis, extat nunc in Actis SS. Bollandinis, ad diem 25. Maii.

Chronicon fui Ordinis reliquit MSS. Item vertit gallicè *Joannis Pici Mi-*

randulani librum, cui titulus: *Utile consilium contra labores & tribulationes.* Parif. 1518.

Extat quoque Poëma gallicum, quod in Anglia scripsit anno 1489, cui titulum fecit: *La Royne du bon repos, ou bien le passe-temps d'oysiveté.*

Vitâ defungitur Parisiis anno 1501. vel juxta Locrium 1502. XI. Kal. Junii, apud suos ad S. Maturinum ante aram summam conditus. *Faustus Andrelinus* Poëta laureatus, quem ex Italia ad Carolum VIII. *Gaguinus* deduxerat, hoc ei Epitaphium posuit.

Illustris Gallo nituit qui splendor in orbe,
Hic sua ROBERTUS *membra* GAGUINUS *habet*
Si tanto non sæva viro Libitina pepercit,
Quid speret docti cætera turba chori?

De corpore ipsius rem dignam notatu narrat Swertius in Athenis Belgicis. Cum aliud proximè sepulchrum aperiretur anno Christi 1550. totum fere *Gaguini* corpus, mirantibus omnibus, apparuisse: indeque *Jacobum Bourgesium*, ejusdem Ordinis in Belgio Provincialem qui tunc erat Parisiis, caput impetrasse ac Duacum portasse, isthic in Bibliotheca Domûs intra cancellos ferreos in parietis cavo collocatum, additis his Bourgesii versibus.

Aspice me quæso: ROBERTI *carcere mentum*
Hoc tenui, recolas quæ monumenta dedit.
Te sua scripta manent: speculum tibi mortis ad hoc sum.
Discito, Vita brevis, nec tibi certa manet.

ROBERTUS GROPRETIUS,

Vulgò GROSPRE' Atrebas, Medicus, scripsit ad Henricum VIII. Anglorum Regem,

Regimen Sanitatis, Parif. & Gandavi excusum in 4. anno 1538.

Item *Tractatum de Peste*. 4. Parif. 1538.

ROBERTUS DE HAUTPORT,

Hanno-Montensis, Eques, Dominus de Grands-Sart, Rumegnies &c. scripsit

De Miraculis Virginis Dei-paræ Tungrensis, Camberonensis & Cerviensis. Montibus, apud Card. Michaelem, 1602. in 16.

ROBERTUS KLARKE,

Natione Anglus, at longo incolatu Belgis accensendus, Monasticen professus in Carthusia Anglicana Neoporti apud Flandros, Poëta facundissimus, verè *Virgilius Christianus*, neque ulli veteris Ævi Poëtarum secundus. Edidit anno 1652. heroïco Carmine

Christiados, sive de Passione Domini Lib. XVII. 8. Brugis typis Kerchovianis 1670. Cui quidem libro præclarum hoc appositum fuit Elogium, Authori omni jure debitum.

Debet Virgilius tibi multa Roberte; sed illi
Tu tantum, quod sis tempore posterior.

ROBERTUS DE LACU,

Vulgò VAN DE POELE, Gandensis, J. U. D. Canonicus ac Pœnitentiarius Cath. Silvanectensis in Gallia, postea Decanus Ecclesiæ B. Mariæ in Civitate Trajectensi ad Rhenum, & Brugis in D. Donatiani Canonicus; venit anno 1463. Lovanium SS. Canonum publicus Professor, Vir multiplici doctrinâ clarus. Scripsit, teste Swertio in Athenis Belg.

Illustrationes Instit. Juris. Lovanii.

Instituto Collegio S. Ivoni sacro, quod Baccalaureorum vocant, Lovanii docendi & vivendi finem fecit, anno 1483. sepultus in S. Martini Monasterio Regularium, hoc Epitaphio, quod illi scripsit *Ludovicus Brunius*, Gandensis, Poëta Laureatus.

Robore virtutum fortis ROBERTUS *abundans*,
Ut lacus ingenii fontibus irriguis,
Deque LACU *cognomen habens*, *in utroque paratus*
Doctor Jure, *micans artibus atque sale*,
Publicus interpres Juris, *florente senectâ*
Raptus morte gravi, *conditur hoc tumulo.*
Ut virtutis erat fautor, *virtutis amator*,
Quisquis ades, *supplex dic*, *requiescat. Amen.*

ROBERTUS LAMBERTI,

Vulgò LAMBERTZ, Canonicus Regularis Præmonstratensis & Prior in Abbatia Averbodiensi in Campinia, inscripsit librum, hoc titulo:

Diva de Cortembosch, *ejusque Miracula*. Lovanii 1656. Est autem sacellum de Cortembosch sub Parochia de Cosen, Trudonopoli uno, Hasseleto secundo lapide dissitum, quod anno 1645. *Nicolaus Ambrosii* Abbas Averbodiensis in honorem B. Virg. Mariæ sub titulo *Salutis Infirmorum*, extrui curavit, ad cujus Imaginem frequentissima tunc contingebant miracula. Hæc prius edita fuerant Leodii idiomate gallico, anno 1645. per *Paulum Van Hove*, pariter Religiosum Averbodiensem ac Pastorem dicti loci de Cosen.

ROBERTUS DE MALEBRANCQUE,

Abbas Monasterii Henniacensis (*Hennin-Lietard*) Canonicorum Regularium juxta Duacum circa annum 1640. (in Gallia Christiana prætermissus) edidit

Epitre de J. C. adressée à toute Ame Chrestienne, specialement aux Ames Religieuses; en laquelle il leur parle amplement de la sacrée Communion quotidiane, qu'il requiert d'elles, leur representant la liberalité de ses graces &c. Duaci 1642, in 8.

ROBERTUS MAQUERIAU,

Valencenas, vixit circa ann. 1527, edidit que gallicè

Historiam Domûs Burgundicæ, seu rerum toto triennio gestarum &c. Extat MS. in Bibliotheca publica Capituli Tornacensis.

ROBERTUS MONTANUS,

Dixmudanus, Flander, Doctor Medicus, scripsit librum, in quo miscuit utile dulci, cui titulus,

Diætema sive Salubris victus Ratio. Lovanii apud Everardum de Witte, 1637. 8.

ROBERTUS,

Monachus Ordinis S. Benedicti, è Decano Monasterii Stabulensis Abbas Walciodorensis, vulgò *Wausors* in Comitatu & Diœcesi Namurcensi ad Mosam fluvium, vitâ functus anno 1174. scripserat

De fundatione Monasterii Walciodorensis. Teste Molano in Natalibus SS. Belgii III. Decembris.

ROBERTUS OBRIZIUS,

Hermopagita (vulgò ex *Hermauville*) Artesius, apud Atrebatios in D. Magdalenæ Parœcus, pòst Ecclesiæ Cathedralis Canonicus, Theologus & Poëta, divinique Verbi præco non vulgaris. Lusit

Eydillia Sacra, in utrumque Testamentum, libris XII. Duaci, 1587. 8. typis Joan. Bogardi: cum Auctoris elogio per *Franc. Moschum.*

De Atrebatensis urbis liberatione à sectariorum factiosorum oppressione, anno

1578. Antver. apud Bellerum 1590. 4.

Hymnorum libros VII.

Epistolarum libros II. Et

Cœmeterium, seu Virorum Illustrium, & Artesiæ Comitum Epitaphia. Atrebati, 1592. 4. apud Guil. Riverium. Latent apud hæredes,

Metaphrasis Cantici Canticorum.

Progymnasmata ad veram Pietatem. &c.

Quæ omnia multijugâ doctrinâ ac pietate referta, inquit Moschus, dolendum ita in tenebris delitescere.

Obiit Atrebati, anno 1584. pridie Kal. Novembris. Epitaphium hoc sibi vivens scripserat:

Bis plus sex lustris protraxi sæpius ægram
Corpore in affectu per mala multa animam.
Vita labor fuit, & studium conscribere laudes
Cœlitibus, magno Cœlitumque Patri.
Vixi: morte cado. Vita est mea, mors mea Christus,
Unus honos uni, gloria & una Deo.

Aliud.

Conditur hoc tumulo, Christi qui rexit ovile
Obrisius, *rarâ vir pietate cluens.*
Hunc ætas, status & sexus gemit omnis ademptum,
Nam cunctis studio profuit ille pari.
Virtutem, ingenium, mores, zelumque, fidemque
Nomine vis uno dicier? Obrisius.

ROBERTUS SEGARD,

Bapalmensis Arthesius, Presbyter, Theologus æque ac Jurisperitus, evulgavit

La Pratique des Changes, contenant la façon de prester & changer licitement, avec l'Extrait des Decisions de la Rote de Genes, touchant les changes &c. 8. Insulis apud Petr. de Rache. 1613.

ROBERTUS SWERTIUS,

Antverpianus, *Francisci* frater, nascitur anno 1570. pridie Nonas Augusti. In Societate Jesu Poësim Rhetoricenque Cortraci, Brugis & Duaci professus, Theologicas disciplinas Lovanii hausit. Pòst Silvæ-Ducis ad S. Joannem Plebanus, S. Theol. Lic. & Ecclesiastes celebris, per annos omninò quatuordecim industriam suam civibus omnibus comprobavit, prout publico elogio Magistratus dicti oppidi testatum fecit. Inde verò Turnhoutum migravit; ac demùm natale solum Antverpiam repetiit, in Cathedrali Æde Canonicus & Pastor. Obiit anno 1647. Plura de eo Franciscus Swertius in Athenis Belg. pag. 505.

Scripsit *Cumulum Mendaciorum Francisci Lansbergii*, Ministri Roterodamo-Batavi. Antver. apud Verdussium, flandricè.

De fide hæreticis servanda, adversus Ministrum Danielem Plancium. Ibid. 1611. 8. typis Plantin. latinè.

ROBERTUS TOURNER,

Anglus, in celeberrimo gentis suę Collegio Duaci prima studiorum fundamenta jecit, quæ Romæ perfecit. Ingolstadiensis demum Academiæ Cancellarius & Electori Bavarico à secretis fuit. Obiit anno 1599. Scripsit

Commentarios in quædam loca Scripturæ.

Vitam & Martyrium Edmondi Campiani, sui quondam Præceptoris.

Vitam & Martyrium Reginæ Scotiæ Mariæ.

Orationes & Epistolas. Opus posthumum Ingolstadii 1602.

ROBERTUS du TRIEZ,

Insulensis, scripsit gallico idiomate

De Imposturis malignorum Spirituum. Cameraci, 1563. 4.

RODOLPHVS·AGRICOLA·

N. Larmessin. sculp.

ROCHUS HONARDIUS,

Vulgò VAN-DEN-HONAERT, Dordracenus Batavus, J. C. Eques & in supremo Hollandiæ consistorio Senator ab anno 1603. Curatorque Academiæ Lugduno-Batavæ electus anno 1627. Ab Ordinibus fœderati Belgii unà cum aliis delegatis missus est ad Suecorum Regem, pro concilianda pace inter Coronas Suecicam & Polonicam.

Diarium hujus Legationis edidit anno 1632. in 4. oblongo, cum variis figuris *Abrahamus Boot*, Ultrajectinus. Dedit autem ipse *Honardius*, cothurno verè Tragico,

Thamaram, *Tragœdiam* ex 2. Sam. 4. & Josepho lib. 7. cap. 7. Leydæ, 1611. 8. typis Patii.

Item *Mosen Nemoclasten*, ibidem editum.

Abiit ad plures, anno 1638. die 30. Januarii, annos natus prope 66.

RODOLPHUS AGRICOLA,

Natale solum habuit Baffeltium Frisiæ municipium ad tertium à Groninga lapidem, circa annum à Christo nato 1445. Dialecticæ ac Philosophiæ operam dedit Lovanii in Gymnasio Falconis, tantâ animi contentione & studio, in tenera adhuc ætate, ut inter eos, qui Magisterii titulo insigniri solent, primum locum anno 1465. obtinuerit. Factis ibidem studii Theologici initiis, Galliam, Italiamque visit, quo majorem ingenii cultum caperet.

Ferrariæ græcas didicit litteras, sub *Theodoro Gazâ*, inter græcos doctissimo, & latinas ipse docuit. Certabat hîc solutâ oratione cum Guarino, cum Strozzis poëtis versu, de Philosophia cum Theodoro Gaza differebat, & ceteris summis. Cumque pariter excoleret ingenium doctrinæ varietate, & eloquentiæ incumberet, totius in se Italiæ ora oculosque convertit.

In patriam reversus, à S. P. Q. Antverpiano ad Scholæ illius præfecturam evocatus est; verùm Heidelbergensem provinciam prætulit, & primus exulantes è Germania Græcas restituit Litteras: quibus ætate provectior etiam Hebraïcas adjecit, præceptore usus Judæo quodam, ad fidem converso, quem Wormatiensis Episcopus *Joannes Dalburgius*, solius *Rodolphi* causâ, domi suæ alebat.

Heidelbergæ triennio exacto, ante diem ac præmaturè supremum vitæ diem obiit, anno 1485. v. Kal. Novembres, apud Minores conditus, Ordinis illius habitu. In funere illius peroravit *Joannes Reuchlinus*, Phorcensis.

Fuit certè *Rodolphus* (Erasmi usurpabo verba, Adagio, *Quid cani & balneo*) totius tum Germaniæ tum Italiæ decus: illius, quæ genuit; hujus quæ litteris optimis instituit. Nihil enim, inquit, unquam hoc Cisalpinus orbis produxit omnibus litterariis dotibus absolutius; absit invidia dicto. Nulla erat honesta disciplina, in qua vir ille non poterat cum summis artificibus contendere. Inter Græcos græcissimus, inter Latinos latinissimus. In carmine *Maronem* alterum dixisses: in oratione *Angelum Politianum* quemdam lepôre referebat, majestate superabat. Oratio vel extemporalis adeò pura, adeò germana, ut non Frisium quendam, sed urbis Romanæ vernaculum loqui contenderes. Eloquentiæ tam absolutæ parem adjuxerat eruditionem. Philosophiæ mysteria omnia penetraverat. Nulla pars Musices, quam non exactissimè calleret. Extremo vitæ tempore ad Litteras hebraïcas ac Scripturas divinas totum animum appulerat. Atque hæc conantem fatorum invidia

virum terris eripuit, nondum annos natum XL. Hactenus Erasmus.

Epitaphium *Hermolaus Barbarus*, Venetus apud Cæsarem Legatus, *Rodolpho* posuit:

Invida clauserunt hoc marmore fata RODOLPHUM
AGRICOLAM, *Frisii spemque decusque soli.*
Scilicet hoc uno meruit Germania, laudis
Quicquid habet Latium, Græcia quicquid habet.

Viglius Zuichemus, benevolentiæ in popularem suum testandæ, hanc Epigraphen adjecit.

RODOLPHI AGRICOLÆ,
Frisii, Memoriæ,
Posuit VIGLIUS ZUICHEMUS;
Deponenti anathema,
Relinquenti benedictio.

Vitam ejus *Gerardus Geldenhaurius* Neomag. Elogia scripsêre *Paulus Jovius*, *Suffridus Petrus*, *Aubertus Miræus*: Vitam quoque *Alardus Amstelodamus*, operibus præfixam. Opera verò omnia Coloniæ edita sunt, ejusdem *Alardi* studio, Gymnici typis, 1539. 8.

Tomo I. continentur, *de Inventione Dialectica* libri III.

De Universalibus Quæstiones singulares.

Scholia in Orationem Ciceronis pro lege Manilia.

Tomo II. *Aphthonii Progymnasmata* interprete *Rodolpho*.

Prisciani Cæsariensis Præexercitamenta, ex Hermogene.

Commentariola in Senecæ Rhetoris Declamationes.

Oratio de Nativitate Domini JESU CHRISTI.

Oratio in Laudem Philosophiæ & reliquarum Artium; Ferrariæ habita.

Oratio gratulatoria dicta Innocentio VIII. Pont. Max. pro *Joanne Camerario Dalburgio*, Wormatiensi Episcopo.

Parænesis Isocratis ad Dæmonicum, interprete *Rodolpho*.

Isocrates de Regno, eodem interprete.

Item *Lucianus De non credendis delationibus.*

Luciani Micyllus, sive *Gallus.*

Platonis Axiochus de contemnenda morte.

Scholia in libros III. *De Inventione Dialectica*, Auctoribus *Joanne Matthæo Phrissemio*, *Alardo* & *Hadamario*. Ibid. eodem anno, & 1548.

De formando studio corrigendoque judicio, *Epistola aurea.* Romæ apud Balth. Cartularium. 1543. in 8.

Historiola de congressu Friderici III. Imp & Caroli Burgundiæ Ducis apud Treveros anno 1474. interprete *Rodolpho* è gallico, extat Tomo II. Rerum Germ. à Marquardo Frehero edita.

Vita S. Judoci, carmine heroïco, & altera *S. Annæ* carmine elegiaco descripta. Legitur utraque apud Corn. Schultingium Bibliothecæ Eccles. Tomo II.

Vita Francisci Petrarchæ ad Ant. Strophinium Papiæ anno 1477. scripta, legitur in Collegio Viglii Zuichemi Lovanii, ut & nonnulla alia ejusdem *Rodolphi*.

Addit Tritemius, vertisse ex hebraïco *Psalterium*: ex græco *Dionysii Areopagitæ* Opera; sed morte præventum ea imperfecta reliquisse.

RODOLPHUS BATTINGIUS,

Frisius, Medicus & Mathematicus, scripsit

Methodum Astrolabii. Paris. 1557.

RODOLPHUS BRUGENSIS,

Mathematicus, è græco latinum fecit.

CL. Ptolomæi Planisphærium. Basil. 1536. cum Arato græco. Præfatur ad Theodoricum Platonicum, præceptorem suum.

RODOL-

RODOLPHUS CLUTIUS,

Luxemburgensis, Ordinis S. Dominici Theologus & Ecclesiastes celebris, Coloniæ ac Moguntiæ potissimùm moratus, edidit ac recognovit

Sermones Dominicales & de Sanctis, *Dormi-securè* vulgo nuncupatos, cum Notis ac duplici à se confecto Indice. Coloniæ 1612. 1616. & 1625. duo Vol. in 4.

Sermones Quadragesimales de Tempore & de Sanctis, F. Jacobi de Voragine, *Archiepiscopi Januensis*, *Ord FF. Præd. cum ejusdem Mariali.* Mogunt. apud Petr. Cholinum 1616. Tom. IV. in 4.

Summam Virtutum & Vitiorum F. Guilielmi Peraldi, *Lugdunensis.* Mog. 1618. & Colon. 1629. in 4.

RODOLPHUS DIER,

Mudæ, Hollandiæ oppidulo natus anno 1384. Daventriæ litteris humanioribus imbutus, ibidem anno ætatis XVIII. à Fratribus Domûs D. Florentii (nonnumquam etiam FF. Scholarium Daventriensium ac Hieronymianorum nomine connotatis) inter Novitios adscriptus est, illiusque Domûs anno 1435. Procurator electus, vivere desiit anno 1458. ætatis 75.

Scriptum illius *de Magistro Gerardo Groote*, *& multis aliis devotis Fratribus*, *ejusdemque Continuatio per F. Petrum Hoorn*, *uti & Vitæ quorumdam in eadem Congregatione illustrium Virorum* è MSS. primùm prodierunt Daventriæ anno 1719. curante Gerhardo Dumbar Tomo I. Analectorum, in 8.

RODOLPHUS DE NOVIOMAGO,

Gelder, Ord. Prædicat. scripsit *Vitam B. Alberti Magni*, ex eodem Ordine Episcopi Ratisbonensis, libris IV. Coloniæ editam. 1490.

RODOLPHUS SNELLIUS,

Veter-Aquensis, sive ab Oudewatera, Batavus, natus anno 1547. adolescens Coloniæ, Heidelbergæ, Marpurgi, Pisis, Romæ vixit, & Medicinæ operam dedit; Linguarum etiam Græcæ atque Hebraïcæ peritus. Scripta ejus sunt:

Commentarius in Dialecticam Petri Rami.

De Praxi Logica. Herbornæ, 1595. in 8.

Ethica Methodo Rameâ conscripta. Ibid. 1597. 8.

Rameæ Philosophiæ Syntagma. Francof. 1596. 8.

Explicationes in Arithmeticam Rami. Ibid. 1596. 8.

Prælectiones in Geometriam Rami. Ibid. in 8.

Apollonius Batavus, seu *Resuscitata Apollonii Pergei Geometria.* Leidæ, apud Raphelengium, 1597. 4.

Commentarius in Rhetoricam Thalæi. Ibid. 1617. 8. & aliàs.

Annotationes in Ethicam, *Physicam*, *Sphæram Corn. Valerii.* Francof. 1596. 8. typis Fischerianis.

Obiit Lugduni Batavorum anno 1613. ætatis LXVI. postridie Kal. Martii; anno Professionis, Linguæ primùm Hebraïcæ, dein disciplinarum Mathematicarum XXXIV. relicto *Willebrordo* filio, scriptis quoque nomen adepto.

Extat hoc Epitaphium in Ecclesia Veteraquensi.

Piæ Memoriæ
Viri Clarissimi
RUDOLPHI SNELLII A ROYEN,
Patricii Veteraquinatis,
Qui anno M. D. XLVII. v. Oct. natus,
Juventutis partem,
Docendis Marpurgi in Hassia Litteris
Et Artibus, cum laude exercuit;
Ætatem reliquam

In Academia Leydensi
Tum Matheseos tum Hebreæ Linguæ
Professione, cum cura, fide
Et bono publico exegit:
Bis Rectoratu honorificè functus,
Illust. duobus Mauritiis,
Principi Auriaco,
Et Lantgravio Hassiæ,
Ob artium quas amabant
Præstantiam carus,
Tandem Leydæ, anno ætatis suæ
Sexagesimo sexto, II. Mart.
Deo & naturæ concessit.
Hoc Patriæ loco,
Ubi corpus humari ipse voluit,
Monumentum quod Patri decreverat
Fil. WILLEBRORDUS,
Paternæ virtutis hæres atque decus,
ejusdem filius Rudolphus
Avo ponendum curavit.

✤ ✤ ✤

Hier leyt begraven
Rudolphus Snellius van Royen.
In syn leven Professor Matheseos
Inde Universiteit van Leyden:
Sterft den 2. Mart. Anno 1613.

RODOLPHUS,

Monachus Benedictinus & Trudonensis Abbas in Hasbania Diœcesis Leodiensis, natus in pago Monasteriensi ad Sabim fluvium, anno regiminis decimo-tertio cedere coactus furori *Gisleberti*, Comitis Durachiensis (qui Trudonensis Monasterii Sub-Advocatus erat) exul Gandavum ad Blandiniensem confugit Abbatem; indeque Coloniam veniens Ubiorum, ad S. Pantaleonem Abbas constituitur anno 1121, sed nondum elapso biennio, ad propria revocatur.

Obiit anno 1138. pridie Nonas Martii, postquam annis XXX. Cœnobio Trudonensi præfuisset. Scripsit

Chronicon Trudonense, id est Historiam & Gesta Abbatum, ab aliis postea auctam. MS. Trudonopoli, & alibi; libris XIII. Extat nunc Tomo VII. Spicilegii Domni Lucæ Dacherii 4. Paris. 1666.

Vitam S. Lietberti Cameracensis Episcopi; quam absque Authoris nomine evulgavit idem Dacherius Tomo IX. sui Spicilegii.

Opusculum de susceptione puerorum in Monasteriis, ad instantiam Siberti Prioris S. Pantaleonis, evulgatum à Domno Joanne Mabillon Tomo II. Analectorum pag. 495.

Contra Simoniacam avaritiam, Libros VII. quos MSS. asservabat Bibliotheca Abbatiæ Gemblacensis Ordinis S. Ben. de quibus Mabillonius loco citato pag. 534; qui libri incendio nupero hujus Cœnobii, quo totum consumptum est, periêre.

Epistolam sive *Historiam de Inventione corporis S. Gereonis, unius Thebæorum Martyrum*, apud Surium 24. Novemb. Aliaque in Poëticis reliquit ingenii sui monumenta, Trithemio teste.

ROGERIUS HANGOUART,

Insulensis, J. C. frater *Guilielmi* in Senatoria Arthesiæ Curia Præsidis, & *Walerandi* ad S. Petrum Insulis Decani & ad D. Amatum Duaci Præpositi, primique Academiæ hujus Cancellarii. Fuit *Rogerius* Juris cùm scripti tum consuetudinarii, tum etiam Historiarum omnium peritissimus, primùm S. P. Q. Insulensi à Consiliis, sive Syndicus primus atque ordinarius, hinc Cameræ Rationum Præfectus. Nomen suum, apud Insulenses clarum hactenus, clarius reddidit, collecto relictoque, ad usum patriæ,

Promptuario Jurium ac Legum municipalium, Statutorum, titulorum, privilegiorum & schedarum Urbis; quæ omnia in certum ordinem redegit, completis libris XVII. adservanturque in publica civium Domo.

Obiit circa annum 1570, ejusque tale est Epitaphium.

Quid magnis placuisse juvat? gessisse quid ampla
Munera? & ingenii nomen inane mei?
Cæsareos quondam reditus numerare solebam:
Nunc numerant artus terrea monstra meos.
Nunc bene vix parva ROGERI *nomen in urna*
Cernitur, in magnis qui modo magnus erat.

ROGERIUS VARLERIUS,

S. Theol. Doctor, habuit *Orationem* in Concilio Provinciali Cameracensi anno 1565. præsidente *Maximiliano à Bergis*, quâ deducit, ex Conciliorum abjectâ authoritate cò ventum esse, ut negetur esse Deus, & ipse Deus trinus & unus: editam cum Actis Synodalibus, Antver. 1566. 4. apud Guil. Silvium.

ROGERIUS A VENRAEY,

Sycamber, Canonicus Regularis Ordinis S. August. in Dumeto, juxta Wormatiam, scripsit *Odas familiares*, vario carminis genere: item *Disputationem Minualem*. Ita enim eam indigetat Tritemius libro I. Epist. 6. familiarium, ubi duo hęc Opuscula MSS. accepisse se ac legisse testatur, hortaturque ipsum *Venrayum*, ut, ludicris argumentis omissis, seria & sanctiora in posterum persequatur. Itaque pro *Minualem*, quæ nihili vox est, legendum putaverim *Minervalem*, quod apud ejus ævi Scriptores scholasticum aliquid designat. Addit ibidem Tritemius, eumdem *Rogerium Venray* sex & triginta supra centum lucubrasse opuscula, quorum titulos non exprimit. Epistola autem illa Trithemii scripta est anno 1507. unde ætas Auctoris colligi potest.

ROLANDUS BOUCHIER,

Hannonius, Religiosus ac Prior FF. Carmelitarum Conventûs Valencenensis, quem rexit anno 1513. Scripsit gallicè

Vitam B. Simeonis Stockii, Carmelitę; cujus meminit Molanus ad Usuardum 16. Maii, ut & *Nicolai Harlemensis*, Batavi, qui ejusdem Vitam conscripsit. Vide Acta SS. ad diem XVI. Maii. Postmodum hanc quoque Vitam latinè reddidit R. P. Philippus à Visitatione Carmeli Valencenensis Subprior.

ROLANDUS MACHLINIENSIS,

Et alter A CASTRO, ANTVERPIANUS, primi nominis Medici, cordatè & eleganter scriptos libellos ediderunt

De Lue Sudorifera. Meminit Guicciardinus libro 1. Rerum Europæ memorabilium.

ROLANDUS HEELAUT,

Gandavensis, Religiosus ac Subprior Abbatiæ Bodeloensis Ord. Cisterc. nec non Confessarius Monialium de Terhaeghen Gandavi, fato functus 2. Novemb. 1652.

Scripsit latinè, *De prudentia & discretione Confessariorum Sanctimonialium*, libellum insignem; aliaque quædam vernacula, de quibus *Car. de Visch* in Biblioth. Cisterc.

ROMERUS VISSCHER,

Amstelodamensis, Poëta celebris, vulgo dictus *Martialis Batavus*, è vivis excessit die 11. Februarii 1620. relictis filiabus duabus, eruditione etiam ac Poësi vernaculâ claris. Prior *Anna Roemers*, nata anno 1584. obiit die 6. Decembris 1651. altera fuit *Tesselscha-*

da Roemers. De his lege Descriptionem Historicam Amstelod. Jo.Blauw.

Illius liber innotuit hoc tit. *Roemer-Visschers Zinne-poppen, alle verciert met Rymen, en sommighe met Proze: door syn dochter Anna Roemers.*

ROSIANA COLENERS,

Teneræmondana, Poëtria, *Annæ Binsianæ* æqualis, cui & nota & amica fuit: quam *Marcus Vaernewyck* publicis suis monimentis lib. I. Belg. antiquit. commendavit. Hæc licet illiterata, imo analphabeta, non tamen amusa fuit. Obiit circa annum 1560. tumulata in patria ad D. Virginis, testibus *Davide Lindano*, & *Franc. Swertio* in Athenis Belgicis. Ejus extant multi Rythmi elegantes.

ROVERUS PONTANUS,

Carmelita Bruxellensis, S. Theol. Baccal. rerum sub Carolo V. gestarum Narrationi, à *Joanne Sleidano* magnam partem confictæ, opposuit ex Commentariis Joannis Naucleri, Jovij, Fontani, aliorumque,

Veram Narrationem rerum ab anno 1500. usque ad annum 1549. in Republ. Christiana memorabilium. Coloniæ, 1559. fol. apud Gasp. Gennepæum.

RUARDUS TAPPERUS,

Enchusanus, Batavus, adolescens Lovanii cùm Philosophicis tum Theologicis studiis navatâ operâ, in istis renunciatus est anno 1507. secundus inter Magistros Artium, in his vero Doctoralem lauream die 14. Augusti 1519. unà cum *Jacobo Latomo* accepit. Collegium S. Spiritûs Theologicum Præses rexit, Ecclesiam Cathedralem Leodiensem Canonicus illustravit. Scholam Theologicam annos XXXIX. voce & stilo; Ecclesiam S. Petri XXIV. vitę exemplo & singulari pietate rexit; Belgicam Inquisitor Fidei adversum nascentes hæreses præmunivit: omnis novitatis osor.

Hunc Carolus V. Cæsar, ob morum sanctitatem, familiarem, Aula ob vitæ integritatem non de adulatione carum habuit, à quo, cùm de summa rerum ageretur, consilia peteret. Moriens Bibliothecam, quam habebat instructissimam, Theologorum Collegio reliquit: quo loco quæ de *Ruardi* Vita ac Laudibus leguntur, in hanc etiam Bibliothecam referre placuit.

BIBLIOTHECA D. RUARDI TAPPERI

„ Ab Enchusia, Artium Magistri, „ sacræ Theologiæ Professoris celeberrimi, Ecclesiæ Collegiatæ D. „ Petri annos plus minùs XXIV. Decani, necnon & hujus Academiæ „ florentissimæ Cancellarii quondam „ dignissimi. Qui ut in vivis vivâ „ voce, & incomparabili eruditione „ Theologiæ studiosos, annos XXXIX. „ instruxit: ita mortuus iisdem, hac „ instructissimâ Bibliothecâ relictâ, „ etiamnum prodesse voluit.

„ Vir sanè immortali perpetuaque „ memoriâ dignus, non de Theologis dumtaxat, sed & de Republica „ Christiana meritus optimè. Vixit „ ille non suis commodis, sed Ecclesiæ Christi: cujus nomine continuis se laboribus confecit, malorum „ odiis, multisque periculis exposuit, „ seipsum denique curis & molestiis „ exhausit. Latêre siquidem non potuit, quantumcumque dignitates refugerit.

„ Hujus operam atque industriam „ sæpè CAROLUS V. Imperator, sæpè Hispaniarum Rex PHILIPPUS, „ nonnumquam Pontifex ipse requisivit. Huic repurgandæ ab hæresibus patriæ provincia demandata. In „ hac quam strenuè se gesserit, quamque ei cordi res illa fuerit, testari „ possunt Ecclesiæ Proceres; testabuntur, dum steterit Christiana Re-

RVARDVS, TAPPERVS-ENCHVSIANVS-

„ ligio, *Expositiones Articulorum Lovaniensium*, ut magno cum labore, ita „ cum singulari laude & omnium ex- „ spectatione in lucem editæ.

„ Hic edicto Reginæ MARIÆ, ha- „ rum Regionum Moderatricis, com- „ pulsus, Lovanio ad TRIDENTINUM „ accitus, è Belgis facilè primum lo- „ cum obtinens, Concilium non mo- „ do plurimùm exornavit, sed & stre- „ nuè promovit. In quo quantum „ Fidei Catholicæ atque Orthodoxę „ ardorem declararit, noverunt qui ei „ adstipulati sunt, sanctissimi doctissi- „ mique Patres.

„ Tandem ætatis, pietatis, ac sa- „ pientiæ fastigium adeptus, verè „ Christo sponsæque ejus Ecclesiæ „ est immortuus. Nam gravissimo- „ rum, quibus Hispaniarum Rex „ distinebatur, negotiorum cau- „ sâ Bruxellam Lovanio evocatus, „ frustratis omnium bonorum suspi- „ riis, vitæ ac molestiis finem im- „ ponens, misso facto Hispan. Rege, „ lubens in supremi DEI Regis æter- „ ni Senatum subvectus est, anno „ 1559. Martii die II. ætatis verò suæ „ anno LXXI. pauperibus omnium bo- „ norum suorum hæredibus institutis. „ Hæc ibi.

Corpus Lovanium est relatum, & juxta summum altare depositum, cum elogio sepulcrali, laminæ inciso. Pro funere dixit *Matthæus Galenus*, West-capellius, dein S.T. Doctor Duacenus. Epitaphium autem ita habet.

D. RUARDO TAPPER, ab Enchusa,
Theologiæ Professori celeberrimo,
Decano, Cancellario,
Quod suâ incomparabili doctrinâ
Et auctoritate hunc chorum ann. XXIV.
Scholam XXXIX.
Docuerit, rexerit,
Quod supremus Fidei Inquisitor,
Patriam à sectis purgare,
Salutaribus doctrinis,
Etiam libris ad hoc editis,
Complere studuerit,
Quod Catholicam Religionem
Hæresibus vexatam,
Ad Tridentinum Concilium,
E Belgio primus evocatus
Constanter defenderit;
Quod sui temporis Pontificibus,
Carolo V. Cesari,
Philippo Hispaniarum Regi
Non immerito carissimus fuerit,
Memoriæ ergo positum.
Obiit Bruxellę aňo MDLIX. Martii II.
Ætatis vero LXXI.
Pauperibus omnium bonorum hæredd.
Institutis.
Ejus animę pacem precemur.

❖ ❖ ❖

Honorarium.

Defunctus vitæ, longique laboribus ævi,
Hac Batavus situs est ille RUARDUS *humo.*
Quem licet in sera Parcæ rapuere senecta,
Et vitæ saturum sopiit alta quies;
Lovanium, velut immaturo funere raptum
Deflet, & effusis conqueritur lacrymis:
Ingeniumque sagax & amans virtutis & æqui,
Et pectus purum condita sunt tumulo.
Nunc igitur lugete viri, lugete juventæ,
Quæ pia pandebat dogmata, lingua tacet.

De mortis anno ac die hoc numerale carmen est:

Ad sUperos abIens MaVortIs LUCe seCUndâ,
ULtrò pauperIbUs sUa dat bona CUnCta rUardUs.

Testamentum Eximii *Tapperi* extat integrum Tomo II. Historiæ Belgii Fœderati, collectore *Heussenio*. Ceterùm Apotheosin *Ruardo Tappero* scripsit *Henricus Geldorpius*, editam anno 1558. 4. Verùm sannis & scommatibus plena genium auctoris sui prodit: ex qua alioqui summi illius Viri acta dilucidè patent. Scripsit verò *Tapperus*,

Explicationes in Articulos, circa Ecclesiastica dogmata hoc sæculo controversa, *à Facultate Theologica Academiæ Lovaniensis* Caroli V. Imp. jussu collectos. Lovanii, 1555. fol. Tomis II.

Orationes Theologicas varias: unà cum *Corollario De veris calamitatum Belgii causis atque remediis*, ad *Carolum V.* & *Ferdinandum I* Impp. à *Guilielmo Lindano Episcopo Ruremundensi* vulgatas. Coloniæ, 1577. 8. typis Lud. Alectorii. Opera verò omnia *Tapperi* edita ibidem typis Birckmannicis, 1582. fol.

Scripserat & *Tractatum De Providentia Dei*, *& Prædestinatione*: cujus autographum adservari dicitur in majori Collegio Theologorum Lovanii; sed, quod dolendum, propter characterum ruditatem ac litterarum compendia, legi hactenus à nemine potuit. Interim alternæ *Epistolæ* Ruardi Tapperi & Judoci Ravesteyn Doct. Lovan. *De Gratiæ & Liberi arbitrii Concordia*: extant in Opere Antonini Reginaldi de Mente Conc. Trid. circa gratiam efficacem; typis Antverpiens. in fol. 1706.

RUMOLDUS COSTERUS,

Machliniensis, Ord. FF. Minorum, iteratò Guardianus Antverpiæ, ubi & decessit pridie Idus Octobris 1679. Plura scripsit vernaculè, nempe

Manna absconditum, seu Christum in SS. Eucharistiæ Sacramento. Antv. 1673.

Schalam candidam Cœli, sive Deiparam Virginem &c. Gand. 1679. & alia quædam, de quibus vide Sanderi Brabantiam novæ edit. Tomo III. pag. 223.

RUMOLDUS DU MORTIER,

Duacenus, edidit Parisiis, ubi bonas profitebatur litteras;

Orationem De querimoniis Professionis literariæ, ad Jac. August. Thuanum.

RUMOLDUS HOOGERBEETS,

Hornanus Batavus, filius Theoderici Med. Doctoris & Machtildis à Steynemeulen, natus 24. Junii 1561, humanioribus litteris Vesaliæ apud Clivios excultus, in Academia Lugduno-Batava J. U. D. creatus est anno 1584. Propter eminentem eruditionem anno 1590 constitutus fuit Pensionarius Lugduni-Batavorum, nec non Secretarius Curatorum celebris illius Academiæ, dein anno 1596. Consiliarius ac Libellorum Magister in suprema Hollandiæ Curiâ Hagæ-Comitana, & anno 1611. ad Regem Legatus Daniæ.

Postmodum inter civiles dissentiones, quibus etiam Clariss. Vir *Hugo Grotius* involvebatur, anno 1618. die 29. Augusti apprehensus *Hogerbetius* bonis fisco addictis, arctæ custodiæ in castro Lupesteiniensi mancipatur; quo tempore uxorem *Hildegundem Wensiam*, sex superstitum liberorum matrem, feminam præclarissimam, die 19. Octobris 1620. amisit.

Tandem ex hac arcta custodia relaxatus, in domo ter-Weer juxta Wassenariam, ex calculo renum & lethargo diem extremum obiit 7. Septembris 1625. ætatis 64. sepultus in choro majoris Ecclesiæ Hagæ-Comitanæ. Theologus æquè ac Juris-consultus, cujus non in sententiâ solum sed in vitâ residebat authoritas, &c.

Scripsit in carcere Lupesteniensi *Brevem Introductionem ad praxim Juris*.

Item *Elucubrationes in quatuor Euangelistas & Acta Apostolorum*.

Meditabatur etiam *Collectionem amplam Edictorum à Statibus Hollandiæ promulgatorum*: item *Sententiarum in suprema Senatorum Curia latarum*.

Uxori ejus *Hildefundi Wenfiæ* fequens Epitaphium pofuit *Hugo Grotius*, concaptivus.

Nata Senatorum gemino de fanguine, claro
Nupta Senatori, prole beata parens,
Servavi mores, inter bona tanta modeftos,
Et placido fedit pectore fancta quies.
Bis denos tutata domum, bis quatuor annos
Sat tibi conftabat noftra, marite, Fides:
Sed fuper illud erat, (quis credere poffet?) ut atro
Exploraretur carcere nofter amor.
Hic mihi luna redit bis feptima, cum tibi femper
Hæreo, quàque datur triftia fata levo.
Queis nihil admittat gravius patientia, leni,
Et quali tuleram mente fecunda, tuli.
Succubuit corpus: captum te invita relinquo
Conjunx care, facis tu mihi trifte mori.

HILDEGUNDIS WENSIA,
Rumoldi Hogerbecii uxor,
Sex fuperftitum liberûm mater,
De morte,
Quam fexagefimo tertio natali
Lupeftenii in carcere obii,
Victoriam hic expecto.

RUMOLDUS STENEMOLA,

Vulgò STEYNE-MEULEN, Machlinienfis, *Joannis Tritemii* Abbatis Spanheimenfis præclarus difcipulus, *Joannis Secundi*, aliorumque præceptor, & ab Actis publicis Senatus Batavici, è græco latinè reddidit

Lucianum de non credendo calumniæ. Antver. 1530.

Moritur Machliniæ anno 1541. v. Idus Septembris, ætatis fuæ XL. conditus apud Minores, ante oftium Capituli, ubi ad parietem appenfa tabula continere hos folebat verfus:

Eccuia hæc tabula eft? RUMOLDI, *Saxea claris*
Cui Mola cognomen fecerat à proavis:
RUMOLDUS *jacet hic, qui Hollandis acta notavit*
Scriba bonus, quo non fidior ipfa fides.
Sic erat in fatis, lenta ut hic tabe peremptus
Occideret: tantæ pofce animæ requiem.

Eidem Cenotaphium fcripfit *Hadr. Marius*, præceptori difcipulus:

RUMOLDUS *gentile cui Mola Saxea nomen*
Fecerat, heu juftos hic jacet ante dies.
Nil Latiæ, nil Cecropiæ vis mellea linguæ,
Nil Phœbo ac Mufis profuit effe facrum.
Nil, Batavi meruit quod ab Actis effe Senatus,
Cunctorum juvit nil amor atque favor.
Non lacrymæ uxoris fuperos flexere, nec orba
Non capiens luctus ipfa fuos foboles.
MACHLINIAM, *quâ natus erat, moribundus in urbem*
Venit, & exuvias reddidit, unde habuit.

B. RUPERTUS TUITIENSIS,

Leodici ad S Laurentium voto monaftico emiffo (ubi ab infantia fuit oblatus nutritus & eruditus) Benedictinæ familiæ adfcriptus eft, fub Berengero Abbate IV. Inde ad Ooftbroekanum Cœnobium, milliari uno ab Ultrajecto fitum, fe contulit, ac demùm Tuitium, quod eft Monafterium Benedictinorum ad Rhenum, in ripa Germanica, ex oppofito Coloniæ Agrippinæ fitum: ubi & Abbas X. creatus anno 1113. *Tuitienfis* inde cognomen retinuit. Vir illa ætate tum Religione, tum eruditione & fcriptis præftantiffimus; qui cum olim fuiffet ingenii hebetioris, B. M. Virginis beneficio adeptus eft, ut neminem fuo ævo habuerit doctrinâ parem.

Vivere defiit anno 1135. IV. Nonas Martias, & in Tuitienfi Cœnobio requiefcit.

Cœnobio suo contulit beneficia multa, & scripsit multa, quorum Catalogum ipse recenset in Epistola ad *Cunonem* Episcopum Ratisbonensem, libris de divinis Officiis præmissâ: & pleraque separatim Paris. atque alibi, simul verò Tomis III. Coloniæ, 1566. & 1577. fol. typis Birckmannicis excusa sunt; item Paris. apud Carolum Castelain 1638. Tomis II. fol.

De Operibus SS. Trinitatis Libri XLII. quorum tres priores Patri in divinis attribuuntur; xxx. Filio; reliqui ix. Spiritui sancto. Suntque Commentaria in universam S. Scripturam: in *Genesin* libri IX. in *Exodum* IV. in *Leviticum* II. in *Numeros* II. in *Deuteron.* II. in *Josue* I. in *Judicum* & *Ruth* I. in IV. *Libros Regum*, adjunctis *Psalmis*, V. in *Esaiam* II. in *Hieremiam* & *Threnos* II. in *Danielem* I. adjunctis *Aggæo*, *Zacharia* & *Malachia*; in IV. *Evangelistas* I. *De Operibus Spiritus sancti* libri IX. Coloniæ, 1528. & Lovanii, typis Servatii Sasseni, expensis Arn. Birckmanni, 1551. fol.

Commentariorum in XII. Prophetas Minores Libri XXXII. Ibid.

In Cantica Canticorum, *De Incarnatione Domini*, Libri VII. Coloniæ 1540. fol.

In Matthæum, *De gloria & honore Filii hominis*, Libri XIII.

De glorificatione Trinitatis & processione Spiritus sancti, Libri IX. Ibid. 1540. & Paris. 1545.

In Euangelium Joannis libri XIV. Ibid. 1541. & Paris. 1545.

In Apocalypsin Libri XII. Ibid. 1540.

De Victoria Verbi Dei Libri XIII. per Ant. Sorg, civem Augustanum 1489. dein Lovanii, 1551. fol.

Opus originale Ruperti Abbatis, *De divinis Officiis* Libri XII. Coloniæ, 1543. fol. Antver. 1593. & alibi. Verùm notet Lector, *Ruperti* hoc in opere Lib. II. cap. ii. & ix. errorem, existimantis non converti panem in corpus Christi, dum conficitur Eucharistia, sed adsumi à Verbo divino, quemadmodum adsumpta est humanitas: de quo Bellarminus libro de Scriptor. Ecclesiast. ad an. 1119. & lib. III. de Sacramento Eucharistiæ, cap. XI. & XV.

De Incendio Tuitiensi, in quo Corpus Domini à flamma circumfusa intactum remansit, libri III.

De meditatione mortis, libri II. cum *Auctoris Vita*. Coloniæ, 1572.

Vita S. Hereberti, novo stilo conscripta, apud Surium, dein etiam apud Hagiographos S. J. ad diem XVI. Martii, Tomo II.

Vita S. Elipbii Martyris, apud eumdem Surium, 16. Octobris.

Carminum libri IV. & *Hymni* lecti fuerunt Leodii ad S. Laurentium.

Dialogorum inter Christianum & Judæum libri III. quos *Annulum* appellavit. E Codice MS. Abbatiæ Lætiensis eos eruit ediditque *Gabriel Gerberonus*, Ordinis S. Benedicti, ad calcem Operum S. Anselmi, Paris. 1675.

De vita vere Apostolica Dialogorum Libri V, quos è MS. Codice Abbatiæ Grafschatensis primùm erutos, luce donarunt PP. Benedictini S. Mauri anno 1733. in sua Collectione amplissima veterum Monumentorum, Tomo IX. pag. 969.

Scripsit item *Res gestas Episcoporum Leodiensium & Abbatum S. Laurentii*; quæ extant in Collectione noviss. Benedictin. S. Mauri Parisiis Tom. IV. pag. 1034.

RUTGERUS A BOETZELAER,

Vir Nobilis, ab Asperen, quod Bataviæ opidum est, *De bono Concordiæ Orationem* Lugduni Batt. edidit 1618. fol.

RUT-

RUTGERUS RESCIUS,

Dryopoli, sive Maseicâ Leodiensis agri ad Mosam oppido natus, J. C. primus fuit in Trilingui Gymnasio Lovanii ab Hieronymo Buslidio Erasmi hortatu instituto, Linguæ Græcæ Professor, *doctrinam non vulgarem incredibili quadam modestiâ, planeque virgineo pudore condecorans*: ita testante Erasmo Epistolâ ad Bern. Buchonem, & alibi: *Doctior*, inquit, *an inveniri possit nescio; certè diligentiorem ac moribus puriorem vix invenias.* Auspicatus fuit Professionem anno 1518. Kal. Sept. apud PP. Augustinianos, admissus ab Universitate ad docendum publicè, anno sequente.

Postea suo Professoris officio preli typographici curam adjunxit, adscito sibi in ejusdem Artis curam *Joanne Sturmio*, Sleidano, tunc juvene, & comparatis è Germania typis elegantioribus, quorum adminiculo Græcos potissimum Scriptores, à se castigatos, evulgavit. Sunt in iis

Institutiones Juris, græcè per *Theophylum*, à *Rescio* recognitæ. 1536. in 4. Confer inferiùs dicenda de *Viglio Zuichemo.*

Hippocratis Aphorismi, cum MSS. collati; 1533. 8.

Xenophontis Commentarios latinos fecit; uti &

Platonis libros de Legibus, quos Franc. Craneveldio Cæs. Consiliario dedicavit. 1531.

Item *Luciani* quædam 1531. *Homeri* 1535. & nonnulla alia, communicatis typis ac sumptibus cum Bartholomæo Gravio.

Rescium apud Lovanienses contumeliosè habitum consolatus est Erasmus per plures Epistolas; cui tamen non semper placuit, præsertim postquam uxorem duxisset *Annam Moonsiam*; quod ei nonnihil turbæ apud Collegii Curatores excitavit. Moritur Lovanii anno 1545. Professionis XXVII. VI. Nonas Octobris: ejusque vidua nupta dein fuit *Joanni Wamesio*, convictori suo, J. U. D. celeberrimo. Vide etiam *Annales Typograph. Metaire* Tomo II. pag. 63.

RUTGERUS RULANDUS,

Aquisgranensis, J. U. Doctor, ac magni nominis Professor, quia Lutheranorum sectam profitebatur, in superiorem Germaniam recessit, ibique in variis eorum Academiis Jurisprudentiam cum laude docuit, ac plurima scripsit, è quibus innotuêre sequentia. Claruit autem anno 1600.

Thesaurus fructuum & interesse. Hamburgi apud Frobenium 1607.

De Commissariis & Commissionibus Cameræ Imperialis; partes IV. Francof. apud Nic. Hofmannum 1604. & iterum ibid. apud Hummium 1664. Tom. II. in fol.

Thesaurus Juris Emphiteutici. Francof. 1606.

Item *Thesaurus Juris executivi.* Ibid.

Centuriæ octo Quæstionum Juris diversimodè decisarum à Nicolao Vigelio & Rutgero Rulando J. Consf. Hamburgi apud Frobenium. 1607.

S.

SALOMON FABER,

hynophanius, sive Iprensis, edidit Antver. 1563. apud Joan. Withagium,

Progymnasmata, sive *Silvam diversorum Carminum*.

Parænesin de institutione morum puerilium.

Famulitium Joan. Lud. Vivis carmine Elegiaco redditum.

SALVIANUS,

Massiliensis Ecclesiæ Presbyter, scriptis & eruditione claruit circa annum 440. Natus creditur Coloniæ Agrippinæ aut in vicinia: vixitque diu Treveris. Cujus quidem urbis, quartò à Francis, Burgundionibusque aliis vastatæ, eversionem sub ann. 433. suis ipse oculis spectavit, atque inde Massiliam postea migravit: sede Imperii Treveris Arelatem translatâ. (Ita de *Salviano Aub. Miræus*, in Bibliothecâ Scriptorum Ecclesiast. parte I. pag. 64. atque ex eo *Steph. Baluzius*, in Notis suis ad *Salvianum* pag. 374.)

Scripsit autem *Salvianus*, de *Gubernatione Dei*, sive Providentiâ, *libros VIII*. Item *Epistolas IX*. Et *Libros IV. adversus avaritiam*. Quibus omnibus à se collectis & editis, Notas doctissimas apposuit idem *Baluzius*. 8. Paris. 1684. Transtulit ea in gallicum quidam S. J. Theologus Paris. 1735. apud l'Espine.

Notat quoque *Bellarminus* de *Salviano* inter Scriptores Eccles. eum ita exagerasse vitam Christianorum, & maximè Clericorum sui temporis, ut nimius videri posset, nisi ex vero zelo gloriæ Dei & salutis animarum Oratio ejus proficisceretur.

Addit idem *Bellarminus*, *Salvianum* fuisse Massiliensem Episcopum; sed refutatur à scriptoribus novissimæ Galliæ Christ. Tom. I. Neque in Catalogum SS. relatum fuisse, demonstrant PP. Hagiographi S. J.

SAMUEL AMPSING,

Harlemensis Batavus, Calvinianæ sectæ Minister Harlemi, natus patre Joanne Ampsing, de Oetmarsen, ejusdem sectæ ibidem prædicatio, edidit sermone vernaculo

Descriptionem Civitatis Harlemiensis, ab ejus origine sub ann. 506, usque ad 1626, cum figuris aliisque historiis memorabilibus. 4. Harlemi 1628.

Catechismum rytmicum, flandricè.

Et *Dictionarium Flandricum*, vulgò *Nederlantsche Taal-bericht*.

Disputationes III. Theologicas adversus Anabaptistas. I. De Incarnatione Filii Dei. II. De Pædo-baptismo. III. De disciplina Ecclesiastica. Lugd. Bat. 1629. in 8.

Plura de Sam. Ampsingio lege in *Theod. Schrevelii* Harlemo pag. 254.

Fuit & *Joannes Assuerus Ampsing*, ejusdem certè familiæ, Medicinæ Doctor non incelebris, qui circa annum 1620. claruit Rostochii, cujus scripta plurima recensentur in Lindenio renovato de Scriptor. Medicis.

SAMUEL LOYAERTS,

Attenhovius, Brabantus, Lovanii Philosophiam didicit, promotus anno 1567. decimus inter Magistros Artium, docuitque in Castrensi Gymnasio. Pastor ad S. Michaëlem in eadem urbe Ecclesiam plebemque rexit annos sex & triginta; Doctor verò S. Theologiæ creatus anno 1586. Vitâ probissimus, doctrinâ eximius, de Ecclesia optimè meritus, ut titulus sepulcralis loquitur defuncto positus in sua Æde parochiali. Decessit anno 1614. Canonicus S. Petri Lov. & S. Servatii Mosæ-Traj.

Conciones illius sive *Enodationes Euangeliorum*, Dominicis Festisque diebus toto anno occurrentium, excudit pri-

mò Tom. VI. Ger. Rivius, Lov. 1606. & sequent. Parisienses junctim 1621. 4.

Commentarium in Canticum Canticorum spiritualem & doctum, Flandricè, Antver. Joan. Keerbergius, 1599. 8.

H. S. E.
D. Samuel Loyaerts,
Patriâ Attenhovius,
S. T. D. & Professor,
Ecclesiæ hujus Pastor,
Discessit de seculo
Anno sal. humanæ M. D. C. XIV.
Mensis Septemb. die XIII.
Ægidius Materne,
Ejusdem Ecclesiæ Sub-pastor
Et Ecclesiæ B. Virginis Trajecti
Canonicus, avunculo B. M. Pos.

Ibidem in tabula picta.

Samuel Loyaerts, Attenhovius
Hic in spe resurrectionis quiescit,
Qui vixit annos LXVIII. dies XIII.
Pastor Ecclesiam hanc
Et plebem rexit annos XXXVI.
Doctor S. Theol. scholam ann. XXVIII.
Vita probissimus, Doctrina eximius,
De hac Ecclesia optime meritus,
Obiit anno M.D C.XIV.
Mens. Septemb. die XIII.
Æternum ut vivat, ei lector apprecare
Heredes ex testamento F. C.

SAMUEL QUICKELBERGIUS,

Antverpiensis, Medicus, floruit Ingolstadii anno 1553. & edidit ibidem *Tabulas Medicinæ*, Medicis utiles.

Apophthegmata Biblica, Coloniæ, 1571. 8. typis Birckmanni.

Moliebatur magno animo ausuque opus immensum, & totam naturam Universi complexum, *Theatri* nomine, cujus declinationem dedit, & capitum singulorum titulos: cum Admonitione & Consilio de *Universo*, ejusdem *Quickelbergii.* Monachii, 1565. Verum hæsit auctor in incœpto operis ingentis.

SAXMUNDUS ET ULMARUS,

Sapientes Frisii, quando & ubi floruerint incertum; quamquam Suffridus Petrus Decade VII. Script. Frisiæ vixisse eos circa annum 1274. opinetur. Reliquit uterque *Leges* multas, quæ exstant in Legibus Frisiorum, editis per Joannem Heroldum, Basil. 1557. Plura Suffridus.

SEBASTIANUS AUGUSTUS NEUZENUS,

Flander è Saftingâ juxta Gandavum vico, Lovanii Philosophus, & in Lilio Litterarum Professor, dein J. U. Doctor & linguæ Hebraïcæ in Marpurgensi Hassorum Academia Professor, scripsit libellum

De prima sermonis Hebraici lectione.

De litterarum Servientium officiis. Marpurgi, 1532. 8. apud Franc. Rodum.

Vivendi finem fecit Marpurgi anno 1536. æt. 33. Kal. Maii, sepultus in cœmeterio Elisabethico. Plura Freherus de Scriptor. illustribus.

SEBASTIANUS NOVIMOLÁ,

Duysburgensis, Clivius, Doctor Theologus Coloniensis, & summæ Ædis Canonicus, edidit

Methodum Syntaxeos Despauterianæ. Coloniæ, 1539. 8. & alibi.

Obiit anno 1579. ætatis LXXIX. die VIII. Julii, in Ecclesia Metrop. sepultus.

SEBASTIANUS PETRI,

Amstelodamo-Batavus, Cartusianus, Hymnis, quibus Ordo ille utitur, præfixit *Cartusiasticon* (ita auctor nuncupat) versu Sexametro, quatuor distinctum Elogiis.

Vixit anno 1533. Prior Domûs Capellæ juxta Angiam. Ex Theodoro Petreio.

SEBASTIANUS SCROFA,

Cameracensis Medicus, Græcè

latinèque doctissimus, & Philosophus insignis, vertit è Græco

Galeni libellum De bono & malo succo. Paris. apud Wechelum, 1546.

Item *De Remediis parabilibus περὶ εὐπορίστων*, cum Scholiis. Ibid. apud Jac. Bogardum, 1548. 8.

SEBASTIANUS TICHONIUS,

Thenensis, J. U. L. Ecclesiæ collegiatæ D. Gudilæ Bruxellis Sacellanus, dein Cath. Iprensis Canonicus, ac postremò circa annum 1658. ad D. Gudilam Bruxellis. Descripsit

Triumphum Bruxellensium, Sereniss. Principi FERDINANDO S. R. E. *Cardinali &c. Belgium ingredienti erectum.* Bruxellæ, typis Mommart. 1635. in 4.

SERVATIUS CLAVIUS,

Vulgò DE LA CLEF, Montensis Hanno, edidit Coloniæ, Birckmanni typis 1575. 8.

Enchiridion Divinarum Consolationum.

SERVATIUS GILLET,

Abbatiæ Villariensis in Gallo-Brabantia Religiosus Cisterciensis, ac circa annum 1650. Prior, simulque titularis Prior Cœnobii B. M. de Porta Cœli, quod olim apud Harlemum in Hollandia extitit, scripsit hujus tituli librum.

Galenus moralis ac mysticus, præscribens Alexipharmaca & amuleta ad utriusque hominis sanitatem præservandam: prodiit secundò Lovanii typis Georgii Lipsii 1661. in 8.

SERVATIUS DE LAYRUELTZ,

Sonegiensis, Hanno, Canonicus Abbatiæ S. Pauli Virdunensis, Ord. Præmonstr. in Lotharingia, S. Th. Doctor Sorbonicus, Ordinis totius Visitator, ad sanctæ Mariæ in Nemore Monasterium ex officio divertens, ab Abbate, *Daniele Picart*, sat infelicibus auspiciis Reformationen auspicante, postulatus est laborum & dignitatis Coadjutor. Postulationem admisit Clemens VIII. Pont. Idibus Augusti 1599. Abbatiam jure successionis adiit anno 1600. & opus dignum benedictione fecit, in suo scilicet Monasterio, & in cæteris Germaniæ, Bohemiæ, Sueviæ, Austriæ, & Gallię Monasteriis, extinctam, vel saltem emarcidam resuscitando instaurandove disciplinam.

Mira pro Ordine suo ac pro Ecclesia perfecit LAYRUELZIUS, vel agendo, vel scribendo. Abbatiam suam S. Mariæ ad Nemus transtulit anno 1606. in civitatem Universitatemque Mussipontanam. Congregatio Reformata eum uti parentem optimum suscepit, hodieque veneratur quasi sanctum.

Die 18. Octobris 1631. in Abbatia sua, ad quam, cum suo Conventu, ob grassantem Mussiponti pestem, se receperat, septuagenario major mortem in conspectu Domini pretiosam obiit: unde ad Mussipontanum templum, ab eo structum à fundamentis, magnifico funere illatus est.

Ita de *Lairveltio* R. D. Carolus Ludov. Hugo Episcopus Ptolemaïdis & Abbas Stivagii, in Annalibus suis Præmonstrat. Tomo II. pag 209. plura dicturus in Opere promisso de Scriptoribus ejusdem Ordinis. Interim hæc à *Lairveltio* edita innotuerunt.

Optica Regularium, sive *Commentarius in Regulam S. Augustini*, *CXII. speculis distinctus.* Mussiponte 1603. in 4. item Coloniæ 1614. in 8.

Catechismus Novitiorum omnium Ordinum, *& eorumdem Magistri.* Mussiponte 1623. Tomis II. in fol. dein etiam Coloniæ.

SERVATIUS MYRICANUS,

Vulgo *Van der Heyden*, Lovaniensis, Ord. FF. Minorum, plurimis inter suos muniis perfunctus est, magnâ cum laude secundò Provincialis, in summâ licet temporum difficultate; vocationis suæ observantissimus, Monasticę disciplinæ zelator maximus, pacis amator. Collegit

Enchiridion FF. Minorum, complectens Regulam S. Francisci cum ejus Testamento, & alia S. Sedis Apostolicæ & SS. PP. monumenta, Regulam FF. Minorum concernentia. Antv. typis Plantini 1590. in 12.

Excessit è vivis Bruxellæ anno 1599. die 12. Februarii, sepultus in choro FF. Min. ad cornu Euangelii, hoc Epitaphio.

Ut vita, sic morte pius, tibi, lector amice,
Exprimitur sane vir bonus atque gravis.
Qui sua, quid ferrent, expendens, nomina, secum,
Servavit humilis Religionis onus:
Illi nam proprium nomen SERVATIUS, *illi*
Familiæ nomen nempe MYRICA *fuit.*
Pactum servavit Domino SERVATIUS *ictum,*
Ipse sui judex, Justitiamque fovet.
Sicut sunt humiles passim crescendo Myricæ,
Sic humilem vitæ traxit & ipse modum.
Hoc gavisa fuit Provincia nostra Ministro,
Sed nimis abbreviat Parca inamara dies.
Hinc fit, ut in medio scindantur tempora cursu,
Sentiat & sævæ spicula dura necis.
Officii Saxum volvebat rite secundò;
Non tantum patitur mors violenta bonum.

SERVATIUS SMETS,

Mechliniensis, priùs Sacerdos sæcularis, dein Religiosus Ordinis S. Augustini in patria, suique Conventûs Prior, nec non per annos 40. Confessarius Monialium de Thabor Ord. S. August. Mechliniæ: contagioso morbo quartum grassante Mechliniæ, nimirum annis 1624. 1635. 1661. & 1666. indefessâ charitate adstitit pestiferis, publico etiam Magistratûs encomio laudatus. Edidit vernaculè

Praxin bene moriendi. 12. Mechl. 1637.

Speculum Ecclesiasticum, seu Exercitia Virtutum Theologicarum, libellum ab Authore dicatum Monialibus de Thabor anno 1668.

Item *Explicationem Regulæ S. Augustini* pro iisdem, & *Conciones* MSS.

Vivere desit Mechliniæ, die 6 Martii 1676. ætat 84. professf. 50. annor.

SEVERINUS BINIUS,

Randelradii, Juliæ opido, patre Quæstore natus, post publicam multorum annorum apud Ubios Professionem, S. Theol. Doctor, primò B. Mariæ ad Gradus, deinde S. Gereonis, ac demùm Ecclesiæ metropolitanæ Presbyter-Canonicus. Obiit circa annum 1618. Fuit olim Cardinali Baronio familiaris, eoque hortante ac juvante edidit post Merlinum, Crabbium & Surium,

Conciliorum Tomos IV. *Notis* doctissimis illustratos, qui totam Antiquitatis Ecclesiasticæ seriem (ut Possevinus ait) egregrè explicant, atque Hæreticorum imposturis ubique occurrunt. Coloniæ, 1606. fol. Item 1618. IX. vol. cui editioni Græca quædam Concilia accessêre: nam in priore non nisi Latina habebantur. Hæc autem Collectio à Gretsero, Frontone Ducæo, Possevino, plurimùm laudata fuit: atque imprimis à Labbæo & Cossartio S. J. Theol. qui pluribus Conciliis eandem auxerunt anno 1672. Tomis XVII. Displicuit tamen Jacobo Usserio, pseudo-Archiepis-

copo Armachano, qui *Binium* vocare præsumpsit *Contaminatorem Conciliorum*.

Porro quæ emendanda occurrunt, citantur ad longum in libro gallico cui titulus: *Traité de l'étude des Conciles*, in 4. Parisiis 1724. pag. 496, multisque sequentibus.

Extat etiam authore Binio *Dissertatio de Joanna Papissa*, in Conciliis Labbæi Tomo VIII.

SEXTUS ARCERIUS,

Frisius, in Academia Franckerana Medicinæ Doctor, illiusque uti & Linguæ Græcæ Professor, magnâ eruditione morumque humanitate præditus; celebs obiit anno 1623. ætatis 53.

Teste Lindenio de Scriptor. Medicis, *Galeni Orationem hortatoriam ad Artium liberalium studium capescendum, item quod optimus Medicus nisi etiam Philosophus non sit*, è græco latinam fecit, Notisque doctis auxit. 4. Franekeræ 1616.

Æliani & Leonis Impp. Tactica, cum Notis & animadversionibus; Lugduni Bat. 1613.

In Æde primaria Alcmariana tali honoratus est Epitaphio.

D. S. & Memoriæ
Clariss. Viri D. Sexti Arcerii,
Medici experientiss.
Græcarum Litterarum & Hippocrat.
Per XVIII. ann. in Academia Frisiorum
Interpretis. Qui
Postquam cum laude suum ævum
In cœlibatu transegisset,
Vixissetque annos 52. mens. 7. dies 19.
Lentâ tabe correptus
Vivere desiit
Kal. August. M. D. C. XXIII.
Frater Paulus & Jaquelina soror
Hoc Monum. fratri desideratiss.
Mœsti posuerunt.

Efferat ingenium prisci natura leporis,
Mœonidem laudet Græcia culta suum,
Sua visonos Teis moduletur Anacreon ignes,
Pythia Thebanis Pindarus ore tenet.
Hoc uno veteres agnovit Frisia Graios,
Hoc uno voluit Suada Pelasga loqui.
Patria da veniam, mutavit Græcia sedem,
Et Lyrici nobis iam periere sales.
P. Winsem. Historiographus
Amico pos.

SIBERTUS A BEKA,

Geldriensis, Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Prior Provincialis, circa ann. 1320. Vir tam in jure Canonico quàm in Philosophia Aristotelica egregiè doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio; qui non minus conversatione quam scientiâ suo tempore effulsit: inquit Abbas Trithemius. Scripsit

In Libros IV. Sententiarum.

Summam Censurarum novi Juris.

Super Regulam Ordinis sui. Et alia; ex Trithemio.

Obiit cum fama sanctitatis Coloniæ anno 1333. die XXIX. Decembr. sepultus ante majorem aram Carmelitarum.

S. SIBRANDUS,

Abbas VI. Horti B. Mariæ (vulgò *Mariæ-Garde*) Ord. Præmonstratensis in Frisia occidentali, sesqui-milliari à Leovardia, vir in primis pius, & sanctitate conspicuus, scripsit

Vitam S. Siardi, V. illius loci Abbatis, qui obiit anno 1230. XIII. Nov. Incipit: *Venerandus P. Siardus &c.* Legitur in Cœnobio Steinfeldensi, Diœcesis Coloniensis.

Vitam S. Frederici Hallemi, qui Horti Mariæ fundator fuit & primus Abbas; cujus corpus ab anno 1616. requiescit in Abbatia Bonæ-Spei. Vide Molanum in Natalibus SS. Belgii 7. Martii. Extat Vita hæc apud Hagiographos S. J. Tomo II. Martii.

Obiit anno 1238. regiminis VIII. vel juxta Chronicon Menkonis, anno 1240.

SIBRANDUS LEO,

Frisius, Leovardiæ natus, patre naupego, vitam Monasticam professus fuit in Lidlumensi Ord. Præmonstrat. Cœnobio apud Franekeram, ejectusque inde à rebellibus Calvinistis, in Cusemaria Monialium sui Ordinis Præpositurâ, ditionis Groninganæ, exul vitam finivit anno 1578. die 22. Junii. Scripsit

Vitas Abbatum Horti B. Mariæ, quod ejusdem Ord. Cœnobium est in Frisia occidentali. Evulgavit anno 1708. Antonius Matthæus Tomo VI. suorum Analectorum, nunc Tomo III. novæ editionis, 1738.

Item *Vitas Abbatum Lidlumensium*. Laudat sæpiùs auctorem illum in Frisia sua Martinus Hamconius, pluraque eum scripsisse auctor est Suffridus Petrus.

Ejusdem *Chronicon ab anno* 1180 *ad* 1580, evulgavit *Carolus Ludovicus Hugo*, Ord. Præm. Abbas Stivagii & Fontis Andreæ, Doctor Theologus ac Ducis Lotharingiæ Historiographus, dein Episcopus Ptolomaïdis, inter *Sacræ Antiquitatis Monumenta Historica & Diplomatica*. Tom. I. Anno 1727.

SIBRANDUS LUBBERTUS,

In vico de Langowoode apud Frisios anno 1556. natus, humaniores litteras in Schola Bremensi, linguam hebraïcam in Academia Wittembergensi, Theologiamque Calvinianam in Gebennensi didicit, Magistris *Theodoro Beza* & *Isaaco Casaubono* usus. Postmodum ab Ordinibus Frisiæ ad instaurandam Academiam Franekeranam anno 1585. evocatus, primus illic Theologiam docuit, assumpto etiam apud Heidelbergenses gradu Doctorali.

Professionem hanc annos XL. exercuit, magni apud suos habitus, ad Dordracense Calvinistarum Conciliabulum ab Ordinibus Frisiæ deputatus; & quamvis ad primariam Heidelbergensis Academiæ Cathedram instanter expetitus, à Franckerana tamen avelli noluit, fato ibidem functus die 25. Januarii 1625. pro funere laudatus à collega *Sixtino Amama*.

Multa scripsit adversus Card. Bellarminum, Jac. Gretzerum S. J. aliosque Theologos Catholicos; elucubrato etiam opere prolixiore, quod *Anti-Bellarminum* appellavit: sed in lucem venire noluit.

Multa quoque adversus Arminium, Vorstium, Bertium, aliosque eorum asseclas, quædam contra Faustum Socinum; imò & contra librum Grotii, *de Pietate Ordinum Hollandiæ*, cujus Vindicias adversus eundem Lubbertum dedit Grotius.

Qui plura de gestis librisque *Sibrandi Lubberti* desiderat, is Dictionarium criticum Petri Baylii adeat.

SIBRANDUS TETARDUS SICCAMA,

Frisius, utriusque J. Doctor, & S. P. Q. Bolswardiano à Secretis, edidit

De Veteri Anno, *Romuli & Numæ Pompilii*, *Antitheses*, Campis, 1599.

De Judiciis Centum-Viralibus, libros II. Franek. 1596. 4. Extant in Thesauro Antiquit. Roman. Grævii, Tomo VIII. p. 33.

Fastorum Roman. Kalendarium, libris II. Amstelodami, 1600. Extat quoque ibid. Tom. II. pag 1824.

Antiquas Frisiorum Leges, cum suis Notis. Arnhemii, 1617. 4.

SIDRONIUS HOSSCHIUS,

Vulgo VAN OSSCHE, Flander, è pago de Merckhem in Diœcesi Iprensi sub Decanatu Dixmudano oriundus, Societatis Jesu Theol. in humanioribus disciplinis, & præsertim Poëticâ facultate versatissimus; in Elegiis condendis alter sui sæculi Ovidius; docuit sacris etiam ac seriis rebus, spretâ sæcularium amorum & ineptiarum vanitate Musas & Apollinem servire posse. Elegantiam carminum ejus maximi fecêre doctissimi quique, sed præcipuè Alexander VII. Pont. Max. dum Nuncii Apostolici munus ad Rhenum obiret. Vitâ excessit Tungrensis Residentiæ Præses anno 1653. die 4. Septembris, ætatis 57. Cecinit

Elegiarum Libros VI. de cursu vitæ humanæ, de Christo patiente, de lacrymis S. Petri, Serenissimo Leopoldo vota, deque aliis argumentis. 12. Antverp. 1656. & aliàs sæpius.

SIGEBERTUS,

Gemblacensis in Brabantia Monachus, Ord. S. Benedicti, *morum probitate* (discipuli ejus libro de Gestis Abbatum Gemblacensium Elogium est) *& scientiæ multiplicitate laudabilis, & gratus sui temporis sapientibus:* primis ætatis annis Metis, in Cœnobio S. Vincentii Martyris, multos erudiit, multa scripsit. Gemblacum reversus, gratam sui memoriam, & impressa doctrinæ vestigia Metensibus reliquit.

Gemblaci verò *frequentabant eum majores natu, excellentiores gradu, acutiores sensu, qui erant in urbe Leodicensi. Scripturarum maximè divinarum lectio & meditatio eum occupabat: sed tamen quotidiana Missarum celebratio & devota ad Deum oratio semper eum præoccupabat.* Ætate grandis, diem supremum obiit anno 1112. III. Nonas Octobris, apud suos conditus.

Notet verò Lector, in ea incidisse tempora Sigebertum, in quibus Respublica Christiana & Ecclesia turbata maximè fuit: diffidebat enim tum à Romanis Pontificibus Gregorio VII. Urbano II. & Paschali IV. Henricus IV. Imperator. Quo factum, ut, Imperatoris partes secutus, Pontificibus fuerit infensior, quæque de Gregorio & contra Gregorium ac Paschalem in Chronico commemorat, suspectæ fidei sint, nec tam facta quàm à *Sigeberto* conficta. Scripserat etiam

Apologiam ad Henricum Imp. contra eos, qui calumniabantur Missas conjugatorum Presbyterorum: qui liber periit, dignus qui periret. *Sigebertum* refutavit S. Anselmus Epist. ad Guil. Abbatem, quę est numero VIII. Pleniùs Baronius Tomo XI. Annalium Ecclesiast. Bellarminus de Scriptoribus Ecclesiast. ad annum 1101. & in Controversiis. Scriptorum suorum seriem Sigebertus ipse dedit libro De Viris Illustribus cap. ult. hoc ferè ordine:

Vita S. Theodorici Episcopi, Fundatoris Ecclesiæ & Abbatiæ S. Vincentii, apud Metenses: in qua & Encomium Urbis illius versu heroïco. Edidit eam *Guilielmus Leibnitzius* inter Scriptores Rerum Brunswicensium illustrationi inservientes, à pag. 293. ad 313. Hanoveræ 1707.

Passio S. Luciæ, quæ ibidem quiescit, Carmine, & *Sermo in laudem ejusdem.* Manusc. Gemblaci.

Apologia Prophetiæ S. Luciæ adversus reprehensores ejusdem.

Vita S. Sigeberti Regis, Conditoris Ecclesiæ & Abbatiæ S. Martini, extra muros opidi Metensis: extat apud Surium, item Tomo I. Februarii Bollandini, unà cum Historia ejus Translationis.

Vita S. Guiberti, Confessoris & Cœnobii Gemblacensis Fundatoris, XXIII. Maii,

Maii, apud Surium, in sæculo V. Benedictino Mabillonii, & apud Hagiographos S. J. Tomo V. Mensis Maii.

Passio Thebæorum, libris III. Carmine. MS. Gemblaci.

Vita SS. Maclovii & Theodardi: in quibus stilum emendavit, & urbaniorem, ut ipse loquitur, reddidit. xv. Septemb. apud Surium.

Vita & Passio S. Lamberti, Episcopi Leodiensis, uti & *Translatio ejusdem*. MSS. Gemblaci.

De Jejunio quatuor temporum; ad Leodicenses. MS.

Ecclesiastes, versu heroïco descriptus. MS. ibid.

Gesta Abbatum Gemblacensium; quæ discipulus Sigeberti continuavit ad annum usque 1136. quo Anselmus Abbas & Chronographus obiit. Extant in Spicilegio *D. Lucæ d'Achery*, Tomo VI. pag. 505. primæ editionis.

Chronicon, ab anno 381. *quo Eusebius finit, usque ad annum* 1113. *cum insertionibus ex Historia Galfridi, & Additionibus Roberti Abbatis Montis*, 103. *sequentes annos complectentibus, promovente egregio Patre D. G. Parvo Doctore Theologo, Confessore Regio, primùm in lucem emissum.* Parisiis apud Robertum Stephanum 1513. in 4. dein etiam Lugduni 1566. sed quibusdam interjectis & interpolatis. Item inter Scriptores Germanicos Pistorii Tomo I. Recensuit ad Autographum Gemblacense *Aubertus Miræus.* Antver. 1608. 4. apud Verdussium: cum *Anselmi* & aliorum Auctariis. Vide variorum Authorum Judicia de hoc *Chronico*. in Bibliotheca Script. Galliæ P. le Long, ad Num. 6964. Disquisitio in Supplementum Chronologicum, quod Chronico Sigeberti subjici solet, sub nomine *Roberti de Monte*, authore *Conrado Janningo* S. J. extat Tomo VI. Actorum SS. Junii, parte 2.

Liber Decennalis, ut Sigebertus ipse nuncupavit, seu *Computus Ecclesiasticus*, ut Trithemius, unà cum *Dialogo* præfixo, *de errore Dionysii super annos Domini.* Loquentem inducit *Anselmum*, Collegam, puto, suum, & Gemblacensem postea Abbatem. MS. olim Gemblaci.

De Viris Illustribus sive *Scriptoribus Ecclesiasticis.* Coloniæ, 1580. 8. cum D. Hieronymo, & cum Scholiis *Auberti Miræi*, Antver. 1639. fol.

SIMON ABBES GABBEMA,

Leovardiâ-Frisius, J. U. Doctor, Historiographus Frisiæ & Archivorum custos, edidit *Viglii Zuichemi ab Aytta Epistolas Politicas & Historicas ad Joachimum Hopperum equestris ordinis Virum, Dominum de Dalem, Rerum Status Germaniæ inferioris apud Philippum Hispaniarum Regem Consiliarium & magni sigilli præfectum. Leovardiæ* 1661. *in* 12.

Has è situ eruêre Theodorus Saackma & Anchises Andla, uti testatur Simon ipse. Verùm hæ Epistolæ scatent mendis erratisque & multiplicibus & crassissimis. Plures insunt lacunæ, ac turbato sunt ordine dispositæ. Parum quoque diligentiæ ad hanc editionem contulit Simon, qui nec Epistolarum argumenta, nec indicem adjecit: præteritis etiam difficultatibus omnibus, quæ ad illorum temporum acta elucidanda accuratis egent explicationibus. Novam itaque editionem ex Codice autographo, manu propriâ Viglii sæpe-sæpius interpolato, parat *Corn. Paulus Hoinck Van Papendrecht* Canon. Grad. & Archipresbyter Mechliniensis, unà cum Vita Viglii &c.

Anno 1663. Harlingæ Frisiorum publicavit Gabbema *Epistolarum ab illustribus & claris Viris scriptarum Centurias tres. in* 12. Quas passim ex autographis se collegisse affirmat.

Scripsit quoque vernaculo sermone *Historiam Frisiæ* ab anno 1190. ad an. 1573 quam publicavit *Tobias Gutberleth* Goudæ 1703. 4. Hæc historia ci-

tatur plerumque sub titulo *Descriptionis Leovardiæ*, juxta quem singulæ paginæ referunt, nempe: *Verbaal van Leuwaarden*. Reliquæ Simonis lucubrationes, si quæ sint, ad nostram notitiam non pervenerunt.

SIMON,

Affligemiensis Monachus, Ord. S. Benedicti, in Brabantia, à Trithemio laudatus; qui scribit, *Simonem* ex consilio divi Legislatoris *Benedicti*, quo Monachus divinas Scripturas amare jubetur, ita eas convertisse in practicam, ut nihil ei dulcius in hac vita fuerit, quàm sacras litteras legere, & sanctorum Patrum opuscula sedulo studio revolvere. Vixit & claruit anno 1250. Scripsit

Sermones in Cantica Canticorum.

Abbreviationem Moralium D. Gregorii.

Commentarium in Ezechielem, ex Sermonibus D. Gregorii.

De Collationibus SS. Patrum, ex Richardo de S. Victore; & alia quædam.

SIMON LE BOUCQ,

Valencenas, Jacobi celeberrimi Genealogistæ filius, mercator & Senator in patria, nascitur anno 1591. XV. Kal. Junii. Juvenis annos aliquot egit Antverpiæ in domo & contubernio *Franc. Sweertii*, edciditque

Epitomen rerum Valencenensium, gallico idiomate. Valencenis, 1619. 8. item cum auctario Insulis 1688. 4.

SIMON CAULERIUS,

Flinensis, apud Duacum, in Collegio Marchianensi annos plures Rhetoricen Duaci docuit, scripsitque

Rhetoricorum libros V. Ibid. 1594. 4. typis Jac. Boscardi.

Imaginem veteris & novæ Ecclesiæ. MS. in Monasterio Laudensi juxta Insulas.

SIMON LE COUVREUR,

Atrebas, Religiosus B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, professus in patria anno 1462. Prior fuit Conventus Vesontionensis in Burgundia usque ad annum 1489. quo Atrebatum reversus est. Scripsit

Historiam rerum suo tempore gestarum sub Carolo VI. Galliarum Rege, usque ad annum 1412.

SIMON EPISCOPIUS,

Vernaculè BISSCHOP, Amstelodamensis Batavus, Theologus Calvinianus, atque ab anno 1612. Professor in Academia Lugduno-Batava; partes & sententias secutus Jacobi Arminii, Remonstrantium (ut vocant) antesignani, famosæ apud Batavos Synodo Dordracenæ intervênit, ut sua suorumque dogmata tueretur. Sed ab eadem Synodo proscriptus, primò hæsit Antverpiæ, tum Parisiis: donec anno 1625. sublato è vivis Principe Mauricio Nassovio, præcipuo Remonstrantium antagonistâ, ad Batavos reversus Episcopius, Roterodami primùm, dein ab anno 1634. Amstelodami sedem fixit, Arminianæ Sectæ Minister. Decessit ibidem die 4. Aprilis 1643. ætatis anno LX. oculorum usu jam ante orbatus.

Librorum, quos edidit *Episcopius*, seriem accuratam referunt, *Adrianus à Cattenbroeck* in Bibliothecâ Scriptorum Remonstrantium pag. 60. & *P. Niceron* in Notitiis Litterariis Tomo III. pag. 306. Vitam descripsit *Stephanus Curcellæus*, Operibus *Episcopii* præfixam, simul editis Amstel. 1650. Tomis II. fol. atque iterum Hagæ-Com. 1678. Nobis id solum notasse sufficiet, *Opera Theologica omnia* fuisse prohibitâ Romæ Decreto Congreg. Indicis 3. Aprilis 1685.

SIMON DE FIERLANT,

Bruxellensis, J. C. è patricio Sylvæducensium stemmate oriundus, avo Simone, patre Martino, Consiliariis ac Receptoribus regiis in territorio Sylvæducensi, matre Catharinâ Van Eyck. Fuit primùm Mechliniæ magni Consilii Senator, litteris Regis nuncupatus die 4. Maii 1657. exinde supremi Belgarum ac Burgundionum Senatûs in Hispania Consiliarius anno 1663; demum anno 1669. supremi Brabantiæ Consilii Cancellarius. Vivere desiit anno 1686. die 15. Augusti ætatis 84, pro funere laudatus à Francisco Pauwens Ord. Eremit. S. August. S. T. Doctore Lovaniensi. Extant illius Tractatus sequentes.

1. *Horologium Christianæ politicæ, seu boni Principis rectum regimen*

2. *Horologium Christianæ patientiæ, seu bonæ mentis verum specimen ac columen.*

3. *Sathanæ assiduum in Christum molimen, per hæreticos à se quovis ævo modoque suscitatos.*

4. *Alearum, chartarum, ac similium ludi, quando boni, quando mali, vera per prædicata distincti* Hi quatuor Tractatus simul prodiere Coloniæ in 4. anno 1683.

Accedunt Tractatus, *de Armatura Christiana, mundanas adversus persecutiones.*

Breve compendium Diabolicæ persecutionis quovis studio exercitæ contra Christum ejusque sectarios, per hæreticorum præstigia, figmenta & larvata dogmata.

Tractatus de Abecedario, singula sua per elementa enunciante vitia ac mala persæpe prodeuntia ex alearum, chartarum rerumque similium ludis perperam tractatis vel exercitis. 4.

P. Ægidii Gabrielis Moralis Doctrinæ iteratum examen, ejusque catholica repetita castigatio. 4. Leodii 1683.

Austriacæ Domûs ac Gentis dilucidum Jus in Burgundiæ Ducatum, compendiatâ delineatione è fidis verisque Authorum scriptis fideliter depromptâ demonstratum. 4. Coloniæ 1680.

Doctrina Christi parabolica, elegiaco metro delineata. 4.

Gabriellianæ, Gummaristicæ ac Macarianæ triumviralis concordiæ inane examen. 4. *Coloniæ* 1685.

SIMON GANDENSIS,

Primùm Alciacensis Ord. Benedictini apud Hesdinium Artesiæ opidum, pòst ad S. Bertinum Abbas, usque ad ann. 1148. quo vivere desiit, die 4. Februarii; sepultus Audomaropoli inter suos. Scripsit, Joanne Iperio teste,

Chronicon Ecclesiæ Bertinianæ ab anno 1021. *usque ad annum* 1148. Continuavit verò ejusdem loci Abbas Iperius.

SIMON VAN GROENEWEGHEN, VAN DER MADE,

Patricius Delphensis, Batavus, Jurium Doctor, Vir magnę quidem eruditionis ac famæ, urbique suæ natali à secretis; sed in Romano-Catholicos vehemens & acerbus; obiit Delphis die 5. Julii 1652. ætatis anno XXXIX. dum ad ampliora munia, promovendus esset. Scripsit

Tractatum de Legibus abrogatis & inusitatis in Hollandia vicinisque regionibus. 4. Lugd. Bat. 1649. Noviom. 1664. & 1677. & aliàs. Non desunt tamen Juris Romani panegyristæ, qui assertiones ejus oppugnent: & mallent titulum *de Legibus non receptis* potiùs quam *de abrogatis* conceptum fuisse. In hunc (ut puto) Groenewegii laborem lusit Barclaius in Satyrico Parte I. Num. 17. *Hinc editus* (inquit) *abrogatarum Legum liber; si non eas leges omitteret, quas in eo primas esse oportuit .... Etenim plurimas Juris partes mutâ jam omnium voluntate deletas ita præteriit, ac si illæ*

hodie in antiquo suo regno consisterent. Si nisi exemplo non creditis, ecce legem olim sanctissimè habitam: Honestè vivere, alterum non lædere, jus suum cuique tribuere: *quam nunc prorsus moribus hominum sublatam, indignor, inter antiquatas in eo Codice non referri.*

Scripsit & *Introductionem ad Jus Hollandicum Hugonis Grotii*, flandricè item latinè, Notis suis illustratam, ac Decretis Diplomatibusque confirmatam. Dordr. 1644. in 4. Amstel. 1647. Delphis 1652. & 1667. &c.

SIMON HERMANNUS,

Ex Carmelitarum Ordine, vixit Harlemi in patria, ac *Copulata Sermonum*, cum nonnullis aliis, scripto consignavit, circa annum 1460.

SIMON KERCKHOVIUS,

Gandavensis, *Judoci* filius, cum eodem parente suo, viro itidem litteratissimo, juventutem annos plurimos ubi instituisset, atque in Æde primaria S. Bavonis magnâ prudentiæ ac diligentiæ laude Curionem egisset, demùm ejusdem Ædis Canonicus renuntiatus, dum fortè suburbanum petit rusculum, præcipiti in via catarrho opprimitur, anno 1625. ætatis LV. VI. Nonas Julii. Vixit nulli injurius, omnibus benignus, divinarum pariter ac sæcularium litterarum cultor eximius. Versus illius varii leguntur sparsim editi, veluti

Elegia sacra Henrico Francisco vander Burch, à Gandavensi ad Cameracensem Cathedram translato.

Epinicion, sive *Breda invicto Hispan. Regi Philippo Belgarum Principi restituta.* Gandavi, 1625. Aliaque.

SIMON VAN LEEUWEN,

Lugduni Batavorum natus anno 1627, patre Joanne, Academiæ Lugdunensis Curatore, & ad Comitia Societatis Indicæ Orientalis, quæ apud Amstelodamenses floret, Delegato. Ipse vero J. U. Doctor, Vir magnæ eruditionis atque indefessi laboris; fuit in patria per annos plures Caussarum patronus disertissimus, simulque in perscrutandis Antiquitatibus, inque Historiis tum Romanis tum Belgicis plurimùm versatus.

Obiit Hagæ-Comitum, die 14. Januarii 1682. substitutus Graphæus supremi Consilii Hollandiæ Zelandiæ Westfrisiæque. Illius sunt, præter editionem Batavam *Corporis Juris Civilis*, fol. II. Vol. 1663, curis ejus ac Notis quibusdam illustratam,

Censura Forensis, theoretico-practica; id est, totius Juris Civilis, Romani, usuque recepti & practici methodica collatio. 4. Lugd. Bat. 1662. dein Amstel. cum Auctario, apud Theod. Boom 1678. Tom. II. Vol. I. fol. item aliàs plus quam decies.

De Origine, Progressu, Authoritate, variâque editione Juris Civilis Romani; cui accedunt Notæ Arn. Vinnii J.C. Lugd. Batav. per Arn. Doudè 1672. item 1678. in 8. item Jenæ 1697.

Jus Romano-Batavicum, flandricè. 4.

Praxis & exercitatio Notariorum, exhibens methodum conficiendi Contractus, Testamenta, aliaque Instrumenta publica. 8. Flandricè. Dordraci 1658.

Observationes ad Quintinum Weytsen de Avariis. Amstelod. 1672.

Dictionarium flandricum, recensens verba propria atque vernacula, ad Praxin Notariorum, aliorumque Jurisperitorum pertinentia. 8. Dordraci 1658.

Proces crimineel &c. id est, *Causa criminalis, ac Disquisitio juridica, an & quousque in pœnis capitalibus voluntas pro facto reputari ac puniri queat.* Prodiit primum in 12. Lugd. Bat. 1677. occasione cujusdam mulieris Batavæ Annæ

Gerrits, quæ maritum suum Joannem de Myter venenato libo intoxicare machinata fuerat, ideoque per sententiam Senatûs Lugdunensis die 20. Octobris 1676. morte punita; patrocinante pro hac muliere, Simone Van Leeuwen, tunc ibidem Advocato. Prodiit libellus idem aliàs sæpius.

Manier van procederen in civile en criminele saacken. Leidæ, item Roterod. 1666. in 8.

Keuren ende Instellinghen van het Baillinschap ende Lande van Rhynland; id est: Consuetudines, Statuta & Ordinationes Rhenolandiæ seu Tractûs Rhenani apud Batavos. Leydæ & Roterodami 1667.

Librum Edictorum, Statutorum, Ordinationumque (vulgo *groot Placcaert-Boeck*) Statuum Fœderatorum Belgii, nec non Provinciarum Hollandiæ, Westfrisiæ, Zelandiæque, olim in II. Vol. in folio, vernaculè editum, ac productum usque ad annum 1664. per Cornelium Cau J. U. D. ipse *Simon Van Leeuwen* adauxit variis Edictis, Privilegiis, Ordinationibus &c. meliorique ordine per titulos digessit, & usque ad annum 1682. continuavit, fol. Hagæ-Com. in III. Volum.

Batavia illustrata, ofte Verhandelinghe vanden Oorspronck, voortganck, seden, staet ende Godts-dienst van Out-Batavien, oock van den Adel ende Regeringhe van Hollandt &c. id est: Chronicon Hollandiæ, in quo narratur ejus ortus, progressus, mores, cultus divinus, Nobilitas ac regimen &c. tam ex Valerio Gouthovio, quam ex aliis Authoribus, ac documentis. Tomi II. Vol. I. fol. Hagæ-Com. 1685. Sed quoniam Author morte præventus ultimam huic Operi manum apponere non potuit, censuram seriam ab aliis promeruit, atque imprimis ab *Antonio Matthæo* Lib. IV. de Nobilitate cap. 3. pag. 926. & 929. qui cum de ineptiis multis, audaciâ crassâ, ac plus quam pucrili inscitiâ taxandum judicavit.

SIMON MAGNUS DE RAMLOT,

Condrusius, J. U. Doctor, Sacerdos & Canonicus Leodii in D. Petri, scripsit

Methodum Artis Epistolicæ. Lovanii apud Joan. Bogardum, 1563.

Vitam Martini ab Aspilcueta Doct. Navarri, etiam tum adhuc in vivis, Romæ editam, & Coloniæ, cum Operibus Navarri, 1616. Verùm Navarrus Epistolâ scripsit *Simoni*, sibi eam Vitam displicuisse.

Manuale Confessariorum ac Pœnitentium ejusdem *Navarri* politiore stilo & additionibus illustravit. Paris. 1587. 8. apud Guil. Rovillium.

SIMON OGERIUS,

Audomarus, J. U. Doctor, virtute & eruditione nobilis, varia lusit vario metri genere, Duaci ferè Bogardi & Boscardi typis evulgata, 1588. 1589. & 1592. 8. & 4. ut sunt,

Odarum libri III. *Sylvarum* libri XII.

Lutetia. Cantilenæ piæ & pudicæ.

Peristera. Melon libri III. *Threnodiæ.*

Cameracum. Artesia. Tibullus. Nicoleocrene.

Charisteria. Albertus & Isabella.

Epitaphia. Encomiorum libri II.

Symmiction lib. I.

Elegiarum Christianarum libri III.

Galatea. Calliopesachea.

Paræneses. Caletum. Bruga.

Alpes, &c.

Meditabatur opus ingens, Iliadis instar, de rebus à Flandriæ Comitibus præclarè gestis, cui titulus *Florias*; quod videre non contigit.

SIMON PELEGROMIUS,

Sylvæducensis, Cœnobii ibidem

Guilielmitarum Baseldoncani annis xxx. Prior, Provincialis verò per Franciam Belgiumque annis xv. fato functus anno 1572. Edidit

Synonymorum Silvam latinam à se collectam: sed citra delectum, dum Poëtica miscet Oratoriis, in quo multa peccantur à pueris, qui ignota notis anteponunt vocabula. Silvæducis, 1546. & alibi.

Descriptio originis Urbis Silvæducensis, eodem auctore latinè anno 1540. demùm anno 1629. 4. Amstel. edita est, deditâ urbe Ordinibus fœderatis, Belgicè versa, unà cum Diario expugnationis.

SIMON A QUERCU,

Vulgò Van der Eycken, Brabantus, valuit gratiâ apud Mediolanenses ob singularem Musices peritiam, quam & edito libello testatam reliquit,

De Gregoriana & Figurativa & contrapuncto simplici, cum Exemplis. Excusus Landshouti, in Germania, 1518. in 8.

SIMON STEVINUS,

Sive Stephanus, Brugensis, in Batavia vixit, aggerum maritimorum Præfectus; vir supra captum vulgarem in Mathesi rerumque naturalium cognitione versatus, *Adriani Romani* judicio. Inventor fuit curruum velivolorum apud Batavos, quos ne equus quidem, licet celeritate ingenti præstans, longo spatio æquare possit. Ferunt enim sedentes in ejusmodi curru duarum horarum spatio leucas Hollandicas quatuor, videlicet Sceevelingâ Pettenum usque confecisse.

Præterea rei ponderariæ adeò peritus fuit, ut nullum offerri illi pondus posset, quantumvis grave, quod non parvis viribus ac facili instrumento Pantocratore movere potuisset; eodem Romano teste. Scripsit

Arithmeticam. seu artem supputandi. typis Piant. 1585. 8.

Problematum Geometricorum libros V. simili ordine ac methodo, in 4. 1583.

Hypomnemata, *Willebrordo Snellio* interprete Latino, nempe de Cosmographia, de Praxi Geometrica, de Statica, de Optica, cæterisque miscellaneis. Amstelod. 1608 fol. Item Leydæ 1605. fol. 2. Vol flandricè.

De Portuum investigandorum ratione, quam Staticen vocant, Matheseos partem ut nobilissimam, ita abstrusissimam: à *Stevino* de novo velut extructam. Cui operi quid statui possit par non video, inquit Romanus. Dedit Metaphrasin ejusdem *Hugo Grotius*, anno 1599. quæ dein sæpius prodiit, unà cum Operibus Grotii.

Modum Fortificationis, anno 1594. 4. & *Vitam Politicam*, 1591. 4 flandricè.

De Principiis Staticæ, ac signanter Hydro-staticæ. flandricè 4. Lugd. Bat. 1586.

Præmisit author huic libro *Orationem de dignitate & elegantia Linguæ flandricæ*. ostendens gallicam, germanicam aliasque linguas ab ea derivari; nullam aliam linguam sic esse fertilem in monosyllabis &c.

SIMON de TORNACO,

Ab Henrico à Gandavo ac Trithemio Belgis annumeratur, qui eumdem Scholæ Theologicæ Parisiis cathedram meruisse Magistralem, plurèsque annos docuisse attestantur. Memoratur insignis ejus eruditio in Historia Universitatis Parisiensis, sub initio XIII. sæculi. Scripsit

Sententiarum Expositionem libro I.

Quæstiones varias.

In Symbolum Athanasii.

Verùm in Catalogo Scriptorum Bri-

tanniæ lucubrationum istarum auctor proponitur *Simon Thurnaius*, Presbyter Anglus, de quo Polydorus lib. XV. Historiæ Anglorum. Leguntur tamen Oxoniæ, in Bibliotheca Mertonensi, *Institutiones in sacram Paginam*; & in BibliothecaBallionensi liber *Quæstionum*, & *in Sententias*, nomine *Simonis Tornacensis*: ut & apud Religiosos Dunenses in Flandria *Quæstiones ac Disputationes variæ Theologicæ*, itemque *Expositio in Symbolum S. Athanasii* eumdem *Magistrum Simonem Tornacensem* auctorem indigetant. Eædem *Quæstiones*, cum *Allegoriis* ejusdem *M. Simonis Tornacensis*, extant apud Villarienses in Brabantia.

Dubitant aliqui, an idem ille non sit *Simon de Tornaco*, quem refert Thomas Cantipratanus Libro II. de Apibus cap. 48. §. 5. superbiâ inflatum tandem impia docuisse, quorum hæc summa. *Tres sunt* (inquiebat) *qui mundum sectis suis & dogmatibus subjugarunt: Moyses, Jesus & Mahumetes; Moyses primò Judaicum populum: secundùm Jesus-Christus suo nomine Christianos: tertiùm gentilium populum Mahumetes.* Ac protinus visibili punitione, eversis oculis, adinstar bovis cœpit mugitus emittere, &c. Vide plura in Collectione Judiciorum Ecclesiæ de Erroribus, authore Illustriss. Argentrèo Episcopo Tutelensi. Tomo I. pag. 125. sive ad annum 1201. Vide etiam Cousin Historiam Tornac. Parte IV. p. 4.

Nec defuerunt, qui hunc *Simonem de Tornaco* authorem scripserint libri nefandi, *De tribus Impostoribus*. Sed librum istum in spaciis imaginariis tantùm extitisse, probat imprimis *Richardus Simon*, selectarum Epistolarum Tomo I. Epist. XVIII. cui consentit post Grotium *Vincentius Placcius* Tomo I. Scriptorum Anonymorum, à pag. 187. ad 197.

SIMON VEREPÆUS,

Dommelanus, Brabantus, adolescens Lovanii in Porcensi Gymnasio Philosophiæ operam dedit; atque inde ad Theologiam animum applicuit. Sacris initiatus, Thaborensi Virginum Ord. S. Augast. Cœnobio Machliniæ præficitur. Hinc pulsus factione Calvinianorum, migravit Hilvarenbecam ad *Nicolaum Busium*, Decanum, Belgicæ Nobilitatis Pœdonomum. Atque inde iterum profugum excepit primò Turnhoutum, deinde Silva-Ducis Scholæ suæ florentissimæ Moderatorem dedit, & Cathedralis Ecclesia Canonicum coluit, vitæ integritate conspicuum.

Vir fuit ad informandam juventutem & bonis litteris pietateque in isto Religionis discidio instituendam natus, ac VERE PIUS. Quò spectant lucubrationes ejus omnes:

Prima Christianæ Religionis Elementa. Silvæducis, Lat. & Flandricè.

Precationes Liturgicæ, in VII. dies digestæ. Antver. typis Belleri, 1574. & aliàs, Coloniæ, 1599. 12. & alibi.

Precationes Scholasticæ. Antver. 1591. in 24.

Enchiridion piarum Precationum; ex utriusque Testamenti & Patrum scriptis. Ibid. 1582. 1594. 1599. 12. & aliàs. Itemque gallicè, flandricè, hispanicè.

Rudimenta, *Etymologia*, *Syntaxis*, *Prosodia Linguæ Latinæ*, contractis in epitomen Despauterianis: quæ dudum in scholis Belgicis principem ferè locum obtinuêre. Antver. typis Plant. & Verdussii, & alibi.

Latinæ Linguæ Progymnasmata. Ibid. 1571. 8. apud Ant. Tilenium.

De Figuris sive Tropis. Ibid. apud Plant. & alibi.

De Epistolis Latinè conscribendis libri V. Ibid. 1581. 8. & aliàs.

De Rerum & verborum copia. Coloniæ, 1581. & 1590. 8.

Institutionum Scholasticarum libri III. Antver. typis Belleri, 1573. 8.

De ingenuis Scholasticorum moribus. Ibid. 1582. 8.

Schiographia Scholæ Latinæ & Christianæ. Ibid. typis Plant. 1588. 8.

Legum Scholasticarum Tabulæ XII. Ibid. in 8.

Epistolarum selectarum Ciceronis libri III. cum Annotationibus seu Argumentis, *& Historia Vitæ Ciceronis* per annos digesta. Silvæducis apud Joan. à Turnhout, 1599. 4.

Decessit Silvæ-Ducis, anno 1598. ætatis LXXVI. IV. Idus Novembr. Epitaphium sequens collegæ posuit *Franciscus Haræus*, in Æde Cathedrali, ubi & ipse cineres suos reliquere cogitarat; sed redactâ Sylvâducis, Lovanii obiit.

D. O. M.

DEXTERE ET GNAVITER.

Sibi, suoque D. SIMONI VEREPÆO, Dommellano,
Hujus Ecclesiæ Sylvæducēsis Canōico.
D. Franciscus Haræus Ultrajectin.
S. Theologiæ Licent.
Vivus posuit, memor lethi.
Italicos, Suecos, Gallos lustrando, quid egi?
Christe, tua est virtus hinc meliora sequi.
Lector eram, brevibus descripsi gesta piorum:
Pastorem inde gregis lustra habuere duo.
Post VEREPÆE *fuit, tuus ut Collega vocarer,*
O utinam dignus nominis & meriti!
Te Schola docta colit, colit & pia turba precantum,
Tu mihi & æternæ dunque comesque viæ.
Obiit Venerabilis D. SIMON VEREPÆUS
Anno sal. M.D.XCVIII. X. Novemb.
Ætatis LXXVI.
D. FRANCISCUS HARÆUS verò
Anno salutis. . . . . . .
Pie Jesu da eis gaudia sempiterna

Verepæus ad lectorem.
Te rogo quisquis ades, mibi sæpe precare salutem,
Et dic mente piâ quæ tria verba leges,
Requiescat in pace.

Aliud Simonis Verepęi Epitaphium lege apud Swertium in Monumentis sepulchralibus Brabantiæ pag. 332.

SIMON WALRAVIUS,

Hornanus Batavus, J. U. L. nondum elatâ uxore filiâ *Judoci Buyckii*, Consulis Amsterodamensis, & exulis Catholici, scripsit anno 1603. belgicè elegantem libellum, titulo *Babilonis* seu *Confusionis Anabaptisticæ.* Pòst sacerdotio initiatus Pastorem egit Kervenduncanum prope Gocham Cliviæ opidum, & eundem libellum an. 1633. auctiorem edidit titulo *Speculi Anabaptistici.*

SIXTINUS AMAMA,

Gente Frisius, Theologus Calvinianus, studia sua partim in Academia Franekerana prosecutus est, Magistro usus *Joanne Drusio*, à quo insignem Linguarum Orientalium peritiam acquisivit; partim etiam in Oxoniensi apud Anglos Academia, sub disciplina *Joannis Prideaux*, dein Pseudo-Episcopi Wintoniensis. A Curatoribus Academiæ Franekeranæ revocatus in Belgium anno 1616. vacantem morte *Drusii* Linguæ Hebraicæ publicam professionem obtinuit.

Censuram totius Vulgatæ Editionis Bibliorum aggressus fuerat: at publicatâ tantùm Censura vulgatæ Latinæ Editionis Pentateuchi, ab incepto opere avocatus est, ut recensendæ Belgicę versioni Bibliorum operam daret. Inter hæc anno 1626. à Consulibus Leiden-

Leidensibus Academiæque illius Curatoribus vocatus fuit ad Linguæ Hebraïcæ Professionem, *Thomæ Erpenii* morte vacantem : quam non omnino recusavit; sed ab Ordinibus Frisiæ veniam abeundi non obtinuit. Decessit Franekeræ mense Decembri 1629. ætate non multùm provectâ. Scripsit permulta, quorum pleraque inserta sunt inter *Criticos Sacros*, Londini 1660. & Amst. 1698. editos. Præcipua sunt hæc.

Dissertatio, quâ ostenditur, præcipuos Papismi errores ex ignorantia Hebraïsmi, & Vulgata Versione, partim ortum, partim incrementum sumpsisse. Franek. 1618. in 4.

Censura Vulgatæ atque à Tridentino canonizatæ Versionis quinque librorum Mosis; cum Prologomenis. Franck. 1620. item Francof. ad Mœnum. 1634. in 4.

Collationes Biblicæ. (Liber, in quo veterem Bibliorum Versionem è germanica Lutheri factam, ad fontes Hebraïcos & ad optimos quosque Interpretes examinare & restituere contendit.) Amstel. 1623. in 4. belgicè.

Anti-Barbarus Biblicus; scilicet VII. fontes omnis barbariei, quæ superioribus seculis Sacras Litteras fœdavit. Amstelodami, 8. 1625. Franek. 1628. item auctior Franek. 1656. in 4. & aliàs sæpius. Prohib. Romæ Decreto Congreg. Indicis, 4. Martii 1709.

Commentariolus de Decimis Mosaïcis. Extat cum præcedente.

De rectâ Lectione Linguæ sanctæ. 1620. in 8.

Grammatica Hebræa Martinio-Buxtorffiana; seu Grammatica *Petri Martinii*, quam ex accuratissimis aliorum Grammaticis, præcipuè vero *Buxtorffii*, suisque etiam Observationibus *Sixtinus Amama* innumeris in locis ita mutavit, correxit & auxit, ut nova meritò Grammatica dici possit. Addita *Coronis & Parænesis ad Ecclesias Protestantes, de excitandis SS. Linguarum studiis*. Amstelod. 1625. in 8.

Commentatio de Nomine Tetragrammato, cum modesta Responsione ad argumenta *Nicolai Fulleri*, quibus pro vulgatæ Lectionis *Jehovah* certitudine disputavit. Extat in præfato *Anti-Barbaro Biblico*; iterumque apud *Adrianum Relandum : in Exercitationibus Philologicis de vera pronuntiatione nominis Jehovah*. Ultraj. 1707.

Dissertatio de fundamentis allegoricæ Interpretationis, quâ omnia ista, quæ Jobi cap. XL. de Behemoth & Leviathan dicuntur, ad Diabolum vulgo referuntur.

Dissertatio de Keri & Ketibh.

Dissertatio de crassioribus quibusdam Interpretum erroribus, in quos, vel per librariorum sphalmata, vel Vocum ambiguitatem, dum ad Originalem Textum non recurrerunt, prolapsi sunt. Et alia quædam, quæ latiùs prosequuntur P. Niceron Tomo XXXIV. Scriptorum illustrium, & Author magnæ Bibliothecæ Ecclesiasticæ, Coloniæ Allobrogum anno 1734. evulgatæ, Tomo I. pag. 367.

SIXTUS AB HEMMINGA,

Patre Hectore, matre Barbara à Gratinga patriciæ familiæ, natus est Bellocomi, oppidulo Frisiæ occidentalis, anno 1533. vi. Februarii. Tirocinium egit in litteris Groningæ: Medicinæ ac Mathesi Coloniæ operam dedit. Lustratis Galliis, Lovanii aliquantisper substitit, Gemmæ Frisio perfamiliaris. Scripsit

De Astrologia, ratione & experientiâ refutata lib. I. adversus Cypr. Leovitium, Hier. Cardanum, & Lucam Gauricum. Antver. 1583. 4. typis Plantin. Refutat eam Astrologiæ partem, quæ futurorum præscientiam & inevitabiles inclinationes ex astris promittit; ejusque pedissequas Geomantiam, Pyromantiam, Chiromantiam &c.

Obiit auctor circa annum 1586. te-

ſte Suffrido Petri, apud quem de eo plura leges Dec. XIII. Cap. IX.

SIXTUS A POPMA,

Eloſtanus, Friſius, *Titi*, *Cypriani* & *Auſonii*, Popmanorum fratrum, doctrinâ celebrium, natu maximus, Coloniæ unà cum fratribus ſumpto Philoſophi titulo, Lovanii cum iiſdem Juris ſtudio animum applicuit. Ingraveſcentibus factionibus Belgicis, fratres in patriam reverſi ſunt; ipſe Dolam conceſſit, & Doctoratus inſignia accepit. Eruit in lucem & illuſtravit.

Corn. Celſi librum *De arte dicendi*. Coloniæ, 1569.

Addit Suffridus ſcripſiſſe *Commentarios in Libros IV. Inſtitutionum Juris*, ſed quæ lucem non viderint.

STEPHANUS,

Abbas Leodicenſis ad Sanctum Jacobum, Ord. S. Benedicti, ordine VII. ab anno 1134. Scripſit

Vitam S. Modoaldi, Epiſcopi Trevirenſis: quæ primò extabat apud Surium, die XII. Maii. Dein per PP. Hagiographos Societatis Jeſu inſerta Tomo III. Actorum Maii pag. 51. unà cum *Hiſtoria Tranſlationis ejuſdem S. Modoaldi*, eodem Abbate authore.

Deceſſit anno 1138. VII. Januarii, hoc Epitaphio clarus.

Clauditur hac tumba STEPHANUS *mitiſſimus Abbas*,
Filius Eccleſiæ moribus atque fide.
Divini cultus, legiſque Sacræ ſtudioſus,
Præfuit exemplo, ſubditus ipſe Deo.
Crux igitur Chriſti ſit ei fructus requiei,
Septima quem Jani lux redigit cineri.

STEPHANUS L'ARCHIER,

Aliàs DE LANCIER, Inſulenſis, Inſtituti Ord. Eremit. S. Auguſtini Prior Conventûs Bovinienſis, edidit

Originem Magnitudinum Majeſtatis Reginæ-Cœlorum ſeu Matris Dei, & divinæ Miſericordiæ. Leodii apud Joan. Tournay, 1634.

STEPHANUS BROUSTIN,

Ex vico de Hameida Hannonius, inter primos anno 1559. Lovanii promotus, in S.Theol.Baccalaureus, Eccleſiaſtæ munere cùm Valencenis tum in caſtro Cameraceſio functus, edidit

Tractatum de IV. hominis Noviſſimis. Lovanii, Maſii typis, 1598. 8.

De origine & varietate Linguarum.

Orationem de perfecto Paſtore, ſive de qualitatibus, conditionibus requiſitis &c. 12. Lovan. 1608.

STEPHANUS,

Epiſcopus Leodicenſis, à S. Lamberto X. & Abbas XV. Lobienſis, Ordinis S. Benedicti, à puero Mediomatrice (hodie Metis) educatus, ſcripſit ad Robertum Metenſem Epiſcopum, teſte Sigeberto,

Capitula ac Preces (*Collectas* vocant) *ſingularum in anno Feſtivitatum*: quos libros injuriâ temporum nobis ſurreptos, dolent eruditi.

Canticum de SS. Trinitate. Et *de Inventione S. Stephani Proto-Martyris.*

Vitam præterea *S. Lamberti*, *Epiſcopi Leodienſis*, a Godeſcalco Clerico ſcriptam incultiùs, deſcripſit urbanius. Item *Cantum nocturnum* de eodem. Exſtat Vita à Surio edita, 17. Septembris, & Tomo I. apud Chapeavillum.

Obiit anno 920. Epiſcopatus XVIII. XIV. Kal Junii. Plura de eo vide apud ſcriptores veteres ac recentiores Leodienſis Eccleſiæ.

STEPHANUS,

Canonicus primùm Regularis Ord.

S. August. & Abbas S. Evurtii Aurelianensis, postmodum Abbas S. Genovevæ ejusdem Ord. Parisiis, demum anno 1192. electus Episcopus Tornacensis, rerum suo tempore gestarum peritissimus. Scripsit *Epistolas* CCXL. Parisiis (operâ *Joannis Masson* Bajocensis Archidiaconi) editas anno 1611. cum aliorum Epistolis (unde Vitam ejus excerpsit *Joannes Cognatus* in Tornacensium Annalibus, gallieè conscriptis, Tomo seu libro III. cap. LVII.) & Tomo XII. Bibliothecę Veterum Patrum editionis Coloniensis, 1618.

Easdem Epistolas in meliorem ordinem redactas & auctas ad CCLXXXVI, denuo, & Notis adjectis, edidit anno 1679. in 8. Parisiis P. *Claudius du Moulinet* Canonicus Regularis ac Bibliothecarius Abbatiæ S. Genovevæ Parisiis; Vitâ *Stephani*, Epistolis præfixâ.

Scripserat item prolixum *Commentarium in Decretum Gratiani*, MS. in fol. in celebri Bibliotheca Colbertina Cod. 2592, & in Bibliotheca S. Victoris Parisiensis.

Item *Sermones XXXI super variis S. Scripturæ textibus:* quos *P. Moulinet* non judicavit, propter stili simplicitatem, lucem mereri; ideoque solam edi curavit Præfationem in Commentarium, & primum Sermonem, unà cum Textibus Scripturæ, de quibus reliqui Sermones agebant, qui hodiedum in Bibliotheca S. Genovevæ MSS. asservantur.

Obiit laudatus Episcopus Tornaci anno 1203. die 9. Septembr. Episcopatus sui XI. in Cathedrali sua sepultus.

STEPHANUS COMES BELLOCASSIUS,

Natus in Casselensi Flandriæ opido (à quo, & pago vicino *Belle* sibi cognomentum hoe gentilitium ingeniosè formavit) acuti ingenii Poëta fuit, & ab Actis seu Secretis Capituli S. Donatiani Brugensis. Edidit

Silvulam Carminum, non minùs doctam quàm jucundam, & *Sanctologion Flandriæ*. Brugis 1544. 8. typis Rob. Gualteri.

Itèm *Legationem Flandriæ ad Carolum V. Imp.* Extat inter Scriptores Germanicos Freheri Tom. III. pag. 164.

Moriens hoc sibi lusit testamentum:

Cælo animam, do corpus humo, do cætera mundo,
Ut capiat partem quilibet inde suam

Moriendo etiam facetus fuit: hoc enim sibi Epitaphium poni voluit.

Hoc jaceo in tumulo; prius at quam munere vitæ
Exuor, in voto hoc promere carmen erat.
Huc veni, hic vixi, peregrinæ fabula vitæ,
Nunc acta est, redeo vita ubi perpes erit.
Cygnæo sic more mei sum funeris ipse
Cantator, longùm, qui legis ista, vale.

Aliud.

Non omnibus comes fui STEPHANUS COMES.
Anima animo fuit mihi vivo comes:
Nunc porro separantur, hic plane occidit,
Stat illa Olympicis beata sedibus,
Contenta comitem illum exuisse corporis,
Pro tot comitibus perpetim junctissimus.

STEPHANUS IDENSIUS,

Vulgò YDENS, Bruxellensis, S. Theol. Licentiatus Duacensis, anno 1586. constitutus Pastor Forestensis indeque ad D. Gudilam in patria Canonicus, obiit Bruxellis anno 1615. Scripto consignavit

Historiam & Miracula SS. Eucharistiæ Sacramenti, miraculis apud Bruxellenses & Lovanii apud Augustinianos coruscantis. Edita ibid. 1605. 8. gallieè & belgieè.

STEPHANUS JULIACUS,

Sic dictus à loco sive natali sive Provinciæ, fuit Ord. Minorum Doctor Theologus Sorbonę Parisiensis: circa annum 1450. & *Vitam* Beatæ Coletæ Virginis sibi apprime notæ fusius descripsit; editam à Surio, item ab Hagiographis S. J. ad diem VI. Martii.

STEPHANUS NATHEN,

Condictus Spormacker, Resæ Cliviensis Ducatûs oppidulo natus, J. U. Doctor ac Professor in Coloniensi Academia, variorum Principum Reipublicæque Coloniensis Advocatus, ac Regens Bursæ Coronarum apud Ubios. Illius erat hic liber:

Justitia vulnerata, Christianè, juridicè & politicè curata. 4. Coloniæ Agrippin. 1646. per Jud. Kalchoven, ac rursum 1691.

STEPHANUS RAUSINUS,

Belloramus, è Ducatu Luxemburgensi, promotus anno 1598. Lovanii tertius in Scholis Artium è Pœdagogio Porci, dein J. U. Doctor in Germania renunciatus. Vir Consularis & ad Ferdinandum II. Imp. Civitatis Leodiensis delegatus, edidit ejusdem delegatæ suę functionis Compendium, hoc titulo:

Ad Sacratiss. Cæsaream Majestatem inclytæ Civitatis Leodiensis Delegatio: (opus rarum.) Et Epitomen Processus Cameralis inter eamdem civitatem & Sereniss. Principem Episc. Leodii typis Christiani Ouwerx, 1629. 4.

Postea verò versis gladiis, & mutatis clypeis, adversus Leodiensia jura digladiaturus, in arenam descendit, ediditque librum, hoc titulo:

Leodium Ecclesia Cathedralis, sive de Dominio, Regalibus, mero mixtoque Imperio, & omnimoda jurisdictione Episcopo & Principi Eburonum competentibus in urbe Leodiensi S. R. Imperio mediatè subjecta, libri II. Namurci, 1639. 4. & Leodii 1660.

Sepultus fuit Rausinus in Ecclesia parochiali S. Thomæ Leodii, hoc Epitaphio.

Cy gist honoré Seigneur,
Estienne Raussin,
Docteur en Droits,
Par deux fois Bourguemaitre
De la Cité de Liege,
Decedé le 7. d'Octobre 1659,
Et Demoiselle Elisabeth de Rossius
Sa Compagne,
Decedée le 17 Septembre 1653.

STEPHANUS STAPELS,

Herckenrodius, Provinciæ & Diœcesis Leodiensis, Societatis Jesu, quinquaginta prope annos exegit Cortraci incolis gratissimus, obiitque ibidem 22. Martii 1659 anno ætatis 86. Edidit flandrico idiomate

Artem benè vivendi & moriendi, adjecta Virtutum praxi. Cortraci, 1626. in 8.

Exercitia Meditationum praxi expressarum, 1635. iterumque Antver. 1645.

Præterea vertit flandricè, è gallico *Joannis Carthenii*, Valencen. Ord. FF. Carmelit. Theologi, *Iter equitis errantis per deserta vanitatum mundi, & in viam quæ ad æternam vitam ducit, restituti.* Gandavi apud Kerckhovium 1649.

STEPHANUS WINANDUS PIGHIUS,

Campensis, Transisalanus, cognomen ab *Alberto Pighio* avunculo, celebris nominis Theologo, mutuatus, græcè latineque egregiè doctus, in Italia atque in ipso orbis terrarum com-

pendio, Urbe æternâ, annos octo versatus, summam Romanæ Antiquitatis notitiam sibi comparavit, doctorum virorum amicitiâ ac consuetudine beatus.

Româ reversus, *Antonio Perrenoto* Cardinali Granvellano, ab Epistolis latinis & à Bibliotheca fuit annos ampliùs quatuordecim. Pòst *Carolo*, *Guilielmi* Cliviæ ac Juliæ Ducis filio datus præceptor morumque formator, eidem anno sæculari sacro 1575. Romam religionis ergò contendenti adjungitur comes: mortuoque Romæ Carolo, iter illud omne pompamque ac Vitam *Caroli* complexus est libro singulari, sumpto ab *Hercule Prodicio* titulo. Antverp. typis Plantin. 1587. 8.

Themis Dea, sive de Lege divina, & *Mythologia in quatuor anni tempora*, Ibid. 1568. 8. edita est. Et rursum extat Tomo IX. in Thesauro Antiquitatum Romanarum Grævii.

Valerium Maximum, ad MSS. Codices emendavit, & *Annotationibus* illustravit. Ibid. 1567. & 1574.

Denique *Fastos Capitolinos* supplevit, & *Annales Magistratuum Urbis Romæ*, Tomis III. concinnavit: in queis Reipublicæ mutationes, potestatum ac Imperiorum successiones, acta, leges, bella, clades, victoriæ, manibiæ atque triumphi, nec non illustria stemmata, familiarumque propagines ad annos & tempora sua reducuntur. Prior Tomus editus 1599. fol. typis Plant. Reliquos duos recensuit, auxit, illustravit *Andreas Schottus* Societ. Jesu typis iisdem, 1615. fol.

Eosdem *Fastos Magistratuum* postmodum Thesauro Antiquitatum suarum Romanarum inseruit Grævius Tomo XI. pag. 174.

Obiit Canonicus & Scholasticus Ecclesiæ Collegiatæ S. Victoris Sanctensis in Clivia anno 1604. XIV. Kalend. Novembris ætatis LXXXIV. Vixit ad extremum vitæ diem valetudine firmâ, studio indefesso, ordinis & status Ecclesiastici observantissimus, amicus omnibus, molestus nemini. Vitam illius scripsit *Joannes Winterus*, Canonicus & Officialis Sanctensis, Annalibus præfixam.

STEPHANUS UBELIUS,

Schoningensis, Frisius, collegit *Synonyma* è Marco Tullio Cicerone & aliis. Leovardiæ, 1607. 8. apud Ægidium Radæum.

STEPHANUS WEYMSIUS,

à Voerda, sive Foro S. Petri, in territorio Ultra-Mosano, sub ditione Equitum Ordinis Teutonici, natus est anno 1553. pridie Kal. Februarii patre *Michaele*, matre *Margareta Spechouwer*, in Imperiali urbe Aquisgrano patricii stemmatis. Puer Coloniæ litteris politioribus operam dedit, & æquales inter excelluit; atque ita imbutum, Jurisprudentiæ studiis formandum, excepit Lovanium, à Matre missum Filia.

Hic præstantissimos eâ tempestate nactus Doctores *Joannem Ramum* & *Joannem Wamesium*, hunc etiam mox industriâ suâ Mœcenatem meruit. Nam indole *Weymsii* captus *Wamesius*, eum in familiam suam recepit, nec ita multò pòst in affinem; nepte suâ *Mechtilde*, *Gerardi Corselii* sorore, ei nuptui datâ: quo tempore & Doctor Juris utriusque renuntiatus est, anno 1589. pridie Idus Septembris, atque utrumque deinceps totos annos XL. & ultrà interpretatus est, primùm Institutionum Professor Regius, hinc Canonum Ordinarius, ac demùm Legum Antecessor Primarius.

Quo in munere, totiusque vitæ decursu mores antiquos coluit, id est,

vixit sine fuco & fallaciis, atque ab omni fastu alienus, in omni sorte, in in omni ætate alacris & erectus, & sibi semper par.

Moritur plenus dierum, anno 1632. ætatis LXXX. VII. Kal. Julii, in D. Petri juxta tumulum *Joannis Wamesii* depositus, ubi monumentum insigne posuit parenti optimo *Petrus* filius, Præses supremi Consilii Luxemburgensis, ac tandem anno 1649 Sanctioris Consilii Senator Bruxellis, ubi & obiit 1657. Vide etiam Fastos Academicos Clariss. Val. Andreæ. Scripsit *Weymsius*

Analysin ad Constitutiones XXIV. ex antiquo Jure desumptas, & per Concilium Tridentinum innovatas. Lovanii, typis Philippi Dormalii, 1628. 4.

Præterea *Joannis Wamesii* postuma, veluti *Tractatum De Appellationibus*, & *Responsa* de Jure cùm Pontificio tum Civili recensuit, selegit, & publici juris fecit.

STEPHANO WEYMSIO J. C.
Domo Transmosanâ vetere & honoratâ,
J. U. Doctori & Antecessori,
Cum per annos quinquaginta,
Publicè quà docendo quà scribendo
Et de Jure respondendo,
Academiam & Rempublicam
Exornasset,
Plenos emeriti J. C. honores adepto,
Octogenario fatis functo,
Et MECHTILDI CORSELIÆ,
PETRI J. C. ex MARIA WAMESIA F.
In puerperio extinctæ
XVI. Kal. April. M. D. C.
Ac JUSTO WEYMSIO J. C.
Et Bruxellæ Caussarum patrono,
In ipso flore ætatis erepto,
XVIII. Kal. Julii M. D. C. XXXII.
Parentibus opt. & fratri
Juxta cineres JOANNIS WAMESII
Proavunculi conditis,
PETRUS WEYMSIUS,
Provinciæ Luxemburgensis Præses,
Pos.

STEPHELINUS,

Monachus ad S. Trudonem, sub Guntramno & Adelardo II. Abbatibus, scripsit

Vitam S. Trudonis. Molan. ad Usuard. 23. Novembris.

SUFFRIDUS PETRI,

Leovardiensis, Frisius, nascitur anno 1527. Historicus, Orator, Poëta, linguarum Græcę atque Latinæ peritiâ inter ævi sui primos fuit: ad quarum professionem Lovanio Erfordiam Turingorum in Academiam evocatus, *Eobano Hesso* successit.

Relictâ Erfordiâ, Antonius Perrenotus, Cardinalis Granvellanus eum in familiam adoptavit, ut illi à Bibliotheca & Secretis esset; contubernalem nactus Stephanum Winandum Pighium. Lovanium reversus, ductâ uxore, ibidem Juris titulum & insignia anno 1574. accepit, & aliquantisper in Collegio Trilingui Buslidiano satis frequenti, si tempora spectes, auditorio, Linguam Græcam docuit, dum *Theodoricus Langius* saxum hoc volveret, scipione utens & cæcutiens.

Hinc ad publicam Juris Professionem anno 1577. in Academia Coloniensi evocatus est, Ordinumque Frisiæ Historiophraphus nominatus; atque elatâ uxore in Ecclesia Collegiata ad XII. Apostolos Canonicus, & Bursæ seu Collegii Jurisconsultorum, quod à Coronis retinet nomen, Præses fuit. Vir studii indefessi, tenacis memoriæ, atque historię quà legendæ quà scribendæ ita addictus, ut ne horam quidem ullam sineret labi, quam non litteris impensam doleret.

Scriptorum illius hic est syllabus. Versa è Plutarchi Moralibus:

Septem Sapientum convivium.

An Seni sit administranda Respublica.

De parentum erga liberos naturali benevolentia.

Disputatio de Symbolo EI. Erphordiæ, 1558. 8.

Item, *Utrùm Ignis an Aqua utilior sit.*

Utrum Athenienses Bello an Sapientiâ clariores exstiterint.

Disputatio de primo frigido.

Quæstiones Plantonicæ. 1559. 8.

De educandis liberis. Basil. 1551. 8. cum *Scholiis.*

De Iside & Osiride.

De Esu carnium. Lovanii, 1564. 8. typis Bogardi.

Hermiæ Sozomeni Historiæ Ecclesiasticæ libri tres posteriores. Coloniæ, 1570. fol. & Lovanii, 8. apud Saffenum.

Athenagoræ Apologia pro Christianis; cum *Scholiis* uberioribus. Colon. 1567. 8. typis Birckmannicis.

Scripsit ipse *Orationes V. de Utilitate multiplici Linguæ græcæ.* Basil. 1566. 8. apud Oporinum.

Orationem pro reformatione Universitatis Erphordiensis. Erphord. 1566. 8.

Orationem de Legum Romanarum præstantia, Lovanii habitam. Antver. 1571. 8. apud Plantinum.

Carmen Gratulatorium in Electionem Kiliani Vogelii, Montis S. Petri, apud Erphordiam, Abbatis. Erphord. 1558.

Præterea *D. Hieronymum, Gennadium, Honorium & Sigebertum de Scriptoribus Ecclesiasticis*, recensuit. Coloniæ, 1580. 8. Cholini typis.

Martini Poloni Chronicon ope MSS. Codicum à mendis vindicavit. Antver. 1574. typis Plantini.

Joannis de Beka Chronicon Episcoporum Ultrajectensium & Comitum Hollandiæ, ab anno 1345. usque ad annum 1574. deduxit. Edidit à *Suffridi* morte *Bernardus Furmerius*, Franck. 1611. 4. iterumque *Arnoldus Buchelius* J. C. Ultraject. 1643. in fol.

Appendicem ejusdem *ad Chronicon Episcoporum Leodiensium*, à Joanne Bavaro usque ad Erardum à Marca, nimirum ab anno 1389. ad annum 1505. luci asseruit *Joannes Chapeavillius*. Tomo III. Episcop. Leodiens. 1616.

Chronicon Ducum Brabantiæ Vetus, ad sua usque tempora à *Suffrido* deductum lectum fuit Leovardiæ, cum reliqua ejus Bibliotheca.

Cœperat *M. T. Ciceronis* Opera omnia ad fidem Manusc. Codd. emendare, adjectis Emendationum rationibus, è quibus *Officia*, *Catonem*, *Lælium* & *Paradoxa* excudit Oporinus Basil. 1568.

Denique Frisiæ suæ ornandæ atque illustrandæ dedit *De Antiquitate & Origine Frisiorum* libros III. Coloniæ, 1590. 8.

Pro Antiquitate & Origine eorumdem; cum *Peroratione Bern. Furmerii, adversus Ubbonem Emmium.* Franek. 1613. 8.

De Scriptoribus Frisiæ, Decadas XVI. Coloniæ, 1593. 8. quo tamen libro plerosque fictitios Frisiæ Scriptores, credo è malæ fidei Annalibus Frisicis, commemorat. Prodierunt iterum Franekeræ 1699. in 12.

Moritur Coloniæ, anno 1597. x. Kal. Februarii, sepultus in Æde XII. Apostolis sacra. Epitaphium hoc populari & amico scripsit *Gauco Gaukema*, Frisius, Canonicus B. M. Aquisgranensis.

D. O. M.

Ab nimis abjectè jacet hic tegiturque SUFRIDUS,
Æternum decus, Urbs ô Leowarda, tuum.
Ille suis vivens te vexit ad æthera scriptis.
Frisia : debueras ponere tu Lapidem.
Non factum : ergo, ne usque viri ossa inhonora laterent,
GAUKEMA *pro meritis præstitit officium.*

SUFFRIDIO PETRO,
Leowardiensi Frisio,
U. J. C. doctissimo
Græcæ Linguæ scientissimo,
Libris multis editis clarissimo,
Tribus Pontt. maximis.

Et S. R. E. sui temporis præcipuis
Cardinalibus ob doctrinam charo,
Frisiorum Historico,
Hujus Ecclesiæ Canonico,
Populari optimè de se merito
GAUCO GAUKEMA Frisius, Canonicus
Aquisgran. pietatis ac memoriæ causa
H. M. F. curavit
Anno M. D. C. XI. mense Quintili.
Decessit hydropicus,
Die Jovis, x. Kal. Februarii,
Anno Christiano M. D. XCVII.
Horâ nonâ matutinâ,
Sub Clemente VIII. Papâ,
Rudolpho II. Imperatore,
Ernesto Bavaro Colon. Archiepiscopo,
Et Ferdinando Bavaro,
Ejusdem Archiepiscop. Coadjutore,
Cum vixisset annos LXIX.
Mens. VII. dies VIII.
Elatus ipsâ Conversionis Pauli.
R. I. P.

SUFFRIDUS STERCKENBURG,

Frisius, scripsit, teste Martino Hamconio, in Frisia sua pag. 82.
Genealogiam Nobilium Frisiæ.

SUGERUS,

Abbas Sti. Dionysii Ord. S. Benedicti juxta Parisios, sub Ludovico VII. Regni Galliarum Administer laudatissimus, cujus patria hactenus obscura fuit atque incognita, novissimè assertus fuit Audomaropoli apud Arthesios natus; ideoque celebrioribus Belgii Scriptoribus apponendus; id-ipsum in gratiam hujus nostræ Bibliothecæ Belgicæ indicante Authore libri anno 1738. Parisiis editi in 12. apud Didot: cui titulus: *Singularitez Historiques, Critiques & Litteraires*, &c. Tomo II. pag. 68. qui simul probat *Sugerum* fuisse fratrem *Aluisi* Atrebatensis Episcopi, illiusque Ecclesiæ insignem benefactorem.

„ Is magis virtutum, quam generis prosapiâ clarus, exemplo docuit, illustrius esse, magnum fieri, quam nasci. Jam in ipsa infantiâ teneram ætatem ingenii præstantiâ supergressus, futuri moderaminis augurium dedit. Vix decem annos natus, in Cœnobio (*S. Dionysii*) Monachi vitam professus est: & in Claustro cum regia Prole educatus, abundè didicit, non inutilem fore tum regno, tum sibi, Monasticam pietatem, quæ cum sceptro adolevisset. Touriaci Præpositurâ donatus, ut eam vindicaret à Puteolensium injuriis, quod precibus, quod minis non obtinet, armis exequitur; nec temerari gladio visa est manus, quam armarent Dei jura, Regis honos, fratrum & patriæ salus.

„ Hinc ad Gelasium Papam, dein ad Calixtum publicus Orator missus, ita Ecclesiæ Regnique consuluit rebus, ut ejus prudentiam, in eo ætatis flore summam, Roma miraretur magis, quam creditam & supremi negotii summam. Hujus Cœnobii omnium votis renuntiatus Abbas, non eo infulæ apice eminentior factus, sed utilior; suos à pristina semita nonnihil deflectentes, observantiæ restituit; Compendienses Canonicos Regulæ addixit Benedictinæ, Genovefenses Augustinianæ.

„ Toti insuper Ecclesiæ opportunissimus, hanc plurimùm juvit in Conciliis suffragio, in aula præsidio & ubique eâ morum probitate quæ decebat *Sugerium*; uti sincerè gratulatur Claræ vallensis Abbas Bernardus. Quam suspicis, viator, regiam templi molem, nostro *Sugerio* acceptam refer: hanc enim à fundamentis ad fastigium evectam promovit,

„ vit, hanc pretiosissimis muneribus „ atque ornamentis, consultâ undique „ peritissimorum industriâ decoravit. „ At sicut in hoc multiplici opere pii „ Præsulis lusit devotio; ita in angu- „ sto Cellæ spatio, quam Ecclesiæ „ contiguam sibi construxerat, singu- „ laris modestia fulsit, adeo ut *Petrus* „ *Venerabilis* eam intuitus stupens dixe- „ rit: Quam verè nostram vanitatem „ homo iste condemnat, qui non, si- „ cut nos, sibi, sed Deo soli ædificat.

„ Gravis curis tumultuantis aulæ, „ quæ pene in illum incumbebat tota, „ cum jam unicè Deo (quod summum „ optabat) adhæsurus, otium in „ cellula pararet, ut iterum quietem „ aliis daret, ademit sibi; at si ex- „ tra Monasterium diu, tamen extra „ se nunquam. Navigante in Syriam „ Rege, unanimi omnium regni Or- „ dinum voto, imo Pontificis Maxi- „ mi jussu, in Atlantis subsidium „ novus Alcides suffectus, sine socio „ Gallicum orbem sustinuit, princi- „ pibus carus, Regi fidelissimus, be- „ nevolus singulis, ut eum ad id mu- „ neris electum à Deo scirent, in quo „ haberet Gallia quem suspiceret, Rex „ quem amaret, Cœlum quem coro- „ naret.

„ Apud Regem ex itinere reducem à „ nonnullis susurris quidem appetitus, „ sed injurias beneficiis ultus, edocuit, „ se non majora potuisse patrare, quam „ pati. Inde factum est, ut derso so- „ lâ *Sugerii* virtute mendacii fuco, ab „ sincerissimo Rege *Pater Patriæ* sæ- „ pius appellaretur. Sed heu! lu- „ bricam Mortalium sortem! lentâ „ febre opprimitur, ac tandem inter „ manus Episcoporum, & suorum ge- „ mitus eripitur humanis, divinis sta- „ tim inserendus, imo inter Sanctos, „ teste Bernardo, recensendus. Quem- „ que Rex impense coluerat vivum, „ luxit mortuum. Obiit III. Idus Ja- „ nuarii anno 1152. ætatis 70. Regis „ Ludovici VII. anno XV. *Ita habet Epitaphium Abbati* Sugero *positum à Monachis San-Dionysianis anno* 1654.

Aliud ejusdem *Sugeri* Epitaphium, olim à *Simone de Capra-aurea*, Canonico Regulari S. Victoris, distychis versibus positum, lege in Historia Vitæ & Actorum ejusdem Sugeri, quæ gallicè prodiit Parisiis anno 1721. tribus Tomis in 12. Scripsit autem Abbas Sugerus,

Vitam Ludovici VI. Francorum Regis, cognomento *Grossi*.

Librum Epistolarum ad Eugenium III. Papam, Regem Ludovicum VII. aliosque, de gravioribus regni negotiis, quibus Ludovico VII. dicto juniore, ad expeditionem sanctam profecto, dignissimè præfuit.

Librum de Rebus in administratione Cœnobii S. Dionysii à se gestis,

Item *De Consecratione Ecclesiæ à se ædificatæ, & translatione corporum S. Dionysii & Sociorum*. Quæ omnia à Francisco Du-Chesnio in Collectaneo Historicorum Franciæ coætaneorum Tomo IV. edita sunt, collecta è MSS. Codicibus. Porro liber *De Consecratione Ecclesiæ Dionysianæ*, qui apud Du-Chesnium mutilus est, ex Tomo I. Analectorum Jo. Mabillonii pag. 328. suppleri potest.

Constitutiones & Testamentum Sugeri, apud eundem Du-Chenium. Quin & prædicta pleraque rursum extant apud Domnum Michaelem Felibien, Ord. S. Ben. in celebri sua Monasterii San-Dionysiani Historia, fol. Parif. 1706.

SYDRÆUS SCOTUS,

Angianus, Rector Scholæ Arnhemiensis, edidit, præter alia, *Carmen Martinianum*, sive *Militis Christiani querimoniam*, Daventriæ 1577.

T.

TACHO A GLINS,

Obilis Frisius, in Academia Franekerana Jurium Doctor ac Professor magni nominis; cujus hic solus nobis innotuit

Tractatus de Mora. 8. Daventr. 1647. & Amstelod. 1649.

In templo primario Franekerano extat hoc Epitaphium.

TACHO A GLINS, Juris Professor,
Et Magnif. Acad. Rector,
Natus 3. Julii M. D. C. XIX.
Denatus 2. Februar. M.D.C.LXXIII.
GLINSIUS *explevit fatum; cui Frisia prisca*
Suppeditat clarum nobilitate genus.
Quem comes hinc virtus, comes inde scientia cinxit;
Hunc dolet extinctum Palladis aula ducem.
Sunt generosi aliis exemplo: at GLINSIUS *ipsis,*
Illustrans studiis nobilitatis avos.
Sidera si rursus petat impiger Icarus alis,
Tunc GLINSI *pennis hac juvat ire viâ.*
Ingemit ipsa Themis tumulo, candorque probatus
TACONIS, *cineres nunc ait esse suos.*
Memoriæ desideratiss. Collegæ
Posuit M. BUSCHIUS Prof.

TACITUS NICOLAUS ZEGERUS,

Bruxellensis, (Sixtus Senensis & Henricus Willotius Diestensem faciunt; non rectè, ut opinor, quamvis &, Diestemii habitaverit aliquando, & familia ibidem sit cognomento *Zegers*) Ord. Minorum Theologus, græcè & latinè exactè doctus, diligens, & judicii sobrii, edidit

Inventarium in Novum Testamentum, seu *Concordantias*. Antverp. typis Joan. Latii, 1558. 8.

Scholia in omnes novi Testamenti libros. Coloniæ, 1553. 8.

Epanorthoten, sive *Castigatorem Novi Testamenti*. Ibid. 1555. 8. Reliquit id opusculum locis multis suâ manu locupletius.

Speculum Vitæ humanæ Thomæ Herentalini, Minoritæ, è belgico latinè reddidit. Coloniæ, 1555. 8.

Item *Viam Vitæ Florentii Harlemii*, Cartusiani. Antver. 1564. 8.

Denique *Proverbia Latina & Teutonica* collegit, ibidem edita.

Decessit Lovanii, anno 1559. VIII. Kal. Septembris.

TERTIUS ANSELMUS OPITIUS ADORNES,

Patritius Brugensis, Genuâ oriundus, Eques, & Brugensium aliquoties Consul, familiaritate & studio *Justo Lipsio*, & *Jano Lernutio* conjunctissimus. Vir rerum civilium cognitione, cùm eruditione eximiâ, tum prudentiâ, integritate aliisque dotibus clarus.

Scripsit *Versus varios*; teste Dionysio Harduino in suo de Viris in Flandria eruditione illustribus Catalogo MS. quorum pars aliqua lucem vidit, omniumque teruntur manibus. Vitæ finem fecit Brugis, ætate florens, ornatus hoc Epitaphio, quod uxor illi posuit in sacello Majorum, dicto *Jerusalem*.

TERTII ANSELMI OPITI ADURNI,
Jacobi Filii, Joannis nepotis,
Equitis aurati,
Nieuvliet, Marcke, Marquilliers,
Ronsele, Nieuenhove, Poelvoorde,
Ac hujus S. Ædis,
A Majoribus suis erectæ
Dotatæque Dynastæ,

Post obitos summos publico bono
Brugis Magistratus,
Doctrina, prudentia, constantia,
Illustris Viri,
Ossa pia cineresque sacri
Defleta
Heic quiescunt.
Vixit ann. XL. Obiit M. D. C. X.
XIV. Novemb.
ANNA DE BRAECLE,
Courtaubois, Duffele: &c. Domina,
Nob. V. Georgii Autrive, Morslede, &c.
Toparchæ filia,
Vidua mæsta marito kariss.
Tandem componi destinavit.

TERTIUS DAMIANUS VISSENACUS,

(Qui pagus est agri Thenensis in Brabantia, unde & *Decipolitanum* se vocat) Medicus, græcè doctus, edidit

Theoricam Medicinæ & Chirurgiæ: cum libello *de Morbo Sudorifero*. Antv. apud Ant. Dumæum, 1541. 8.

THADÆUS WERINGA,

Groninganus Batavus, Societ. Jesu Sacerdos atque in natali solo Missionarius, ibidem è vita migravit 5. Novembris 1670. Edidit belgicè

Viam Cœli. Antver. 1664.

THEOBALDUS,

Monachus, scripsit ad Sigerum Præpositum Lirensem in Brabantia,

Vitam S. Gummari, patroni Lirani. Est apud Surium XII. Octob. sed Prologo trunca, qui legitur in Rubra Valle juxta Bruxellam. Ibidem exstat *Gummari Vita* carmine heroico, & *Miracula ejusdem*.

THEOBALDUS DE HOGHELANDE,

Mittelburgensis, Zelandus, edidit *De Alchemiæ difficultatibus* librum. Coloniæ, apud Henr. Falckenburg, 1594. 8. & Tomo primo Theatri Chemici, editi Argentorati, 1613. 8.

THEODATUS,

Leodicensis, Carmelita, scripsit *Quadragesimale*, ab Arn. Bostio commendatum. Quo tempore vixerit incertum.

THEODORICUS ADAMÆUS,

Suallenbergius, Geldrius, vitâ functus Lovanii anno 1540. Edidit

Annotationes in Procopium de Ædificiis Justiniani Imp. à *Francisco Craneveldio* è græco latinè redditum. Parif. 1537. 4. apud Wechelum.

Panegyricum de Christiani orbis concordia. Ibid. 1540.

De Rhodo Insula, *& Militarium Ordinum Institutione*. Ibid.

Tabulam Cebetis Philosophi latio donatam. Ibidem.

THEODORICUS,

Abbas ad S. Trudonem Ord. Benedictini, in ditione Leodicensi, ex Monacho Gandavensi ad S. Petrum adsumptus. Præfuit ab anno 1099. usque ad 1107. quo decessit VII. Kal. Maii.

Scripsit *Vitam S. Bavonis*, Gandensium patroni; apud Surium, 1. Octobris.

Vitam S. Rumoldi, Apostoli Machlin. apud Surium I. Julii. Tota extat in Actis S. Rumoldi editis per P. Sollerium anno 1718. ante vero extabat in Actis S. Rumoldi à P. Hugone Vardæo Minorita Hiberno editis Lovanii anno 1662.

Vitam S. Landradæ Virginis, & Abbatissæ Belisiensis, apud eumdem Surium VIII. Julii, sed mutila: integra in Rubea Valle juxta Bruxellam, hoc initio: *Nemo qui dubitet ad gloriam* &c. modo apud Hagiographos S. J.

Vitam S. Trudonis. Et *Sermonem de*

Translatione SS. Trudonis & Eucherii. Legitur apud Surium 23. Novemb.

Vitam S. Amelbergæ, Virginis, 8. Julii; antea MS. in Cœnobio Cameræ, juxta Bruxellam, modo in Actis SS.

THEODORICUS BERNENSIS,

Ordinis Præmonstratensis Bernæ olim juxtà Silvamducis, vir optimus & doctissimus, scripsit *Homilias* aliquot, & *Historias* nonnullas. Floruit sub *Everardo*, primo ejus loci Abbate, circa annum 1160. pietate insigni, adeò ut ante obitum, unà cum *Odulpho* sibi amicissimo, à B. Maria Virgine meruerit visitari. Ita Aub. Miræus in Chronico Præmonstrat. ad annum 1134.

THEODORICUS CORTEHOEVIUS,

E pago cognomine Provinciæ Ultrajectinæ, Mudæ contermino, aut natus aut oriundus, edidit

Bellum discors Sophiæ ac Philautiæ, Veritatis ac Falsitatis. Antver. apud Mart. Cæsarem. 1530.

Item *Adagia Des. Erasmi* redegit in Locos communes. Coloniæ, 1533.

THEODORICUS GERARDUS,

Gaudanus, Batavus, Medicus, è græcis Galeni in latium transtulit,

De curandi ratione per venæ sectionem.

De Hirudinibus, Revulsione, Cucurbitula & Scarificatione.

De simplicium Medicamentorum facultatibus libros XI. Paris. 1530. fol. & 1543. 8. Item Basil. apud Frobenium, cum Latinis Galeni operibus.

THEODORICUS GUALTERUS VANDEN BOSSCHE,

Lusit versu heroïco, non infeliciter,

De cæde Guilielmi Nassovii & tormentis Balthasaris Gerardi, tyrannidis Auriacæ vindicis. Lovanii, apud Masium, 1589. 8.

THEODORICUS AB HAGHEN,

Physicus atque Astrophilus, Ultrajectinus, frontispicium illud litteratum Ultrajecti (cui varia ex Litteris sacris insculpta leguntur) è regione pontis præsidiarii ædificavit. Præterea edidit

Prognosticon stellare ab orbe condito in diem usque novissimum, juxta errantium siderum habitudines &c. inscriptum *Georgio Egmondano*, Episcopo Ultrajectino. typis Herm. Borculoii, 1552. 4.

THEODORICUS DE HERXEN,

Ordinis Fratrum in communi viventium Rector Zwollæ, vixit anno 1423. Scripsit

Septimanam Christianam, etiam gallicè redditam per *Paulum Montium*, Duaci 1592.

De Passione Domini.

De moriendi desiderio.

Super Oratione Dominica. Et alia, à Trithemio recensita.

THEODORICUS LOERIUS,

à Stratis, Brabantus, Cartusiæ Coloniensis Pro-præfectus (Vicarium vocant) dein Hildesianæ apud Saxones Cartusiæ Prior, demùm Provinciæ Saxonicæ Præfectus: Vir laboris constantis, multa ab hæreticis religionis orthodoxæ zelo perpessus, ob quæ in vitæ etiam discrimen venit.

Obiit in Cartusia Herbipolensi, anno 1554. die XXVI. Augusti.

Adornavit editioni & recensuit *Dion. Rickelii Cartusiani* Opera: quibus & *Dionysii Vitam*, à se conscriptam, præ-

misit. Coloniæ 1532. Gennepæi typis.

Edidit præterea libellum historicum hoc titulo : *Præstantissima quædam ex innumeris Miraculis quæ Bruxellis, nobili apud Brabantos Oppido circa Venerabilem Eucharistiam, hactenus à multis annis ad Christi gloriam fiunt.* 8. Coloniæ 1532.

Item *Margaritam Euangelicam*; sanctæ cujusdam Virginis Anonymæ libellum, primus evulgavit Ultrajecti anno 1535 : sed mutilum; quem post quadriennium edidit completum *Nicolaus Esschius.*

Epitaphium hoc ei posuit Confrater *Theodorus Petreus.*

Nobile Carthusii, Dionysius, *Ordinis olim*
Et decus & splendor, nil nisi sacra crepat.
Hæc Loer *excipiens* Theodoricus *omnia tandem*
Præstitit, ut volitent docta per ora virum :
Quem levis hæc tellus retinet, sed spiritus astra
Scandit, ubi ætherea pace potitur ovans.

THEODORICUS MALCOTIUS,

Lovaniensis, tertius in scholis Artium anno 1555. dein Sacræ Theol. Licent. & Gymnasii Liliensis Præfectus, seu Regens, antea Theol. Lector in Monasterio Heverleensi. Præmaturâ morte obiit in patria anno 1568. ætat. 35. Scripsit

De Officio Missæ, idiomate patrio.

De Mutabilitate Lutheri ejusque consortium in Religione, Dialogum. Coloniæ, 1563. 8.

THEODORICUS MARTINUS,

Alostensis, in infantia Academiæ Lovaniensis Typographus, juvenis associavit se *Joanni à Westphalia*, Osnabrugensi, qui primus Artem Typographicam invexit Lovanium circa annum 1474. simulque Alosti & Noviomagi typos exercebat. Fuit autem Theodoricus vir diligens artisque suæ peritus, & doctus, eoque nomine *Desiderio Erasmo, Adriano Barlando*, aliisque Lovanii tum celebribus laudatus, qui & in ejus Typographeio Correctoris officia subire non sunt gravati. Quin & ejus hospitio per quatuor hebdomadas usus est *Erasmus* anno 1518. dum Basileâ Lovanium profectus, ex ulcere quodam periculoso, quod Medici & Chirurgi curæ committere coactus fuit, convalesceret. Scripsit *Theodoricus Martinus*

Hymnos in honorem Sanctorum.

Dialogum de Virtutibus; aliaque.

Dedit & *Dictionarium Hebraïcum*, sive Enchiridion radicum seu dictionum Hebraïcarum, ex *Joanne Reuchlino*, in 4. absque loci aut typographi nomine.

Moritur senex Alosti anno 1533. VI. Kalendas Junii, sepultus apud Guilielmitas. Epitaphium ei scripsit *Erasmus*, dignum repræsentari hoc loco :

Hic Theodoricus *jaceo, prognatus Alosto,*
Ars erat impressis scripta referre typis.
Fratribus, uxori, soboli, notisque superstes,
Octavam vegetus præterii decadem.
Anchora sacra manet, grata notissima pubi :
Christe *precor nunc sis anchora sacra mihi.*

Utebatur enim Symboli loco anchorâ, librisque a se editis accudere solebat hos versus :

Ne tempestatum vis auferat, anchora sacra,
Quo mentem figas, est jacienda tibi.

THEODERICUS A MONASTERIO,

Patriam habuit Monasterium in

Westphalia, atque ex Augustinianorum familia, in D. Francisci Ordinem coöptatus, concionator Apostolicus, velut sidus fulgidum Belgicam nostram circumiens, doctrinæ claritate & concionibus illustravit. Bruxellæ, cum anno 1489. gravis illa pestilentiæ lues grassaretur, mortuis pastoribus, inter XXXIII. millia civium, totam civitatem obequitans, morientibus Sacramenta administravit; ipse à peste intactus.

Libellum edidit linguâ nostrate Teutonicâ *Kerste-Spieghel*, quod latinè dicitur: *Speculum Christianum*, Bruxellæ & Lovanii.

Orationes pias atque devotas.

Ad cœlestem gloriam ex mortali carcere evocatur anno redemptionis nostræ 1515. Decembris die XI., Conventûs Lovaniensis Guardianum agens. Corpus ejus in veteri Ecclesiæ illius choro honorificâ sepulturâ donatum est, hoc adjuncto Epitaphio.

Hic jacet sepultus
Venerabilis ac devotus
P. F. THEODORICUS A MONASTERIO
Eximius Prædicator Verbi Dei,
Quondam hujus Conventûs
Et aliorum Guardianus.

Vitam ejus è MS. erutam evulgavit *Arnoldus Raissius*, Canonicus S. Petri Duaci; ibidem 4. 1631; eamque Bruxellensi Magistratui dicavit. Item Martyrologium Franciscanum, IV. Nonas Februarii, de eo sic habet: *Lovanii in Brabantia* B. THEODORICI A MONASTERIO, *Confessoris, eximiæ sanctitatis Viri; qui zelo regularis observantiæ, & ingenti charitate in succurrendis pestiferis exuberans, gratiâ miraculorum etiam enituit.*

THEODORICUS PAULI,

Aliàs FRANCONIS', Canonicus Regularis ac Supprior S. Vincentii in oppido Gorcomiensi, claruit ab anno 1448. ad 1468. scripsitque

Historiam de Cladibus Leodiensibus per Carolum Audacem. Legi solebat apud Dionysium Villerium Canon. & Thesaurarium Tornacensem, modò in Bibliotheca publica Ecclesiæ Tornacensis.

Miraculum, insigne, *S. Barbaræ*, quod extat in collectaneis Surii Tomo VI. ad diem IV. Decembris.

Item *Chronicon* MS. circa annum 1480. compilatum, quod multa scitu digna, recentiorum præsertim temporum, & Ecclesiasticæ Historiæ utilia complectitur; ex quo Jo. Bollandus S. J. Theol. Tomo II. Actorum SS. Mensis Januarii, ad diem XXIX. in lucem dedit Vitam S. Petri Thomæ Carmelitæ. Extare dicitur hodie Chronicon istud in Bibliotheca Hagiographorum Antverpiæ.

THEODORICUS PIESPORDIUS,

Sereniss. Alberto & Isabellæ Belgarum Principibus à Consiliis ac secretis, evulgavit,

Principum Habsburgi Austriacorum stemma, originem, gesta, à Pharamundo Francorum Rege ad hæc usque tempora deducta. fol. Bruxellis 1616. Ad cujus libri Refutationem acriter rescripserunt, *Claudius Fabri de Peyresc*, & *Andreas du Chesne*, Viri celeberrimi apud Gallos.

THEODORICUS ULSENIUS,

Frisius, Medicus, & Poëta, singularis eruditionis, inquit Trithemius, floruit anno 1494. sepultus Silvæducis ante chorum templi S. Joannis. Scripsit

De Pharmacandi comprobata ratione libros. II. carmine. Norimbergæ, 1496.

& Basil. apud Henr. Petri, 1571. cum Scholiis *Georgii Pictorii*, Villingani.

Item *Elegiarum* & *Epigrammatum* librum. Et alia, teste Trithemio.

THEODORICUS DE WIT,

Ultrajectinus, Presbyter, S. Theol. Licentiatus, Philosophiam Lovanii didicit, Domus Standonicæ alumnus, atque inde Theologiæ operam dedit, pastoralibus muniis functus ab anno 1603. Dordraci, dein etiam Ultrajecti, ac Diœcesis Middelburgensis Pro-Vicarius, Concinnavit

Officium Sanctorum Provinciæ Ultrajectinæ. Et quædam flandricè composuit, ediditque sub nomine *Christophori Fabri* Lovaniensis.

Defungitur calculi doloribus Ultrajecti anno 1631. pridie S. Lucæ.

THEODORUS AMYDENUS,

Vulgò AB AMEYDEN, Silvæducensis, ab Andrea Cardinale Austriaco, propemodum adhuc infans, inter Aulæ pueros in Germaniam superiorem eductus, & deinde Romam perductus, hæsit ibidem, donec idem Cardinalis Princeps optimus ex morbo, in itinere Neapolitano contracto, fatis cessit.

Rediit inde in Germaniam & Belgium; iterumque, postquam Belgium totum & præsertim Hollandiam, perlustrasset, Romam repetiit, & quinquennium vixit in Seminario, quod Germanis Pius IV. P. M. fundavit, ac postremò in Romana Curia caussarum Advocatus celeberrimus, ac styli ejusdem Curiæ, præsertim Datariæ, peritissimus. Fuit Provisor Ecclesiæ Germanorum Romæ, vulgo *de Anima* dictæ.

Vixit dein in familia Camilli Pamphilii Patricii Romani, ejusque filii Joannis Baptistæ Pamphilii S. R. E. Cardinalis, qui ad supremum Ecclesiæ Pontificatum evectus anno 1644. Amydenum magno favore atque honore cumulavit. Edidit ibidem

De Pietate Romana libellum, in quatuor partes divisum; anno 1625. 8. typis Jac. Mascardi. Præfatur ad Quirites.

Tractatum de Officio & Jurisdictione Datarii, nec non de Stylo Datariæ. Opus (uti præfertur in titulo) omnibus Episcopis & eorum Vicariis, singulisque Ecclesiasticis Judicibus, Advocatis, Parochis, Confessariis &c. utilissimum ac diu desideratum. Fol. Romæ anno 1645. Venetiis 1654. Coloniæ Agripp. 1701. & alibi. Prohibitus tamen fuit hic liber, sine approbatione legitima editus, per S. Congregationem Indicis die 10. Decembris 1653.

Item italicè: *Il Can dell' Ortolano, Commedia tradotta dallo spagnuolo.* Viterbii 1642. in 12.

THEODORUS ANTONIUS PELTANUS,

Ex Pelta Leodiensis Campiniæ pago oriundus, Societatis Jesu Theologus, anno Domini 1550. cum aliis quibusdam Patribus de eadem Societate, *Thoma Lentulo* Noviomagensi, *Joanne Covillonio* Insulensi, & *Hermanno Tyræo* Novesiensi, Doctoribus Theologis, mense Augusto ad Ingolstadiensem accessit Academiam, & Græcæ Hebraïcæque litteraturæ Professor ordinarius constituitur, jubente *Alberto* Bavariæ Duce, qui curam regimenque hujus Academiæ suæ præfatis Theologis demandavit.

In Theologia omnes gradus, tam Baccalaureatûs, quam supremos est adeptus. Anno Domini 1562. mense Aprilis Doctoralia recepit insignia, & in lectione Theologica D. *Couvillonio*

qui ad Concilium Tridentinum proficiscebatur, successit.

Si quis vel propter ingenii candorem & acumen, vel in disputando, tam in Philosophica, quam Theologica arena, subtilitatem & promptitudinem, meretur laudem, certè ille amplissimis dignus est encomiis; ut interim linguarum cognitionem, quam publicis scriptis & versionibus, & aptissimis, & ornatissimis, toti Ecclesiæ testatam reliquit, silentio præteream.

Docuit Theologiam ab an. 1562. usque ad 1574. frequentibus in materia Theologica disputationibus habitis.

Secessit postea Augustam Vindelicorum, ut se quieti senex traderet, quæ etiamnum ejusmodi fuit, ut cum summa totius Ecclesiæ Catholicæ & Religionis utilitate conjuncta esset. Ita *Valerius Rotmarus*, libro de Professoribus Academiæ Ingolstadiensis.

Ceterum in Augustano Collegio superstes fuit ad annum usque 1584. quo quievit in Domino ad diem VI. Nonas Maii; cum 32. in Societate annos transegisset, & professionem Votorum IV. anno 1570. emisisset.

Epitaphium illi posuit in suâ Schola Facultas Theologica Ingolstadiensis, hujusmodi.

THEODORUS PELTANUS,
Societatis Jesu Sacerdos,
Theologiæ Doctor,
Unus ex primis illius Patribus fuit;
Vir omniscius
(Si quis nostrâ memoriâ)
In hac Academia floruit.
Post multum sudorem & algorem,
In re Dei, Academiæ,
Religionis, consumptum Ingolstadii,
Post Litteras Græcas, Hebraïcas,
Theologicas publicè explicatas,
Augustæ Vindelicorum scribit sua,
Convertit aliena,
Tantâ felicitate & fructu,
Ut merito ei possit
Illud poni Ambrosianum:
Vixit Ecclesiæ, mortuus est Deo.

Moritur Augustæ anno Domini M. D.LXXXIV. die 11. Maii.

Scripsit vero sequentia

De Peccato Originali Tractatus XVIII.

De Satisfactione Christi & nostra, & de Purgatorio, libros III. Coloniæ, 1576. 4.

De Christianorum Sepulturis, Exequiis & Anniversariis. Ingolstadii, 1569.

De tribus bonorum operum generibus, Eleëmosyna, Jejunio, Oratione, libros III. Ibid. 1580. 4.

Theologiam Naturalem, & *Mysticam.*

De Sanctorum Origine, Cultu & Invocatione, Reliquiis & Imaginibus.

De Matrimonio.

Paraphrasin ac Scholia in Proverbia Salomonis. Antver. 1606. 4. apud Verdussium.

Sequentia è græco latinè reddidit & illustravit:

Andreæ Cæsareæ Cappadociæ Episc. Commentarios in Apocalypsin. Ingolstadii, 1574.

Acta Ephesinæ Synodi primæ, libris IV. cum Notis. Ibid. 1576. & typis Commelianis, 1604. fol. & emendatiùs Romæ.

Homilias Græcorum Patrum XVII. in præcipua Christi Salvatoris Festa. Ingolstadii, 1579. 8

Victorem Antiochenum in Marci Euangelium.

Titum, Bostrorum Episcopum in Lucam. Tomo IV. Biblioth. Patrum.

Metaphrasin B. Gregorii Thaumaturgi in Ecclesiasten. cum *Notis.*

Catenam Græcorum PP. in Proverbia Salomonis. Antver. typis Verdussii, 1614. in 8.

Reliquit item Volumen *de Jejunio, Oratione & Eleemosyna*, MS. teste Auberto Mirço.

Plura de Theodoro Peltano, vide in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu.

THEO-

THEODORUS DE ARCK,

Presbyter Congregationis Fratrum in communi viventium Swollis, reliquit Tractatum *De Utilitate Monachorum & Religiosarum personarum*, visum aliquando manusc. Lov. ad S. Martinum.

THEODORUS A BLEESWYCK,

Everardi filius, Delphensis Batavus, J. U. D. Vir Consularis, Patriam suam *Historica ejus Descriptione* honoravit, idiomate vernaculo 2. Tomis in 4. Delphis 1667. Tomus II. seriem continet Scriptorum Delphensium.

THEODORUS CANTERUS,

Ultrajectinus, *Lamberti* per annos XIV. in supremo Senatu Trajectino Consiliarii Filius, *Guilielmi* frater, perceptis in patria litterarum principiis, Gallias adiit, & Lutetiæ *Dion. Lambinum* Aristotelis Ethicorum libros magno cum applausu & frequenti auditorio interpretantem audivit, ut ipse libro 1. Variarum Lect. cap. 11. testatur. Familiares ibidem habuit *Petrum Danielem*, *Obertum Gifanium*, *Ludovicum Carrionem*, & alios.

Reversus, patriæ gubernaculis admotus fuit; & anno 1581. constitutus in Senatu Ultrajectino Consiliarius extraordinarius, perfunctusque honoribus omnibus. Postea anno 1611, unà cum Henrico ab Helsdringen Consule Ultrajectino accusatus quod Religioni Catholicæ ac reddendæ Hispaniarum Regi pristinæ obedientiæ favêret, in ultima senectute exulare jussus est; bonisque omnibus exutus (talis orbis & instabilitas rerum humanarum) primò Antverpiam secessit, deinde Leovardiam, paternæ familiæ solum natale; ibidemque post inchoatum annum ætatis LXXII. è vita abiit anno 1617. Hattemii in Geldria sepultus. Superstites reliquit filios duos *Lambertum & Joannem*, quos olim in contubernium dederat *Justo Lipsio* amico suo familiari. Scripsit

Variarum Lectionum Libros II. ad Georgium Ratallerum. Antver. 1574. typis Plant.

Notas in Arnobii Disputationes adversus Gentes. Ibid. 1582. 8.

Collegerat & *Notas in Ammianum Marcellinum*, & *Fragmenta veterum Poëtarum*, *Tragicorum*, *Comicorum & aliorum Græcorum*: tradita pridem typographo. Possedit ea olim P. *Francius*, insignis Poëta Batavus; dein vero D. *Jacobus Philippus Dorville* Amstelodamensis.

THEODORUS CORNELIUS BERGIUS,

Scholæ Hieronimianæ apud Ultrajectinos Rector, scripsit & edidit

Prosopopœiam afflicti & moribus corrupti Belgii; typis Herm. Borculoii.

THEODORUS COORNHERT,

Folcardi filius, natus est Amstelodami anno 1522. Postmodum Harlemensis urbis Syndicus, subortis in Belgio tumultibus rebellionibusque, Catholicam Religionem ejuravit, partesque Rebellium non parum promovit, novæ apud Batavos sectæ auctor factus & antesignanus: ob quæ crimina etiam ab Hispanis in vincula conjectus fuit. Fuit dein Hollandiæ Ordinibus à secretis.

Varia scripsit (teste Baëlio in Dictionario Historico-Critico) quà Politica, quà Theologica, in his præsertim contendens necessariam conscientiarum libertatem, neque solùm doctrinam Catholicam de Prædestinatione & Originali peccato impugnans, sed & dogmata Lutheri Calvini ac Bezæ refellens. Notatu digna sunt Lipsii cum Coornhertio dissidia.

Justus Lipsius in Academia Leydensi tunc Professor, libro IV. Politicorum sive Civilis Doctrinæ, asseruerat, unicam in Statu politico Religionem esse tolerandam : his verbis usus : *Clementiæ non est hic locus : Ure, seca, ut membrum potius aliquod, quam totum corpus intereat.* Quibus offensus Coornhertius, scriptum vernaculum contra Lipsium edidit, Senatui Leidensi dicatum. Reposuit mox Lipsius, *De una Religione, adversus Dialogistam librum, in quo tria capita libri IV. Politicorum explicantur.* Lugd. Batav. 1590.

Inter hæc, mortuo Coornhertio, hæredes ejus nomine ediderunt sequentia.

Defensio Processus de non occidendis hæreticis, contra tria Capita Libri IV. Politicorum J. Lypsii, ejusque libri adversus Dialogistam Confutatio. Hanoviæ 1593. in 8. ac paulò post,

Epitome Processus de occidendis hæreticis, & vi conscientiis inferenda, inter Justum Lipsium, Politicorum Authorem anno 1589. ea asseverantem, & Theodorum Coornhertium eadem refringentem. Goudæ 1597. & 1626. in 8.

Ejusdem Coornhertii *Emblemata Moralia & Oeconomica, De rerum usu & abusu, De grato & ingrato*, variis Carminum generibus illustrata à *Richardo Lubbeco*, edita sunt Arnhemii, 1609. 4. apud Jansonium. Opera vero omnia flandricè 1630. Amstelod. prodierunt.

Obiit Goudæ die 29. Octobris 1590. sepultus ante chorum ædis primariæ, hoc Epitaphio vernaculo.

DIRK VOLKERTSZOON KOORNHART

Hier rust,	*Noch sticht*
Diens lust	*Zyn dicht-*
En vreught	*Gescbryf.*
Was deught,	*Maer 't lyf*
En't waer	*Hier bleeft,*
Hoe zwaer	*Godt heeft*
'Toock viel.	*De Ziel.*

Starf den XXIX. van October, in den jaer M. D. XC.

THEODORUS DALENIUS,

Venlonensis, Ordinis Cruciferorum Religiosus, disseruit de Laudibus, Privilegiis atque excellentia ejusdem sacri Ordinis, & libellum *Clavem Cœli* inscripsit. Coloniæ, 1628. 8.

THEODORUS DOUZA,

Jani filius, Dominus in Berckensteyn, Collegii Nobilitatis Provinciæ Ultrajectinæ Assessor, atque in Curia Provinciali extra ordinem Senator, vir comis, modestus, candidus,

Georgii Logothetæ Acropolytæ Chronicum Constantinopolitanum, complectens Historiam captæ à latinis Constantinopoleos, græcè & Latinè edidit, *Notisque* illustravit. Lugd. Bat. 1614. Extat illud iterum in corpore Historiæ Bizantinæ. fol. Parisiis 1651. ex typographia regia.

Item *Farraginem quandam Echoïcam variarum linguarum, variorumque auctorum.* Ultrajecti, 1638. 8.

Joannis Zonaræ Epistolas Theologicas, Latio donatas, editioni paratas habuit.

THEODORUS EGMONDANUS,

Batavus, scripsit *Grammaticam*, puerorum captui in primis accommodatam. Amstel. 1580. 8. typis Mulleri.

THEODORUS EUROTELES,

Cognomen tulit à pago Frisiæ, in quo natus, vulgò *Oesterend*. Ludum Litterarium aperuit Harlemi apud Batavos, Bolsvardiæ apud Frisios, & alibi. Edidit in modum Tragœdiæ,

Judicium Paridis, super tribus de aureo malo litigantibus Deabus. Ex Luciano. Leovardiæ. 1574.

Item *Carmen Elegiacum de horrendo*

Cataclysmo, qui Frisiam anno 1573. *Kal. Novemb. afflixit.*

THEODORUS GALLÆUS,

Antverpiensis, Philippi sculptoris & Iconographi celeberrimi filius, & ipse in eadem Arte excellens, exhibuit

XII. Cardinalium maximè illustrium Imagines & Elogia, atque imprimis Adriani VI. Pont. 4. Antverpiæ 1598.

THEODORUS GRAMINÆUS,

Ruræmondanus, Mathematum Professor Coloniæ, edidit

Enarrationem uberem *in Joannem de Sac bosco.* Coloniæ, 1567. 8. apud Alectorium.

Orationem in Esaïam & Prophetiam sex dierum Geneseos. Ibid. 1577. apud Graminæum.

Speculum Mundi de minitante Cometa anni 1577. Ibid. 1578. 4. apud Alectorium.

Explicationem Physicam Cometæ anni 1580. *& ejusdem cum eo, qui anno* 1577. *apparuit, analogicam collationem.* Ibid. 1581. fol.

Exhortationem de exequenda Calendarii Romani correctione, ad S. Cæs. Majest. & Imperii Principes &c. Dusseldorpii, 1583. 4.

Mysticum Aquilonem, sive Declarationem Vaticinii Jeremiæ, *Ab Aquilone pandetur omne malum* &c. nimirum Hæreses omnes ab Aquilonari mundi plaga semper prorupisse. Coloniæ 1576. in 8.

Prodromum Antichristi. Ibid. 1578.

THEODORUS GRASWINCKEL,

Delphensis, Batavus, J. U. Doctor, Eques Sti. Marci, favore speciali Reipublicæ Venetæ creatus; ac Fisci Hollandici Advocatus, Vir scientiâ multiplici & imprimis memoriâ pollens, Theologus, Juris-consultus, Poëta excellens. *Hugonis Grotii* cognati sui, ex Hollandia apud Gallos exulantis fortunam secutus, Parisiis ei adhæsit, eoque dictante plures libros manu excepit, nec non pro iisdem Vindicias scripsit.

Edidit pro Republica Venetorum, librum hoc titulo; *Libertas Venetorum, sive Venetorum in se ac suos imperandi Jus assertum, contra Anonymum Scrutinii Libertatis Venetæ defensorem.* 4. Lugd. Bat. apud Commelin, 1634.

De Jure Majestatis. 4. Hagæ-Com. 1642. item belgicè, Roterod. 1667. 4.

Principem Pacis. 4 Hagæ. 1655.

Commentarium in Catilinam Sallustii.

Dissertationem Apologeticam, adversus Samuelem Maresium, pro Dissertatione Marci Zuerii Boxhornii de Trapezitis.

Vindicias Maris liberi, (cujus author erat *Hugo Grotius*) adversus *Petrum Baptistam Burgum*, Reipublicæ Genuensis in Mare Ligusticum dominii assertorem; & *Wilhelmum Welwodum* pro dominio Maris Britannico scribentem. 4. Hagæ-Com. 1653.

Stricturas ad Censuram Joannis Feldeni (J. U. D. in Academia Julia) *adversus Librum Hug. Grotii de Jure belli & pacis.* 4. & 12. Amstelod. 1653. & 1654. Item Jenæ. 1675.

Placeaten op het stuck van lyf-toght, als coren, graenen &c. by een vergaedert fol. Leydæ. 1651 Id est: Edicta Ordinum Fœder. pro annona, granis &c. cum Observationibus suis juridicis.

Commentaria ad Authorem quemdam Hispanum, super vita & nece Cassii & Bruti.

Psalmorum Davidis Paraphrasin, heroico carmine. 8. Hagæ-Comitum. 1643.

Artem bene vivendi. flandricè.

Dissertationem de Jure præcedentiæ inter Rempublicam Venetam & Ducem Sava-

diæ. Lugd. Bat. apud Elzevir 1644. 8.

Dissertationem de præludiis Justitiæ & Juris, adversus Franciscum Rebellum. Dordraci. 1660. in 12.

Dissertationem de fide hæreticis & rebellibus servanda. ibidem.

Thomæ à Kempis de Imitatione Christi Libros tres, latino carmine expressos. 8. Roterodomi 1661. apud Neran.

Tractatum de suprema potestate Statuum Hollandiæ & Westfrisiæ : anno 1674. flandricè, item latine.

Obiit Grafwinkelius anno 1666. Mechliniæ residens, Ordinum Fœderatorum Consiliarius in Camera Bipartita, quæ ad finiendas utrimque controversias instituta fuerat. Extat hoc ejus Epitaphium in Templo magno Hagæ-Comitano.

Pietati & honori Sacrum.
V. N. Theodoro Graswinckelio,
J. F. Equiti S. Marci,
Hollaci Domino,
Delphis Batavorum stirpe Consf.
prognato.
Qui à prima ætate,
Ingenio, quod nactus erat
Omnium scientiarum capacissimum,
gnavissimè usus,
Non solum delibavit,
Sed & absolvit Encyclopædiam;
Memoriâ tam vastâ & fideli,
Ut omnia quæ umquam didicerat,
Et opportunissimè semper promeret,
Et ad prudentiam
Legitimam ac civilem,
Quam sibi præ cæteris desponderat,
Excolendam, referret.
Hinc à privatis Fori curis
Ad Fisci Patrocinium translatus,
Dicasterioque
Lege Pacis Monasteriensis cauto
Grammatæus datus,
Chartisque tradundis Exactor missus;
Scriptis interea plurimis,
Patriam, juxta Venetos
Aliosque sibi obstrinxit,
Officiis ac comitate,
Quosvis domi peregrèque demeritus,
Eruditione incomparabili
Raptos in stuporem;
Afflictis suppetias, egenis subsidia,
Opiparâ manu ferens:
Pietatis solidæ cultor,
Citra fucum & simulationem,
Solertiâ & rerum agundarum facilitate
Nemini secundus:
Erecto spiritu & sublimitate animi
Cunctis antistans.
Sed dum non minus impositum munus,
Quam de Jure summi Imperii
Bono publico & nomini Batavico
Occeptas lucubrationes
Exequi fatagit,
Et sic vel supremum anhelitum
Reipublicæ impendit,
Absens violentâ paralysi
De medio tollitur,
Mechliniç, ad diem xii. Octobris,
Anno M. D. C. LXVI.
Nob. Dña Gertruda Van Loon
Conjugi de se opt. merito.
Heic inhumato P. C.
Vixit Annos lxvi. Dies xii.

THEODORUS HARLEMIUS,

Batavus, S. Theol. Licentiatus Parisiensis, & Cartusiæ Coloniensis alumnus circa annum 1525, reliquit *Sermones* nonnullos.

Item *Epistolam de Solitudine ac Silentio*, Cartusiano cuidam inscriptam MSS. Coloniæ. Ex Petrejo.

THEODORUS MARCILIUS,

Arnhemiensis, Gelder, Eloquentiæ Professor Regius Lutetiæ Parisiorum, græcis latinisque litteris probè excultus, & emunctæ naris Criticus. Obiit Parisiis anno 1617. Idibus Martii. Scripsit

Orationem de laudibus Galliæ; in qua

de primis hujusce Imperii incunabulis, deque Galliæ Celticæ & Francicæ nomine disputatur. Paris. 1584. in 8.

Orationes II. De Strena Kalendis Januariis danda. Ibid. 1596. 8.

Interpretationem Orationis Dominicæ, & *Salutationis Angelicæ*. Ibid. 1600. 8. apud Morellum.

Orationem de Nemo, Joannis Passeratii exemplo, qui de Nihil versus lusit.

Notas in Auli Persii Satyras, Ibid. 1600. 8.

Quotidianas & emendatas Lectiones in Horatium Flaccum. Ibid. 1604. fol. apud Barth. Macæum.

Notas in Martialis librum primum, id est in Cæsaris Amphitheatrum & Venationes. Lugd. 1593. 8. & Paris. 1600. fol. cum aliorum Commentariis.

Commentarium in eumdem *Martialem*, adversus *Laur. Ramirezium de Prado*, suo quidem subticito, at supposito nomone *Claudii Musamberti.*

Aphorismos in Catullum. Paris. in fol. cum reliquorum Commentariis.

Notas in Titum Vespasianum Suetonii. Ibid. 1603. 8.

Notas in Aurea Pythagoræ Carmina, *Marcilio* interprete. Ibid. apud Nic. Nivellium, 1605. 8.

Notas in Auli Gellii Noctes Atticas. Aureliæ Allobrog. 1609.

Seriem novam Proprii & Accidentis Logici, contra Porphyrium. Paris. 1601. 8. apud Morellum.

Commentarium in Civitatem Veri, à *Bartholomæo del Bene*, Patricio Mediolanensi versu heroïco conscriptam, seu *Notas in Ethicam Aristotelis* ad Nicomachum. Ibid. fol.

Commentarium in Leges XII. Tabularum. Ibid.

Interpretationem novam & Methodicam in Justiniani Imp. Institutionum libros IV. Ibid. 1610. 8.

THEODORUS MORETUS,

Antverpiæ natus anno 1602 è celebri familia Plantiniana, dein Societ. Jesu adscriptus, absoluto studiorum curriculo missus est in Bohemiam. Magisterio Artium liberalium & Philosophiæ insignitus, docuit illic Ethicam triennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Moralem quadriennio, Controversias biennio; & sacras Litteras quadriennio interpretatus est. Mathesin quoque Pragæ & Vratislaviæ per annos XIV. professus: Vir in omni genere scientiarum apprimè versatus, neque minus à pietate cæterisque virtutibus commendatus. Demum cum primaria Societatis suæ munia per Bohemiam Silesiamque obiisset, decessit Vratislaviæ die 6. Novembris 1667. Illius sunt hæc.

Propositiones Mathematicæ de celeri & tardo, naturæ & armorum. 4. Pragæ 1635.

Mathematici Tractatus de Fontibus artificialibus. 4. 1641.

Axiomata Philosophiæ Christianæ. 12. Pragæ 1646.

Vitæ Sanctorum qui particulari Officio coluntur in Regno Bohemiæ. 4. Pragæ 1649.

Allegoriæ & Soliloquia in Psalmos. 8. Antverp. 1658.

Affectuosa solitia morientium. 12. Coloniæ 1662.

Philalethes Marianus, contra calumnias cujusdam Prædicantis in D. Virginem. 4. Vratislaviæ 1661.

Cathechismus Lutheri, ex ipsis verbis Lutheri Catholica loquentibus. 12. Brigæ 1662. & alibi, Idiomate germanico.

De principatu B. M. Virginis. fol. Antverpiæ 1670. item Coloniæ 1671.

De raro & denso, & Tubo optico intra aquam. 1660. Vratislaviæ.

De imagine visionis, & de admirando

speculo concavo metallino tricubitali, *confecto ab ipso*. 4. Vratislaviç. 1661.

De ponderum gravitatione. 4. Ibid. 1663.

De magnitudine Soni. 4. Ibid. 1664.

De Æstu maris Tractatus. 4. Antverp. 1665.

De Æstu maris Positiones Mathematicæ, quasi Synopsis Tractatûs pręcedentis. 4. Vratislaviæ 1665.

De Luna Paschali, & *Solis motu*. 4. Vratislaviç 1666.

Theses hydrostaticæ de prima suppositione Archimedis de innatantibus humido. 4. Pragæ 1667.

Oratio S. Sabbæ Abbatis, è græco latinè reddita. 8. Vratislaviæ 1662.

THEODORUS PETREIUS,

Campensis, Transisalanus, natus anno 1567. die 17. Aprilis in pro-festo Paschæ, Swollæ ac Daventriç litteris politioribus pro ætatis captu probè instructus, ac Coloniæ Philosophi titulum & insignia consecutus, anno 1587. die 18. Maii Carthusianorum ibidem institutum professus est. Exinde anno 1597. institutus Vicarius in Domo Dulmaniæ quatuor annis officium hoc exercuit, inde reversus Coloniam. Tum anno 1612. remissus Dulmaniam ad officium Prioris, bis etiam interfuit Capitulo generali, & quidem anno 1616. Collationem habuit ad Patres.

Verumtamen vitæ solitariæ in cellula sua imprimis amans, librorumque lectionem & scriptionem cunctis officiis præferens, anno 1619. ad Coloniensem Carthusiam rediit, reliquos vitæ dies piis operibus ac literarum studiis consummaturus. Decessit Coloniæ senior Domûs, anno 1640. die 20. Aprilis, ætatis LXXIII. conversionis LIV.

Multa scripsit; nonnulla ab aliis scripta Latinitate donavit, quò ad plures maneret utilitas: quædam etiam è SS. Patribus concinnavit, hæreticis nostri temporis refutandis utilia, Ecclesiæ Orthodoxæ propugnandæ ac stabiliendæ necessaria. Illius generis sunt:

Confessio Gregoriana, ex scriptis *D. Gregorii Magni*. Coloniæ, 1597. 8. apud Quentelium.

Confessio D. Cypriani, ac *Tertulliani*. 8. Paris. 1603. apud Nivellium.

Confessio B. Leonis Magni. Coloniæ 1604. apud. Mylium.

Confessio D. Bernardi. Ibid. 1606. apud Ant. Hieratum.

Petri Dorlandi Chronicon Cartusiense, *Notis* illustratum. Ibid. typis Cholini, 1608. 8.

Bibliotheca Cartusiana, sive Illustrium Ordinis Cartusiani Scriptorum Catalogus. Ibid. 1609. 8. typis Hierati. Eandem Bibliothecam, usque ad annum 1681. continuatam, typis edidit fol. Taurini in Pedemontio, *Carolus Josephus Morotius*, Abbas Ord. Cisterc. dein Salutiensis Episcopus.

Silvæ Anachoreticæ libri VI. cum Iconibus, à Raphaële ac Joanne Sadeleriis fratribus in æs incisis. Iisdem Schematibus dein usus fuit Robertus Arnaldus d'Andilly in famosa sua editione gallica Vitæ SS. PP. Eremicolarum.

Harmonica IV. *Ecclesiæ occidentalis Doctorum Confessio*, Augustanæ, Wittenbergicæ, Smalcaldicæ & aliis Pseudo-Euangelicorum Confessionibus opposita.

D. BRUNONIS *Cartusianorum Patriarchæ Opera omnia*, studio *Petreii*, prodiêre. fol. Ibid. 1611. typis Bern. Gualteri. Vide supra pag. 145.

Chronologia summorum Pontificum & Roman. Impp. 1626. Ibid. 4.

Catalogus Hæreticorum, seu de moribus & mortibus omnium propemodum Hæresiarcharum, hæreticorum & Schismaticorum, quotquot à Christi

ævo ad suam hucusque ætatem Ecclesiam Dei perturbarunt. 4. Coloniæ 1629.

E sermone belgico in latinum transtulit,

Demonstrationem Fidei Orthodoxæ, *Francisco Costero S. J. auctore*. Coloniæ. 1607. apud Mylium.

Conciones ejusdem in anni totius Dominicas & Festa. Ibid. 1608. 4. apud Hieratum.

Araneum Hæreticum Joannis David S. J. Ibid. 1609. 12. apud Kinckium.

Lapidem Lydium ejusdem. Ibid. 1613. in 12.

Labyrinthum Hæreticorum ejusdem. Ibid.

THEODORUS PULMANNUS,

Cranenburgius, Ditionis Clivensis, primùm fullonem Antverpiæ egit, ut de se ingenuè ipse scribit Præfatione ad Ausonium: *Fato quodam* (inquit) *ad mechanicam artem fui dejectus; quam etsi non aliter ac servus, in pistrinum datus, nolens volens exercui hactenus, & adhuc exerceo, non possum tamen, ne nunc quidem senex, quas puer dilexi, deserere litteras.*

Otium nactus, omnes pœnè Poëtas Latinos ad veteres Codices comparavit, & Scholiis ex Turnebi Adversariis, Victorii Variis, aliisque illustravit, ac Plantini typis evulgavit, videl. *Virgilium*, *Horatium*, *Lucanum*, *Claudianum*, (cui adhærent *Aviani Æsopicæ Fabulæ*, à Pulmanno primùm editæ) *Juvenalis* ac *Persii Satyras*, *Ausonium*, *Paulinum*, *Prudentium*, *Terentium*, *Boethium de Consolatione Philosophiæ*, *Suetonii XII. Cæsares.*

Denique *Poëtarum Flores*, ab *Octaviano Mirandula* collectos, floridiores & auctiores fecit, Belleri typis, 1568. 8. Antverpiæ.

Salmanticæ in Castellæ Regno dicm vitæ clausit extremum.

THEODORUS PYBES DE ADAMA,

Ruremundæ apud Geldros patriciâ natus familiâ, litteris humanioribus in patria, Philosophiâ Lovanii, Theologiâ Romæ imbutus fuit in Collegio Germanico, cujus toto septennio alumnus fuit, indeque rediit S. Theol. Laureâ doctorali insignitus. Cum per annos aliquot Theologiam in Abbatia de Sonnebeecke, Diœcesis Iprensis, Canonicis Regularibus prælegisset, ad Pastoratum civitatis Dunkercanæ ab Iprensi Episcopo promotus est. Sed vitæ religiosæ desiderio prævalente, Ordinem Cisterciensem in Dunensi Abbatia profiteri prælegit. Hinc anno 1629. ad Prælaturam Prioratûs Waerschotani Gandavi literis regiis promotus, quarto regiminis anno decessit, die 5. Novembris 1632.

Scripsit, apud Dunenses existens *De admiranda pariter & miraculosâ primâ & secundâ Inventione corporis* B. Idesbaldi, *III. Abbatis de Dunis, à recepto ibidem Cisterciensi habitu*. 4. Brugis, apud Guil. de Neve. 1624. Plura de aliis ejus MSS. vide apud Car. de Visch in Bibliotheca Cisterc.

THEODORUS ROSMER,

Mosæ-trajecti natus 9. Januarii 1575. dein Societat. Jesu Sacerdos, duarum difficillimarum Missionum Castrensis & Navalis Superior fuit, & Serenissimo Duci Neoburgico à Confessionibus. Edidit

Pastorem animas curantem, seu *Instructionem ad Pastores.*

Meditationes de B. V. M., *a Thoma Villacastino compositas*, traduxit in linguam Flandricam. Antverpiæ.

Obiit Mechliniæ die 5. Novembris 1645.

THEODORUS SCHREVELIUS,

Harlemius, Batavus, Scholę patriæ Rector, græcè latinèque doctissimus, primùm Collega datus fuit *Cornelio Schonæo*, Goudano (pag. 218.) suo olim præceptori: cui propter ingravescentem ætatem quiescere jusso, in regimine ejusdem Gymnasii anno 1607. successit, ad arcana etiam Harlemensis Reipublicæ admissus.

Post annos circiter XVI. verso rerum cardine, à Rectoratu amotus, cedendum tempori & serviendum scenæ duxit. Nec diu pòst, oblatum sibi celebrioris Gymnasii Lugduno-Batavi regimen acceptavit, inauguratus anno 1625. quod demum, jam septuagenarius, favente Magistratu, in filium suum *Cornelium Schrevelium* (pag. 218.) transtulit anno 1642. Reversus quasi postliminio Harlemum, illustrandæ illius Historiæ totus incubuit: ac de patria optimè meritus, illius laudibus immortuus est circa annum 1648.

Scripsit heroïco versu, *Trophæum Pelusiacum:* quo Harlemo-Batavos ob res in Pelusii (quod Ægypti opidum est, hodie Damiata) obsidione anno 1188. feliciter gestas donavit Fridericus I. Imp. Harlemi, 1598. 4.

Ἀλεξίκακον sive *De Patientia libros IV.* Lugd. Batavor. typis Joan. Maire in 12. 1622.

Ejusdem *Palæmon* sive *Diatribæ Scholasticæ & Orationum selectarum Syntagma*; Ibid. 1626. 8. typis Elzevirianis.

Harlemum, sive Urbis Harlemensis incunabula, incrementa, fortuna varia in pace & bello, Hamorum & Aselorum factio; Obsidiones, Reformationis cruda initia; consilia politica, Viri docti, Statuta antiqua, Comitum Privilegia, Regimen Politicum, Ecclesiasticum, Œconomicum, Militare & Scholasticum. 4. Lugduni Bat. 1647.

THEODORUS SMISING,

Origine quidem Westphalus, nobilibus ortus parentibus, at longo incolatu & Professione monasticâ Belgis inserendus venit. Fuit enim in Ordine FF. Minorum S. Theologię Lector Lovanii, & Provinciæ Flandrię Minister Rectorque, subtilissimi vir ingenii, judicii planè exacti & subacti, ac Scotistarum Neotericorum clarissimus. Scripsit

Commentariorum de Deo Uno & Trino Tomos II. Antver. 1627. fol.

Obiit Lovanii die 22. Octobris 1626, annum agens 46, cum insigni Sanctitatis famâ. Ossa ejus postmodum juxta ossa Venerabilis Viri F. *Adami Sasbout* ad pedem summæ aræ FF. Minoritarum terræ mandata sunt. Caput vero in capsa lignea, juxta caput ejusdem Sasboldi, super chori ostium collocatum est, cum sequenti Epitaphio litteris aureis inscripto.

„ Hîc specta Viator Caput B. Me-
„ moriæ *F. Theodori Smising*, qui pro-
„ sapiâ nobilis Westphalus, consecra-
„ tione Sacerdos, professione Mino-
„ rita, morum suavitate, ingenii sub-
„ tilitate, profundâ humilitate cum
„ singulari eruditione conjunctâ, omni-
„ bus admirationi fuit. Hic cum la-
„ têre mallet, quam apparêre, S. P.
„ Francisci Regulam professus, post-
„ quam multos annos sententiam Doct.
„ Subtilis enucleavit, atque Provin-
„ ciam hanc triennio rexit, scriptis
„ Orbi notis, in ætatis vigore ac san-
„ ctitatis opinione decessit. Ossa illius
„ ossibus F. *Adami Sasbout* juncta sunt.

THEODORUS STRAITMANNUS,

Geldrius, J. C. post lustratas Italię Galliæque Academias Coloniæ in Ubiis larem fixit. Doctorem præceptoremque

que suum laudat *Cujacium*. Scripsit
Harmoniam Titulorum Utriusque Juris.
Conciliationes Legum Pandectarum, Coloniæ, 1571. 8. apud Gymnicum.

THEODORUS STUMPWICKIUS,

Harlemius, Batavus, Cartusianus vixit Brugis, & Domui Zelemensi apud Diestemium anno 1609. præerat. Dedit

Descriptionem brevem mundanæ ac Religiosæ Vitæ sibi oppositarum, ordine Alphabetico, pro majori parte ex Speculo morali *Joannis Vitalis* S. R. E. Cardinalis. Inseruit eam suæ Bibliothecæ Cartusianę *Theodorus Petreius.*

THEODORUS VAN COUWERDEN,

Gochensis, Clivius, in Academia Duacena S. Th. Doctor anno 1620. renunciatus, ejusdemque per annos plures Professor Ordinarius, nec non Collegii Mottani Præses, successit anno 1649. *Georgio Colvenerio* S. T. D. celeberrimo, in Præpositurâ Eccl. Coll. S. Petri Duaci. Quin & Seminarii de Propaganda Fide ab eodem Colvenerio erecti, munificus extitit Con-fundator. E vivis excessit Duaci anno 1658.

Scripsit quædam contra librum Corn. Jansenii, unà cum Valentino Randour, (de quo infra) aliisque Collegis Doctoribus Duacenis, & alia quædam, quæ hactenus non innotuerunt.

THEODORUS VELIUS,

Volcardi filius, Hornanus Batavus, natus anno 1572, Medicinæ studio a juventute incubuit, primò in Lugdunensi Batavorum Academia, tum in Patavinâ apud Italos, in qua anno 1594. die 10. Octobris Doctoralem Medicinæ Lauream promeruit.

Patriæ Hornanę redditus, ut esset illi Medicus Ordinarius, in Senatorium quoque ordinem adlectus fuit, utroque munere functus laudabiliter; Vir græcè, latinè, gallicè, italiceque doctus.

Westfrisiam, latè sumpto ejus vocabulo, versibus heroïcis ac rotundis descripsit, editam Hornæ anno 1617. quam dein in rythmos flandricos transtulit ediditque *Joannes de Groot* J. C. Hornæ 1648. in 4.

Item *Chronicon Hornanum*, originem, incrementa, & casus illius opidi referens; linguâ vernaculâ, primùm editum Hornæ anno 1604, dein a morte Authoris auctum, ibidem prodiit anno 1645. item 1648. in 4.

Obiit Velius in urbe sua natali anno 1630. die 23. Aprilis ætatis 58. sepultus ibidem in Æde primaria, hoc Epitaphio sibi-met-ipsi præscripto.

◆ ◆ ◆

VELIUS *hic recubat, forsan cui fata dedissent*
Nonnullum à studiis nomen habere suis:
Pæonis Ars vetuit, dum multis millibus illum
Ægrorum medicâ cogit adesse manu.
Ipse sibi P.
Obiit die XXIII. Aprilis,
Anno Dom. MDCXXX.

◆ ◆ ◆

Symbolo utebatur:
NE QUID TEMERE.

THEODORUS VERHOEVEN,

Amersfortius, Batavus, scholæ Graviensis Gymnasiarcha Catholicus, floruit circa annum 1550, ediditque

Brevem Rerum Amersfortiarum & succinctam Descriptionem. Hanc antea MS. publicavit cum observationibus suis *Antonius Matthæus*, Jurium in illu-

ſtri Academia Lugduno-Batava Anteceſſor. 4. Lugd. Bat. 1693.

THEODORUS WALLÆUS,

Inſulenſis, Ordinis Eremit. S. Auguſtini, Profeſſor Eloquentiæ in Collegio Lovanienſi; moritur anno 1635. XII. Kal. Octobres. Ediderat

Orationes IV. De quattuor Noviſſimis: item unam *in Laudem Sodalitatis corrigiatæ*, & alteram *de S. Monica*. Lovanii, typis Dormalii, 1631. 8.

Divinæ Juſtitiæ Theatrum, ſive *Mariam Othonis III. Imp. uxorem*, *Tragœdiam*. Ibid.

THEODORUS A WEES,

Noviomagus, dum apud Ubios Eloquentiæ dat operam, diſſeruit, ediditque ibidem *Orationem in hujus temporis Politicos*, 1604. 4.

THEODUINUS,

Sive DEODUINUS, gente Bavarus, Henrici III. Imp. conſanguineus, creatus anno 1046. Epiſcopus Leodicenſis ordine LIII. Scripſit ad Henricum Franciæ Regem,

Epiſtolam de Corpore & Sanguine Domini, contra *Brunonem* Epiſcopum Andegavenſem, & *Berengarium* ejus Archidiaconum. Ita *Claudius Robertus*, in ſua Gallia Chriſtiana, & *Aubertus Miræus* ad Sigebertum de Scriptoribus Eccleſ. cap. CLIV. Nam alii eamdem Epiſtolam *Durando* Epiſcopo adſcribunt. Extat autem in Bibliotheca PP. Lugdunenſi Tom. XVIII. pag. 531. & in Analectis Mabillonii Tomo IV. pag. 496.

Obiit hic Præſul anno 1075. ſepultus in Eccleſia Collegiata B. M. Huienſi, quam fundaverat.

THEOFRIDUS,

Abbas Epternacenſis ordine XXIV. Ord. S. Benedicti, in ditione Luxemburgenſi, recreatiſſimi tum ingenii tum ſtili homo, ut legitur in Joanne Enen, S. Theol. Doctore, & F. Joan. Scheckmanno libro 2. cap. 8. Geſtorum Treverenſium, ubi & THIETFRIDUS ſcribitur, conſcripſit

Vitam S. Willibrordi, Fundatoris Cœnobii ſui, ibidem anno 739. die VIII. Decembris vitâ functi. MS. Ibid. item apud Surium.

Flores Epitaphii Sanctorum libris IV. Luxemburgi, cum *Notis Joannis Roberti* S. J. 1619. 4.

Sermones II. de Sanctorum reliquiis & veneratione. Extant in Bibliotheca PP. Lugdun. Tomo VIII. pag. 587.

Obiit anno reparatæ ſalutis 1110. die 4. Aprilis.

THEOPHILUS BERNARDINUS,

Sedanenſis, Gallus, è Societate Jeſu Theologiam Moralem & Controverſias docuit apud Belgas, ubi & provectiorem ætatis ſuæ partem tranſegit, ſcripſitque

De Perſeverantia: & ſpeculum Perfectionis Religioſæ. Antver. typis Nutii, 1622. 4.

Inſtitutionem Vitæ, ſive *de optimo Vitæ Statu certam deliberandi viam*. Ibidem typis Plantinianis 1622. in 8.

De SS. Florentio, ejuſque ſocio, Martyribus, quorum reliquiæ Româ Atrebatum advectæ, ibidem in Collegio S. J. religioſè adſervantur.

De Virtutum acquiſitione. gallicè. Tornaci, 1615. 12.

Cynoſuram Chriſtianam, ſive *de eligendo Vitæ Statu*, item Gallicè. Leodii, 1616. 12.

Praxin bonarum intentionum, gallicè; quam *Engelbertus Deſ-Bois* Namurcen-

sis dein Episcopus anno 1620. Viennæ Austriæ latinam reddidit, italicam vero *Augustinus Fornellus*, Romæ 1617.

Obiit Atrebati anno 1625. ætatis LVI. Religionis XXXII.

THOBIAS ROELSIUS,

Medioburgensis sive Middelburgensis in Zelandia, Doctor Medicus, scripsit

Epistolam ad Carolum Clusium de certis quibusdam plantis. Subjungitur Historiæ rariorum Plantarum ejusdem Clusii.

THOMAS CANTIPRATANUS,

Brabantus, Leeuwis S. Petri, celebri juxta Bruxellam municipio, è nobili genere natus est. *Cantipratani* nomen tulit à vico cognomine ac Cœnobio Cantipratensi, Ord. S. Augustini, vulgò *Cantimpré*, apud muros urbis Cameracensis tunc sito, in quo cum aliquando Canonicum Regularium habitum induisse verisimile est: tametsi natum eo in loco putet Aubertus Miræus in Originibus Canonicorum Regularium S. Augustini, ad annum 1186.

Cæterùm *Thomas* florentem tum maximè S. Dominici Ordinem, circa annum 1232. in Conventu Lovaniensi ingressus est: & Coloniæ Alberti Magni auditor, D. Thomæ Aquinatis condiscipulus (quem libro I. cap. XX. *nobilem adolescentem* vocat) Doctor Theologus est renuntiatus.

In patriam reversus, Supprior primùm & Lector fuit apud Lovanienses; pòst Nicolai Cameracensis Episcopi annos XXX. Suffraganeus fuisse existimatur. Sed alii scriptores id-ipsum negant, ac signanter *P. Guilielmus Seguier* Ord. Prædic. S. T. D. ad calcem *Insularum Belgic. Ordinis Prædic.* pag. 90. ac post eum P. *Echard* in sua Bibliotheca Tomo I. p. 250. ubi & Doctoratus ejus etiam in dubium revocatur.

Sunt etiam, inquit Trithemius, *qui scribant eum Græci sermonis habuisse notitiam, & libros Aristotelis, quorum jam usus in Scholis est, transtulisse.* Idipsum scribit in Catalogo Illustrium Virorum Germaniæ idem auctor, & Leander Albertus lib. IV. de Viris Illustribus Prædicatorum. Joannes verò Aventinus lib. VII. Annalium Bojorum *Hainrico Brabantino* versionem eam adscribit: nisi *Hainricum* illum & *Thomam* hunc unum & eumdem fuisse velis, quòd suspicatur Georgius Colvenerius in ejus Vita, & Brabantini nomine notiorem fuisse, quàm proprio. Sed nec illud prætermittendum, eumdem *Wilhelmum* dici à Christiano Massæo in Chronicis, ad annum 1269. de quo supra, & Colvenerius in Cantipratani Vita. Scripsit

Vitam B. Christinæ, Virginis, cognomento *Mirabilis*, quam obiisse scribit circa annum 1224. Apud Surium & Hagiogr. S. J. 23. Junii. Item

Vitam B. Ludgardis, Monialis Cistertiensis, in Aquiria Brabantiæ Cœnobio, libris III. Apud Surium Tomo III. XVI. Junii, sed mutato stilo; ut verò ab auctore ipso scripta legitur, ad S. Trudonem. Extat nunc edita in Actis SS. Junii per PP. Societ.

Bonum Universale de Apibus Libros II. in queis Miracula & Exempla sui temporis enarrat. Duaci, 1597. 1605. & 1627. 8. typis Balt. Belleri, cum *Georgii Colvenerii* Theol. Duac. Notis, & Auctoris Vitâ. Eosdem in gallicum transtulit P. *Vincentius Williart*, Dominicanus Atrebas. 1650. Brux. in 4.

De Natura vel causis Rerum, libros XX. in quibus XIV. annos desudasse se refert Præfatione Operis de Bono Universali; extiteruntque MSS. apud Georgium Colvenerium, S. T. D. Duac.

Adjecit idem auctor librum unum ad *Vitam B. Margaretæ de Oignies.* Aliaque plura scripsisse memoratur in præ-

fata Bibliotheca Scriptorum Dominican. P. Echard.

Sunt qui eidem adscribant *Vitam B. Mariæ Iprensis*, quæ annos XXI. nata, anno 1237. è vita decessit; nec stilus dissentit. Edidit eam cum Sanctis Ord. Prædicat. Hyacinthus Choquetius.

Cæterùm quo anno aut ætatis suæ, aut salutis generi humano partæ, *Thomas* obierit, adhuc incertum, neque ex Vita, quam ex Hagiologio Brabantinorum Joannis Gilemanni edidit Hiacinthus Choquetius, de Sanctis sui Ordinis agens, id liquet. Lipsius ait obiisse Lovanii die 15. Maii 1263. ibique inter Fratres Ordinis sui sepultum. Alii multò seriùs, nempe anno 1275. aut 1280. decessisse autumant.

THOMAS DIACONUS,

Monachus Bergensis S. Winoci, Ord. S. Ben. descripsit *Bergensis opidi anno 1388, à Gallis direpti & accensi, ac Cœnobii sui calamitatem.* De quo incendio, deque captivitate Diaconi, primùm à Normannis, deinde à Burgundis, & tertiò ab aliis Gallis, Mejerus libro VIII. Annalium Flandriæ, ubi meminit quoque libelli à Diacono de hac sua calamitate scripti.

THOMAS ERPENIUS,

Vulgò VAN ERPE, Batavus, nascitur Gorcomii, anno 1584. III. Idus Septemb. patre & matre Brabantis, Silvæducensibus. Prima litterarum tirocinia posuit Lugduni Batavorum, ibidemque studia absolvit Philosophica creatus anno 1608. Artium Doctor, simulque linguis Orietalibus dans operam, quod studium auspicatus erat potissimùm hortatu *Jos. Scaligeri*, qui jam tum facilè perspiciebat, quantum aliquando virum daturus esset. Unde institutâ peregrinatione in Galliam, Angliam, Germaniam, Italiamque, ubique admiratores sui invenit.

Venetiis Judæorum eruditorum ac Turcarum copiam nactus, præter Arabicam, etiam Turcicam, Persicam atque Æthiopicam linguas didicit, reversusque in patriam, Lugduni apud Batavos anno 1613. Linguæ Arabicæ & ceterarum Orientalium Professor à Curatoribus illius Academiæ constitutus fuit; Spartamque sibi oblatam egregiè adornavit, quà docendo, quà scribendo & excudendo, institutâ ab ipso *Erpenio* in propriis ędibus Typographiâ earumdem linguarum.

Vir fuit studii constantis & pertinacis, morum elegantiâ atque humanitate singulari præditus: talem certè ipse, quum anno 1621. ex itinere Gallico Lovanium deflecteret, coram expertum se fassus est Valerius Andreas in sua Biblioth. Belg. Uxorem duxerat anno 1616. *Jacobam Buys*, filiam Consiliarii in Curia Hollandica, è qua tres proles reliquit. Reges Hispaniæ atque Angliæ, itemque Archiepiscopus Hispalensis summam ejus in Linguis Orientalibus peritiam tanti æstimarunt, ut amplis honorariis propositis eum sibi addicere tentaverint. Sed vicit amor Patriæ, in qua constitutus fuit Interpres Litterarum aliorumque negotiorum, quæ inter Fœderatos Ordines & Principes Asiaticos aut Africanos gerebantur. Edidit

Grammaticam Arabicam libris V. explicatam. 1613. 4. typis Raphelingii.

Annotationes in Lexicon Arabicum Franc. Raphelengii, Ibid. 1613. fol.

Proverbiorum Arabicorum Centurias II. ab Arabe anonymo collectas & explicatas, cum sua & *Scaligeri* interpretatione ac *Notis*. 1614. 4. Item 1623.

Locmani Sapientis Fabulas & selecta quædam Arabum Adagia, cum interpretatione Latina, & Notis Ibid. 1615. 8. typis Erpenii. Item Amstelodami 1636. & 1656. in 4.

Testamentum Novum, *Arabicè*, 1616. 4. ex Codice Monasterii S. Joannis in Thebaidos deserto; nunc Bibliothecæ Leidensis.

Grammaticam Arabicam, dictam *Giarumia*, cum versione *Erpenii*, & *Libellum de centum vocibus regentibus sive Linguæ Arabicæ particulis*, *Arabicè & Latinè*. Lugd. Bat. 1617 item 1636. 4. Prodierat jam ante Romæ typis Mediceis, sed admodum incorrecta.

Canones de litterarum Evi *apud Arabes naturâ & permutatione*. 1618.

Rudimenta Linguæ Arabicæ. Leidæ 1620 Paris. 1638. quibus Florilegium Sententiarum Arabicarum, ut & Clavim Dialectorum ac præsertim Arabicæ adjecit *Albertus Schultens* Groninganus, in Academia Lugdunensi Linguarum Orientalium Professor. Leidæ. anno 1734 apud Luchtmans.

Praxin Grammaticam, & *Consilium de studio Arabico feliciter instituendo*. 1620. item 1628. Lugd. Bat. dein Paris. 4. 1638.

Grammaticam Ebræam generalem 1621. 8. Amstel. dein Genevæ 1627. item Lugd. Bat. 1659.

Versionem & Notas ad Arabicam Paraphrasin in Euangelium S. Joannis. Rostochii 1629.

Grammaticam Chaldæam & Syram. Amstel. 1628. in 8. Item Lugd. Bat. 1659.

De peregrinatione gallica utiliter instituenda, *Tractatum*. Lugd. 1631. in 12.

Præcepta de lingua Græcorum communi. 8. Lugd. Pat. 1662.

Arcanum Punctationis revelatum, sive De Punctorum vocalium & Accentuum apud Ebræos vera & germana antiquitate. 1624. 4.

Orationes III. De Linguarum Ebrææ atque Arabicæ præstantia. 1621.

Pentateuchum sive *Quinque libros Mosis*. Arabicè, 1622.

Historiam Josephi Patriarchæ, ex Alcorano Arabicè, cum Versione latina & *Notis*. Lugd. Bat. 1617. in 4.

Psalterium Davidicum Syriacum, cum versione latina *Erpenii*. Ibid. 4.

Historiam Saracenicam Georgii Elmacini, *à Machomete Pseudo-propheta usque ad initium Imperii Turcici*, Arabicè, cum versione Latina, Notis ac Tabulis Geographicis & Genealogicis *Erpenii*. 1625. fol. & Latinè tantùm, cum Notis, ibid. in 4. item Arabicè tantùm, in 8. Ibid. 1628.

Dum autem ulterius meditatur *Editionem Alcorani Arabicam*, *cum Notis*, item Bibliothecam Orientalem, moritur Leidæ anno 1624. ipsis Idibus Novembribus, triduo antè, in ipso Ordinum consessu, lue pestilentiali correptus, domumque delatus. Pro funere eum laudavit, quo-cum conjunctissimus vixerat, *Gerardus Joannes Vossius*. Plura quoque de *Thoma Erpenio*, ejusque scriptis vide apud Niceronum in Notitia Literaria Tomo V. Epitaphium ejus Leidæ ita habet.

THOMÆ ERPENIO,
Viro
In omni genere literarum eximio,
Orientalium Linguarum peritissimo,
earundemque in Alma Batavorum
Academia
Professori longè præstantissimo,
Librisque suis & Arabicis typis claro;
Vitæ integritate, pietate, probitate,
Modestiâ, morumque suavitate insigni:
An. M. D. LXXXIV. III. Id. Septemb.
Gorcomii in Batavis,
Bono egregio publici nato,
Ejusque incomparabili damno,
Lugduni Batavorum
In flore (heu) ætatis suæ.
Idib. Novembris denato
An. M. D. C. XXIV.
JACOBA BUYESIA,
Ampliss. & integerrimi
Hollandicæ Curiæ Senatoris
Joannis Buyesii
Monachodamensis J. filia,

Opt. & bene merenti conjugi
(Cum quo octennium sine querela vixit)
Trium ex eo liberorum parens,
Contra votum mæstissima posuit.
Vale, vale dulcissime,
Sit tibi terra levis.
Homo bulla. Ruit hora.

✤ ✤ ✤

Legitur insuper in Saxo sepulchrali.

THOMAS ERPENIUS
hîc
Fidelium
Resurrectionem
Expectat.

THOMAS FIENUS,

Joannis filius, itidem Medici, Antverpiæ natus est anno 1566. ipso die, quem Salvator noster absoluto per mortem suam redemptionis mysterio sacravit. Medicinæ operam potissimùm in Italia dedit, ubi præstantissimos artis Medicæ Doctores, & ad æmulationem vetustatis eruditos audivit, *Hieronymum Mercurialem*, *Ulyssem Aldrovandum*, *Joannem Costæum*, aliosque.

In Belgium reversus anno 1593. primariam in Lovaniensi Academia Medicinæ cathedram, eodemque anno Lauream Doctoralem unà cum *Joanne Sturmio*, *Ger. Villerio* aliisque adeptus fuit: factus inde Sereniss. Bavariæ Ducum ac Belgii Principum Medicus Cubicularius. Verùm redire maluit ad docendi provinciam vir præstantissimus, & in Naturæ arcanis (unde artis suæ petit principia Medicus) ita versatus, ut vix parem, superiorem fortassis reperire fuerit neminem. Scripsit

De Cauteriis & praxi eorum libros V. Lovanii, 1598. 8. apud Zangrium, & Coloniæ, 1607. 8. apud Hieratum.

De Viribus Imaginationis, Lovanii, 1608. 8. apud Rivium. Leidæ 1635. & Amst. 1658.

De Cometa anni 1618. Antver. 1619. in 8.

De Vi formatrice fœtus librum singularem, quo ostenditur contra Theologos quosdam, Animam rationalem tertiâ die infundi. Ibid. 1629. 8.

De Formatrice fœtus, adversus Ludovicum du Gardin Medicinæ Doctorem Duacenum. librum II. Lovanii 1624. in 8.

Apologiam pro Animatione fœtus, adversus Antonium Ponce Sancta Cruz, Regis Hispan. Proto-Medicum. Ibid. 1629. in 8.

Libros Chirurgicos XII. de præcipuis Artis Chirurgicæ Controversiis: nempe I. de Trepano sive Apertione Cranii. II. de Depositione Cataractæ. III. de Depositione Ungulæ. IV. de Laryngotomia, sive de sectione Asperæ Arteriæ. V. de Paracentesi Thoracis. VI. de Paracentesi Abdominis. VII. de Arteriotomia, sive sectione Arteriæ. VIII. de Hystorotomatocia, sive de sectione fœtus ex utero viventis matris. IX. de Sectione Calculi. X. de Sectione Herniæ. XI. de Amputatione Membrorum externorum. XII. De Nasi amputatione ex carne brachii restitutione. *Opera posthuma*, curis *Hermanni Conringii* Frisii, Med. Doct. primum edita, Francof. apud Tom. Matthiam Gotzium 1649. in 4.

Disputationem, an Cælum quiescat ac terra moveatur. Liepsiæ.

Semioticè, sive de signis Medicis Tractatum. Lugd. 1664. in 4.

Decessit anno 1631 Idib. Martii, æt. 64. sepultus in D. Petri Lovanii.

THOMAS GOZÆUS,

Bellomontanus Hanno, tertius in Scholis Artium Lovanii anno 1548. dein primus Collegii Allobrogum, vulgo Sabaudiæ, Præses, ac S. Th. Doctor renunciatus anno 1560. die XII.

Novemb. unà cum *Cunero Petri*, dein primo Leovardiensium Episcopo: ac paulò post ambo inter Facultatis Theologicæ Regentes adsumpti.

De *B. Augustini Operibus* optimè meritus est: quibus è MS. Codicibus recensendis & castigandis immortuus est anno 1571. die 8. Martii, apoplexiâ correptus in Abbatia Parcensi mensæ adsidens. *Gozæo* mortuo, *Joannes Molanus* Doctor Theol. manum iisdem Operibus admovit.

THOMAS GRATIANUS,

Ordinis Eremit. S. Augustini per Belgium anno 1610. Præfectus Provincialis, Priorque Conventuum Leodiensis ac Tornacensis, optimè de Ordine suo meritus fuit. Edidit

Anastasin Augustinianam, sive *de Scriptoribus Ordinis Eremit. S. Augustini.* Antver. typis Verdussii, 1613. 8.

Decessit Antverpiæ anno 1627. XIII. Kal. Maii. professionis anno 55. apud suos in choro templi conditus.

THOMAS HENRICI,

Luxemburgensis, S. Theol. Doctor & Professor in Academia Friburgensi, scripsit

Doctrinæ Moralis libros IV. potissimùm ex Senecæ & Plutarchi verbis, verè Christianis, concinnatos. Friburgi, 1628. 12.

THOMAS HERBAIUS,

Frisius, J. C. & Ordinum Frisiæ Advocatus Fisci, vir, præter veterem & benè fundatam peritiam, Juris civilis anxiè diligens, edidit

Rerum Quotidianarum lib. I. Arnhemii, 1614. 8. apud Jansonium. item 1697.

THOMAS HERENTALIUS,

Brabantus, Ordinis Minorum Conventus Iprensis Guardianus, insignis eruditionis, & juris etiam peritiâ non vulgariter expolitus, patrio idiomate scripsit

Speculum Vitæ Christianæ, quo continentur Præceptorum Decalogi, Orationis Dominicæ & Sacramentorum Explanatio; latinè editum Antverp. 1549. 16. interprete *Tacito Nic. Zegero*, & Coloniæ, 1555. 8.

THOMAS HYDUS,

Celeberrimi Collegii Wintoniensis in Anglia supremus Moderator; hinc fidei causâ ab hæreticis pulsus, primò Lovanii, demum Duaci constitit, ibique obiit anno 1597. Jacet in Ecclesia Sti. Jacobi in capella B. Mariæ Virginis sepultus. Scripsit

Epistolam consolatoriam ad afflictos ob fidem Anglos. Lovanii 1579.

VENER. THOMAS A KEMPIS,

(Opidulo in agro & Diœcesi Coloniensi) cognomento MALLEOLUS, vulgò HAMERKEN, natus circa annum 1380. puer tredecennis Daventriæ ad Salam & artium liberalium & pietatis studia sectatus fuit in Collegio Fratrum Clericorum communiter viventium, sub disciplina *Florentii Radewini*, Fratrum Præfecti.

Inde Canonicis Regularibus in Monte S. Agnetis apud Zwollam, ditionis Trans-Isalanæ opidum, an. 1400. à fratre suo germano *Joanne*, qui primus titulo Prioris eidem Monasterio præfuit, adscriptus, probatusque per quinque annos, sexto demùm anno sacrum habitum induit, ac Religionem anno septimo professus est. In qua veri Religiosi omnes explevit numeros; functus Supprioris ac Procuratoris munere. Comis & affabilis omnibus, atque in primis vitæ innocentiâ sanctis

moniaque conspicuus erat; adeò ut plurimos sui visendi & audiendi causâ ad se attraheret.

Sermo illi omnis de Deo, ac sacra Scriptura; cujus lectioni mirè addictus, Cellæque suæ ita amans fuit, ut hoc symbolum sæpiùs usurparet, librisque inscriberet: *In omnibus requiem quæsivi, sed non inveni, nisi in angello cum libello.* Numquam otiosus, semper vel lectitabat aliquid, vel in communem usum scribebat, vel pro instructione Fratrum commentabatur.

Obiit nonagenario major, VIII. Kal. Augusti, anno partæ per Christum salutis 1471. Professionis LV. sepultus in ambitu orientali Montis S. Agnetis.

Multa scripsit, à SS. Ignatio, Salesio, Philippo Nerio, & Cardinalibus Bellarmino ac Baronio imprimis commendata, totiusque orbis judicio ac testimonio comprobata, uno volumine excusa, primùm Norimbergæ 1494. fol. deinde Parif. à Badio 1520. Venet. 1565. & 1569. Antverp. typis Nutii, 1574. & 1580. 8. ac tandem ex recensione *Henrici Sommalii* S. J. qui libellos omnes distribuit in tres Tomos, ibid. 1615. 8. item Duaci, typis Belleri, 1635. 8.

TOMO I. continentur *Sermones ad Novitios XXX.*

Sermones ad Fratres XLV.

TOMO II. *De Imitatione Christi* libri IV. verè aurei: non latinè solùm, sed & grecè, interprete *Georgio Mayr*, è Societ. Jesu, Augustæ Vindel. 1615. item germanicè, gallicè per DD. Dubeuil, le Tourneux, Bellegarde, Choisy &c. etiam eleganti rythmo gallico per *Petrum Corneille*, plus quam 32. vicibus editos. Hispanicè per P. Ludovic. Granatensem, & Italicè, sæpiùs prodiêre, imò & Bohemicè, interprete *Balthasare Osthovino*, Bohemo, è Societate Jesu; Hungaricè, interprete *Petro Pazmani* ejusdem Societ. S. R. E. Card. Arabicè interprete *Cœlestino à S. Liduina* Carmelita Discalceato Belga; Turcicè, aliisque linguis. Fama est, Regem Maurocensem, Religioso cuidam ad aulam suam pro redimendis captivis adventanti, ostendisse in Bibliotheca sua *Imitationem Christi* in Turcicum vulgarem sermonem translatam: cui & testabatur Princeps Mahumetanus, sese hoc Opusculum omnibus aliis libris suis præferre.

Porro libros *de Imitatione Christi* celeberrimos, omniumque consensu piissimos, frustra contenderunt nonnulli *Venerab. Thomæ à Kempis* detrahere, ut eos vel *Joanni Gersono* Theologo Gallo, vel *Joanni à Gessen* seu *Gersen* Abbati Vercellensi Italo assignarent. Qui tamen eo scripti sunt stylo, qui homini neque Gallo neque Italo, sed Belgæ tantum possit competere. Ex: gr: cum cap. 1. Author pro dictione *memoriâ tenêre*, loquendi modum *scire exterius* adhibet; *si scires totam Bibliam exterius*; cum pro adjectivo *facilis*, utitur vocabulo *levis*, &c. quæ omnia fusiùs explanavit *P. Heribertus Rosweydus*, S. J. in *Vindiciis Kempensibus*.

Scripsit has anno 1627. contra *P. Constantinum Cajetanum*, Benedictinum Montis-Cassini, qui ab anno 1616. libros de Imitatione Christi, sub nomine *J. Gersen* Romæ edi curaverat. Postmodum venerunt in subsidium Cajetani, *Franciscus Walgrave*, Anglus, *Robertus Quatremaires*, *Franciscus Delfau*, & *Joannes Mabillon*, Galli, omnes ex Ord. S. Benedicti; qui postremus insuper Controversiam omnem quæ de Authore librorum de *Imitatione Christi* hactenus fuit, deduxit historicè anno 1677. Extat rursus inter Opera posthuma Mabilloni, per Vincentium Thieullier ejusdem Ord. Monachum collecta, Tomo I.

Insuper *Joannes Launoius* Doctor Theologus Sorbonicus anno 1650. *Differ-*

THOMAS A KEMPIS.

Dissertationem dedit *de Authore eorumdem librorum.*

Pro Thoma à Kempis scripsere imprimis *Jacobus Sirmundus*, S. J. pluresque Canonici Regulares Congregationis S. Genovevæ, quos inter *Joannes Fronteau*, Academiæ Parif. Cancellarius, edidit 1650. *Refutationem eorum quæ contra Th. Kempensis Vindicias scripsere Rob. Quatremaires & Joan. Launoy.* Accessit judicium supremæ Curiæ Parisiensis (*Arrestum*) datum 12. Febr. 1652. quo Canonicis Regularibus permissum fuit edere *Libros de Imitatione Christi*, apposito nomine *Thomæ à Kempis*; simulque prohibetur omnis editio sub nomine *Joannis Gersen.* Postmodum anno 1671. coram Archiepiscopo Parif. indictoque plurium eruditiorum arbitrorum conventu, producta fuere in favorem Benedictinorum Manuscripta XIII in quibus nomen *Jo. Gersen* notabatur.

Hæc & alia plura lege apud Mabillonum, loco supra citato. *Ludov. Ellies du Pin*, Tomo XI. Biblioth. Authorum Ecclesiast. cùm longâ Dissertatione singulorum utrimque attulisset discussissetque Judicia, incertum relinquit, quis verus sit *Librorum de Imit. Christi Author*: applicans Terentianum istud: *Incertior jam sum multò, quam dudum.*

Tandem ab annis non ita multis resuscitata fuit hæc controversia in Germania, inter P. *Thomam Erhard*, Benedictinum, qui libros *de Imitatione Christi* edidit anno 1724. sub nomine *Joannis Gersen de Canabaco Abbatis Vercellensis &c.* & *P. Eusebium Amort*, Ecclesiæ Colleg. ad S. Crucem Pollingæ Canonicum Regularem, Bibliothecarium, ac S. Th. Professorem, qui evulgavit *Plenam ac succinctam Informationem de statu totius Controversiæ, quæ de Authore libelli de Imitatione Christi, inter Thomæ Kempensis Canonici Regularis, & Joannis Gersenis Ordinis S. Ben. patronos, jam à centum annis agitatur; ubi simul utriusque partis argumenta juxta leges artis criticæ expenduntur.* Augustæ Vindelic. 1725. in 12.

Cæterum Latiniores fecit hos *Thomæ* libellos *Franciscus Artopæus* Tolensis; quod ante illum præstiterat *Sebastianus Castalio*, sed malâ fide: libro IV. qui de Sacramento Eucharistiæ tractat, impiè & sacrilegè sublato, prout hodiedum faciunt heterodoxi; licet ejusdem Authoris esse fateantur.

Prodiit etiam nuper Augustæ Vindelicorum, authore *P. Georgio Tusero*, Societatis Jesu, *Summa Theologiæ Mysticæ Venerabilis Servi Dei Thomæ à Kempis, Canonici Regularis S. August. ex IV. Libris de Imitatione Christi, servatis ubique ipsius Authoris verbis, accommodata tribus viis Vitæ spiritualis* &c. apud Ant. Bissonum. 1726. in 12.

In secundo autem Tomo Operum Thomæ à Kempis, extant etiam sequentia, pari semper stylo:

Soliloquium Animæ.

Hortulus Rosarum.

Vallis Liliorum.

De tribus Tabernaculis.

De disciplina Claustralium.

De fideli Dispensatore.

Hospitale Pauperum.

Dialogus Novitiorum.

Spiritualia Exercitia Religiosorum, duplicia.

Doctrina Juvenum.

De vera cordis compunctione.

De Solitudine & Silentio.

De recognitione propriæ fragilitatis.

Epitaphium seu Enchiridion Monachorum.

Manuale Parvulorum.

De elevatione mentis ad quærendum summum bonum.

Alphabetum parvum Monachi in Schola Christi.

Consolatio Pauperum & infirmorum.

Orationes piæ ac devotæ.
De Mortificatione sui ipsius.
De Humilitate.
De Vita bona & pacifica.
De Vita boni Monachi.
Hymni & Cantica Spiritualia.

TOMO III. *Vita B. Lidewigis Virginis.*

Vita Gerardi Magni, Institutoris Fratrum Clericorum in communi viventium: item *D. Florentii*, & discipulorum utriusque, *Joannis Gronde*, *Joannis Brincherinck*, *Luberti Berneri*, *Henrici Brune*, *Gerardi Zutphaniensis*, *Æmilii Burani*, *Jacobi de Viana*, *Joannis Cacabi*, vulgò *Ketel*, *Arnoldi Schoonhovii.*

Epistolæ VI. utiles & religiosæ.

Epistola ejusdem *De pia memoria Defunctorum* citatur à *Joanne Mauburno* in Roseto Exercitiorum Spiritualium, Tit. XII. Alphabeto XXXV. ab aliquibus Gersoni inscripta: sed patulum est (inquit Mauburnus) quòd non sit ejus.

His postremò accessit *Chronicon Monasterii S. Agnetis*, edente *Heriberto Rosweido.* S. J. Antverp. 1622. 8. apud Belleros fratres.

Ossa Venerabilis *Thomæ à Kempis* circa annum 1672. juxta certissima indicia effossa, ac ex Monumento Cœnobii Montis S. Agnetis apud Swollam, ubi hactenus quieverant, Swollam religiosè transportata, in tuto ac religioso loco, ubi gratum odorem non semel sparsisse comperta sunt, piè asservantur. Videantur Acta authentica, quæ *P. Daniel Papebrochius* in Paralipomenis suis ad Propylæum Maii pag. 108. inseruit, veluti *digna, quæ posterorum memoriæ commendentur, aliàs non facilè* (ut ait) *in Actis SS. locum habitura.*

THOMAS LEONARDI,

Mosætrajectinus, ex Ordine FF. Prædicatorum S. T. D. Hic 22. ætatis suæ anno, raro exemplo, Duaci Philosophiam docere cœpit, ejusque repetitum cursum emensus, ad Magisterium studii Lovanii, & Regentiam secundariam consecutivè promotus fuit. Anno 1628. Licentiæ, & anno 1642. Doctoratûs gradum ascendit, & biennio post in Magistrorum S. Theologicæ Facultatis Regentium, collegium, Lovanii cooptatus fuit. Præter orationem, & studium nihil ei cordi erat. Undè sextò studiorum generalium in suo Ordine Regentiam laudabiliter obivit.

Ex continuis tot annorum studiis, licet optimæ complexionis esset, in pertinacem ac desperatum morbum incidit, à quo, ex medicorum consilio, sanari non poterat, nisi studiorum interruptione. Eo igitur tempore, authoritate apostolicâ, in Priorem Bruxellensem institutus fuit anno 1636.

Cum jam Conventum Bruxellensem binâ vice, totidem Lovaniensem summâ prudentiâ & mansuetudine rexisset, multos vitæ suæ annos, nempè a XXII. usque ad LXVIII. (excepto tempore, quo Bruxellis præfuit) studiis, ac eruditis disputationibus, tum Duaci, tum Lovanii impendisset, anno 1668. in Provincialem electus fuit, eodemque anno in actuali visitatione Conventûs Brugensis obiit Kalendis Septembris, ætatis suę anno LXXII.

Scripsit *Thesaurum gratiarum sacri Rosarii*, cum appendice *de Confraternitate SS. Nominis Jesu.* Bruxellis typis Martini de Bossuyt annis 1640. & 1643. Lovanii typis Hieronymi Nempæi anno 1646. Opusculum hoc in gallicum vertit P. Thomas Parmentier S. T. Lic. Conventûs Braniensis.

Libellum, cui titulus: *Christus crucifixus, sive de perpetua cruce Jesu Christi* Bruxellis typis Mart. Bossuyt 1648. in 12. Lovanii typis Nempæi 1649, quem in flandricum vertit P. Joannes Blitterswyck, Carthusianus, Mo-

nialium sui Ord. Brugis Oeconomus. In gallicum verò P. Traum Ord. Pręd. S. T. D. Gallus, Bruxellis habitans. Ibidem typis Martini Bossuyt anno 1648.

Angelici Doctoris D. Thomæ Aquinatis Sententiam de prima hominis institutione, ejus per peccatum corruptione, illiusque per Christum reparatione, tribus libris comprehensam, adversus Joannem Georgium Dorschæum, Doctorem Lutheranum, per 17. annos Professorem Theologiæ, & Consistorii Provincialis Assessorem primarium Rostochii: qui gloriabatur, se Thomam (AQUINATEM) *exhibere Confessorem veritatis Euangelicæ, Augustanâ* (uti aiebat) *Confessione repetitæ. Ad SS. D. N Alexandrum VII.* Bruxellis typis Baltazaris Vivien anno 1661. in folio. Horum Principum Mecklenburgensium unus, mortuo Dorschæo, cum Thoma Leonardi ad aquas Spadanas coram egit, & in Galliis laudatissimo exemplo, ejurato Lutheranismo, fidem Catholico-Romanam amplexus & professus est.

Prohibitus fuit tamen liber iste per S. Congreg. Indicis Romæ die 8. Martii 1662; eò quod Author inter alia absque Apostolicæ Sedis licentia de Auxiliis divinæ Gratiæ pertractasset; ac etiam nonnulla addidisset (à pag. 126. usque ad 134.) de Conceptione B. M. V. ejusque Festo, quæ SS. Pontt. Constitutionibus adversantur. Factâ autem correctione permissus Romæ, die 18. Junii 1680.

Confutationem cujusdam libelli heretici, cui titulus: Capucinus excaputiatus. Quem ediderat Joannes ab Hamerstede Minister Calvinista Mosætrajecti. Prodiit hæc Confutatio Lovanii typis Hieronymi Nempæi anno 1662. in 8. suppresso tamen nomine Authoris: ne ab acatholicis Mosætrajectensibus malè exciperetur. Sed nec propter hoc Author illius fuit ignotus: nam postea, dum consanguineos inviseret in eadem Civitate, ab adversariis quæsitus, ad carceres deducendus, à fideli quodam Catholico admonitus, fugâ libertati suæ consulere coactus fuit.

Quædam huic operi opposuit Hamerstedius; ne primo ictu prostratus videretur. Sed statim ei respondit P. Mag. Leonardi in suo libello, cui titulum præfixit: *Unicæ Christi sponsæ, id est, Catholica sub Pontifice Romano Ecclesiæ integritas, & sanctitas denuò asserta. Itemque Calvinismus de violata mystici thori fide clarè convictus ..... adversus spuria vitulamina cujusdam Joannis Hamerstedii, Trajecti ad Mosam concionatoris pseudo-reformati.* Lovanii typis Hieronymi Nempæi anno 1664. in 8.

Illius etiam operâ prodiere P. Marci de los Huertos Ordinis Prędic. *Quæstiones in universam Dialecticam*, in plurimis emendatæ. Duaci typis Baltazaris Belleri anno 1622. in 8.

THOMAS LINEUS,

Vulgò VLAS, Gelder, patriâ Bommelensis, sed Lovanii studiorum caussâ agens, *Buschius* sive Silvæducensis audire maluit, eò quòd tunc Bommelia Burgundicum jugum excussisset, ibidemque titulo Jurisconsulti anno 1536. donatus est. Fuit postmodum Domus Nassovicæ Consiliarius Bredæ. Scripsit

Orationem in laudem Belli. Paris. apud Wechelum, 1531.

Annotationes in Institutiones Juris Justiniani. Francofurti 1553. fol. apud Egenolphum.

THOMAS MASSOTTE,

Episcopalis Curiæ Leodiensis & S. Inquisitionis Notarius pragmaticus, scripsit

Speculationum Notarii Publici libros V. Leodii, apud Guil. Sapidum, 1601. 8.

THOMAS MONTANUS,

Dixmudensis Flander, Reipublicæ Brugensium & Franconatensium Medicus ordinarius, morbo epidemico grassante per Belgium, edidit

Qualitatem Loïmodæam, sive Pestem Bruganam anni 1666. hippocratico-hermeticè discussam. 4. Brugis 1669.

THOMAS RIUS,

Senatoriæ dignitatis apud Winoci-Bergenses, in Flandria, habuit Romæ anno 1564. *Orationem ad Pium IV. Pont. Max.* pro Legato Regis Catholici *Ignatio de Mendoza*; quæ excusa circumfertur.

THOMAS LE ROY,

Prior ad S. Martinum Tornaci, gallicè reddidit *Historiam Herimanni Abbatis*, cum paucis Additionibus, deque Translatione corporis S. Piati factâ anno 1458.

THOMAS DE ROUCK,

Bergi-zomius, Vir Consularis; scripsit vernaculo sermone librum, quem inscripsit *Heraldum Belgicum* (*Den Nederlandtsche Herault*) sive *Tractatum de politica seu civili Nobilitate.* fol. Amstelodami 1645.

In templo Bergizomensi extat hoc ejus Epitaphium.

Hic THOMÆ DE ROUCK, *antiquâ stirpe creati*
Bergh-op-zomani Consulis ossa cubant.
Obiit anno M. D. C. LX.
die 7. Mensis Septembris.

THOMAS RYETIUS,

Machlinianus, Ernesti Bavari, Principis & Episcopi Leodicensis, Medicus Cubicularius, vertit è gallico *Philippi Geringii* (pag. 1033.) *Descriptionem Fontium acidorum Spadæ, & Ferrati Tungrensis:* additis etiam *Observationibus in Aquas Spadanas.* Leodici, 1592. 8. apud Henr. Hovium.

THOMAS SAILLIUS,

Bruxellensis, Canonicus primùm Ecclesiæ Collegiatæ Furnensis in Flandria, deinde Cathedr. Atrebatensis, demùm Societati Jesu Romę anno 1580. adscriptus, absoluto tirocinio datus comes *Antonio Possevino* ejusdem Societatis Theologo clarissimo, Pontificio in Moscoviam Legato, frigora, aliaque inter istos populos incommoda perpessus, rediit, è Medicorum consilio, ad curandam valetudinem, in Belgium.

Hic Alexandro Farnesio Parmæ Duci, & Exercitui Regis Catholici in Belgio à Confessionibus, non minores è continuis ferè itineribus inter saucios ægrotosque milites sustinuit incommoditates, peste, dysenteriâ, aliisque correptus & tentatus morbis. Missioni Castrensi, per PP. Societatis administrandæ, initium dedit. Collegium Bruxellense rexit ad quinquennium. Vir fuit insigni prudentiâ præditus, inter strepitus fastusque aulicos totus pacificus, nihil minùs quàm aulicus: cujus cæteras virtutes nemo deprædicaverit satis.

Inter illustria pietatis & humilitatis argumenta, piam egit animam Bruxellæ die 8. Martii, anno salutis 1623, ætatis LXX. Religionis XLIII. Plura vide in Bibliotheca Scriptorum S. J.

Scripsit trigemino sermone libros sequentes. Latinè quidem edidit

Litanias Vitæ & Passionis Domini: cum *Officio de Passione*, pro exercitu Catholico. Antver. typis Plant. 1588. & aliàs.

Thesaurum Precum, Meditationum,

cum *Apologia pro Litaniis & cultu Sanctorum*, Bruxellæ, apud Velpium, 1598. Antverpiæ typis Plant. 1609. Notatur in Indice librorum prohib.

Narrationem Expeditionis Sereniss. ALBERTI *Archiducis ad Ambianum.* Bruxellæ, 1597.

Legationem Francisci de Mendoza, Almirantii Aragoniæ, *ad Cæsarem, Poloniæ Regem, & Ferdinandum Archiducem.* Ibid 1598.

Epistolam ad Serenissimum Rainutium Parmæ & Placentiæ Ducem, de Morte Alexandri Farnesii &c. Mediolani, 1595. & Coloniæ, typis Arn. Mylii, 1598.

Collegit etiam *Orationes Funebres variorum in obitum Alexandri Farnesii*, Ducis Parmæ &c. Ibid.

Brabantico idiomate edidit *Domum Conscientiæ, De modis & remediis rectè vivendi & moriendi.* Bruxellæ, 1620. apud Hub. Antonii.

Responsum ad Quæstiones controversas inter Catholicos & Hæreticos. Antverpiæ apud Verdus. 1611.

Veridicum Christianum. Ibid. 1611. & auctiùs Bruxellis, apud Hub. Antonii, 1616.

Excitatorium Catholicum; ad hæreticos. Lovanii, typis Flavii, 1612. 8. Et *Anatomiam* sive *Apologiam pro eodem*, adversus *Abrah. Costerum*, Ministrum hæreticum, sub nomine *Adriani van Loo.* Ibid. typis Hastenii, 1619. in 4.

Postremò gallicè dedit *Instructionem & Praxin Militis Christiani*, typis Plant. 1590. 12.

Testamentariam dispositionem & Codicillos, in favorem ejusdem. Lovanii, typis Hastenii, 1622. 8.

THOMAS STAPLETONUS,

Henfildanus, in Suffexia Angliæ Provincia nobilibus natus parentibus, operam litteris dedit Cantuariæ & Wintoniæ: Philosophiam Oxoniæ didicit & docuit. Donatus inde Canonicatu in Ecclesia Cathedrali Cicestriensi, sub Maria Regina, à morte ejusdem, potiente rerum Elisabethâ, unà cum parentibus trajecto mari Lovanium commigravit. Sacris hìc litteris, ut & Parisiis postmodum, gnaviter incubuit: Romamque devotionis ergò profectus, Lovanium ubi rediit, mox animum ad scribendum applicuit adversus pestilentis cathedræ insessores, & suæ gentis hæreticos.

Nascente Academiâ Duacenâ Theologiam primò Aquicincti docuit, tum anno 1566. renunciatus est S. Theol. Doctor, unà cum gentili suo *Guilielmo Alano*, dein S. R. E. Cardinale & Machliniensium Archiepiscopo nominato, necnon *Joanne Rubo* & *Matthia Bossemio*; cujus quadrigæ summam eruditionem scripta typis edita testantur. Cum eodem *Alano* Regius constituitur Professor, & Canonicus in D. Amati, favente *Matthæo Galeno* Præposito. Duaco profugus ob tumultuantem istic plebem, iterum Romam adiit, rediitque, rebus Duaci compositis, ad Professionem Theologicam: donec anno 1590. Lovanium ad Professionem S. Scripturę Regiis auspiciis evocaretur, ubi & inter Octo-Viros S. Facultatis Regentes adlectus est.

Paulò post Decanalem dignitatem Ecclesiæ Hilvaribecanæ (in territorio Silvæducensi) à Sanctiore Bruxellis Senatu obtinuit. Romam dein à Clemente VIII. Pont. ejusque nepote Cardinale Aldobrandino evocatus est, galero Cardinalitio (ut dicebatur) aut aliâ certè magnâ dignitate donandus. Sed senio podagricisque doloribus confectus, vitæ cursum consummavit Lovanii anno 1598. die XII. Octobr. anno ætatis LXIII.

Multa scripsit, partim anglicè, partim latinè, in quibus & trium lin-

guarum Hebraïcæ, Græcæ ac Latinæ peritia non vulgaris, & pietas elucet Viri singularis, & ardens Catholicæ veritatis propugnandæ studium. Fuerunt illa primùm separatim edita, conjunctim verò Parisiis Tom. IV. 1620. fol.

Tomo I. *De Principiis Fidei doctrinalibus* libri XII.

Defensio successionis Ecclesiasticæ.

Relectio Principiorum Fidei doctrinalium.

Defensio auctoritatis Ecclesiasticæ, contra *Guil. Witakerum.*

Triplicatio pro Ecclesiæ authoritate, adversus eumdem.

Tomo II. *De Justificatione* libri XII.

Speculum pravitatis hæreticæ.

Orationes Funebres, *Academicæ*, *miscellaneæ*, *& Catecheticæ*.

De Magnitudine Romanæ Ecclesiæ libri II.

De Primario subjecto potestatis Ecclesiæ.

De Conciliis & Primatu Pontificis Romani. Extant denuo tres Tractatus præcedentes in Bibliotheca Maxima Pontificia P. Roccaberti Tom. XX.

Propugnaculum Fidei primitivæ Anglorum.

De Protestantismo Dissertatio &c.

Tomo III. *Antidota Euangelica. Antidota Apostolica in Acta Apostolorum. In Epist. Pauli ad Rom. & Epistolas II. ad Corinthios.*

Tomo IV. *Promptuarium Morale in Euangelia. Promptuarium Catholicum.*

Tres Thomæ, seu *Res gestæ S. Thomæ Apostoli*; *S. Thomæ Archiepiscopi Cantuariensis ejusque Epistolæ*; *& Vita Thomæ Mori*, *ejusque Martyrium.*

Ejusdem Stapletoni est, sub nomine *Didymi Viridici Helfindani*, *Apologia pro Rege Catholico Philippo II. contra varias & falsas accusationes Elisabethæ Reginæ Angliæ.* in 12. Constantiæ apud Theod. Samium, anno 1591. Vide Placcium de Pseudonymis, pag. 604. Num. 1796.

Vitam *Thomæ Stapletoni* scripsit *Henricus Hollandus*, Anglus, S. Th. Licent. Duacenus, præfatis Operibus præfixam.

Sepultus est ad D. Petrum Lovanii, hoc Epitaphio.

Hic e regione sepultus est
Eximius D. ac Magister noster
Thomas Stapletonus,
Qui Cicestriæ in Anglia
Nobili loco natus,
Et Litterarum studiis
A parentibus addictus,
Cum in Collegiis Wiccamicis,
Primùm Wintoniæ, deinde Oxoniæ
Eum in Artium Liberalium
Disciplina cursum fecisset,
Ut magnam sui expectationem
Apud suos excitasset:
Ab ipso suo urbis Episcopo accitus,
Ecclesiæ Cathedralis Canonicus
Instituitur.
Sed paulò pòst,
Profanis hominibus
Omnes totius Angliæ Ecclesias
Per summum nefas invadentibus,
Eò quod ille in impias eorum Leges
Jurare constanter renuebat,
Loco cedere, & sibi fugâ
(Ut poterat) consulere coactus,
In has regiones concedens,
Duaci primùm constitit,
Ubi Catechisten ad tempus egit;
Donec tandem ad supremam
Magisterii dignitatem
Et Cathedram evectus,
Sacras Scripturas publicè
Summa cum laude interpretatus est.
Inde Lovanium
A sua Majestate Catholica evocatus,
In hac Academia
Sacræ Theologiæ Professor Regius,
In hac D. Petri Ecclesia Canonicus,
In Collegio Hiltvaribecensi
Decanus extitit.
Demum post quadraginta duos annos
In exilio transactos
(Quos ferè prælectioni

Aut scriptioni omnes impendit)
Cessit è vita,
Relictis laborum suorum monumentis,
partim Anglicè ad suos,
partim Latinè, in commune
totius Rei-publicæ bonum descriptis;
Quæ, quanta fuerit ejus industria,
Quanta animi pietas,
Quam accensum Veritatis Catholicæ
propagandæ studium,
Omnibus ea lecturis
Testatum facient.
Lovanii tandem in Brabantia
Sanctissimè diem suum obiit
XII. Octob. M. D. XCVIII.
Regnante in Anglia Elizabetha.

THOMAS VERDONCK,

Turnhautanus, Canonicus Norbertinus Tungerloensis, S. Theol. Lic. ejusdemque Professor in Romano S. Norberti Collegio, de Urbe nuncupato, ab Abbatia Tongerloensi instituto; dein Pastor Ecclesiæ B. M. Diestemii anno 1660. Evulgavit

Orationem encomiasticam in laudem S. Augustini. Lov. 1646.

Item *Orationem*, cui titulus: *Norbertus Boanerges id est: Filius Tonitrui.* Lovan. 1647.

THOMAS WORTHINGTON,

S. Theol. Doctor, Collegii Anglorum Duaceni Sacerdos alumnus, & postmodum tertius ejusdem Præses,

Vetus Testamentum, à Theologis hujus Collegii anglicè versum, typis mandavit, Duaci 1609. & *Annotationes* per-utiles adjunxit. Hæc vulgo *Biblia Duacena* vel *Rhemensia* vocantur, & sola à Catholicis Anglis legi solent. Scripsit item

Catalogum Martyrum in Anglia, ab anno 1570. ad an. 1612.

Anchoram Doctrinæ Christianæ, Anglicè &c.

Obiit in Anglia in agro Staffordiano anno 1626.

THOMELLUS,

Elnonensis Monachus ad S. Amandum, claruit anno 1070. Scripsit jussu B. Rolandi Abbatis sui,

De Fundatione Cœnobii Elnonensis, reparatione ac dedicatione : & *De moribus Balduini Comitis*, ejusdem reparatoris. Ex Chronico Elnonensi MS. Vidit illud Mejerus, dum Annales Flandriæ scriberet.

☞ THOMELLUS,

Balduini cognomento Montani Flandriæ & Hannoniæ Comitis Secretarius, claruit circa annum 1070. scripsitque *Historiam Hasnoniensis Monasterii* Ordinis S. Benedicti prope Valencenas. Hanc ex MS. Codice ejusdem Abbatiæ primùm ediderunt anno 1717. PP. Benedictini Congregationis Gallicanæ S. Mauri Tomo III. Thesauri Anecdorum pag. 777.

Porro similitudine nominum hallucinatum fuisse notant Valerium Andream, agentem de *Thomello* supra citato. Nam nullum habemus Elnonensem S. Amandi Abbatem, Rollandum nomine, bene autem Hasnoniensem: neque Elnonensis etiam Monachus extitit Thomellus, sed Hasnoniensis.

Qùin etiam ea quæ de Monasterii sui Fundatione ac Dedicatione, ac de Moribus Balduini Comitis scripto commendavit, Elnonensi Cœnobio non conveniunt, sed Hasnoniensi.

TIALINGUS AB EYSSINGA;

Frisius, J. C. Franekerensis, edidit

Commentarios breves *in Institutionum Juris Civilis* libros IV. Franek. 1594. 4.

TILMANNUS BREDENBACHIUS,

Matthiæ filius (de quo supra) Embricensis, è Cliviæ Ducatu, Doctor Theologus Coloniensis, Antverpiæ in D. Virginis, pòst in D. Gereonis apud Ubios Canonicus, ascetica quædam opuscula edidit, & ab aliis conscripta Latinitate donavit: ac patris exemplo *De negotio Fidei Epistolam* scripsit ad *Mart. Eisingrenium*, cui in itinere Romano individuus comes fuit. Coloniæ, 1557.

Antiperaspisten pro patris Hiperaspiste, adversus *Jacobum Andream*. Ibid. 1568. 4. apud Calenium.

Modum extirpandarum heresebn. Ibid.

Insinuationem Divinæ Pietatis libris V. Ibid. 1579. & 1588. 8.

Collationum Sacrarum libros VIII. Cassiani & Cæsarii exemplo. Ibid. 1584. 1590. 1599. 8.

Orationes de Purgatorio, Ingolstadii, 1566.

Fasciculum Sacrarum Precationum, ex Operibus *Lud. Blosii*, Lætiensis Abbatis. Coloniæ, 1580. 12.

Belli Livonici Historiam, quod Dux Moscoviæ adversus Livones gessit. Duaci, 1585. 8. & Colon. 1594.

E germanico verò sermone latinè reddidit

De Sacrilegorum vindictis & pœnis, libellum. Coloniæ, 1565. 8.

Mart. Eisingreinii Apologeticum de certitudine Gratiæ. Ibid. 1569.

Michaelis Heldingi Episcopi Mersburgensis, quondam Suffraganei Moguntini, Catechismum Catholicum in Conciones 84. *distributum* &c. primùm latinitate donavit anno 1562. Coloniæ fol.

Obiit Coloniæ, anno 1587. pridie Nonas Majas.

TILMANNUS AQUENSIS,

Ordinis B. M. Virg. de Monte-Carmelo, sacram Theologiam Coloniæ docuit anno 1350, scripsitque, Trithemio teste,

In libros IV. Sententiarum.
In Euangelium Matthæi.
Quæstiones Theologicas &c.

TIMÆUS FABER,

J. C. Leovardiæ Frisiorum anno 1578. natus, humaniorum litterarum disciplinarumque tyrocinia & stili gravioris curam emensus est in patria ac natali urbe. Hinc Jurisprudentiæ studia Franekeræ tractavit, atque à discessu Julii Beymæ, conspirantibus in unum Curatorum suffragiis, ejusdem Academiæ Antecessor constitutus est. Edidit

Annotationum Juris librum I. in quo Juris loca aliquot explicantur. Amstelodami, typis Corn. Nicolai, 1608. 4.

Disputationes anniversarias ad libros IV. Institutorum Juris Justinianei. Lugd. Bat. 1612. & 1615. 4. & Franekeræ, 1622. 4.

Vitæ finem fecit anno 1623. XIII. Kal. Octobris, laudatus pro funere à Collega *Hectore Bouricio* J. C.

TIMANNUS CUYCKIUS,

J. C. Harlemi natus est anno 1575. pridie Nonas Septembris: filius *Antonii Van Cuyck*, nepos *Jannis*, qui ambo fuerunt urbis Ultrajectinæ Consules; ipse vero ab anno 1611. Curiæ Provincialis ibidem Assessor, vivere desiit anno 1625. sepulturæ mandatus in Ecclesia S. Mariæ minoris. Dedit

Annotationes ad Aymonis Cravettæ Responsa Juris. Ultrajecti, 1623. 8. typis Joan. Dornii.

TIMANNUS GESSELIUS,

Amersfortius, scholæ publicæ in patria sub patre Conrector, dein Medicinæ

cinæ Doctor, ac Reipublicæ Neomagensis Poliatros. Evulgavit

Historiam sacram & Ecclesiasticam, Ordine Chronologico digestam usque ad annum 1625. (sed veneno & invectivis contra Catholicos scatentem.) 4. Ultraj. 1659. Tom. II.

Item *Antiquam & veram fidem & solam servantem*, demonstratam (ut Author sibi imaginatur) *S. Scripturæ & SS. PP. testimoniis*. 4. Ultraj. apud Zylium 1664. Opus Romæ damnatum 15. Januarii 1714.

Simplicitatem Fidei Christianæ. 4. Ultraj. 1666; ejusdem genii, uti præcedens.

TITUS A POPMA,

Elostanus, Frisius, *Sixti*, *Ausonii* & *Cypriani* frater, Coloniæ Philosophicas & Mathematicas disciplinas hausit, indeque Lovanium deductus à matre, unà cum fratribus, Jurisprudentiæ operam dedit. Scripsit

Tabulas in Sphæram & prima Astronomiæ elementa. Coloniæ, 1569. 4. apud Theod. Graminæum.

Castigationes in Epistolas Ciceronis ad familiares. Antver. 1572. 16. apud Belleros fratres.

Notas in Q. Asconium Pædianum. Colonię, 1578. 8.

De Operis Servorum librum singularem, typis Raphel. 1608. 8.

TOSSANUS BRIDOUL,

Insulensis Flander, Societatis Jesu, decessit in patria die 28. Julii 1672. Scripsit gallicè

Gloriam mirabilium Deiparæ per singulos anni dies recurrentium. 8. Insulis 1640.

Vitam Francisci Cajetani Societ. Jesu. 8. Ibid. 1641.

Vitam S. Florentii, Sacerdotis 8. Leodii 1653.

Triumphum annuum Christi, per singulos anni dies. 8. Insulis 1659.

Miracula à S. Francisco Xaverio patrata Potami in Calabria. Ibid. 1661.

Itinerarium pro futura vita. Ibid. 1663.

Officinam sacram piorum Artificum. 12. Ibid. 1650.

Illustre Nosocomium piorum cæcorum. Ibid. 1670.

Infernum clausum per considerationem pœnarum damnatorum. 12. Insulis 1671.

Paradisum apertum per pietatem erga B. Virginem. 12. Ibid. 1671.

Scholam Eucharisticam stabilitam super veneratione à brutis animalibus exhibitâ SS. Sacramento. 8. Ib. 1672. Hæc etiam in Anglicum translata prodiit Londini 1688.

TURRIANUS LE FEBURE,

Duacensis, natus anno 1608. dein Societ. Jesu Sacerdos, scripsit gallicè

Elogia Sanctorum, in singulos anni dies. 8. Duaci 1639.

Opuscula varia. Tom. II. 4. Duaci 1667.

Vitam Cæsaris Cardinalis Baronii. 8. Duaci 1668.

Vitam B Bernardi Colnago Societ Jesu. 8. Ibid. 1665.

Vitam S. Francisci de Borgia, *olim Ducis Gandiæ*. 12. Ibid. 1671.

V.

VALENTINUS BISSCHOP,

Rugensis Flander, natus anno 1586. dein Societatem Jesu ingressus, vixit dudum Missionarius apud Batavos, ibique devixit anno 1636. Edidit linguâ vernaculâ,

Encomium Virginitatis, & *Instructionem Virginum Deo dicatarum*, Libris III. Antv. apud Verduss. 1625. & apud Joannem Cnobbaert 1626. & 1627. 8.

VALENTINUS RANDOUR,

Hanno-Thuliensis, qui pagus est districtus Bavacensis, in Universitate Duacena quondam Regens Collegii Regii, dein anno 1633. S. Theologiæ Doctor renunciatus, simulque Professor Regius, obiit ibidem anno 1653. Subortis in Belgio contestationibus, occasione Libri Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi, Romæ condemnati, edidit pro sua & Universitatis Duacenæ, erga Sedis Apostolicæ Decreta, observantia, hosce libros.

Veritas & æquitas Censuræ Pontificiæ Pii V. Gregorii XIII. Urbani VIII. super Articulis LXXIX. damnatis, propugnata constanter ac illustrata à Facultate Theologica Duacena antiquiore & recentiore: sive *Antitheses* desumptæ digestæque ad Mentem S. Augustini, ex luculentis Commentariis Eximiorum Virorum DD. Guil. Estii & Francisci Sylvii; quot ipsæ, tot rationes, cur Universitas Duacena Urbanam Bullam de his Articulis promptissimè acceptarit, in publicis Scholis promulgarit, iisdemque affixerit. Duaci anno 1649. Cui libro sequenti anno *Libertus Fromondus* S. T. D. Lovan. refutationem posuit hoc titulo: *Lucerna Augustiniana* &c. (opus Romæ condemnatum.)

Opposuit autem *Randurius*; *Responsionem Seniorum Facultatis S. Theol. Duacenæ, adversus Lucernam Augustinianam*, *sane fumosam ac famosam*, *nempe ab Anonymo objectam contra Veritatem & æquitatem Censuræ* &c. fol. Duaci 1650.

Authore eodem prodiit: *Protestatio Doctorum S. Theol. Academiæ Duacensis ad Leopoldum Archiducem*, *adversus Cornelii Jansenii doctrinam: pro sua erga Sedem Apostolicam & Bullam Urbani VIII. observantiâ*. Duaci 1648. Quam unà subsignarunt Doctores Theol. Georgius Colvenerius, Franciscus Silvius, Theodorus Couwerden & Valentinus Randour.

Epistolæ duæ Randuri Decani pro tempore S. Facultatis Theologicæ Duacenæ, ad Fulgentium, (hoc est, Libertum Fromondum) *Emunctorii Lucernæ suæ authorem*, *ex Universitate Lovaniensi*. Datæ Duaci Kal. Augusti & VI. Octobris 1650.

Oratio contra Synopsin de Gratia, (seu Catechismi de Gratia Parisiis à quodam Janseniano editi, atque è gallico latinè redditi per Samuelem Maresium Calvinistam Groninganum) *habita in Scholis Duacenis*, 14. *Maii* 1652. Ibid. in 4.

VALENTINUS a Sto. AMANDO,

Dictus in sæculo Beeckman, Alostanus Flander, Ord. FF. B. M. de Monte Carmelo Religiosus, ac S. Theol. Professor Lovanii, suique Ordinis Historiographus, & concionator facundus, tum Antverpiæ tum alibi libenter auditus. Fervente controversiâ inter PP. Hagiographos Societatis Jesu, & PP. Carmelitas; pro origine & antiquitate sui Ordinis Eliani tuenda, suum quoque calamum strinxit, ediditque sequentia.

VALERIUS ANDREAS, DESSELIUS, I.U.D.
AC PROF. LOVAN. AUTHOR BIBLIOTHECÆ BELGICÆ
OBIIT 1656. ÆT. 68.

Prodromus Carmelitanus, sive P. Danielis Papebrochii Jesuitæ, Acta SS. colligentis, erga Ordinem Elianum sinceritas velitatim & remissè discussa, è majori Opere, *Helias Heroïcus*, inscripto, excerpta. 8. Coloniæ Agripp. 1682.

Heroïca Carmeli Regula, à sancto Dei Propheta Elia, vitâ & exemplo tradita, ab Hierosolymitanis Patriarchis Joanne & Alberto conscripta, ab cujusdam mustei scriptoris (nempe P. *Papebrochii*) vilipendiis vindicata. 4. Colon. 1682.

Pomum discordiæ, sive dissidii inter P. Papebrochium origo, progressus, & fructus. 4. Ibidem.

Harpocrates Jesuiticus, Patrem Dan. Papebrochium Jesuitam salutaris silentii, debitæque Palinodiæ monens. 8. Ibid.

Vivere desiit Antverpiæ die 10. Januarii 1687.

VALERIANUS REGNARTIUS,

Belga, Mathematicus, Romæ vixit, & ibidem edidit librum

De Astrolabiorum & utriusque planisphærii, universalis & particularis, usu, 1610. 4.

VALERIUS ANDREAS,

Dessclius, (*Desschel* Brabantiæ pagus, unà cum Molla municipio Balemioque Advocatiam ejusdem constituit) natus est anno 1588. v. Kal. Decembris. Litteris politioribus partim in patria, manuducente & docente *Valerio Houtio*, felici ingeniorum formatore, partim Antverpiæ institutus, triennium ibi totum *Andreæ Schotto*, Societ. Jesu Sacerdoti, viro doctissimo à manibus ac studiis fuit; qui illi ad Græcæ Linguę studium auctor & ductor. Hebraïcæ ibidem initia dedit *Joannes Haius*, Scotus, ex eadem Societate Theologus.

Philosophicis Duaci studiis navatâ operâ, vixit Antverpiæ in familia *Auberti Miræi* & *Francisci Scotti*; alteroque post anno Lovanium ad professionem Linguæ Sanctæ vocatus est, & Orationem auspicalem dixit in Auditorio Trilingui anno 1612. vi. Kal. Aprilis. Hic Juris simul studia tractavit, & anno 1621. die xxii. Novembris supremum laureæ Doctoralis titulum accepit, Regiusque Institutionum Imperalium Professor anno 1628. renuntiatus, demum anno 1638. ii. Kal. Septembris Bibliothecæ Academicæ tunc recens institutæ Præfectus constitutus fuit: de cujus primordiis Orationem habuit auspicalem. Sed vel ob hoc solum æternâ memoriâ dignus, quod illustrium Scriptorum, quibus Belgium abundat, famam, editis eorum Elogiis, Librorumque Nomenclatore, perennaverit.

Duxerat ab anno 1621. uxorem *Catharinam Baecx*, Mechliniæ natam anno 1597. die 6. Maii, neptem *Adriani Baecx*, J.U.D. Lov. quę relictis filiabus duabus devixit anno 1640. die 27. Februarii, prima mortalium sepulta in sacello D. Carolo Borromæo dicato in D. Petri Lovanii.

Ipse autem *Valerius Andreas*, à viduitate electus iteratò Rector Magnificus, de Academia virisque Academicis optimè meritus, quorum Fastos descripsit, pluresque Commentarios, à se correctos, iteratis prelis subjici curavit, decessit Lovanii anno 1656. ætatis suæ lxviii. Doctoratûs xxxv. Vir prisco morum candore & multiplicis doctrinæ laude supra omnem laudem. Sepultus in D. Petri Lovanii juxta conjugem sibi carissimam: laudatus pro funere à *Bernhardo Heymbachio*, Professore Historiarum Academico. Edidit aliquando

Orthographiæ Rationem, ab Aldo Manutio collectam primò, multis auctam. Cum libello

De Ratione interpungendi ac Distinctionum Notis. Duaci, typis Belleri. 1610. in 12.

Petri Nannii in Artem Poëticam Horatii Commentarium postumum, quem ex Prælectionibus ejusdem descripsit & supplevit. typis Plantin. 1603. 4. cum Horatio *Lævini Torrentii* Episc. Antv.

Catalogum clarorum Hispaniæ Scriptorum. 4. Moguntiæ 1607.

Imagines Doctorum Virorum è variis gentibus, Elogiis brevibus illustratas & à Val. Andrea publicatas. 12. Antv. 1611. fig. Porro hujus, ut & anterioris Opusculi, authorem postmodum pœnituisse apparet, cum neutrum in Bibliotheca sua Belg. velut suum recensuerit.

De Initiis ac progressu Collegii Trilinguis Buslidiani; Deque Vita & Scriptis Professorum ejusdem Collegii. typis Dormalii, 1614. 4.

De Linguæ Hebraïcæ Laudibus, Antiquitate, Dignitate, Necessitate. Ibid.

Notas uberiores *in Ibin Publii Ovidii Nasonis*, Poëma σχέλιον. Antver. 1618. fol. typis Nutii.

Notas breves *in Chimonopægnion* sive *Brumam Erycii Puteani.* Monachii 8. & Lovanii, 1622. 8. typis Hastenii.

Dissertationem de Toga & Sago, sive de litterata armataque militia. Coloniæ, 1618. 8. apud Kinckium, & Lovanii, typis Hastenii, 1625. 8. unà cum *Panegyri dictâ* D. Ivoni, *Jurisconsultorum & Togatorum Tutelari.*

Topographiam Belgicam: quâ Belgicę seu Germaniæ Inferioris Provinciæ Urbesque breviter designantur.

Bibliothecam Belgicam: quæ Viros in Belgio Vitâ Scriptisque illustres continet, & librorum nomenclaturam. Lovanii, typis Henr. Hastenii, 1623. in 8. Ex hac editione exortum est bellum litterarium inter Authorem *Valer. Andream*, & *Franc. Swertium*; qui anno 1628. Antverpiæ edidit *Athenas Belgicas, sive Nomenclatorem Scriptorum inferioris Germaniæ.* fol. Præfando ad lectorem, item pag. 698. perstringit Swertius Valerium stylo nimium acerbo, quod in messem alienam involarit, quod leges amicitiæ violaverit, &c. Prodiit postmodum secunda hujus Bibliothecæ editio, Authore eodem *Val. Andrea*, duplo auctior, Lovanii typis Jacobi Zeghers, 1643, in 4.

Ac tandem, quasi tertiis curis, prodit hæc nostra *Bibliotheca Belgica*, è Nomenclatura *Val. Andreæ* potissimùm desumpta, quę tum ex aliis authoribus Bibliographis, tum è transmissis Elucubrationibus, & ipsa ad duplum excrevit: edita Bruxellis apud Petr. Foppens 1739. II. Vol. in 4.

Fasti Academici Studii Generalis Lovaniensis, in quibus & Cancellariorum, Conservatorum, Doctorum in qualibet Facultate series, Collegiorum fundationes, Præsides &c. Lovan. typis Corn. Coenestenii, 1635. in 4. dein curis amplioribus 1648. ibidem. Prohibiti tamen fuere hi Fasti per Congregationem Indicis Romæ die 13. Nov. 1662. donec correcti forent. Actum est annis nuperis de nova eorumdem *Fastorum* editione, meliore formâ & ad hæc usque tempora deducendâ, titulo Historiæ Universitatis Lovaniensis.

Bibliothecæ Lovaniensis primordia, cum *Oratione Auspicali* Kal. Octobr. anno 1636. habitâ & cum *Catalogo Librorum.* Ibid. typis Everardi de Witte 1638. 4. Opus meritò producendum, posteaquam Bibliotheca ista, multis annis neglecta, denuo exurrexit anno 1720. è liberali donatione *Dominici Snellartii* Canon. Grad. Antverpiensis.

Synopsis sive Erothemata Juris Canonici: libellus Lovanii sæpiùs editus; cui postmodum Programmata, Notas

& Animadversiones suas apposuit *Adamus Struvius* J. U. Doctor Lutheranus, Jenæ anno 1675. (rursum edita ibid. 1709. & Lipsiæ 1721.) ideoque Romæ prohibita fuere Decreto Congreg. Indicis 19. Septembris 1679.

Præterea *Henrici Kinschotii J. C. Responsa*, sive *Consilia Juris*, ceteraque Opera editioni adornavit. Ibid. typis Coenestenii, 1633. fol.

Item *Joannis Rami J. C Commentarios methodicos ad Regulas J. U.* & Tractatum *de Analogia Juris & Facti.* Ibid. 1641. 4.

Henrici Zoësii & Petri Gudelini Commentaria in Jus Feudale : item *Tractatus Gudelini de jure novissimo.*

Henrici Canisii Opera, quæ de Jure Canonico reliquit, in librum V. Decretal. in Tit. *de Regulis Juris* lib. VI. *de differentiis juris utriusque*

Zoësii Commentarios ad Digesta, Decretales, & Institutiones Justinianeas, additionibus auxit.

Guillelmi Hannetonii de Jure Feudorum lib. IV. cum Annotationibus brevibus *Pauli Christinæi J. C*, quibus & suas additiones adjecit.

Lancelotti Institutiones Juris Canonici.

Summa Juris Canonici, summariis indicibusque aucta.

Andreæ Vallensis Paratitla, sive summaria & methodica explicatio Decretalium Gregorii IX.

Joannis Vendevillii Episcopi Tornacensis Commentarius de principiis & œconomia librorum juris Canonici.

Pluribus aliis Commentariis elucidandis, nempe *Mudæi*, *Corselii*, tum etiam propriis ad Digesta editioni parandis, ad extremos vitæ dies intentus fuit laboriosus *Valerius Andreas :* sed communis fati lex conatus ejus reddidit imperfectos. Latent aliqua ejus MSS. apud abnepotem D. *de Coenen*, Vice-Consulem Lovaniensem.

VALERIUS GOUTHOVIUS,

Dordracenus, Batavus, patriciæ familiæ nascitur anno 1577. primùm Trajecti ad Rhenum studiis humanioribus initium dedit, hinc Coloniæ, Lovanii ac Dolæ; domumque reversus animum Historiæ potissimùm patriæ illustrandæ adjecit. Obiit anno 1628. Dedit

Chronicon antiquum & populare Hollandiæ pluribus locis, præsertim Diplomatibus & genealogiis nobilium familiarum auctum, & cum Notis *Pet. Scriverii* excusum Flandricè, primùm Dordraci 1620. dein Hagæ-Comitum 1636. in fol. Tandem Simon Van Leeuwen in vernacula sua *Bataviæ antiquæ illustratæ*, *seu Chronici Hollandiæ* editione (anno 1685.) quidquid Gouthovius antea collegerat, hîc denuo inseruit.

Dordracensis adhæc *Urbis Descriptionem* absolutam, quò minùs publici juris faceret, fata præpropera obstiterunt.

UBBO EMMIUS,

Grethæ, Frisiæ Orientalis vico, natus est anno 1547. patre *Emmone Dicken*, ibidem Ministro Lutherano, matre *Elisâ Tjardâ*, Nordani Consulis filiâ. Pueritiæ ac juventutis annos in scholis variis exegit, Embdæ, Bremæ, Rostochii, atque Genevæ anno 1575. *Theodori Bezæ* auditor. Tum anno 1579. scholæ publicæ Nordanæ Rector constitutus, post biennium nuptias celebravit cum *Thedâ Tjabber*, eâque haud diu post defunctâ, secundas cum *Margaratâ à Bergen*, civis Embdani filiâ.

Reductâ verò postea Groningâ in potestatem Ordinum Fœderatorum, ad regimen Scholæ illius publicæ accitus est anno 1594. & in eo munere cum honore & fructu per annos xx. persti-

tit, græcè latineque doctissimus, atque à Dordraceno ac Leovardiensi Magistratibus frustra ad scholas suas regendum invitatus: quia fidem dederat Groninganis, amploque salario remunerabatur.

Anno 1614. Illustres Frisiæ Ordines cum in Academiæ Groningensis initiis non solum ad Historiarum & Linguæ Græcæ Professionem, sed etiam ad primum illius Rectoratum magnificum capessendum evexerunt. Inter hæc, Princeps *Guilielmus Ludovicus*, Comes Nassovius & Frisiæ Gubernator, Viri hujus in consiliis dandis prudentiam sæpiùs expertus, eum ad se accersere, & per litteras in gravioribus negotiis consulere, in more positum habuit.

Tandem pulmonum ulcere correptus, sensim extinctus est Groningæ die 9. Decembris 1625, ætatis annum LXXIX. ingressus. Honorificum ei positum fuit monumentum in æde primariâ Groninganâ, additumque hoc Epitaphium, curante *Henrico Altingo*, *Emmii* quondam discipulo, & in Groningana Academia Theologiæ Professore.

Immortali Memoriæ
Clarissimi & pientissimi senis,
UBBONIS EMMII,
Frisii Grethani:
Primi Academię Groninganæ
Rectoris,
Theologi sinceri, Philologi eximii,
Historici absoluti,
Viri prudentiæ singularis,
Qui per omnem vitam
Suâ sorte contentus,
Labore indefesso,
De Ecclesia, Republica, Patria
Quam-optimè meritus,
Verè piâ demum ac placidiss.
Morte defunctus,
Heic corpore quiescit.
MARGARETA à BERGEN, vidua,
& liberi superstites,
Mœrentes H. M. P.
Vixit in terris ann. LXXVIII. dies IV.
Abiit in cœlos
Anno Christiano M.D.C.XXV.
Die IX. Decembris Jull.

Vitam ejus dedit *Martinus Hanckius*, de Scriptoribus Romanis, parte I. cap. 45. pag. 178. ubi & de scriptis *Emmii* disserit. Sunt autem hæc, pleraque Historiam Patriam illustrantia: in quibus tamen genium suum prodit, dum Ecclesiæ Romano-Catholicæ Antiquitates nititur obscurare.

Opus Chronologicum novum, complectens Rerum Chronologicarum libros V. Canones Chronicos, & Chronologiam Romanam. Groningæ 1619. in fol.

Appendix Genealogica, illustrando Operi Chronologico adjecta. Gron. 1620. fol.

Vetus Græcia illustrata, complectens Descriptionem Græciæ, res gestas Græcorum, statum Rerum-publicarum Græcarum. Lugd. Bat. apud Elzevirium. 1626. III. Vol. in 8. Tomus III. qui de Rebus-publicis agit, seorsim prodiit denuo apud Elzevir 1632. in 24. Totum autem hoc Opus insertum fuit per Gronovium Tom. IV. Thesauri Antiquitatum Græcarum.

De Agro Frisiæ inter Amasum & Lavicam flumina, deque Urbe Groninga, in agro eodem, & de jure utriusque, Syntagma. Groningæ 1605. in 8. iterumque ibidem 1646. *cum serie Magistratuum præcipuorum.*

Rerum Frisicarum Historiæ Decas I. Franck. 1596. in 8.

Decas II. Ibid. 1598.

Decas III. Ibid. 1599.

Decas IV. Arnhem. 1604.

Decas V. Groningæ 1607.

Decas VI. Lugd. Bat. 1616. Quæ omnes anno 1617. in novam auctioremque editionem coaluerunt, typis Elzevirianis in fol. cui pro *Decade VII.* accesserunt ejusdem *Emmii*

De Frisia & Frisiorum Republica, de-

que civitatibus, *foris & vicis inter Flevum & Vigurgim*, *flumina*, libri aliquot, cum Tabulis æneis.

Item *De Origine & Antiquitate Frisiorum*, *Veritatis Assertio*, contra Suffridum Petri, & Bernardum Furmerium. Iisdem typis Elzevirianis.

Guilielmus Ludovicus Comes Nassovius, seu de Vita, gestis & morte hujusce Comitis, Gubernatoris Frisiæ, Hollandiæ &c. cum schemate Genealogico Domûs Nassoviæ. Groningæ. 1621. in 4.

Natales Academiæ, *Illust. ac Potentûm Groningæ & Ommelandiæ Ordinum auspiciis erectæ in Urbe Groninga*; prout stylo *Ubbonis Emmii* primi ejusdem Rectoris, re recenti, accuratè consignati & descripti, in Archivis Academicis inveniuntur. Extant ad calcem libri, hoc titulo editi: *Effigies & Vitæ Professorum Academiæ Groningæ & Ommelandiæ*. Ibid. 1654. fol.

Addit P. Niceron Tomo XXIII. Notitiæ Virorum Literatorum pag. 45.

Vitam & sacra Eleusina Davidis Georgii, (de quo supra pag. 593.) *qui monstra pudenda errorum aut furorum veterum a se recocta mundo propinavit*, *ex libris ejus mysticis edita*.

Item *Responsionem ad Confutationem Danielis Hofmanni*, *quam contra Disputationes suas opposuit*. Herbornæ 1591. in 8.

Historiam quoque *Philippi Macedonum Regis*, quam ad annum XV. regni ejus deduxerat, aliquando edere meditabatur *Emmius*, in gratiam Ordinum Fœderatorum; ducto ab hoc Rege totam Græciam subjugare machinante, parallelo ad Philippum II. Hispan. Regem.

VEDASTUS BIZE,

S. Th. Licentiatus & Ecclesiæ Fontanæ in Diœcesi Atrebatensi Parochus, scripsit

De providentia Dei circa res temporales. Duaci 1632. 8. apud Mart. Bogardum.

UFFINGIUS, SIVE UFFO,

Worcomiensis, Frisius, Monachus Ordinis S. Benedicti in Cœnobio S. Ludgeri Vertinæ (vulgo *Werden*, in Germania) claruit circa annum millesimum. Scripsit

Vitam S. Idæ, *Viduæ*, 4. Septemb. apud Surium.

Vitam S. Lucii, Regis Britanniæ.

VICTOR GELENIUS,

Ex erudita Geleniorum apud Colonienses familia, Ordinis FF. Minorum Capucinorum Scriptor asceticus, ex Operibus *B. Joannis à Cruce* à se sæpius perlectis, evulgavit latinè

Summam practicam Theologiæ mysticæ. 4. Colon. 1646. & 1652.

VICTOR GISELINUS,

Santfordiæ natus est, pago territorii Brugensis, Ostendæ proximo, anno 1543. (aliis 1549.) x. Kalendas Apriles. Primùm Brugis Flandrorum Litteris humanioribus operam dedit, & *Joannem Gelrium* præceptorem habuit: usus ibidem admodum familiariter *Arnoldo Laurentio Berchemo*, ex cujus etiam schedis suas in Prudentium Notationes locupletiores fecit.

Postea ad gravius aliquod studium arripiendum Lovanium venit. Vertente autem anno Parisios concessit: ubi in re Medica occupato alter effluxit annus, cùm concitatæ seditionis æstus è Gallia eum pepulit. Reducem itaque Lovanium habuit, ubi paullisper substitit.

Denique Dolæ apud Sequanos Medici Doctoris titulum cepit, *Lipsio* a-

micum publicè laudante, Oratione à Germanis editâ, cum aliis ejusdem, quæ tamen *Lipsii* non sunt. *Giselini* verò animus ad humaniores litteras inclinabat magis, & libenter totum se iis vovisset, nisi obstitisset res angusta domi.

Quantum itaque per horas succisivas & curas graviores licuit, lectioni veterum Scriptorum, & præcipuè Christianorum Patrum, tribuit: quorum pietate eruditâ confirmatus, stetit recto talo in turbis religionis jactatæ, nec ab Orthodoxa & Catholica fide dimoveri ratione ullâ aut suasione potuit; tametsi à quibusdam ad docendam in Academia Leydensi Medicinam sub amplo honorario invitaretur. Bergense sancti Winoci domicilium præelegit, ubi annos plures vixit & Medicinam factitavit. Condiscipulus & æqualis fuit *Lipsii* & *Lernutii*, inter quos tres arctissimum amicitiæ vinculum, pluresque epistolæ mutuæ.

Obiit anno 1591. Diem autem & horam, quâ moriendum ei esset, ex Artis Medicæ prognosticis, litteris ad amicos missis, ipse prædixerat. Scripsit

Commentarium in Aurelium Prudentium, ad MSS. codices restitutum. Antver. typis Plantin. 1564. 8.

Notas & Chronologiam in Severi Sulpitii Opera, cum MSS. comparata. Ibid. 1574. 8.

Adagiorum Epitomen, è *Junio*, *Gentio*, aliisque, post *Erasmum*. Ibid. 8.

Epistolam de Hydrargyri usu, ad *Martinum Everartum*: typis Plantini, 1579. 8. cum *Joannis Fernelii* de Lue Venerea libro, à se primùm edito.

Reliquit *Carmina* varia, *Preces Liturgicas*, *Emendationes in Ausonium*, & moriens *Jano Lernutio* legavit: è quibus *Hymni Liturgici* editi sunt à *Jacobo Lernutio*, Jani filio, Antver. typis Nutii, 1620. 12.

Laurentius Beyerlinck Antverp. Canonicus hoc ei cecinit Epitaphium.

Cum nato certat Latonæ mascula proles,
Vult ubi VICTOREM *quilibet esse suum.*
Phœbus ait, meus est: meus est, Epidaurius inquit:
Certant; VICTOREM *vincit acerba quies.*

VIGLIUS AB AYTTA, ZUICHEMUS,

Natus est in Barrhusia, prædio paterno, ad medium à Leovardia Frisiæ metropoli lapidem, anno 1507. xv. Kal. Novembres, in ea familia quę inter Frisiæ primas & nobilissimas. *Zuichemi* cognomentum tulit ab avito similiter prædio & municipio Zuichemensi, agri Leovardiensis, ad primum ab urbe lapidem.

Primis litteris imbutus est Daventriæ, Hagæ-Comitum, Lugduni, & Lovanii circa annum 1522. ubi & Græcas in Collegio Trilingui Buslidiano didicit, & prima Juris elementa accepit. Accessit ingenuæ indoli ingenium eminens, & ad summa quæque capacissimum. Studiorum formatorem, ac velut alterum patrem nactus fuit patruum *Bernardum Buchonem ab Aytta*, (olim Lovanii anno 1487. Primum in Scholis Artium, dein J. U. D. Senatorem Regium & & Hagiensis Ecclesiæ Decanum, qui anno 1528. decessit.)

Lovanio Dolam Sequanorum, circa annum 1526. concessit *Viglius*, ad majorem ingenii fructum capessendum; & per litteras *Desiderio Erasmo* innotuit: quæ illi in *Andreæ Alciati*, J. C. præstantissimi, notitiam & amicitiam fores aperuêre. Itaque anno 1529. Avenionem ad Rhodanum fluvium se contulit; pulsumque inde sæviente epidemicâ lue *Alciatum*, & Biturigas accitum, (postquam anno eodem, die octavo Maii, Valentiæ, quę Galliæ Academia est in Delphinatu non incelebris,

VIGLIVS ZVICHEMVS, FRISIVS, I.C.

Atria Iustitiæ haud opus est servare dracones;
Pervigil est Divæ Viglius ante fores.
Hinc illum ob vigiles animos, vigilesq; labores,
Præposuit summo Belgica Consilio.

Fr. Raphelengius.

lebris, Doctoris insignia accepisset) secutus est. *Alciato* in Italiam revocato, cathedram ejus biennium tenuit & Biturigibus Jus Civile docuit.

Hinc in Italiam dum cogitat, celebres Germaniæ Academias visit: Friburgensem, & in ea *Desiderium Erasmum*, *Udalricum Zasium*, *Henricum Glareanum*; Basileensem, in qua *Bonifacium Amerbachium*, *Sigismundum Gelenium* & *Hieronymum Frobenium*; Tubingensem, & inibi *Jacobum Jonam*, aliosque. Patavium ubi venit, *Franciscum Curtium* præceptorem habuit, & juvenis adhuc ac peregrinus (ut ipse alibi scribit) in Professorum numerum atque ordinem coöptatus est, anno 1532. atque Institutiones Justinianeas publicè prælegit, cum applausu fructuque audientium, ac stupore Italorum, hominis exteri ac Belgæ facundiam admirantium. Hîc annum unum substitit, & post XIV. annorum peregrinationem, patriæ amor animum subiit.

Dum redit, in itinere *Erasmum* Friburgi, *Frobenium* Basileæ de via salutavit, & Græcas Theophili Institutiones, è *Bessarionis Cardinalis* Bibliotheca Venetiis depromptas, typis ejusdem Frobenii edi curavit. In patriam reversum Franciscus Monasteriensis Episcopus anno 1534. Curiæ suæ constituit Judicem sive (ut vocant) Officialem; Carolus V. Cæsar anno 1535. Cameræ Imperialis Spirensis Assessorem; Guilielmus, Bavariæ Dux, 1537. Academiæ Ingolstadiensis Professorem, postquam similem conditionem sibi antea in Academia Regio-montana à Joachimo II. Marchione Brandeburgensi oblatam recusasset: quâ de re ipse ad Georgium Sabinum anno 1535. rationes suas perscribit, quò minùs adhuc è foro ad scholasticam illam docendi tranquillitatem redire tunc statuisset.

Post hæc, Maria, Belgicarum Provinciarum pro Carolo V. fratre Gubernatrix *Viglium* anno 1543 Belgio restituit, oblatâ Senatoriâ dignitate, in quocumque Consilio expeteret. Ac primùm quidem Assessor Consilii Sanctioris, tum eodem anno 1543 die 21 Maii ad Mechliniense Consilium nominatus, post paucos menses Mechliniâ Bruxellas, jubente Cæsare, ad Sanctius Consilium rediit, retento stipendio magni Consilii: indeque missus est Legatus in Germaniam ad Comitia Spirensia.

Anno 1549 Kal. Januariis Carolus V. Cæs. *Viglium* Consilii Sanctioris Præsidem constituit; atque ut ejus authoritatem majori favore adjuvaret, Equestri eum honore insignivit. Postmodum quoque præfectus est illi, quod Consilium Statûs vocant, anno 1569. Fuit ad hæc Ordinis Aurei Velleris Cancellarius electus anno 1563. Postremò, elatâ uxore *Jacobâ Damantiâ*, Nicolai Brabantiæ Cancellarii sorore, Ecclesiasticum Statum amplexus est *Viglius*, ac Sacerdotio insignitus, *Lucæ Munich* ultimi Abbatis ad S. Bavonem Gandavi primùm Coadjutor, dein successor; primusque illius Ecclesiæ in Cathedralem evectæ Præpositus mitratus, à Cardinale *Antonio Granvellano* infulis insignitus fuit.

Ecclesiam suam piis fundationibus ac plurimis munimentis decoravit, Academiam Lovaniensem, structo sui nominis Collegio, non minùs liberaliter, quàm magnificè dotavit; natale solum novi Hospitalis beneficio perpetuò sibi demeruit. Tandem post longas vigilias, post indefessos labores, plenus dierum, plenus honorum, Regi fidus, patrię carus, utilis omnibus, injurius nemini, magno sui relicto desiderio, decessit Bruxellis, anno 1577. postridie Nonas Maii, ætatis suæ LXX. sepultus in Ecclesia Cathedrali Gandavensi, in Mausolæo, quod construi ipse sibi vivens jusserat.

Moriens, condito paullò antè pridie Idus Martii Testamento, cognatos hæredesque suos ita alloquitur: *Rogo autem enixè eosdem, quos ego propriorum liberorum loco semper habui, ut amorem benevolentiamque fraternam inter se colere ac conservare studeant, mutuoque sibi (si opus fuerit) adsistant, ac unusquisque honoris promotionisque alterius curam eam, me mortuo gerat, quam ego vivens erga ipsos semper exhibui, hoc ipsis præcipuum Testamentum ac Mnemosynon relinquens.* Quibus verbis videtur *Viglius*, Vir summus, alludere ad illa Sallustii in Bello Jugurthino, ubi Micipsa: *Nunc quoniam mihi natura finem facit, per hanc dextram, per regni fidem, moneo obtestorque, uti hos, qui tibi genere propinqui beneficio meo fratres sunt, caros habeas; neu malis alienos adjungere, quàm sanguine conjunctos retinere &c.*

Hoc illius Epitaphium extat in præfata Ecclesia Gandavensi.

Admodum Reverendo Viro,
D. VIGLIO AB AYTA,
Zuichemo Frisio,
J. C. Clarissimo,
Cathedralis hujus Ecclesiæ
I. Præposito Mitrato,
Aurei Velleris Cancellario,
Supremi Belgicæ Status
Et Sanctioris Concilii
Sub potentiss. Principibus
Carolo V. Imp. & Philippo II.
Hispp. Rege Præsidi summo,
Vigilantissimo, integerrimo.
Qui cum hanc Ecclesiam
Piis fundationibus,
Plurimis munimentis decorasset,
Academiam Lovaniensem,
Structo sui nominis Collegio,
Non minus liberaliter
Quam magnificè dotasset,
Natale solum novi Hospitalis beneficio
Perpetuò sibi demeruisset:
Tandem, post longas vigilias,
Post indefessos labores,
Plenus dierum, plenus honorum,
Regi fidus, Patriæque carus,
Utilis omnibus, injurius nemini,
Magno sui relicto desiderio,
Quievit in Domino
Anno M. D. LXXVII.
VIII. die Maii, ætatis suæ LXX.
Iste vir fuit lector: sed fuit.
Mirare, imitare,
Vigila,
Memor prudentissimi illius sciti:
VITA MORTALIUM VIGILIA.

Adscriptum dein fuit hoc Epitaphium honorarium.

Qui curas Regum & regnorum pondera obivit
Pervigil, hoc dormit VIGLIUS *in tumulo.*
Parce pios, lector, manes turbare, quietem
Hæc post tot vigiles vindicat umbra dies.
At vigili VIGLI *exemplo vigil esse memento:*
Nil etenim vita est, sit nisi vita vigil.

Porrò Vitam suam ipse *Viglius*, morum confidentiâ fretus, scripsit, & hinc Suffridus Petrus Decade XII. de Scriptoribus Frisiæ. E scriptis verò illius omnium manibus teruntur, probantur que ab omnibus,

Commentarii in Titulos X. libri II. Institut. de Testamentis. Basileæ, Lovanii & alibi. De quo libro versus elegantes protulit *Guilielmus Martenus*, J.C. cujusmodi de Amasonide Marsi cujusdam lusit aliquando Martialis:

Sæpiùs in titulo memoratur Viglius *uno*,
Quàm levis in tota Maynus *Jasonide.*
Viglius *hinc Zephyris, & notus* Viglius *Euris*,
Et sua cum Viglo *fama perennis erit.*

Commentarius in Tit. Digest. *De rebus creditis*; *&* ad Tit. *Cod. de Edicto D. Adriani tollendo*, quem Ingolstadii prælegerat, excudit à morte *Viglii*, Coloniæ, Gymnicus, 1585. 8.

Institutiones D. Justiniani, in Græcam Linguam, per Theophilum Antecessorem olim traductæ, ac nunc primum in lucem re-

stitutæ, curâ ac studio Viglii Zwichemi Phrysii; quarum utilitatem abunde ejusdem declarat Præfatio ad Opt. Max. Imp. Carolum quintum. Originale est in Coll. Viglii.

Hic Codex MS. à Petro Cardinale Bembo è Bibliotheca Cardinalis Bessarionis suppeditatus, cum multas haberet lacunas, & sensus hiulcos, ac non cohærentes satis sententias ob exesos caracteres; usus est *Viglius* alio exemplari, quod pariter in dicto Collegio asservatur, & hunc præfert titulum:

Descriptum exemplar ab Constantino natione Græco Venetiis anno 1533. *ex Veteri Exemplari Jo. Baptistæ Ægnatii, ad usum Viglii Zuichemii Phrysii.* Prodiit iterum Lovanii, typis Rescianis, 4. 1536. cum Annotationibus *Petri Nannii*, Professf. Litterar. Dum autem *Jacobus Curtius* easdem Institutiones suâ quoque cum Paraphrasi edidisset: hinc orta est concertatio litteraria *Nannium* inter & *Curtium*: de quâ Viglius in Epistolâ; 10. Januar. 1537. & aliàs.

Assertio Juris Imp. Caroli V. in Geldriæ Ducatu & Zutphaniæ Comitatu, edita 1541. eodemque anno Antv. apud Mart. Neranum; à quibusdam adscribitur *Viglio*: sed minus rectè. Edidit tamen, jubente *Nicolao Perenoto* Cæsaris Cancellario, Refutationem libelli, quem Ducis Clivensis Legati opposuerunt præfatæ *Assertioni Juris Imp.* &c. Prodiit primùm germanicè, dein reddita latinè. Hunc credo esse librum sequentem.

Justificatio Rationum, ob quas Regina Hungariæ Belgii Gubernatrix, contra Ducem Cliviæ arma sumpsit. Antv. 1543. 8.

Epistolæ Politicæ & Historicæ C. C. XXXIV. Viglii Zuichemi ad Joachimum Hopperum J. U D Rerum Status Belgii apud Philippum II. Hisp. Regem Consiliarium & magni ejus Sigilli Præfectum (quæ ex testamento legavit Collegio suo,) prodierunt Leovardiæ 1661. in 8. typis Henr. Rintii, curâ *Simonis Abbes Gabbema*, Frisiæ Historiographi & Archivorum Custodis. De his vide judicium nostrum, supra pag. 1097.

Ceteræ vero Epistolæ *Viglii*, majori longè numero, hodiedum servantur Manuscriptæ Lovanii, in Bibliotheca Collegii Vigliani. E quibus aliquas edidit idem *Simon Gabbema*, *in Sylloge Epistolarum Virorum illustrium*, anno 1663. Harlingæ. Item novemdecim ex illis anno 1719. *Hugo Franciscus Heussenius*, author Historiæ Ecclesiast. Belgii Fœderati, in sua descriptione Episcopatûs Leovard. pag. 108. &c.

Porro novam omnium illarum *Epistolarum, cùm Viglii tum quorumdam ad illum* Collectionem, propediem editurus est *Cornelius Paulus Hoynck van Papendrecht* J. C. Ecclesiæ Metropolitanæ Mechlin Canonicus Graduatus & Archipresbyter; *Epistolis* hisce ad Codices MSS. Collegii Vigliani collatis, quarum quæ ad *Hopperum* scriptæ sunt, manu propriâ Viglii sæpius interpolatæ conspiciuntur; restituto insuper eo quo scriptæ sunt ordine, additisque singularum argumentis; ipsius etiam tùm Viglii gesta, tùm amicorum, quibuscum habuit Litterarum commercia, eruditis Annotationibus illustrando.

Accedet & *Vita* ipsius *Viglii Zuichemi*, è vetusto Codice MS. (qui modò est Bibliothecæ Cardinalis de Alsatia Archiepisc. Mechlin.) iisdem Notis Amplisf. D. *Hoynckii* elucidata; uti &

Viglii Commentarius, Rerum gestarum tempore Ducis Albani, super nova impositione seu Vectigali X. Denarii rerum venditarum: hactenus MS.

Sunt & alia quædam MSS. *Viglii*, quæ in Collegio à se condito Lovanii, adservari dicuntur à Valerio Andrea; ut

De munere Jurisconsulti.

Consilia, seu *Responsa Juris.*
Diarium Germanicum.
De Familiis Principum Imperii Germanici.
Mandata & Instructiones variç, datæ à *Viglio* ad Viros illustres.
Tractatus Fœderum.
Testamentum ejus &c.
Narratio tumultuum Belgicorum sub Ducissa Parmensi & Duce Albano, fertur à *Viglio* gallicè olim scripta, atque è MS. in flandricum translata & edita per D. H. circa ann. 1660; teste Adr. Parssio de Scriptoribus Batavis pag. 267. Sed prærerquam quod Viglius testetur, se gallicè nunquam scripsisse, hæc narratio est putidum rapsodium, Viglio indignum.

VINCENTIUS HENBERGIUS,

Patriâ Geldoniensis, Ord. Prædicatorum Theologus, Antverpiæ professus, & Vicarius Liræ; obiit Antverpiæ 4. Julii 1634. Edidit
Viridarium Marianum, septemplici Rosario & Exercitiis variis instructum. Antver. apud Gasp. Bellerum, 1615. in 8.
Rosarium Gloriosiss. Virginis MARIÆ, per choros distinctum, ac 150. articulis Vitæ Christi, variisque Hymnis & Orationibus exornatum.
Apothecam spiritualem pharmacorum. Ibid. apud. Aertsium
Rosetum Spirituale, & *Lectum floridum Sponsi*, vernaculo sermone.

VINCENTIUS KETELAER,

Medicus Batavus, edidit
Commentarium Medicum de Aphthis nostratibus, seu de Belgarum Sprauw. 12. Leidæ 1672.

VINCENTIUS DE ROOSE,

Gandavensis, J. U. Licentiatus, in Provinciali Consilio Flandriæ Causarum Patronus, celeberrimam ibidem Confraternitatem sub invocatione S. Ivonis in Ecclesia Parochiali D. Michaelis institutam confirmatamque anno 1677. Bullâ Innocentii XI. Pont. necnon Decreto Regio 1684, potissimùm promovit. Cujus quidem Confraternitatis primarium institutum est, viduarum, pupillorum, pauperum, captivorum aliarumque miserabilium personarum caussis gratis invigilare. Recensuit unà plures Sanctos Jurisperitos, contra dictum vulgare, *quod S. Ive Advocatus scalas traxisset in altum.* Inter quos XLII. recensuit *Jacobum Hesselium*, Curiæ Flandriæ Senatorem & Cameræ Rhenengarum Præsidem, qui die 4. Octobris 1577. à Rebellibus hçreticis, in odium fidei, extra portas Gandenses suspensus fuit, cujusque corpus post septennium repertum integrum, summa cum solemnitate Gandavi in Ecclesia D. Michaelis digniore loco repositum fuit. Edidit,
Imaginem Veri Advocati, *Vitamque ejus moralem ac spiritualem, unà cum Regulis*, *Privilegiis & Indulgentiis Pontificiis ac Regiis*, *Confraternitati S. Ivonis concessis.* 4. Gandavi 1687.

VINCENTIUS DE STOCHOVE,

Eques, Toparcha Stæ. Catharinæ, nobili apud Brugenses familiâ genitus, ejusdemque civitatis sæpius Consul. Dum esset junior, itinerandi cupidine adlectus, atque ab anno 1631. obsequiis Legati Regis Galliæ apud Imperatorem Turcarum addictus, varias per Europam, Asiam & Africam peregrinationes aliaque aggressus est, eâque occasione Jerosolymam loca Servatoris nostri sanguine ac miraculis illustrata, nec non montem Synaï visitavit &c. Hinc usus Lemmate: *Omne solum viro patria est.* Harum peregrinationum Historias edidit gallicè, hoc titulo:
Voiage du Levant, *du Sr. de Stochove* &c. 8. Bruxellis apud Hub. Velpium.

1642. & iterum 1650. ac 1661. item flandricè, Brux. 1681.

L'Ottboman; ou Abregé des Vies des Empereurs Turcs, depuis Ottboman I. jusques à Mahomet IV. à present regnant. 12. Amsterdam 1665.

VINCENTIUS THEODORICI DE BEVERWYCK,

Harlemius à loco professionis dictus, Ord. Prædicat. Scholæ primùm Parisiensis alumnus, dein die 13 Octobris 1517. renunciatus S. T. Doctor Lovaniensis, ibique Studiorum Regens, scripsit adversus Desiderium Erasmum, titulo *Taxandri*, libellum, Erasmi judicio indoctum, insulsum & mendacem. Eum vide libro XIX. Epist. XC. & CXIII. veteris editionis. Ipse verò Erasmus reposuit eidem Epistolam, titulo *Pertinacissimi obtrectatoris*, ut dicto libro scribit, Epist. XIII.

Item ex ejusdem *Vincentii de Haerlem*, tunc S.Theol. Baccalaurei, recognitione editum est Parisiis, 1514. in fol. Opus *Petri de Palude*, Patriarchæ Hierosolymitani, *in librum IV. Sententiarum.*

Denique *tertiam Partem Summæ Theologicæ D. Thomæ Aquinatis*, cum excerptis, scoriis evulsis, quotationibusque adjectis, unà cum *Petro de Noviomago* Ord. Prædic. Doctore Theologo recensuit, ac prelo subjecit; Parisiis typis Claudii Chevallon. 1514.

Per Diœcesin Ultrajectensem hæreticæ pravitatis Inquisitor à Generali Ordinis sui Magistro constitutus, præmaturo fato è vivis ereptus est, die 4. Augusti 1526.

VINCENTIUS WILLIART,

Atrebas, Ordinem Prædicatorum professus in patria, vir pius, scriptor asceticus & disciplinæ regularis æmulator: sed gallicæ dominationis impatiens. Unde cum Rex Ludovicus XIII. anno 1640. Atrebatum armis occupasset, (Conventu Dominicano, qui tunc extra muros erat, priùs diruto ac solo æquato) Williartius primùm recepit se Montes, tum Bruxellas, ubi tandem & finem scribendi habuit & vivendi 15. Julii 1658. Edidit autem, latinè partim & gallicè

Aquam sapientiæ Ordinis Prædicatorum, seu Venerabilis F. Humberti V. Magistri Ord. Præd. Expositionem in Regulam B. Augustini; partim ex aliis ejusdem operibus, partim ex D. Thomæ Aquinatis doctrina. Montibus apud Waudræum Tom. II. 1646. in 4.

Prænuncios Antichristi, seu hæreticos illuminatos, confusos &c. ex B. Henrici Susonis ac Joannis Tauleri Operibus. Ibid. 1645. in 12.

S. Euangelii preciosam margaritam, seu S. Thomæ Aquinatis sententiam super Theologiam universam. Montibus 1645 in 4. ac Tornaci 1647.

Memorial de l'Excellence du Psautier de Jesus & de Marie, dit Rosaire. Atrebati 1636. item Bruxellis 1658 in 8.

Les fruits dignes de penitence, faits par Marie Magdeleine. Montibus, 1643. in 12.

Les fruits de la parole de Dieu, faits par S. Vincent Ferrier. Montibus 1644. in 12.

Les fruits de l'oraison, faits par S. Thomas d'Aquin. Ibid. 1645. 12.

Abregé de la Vie du saint Pape Pie V. de l'Ordre des FF. Precheurs, Bruxellis, 1657. in 8.

Le bien universel, ou les abeilles mistiques du celebre Docteur Thomas de Cantimpré, Bruxellis, 1650. in 4. Versio est ex latino Thomæ Cantimpratani, Ord. Prædic. de quo pag. 1131.

Le bien universel, ou les formis mistiques de Jean Nyder (Is erat natione Germanus, Ord. Præd. cujus librum latinè ediderat Colvenerius, S. T. D. Duac.) Bruxellis, 1656. 4.

ULPIUS CISSÆUS,

Latinè *Hederaceum* dixeris, eò quòd Schalsemum, Frisiæ pagus juxta Franekeram, *Ulpii* nostri natale solum, hederâ abundet) Græcarum primùm litterarum Professor Erphordiæ: at glíscente ibidem Lutheranæ sectæ morbo, invidiæ cedens, ac patriæ redditus, Sacerdos & Ecclesiastes, obiit circa annum 1540.

Hesiodi Opera & Dies latinè reddidit, & versum versu expressit, cum Scholiis. Basil. 1553. 8.

Proverbiorum farraginem collegit, post Erasmum. Paris. apud Sonnium, 1571. fol. cum Erasmi Chiliadibus.

Scripsit præterea *Elegiam gratulatoriam ad Henricum Saxoniæ Ducem.* Et quędam adversus Lutherum.

Cyprianus Vomelius, qui illi Erphordiæ & in patria valde familiaris fuit, hoc Epitaphium scripsit.

ULPIUS *hic recubat*, CISSÆÆ *gloria gentis*,
Æternumque decus Franekaëra tuum.
Orantem Latio laudasset Tullius ore;
Uberis eloquii copia tanta fuit.
Nec fuerat Grayo leviter sermone beatus,
Quin etiam græcè dicere promptus erat.
Claruit in patrio fæcundæ munere linguæ,
Et cives docuit cælica jussa suos.
Regna suum poterat celebrare per extera nomen:
Postposuit nostris sed peregrina locis.
Terra parens igitur corpus venerabile nati
Molliter ut foveat, lector, amice, roga.
Nam mens sancta viri fruitur te dulcis JESU,
Angelicos inter psallit ovatque choros.

VOLCHERUS KOYTERUS,

Natus est Gröningæ apud Frisios anno 1534. Noribergæ vero honesto stipendio conductus Medicinam exercuit: hinc expeditionem Gallicam secutus, castrensis Medicus factus est, ut corporum dissecandorum occasione morborum abstrusorum intima penetralia cognosceret. Ibi dum egit, obiit Medicus, Chirurgus, & Anatomicus celeberrimus, anno 1600. ætatis suæ 66. Illius extant

De ossibus & cartilaginibus humani corporis, Tabulæ cum *Explicationibus.* Bononiæ apud Johan. Rossium, 1566. in fol.

Externarum & internarum principalium humani corporis partium Tabulæ, atque Anatomicæ Exercitationes, Observationesque variæ; novis, diversis, ac artificiosis figuris illustratæ. Norimbergæ, apud Theodorium Gerlachium, 1573. in fol. Lovanii, 1653. in fol.

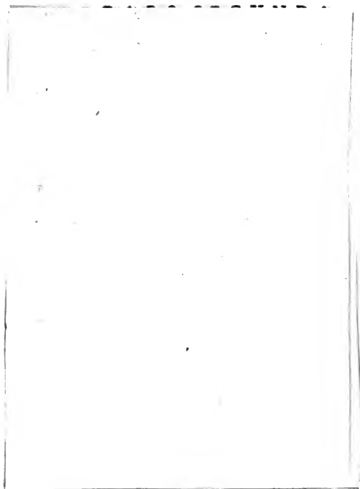
Diversorum Animalium sceletorum Explicationes, Iconibus artificiosis & genuinis illustratæ; pro Appendice Anatomicarum Exercitationum prius editarum inservientes. Extant cum lectionibus *Gabr. Fallopii* de partibus similaribus, ab eodem *Volchero Koytero* collectis. Noribergæ, apud Theodoricum Gerlachium, 1575. in fol.

Ossium infantis historia. Extat cum Henrici Eissonii Tractatu de Ossibus. Groningæ, 1659. in 12.

VOPISCUS FORTUNATUS PLEMPIUS,

Natus Amstelodami x. Kalendas Januarii anno 1601. litteras humaniores doctus est Gandavi, Philosophiam autem Lovanii, ibique quintus in Scholis Artium renunciatus in promotione anni 1620. Medicinæ principia hausit Lugduni in Batavis: inde in Italiam profectus, Bononiensibus & Patavinis Professoribus notus & carus, supremum in Medicina gradum consecutus est Bononiæ.

Postea in patriam redux, civibus suis sanandis operam aliquamdiu impendit, donec anno 1633. à Sereniss. Belgarum Principe ISABELLA Lovanium ad docendam Medicinam accitus est,

eoque anno Doctoralem lauream ibidem suscepit. Collegium Breugelianum aliquamdiu ut Præses rexit: dein matrimonio junctus Annæ Mariæ Van Dive, è patricia apud Grudios familiâ.

Subcisivis horis sæculo suo & postero utilis esse voluit, ediditque

Tractatum de Musculis, belgico sermone, in gratiam usumque Chirurgorum. Amstel. in 8.

Anatomiam Cabrolii in idem idioma conversam, Annotationibusque auctam. Ibid. 1633. fol.

Ophthalmographiam, sive *de Oculi fabrica, actione & usu*, præter communem Medicorum ac Philosophorum opinionem. Ibid. 1632. 4.

Accesserunt dein *Gerardi Guschovii* Medicinæ Profess. Animadversiones in *Ophtalmographiam*, ad easque *Responsio Plempii* fol. Lovanii 1659.

Fundamenta seu *Institutiones Medicinæ* libris VI. Lovanii, typis Jacobi Zegers, 1638. & 1644. cum *Ophtalmographia*, fol. Item ibid. 1653. typis Nempæi, cum adjecto brevi *Apologemate* pro Authore, adversus dicteria & ineptias cujusdam Κυπρίου, authore *Daniele Vermostio* Medicinæ Licentiato & Polyatro Arschotano.

Accedunt & *doctorum aliquot Virorum in Academia Lovaniensi Judicia de Philosophia Carthesiana*.

Antimus Coningius, *Peruviani pulveris defensor*, *repulsus à Melippo Protymo* 1655. in 8. Per *Coningium* intellige P. Honoratum Fabri, S. J. per *Protymum* vero Plempium opusculi authorem.

Animadversiones in veram praxin curandæ Tertianæ propositam à Doctore Petro Barba Ferdinandi Cardinalis ac Belgii Gubernatoris Archiatro. Ibid. 1642. in 4.

Avicennæ Canones Medicos ex Arabica lingua in Latinam transtulit. Lovan. apud Nempæum 1658. fol.

De affectibus capillorum & unguium, *Tractatus*, 4. Lovan. 1662.

De Togatorum valetudine tuenda Commentarius. 4. Bruxellis apud Franc. Foppens 1670.

Obiit provectâ jam ætate, Lovanii anno 1671. sepultus illic in Templo PP. Augustinianorum, hoc Epitaphio.

D. O. M.

„ Franconi van Dive & Cat. Uutten-
„ Limmingen, Gregorio & Barbaræ
„ vanden Heetvelde Conjugibus, Ma-
„ joribus hic sepultis, adjungi voluit
„ Anna Maria van Dive, Cornelii &
„ Catharinæ Vanden Zande filia, uxor
„ dilectissima Clariss. Dom. Vopisci
„ Fortunati Plempii, Patriciç apud
„ Batavos familiç, Medicinæ Doctoris
„ Professoris primarii, & hujus Acade-
„ miæ IV. Rectoris, Viri toto orbe
„ celeberrimi Satis dixi.
„ Devixit illa VIII. Novembris
„ M. D. C. LXI. Hic XII. Decem-
„ bris M. D. C. LXXI. cineribus
„ uxoris conjunctus.

R. I. P.

VORPERUS THABORITA,

In Rynsmagesta Frisiæ pago natus, primùm Pastor Ecclesiæ patriæ, dein Canonicus Regularis S. Augustini in Thabor, juxta Sneecam, scripsit latinè

Chronicon Frisiæ, libris III. ab exordio Gentis ad annum 1535. In quibus, inquit, Suffridus, & ordinem bonum in distinguendis rerum temporibus, & judicium summum declaravit in rerum ipsarum delectu, ne lectori fabulas obtruderet ac nugas. Lectum fuit MS. Hagæ-Comitis apud *Cornelium Dunium* J. C.

URSIO,

Abbas Altimontensis in Hannonia Monasterii, Ordinis S. Benedicti, floruit anno 1054. & obiit anno 1079. Scripsit librum,

De Inventione Corporis S. Marcelli Pont. Max. & Martyris: quod ex Urbe ad Altum Montem translatum, ibidem tempore vastationis Hannoniæ sub terra fuerat reconditum. Extabat MS. in Alto-Monte, & Camberonæ in Hannonia: dein vero prodiit in Actis SS. Mensis Januarii Tomo II. pag. 9. per P. Bollandum Societ. Jesu Hagiographum.

VULMARUS BERNARTIUS,

Eeckensis, Flander, (*Eecke* vicus est agri Casletani, nomen habens à cava arbore, teste Meyero, in qua latuit S. Abbas Ulmarus.) Lovanii promotus in Artibus anno 1528. inter Magistros tertius, è Pœdagogio Liliensi, in quo dein Philosophiam professus est. Tum SS. Canonum Professor extraordinarius, & in D. Petri Canonicus secundæ Fundationis, anno 1547. pridie Kal. Septemb. J. U. Doctor renunciatus est, ac nondum vertente anno ad Primariam Juris Canonici cathedram à S. P. Q. Lov. evectus. Anno 1550. Ordinum Ecclesiastic. Belgii & Academiæ suæ nomine, ad Concilium Tridentinum, unà cum Doctoribus Theologis missus est.

Scripsit, teste Swertio in Athenis Belgicis, *De Pœnis Canonicis*, & alia quædam.

Sexagenarius in fata concessit Lovanii anno 1570. die 23. Januarii, sepultus in D. Petri ante aram S. Ivonis, hoc olim Epitaphio.

D. O. M.
Clariss. ac Doctiss. Viro
D. VULMARO BERNARTIO, Eeckensi
Artium & J. U. Doctori
Et primario Professori
Juris Canonici,
Ab eo duos & xx. annos explicati,
Hujus Ecclesiæ Canonico,
Et Universitatis sextùm Rectori:
Qui, nomine Ordinis Ecclesiast.
Hujus regionis,
Concilio Tridentino interfuit;
Hæredes mœsti PP.
Obiit anno Domini M. D. LXX.
X. Kal. Febr. annos natus LX.
Relicto ad duorum Juris studiosorum
Alimentum, reditu LX. aureorum.
Ei pacem precare.

W.

WALRANDUS CAOULT,

Duacensis, Presbyter, & in Ecclesia S. Amati Sacellanus, edidit

Miracula B. Virginis Deiparæ apud Tungros, Cambrones & Servios in Hannonia. Duaci 1600. 12. apud Boscardum.

WALRANDUS OBERT,

Atrebatensis, patriciæ stirpis, in suprema Artesiæ Curia Consiliarius, scripsit accuratè & fideliter

Tractatum de motibus, anno 1578 à rebellibus Geusiis Atrebati excitatis. Exstat manusc. in Bibliotheca Vedastina.

WALRICUS LITHODOMUS,

Vulgò STEENHUYSE, Delphius, Hollandus, Dordraci sive Dorethopoli, ut ipse appellat, ingenuorum aliquot puerorum Pædagogus & morum formator, ludum aperuit & bonas litteras docuit, magno juventutis Batavicæ bono. Edidit Dordraci, 1558. 8. apud Bonnium.

Latinæ linguæ Crepundia seu *Progymnasmata.*

Progymnasmatum altera pars *Syntaxeos* Præcepta continet & *Figuras.* Huic Epistolam præmisit, ad Bonifacium Pistorium Roterodamensem Gymnasiarcham, prolixam satis & elegantem, ac dignam legi.

WANDELBERTUS,

Diaconus & Monachus Prumiensis, Ordinis S. Benedicti, in Diœcesi Trevirensi, claruit anno 850. sub Imp. Lothario, scripsitque

Martyrologium, heroïco carmine: quod *Venerabili Bedæ* hactenus adscribi solitum fuit (sed male,) imò & Tomo I. Operum *Bedæ* ab editoribus insertum. Vero auctori suo vindicavit *Joannes Molanus* Lov. 1568. in prima Usuardi editione. Notas de eodem doctissimas habet P. Sollerius S. J. Hagiographus in Præfatione ad Martyrologium Usuardi pag. XVI.

Vitam S. Goaris, Presbyteri, & *Miracula ejusdem*, teste Trithemio.

WAZELINUS DE MOMALIA,

Equestri apud Hasbanos familiâ oriundus, Ord. S. Ben. Monachus in Abbatia S. Laurentii Leodii, cui dein Abbas præfuit annis XXI. Vir humanitate, animique candore & Ecclesiasticæ disciplinæ studio insignis. Obiisse dicitur III. Kal. Nov. 1149.

Illius extat *de Consensu Euangelistarum* liber, MS. ad S. Laurentium.

Ipsi quoque tribuitur à Mabillonio *Epistola W. Abbatis ad Flonensem Abbatem, de Continentia conjugatorum ante Communionem.* Tomo I. Analect. pag. 339.

WASO,

E tenui fortuna ad summam dignitatem propriis evectus meritis: siquidem è Magistro Scholarum, Leodiensis Ecclesiæ Decanus, hinc Præpositus & Archidiaconus, tandem anno 1042. Episcopus. Scripsit ad Joannem Præpositum

Epistolam de Officio Decani ac Præpositi, quæ apud Chapeavillum, seu potius apud Anselmum in ejus Vita cap. CV. legitur. Epistola ejusdem ad Henricum Regem Franciæ memoratur cap. CIII. item ad Imperatorem cap. CVI. atque aliæ alibi.

Obiit sanctissimè anno 1048. ejusque sarcophago inscriptum fuit hoc breve sed gloriosum Epitaphium.

Antè ruet mundus, quàm surgat WAZO *secundus*

WENCESLAUS COEBERGHER,

Antverpiensis, Pictor & Architectus, lustratâ Italiâ, magistros coluit utriusque artis peritissimos, quibus non impar effectus, Antverpiam rediit. Inde Bruxellis larem fixit, à Sereniss. Archiducibus Alberto & Isabella, Consiliarii domestici, nec non Pictoris & Architecti titulis honoratus. Memorabile est, quod in Flandria occidentali apud *Dunkercam* & Bergam S. Winoci bono publico præstitit, dum paludes fœtentes exsiccavit, & lacus plurimos in oceanum eduxit; ut ita aquę unde exeunt revertantur. Illius quoque industriâ erectum fuit magnificum in Monte-acuto Sacellum, Virgini Thaumaturgæ sacrum: aliaque templa ac Monasteria Bruxellis, & alibi.

Sed vel principaliter promovit institutionem Montium Pietatis in Belgio, sub auspiciis Archiducum, & accedente unanimi Archiepiscoporum, Episcoporum, Universitatum ac Theologorum assensu; quos inter non infimus fuit *Leonardus Lessius*, S. J. Unde & eorumdem Montium *Athlas* dictus fuit *Coebergius*, primusque Præfectus generalis designatus.

Hunc in finem evulgavit vernaculè *Apologiam ofte bescherm-redenen, teghen het kekelen van de onredelycke vyanden, ende oock de tegen-raeders van de Berghen van Bermherticheyt*. 4. Mechlin. apud Henr. Jaeye. 1621.

Bruxellæ quoque præ manibus habuit opus insigne quadripartitum;

De Architectura.

De Pictura & scriptura antiqua.

De imaginibus Deorum.

De Numismatis, seu mavis, Medaliis aut metallicis æneis, à Julio Cæsare ad Gallienum usque. Quæ MSS. verisimiliter interierunt.

Naturæ debitum solvit Bruxellis, anno 1630. septuagenarius; ampliore encomio celebratus ab *Isaaco Bullartio* Tomo II. pag. 479. Academiæ Scientiarum & Artium. In sacello Portiunculæ apud FF. Minores extitit olim hoc ejus Epitaphium, anno 1695. per subsecutum à missilibus gallorum ignibus incendium, deletum.

Hic jacet sepultus
Dnus. WENCESLAUS DE COEBERGER,
Eques Auratus,
Toparcha S. Antonii,
Archiducum Architectus,
Et Montium Pietatis in Belgio
Generalis,
Mortuus anno M. D. C. XXX.

WERNERUS A TESSCHENMAECKER,

Elverfeldiæ Ducatûs Montani oppido natus, Xanctis apud Clivios Calvinianæ sectæ Minister extitit: *Syncerus alioqui, modestus & candidus*; ut ait Valer. Andreas in Bibliotheca Belg. addens eum ad plures abiisse Vesaliæ Cliviorum anno 1638.

Primus ille ac solus hactenus extitit, qui patriæ suę, simul ac Cliviæ, Juliæ vicinarumque Ditionum res in formam *Annalium* redegerit, hoc titulo:

Historia Juliæ, Cliviæ, Montium, Marcæ Westphalicæ, Ravensbergæ &c. fol. Arnemii. 1638. cui accedit *Leo. Gelricus*; id est, Gelriacæ Historiæ quoddam compendium.

Præter vero hosce suos Annales, edidit Tesschemakerus, author Acatholicus; *Repetitionem brevem suæ Religionis &c. quæ ante seculum à Papatu reformata, in Cliviæ, Juliæ, Montium Ducatibus, cum attinentibus Comitatibus & Dominiis, hactenus ex verbo Dei tradita & conservata est.* Vesaliæ, anno 1633. seculari Calviniano. Cui libro, celebris JC. & Consiliarii olim Clivensis, *Conradi Heresbachii Vitam*, ejusdemque *Epistolam de Factione Anabaptistica Mo-*

Wenceslaus Coeberger
Architectus . ob. 1630.

nasteriensi adjunxit, *seu Prodromum* (ut scribit) *Annalium Ecclesiasticorum*, necdum (quod sciam) in lucem editos.

Porrò præfatos *Annales* sive *Historiam Cliviæ*, *Juliæ*, *Montium* &c. denuo edi curavit, adjectisque Annotationibus, Tabulis genealogicis, Codice Diplomatico, atque Indice locupletissimo illustravit *Justus Christophorus Dithmarus*, J. U. D. Historiarum in Academia Viadrina Professor Ordinarius, ejusdem Academiæ Bibliothecarius, & Societatis Scientiarum Berolinensis sodalis. Fol. Francofurti & Lipsiæ 1721.

Adjecit postmodum, anno, nî fallor, 1727. idem Dithmarus, *Scriptorum Rerum Germanicarum Volumen*, *quo* Levoldi à Northof, (de quo supra pag. 818.) *Chronicon Marcanum*, *ex autentico MS. multò quam antea accuratius*, *aliique Scriptores ad res præcipuè Westphalicas pertinentes*, *hactenus inediti*, *unà cum Supplemento ad* Teſſchemakeri *prædictos Annales Cliviæ*, *continentur*. Fol. Francof. ad Oderam.

WERNERUS TITIANUS,

Patria Juliacensis, natus in pago Titz, adolescens Canonicorum Regularium S. Augustini Institutum in Novesiensi S. Mariæ Monasterio ad Rhenum apud Dusseldorpium suscepit, in eoque sic profecit, ut Marbacensi in Alsatia Cœnobio præfectus sit Prior; illudque laudabiliter administrabat, cum suum à Novesiensibus solo æquatum accepit. Monasterii sui eversionem non magis doluit, quam ejus ad Coloniense Corporis Christi factam conjunctionem à Priore Generali Congregationis Windesemensis: tametsi Wernerus Conventûs utriusque creatus fuerit Prior. Demum post multa prçclarè gesta Congregationis Windesemensis creatus anno 1608. Prior generalis, eidem dignitati immortuus est anno 1615.

Edidit *prolixos Annales Novesienses*, quos hactenus MSS. evulgarunt PP. Benedictini Congregat. S. Mauri anno 1729. in Collectione novissima Veterum Monumentorum Tom. IV. pag. 526.

WESSELUS,

Sive Basilius Hermanni, cognomento Gansfortius, Groninganus, S. Theol. Doctor, ob linguarum Græcæ atque Hebraïcæ peritiam, *Lux Mundi* dictus, docuit easdem linguas Parisiis & Basileæ, *Joannem Reuchlinum* sive *Capnionem*, aliosque; Theologiam verò Coloniæ, Parisiis, Heidelbergç. Verùm ortâ cum Theologis controversiâ super variis de Fide quæstionibus, Academias deseruit, & privatus sibique deinceps vixit, passim etiam *Magister Contradictionum* appellatus.

Tantò eum promovendarum litterarum Hebraïcarum studio flagrasse accepimus, ut, cùm Romam profectus Nicolao V. Pontifici gratissimus esset, isque amplissima *Wesselo* munera offerret, his omnibus repudiatis unicum modò petierit & obtinuerit, Biblia Hebræa MSS. sibi ut liceret è Bibliotheca Vaticana in Belgium asportare.

Ex Operibus illius, quæ Lipsiæ, Antverpiæ, Basileæ 1525. curis Mart. Lutheri; Arnhemii, 1614. & Marpurgi 1617. 4. excusa sunt, à Patribus Tridentinis in prima Classe pleraque notantur.

De Sacramento Eucharistiæ & audienda Missa, liber I.

De Incarnatione Verbi, *ejusque Causis*.

De amaritudine Passionis.

De Indulgentiis Papalibus, liber I. qui & à *Vôn-der Hartio* insertus fuit Historiæ Reformationis Germaniæ.

De Igne Purgatorio.

Pe Providentia Dei.

De Justificatione per Christum

De Potestate Ecclesiastica

De Statu & profectu animarum post hanc Vitam &c.

Liber *de moribus veterum hæreticorum*, impressus Lipsiæ 1537. falsò illi à Val. Andrea adscribitur, nam Author illius est *Georgius Wicelius*.

Mortuus est Groningæ, & sepultus ipso die S. Francisci, in templi choro non longè à summo altari, anno Incarnationis Dñi 1489. hoc Epitaphio.

Pallida WESSELI *Saxum hoc tegit ossa Magistri*,
Philosophos inter qui leo fortis erat.
Illum lingua triplex, Hebræa, Pelasga, Latina,
Inclyta Doctorum scandere pulpta dedit.
Agrippina & Parisium duo regna Minervæ,
Sensere ingenii vimque decusque sui.
At laus una viro, quia totum scibile *scivit*,
Et vitio infectis malleus ipse fuit.
Arx Frisiæ cineres, Germania tollit honores.
Dic, ferat omnipotens, lector amice, animam.

Vitam prolixiorem *Wesseli Groningani*, dedit Heussenius, in Historia Episcopatuum Belgii Fœderati, ac signanter Groningani, pag. 19. ubi & & aliqualem *Apologiam pro fide ejus orthodoxa* adducit; quasi pro nihilo reputans omnes ejus declamationes contra irrefragabilem Sedis Apostolicæ authoritatem, & contra abusus Indulgentiarum, Missarum &c. Rectiùs de *Wesselo* sensisse videtur Oudinus, Tomo III. de Scriptor. Eccles. pag. 2707. qui & Scripta ejus recensuit, & *Lutheri Antesignanum* appellari posse existimavit.

WIBALDUS,

Civis & XXVII. Episcopus Cameracensis, successit Autberto, anno 965. Hic dominium temporale in civitatem Cameracensem ab Ottone Magno Imp. obtinuit, pro se haud diutinum: nam anno 969 ex Italia rediens, contracto ex itineris molestiis morbo, extinguitur. Scripsit *Tractatum De Alea regulari contra Aleam secularem*. Exstat in Historia Episcoporum Cameracensium, apud Flodoardum.

WIBALDUS,

E Monacho Walciodorensi Ordinis S. Benedicti in Comitatu Namurcensi, electus anno 1130. Abbas Stabulensis ac Malmundariensis in Diœcesi Leodiensi, dein anno 1137. Abbas Cassinensis in Italia, ac demum Corbiensis in Saxonia ac S. R. I. Princeps; Vir ob summum ingenii prudentiæque talentum ad primaria sui œvi negotia adhibitus, Romanis Pontificibus æque ac Imperatoribus gratissimus.

Edidit *Volumen* 441. *Epistolarum*, è quibus varia Anecdota Historiam seculi XII. illustrantia erui possunt. E Codicibus MSS. Abbatiæ Stabulensis in lucem editæ fuerunt anno 1724. per Domnos Martene & Durand Monachos Benedictinos in Gallia Tomo II. amplissimæ suæ Collectionis Veterum Scriptorum ac Monumentorum.

Virum hunc, Galliæ Germaniæque decus, Butelliç in Paphlagonia (uti tradunt Stabulensium Annales) Græcorum perfidia sustulit XIV. Kal. Augusti 1158. Ossa ejus anno sequente è Græcia Stabuletum translata sunt, agente Erleboldo, Wibaldi fratre ac successore in Abbatia Stabulensi, exequias celebrante Henrico Leodiensi Episcopo, appositoque hoc Epitaphio.

Deo & Ecclesiæ,
WICBALDUS,
Qui vixit, dum vixit,
Inter morales omnium Abbatum
Felicissimus,
Summo Pontifici, Imperatori
Et Principibus carissimus,
Exuvias corporis hîc deposuit,
Universæ posteritati
Ob pietatem, diligentiam,
Et singularem zelum

...ECCE BELGICÆ

...atrum Minorum educavit, ...
...ummâ Theologicâ clarum, Custodem
...it. Natio dein Germano-Belgica Com-
...demum Ecclesia Cathedralis Iprensis
...bata, nondum expleto 58. ætat. An.°

R. Collin Calcograph. Reg. sculp. Bruxellæ.

Maximè & perpetuò commendandus.
Tu qui post eum sedebis,
Fac idem, & vives.

WILHELMUS HERINCKX,

Helmondæ Brabantiæ oppido, in partibus Sylvæducensium natus, Lovanii studiis Philosophicis eruditus in Pædagogio Porcensi, anno 1636. sextum inter Magistros Artium, primæ (ut aiunt) Lineæ locum obtinuit. Arctioris dein vitæ desiderio Institutum Seraphicum FF. Minorum Recollectorum Lovanii professus est.

Variis in eo Ordine muniis perfunctus, pluresque in SS. Scripturarum ac S. Theologiæ professione emensus annos, primùm Germaniæ Inferioris iteratò Minister Provincialis, dein Diffinitor generalis, Missionum Hollandicarum Præfectus, nec non Commissarius per Angliam, Scotiam atque Hiberniam renunciatur. Postremò Episcopus Iprensium XII. Bruxellis in Ecclesia FF. Minorum inauguratus fuit 24. Octobris 1677.

Verùm quæcumque sibi ex regimine Præsulis sui prospera augurabantur Diœcesani, mors invida præripuit die 17 Augusti anno 1678. ætatis suæ 59. dum è prima visitatione Furnensi reverteretur. Virtutes ejus ac animi dotes toti penè Europæ ab ipso peragratæ innotuerant, raram facundiam ac prædicandi divini verbi zelum omnis populus mirabatur, omnimodam vero eruditionem Opera in lucem edita perpetuò testabuntur; nempe

Summa Theologiæ Scholasticæ & Moralis, ad mentem S. Bonaventuræ Doctoris Seraphici. Fol. IV. Vol. Antverpiæ apud Petr. Bellerum anno 1678. & iterum 1704. Quibus plura alia evulgare conceperat, tum Theologica, tum Statuta pro bono Diœcesis suæ regimine. Sepultus fuit ante summum altare suæ Cathedralis, hoc Epitaphio.

D. O. M.
Hîc situs est
GUILIELMUS HERINCKX,
Episcopus Iprensium XII.
E Seraphicâ D. Francisci Familia
Ob virtutem & omnimodã eruditionem
Ad has Infulas assumptus.
Eximias Viri dotes Europa,
Quam pene omnem
Cum præcipuo Ord. sui munere obivit,
Cum fructu sensit,
Quibus fulgentem plus gemmis mitram
E sede concionatoria
Spectandam præbuit
Accurrenti & sibi gratulanti
Populo Iprensi universo.
Raptus est XVI. Kal. Septembris
M. D. C. LXXVIII.
Nondum decimo sui Pontificatûs
Mense elapso. R. I. P.

WILLEBRORDUS BOSSCHAERTS,

Bergizomius, Canonicus Regularis Norbertini Ordinis, in Tongerloensi Cœnobio apud Brabantos, S. T. B. F. atque Professor, vir accuratè doctus, & in sacra profanaque Historia juxtà versatus; qui nunquam induci potuit, ut curam pastoralem susciperet, ne propriæ salutis aleam subiret. Unde ad extremum halitum Chartis impalescens, Mechliniæ tandem in refugio Tongerloensi animam placidè Deo reddidit, die 25. Julii 1657. ætatis anno LXXX. religiosæ Professionis LVII.

Disseruit in congregatione annua Pastorum ejusdem Monasterii, *De Initiis & progressibus Monasticis.* 1619.

De Vita contemplativa & activa. Lovanii 1620. 4.

De Candido habitu candidi Ordinis Præmonstratensis. 1621.

De Ordine Præmonstratensi Clericali seu Canonico. 1622. 4.

De Laudibus B. Siardi, Horti B. M. in Frisia Abbatis, 1623. typis Hastenii. 4.

De Natura Veritatis, ad Symbolum Cœnobii sui, VERITAS VINCIT. Ibid. apud Masium, 1624. 4.

De Microcosmo, sive *Humani corporis fabrica*. Ibid. apud Hasten. 1626. 4.

Vitam B. Siardi, & Translationem Reliquiarum ejusdem ad Cœnobium Tongerloense, flandricè edidit. Antverp. apud Verdus. 1625. 8.

Meditabatur *Chronicon Cœnobii Tongerloensis*, postea auctum, & editum ab Ant. Sandero in Brabantia Illustrata.

Item *Vitam S. Suitberti*, scriptore *Marcellino*, quam Surius edidit mutato stilo, cum luculentis Annotationibus, in quibus errores multos detegit ex corrupta & malæ fidei historia.

Exegesin D. Augustini in Passionem Dominicam. Lov. 1645 in 4.

Diatribam de primis Veteris Frisiæ Apostolis; *sive Dissertationes* 156, quibus eorum anni, actus, res, personæ, loca, tempora in eorum actis occurrentia, discutiuntur, illustrantur, erroresque ab aliena manu illapsi refelluntur. 4. Mechlin. 1650.

Enchiridion de Actis S. Patris Augustini, ex Voluminibus ejus collectis, cum Appendice de Translationibus ejusdem Præsulis. Mechlin. 1647. in 8.

Feria sexta, sive ejus dignitas, ac opera sacra ejusce diei, collecta ex S. Script. probatisque Autoribus, cum explicatione. 8. Mechl. apud Jaye 1653. Boschartius hîc imitatus est Abbatem suum *Aug. Wichmannum*, qui *de Sabbatismo* scripserat.

WILLEBRORDUS SNELLIUS A ROYEN,

Lugduno-Batavus, *Rudolphi Snellii* Mathematum Professoris, ex *Machtilde Corneliâ* filius, natus anno 1591. puer a patre litteris destinatus atque imbutus, dum idem Juri eum admotum cupit, ipse animi sui impetum secutus impensiùs Mathematum studia amavit, eo profectu, ut, vix decimo-nono ætatis anno expleto, Ptolomæi Magnæ Constructionis sive Almagesti libros tres priores publicè fuerit interpretatus.

Hinc in Germaniam Galliamque susceptâ peregrinatione, Herbipoli *Adriano Romano*, Pragæ *Tychoni Brahæo*, *Joanni Keplero*, *Othoni Valentino*, Altorfii *Joanni Prætorio*, aliisque alibi rerum Mathematicarum scientiâ tunc excellentibus, innotuit. Domum reversus, ubi per quadriennium integrum industriam suam studiumque Curatoribus Academiæ probasset, anno 1613. parenti rude donato in Professione Matheseos sufficitur. Scripsit

De Re Nummaria librum, typis Raphelengii, in 8. addito Jos. Scaligeri similis argumenti libro.

Eratosthenem Batavum: De terræ ambitu, ejusque vera quantitate.

Observationes Hassiacas.

De Comæta anni 1617. Leidæ, 1619. 4.

Cyclometricum: De Circuli dimensione, secundùm Logistarum abacos, deque usu ejusdem. Ibid. 1621. 4.

Tiphin Batavum, sive *de Navium cursibus & Re navali*, typis Elzevirii, 1624. 4.

E græco vertit *Apollonii Pergæi* libros *De Sectione determinata*, *de rationis & spatii desectione*.

E Flandrico verò interpretatus est *Hypomnemata Mathematica Simonis Stevini*, Brugensis, de quo supra.

Moritur anno 1626. pridie Kal. Novembres, florente 35. annorum ætate, laudatus pro funere à *Gilberto Jacchæo*. Sepultus Leydæ in templo D. Petri, hoc Epitaphio.

D. O. M.
Et Posteritati sacrum.
Clariss. Doctissimoque Viro Domino
WILLEBRORDO SNELLIO A ROYEN,
Mathematicorum in Batavis ocello,
Et in Academia,

Quæ hîc celeberrima,
Mathematum Professori
Quà-quà versum celeberrimo,
Solertissimo, dignissimo, meritissimo:
Nec non
Lectissimæ castissimæque Matronæ
MARIÆ DE LANGE,
Conjugi charissimæ,
Hoc qualecumque Mnemosynon
Debitæ erga parentes observantiæ
Τεκμήριον, sive indubitatum signum,
Liberi mœsti posuere.
Denatus XXXI. Octob. M.D.C.XXVI.
Denata XI. Novemb. M.D.C.XXVI.

WOLTHERUS HENRIQUES A STREVESDORFF,

Novesii Montensis Ducatus oppido haud procul Colonia natus, in Urbe Agrippinensi Ordinem FF. Eremitarum S. Aug. professus, atque in antiquâ illâ Universitate S. Theologiæ Doctor creatus, fuit & sacræ Facultatis Decanus, Conventus sui Prior, Provinciæ Visitator, nec non Thuringiæ atque Saxoniæ Vicarius ac Commissarius Generalis.

Anno 1634. ab Electore Archiepiscopo Moguntino, *Anselmo Casimiro Wambold*, designatus est Erfordiensis sive per Thuringiam ac Saxoniam Suffraganeus, consecratus titulo Episcopi Ascalonitani. Ad hæc, Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ B. M. V. Erfordiæ, ad S. Petrum Moguntiæ Scholasticus, Præpositusque Regularis Cœnobii S. Benedicti in Geling.

Postmodum à Suecis per Germaniam grassantibus Erphordiâ pulsus, anno 1644. & sequentibus Moguntiæ Religionis opera atque Pontificalia peregit. Vir & eruditione & muniorum amplitudine summè illustris; atque ab Electoribus Moguntinis & à Leopoldo Guilielmo Archiduce Austriæ ad intima adhibitus consilia. Prelo dedit

Defensorium D. Thomæ Aquin. ab Ægidio Romano olim compositum. Colon. 1624.

De Sodalitate Cincturatorum. Ibid. 1628.

Explicationem Missæ. 1620.

Exercitium hebdommadale, de Vita, Passione & Resurrectione Domini. 1630.

De Jure & Justitia, Coloniæ 1632.

Primatem Magdeburgensem, sive seriem Archiepiscoporum Magdeburgensium. Coloniæ 1633.

Lampadem salutis, cum emunctorio 1651.

Item MS. *Casus Conscientiæ*, & quædam alia.

Obiit plenus dierum die 7. Maii 1674. ætatis 86. funeratus Moguntiæ in templo Ordinis sui, ante aram principem. Laudatus in exequiis, eleganti Oratione, ab *Adolpho Godefrido Volusio*, dein Episcopo Diocletianopolitano, atque in Suffraganeatu Moguntino successore. Epitaphium, quod Præsul *Strevesdorpius* sibi ipsi fecerat, ita habet.

Ad Lectorem.
Quid agam, requiris? Tabesco.
Scire quis sim, cupis!
Fui WOLTHERUS,
Vapor & fumus.
Vitæ quæ fuerint condimenta,
Flagitas? rogas?
Labor, dolor, luctus,
Servire aliis, sustinere invidias,
Æmulationes, despectus, degradationes,
Persecutiones non curavi.
Quos habui charos, plerosque sepelivi.
Raro, subinde tamen,
Amicum sincerum vel candidum videre,
Experirique dignus fui.
Fictos, dolosos, mel ex ore spumantes
In corde venenum habentes,
Nactus pluries fui.
Siste Viator.
Nil stabile sub sole esse cogita.
Hîc opta, cineres placidâ cum pace quiescant, atque mihi siquidem sit
Requies animæ.
Ora, quæso, Deum opt. max.

Z.

ZACHARIAS LIPPELOUS,

Ntverpianus, è J. U. Baccalaureo factus Cartusianus Coloniæ Agrippinæ in Ubiis ante ætatem moritur; anno ætatis XXXIII Professionis XII. Domini 1599. XII. Kalendas Decembres.

In compendium redegit, ediditque Coloniæ Tom. IV. 8. *Vitas Sanctorum*, collectas à *Laurentio Surio*, ejusdem instituti Religioso, quibus limam addidit *Cornelius Graefius*, itidem Cartusianus.

ZACHARIAS ROTHUS,

Vulgò ROTZ, Flander, è vico de Caneghem territorii Gandavensis, Societatis Jesu Sacerdos, curæ & saluti proximorum totus intentus; qua-propter opida, pagos, nosocomia, & quælibet alia loca promptus alacerque adibat; & in primis Maseika Eburonum urbs ad Mosam huic salutem suam debet. Scripsit

Catecheticas Lectiones XII. gallicè ac flandricè. Leodii, 1598.

Doctrinæ Christianæ libros IV. iisdem linguis.

Obiit Lingæ, opido Westfaliæ tunc recens à Marchione Spinula occupato, anno 1606. mense Movembri.

ZACHARIAS SILVIUS,

Medicus Roterodamensis, recensuit additâ suâ Præfatione, *Scholam Salernitanam*, sive de conservanda valetudine Præcepta Metrica; authore *Joanne de Mediolano* (hactenus ignoto) cum lucuienta & succincta *Arnoldi Villanovani* in singula Capita Exegesi. Roterod. apud Arn. Leers. 1649. item 1667. in 12. Hagæ-Com. 1683.

Item *Joannis Heurnii Praxin* accuratè recensuit, & edi procuravit.

ZEGERUS VAN HONTSUM,

Antverpianus, S. Theol. Licent. Canonicus Graduatus & Pœnitentiarius Ecclesiæ Cathedralis in patria, ubi & decessit die 19. Januarii 1643. Edidit

Declarationem veridicam, Quod Beggine nomen, Institutum & Originem habeant à S. BEGGA, *Brabantiæ Ducissa.* Antver. 1628. 8. oppositam Historicæ Disputationi de eadem re *Petri Coens*, qui reposuit in eamdem Declarationem Notas.

ZUEDERUS A CULEMBURGO,

Vir nobilis, haud dubiè Culemburgus, aut Gelrus Culemburgiis obstrictus, & (si indicia non fallunt) ex stirpe & prosapia Dominorum de Culemburg; scripsit vernaculè *Origines Culemburgicas ab exordio Dominii usque ad ann.* 1494. Has primùm evulgavit *Antonius Matthæus* inter Veteris Ævi Analecta; Tomo VI. antiquæ editionis, ac Tomo III. novæ, 1738.

IN-

INDEX SCRIPTORUM BELGICORUM,

Prout ad Provincias singulas, & ad locum natalem cujusque, quantum fieri potuit, referuntur. Adsunt Icones eorum, qui asterisco * notantur.

§. I. BRABANTI.

BRUXELLENSES.

EX AGRO BRUXELLENSI.

LOVANIENSES.

Adrianus Romanus, Mathemat.
Ægidius de Lovanio, Canon. Regul.
Amandus Fabius.
Antonius Kersbeeckius, Ord. S. Aug.
Bartholomæus Mercator.
Cajus Antonius Hopperus, Præp. S. Petri.
* Cornelius Gemma, Medic. Doct.
Cornelius Wytfliet, J. C.
Dionysius Triverius, Medicus.
Florentius Vander Haer, Historicus.
Franco Calabre. Abbas Villarii.
Gaspar Berus, Ordinis B. M. Carmel.
Gerardus Goossens, Med. Doctor.
Gregorius Bertolf, Præses Consilii Frisiæ.
Gregorius Tegnagel, J. U. D.
Guilielmus de Bont, J. U. D. Decanus D. Petri.
Henricus Baersius, Typographus.
B. Henricus de Calstris, Ord. Prædicat.
Henricus Garetius, Medicus
Henricus Gravius, S. T. Doctor.
Henricus de Loe, Fund. Pœd. Porci.
Henricus à Pomerio, Canon. Regul.
Hermannus Vander Heyden, Medicus.
Hubertus Scuteput, Canon. Reg.
Jacobus de Laet.
Joannes August. Baccherius, Augustinianus.
Joannes Bertelius, Abbas Epternae.
Joannes Brissellus, S. J.
Joannes Caligator, Poëta.
Joannes à Castro, Theologus.
Joannes Costerius, Canon. Regul.
Joannes Franciscus, Grammaticus.
* Joannes Garetius, Canon. Regul.
Joannes Hesselius, S. T. D. Lovan.
Joannes de Lovanio, Monachus Cisterc.
Joannes de Lovanio, Carthusianus.
Joannes Masius, Abbas Parcensis.
Joannes Molanus, S. T. Doctor Lov.
Joannes à Myrica, Carthusianus.
Joannes Rivius, S. T. D. Ord. S. Augustini.
Joannes Roucourt, Theol. ac Pastor.
Joannes Stevens, Canon. Regul.
Joannes Viringus, Med. Doctor.
Joannes Viringus, S. J.
Joannes Vlimmerius, Prior ad S. Mart.
Libertus de Paepe, Abbas Parcensis.
Ludovicus Medardus, Canonicus.
Ludovicus de Schore, J. U. D. Præses sanctioris Consilii.
Martinus Petrimannus, Parcens. Præm.
* Nicolaus Nicolai, Grudius, Poëta
Nicolaus de Winghe, Canon. Reg.
Petrus Beausardus, Med. Doctor.
Petrus Clasenius, J. U. Doctor.
Petrus Divæus, Historiographus.
Petrus Impens, Canon. Regul.
Petrus Peckius, Brabantiæ Cancellarius.
Petrus Puerorum, Dominicanus.
Petrus Vander Aa, J. U. D.
Servatius Myricanus, Minorita.
Thedooricus Malcotius, Theol.

DOCTORES LOVANIENSES.
Theologi.

* Adrianus VI. Pont. Max. Ultrajectinus.
Ægidius de Bailleuil, Lilleriensis.
Ægidius Faber, Carmelita.
Ægidius Wallius, Brugensis.
Albertus Joannis, Ord. Carmelitarum.
Antonius Dave, Cinaeensis.
* Augustinus Hunnæus, Mechlin.
* Christianus Lupus, Iprensis Ord. S. August.
* Cornelius Jansenius, Hulstensis, Episcopus Gandensis.
* Cornelius Jansenius, Leerdam. Episcopus Iprensis.
Cunerus Petri, Episc. Leovard.
Embertus Everaerts, Arendone.
Eustachius à Zichenis, Ord. S. Dom.
* Franciscus Sonnius, Episcopus Antver. & Silvæduc.
Georgius Maigretius, Ord. S. Aug.

DOCTORES J. U.

Joannes Noyens, Turnhautanus
Joannes Ramus, Goesanus.
JOANNES VENDEVILLE, Episc. Torn.
* Joannes Wamesius, Leodiensis.
Ludovicus Carrio, Brugensis.
LUDOVICUS DE SCHORE, Pręses Sanctioris Consilii.
Maxæmilianus Wittebort, Montens.
* NICOLAUS EVERARDI, Middelb. Præses magni Consilii Mechlin.
Nicolaus Heems, de Capella, Bruxell.
Petrus Clasenius, Lovaniensis.
Petrus Gudelinus, Athensis.
* Petrus Peckius, Zirickzæus.
* Petrus Stockmans, Antverpiensis.
Petrus Vander Aa, Lovaniensis.
Radulphus à Beringhen.
Regnerus Tegnagelius, Arnhem.
Robertus de Lacu, Gandensis.
Stephanus Weymsius, Transmosanus.
* VALERIUS ANDREAS Dessellius.
Vulmarus Bernartius, Casletensis.

MEDICINÆ DOCTORES,

* Cornelius Gemma, Frisius.
Cornelius Scutius.
Gabriel Ayala, Hispanus.
Hieremias Triverius, Gerardimont.
Jacobus Bogardus.
Joannes Sturmius, Mechlin.
Joannes Viringus, Lovan.
Justus Velsius, Hagæ-Comitans.
Nicolaus Biesius, Gandensis.
Nicolaus de Boussut.
Petrus Beausardus, Lovaniensis.
Petrus Castellanus, Gerardimont.
Petrus Pierius à Smenga, Frisius.
Rainerus Gemma, Frisius.
Thomas Fienus, Antverpiensis.
* Vopiscus Fortunatus Plempius, Amst.

EX AGRO LOVANIENSI.

ARSCHOTANI.

Joannes Van Craesbeeck, Ord. Cisterciensis.
Maxæmilianus ab Eynaten, Scholasticus Antverpiensis, Theol.

DIESTHENSES.

Adrianus Moerbecanus, Ord. Præmonst.
Albertus Herlemannus.
Arnoldus Joannis.
Faustinus Cranius, Capucinus.
Gaspar Gellius, Ord. Præmonst.
Godefridus Striroyde, S. T. D. Ord. Præd.
Jacobus Typotius, J. C.
Joannes Beer, sive de Palude, Gymnasiarcha.
Joannes de Brecht, Can. Regul.
Joannes de Blaer, Benedictinus.
Joannes Cornelii, Canonicus Regul.
Joannes Cryterius, S. T. D. Ordinis S. August.
Joannes à Meerhout, Can. Regul.
Joannes Sweertius, Carthusianus.
* JOANNES WIGGERS, S. T. D. Lov.
Laurentius Campester, Scholarcha.
* Nicolaus Clenardus, Philologus.
* NICOLAUS ESSCHIUS, Pastor Begg.
Petrus Dorlandus, Carthusianus.

THENENSES.

Guilielmus à Thenis, Ord. Prædic.
Joannes de Beetz, Ord. Carmel. S. T. D.
Petrus Impens, Canon. Regul.
Sebastianus Tichon, Canonicus.
Joseph Geldolphus à Ryckel, *ex Oirbeeck*, Abbas S. Gertrudis Lovan.
Samuel Loyaerts, S. T. D. Lovan. *ex Attenrode.*
Joannes Drusius, Abbas Parcensis, *ex Cumptich.*
Georgius Colvenerius, S. T. D. Duac. *ex Glempe.*
Guilielmus Lupus, Prof. Lovan.
Petrus Lupus, Carmelita, S. T. D. Lovaniensis, *ex Goitsenhove.*
Pipinus Rosa, Ord. Prædic. Episc. Salubr. Suffragan. Mechl. *ex Landen*
Bartholomæus Petri, S. T. D. Duaci.
Martinus Groenesch ilt, Canonicus Tungerl. Ord. Præm. *ex Linter.*

WALLO-BRABANTI

NIVELLENSES.

ANTVERPIENSES,

EX MARCHIONATU ANTV.

LIRANI.

BERGIZOMENSES,

BREDANI.

Hubertus

Hubertus Rietmaeckers, Medicus.
Ioannes de Hegelsom, Presbyter.
Joannes Baerlenus, Ordinis Prædic. *ex Baerle.*
* Leonardus Lessius, S. J. Theol.
* Gabriel Mudæus, J. U. D. Lovan.
Joannes Custos, Gymnasiarcha, *ex Brecht.*
Jodocus Van der Heyden, Gymnasiarcha, *ex Calmpthout.*
Cornelius Kilianus, Typographus. *ex Duffel.*
Gummarus Cranius, Pastor ac Poëta, *de Wavria S. Catharinæ.*
Guilielmus de Hildernisse, Ord. FF. Carmel. Theologus. *Ex Hildernisse.*
Adrianus de Veteri-Busco, Benedict. *ex Oudenbosch prope Bredam*
* Ioannes Stadius, Philologus, *ex Loenhaut.*
Laurentius Rosendalius, Carthusianus, *ex Roosendael.*
Cornelius à Santvliet, Ord. S. Bed.
Ioannes à Santvliet, Medicus, *ex Vico cognomine.*
Gerardus Vorsselman, Med. Doctor, *ex Sundert.*

CAMPINIENSES.

Embertus Everaerts, S. T. D. Lov. *ex Arendonck.*
Andreas Gennepius, Philologus
Augustinus Wils, Philologus.
Hieronymus Elenus, I. C. *ex Balen.*
Remmerus Valerius, Pastor.
* Valerius Andreas, J. U. D. ac Bibliographus. *ex Desschel*
Petrus à Thymo, Historicus, *ex Ghierle.*

GELENSES.

Cornelius Ooms, Decanus Gandav.
Gregorius Silvanus, Gymnasiarcha.
Ioannes Ludolphus Craeywinckel, Canonicus Tungerloensis.
Ioannes Maierius, S. T. D. Ordinis Carmelit.

HERENTALIENSES.

Gerardus Sellius, Philologus.
Petrus Herentalius, Ord. Præm. Hist.
Petrus Memmius, Medicinæ Doctor.
Thomas Herentalius, Ord. FF. Min.

HOOGHSTRATANI.

Antonius de Lalaing, Comes.
Antonius Schorus, Philologus.
Arnoldus de Lalaing, J. U. D.
Emericus Andreæ, Abbas S. Mich.
Iacobus de Brouwer, S. T. D. Duac. Ord. Prædic.
Iacobus Hooghstratanus, S. T. D. Colon. Ord. Prædic.
Michael Hillenius, Typographus.

MOLLENSES,

Godefridus Wreys, S. T. L. Canon. Mechlin.
Jacobus Buyens, Ord. Prædic.
Ioannes Coenen, S. T. L. Relig. Tongerloensis.
Ioannes Hoybergius, Prior Corsendoncanus.
Petrus Gerardus, Augustinianus.

TURNHAUTANI.

Cornelius t'Sas, Theologus.
Henricus Kinschotius, J. C.
Ioannes Driedo, S. T. D. Lovan.
Ioannes Fienus, Medicinæ Doctor.
Ioannes Gevartius, I. C. Canonicus.
Ioannes Noyens I. U. D. Lovaniensis.
Martinus à Turnhout, Ord FF. Min.
Matthias Gertman, S. T. D. Duac.
Petrus Loycx, Pastor.
Thomas Verdonck, Ord. Præmonst.

SILVÆDUCENSES,

Arnoldus ab Aken, Presbyter.
Arnoldus Havensius, Carthusian.
Balduinus Van Berlicum, Poëta.

EX AGRO SILVÆDUCENSI.

{ Cornelius Hanegrave, Canon. Tong.
{ Iacobus Vivarius, Poëta.
{ Ioannes Huberti, Theologus & Consiliarius Brab. *ex Loemel.*

Goswinus Hexius, Carmelit. Episc. Hierapolit. *ex Loenhout.*

Gerardus Otthonis, S. I. *ex Maeren.*

{ Godefridus à Mierlo, Episc. Harlem.
{ GUILIELMUS AB ENCKEVOIRT, S. R. E. Cardinalis, *Mierloenses.*

{ Adrianus Crommius, S. I. Poëta.
{ Henricus de Merica Canonicus Reg.
{ B ODULPHUS, Can. Ult. *Oirschetan.*

{ Adrianus de Poirtres, S. I. Poeta
{ Leonardus Buck, Canon. Regul.
{ * Nicolaus Esschius, Pastor Beggin. Diestensis, *Oosterwicani.*

Gerardus à Veltwyck, Thesaurarius Aurei Velleris, *ex Ravestein.*

Henricus Marcelli, S. I *ex Rosmalen.*

{ Godefridus, Presbyter.
{ Godefridus van Santvoort, Canonicus Antverp. *ex Rhoda S. Odæ.*

{ * Martinus Balduini Rithovius, Episcopus Iprensis.
{ Petrus Bruhesius, Med. *ex Rythoven.*

* Franciscus Sonnius, Episcopus Antverpiensis & Silvæducensis, *ex Son.*

Dionysius Mudsaerts, Canonicus Tungerloensis, Ord. Præmonstratensis, *ex Tilburg.*

Henricus à Zoemeren, S. T. D. Lov. *ex Zoemeren.*

MOSÆ-TRAJECTINI.

ADulphus Happart, Mon. Bened.
Andreas de Trajecto, Monachus Bened.
Bernardus de Mosætrajecto, Carthusianus.
Christianus Bouwens, Sacerdos.
Christianus Furnius, seu Ischyrius, Philologus.
Franciscus Iacobi.
Gerardus de Marbais.
* Hubertus Loyens, Secr. Conf. Brab.
Ioannes Trajectinus, Monachus Olivet.
Ioannes Dillen, I. C.
Ioannes Ramirez, S. I.
Matthæus Herbenus, Poëta.
Nicolaus Crusenius, S. T. D. Ordinis S. August.
Paulus Rosmer, S. T. D. è S. I.
Theodorus Rosmer, S. J.
Thomas Leonardi, S. T. D. Lov. Ordinis Prædic.

§. II. LIMBURGENSES,

ÆGidius Synegorus, Philologus.
Franciscus Byrsæus, Philologus.
Franciscus Piroulle, Theologus
* Gilbertus Fuschius, aliàs Philarctus, Medicinæ Doctor.
Guilielmus Brochæus, S. I.
Ioannes Fleming, Poëta.
Petrus Lansbergius, Poëta.
Remaclus Fuschius, Medicus & Can.

EX AGRO LIMBURGENSI.

Ioannes Bollandus, S. I. *ex Tulio monte.*
Ioannes Deckherus à Walhorn, I. C. Consiliar. Bruxell. *Falcoburgensis.*
Ioannes Rosenthal, S. I. *Rolducensis.*
Matthias Hauzeur, Ord. FF. Min. Theol. *Hervicensis. Add pag.* 874. *Obiit Leodii* 12 *Octob.* 1676.
Stephanus Weymsius, I. U. D. Lov. *ex Voerda, seu Foro S. Petri.*

§. III. MECHLINIENSES.

ADrianus Marius Nicolaus, I. C.
Antonius Smetius, Theologus.
Antonius Sucquet, S. I.
* Augustinus Hunnæus, S. T. D. Lov.
Augustinus Reymarius.
Carolus à Grobbendonck, S. I.
Christophorus de France, Episcopus Audomar.
* Christophorus Longolius, I. U. D.
Cornelius Lancilottus, Ord. S. Aug.

ARCHIEPISCOPI ET CANON. MECHLINIENSES.

Philippus Nigri, Decanus, dein Episcopus Antverp.

PRÆSIDES ET SENATORES MAGNI CONSILII.

Adrianus Nicolai Marius, Mechliniensis.
Ægidius Stalins, Gandensis.
Antonius Baert, J. U. D. Bruxellensis
Balthasar Ayala, Antverpiensis.
Carolus Philippus Hatron, Bruxellensis.
Diodorus Tuldenus, J. U. D. Sylvæducensis.
Everardus Nicolaius, Præses Cons.
Franciscus à Craeneveldt, Noviomagensis, J. U. D.
Georgius Rataller, Leovardius.
Georgius à Tempseca, Brugensis.
Gerardus Mulertus, Ultrajectinus.
Guilielmus à Blittersfwyck, Bruxell.
Guilielmus Cripius, Delphensis.
* *Omissum erat in ejus elogio Munus Consiliarii Mechlin.*
Hieronymus Buslidius, fundator Collegii Trilinguis Lovaniensis.
Hieronymus de France, Duacensis.
Joachimus Hopperus, Frisius, J. U. D.
Joannes du Bois, Gandensis.
Joannes Carolus Schets, dein nominatus Episcopus Tornacensis.
* Joannes Carondelet, Archiepiscopus Panormitanus &c.
Joannes Charles, J. U. D. Tandem Minorita.
Lambertus à Briarde, Præses Cons.
Ludovicus de Schore, Præses sanctioris Consilii.
* Nicolaus Everardi, Middelburgensis J. U. D. Lov. Præses Consil.
Nicolaus du Fief, Episcopus nominatus Atrebatensis
Petrus Cuypers, Mechliniensis.
* Petrus Peckius, Ziricz. J. U. D. Lov.
Petrus Peckius, Lovan. dein Brab. Cancellarius.
Philibertus Brusselius, Mechliniensis.
Philippus Nigri, dein Episc. Antv.
Philippus Wielandt, Præses Consilii Flandriæ.
Simon de Fierlant, dein Brab. Cancel.
* Viglius Zuichemus, Frisius, dein Sanctioris Consilii Præses.

§. IV. FLANDRI.

BRUGENSES,

* ADOLPHUS A MEETKERCKE, J. U. D. Præses Conf. Fland.
Adrianus Baltin, I. C.
Adrianus Schrieckius, Historicus.
Adrianus Stratius, I. C.
Adrianus Van der Burch, I. C.
Ægidius Schoondonck, S. I.
Ægidius Wallius, S. T. D. Lov.
Ægidius Wytsius, I. C.
Ambrosius de Woestine, Ordinis S. Benedicti.
Andreas Hoius, Hist. Prof. Duaci.
Andreas Ketelius, Poëta.
Anselmus de Boodt, Medicus.
Antonius à Burgundia, Decanus.
Bartholomæus de Brugis, Medicus.
Bonaventura Vulcanius, hæreticus.
Cæsar Habrechtus, I. C.
Carolus Fernandus, Benedictinus.
Cornelius Bartholomæi, Canon. Reg.
Cornelius Henricus Mathisius, M. D.
Cornelius Scutius, Medicinæ Doctor.
* Dominicus Lampsonius, Poëta.
Emanuel de Aranda, I. C. Historicus.
Franciscus Goethals, I. U. Doctor.
Franciscus Gomarus, Theol. Calvin.
* Franciscus Lucas, Th. Dec. Audom.
Franciscus Milceman, S. I.
Franciscus Plante, Minister Calvin.
Franciscus Tant, Ord. FF. Min.
Georgius Cassander, Theologus.
Georgius à Tempseca, I. U. Doctor.
Gregorius à S. Vincentio, S. I. Mathematicus.

E FRANCONATU BRUGENSI.

Ægidius de Dammis, Ordinis Cist.
Iacobus à Meellandt, I. C. malè vocatus *Uyllen-spiegel. Dammenses.*
Cyprianus à S. Maria, aliàs Plouy, Carmel. Discalc.
Robertus Montanus, Medicus.
Thomas Montanus, Medicus. *Dixmudani.*
Melchior Neipius, Pastor. *ex Bredene*
Georgius Cassander, Th. suspectus.
Petrus Clobardus, ex Schoondycke, *ex Cassandia.*
Albericus Thosanus, Ordinis Cisterc. *ex Ter-Doest.*
Arnoldus van Geluwe, Rusticus eruditus, *ex Hardoye.*
Arnoldus Gerardus.
MATTHIAS LAMBRECHT, Episcopus Brugensis, *ex S. Laurentii.*
* Jacobus Rævardus, J. C. *ex Lissewghe.*
Adrianus Chilius, *ex Maldeghem.*
Lævinus Apollonius, Historicus. *Middelburgensis.*
* Franciscus Modius, Philologus.
Joannes Aldenburgius, Carmelita, *Oudenburgenses.*
Ioannes Geldrius, Poëta. *ex Ruisselede.*
Victor Giselinus, Philologus, *ex Santvoorde.*
S. REMBERTUS, Archiepiscopus Hamburgensis & Bremensis, *Thoraltensis.*
Martinus Smetius, Antiquarius, *ex Weswinckel.*

GANDAVENSES.

Adrianus Crucius, S. I.
Adrianus de Proost, I. U. D. Lov.
Adrianus Todeschinus, Miles.
Adrianus Vlaccus, Mathematicus.
Ægidius Burgundius, I. C.
Ægidius à Gandavo, Theologus.
Ægidius Stalins, I. C.
Ambrosius à Gandavo, Ordinis Cist.
Andreas Papius, Philologus.
Anselmus Van Hulle, Pictor.
* ANTONIUS SANDERUS, Historicus.
Antonius Walæus, hæreticus.
Arnoldus Bostius, Carmelita.
Balduinus de Beer, Canonicus.
BALDUINUS, Comes Flandriæ.
Balduinus Ronssæus, Medicus.
Balduinus Van der Piet, I. U. Doctor.
Carolus de l'Espinoy, Consiliarius.
Carolus Van Hoorn, August. S. T. D.
* Carolus Langius, Philologus.
CAROLUS V. Imperator.
Carolus Rym, J. U. D.
Carolus Smyterius, J. C.
Carolus Uyttenhovius, Philologus.
Christophorus Van Heurne, Historic
Cornelius Camerarius, Philologus.
Cornelius Gualterius, Canonicus.
* CORNELIUS JANSENIUS, I. Episc.
Cornelius Luminæus à Marca, Ordinis S. Benedicti
Cornelius Manilius, Poëta.
* Daniel Heinsius, Philologus Calvin.
David Lindanus, Historicus.
Dionysius Harduinus, I. U. D.
Eligius Eucharius, Philologus.
Franciscus Goethals, I. U. D.
Franciscus Nieulandt, Gymnasiarcha Lovan.
Georgius Castellanus, Historicus.
Gerardus Rym, Abbas S. Petri.
Gilbertus de Ovis, Ordinis Prædicat.
Gisbertus Winckelius, S. I.
Gislenus Hammius, Carthusianus.
Guilielmus Borluut, I. C.
Guilielmus Rycquius, Poëta.
* GUILLIEMUS LINDANUS, II. Episc.
Guilielmus Ruchius, Presbyter.
HENRICUS FRANCISCUS VAN DER BURCH, V. Episc.
Henricus à Gandavo, aliàs Goethals, Archidiaconus Tornacensis.
Henricus de Seclin, Poëta
Hilarius Bertulphus, Poëta.
Jacobus Comelinus, typographus.
Iacobus Hammius, I. C.
Iacobus de Somere, Medicus.
Iacobus Zevecotius, Poëta.
Ignatius Dyckerius, Augustinianus.

EX CASTELLANIA GANDAVENSI.

IPREN-

IPRENSES,

Andreas Gerardus Hyperius, hæreticus.
Balduinus Cabilleau, S. I.
Carolus Van Houcke, Archidiaconus.
Carolus Van Houcke, S. I.
Carolus Wyckius, Ordinis S. Domin.
* Christianus Lupus, S. T. D. Lov. Ordinis S. Auguſtini.
* Cornelius Jansenius, VII. Epiſc.
Dominicus Vueiſtekius, I. C.
Franciſcus Amelry, Carmelita.
Giſlenus Bulteel, Conſul.
Guilielmus Becanus, S. I. Poëta.
Hugo a S. Victore, Abbas Canonicorum Regularium.
Iacobus de Codt, S. I.
Iacobus Ymmeloot.
Ioannes Iperius, Abbas S. Bertini, Hiſtoricus.
Ioannes Juvenis, Medicus.
Ioannes Navigheer, Canonicus.
Isidorus Bulteel, Generalis Ordinis Carmelitarum Diſcalc.
Ludovicus Ioſephus Huvetterus, Canonicus.
* Martinus Balduini-Rithovius, I. Epiſcopus.
Oliverius Bonartius, S. I.
Oneſimus de Kien, Capucinus.
Petrus Dathenus, apoſtata ac prædicutius.
Petrus Ponetus, Carmelita.
* Petrus Simonis, II. Epiſcopus.
Salomon Faber, Poëta.
* Wilhelmus Herincx. XII. Epiſc.

EX CASTELLANIA IPRENSI.

{ Georgius de Halluin, Vir Nobilis.
{ * Philippus de Comines, Vir Nob. Hiſtoricus, *Cominienſes.*
{ Franciſcus Van Hondeghem, Min.
{ Iacobus Caſtrius, Medicus.
{ Ioannes Deckerius S. I. Theologus, *Haezebroecani.*
{ Iacobus Gaius, Philologus.
{ Iacobus Navarchus, S. I.
{ Paſſchaſius Zouterius, Philologus, *Hondiſcotani.*
Iacobus Nicolaius, *Loenſis.*
Iacobus Cruquius, Philologus, *Meſſinenſis.*
Sidronius Hoſſchius, S. I. Poëta, *ex Merckhem.*
{ Andreas Eligius Baccherius I. U. D.
{ Ludovicus Makeblyde, S. I. Theol. *Poperingani.*
{ Chriſtianus Maſſæus, Hiſtoricus.
{ Matthæus Pillaert Abbas Claræval. *Warneſtonienſes.*
Guilielmus Lapidanus, Benedictinus, *ex Werwicke.*

ALDENARDENSES.

Georgius Cabeliau, Ord. S. Bened.
B. Jacobus Lacopius, Ordinis Præmonſtratenſis Martyr Gorcom.
Ioannes Gheeſdalius, *ex Berchem*, Poëta.
Ioannes Druſius, Theologus Calvin.
Ioannes Mahusius, Ord. Min. I. Epiſcopus Daventrienſis.
Ioannes Royardus, Ordinis FF. Min.
Lævinus Crucius, Paſtor, Philolog.
Matthias Caſtellanus, Poëta.

ALOSTANI.

Antonius Van Torre, S. I.
Arnoldus Merſmans, Minorita.
Bartholomæus Battus, Lutheranus.
Cornelius Graphæus, I. C.
Franciſcus à Schonenberg, Decanus Eccl. S. Martini.
Gabriel Janſenius, Scholarcha.
Georgius Colvenerius, S. T. Doctor Duac. Fundator Collegii &c.
Guilielmus Branteghem, Carthuſ.
Henricus Brucæus, Mathematicus.
Ioannes Coſterius, Theol. & Paſtor.
Ioannes Crucius, Paſtor.
Ioannes Sauterus, Profeſſor Lovan.
Iuſtus Balbianus, Med. Doct. Calvin.
Vener. P. Laurentius Musgese-

EX AGRO ALOSTANO.

BALLIOLANI.

CASLETANI.

CORTRACENSES.

EX CASTELLAN. CORTRAC.

DONSANI vulgo DEINSE.

DUNKERCANI.

ses Conf. Luxemburgensis.
Isidorus à S. Joseph, Carmelita Disc.
Lambertus à Briaerde, Præses Consilii Mechliniensis.
Petrus Paulus Kerckhovius.

FURNENSES.

Andreas de Boye, S. J.
* Carolus de Visch, *ex Bulscamp*, Ordinis Cisterciensis Historicus.
Christianus Cellarius, *ex Isembergbe.*
B. Elias de Coxida, Abbas Dunensis.
Franciscus Nansius, *ex Isembergbe*, Philologus.
Joannes Boudins, Philologus.
Joannes Juncherus, Canonicus Regul.
Joannes de la Salle, Poëta.
Joannes van Schore, Abbas Furnensis, *ex Stevinskercke.*
Maillardus Vulderius, J. C. Consiliarius Gand.
Paulus Leopardus, Gymnasiarcha, *ex Isembergbe.*
Petrus Cellarius, *ex Isembergbe.*
Petrus Dacquet, Medicus.
* Petrus Bertius, è Theologo Calvin. Catholicus, *ex Beveren.*

GERARDIMONTENSES.

Joannes Stullius, Medicus.
Hieremias Triverius, *ex Braeckel*, Medicinæ Doctor Lov.
Joannes Van Waesberghe, Historicus
Jodocus Schollaert, Poëta.
Laurentius Cuypers, Ordinis Carmel.
LAURENTIUS METSIUS, II. Episc. Sylvæducensis.
Marcus Nevianus, Medicus.
Odo Cambier, Monachus Affligem.
Petrus Castellanus, Med. Doct. Lov.

GRAVELINGANI.

Franciscus Gautran, S. J.
Joannes Macarius, Canon. Historicus.
Petrus Lansselius, S. J.
Petrus Ligneus, J. C.

HULSTENSES,

Adrianus Butius, Monachus Dunensis, Ord. Cisterc.
* CORNELIUS JANSENIUS, Episcop. Gandavensis
Godefridus ab Hulst.
Joannes Brando, *ex Hontenesse*, Monachus Dunensis.
Joannes Gerulphus, Carthusianus.

NEOPORTUENSES.

Cornelius Duplicius Schepperus, J. U. Doctor.
Jacobus Marchantius, Historicus.
Joannes Sareyeus, Gymnasiarcha.
Jodocus Clichtovæus, S. T. D. Paris.
Hieronymus Clichtovæus, Theolog. Parisiens.
Petrus de Waghenare, Ordinis Præmonstratensis, Historicus.

NINOVIENSES.

Balduinus, Abbas Ord. Præm. ibid.
Joannes Despauterius, Gymnasiarcha.
Petrus Cobbaert, Religiosus Præm.
Petrus Meganch, Philologus.

TENERAMUNDANI.

Benedictus de Bacquere, Ordinis Cisterc.
Cornelius Columbanus Vrancx, Abbas S. Petri Gand.
Jacobus Maestertius, J. U. Doctor Leidensis Calvin.
* Joannes Livinæus, Theol. Cantor Antverp.
Joannes à Teneramunda, Carthusianus.
Rosiana Coleners, Poëtria.

TILETANI.

Guilielmus Bibautius, Generalis Ordinis Carthusianorum.
Guilielmus Pantinus, Medicus.
Guilielmus Simonius, Historicus.
Jodocus Ravesteyn, S. T. D. Lovan.

Petrus Pennequin, S. J. Theologus.
PHILIPPUS GUALTERUS DE CASTELLIONE, Episcopus.
Quintinus Duretius, Benedictinus
Rogerius Hangouart, Præses Cameræ Rationum.
Stephanus l'Archier, sive Lancier, Augustinianus.
Theodorus Wallæus, Augustinianus.
Tossanus Bridoul, S. J.

EX AGRO INSULENSI.

Bernardus Everardus, Poëta.
Martinus l'Hermite, S. J.
Petrus Hassardus, Medicus.
Philippus Montanus, S. T. D. Parisius, *Armenteriani.*

Adam de Basseia.
Bonaventura, Capuc. aliàs le Pippre.
Eligius Bassæus, Capucinus, in seculo dictus Facon. ✝ 25. Novem. 1670. *Bassæani.*

* Augerius Gislenus Busbequius, Historicus.
Petrus Meganch, Philologus.
* PHILIPPUS DE COMMINES, Historicus, *Cominienses.*

Joannes Bourgesius, Medicus & Mathematicus, *ex Houplines.*
* Franciscus Raphelengius, Professor & Typographus Leidensis, *Lannoius.*
Joannes Faber, S. T. Doctor Ordinis Prædic. *ex Carvin l'Espinoy.*
Joannes Roserius, Pastor, *Orchiacensis.*
Raimundus de la Dessous, Ordinis Prædicatorum, *Turconiensis.*

TORNACENSES.

ADrianus de Boulogne, S. J.
Ægidius de Muisis, Abbas Ordinis S. Benedicti.
Alulphus, Ordinis S. Benedicti.
Amandus de Castello, Ordinis S. Ben.
Andreas Catulle, J. C. Canonicus & Archidiaconus.
BALDERICUS, Episcopus.
Carolus de Landas, J. C.
Dionysius de Villers, Canonicus & Cancellarius.
S. ELEUTHERIUS, Episcopus.
S. ELIGIUS, Episcopus.
Gervasius Tornacensis, Canonicus.
Guibertus de Tornaco, Ordinis FF. Minorum Theologus.
Guilielmus Haneton, J. U. Doctor.
GUILIELMUS FILLATRE, Episcopus
Guilielmus de Tornaco, Ordinis Prædicatorum Theologus.
Guilielmus de Tornaco, Monachus S. Martini.
Henricus, Tornacensis Canonicus.
Hermes le Clercq, S. J.
Hermes le Clercq, Medicus.
Jacobus Muevin, Abbas S. Martini.
Jacobus de Partibus, (*Despars*) Med. Doctor Parif. Canonicus Thesaur. Tornacensis. *Omissus. Obiit circa annum* 1465. *scriptis medicis clarus.*
Jacobus Rogerius, Poëta.
Jacobus Simonis, S. J.
Joannes à S. Amando, Canonicus.
Ioannes Boucher, S. T. D. Archidiac.
Ioannes Carolus Schets, Episcopus nominatus.
Ioannes Cousin, Canonicus.
Ioannes Cotreau, S. T. D. Archidiac.
Ioannes du Blioul, Minorita
Ioannes d'Ennetieres, Vir Nobilis.
Ioannes de la Haye, Canonicus.
Ioannes Morocourt, Carthusianus.
Ioannes Paludanus, Philologus.
Ioannes Le Pessier, S. I.
IOANNES DE PRATIS, Episcopus.
Ioannes Tinctor, Canonicus.
IOANNES VENDEVILLE, Episcopus.
Laurentius Landmeter, Canonicus Tongerloensis, Ordinis Præmonstr.
Laurentius Pratanus, Canonicus.
Ludovicus Fidelius, Canonicus.
Ludovicus Masurius, Calvinista.
Maria d'Ennetieres, mulier erudita.
MAXÆMILIANUS VILLANI A GANDAVO, Episcopus.
Nicasius à S. Theresia, dictus de la

DUACENI.

S. T. DOCTORES DUACENI.

sis, Ordinis Prædicatorum.
* Matthæus Galenus, Zelandus.
Matthæus Kellisonius, Anglus.
Matthias Bossemius, Amstelodamus.
Matthias Gertman, Turnhoutanus.
Matthias Navæus, Hasbanus.
Michael Van Hecke, Gandavensis, Ordinis S. Augustini.
Nicolaus Neelsius, Ordinis Prædicat.
Petrus Colpinus, Duacensis.
Petrus Pennequin, Insulensis, S. J.
Petrus Wastelius, Alost. Ord. Carm.
Philippus Montanus, Armenteriensis.
Philippus du Trieu, ex Havré, S. J.
Richardus Bristous, Anglus.
Richardus Hallus, Anglus.
Richardus Smithæus, Anglus, Præpositus S. Petri.
Richardus Smithæus, Anglus, Episc. Chalcedonensis.
Jacobus Smithæus, Anglus, Episcopus Callipolitanus.
Theodorus Van Couwerden, Gochtensis, Clivius.
Thomas Stapletonus, Anglus.
Valentinus Randour, Hanno-Thuliensis.

J. U. DOCTORES DUACI.

Arnoldus Baert, Bruxellensis.
Balduinus Vander Piet, Gandens.
Boëtius Epo, Frisius.
Claudius Bricourt, Cameracenas.
Franciscus Goethals, Brugensis.
Hieronymus de France, Duacensis.
Joannes Vendeville, Episcopus Tornacensis.
Lævinus Pontanus, Gandensis.
Philippus Broide, Duacenus.
Richardus Vitus, Anglus.

MEDICINÆ ET ARTIUM DOCTORES.

Andreas Hoyus, Brugensis, Professor Historicus.
Joannes à S. Laurentio, L. Græcæ Professor.
Joannes Olivarius, Gandensis, Eloquentiæ Professor.
Joannes Miræus, dein Episcopus Antverpiensis.
Joannes Silvius, Medicinæ Doctor.
Ludovicus du Gardin, Valencenensis, Medicinæ Doctor.
Simon Caulier, Rhetorices Professor.

§. VI. CAMERACENSES.

Ægidius Carlerius, S.T.D. Dec.
Ægidius Nettelet, S.T.D. Dec.
Carolus Colôma, Gubernator.
Claudius Bricourt, J.U.D.
Engelbertus Lamelin, Medicus.
* Enguerandus Monstrelet, Historic.
Franciscus Buisseret, Arciepisc.
Fulbertus, Canonicus.
Gerardus de Florines, Episcopus.
Godefridus de Fontibus, Episcopus.
Guiardus de Lauduno, Episcopus.
Guido de Collemedio, Episcopus.
Halitcharius, Episcopus.
Henricus de Arena, Canonicus.
Henricus Franciscus Vander Burch, Archiepiscopus.
Joannes le Charpentier, apostata, Historicus.
Joannes de Lillers, J. C.
Joannes Pisanus, Mathematicus.
Joannes Schottus, Aurei Velleris Cancellarius.
Josephus de Bergaigne, Archiep.
Julianus de Ligne, Presbyter.
Ludovicus de Berlaimont, Archiepiscopus.
Ludovicus Foulon, Canonicus.
Maximilianus a Bergis, I. Archiepiscopus.
B. Odo, ex Abbate S. Martini Tornacensis, Episcopus Cameracensis.
Petrus de Alliaco S. R. E. Cardinalis, Episcopus Cameracensis.
Petrus Cameracensis, Canonicus Regularis S. Auberti.
Petrus de Levy, Episcopus.

❖ ❖ ❖

§. VII. HANNONES.

MONTENSES.

VALENCENENSES.

ANGIANI.

Ludo-

Ludovicus Overdats, Medicus Bruxellis. *Addit.*

ATHENSES.

GUilielmus Mercerus, S. T. Doctor Lovaniensis.
Guilielmus Montanus, S. J.
Jacobus Louchier, Benedictinus
Jacobus Niger, Minorita
Joannes Lans, S. J.
* Joannes Taisnier, Mathematicus.
Joannes Zwallard, Prætor.
Julianus Fossetier, Historicus.
Ludovicus Hennepin, Minorita.
Nicolaus Rebbius, S. T. Doctor
Petrus Coretus, Canonicus Tornac.
Petrus Gudelinus, J. U. D. Lovan.

EX AGRO ATHENSI.

Arnoldus Lensæus, Medicus.
Joannes Briard, S. T. D. Lov.
Joannes Lensæus, S. T. D. Lov.
Belliolani.
* JACOBUS LATOMUS, S. T. D. Lov.
Jacobus Latomus, Poëta, *Camberonenses*
Jacobus Bayus, S. T. D. Lovan.
* MICHAEL BAYUS, S. T. D. & Cancellarius Lovan.
Petrus du Bay, J. C. *Melinenses.*
Gaugericus Rivius, J. C.
Joannes Farinart, Abbas Cambron.
Joannes de la Haye, S. J. Theol.
Philippus Bouchy, S. J. *Servienses, sive ex Chievres.*
Joannes Prichesius, Abbas Vicon. Ordinis Præmonstratensis, dein Minorita, *Tongrensis.*
Joannes Rubus, S. T. D. & Cancell. Duacensis, *Viletanus.*

BELLIMONTENSES,

JOannes Schohier, Genealogista.
* Vener. LUDOVICUS BLOSIUS, ex agro Bellimont. Abbas Lætiensis.
Michael Anglicus, Poëta.
Thomas Gozæus, S. T. D. Lovan.

BAVACENSES.

ÆGidius Waulde, S. T. L. Historicus
Guilielmus de Louvegnies, Abbas Præmonstratensis
Valentinus Randour, *Thuliensis*, S. T. D. Duac.

CONDATENSES.

GOdefridus de Fontibus, Episcopus Cameracensis.
Ioannes à Condato, Carmelita.

HALLENSES.

BArtholomæus ab Aula, Theol.
Guilielmus Philippi, Phil. Prof.
Ioannes Coens, S. T. L. Pastor Cortraci
Ioannes Polman, *ex Tubise*, Theologus

MALBODIENSES.

ANdreas Tricquet, S. I.
Ioannes Bourgesius, S. I.

SONEGIENSES.

MIchael Cuvelier, S. I.
Servatius de Layrueltz, Abbas B. M. in Nemore, Ordinis Præm.

EX ALIIS LOCIS HANNONIÆ.

Balduinus *Avesnensis*, Historicus.
Balduinus Willot, S. I. *Binchiensis.*
* FRANCISCUS SILVIUS, S. T. Doctor Duaci.
Ioannes Bastonier, Benedictinus ac Carthusianus, *Branienses.*
Henricus Willot, Ordinis FF. Min. *Episcopo Fontanus.*
Ioannes Gallemart, S. T. Doctor Duaci: *ex Frameries.*
Philippus ab Eleëmosyna, Abbas Bonæ-Spei, *ex Harveng.*
Philippus du Trieu, S. T. D. è S. I. *ex Havré.*
Stephanus Broustin, Pastor, *en la Haynayde.*

§. VIII. LUXEMBURGENSES.

E DUCATU LUXEMBURGENSI.

§. IX. NAMURCENSES.

Ioannes à S. Huberto, Minorita
Leonardus Berton, S. I.
Nicolaus Turlot, Præpositus, Theol.
Petrus Hontoy, Minorita.
Petrus Marin, Canonicus.
Andreas Vallensis, J. U. Doctor Lovaniensis, *Andanensis.*
Antonius Davroult, S. J. Theol. *Boviniensis.*
Rodolphus, Abbas Trudonensis, Ordinis S. Benedicti, *Monasteriensis ad Sabim.*

§. X. ARTHESII.

ATREBATENSES.

ADamus, Episcopus Morinensis
Adamus le Bossu, Ordinis Cist.
Adrianus Faber, S. T. L.
Adrianus Hecquet, Ordinis Carmelit.
Ægidius Bucherius, S. J.
Alardus Gazæus, Benedictinus
Alexander Major, Canonicus
Andreas Denys, S. J.
Angelinus Gazæus, S. I.
Antonius Havet, Episc. Namurc.
Antonius Lanquier, Ord. Carm.
Augustinus Bontemps, Benedictinus
BALDERICUS RUBEUS, Episc. Tornac. Chronologus.
Balduinus de Glen, Abbas Hennin.
Carolus de Blendecq, Benedictinus.
Carolus de Bonnieres, Baro d'Auchi.
* Carolus Clusius, Med. Doctor Calv.
Christophorus de France, Episcopus Audomarensis
Claudius Desprez, I. C.
Claudius Doresmieux.
Dionysius de Bersacques, J. C.
Ferdinandus de Cardevacque.
* FRANCISCUS BALDUINUS, I. U. D.
Franciscus Bouchault, Ord. S. Ben.
Franciscus Doresmieux, Abbas S. Elig.
Franciscus Moncæius, Poeta & Hist.
Franciscus Potel, Carmelita
* FRANCISCUS RICHARDOT, Episcopus Atrebatensis
Gaspar de Bavincourt, Abbas Ordinis S. Benedicti
Guilielmus Assonleville, J. C.
Guilielmus Gazet, Historicus.
Guilielmus Piscis.
Guilielmus de Rebreviettes.
Henricus Carlerius, Doctor Medicus.
Jacobus Atrebas, Abbas, ex Ordine Præmonstratensi
Iacobus Bourgesius, Ordinis SS. Trinitatis.
Iacobus Clericus.
Iacobus Damianus, S. J.
Jacobus de Marquais, Abbas Ordinis S. Benedicti
Ioannes Bertoul, Ordinis SS. Trinit.
Ioannes Bosquillon, Ordinis FF. Min.
Ioannes Carpenterius, Poëta.
Ioannes Crispinus, typographus, Calvinianus.
Ioannes du Flos.
Ioannes Godart, Ordinis SS. Trinit.
IOANNES LE JEUNE, S. R. E. Cardinalis.
Ioannes Major, S. I.
Ioannes Præpositus, S. I. DoctorTheol.
Ioannes Salanus, Medicus.
IOANNES DE RELY, S. T. D. Episcopus Andegavensis. *Omissus*; ✠ 1498. *vide Launoy Historiam Gymnasii Navarræ, pag. 595.*
Ioannes Silvius
Ioannes de le Val, I. C.
Isaac Bullart, Montis Piet. Rector
LAMBERTUS, Episcopus Atrebatensis
Laurentius Bonerus, Philologus
Martinus Franeus, Præpositus &c.
MATTHÆUS MOULLART, Episcopus Atrebatensis.
Maxæmilianus Thieulaine, Monachus S. Vedasti.
Maxæmilianus Vignacourt, Historicus
Nicolaus le Borgne, Historicus
NICOLAUS DU FIEF, Episcopus nominatus

AUDOMARENSES.

AERIENSES.

BAPALMENSES.

BETHUNIENSES.

Auberti
Everardus à Bethunia, Philologus
Federicus Jamot, Medicinæ Doctor.
Guilielmus de Warlincourt, Poëta.
Ioannes Buridanus, Professor Parisiis.
Ioannes Dauffaius, I. C. Consiliarius.
Ioannes Surius, S. I.
Ioannes Surquet, Historicus

HESDINIENSES.

JOannes de Hesdinio, Ordinis S. Ioannis Jerosolymitani
Michaël Hoyerus, Augustinianus
Philippus Hannotel, S. I.
Addit. Ioannes Parvi, Ord. FF. Min.

LENSIENSES.

EUstachius Lensius, Ordinis Præmonstratensis.
Gaugericus l'Espagnol, sive Hispanus, S. T. D. Duacensis.

LILLERIENSES.

ÆGidius de Baillœuil, S. T. Doctor Lov.
Andreas Herby, Canon. Atrebatensis
Corrige erratum Brug.

MORINENSES.

DRogo, ex Monacho Benedictino Episcopus.
Gualterus, Archidiaconus.
Gotselinus, Monachus S. Bertini.
JOANNES LE JEUNE, Episcopus, S. R. E. Cardinalis.
Ioannes Molinet, ex agro Boloniensi, Historiographus
Joannes Tabary, Episcopus.
Lambertus de Ardres, Pastor, Historiographus
Lambertus, Ghisnensis, I. Episcopus Atrebat.
Matthæus, Archidiaconus.
PHILIPPUS DE LA CHAMBRE, Episcopus, S R. E. Cardinalis.
PHILIPPUS NIGRI, I. Episcopus nominatus Antverp.

Richardus de Capella, Præpositus B. M. Brugis.

SAN-PAULINATES.

FErreolus Locrius, Historicus
Hugo Froideval, Medicus
Petrus de Croix, S. T. D. Ordinis Prædicatorum.
Philippus Belvaletius, Poëta.
Philippus Caverellius, Abbas Vedastinus, Ordinis S. Benedicti.

§. XI. GELDRI.

RUREMUNDENSES.

ÆLius Everardus Vorstius, M. D.
Bernardinus Surius, Ordinis FF. Minorum
Franciscus Fabricius, Medicus.
GUILIELMUS AB ANGELIS, Episcopus nominatus
* GUILIELMUS LINDANUS, I. Episc.
* B. DIONYSIUS A RYCKEL, Prior Carthusianorum.
* HENRICUS CUYCKIUS, II. Episc.
IACOBUS A CASTRO, III. Episcopus.
Iacobus Dyck, S. I.
Ioannes Corverus.
Ioannes Murmellius, Philologus
Petrus Gilkenius, I. U. D. ac Prof.
Reinerus Budelius, I. U. Doctor
Theodorus Graminæus, Mathematicus
Theodorus Pybes de Adama, Ordinis Cisterciensis.
Ioannes de Stralen, Theol. Colon.
PEREGRINUS PULLENIUS, Canon. Rurem. Sacerdos piiss. *ex Stralen.*
Theodoricus Adamæus, Historicus, *ex Swallenbergh.*

GELDRIENSES.

ADolphus Schulckenius, S. T. D.
Antonius Fries.
Gerardus Mathisius, S. T. Doctor
Guilielmus Veldius, Canonicus Reg.
Ioannes Boenerus, Ordinis FF. Min.
Ioannes à Ryswyck, Poëta.

Rodolphus de Noviomago, Ordinis Prædic.
Theodorus à Wees, Professor Colon.

BOMMELII.

Elbertus Leoninus, J. U. D. Cancellarius Gelriæ.
Gerardus Moringus, Theol. Cathol.
Gisbertus Masius, Episcopus Silvæducensis
Guilielmus Cup, I. U. Doctor
Henricus Bommelius, Congreg. FF. D. Hieronymi.
Thomas Lineus, vulgo Vlas, I. C.
Ioannes Pesselius, S. T. D. Ordinis Prædic. *Tilanus.*

BURANI.

Amilius Buranus, Congreg. Vitæ comm.
Iodocus Lommius, Medicus
Obertus Giphanius, I. U. D.
Reinerus Sarcerius, Gymnasiarcha, ex agro Burano.

CULEMBURGENSES.

* Henricus Cuyckius, Episcopus Ruremundensis
Zuederus à Culemburg, Historicus.

GRAVIENSES.

Andreas Helmondanus, Philologus
Antonius Hermannus Gogava, Mathematicus.
Dorotheus Loeffius, S. I.
Gaspar Harteveldt, Canonicus.
Gerardus Rodolphus, Canonicus.
Gualterus Ruysius, Ordinis Prædic.
Guilielmus Verheyden, Calvinista.
Henricus Ersmers, Monachus Bened.
Henricus Gravius, seu Vermolanus, S. T. D. Ordinis Prædicatorum
Jacobus Verheyden, Calvinianus.
Jacobus Axonius, I. U. Doctor.
Ioannes Piscinarius, Poëta.

❖ ❖ ❖

§. XII. HOLLANDI.

ALCMARIANI.

Adrianus Metius, Medicinæ Doctor
Adrianus Schooreel, ex agro Alcmar.
Cornelius Drebelius, Medicinæ Doct.
Cornelius Vander Woude, Historicus
Iacobus Coren, I. C.
Nannius Forestus, Consiliarius.
Pancratius à Castricum, I. C.
* Petrus Forestus, Medicus
* Petrus Nannius, Prof. Lovan.

AMSTELODAMENSES.

* Alardus, Amstelodamensis, Theologus Catholicus.
Albertus Eufrenius, Poëta
Arnoldus Senguerdius, Philosophus
Bernardus Dessennius, Med. Doctor
Cornelius Crocus, Soc. Iesu.
Cornelius Dunius, I. C.
Cornelius Giselbertus Plempius, I. C.
Cornelius Haemrodius, Historicus
Eilhardus Verius, Historicus
Fredericus de Vry, Consul.
Gaspar Kinschotius, Poëta.
Gaspar Verhorst, Carthusianus
Gerardus Schaap, Consul.
Gisbertus Horstius, Medicinæ Doctor
Guilielmus Jansonius Blacuw, Typographus
Henricus Laurentii Spiegelius, Poëta.
Iacobus a Castro, Episcopus Ruremundensis.
Iacobus Jansonius, S. T. D. Lovan.
Iacobus Laurentii, Minister Calvin.
Ioannes Blacuw, Typographus.
Ioannes Bodęus à Stapel, Medicus.
Ioannes Christenius, I. U. D.
Ioannes Cloppenburg, Theol. Doct. Calvinianus
Ioannes Hermannus Crul, Poëta.
Ioannes Van Horne, Medicinæ Doct.

DELPHENSES.

DORDRACENSES.

Lam-

Lambertus Van den Bosch, Historicus
Margareta à Godewyck, Poësios, Musices &c. perita.
Matthæus Van Balen, Historicus.
Matthæus Dordracensis, aliàs Matthias Weenssen, Ordinis Minorum
Matthæus Vossius, Historicus
Paulus Merula, Historiarum Professor
Petrus de la Faille, è Ministro Catholicus.
Petrus à Godewyck, Poëta.
Rochus Honardius, Consiliar. Holl.
Valerius Gouthovius, Historicus.

ENCHUSANI.

Antonius Antonides Vander Linden, Medicinæ Doctor
Egbertus Vanden Hooft, Historicus
Joannes Antonides Vander Linden, Medicinæ Doctor
Gerardus Brandt, Historicus.
Lucas Aurigarius, Geographus.
* RUARDUS TAPPERUS, S. T. D. & Cancellarius Lovan.

GORCOMIENSES.

Abraham Kemp, Historicus.
Franco Estius, Poëta.
Gerardus de Boot, Medicinæ Doctor
* GUILIELMUS ESTIUS, S. T. D. Lovan. ac Duac.
Henricus Gorcomius, S. T. D. Col.
Hugo Boxelius, J. U. D.
Joannes de Bruyn, Phil. Professor Ultrajecti.
Joannes van Gorcum, Presbyter.
JOANNES NEERCASSEL, Episcopus Castoriensis, Vicarius Apost.
Theodoricus Pauli, aliàs Franconis, Canonicus Regularis.
Thomas Erpenius, Linguarum Orient. Professor Leidæ.

GOUDANI.

Adrianus Cools, S. J.
Adrianus Mangotius, S. J.
Albertus Hermannus, Poëta
Arnoldus Durstenius, Poëta
Cornelius Aurelius, Canon. Reg.
Cornelius Loose, aliàs Callidius, Theologus Cathol.
Cornelius Schonæus, Poëta
Florentius Schoonhovius, Poëta
Franciscus Goudanus, Canon. Regul.
Gerardus Stempelius, Mathematicus.
Guilielmus à Gouda, Ord. FF. Min.
Guilielmus Hermannus, Canonicus Regul.
Henricus à Gouda, S. T. D. Ordinis S. Augustini
Hermas Lethmatius, S. T. D. Parif.
Jacobus Goudanus, S. T. D. Ordinis Prædicatorum
Ioannes Francisci à Cortgena, Histor.
Petrus Cornelissonius Bockenbergius, Historicus, apostata.
Petrus Slupicius, Ordinis FF. Min. juxta Gaudam natus.
Reinerus Snoyus, Medicus
Theodoricus Gerardus, Medicus.

HAGIENSES.

Ælius Franciscus Vander Wiele.
Arnoldus Vinnius, J. U. Doctor
Constantinus Hugenius, Poëta.
Cornelius Blocchius, Canon. Regul.
Cornelius de Bye, Augustinianus.
Engelbertus Kenniphoven, S. T. L. Pastor
Franciscus Vranck, Consiliarius
Guilielmus Gnaphæus, seu Fullonius, Poëta
Guilielmus Goesius, Senator.
GUILIELMUS II. Hollandiæ Comes, ac Rex Roman.
Iacobus Golius, Prof. Linguæ Arabicæ
Ioannes Van Heemskerck, Senator.
Ioannes Hemelarius Canonicus Antverpiensis. *Add p. 656. Obiit Antv. 6. Novembr.* 1655.
Ioannes Secundus Nicolaius, Poëta.
Ioannes Stalpaert Vander Wielen, Pastor, S. T. D.
Iustus Velsius, Med. Doctor Lovan.
Luctatius Petreius, Andreades, Poëta
Matthias Vander Hoeve, Historicus.

Ioannes Gerbrandus, Carmel. Histor.
Joannes Meursius, filius, Historicus
Isaacus Vossius, Philologus, Historicus &c.
Nicolaus Heinsius, Philologus.
Nicolaus Stochius, Gymnasiarcha
* Otho Vænius, Poëta, Pictor &c.
Petrus Blomevenna, Carthusianus
Petrus à Matre Dei, aliàs Bertius, Carmelita Discalceatus.
Philippus de Leydis, Vicarius Ultrajectinus
Simon Van Leeuwen, I. C.
Willebrordus Snellius, Mathematicus

DOCTORES AC PROFESSORES ACADEMIÆ LUGDUN.

In Theologia.

Franciscus Junius, Burdigalensis
Franciscus Gomarus, Brugensis
Festus Hommius, Frisius
Iacobus Arminius, Veteraquinas
Simon Episcopius, Amstelodamus.
Antonius Walæus, Gandensis.
Antonius Thysius, Antverpiensis
Iacobus Triglandius, Vianensis
Carolus Gallus, Arnhemiensis
Constantinus l'Empereur ab Oppyck
Ioannes Cocceius, Bremensis
Petrus Cabeliauw, Amstelodamus
Joannes Hoornbeeck, Harlemensis
Christophorus Wittichius, Silesius
* Petrus Bertius, Flander, à Beveris
Ioannes Polyander à Kerckhoven
Ioannes Uyt-ten-bogaert, Ultraject.

In Jure.

Cornelius Neostadius, Brilanus
Cornelius Grotius, Delphensis.
Julius Beyma, Doccumensis
Thomas Zoesius, Amersfortensis
Everardus Bronchorstius, Daventrien.
Gerardus Tuningius, Leydensis.
Cornelius Pynacker, Delfensis.
Cornelius à Swanenburg, Leydensf.
Petrus Cunæus, Vlissingensis
Arnoldus Vinnius, Hagiensis
Iacobus Maestertius, Teneramundanus
Bernhardus Schotanus, Frisius.

In Medicina.

* Petrus Forestus, Alcmariensis
Ioannes Heurnius, Ultrajectinus
* Rembertus Dodonæus, Mechlin.
Petrus Pauwius, Amstelodamus
* Carolus Clusius, Atrebas.
Ælius Everardus Vorstius, Ruremun.
Ottho Heurnius, Ultrajectinus
Adolphus Vorstius, Leidensis.
Ioannes Antonides Van-der Linden, Enchusanus
Franciscus de le Boe Silvius, Hanov. Germanus
Ioannes Walæus, Medioburgensis
Ioannes Van Horne, Amstelodamensis.

Philosophiæ, Historiæ et SS. Linguarum Prof.

* Josephus Justus Schaliger, Gallus
* Iustus Lipsius, Isscanus
* Ianus Dousa, Nortwicanus
Rudolphus Snellius, Veteraquinas
* Daniel Heinsius, Gandensis
Gilbertus Jacchæus, Schotus.
Paulus Merula, Dordracenus
Caspar Barlæus, Antverpiensis
Franco Burgerdicius, Liranus Delphius
Jacobus Golius, Hagiensis
Dominicus Baudius, Insulensis
Joannes Meursius, Losdunensis
Gerardus Ioannes Vossius, Wassenburgensis Clivius
Marcus Zuerius Boxhornius, Bergizomensis
Georgius Hornius, Germanus
Joannes Drusius, Aldenardensis
* Franciscus Raphelengius, Lannoiensis, Gallo-Flander.
Guilielmus Coddæus, Leidensis.
Thomas Erpenius, Gorcomiensis
Petreius Tiara, Worcomius Frisius
Bonaventura Vulcanius, Brugensis

§. XIII. ZELANDI.

MIDDELBURGENSES.

Arnoldus Helius, Poeta.
Cornelius Herls, Chirurgus.
Hugo Favolius, Medicus
Jacobus Antonii, J. C. Vicarius Episcopi Cameracensis.
Joannes Goedaert, Pictor.
Joannes de Mey, Theol. & Medicus.
Joannes Walæus, *ex Koudekerke*, Medicinæ Doctor
Matthias Martinius de Waucquier, Philologus
* Nicolaus Everardi, *ex Gripskercke*, J. U. D. Lov. Præses magni Consilii Mechlin.
Nicolaus Hoghelandius, Abbas B. M. Ordinis Præmonstr.
Paulus Middelburgius, Episcopus Forosempron. in Italia
Petrus Capitaneus, Medicinæ Doctor.
Theobaldus de Hoghelande, Medicus
Tobias Roelsius, Doctor Medic.

GOESANI.

Cornelius Baersdorp, Medicus
Daniel Miverius, Medicus
Gaspar Barzæus, S. J. Apost. Indiarum
Jacobus Lansbergius, Medicus.
Joachimus Polites, Philologus
Joannes Ramus, J. U. Doctor Lovan.
Leonardus Marius, S. T. D. Colon. Pastor Amstelod.
Petrus Stratenus, J. C. ac Poëta.

VERIENSES.

Vener. P. Bartholomeus à Middelburgo, Ordinis FF. Minorum.
Cornelius Battus, Medicus
Guilielmus Apollonius, Calvinista
Maxæmilianus Vrientius.

VLISSINGENSES.

Abraham Mellinus, Minister Calv.
Ludovicus de Dieu, Professor Lugduno-Bat.
Petrus Cunæus, J. U. D. Professor Lugduno-Bat.
Quintinus Weytsen, J. C. Consiliar.
Regnerus Vitellius, Poëta

ZIRICZEENSES.

Adrianus Hofferus, Poëta.
Ægidius Aurifaber, Carthusianus
Amandus, Ordinis FF. Minorum.
Andreas Lemnius, Medicus.
Balduinus Henrici, J. U. D. Lovan.
Cornelius Liens, Medicus.
David Theodor. Plaseer, Medicus.
Dominicus Janssen-boy, Ord. Præd.
Franciscus à Zandicq.
Guilielmus Lemnius, Medicus
Guilielmus Teelinck, Calvinista
Jacobus Zovitius Driesscharus, Poëta.
Jason Pratensis, Medicinæ Doctor.
Lævinus Lemnius, Med. D. Canonicus
Nicolaus Janssen-boy, Ord. Præd.
* Petrus Peckius, J. U. D. Lovan. & Consiliarius Mechlin.

EX ALIIS LOCIS ZELANDIÆ.

Jodocus Larenus, Minister Calvin. *Arnemudanus.*
{ Adrianus Barlandus, Historicus
{ Hubertus Barlandus, Medicus, *ex Baarlandt*
{ Cunerus Petri, Episcop. Lcovard.
{ * Jacobus Cats, Holland. Pension.
{ Matthias Cats, Ordinis FF. Min. Theol. *Brouwershavii.*
Ioannes Reygersbergius, Historicus, *ex Cortgene*
{ Franciscus Pistorius, Canon. Regul.
{ Petrus à Rezen, Historicus, *Tolenses.*
* Matthæus Galenus, S. T. D. Duac. *West-Capellius.*
Guilielmus Ægidius, Mathematicus, *ex Wissekercke*

Incerti loci.

Bartholomæus Caverfinus, Canonicus
Cornelius Martinius, Historicus.

§. XIV. ULTRAJECTINI.

Theodoricus de Wit, Theol. Catholicus
Theodorus Canterus, Consiliarius.

DOCTORES ET PROFESSORES ACADEMIÆ ULTRAJECT.

IN THEOLOGIA.

Gisbertus Voetius, Heusdanus
Carolus de Maats, Leydensis
Ioannes Hoornbeeck, Harlemensis
Andreas Essenius, Bommeliensis
Matthias Nethenus, Rezensis.

IN JURE.

Antonius Matthæus, senior, Herbornensis
Bernardus Schotanus, Frisius
Cyprianus Regneri ab Oosterga, Swollanus
Paulus Voet, Heusdanus.

IN MEDICINA.

Ysbrandus à Diemerbroeck, Montfortius
Henricus Regius, Ultrajectinus

IN PHILOSOPHIA ET SS. LINGUIS.

Arnoldus Senguerdius, Amstelodamus
Daniel Voet, Heusdanus.
Martinus Schoockius, Ultrajectinus
Ioannes de Bruyn, Gorcomius
Regnerus à Mansfelt, Ultrajectinus.

AMERSFORTII.

Arnoldus Verhellius, Philosophus
Cornelius Amersfortius, Canon. Regularis
Everardus de Amersfordia, Theol.
Gerardus Zoes, S. I.
Godefridus Steeghius, Medicus.
* HENRICUS ZOESIUS, J. U. D. Lov.
Iacobus Tymæus, S. T. D. Colon.
Jacobus Vluggius, Poëta.
* IOANNES A BARNEVELT, Pensionarius Reip. Batavorum
Ioannes Benningius, J. U. D. Lov.
Ioannes Gerulphus

Michael ab Isselt, Pastor & Historicus
Nicolaus ab Estveldt, Capucinus.
NICOLAUS ZOESIUS, Episc. Silvæd.
PAULUS BUSIUS, Pensionarius Reip. Batavorum.
Petrus Montanus, Poëta.
Theodorus Verhoeven, Gymnasiarcha
Timannus Gesselius, Calvinista.

E DOMINIO ULTRAIECT.

Isbrandus à Diemerbroeck, Med. D. Ultraj.
Lambertus Hortensius, Historicus, *Montfortii.*
Gerardus Listrius, Medicus
Hermannus Ryd, Theologus, *Rhenenses*
Ægidius Athacker, S. Theologiæ Professor, *ex Vreeswyck.*
Jacobus Triglandius, Theol. Calvin. *Vianensis.*

§. XV. FRISII.

LEOVARDIENSES.

Alardus Auletius, Medic. Doctor
Arnoldus Cathius, S. J.
Bernardus Gerbrandus Furmerius, J. U. Doctor
CUNERUS PETRI, I. Episcopus.
Dominicus Arumæus, J. U. Doctor Icnensis.
Edo Neuhusius, Philologus.
Festus Hommius, *ex Hielsum*, apud Leovardiam, Theol. Calv.
Georgius Rataller, Præses Consilii Ultrajectini.
Hildebrandus Goffredus, *ex Husum* apud Leovard. Pastor.
Hector Bouricius, J. U. Doctor
Iacobus Bouricius, J. C.
Ioannes Basius, J. C.
Ioannes Fungerus, Philologus.
Joannes à Leovardia, Minorita.
Ioannes à Sande, Præses Conf. Frif.
Ioannes Guilielmus Velsius, Medic.

Alber-

Albertus Meierus, Historicus, *Strant-Frisius.*
Cyprianus Stapertius, J. U. D. *Vomelius.*
Fredericus ab Inthiema, I. C.
Petreius Tiara, Medicinæ Doctor Franek. ac Linguæ Græcæ Prof.
Uffingius, sive Uffo, Monachus Benedict. *Worcumienses.*

FRISII INCERTI LOCI.

Ælsius Eduardus Leon, Poëta
Andreas Ranter.
Antonius Guntherus, Medicus
Augustinus Dodo
Boëtius ab Holdinga, Historicus
Dethardus Horstius, J.C.
Dominicus Acronius, Historicus
Eilardus ab Alma, Poëta
B. EMO, Abbas Horti Floridi, Ordinis Præmonstratensis
Ernestus Eremundus, Historicus
Foppius Suetonius ab Aezema, J. U. D.
Franciscus Meinardus, J. U. D.
Hajo Hermannus, J. U. D.
Henricus Friso, Carthusianus.
Hermannus à Folckersheim.
Hermannus Follinus, Medicus.
Hermannus Meyerus, J. C.
Hero ab Inthiema, J. C.
Idsardus Gravius, Presbyter.
Jenco à Douma, Historicus
Ilico Ummius, Butiades, J. U. D.
Joannes Acronius, Medicus
Joannes Arcerius Theodoretus.
Joannes Vlieterpius, Historicus
Joannes Vredeman, Architectus
Kempo à Martena, V. N. Senator.
Laurentius Frisius, Medicus
B. MENKO, Abbas Werumensis
Occo Scarlensis, Historicus
Pomponius Ellama, J.C.
RADBODUS, Episcopus Ultraject.
Regnerus ab Ellama, Medicus.
Richardus Lubbæus, Wiebelsburanus.
Rodolphus Battingius, Mathemat.
Saxmundus & Ulmarus, Legislatores.
S. SIBRANDUS, Abbas Horti B. M.
Sibrandus Lubbertus, *ex Langowode*, Theologus Franekeranus.
Sixtus ab Hemminga, Bellocomensis, Astrologus.
Stephanus Ubelius, Schoningensis
Suffridus Sterckenburg.
Theodoricus Ulsenius, Medicus.
Theodorus Euroteles, Poëta.
Thomas Herbaius, J. C.
Tialingus ab Eysinga, J. U. D.
Eggericus Beninga, Historicus.
Ubbo Emmius, Grethanus, Historiographus. *E Frisia Orientali.*

§. XVI. TRANSISALANI.

JAcobus à Wynshem.
Joannes Picardt, Historicus
S. MARCELLINUS, Transisilaniæ Patronus.
Arnoldus de Reygher, J. U. D. ex Tubantia, Toparcha in Glabeck
Robertus à Beeck, Poëta

DAVENTRIENSES.

ALexander Hegius, Philologus.
Everardus Balck, J. U. D.
Everardus Bronchorstius, J. U. D.
Gerardus Brunus, Theol. Cathol.
B. GERARDUS MAGNUS, Clericorum Vitæ Comm. Institutor
Gerlacus Petri, Canon. Regularis.
Guilhelmus Hachusanus, Philologus
Jacobus Daventriensis, Geographus
Jacobus Ræviús, Historicus
Joannes à Daventria, Ord. FF. Min.
Joannes Dorrius, Poëta
Joannes Faber, Ord. Prædic.
JOANNES MAHUSIUS, I. Episcopus
Joannes Sinthemius, Congreg. S. Hieronymi.
Lambertus Ludolphus Pythophæus, Philologus
Ortuinus Gratius, Professor Colon.

CAMPENSES.

ZWOLLENSES.

§. XVII. GRONINGANI.

§. XVIII. ZUTPHANIENSES.

§. XIX. LEODIENSES.

Bartholomæus Fisen, S. J. Historicus
Bartholomæus Honorius, Ordinis Præmonstratensis.
Bonaventura Dernoye, Ordinis FF. Minorum.
Carolus Ferdinand. de Vlierden, J.C.
CAROLUS DE MEAN, J. C. Clarissim.
Daniel Raymundi, Historicus.
Eckebertus, Clericus Eccl. Leod.
Erasmus à Chokier, J. U. D.
Franco, Scholasticus.
GEORGIUS AB AUSTRIA, Episc. Leod.
Georgius Halonius, Poëta.
Georgius Thourinus, Can. S. Lamb.
Gerardus Corselius, J. U. D. Lov.
Gerardus Leodiensis, Ordinis Cist.
Gerardus Rondellus, Canon. S. Lamb.
Gisbertus Conventinus Corselius
Godeschalcus, Canon. S. Lamb.
Gregorius Dainesse, Ordinis S. August.
Guilielmus Van den Bossche, Medicus
Guilielmus Parent, Medicus.
Henricus Farnesius, J. U. D.
Henricus Paludanus, Minorita.
Hermannus à Woestenraedt, Ordinis Cruciferorum
Hirnandus, Archidiaconus Leodiens.
Hilgerus à Burgis, } Suffraganei
Hubertus Leonardi }
Hubertus Thomas, Historicus.
Jacobus de Hemricourt, Historicus
Jacobus Lobetius, S. J.
Jacobus Rotarius, Can. S. Dionysii
Ida, seu Ideletta de Gré.
Joannes Banelt, Ordinis S. Crucis.
Joannes Baptista à Glano, S. T. D.
Joannes le Bel, Canon. S. Lamb.
Joannes Bon-enfant, Canon. Regul.
Ioannes de Castilione, Archidiaconus.
JOANNES CHAPEAVILLE, Archidiaconus, Vicarius generalis &c.
JOANNES ERNESTUS A CHOKIER, Canon. S. Lamberti, Vicar. Gener. &c.
Joannes Erardus Foullon, S. J.
Joannes Faber Omalius, J. C.
JOANNES DE FLANDRIA, Leodiensis Episcopus.
Joannes Fredericus à Chokier, Canon. S. Lamberti
Joannes Galleit.
IOANNES HEINSBERGIUS, Episcopus
Ioannes Henricus Manigart, Theol.
Ioannes Holonius, S. J.
Ioannes Horrion, S. I.
Joannes Hocxsemius, Scholast. Leod. Historicus.
Ioannes Lamboy, Canon. Regularis.
Ioannes Leonius, S. I.
Ioannes Marchinellus, Carmelita.
Ioannes Oranus, S. I.
Ioannes Politus, Poëta.
Ioannes, Presbyter, Historicus
Ioannes du Rieu.
* IOANNES WAMESIUS, I. U. D. Lov.
Isaac de Malmedy, Historicus.
LAMBERTUS LE BEGUE, Presbyter, Institutor Begginarum.
Lambertus Jegher, Theologus
Lambertus Leodiensis, Monachus Benedictinus S. Laurentii,
Lambertus Parvus, Monachus S. Iacobi.
Lambertus à Stipite, Monachus S. Laurentii &c.
Lambertus de Vlierden, Historicus
Lambertus de Vlierden, filius, I. C.
Laurentius Leodicensis, Monachus S. Laurentii, Benedict.
Ludovicus à Castro, Ord. FF. Min.
Ludovicus Radoux, I. C.
Ludovicus de la Tour, Carthusianus
Maria de Succa.
Martinus Constantini, J. C.
Matthias Chesneux, Ord. S. August.
Matthias à Corona, S. T. D. Ordinis Carmelitarum.
Matthias de Graty, J. C.
Nicolaus de Borre, Pastor.
Nicolaus, Scholasticus S. Lamb.
Nicolaus Oranus, Ord. FF. Min.
Nicolaus Plenevaux, Ordinis S. Aug.
Nicolaus à Poculo, Ord. FF. Min.
Nicolaus Verlaye
NOTGERUS. Episcopus.

HASSELETANI.

MOSÆCANI.

TRUDONENSES.

TUNGRENSES.

ARnoldus Hessels, Canon. Regul.
Arnoldus Luydius, S. T. Doctor Colon.
Bartholomæus Macharii.
Christianus Cleynen, Canon. Reg.
Gerardus Witten, Canon. Reg.
Henricus Flessers, Pastor.
Henricus ab Heer, Medicus.
Joannes Clarius, S. T. D. Lovan.
Ioannes Donckels, Canon. Regul.
Ioannes Luydius, Theologus
Ioannes Reys, Canon. Regul.
Ioannes Voets, Canon. Regul.
Ioannes Wessels, Canon. Regul.
Ioannes Witmeckers, Canon. Regul.
Laurentius Nicolarts, I. C. Canonicus Cathedralis Leodiensis.
Libertus de Hauthem, Prior Canonicorum Regularium
Libertus de Hauthem, Clericus Vitę Communis
Lucius Tungrensis, Scriptor vetustus
Martinus Borckens, Poëta.
Matthæus de S. Joanne, Canonicus Regul.

EX AGRO LEODIENSI.

Godefridus Bullionius, Rex Jerosolymorum
Georgius Maigretius S. T. D. Lov. Ord. S. Augustini. *Bullonienses*
Joannes Guidonius, Philologus, *Castiletensis*
Antonius Dave, S. T. D. Lov. *Cinatensis.*
Amandus Gilselius, Philologus
Antonius Goffart, S. T. D.
Christophorus de Mattrée.
Dionysius Coppée, Poëta.
Simon Magnus de Ramlot, I. C. *E Condrusio*
Iacobus Marchantius, Pastor, Theol.
*. Vener. P. Petrus Marchantius, Ordinis FF. Min. Theologus *Couvinienses.*
Guilielmus Marci, S. I.
Henricus Sommalius, S. I.
Iacobus Bonfrerius, S. T. D è S. I.
Petrus Bouille, S. I. *Dionantenses.*
Gerardus, Episcopus Camerac. *Florinensis.*
Michael Malcorps, Religiosus Heilisem. Ordinis Præmonst. *Fossensis.*
* Libertus Fromondus, S. T. D. Lovan. *Haccurianus.*
Matthias Navæus, S. T. D. Duaci
S. Godegrandus, Episcopus Metensis, *ex Hasbania*
Andreas Fabricius, Theologus, *ex Hodege.*
Gualterus Paulus, S. T. D. è S. I.
Henricus Rampen, S. T. D. Lov.
Laurentius Melart, Consul.
Philippus Berlaimontius, S. J. *Huienses.*
Guilielmus Cordier, Poëta, *Lobbiensis.*
Ioannes Hentenius, S. T. D. Lov. Ord. Prædic. *ex Naline*, apud *Thudinium.*
Philippus Bebius, S. J. *ex Otreppe*
Bartholomæus d'Astroy, Ord. Min. *ex Spontin.*
Nicolaus de Remouchamps, I. C. *Stabulensis*
Matthias Lamberti, Ordinis Cisterciensis *Thudiniensis.*
Passchasius Gardier Bertrandus. *Vervianus.*
Antonius Ghenardus, Canonicus S. Lamberti, *Visetensis.*

§. XX. GERMANI.

AQUISGRANENSES.

ALbertus, Custos Eccl. B. M.
Godefridus Candelarius, Carmelita
Guilielmus de Aquisgrano, Canonicus
Ioannes Brammart, Carmelita S. T. D.
Ioannes Gluel, Carmelita.
Iodocus Beisselius, I. C.

Antonius Deusingius Med. Doctor
Arnoldus Mylius, Typographus,
Moerssenses.

Henricus Uranius, Gymnasiarcha
Joannes Stalens, Pastor
Iodocus à Dudinck, Canonicus
Matthias Nethenus, Theol. Calvin.
Stephanus Nathen, condictus Spormacher, I. U. D. ac Prof. Colon.
Rezenses.

Arnoldus Heimricus, Historicus
Henricus Ryswich, J. U. D.
Hermannus Grethus, Canonicus.
Ioannes Wintherus, Canonicus
S. Norbertus, Archiepisc. Magburg. &c. *Xantenses*.

Arnoldus Haldrenius, S. T. D.
Gerardus de Neufville
Ioannes Niellius, I. U. D.
Ioannes de Vesalia, Theologus, hereticus
Petrus à Well, J. C. *Vesalienses*.

JULIACENSES.

Christianus Ischyrius, Philologus.
Hermannus Comes Nuenarius
Ioannes Cæsarius, Medicus
Ioannes Gamans, S. I. *Nuenarius*.
Petrus à Beeck, Canon. Historicus.
Petrus Merssæus Cratepolius, Ordinis Min. Historicus.
Petrus Matzenradius, Pastor
Stephanus Iuliacus, S.T.D. Ordinis FF. Min.
Wernerus Titianus, *ex Titz* prope Iuliacum, Congreg. Windes. Prior Generalis.

DUSSELDORPII.

Joannes Bredenbachius.
Ioannes Dusseldorpius, Carmelita.

Ex alius Ducatuum Juliæ ac Montium locis.

Paulus Chimorrhæus, Poëta, *Beeckensis*.

Wernerus à Tesschemaecker, Historicus, *ex Elverfeld*.

Guilielmus Nakatenus, S. J.
Ioannes Buchlerus, Gymnasiarcha,
Glabdacenses.

Guilielmus Insulanus, Menapius, *Grevibroecanus*

Ioannes Heinsbergius, Episc. Leod.
Petrus à Streithagen, Canonicus.
Heinsbergii.

Matthias Quadus, Geographus, *Kinkelbacensis*.

Franciscus Agricola, Theologus, *Lovenensis*, *apud Aldenhoven*

Antonius Cornelius, Orator, *ex Linnich*.

Levoldus à Northoff, Canon. Leodi Historicus, *Marcanus*.

Bernardinus Vetweys, Ordinis FF. Min. Theol.
Franciscus Fabricius, Gymnasiarcha
Henricus Putzius, S. J.
Ioannes de Duren, Ordinis FF. Min.
Matthias Putzius, S. I.
Michael Herbrant, Carmelita. *Marco-durani*.

Andreas à Streithagen, *ex Mertzenhausen*.

Adamus Contzen, S. I. Theologus, *Monsavienfis*.

Ioannes Leurenius, S. I.
Severinus Binius, S. T. D. Colon.
ex Randenraet.

Renatus Hensæus, Carthusianus, *ex Scherpenseel*

Hermannus Sittardus, Ordinis Prædic. *Sittardiensis*.

Gerardus Ioannes Vossius, Historic.
Henricus Wickius, Professor Colon.
Wassemburgenses.

Ex alius locis Germaniæ.

Alexander Hegius, Monasteriens.
Antonius Matthæus, Hassus, I. U. Doctor Groningæ.

S. Burchardus, Episcopus Wormac. Hassus.
Carolus Magnus, Imp.
Carolus Quintus, Imp.
Christophorus Wittichius, Silesius, Theol. Calvin. Leydensis.
Conradus, Suevus, Episcopus Ultraj.
Conradus Gochlenius, Westphalus, Professor Lovan.
Eginhardus, è Franconia, Historicus
Franciscus de le-Boe-Silvius, Hanoviens. Med. Doctor Leyd.
Franciscus Junius, Heidelbergensis, Historicus.
Georgius Hornius, è Palatinatu, Historicus.
Georgius Pasor, Ellaræ-Nassovius, Linguæ Græcæ Prof.
Henricus de Coesveldia, Westphalus, Carthusianus.
Jacobus Alting, Heidelbergensis, Doctor Theol. Calvinianus
Joannes Amos Comenius, Moravus, Philologus. *Add. obit. Amstelod. anno 1671.*
Ioannes Cocceius, Bremensis, Doctor Theol. Calvinianus.
Ioannes Fredericus Gronovius, Hamburg. Historicus.
Ioannes Jacobus Wissembach, Nassovius, I. U. Doctor.
Ioannes Isaacius Pontanus, Historicus
Ioannes Lydius, Francofurt. Calvinianus.
Ioannes Pelsius, Westphalus, Syndicus Lovan. Univ.
S. Ludgerus, Frisius, Episc. Monasteriensis.
Marsilius ab Inghen, S. T. D. Heidelberg.
Nicolaus Vedelius, è Palatinatu, Theologus Calvinianus Franck.
Ortuinus Gratius, è Ditione Monaster.
Petrus Gruterus, Philologus, è Palatinatu.
S. Rembertus, Flander, Archiepisc. Hamburg. & Bremens.
Vener. P. Theodoricus a Monasterio, Ordinis FF. Minorum.
Theodorus Smising, Westphalus, Ordinis FF. Minorum.
Theoduinus, Episc. Leodiensis, gente Bavarus.

§. XXI. GALLI.

Adrianus Amaury, Suessionensis.
Ægidius de Roya, Ordinis Cist.
B. Alanus de Rupe, Ord. Prædic.
Anastasius Cochelet, Maseriens. Carm.
Ansegisus, Abbas Fontanellæ
* Bernardus de Mongaillard, Abbas Aureæ Vallis
* Christophorus Plantinus, Turonensis, Typographus.
Claudius du Vivier, Pontisarensis, Minimus.
Franciscus de Bar, Picardus, Relig. Aquicinct. Ordinis S. Ben.
B. Fulco, Archiepisc. Remensis.
B. Guerricus, Abbas Igniacensis, Ordinis Cisterciensis.
Hariulphus, è Pontivio, Monachus Benedictinus & Abbas.
Hugo a S. Victore, Abbas Canon. Regul. Parisiis
Iacobus de Vitriaco, S. R. E. Cardinalis Episc. &c.
Ioannes Boucher, S. T. Doctor, Pastor Parisiis, dein Archidiac. Tornac.
Ioannes Fabri, Episcopus Carnot.
B. Gualterus de Brugis, Episc. Pictav.
Joannes Mauburnus, Abbas Livriacensis, Ordinis S. Aug.
Ioannes Parvi, Ordinis Min. S. T. D. gente Normannus
Ioannes Polyander à Kerckhoven, Metensis, Calvinista
Ioannes Tabary, Lemovix, Episc. Morinensis
* Josephus Justus Scaliger, Agenens. Professor Leidensis.
Ludovicus Guillard, Episcopus Tor-

Tornacensis &c.
Nicolaus Georgius, Lothar. Ord. Pr.
Nicolaus Gorranus, Ordinis Prædic.
B. Odo, Aurelianensis, ex Abbate S. Mart. Tornac. Episcopus Camer.
Petrus de Alliaco, S.R.E. Card. Episcopus Camerac.
Petrus Doré, Aurelianensis, Ord. Prædicatorum.
Petrus de Levy, Episcopus Camerac.
Philippus de la Chambre, S.R.E. Cardinalis
Richardus à Wassebourg, Archidiaconus Virdun.
Sugerus, Abbas S. Dionysii primarius Galliæ Minister.
Theophilus Bernardinus, Sedanens. S. I.

BURGUNDI.

ANatolius de Barres, Salinensis
Antonius Garnier, Vesuntinus.
* Antonius Perrenot, S.R.E. Cardinalis, Archiepisc. Mech. &c.
Claudius Chiffletius, I. U. Doctor
* Claudius Salmasius, Burgundus, Philologus
* Franciscus Richardot, Episcopus Atrebat.
Guilielmus Fillatre, J.U.D. Lov. Episcopus Tornacensis
Iacobus Ranzonier, S. I.
Ioannes Balinus, Presbyter
* Ioannes Carondelet, Archiepisc. Panormit. &c.
Joannes Iacobus Chiffletius, Medicinæ Doctor, Historicus
Ioannes Chiffletius, J. U. Doctor, Canonicus Tornac. & Historicus.
Ioannes Grivellus, Senator Regius
Ioannes Hugo Quarré, Præpositus Oratorii Belgici.
Ioannes Iacobus Courvoisier, Ordinis FF. Minimorum.
Ioannes Sylvagius, Cancellarius Burg.
Iulius Chiffletius, J. U. D. Canonicus Vesunt. Historicus.
Laurentius Chiffletius, S. J.

Nicolaus Jacquerius, Ordinis Præd.
* Oliverius Marcanus, Historic.
Paulus Boudot, Episc Audom. & Atreb.
Philippus Chiffletius, Canonicus Vesontinus.

§. XXII. ANGLI.

S. Bonifacius, Archiepiscopus & Martyr.
Christophorus Davenportus, seu Franciscus à S. Clara, Minorita
* Guilielmus Alanus, S.R.E. Cardinalis, Archiep. Mechl.
Joannes de Mandeville, Medicus.
Leander à S. Martino, S. T. Doctor Duaci, Ordinis S. Benedicti.
Matthæus Kellisonius, S. T. Doctor Remensis ac Duacenus
Odoardus Westonus, Londinens. S.T. Doctor Duac.
Richardus Bristous, S. T. D. Duac.
Richardus Brougton, Theol. Duac.
Richardus Hallus, S.T. Doctor, Canonicus Audomarensis
Richardus Smithæus, S. T. Doctor ac Cancellarius Duacensis
Richardus Smithæus, Episcopus Chalcedon. Vicar. Apostol. Angliæ
Richardus Vitus, J. U. Doctor Duac.
Robertus Klarke, Carthusianus
Robertus Tourner, Cancellar. Ingolst.
Thomas Hydus, Theologus Duac.
Thomas Wortington, Theol. Duac.
Thomas Stapletonus, S. Theol. Doctor Duacensis ac Lovaniensis.

HIBERNI.

FLorentius Conrius, Ordinis Min. Archiep. Tuamensis
Hugo Vardæus, Ordinis Minorum.
Joannes Sinnigh, S. T. Doctor Lov.
Richardus Arsdekin, S. J. Theol.
Richardus Stanihurstus, Historicus.

SCOTI.

GIlbertus Jacchæus, Med. Doctor
Jacobus Cheyneus, Canon. Tornacensis.

SCRIPTORES BELGICI.

EX RELIGIOSIS IN BELGIO ORDINIBUS.

Guilielmus Denys.
Guilielmus à Flandria.
Guilielmus Taſſelon, S. T. D. Lov.
Henricus Driſius
Henricus à Gauda, S. T. D.
Henricus Hyvæus, S. T. D. *Add pag. 450. fuiſſe natum in pago de Hyve juxta oppidum Rupenſe in Arduenna, & dele Inſulenſem.*
Henricus Jaupen
Henricus Lancilottus, S. T. D. Lov.
Iacobus de la Porte
Iacobus Veldius, S. T. D. Lov.
* Iacobus Zevecotius
Ignatius Dyckerius, S. T. D.
Joachimus Brulius, S. T. D. *Add. ſuo loco, obiiſſe Bruxellis 29. Junii 1653.*
Joannes Auguſtin. Baccherius.
Joannes Bapt. à Glano, S. T. D.
Joannes Chryſoſtomus Loots.
Joannes Cryterius, S. T. D.
Joannes Mantelius, S. T. D.
Joannes Neevius.
Joannes Rivius, S. T. D.
Laurentius de Mets
Martinus de Buſſchere
Matthias Cheſneux
Matthias Pauli
Melchior Daelhemius
Michael Van Hecke, S. T. D. Duac.
Michael Hoyerus.
Michael Paludanus, S. T. D. Lovan.
Nicaſius Baxius
Nicolaus Cruſenius, S. T. D.
Nicolaus Plenevaux
Petrus Damaſus de Coninck, S. T. D. Lovan.
Petrus Gerardi
Petrus Schenckelius, S. T. D.
Petrus de Vos, S. T. D.
Philippus Elſſius
Proſper Stellartius
Servatius Smets.
Stephanus l'Archier
Theodorus Wallæus
Thomas Gratianus
Woltherus Henriquez a Stre-vesdorpf, Epiſc. Aſcalon. Suffragan. Mogunt.

§. II. BENEDICTINI.

Affligemienſes.

* Benedictus Haeſtenus, Præpoſitus Franco, Abbas II.
Gerardus, Monachus.
Guilielmus Affligemienſis
Guilielmus à Mechlinia, dein Abbas S. Trudonis.
Henricus de Bruxellis
Henricus Zypæus, Præpoſitus
Hubertus Phaleſius
Odo Cambier
Simon, Monachus.

Aldenburgenſes.

Anianus de Couſſere, Abbas
Arnoldus Wion, Hiſtoricus
Gaſpar de Bavincourt, Abbas
Georgius Cabeliau, Hiſtoricus
Hariulphus, Abbas
Henricus Zypæus, Abbas.

Altimontenſes.

Hubertus ab Aſſonleville.
Joannes Briſſelot, Abbas, Archiep. &c.
Philippus Fromont.
Urſio, Abbas.

S. Amandi.

Balduinus Dionyſius
Gilbertus, Decanus & Monachus
Guntherus, Hiſtoricus
Hermannus Hertanius
Hucbaldus, Abbas
Ildephonſus Goetgebuer
Lotharius, Sacriſta
Milo, Hiſtoricus
Thomellus, Hiſtoricus.

Aquicinctini.

Alexander, Abbas
Franciſcus de Bar
Gaſpar de Bavincourt
Ioannes Deſpierres, S. T. D. Duac.

S. Bavonis Gand.

Ioannes Faius, Abbas
Niverius Langius, Prior
Oliverius Longus, Prior.

Andreas Sylvius.
Carolus de Blendecq
Gualbertus, Historicus
Joannes Caron.
Joannes Marchianensis.
Raphael de Bellocampo.

S. Martini Colon.

Leonardus Rubenius.

S. Martini Tornac.

Ægidius de Muisis, Abbas.
Alulphus, Monachus & Cantor.
Ambrosius de Woestine, Prior.
Guilielmus de Tornaco.
Herimannus, Abbas
Jacobus Louchier
Iacobus de Marquais, Abbas
Jacobus Muevin, Abbas
Joannes Bastonier, dein Carthusianus
Matthias Grenet
B. ODO, primus Abbas & Instaurator, dein Cameracensis Episcopus
Thomas le Roy, Prior.

Montis Cassini, in Italia.

Arnoldus Wion, Brugensis
Arsenius, Leodiens. Abbas S. Pauli Romæ, S. M. Florentiæ &c.
Godefridus le Coispelier, Audomar.
Eutichius de Cordes, Antv. Abbas S. Justinæ.

S. Petri Gandavi.

Baudemundus, Abbas
Cornelius Columbanus Vranx, Abbas.
Cornelius Luminæus à Marca.
Eginhardus, Abbas
Everelmus, Abbas
Gerardus Rym, Abbas.

S. Pantaleonis Colon.

Godefridus, Monachus.
Henricus Ersmers.
Renatus Hensæus.
Rodolphus, Abbas.

Prumienses.

Potho, Monachus
* REGINO, Abbas
Wandelbertus, Monachus.

S. SEPULCHRI, *Cameraci.*

Radulphus, Monachus.

Spanheimiensis in Germania.

Andreas de Trajecto.

Stabulensis.

Wibaldus, Abbas clarissimus.

Trudonenses.

Antonius de Berghes, Abbas.
Donatus, Diaconus.
Florus, Magister & Monachus.
Guikardus, Monachus
Guilielmus à Mechlinia, Abbas
Rodolphus, Abbas
Stephelinus
Theodoricus, Abbas, Historicus.

Tuitienses.

B. RUPERTUS, Abbas.

Vedastini.

Alardus Gazæus
Franciscus Bouchault
B. FULCO, Abbas, dein Archiepisc.
Gnimannus, Historicus
Hayminus, Historicus
Joannes Fabri, Abbas, dein Episc. Carnotensis
Maxæmilianus Thieulaine
Philippus Caverel, Abbas
Philippus de Latre.

Angli Duaci.

Leander à S. Martino, S. T. Doctor.

S. Vincentii Cenoman.

Carolus Fernandus.

Walciodorenses.

Robertus, Abbas
Wibaldus, dein Abbas Stabulensis.

Werdinenses.

Uffingius, seu Uffo, Historicus.

Winocibergenses.

Drogo, qui & forte fuit Episc. Morinensis.
Guilielmus Lapidanus
Petrus Waloncapellus, Prior
Thomas Diaconus.

§. III. BOGARDI.

ÆGidius Paesmans.
David Michael Regius.
Joachimus à Puteo
Joannes Schalck.

Hermannus à Woeſtenraedt, Prior Leodienſis
Joannes Banelt
Theodoeus Dalenius

Ordinis S. Guilielmi.

Jacobus Drieſſchius, Prior Brugis
Petrus Silvius, Prior Aloſti.
Simon Pelegromius, Prior Silvæd.

Phalempinienſes.

Franciſcus Pietin, Hiſtoricus
Paſſchaſius Balduinus.

Quercetani Brugis.

Cornelius Bartholomæi, Hiſtoricus.
Lubertus Hautſchildt, Abbas.

Rubeæ Vallis.

Antonius Gheens.
Arnoldus Buderick
Joannes Gilemans, Hagiographus

Septem-Fontium.

Ægidius Breedyck, Prior
Ægidius Diepenborrius.
Ambroſius Pontanus
Henricus à Pomerio, Prior
Marcus Maſteleyn, S. T. L. Prior.

Thabor prope Snecam, Friſiæ.

Henricus Thaborita
Petrus Bolſwardienſis, Fr. Laïcus
Vorperus Thaborita.

Tongrenſes.

Arnoldus Heſſels.
Matthæus de S. Joanne
Auguſtinus Fabius
Nolmannus Calckens
Chriſtianus Cleynen.
Gerardus Witten
Ioannes Witmeckers
Guilielmus Herckenroy, Prior
Guilielmus Spreeuwen.
Henricus Halmaele, Prior
Libertus de Hauthem, Prior
Ioannes Donckels, Prior
Joannes Lamboy
Ioannes Weſſels, Prior
Ioannes Reys, I. Prior
Ioannes de Roeſt.
Ioannes Voets, Prior
Petrus Heligerius.

Steyn apud Gaudam.

* Desiderius Erasmus
Franciſcus Goudanus
Guilielmus Hermannus.

S. Victoris Pariſiis.

Hugo à S. Victore, Abbas.

Viridis Vallis.

Antonius van Berchem, Prior.
Arnoldus Geilhoven.
Carolus Boiſot, dein Abbas Sonnebec.
Daniel Petri, Prior.
Guilielmus Jordaens.
Henricus à Pomerio, Prior
Ioannes de Bercht.
Ioannes Junchærus
Ven. Fr. Joannes de Leeuwis, ſive *Cocus bonus.*
Ven. P. Joannes Ruysbrochius, I. Prior & fundator.
Ioannes de Schoonhovia.
Ioannes Silicæus.
Ioannes Stevens
Ludovicus Bivordanus
Marcus Maſteleyn, S. T. L.
Petrus Piſtoris.

Watenenſes, Diœc. Audom.

Ebrardus, Canonicus.

Ultrajectini.

Cornelius à Beeck, Prior
Cornelius Blochius, Prior
Petrus Valckendael de Zyl, Prior.

Windeſimenſes.

Gerlacus Petri
Guilielmus Vornken, Prior
Henricus à Maude
Ioannes à Buſco, ſeu Buſſchius
Ioannes Schutken
Ioannes Vos, Prior, Generalis.
Wernerus Titianus, Generalis
Petrus à S. Trudone, Generalis.

§ VI. CAPUCINI.

Bonaventura Baſſeanus.
Bonaventura Speeckaert.
Vener. P. Carolus ab Aremberghe.
Cyprianus Creu[illegible]s
Eligius Baſſæus.

Iustus ab Assumptione
Leonardus à S. Francisco
Nicasius à S. Theresia
Petrus à Matre Dei
Placidus à S. Theresia.

§. VIII. CARTHUSIANI.

Adrianus N. Gertrudimontanus
Ægidius Aurifaber, Zirickzæus
Albertus Kivet, Vesaliensis
Antonius Dulckenius, Colonienſ.
Arnoldus Havensius, Gandav. olim S. J.
Bartholomæus à Mosæ-Trajecto, Ruremondensis.
S. Bruno, Carthusiæ Fundator
Bruno d'Affringues, Prior Gener.
Cornelius Grassius, Coloniensis
* Vener. P. Dionysius à Ryckel, Ruremund.
Everardus, Prior Zelemensis
Florentius Harlemius, Prior Lovan.
Gaspar Verhorst, Prior Campensis
Gerardus de Breda, ex Capella B. M.
Gerardus Eligius, Bruxellensis
Gerardus Hamontanus, Prior Colon.
Gerardus à Schiedam, Prior Ultraject.
Gisbertus Blochovius, Colonienſ.
Gisbertus Theodorici à Rutenberg, Ultraject.
Gislenus Hammius, Gandensis.
Goswinus de Beka, Gandensis
Guilielmus Abselius, Prior Brugenſ.
Guilielmus Bibautius, Prior Generalis.
Guilielmus Branteghem, Liranus
Henricus de Coesveldia, Gertrudim.
Henricus Friso.
Henricus Kalcariensis, Prior Coloniæ
Henricus de Loe, Prior Bruxellis, Fundator Pœd. Porci Lov.
Henricus Prudens, Prior Brug. & Silvæduc.
Henricus de Piro, Legum Doctor.
Hermannus de Petra.
Iacobus à Gruitrode, Prior Leodii.
Iacobus Mosander, Coloniensis.
Ioannes Bastonier, Tornac.
Ioannes Divitis, Gandavensis.
Ioannes Gerulphus, Lovan.
Ioannes de Lovanio, Antverp.
Ioannes Morocourt, Prior Valencenis.
Ioannes à Myrica, Bruxell.
Joannes Swertius, Coloniensis
Ioannes Teneramundanus.
Iodocus Graessius, Vesaliensis
Lævinus Ammonius, Gandav.
Vener. P. Laurentius Musgeselius, Capellæ B. M.
Laurentius Rosendalius, Leodienſ.
Ludovicus de la Tour, Leodienſ.
Martinus de Schiedam, Ultraject.
Petrus Blomevenna, Prior Colonienſ.
Petrus Daems, Liranus.
Petrus Dorlandus, Zelemiensis
Petrus Mallants, Antverp.
Petrus Antonius Peckius, Capellæ B. M.
Renatus Hensæus, Juliacus.
Robertus Klarke, Anglus, Neoport.
Sebastianus Petri, Capellæ B. M.
Theodoricus Loerius, à Stratis, Col.
Theodorus Harlemius, Colon.
Theodorus Petreius, Colon.
Theodorus Stumpwickius, Zelem.
Zacharias à Lippeloo, Colon.

§. IX. CISTERCIENSES.

Alnenses.

Bonaventura Waustry
Ignatius Huart
Ioannes de Bruxella, Abbas
Matthias Lamberti
Reginaldus de Alna.

Aureæ Vallis.

Laurentius de la Roche, Abbas
Ægidius Leodicensis
* Bernardus de Mongaillard, Abbas
Iacobus de Vaux.

S. Bernardi ad Scaldim.

Gaspar Verstockt
Ioannes Van Craesbeeck.

Boneffiensis.

Ioannes Pignewart.

Bodeloensis.

Rolandus Heelaut.

§. X. COELESTINI.

§. XI. FF. CONGREGATIONIS S. HIERONYMI &c.

§. XII. DOMINICANI FLANDRO-BELGÆ.

ÆGidius Topiarius
ARNOLDUS NYLEN, Episcopus Groninganus
Carolus Hyacinthus Puteanus.
Carolus Wyckius
Cornelius à Snekis, S. T. Doctor
Damianus à Ligno
Dominicus de Flandria, S. T. Doctor
Dominicus Janssen-boy.
Engelbertus Cultificis
Eustachius à Zichenis, S. T. D. Lov.
Gerardus N. Provincialis.
Gilbertus de Ovis.
GODEFRIDUS A MIERLO, Episcopus Harlemiensis
Godefridus Striroyde, S. T. D. Lov.
Goswinus Henrici.
Gualterus Gravius, sive Ruysius
Guilielmus Hamerius, S. T. D.
GUILIELMUS MOERBECANUS, Archiepisc. Corinthiensis.
Guilielmus Oonselius
Guilielmus de Somere
Guilielmus à Thenis
B. HENRICUS de CALSTRIS, Vir nobilis, Conventûs Lovan.
Henricus Gravius, S. T. D.
Henricus Zittardus, S. T. Doctor
Hiachintus Schellens.
Jacobus de Brouwer, S. T. D. Duac.
Jacobus Buyens.
Jacobus Hooghstratanus, S. T. Doctor Colon.
B. JOANNES AGNUS, Conv. Gandens.
Joannes Baerlenus, S. T. D.
Joannes Baptista Verjuys, S. T. D. Lovan.
Joannes Boucquet, S. T. Doctor
Joannes Bunderius
Joannes Christophorus
Joannes Dumæus
Joannes Faber, S. T. D.
Joannes de Hasela
Joannes Pesselius, S. T. Doctor
Ioannes Slootanus, S. T. D.
Joannes Uyt-ten-hove, de Ardemburgo
Joannes Uyt-ten-hove, Gandensis
Matthias Zittardus, S. T. D. Colon.
Nicolaus Janssen-boy
Nicolaus Neelsius, S. T. D. Duac.
Paulus Rystius
* Petrus Bacherius, S. T. D. Lovan.
Petrus de Bruxella, aliàs Crokaert, S. T. D.
Petrus du Fay, S. T. Doctor
Petrus Faber, S. T. D. Paris.
Petrus Malpæus
Petrus Puerorum
Petrus Wannemakers
PIPINUS ROSA, Episcopus Salubr.
Rodolphus de Noviomago
THOMAS CANTIPRATANUS, quibusdam dictus Suffragan. Camerac.
Thomas Leonardi, S. T. D. Lov.
Vincentius Theodorici à Beverwyck, S. T. Doctor Lovan.

DOMINICANI GALLO-BELGÆ.

ÆGidius à Lessinia
ANTONIUS HAVET, Episcopus Namurcensis.
B. ALANUS DE RUPE.
Bernardus de Luxemburgo
Guilielmus Seguier, S. T. D. Duac.
Guilielmus de Tornaco, S. T. D.
Hiacynthus Chocquetius, S. T. D. Duac.
Joannes Bernard.
Joannes de Bomalia, S. T. D. Lovan.
Joannes des-Loix, S. T. D.
Joannes Faber, S. T. D.
Joannes Hentenius, S. T. D. Lovan.
Joannes Picardi, nominatus Episcopus Ratisponensis
Joannes Ruslim.
Ludovicus Bertr. Loth, S. T. D. Duac.
MICHAEL FRANCISCI, Episc. Salubr.
Nicolaus Georgius.
Nicolaus Gorranus, S. T. D.
Nicolaus Jacquerius
Petrus le Clercq

§. XIII. MINIMI.

§. XIV. MINORITÆ.

MINORITÆ GALLO-BELGÆ.

Cornelius Donthier
Franciscus Regius.
Guibertus de Tornaco, S. T. Doctor
Guilielmus Bernardi
Henricus Buschey
Henricus Paludanus
Henricus Willot
JACOBUS BLAZÆUS, Episc. Namurc. & Audomar.
Iacobus Guisius, Historicus.
Jacobus Niger
Ioannes Bosquillon
Ioannes de le Cambe, dictus Gantois
Iaonnes du Blioul.
Ioannes à S. Huberto.
IOANNES PRICHESIUS, antea Abbas Viconiensis
Ludovicus à Castro, Conventualis
Ludovicus Hennepin
Matthæus Martinus
MATTHIAS HAUZEUR, *Add. pag.* 874. ✠ *Obiit Leodii* 12. *Octobr.* 1676.
Maxæmilianus Lenglez.
Nicolaus Gazæus
Nicolaus Oranus. *Add. pag.* 917. ✠ *Leodii*, 7. *April.* 1634. *æt.* 62.
Nicolaus à Poculo.
Petrus Hontoy
Petrus Insulensis
* PETRUS MARCHANTIUS, Theologus
Petrus Montanus Buretius
Petrus Regis
Philippus Bosquier.

EXTERI.

Christophorus Davenportus, Anglus
FLORENTIUS CONRIUS, Hibernus, Archiep. Tuamensis.
FRANCISCUS HORANTIUS, Episc. Ovetensis, Hispanus.
Hugo Vardæus, Hibernus
Joannes Parvi, S. T. D. Normannus. *Nota tamen: Minoritas contendere multis argumentis, Joannem hunc fuisse Theologum sæcularem.*
Stephanus Juliacus, S. T. Doctor
Vener. P. THEODORICUS A MONASTERIO
Theodorus Smising, Theol. Lovan.

§. XV. ORATORII D. JESU CONGREGATIO.

GAugericus Hispanus, vulgo l'Espagnol, S. T. D. Duac.
Ioannes Antonius à Gurnez, Mechl.
Ioannes Hannart, Duacensis.
Ioannes Hugo Quarrè, S. T. Doctor primus Præpositus, Canon. Mechl.
JOANNES NEERCASSEL, Gorcomiens. Episcopus Castoriensis.
Jodocus Van der Linden, Bruxell. Archipresbyter Mechlin.
Oliverius Florentius Waeterloop, Aspricoll.

§. XVI. PRÆMONSTRATENSES.

Averbodienses.

ADrianus Moerbecius.
Ægidius Voechtius
Robertus Lamberti

Bonæ-Spei.

Guilielmus de Louveignies, dein Abbas Generalis Præmonstr.
Philippus ab Eleëmosyna, Abbas.

Belli-reditus.

Lucas, Abbas
Erasmus Ghoyde, Præpositus S. Gerlaci. *Add. p.* 264. *Obiit* 5. *Julii* 1612.
Joannes de Warnant. *Add. p* 753. *dein Abbas Belli-reditus*; *obiit anno* 1418. *die* 6. *Maii.*

Dommartinensis.

Carolus du Canda, Historicus

Bernensis.

Theodoricus.

Floreffienses.

Bartholomæus Honorius
Gaspar Gellius
Guilielmus Dupaisius, Abbas
Hugo, Floreff.
Petrus Herentalius, Prior.

Furnenses.

Ioannes Becardus.
Ioannes Van Schore, Abbas

§. XVII. SOCIETATIS JESU.

Franciscus l'Hermite
Franciscus Mileman
Franciscus de Smidt
Franciscus Vander Veken, S. T. D.
Gaspar Barzæus, Mission. Apostol.
Gerardus Montanus
Gerardus Otthonis
Gerardus Zoes
Gisbertus Winckelius
Godefridus Francken
GODEFRIDUS HENSCHENIUS, Hagiographus.
Gregorius à S. Vincentio, Mathemat.
Guilielmus Hesius
Guilielmus de Landsheere
Guilielmus Stanihurstus
Guilielmus de Pretere
Guilielmus de Waal à Vronesteyn.
Henricus Engelgrave
Henricus Marcelli
HERIBERTUS ROSWEYDUS, Hagiographus
Hermannus Hugo
Jacobus de Codt
Jacobus Dyck
Jacobus Honoratus Durandus
Jacobus Libens
Jacobus Navarchus
Iacobus Stratius
Iacobus Susius.
Iacobus Tirinus, S. Scrip. Prof.
Ignatius Derkennis
Ioannes Baptista Engelgrave
Ioannes Baptista Uwens
JOANNES BOLLANDUS, Hagiographus
Ioannes Brisselius
* Ioannes Busæus, S. T. D.
Ioannes Carolus de la Faille, Mathem.
Ioannes Ciermans
Ioannes David
Ioannes Deckerius
Ioannes à Gouda
Ioannes Guilielmi, Harlemius
Ioannes de Haze
Ioannes Vander Laen
Ioannes Van Parys
Ioannes Ramirez
Ioannes Riserius.
Ioannes de Tollenaere
Ioannes Viringus
Ioannes Wintershoven
Iodocus Andries
Isaacus Vander Mye
Julius Cæsar de la Coulture
Lævinus Sanderus
Laurentius Chiffletius
Laurentius Uwens.
* LEONARDUS LESSIUS, Theologus
Ludovicus Jacobi
Ludovicus Makeblyde
Ludovicus de Schildere
MARTINUS ANTONIUS DELRIO, antea Senator Brabant.
MARTINUS BECANUS, Theologus.
Martinus Bresserus
Maxæmilianus le Dent.
Maxæmilianus Habbequius
Maxæmilianus Sandæus
Nicolaus Romæus
Nicolaus Susius
Odo Malcotius
Oliverius Bonartius
Otho Zylius
Paulus Van den Berghe
Paulus Rosmer, S. T. D.
Petrus Bruxelius
Petrus Hamerius
Petrus Lansselius.
Petrus Silvius
Philippus Allegambe, Historiographus
Philippus Couplet, Missionarius apud Sinenses.
Philippus Taisne
Philippus Nutius
Philippus Suevezelius
Richardus Arsdekin, Hibernus.
Richardus Hesius
Sidronius Hosschius, Poëta
Stephanus Stapels
Thadæus Weringa
Theodorus Antonius Peltanus, S. T. D.
Theodorus Moretus, Mathematicus.
Theodorus Rosmer.
Thomas Sailly.

Phi-

Philippus Bouchy
Philippus Hannotel
Philippus d'Oultreman
Philippus Schoville
Philippus Du Trieu, S. T. D. Duac.
Theophilus Bernardinus
Toſſanus Bridoul
Turrianus le Febure.

SOCIETATIS JESU GERMANI.

ADamus Contzen
Chriſtophorus Brouwerus
Gisbertus Schevichanus
Guilielmus Nakatenus
Henricus Elverich
Henricus Putzius
Hermannus Crombach
Hermannus Thyræus
Jacobus Caniſius
JOANNES ADAMUS SCHALL, Miſſionarius Sinenſis
Joannes Gamans
Joannes Leurenius
Joannes Roſenthal
Matthias Putzius
Petrus Buſæus, S. T. Doctor
* Vener. P. PETRUS CANISIUS, Apoſtolus Germaniæ
Petrus Michael
Petrus Roeſt, S. T. Doctor
Petrus Thyræus

§. XVIII. TRINITARII.

JAcobus Bourgeſius, Atrebas
Joannes Bertoul, Atrebas.
Joannes Godart, Atrebas.
* ROBERTUS GAGUINUS, Duacenus, Generalis Ordinis.

FINIS.

AVIS AU RELIEUR

Pour placer les Portraits du Tome I.

AVIS AU RELIEUR

Pour placer les Portraits du Tome II.

